

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

Conferatur Gerh:
Joh: Vossius de poe=
tis Graecis cap. 8.
10. & 11. & le jour=
nal des Savans
tome XXXI. pag: 203.
de legg. nec non Baillet
dans le Jugement des
savans tome II. part II.
pag: 90. ——— 97.
& Th: Rosebloundin
Censura Autorum pag:
3. & 4.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.

HESIODI ASCRÆI QVÆ EXTANT.

Cum Notis, ex probatiſſimis quibuſdam Autoribus, breviſſimis, ſelectiſſimiſque.

Accedit inſuper PASORIS *Index, auctior multo hac noviſſima editione, & multo correctior.*

Opera & ſtudio

GORNELII SCHREVELII.

AMSTELODAMI,

Typis Ludovici & Danielis Elzeviriorum.

CIↃ IↃC LVII.

Pri ton (Bumpibus Societatis.

Library

BENIGNO LECTORI.

BEnigne Lector, cum in excudendis autoribus Typographi plus satis sudent, multique etiam inter illos sint, qui majorem gloriæ, quam pecuniæ famam aucupantes, immortale sibi nomen comparare studeant: non pauci tamen, in electione Autorum satis etiam incurioſi, quosvis sine discrimine arripiunt, lacerant; &, quocunque modo eosdem in lucem proferant, parum solliciti, modò suis commodis studeant, lucro tantum intenti. Hinc illæ lacrymæ! hinc est, quod Studioſi sæpenumero non sine ratione conquerantur, quod multi, egregii alias autores, tam Græci, quam Latini, tam vitioſe, multisque mendis scatentes in lucem prodeant; & nihil æquè eorum studiis officere, quodque magis eorum animos turbare possit, quam vitioſa lectio, quæ omnia reddit confusa & turbata. Huic ergò incommodo obviam ut eatur; nulla commodior via est, quam ut in edendis Autoribus diligentia, studiumque majus, quam antehac, adhibeatur, nec ullis sumptibus parcatur, modo illi Au-

tores, quos imprimendos ſuſcipimus, correctiſſimi, nitidiſſimique prodeant, ut ea ratione, ſi fieri poſſit, ad lectionem bonorum autorum Studioſos alliciamus & invitemus: quod an hac editione noſtra noviſſimâ præſtitum ſit, malim id alios judicare, quam propria laude ſordere. Saltem hoc polliceri auſim, nitidiorem, correctioremque autorem vix vel nunquam editum fuiſſe. Inſuper Notas quaſdam auctiores paulò addidimus ex ſelectiſſimis quibuſque autoribus, ſelectiſſimas, breviſſimas. Præterea etiam Indicem Paſoris, in gratiam Studioſæ Iuventutis & in uſum Scholarum, adjunximus; verum jam noviſſimè etiam ita auctum, emendatum & mutatum, ut prorſus novus videatur. Matthiæ itaque Paſori S.S. Theologiæ & Phil. Moral. Profeſſori, plurimum hæc noſtra noviſſima editio debet: tum quicquid fere auctarii loco Indici acceſſit: pro ſingulari enim ſua humanitate, duo exemplaria Heſiodi, Groninga ad me miſit; unum parentis piæ memoriæ, in quo plurima ſpicilegia non contemnenda in Indice annotata inveni: alterum, in quo propria manu quædam annotaverat; quæ ſimul congeſſi, & quæ commoda nobis videbantur, huic poſtremæ editioni inſerui. Hæc ſunt, benigne Lector, quæ te ſcire volui. Vtere, fruere, & hiſce noſtris conatibus fave.

H E-

HESIODI VITA.

Ex Lilii Gyraldi, De Poëtarum Hiſtoria, Dialogo II.

DE Homero jam ſatis. A quo non longe abfuit ſenex, ruſticana agreſtique facie. Iamdudum, inquit Piſo, Heſiodum nobis affers. Ipſum, inquam, profecto Heſiodum, quem & aliquo tempore cum Homero floruiſſe accurati quidam prodidere ſcriptores, alicubi licet Cicero noſter Homerum longe faciat antiquiorem. Vetus certe diſceptatio inter Grammaticos, Gellio & Seneca & Pauſania teſtibus, uter ætate præceſſerit: qua de re & dialogos duos Ponticus Heraclides ſcripſit, & Cyrillus libro primo contra Iulianam Cæſarem, centeſimo, inquit, L X & quinto anno poſt captam Troiam, Homerum & Heſiodum fuiſſe dicunt. & reliqua. Tum paulo poſt ſubdit idem Cyrillus: Tradunt autem quidam, quod Homerus non fuit coætaneus Heſiodi, ſed in illis fuerit temporibus, regnantibus apud Hebræos Azaria & Ozia, apud Medos Arbace, apud Latinos autem Proca Sylvio, ante ſcilicet conſtitutionem Olympiadum. Quæ cum dixiſſem, Nos, inquit Piſo, ſummopere avemus de te audire, quæ tu aſſidua lectione ſuper hac re annotaveris. Quibus ego, Libenter ſic agam, inquam, remque ideo altius aliquanto repetam. Porphyrius enim & plerique alii, Heſiodum Homero juniorem annis centum faciunt, atque ante primam Olympiadem. Quam opinionem ſequi videtur Solinus, qui ita ſcribit: Inter Homerum & Heſiodum Poëtam, qui in auſpiciis Olympiadis primæ obiit, centum X X X anni interfuerunt. Alii eadem Homeri ætate floruiſſe ſcriptum reliquere. quam opinionem & Philoſtratus habuiſſe videtur. Et Velléius non damnandus hiſtoricus, (tametſi quidam inſulſe nullum fuiſſe Velleium ſuſpicantur) & M. Varro in primo de imaginibus, ut eſt apud Gellium, Non eſt, inquit, dubium,

quin aliquo tempore eodem vixerint Homerus & Heſiodus: idque ex epigrammate comprobat, quod in tripode inſcriptum fuerat, qui in Helicone Muſis poſitus erat. Epigramma quod apud Dionem legi, & inter Græca epigrammata, tale eſt:

Heſiodus poſuit Muſis Heliconibus iſtum,
Cùm cantu vicit divinum in Chalcide Homerum.

Græcum vero ſi mavultis, hoc eſt:

Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκε,
Ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

Verum ubi in hunc ſermonem incidimus, hanc vobis, utcunque meis verbis potero, hiſtoriam ex Plutarcho recitabo, qui eam tum in quinto Sympoſiacῶν attigit, tum in eo, quod Septem ſapientum conviviuni inſcribitur, copioſe explicavit. Homerus, inquit, & Heſiodus in Oelyci Theſſali exequiis & Amphidamantis Chalcidenſis, carminibus certarunt, qua in re dubia atque anceps judicum fuit ſententia. Converſi, inquit, ſunt ad hujuſmodi interrogationes, & propoſuerunt inanes, ut aiunt, quaſdam nugas. (ſi modo recte interpretamur, ὡς φασὶ λέσχας, non ὡς φησὶ Λέσχης, ut paſſim legitur: non tamen decerno, conſcius & Leſches nomen eſſe proprium Poëtæ Lesbii.) Homerus quidem ſic:

Muſa mihi referas, qua non unquam ante fuère,
Neve futura retro.

Tum vero ex tempore reſpondit Heſiodus:

Verum corripedes quando Iovis ante ſepulcrum
Feſtinantes propter palmam plauſtra terebant?

Ob hoc ferunt Heſiodum maximæ omnibus fuiſſe admirationi, atque tripodis præmium aſſecutum. Sed Græca, inquit Piſo, ipſa carmina audire cupio: dure enim admodum & incondite ea vertiſſe videris. Audite ergo ea Græce, inquam. non enim eo inficias quod ais. Homerus quidem ita:

Μοῦσά μοι ἔννεπε κεῖνα τὰ μήτ' ἐγένοντο πάροιθεν,
Μήτ' ἔσαν μετόπισθεν.

Sic vero Heſiodus:

Ἀλλ' ὅταν ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ κραναχήτεες ἵπποι
Ἅρματα σὺν θείῃσιν ἐπειγόμενοι ἀέθλοις.

Porro

Porro ne & hoc vos lateat, judicem inter Homerum & Heſiodum Panidem Chalcidis regem fuiſſe, res uſque in proverbium deducta oſtendit, Παναίδεω ψῆφος, Panidæ ſuffragium: quod in eos ferri ſolet, qui inerudite minuſque ſapienter judicant. Pulchre, inquit Piſo, & ſane ſimul monſtraſti, eadem Homerum & Heſiodum ætate fuiſſe: ſed nihil vetat quo minus eadem diligentia reliquam ejus Poëtæ vitam, ab Atticis uſque literis (quod aiunt) nobis repetas. Faciam id libenter, inquam, quando parum hoc à noſtris hactenus hominibus eſt, quod ſciam, factum. Heſiodi igitur nomen, ut ab hoc incipiam, à caſte & pudice loquendo deductum videtur, ἀπὸ τοῦ ἥσιον ᾄδειν. Patria vero illi Cuma: quæ urbs inter Æolicas numeratur, ante Leſbum ſita. Num tu, inquit Piſo, Heſiodum Aſcræum fuiſſe negas? eo enim nomine à Græcis & Latinis vocatur. Recte tu quidem, inquam, ſed ſi me vos audire volueritis, qua id ratione factum intelligetis. Heſiodi quidem patria Cuma fuit Æolica, ut ab Herodoto, Strabone & Stephano traditum eſt. Valerius quoque Probus, non alium, quam Heſiodum intelligere Virgilium autumat, illo carmine:

Vltima Cumæi venit jam carminis ætas.

Quod ſcilicet Heſiodus Cumæus primus ætates ex metallis commentus eſt; ut liquido videtur in eo, quod Ἔργα inſcribitur, poëmate. Natus ergo Heſiodus Cumæ, patre Dio Ampelidis filio, qui ex Menalopo Ithagenæo Critonis filio natus erat, matre vero Pycimede: qui utique parentes ære alieno oppreſſi, cum unde diſſolverent nomina, non haberent, in Aſcram Bœotiæ vicum demigraruut, ubi eſt puer Heſiodus educatus, atque inde Aſcræus cognominatus. Plutarchus ex Ephori Cumæi ſententia refert, Attelen, Mæona, & Dion, Cumæos, fratres fuiſſe, quorum Dius, quem nauticam exercuiſſe comperi, ob eam quam attulimus cauſam, in Aſcram migravit, ubi (ait) Pycimeden uxorem duxit, ex qua natum ferunt Heſiodum: qui dum paterna armenta puer cuſtodiret, à Muſis amatus fuiſſe perhibetur: quæ illi guſtandam laurum dedere: eam enim lauri naturam eſſe ſcribit ipſius Poëtæ interpres Proclus, & Iſaacius Zezes, ut qui eam mandunt, vates fiant: unde &

Lycophron Poëta ea cauſa δαφνηφάγην vatem nominat. Idem & in Caſſandra Sophocles. Et noſter Tibullus agens de Sibylla:

Vera cano, ſic uſque ſacras innoxia laurus
Veſcar, & aternum ſit mihi virginitas.

Aphthonius quoque rhetor, laurum vaticinii ſymbolum eſſe prodidit: quare & laurum ipſam veteres μαντικὸν φυτὸν appellavêre, hoc eſt, Vaticinam plantam. Et Claudianus ait:

——— *Venturi praſcia laurus.*

Eadem ratione Apollini ſacra dicitur, qui vaticinii Deus à gentibus eſt creditus. Quin & hujus arboris foliorum crepitu, dum cremantur, antiqui futura (utinam non & hoc noſtro tempore!) prædicebant: quod & Philoſophus Porphyrius credidit. Si enim magno ſtrepitu in igne crepuiſſent, felicitatem ſignificabant: ſi tiluiſſent, unde & tacita laurus eſt dicta, infelicitatem. Et perinde de illa idem Tibullus:

Laurus ubi bona ſigna dedit, gaudete coloni.

Et Propertius:

Et tacet extincto laurus aduſta foco.

Lauri inſuper folia ſi noctu pulvino ſubjecta fuerint, ſomniorum veritatem conciliare produntur. Dictam autem Daphnen, prodit Euſtathius, à δα particula intenſiva, & φωνέω verbo, quod *voco* & *cano* ſignificat, quod laurus in igne poſita crepet & ſonet: unde fortaſſe & ipſi nos Latini Laurum deduximus, à λα, ut δα, particula intenſiva, & *uro*, ut ſi non voce, at ſignificatu conveniat. Si plura vero de lauro diſcere cupitis, præter ea quæ à noſtris traduntur, legite Parthenii librum Ἐρωτικῶν, & Conſtantini librum XI de re ruſtica, quo loco plura leguntur parum Latinis nota. Sed jam à lauro ad Heſiodum revertar, qui lauro guſtata, hauſtaque Hippocrenes unda, repente Poëta prodiit. Id tum alii, tum ipſe de ſe in Theogonia cecinit. Quam rem ita Maximus Tyrius interpretatur, ut Heſiodum putet voluiſſe, quæ ſui ingenii & artis eſſet fœtura, in Deas referre, ut ſe Muſis gratum teſtaretur: ut ſi quis æra jam calleat, Vulcano tamen ſua aſſignet opera. Sed hac de re plura apud ipſum Maximum legetis. Delectatum quidem peregrinationi-

bus

bus Heſiodum legimus, ſicuti & Homerum: quam rem tamen in ſomnium quidam retulere. Alii, quod qui peregre proficiſcuntur, facilius prudentiam cæteraſque virtutes comparare exiſtimantur, quod mores ſcilicet hominum multorum videant. Vxorem quoque duxiſſe proditum eſt Ctemenen Phyſigei filiam, & ex ea Steſichorum Poëtam natum. Alii non uxorem fuiſſe, & ob hanc ipſum Heſiodum occiſum. Nam cum de ſe ſcitatum oraculum Delphos iviſſet, eique reſponſum foret, ut Nemeæi Iovis templum vitaret, quod ibi eſſet vitæ finem habiturus, cumque ea cauſa Nemeam Peloponneſi fugeret, forte in Oeneonem Locridis pervenit, ubi Nemeæi Iovis templum fuerat, ut ſcribit Thucydides, quo in loco incautus ab Amphiphane & Ganetore Phyſigei liberis interemptus eſt, quod ab eo vitiatam ſororem Ctemenen crederent. Cadaver ab iis in pelagum projectum eſt: id quod cum occulte feciſſent, ab Heſiodi cane facinus eſt proditum, ut ſcribit Plutarchus. Alicubi tamen non Phyſigei filii, ſed Ganyctoris Naucletii dicti ſunt, ut in illo eſt, cui titulus, Quænam animalia prudentiora, terreſtriane, an aquatilia. Pauſanias quoque in Bœoticis, Heſiodi interitum ita recitat: Filii, inquit, Ganyctoris, Ctimenus & Antiphus, in Molycrian ex Naupacto fugerunt ob Heſiodi necem, ubi in Neptunum impii exiſtimati ſunt, de illiſque eſt facta quæſtio. & cætera quæ ille proſequitur. Mortis Heſiodi cauſam Plutarchus ſic in Dioclis convivio explicat. Cum Mileſio, inquit, comite & Troïlo puero Heſiodus apud quendam hoſpitatus eſt: noctu Mileſius hoſpitis filiam vitiavit: rei conſcium Heſiodum rati puellæ fratres, illum inter paſcua cum puero occiderunt, & cadaver in mare projecerunt: pueri vero corpus in littore reliquerunt, à quo & loco nomen inditum. Ferunt, inquit, Deorum voluntate à delphinis cadaver ad littus delatum, ubi tum forte Neptunalia celebrabantur. Id ſcelus ubi incolæ intellexerunt, interfectorum domos diruerunt; vivos ipſos, qui facinus admiſerant, aquis ſuffocarunt. Alii poſt diem tertium à delphine in littus cadaver devectum tradunt. Re cognita, occiſores navigatione ſibi conſulere volentes, vi coortæ tempeſtatis ad unum omnes de-

prehenſi, naufragio periiſſe dicuntur. Poſt hæc Heſiodi corpus in Nemea Locridis ſepultum perhibetur, qua de re extat Alcæi Poëtæ carmen. Dein vero oraculo monente, ejus oſſa exportata ab Orchomeniis, & in medio foro, hoc addito elogio, tumulata:

Ἄσκρη μὲ πάλαι πολυλήϊον, ἀλλὰ θανόντα
Ὀστέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει
Ἡσιόδου, ὃν πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν
Ἀνδρῶν κεκμηώτων ἐν βασάνῳ σοφίης.

Tum Picus puer: Cur non & hos Latine, ut alios verſus, nobis exprimis? Vt, inquam, noſter Piſo hos ipſe convertat, & ego interea ad memoriam cætera revocem. Et Piſo: Faciam equidem, inquit, utcunque potero: & non diu cunctatus, ſic cœpit:

Fertilis Aſcra quidem patria eſt: verum morientis
Pugnaces Minyæ condita membra tenent
Heſiodi, cujus ſupra omnes plurima laus eſt,
Spectatoſque viros judicio ſophiæ.

Quos cum Piſo recitaſſet, mirum eſt quanto ſit rubore ſuffuſus, quod animadvertens ego, cauſamque intelligens, ſtatim ſubdidi. Legimus & Græcum alterum Pindari, quod ita noſter Cælius Latine vertit:

Salve cui pubes, tumuluſque bis obtigit unus,
Tu ſapis Heſiode, quantum homini ſapere eſt.

Sed & Aldus ita prius:

Heſiode ante alios ſophia præſtantior omnes,
Salve, bis quondam qui puer atque ſenex.

Græcum Pindari, ſi vultis, ſic habet:

Χαῖρε δὶς ἡβήσας, καὶ δὶς πάρος ἀνθεσολήσας
Ἡσίοδ', ἀνθρώποις μίτρον ἔχων σοφίης.

Verum jam tempus eſt, inquam, ut quæ ab Heſiodo ſcripta ſint, commemoremus, ſi tamen prius illud unum, quod in Græcis commentariis reperi, attulero, ſuper ea in Ἔργοις verba, μήτ' ἐμοὶς υἱός. Filius, aiunt, Heſiodi Mnaſeas eſt. Philochorus vero Steſichorum dixit ex Clymene: ego tamen legendum puto, Ctemene, ut jam oſtendi. Alii tamen ex Archiepe: quo

ſit

fit ut eos miror, qui ſcribunt, Heſiodum præter Steſichorum & filiam habuiſſe Mnaſeam nomine, quam Archiepen vocant alii. Porro ſexdecim Heſiodi legitima feruntur volumina: in primiſque Theogonia, à Philoſopho Zenone inter alios interpretata. Deinde Ἔργα καὶ Ἡμέραι, id eſt, Opera & Dies. In quo opere de re ruſtica præcepta tradit ad Perſen fratrem, quem & ipſum Poëtam aliqui ſcribunt. Sunt & qui putent, Ἠοῖας μεγάλας, ſic vocata carmina, Heſiodi eſſe, ut Eunapius Græcus hiſtoricus, & in Bœoticis Pauſanias. quo loco & alia Heſiodi opera commemorat, de quibus jam ante plane meminimus. Poſthæc Aſtronomica ſcripſit, tum Hypothecas, quas tamen Fabius Quintilianus ex Ariſtophanis Grammatici ſententia, Heſiodi eſſe negavit. At vero Ariſtoteles & Grammatici nonnulli, ut Heſiodi legitimum opus in medium afferunt. Scripſit item Heroüm & Heroïdum Genealogias: ad hæc & de mulieribus: quo in opere Heroïdas multas induxit virorum fortium nuptias, ut ait Servius, optaſſe. Dion vero Chryſoſtomus ex Alexandri Macedonis ſententia, Heſiodum ea cauſa de mulieribus ſcripſiſſe dixit, quod Homero concederet, qui de heroïbus ante ſcripſiſſet. Et quidem Lucianus ait, Heſiodum mulierum virtutes concinuiſſe. Tradit Pauſanias, Heſiodum vaticinandi artem ab Acarnanibus edoctum, de ea carmina ſcripſiſſe. Scribit Nicocles, quod & in Pindarum Grammatici notant, Heſiodum primum ῥαψῳδῆσαι, hoc eſt, per rhapſodias carmina ceciniſſe. At vero Heſiodus ipſe, ſe cum Homero, in Delo, in Apollinem hujuſmodi verſus primum concinuiſſe prodidit, dum ſic ceciniit, ut pridie diximus:

In Delo tum primum ego Maonideſque Poëta
Luſimus, inque novis carmen cantavimus hymnis
Auricomum Phœbum, quem Latona edidit alma.

Sed videte, rogo, quam ille dulcius ſuaviuſque ſua lingua:

Ἐν Δήλῳ τότε πρῶτον, ἐγὼ καὶ Ὅμηρος, ἀοιδοὶ
Μέλποιμεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες ἀοιδὰς,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃν τέκε Λητώ.

Scripſit item Heſiodus Pelei & Thetidis Epithalamium, ſicuti priore ſermone retulimus. Scripſit & de Dactylis Idæis. Item

Epice-

Epicedium in Batrachum amicum, & quod adhuc legitur poëma inſcriptum Herculis Scutum: quod tamen Ariſtophanes Grammaticus non Heſiodi eſſe ſuſpicatus eſt, ſed cujuſpiam alterius, qui Homericum ſit imitatus. Megacles autem Athenienſis, & Apollonius Rhodius, Steſichoruſque, ipſius Heſiodi legitimum carmen eſſe cenſuêre. Scripſit idem de Medicina. qua de re Plutarchus in Sympoſio Dioclis. Heſiodus, inquit, in Medicina plurimum valuit. quod manifeſte apparet, cum de victus ratione, de vini temperamento, de aquarum vi, de balneis, de fœminis, de temporum connexione, deque infantium ſtatu diſſerit. Et hæc quidem Cleodemus medicus apud Plutarchum. Sunt & qui Heſiodum De herbis ſcripſiſſe tradant. quod ex Plinio colligitur. Nec deſunt qui Heſiodum ſcribant autorem eorum apologorum qui Æſopi dicuntur. Quæ ego cum dixiſſem, Vide, inquit Piſo, quam paucis carminibus M. Manilius in ſecundo Aſtronomicῶν iſta fere omnia Heſiodi opera complectatur. Nam cum Homerum laudaſſet, mox ita de Heſiodo ſubjunxit:

——— *Sed proximus illi*
Heſiodus memorat divos, divûmque parentes,
Et chaos enixum terras, orbemque ſub illo
Infantem, & primum titubantia ſidera corpus,
Titanas juviſſe ſenis cunabula magni,
Et ſub fratre viri nomen ſine fratre parentis,
Atque iterum patris naſcentem corpora Bacchum,
Omniaque immenſo volitantia corpora mundo.
Quin etiam ruris leges cultuſque rogavit,
Militiamque ſoli, quod colles Bacchus amaret,
Quod fœcunda Ceres campos, quod Pallas utrunque,
Atque arbuſta vagis eſſent quod adultera pomis,
Sylvarumque Deos ſacrataque numina nymphas,
Pacis opus, magnos natura condit in uſus.

Cum recitaſſet hos verſus Piſo. Si velim, inquam ego, quæcunque omnia de Heſiodo legi, vobis in præſentia recenſere, in longum nimis noſter ſermo procederet: quædam tamen haud indigna relatu nequaquam præteribo. Scribit inprimis

Dialo-

Dialogum Lucianus, qui Heſiodus inſcribitur, in quo Heſiodum ipſum de ſe multa narrantem inducit, eumque ipſe, ut ſolet, irridet. Sunt & inter Græca epigrammata, in Heſiodum multa. Extat & apud Græcos proverbium, de iis qui ſuperſeneſcunt, Heſiodia ſenectus: de quo & Pindari diſtichon legitur, quod ante ab Aldo & Cælio noſtro interpretatum attulimus. Pythagoram ſcribit Philoſophus Hieronymus, cum ad inferos deſcendiſſet, Heſiodi animam vidiſſe ad columnam æream ſuſpenſam aſtrictamque adeo, ut ſtridere videretur, & cum ea Homeri quoque animam ſerpentibus undique incinctam, ea videlicet ſolummodo cauſa, quod de Diis falſa ſuis carminibus confinxiſſent. Qua re factum puto, ut Ponticus Heraclides contra Homeri calumniatores librum illum ediderit, qui eſt inſcriptus, Allegoriæ in iis quæ de Diis ab Homero dicuntur, & reſponſiones in ejus calumniatores. Videri enim, inquit, poſſet Homerus, Salmoneus, vel Tantalus, immoderatam atque intemperatam linguam habens, ſi quæ de Diis cecinit ſub alia ſignificatione, non intelligerentur. Et quidem de Homero Heraclides, quod & de aliis Poëtis bonis, ut heſterna die diximus; intelligi poteſt. Sed tametſi excellentis ac prope divini ingenii fuerit Heſiodus, non tamen ideo obtrectatoribus illum caruiſſe accepimus: ſiquidem iniquas adverſum eum controverſias exercuiſſe Cercopem legimus: in tantum excellentiſſimus quiſque aliquo detractore eſt vexatus. Homerus quidem, ut Zoilum mittam, à Siagro Poëta laceſſitus, Pindarus ab Amphimane Coo, Simonides à Timocreonte. Nec Virgilio Horatioque noſtris, defuêre Parones, Mævii, Bavii atque Suffeni, aliique, de quibus in noſtris his ſermonibus ſparſim, ut feret locus, plura dicemus. Sed & hoc Homeromaſtigωn genus noſtro hoc tempore non minus, quam pridem, viget. Plures quidem nunc Critici & Zoili, quam verſificatores & Poëtæ. At de Heſiodo jam ſatis.

Ἐκ τῆς Σούδα.

Ἡσίοδος Κυμαῖος. γέγονε δὲ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Δῖος, καὶ μήτηρ Πυκιμήδη; οἰκεῖ δὲ Ἄσκρῃ τῆς Βοιωτίας. Γενεαλογεῖται δὲ εἶναι ἀπὸ Δίου τοῦ Ἀμπελίδου τοῦ Μελανώπου. οὗ φασί τινες καὶ Ὁμήρου τοῦ πάππου εἶναι πάππον, ὡς ἀνεψιαδοῦν εἶναι Ἡσιόδου τὸν Ὅμηρον. ἑκάτερον δὲ λέγουσιν ἀπὸ τοῦ Ἄτλαντος καταγόμενον. ποιήματα δὲ αὐτοῦ ταῦτα, Θεογονία, Ἔργα καὶ Ἡμέραι, Ἀσπὶς, Γυναικῶν κατάλογος ἐν βιβλίοις ε'. Ἐπικήδειος εἰς Βάτραχόν τινα ἐρώμενον αὐτοῦ. Περὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων. καὶ ἄλλα πολλά. Ἐτελεύτησε δὲ ἐπιξενωθεὶς παρ' Ἀνθίφῳ καὶ Κτιμένῳ· οἱ δοκοῦντες δόξαντες ἀναιρεῖν φθορέα ἀδελφῆς ἑαυτῶν, ἀνεῖλον τὸν Ἡσίοδον ἀγνοοῦντες. ἦν δὲ Ὁμήρου κατά τινας πρεσβύτερος. κατὰ δὲ ἄλλους, σύγχρονος. Πορφύριος καὶ ἄλλοι πλείους νεώτερον ἐνιαυτὸν ἑκατὸν ἀπ' αὐτῶν ἀείζουσι.

Ἐκ τῆς Διονυσίου τοῦ Ἁλικαρνασσέως.

Ἡσίοδος μὲν γὰρ ἐφρόντισεν ἡδονῆς, καὶ ὀνομάτων λειότητος, καὶ συνθέσεως ἐμμελοῦς.

Ex Suida.

HEsiodus Cumæus. Cæterum à patre Dio & Pycimede ejus matre, in Aſcra, tranſlatus eo, vixit. Genus ac familiam illius ab Ampelide Dio, Melanopi filio deducunt. Quem nonnulli Homeri abavum fuiſſe volunt. Vt Heſiodi conſobrini filius fuerit Homerus. Vtrumque autem ab Atlante volunt oriundum eſſe. Ejus autem hæc ſunt poëmata: Opera & Dies, Scutum, Mulierum Catalogus, libris quinque. Epicedium Batrachi, quem in deliciis habuit. De Dactylis Idæis. Alia item multa. Obiit autem, cum ad Antiphum & Ctimenum hoſpes divertiſſet. Qui cum noctu ſororis ſuæ ſtupratorem tollere ſe exiſtimarent, Heſiodum ignari ſuſtulêre. Fuit autem Homero, ut quibuſdam videtur, antiquior. Alii eadem tempeſtate vixiſſe autumant. Porphyrius, & alii, centum omnino poſt annis floruiſſe tradunt.

Ex Halicarnaſſenſi Dionyſio.

HEſiodo autem magna voluptatis fuit cura, tum æquabilem dictionem accuratamque amat compoſitionem.

Velleius Paterculus Hiſt. lib. I.

HVjus temporis æqualis Heſiodus fuit, circa CXX annos diſtinctus ab Homeri ætate, vir perelegantis ingenii, & molliſſima dulcedine carminum memorabilis, otii quietiſque cupidiſſimus. ut tempore tanto viro, ita operis auctoritate proximus. qui vitavit, ne in id, quod Homerus, incideret: patriamque & parentes teſtatus eſt. Sed patriam, quia multatus ab ea erat, contumelioſiſſime.

Fabius lib. X.

RAro aſſurgit Heſiodus, magnaque pars ejus in nominibus eſt occupata. tamen utiles circa præcepta ſententiæ, lenitaſque verborum & expoſitionis, probabilis: daturque ei palma in illo mediocri genere dicendi.

DANIELIS HEINSII
in Hesiodum
EPIGRAMMATA.

Δημήτερ τέλλισσε, σὺ μὲ πολυμηδέα καρπὸν
Ἀλδαίνειν σοφίης εἵνεκ', ἄτε σθαχύων.
Τὸν μὲ παῖς Δίοιο καὶ αἰσχύνου Πυκιμήδης,
Ἄσπερης συναείτης, οἴδιν ἀμησιάμβου.
Ζεῦ γάρ ὑπὸ τριφθεὶς μεγαλώνυμε, κεἰ δ' ἐχέτλων
Τῇ μὲν ἀειρόζων, τῇ δ' μέγα δρέπανον,
Ἄρδην τ' ὀκταύλωμεν, ἀειπόα λιμὸν ἀμυύειν,
Παυθείης κορυφὼ δρέψατ' ἀπ' ἰδμοσύνης.
Τῶν δ' σὺ αὐλαύκαρπα θαλύσια δῶκε κομίζειν,
Μελπόμβου γλυκερῆς ἔργα γεπονίης.
Σωφροσυνέω δ' ἐδίδαξε, καὶ ὡς πλέον ἥμισυ παντὸς,
Ἐκ Μουσέων σοφίης μέτρα διδασκομβόου.
Ἀλλὰ γέρον μάλα χαῖρε, πανόλβιε· σοὶ γὰρ ἔπεσκε
Πολλὼ καὶ πινυτὼ γαῖα φυβαποείλω.

In eundem.

Δαφνοφάγου, γλυκύμυθου, ἀνὴρ φίλου ἐρεμνίδησι,
Γῆς ἐρότας θείου δείκνυσιν Ἡσίοδου,
Πιερίδων γείτων πολυώνυμου. ὦ πόποι, ὦ Ζεῦ,
Ἢ γλαφυρῶς τούτης ἄνακθ γειθνίης.

In eundem.

Πῆμα κακὸς γείτων· ὅστον τ' ἀγαθὸς, μέγ' ὄνειαρ,
Αἱ σελίδες θείης φάντο πορ' Ἡσιόδης.
Τοῦτ' ἄρα φερασάμβου, γλυκερῆς φίλου ἤλιθε Μούσης,
Γειθνίης αὐτῶν ἔμμορε Πιερίδων.

In eundem.

Ὦ μάκαρ, ὦ ξανθῆς Δημήτερου ἔργα κομίζων,
Βίλλης Εἰρλώνης πρῶ, γέρον Ἡσίοδε,
Δαίμοσιν οἷου ἔπαθε νέμων σὺν βένθεσιν ὕλης
Ποίμνιλω ἠδ' ἀγέλλω τ' Ἑλικωνιάδου.
Ἔνθα σε βυκολίοντα θεῶν καλὰ τέκνα θεοῖο,
Πηλίδι σῇ φίλλω περπόμβον καρδίλω·

Ἢ πάλαι

Ἦ τάχα πειπάζοντα βόας, καὶ μηλάδας αἶγας,
Ἦ τάχα καὶ λεπτὰς πηγάμενον δόναξας,
Ἔν τε πόης λαλαγοῦντα, καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν,
Οἷα φιλεῖ λιγυρῶν ἔθνεα μελισόμων.
Καί τοι σκῆπτρον ἔδον Μουσέων βασιλῆϊ γεγηθώς,
Αὐτοφυὲς θεῖον τῆμα διαμοσύνης.
Χαῖρε, πάτερ, τοίδεσσι, καὶ ἴλαος ἄμμι γένοιο,
Αἰπύλις μὲ σεσώτερον, νιὸν δ' ἀρ' ἀοιδοπόλις.

In eundem.

Υ'ψαγόραν ποτ' ἀοιδὸν ἀναζήλωτε Ἄρηος,
Ἡ φύσις ἀρχαῖον δείξατο Μαιονίδην·
Δεινὸς Ἄρης μέγ' ἔχαιρε, καὶ οἱ πτολέμους τε, μάχας τε
Κέκλετο, καὶ δῖον μελπόμεν Αἰακίδην.
Τῷ δ' ἄρα γηγενέος πάλαι κλυὲ πότνια Δηώ,
Βῆ δ' ἴμεν ὑψηλῆς ἄγχεα Πιερίης.
Ἔνθ' ἄρα οἱ κλυτότοξος ἐναντίος ἦλθεν Ἀπόλλων,
Ὦκα μάλ' Ἀσκραῖον δείξατο δ' Ἡσίοδον,
Ἡσίοδον φιλόμυθον, ὀϊζυρῇ ἐνὶ κώμῃ
Γεινόμενον, Μουσῶν αἴσχ' Ἑλικωνιάδων.
Ὡς ὁ μὲν ἥδε μόθον Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Καὶ σεσπέρων ὁρμὰς καὶ μόρον ἡμιθέων·
Αὐτὰρ ὁ γῆς δρόπτας, καὶ δρηπόται τοῖσι μάλιστα
Ἐν Διὸς ἀρχαίῃ δήμῳ, τίς τ' ἔριδας.
Ὡς ἐριδῶν μεγάλων διατῶν ἀνὰ γαῖαν ἐόντων,
Οὔς γ' ἐπιμωμητὼ ἤνεγκεν, ὃς δ' ἀγαθώ.

In eundem.

Χαῖρε θεῶν Ἀσκραῖς τοὶ ἀρχαῖον δ' ὄρεϊ ἔχουσι
Μήδεα καὶ σοφίη καὶ μόρον ἐξανύσας·
Μουσάων ὑποφῆτα παλαιγενές. ἦτοι ἔκλυες
Πολλὰ πάτερ θυμῷ δίῳα καὶ σεσοφισμένα,
Τείρεα πάντα μαθὼν, πάτερ ἀρχαῖος ἐστεφάνωται,
Καὶ Κρονίδα βουλὰς, καὶ φάος ἠελίου,
Τῷ τε Σεληναίης λιπαρὸν φλόγα, μαῖαν ὀρούσης,
Ἀγλαὸν ἀρχαίης σῆμα φυτοσυλίης.
Ἀρκάδες, ἰληκτῆρες· μόνος σεσοφισμένος ἔσκες
Πάντα Σεληναίης γνῶς πάρος Ἡσίοδος.

ARGV-

ARGUMENTUM
IN
HESIODI ASCRÆI
OPERA ET DIES.

Ἡσιόδου.] *Super Homeri atque Heſiodi ætate, ait Gellius lib. 3. cap. 11. non conſentitur uter natu prior. dubium tamen non eſt, quin aliquo tempore eodem vixerint.*

Ἀσκραίου.] *Sacerdos fuit templi Muſarum in Helicone monte Bœotiæ, in Aſcra pago ad radicem ejus montis. Inde Virgilius, quia hunc Poëtam è tot Georgicorum ſcriptoribus imitatus eſt, dixit, lib. 2. Georg. verſ. 176.*

Aſcræumque cano Romana per oppida carmen.

Ἔργα καὶ Ἡμέραι.] *Non dubium eſt, quin idem Virg. initio Georgicorum, hanc inſcriptionem expreſſerit, hoc verſu,*

Quid faciat lætas ſegetes: quo ſydere terram, &c.

Breviter autem ſummam rei complectitur hic titulus: nam per Opera *ſignificat, agriculturam eſſe artem, quæ non inerti otio, aut alieno ſumptu, ſed ipſa actione peragatur. Per* Dies *autem innuit, ſuo tempore ſingula facienda eſſe. In priori igitur* Operum *libro, ad laborem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam alia atque alia præcepta de moribus tradit, ad juſtitiam & pietatem colendam; injuſtitiam vero & ignaviam vitandam. In ſecundo autem artem agriculturæ tradit. Duo ergo agit; primum, ut voluntarium habeat agricolam: deinde, ut peritum.*

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἔργα καὶ Ἡμέραι.

Μοῦσαι Πιερίηθεν, ἀοιδῇσι κλείουσαι,
Δεῦτε δὴ, εὐεπέλιαι, σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσαι.
Οὕν τε βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
Ῥητοί τ' ἄρρητοί τε, Διὸς μεγάλοιο ἕκητι.
Ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δ' βριάοντα χαλέπτει·
Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει·
Ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν, καὶ ἀγήνορα κάρφει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώμαθ' ἱκάνει.
Κλῦθι ἰδὼν ἀΐων τε· δίκῃ δ' ἴθυνε θέμιστας
Τυτὼ· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μυθησαίμην.

Οὐκ

---

1. Μοῦσαι.] Dores & Æoles dicunt Μῶσαι, quibus familiare eſt vertere σ in ω. Hinc appellatas volunt eas à verbo μῶ, quod eſt quæro, inveſtigo; nam inveſtigando diſciplinas aſſequimur. Adfert aliam rationem Plutarchus, forſitan probabiliorem. Is enim in commentario περὶ φιλαδελφίας, dicit μούσας nominatas, ut ὁμοῦ ἴουσας, idque διὰ δύναιαι ἀεὶ καὶ φιλαδελφίαν, quæ ſcilicet vivunt in perpetua quadam benevolentia & mutua charitate. Vel denique inde habent nomen, quod Muſæ, hoc eſt, artes & diſciplinæ, tali inter ſe cognatione & nodo conjunctæ conglutinatæque ſint, ut altera ex altera pendeat, & altera ſine altera manca ſit. Πιερίηθεν, conſtruitur cum δεῦτε adverbio hortantis. Muſæ huc adeſte ad me ex Pieria. Θεν vero particula finalis, de loco. Μῶσαι.] Duplicem invocationem ponit: prior hæc ad Muſas: poſterior (verſ. 8.) ad Iovem dirigitur, ut in Perſe fratre docendo ſit auxiliator.

2. Δεῦτε δὴ.] Δεῦ' legendum monet Euſtathius: quem ſequitur H. Steph. Δὴ mihi magis probatur, & ita omnes legiſſe interpretes veteres manifeſtum: Proclum dico, Tzetzen, Moſchopulum, & ita MS. Palatinæ Bibliothecæ. Sic Orpheus Hymnorum ſuorum initio, Μείνασθε δὴ Μουσῖται. Ὑμνείουσαι.] Id eſt, celebrantes. eſt activæ ſignificationis, quamquam aliqui neutraliter exponant, quæ eſtis celebres aut inclytæ.

3. Οὕν τε λέγω.] Enumerat pias quaſdam ſententias de Deo. Porro in οὗν poteſt intelligi, inquit Tzetzes, τρόπον, more Attico, ut ſit διὰ οὗν τρόπον, quomodo, cur: quod non-

HESIODI ASCRÆI
OPERA ET DIES.

Musa Pierides carminibus celebres,
Agite sane, dicite, vestrum patrem laudantes,
Et per quem mortales homines pariter obscurique sunt clarique,
Nobiles, ignobilesque, Iovis magni voluntate.
Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimit:
Facile præclarum minuit, & obscurum adauget:
Facileque corrigit incurvum, & superbum contrahit
Iupiter altitonans, qui supremas domes incolit.
Audi intuens & auscultans, & justitiam in judiciis sequere
Tu: Ego vero Persa vera loquar.

Non

---

nonnulli interrogative; alii vero absque interrogatione intelligunt. Alii non minus commode exponunt, δι' ὃν, vel κατὰ ὃν Δία, secundum quem Iovem gubernantur homines. Φατὸς & ῥητὸς differunt, ut apud Latinos loquor & dico. est enim φατὸς, de quo magna fama est, ῥητὸς autem honoratus, & ad certam functionem & dignitatem assumptus.

4. Διὸς μεγάλοιο.] Responsio Musarum. Sic apud Homerum Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή. Subintelligitur hîc γίγνεται, aut simile verbum. Διὸς.] Musarum responsio. vel ut alii volunt, poëta ipse respondet ceu à Musis edoctus.

5. Ῥεῖα μάλ'.] Contractio est in voce ῥεῖα, ut Iliad. ρ. Virgil. quoque dixit *alvaria* pro alvearia. Vide Guil. Canterum lib. 7. cap. 17. Æsopus (teste Laërtio) quum rogaretur quid ageret Deus, respondit: τὰ μὲν ὑψηλὰ ταπεινοῖ, τὰ δ' ταπεινὰ ὑψοῖ. Ῥεῖα μὲν γὰρ.] Ratio est interrogationis, quare alii sint clari, alii obscuri. Dicuntur hæc à Musis.

6. Ἀρίζηλον.] Eum vocat, qui dignus est æmulatione atque imitatione.

9. Κλῦθι.] Invocatio ad Iovem. Θέμιστας vocat præcepta de moribus. Θέμις ἐπὶ θεῶν, δίκη vero ἐπὶ ἀνθρώπων.

10. Ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ.] Propositio est. Ego Persæ consulam optima. Iam κε potentialis particula ad μυθησαίμην referenda est, quasi dicat; Tum vera dixero fratri meo, ubi tu leges gubernaveris Iupiter, & affueris mihi præscribenti præcepta de moribus.

Οὐκ ἄρα μοῦνον ἦεν ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
Εἰσὶ δύω· τὴν μέν κεν ἐπαινέσσειε νοήσας,
Ἡ δ' ἐπιμωμητή. Διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὴν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
Σχετλίη· οὔτις τήνγε φιλεῖ βροτός, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
Ἀθανάτων βουλῇσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν.
Τὴν δ' ἑτέρην, προτέρην μὲν ἐγείνατο νὺξ ἐρεβεννή,
Θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω.
Ἥτε καὶ ἀπάλαμόν περ ὁμῶς ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.
Εἰς ἕτερον γάρ τις τε ἰδὼν ἔργοιο κατίζων
Πλούσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμεναί ἠδὲ φυτεύειν,
Οἰκόν τ' εὖ θεῖναι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων,
Εἰς ἄφενον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἥδε βροτοῖσι.
Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων,
Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
Ὦ Πέρση, σὺ δ' ἐμοῖσι τεοῖς ἐνικάτθεο θυμῷ·
Μηδέ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
Νείκε' ὀπιπεύοντ', ἀγορῆς ἐπακουὸν ἐόντα.
Ὥρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε,

Ὧι

---

11. Οὐκ ἄρα.] Duplicem narrat contentionem augendæ rei familiaris: alteram vituperandam, quum per injuriam & scelus cumulantur opes: alteram dignam laude. ἴλω, λῶ, pro ἕξιν, Attice.

15. Οὔτις τήνγε φιλεῖ.] Ostendit non fieri per se, ut hæc contentio tantopere diligatur ab hominibus, cum tamen sit noxia: sed per accidens, quia scilicet non possint discernere à verè expetendis, ea, quæ falso boni speciem præ se ferunt: idque naturæ quodam fato.

17. Προτέρην.] Lege Πρώτιστον. Νὺξ ἐρεβεννή.] Per noctem, incomprehensibilem quandam æternitatem rerum intelligit.

19. Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι.] Interpretibus autem, qui verba illa ad Iovem referunt, non ad τὴν ἔριν, nescio quid in mentem venerit.

20. Ἀπάλαμον.] Inertem, qui manus nulli operi admovet. παλάμη enim & manum, & ipsum opus significat.

24. Ἀγαθὴ δ' ἔρις.] Probat artificum inter se æmulationes. Hos duos versus Plato in Lyside, & Arist. 5. Polit. & 2. Rhet. & Galen. ad priorem noxiam contentionem referunt. Plutarchus autem bonæ illi & salutari cum Poëta nostro attribuit.

25. Κοτέει, φθονέει.] Verba hæc pertinent hîc ad laudem: probat enim

Non ſane unum eſt contentionum genus, ſed in terra
Sunt duo: alterum quidem probaverit ſapiens,
Altera vituperio eſt digna. in diverſa autem animum diſtrahunt.
Nam hæc bellum excitioſum, & diſcordiam auget,
Noxia: nullus hanc amat mortalis, ſed neceſſario
Immortalium conſiliis litem colunt moleſtam.
Alteram vero, priorem genuit nox obſcura,
Poſuit vero ipſam Saturnius ſublimis, in æthere habitans,
Terræ in radicibus, hominibus longe meliorem.
Hæc quantumvis inertem, tamen ad opus excitat.
In alterum enim quiſpiam intuens opere vacans,
Divitem, qui feſtinat arare atque plantare,
Domumque recte gubernare, æmulatur vicinum vicinus,
Ad divitias feſtinantem: bona ergo hæc contentio hominibus.
Et figulus figulo ſuccenſet, & fabro faber,
Et mendicus mendico invidet, cantorque cantori.
O Perſa, tu vero hæc tuo repone in animo:
Neque malis gaudens contentio animum tuum ab opere abſtrahat,
Lites ſpectantem, forique auſcultatorem exiſtentem.
Parum enim ei temporis eſt, quod litibus & foro impendat,

Cui

---

enim, illam æmulationem artificum, qua alter altero citius diteſcere conatur. Mira hujus loci ſuavitas dum artifices aliquot nominatim exprimit.

27. Ὦ Πέρση.] Alloquitur fratrem, & jam traditam doctrinam ad ejus emendationem accommodat: eumque dehortatur à contentionibus forenſibus, quia infeliciter circa eas verſetur, cui ſingulis temporibus ſui proventus non adfuerint.

28. Κακόχαρμον.] Epitheton aptiſſimum inhoneſtæ contentionis, quia malis gaudeat, vel quod mali ea gaudeant. ambigua enim hujus vocis ſignificatio.

30. Ὥρη.] Aitiologia eſt præcedentis adhortationis. Ille forum & litigium vitare debet, qui ſibi non eſt conſcius magnarum divitiarum. Non abſurdum ergo erit legere ὥρη cum aſpiratione, ut ſignificet tempus. & ſenſus tum erit: Ille lites diu ſuſtentare non poterit, cui non eſt bene inſtructa & opulenta domus. Ὥρη.] Abſque aſpiratione, pro φρονὶς. Sed Stephano non videtur ſatis convenire cum præcedentibus; niſi ὥρη ὀλίγη πέλεται accipiamus, pro ὀλίγῳ ὥρῳ δεῖ πέλεσθαι. non enim negat Heſiodus id fieri (quum potius de hoc ipſo fratrem reprehendat) ſed debere fieri negat.

Ὧι πυι μὴ βίῳ ἔνδον ἐπισζωνὸς καλὰκειτκι
Ὡραῖος, τὸν γαῖα φέρῃ, Δημήτερος ἀκτλιῇ.
Τοῦ κε κορεσσάμενος, νείκεα κὴ δῄεν ὀφέλλοις
Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσζαι
Ὧδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νείκος
Ἰθείῃσι δίκαις, αἵτ' ἐκ Διός εἰσιν ἄρισζαι.
Ἤδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασσάμεθ'· ἄλλά τε πολλὰ
Ἁρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
Δωροφάγους, οἱ τῇνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι,
Νήπιοι· οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντὸς,
Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε κὴ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.
Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
Ῥηϊδίως γάρ κεν κὴ ἐπ' ἤματι ἐργάσσαιο,
Ὥς τέ σε καὶ ἐς ἐνιαυτὸν ἔχειν, κὴ ἀεργὸν ἐόντα.
Αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καθέθειο,
Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο κὴ ἡμιόνων πολυέργων.

Ἀλλὰ

---

32. Δημήτερος ἀκτλιῇ.] Idem quod βίος, id eſt, victus, cibus. Δημήτηρ autem dicitur Ceres, quaſi γημήτηρ, hoc eſt, terræ mater, mutata γ in δ.

33. Τῷ κε κορεσσάμενος.] Conceſſio ironica: Quando ditatus es, & abundas jam re familiari, nec animus à malo revocari poteſt, age per me licebit, litiges quamdiu voles.

34. Σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον.] Antiqui, cum ſtrictè aliquem cogerent, unam conditionem proponebant, cui adſtringebant eum: cum minus cogerent, ſed plus permitterent, ſecundam ſtatuebant, uſitatâ formulâ, τοῦτο δεύτερον ἔσται: id eſt, ſi primum non placet, licebit & ſecundum. Δεύτερόν ἐστι, nihil aliud eſt, quam ἔξεστιν, & potentiam denotat, ſeu licentiam potius.

36. Ἐκ Διός εἰσιν ἄρισται.] Ita enim ſenſerunt viri ſapientes, eſſe animis noſtris innatam rationem æqui & boni.

38. Βασιλῆας.] Βασιλῆας vocat præfectos ſingularum urbium, quemadmodum & Homerus.

40. Νήπιοι.] Mediocritatem commendat, ac redarguit judices & gubernatores, qui indulgent ſuis cupiditatibus & à vitæ frugalitate digrediuntur ad πλεονεξίαν injuſtam: & oſtendit primum ipſos ignorare vim & utilitatem juſtitiæ longè potiorem, quam injuſtitiæ & πλεονεξίας: deinde etiam non conſiderare, quanta ſit commoditas tenuis & frugalis victus. Intelligit ergò per ἥμισυ, medium inter lucrum & damnum, quod eſt juſtum, & honeſtius

Cui non eſt victus domi in annum repoſitus,
Tempeſtivus, quem terra fert, Cereris munus.
Quo ſatiatus lites ac rixam moveas
De facultatibus alienis. Tibi vero non amplius licebit
Sic facere: ſed in poſterum diſcernamus litem
Rectis judiciis, quæ ex Iove ſunt optima.
Nam nuper quidem patrimonium diviſimus: alia autem multa
Rapiens ferebas, valde demulcens reges
Donivoros, qui hanc litem volunt judicaſſe,
Stulti: neque ſciunt, quanto plus dimidium ſit toto,
Neque quam magnum in malva & aſphodelo bonum.
Occultarunt enim Dii victum hominibus.
Facile enim alioqui vel uno die tantum operatus eſſes,
Vt in annum quoque ſatis haberes, etiam ocioſus.
Statimque temonem quidem in fumo poneres,
Opera vero boum ceſſarent mulorumque laborioſorum.

Sed

ſtius atque utilius πανὸς, id eſt, toto: quo & ſua pars retinetur, & alterius ad ſe pertrahitur. Plato 5. Polit. & 3. Legum, intelligit de mediocritate in ſtatibus civilibus amplectenda.

42. Κρύψαντες γὰρ ἔχουσιν.] Pro ἔκρυψαν, Atticè, occuluerunt. Cauſam hujus ignorantiæ oſtendit eſſe voluntatem Dei, qui voluerit abſcondi ab intelligentia communi hominum, hanc faciliorem vitæ rationem.

43. Ῥᾳδίως.] Illius primæ & melioris vitæ rationem commendat, ita ut oſtendat in ea ſervata, poſſe facile quemque non admodum induſtrium, vel unius diei labore efficere, quod ſufficiat in integrum annum. Innuit ergò Poëta facilitatem victus quærendi apud priſcos: illi non arabant, uno die tantum colligebant, quantum per totum annum erat neceſſarium. Erant autem frugaliſſimi, malva & aſphodelo contenti: verum poſteri homines ad voluptatem proni, nec quibuſlibet contenti, laborioſiſſimam ſibi ipſis vitam compararunt, dum undique ventri grata quærunt.

44. Ὡς τοί σοί κ' εἰς.] Venuſtiſſimo idiomate. οἱ εἰς ἐνιαυτὸν ἔχοντες dicuntur οἱ πλούσιοι, quibus opponebantur οἱ εἰς ἡμέραν ἔχοντες.

45. Πηδάλιον.] Quidam non pro navis gubernaculo, ſed pro ſtiva, ſtivamque pro aratro accipiunt. Solent autem ruſtici inſtrumenta lignea ſuper fumoſa laquearia collocare, ut fumus ea corroboret & induret.

Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ἦσιν,
Οὕνεκά μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
Τοὔνεκα ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
Κρύψε δ' πῦρ· τὸ μὲν αὖθις ἐὺς πάις Ἰαπετοῖο
Ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητιόεντος,
Ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραunον.
Τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,
Χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἐμοὺς φρένας ἠπεροπεύσας;
Σοί τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι.
Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ᾧ κεν ἅπαντες
Τέρπωνται κῆρ θυμῷ, ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
Ὣς ἔφατ'· ὠρσε δ' ἐπίλαστε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Ἧφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιστα
Γαῖαν ὕδατι φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
Καὶ σθένος, ἀθανάτῃσι θεῇς εἰς ὦπα ἐίσκειν
Παρθενικῇς καλὸν εἶδος ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνῃ,
Ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἰστὸν ὑφαίνειν·
Καὶ χάριν ἀμφιέσαι κεφαλῇ, χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,

Καὶ

---

47. Ἀλλὰ Ζεύς.] Longam fabulam recenſet de Pandora, qua docet, Iovem iratum abdidiſſe ignem, id eſt, veritatem, quæ penitus abſtruſa eſt in natura. Sed cum Prometheus oſtendiſſet hominibus recta & honeſta, miſit Iupiter Pandoram, id eſt, voluptatem, quæ multis rebus opus habet, augetque quotidie ſumptus, & quamvis multis modis adblandiatur, malorum tamen omnium, morborumque cauſa eſt. Prometheus autem, id eſt, ſapiens aliquis monitor vel ratio, vetat recipere voluptatem: & Epimetheus, id eſt, ſenſus, non auſcultans rationi, noxiam voluptatem incautus recipit, ſed ſero recepiſſe pœnitet. Nonnulli paulo aliter exponunt. Προμηθεὺς, quaſi προμηδόμενος, proſpiciens, ſolers, induſtrius, eoque nomine ſecundum quoſdam intelligitur vis humani ingenii.

48. Ἀγκυλομήτης.] Lege Ποικιλομήτης. Sed alteram præfert Proclus, auctorem Plutarchum laudans.

50. Κρύψε.] Iupiter abſcondit ignem, cujus beneficio fere omnes artes exercentur. Vel ignem, id eſt, mentis vim ſolertem, ut ſimplicius viverent homines.

52. Ἐν κοίλῳ.] Ignem ferulis optimè ſervari, auctor eſt Plin. l. 13. c. 22.

55. Χαίρεις.] Eſt quædam ἐμφατικὴ approbatio. Pulchrè hîc notatur ingenioſorum ſtudium, & inconſi-

Sed Iupiter abſcondit, iratus animo ſuo,
Quia ipſum decepit Prometheus verſutus.
Quocirca hominibus paravit triſtia mala.
Abſcondit vero ignem: quem rurſus bonus Iapeti puer
Surripuit ad hominum uſum, Iove à conſulto,
In cava ferula, fallens Iovem fulminibus gaudentem.
Huncque indignatus affatus eſt nubicoga Iupiter:
Iapetionide, omnium maxime verſute,
Gaudes ignem furatus, quodque animum meum deceperis?
Quod tibique ipſi magnum erit malum, & poſteris.
Ipſis namque pro igni dabo malum, quo omnes
Se oblectent animo, ſuum malum amplectentes.
Sic ait: riſitque pater hominumque Deûmque.
Vulcanum vero inſignem juſſit quam celerrime
Terram aqua miſcere, hominiſque imponere vocem,
Et robur, immortalibus vero Deabus facie aſſimilare
Virginibus pulchram formam peramabilem: at Minervam,
Opera docere, ingenioſe telam texere:
Et venuſtatem circumfundere capiti, auream Venerem,

Et

conſiderata in ſucceſſu ſuorum conatuum lætitia.

58. Ἐὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.] Ea ferè eſt humanarum rerum conditio, ut illæ ipſæ cupiditates, quæ omnis generis mala ſecum trahunt, nos delectent.

60. Ἧς ἀπὸ.] Recenſet jam quomodo Pandora condita ſit. M. Garbitius ſenſum hujus fabulæ ſic explicat. Hominem prius habuiſſe ſinceriorem & puriorem naturam, ſimpliciuſque vixiſſe. Poſtquam verò laſcivia mentis ipſius contra voluntatem Dei ſibi vendicarit ingenii & cognitionis vim exercitatiorem, inde quaſi transformatum in aliam naturam, & κρᾶσιν corpoream, & illam quidem excellentem virtutibus cœleſtibus, ſed quibus corporea fæce contaminatis, mens humana & ipſa ex conſortio contaminata, variè abutatur ad laſciviam & luxuriam variarum artium & inventionum: & hoc ſub ſpe & ſpecie boni & vitæ melioris; ſed quam omnem induſtriam ſuam poſteriore conſideratione, & eventu ſtultorum magiſtro, experiatur contrariam eſſe ſuis effectis, ſolaque ſpe reliqua ſuſtentetur in perpetua anxietate animi. Cæterum ſi de voluptate hæc potius libeat intelligere, dicemus Poëtam hic ſignificare, non unum eſſe genus voluptatis.

62. Ἀθανάτοις ᾗ θνητοῖς εἰς ὦπα ἰδέσθαι.] M. S. Palat. Παρθενικῆς, id eſt παρθένε, ut habent gloſſæ.

Καὶ πόθον ἀργαλέον, καὶ γυιοκόρυς μελεδώνας·
Ἐν δ' ἦμφι κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Ἑρμείην ἤνωγε, διάκτορον Ἀργειφόντην.
Ὣς ἔφατ'. οἱ δ' ἐπίθοντο Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι.
Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον, Κρονίδεω διὰ βουλάς.
Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
Ὅρμους χρυσείους ἔθεσαν χροΐ· ἀμφὶ δὲ τήν γε
Ὧραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
Πάντα δὲ οἱ χροῒ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.
Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης
Ψεύδεά θ' αἱμυλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Τεύξε, Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου. ἐν δ' ἄρα φωνὴν
Θῆκε θεῶν κῆρυξ. ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
Πανδώρην· ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσεν,
Εἰς Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην,
Δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον. οὐδ' Ἐπιμηθεὺς

Ἐφρά-

66. Καὶ πόθον.] Indefeſſam cupiditatem ſuperandi alios: vel (ſecundum quoſdam) deſiderium vehemens, ut vehementer ametur. Γυιοκόρους, vox apta meditationibus & curis, quæ ad ſatietatem uſque arrodunt & abſumunt membra: ſicut fere videre eſt ingenioſos, pallidos & extenuatos eſſe. Aliam etiam interpretationem addit Proclus, quam nonnullos aſſequutos non eſſe animadverto: γυιοκόρους μελεδώνας, inquit, ὡς τὰ γυῖα κοσμήσας. τὸ γὰρ κοσμεῖν καὶ καλλύνειν οἱ παλαιοὶ κορεῖν ἔλεγον. de curatura, quæ bonam virginum naturam corrumpit ἐν τῷ καλλωπίζειν, Proclum agere exiſtimo. Stephanus mallet leg. γυοβόρους. Illa enim etymologia nimium longè petita eſſe videtur, τὰς τὰ μέλη ἐσθιούσας ἄχει κόρου.

67. Ἐν δ' ἦμφι θέμεν.] Impudentiam intelligit, quæ utrique interpretationi quam attulimus, commodè applicari poteſt. Solent enim homines voluptatibus dediti, nullam prorſus honeſtatis rationem habere: itemque negotiatores & πλουσίους variis artibus & dolis lucrum captare.

68. Ἑρμείην ἤνωγε.] Mercurium finxerunt nuntium Deorum, quod ejus motus ſit maximè admirabilis, & quod ejus varia ratio ſit in genituris.

72. Ζῶσε.] Hoc poteſt de bellicis dotibus intelligi.

73. Πό-

Et deſiderium moleſtum, & membra fatigantes curas:
Imponere vero impudentem mentem, & fallaces mores
Mercurium juſſit, nuncium Argicidam.
Sic dixit. illi autem obtemperarunt Iovi Saturnio regi.
Moxque ex terra finxit inclytus Ambiclaudus
Virgini verecundæ ſimilem, Iovis conſiliis.
Cinxit vero & ornavit Dea glaucocula Minerva.
Circum vero Chariteſque Deæ, & veneranda Suadæ,
Monilia aurea impoſuerunt corpori. ipſam porro
Horæ pulchricomæ coronarunt floribus vernis.
Omnem vero illius corpori ornatum adaptavit Pallas Minerva.
At in pectore illi nuncius Argicida
Mendacia blandoſque ſermones, & doloſos mores
Fecit, Iovis conſiliis graviſtrepi. ſed vocem illi
Impoſuit Deorum præco. appellavit autem mulierem hancce
Pandoram: quia omnes cœleſtium domorum incolæ
Donum contulerunt, detrimentum hominibus induſtriis.
At poſtquam dolum pernicioſum & inevitabilem abſolvit,
Ad Epimethea miſit pater inclytum Argicidam,
Munus ferentem, Deorum celerem nuncium. neque Epimetheus
Cogi-

---

73. Πότνια Πειθώ.] Eloquentiæ Dea ab antiquis habita, quam Græci peculiari templo & ceremoniis colebant.

81. Παιδοφόρλω.] Quidam (ut ante monuimus) voluptatem exponunt. Alii variam quandam ingenii & mentis induſtriam propoſitam, quam admirantur homines tanquam magnum ſuum bonum, cum ſit ipſorum malum. Quod mirum eſt, cum mens humana tam divinis dotibus ſit exornata: ſed hoc fit per accidens, vitio naturæ.

82. Ἀλφηστῆσιν.] Intelligit ſolertes, qui diſcedunt à ſimplicitatis rectitudine; & qui curioſi ſunt. Ἀλφησταὶ indagatores exponunt. ſed id accipiendum eſt in malam partem pro curioſis, quia ſic ſunt hominum ingenia, ut præſentia faſtidiant, cupiant & adfectent alia. ſicut & piſces, ἁλφησταὶ vocant, quia ſtatim adnatare ſolent, ſi quid abjeceris in piſcinam. Porrò graviſſime iſta curioſitas reprehenditur ab Horat. lib. 1. Epiſt. 14. verſ. pen.

Optat ephippia bos piger, optat arare caballus.

85. Οὐδ' Ἐπιμηθῆος.] Mittitur donum ad Epimethea, & recipitur. Nam pars inferior cupiditatum & affectionum, quæ eſt iſte Epimetheus, id eſt, vis animi humani inconſi-

Ἐφράσαθ' ὅς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς, μήποτε δῶρον
Δέξασθ παὰ Ζηνὸς ἐλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμπειν
Ἐξοπίσω, μήπως τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
Νούσων τ' ὀργαλέων, αἵτ' ἀνδράσι κῆρας ἔδωκαν.
Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι.
Ἀλλὰ γυνὴ χείρεσσι, πίθου μέγα πῶμ' ἀφελοῦσα,
Ἐσκέδασ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
Μούνη δ' αὐτόθι Ἐλπὶς ἐν ἀῤῥήκτοισι δόμοισι
Ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χείλεσιν, οὐδὲ θύραζε
Ἐξέπτη. πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
Αἰγιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
Ἄλλα δ' μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δ' ἁλὸς ἁπάσα.
Νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ ἠδ' ἐπὶ νυκτὶ
Αὐτόμαται φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
Σιγῇ· ἐπεὶ φωνὴν ἐξεῖλετο μητίετα Ζεύς.
Οὕτως οὔτι πως ἐστὶ Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.
Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
Εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.

Ὡς

---

considerata & præceps, non obsequitur plerumque parti superiori meliorique mentis & rationis, quæ est προμηθὶς animi hominis. Ideoque specie hujus boni deceptus, postea noxium comperiens, sero recepisse pœnitet. Rectè ergò Horatius,

—— *Nocet empta dolore voluptas.*

91. Νόσφιν ἄτερ τε.] Hæ duæ particulæ quamvis idem denotent, intendunt tamen hic significationem. Vel hinc magna incuria librariorum deprehendi potest, qui Νόσφιν ἄτερ κακῶν reliquerint: quum paulò post, v. 113. Νόσφιν ἄτερ τε πόνων, ponant.

93. Αἶψα.] Κακότης hic pro malo externo accipitur.

94. Ἀλλὰ γυνὴ.] Proverb. Γυναικῶν ὄλεθρος. Mulier, id est, appetitiva & fœminea affectio, & publica indulgentia δημαγωγικὴ & ψυχαγωγικὴ atque συρφετώδης, unde laxatur disciplina severior. Hinc deinde sublata disciplina tanquam operculo Pandoræ, id est, corporis & animi humani, statim quasi ex antro Æoli venti & impetus affectuum,

Qua data porta ruunt, & terras turbine perflant,

&

Cogitavit quod illi præcepisset Prometheus, ne quando munus
Susciperet à Iove Olympio, sed remitteret
Retro, necubi mali quippiam mortalibus eveniret.
Verum ille recepto eo, cum jam malum haberet, sensit.
Prius namque in terra vivebant familia hominum
Seorsim à malis & absque iis, & sine difficili labore,
Morbisque molestis, qui hominibus senectam afferunt.
Statim enim in afflictione mortales consenescunt.
Sed mulier manibus, vasis magnum operculum cum dimovisset,
Dispersit: hominibus autem machinata est curas graves.
Sola vero illic spes infracta in domo
Intus mansit, dolii sub labris, neque foras
Evolavit. prius enim injecit operculum dolii,
Ægiochi consilio Iovis nubicogæ.
Alia vero innumera mala inter homines errant.
Plena enim terra est malis, plenumque mare.
Morbi autem hominibus tam interdiu quam noctu
Ultro oberrant, mala mortalibus ferentes
Tacite: nam vocem exemit prudens Iupiter.
Sic nusquam licet Iovis mentem evitare.
Caterum si voles, alium tibi sermonem paucis absolvam
Belle ac scienter: tu vero præcordiis impönito tuis.

Ut

& nusquam non pervadunt, & nihil non moliuntur. Quod tamen spes remansit, significat neminem tam desperatis rebus esse, quin aliquando speret. Ovid.

Vivere spe vidi, qui moriturus erat.

98. Πρόθυρα γδ.] Ratio solius spei in pyxide relictæ. Magnum certe Dei donum spes, quo solo affectu homines inter tot ærumnas sustentantur & aluntur, & sine cujus condimento omnia non solum fatua, sed etiam insuavissima sunt.

104. Σιγῇ· ἐπεὶ φωνέω.] Verissimè contrà Hesiodum dicit Plutarchus in præceptis sanitatis; non omnes morbos solere tacite & furtim invadere ipsos homines; sed plurimi καθάπερ ὠφαλγίας καὶ πρόδρομοι, καὶ κύρηκας ἔχουσιν ἀπορίας καὶ δυσκινησίας.

105. Εἰ δὲ ἐθέλεις.] Quinque ætates jam fingit: quo commento significat naturam & mores subinde deteriores fieri, & vitia hominum augeri. Hanc descriptionem ætatum omnes fere Latini Poëtæ imitati sunt. ἐπιχρυσόω, significat expositionem ordine factam & integram, neque tamen prolixam.

108. Ὡς

Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι,
Χρύσεον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
Ἀθάνατοι ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν·
Ὡς τε θεοὶ δ' ἔζωον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἴζυος· οὐδέ τι δειλὸν
Γῆρας ἐπῆν· αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἔκτοθεν ἁπάντων.
Θνῆσκον δ' ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
Τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
Αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐθελημοὶ
Ἥσυχοι ἔργα νέμοντο, σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.
Αὖτὰρ ἐπεὶ κεῖνον γαῖα κάλυψεν,
Τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς,
Ἐσθλοὶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
Οἵ ῥα φυλάσσουσί τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
Ἠέρα εἰσαμένοι, πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
Πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλήϊον ἔσχον.
Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
Ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Χρυσέῃ οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
Ἐτρέφετ' ἀπέλλων, μέγα νήπιος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·

Ἀλλ'

---

108. Ὡς ὁμόθεν γεγάασι.] Sequitur ætatum descriptio, qua monstrat omnia fatis in pejus ruere.

109. Χρύσεον.] Aureum, ut inquit Plato, propter præstantiam naturæ, morum & vitæ.

112. Ὡς τε.] Cognoverat fortasse Poëta aliquid de vita primorum parentum in paradiso: & ideo respiciens eo, hæc dicit: Θεοὶ δ' ἔζωον. Lege Θεοὶ ζώεσκον. Vt paulo ante v. 90.

115. Ἐν θαλίῃσι.] Ἑορταῖς, sacris epulis. Græci enim sæpenumero totam τὴν ἀθανασίαν voce θαλίας designant, quod Latini *Divûm epulas* dicunt. Vocant enim θαλίας, sacras epulas, ἀπὸ τοῦ θάλλειν, id est, florere. Est autem non vulgare tranquillitatis & pacis encomium, quod dicit delectatos fuisse sine omnibus malis, & suaviter omnibus convixisse.

117. Καρπὸν δ' ἔφερε.] Sic Virgil. 1. Georg. vers. 127.

—ipsa-

Vt ſimul nati ſunt Dii, mortaleſque homines,
Aureum primo genus diverſiloquentium hominum
Dii fecerunt, cæleſtium domorum incola.
Et ii quidem ſub Saturno erant, cum in cœlo regnaret:
Et ut Dii vivebant, ſecuro animo praditi,
Plane abſque laboribus & arumna: neque moleſta
Senecta aderat: ſemper vero pedibus ac manibus ſimiles
Delectabantur in conviviis, extra mala omnia.
Moriebantur autem ceu ſomno domiti: bona vero omnia
Illis erant: fructum autem ferebat fertile arvum
Sponte ſua multumque & copioſum: ipſique ultro
Quieti partis fruebantur, cum bonis multis.
Verum poſtquam hoc genus terra abſcondit,
Ii quidem damones facti ſunt, Iovis magni conſilio,
Boni, in terris verſantes, cuſtodes mortalium hominum:
Qui quidem obſervant & juſta & prava opera,
Caligine involuti, paſſim oberrantes per terram,
Opum datores. atque hoc munus regale conſecuti ſunt.
Secundum inde genus multo deterius poſtea
Argenteum fecerunt cœleſtium domorum incola,
Aureo neque corporis proceritate ſimile, neque intellectu.
Sed centum annis puer apud matrem ſedulam
Nutriebatur creſcens, valde rudis, domi ſuæ:

Cum

——— *ipſaque tellus*
Omnia liberius nullo poſcente ferebat.

Ζείδωρον, elegans epitheton terræ, quod vitæ neceſſaria det. Sic etiam Venus dicitur ζείδωρος. Plinius vult ſic terram dictam, quod zeam proferat.

121. Δαίμονες.] Hæc omnia non multum diſcrepant ab iis, quæ ſacra ſcriptura tradit de bonis Angelis. Δαίμονες, quaſi δαήμονες, quod Dii omnia ſciant. vide Macrobium Saturnal. 1. cap. 23.

125. Πλουδόται.] Dicti ſunt Dii, qui τὸν ὄπωρπίαν promoverent, & quocunque modo terræ præeſſent.

126. Δεύτερον.] Alterum ſeculum deſcribit per ſuas circumſtantias, quod Argenteum vocat: & eo deterius priore fuiſſe oſtendit, quo argentum eſt vilius auro.

129. Ἀλλ' ἑκατὸν μὲ παῖς.] Ἀλλὰ eleganter hoc loco pro ἀλλ' ὅμως ponitur.

131. Ἥβης

Ἀλλ' ὅταν ἡβήσειε, καὶ ἥβης μέτρον ἵκηται
Παιδείδιον ζώειασκὸν ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες
Ἀφραδίας. οὔδειν γὰρ ἀπάλαθαλον οὐκ ἐδύναντο
Ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
Ἤθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
Ἦ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἦθεα. τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολούμενος οὕνεκα τιμὰς
Οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Αὖτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
Τοὶ μὲν χθονίοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
Δεύτεροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ζεὺς ὃ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
Χάλκειον ποίησε, οὐκ ἀργυρῷ οὐδὲν ὁμοῖον,
Ἐκ μελιάων, δεινόν τε καὶ ὄμβριμον· οἷσιν Ἄρηος
Ἔργ' ἔμελε στονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον
Ἤσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κραδίην θυμολέοντα,
Ἄπτολεμοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖς μελέεσσιν.
Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκειοι δέ τε οἶκοι,
Χαλκῷ δ' εἰργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.
Καὶ τοὶ μὲν χείρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμέντες
Βῆσαν ἐς ὁρφναίην δόμον ἀρυτὸν Ἄϊδος,
Νώνυμοι· θανατὸς δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἐόντας
Εἷλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἠελίοιο.

Αὖτὰρ

---

131. Ἥβης μέτρον.] Vocat mediam ætatem, quæ Græcis ἀκμὴ dicitur.

135. Οὐδ' ἔρδειν.] Ἔρδειν, non rarò apud Græcos capitur pro ſacrificare, ut facere apud Latinos. Virgil. *Cum faciam vitula pro frugibus.*

137. Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε.] Significat propter impietatem & neglectam religionem mortuos eſſe: docetque ob id factum, ut non converterentur quidem in divinos ſpiritus, ut illi priores, ſed tamen eſſent beati, & ſub terra degerent.

140. Τοχθόνιοι.] Lege Ἐπιχθόνιοι.

142. Ζεὺς ὃ.] Tertium genus hominum æri comparat, immane, ferox, & omnino Martium. fortaſſe Gigantes intelligit.

144. Ἐκ μελιάων.] Fingit natos ex arboribus, ut ſignificet duritiem & feritatem animorum, utpote qui toto impetu ad armorum & bellicorum inſtrumentorum uſum ferebantur.

145. Οὐδέ τι σῖτον.] Non frumentum

Cum vero adoleviſſet, & pubertatis terminum attigiſſet,
Pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes,
Ob ſtultitias. injuriam enim pravam non poterant
A ſe mutuo abſtinere, neque Deos colere
Volebant, neque ſacrificare beatorum ſacris in aris,
Vt fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
Iupiter Saturnius abſcondit iratus: quia honores
Non dabant beatis Diis, qui olympum habitant.
At poſtquam & hoc genus terra occultavit,
Hi quidem ſubterranei beati mortales vocantur
Secundi: ſed tamen honor etiam hos ſequitur.
Iupiter vero pater tertium aliud genus hominum
Æneum fecit, omnino argenteo diſſimile,
E fraxinis, vehemens & robuſtum: quibus Martis
Opera cura erant luctuoſa, ac injuria: neque ullum cibum
Edebant, ſed ex adamante habebant durum animum,
Feroces: magna vero vis & manus invicta
Ex humeris naſcebantur in validis membris.
His erant anea arma, aneaque domus:
Ære vero operabantur: nigrum enim nondum erat ferrum.
Et hi quidem manibus propriis interfecti,
Deſcenderunt amplam in domum frigidi inferni,
Ignobiles: mors vero, tametſi ſtupendi eſſent,
Invaſit atra, ſplendidumque liquerunt lumen ſolis.

Sed

---

mentum ederunt, ſed primi pecudes laniarunt, & carne veſci cœperunt, quod antea magnum nefas eſt creditum. Sic enim de bove aratore, ait Varro: *Ab hoc antiqui ita manus abſtineri voluerunt, ut capite ſancierint, ſi quis occidiſſet.* Et apud Homerum, cum ſocii Vlyſſis, boves Solis mactaſſe dicuntur, intelligi debent, boves aratores, quos violare, impietas erat.

146. Ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον.] Pulchra deſcriptio virium corporis eſt, & volebat ſignificare mirabilem duritiem in illorum animis fuiſſe, quod à civilibus diſcordiis, quæ florentiſſimas reſpublicas evertere ſolent, impias manus non cohibuerint.

149. Τοῖς δ' ὑπὸ &c.] Vidi Vett. codd. in quibus & ipſis ita ſcriptum eſſet: ſed quamvis paulò ante in ἔπεα producatur α, ut producendum erit in τόχεα poſt σωίζηϛιν, credibile eſt tamen, Heſiodum τόκεα ſcripſiſſe.

152. Εὐφρόνηϛα.] Gatakerus mallet hoc

Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' τοῦτο γθὼν κ' γαῖα κάλυψε,
Αὖθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ
Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιότερον κ' ἄρειον,
Ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γθύος, οἳ καλέονται
Ἡμίθεοι, προτέρη γενεῇ, κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
Καὶ τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς κ' φύλοπις αἰνὴ,
Τοὺς μὲ ἐφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηίδι γαίῃ,
Ὤλεσε μαρναμένους μήλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο·
Τοὺς δ' κ' ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
Εἰς Τροίλω ἀγαγὼν, Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο·
Ἔνθ' ἤτοι τοὺς μὲ θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε.
Τοῖς δ' δίχ' ἀνθρώπων βίοτον κ' ἤνωγε' ὀπάσσας
Ζεὺς Κρονίδης κατέναοσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης.
Καὶ τοὶ μὲ ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Ὄλβιοι ἥρωες· τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
Τρὶς ἔτησι θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
Μηκέτ' ἔπειτ' ὤφελον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν, ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
Νῦν γὰρ δὴ γθύος ἐστὶ σιδήρεον· οὐδέ ποτ' ἦμαρ
Παύσονται καμάτου κ' ὀϊζύος, οὐδέ τι νυκτὸς

Φθειρό-

---

hoc verti, *situ obsitum* potius, quam *latum*.

155. Αὐτὰρ ἐπεὶ.] Iam ante dictum est, hoc consilio ætatum differentias recensèri, ut describeret Poëta, quomodo vitia hominum aucta sint.

158. Ἀνδρῶν.] Quartam ætatem Heroïcam appellat, quando Hercules, Iason & alii Argonautæ vixerunt, qui Heroës vocati sunt, quod virtute communi hominum naturæ præstarent: & semidei, vel quod altero tantum parente deo nati essent, vel quia in natura humana, virtute divina præditi essent.

161. Τοὺς μὲ ἐφ'.] Heroïca ætas continet Argonautas, & res gestas ad Thebas, & Trojanam historiam. Posteriora tantum tempora recensèt. Ἑπταπύλῳ.] Ad differentiam Thebarum Ægyptiarum, quæ dicebantur ἑκατόμπυλοι, & illarum quæ dictæ sunt ὑπωπλάκιοι, à monte sub quo sitæ sunt in Cilicia.

162. Μήλων.] Id est, propter regnum ac potentiam: nam prisci reges pecoribus divitias suas metiebantur. Eteocles & Polynices filii Oedipi, monomachia de regno decertan-

Sed poſtquam & hoc genus terra operuit,
Rurſum aliud quartum in terra multorum altrice
Iupiter Saturnius fecit, juſtius & melius,
Virorum heroüm divinum genus, qui vocantur
Semidei, priori generatione, per immenſam terram.
Hos quoque bellumque malum & pugna gravis,
Alios quidem ad ſeptiportes Thebas, Cadmaam terram,
Perdidit pugnantes propter oves Oedipi;
Alios vero in navibus per ingentem maris vaſtitatem
Ad Trojam ducens, Helena gratia pulchricoma:
Vbi mors quoque circumdedit ipſos.
Iis autem ſeorſim ab hominibus victum & ſedem tribuens
Iupiter Saturnius pater conſtituit eos ad terra fines.
Et hi quidem habitant ſecurum animum habentes
In beatorum inſulis, juxta Oceanum profundum,
Felices heroës: his dulcem fructum
Ter quotannis florentem profert fœcunda tellus.
O utinam ego quinto non intereſſem
Hominum generi, ſed aut mortuus eſſem prius, aut poſtea natus.
Nunc enim genus eſt ferreum: neque unquam aut die
Quieſcent à labore & miſeria, aut nocte

Cor-

---

certantes, ambo mutuis vulneribus conciderunt.

169. Ἐν μακάρεσσι.] De Fortunatis inſulis vide Plinium lib. 6. c. 23. & Homerum Odyſſeæ δ'. Πὰρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην. Heſiodus hoc libro injuſtitiæ pœnam conſtituit ἡ Ὠκεανὸν, tanquam neceſſariam, à quo etiam juſtos ſeparat: quibus hoc præmium proponit, futurum, ut ne Oceano quidem opus habeant. Sicut enim ante ὀπιδυμίαν & τὸ ὀπιδυμιλιχὸν, Oceanus ignotus erat, aut ſemotus: ita Heroum ἡ τῆς μακάρων animæ ultra Oceanum conſtituuntur, quod extra ὀπιδυμίαν ſint; qua qui carent, βάσσαι ζώειν dicuntur.

171. Τρὶς τῷ ἔτος.] Elegantius Palatinus: Τρὶς ἔτεος, id eſt, πολλάκις, inquit interpres. Et ſic τρὶς, infrà verſ. 594.

172. Μηκέτ'.] Deſcriptio poſtremæ & ferreæ ætatis, quæ moribus eſt peſſimis, impiis & depravatiſſimis, vitæque curſu calamitoſiſſimo. vox ὄφελον uſurpatur adverbialiter ſignificatione optandi, & tamen formatur ut verbum, tribus perſonis.

Φθειρόμενοι· χαλεπὰς ᾗ θεοὶ δώτυζι μερίμνας.
Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίξεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
Ζεὺς δ' ὀλέσῃ καὶ τοῦτο γένυ μερόπων ἀνθρώπων,
Εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
Οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοίιος, οὐδέ τι παῖδες,
Οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκῳ, καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ,
Οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὡς τὸ πάροιθεν·
Αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας.
Μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποῖς βάζοντ' ἐπέεσσι
Σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἰδότες. οὐδὲ μὰ οἵγε
Γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
Χειροδίκαι. ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει·
Οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται, οὔτε δικαίου,
Οὔτ' ἀγαθοῦ. μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
Ἀνέρα τιμήσουσι. δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδὼς
Οὐκ ἔσται. βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα,
Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται.
Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ὀιζυροῖσιν ἅπασιν
Δυσκέλαδος, κακόχαρτος, ὁμαρτήσῃ, συνοπάζων.
Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Λευκῇσιν φαρέεσσι καλυψαμένω χρόα καλὸν,
Ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτον, προλιπόντ' ἀνθρώπους,
Αἰδὼς καὶ Νέμεσις. τοῖς δ' λείψεται ἄλγεα λυγρὰ

Θνητοῖς

---

181. Οὐδὲ ξεῖνος.] Eleganter hunc locũ expressit Ovid. lib. 1. Met.

— *Non hospes ab hospite tutus,*
Non socer à genero, fratrum quoque gratia rara est.

184. Βάζοντ'.] Ita MS. Palat. Βάζοντε ἀντὶ τῦ Βάζοντες, dualis pro plurali, inquit Tzetzes. ut apud Homer.

Ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετον; αἰδὼς.
νωῒ θεοὶ ἐσε.

Alii, βάζοντες ἐπέεσσι, & ita legisse videtur Moschopulus: qui alias in grammaticis istis observationibus nimius est. alii ἔπεσσι.

185. Θεῶν ὄπιν.] Ὄπις Poëtæ usurpant pro intuitu, & præcipue Dei, & hominum in imperio constitutorum: hinc pro gubernatione divina: ex hoc pro metu, reverentia, & cultu. Hinc ergo illi erunt protervi, quia nulla reverentia erga Deum nec parentes præditi sint.

186. Γηράντεσσι.] Athenis capitale fuit, θρεπτήρια non persolvere parentibus.

187. Χειροδίκαι.] Violenti, quibus jus est in manibus, qui neque jus neque leges norunt.

189. Τὸν-

Corrupti: graves vero Dii dabunt curas.
Sed tamen & hiſce admiſcebuntur bona malis.
Iupiter autem perdet etiam hoc genus varie loquentium hominum,
Poſtquam facti circa tempora cani fuerint.
Neque pater liberis ſimilis, neque liberi patri,
Neque hoſpes hoſpiti, neque amicus amico,
Neque frater amicus erit, ut antehac:
Statim vero ſeneſcentes dehonorabunt parentes.
Incuſabunt autem illos moleſtis alloquentes verbis
Impii, neque Deorum oculum veriti. neque hi ſane
Senibus parentibus educationis præmia reddent,
Violenti. alter vero alterius civitatem diripiet:
Neque ulla pii gratia erit, neque juſti,
Neque boni. magis vero maleficum & injurium
Virum colent. Iuſtitia vero in manibus & pudor
Non erit. Ladetque malus meliorem virum,
Verbis injuſtis alloquens, perjurium vero jurabit.
Livor autem homines miſeros omnes
Malos rumores ſpargens, malis gaudens, comitabitur, inviſo vultu.
Tum demum ad cœlum à terra ſpatioſa,
Candidis veſtibus tecta corpus pulchrum,
Deorum ad familiam abierunt, relictis hominibus,
Pudor & Nemeſis. relinquentur autem dolores graves

Mor-

---

189. Τ᾽ϐεῖν.] Pro ὑϐείζω, ut Latinis *ſcelus* pro ſceleſto.

192. Ἐπὶ δ᾽ ὅρκον ὀμεῖται.] Vbi notandum eſt, non jungi præpoſitionem cum verbo, ſed cum nomine: & licet ὅρκον ſcribatur, tanquam ſit nomen per ſe, nullam tamen ſignificationem, niſi cum ἐπὶ jungatur, habere. Eſt enim ἐπὶ δ᾽ ὅρκον ὀμεῖται, pro ὀμεῖται δ᾽ ἐπίορκον, ut infra verſ. 280.

193. Ζῆλός.] Iam redit ad primam propoſitionem de litibus. Poſteaquam vero præclare affectum invidiæ, epithetis ſuis deſcripſit, fingit Pudorem & Nemeſim Deas, reliquiſſe terras, id eſt, nec pudore bonos abſterreri amplius à turpitudine, neque improbos metu vindictæ. Nemeſis enim hîc ſignificat juſtitiam quæ ulciſcitur malefacta flagitioſorum. Locus hic vere philoſophicus etiam à Platone in Protagora tractatus fuit.

197. Ἴτον.] MS. Pal. Ἴτλω.

Θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακὴ δ' ὧδε ἔσεται ἀλκή.
Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ' ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς.
Ὣς δ' ἱρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον,
Ὑψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων, ὀνύχεσσι μεμαρπώς.
Ἣ δ' ἐλεὸν, γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι,
Μύρετο. τὴν δ' ὄγ' ἐπικρατέως προσέφη μύθον ἔειπε·
Δαιμονίη, τί λέλακας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων.
Τῇ δ' εἶς, ἣ σ' ἂν ἐγὼ πῇ ἄγω, καὶ ἀοιδὸν ἐοῦσαν.
Δεῖπνον δ' αὖκ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἢὲ μεθήσω.
Ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν·
Νίκης τε στέρεται, πρὸς τ' αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει.
Ὣς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρηξ, παναισίπτερος ὄρνις,
Ὦ Πέρση· σὺ δ' ἄκουε δίκης, μηδ' ὕβριν ὄφελλε.
Ὕβρις γάρ τε κακὴ δειλῷ βροτῷ· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
Ῥηιδίως φερέμεν δύναται, βαρύθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,
Ἐσφύρωσε δ' ἄτῃσιν· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν
Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἔχει,
Ἐς τέλος ἐξελθοῦσα· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Αὐτίκα γὰρ τρέχει ὅρκος ἅμα σκολιῇσι δίκῃσιν.

Τῆς

199. Κακὴ δ' ὧδε ἔσεται ἀλκή.] Id est, in tantum malitia invalescet, ut planè nullum vel remedium vel auxilium hisce tantis malis exspectandum. (id enim ἀλκὴ significat.) Et perspexerunt sapientes omnia in rebus humanis mala corrigi non posse, nec jus civile corrigit omnia. Multa enim toleranda & dissimulanda veniunt, non quod laudem mereantur; sed & quod sine maximo incommodo è medio tolli nequeant.

200. Νῦν δ' αἶνον.] Narrat apologum, quo notat potentiorum mores adversus inferiores. αἶνος fabulam ejusmodi significat quæ figurate & tecte contineat admonitionem seriam & gravem, & ex usu vitæ petitam. Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ'.] Propositio est. Tradam nunc præcepta Regibus & Magistratibus: & dicit Magistratum nil minus decere, quam vi grassari more bestiarum.

201. Ἀηδόνα.] Per Lusciniam intelligit doctos homines & sapientes. vocat hanc aviculam, ποικιλόδειρον, gutture vario, propter soni & vocis varietatem.

205. Δαιμονίη, τῇδ' εἶς.] Tyrannica vox, plane proverbialis, de alterius vita pro libidine statuentis. Quasi dicat, quantumvis justa sint ea quæ postules, tamen penes me est jus de te statuendi quid velim.

208. Ἄ-

Mortalibus hominibus. mali vero non erit remedium.
Sed nunc fabulam à brutis desumptam regibus narrabo quamvis ratione praditis.
Sic accipiter affatus est luscinium canoram,
Alte in nubibus ferens, unguibus correptam.
Illa vero misere, curvis confixa unguibus,
Lugebat. eam autem violento ille sermone allocutus est:
Infelix, quid strepis? habet te multo fortior.
Hac vadis, qua te duco, licet sis cantatrix.
Vtrum vero libet, vel epulabor te, vel dimittam.
Imprudens autem, quicunque velit cum potentioribus contendere:
Quippe victoria privatur, & præter convitia dolores patitur.
Sic ait velox accipiter, latis alis prædita avis,
O Persa: tu vero audi justitiam, neque injuriam fove.
Injuria enim pernicioſa est misero homini. nam nec bonus
Facile ferre eam potest, gravaturque ab ipsa,
Quoties in damna incidit. Via vero altera perveniendi
Melior ad justa: Iustitia enim super injuriam valet,
Ad finem progressa: stultus vero cum malo suo discit.
Continuo enim sequitur perjurium injusta judicia.

Iusti-

---

208. Ἄφρον.] Epiphonema seu ἐπιμύθιον hujus fabulæ, quod monet non esse reluctandum potentioribus.

211. Ὦ Πέρση.] Primum præceptum, quo fratrem ad justitiam colendam, & injustitiam vitandam adhortatur. ὕβρις opponit justitiæ, quia pro injustitia universali hæc vox usurpatur: quamvis tamen sæpius accipiatur pro insolentia, quæ comitatur divitias.

215. Δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει.] Ratio præcepti est, quare sit satius sequi justitiam, quia ad bonum finem perduci non potest, si quis injuria afficiat alium. Nam ut veritas laborare non potest, extingui non potest, ita nec justitia. Atque hoc significare voluit, cum inquit, εἰς τέλος ἐλθοῦσα. ἴσχειν verò est prævalere, obtinere.

216. Πάθων.] Proverbialis locutio, quæ significat miserrimam esse prudentiam, quæ ex malis nostris perdiscitur.

217. Αὐτίκα.] Commoratur in collatione justitiæ & injustitiæ, ut hominibus metum incutiat, ne contra justitiam faciant. Per ὅρκον intelligit omnem fidei violationem: per δίκας σκολιὰς, lites iniquas, quæ falso intenduntur per calumnias & fraudes.

Τῆς ϑ' Δίκης ῥόϑος ἐλκηθμὸς ἔπ' ἄνδρες ἄγωσι
Δωροφάγοι, σκολιῇσι ϑ' δίκαις κρίνωσι ϑέμιστας.
Ἣ δ' ἕπεται κλαίουσα πόλιν τε καὶ ἤθεα λαῶν,
Ἠέρι εἰσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
Οἵ τέ μιν ἐξελάσωσι, καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.
Οἱ ϑ' δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι δίδοῦσιν
Ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίης,
Τοῖσι τέθηλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθοῦσιν ἐν αὐτῇ·
Εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς,
Οὐδέ ποτ' ἰθυδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
Οὐδ' ἄτη· θαλίης ϑ' μεμηλότα ἔργα νέμονται.
Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον· ὄρεσι ϑ' δρῦς
Ἄκρη μέν τε φέρει βαλάνους, μέση ϑ' μελίσσας·
Εἰροπόκοι δ' ὄιες μαλλοῖς καταβεβρίθασι·
Τίκτουσιν ϑ' γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν·
Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
Νεῖσονται· καρπὸν ϑ' φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
Οἷς δ' ὕβριες τε μέμηλε κακαὶ, καὶ ἔργα τέτλια ἔρξαι.
Τοῖσδε δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς.
Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπαυρεῖ,
Ὅστις ἀλιτραίνῃ, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.
Τοῖσιν δ' οὐρανόϑεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύϑουσι ϑ' λαοί·
Οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν· μινύϑουσι ϑ' οἶκοι,
Ζηνὸς φραδμοσύνῃσιν Ὀλυμπίου. ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἢ γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν, ἢ γε τεῖχος,

Ἢ νέας

---

218. Ῥόϑος.] Tractus violentus, quo justitia ducitur coacta, pro fraudibus accusantium, & judicum

220. Ἣ δ' ἕπεται.] Subintelligendum fortasis κακὰ ἤθεα, id est, cœtus, conventus, statuta, & alia prava quæ sunt in consuetudine civili.

223. Οἵ ϑ' δίκας.] Eruditissime insignia justitiæ præmia & commoda enumerat. Eadem fere recenset Homerus in clypeo Achillis.

229. Θαλίης.] Vterque codex Palatinus.

236. Οἷς δ' ὕβριες.] Antithesi quadam confert injustorum pœnas ad præmia justorum. Sunt autem omnia illa nata ex legibus naturæ; quia recta ratio dictat, sceleratis & flagitiosis hominibus nullum malum

Iuſtitia vero ſtrepitus excitatur tracta quocunque homines duxerint
Donivori, praviſque judiciis judicarint cauſas.
Hæc vero ſequitur deflens urbemque & mores populorum,
Caligine involuta, malum hominibus adferens,
Quique ipſam expellunt, neque recte diſtribuunt.
At qui jura tam hoſpitibus quam popularibus dant
Recta, neque à juſto quicquam exorbitant,
Iis viget urbs, populique florent in ipſa:
Pax vero per terram alma, neque unquam ipſis
Moleſtum bellum parat late cernens Iupiter,
Nec unquam juſtos inter homines fames verſatur,
Neque noxa: in conviviis autem partis opibus fruuntur.
Fert quippe iis terra multum victum: in montibus vero quercus
Summa quidem fert glandes, media vero apes:
Lanigera autem oves velleribus onuſta ſunt:
Pariunt verò mulieres ſimiles parentibus liberos:
Florentque bonis perpetuo: neque navibus
Navigant: fructum vero profert fœcundus ager.
Quibus vero in juria mala cura eſt, pravaque opera,
Iis pœnam Saturnius parat late cernens Iupiter.
Sæpeque univerſa civitas malum ob virum punitur,
Qui peccat, & iniqua machinatur.
Illis autem calitus magnum adduxit malum Saturnius,
Famem ſimul & peſtem: intereunt vero populi;
Neque mulieres pariunt; decreſcuntque familiæ,
Iovis Olympii conſilio. interdum vero rurſus
Aut horum exercitum ingentem perdidit, aut murum,

Aut

lum fore impunitum, & mala non eſſe committenda.

238. Πολλάκι.] Hæc ſententia totidem fere verbis eſt in Eccleſiaſte: *Sæpe univerſa civitas mali viri pœnam luit.* Ἐπαυρεῖν, dicitur luere peccata. Ἐπαυρεῖ] Apud Æſchinem in oratione adverſus Cteſiphontem legitur ἀπούρα. Euſtathius item in lib. α. Iliad. legit, docens, Homerum ἐπαυρεῖν ponere pro eodem, ubi dicit, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος. Tzetzes quoque, & ver. cod. Palatinus, ut & Euſtathius, ἀπούρα ſcribunt.

241. Λιμὸν ἀμὰ κῆλοιμόν.] Poëtæ conſtanter obſervarunt, ſemper peſtilitatem ſequi caritatem annonæ.

244. Ἡ τῶνγε.] Hæc & ſimilia procul dubio ab Hebræis & doctrina Moſis & Prophetarum deſumpta

Ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποπίνυται αὐτῶν.
Ὦ βασιλεῖς, ὑμεῖς δ' καλαφράζεσθε κὴ αὐτοὶ
τλώδε δίκλω. ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες
Ἀθάναθοι λάθρεσσιν, ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι
Ἀλλήλες τείβεσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.
Τρὶς γὰρ μύριοί εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πυκλυβόλειρη
Ἀθάναθοι Ζηνὸς, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
Οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας κὴ σχέτλια ἔργα,
Ἠέρα εἰσάμενοι, πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
Ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
Κυδνή τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Καί ῥ' ὁπότ' ἄν τις μιν βλάπτῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
Αὐτίκα πὰρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι,
Γηρύετ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον· ὄφρ' ἀποτίσῃ
Δῆμος ἀτασθαλίας βασιλήων, οἳ λυγρὰ νοεῦντες
Ἄλλη παρκλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες.
Ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλῆες, ἰθύνετε μύθους,
Δωροφάγοι, σκολιῶν θ' δικέων ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.
Οἳ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων·
Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη.
Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς, κὴ πάντα νοήσας,
Καί νυ τάδ', αἴκ' ἐθέλῃσ', ἐπιδέρκεται· οὐδέ ἑ λήθει
Οἵη δὴ κὴ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἐέργει.
Νῦν δ' ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δικαίοις
Εἶμι, μήτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν, ἄνδρα δίκαιον

Ε ἔμμε-

---

sumpta sunt, apud quos crebræ sunt hujusmodi comminationes.

249. Τείβεσι.] Emphasis hujus vocis significat ejusmodi odio inter se mutuo exasperari homines, ut potentior impotentiorem plane conterat, & ad nihilum redigat.

254. Ἡ δέ τε παρθένος.] Facit nunc prosopopœiam, cum fingit justitiam sedere juxta Iovem, atque illum adhortari, ut justis det præmia, de sceleratis verò sumat pœnas.

259. Βασιλήων.] Synizesis τῶ η κὴ τῶ ω. in Palat. supra ή adscriptum erat ε.

261. Ταῦτα φυλασσόμενοι.] Apostrophe ad judices, ut rectè judicent; neque frustra est quod hæc sæpius iterando inculcat. Nam eam esse humanæ mentis malitiam, ut difficillimè ad ea quæ recta sunt, feratur, omnes passim viri sapientes viderunt. Et subjecit gnomas aliquot, quas dubium non est, ex legibus naturæ,

Aut naves in ponto Saturnius punit ipſorum.
O reges, vos autem conſiderate etiam ipſi
Iuſtitiam hanc. prope enim inter homines verſantes
Dii vident, quotquot prævis judiciis
Se mutuo atterunt, nullam Deorum reverentiam curantes.
Ter enim decies mille ſunt in terra multorum altrice,
Dii Iovis, cuſtodes mortalium hominum:
Qui judicia obſervant, & prava opera,
Caligine involuti, paſſim oberrantes per terram.
Virgo autem eſt Iuſtitia, Iove prognata,
Claraque & veneranda Diis qui cœlum habitant.
Et certe, cum quis ipſam læſerit, injuſte conviciando,
Statim apud Iovem patrem conſidens Saturnium,
Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luat
Populus peccata regum, qui prava cogitantes
Alio deflectunt judicia, injuſte ſententiam pronuntiantes.
Hæc cavente, ô reges, corrigite ea quæ dicitis,
Donivori, injuſtorumque judiciorum prorſus obliviſcamini.
Sibi ipſi mala fabricatur vir, alii mala fabricans:
Malumque conſilium ei qui concepit, peſſimum.
Omnia videns Iovis oculus, omniaque intelligens,
Et hæc (ſiquidem vult) inſpicit: neque ipſum latet
Qualenam hoc quoque judicium civitas intus exerceat.
Ego porro nec ipſe nunc inter homines juſtus
Sim, nec meus filius: quando malum eſt, juſtum

Eſſe:

---

turæ, tanquam ex fonte promanaſſe. Ταῦτα.] Principes dehortatur ab injuſtitia, tribus peculiaribus argumentis, quorum primum eſt

263. Οἱ αὐτῷ.] Quæ ſententia mire convenit cum iſta,

Incidit in foveam quam fecit.

Alterum, v. 22. à prudentia & animadverſione divina. Tertium, v. 24. ab abſurdo, & indignitate rei.

268. Νῦν ἢ ἐγὼ μήτ', &c.] Ἀπὸ τοῦ argumentum, id eſt, ab abſurdo, quaſi dicat, nihil referret quales eſſemus, ſi non eſſent conſtitutæ pœnæ & præmia. Atqui ſunt pœnæ & præmia. Itaque multum refert. In vulg. edit. Νῦν δ' ἐγὼ] Quo errore deceptus Ceporinus, putat in ἐγὼ literam ε, miniſterio δ adjutam produci. Idem verò ex multis aliis mendis, quæ in vulg. Heſiodi editionibus habentur, regulas colligit falſas.

Ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκης ἀδικώτερος ἕξει.
Ἀλλὰ τάγ' ὄφρα ἕκαστα τελεῖν Διὶ τερπικέραυνος.
Ὦ Πέρση, σὺ δ' ταῦτα μετὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Καί νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν.
Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων.
Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεηνοῖς,
Ἔσθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐν αὐτοῖς.
Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη
Γίνεται. εἰ γάρ τις κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
Γιγνώσκων, τῷ μέν τ' ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς·
Ὃς δέ κε μαρτυρίῃσιν ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσας
Ψεύσεται, ἐν δ' δίκην βλάψας, νήκεστον ἀάσθη,
Τοῦ δέ τ' ἀμαυροτέρη γενεὴ μετόπισθε λέλειπται·
Ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.
Τὴν μέν τοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἔστιν ἑλέσθαι
Ῥηιδίως· ὁλίγη μὲν ὁδός, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
Τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
Ἀθάνατοι. μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτὴν,
Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
Ῥηιδίη δ' ἤπειτα πέλει, χαλεπὴ περ ἐοῦσα.
Οὗτος μὲν πανάριστος ὃς αὐτὸς πάντα νοήσῃ,

Φράσσα-

---

272. Ὦ Πέρση.] Denuo fratrem ad juſtitiam colendam adhortatur, argumento ſumptō à natura hominis.

273. Καί νυ δίκης, &c.] Dicit, hominibus quaſdam ſententias eſſe inſitas, ſeu divinitus inſcriptas in animis, quæ doceant nos recta: in beſtiis non ſunt ejuſmodi ſententiæ, quæ indicent, quid ſit faciendum.

282. Ἀμαυροτέρη γενεή.] Poſteritas quæ propemodum obliteratur. Neque enim tantum ſumitur ſupplicium de ipſo, ſed de ipſius etiam liberis: nam illi poſtea deterius habebunt.

284. Σοὶ δ'.] In ſequentibus Poëta laboris & induſtriæ fructus, incommoda vero & opprobria ignaviæ, variis argumentis declarat. Hortatur ergo ad laborem, & ita eum proponit, ut ſit conjunctus cum virtute & juſtitia. Eſtque egregia hæc ſententia: *Mala, & improbitas, ubique pro foribus ſunt.*

285. Κακότητα.] Hic pro malo interno accipitur.

287. Τῆς δ'.] Argumentum à natura

Esse, siquidem plus juris injustior habebit.
Sed hæc nondum arbitror facturum Iovem fulmine gaudentem.
O Persa, caterum tu hæc in animo tuo repone,
Et justitia quidem animum adjice, violentia vero oblivisceré prorsus.
Namque hanc hominibus legem posuit Saturnius.
Piscibus quidem & feris & avibus volucribus,
Se mutuo ut devorent, quandoquidem justitia carent.
Hominibus autem dedit justitiam, quæ multo optima
Est. Si quis enim velit justa in publico dicere
Quæ novit, ei opes largitur late videns Iupiter:
Qui vero testimoniis volens perjurium jurando
Mentietur, adversus justitiam delinquens, immedicabiliter laditur,
Atque ejus obscurior posteritas postea relinquitur:
Viri autem justi generatio apud posteros præstantior.
Caterum tibi ego bene cupiens dicam, stultissime Persa.
Malitiam quidem cumulatim etiam capere
Facile est: brevis quippe via est, & in proximo habitat.
Ante virtutem vero sudorem Dii posuerunt
Immortales. longa vero atque ardua via est ad ipsam,
Primumque aspera: ubi vero ad summum ventum fuerit,
Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.
Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,

Cogi-

---

natura virtutis. Ita enim laborem proponit, ut conjungat cum virtute & justitia. Hunc locum imitatus est, qui literam Pythagoræ descripsit.

288. Μαχὸς ὁ καὶ ὀρθὸς οἶμος.] Oportet enim, ut quod justum est, simplex, planum & perspicuum sit. Nam & veritatis oratio simplex est, & rectum sibi per omnia constat.

289. Εἰς ἄκρον ἵκηται.] Duplex lectio est. Sunt enim qui ἵκηαι: sunt qui ἵκηται legant. Quodsi legas ἵκηαι, tunc impersonaliter erit exponendum.

291. Οὗτος.] Tria hominum genera describit. Livius in Fabio & Minucio hunc locum pene ad verbum expressit: Sæpe ego audivi, milites, eum primum esse virum, qui ipse consulat quod in rem sit: secundum, eum, qui bene monenti obediat: Qui nec ipse consulere, nec alteri parere scit, eum extremi ingenii esse.

296. Ἀλλὰ

Φραστάμῳσι τέ κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνω.
Εὖθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται.
Ὃς δέ κε μήτ' αὐτὸς νοέῃ, μήτ' ἄλλου ἀκούων
Ἐν θυμῷ βάλληται, ὁδ' αὖτ' ἀχρήιος ἀνήρ. 295
Ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
Ἔργάζου, Πέρση, διον γένος, ὄφρά σε λιμὸς
Ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δ' ἐὐστέφανος Δημήτης
Αἰδοίη, βιότου δὲ τεὴν πίμπλησι καλιήν.
Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρί. 300
Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς
Ζώῃ, κηφήνεσσι κορυθάιολοι ἴκελος ὁρμήν,
Οἵ τε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
Ἔδμεναι· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,
Ὥς κέ τοι ὡραίης βιότου πλήθοντι καλιαί. 305
Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε.
Καί τ' ἐργαζόμενος, πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
Ἔσσεαι ἠδὲ βροτοῖς. μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς.
Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος.
Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς 310
Πλουτέοντα· πλούτῳ δὲ κλέος καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
Δαίμονι δ' οἷος ἔησθα. τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον,
Εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν
Εἰς ἔργον τρέψας, μελέτῃς βίον ὥς σε κελεύω.
Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει· 315

Αἰδὼς

---

296. Ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης, &c.] Hæc demum eſt de labore propoſitio. Labora, ut poſſis effugere famem. Et argumentatur à locis honeſtatis, quod & Diis & hominibus ſint cari homines ſolertes. Oderunt autem Dii ignavos. Addidit quoque ſimilitudinem, qua vitam inertium fucis comparat.

298. Φιλέῃ ὃ ἐὐστέφανος.] Alii: δέ σ' ἐὐστέφανος.

302. Κοθούροις.] Κόθυρος, à κεύθω, abſcondo, & οὐρά, cauda, quòd aculeum non exerant fuci, vel propter ignaviam, vel quia non habeant: fucorum enim alii aculeos habent, alii non, ut Plato docet.

304. Σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν.] Philoſophi ſæpe μέτριον dicunt, id quod in unaquaque re bona maximum eſt. Sic & apud Platonem μετρίως λέγειν, ubique eſt optime & veriſſime dicere: μέτριον σοφίης, multum ſapientiæ. Id enim quòd

Cogitans quæcunque dein & ad finem usque sint meliora.
Sed & ille bonus est, qui bene monenti paruerit.
Qui vero nec sibi sapit, neque alium audiens
Id in animum admittit, ille contra homo inutilis est.
Verum tu nostri semper præcepti memor,
Operare, ô Persa, divinum genus, ut te fames
Oderit, amet autem pulchre coronata Ceres
Veneranda, victuque tuam impleat casam.
Fames namque semper ignavo comes est viro.
Atque eundem & Dii oderunt, & homines, quicunque otiosus
Vivit, fucis aculeo carentibus similis studio,
Qui apum laborem absumunt ociosi
Vorantes: tibi vero opera mediocria obire gratum sit,
Vt tibi tempestivo victu impleantur horrea.
Ex laboribus autem viri evadunt pecorosi & opulenti.
Et laborans, multo etiam carior jam immortalibus
Eris ac hominibus. valde enim oderunt ociosos.
Operari autem non est dedecus, sed ignavia dedecus est.
Quodsi laboraveris, mox te amulabitur & otiosus
Ditescentem: divitias vero virtus & gloria comitatur.
Deo autem similis fueris. Laborare inquam melius,
Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum
Ad opus convertens, de victu sis sollicitus sicut te jubeo.
Pudor autem non bonus indigentem virum tenet:

Pudor

---

quod optimum est, extra mediocritatem esse non potest, quia alias ad vitium deflecteret.

309. Ἔργον.] Est occupatio contra fratris & multorum stultam opinionem.

312. Δαίμονι.] Occurrit objectioni de paupertate.

313. Αἰσίφρονα θυμὸν.] Hesychius μαλακόφρονα exponit, ὑπὸ φρένας ἔχων τὰς φρένας.

315. Αἰδὼς,] Occupatio item est, non esse turpe laborare, præsertim egenti. Citatur hic versus proverbialiter, mendicos debere esse impudentes: verum hæc neutiquam Hesiodi sententia est. Est enim duplex verecundia. Prodest in loco pudor: obest, si eo ignaviam nostram prætexamus. Pudorem ergo inertium improbat, quos vocat Virgil. *Degeneres animos*. Hunc versum, sicut & proximè sequentem, ex Homero insertum esse, Plutarchi testimonio confirmat Proclus. Priorem Odyss. ρ. posteriorem Il. ω.

317. Ἀνολ-

Αἰδὼς ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι.
Αἰδὼς τοι κακὸς ἀνδρὶ, θαρσος δ' ἐσθλῷ ἐπέεσσιν.
Χρήματα δ' οὐκ ἁρπακτά· θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω.
Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίη μέγαν ὄλβον ἕληται,
Ἢ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης λησίσεται, (οἷά τε πολλὰ
Γίνεται, ὥστ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
Ἀνθρώπων, αἰδὼ δὲ τ' ἀναιδείη καλυπτάζῃ)
Ῥεῖά τέ μιν μαυρῶσι θεοὶ, μινύθουσι δ' οἶκον
Ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.
Ἶσον δ' ὅς θ' ἱκέτην ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἕρξῃ·
Ὅς τε κασιγνήτοιο ἑῷ ἐνὶ δίμια βαίνοι
Κρυπτάδιος δυνῆς ἀλόχου, τῶ δηναιέα ῥέζων·
Ὅς τε τὸν ἀφραδίῃς ἀλιταίνεται ὀρφανὰ τέκνα·
Ὅς τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ
Νεικείῃ χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν.
Τῷ δή τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δ' ὀπίσσω
Ἔργων αἶψ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
Ἀλλὰ σὺ τῆ μὲν πάμπαν ἐεργ' ἀεσίφρονα θυμὸν,
Καδδυνάμην δ' ἔρδειν ἱερὰ μακάρτοισι θεοῖσιν
Ἁγνῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν·
Ἄλλοτε δὴ σπονδῇσι θύεσσί τε ἱλάσκεσθαι,
Ἠμὲν ὅτ' εὐνάζῃ, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλθῃ·
Ὥς κέ τοι ἵλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν·

Ὄφρ'

317. Ἀνολβίη.] Vet. Palat. Θάρσος δ' ἐσθλὸς ὄλβον. in altero tamen dandi casu.

318. Χρήματα δ' οὐκ ἁρπακτά.] Est in omnium ore hæc sententia: *Male parta, male dilabuntur*: honestè parta durant apud hæredes.

319. Εἰ γάρ τις.] Duo genera injuriæ facit. Sunt qui alienas facultates vi rapiant. Alii per fraudem & perjuria diripere cupiunt.

323. Ῥεῖά τέ μιν μαυρῶσι.] Validissimum est argumentum, quo absterrentur homines à malefactis, videlicet metu pœnarum.

324. Παῦρον.] *Male partum, male dissperit.* Et, *De male quæsitis non gaudet tertius hæres.*

325. Ἶσον.] Supplicem antiquitus nefas erat non solum lædere, sed & ope privare. Ius etiam hospitii sacrosanctum habebatur: unde Iupiter ξένιος. Sequitur catalogus præceptorum de variis officiis.

328. Ὅς

Pudor qui viros valde & ladit & juvat.
Pudor quidem paupertati adsit, audacia vero divitiis.
Opes vero non rapienda: divinitus enim data, multo meliores:
Si quis namque & manibus per vim magnus opes traxerit,
Aut lingua spoliarit, (qualia multa
Fiunt, quam primum lucri amor mentem deceperit
Hominum: pudorem vero impudentia expulerit)
Facile & illum obscurant Dii, minuuntur vero familia
Viro illi: exiguum vero ad tempus divitiæ adsunt.
Par est delictum, si quis supplicem & hospitem malo afficiat:
Quique fratris sui cubilia ascenderit,
Secreti causa lecti uxoris, scelerata patrans:
Quique mala cujuspiam fraude deceperit orphanos liberos:
Quique parentem senem misero in senecta limine
Probris affecerit, gravibus incessens verbis:
Huic certe Iupiter iratscitur. ad extremum vero
Pro operibus iniquis gravem exhibet talionem.
Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultum animum.
Pro virili autem sacra facito immortalibus Diis
Caste & pure, splendidaque femora adurito.
Interdum certe libaminibus atque hostiis placa,
Et quando cubitum ieris, & quando matutinum tempus venerit:
Vt benevolum erga te cor atque animum habeant;

Vt

---

328. Οὗς τε τοῦ ἀτερπέος.] Et sacra scriptura horrendum supplicium iis minatur, qui pueros lædunt. Est enim alioqui ea ætas obnoxia malo. Bis autem peccant, qui lædunt orphanos. Ἀλιτραίνετον.] In v. Pal. in alio ἀλιταίνων.

329. Κακὸν ἐπὶ γήραϊ οὐδόν.] Antithesi quadam, præcepta decalogi refert. Nam cum in decalogo doceamur, parentes esse honorandos, eamque ob causam additæ sit promissio: nihil præcipitur hic aliud, quam non esse contumelia & probris afficiendos. Est autem elegans metaphora, ἐπὶ γήραϊ οὐδόν, id est, in limine senectæ, pro extrema senecta.

334. Καθαρὰ ῥέζειν.] Præceptum de cultu divino. Primus est, hostiarum femora pinguedine obducta cremare Secundus, libare, cum vinum effunditur. Tertius, suffitum facere.

Ὄφρ' ἄλλων ἀνὴρ κλῆρον, μὴ τὸν ἄμ@.
Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δεῖπνα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι.
Τὸν ᾧ μάλιστα καλεῖν, ὅστις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
Εἰ γάρ τοι κἠν χρῆμ' ἐσχώρησεν ἄλλο γένηται,
Γείτονες ἄζωστοι ἔκιον, ζώσαντο δὲ πηοί.
Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.
Εὖ μοιρέ τοι πεπᾶς ὅστ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.
Οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
Εὖ μὲν μετρεῖσθαι τῶνδε γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι,
Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, κἠν λώϊον, αἴκε δύνηαι·
Ὡς ἂν χρηίζων, κἠν ἐς ὕστερον ἄρκιον εὕρῃς.
Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἶσ' ἄτῃσιν.
Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, κἠν τῷ συνομάρτῃ συνομαρτεῖν.
Καὶ δόμῳ ὄρχεν ἰόντι, κἠν μὴ δόμῳ ὄρχεν μὴ ἰόντι.
Δώτῃ μιν δώ τις ἑκόντα, ἀδώτῃ δ' οὔ τις ἑκόντα.
Δοὺς ἀγαθῇ, ἅρπαξ δὲ κακῇ, θανάτοιο δότειρα.
Ὃς μέν κεν αὐτῇ ἰὼν ἐθέλων, ὄγε καὶ μέγα δώῃ,
Χαίρει τῷ δώρῳ, κἠ πέρπεται ὃν κατὰ θυμόν.
Ὃς δέ κεν αὐτὸς ἕληται, ἀναιδείῃφι πιθήσας,
Καί τε σμικρὸν ἐὸν, τόν' ἐπάχνωσεν φίλον κῆρ.
Εἰ γάρ κεν κἠ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταθεῖο,
Καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα κἠ τὸ γένοιτο.

Oo 6

---

339. Ὄφρ' ἄλλων ἀνὴρ κλῆρον.] Hoc est, ut aliorum juves rem familiarem, possessionem, &c.

340. Τὸν φιλέοντ', &c.] Adjicit quædam præcepta liberalitatis, sed tamen alieniora à primis illis justitiæ gradibus. Sic & Cicero in Officiis facit.

341. Τὸν ᾧ μάλιστα καλεῖν, &c.] Admonet, vicinum studiosè colendum esse. Cum enim tota nostra vita ad societatem comparata sit, nemo ignorat quam ingens bonum sit, bonum habere vicinum. Nec poëta hanc sententiam temerè multis rationibus amplificat, ubi vicinorum & cognatorum sedulitatem in negotiis obeundis, & officiis præstandis ita confert, ut quam longissimè cognatos, si opus sit alieno auxilio, vicini antecellant.

342. Εἰ γάρ.] Hoc intelligendum de difficultatibus insuetis & improvisis. Ἐγχώριον ἄλλο.] Elegantissimum est illud ἄλλο: quo hoc loco ea ratione usus est, qua frequenter scriptores Attici τῷ ἄλλως.

343. Ἄζω-

Vt aliorum emas ſortem, non tuam alius.
Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque.
Eum vero potiſſimum vocato, quicunque te prope habitat.
Si enim res aliqua fortuita eveniat,
Vicini diſcincti accurrunt, cinguntur autem cognati.
Noxa tam magna eſt malus vicinus, quantum bonus commodum.
Nactus eſt rem bonam, quicunque nactus eſt vicinum bonum.
Neque bos interierit, niſi vicinus malus ſit.
Recta quidem menſura à vicino mutuum accipe, rectaque redde,
Eadem menſura, & amplius, ſi quidem poſſis:
Vt indigens, etiam in poſterum promptum invenias.
Ne mala lucra captes: mala lucra aqualia damnis.
Amantem te ama, & juvantem te juva.
Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.
Datori namque eſt qui dat, non danti vero nemo dat.
Donatio bona, rapina vero mala atque lethifera.
Quicunque etenim vir ſponte ſua dat, etſi multum dederit,
Gaudet donando, & delectatur ſuo in animo.
Qui vero ipſe rapuerit, impudentia fretus,
Quamvis id ſit exiguum, tamen conſtringit earum animum.
Siquidem enim parvum parvo addideris,
Et frequenter iſtud feceris, mox magnum & hoc evaſerit.

Qui

---

343. Ἄζωστοι.] Id eſt, ſine mora. Affines autem cunctantius adſunt, & non tam prompte.

345. Τιμῆς.] Id eſt, famam, honorem.

347. Εὖ μέν.] De gratitudine præcipit in referendo beneficio. Μετρεῖσθαι, dimenſum accipere, vel mutuo.

354. Δὼς ἀγαθὴ, &c.] Liberalitaris præceptum eſt. Quamquam autem nullæ leges cogant hominem ad liberalitatem præſtandam, ipſa tamen humanitas obtinet & cogit nos, ut benefaciamus bonis viris, & communem ſocietatem juvemus.

359. Εἰ γάρ καὶ ἢ σμικρόν.] Ad multa utilis erit hæc ſententia. Verum non ineptè ad ſtudia literarum referri queat. Commendat autem nobis diligentiam & aſſiduitatem. Eſt enim jucundum præſenti copia frui, & ſemper aliquid habere præ manu. Ἐπὶ σμικρῷ.] Malim cum vet. & recentiore Palatin. quum apud Platonem & Plutarchum ita legatur.

Ὃς δ' ἐπ' ἠόνι φέρῃ, οὐδ' ἀλύξεται αἰθοπα λιμόν.
Οὐδὲ τόγ' εἰν οἴκῳ καλαχείμῳον ἀνέρα κήδει.
Οἶκος βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύραζε.
Ἐσθλὸν μέν, παρεόντ' ἐλέαιρ· πῆμα δ' ἤμωϊ,
Χρηίζειν ἀπεόντ', ἄ σε φρονέοντ' ἀνιᾶσαι.
Ἀρχομένῳ ἢ πίθι καὶ λήγοντι κορέσσαι,
Μεσσόθι φειδέαιρ· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ.
Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἆρκιος ἔστω.
Καί τε καὶ συγγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.
Πίστις δ' ἄρρα σφῶϊν καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας.
Μηδὲ γυνή σε νόον ταυγετόλοι ἐξαπατάτω,
Αἰμύλα κωτίλλουσα, πυλῶ δ' ὀπιποδοκεύει.
Ὃς γ' ἐπὶ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτῃσι.
Μυρμιδόνας γ' ἐπὶ παῖς σώζοι πατρώϊον εἶναι
Φερσεφόνῃ· ὡς γὰρ πολὺ τοῦτο μεγάροισι.
Γηραιὸς ἢ θαλέοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
Ῥεῖα δέ κεν πολέεσσι πόροι Ζεὺς ἄφθονα ὄλβον.
Πλείων μὲν πολέων μελέτη μείζων δ' ἐπιθήκη·
Σοὶ δ' εἰ πολὺς θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἧσιν,
Ὡς ἔρδειν. ἔργον δ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

B 1'-

---

361. Αἰθοπα λιμόν.] Sic vocat famem ab effectu, quod nigrum aut luridum colorem inducat.

366. Ἀρχομένῳ.] Extrema liberalitatis fugienda monet, ut neque sis prodigus, neque sordidus. Vinum in summo tenuius est, quod sit proximum aëri: in imo fœculentum est: in medio autem purum. Ergo in medio probatur parsimonia.

367. Δειλὴ.] Proverbium in eos qui omissis demum occasionibus incipiunt sapere. Δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ. Alii legunt δεινή. Sed sicut Poëtis δειλινὸν μὲν πλησιασμῶ Ἰωνικῶς est δεινόν: sic δειλὸν μὲν συσκοπῆς, idem est, quod *serum*.

368. Μισθὸς δ' ἀνδρὶ.] Mercenarios benigne tractandos dicit; mercedemque sufficientem solvendam iis, quos conduxisti; ita illi vicissim operam dabunt, ut respondeant in laborando.

369. Καί τε.] Non temere ulli fidendum monet, ita ut etiam cum fratre jocans, testem adhibeas. Vel, secundum quosdam, ut etiam cum fratre caute agas, fide quadam interposita, non aperte quidem, sed quasi per jocum, sine offensione fratris,

Qui vero partis adjicit, is vitabit atram famem.
Neque vero quod domi repositum est, virum ladit.
Domi melius esse: quoniam noxium quod foris est.
Bonum quidem, de praesenti capere: noxa vero, animo
Egere absente: id quod te cogitare jubeo.
Incipiente vero dolio & desinente, saturato te,
Medio parce: sera vero in fundo parcimonia.
Merces autem viro amico constituta sufficiens esto.
Etiam cum fratre ludens, testem adhibeto.
Credulitas pariter ac diffidentia perdunt homines.
Ne vero mulier te animo nates succincta decipiat,
Blande garriens, tuum inquirens tugurium.
Qui namque mulieri confidit, confidit is fictibus.
Vnicus vero filius servarit paternam domum
Pascendo: ita enim opulentia crescet in aedibus.
Senex autem moriaris, alium filium relinquens.
Facile vero & pluribus praebuerit Jupiter ingentes opes.
Major autem plurium cura, major quoque acccessio.
Tibi vero si opes animus appetit intra sese,
Sic facito, operamque opera subinde addito.

LIBER

---

fratris, & aliqua diffidentiæ tuæ indicatione.

371. Πυγοστόλος.] De meretrice intelligit, quæ immodicæ elegantiæ cultus sit dedita.

374. Μυσοφώνης ϑ πάϊς σώζοι.] Eo admonemur, juxta vetus proverbium: *Oculo domini saginari equum.*

375. Φερέμβιος.] Pueri φέρεσθαι dicuntur, dum in tenera illa ætate sunt, qua crescunt, nutriunturque, ut & βόσκεσθαι. Tum Heinsius vult, ut sequens versus huic anteponatur.

376. Γηραιὸς ϑ θαίνοις.] Duplex sensus horum versuum. Prior ratio est, quo major liberorum grex relinquitur, hoc felicius procedere rem familiarem. Altera est, quod res domestica non unius tantum opera potest augeri. Si quidem *unus vir, nullus vir*, ut habet proverbium.

379. Σοὶ δ'.] Conclusio generalis, vel προτρεπτικὴ ad doctrinam sequentis libri. Assiduitate ditesces, inquit, sis sedulus in opere tuo: *Gutta enim cavat lapidem, non vi, sed sape cadendo.*

BIBAION β'.

Neſcio quo judicio vulgatæ editiones hunc librum ſecundum Heſiodi conſtituant; quum ſi hîc ſit initium ſecundi, illud Ἦμος δ' ἐκ Διόθεν πυφλαζομένω, tertii initium eſſe oporteat: quod tamen illæ dicere auſæ non ſunt, licet & hanc partem à præcedentibus diſtinguentes. Stephanus certè conſiderans titulum hujus opuſculi eſſe Ἔργα καὶ ἡμέραι, & ita in duas tantum partes eſſe diviſum; illis editionibus aſſentire non potuit, quæ librum ſecundum hinc incipere volunt; (nam alioquin tres eſſe libros neceſ-

Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων,
Ἄρχεσθ' ἀμήτου· δύσεσθαι δ' αὖτε βοώτου,
Αἵ δή τοι νύκτας τε καὶ ἤματα πεντήκοντα
Κεκρύφαται· αὖτις δὲ φανεντάων ἐνιαυτῷ
Φαίνονται, πρῶτα χαλκοτορεύοιο σιδήρου. 385
Οὔτις τοι πεδίων πίλεται νόμος, οἵ τε θαλάσσης
Ἐγγύθι ναιετάουσ', οἵ τ' ἄγχεα βησσήεντα
Ναίουσι τρηχεῖαν ἀπείρονα πίονα χῶρον
Ναίοισιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
Γυμνὸν δ' ἀμᾶσθαι, εἴ κ' ὥρια πάντ' ἐθέλῃσθα 390
Ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος· ὥς τοι ἕκαστα
Ὥρῃ' ἀέξηται, μή πως τὰ μεταξὺ χατίζων
Πτώσσῃς ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσῃς.

Ὡς

In II. Librum.

381. Πληϊάδων.] Hic ſecundus liber continet præcepta de agricultura & adminiſtratione rei familiaris. Hoc autem loco primum per ortum & occaſum Pleiadum oſtenditur tempus meſſis & arationis, tam pro locis maritimis, quam à mari remotis. Sunt autem Pleiades, ſeptem ſtellæ in tergo Tauri. Latini Vergilias vocant. Siderum autem ortum & occaſum tribus modis advertit agricola. Quod Soli orienti cooritur cooccidítque, κοσμικῶς oriri vel cadere dicitur. Quod Soli occidenti, χρονικῶς. Quod autem Solis adventu abituve occultatur aut emergit, ἡλιακῶς. Quando igitur Pleiades mane ante Solis ortum conſpiciuntur, quod fit menſe Iunio, meſſem inchoari vult. Quando autem mane ſub terram deſcendunt (quod fit menſe Novembri) arationis tempus adeſſe dicit.

383. Αἵ δή.] Occultantur 40 dies

&

LIBER II.

neceſſe foret) ſed ſatis eſſe putavit, ſi litteris majuſculis oſtenderet, poëtam ad alterum prioris libri membrum tranſire. Quum enim hortatus antea ſit fratrem ad ſuſcipiendos labores, præſertim ruſticos, (multa interim ſalubria ad inſtituendam vitam conſilia admiſcens) nunc de iis & in tempore, & certa arte ſuſcipiendis præcepta tradit: adeo ut quæ præcedunt ad hunc uſque locum, veluti præfationis cujuſdam vicem obtinere videri poſſint. *Steph.*

PLeiadibus Atlante natis exorientibus,
Incipe meſſem; arationem vero, occidentibus.
Has quidem noctesque & dies quadraginta
Latent: rurſum vero circumvolvente ſe anno
Apparent, primum ut acuitur ferrum.
Hæc utique arvorum eſt regula, quique mare
Prope habitant, quique valles flexuoſas
Mari fluctuante procul pinguem regionem
Habitant. Nudus ſerito, nuduſque arato,
Nudus quoque metito, ſi quidem tempeſtiva omnia voles
Opera ferre Cereris: ut tibi ſingula
Tempeſtiva creſcant, ne quando interim egens
Mendices ad alienas domos, nihilque efficias.

Sicut

& noctes propter vicinitatem Solis, Taurum & Geminos peragrantis: quod eſt à Maio uſque ad Iunium. Poſt menſes ergo duos manè cernuntur, ubi longius jam Sol diſceſſerit à Tauro. Deinde menſe Octobri poſt matutinum occaſum, noctu rurſus cernuntur. Neque eſt ſic accipiendum, quod poſt occaſum matutinum, poſt autumnum lateant, nam ita noctu cernerentur. Nunc Poëta nec noctu, nec interdiu conſpici dicit. Id fit in æſtate, dum Sol propius Taurum verſatur.

384. Περιπλομένε.] Epith. anni, à πέλομαι, id eſt, exiſto: vel πολέω, verto: vel à περιπλέω. Gellius 3. c. 16.

386. Οὗτός τοι πεδίων.] Elliptica oratio eſt. vult enim dicere, illis, qui prope mare habitant, quique valles concavas, &c. hæc lex ſervanda eſt.

387. Ἄγχια.] Paluſtrem terram ſignificat.

389. Γυμνὸν.] Vult ut hos labores perficiat mature & ante ſævitiem

Ὡς κὴ νεῶ ἐπ' ἐμὴ ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι σὸν ἐπιδώσω,
Οὐδ' ἐπιμετρήσω. ἐργάζου, νήπιε Πέρση,
Ἔργα, τάτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διέτεκμήραντο·
Μή ποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων,
Ζητοῦης βίοτον κατὰ γείτονας, οἱ δ' ἀμελῶσιν.
Δὶς μὲν γὰρ κὴ τεὸς τάχα τοῦτο· τρὶς δ' ἐπὶ λυπῆς,
Χρῆμα μὲν οὐ πρήξεις, σὺ δ' ἐπώσια πολλὰ ἀγορεύσεις.
Ἀχρεῖος δ' ἔσται ἐπέων νομός. ἀλλά σ' ἄνωγα
Φράζεσθαι χρειῶν τε λύσιν, λιμοῦ τ' ἀλεωρήν.
Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα,
Κτητὸν μὲν γαμετήν, ἥτις κὴ βουσὶν ἕποιτο,
Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι·
Μὴ σὺ μὲν αἰτῇς ἄλλον, ὁ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τηλᾷ.
Ἦδ' ὥρη ὥδε μείωσιν, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
Μήδ' ἀναβαλλέσθαι ἐς τ' αὔριον, ἐς τ' ἔνναφιν.
Οὐ γὰρ ἐπιζαερὴς ἀνὴρ πίμπλησι καλιὴν,
Οὐδ' ἀναβαλλόμενον. μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει.
Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτασθαλα παλαίει.
Ἦμος δὴ λήγει μὲν ὀπὶ ἠελίοιο
Καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντος

Ζηνὸς

---

hyemis, atque ſollicite & feſtinanter, ad egeſtatem & ejus moleſtias vitandas. Hic verſus in Homeri & Heſiodi certamine, ab H. Steph. edito, ita legitur: Γυμνὸν τ' ἀμᾴειν ὅταν ὥρια πάντα πέλωνται. in M S. P. ἀμᾴειν, id eſt, συναθροίζειν ἢ δαπίζειν. Εἰ χ' ὥρια πάντ'.] Ὥριον non eſt ſemper τὸ κατ' ὥραν; ſed & τὸ ὀπωρινὸς in fructibus.

396. Ἔργα, τάτ' ἀνθρώποισι.] Cauſſa quare ſit laborandum. Quia homo factus & ordinatus eſt ad labores. Neque fruſtra eſt, quod hoc tam ſedulò inculcat & urget Poëta. Nam præterquam quod Dei voluntas eſt laborare, etiam hoc ſignificare Poëta voluit, non poſſe fieri, ut quis honeſtè vivat, niſi ſimul laboret. Διατεκμαίρομαι, eſt ordino, conſtituo.

401. Νομός.] Alii fortaſſe melius νόμῳ legunt, id eſt, oratio vel ſeries verborum ad perſuadendum appoſita: nonnulli etiam de modulis & cantu mendicorum intelligunt.

403. Οἶκον μὲν πρώτιστα.] Primus verſus hujus libri continebat propoſitionem, complectens ſummam agriculturæ, meſſis videlicet & arationis: Nunc narrationem contexit, quæ generalia quædam præcepta continet, de conſtituenda re familiari.

404. Κτη-

Sicut & nunc ad me veniſti: ego vero tibi non amplius dabo,
Neque amplius mutuo tradam. Labora, ſtolide Perſa,
Opera quæ hominibus Dii deſtinarunt:
Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens
Quæras victum per vicinos, hi vero negligant.
Bis enim & ter forſitan conſequeris: ſi vero amplius moleſtus fueris,
Rem quidem non facies, tu vero inania multa dices.
Inutilis autem erit verborum copia. Sed te jubeo
Cogitare debitique ſolutionem, famiſque evitationem.
Domum quidem primum, uxoremque bovemque aratorem,
Famulam non nuptam, quæ & boves ſequatur,
Vtenſilia vero domi omnia apta facito:
Ne tu quidem petas ab alio, illeque recuſet, tu vero cureas,
Tempus autem pratereat, minuaturque tibi opus.
Ne vero differas inque craſtinum, inque perendinum.
Non enim laboris fugitans vir implet horreum,
Neque procraſtinator. Cura vero tibi opes auget.
Semper autem dilator operum vir cum damnis luctatur.
Quum itaque jam deſinit robur acuti Solis
A calore humido, per autumnum pluente

Iove

404. Κτητὼ.] Famulam intelligit jure acquiſitam: Ariſtoteles tamen, initio Oeconomici ſui, ad uxorem refert. Κτητὼ ἁ.] Notarunt jam olim viri docti, Philoſophum in Oeconomicis etiam τὼ κλητὼ pro conjuge ſumere. In jure certe Attico etiam conjux inter τὰ κλήματα numerabatur, & maritus ὁ κύριος appellabatur.

405. Κρήματα δ' εἰν οἴκῳ.] Commendat ordinem & curam in re domeſtica hoc præceptum. Columella enim nihil magis prodeſſe dicit, quam ſi ſervetur ordo.

407. Η' δ' ὥρη φυλάσσεται.] Oportet agricolam diligenter obſervare occaſionem, quia non levis jactura eſt in mutuo accipiendo: dum enim mutuum petis, perdis temporis occaſionem.

408. Μήδ' ἀναβάλλεσθαι.] Sunt hæc communia præcepta de non cunctando. Rectè Ovidius in hanc ſententiam dixit l. 1. de Rem. Am.:

Qui non eſt hodie, cras minus aptus erit.

Ἔννηφιν.] Ab ἴννη, id eſt, poſtremus dies menſis.

412. Ἡμος δὲ λήγῃ.] Secundum præceptum, de aratro faciendo, & quando cædenda ſit materia ad rem ruſticam. Orditur autem à chronographia. Ἴδιον κρῦμα, τὸ ἱδρωτοποιὸν exponunt, id eſt, æſtus, qui ſudorem ciet.

Ζλωὸς ἐεργαθινέος· μετὰ δ' τρίπτυα βρότεος χρὼς
Πολλὸν ἐλαφρότερος. (δὴ γὰρ τότε σείριος ἀστὴρ
Βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηλητριφέων ἀνθρώπων
Ἔρχεται ἠμάτιος, πλείους δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)
Ἧμος ἀδηκεστάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
Ὕλη, φύλλα δ' ἔεργε χαί, πόρθητό τε λήϊα·
Τῆμος ἄρ' ὑλοτομεῖν μεμνημένος ἄρσεν ἔργον.
Οὔλμον μὲν τετράβολα πάμεινε, ὕπερον δὲ τεσσαχυῖα,
Ἄξονά θ' ἑπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενον οὕτω.
Εἰ δέ κεν ἑπταπόδην ἀπὸ κῆ σφύζειν κε πάμηδε,
Τετρασπίθαμον δ' ἄψιν πάμεινε δεκαδώρῳ ἀμφέξαι,
Πολλὰ ἐπὶ καμπύλα κῶλα· φέρειν δὲ γύαλα, ὅτ' ἂν ὕρῃς,
Εἰς οἶκον, κατ' ὄρος δεξήμερος, ἢ κατ' ἄρουραν,
Πείνιον. ὃς γὰρ βουσὶν ὀρεῦσιν ἐχυρώτατός ἐστιν·
Εὖτ' ἂν Ἀθηναίης δημὸς ἐν ἐλύμοισι πήξας
Γόμφοισιν πελάσσας εὐεπιρρήστοις ἰσόβοῃσι.
Δοιὰ δὲ θήσσ' ἄροσθε, πυγοστόμω ἐν δὲ οἶκον,
Αὐτίχυτον κῆ πηλόν· ἐπεὶ πολὺ λώϊον οὕτω.
Εἰ δ' ἕτερον γ' ἄξαις, ἕτερόν γ' ἐπὶ βουσὶ βάλοιο.
Δάφνης δ' ἢ πτελέης ἀκιώτατοι ἰσόβοῃες.
Δρυὸς ἔλυμα, πείνα γύαλα. βόε δ' ὀνητῆρε
Ἄρσενε κεκτῆσθ' (τὼ γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν)
Ἡνίκ' ἂν μέτριον ἔχνος. τὼ ἐεργάζεσθ' ἀρότοιο.
Οὐκ ἂν τώ γ' ἐλάσειας ἐν αὔλακι καμμίχε ἄροτρον
Ἄξαιτ', τὸ δ' ἔργον ἐτώσιον αὖθι λίποιτο.
Τοῖς δ' ἅμα πεσσαρηκοντάετης αὐζηὸς ἕποιτο,

Ἄρδην

414. Μετὰ δ' τρίπτυα, &c.] Id eſt, remiſſo æſtu reſpirat corpus. Nam propter æſtum & calorem corpora torpent.

415. Σείριος.] Stella eſt in ore canis majoris, ad latus Auſtri, vicina Leoni, dicta quod nimio calore exiccet & debilitet vires humanas.

417. Πλείους.] Vbi ſol acceſſerit Scorpium, Canicula mane aliquantiſper ante ſolem, ortu Heliaco, conſpicitur: orto autem ſole ſtatim labitur ſub terram.

418. Ἧμος ἀδηκεστάτη.] Deſcribit commodum tempus ſecandi ligna. Durant enim hæc longo tempore, nec ſunt obnoxia corroſioni. Hoc ſignificat ἀδηκεστάτη, id eſt, incorruptiſſima, à δάκω, id eſt, mordeo, quæ non mordentur à vermibus.

421. Οὔλμον τετράβολα.] Per οὔλμον τετράβολα quidam intelligunt morta-

Iove præpotente, mutatur humanum corpus
Multo levius. (nam tunc Solis ſtella
Pauliſper ſupra caput fato obnoxiorum hominum
Venit interdiu, magis autem nocte fruitur.)
Quando incorrupta eſt caſa ferro
Sylva, folia autem humi fundit, ab ramiſque ceſſat:
Tunc ſane ligna ſecare tempeſtivum eſſe opus memento.
Mortarium quidem tripedale ſeca, piſtillum vero tricubitale,
Axemque ſeptempedalem: valde enim certe conveniens ſic.
Si vero octopedalem & malleum inde ſecueris,
Trium palmorum curvaturam rota ſecato decem palmorum currui,
Multa præterea curva ligna: ferto autem dentale, cum inveneris,
Domum, ſive in monte quærens, ſive in agro,
Iligneum. hoc enim bobus ad arandum firmiſſimum eſt:
Nempe quum Attica Cereris famulus temoni inſigens
Clavis adjunctum ſtivæ adaptaverit.
Bina vero diſponito aratra, laborans domi,
Dentatum & compactum: quoniam multo optimum ſic.
Si quidem alterum fregeris, alterum bobus injicias.
E lauro autem vel ulmo firmiſſima ſtivæ ſunt.
E quercu temonem, ex ilice dentale. boves vero duos novennes
Maſculos comparato (horum enim robur non imbecillum eſt)
Adoleſcentiæ menſuram habentes. hi ad laborandum optimi.
Non utique hi contendentes in ſulco aratrum
Fregerint, opus vero imperfectum reliquerint.
Hos autem ſimul quadragenarius juvenis ſequatur,

Panem

---

mortarium trium pedum, quo veteres uſi ſunt pro mola.

424. Δικελλίρῳ.] A δῶρον, id eſt, palmus, quod munerum datio δῶρον appelletur: id autem geritur per palmam manus.

428. Ἀθηναίης.] Sic vocat Cererem, quod ipſa Athenienſes, adeoque omnes homines, de frugibus docuerit.

430. Δοιὰ δ' ἔπειτ' ἄροτρα.] Indicat, patremfamilias oportere bene inſtructum eſſe, ne quis caſus per inopiam ſupellectilis remoretur ruſticum laborem.

431. Αὐτόγυον.] Aratrum quod habet dentale ſolidum & adnatum, non affixum: vel quod non ſit plane elaboratum, ſed uſque ad dentale.

439. Τοῖς δ' ἅμα πεντηκοντα-ετὴς.] Habes hoc loco præceptum de miniſtro, qua hunc ætate & moribus

Ἄρξῃ δειπνήσας πλεόπνυφον, ἐκτάδλωμον·
Ὄφρ' ἔργα μελετῶν ἰθεῖαν αὔλακ' ἐλαύνοι,
Μηκέτι παπλαίνων μεθ' ὁμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
Θυμὸν ἔχων. τῷδ' ὕπ νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
Σπέρμαθ' ὁδοσταθῆ, καὶ ἐπασσοθίλῳ ἀλέασθαι.
Κηρότερος δὲ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπθίπτας.
Φραίζεσθ' δ', ὅτ' ἂν φωνὴν μεθίῃ γεράνου ἐπακτύνης
Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυίης·
Ἥ τ' ἀρότοιό τε σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὥρην
Δεικνύει ὀμβρήεντος· κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβούτεω,
Ὃς τότε γε βοῦς ἔλικας βόας ἔνδον ἐέργει·
Ῥηίδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν, βόε δὸς καὶ ἅμαξαν·
Ῥηίδιον δ' ἀπαναίνασθαι, παρὰ δ' ἔργα βόεσσιν.
Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πήξασθαι ἅμαξαν,
Νήπιος· οὐδὲ τὸν οἶδ', ἑκατὸν δέ τε δούρατ' ἀμάξης,
Τῶν προφάσιν μελέτω ἐχέμεν, οἰκήια ἔργα.
Εὖ τ' ἂν ᾖ πρώτης ἅρμα θνητοῖσι φανείη,
Δὴ τότ' ἐφορμηθῶμεν, ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτός,
Αὔλιον καὶ διερὸν ἀρόων, ἀρότοιο καθ' ὥρην,
Πρωΐ μάλα σπουδῇ ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.
Εἴαρι πολλεῖν· θέρεος δὲ νεωμήν οὔ σ' ἀπατήσει.
Νῆόν δ' αὖ εἰρεῖν ἐπὶ χυφίζουσαν ἄρουραν.

Νειὸς

ribus præditum esse oporteat. Si hoc in ministro requirit Hesiodus, ut juvencm bobus præficere noluerit, quanto minus Ecclesiasticis & rebus publicis præficeret?

440. Ὀκτάδλωμον.] Octo morsuum, à βλωμὸς morsus, ita tamen ut unum frustum habeat binos morsus. Servum intelligit robustum, qui integrum panem in 4 partes divisum absumat in cœna: vel cui opus sit pane, cujus quadrantes octonis bolis seu partibus constent.

441. Ὅφρ'.] Ætatis quam in servo requirit, rationes addit admodum graves, sentitque multum situm esse in maturitate ætatis.

444. Ἐπασσοθίλῳ.] Quasi superseminatio, quæ usurpari solet, cum prior sementis non est rite peracta.

446. Φραίζεσθαι.] Tempus arandi indicat per clangorem gruum avolantium, idque (ut Poëtæ fingunt) in Ægyptum, ubi belligerantur cum Pygmæis.

449. Ὀμβρήεντος.] MS. Palat. & alii, ὀμβρηρῦ. Κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς.] Id est, terret eum cui non sunt boves, propterea quod jam instat tempus postremæ arationi.

451. Ῥηί-

Panem cœnatus quadrifidum, octo morſuum;
Qui quidem opus curans rectum ſulcum ducat,
Non amplius reſpectans ad coætaneos, ſed in opere
Animum habens. Hoc vero neque junior alius melior
Ad ſpargendum ſemina, & iteratam ſationem evitandum.
Iunior enim vir ad coætaneos evolat animo.
Conſidera vero, cum vocem gruis audieris
Alte ex nubibus quotannis clangentis;
Quæ & arationis ſignum affert, & hyemis tempus
Indicat pluvia: cor autem rodit viri bobus carentis.
Tunc ſane paſce curvos boves, domi manentes.
Facile enim dictu eſt, par boum da & plauſtrum:
Facile autem recuſare, & dicere, boves occupati ſunt.
Conſtituit autem homo, qui opinione ſua dives eſt, fabricare currum,
Stultus: & hoc neſcit, centum eſſe ligna plauſtri.
Horum ante curam habere oportet, domi reponendo.
Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,
Tunc aggredere, ſimul & ſervi & tu ipſe,
Siccam & humidam arans, arationis ad tempus,
Summo mane feſtinans, ut impleantur tibi arva.
Vere vertito, æſtate vero iterata non te fallat.
Novalem vero ſerito adhuc levem terram.

Nova-

---

451. Πάσσειν.] Occupatione, negligentiam & inſcitiam ruſticorum taxat, qui non conſiderant quibus opus habeant, ſed in alienam opem ſunt intenti. Reſpondet ergo eadem opera poſſe aliquem petere & negare.

456. Εὖτ' ἄν.] Docet diligentiam, quæ eſt adhibenda in aratione. Addit verſu 458. ſigna & circumſtantias, qualis terra ſit aranda, ſicca ſcilicet & humida, id eſt, non lutoſa, & tamen madefacta.

460. Εἶαρι.] Modus & ratio arandi traditur. Pingue ſolum ſolet quater arari: Qui vero tenuius ſolum habent, ter arant. Prima aratio eſt proſciſſio: ſecunda fit menſe Iunio, quæ eſt iteratio: tertia, cum ante ſementem aratur, quæ eſt tertiatio.

461. Νεῖον.] Concedendum eſt ſuum intervallum terræ, quo interquieſcat, ut deinde copioſiorem fructum ferat. Eſt autem Novale, ager qui alternis annis ſeritur. Κνεί-ζοντα, id eſt, recens aratam, adhuc elevatam.

462. Ἀλε-

Νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων εὐκηλήτειρα.
Εὔχομαί γ' Διΐ χθονίῃ, Δημήτερί θ' ἁγνῇ,
Ἐγκελάδα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτήν.
Ἀρχόμενος πάσσῃ τ' ὀρόσσαι, ὅταν ἄκρον ἐχέτλης
Χειρὶ λαβὼν, ὄρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
Ἔνδρυον ἑλκόντων μεσάβοι. ὁ γὰρ τυτθὸς ὄπιθεν
Δμωὸς, ἔχων μακέλλαν, πόνον ἀρίζηλον πιθέσθαι,
Σπέρμα κατακρύπτων. εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
Θνητοῖς ἀνθρώποις· κακοθημοσύνη γὲ κακίστη.
Ὣδέ κεν αὐδροσύνῃ στάχυες νεύοιεν ἐραζε,
Εἰ τέλος αὐτὸς ὄπιθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάζοι.
Ἐκ δ' αἰγίλων ἐλάσειας δρέπανα· καί σε ἔολπα
Γηθήσειν, βιότοιο ἐρεύμορον ἔνδον ἐόντα.
Εὐκαίων δ' ἴξεαι πολιὸν ἔαρ. οὐδὲ σεῦς ἄλλους
Αὐχάσεαι· στέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
Εἰ δέ κεν ἠλίθιος πρόπαλιν δρόμος χθόνα δῖαν,
Ἤμῳος ἀμήσεις, ὀλίγον θαλερὴ χερὸς ἔργον,
Ἀνδία δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων.
Οἴσεις δ' ἐν φορμῷ· πωροῖ δέ σε θηήσονται.

Ἄλλοι

---

462. Ἀλεξιάρη.] Pellens execrationem. Solent enim agricolæ maledicere quando fructus ex ſententia non proveniunt. Εὐκηλήτειρα, libros exhilarans, utpote quibus ſuppeditet copioſum victum.

464. Ἱερὸν.] Id eſt, aram. Alludit enim ad Eleuſina Cereris ſacra, quæ Athenis fiebant, & vocabantur myſteria. Videntur mihi fuiſſe conſpirationes & fœdera, quibus ſe adſtrinxerant cives ad civilia officia. Erant autem majora & minora ſacra, & hæc ſub autumnum fiebant.

465. Ἀρχόμενος.] Quomodo ſit arandum. Ἔχετλα, ſtiva, quia αὐτῆς ἔχεται ὁ ἀρότης, quod eam manu teneat arator.

467. Ἔνδρυον.] Καρδία δένδρου, καὶ τὸ μέσον, inquit Heſych. Vett. Codd. Palatin. ἔνδρυον, id eſt, δρῦϊνον, vel αὐτὸν τὸν ἰσοζοΐα, lignum eſſe dicunt quod eſt proximum temoni.

469. Εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη.] Epiphonema eſt. Crede mihi, multum commodi affert induſtria. Homo ignavus vix unquam diteſcet. Solet autem ſic Poëta ſubinde ſpargere ſententias de diligentia, quod ſine ea nemo quicquam laude dignum efficere poteſt.

472. Εἰ τέλος αὐτὸς.] Egregia hæc ſententia eſt, quam nemo negare poteſt ex patrum religione promanaſſe, veluti per manus traditam

Novalis imprecationum expultrix, liberorum placatrix est.
Supplica vero Iovi terrestri, Cererique castæ,
Proventum ut impleant, Cereris sacrum munus.
Vt primum incipias arare, cum extremum stiva
Manu capiens, stimulo boum terga attigeris
Quernum temonem trahentium loro. juvenis autem pone
Servus, ligonem tenens, negotium avibus faceſſat,
Semina abſcondens. Induſtria enim optima
Mortalibus hominibus est; ignavia vero peſſima.
Sic quidem ubertate ſpica nutabunt ad terram,
Si finem ipſe poſtea Iupiter bonum prabuerit.
E vaſis autem ejicies araneas: teque arbitror
Gavisurum, victu potitum intus repoſito.
Latus autem pervenies ad canum ver. neque ad alios
Reſpicies: tui vero alius vir indigus erit.
Si vero ad ſolis converſionem araveris terram almam,
Sedens metes, pauxillum manu comprehendens,
Obverſim manipulans cum labore, nec valde gaudens.
Feres autem in ſporta: pauci vero te ſuſpicient.

Alias

---

ditam esse. Convenit enim cum primo Decalogi præcepto, quo jubemur Deum honorare ac illi fidere: & ne in prosperis insolescamus vel in adversis dejiciamur. Ad hunc modum Hesiodus Agriculturam & quicquid est laborum, nobis commendat. Vult ut pro se quisque acriter in laborem animum intendat: verum finem laborum, & ut nos vocamus benedictionem, non nisi à Deo exspectet.

473. Ἐκ δ'.] Quia scilicet omnia sepositoria & vasa repleta sint.

474. Ἐρεθύμιον.] Cum inquisitione & delectu capientem.

475. Πολιὸν ἦμαρ.] Epitheton veris, quod adhuc ab hyeme & pruinis canescit. Et βιωχέον cum ω in antepenultima scribendum. concidit autem rursus longa brevem, ut sæpe jam suprà.

477. Εἰ δ'.] Improbat hic arationem dilatam ad solstitium hybernum.

478. Ἠμύθῳ.] Ob culmorum brevitatem scilicet & paucitatem. Singula verba significanter hîc ponuntur ad declarandum tristem eventum tardæ arationis.

480. Οἴσεις δ' ἐν φορμῷ.] Extenuatio est: Donum portabis, non vehes: opus tibi erit calatho, non onusto plaustro: habebis enim multum culmorum & parum granorum. Φορμὸς enim dicitur, quidquid consutum est. φόρμιον, stragulum factum ex juncis.

481. Ἄλ-

Ἄλλοτε δ' ἄλλοῖος Ζηνὸς νόος Αἰγιόχοιο·
Ἀργαλέος δ' ἀνδρεσσι καθ' ἡμαθοειδέα γαῖαν.
Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσῃς, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη·
Ἦμος κόκκυξ κοκκύζῃ δρυὸς ἐν πετάλοισι
Τερπνὸν, πρῶτόν τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν· 485
Τῦμος Ζεὺς ὕοι τρίτῳ ἤματι, μηδ' ἀπολήγοι,
Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὁπλὴν, μήτ' ἀπολείπων·
Οὕτω κ' ὀψαρότης ἀροτηρότῃ ἰσοφαρίζῃ.
Ἐν θυμῷ δ' οὗ πάντα φυλάσσεο· μηδέ σε λήθοι
Μήτ' ἔαρ γινόμενον πολιὸν, μήθ' ὗες ὄμβρος· 490
Πάρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον, κῆ ἐπ' ἀλέα λέχλῃ,
Ὥρῃ χειμερίῃ, ὁπότε κρύος ἀνέρας εἴργει
Ἰχάνῃ· ἔνθα κ' ἄκρις ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλῃ.
Μή σε κακῷ χειμῶνι ἀμηχανίη καταμάρψῃ
Σὺν πενίῃ· λεπτῇ δ' παχὺς πόδα χειρὶ πίεζοις. 495
Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὸν ἐπ' ἐλπίδα μίμνων,
Χρηίζων βιότοιο, κακὰ συμβουλεύεται θυμῷ.
Ἐλπὶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
Ἥτις δὴ κενεὴ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.
Δείκνυε δ' δμῶσσι, θέρους ἔτι μέσσου ἐόντος, 500

Οὐκ

---

481. Ἄλλοτε.] Ἀνθυποφορὰ, & mitigatio præcepti de tarda aratione, quod tempestates variæ sint pro voluntate Iovis.

483. Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσῃς.] Si verò sero araveris, hoc poterit esse remedio, & verna aratio tum felix esse poterit, si pluerit ad tertium usque diem, ita ut pluvia neque superet ungulam bovis, neque destituat: in summa, ut impleat vestigia. Et quia humor est principium vitæ, hinc fit, quod humor tam facile non lædit quam siccitas.

489. Ἐν θυμῷ δ' οὗ πάντα.] Admonet rursus diligentiæ: solet enim Poëta subinde morales sententias aspergere, præcipue de sedulitate, cujus usus & vis in omnes vitæ partes se extendit. Nam, ut res diligentia crescunt, ita socordia decrescunt.

491. Πάρ δ' ἴθι.] Id est, παράγε, παρέρχε, ut gloss. & *Prateri* interpretandum potius, quam *accede*: licet utramque interpretationem Proclus admittere videatur. Monet enim diligentem agricolam, ne vel tempus hibernum, more vulgi, ociosis & inanibus confabulationibus transigat, sed tum etiam rem familiarem promovere studeat. Per χάλκειον θῶκον intelligit officinas ferrarias, in quas antiqui-

tus

Alias vero alia Iovis mens Ægiochi:
Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.
Sin autem ſero araveris, hoc quidem tibi remedium fuerit.
Quando cuculus canit quercus in frondibus
Primum, delectatque mortales in immenſa terra,
Tunc Iupiter pluat triduo, neque deſinat,
Non utique ſupra bovis ungulam, neque infra:
Ita & ſerotina aratio tempeſtiva æqualis fuerit,
Animo autem bene omnia reconde: neque te lateat
Neque ver exoriens canum, neque tempeſtiva pluvia.
Præteri autem æneam ſedem, & calidam tabernam,
Tempore hyberno, cum frigus homines vehemens
Detinet: tunc ſane impiger vir valde domum auget.
Ne te mala hyemis difficultas opprimat
Cum paupertate, macilenta vero craſſum pedem manu premas,
Multa vero ignavus vir vanam ob ſpem expectans,
Egens victus, mala animum ſuum increpat.
Spes vero non bona indigentem virum fovet,
Sedentem in taberna, cui victus non ſufficiens ſit.
Dic autem ſervis, æſtate adhuc media exiſtente,

Non

---

tus in Græcia pauperiores & ocioſi ſolebant convenire ad collocutiones frivolas, ſicut apud Romanos in tonſtrinis. Pro ἐπ' ἀλέᾳ, ut conſtet verſus, quidam legunt, ἐπ' ἀλέα, neutro genere, *in locu calidu*, ab ἀλεός. doctiſſ. G. Canterus ἐπαλέα unô verbo. quem vide lib. 5. c. 23. Λέσχαι quondam dicebantur conventicula Philoſophorum: deinde quia inter ipſos plerumque de rebus leviſſimis agitabatur, factum eſt, ut mendicorum conventus etiam hoc nomine vocarentur: atque inde etiam ipſæ nugæ λέσχαι dictæ ſunt. Ἐπ' ἀλέα.] Euſtathii lectionem ἐπ' ἀλέᾳ, *propter teporem*, ſeu *teporis captandi gratia*, confirmat ſimile hemiſtichium infra.

495. Λεπτὴ ὄ.] Ariſtot. 1. ſect. Problem. ſcribit, fame diutina laborantibus pedes intumeſcere. Superiores autem partes eadem ratione extenuantur & macreſcunt. Huc alludit Poëta cum jubet cavere, ne pedem tumefactum tenui manu demulcere oporteat.

496. Πολλὰ.] Veriſſimum eſt Columellæ dictum, *Homines nihil agendo, male agere diſcunt.*

500. Δείκνυσι ὃ δ' μώσεται.] Spargit rem in perſonas, atque ita à temporis circumſtantia auget. In media æſtate certa opera præſcri-

Οὐκ αἰεὶ ἦρ ἐστεῖται, ποιεῖσθε κελιάς.
Μῆνα δ' λωαιῶνα, καὶ ἡμαθόεν, βοόδορα πάντα,
Τῆτον ἀλδύσας· καὶ πηχάδας, αὖτ', ἐπὶ γαῖαν
Πνοιῆσιν Βορέαο, δολιχηγέες τελέθουσιν·
Ὅστε δὴ Θρήκης ἱπποτρόφου εὐρέϊ πόντῳ
Ἐμπνεύσας ἄελλα· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
Πολλὰς δὲ δρῦς ὑψικόμους, ἐλάτας τε παχείας,
Οὔρεος ἐν βήσσης πιλνᾷ, χθονὶ πυκνὸς ἐείρῃ
Ἐμπίπλων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.
Θῆρες δὲ φρίσσουσ', ἐρέας δ' ὑπὸ μίζε' ἕκηλα,
Τῶν καὶ λαχνῃ δέρμα καταίσιον, ἀλλά νυ καὶ τῶν
Ψυχρὸς ἐὼν ἀλέησι, διασχέρων ὡς ἐόντων.
Καί τε διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει.
Καί τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πώεα δ' οὔπω·
Οὕνεκ' ἐπισταναὶ τείχεα αὐτῶν, ἃ ἀλέηνται
Ἶς ἀνέμου Βορέω· τροχαλὸν δ' γέροντα πιθήσει.
Καὶ διὰ παρθενικῆς ἁπαλόχροος οὐ διὰ μήνη,
Ἥ τε δόμων ἔνδοθι φίλῃ σὺν μητέρι μίμνῃ,
Οὔπω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
Εὖ τε λοεσσαμένην τέρενα χρόα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ
Χεισαμένην, νυχίη καταλέξεται ἔνδοθεν οἴκου
Ἥμισυ χειμερίου, ὅτ' ἀνύστατος ὁδὸν ἀτρύγει,
Ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ, καὶ οἱ ἤθεσι λαθυκαλέοισιν.
Οὐ γὰρ οἱ ἠέλιος δείκνυ νομὸν ἐρεμνθιῶντι·
Ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
Στρω-

---

be. Sequitur ratio, quia non ſemper æſtas erit. Hæc ſententia ſpeciem proverbii habet, qua monemur, occaſionem temporis non eſſe negligendam.

502. Μῆνα.] Hyemis tempus, & menſem Boreali frigore graviſſimum copioſe & eleganter deſcribit. Λωαιών, menſis Ianuarius eſt. Lenæa enim Bacchi feriæ & Pythia ſub id tempus agebantur, cum vini primitias libabant. Βοόδορα vocat frigora, quæ adurunt & excoriant, etiam ipſos boves.

505. Ὅστε.] Naturam vini, effectus Boreæ, prolixe declarat.

516. Τροχαλὸν.] Inclinatum, contractum vel properantem in inceſſu, quamlibet alioqui tardum. Τροχαλὸν.] Diſtributione quadam hyemis incommoda recenſet, & aptiſſimè dicit incurvum ſenem,

Boreæ

Non ſemper æſtas erit, facite nidos.
Menſem vero Ianuarium, malos dies, bobus nocentes omnes,
Hunc vitate: & glacies, qua quidem, ſuper terram
Flante borea, moleſta exiſtunt:
Qui per Thraciam equorum altricem late mari
Inſpirans illud movet: remugit autem terra & ſylva:
Multas vero quercus alticomas, abieteſque denſas,
Montis in vallibus dejicit, ad terram multos paſcentem
Incumbens, & omnis reboat tunc ingens ſylva.
Fera autem horrent, caudaſque ſub pudenda ponunt,
Ea etiam quarum vellere cutis denſa eſt, quas nihilominus
Frigidus exiſtens perflat, hirſuta licet pectora habentes.
Quinetiam per bovis pellem penetrat, neque ipſum cohibet.
Etiamque per capram flat hirſutam: ovium autem greges non item
Eo quod annui ipſarum villi ſunt, non perflat
Vis venti boreæ: incurvum vero ſenem facit.
Et per tenelli corporis virginem non perflat,
Quæ in ædibus caram apud matrem manet,
Nondum opera ſciens aureæ Veneris:
Beneque lota tenerum corpus, & pingui oleo
Vncta, noctu cubat intra domum
Tempore hyberno, quando exoſſis polypus *ſuum pedem arrodit,*
Inque frigida domo, & in habitaculis triſtibus.
Non enim illi Sol oſtendit pabulum ut invadat:
Sed ſuper nigrorum hominum populumque & urbem

Vet-

Boreæ injuriis obnoxium, quod hæc ætas omnium maximè gaudeat ſole & fugiat frigus; unde notum eſt illud: *aprici meminiſſe ſenes.*

518. Ἤτε δόμων.] Curam virginum in honeſtioribus familiis exponit, quæ domi aſſervabantur, nec in publicum prodibant.

522. Ὅτ' ἀνάσσων.] Polypi hæc natura eſt, teſte Plin. lib. 9. c. 19. ut fame laborans ſibi pedes arrodat; quo maximâ hyemis ſævitia notatur: & quia vehementer frigore læditur, latet plurimum in antro ſuo. Vocat hanc ſpeciem polyporum ἀνόστεον, quod cartilaginem pro ſpina habeat.

525. Ἀλλ' ὅτε.] Sol tum, cum eſt in Sagittario, diutius verſatur apud Æthiopas, qui ſunt meridionales, quam apud Græcos.

Στεγνοῦται, βεβάδιον ἢ πανελλώεσσι φαεινήν.
Καὶ τότε δὴ κερκοὶ μὲν ὑπηνήτῃσι γυναιξὶν
Λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρυὶ βησσήεντι
Φθίγγουσιν· μὲν πᾶσιν ἐπὶ φρεσὶ τοῦτο μέμηλεν,
Οἱ σκέπα μαιόμενοι, πυκινοὺς κνυθμεῶνας ἔχουσι,
Καὶ γλαφυρὸν πετρῆες· τότε δὴ τρίποδι βροτὸς ἶσος,
Οὔτ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς ὦδας ὀρώρεν·
Τῷ ἴκελοι φοιτῶσιν, ἀλαλυόμενοι νίφα λευκήν.
Καὶ τότε ἔστασθαι ἔρυμα χροὸς, ὥς σε κελεύω,
Χλαῖναί τε μαλακὴν, καὶ τερμιόεντα χιτῶνα.
Στήμονι δ' ἐν παύρῃ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι.
Τὴν σφιγξάσθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμίωσι,
Μηδ' ἀρθαὶ φρίσσωσιν, ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα.
Ἀμφὶ δ' ἄρα ποσὶ πίδιλα βοὸς ἴφι κταμένοιο
Ἄρμασθαι, πίλοις ἔνθεν τε πυκάσσαι.
Πρωθεγόνων δ' ἐλάφων, ὁπόταν κρύος ἄμβλυον ἔλθῃ,
Δέρματα συρράπτειν νεύρῳ βοός, ὄφρ' ἐπὶ νῶτα
Ὑετὸν ἀμφιβάλῃ ἀλεείνῃ. κεφαλῇφι δ' ὕπερθεν
Πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν, ἵν', ὦτα μὴ κωφώσῃ·
Ψυχρὴ γάρ τ' ἠὼς πέλεται βορέαο πεσόντος·
Ἠῶος δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Ἀὴρ πυροφόρος τέτατται μακάρων ἐπὶ ἔργοις·
Ὅς τε δρυσὶμβρος πολιοῦ ὑπὸ κύματος ἐστὼς,
Ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ὀρθεὶς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
Ἄλλοις μὲν θ' ὕῃ πατὴρ ἔσπερος, ἄσσοτ' ἄῃσι,
Πυκνὰ Θρηϊκίου βορέω νέφεα κλονέοντος.

Τὸν

528. Μυλιόωντες.] Μύλη dentem molarem significat, à quo fit verbum μυλιάω, quod significat, dentes concutio, stirideo propter frigus.

531. Γλάφυ.] Pro γλαφυρόν. Τρίποδι βροτῷ, homini seni, tertio jam pedi, nempe bacillo, innitenti. Vide proverb. *Boetica anigmata.*

534. Καὶ τότε ἔστασθαι.] Versatur per omnes circumstantias corporis, & monet, propter frigus arcendum, crasso panno & multis pilis intertextis utendum esse.

535. Χλαῖναί τε.] Χιτὼν interior vestis erat, supra quam utebantur pallio.

536. Κρόκα.] Pro κρόκιδα.

539. Ἴφι κταμένοιο.] Quem fuit difficile prosternere: vel qui fuit robustus cum prosterneretur.

543. Τὴν σφιγξ.]

Vertitur, tardius autem universis Græcis lucet.
Et tunc sane cornuta bestia & incornuta silvicuba
Misere dentibus stridentes per quercetum vallosum
Fugiunt; & passim omnibus id cura est,
Qua tecta inquirentes, densas latebras habent,
Et cavernas petrosas: tunc utique tripodi homini similes,
Cujus & humeri fracti sunt, & caput pavimentum spectat:
Huic similes incedunt vitantes nivem albam.
Et tunc indue munimentem corporis, ut te jubeo,
Chlanamque mollem, & talarem tunicam.
Stamine vero in pauco multam tramam intexe.
Hanc circuminduito, ut tibi pili non tremant,
Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
Circum vero pedes calceos bovis fortiter occisi
Aptos ligato, pilis intus condensans.
Primogenitorum vero hœdorum, cum frigus tempestivum venerit,
Pelles consuito nervo bovis, ut super humerum
Pluvia arceas teporem, supra caput vero
Pileum habeto elaboratum, ut aures ne humescant:
Frigida enim aurora est Borea cadente:
Matutinus vero super terram à cœlo stellifero
Aër frugifer extensus est beatorum super opera:
Qui hauriens è fluminibus semper fluentibus,
Alte supra terram levatus venti procella,
Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat,
Densas Thracio Borea nubes excitante.

Hunc

---

543. Τ' ἀτῦ.] Ad pluviam propulsandam: ut ἀλεὴ sit ab ἀλδύειδαι. Gloss. M. S. Palat. Ἢ ὀμβρῦ ἀφεθῆς ἀλεωρὴ, ad propulsandam pluviam. Quare expungenda erit illa interpretatio, quæ habet ἀλέλω, *teporem.*

545. Ψυχὴ γάρ τ' ἀὼς.] Enumerat jam causas pluviæ. Quemadmodum enim vapor ex olla in operculo repercussus in aquam resolvitur: sic vapor ex terra in nubibus repercussus in aquam resolvitur, & deinde decidit. Postea quid ventus sit dicit, nimirum nubium agitatio.

547. Ἀὴρ πυεφόρος.] Vapor ex terra in nubibus repercussus, & in aquam resolutus, decidit: humectat autem aër sata & arva.

Τὸν φθίμενον, ἔργα τελέσας, οἰκῆά τε νέεσθαι,
Μή ποτέ σ' ἠερίθεν σκοπιὴν ἀμφιγαλύψῃ,
Χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, καθά θ' αἵματι δύσῃ.
Ἀλλ' ὑπαλδέαο. μεὶς γὰρ χαλεπώπελός ἐστον
Χειμέριος, χαλεπὸς φυτοῖσι, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
Τῆμος θωμίζων βοὸς, ἐπὶ δ' ἀνέρι κῦδος ἔθηκε
Ἁρμαλιῆς· μακρὴ γὰρ ἐπήρατος ἀμφοτέρωθι.
Ταῦτα φυλασσόμενος, τελέσαι μῆνα εἰς ἐνιαυτὸν
Ἴσας νύκτας τε καὶ ἤματα, εἰσόκεν αὖθις
Γῆ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκῃ.
Ἔνθ' ἂν δ' ἐξήκοντα μετ' τροπὰς ἠελίοιο
Χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἤματα, δὴ τότ' ἀστὴρ
Ἀρκτῖνος, φαινόμενος ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο,
Πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀκρονύφιος.
Τόνδε μετ' ὀρθρογόη Πανδιονὶς ἄρθη χελιδὼν
Εἰς φάος ἀνθρώπους, ἔαρος νέον ἰσταμένοιο.
Τὴν φθίμενον, οἵνας ἐκτὸς ἀμείνονος· ὡς γὰρ ἄμεινον.
Ἀλλ' ὁπότ' ἂν φερτοῖσι δόμοις ἐν χθονὸς ἐν φυλὰ βαίνῃ,
Πληϊάδας φεύγων, τότε δὴ φονίη ἐπιέπει οἰνή·
Ἀλλ' ἅρπας τε χαρασσέμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν.
Φεύγειν δ' σκιερὰς ἡῶθεν, καὶ ἐπ' ἠῶ κῆτον,

Ὥρη

555. Μεὶς γὰρ.] Repetit admonitionem de vitando hoc menſe Ianuario: cujus difficultates hactenus deſcripſit.

557. Τῆμος.] Bobus dimidiam partem pabuli detrahendam, viro vero aliquid addendum: in noctem ſcilicet. Nam Græci homines tantum cœnabant; & largius quidem.

558. Εὐρώεια.] Sic vocant Poëtæ noctem, ἀπὸ τοῦ φωνεῖν ὑμᾶς ἐν αὐτῇ, vel, ἀπὸ τοῦ διαφαίνειν τὸ σῶμα ἀπὸ τῆς ἀναπαύσεως.

559. Ταῦτα φυλασσόμενος.] Abſolvit hactenus deſcriptionem hyemis, nunc autem veris deſcriptionem hoc caput continet. Eſtque primum ſignum, quando Iupiter ſexaginta dies, id eſt, duos menſes, Ianuarium videlicet & Februarium, confecerit, poſt brumam, vel converſionem Solis: tum ſtella Arcturus, nuncia veris, primum apparere incipit.

564. Ἀρκτῖνος.] Stella eſt ſub zona Bootæ: oritur veſpere initio veris.

566. Πανδιονὶς.] Hirundinem intelligit: reſpicit autem ad fabulam

Hunc antevertens, opere perfecto, domum redi,
Ne quando te celitus tenebrosa nubes circumtegat,
Corpusque madidum faciat, vesteſque humectet.
Sed evitato. menſis enim difficillimus hic
Hybernus, difficilis ovibus, difficiliſque hominibus.
Tunc medium bobus, homini vero amplius adſit
Alimonia: longæ enim noctes ſuccurrunt illis.
Hæc obſervans, perfectum in annum
Æquato nocteſque & dies, donec rurſum
Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.
Quum autem ſexaginta poſt verſiones Solis
Hybernos perfecerit Iupiter dies, tunc ſane ſtella
Arcturus, relinquens immenſum fluctum Oceani,
Primus totus apparens exorietur veſpertinus.
Poſt hunc mane lugens Pandionis prorumpit hirundo
Ad lucem hominibus, vere nuper cæpto.
Hanc prævertens, vites incidito: ſic enim melius.
At cum domiporta teſtudo à terra plantas aſcenderit,
Pleiades fugiens, tunc non amplius fodienda vites:
Sed falceſque acuito, ſervoſque excitato.
Fugito vero umbroſas ſedes, & matutinum ſomnum,

Tem-

---

lam de Progne & Philomela, Pandionis filiabus.

567. Ἐς φάος.] Poëta videtur in ea opinione eſſe, ut putet, hirundines hieme latere quaſi mortuas in ſuis nidis. Alii putant, eas avolare in regiones tepidiores.

569. Ἀλλ' ὁπότ'.] Meſſis tempus deſcribit. Per φερέοικον intelligit teſtudinem, quod domum ſuam circumferat. Alii aliud animalculum intelligunt, quod pro vitando Solis æſtu ſolebat aſcendere plantas & virgulta.

572. Φεύγειν.] Prohibet tempore meſſis ſomnum ad multam lucem protrahere. Καὶ ἐπ' ἠῶ κοῖτον.] Vbi ut quinta verſus regio ſpondeum habet pro dactylo, ita in ſuperiori hemiſtichio anapæſtum habet pro dactylo ſeu ſpondeo: quomodo & prima regio apud Homerum, Βορέης καὶ Ζέφυρος: item, Πλέονές κε μνησῆρες: & apud Virgilium,

Fluviorum rex Eridanus.

Quamquam & ſynizeſis in iſtis poteſt ſtatui; ut in Homerico illo,

Θωρηκας ῥῆξειν δηίων ἀμφὶ σῆσιν.

Qua de re monuit etiam Hephæſtio.

Ὥρη ἐν ἀμήτῳ, ὅτε τ' ἠέλιος χρόα κάρφῃ.
Τημῦτος ἀνδάνειν, καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγείρειν,
Ὄρθρου ἀνιστάμενον, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴη.
Ἠὼς γάρ τ' ἔργοιο τελίτλῳ ἀκομείρεται αἶσαν.
Ἠὼς τοι σοφίῃ μὲ ἀδῆ, σοφίῃ δ' ἠγερέθει.
Ἠὼς ἥτε φαεσίμους πολίας ἐπίβησι χιλαίνῃ
Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βυσὶ πίθησιν.
Ἧμος δ' σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἠχέτα τέττιξ
Δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' ἀοιδὴν
Πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὥρῃ,
Τῆμος πιότατοί τ' αἶγες, καὶ οἶνος ἄριστος,
Μαχλόταται δ' γυναῖκες, ἀφαυρόταροι δέ τε ἄνδρες
Εἰσίν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει.
Αὐαλέος δέ τε χρὼς ὑπὸ καύματος. ἀλλὰ τότ' ἤδη
Εἴη πετραίη τε σκιὴ, καὶ βύβλινος οἶνος,
Μάζα τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενάων,
Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τοκάσσης,
Πρωτογόνων τ' ἐρίφων. ἐπὶ δ' αἴθοπα πινέμεν οἶνον,
Ἐν σκιῇ ἑζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
Ἀντίον Βορέαο ἀνέμου κρίψαντα πρόσωπον,
Κρουνοὺς τ' ἀενάους καὶ ἀπορρύτους, οὔ τ' ἀθόλωτος.
Τρὶς δ' ὕδατος σπένδειν, τὸ δὲ τέτρατον οἴνου.
Δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν

Διπέ-

---

580. Ἧμος δ' σκόλυμος.] Hesiodus æstatem constituit ὅτε σκολύμου καὶ τέττιγος: ita loquuntur eleganter οἱ χαριέντες. id est, *tempore cardui & cicadæ*, vel dum carduus & cicada est. Ἧμος δ' σκόλυμός τ'.] Æstatis à solstitio descriptio. Primum ponit prognosticum maximi æstus, deinde quid faciendum sit. Græci post ver statim incipiunt messem. Deinde sequitur solstitium æstivale, tunc nos habemus messem.

587. Βύβλινος.] Byblinum vinum dicitur à Byblia regione Thraciæ, ubi nobilissima vina sunt.

590. Πρωτογόνων.] Illa enim caro est valde laudata, quod facilis sit concoctu. Estque in æstate istis cibis utendum, qui facile concoqui possunt. Itaque & hujus mentionem hîc facit Poëta. Αἴθοπα.] Vinum rubrum pinguius est, & magis alit, tenuiusque est; & facilius penetrat.

592. Ἀντίον Βορέαο ἀνέμου.] Inter cæteras voluptates non postrema est, si quis in æstate sub umbra

Tempore meſſis, quando Sol corpus exiccat.
Tunc feſtina, & domum fruges congrega,
Diluculo ſurgens, ut tibi ſufficiens ſit.
Aurora enim operis tertiam ſortitur partem.
Aurora magis promovet quidem viam, magiſque promovet laborem:
Aurora qua apparens multos ingredi fecit viam
Homines, pluribus vero juga bobus imponit.
Quum vero carduuſque floret, & canora cicada
Arbori inſidens ſtridulum effundit cantum
Frequenter ſub alis, æſtatis laborioſo tempore,
Tunc pingueſque capræ, & vinum optimum,
Salaciſſima vero mulieres, & viri imbecilliſſimi
Sunt, quoniam caput & genua Sirius exiccat,
Siccum vero corpus ob æſtum. Sed tunc jam
Sit petroſaque umbra, & Byblinum vinum,
Libumque lacteum, lacque caprarum non amplius lactantium,
Et bovis arborivora caro nondum enixæ,
Tenerorumque hœdorum. præterea nigrum bibito vinum,
In umbra ſedens, animo ſaturatus cibo,
Contra temperatum ventum obverſo vultu,
Fontemque perennem ac defluentem, quique illimis ſit.
Tertiam aqua partem infunde, quartam vero miſce vino.
Famulis autem impera, Cereris ſacrum munus

Tri-

---

bra gratam auram captet, ita ut faciem verſus leviter ſuſurrantem ventum vertat. Erit major hæc voluptas, ſi adfuerint rivuli perpetuo ſcaturientes, quibus ſemper multum delectati ſunt Poëtæ. Ἀνέμῳ] Pro eo diſerte Palat. ζεφύρῳ legit, & gloſſ. εἰδῶ ἀνέμῳ.

594. Τρὶς δ' ὕδατος.] Græci nunquam merum bibere ſolebant. Athenæus hanc diluendi vini conſuetudinem fuiſſe dicit, ut ad duos vini cyathos, quinque aquæ adderent: nonnunquam ad quatuor vini cyathos, duos aquæ.

595. Δμωσὶ δ' ἐπόλμιόν.] Servavit hunc ordinem Poëta, ut à vere deſcriberet, quicquid ſingulis anni temporibus fieri conveniret: nunc ſubjicit præceptum de tritura, quæ fit in menſe Auguſto, cum manè ortu Heliaco pauliſper ante Solem emergens Orion cernitur. Addit etiam locum, in quem ſit reponenda area, nimirum qui ſit ventis expoſitus, & quia fruges debent torreri à Sole, ergo neceſſe eſt locum eſſe expoſitum Soli.

Δινέμῳ, ὅτ' ἂν πρῶτα φαεσ̃ι δύνων Ὠρίων,
Χώρῳ ἐν ἀλωῇ, καὶ ἀπὸ τροχαλῷ ἐν ἀλωῇ.
Μέτρῳ δ' ἀμ μετρίοισιν, ἐν αἴγεσιν. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
Πάντα βίον καλάθῃσι ἐπάρμενον ἔνδοθεν οἴκῳ,
Θῆτ' ἄοικον ποιεῖσθαι, καὶ ἄπεινον ἔρυθρον
Δίζησθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔρυθρος.
Καὶ κυνὰ καρχαρόδοντα κομεῖν· μὴ φείδεο σίτου·
Μή ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήματ' ἕλητα.
Χόρτον δ' ἐσκομίσσαι καὶ συρφετὸν, ὄφρά τοι εἴη,
Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηετανόν. αὐτὰρ ἔπειτα
Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γυῖα, καὶ βόας λῦσαι.
Εὖτ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Σείριος εἰς μέσον ἔλθῃ
Οὐρανὸν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀπήορτι οἴκαδε βότρυς
Δεῖξαι δ' ἠελίῳ δόκα τ' ἤματα καὶ δόκα νύκτας.
Πῖνε δ' ὑ συσκιάσας, ἔκτῳ δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσσας
Δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
Πληϊάδες Ὑάδες τε τό τε σθένος Ὠρίωνος
Δύωσιν, τότ' ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι

Ὠρίωνος.

---

596. Εὖτ' ἂν.] Id incidit in menſem Auguſtum.

598. Μέτρῳ.] Monet, menſurandas eſſe fruges, ut ſciat agricola quantum ex agro redeat.

600. Θῆτα ἄοικον.] Conducendum ſuadet mercenarium aliquem, qui poſſit rebus domeſticis vacare, qui non habeat multa, quæ ſibi ipſi domi agat. Fieri enim non poteſt, ut multa ſimul bene agere poſſimus. Eadem ratio habenda ancillæ, ut non habeat liberos. Subjecit deinde præceptum de Cane, quem vocamus cuſtodem rei familiaris. Θῆτα.] Venet. & Steph. exempl. edit. Θῆτ', reponendum ex MSS. Pal. Θῆτά τ'. & ita legiſſe Moſchopulum liquet.

602. Καρχαρόδοντα.] A ſono factum videtur. Sunt autem canes aſperrimis dentibus, & omnium firmiſſime tenent ſemel in fauces recepta.

603. Ἡμερόκοιτος.] Furem intelligit.

604. Συρφετὸν.] Intelligit non tantum paleas, ſed & folia vitium, quercuum, tum vero herbas, aliaque id genus, quæ pecoribus in hieme poſſint eſſe non incommodum pabulum.

606. Δμῶας ἀναψύξαι.] Feriandum eſſe à labore non tantum homini, verum etiam pecori. Sunt enim recuperandæ vires, alioqui nemo tam ferreus eſſe poterit, qui

Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis,
Loco in ventoso, & bene planata in area.
Mensura vero diligenter recondito in vasis. sed postquam
Omnem victum deposueris sufficientem intra domum,
Servum domo carentem conducere, & sine liberis ancillam
Inquirere jubeo: molesta est autem qua liberos habet ancilla.
Et canem dentibus asperum nutrito; nec parcas cibo;
Ne quando tibi interdiu dormiens fur facultates auferat.
Fœnum autem importato, & paleas, ut tibi sit,
Bobus ac mulis annuum pabulum. sed postea
Servi refocillent cara genua, & boves solvantur.
Quum vero Orion & Sirius in medium venerit
Cœlum, Arcturum autem inspexerit rosea digitis Aurora,
O Persa, tunc omnes decerpe domum uvas.
Exponito vero Soli decem dies, totidemque noctes.
Quinque autem adumbrato, sexto in vasa hausto
Dona latitiæ datoris Bacchi. Sed postquam utique
Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
Occiderint, tunc deinde arationis memor esto

Tem-

---

sufficeret continuis laboribus, juxta illud Nasonis:

Quod caret alterna requie, durabile non est.
Hæc reparat vires, fessaque membra levat.

Τείνειν.] Usitatum est Poëtis usurpare hoc vocabulum pro potentia, viribus, & robore. Vel quia fessis genua labant, & fatigatio maxime in his sentitur, ideo dixit famulis cara genua esse reficienda.

607. Εὖτ' ἄν.] Tempus vindemiæ describit.

610. Δείξας.] Hoc intelligunt nonnulli de quadam certi vini præparatione, in qua rationem faciendi uvas passas complexus sit. Alii generale præceptum esse putant de modo vindemiandi pro temporibus & locis illis optimo.

611. Συσκιάσας.] Intelligit autem, ex aprico in locum non expositum Soli auferendas esse.

612. Αὖτερ ἐπὶ ἀρότῳ &c.]Redit ad arationem & ad hyemem. Sunt vero ea repetenda, quæ suprà de aratione diximus. Nam pro qualitate & natura soli proscinditur ager. Feracius solum, ut minimum ter arari solet. Nam mense Octobri manè cum Tauro occidunt Pleiades & Hyades, item Orion: sed principio noctis, rursum apparent. Pleiades sunt in postrema parte Tauri, Hyades vero in fronte: quas Latini *Sucvulas* vocant.

615. Πλειάδων

Ὠρείῳ· πλειὼν ὁ κ' χθονὸς ἄρμενος εἴη.
Εἰ δέ σε ναυτιλίης δυσπεμφέλου ἵμερος αἰρῇ,
Εὖτ' ἂν Πληϊάδες, σθένος Ὠρίωνος φεύγουσαι, πίπτωσιν ἐς ἠεροειδέα πόντον,
Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύεσιν ἀῆται·
Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν οἰνοπα πόντῳ·
Γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
Νῆα δ' ἐπ' ἠπείρῳ ἐρύσαι, σφηνώσαι τε λίθοισι
Πάντοθεν, ὄφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
Χείμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ σὺθη Διὸς ὄμβρος.
Ὅπλα δ' ἐπαείρεσθαι πάντα πρὸ εἰσάτθεο οἴκου,
Εὐκόσμως τελέσας νηὸς πλεκὸ ποντοπόροιο.
Πηδάλιον δ' ὑπερηνὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.
Αὐτὸς δ' ὠρηῖον μίμνειν πλόον, εἰσόκεν ἔλθῃ.
Καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' ἑλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον
Ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρηαι,
Ὥς περ ἐμός τε πατὴρ καὶ σός, μέγα νήπιε Πέρση,
Πλωίζεσκεν νηυσί, βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ.
Ὅς ποτε καὶ τῆδ' ἦλθ', πολλὸν ἀφ' ὑμέτερον δῆμον ἀνύσας,
Κύμῃ Αἰολίδα προλιπών, ἐν νηῒ μελαίνῃ·
Οὐκ ἄφενος φεύγων, οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,
Ἀλλὰ κακὸν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρεσσι δίδωσι.
Ναίεσκε δ' ἄρ' Ἑλικῶνος ὀϊζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,

Ἄσκρῃ,

---

615. Πλειὼν ὁ κ' χθονὸς,] Ephemeris in operibus Heſiodi, non in diebus eſt: & ibi incipit: Μῆνα δὲ λωιαῖνα. Ita ut tota agriculturæ doctrina in Ephemeride deſinat. Hanc poſtquam cum anno terminavit, cujus doctrina ab hyeme incipit, in autumno deſinit; totam ſimul Ephemeridem, & agriculturæ doctrinam, tali clauſula concludit: πλειὼν ὁ κ' χθονὸς ἄρμενος εἴη. quod interpretes Latini ineptiſſime vertunt, *Annus vero per terram accommodus ſit*. Multum torſit omnes illud κ' χθονὸς, quæ verba abſolvunt agriculturæ præcepta, ſimulque ad navigationem viam præparant.

616. Εἰ δέ σε.] De navigatione præcepta quædam ſubjicit. Fuit enim illis familiare, devehere fruges & merces. Prohibet, ſub Autumnum eſſe navigandum, cum Pleiades occidunt, propter tempeſtatem maris. inſaniunt enim venti, &, quemadmodum Virgilius ait, lib. 1. Æneid. v. 87. *Qua data porta, ruunt.*

624. Χείμαρον.] Clavum ſignificat

Tempestiva, ita annus in opere rustico absolutus sit.
Quod si te navigationis periculosa desiderium ceperit,
Quando utique Pleiades, robur validum Orionis
Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
Tunc certe variorum ventorum strident flamina:
Et tunc ne amplius naves habe in nigro ponto:
Terram autem exercere memento, ita ut te jubeo.
Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus
Undiquaque, ut arceant ventorum robur humide flantium,
Sentina exhausta, ut ne putrefaciat Iovis imber.
Instrumenta vero congrua omnia domi tua repone,
Recte contrahens navis alas pontigrada.
Clavum vero fabrefactum super fumum suspendito.
Ipse autem tempestivam expectato navigationem, dum veniat.
Tuncque navem celerem ad mare trahito, intus vero onus
Aptum imponito, domum ut lucrum reportes,
Quemadmodum meusque pater, & tuus, stultissime Persa,
Navigabat navibus, victus indigus boni.
Qui olim & huc venit, immensum pontum emensus,
Cuma Æolide relicta, in navi nigra:
Non reditus fugiens, neque opulentiam ac facultates,
Sed malam pauperiem, quam Iupiter hominibus dat.
Habitavit autem prope Heliconem misero in vico,

Ascra,

---

ficat, quo foramen in navis carina obstruitur, quo amoto naves in siccum tractæ aquam in sentina collectam emittunt.

625. Ἐπηρτῆσθαι.] MS. ἐπικάτθαι.

626. Νηὸς πλεκέ.] Remos intelligit.

631. Πατρός.] Exemplum patris sui proponit, quem dicit ex patria profugisse non propter invidiam ex opibus conflatam, sed propter paupertatem.

633. Καὶ τῆνδ' ἦλθ'.] Significat hic, se in Ionia natum. Magnum mare vocat Ægæum mare. Æolicam Cumam ideo vocat, quia Æoles eam condiderunt. Sita est in littorali Asiæ.

636. Ἀλλὰ κακὸν πενίην.] Hic locus ad providentiam pertinere videtur, cum dicit, Iovem hominibus dare paupertatem; quia sæpe accidit ut etiam boni & optimi viri sint pauperes.

637. Νάσσατο.] Describit nunc patriam suam Poëta.

639. Tuba

Ἄσκρῃ, χείμῳ κακῇ, θέρεϊ δριμαλέῃ, ἐδέ ποτ' ἐσθλῇ.
Τὴν δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
Ὡρηΐων πάντων, σὲ νεὼς λίης ἢ μάλιστα.
Νῆ' ὀλίγην αἰνέων, μεγάλην δ' ἐνὶ φορτία θῆσσ.
Μείζων μὲν φόρτος, μείζων δ' ἐπὶ κέρδεϊ κέρδος
Ἔσσεται, εἴ κ' ἄνεμοί γε κακὰς ἀπέχωσιν ἀήτας.
Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψας ἀεσίφρονα θυμὸν,
Βούλῃαι ἢ χρέα τε φεύγειν, καὶ λιμὸν ἀτερπέα,
Δείξω δή τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Οὔτέ τι ναυτιλίης σεσοφισμένος, οὔτέ τι νηῶν.
Οὐ γάρ πω πολλοῖς νηΐ γ' ἐπέσχον ἄρια πόντῳ,
Εἰ μὴ ἐς Εὔβοιαν ἐξ Αὐλίδος, ἦ ποτ' Ἀχαιοὶ,
Μείναντες χειμῶνα, πολιὸν στρατὸν ἄγειραν
Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίῃ ἐς καλλιγύναικα.
Ἔνθαδ' ἐγὼν ἐς μὲν ἀέθλια δαίφρονος Ἀμφιδάμαντος
Χαλκίδα τ' εἰσπέρησα. τὰ δ' ἔθεσπιφδεῖτο πολλὰ
Ἆθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθά μέ φημι
Ὕμνῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτώεντα.
Τὸν μὲν ἐγὼ Μούσῃς Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
Ἔνθά με τοπρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀοιδῆς.
Τόσσόν τοι νηῶν γε πεπείρημαι πολυγόμφων.
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω Διὸς νόον αἰγιόχοιο.
Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν.
Ἥμαλα πεντήκοντα μετ' τρόπας ἠελίοιο,
Ἐς πέλον ἐλθόντος θέρεος, καμάτοιδε βροτοῖσιν,

Ὡρηΐου

639. Τὴν δ', ὦ Πέρση.] Cum in omni re temporis ratio habenda sit, Tu vide, ô Perse, ut suo quæque tempore facias; alia enim aliis temporibus conveniunt.

641. Νῆ' ὀλίγην.] Mediocritatem tutiorem esse dicit.

646. Δείξω δή τοι μέτρα.] Si volueris, inquit, debitum effugere & injucundam famem, ostendam tibi modum quando commodum sit navigare, & quando non; licet navigationis peritus non sim.

647. Οὔτέ τι.] Removet à se reprehensionem ob imperitiam. Hic videmus, σοφίζειν primo usurpatum fuisse cum laude, pro docere, & tradere aliquid eruditius præ aliis.

649. Εἰ μὴ ἐς Εὔβοιαν ἐξ Αὐλίδος.] Commemorat hic, quomodo victor extiterit carminibus in Chalcide, & Musis suis in Helicone victoriale præmium dedicarit, ut dignum erat homine Poëta. Aulis civitas

Aſcra, hyeme malo, aſtate autem moleſto, nunquam bono.
Tu vero, ô Perſa, operum memor eſto
Tempeſtivorum omnium, navigationis vero maxime.
Navem parvam laudato, magna vero onera imponito.
Majus quidem onus, majus vero lucrum ad lucrum
Erit, ſi quidem venti malos abſtineant flatus.
Quando autem ad mercaturam verſo imprudente animo,
Volueris & debita effugere, & famem inamœnam,
Oſtendam tibi opportunitates ſonori maris,
Etſi neque navigandi peritus, neque navium.
Neque enim unquam navi tranſmiſi latum mare,
Niſi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Graci,
Expectata tempeſtate, magnum collegerunt exercitum
Gracia è ſacra ad Trojam pulchris fœminis praditam.
Illuc ego ad certamina ſtrenui Amphidamantis
Chalcidemque trajeci. pradeliberata vero multa
Certamina inſtituerunt juvenes magnanimi: ubi me glorior
Carmine victorem tuliſſe tripodem auritum.
Quem ego quidem Muſis Heliconiadibus dicavi,
Vbi me primum ſonori compotem fecerunt cantus.
Tantum naves expertus ſum multos clavos habentes.
Sed tamen dicam Iovis conſilium Ægiochi.
Muſa enim me docuerunt divinum carmen canere.
Dies quinquaginta poſt verſiones Solis,
Ad finem progreſſa aſtate laborioſi temporis,

Tem-

---

vitas littoralis eſt in Bœotia, non procul ab Helicone: Chalcis eſt urbs celebris in Eubœa.

652. Ἀμφιδάμαντος.] Amphidamas rex Eubœæ in bello adverſus Erythræos occiſus fuit: in cujus obitum filii ejus certamina edixerunt. Apparet ſane, Heſiodum Homero poſteriorem fere centum annis fuiſſe: proinde cum eo in hoc certamine non certavit.

660. Μοῦσαι γὰρ μ' ἐδίδαξαν.] Significat, divinitus eſſe doctos Poëtas, quod hi qui egregium quiddam in Poëtica efficere voluerint, opus habeant furore Poëtico divinitus inſpirato. quem furorem rectè φοιβόληπτον ἔρωτα dixerunt.

661. Ἥμαλα.] Tempus navigationis commodiſſimum tradit, æſtivum ſcilicet. Suſpectum nobis eſſe non debet hoc τετυκτὸς, quod ultimam

Ὡραίῳ πέλεται θνητοῖς τολύπευτον. ἤτοι κε νῆα
Καυάξαις, ἤτ' ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,
Εἰ μὴ δὴ φρονέων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι.
Ἐν τοῖς γὰρ πέλονται ἐσὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
Τῆμος δ' ἀκειρέες τ' αὖραι, καὶ πόντος ἀπήμων,
Εὐκηλος· τότε νῆα θαλὼ ἀνέμοισι πιθήσας
Ἑλκέμεν ἐς πόντον, φόρτον δ' ἐν πάντα τίθεσθαι.
Σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι·
Μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ἀπαλεγὺν ὄμβρον,
Καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, νότου τε δεινὰς ἀήτας,
Ὅς τ' ἄελλαι θάλασσαν, ὀμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ
Πολλῷ, ὀπωρινῷ· χαλεπὴν δέ τε πόντον ἔθηκεν.
Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται τολύπευτος ἀνθρώποισιν·
Ἦμος δὴ τοπρῶτον ὅσον τ' ἐπιβαῖσα κορώνη
Ἴχνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη
Ἐν κραδίῃ ἀκροτάτῃ· τότε δ' ἄμβατός ἐσι θάλασσα.
Εἰαρινὸς δ' ὅτε πέλεται τολύπευτος. ἤ μιν ἔγωγε
Αἴνημ'· ἐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐσίν,
Ἀρπακτός. χαλεπῶς κε φύγοις κακὸν. ἀλλά νυ καὶ τὰ
Ἄνθρωποι ῥέζουσιν ἀϊδρείῃσι νόοιο.
Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
Δεινὸν δ' ἐσὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν. ἀλλά σ' ἄνωγα
Φράζεσθαι ταῦτ' πάντα μετὰ φρεσὶν ὅσσ' ἀγορεύω.
Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·
Ἀλλὰ πολὺν λείπειν, τὸ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.
Δεινὸν γὰρ πόντῳ μετὰ κύμασι πήματα κύρσαι.

Δεινὸν

---

mam habeat brevem. sic enim paulò post νότου τε δεινὰς, ἀήτας, & hujusmodi alia alibi. Sic apud Theocritum ταὶς τέχναις ἰσείρᾳ, & alia multa.

667. Ἐν τοῖς.] Proverbialis est hic versiculus, & valde pius, quo admonemur, quidquid nobis adversum aut prosperum accidit, Deo ascribendum esse.

668. Εὐκειρέες αὖραι.] Sic vocat faciles & leves flatus, ut sunt Etesiæ, & similes placidi.

672. Μηδὲ μένειν οἶνον.] Monet, tempestivè domum esse redeundum: Nam oculus domini pascit equum, ut dici solet. Præstat itaque ante Autumnum conficere navigationem, ob autumnales imbres

Tempestiva est mortalibus navigatio. nec certe navem
Fregeris, neque homines perdiderit mare,
Nisi dedita opera Neptunus terra quassator,
Aut Iupiter immortalium rex velit perdere.
Penes hos enim potestas est simul bonorumque malorumque.
Tunc vero facilesque aura, & mare innocuum,
Tranquillum: tunc navem celerem, ventis fretus,
Trahito in pontum: onus vero bene omne colloca.
Propera autem quam celerrime iterum domum redire:
Neque vero expectato vinumque novum, & autumnalem imbrem,
Et hyemem accedentem, Notique molestos flatus,
Qui concitat mare, secutus cœlestem imbrem
Multum, autumnalem: difficilem vero pontum facit.
Sed alia verna est navigatio hominibus,
Nempe cum primum quantum incedens cornix
Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
Summa in ficu: tum sane pervium est mare.
Verna autem hæc est navigatio. non ipsam ego tamen
Probo: neque enim meo animo grata est,
Quia occasio ipsius invadenda. agre quidem effugeris malum. sed tamen & hæc
Homines faciunt stultitia mentis.
Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
Miserum vero est mori in fluctibus. Verum te jubeo
Considerare hæc omnia in animo quæcunque tibi consulo.
Ne vero intra naves omnem substantiam cavas pone:
Sed plura relinquito: pauciora vero imponito.
Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere:

Mise-

---

bres & tempestates impendentes.

676. Ἄλλο.] Veram navigationem describit; quam ipse quidem non probat, ut periculosam, sed quæ tamen est usitata hominibus ob cupiditatem pecuniæ.

686. Ὅσσ' ἀγορεύω.] In uno ὡς δ' ἀγορεύω. in altero, ὡς σε κελεύω.

687. Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν.] Id est, ne semel adducas in discrimen quicquid est rerum tuarum, nec omnia navibus committas; sed retine quædam, & viliora impone: ne si navem fregeris, de toto victu periclitaris. Generaliter verò mediocritatis laudem continet.

Δεινὸν δ', εἴ κ' ἐπ' ἄμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος ἀείρας,
Ἄξονα καυάξαις, τὰ δ' φορτία διαφυροθείη.
Μέτρα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.
Ὡραῖος δ' γυναῖκα τὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι.
Μήτε τεσσαρακοντούτεα μάλα πολλὸν ἀπολείπων,
Μήτ' ἐπιθεὶς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὧδε γένηται.
Ἡ δ' γυνὴ τέτρατον ἡβώῃ, πέμπτῳ δ' γαμοῖτο.
Παρθενικὴν δ' γαμέειν, ὥς κ' ἤθεα κεδνὰ διδάξῃς.
Τὴν δ' μάλιστα γαμέειν ἥτις σέθεν ἐγγὺς ναίῃ·
Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γείτοσι κάρμα γήμῃς.
Οὐ μέν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λῇίζετ' ἄμεινον
Τῆς ἀγαθῆς· τῆ δ' αὖτε κακῆς ὃ ῥίγιον ἄλλο,
Δειπνολόχης· ἥτ' ἄνδρα κὴ ἴφθιμόν περ ἐόντα
Εὖῃ ἄτερ δαλοῦ, κὴ ὠμὸν γήραϊ δῶκεν.
Εὖ δ' ὄπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένον εἶναι.
Μηδὲ κασιγνήτῳ ἶσον ποιεῖσθαι ἑταῖρον·
Εἰ δέ κε ποιήσῃς, μή μιν πρότερον κακὸν ἔρξῃς.
Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν. εἰ δέ κεν ἄρχῃ,
Ἢ ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον, ἠὲ κὴ ἔρξας,
Δὶς τόσα πίννασθαι μεμνημένον· εἰ δέ κεν αὖθις
Ἢ γῆτ' ἐς φιλότητα, δίκῃ δ' ἐθέλῃσι πεδέχειν,
Δέξασθαι. δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον

Ποιεῖ-

---

692. Μέτρα.] Epiphonemate generali concludit modum esse servandum. Μέτρα φυλάσσεσθαι.] Non intellexerunt hæc interpretes. Hesiodus μέτρα θαλάσσης vocavit ἡ ὡραῖον πλοῦν.

693. Ὡραῖος.] Tradit tempus conjugio maturum in mare & femella.

694. Τεσσακόντων.] Al. τεσσήκοντα.

696. Τέτρ'.] Pollux quatuordecim exponit. Plato & Aristot. constituunt puellæ decimum octavum annum nubendi.

699. Μὴ γείτοσι κάρμα.] Propter tuum infortunium & malum. Hoc est, ne jocus fias, quod talem duxeris uxorem.

700. Οὐ μὲν γάρ τ'] Commendat bonam mulierem hic versus, quam etiam sacræ literæ non vulgariter prædicant.

702. Δειπνολόχης.] Quæ comessationibus clam indulget, & quæ passim adit convivia. Ἥτ' ἄνδρα κὴ ἴφθιμον.] Efficit, ut etiam validus vir ante tempus senescat.

703. Ἄτερ δαλοῦ.] Sine face, id est, clam, etiamsi foris nihil appareat. Et crudam senectutem, τὴν

Miserum etiam, si quidem in currum pragrande onus imponens,
Axem fregeris, onera vero intereant.
Tempus observa: occasio vero in omnibus optima.
Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito.
Neque triginta annis valde multum deficiens,
Neque superans multum; nuptia vero tibi tempestiva ha.
Mulier autem quatuor annos pubescat, quinto nubat.
Virginem vero ducito, ut mores castos doceas.
Eam vero potissimum ducito qua te prope habitat:
Omnia diligenter circum contemplatus, ne vicinis ludibria ducas.
Neque enim muliere quicquam vir sortitur melius
Bona: rursus vero mala non durius aliud,
Comessatrice: qua virum, licet robustum,
Torret sine face, & cruda senecta tradit.
Bene vero reverentiam erga Deos immortales observato.
Neque fratri æqualem facito amicum:
Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.
Ne vero mentiaris linguæ gratiam. Sin autem cœperis,
Aut verbum aliquod locutus infestum, aut faciens,
Bis tantum punire memineris: Sin vero rursus
Redeat ad amicitiam, pœnam autem velit præstare,
Suscipe. miser namque vir amicum alias alium

Facit:

ὀψὲ γηράσκειν vocat & præcocem.

704. Εὖδ'.] De religione præcipit. Ὄπις, in Deo significat inspectionem & gubernationem rerum, justamque indignationem contra impios: In homine autem respectum ad Dei metum & reverentiam.

705. Μηδὲ.] Præceptum plenum humanitatis, nullam amicitiam præponendam esse sanguinis conjunctioni.

707. Μηδὲ φιλήσθω γλώσσης.] Hoc est, ne præ te feras benevolentiam simulatam, nec aliud sentias & aliud dicas. Et ne simules, ne præ te feras linguæ quandam gratiam.

708. Ἤ τ' ἐπὶ ἔργῳ εἴπῃσιν.] Si quis aut verbis offendet alium, aut manibus vim inferet, memor sit quod retalietur injuria multipliciter.

709. Δὶς τόσα.] Iubet offensionem amici duplici vindicta pensare, idque eo ut agnoscat delictum: & tum si in gratiam redire velit, benigne recipiendum docet. Alii sic intelligunt, acsi in genere diceret, nullum peccatum impunitum relinqui.

Ποιεῖτ᾽· σὺ δ᾽ μή τι νόον κακὸν ἐκλελαχέτω εἶδος.
Μηδὲ πολύξεινον, μηδ᾽ ἄξεινον καλέεσθαι,
Μηδὲ κακῶν ἕταρον, μηδ᾽ ἐσθλῶν νεικεστῆρα.
Μηδέ ποτ᾽ ἀλομένῳ πενίῃ θυμοφθόρον ἀνδρὶ
Τίτλαθ᾽ ὀνειδίζειν, μακάρεσσι δὲ σῖτον ἐόντων.
Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
Φειδωλῆς, ὠκεῖσα δὲ χάρις κεὐμήτεον ἰδέσθαι.
Εἰ δὲ κακὴν εἴποις, τάχα κ᾽ αὐτὸς μείζονα κεκλήσεαι.
Μηδὲ πολυξείνης δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι,
Ἐκ κοινῆς· ὠκεῖα δὲ χάρις, δαπάνη τ᾽ ὀλιγίστη.
Μηδέ ποτ᾽ ἐκ ἠοῦς Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον
Χερσὶν ἀνίπτοισιν, μηδ᾽ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
Οὐ γὰρ τοῖγε κλύουσιν, ἀποπλύσαι δέ τ᾽ ἀρᾶς.
Μηδ᾽ ἀντ᾽ ἠελίοιο πεφραμμένος ὀρθὸς ὁμιχεῖν.
Αὐτὰρ ἐπεί κε δύῃ, μεμνημένος, ἔς τ᾽ ἀνιόντα.
Μήτ᾽ ἐν ὁδῷ, μήτ᾽ ἐκτὸς ὁδοῦ ποσὶ βαῖνε κρήσας,
Μηδ᾽ ἀπομμυκθείς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν.
Εἰ δ᾽ ὁμῶς δ᾽ ὅγε θεῖος ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδώς,

Η᾽ ὅγε

---

712. Σὺ δὲ.] Tu vites omnia, quæ in amicis improbantur, nec prodas animum tuum minus, quam conveniat integrum. Vel, vide ne vultus tuus præ se ferat simultatem, sed ex animo ejicias omnem pristinarum injuriarum memoriam.

713. Μηδὲ πολύξεινον.] Utraque extrema liberalitatis fugienda monet. Est autem hic intelligenda prisca illa hospitalitas, quæ erat sacrosancta.

714. Μηδὲ κακῶν ἕταρον.] Admonet, malorum consuetudinem esse fugiendam: corrumpunt enim bonos mores colloquia prava. Proveniunt autem duo mala ex malorum commercio. Primum quia nos induimus mores istius, qui cum vivimus. Secundo etiam famam propriam prostituimus. Μηδ᾽ ἐσθλῶν νεικεστῆρα.] Id est, ne facias convitium bonis, quia virtus est honore afficienda. Sed impossibile est in benefactis invidiam effugere, quemadmodum nec corpus umbram potest declinare.

715. Μηδέ ποτ᾽ ἀλομένῳ.] Docet hoc loco, nemini exprobrandam esse paupertatem; ratio est, quod sit donum Dei, esse divitem vel pauperem.

717. Γλώσσης τοι θησαυρός.] Generalis hæc sententia est. Linguæ thesaurus inter homines optimus. Nam sermo vincit omnes opes & quicquid est admirabile in rebus humanis.

719. Κα-

Facit: te vero ne quid animo coarguat vultus.
Ne vero multorum hospes, neve nullius hospes dicaris,
Neve malorum socius, neque bonorum convitiator.
Neque unquam miseram pauperiem animi consumptricem homini
Sustineas exprobrare, divorum munus immortalium.
Lingua certe thesaurus inter homines optimus
Parca, plurima vero gratia, si modum servet.
Quod si malum dixeris, forsan & ipse majus audies.
Neque in convivio publico gravem te praebeas,
Quod communibus sumptibus instruitur: plurima enim gratia,
sumptusque minimus.
Neque unquam mane Iovi libato nigrum vinum
Manibus illotis, neque aliis immortalibus.
Neque enim illi exaudiunt, respuunt vero etiam preces.
Neque contra Solem versus erectus meito,
Sed ab occasu illius, memor ejus rei, usque ad ortum.
Neque in via, neque extra viam progrediendo meias,
Neque denudatus: Deorum quippe noctes sunt.
Sedens vero divinus vir & prudens,

Aut

---

719. Κακὸν εἴπῃς.] V. C. Palat. κακὸν γ' εἴπῃς: & mox ἀκούσεις. Sunt qui legant, εἰ δέ κακόν τ' εἴπῃς. ubi elidendum esset, vel ε, vel ι. Hic certè π aptius esset, quam τ, quod alioquin esset ὁμοιοτέλευτον. Durior tamen elisio existimatur τ' ι, quam τὸ ε.

720. Δυσαιμφιλόγον.] Morosus, id est, non sis difficilis accessionis & collationis.

722. Μηδέ ποτ' ἐξ ἠοῦς Διὶ.] Hactenus leges tradidit, quæ ad mores pertinent, jam tradet ceremonias, id est, ritus sacrorum. Sunt autem illi ritus symbola quædam, id est, allegoriæ. ut in Moyse: *Bovi triturianti ne obligaveris os*, significatur, quo animo in illos esse debeamus, quorum opera utimur. Sic quum dicit, Mane Iovi libes nigrum vinum manibus lotis; significat, sacra reverenter esse tractanda, & ut non solum corpus foris, verumetiam animum à contagione vitiorum abluant.

725. Μηδ' ἀντ'.] Non esse mingendum contra Solem. Vel allegorice, contra magnos & honestos viros nihil proterve & irreverenter agendum.

726. Ἀντόντα.] Al. Ἀντιόντα.

729. Ἑζόμενος.] Turcis etiamnum hodie religiosum est, ut sedentes mingant, & ingens flagitium designari credunt, si quis in publico cacaret aut mingeret.

Ἢ ὅγε σοὶς τοῖχον πελάσας ἀμφιχέῳ αὐλῆς.
Μηδ' αἰδοῖα γυνῇ πιπαλαγμένῳ ἔνδοθεν οἴκου
Εἰσίῃ ἐμπλαδὸν σῷ φαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.
Μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοσφισθῆναι
Σπερμαίνειν ἱλαὸν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.
Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ
Ποσσὶ περᾶν, πρίν γ' εὐξῃ ἰδὼν εἰς καλὰ ῥέεθρα,
Χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.
Ὃς ποταμὸν διάβῃσι, κακόπλοκα χ' χεῖρας ἀνίπτων,
Τῷδε θεοὶ νεμεσῶσι, κὴ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.
Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαλείῃ
Αὖον ἀπὸ χλωρῆς τάμνειν αὐθωνι σιδήρῳ.
Μηδέ ποτ' οἰνοχόῃ πιθέῳ κρητῆρος ὕπερθεν
Πινόντων· ὀλοὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα πέτυκται.
Μηδὲ δόμον ποιῶν, ἀνεπίξεστον καταλείπειν,
Μή τοι ἐφεζομένη κρώζῃ λαχέρυζα κορώνη.
Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιῤῥέκτων ἀνελόντα
Ἔσθειν, μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ κὴ τοῖς ἔνι ποινή.
Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν (ἦ γὰρ ἄμεινον)
Παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνέρ' ἀνδρώοντα ποιεῖ·

Μηδὲ

731. Μηδ' αἰδοῖα.] A congreſſu uxoris ne ſacra accedas.

733. Μηδ' ἀπὸ.] Ab hilariore convivio, non à triſtioribus ſacris accedendum ad uxorem docet.

735. Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν.] Poëtæ ſenſerunt, vim quandam numinis eſſe infuſam in omnes res; itaque & omnibus fluminibus ſuos deos finxerunt, qui illa agitarent & moverent, ob quam cauſam & ſacra illis fecerunt.

740. Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο.] Vngues non eſſe præcidendos in convivio, præſertim ſolenni. Πέντοζον vocat manum, quod quinque digitis tanquam ramis conſtet.

742. Μηδέ ποτ' οἰνοχόῃ.] Duplex poteſt eſſe ſenſus: vel, ut prohibeat parvum poculum ſupra craterem magnum collocari, ut ita potantibus inde haurire liceat quantum velint: vel ut ne velit parvum poculum pro cratere apponere, atque ita prohibeat parcimoniam in compotationibus. Tzetzes allegorice ſic interpretatur. Vbi agitur de republica, ne proprium commodum publico præpoſueris, neque partem toti: ex hoc enim infortunium ſequitur. pretioſior enim crater quam trulla aut calix.

744. Μηδὲ δόμον.] Spartam quam

Aut ad parietem accedens bene ſepti atrii.
Neque pudenda ſemine pollutus intra domum
Focum juxta revelato, ſed caveto.
Neque ab ominoſo ſepulcro reverſus
Seminato progeniem, ſed Deorum à convivio.
Nec unquam perennium fluviorum limpidam aquam
Pedibus tranſito, priuſquam oraveris aſpiciens pulchra fluenta,
Manus lotus amœna aqua limpida.
Qui fluvium tranſierit, malicia vero manus illotus,
Ei ſuccenſent Dii, & damna dant in poſterum.
Ne vero à manu Deorum in celebri convivio
Siccum à viridi reſeca nigro ferro.
Neque unquam patinam libatoriam pone ſuper craterem
Bibentium: pernicioſum enim in ipſo fatum eſt ſitum.
Neque domum faciens imperfectam relinquito,
Ne forte inſidens crocitet ſtridula cornix.
Neque à pedatis ollis nondum luſtratis rapiens
Comedito, neque lavator: quia & hiſce noxa ineſt.
Neque ſuper immobilibus locato (non enim bonum eſt)
Puerum duodennem: quia virum inertem facit:

Neque

---

quam nactus es, orna. In quocunque genere verſeris, in illud incumbe, & in eo perſevera.

745. Κορώνη.] Fama ſiniſtra & maligna poteſt intelligi. Λαλάρυζα, pro λαλάρυζα: garrula, ſtridula.

746. Μηδ' ἀπὸ.] Ex ollis nondum ſacrificatis & illibatis non capiendum eſſe cibum. Quidam per χυτροδας ἀνεπιρρέκτους intelligunt ollas ſupra focum ſtantes, ex quibus cibi nondum rite patinis infuſi, menſis impoſiti atque conſecrati ſunt.

748. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι.] Prohibet liberorum collocationem ſuper ſepulcra & morticina, (quæ vocat ἀκίνητα, quod non moveantur, vel non ſint movenda,) quod priſcis infauſtum videbatur. Vel allegorice prohibet ignaviam, ocium & delicias in prole XII annorum. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν.] Pueri autem δυωδεκαταῖοι & δυωδεκάμηνοι, omnia communia cum matribus habebant, δίαιταν, τροφὴν, οἶκον, id eſt, ipſum Gynæceum. Heſiodus ergò, ne ejuſmodi puerulos, matrum λαγῆς aſſuefcere ſinant, ex diſciplina veteri, quia θηλώδεα τὰ σώματα ex aquæ tepore exiſtimabant, diligenter monet. Ib. Οὐ γὰρ ἄμεινον.] Vetus clauſula, qua potiſſimum utebantur in interdictis ſuis principes, erat, Οὐ γὰρ ἄμεινον.

Μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἴσην γὰρ τοῦτο τέτυκται.
Μηδὲ γυναικείῳ λυτρῷ χρόα φαιδρύνεσθαι
Ἀντ. ἀθυμαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔς' ἐπὶ γῆρας
Ποινή. μηδ' ἱερῆσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρῆσαι,
Νωμᾶν αἴδηλα· θεὸς νύ περ γῆμεσσαφέ.
Μηδέ ποτ' ἐν ποταμῶν ἄλαδε προρέοντα,
Μηδ' ἐπὶ κρηνάων ἰέναι· μάλα δ' ἐξαλέασθαι.
Μηδ' ἐναποψύχειν· τὸ γὰρ οὔ τοι λαΐνον ἔπος
Ὧδ' ἕρδειν. δεινὰ δὲ βροτῶν ὑπαλδύει φήμη.
Φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται, κεύθῃ μὲν ἀείρας
Ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δ' ἔφερειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι.
Φήμη δ' οὔ τις πάμπαν ἀπόλλυται, ἣν τινα πολλοὶ
Λαοὶ φημίξωσι. θεὸς νύ τις ἔσκε καὶ αὐτή.

ΗΣΙΟΔΟΥ

---

755. Μηδὲ ποτ'.] Hi recte in fontes immingere dicuntur, qui sacram doctrinam commaculant.

756. Μηδ' ὅθι κρηνάων.] Hic versus in Ald. & aliis editionibus deest; quem tamen agnoscunt Scholiastæ, vel alio loco poni volunt, nempe versu 735, ut in editione Stephani, & hic, & ibi positus est.

758. Δεινὰ δὲ.] Boni nominis præcipuam curam habendam esse vult, quia

ΤΕΛΟΣ.

Neque duodecim menſium: æquale & hoc eſt.
Neque muliebri in balneo corpus abluito
Vir: gravis enim ad tempus eſt & in hoc
Pœna. neque in ſacrificia accenſa incidens,
Reprehende arcana: Deus quippe & hæc indigne fert.
Nec unquam in alveo fluviorum mare influentium,
Neque ſuper fontes meito: quin valde evitato.
Neque incæcato. id enim nihilo eſt melius
Sic facere. gravem vero mortalium evitato famam.
Fama enim mala eſt, levis quidem levatu
Facillime, moleſta vero portatu, difficiliſque depoſitu.
Fama vero nulla prorſus perit, quam quidem multi
Populi divulgant. quippe Dea quædam eſt & ipſa.

HESIO-

---

quia (verſu ſequenti) nulla fama prorſus evaneſcat tanquam inanis, & non omnino de nihilo ſit, quod vulgo fertur. famæ enim vim quandam divinam etiam ineſſe. Ex hoc loco deſumpſit Virgilius deſcriptionem famæ, 4. Æneid. verſ. 173. *Fama malum, &c.*

762. Φημίζωσι.] Ita C. V. alii φημίξωσι. D. v. ττ.

FINIS.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἡμέραι.

ARGVMENTVM IN DIES.

Tradit discrimina dierum, qui fausti vel inauspicati sint, item alia aliis diebus licere. Quædam vero discrimina ad causas naturales referri possunt, quædam sunt ex superstitionibus. Sunt autem eatenus discrimina servanda, quatenus causæ naturales cogunt. Superstitio vero præter causas naturales est, & ex impietate profecta. Esset vero insania, non habere naturæ

Ἦμαρ δ' ὃν δύσειν πφυλασσόμενος, δ' ἡμῖν μῆνα
Περφερέμεν δημόσιον. τριηκάδα μοῦνος ἀρίστην
Ἔργα τ' ἐποπτεύειν, ἠδ' ἀρμαλιὴν δατέασθαι·
Εὖτ' ἂν ἀληθείῃ λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν.
Αἴδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς ταμίαι μεγάλοιο. 5
Πρῶτον ἕνη, τέρας τε, καὶ ἑβδόμη, ἱερὸν ἦμαρ.
Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ.
Ὀγδοάτη τ' ἐνάτη τε, δύω μὲν ἤματα μοῦνος (770)
Ἔξοχ'

---

2. Περφερέμεν δημόσιον. τριηκάδα μοῦνος.] Orditur à tricesima mensis die, quam dicit optimam esse. Eo die exactiones debitorum & usurarum, ut patet ex Aristophane, similiter & forensia judicia Athenis fieri solebant. Conveniebat enim populus in feriis ut judicaretur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum scenici ludi fiebant, qui vice concionum fuerant. Et hi ritus ad res politicas, non physicas, referendi sunt.

4. Εὖτ' ἂν.] Quidam Scholiastes hunc versum aliter intelligit, & ita interpretatur: ὅταν μὴ ἀληθείας κρίνωσιν οἱ ἄνθρωποι τὰς ἡμέρας· ἤτοι ὅταν τὴν ἀληθῆ ὀπίσω λάβῃ συμφοράν, καὶ μετ' ἀκριβείας γνωμάσῃ.

6. Πρῶτον ἕνη.] Athenienses mensem, qui apud eos est 30 tantum dierum, in tres decades dividunt, quarum primam nominant ἱσταμένου μοῦνος, secundam μεσοῦντος, tertiam φθίνοντος. Deinde primæ decadis diem primam νουμηνίαν, secundam δευτέραν ἱσταμένου, tertiam τρίτην ἱσταμένου, & ita deinceps usque ad δεκάτην ἱσταμ. Secundæ decadis diem primam, πρώτην ὀπὶ δέκα, secundam, δευτέραν ὀπὶ δέκα, usque ad εἰκοστὴν sive εἰκάδα, id

HESIODI ASCRÆI DIES.

ARGVMENTVM IN DIES.

naturæ rationem, cum illa nobis uſui ſit, & noſtra cauſa à Deo condita. Itaque diſcrimina dierum nata ſunt aliqua ex parte, ex aſpectibus quibus Luna intuetur Solem: nam quadrati aſpectus cient pugnam naturæ cum morbo: ſed ſuperſtitioſa obſervatione aucta ſunt. Nam inde apparet non eſſe certam rationem diſcriminis dierum apud Heſiodum, quod ait, aliis alios dies probari.

Dies vero ex Iove obſervans, bene ſecundum decorum
Præcipe ſervis. triceſimam menſis optimam
Ad opera inſpiciendum, demenſumque dividendum:
Nempe cum circa juris negotia & judicia populi ver-
Hæ enim dies ſunt Iove à prudente. (*ſentur.*
Primum, novilunium, quartaque, & ſeptima, ſacra dies:
Hac enim Apollinem enſe aureo armatum genuit Latona.
Octavaque & nona, amba dies menſis

Egregie

δα, id eſt, xx diem. Tertia primam, φαίνεσθαι ὅτι εἰκάδι: vel Solonis inventu, numeros dierum ad Lunæ decrementum minuendo, ἑπτάτῳ φθίνοντος, ſecundam ὀγδόῳ φθίνοντος, tertiam ἐνδεκάτῳ φθίνοντος, uſque ad τριακάδα, id eſt, 30 diem, quam etiam ἕνῃ καὶ νέᾳ vocabant, id eſt, veterem & novam: quo nomine etiam inſtantis menſis prima dicebatur: itemque prima dies Lunæ jam apparentis, & tertia à coitu digreſſæ. Cæterum Heſiodus hîc, nec ſingulatim omnes dies, aut ex ordine, nec iiſdem etiam appellationibus commemorat, ſed repetit quoſdam bis aut ter, nonnullis interim velut μεταδέπων καὶ εἰκοσίων prætermiſſis: quod ſuo quoque loco notabimus. Ἕνη igitur primus dies eſt, pro ἕνη καὶ νέα, nempe metri cauſa. Hunc dicit eſſe ſacrum: ſunt enim omnia initia ſacra: τετράς pro τετάρτη, quartus dies, qui itidem ſacer eſt, quia eo die prodit à coitu Luna, primumque tunc conſpicitur.

8. Ὀγδόατη.] Præteritis ſecundo & tertio, quinto item & ſexto diebus, ut *mediis*, venit ad octavum & nonum, quos recte *utiles* dicit creſcentibus: nam humores alit creſcentia Lunæ.

10. ἐνά-

Ἔξοχ' ἀείξομβρόιο βροτήσια ἔργα πίνειν.
Ἐνδεκάτη τε, δυωδεκάτη τ', ἄμφω γε μὲν ἐσθλά·
Ἡ μὲν ὅις πείκειν, ἡ δ' ἄρρενα καρπὸν ἀμᾶσθαι.
Ἡ δὲ δυωδεκάτη τ' ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
Τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης
Ἡμαθὸν ἐκ πολέος, ὅτε τ' ἴδηλος σωρὸν ἀμᾶται.
Τῇ δ' ἱστὸν στήσασθαι γυνὴ, ὠκυβάλοιό τε ἔργον.
Μηνὸς δ' ἰσαμέως τεσσακαιδεκάτῳ ἀλέασθαι
Σπέρμα θ' ἅρασθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἄρίστη.
Ἕκτη δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν· (780)
Ἀνδρογόνῳ τ' ἀγαθὴ· κούρη δ' ἐ σύμφορός ἐστιν,
Οὔτε γλυκείαν πρῶτ', οὔτ' ἄρ γάμου ἀνθεξολῆσαι.
Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἕκτη κούρη τε γλυκείαν
Ἄρμῳ θ', ἀλλ' ἐλίφους τάμνειν καὶ πώεα μήλων·
Σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον, ἤπιον ἦμαρ.
Ἑβδομὴ δ' ἀνδρογόνῳ, φιλέϊ δέ τε κέρδεα βάζειν,
Ψεύδεά θ', αἰμυλίους τε λόγους, κρυφίους τ' ἐπαοιδούς. 25
Μηνὸς δ' ἐνδεκάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐλάσασθαι
Ταμνέμεν, ἠρῆας δὲ δυωδεκάτῃ παλαιστάς.
Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πολέϊ ἤματι, ἴσορα φῶτα (790)
Γίνεσθαι· μέγα γάρ τε νόου πεπυκασμένῳ ἐστίν.

Ἑβδομὴ

---

10. Ἐνδεκάτη.] Decimo præterito, undecimum & duodecimum varie laudat: quia Luna Solem trigono aſpectu intuetur, quem benefícum vocant.

11. Ἡ μὲν ὅις.] Per ſynæreſin pro ὅϊας.

13. Τῇ.] Id eſt, ταύτῃ. Ἀερσιπότητος, pro ἀερσιπότης, in aëre pendens.

14. Ἡμαθὸν.] Quidam legunt ἐκπλεῖν, unico vocabulo, & dicunt, ita vocari XXII diem, quaſi cumulatum & adauctum.

16. Μηνὸς.] Ait, XVIII diem ſationi obeſſe, nimirum propter immodicum humorem. vetant enim ſementem facere in ſolo humidiore juſto. Contra plantas ſerere præcipiunt pluviis etiam tempeſtatibus. Vocat autem hunc diem τεσσακαιδεκάτῳ μηνὸς ἰσαμέως, qui dicitur alias τρίτη ὀπὶ δίκᾳ.

18. Ἕκτη.] Præter vulgatum morem vocat decimum ſextum diem, ἕκτῳ μέσῳ, quum alias dicatur ἕκτη ὀπὶ δίκᾳ. Eſt autem hæc dies, contra quam ſuperior, incommoda plantis, decreſcente nimirum Luna; utilis vero maribus gignen-

Egregie creſcentis ad curandum opera mortalium.
Vndecima vero, duodecimaque, amba quidem bona:
Hac quidem tondendis ovibus, illa latis ſegetibus metendis.
Duodecima tamen undecima multo melior.
Hac enim net fila in aëre ſuſpenſus araneus
Die expleta, quum & prudens formica acervum colligit:
Hac telam ordiatur mulier, proponatque opus.
Menſis autem inchoati decimatertia caveto
Sementem incipere: plantis vero inſerendis optima eſt.
Sexta vero media valde incommoda eſt plantis:
Viripara bona: puella vero non utilis eſt,
Neque gignenda primum, nec nuptiis tradenda.
Nec prima quidem ſexta puella gignenda
Apta eſt, ſed hœdis caſtrandis & gregibus ovium.
Stabuloque circumſepiendo paſtorali, benigna dies eſt.
Bona vero viripara, amatque convitia loqui,
Mendaciaque, & blandos ſermones, & occulta colloquia.
Menſis vero octava caprum & bovem valde mugientem
Caſtrato, mulos autem duodecima laborioſos.
Viceſima vero in magna, plena die, prudentem virum
Generato: valde enim bona eſt indolis.

Bona

---

gignendis : nam ex humido ſemine femellæ, ex ſicciore puelli naſcuntur. Et decreſcente Luna ſemen minus humidum eſt, quam creſcente.

20. Οὔτε γαμίδαι, ἔτ' ἄρ γάμοι ἀντιβολῆσαι.] Id eſt, non eſt utile puellis, ut tum contrahant nuptias, quia à plenilunio cœpit jam humor deficere. Addit deinde quædam paſtoralia officia, quæ omnia ad quadratum aſpectum pertinere videntur. *Ibid.* Γαμίδαι. MSS. Γείναδαι μάλα.

26. Μηνὸς δ' ὀγδοάτη.] Hoc tempore aprum & bovem caſtrare convenit.

27. Ταμνέμεν.] Hoc loco θύειν, non, occidere, ut vulg. interpr.

28. Εἰκάδι.] Sic vocat vigeſimum diem, quod ſumma dies ſit μηνὸς μεσηγύ, diebus τῇ φθίνοντι continuo inſequentibus. Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ.] In vigeſima die dicit prudentem virum naſci, & qui bona indole præditus ſit. Γοργὸς eum vocat, qui multa ſcit & vidit.

29. Γίνεσθαι.] Hic pro πεπυκασμένος, nonnulla exemplaria habent πεπυμένος.

30. Κέρη

Ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνῳ δεκάτη, κούρη δέ τε τηλοῦ
Μέσση. τῇ δέ τε μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,
Καὶ κτήνεα καρχαρόδοντα καὶ ἠρῆας ταλασεργοὺς
Πρηΰνειν, ἐπὶ χεῖρα τιθείς. πεφύλαξο δ' ὑμῆν,
Τετράδ' ἀλοιδορέειν φθινοντός τ' ἰσαμοῦς τε,
Ἄλγεα θυμοβορεῖν. μάλα τοι τέλεσμόν γε φέρουσα.
Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγαν ἐς οἶκον ἄνωγα,
Οἰωνοὺς κείνας, οἵ τ' ἔρσαλα τοῦτο ἄρεσσοι.
Πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι· ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί.
Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐρεννύας ἀμφιπολεύειν,
Ὅρκον πεπνυμένας τ' Ἔριδος τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις.
Μέσση δ' ἑβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
Εὖ μάλ' ἐπιτροπόεντα ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ
Βάλλειν· ὑλοτόμων τε πεμεῖν θαλαμήϊα δῶρα·
Νήϊά τε ξύλα πολλὰ, πέ τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
Τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πήγνυσθαι θοάσας.
Εἴνας δ' ἡ μέση ἐπιδείκελα λώϊον ἦμαρ.
Πρωτίστῃ δ' εἴνας παντα πήμαν' ἀνθρώποισιν.
Ἐσθλὴ μὲν γάρ τ' ἠδὲ φυτοσπόρῳ, ἠδὲ γυναικί·
Ἀτὰρ τ' ἠδὲ γυναικί· κακὴ δ' ὅτῳ πάρκαπον ἦμαρ.
Παῦροι δ' αὖτ' ἴσασι, τετρασταδὰ μηνὸς ἀείσας
Ἄρξα-

30. Κούρη δέ τε τέρας] Vocat diem decimumquartum, τετράδα μέσου, qui puellæ gignendæ bonus eſt, quia Luna tum abundat humore, ejuſque lumen eſt gelidum magis, & calor temperatior. quapropter etiam animantia, cum tunc propter humoris abundantiam mitiora ſint, facilius cicurantur.

34. Τετράδ'.] Quartum diem à fine menſis & decimumquartum, vel (ut alii volunt) quartum & vigeſimumquartum improbat: tum enim & oppoſitio & interlunium læduntur corpora. Qui laborant cholericis morbis, ad poſtremam quartam magis languent; phlegmatici contra.

38. Πέμπτας.] Quintos dies monet fugiendos, nempe v, xv, & xxv. cujus rei nullam adfert rationem naturalem, ſed eam quæ eſt de religione, nempe quod tunc furiæ obambulent, & pœnas expetant à ſceleratis hominibus.

41. Μέσση δ'.] Monet Poëta fruges ventilandas à plenilunio, quia ſub id tempus excitantur venti, & aura ſiccior eſt. Prodeſt autem importari frumentum ſiccius: nam

Bona autem viripara decima, puella vero & quarta
Media. hac vero & oves, & curvipedes retortis cornibus boves,
Et canem asperis dentibus, muloſque laborioſos
Cicurato, manum imponens. cautus vero eſto animo,
Vt quartam vites deſimentis & inchoati menſis,
Doloribus conficiendo animo. valde hac accommoda eſt dies.
Quarta autem menſis uxorem domum ducito,
Obſervatis avibus, qua ad hanc rem ſunt optima.
Quintas vero evitato: quia difficiles ſunt & graves.
In quinta enim aiunt Furias obambulare,
Perjurium vindicantes: quod malum contentio genuit perjuris.
Media vero ſeptima, Cereris ſacrum munus
Diligenter inſpiciens bene aquata in area
Ventilato: roborumque ſector incidito cubicularia ligna,
Navaliaque ligna multa, & qua navibus congrua ſunt.
Quarta vero incipito naves compingere hiantes.
Nona autem media pomeridiana melior dies.
Prima vero nona prorſus innoxia hominibus.
Bona ſiquidem eſt ad plantandum, & ad generandum,
Tam viro quam mulieri: nec unquam prorſus mala dies.
Sed pauci rurſus ſciunt, tertium nonum menſis optimum

Im-

---

nam madidum importatum, ſtatim corrumpitur.

43. Βάλλειν ὑλοτόμον.] Iubet ſecari ligna ad thalamos & naves, quod materia, quæ cæditur decreſcente Luna, firmior ſit; quæ vero creſcente Luna, illico putreſcat.

44. Νήϊα.] In quibuſdam exempl. interjicitur hic verſus. Τῷ μὲν ἀδικτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ. Sed quoniam is ſupra habetur verſu 419, abundare omnino videtur.

46. Εἰνὰς.] Nona dies media, id eſt, XIX meridiana, melior eſt. Ἐπιδείελα, adverb. è plurali numero, ut ἔφθιτα. Quidam legunt ὅτι δείελα. Derivatur à δείελον, crepuſculum.

47. Πρῶτίστη.] Prima nona dies, ſcilicet à principio menſis, innocua eſt propter ter geminum aſpectum, cum Sol abeſt à ſignis.

49. Οὔτις ἔ ποτε πάγκακον.] Proverb. Nullus dies omnino malus.

50. Παῦροι.] Loquitur de XIX die menſis, biduo nempe ante ἔνλης καὶ νέας.

51. Ἄρ-

Ἄρξασθαί τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν οὐρήια θεῖναι
Βοσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι.
Νῆα πολυκληῖδα θοὴν εἰς οἶνοπα πόντον
Εἰρύμεναι. παῦροι δέ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι.
Τετράδι δ' οἵγε πίθοι. τῇδε πάντων ἱερὸν ἦμαρ
Μέσση· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰνάδα μοῦνοι ἀρίστῃ,
Ἢ ὥς γινομένης· ἐπιδείελα δ' ἐστὶ χερείων.
Αἴδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.
Αἱ δ' ἄλλαι μεταίδεσποι, ἀκήριοι, ἤ τι φέρουσαι.
Ἄλλος δ' ἄλλοῖον αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν.
Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.
Τὰς δ' εὐδαίμονα τε καὶ ὄλβιον, ὃς τάδε πάντα
Εἰδὼς ἐργάζηται, ἀναίτιον ἀθανάτοισιν,
Ὄρνιθας κρίνων, καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

ΗΣΙΟΔΟΥ

---

51. Ἄρξασθαί πίθου.] Græciſmus, pro aperire dolium.

54. Εἰρύμεναι. παῦροι δέ τ', &c.] Id eſt, pauci certe ſervant hoc dierum diſcrimen, pauci norunt quiſnam dies præſtet.

55. Τετράδι.] Diem XIV intelligit.

56. Μέσση· παῦροι δ' αὖτε.] Ellerſis hic eſt: nam ad dies referri debet. ut ſit ſenſus: Pauci poſt vigeſimam menſis optimam probant ſequentes dies. Nam & tempeſtatum & corporum maxime mutationes fiunt principio poſtremæ quartæ.

58. Αἴδε μὲν.] Epilogus eſt præceptorum. Eſt igitur conſiderandum quid religio præcipiat, deinde quid oriatur ex cauſis naturalibus. Quod enim ſecus ſe habet, ſuperſtitio eſt.

59. Αἱ

ΤΕΛΟΣ.

Implendis doliis, & ad jugum collo imponendum
Bobus & mulis & equis celeribus.
Navem bene clavatam celerem in nigrum pontum
Trahito. Sed pauci vera intelligunt.
Quarta vero aperi dolium. pra omnibus ſacra dies eſt
Media: pauci vero rurſum poſt viceſimam menſis optimam,
Aurora vigente. pomeridiana vero eſt deterior.
Et ha quidem dies ſunt hominibus magno commodo.
Cætera autem incerta, ſine ſorte, nihil ferentes.
Sed alius aliam laudat, pauci vero norunt.
Interdum noverca eſt dies, interdum mater.
De his beatuſque & felix, qui hæc omnia
Sciens operatus fuerit, inculpatus diis,
Auguria obſervans, & delicta evitans.

HESIO-

---

59. Αἱ δ'.] Μεταδοτικὸν promiſcuum ſonat. Ἀχήρεσι autem videtur Politianus vertiſſe emortuos dies. Et Hom. ſomnia vocat ἀχήρεια, quaſi dicas inania.

60. Ἄλλος.] Hic videmus Heſiodum non ubique ſecutum certam rationem, ſed in pleriſque ſuperſtitionem & conſuetudinem hominum.

61. Ἄλλοτε.] Proverb. Dies noverca & parens.

62. Τάων.] Bene, inquit, habebit qui ſervaverit diſcrimina rerum. Adjecit tamen correctionem, quod alii alias probent ac laudent. Verum iſte inculpabilis, i. e. ille non peccabit, qui non violabit ea, quæ religioſe & utiliter conſtituta ſunt. Nam Dii favent iis, qui natura recte utuntur.

FINIS.

 1. Ἦ οἵη.]

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἀσπὶς Ἡρακλέους.

ARGVMENTVM IN SCVTVM HERCVLIS.

Inſcribitur hoc Poëma proprio nomine Herculis ſcutum, quod ejus præcipua ſit hic deſcriptio. Rei autem argumentum ſic habet. Taphii facta expeditione in Electryonis boves, interemerunt fratres Alcmenæ, qui armenta à vi illorum defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coïre vellet, non prius promiſit quam de fratricidis pœnas ſumſiſſet. Quamobrem ipſe eo profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coëunt & Iupiter & Amphitryo: hic reverſus à præ-

Ἢ οἵη ἀπολιπεῖσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
Ἦλυθεν ἐς Θήβας, μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρύωνα
Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἠλεκτρύωνος.
Ἣ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυθ' ἡλικίῃφιν
Εἶδός τε μεγέθός τε. νόον γε μὲν ἔπλετο εἴσω
Τάων αἳ θνηταὶ θνητοῖς τέκον ἀντιθέοισιν.
Τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν, βλεφάρων τ' ἀπὸ καλῶν

Τοῖον

---

1. Ἢ οἵη.] Dubitari à multis ſolet, quid ſibi velit hoc ἀοιδὸς initium, quod & abruptum videtur, & obſcurum, ideoque varie abſurdeque à multis eſt expoſitum. Nos igitur, ex G. Cantero, declarationem ejus evidentem adferemus (cujus ille I. Auratum ſibi auctorem eſſe profitetur) qua omnis omnino difficultas tolli videtur. Eſt autem res paulo altius repetenda. Heſiodus inter cætera quæ Pauſanias in Bœoticis enumerat, ſcripſit etiam μεγάλας ἠοίας, ut vocat idem Pauſanias, & præterea Athenæus, & Apollonii, Pindari, Sophoclis interpres: in quibus præclariſſimas quaſque mulieres & heroïnas perpetuo carmine celebravit, ut vel ſingulas pro exemplo nobis proponeret, vel unam aliquam præclariſſimam cum reliquis compararet. Hinc enim dictæ ſunt ἠοίαι, quod ſingulæ ſimilitudines ab his vocibus, ἢ οἵη, inciperent: ſicut & in Homeri Bœotia factum cernimus, & apud Hebræos in Pentateucho. Quocirca etiam contigit,

HESIODI ASCRÆI SCVTVM HERCVLIS.

ARGVMENTVM IN SCVTVM HERCVLIS.

à prælio, ille vero hominibus auxiliatorem generare volens. Peperit illa ex Amphitryone quidem Iphiclum, ex Iove vero Herculem: qui cum auriga Iolao proficiſcitur adverſus Cygnum, Martis filium: qui decimas ducentes ad Pytho, deprædabatur. Profectus igitur ſcuto per Vulcanum facto Trachinem abit ad Ceycem. Congreſſus cum Cygno, eum interimit, Martemque pro filio ſuo pugnantem in crure vulnerat. Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themiſtonoën.

Vt qualis relicta domo ac patria tellure
Venit Thebas, ſecuta maritum Amphitryonem
Alcmena, filia populorum diſſipatoris Electryonis.
Qua mulierum genus ſuperabat fœminearum
Formaque & proceritate. mente utique nulla cum ea certabat
Illarum quas mortales mortalibus peperere concumbentes.
Cujus & à vertice, & à palpebris nigricantibus

Tale

---

git, ut Ἠοίλῳ poſteriores Poëtæ, & inter alios Hermeſianax Colophonius, Heſiodi fuiſſe amicam putarint, quam hoc modo celebraverit, ut & Homerus Penelopen, & alii alias. Earum igitur Ἠοιῶν fragmentum eſt, quod hodie exſtat, Scutum Herculis, quo unà comparatio earum, quibus totum opus conſtabat quamplurimis, continetur: itaque & ab Ἠοίη, ſicut etiam reliquæ, incipit. Et quamvis hoc opuſculum magni ſit operis fragmentum, proprio tamen inſignitur nomine (ut antea diximus) & Scutum Herculis vocatur, quod ejus præcipua ſit in hac comparatione deſcriptio, ſicut apud nos Somnium Scipionis dicitur. Hæc igitur de ipſis vocabulis initii. Orditur autem Poëta à commendatione Alcmenæ, quæ Amphitryonem patris interfectorem Thebas ſecuta eſt.

7. Κυανεάων.] Religio fuit in verſu, qui tam male haberet, mutare quicquam viris doctis, quod ignorarent rationes Poëticas. Legendum κυανεάων.

Τοῖῳ ἄηθ', οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
Ἢ ἦ κῆ ὡς καθὰ θυμὸν ἐὸν πίσυνον ἀκοίτῃ,
Ὡς ὅππω τις ἔποσε γυναικῶν θηλυτεράων,
Ἢ μιῇ οἳ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν, ἴφι δαμάσας,
Χωσάμενος σφεῖ βυσί. λιπὼν ὁ' ὅγε παλαιὰ γαῖαν
Ἐς Θήβας ἰκέτευσε Φερεσταχέας Καδμείους.
Ἔνθ' ὅγε δώματ' ἔναιε σιὼ ἀιδδίῃ παρὰ κηδίῃ,
Νόσφιν ἄτερ φιλότητος· ἐφιμέρῳ δ' ἦν οἱ ἦεν
Πελὶν λεχέων ἐπιβαῖσα εὐσφύρου Ἠλεκτρυώνης,
Πελίν μ' φόνον πασάμενος κασιγνήτων μεγαθύμων
Ἢς ἀλόχῳ, μαλερῷ δὴ καθαφλέξας πυρὶ κώμας
Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
Ὡς γὰρ οἱ θέκτειθε, θεοὶ δ' ἐπιμάρψαν ἅπαντες.
Τῶν ὁ' ὀπίσθε μιῶιν, ἐπεὶ θέτο δ' ὅπλα πάχεσι
Ἐκλελάσιν μέγα ἔργον, ὃ οἱ διόθεν θέμις ἦεν.
Τῷ δ' ἅμα, ἱέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε,
Βοιωτοὶ πληξιππον, ὑπὲρ σακέων πεσίοντες,
Λοκροί τ' αἰχμηταί, καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι,
Ἕαντο. ἦρχε δ' τοῖσιν ἐὺς πεῖς Ἀλκαίοιο,
Κυδιόων λαοῖσι. πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἄλλῳ μὲν πὴν ὔφαινε μετὰ φρεσὶν, ἄφρα θεοῖσιν
Ἀνδράσι τ' ἀλφηστῆσιν δῄης ἀλκὴ φυλάσσῃ.
Ὧρτο δ' ἀπ' ἀλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων,
Ἱμείρων φιλότητος ἐυζώνοιο γυναικὸς
Ἐννύχιος· πάλαι δ' ἴξε Τυφάονιον, τόθεν αὖθις
Φίκιον ἀνερόπτειν πεφυσιδήσασθαι μητίεται Ζεύς.
Ἔνθα καθεζόμενος, φρεσὶ μήδετο θέσκελα ἔργα.
Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκὶ παννυφὺρ Ἠλεκτρυώνης

Εὐνῇ

---

13. Ἐς Θήβας ἰκέτευσε.] Ἱκετεύειν, hoc loco, ξενίζειν, μεθοικίζεσθαι, ὅτι βοηθεία. ἱκέτευσε ἐς Θήβας Καδμείους, nihil aliud est, quam εἰς Θήβας ὅπλα βοηθεία τοῦ Καδμείους ἐπῴχετο: Thebanos auxilii causa petebat: Vel, Thebas, imploraturus auxilium Cadmeorum proficiscebatur. Quæ ἱκετεῖα veteribus & ducibus erat usitatissima.

15. Νόσφιν.] Declarat occasionem suscepti belli ab Amphitryone.

22. Ὃ οἱ διόθεν θέμις ἦν.] Vox θέμις hic τὸ αἰσχρὸν designat, sicut ex

Tale quiddam ſpirabat, quale & ab aurea Venere.
Atque hæc talis exiſtens, tam animo ſuum colebat conjugem,
Perinde ut nulla unquam coluit mulierum fœminearum,
Quanquam ipſi patrem præſtantem occidiſſet, vi domitum,
Ira commotus propter boves. relicta autem ille patria tellure
Thebas venit, ſupplicans ſcutatis Cadmeis.
Vbi idem habitabat cum veneranda conjuge,
Seorſim abſque concubitu deſiderabili. Non enim licebat ipſi
Antè lectum conſcendere formoſæ Electryonidis,
Quam eadem ultus eſſet fratrum magnanimorum
Sua conjugis, flagrantique combuſſiſſet igne vicos
Virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
Ita enim conſtitutum ipſi erat, diique teſtes facti fuerant.
Quorum ille verebatur iram, feſtinabatque quam celerrime
Exequi magnum opus, quod ipſi divinitus incumbebat.
Hunc autem una, cupidi belliique prælliique,
Bœotii equitando inſignes, ſupra clypeos animum gerentes,
Locrique cominus pugnantes, & Phocenſes magnanimi,
Sequebantur. ducebat autem eos præſtans puer Alcæi,
Gaudens tot populis. At pater hominumque deorumque
Aliud conſilium texebat in animo, ut Diis pariter
Et hominibus rerum indagatoribus Martis depulſatorem plantaret.
Profectus autem ab Olympo eſt dolum alta mente volvens,
Deſiderans concubitum elegantis mulieris
Per noctem: celeriterque venit in Typhaonium, unde rurſum
Ad Phicium ſummum acceſſit prudens Iupiter.
Vbi reſidens mente verſabat divina opera.
Nam eadem quidem nocte cum procera Electryonide

In

---

ut ex imitatione Græcorum apud Latinos ſæpe, & præcipue Horatium: *Quicquid corrigere eſt nefas,* ἐπὶ δεσποτῶν ἀνάγκαιον, & per conſequens, ὅπερ μὴ καθορθώσαι ἀνάγκη ἔχει, vel ἀναγκαῖόν ἐστι. Cæterum vox διόδεν ad juramentum ſpectat quod præceſſerat. Quicunque ergo juramento ſe obſtringit, illum urget Διὸς δέμις, aut δέμις διόδει: quare jusjurandum, *Iovisjurandum* dixerunt veteres.

29. Φυτάσσῃ.] Legitur etiam φυτάσσαι.

Εὐνῇ κὴ φιλότητι μίγη, πίλεσιν δ' ἀρ ἐέλδωρ·
Αὐτῇ δ' Ἀμφιτρύων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἥρως,
Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ὄνδε δόμονδε.
Οὐδ' ὅγ' ἐπὶ δμῳὰς κὴ ποιμένας ἀγροιώτας
Ὧρτ' ἰέναι, πρίν γ' ἧς ἀλόχου ἐπιεδέμεναι ὀὐνῆς. 40
Τοῖον γὰρ κραδίην πόθος αἴνυτο ποιμένα λαῶν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπασίως ὑπεκπροφύγῃ κακότητα
Νόσου ὑπ' ὀργαλέης, ἢ κὴ χαλεπῆς ὑπὸ δεσμοῦ·
Ὣς ῥα τότ' Ἀμφιτρύων χαλεπὸν πόνον ἐκβεβλυπόδυσας,
Ἀσπασίως τε φίλως τε εὐν δόμον εἰσαφίκανε. 45
Παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι,
Τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
Ἣ δ' ἐν θεῷ δμηθεῖσα, κὴ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ,
Θήκῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
Οὐκ ἔθ' ὁμὰ φρονέοντε, (κασιγνήτω γε μὲν ἦστον.) 50
Τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
Δεινόν τε κρατερόν τε, βίλῳ Ἡρακλείλῳ·
Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέι Κρονίωνι,
Αὐτὰρ Ἰφικλῆά γε δορυσσόῳ Ἀμφιτρύωνι,
Κικλημένῳ ὀχείῳ· τὼ μὲν, βροτῷ ἀνδρὶ μιγεῖσα· 55
Τὸν ἦ, Διὶ Κρονίωνι, θεῶν σημάντορι πάντων·
Ὃς κὴ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρηϊάδῳ, μεγάθυμον.
Εὗρε γὰρ ἐν τεμένῃ ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
Αὐτὸν, κὴ πατέρ' ὄν, Ἄρῃ, ἄτον πολέμοιο,
Τεύχεσι λαμπομένους, στέλας ὡς πυρὸς αἰθομένοιο, 60
Ἑστεότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἔκλυπον ὠκέες ἵπποι,
Νισσοίλες χαλῇσι· κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδήει,
Κοπτομένη τολεκτῖσιν ὑφ' ἅρμασι κὴ ποσὶν ἵππων.
Ἄρματα δ' ἀσπουδὶ κὴ ἄκλυτος ἀμφαφάασκον,
Ἵππων ἱεμένων. κεχάρητο ἦ Κύκνος ἀμύμων, 65
Ἑλπόμενος Διὸς υἱὸν, ἀρήϊον, ἠνιόχον τε,
Χαλκῷ δηώσειν, κὴ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
Ἀλλά οἱ οὐχωλέων σὺκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Αὐτὰρ

---

36. Εὐνῇ.] Sunt exempl. quæ habent Εὐνῇ ἐν φιλότητι.

90. Ὃς

In lecto concubitu mixtus est, perfecitque desiderium:
Eadem autem & Amphitryo populorum dissipator, illustris heros,
Perfecto magno opere, rediit domum suam.
Neque ille ad famulos & pastores agrestes
Perrexit ire, antea quam sua conjugis conscendisset lectum.
Tale siquidem corde desiderium ceperat pastorem populorum.
Sicut quando quispiam magno affectu effugit afflictionem
Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:
Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato,
Magnoque affectu, lubentique animo, domum suam reversus est.
Totaque nocte concubuit cum veneranda uxore,
Oblectando se muneribus aureæ Veneris.
Illa autem à Deo pariter domita, & ab homine longe optimo,
Thebis septem portas habentibus geminos peperit pueros,
Haud quaquam similes, quanquam fratres essent.
Alterum siquidem inferiorem, alterum autem longe præstantiorem virum,
Savum ac validum, vim Herculanam:
Hunc quidem compressa à nubium offuscatore Saturnio,
Iphicleum autem hastarum à concussore Amphitryone,
Diversa generatione: alterum quidem, cum viro mortali concumbens:
Alterum autem, cum Saturnio Deorum imperatore omnium:
Qui & Cygnum occidit, Martis filium, magnanimum.
Invenit enim in luco longe jaculantis Apollinis
Ipsum, & patrem ipsius, Martem, bello insatiabilem,
Armis fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis,
Stantes in curru: terram autem pulsabant veloces equi,
Ferientes ungulis; pulvisque circa ipsos dividebatur,
Excitatus compactis à curribus & pedibus equorum.
Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus circum resonabant,
Equis festinantibus. gaudebat autem Cygnus inculpatus,
Sperans se Iovis filium, Mavortium, aurigamque
Ferro interemturum esse, & inclyta arma despoliaturum.
Sed ipsius vota non exaudivit Phœbus Apollo.

Αὐτὸς γάρ οἱ ἔπωρσε βίλω Ἡρακληείλω.
Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίου
Λάμπεν ἰαχῇ δεινοῖο θεᾶ τόξων τε καὶ αὐτοῦ.
Πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίς κεν ἐκείνῳ
Ἔτλη θνητὸς ἐὼν καλεναντίον ὀρμηθῆναι,
Πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμης Ἰολάης;
Κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σθεναροῖσι μέλεσσιν.
Ὅς ῥα τόθ' ἡνίοχον σοφὸν ἔκτανε κερδαλέον Ἰόλαον.
Ἥρως, ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλταθ' ἁπάντων,
Ἦ τι μετ' ἀθανάτοις μάκαρσι, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Ἥλιξιν Ἀμφιτρύωνι, ὅτ' εὐστέφανον ποτὶ Θήβην
Ἦλθε, λιπὼν Τίρυνθον εὐκτίμενον πτολίεθρον,
Κτείνας Ἡλεκτρύωνα, βοῶν ἕνεκ' ἀρυμελάπων·
Ἵκετο δ' εἰς Κρείοντα, καὶ Ἡνιόχην πανύπτολον.
Οἱ ῥά μιν ἡσυχάζοντα, καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον,
Ἥν τι δίκην ἔδ' ἱκέτῃσι, τὸν δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον.
Ζωὸς δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσθενέι Ἡλεκτρυώνῃ
Ἥν τ' ἀλόχῳ· παῖδα δ' ἄμμες ἐπὶ πολεμήιον ὁπλοτάων
Γεινόμεθ', ἤτε φυλὴ ἀναλίσκιοι, ἤτε νόημα,
Σός τε πατὴρ καὶ ἐγώ· τὸν μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεύς.
Ὃς τὸ πάρος σφέτερόν τε δόμον, σφετέρους τε τοκῆας,
Ὤιχετο πημάτων ἀλιτήμονα Εὐρυσθῆα,
Σχετλίως. ἦ που πολλὰ μελεδωνὰ χίζεται ὀπίσω,
Ἤν ἄτιμα ἀλγέων· ἡ δ' ὑπαλιαίρετός ἐστιν.
Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὰς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
Ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἰμάσι φοινικόεντα
Ἵππων ὠκυπόδων· μέγα γὰρ φρεσὶ θάρσος ἀέξει,
Ἰθὺς ἔχειν θοὸν ἅρμα, καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
Μηδὲν ὑποδδείσας κλύτον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
Ὃς νῦν κεκληγὼς σφετεριάζεται ἱερὸν ἄλσος
Φοίβου Ἀπόλλωνος ἑκηβελέταο ἄνακτος.

Ἦ μὲν

---

90. Ὅς σφετέρων.] Multa exemplaria & quædam MSS. pro δόμον hic habent δῶρα: non sine magno fœdoque errore: cui tamen facillimum erat mederi, vel eo modo quo nos fecimus, vel sic, Ὅς σφετέρων δῶμα σφέτερόν σφετέρους.

92. Σχε-

Ipſe enim contra illum concitavit vim Herculeam.
Totus vero lucus & ara Apollinis Paganæi
Collucebat præ vehementis Dei armis, & ipſo;
Et quaſi quidem ignis ex oculis effulgebat. Quis autem illi
Suſtinuiſſet, mortalis exiſtens, obviam ſub conſpectum prodire,
Præter Herculem & glorioſum Iolaum?
Illorum enim & vis magna, & manus invicta
Ex humeris nata erant una cum robuſtis membris.
Is igitur tunc aurigam allocutus eſt fortem Iolaum.
O heros Iolaë, mortalium longe cariſſime omnium,
Nempe vere in immortales beatos, qui Olympum tenent,
Peccavit Amphitryo, quoniam bene munitas ad Thebas
Abiit, relicta Tiryntho urbe bene fundata, (*tes:*
Poſtquam occiderat Electryonem, propter boves latas habentes fron-
Venitque ad Creontem, & Heniochen longis ornatam veſtibus.
Qui ipſum ultro receperunt; & neceſſaria omnia præbuerunt,
Quatenus fas eſt ſupplicibus, coluerunteque ex animo magis.
Vivebat autem exultabundus cum formoſa Electryonide
Conjuge ſua: mox que nos revoluto anno
Nati ſumus, neque ſtatura ſimiles corporis, neque ingenio,
Pater tuus & ego: cujus quidem mentem ſuſtulit Iupiter.
Qui relicta domoque ſua, & ſuis parentibus,
Abiit veneraturus immaturo partu editum Euryſtheum,
Infelix. certe multum ingemiſcebat poſtea,
Noxam ſuam lugens: ſed illa irrevocabilis eſt.
Mihi vero Deus difficiles imperavit labores.
O amice, ſed tu celeriter contine habenas rutilantes
Equorum alipedum: magnamque mentibus fiduciam accumulans,
Recta dirige celerem currum, & alipedum robur equorum,
Nihil veritus ſtrepitum Martis hominum occiſoris,
Qui nunc cum clangore circumquaque furit per ſacrum nemus
Phœbi Apollinis longe jaculantis regis.

Enim-

---

92. Σχέτλιο.] Hic etiam pro μέλα è Palatin. cod. repoſuimus πολλὰ, ut conſtet verſus.

94. Αὐτὰρ.] Pro ἐπετέλλετο legitur etiam ἐπέτειλεν. MS. Palatin. priori aſſentitur.

Ἦ μὲν κὴ κρατερὸς ὣς ἐὼν ἄπασιν πολέμιος.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμαιμάκετος Ἰόλαος·
Ἦ ϑεῖ', ἦ μάλα δή τι πατὴρ ἀνδρῶν τε ϑεῶν τε
Τιμᾷ σὸν κεφαλὴν, κὴ παῦρος Ἐννοσίγαιος,
Ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει, ῥύεταί τε πόληας·
Οἷον δὴ κὴ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
Σὰς ἐς χεῖρας ἄγεσκον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρηαι.
Ἀλλά μα, δύσετο ταχὺ δρήϊα, ὄφρα τάχιστα
Δίφρους ἐμπελάσαντες, Ἄρηός ϑ' ἡμέτερόν τε,
Μαρνώμεϑ'. ἐπεὶ ὄπι ἀπάρβητον Διὸς υἱὸν,
Οὐδ' Ἰφικλείδην δείσεται· ἀλλά μιν οἷος
Φάσϑαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
Οἳ δὴ σφι κεδνοὶ εἶσι, λιλαιόμενοι πολέμοιο
Φυλόπιδα στῆσαι· τὰ σφιν πολὺ φίλτερα ϑοίνης.
Ὣς φάτο. μείδησεν δ' βίη Ἡρακληείη,
Θυμῷ γηϑήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν.
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπτα πτερόεντα προσηύδα·
Ἦρως ὦ Ἰόλαε, διοτρεφὲς, ὀκρίπι τηλῷ
Ὑσμίνη τρηχεῖα. σὺ δ' ὡς πάρος ἦϑα δαΐφρων,
Ὡς κὴ νεῦ μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτῃ
Πάντη ἀναστρωφᾶν, κὴ δρηγμῖνι ὥς κε δυώμαι.
Ὣς εἰπὼν, κνημῖδας ὀρειχάλκηιο φαεινὰς,
Ἠφάιστα κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμῃσιν ἔϑηκε.
Δεύτερον αὖ ϑώρηκα περὶ στήϑεσσιν ἔδυνε
Καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον· ὅν ῥ' οἱ ἔδωκε
Παλλὰς Ἀθωναίη κύρη Διὸς, ὁππότ' ἔμελλε
Τοπρῶτον στονόεντας ἐφορμήσασϑαι ἀέϑλους.
Θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν δρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον

Δεινὸς

103. Ἦ ϑεῖ'.] Ita C. Palat. Alii ὦ ϑεῖ'.

105. Ὃς Θήβης.] Fuit & Thebe in Ægypto, à Busiride rege condita, ambitu centum quadraginta stadiorum; centum portis insignis. Præterea etiam Thebe in Bœotia fuit à Cadmo Agenoris filio condita, quam Amphion muris ornavit, Bacchi & Herculis patria.

114. Φίλτερα.] Palatin. φέρτερα.

116. Θυμῷ.] Nonnulli codices habent μυθῷ.

118. Ἰόλαε.]

Enimvero, etiam validus licet existat, tamen exsaturabitur bello.
Hunc contra allocutus est inculpatus Iolaus:
O patrue, quam multum vero pater hominum atque Deorum
Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
Qui Thebarum mœnia tenet, & tuetur civitatem:
Quemadmodum & hunc mortalem validumque magnumque
Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.
Sed age, induere arma Mavortia, ut quam celerrime
Currus inter se committentes, Martis & nostrum,
Decertemus. Quoniam neque intrepidum Iovis filium,
Neque Iphiclidem perterrebit: sed ipsum puto
Mox fugiturum duos pueros inculpati Alcidæ,
Qui prope adsunt, cupientes bello
Certamen instituere: qua res ipsis multo gratior quam epula.
Sic ait. arrisit autem fortis Hercules,
Animo oblectatus: admodum enim illi grata dixerat.
Atque ipsum, respondens, verbis volucribus allocutus est:
O heros Iolaë, Iovis alumne, non procul etiam hinc
Pugna aspera. Tu vero quemadmodum antea fuisti bellicosus,
Ita & nunc magnum equum Arionem nigricantibus setis obsitum
Quoquoversum converte, & auxiliare pro eo ac poteris.
Sic locutus, ocreas ex Orichalco splendido,
Vulcani inclyta dona, tibiis induxit.
Mox & thoracem pectori induit
Pulchrum, aureum, variegatum: quem ipsi dederat
Pallas Minerva filia Iovis, tunc cum cœperat
Primum luctuosa aggredi certamina.
Posuit autem circa humeros nocumenti depulsorium ferrum

Savus

---

118. Ἰόλαε.] Nomen peritissimi aurigæ, quasi dicas, ἰὸς τοῦ λαοῦ, jaculum seu telum populi.

122. Ὀρειχάλκοιο.] Orichalcum, æs montanum. Schol. Hesiodi scribit esse æs candidum, quod in montibus inveniatur, aut materiam quandam metallicam ære pretiosiorem.

123. Ἡφαίστου.] Vulcani, quæ vox quibusdam videtur orta ex *Tubalcain*, de quo Genes. 4. 22. sic dicta ab ἅπτω accendo, & ἀΐσσω destruo.

130. Καὶ-

Δεινὸς ἀνήρ· κηίλωι ἢ ὡΐεὶ σήθεσι φαρέτρων
Καββάλετ' ἐξόπιθεν. πολλοὶ δ' ἔνθαθεν οἵσιν
Γίγηλοι, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.
Πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον, κὴ δάκρυσι μύρον·
Μέσσοι ἢ ξεσσὶ, ὡσεμήκεες· αὐτὰρ ὄπιθεν
Μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πλεύμεσσιν
Ἦσαν. ὁ δ' ὄβριμον εἶχε ἀκαχμένον εἴλετο χαλκῷ·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκε,
Δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Ἥν τ' εἴρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.
ΧΕΡΣΙ γε μὲν σάκος εἶλε παναίολον· ἀδέ τις αὐτὸ
Οὔτ' ἔρρηξε βαλὼν, οὔτ' ἔθλασε, θωῦμα ἰδέσθαι.
Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ πεδέων, λευκῷ τ' ἐλέφαντι,
Ἠλέκτρῳ θ' ὑπολαμπὲς ἔλαν, χρυσῷ τε φαεινῷ
Λαμπόμενον· κυάνεαι δὲ πύκες ἠλήλαντο.
Ἐν μέσσῳ ἢ δεράνηφι ἔην φόβος, ὄπ φαλεινὸς,
Ἔμπαλιν ὅσσοισιν σὺν λαμπομένοισι δεδορκώς.
Τῷ κὴ ὀδόντων μὲν πολὺς ἵμας λευκὸς ἐλέντων,
Δεινῶν, ἀπλήτων. ἐπὶ ἢ βλοσυροῖο μετώπου
Δεινὴ Ἔρις πεπότητο, κορύσσασα κλόνον ἀνδρῶν,
Σχιλλίη, ἥ ῥα νόον τε κὴ οὐκ φρένας εἶλε φώτων
Οἵ πρὶν ἀνὰ δῆριν πόλεμον Διὸς υἷι φέροιεν.
Τῶν κὴ ψυχαὶ μὲν χθόνα δυσσόσ' ἄϊδος εἶσιν
Αὐτῶν· ὀστέα δὲ σφι ἐπὶ ῥινοῖο σακέσσης
Σκελέσι ἀζαλέοισι κελαινῇ σύθεται αἴῃ.
Ἐν ἢ ἐφεστήκεσι πολιοῦσί τε τέτυκται·
Ἐν δ' ὁμαδός τε, φόβος τ', ἀνδροκτασίη τε δεδηώς.
Ἐν

130. Καββάλετ'.] Est alia lectio, quæ pro δ' ἔνθαθεν, ut est in Palat. habet δέ τοι ἔασιν.

139. Χερσί.] Sequitur jam clypei Herculis elegantissima & admirabilis descriptio. In MS. Palatin. & fere eodem modo Ald. & Flor. editionibus præfixus est titulus huic versui, Ἀρχὴ τῆς ὑποθέσεως τῆς ἀσπίδος. quasi vero præcedentia non pertineant ad idem opus.

143. Κυάνεαι.] Alias κυανεῖ.

153. Κελαινῇ.] Quidam malunt, μελαίνῃ: eadem tamen signif.

154. Ἐν ἢ.] Est hic ὑποτύπωσις acerrimæ pugnæ. προσίωξις, q.d. prosecutio, vel propersecutio. Interpr. ἐν τούτοις φησὶν ὧν καὶ προσδίωξις καὶ ὀπισθο-

Savus vir: cavam autem circa pectora pharetram
Rejecit in tergum. in hac multa erant ſagitta
Horrenda, mortis vocem reprimentis datrices.
Ha ab anteriori quidem parte mortem habebant præfixam, & lacrymis madebant:
Media autem polita erant, longa: ſed à tergo
Nigra aquila contecta alis
Erant. ille autem validam haſtam præfixam ære corripuit:
Capiti vero ingenti galeam fabrefactam impoſuit,
Variegatam, ferream, temporibus adaptatam,
Qua tutum reddebat caput Herculis divini. (*quam*
At manibus clypeum accepit varium totum, quem nemo quiſ-
Neque perrupiſſet jaciendo, neque comminuiſſet, mirum viſu.
Nam totus quidem circumquaque gypſo, candidoque ebore,
Et electro lucidus erat, auroque fulgido
Splendens: caruleis plicis fulgorem interſecantibus.
In medio autem draconis erat terror, haudquaquam effabilis,
Retro oculis igne lucentibus tuens.
Cujus & dentibus quidem repletum erat os candicantibus,
Savis, inacceſſis. ſuper terribilem autem frontem
Seva contentio devolitabat, accendens pugnas hominum,
Tetra, qua & mentem eximebat & præcordia viris
Quicunque bellum adverſus Iovis filium gererent.
Quorum & anima quidem ſub terram eunt ad Orcum intro
Ipſorum: oſſa autem ipſis, pelle circum putrefacta,
Sirio ſub torrido in nigra putreſcunt terra.
In eo autem & propulſatio & viceverſa perſecutio facta erant.
In eo tumultus, horror, & homicidium huc illuc ferebantur.

In

ὀπωδοδίωξις, ὥς πηις θεαὶ ἰζωγραφημένη. καὶ γὰρ οἱ πολέμιοι ποτὲ μὲν διώκουσι, καὶ καλεῖται τοῦτο ὠφοίωξις, ποτὲ δ' διώκονται, καὶ καλεῖται τοῦτο παλίωξις. Igitur παλίωξις eſt, quum ii qui fugerant, eos qui fugarant atque vicerant, verſa Martis alea inſectantur. Huic loco ſimilis eſt ille apud Virg. cum Troiana pubes pugnæ ciet ſimulacra ſub armis:

Inde alios ineunt curſus aliosque recurſus
Adverſis ſpatiis. —
Et nunc terga fuga nudant, nunc ſpicula vertunt
Inſenſi, &c.

165. Θωὺς τὰ

Ἐν δ' ἔρις, ἠδ' ὀϊζὺς ὀδυνηρὸς ἐθωύσσων· ἐν δ' ὁλοὴ κὴρ,
Ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
Ἄλλον τεθνειῶτα, κὴ μάθον ἕλκε ποδοῖϊν.
Εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν,
Δεινὸν δερκομένη, καναχῇσί τε βεβρυθυῖα.
Ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν ἔτι φαλείων
Δώδεκα· τοὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων,
Οἵτινες ἀνδροβίλῳ πόλεμον Διὸς ἐν φέροιεν.
Τῶν κὴ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν, ὅττε μάχοιθ'
Ἀμφιτρυωνιάδης. τοὶ δ' δαίσιθ' θωῦτὰ ἔργα.
Στίχμαθ' δ' ὡς ἐπέφαυθ' ἰδεῖν δεινοῖσι δερκέσσι
Κυάνεα κὴ νῶτα, μελαίνηισαν δ' ὑπένερθεν.
Ἐν δ' οὐδὲν ἀμάλας χλόνιν ἔσαν, οὐδὲ λεόντων
Ἐς σφέας δερκομένων, οὐδ' ἱεμένων τε,
Τῶν κὴ ἐμιλήδην εἴχες ἧισαν· ἐδέ νυ τώγε
Οὐδέτεροι πρείτεσσιν· φέλατον γε μὲν ἀμφὶς ἔμφαν.
Ἦδη γάρ σφιν ἔκειθ' μέγας λῖς, ἀμφὶ δ' κάπροι
Δοιοὶ, ἀπερεφέμμοι ψυχὰς, κατὰ δὲ σφι κελαινὸν
Αἷμ' ἀπιλείβετ' ἔρεζ'. οἱ δ', ἀνδρὸς ἐξεναρίλες,
Κείαθ' τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέεσσι.
Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην, κρατέουλε μάχαζ,
Ἀμφότεροι, χλωραί τε σύες, χαροποί τε λέοντες.
Ἐν δ' ἐπὶ σὺν μίνη Λαπιθαίων αἰχμητάων,
Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακθ', Δρύαντά τε, Πειρίθοόν τε,
Ὀτρεά τ', Ἐξάδιόν τε, Φάληρόν τε, Πρόλοχόν τε,
Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιτάρησιον, ὄζον Ἄρηος,
Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
Ἀργύρεοι, χρύσεια κατὰ χροὸς εἵματ' ἔχοντες.
Κένταυροι δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο,
Ἀμφὶ μέγαν Πελιοῖον, ἰδ' Ὄσσολον αἰωρεῦντο,
Ἄρχθόν θ', Οὔρειόν τε, μελαγχαίτην τε Μίμαντα,

Καὶ

---

165. Θωῦτὰ ἔργα.] Sunt cum Palatin. qui legant θαυμαλὰ. Τὰ δ' δαίσιτο θωῦτὰ ἔργα.] Videtur legisse Diaconus, θαυματὰ, quod glossa sua satis declarat.

167. Κυάνεα.] Idem Palatin. & quædam alia exempl. habent Κυάνεαι.

176. Τοὶ

In eo contentio quoque, & motus furebat: in eo pernicioſa Parca,
Vivum alium tenens recens vulneratum, alium autem illæſum,
Alium mortuum, per pugnam trahebat pedibus.
Veſtem autem habebat circum humeros cruentam ſanguine virorum,
Sævum videns, clamoribuſque ingraveſcens.
In eo autem & ſerpentum capita ſævorum erant, haud quaquam
effabilium,
Duodecim; qua perterrefaciebant ſuper terram genera hominum,
Quicunque bellum contra Iovis filium moverent.
Quorum & dentium quidem crepitus edebatur, quoties pugnabat
Amphitryoniades. Hæc autem diſtincta erant miranda opera.
Porrò veluti puncta quadam apparebant videnda ſævis draconibus
Cærulea per terga, denigrataque erant illis maxilla.
In eo autem & ſuum greges agreſtium erant, atque leonum
Mutuo ſeſe aſpicientium, iraſcentiumque & feſtinantium,
Quorum etiam turmatim ordines incedebant; neque vero hi,
Neque illi alteros timebant; horrebant attamen colla amborum.
Iuxta enim ipſos jacebat magnus leo, circum autem apri
Duo, ſpoliati animas, deorſumque ipſis niger
Cruor diſtillabat in terram. ipſi autem, cervicibus dejectis,
Iacebant mortui ſub terribilibus leonibus.
At illi magis etiam excitabantur, incenſi ad pugnandum,
Vtrique, agreſteſque ſues, truceſque leones.
In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
Caneum circa regem, Dryantemque, Pirithoumque,
Hopleumque, Exadiumque, Phalerumque, Prolochumque,
Mopſumque Ampycidem, Titareſium, nothum Martis,
Theſeumque Ægidem, ſimilem immortalibus:
Argentei, aurea circum corpus arma habentes.
Centauri autem ex altera parte contra hos congregabantur,
Magnus Petræus, atque Asbolus augur,
Arctuſque, Huriuſque, nigerque pilis Mimas, Et

176. Τοὶ δ'.] Alii malunt κότεόν τε, & iraſcebantur, ſeu incendebantur. & ita Palat.

178. Ἐν δ' ὦϊ.] Alluſit ad pugnam Lapitharum cum Centauris in nuptiis Pirithoi.

186. Ἄρειον.] Alia exempl. habent Θέρσόν τε.

202. Ἰμε-

Καὶ δύο Πανκείδας, Πειρηνίδά τε, Δρύαλόν τε,
Ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες·
Καί τε σιωπαλέως, ὥστε ζωοὶ ὣς ἐόντες,
Ἕζονται ἠδ' ἐλάτης αὐτοχόδην ἀφαρωνται.
Ἐν δ' Ἄρεϊ βλοσυροῖο ποδώκεες ἕστασαν ἵπποι
Χρύσεοι· ἐν ᾗ καὶ αὐτὸς ἐπαρφορέων ὄλιος Ἄρης
Λίχμηλα ἐν χείρεσιν ἔχων, πυλέεσσι κιλδίων,
Αἵματι φοινικόεις, ὥστε ζωὸς ἐπαείρων,
Δίφρῳ ἐμβεβαώς. ὣδε ᾗ Δειμός τε Φόβος τε
Ἕστασαν, ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
Ἐν ᾗ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
Τῇ ἰκέλη, ὥστε τε μάχλῳ ἐθέλουσα κορύσσειν,
Ἕζεσθ' ἔχουσ' ἐν χερσὶ, χρυσείῳ τε τευφαλείαν,
Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ἄχθος φύλοπιν αἰνὴν.
Ἐν δ' ἰῷ ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μέσῳ
Ἱμερόεν κιθάριζεν Λητοῦς καὶ Διὸς υἱὸς
Χρυσείῃ φόρμιγγι· θεῶν δ' ἕδε᾽ ἀγνὸς Ὄλυμπος.
Ἐν δ' ἀγορὴ, ἔνθεν δ' ὅλεϑ' ἀπειρέσιαι ἐκφάνηϑ
Ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς
Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομέναις εἰκυῖαι.
Ἐν ᾗ λιμένι δύορμος ἁλιμαχέτοιο θαλάσσης
Κυκλοτερὴς ἐτέτυκϑο πανέφθῳ κασσιτέροιο,
Κλυζομένῳ ἴκελος· πολλοί γε μὲν ἀμφέσιν αὐτοῦ
Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐδύνεον ἰχθυάοντες,
Νηχομένοις ἴκελοι. δοιοὶ δ' ἀναφυσιόωντες
Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοίνων ἴλλοπας ἰχθῦς.
Τῶν τὸν μὲν χάλκειος ἔχεν ἰχθὺς· αὐτὰρ ἐπ' ἀκρῳῖς
Ἧστο ἀνὴρ ἁλιεὺς δεδοκημένος· εἶχε δ' ἀν' ἰρὸν
Ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀπορρίψοντι ἐοικώς.
Ἐν δ' ἰῷ ἠϋκόμων Δαναὴς τέκος ἵππόται Περσεῦς,

Οὔτ'

---

202. Ἱμερόεν.] Deeſt fortaſſe articulus, ὁ, ante Λητοῦς, vel ſimile quippiam, ad explendum verſum. non aliter tamen Palat.

203. Θεῶν δ' ἕδε᾽ ἀγνὸς Ὄλυμπος.] Scribendum omnino exiſtimo: θεῶν δ' ἕδε᾽ ἄγνυτ' Ὄλυμπος. Græcis ἄγνυσθαι, Latinis frangere, eſt, ἠχώ τινα ἀπολεῖν, ſonitum edere. Vnde *fracti fluctus*

Et duo Peucida, Perimedes, Dryaluſque,
Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
Atque impetum pariter faciebant, perinde ac ſi vivi eſſent.
Lanceiſque atque abietibus cominus certabant.
Inter hæc autem Martis terribilis alipedes ſtabant equi
Aurei, & ibidem ipſe quoque ſpoliator pernicioſus Mars,
Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
Sanguine cruentus, perinde atque vivos ſpolians,
Currui inſiſtens. juxta autem Pavorque Metuſque
Stabant, geſtientes bellum ſubire virorum.
Ibidem autem & Iovis filia prædatrix Tritogenia,
Ei ſimilis, quaſi quæ pugnam vellet armare,
Haſtam habens in manibus, aureamque galeam,
Ægidemque circum humeros: gradiebatur autem in prælium ſævum.
At erat in eo clypeo & immortalium chorus, in cujus medio
Deſiderabile quiddam perſonabat Latona & Iovis filius
Aurea cithara. Deorum autem ſedes frangebatur purus Olympus.
Ibi & forum, circum autem opulentia infinita, quaſi in corona
erat poſita
Immortalium in certamine: Deæ autem incipiebant cantum
Muſæ Pierides, canorum quiddam canentibus ſimiles.
In eo autem & portus appulſu facilis immenſi maris,
Rotundus factus erat liquefacto è ſtanno,
Inundanti ſimilis: multi vero per medium ipſius
Delphines hac atque illac ferebantur piſcibus inhiantes,
Natantibus ſimiles. Duo autem ſurſum efflantes
Argentei delphines, depaſcebant mutos piſces.
Sub his arei trepidabant piſces, ſed in ripis
Sedebat vir piſcator obſervans; habebat autem manibus
Piſcium rete, projecturo ſimilis.
In eo autem & pulchricoma Danaës filius eques Perſeus,

Neque

---

fluctus Horatio dicuntur. Et ne quis dubitet, infra dicitur, ἀφεὶ δ' ὅφιν ἄγγυτο ἰὼχῇ. ubi Diaconus interpretatur, ἐπλάτυνε δὲ ἰὼχῇ, ſicut hoc loco, ἄγγυτ' ὄλυμπος, nihil aliud eſt.

216. Ἐν δ' ἰὼ.] Perſeum clypeo antevolantem fingit.

Οὔτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκεϊ ποσὶν, οὔθ' ἑηῒς αὐτοῦ·
Θαῦμα μέγα φρεσσαθ'· ἐπεὶ ἀδάμῃ ἐς ἠελίῳ.
Τὼς μὲν παλάμῃς τοῦξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Χρύσεον· ἀμφὶ δ' ποσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
Ὤμοισιν δὲ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἆορ ἔκειτο
Χάλκεον ἐκ τελαμῶνος· ὁ δ' ὥς τε νόημ' ἐποτᾶτο.
Πᾶν δ' μεδέφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου
Γοργοῦς· ἀμφὶ δέ μιν κίβισις ἦεν, ἦσιμα ἰδέσθαι,
Ἀργυρέη· θύσανοι δ' ἠλιηκάδεν φάεινοι
Χρύσειοι· δεινὴ δ' περὶ κροτάφοισιν ἄνακτος
Κεῖτ' Ἄϊδος κυνέη, νυκτὸς ζόφον αὐγὴν ἔχουσα.
Αὐτὸς δ' αὖ δόρυ καὶ ἐρήτυμα ἔοικως
Περσεὺς Δαναΐδης ἐπεπαίνετο. τοὶ δ' μετ' αὐτὸν
Γοργόνες ἄσπετόν τε καὶ ἀμφαδὴ ἐρέοντο,
Ἱέμενοι μεθέπειν. ἐπὶ δ' χλωρῷ ἀδάμαντι
Βαινούσων ἰάχησε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
Ὀξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δ' ζώνῃσι δεδέατο
Δοιὰ ἀπηωρεῦντ', ἐπικυρτώοντε κάρηα.
Λίχμαζον δ' ἄρα πώγ. μυρί' ἐχάρησαν ὀδόντες,
Ἄγελα δερκομένων· ἐπὶ δ' δεινοῖσι καρηνοις
Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτῶν
Ἄνδρες ἐμαρναίσθην, πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες.
Τοὶ μὲν ἀπὸ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκήων
Λοιγὸν ἀμυνόντες· τοὶ δ' προφέρειν μεμαῶτες.
Πολλοὶ μὲν κέατο, πολέες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες,
Μάρναντ'. αἱ δ' γυναῖκες ἐϋδμήτων ἐπὶ πύργων
Χάλκεον ὀξὺ βόων, κὴν δ' ἐδρύπτοντο παρειὰς,
Ζωῇσιν ἴκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
Ἄνδρες δ' οἱ πρεσβῆες ἔσαν, γήρᾳ τε μέμαρπον,
Ἀθρόοι ἔκθορεν πυλέων ἔσω, ἂν δ' ἴσοισι
Χείρεσσ' ἔχον μαχάρεσσι, θοοῖσι πίσυνοι
Δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχῃ ἔχον, αἱ δ' μετ' αὐτὰς

Κῆρες

---

222. Χάλκειον.] Quædam exempl. habent, νόημα πολᾶτο. Palat. νόημ' ἐπλᾶτο.

227. Κεῖτ'.] Orci galeam invisibilem facit.

242. Μάρ-

Neque quidem contingens clypeum pedibus neque longe ſeparatus
ab illo:
Miraculum magnum dictu: quoniam nuſquam nitebatur.
Ita enim ipſum manibus fecerat inclytus Vulcanus,
Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria.
Ex humeris autem circa eum vagina incluſus nigra enſis pendebat
Æreus de loro: ipſe autem velut cogitatio volabat.
Totum autem tergum ejus tenebat caput ſævi monſtri
Gorgonis. circum ipſum autem pera ferebatur, mirum viſu,
Argentea, ſimbriaque dependebant lucida
Aurea. ſæva autem circum tempora regis
Poſita erat Orci galea, noctis caliginem gravem habens.
Ipſe autem properanti & formidanti ſimilis
Perſeus Danaides extendebatur. poſt ipſum vero
Gorgones inacceſſa & ineffabiles ruebant.
Cupientes ipſum apprehendere: in viridi autem adamante
Euntibus ipſis reſonabat clypeus magno ſtrepitu
Acutum & tinnulum quippiam: in zonis autem dracones
Duo ſuſpenſi erant, attollentes capita.
Lambebant autem illi, iraque infrendebant dentes,
Crudele tuentes. ſupra ſæva autem capita
Gorgonum agitabatur magnus terror, ac ſupra ipſas
Viri pugnabant, bellica arma habentes.
Hi quidem à ſua civitate, ſuiſque parentibus;
Peſtem depellentes: illi autem depopulari ſtudentes.
Ac multi quidem jacebant, plures autem etiam pugnam tenentes,
Dimicabant. mulieres autem in bene conſtructis turribus
Æreum acutum clamabant, lacerabanturque genas,
Vivis ſimiles, opera inclyti Vulcani.
Viri autem qui ſeniores erant, & ſenectutem aſſecuti erant,
Conferti extra portas ibant, ſurſumque Diis
Manus tendebant beatis, pro ſuis liberis
Metuentes. illi autem contra pugnam conſerebant, poſt ipſos autem
Parca

242. Μάρναντ'.] Quidam legunt ἀπὸ πύργων.

245. Ἄνδρες.] Alii malunt, γῆρας ἐπέστ' ἀμείλιχον.

Κῆρες κυάνεαι, λοιχοὺς ἀραβοῦσαι ὀδόντας,
Δειναποὶ, βλοσυροί τε, δυφοινοίτ', ἀπολῆθί τε
Δῆριν ἔχον περὶ πίπτόντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἵεντο
Αἷμα μέλαν πιέειν· ὃν δ' πρῶτον μεμάποιεν
Κείμενον ἢ πίπτοντα νεύσαιθον, ἀμφὶ μὲ αὐτῷ
Βάλλ' ὄνυχας μεγάλας. ψυχὴ δ' ἄϊδός δε κατεῖσιν
Τάρταρον ἐς κευόεντ'. αἱ δ' φρένας αὖτ' ἀρέσαντο
Αἵματος ἀνδρομέου, τὸ μὲ ῥίπτασκον ὀπίσσω,
Ἀψ δ' ὅμαδον κὴ μῶλον ἐθωύσσον αὖτις ἰοῦσαι.
Κλωθὼ κὴ Λάχεσίς σφιν ἐφίζεσαν· ἡ μὲν ὑφῆστον,
Ἄτροπος, ὅτι πάλαι μεγάλη θεὸς, ἄλλα κὴ ἔμπης
Τῶν γε μὲν ἀλλάων περφερής τ' ἰὼ πρεσβυτάτη τε.
Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἑνὶ φωτὶ μάχλω δεδμεῖαι ἔβεντο.
Δειναὶ δ' ἐς ἀλλήλας δρόμον ὄμμασι θυμήναντες,
Ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
Πάρ δ' Ἀχλὺς εἰσῆκε ἐπισμυγερή τε κὴ αἰνὴ,
Χλωρὴ, αὐσταλέη, λιμῷ κατατηκεδανῇ,
Γυιοπαχής· μακροὶ δ' ὄνυχες χείρεσσιν ὑπῆσαν.
Τῆς ὑπὸ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ὑπὸ δ' πυρετῶν
Αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζε. ἡ δ' ἄπληθον σεσαρυῖα
Εἰσῆκε· πολλὴ δ' κόνις κατελυμήνατο μᾶμυς,
Δάκρυσι μυδαλέη· τῷδε δ' ἄπυργος πόλις ἀνδρῶν.
Χρύσειαν δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀερυῇσι
Ἑπτὰ πύλαι. τοὶ δ' ἄνδρες ὑπ' ἀγλαΐας τε χοροῖς τε
Τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ ἐυστρώτοις ἐπ' ἀπλοίης
Ἧγητ' ἀνδρὶ γυναῖκα. πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει.
Τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε
Χερσὶν ὑπὸ δμώων. τοὶ δ' ἀγλαΐῃ τεθαλυῖαι
Πρόσθ' ἔκιον· τοῖσιν δ' χοροὶ παίζοντες ἕποντο.
Τοὶ μὲν ὑπαὶ λιγυρῶν συρίγγων ἴεσαν αὐδὴν
Ἐξ ἀπαλῶν στομάτων, τοὶ δέ σφισιν ἄγνυθ' ἠχώ.
Αἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα.
Ἔνθεν

---

252. Αἷμα.] Legitur etiam μάρπτοιεν. sed cum μεμάποιεν melius fluit versus. Et supra etiam est ἰέμενοι μαπέειν. & vers. 304. ἰέμενοι μαπέειν.

259. Ἄτρο-

Parca nigra candidis crepantes dentibus,
Torva terribileſque, eruentaque, inacceſſaque
Certamen habebant de iis, qui cadebant. omnes enim cupiebant
Cruorem nigrum bibere. & quem primum forte ceperant
Iacentem vel cadentem recens ſaucium, ei quidem
Injiciebant ungues magnos. animaque ad Orcum abibat,
Tartarum in frigidum. illa autem precordia poſtquam exatiaſſent
Sanguine hominis, ipſum quidem abjiciebant poſt tergum,
Retro autem in tumultum & ſtragem feſtinabant iterum ire.
Clotho & Lacheſis ipſis aſtabant, atque paulo minor
Atropos: neque enim erat magna Dea: ſed tamen
Aliis quidem præſtantiorque erat, & evo grandiſſima.
Omnes autem circa unum virum pugnam acerbam inſtituerant:
Sævoque modo ſeipſas mutuo aſpiciebant, oculis ſuccenſentes.
Inter ſe autem ungues manuſque audaces exaquabant.
Iuxta autem & Caligo ſtabat, peruſta ſimilis, & gravis,
Pallida, aridaque, fame exhauſta, & compreſſa,
Craſſis genibus: longique ungues à manibus prominebant.
Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem
Cruor deſtillabat in terram. ipſa autem terribiliter dentes ſtrin-
gens
Stabat, multuſque pulvis conſtraverat ei humeros,
Lacrymis humida. juxta autem turrita civitas hominum.
Aurea autem ipſam tenebant ſuperliminaribus adaptata
Septem porta. homineſque in voluptatibus & choreis
Oblectationem capiebant. Alii ſiquidem fabrefacto in curru
Ducebant viro uxorem, multuſque hymenæus excitabatur.
Et procul ab ardentibus facibus fulgor reſplendebat
In manibus famulorum. Mulieres autem venuſtate florentes
Præibant, quas chori ludentes ſequebantur.
Atque hi quidem canoris tibiis emittebant cantum
Ex tenero ore, circumque ipſos repercutiebatur ſonus.
Illa autem ad modulationem ducebant chorum amabilem.

Inde

259. Ἄτροπ⊙.] Vel, ἀλλ' ἄρα ἥγε, ut Palat.

276. Χερσὶν.] Vel ἀγλαΐαις, ut idem liber.

Ἔνθεν δ' αὖθ' ἑτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλῆ,
Τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
Τοίγε μὲν αὖ γελόωντες· ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἕκαστος
Πρόσθ' ἴεσαν· πᾶσαν ἢ πόλιν θαλίαι τε χοροί τε
Ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ σφεπάροιθε πόληος
Νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθωύιον. οἱ δ' ὀροτῆρες
Ἤρεικον χθόνα δῖαν, ἐπισταλάδην ἢ χιτῶνας
Ἐσάλατ'. αὐτὰρ ἔλαι βαθὺ λήϊον· οἵγε μὲν ἤμων
Αἰχμῆς ὀξείῃσι κορωνιόωντα πέτηλα,
Βεβριθόμενα σταχύων, ὥσει Δημήτερος ἀκτάς.
Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δέον, καὶ ἔπιπλον ἀλωάς·
Οἱ δ' ἐτεύχων οἶνας, ὀρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·
Οἱ δ' αὖτ' ἐς παλάρας ἐφόρουν ὑπὸ τεύχεσιν ἄρνας
Λευκούς καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλων ἀπ' ὄρχων,
Βεβριθόμενοι φύλλοισι καὶ ὀρχυρέῃς ἐλίκεσσιν.
Οἱ δ' αὖτ' ἐς παλάρας ἐφόρουν. τῷδε δὲ σφισιν ὄρχος
Χρύσεος ἦν, (κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο)
Σειόμενος φύλλοισι καὶ ὀρχυρέοισι κάμαξι.
Τῷ γε μὲν οὖν παΐζοντας ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος
Βεβριθόμῳ σταφυλῇσι· μελαίνηισιν γε μὲν αἴθε.
Οἵγε μὲν ἑτράπετον, τοὶ δ' ἤρυον· οἱ δ' ἐμάχοντο
Πύξ τε καὶ ἐλκηδόν· τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὼς ἦρων
Ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντε κύνε σφὼ,
Ἱέμενοι μακέειν, οἱ δ' ἱέμενοι ὑπαλύξαι·
Πὰρ δ' αὐτοῖς ἵππῃς ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλοις
Δῆριν ἔχον καὶ μάχην. ἐϋπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
Ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους,
Ῥυζὰ χαλαίνοντες. τὰ δ' ἐπικρατέοντα πέτοντο
Ἅρμαθα κοπτήεντ', ἐπὶ δ' ὅλμενον μέγ' ἀύτου.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀΐδιον εἶχον πόνον· οὐδέ ποτέ σφιν
Νίκη ἐπιωυόθη, ἀλλ' ἄκελον εἶχον ἀέθλον.

Τοῖσι

289. Αἰχμῆς.] Nonnulli codices habent κορωνιόεντα, q. d. fastigiatos culmos. Interpr. ῥαδδώδη, καὶ δι' ὀκαρπίαν δύσγκα.

291. Οἱ δ' ἄρ' ἐν.] Pro ἔπιπλον Palat. & alii legunt ἔπιλον.

293. Οἱ

Inde rursum ex alia parte juvenes comessabantur ad fistulam:
Alii quidem contra ludentes saltatione & cantu,
Alii autem contra ridentes. ante tibicinem autem singuli
Pracedebant, totamque civitatem latitia choreaque
Voluptatesque tenebant. Alii autem rursus extra civitatem
Tergis equorum conscensis currebant. aratores autem
Proscindebant terram bonam, ornateque tunicas (bant
Succinctas habebant: sed erat profunda seges, ubi alii quidem mete-
Mucronibus acutis rostrata folia,
Gravida spicis, veluti Cereris cibum.
Alii autem in manipulos ligabant & implebant aream:
Rursum alii vindemiabant vineas, falces in manibus habentes.
Alii autem in calathis ferebant à vindemiatoribus acceptos
Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,
Gravidis foliis, & argenteis capreolis.
Alii rursus in calathis portabant, juxtaque ipsos vitis
Aurea erat (inclyta opera prudentis Vulcani)
Agitata foliis, & argenteis perticis.
Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque
Oneratus uvis, quas ipsa nigra erant. (bant
Alii quidem calcabant in lacu, alii hauriebant, alii autem dimica-
Pugnis, & luctando: alii vero alipedes lepores venabantur
Viri venatores, & serratis dentibus canes duo ante ipsos,
Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.
Iuxta ipsos autem & equites habebant laborem, proque praniis
Certamen habebant & pugnam. bene junctis autem in curribus
Auriga stantes, immittebant veloces equos,
Habenas laxantes. illi autem subsultantes volabant
Currus ferruminati, rotarumque modioli valde ex eo resonabant.
Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, neque enim dum
ipsis
Victoria completa erat, sed indefinitum habebant certamen.

Ipsis

---

293. Οἱ δ' αὖτ'.] In hoc & quarto deinceps versu pro ἐς παλάρας est in nonnullis codicibus, ἐν παλάῃσις.

304. Γέμφοι.] Legitur in Palatin. ἀπαλύξαι.

Τοῖαι ἢ κὴ ϖοδύκειϑ μέγας τέλπ⊙ ἐντὸς ἀγῶν⊙,
Χρύσει⊙, κλυτὰ ἔργα ϖερίφρον⊙ Ἡφαίστοιο.
Ἀμφὶ δ' ἴτην ῥέεν Ὠκεανὸς ϖληθούσῃ ἐοικώς.
Πᾶν ἢ σακεῖϑ σάκ⊙ πολυδαίδαλον. οἱ ἢ κατ' αὐτὸν
Κύκνοι ἀεροιπόται μεγάλ' ἤπυον· οἵ ῥα μὲ πολλοὶ
Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ. παὶρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντϑ,
Θαῦμα ἰδεῖν κὴ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, ὅ ῥὰ βυλὰς
Ἤφαι⊙ ποίησε σάκος μέγα τε σιβαρόν τε,
Ἀρσάμῳ⊙ παλάμῃσι, τὸ μὲ Διὸς ἄλκιμος ἰὸς
Πάλλειν ἐπιχειρεῖ· ἐπὶ δ' ἱστορίῃ ϑόρε δίφρε,
Εἵκελ⊙ ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
Κῦφα βιβάς· τῷ δ' ἡνίοχ⊙ κραιπνὸς Ἰόλα⊙
Δίφρε ἐπεμβεβαὼς ἰθυνέϑ καμπύλον ἅρμα.
Ἀΐσσιμβλον δέ σφ' ἦλθε ϑεὰ γλαυκῶπις Ἀθλώη,
Καί σφεας ϑαρσυνέουσ' ἔπτα πτερόεντα ϖεφυνία·
Χαίρετα Λυσσῆ⊙ ϑοὴ πηλεκλειϑῖο,
Νῦν δὴ Ζεὺς κρείτ⊙ ὔμμι διδοῖ, μαχάρεσσιν ἀνάσσων,
Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν κὴ ἐπὶ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
Ἄλλο δέ σοι τί ἔπ⊙ ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν·
Εὖτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶν⊙ ἀμείρῃς,
Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτῷ λιπέειν κὴ τεύχεα τοῖο·
Αὐτὸς ἢ βεϑλοισὶν Ἄρηι ἐπιόντα δοκεύσας,
Ἕνϑά κε γυμνωϑέντα σάκος ἀπὸ δαιδαλέοιο
Ὀφθαλμῷσιν ἴδῃς, ἔνϑ' ἀπαμύνῃ ὀξέϊ χαλκῷ·
Ἄψ δ' ἀναχάσασϑαι, ἐπεὶ ἄνυ τοι αἶσιμόν ἐστιν
Οὔϑ' ἱστῶς ἑλέειν, ὅτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
Ὣς εἰπὼν ἐς δίφρον ἐβήσατϑ δῖα ϑεάων,
Νίκλῳ ἀθανάτης χερσὶν κὴ κύδ⊙ ἔχυσα
Ἐστυμφώως. τότε δὴ ῥα διώκηϑ Ἰόλα⊙
Σμερδαλέον ϑ' ἵστοισιν ἐπείγετϑ. τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
Ῥίμφ' ἔφερον ϑοὸν ἅρμα, κραιπνοὶ πτολίοιο.
Ἐν γάρ σφιν μῶλ⊙ ἦκε ϑεὰ γλαυκῶπις Ἀθλώη,
Αἰγίδ' ἀναστείσασα· ϖεφυνάζις ἢ γαῖα.

Τοὶ

326. Καί σφεας.] Alias φωνήσασ'.
330. Ἄλλο.] Legitur etiam, Ἄλλο δέ τοι ἔπ⊙ ἐρέω.
333. Αὐτὸς.] Quædam exemplaria,

Ipſis autem etiam propoſitus erat magnus tripus intra agonem,
Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.
Circa extremam autem oram manabat Oceanus, inundanti ſimilis.
Totum autem continebat clypeum variegatum. per ipſum autem
Cygni altivolantes magnum clangebant, qui illic multi
Natabant in ſumma aqua. juxta autem piſces movebantur,
Mirum viſu, etiam Iovi gravitonanti, cujus conſiliis
Vulcanus fecit clypeum magnumque validumque,
Artificioſe expoliens manibus, quem quidem Iovis fortis filius
Iactabat facile: equeſtrem autem aſſilit in currum,
Similis fulguri patris Iovis, ægida tenentis,
Leviter ingrediens: huic autem auriga fortis Iolaus,
Bigis inſiſtens regebat curvum currum.
Prope autem ipſis advenit Dea cæſiis oculis Minerva,
Atque ipſos confirmans verbis volucribus alloquebatur:
Salvete Lyngei progenies longe inclyti,
Nunc itaque Iupiter robur vobis dat, is, qui beatis imperat,
Cygnumque interficere, & inclyta arma ejus deſpoliare.
Sed tibi aliud verbum dicam, multo præſtantiſſime populorum:
Poſtquam jam Cygnum dulci ævo ſpoliaveris,
Illum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipſius:
Ipſe autem hominum peſtem Martem accedentem obſervans,
Ubi nudatum clypeo variegato
Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro:
Retroque te recipe, quoniam tibi fas non eſt
Neque equos capere, neque inclyta arma illius.
Sic locuta, in currum aſcendit diva Dearum,
Victoriam immortalibus manibus & gloriam tenens
Certatim. Tunc igitur Iove natus Iolaus
Horrendum equos increpuit. illi autem à comminatione
Leviter ferebant celerem currum, pulverem cientes per campum.
Nam ipſis animum addiderat Dea cæſiis oculis Minerva,
Ægide concuſſa. ingemiſcebat autem circumquaque tellus.

Illi

---

plaria, inter quæ Palat. habent ὅτι τοῦτα, pro ὁπόσα.

344. Αἰγίδ'.] Πεσεσνάχησεν, idem cod.

Τοὶ δ' ἄμυδις ποθορμήσαντ' ἴκελαι πυρὶ πὲ θυέλλη,
Κύκνος θ' ἱππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος ἀϋτῆς.
Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
Ὀξέα χρεμίσαν, κορυφὰς δὲ σφιν ἄχλυς ἐκάλυψε.
Τὸν πότερον φορέσειε βίη Ἡρακληείη·
Κύκνε πέπον, τί νυ νῶϊν ἐπιχρεῶν ἀκέας ἵππους,
Ἀνδράσιν, οἵ τε πόνου καὶ ὀϊζύος ἴδρεις εἰμέν;
Ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δίφρον ἐΰξοον, ἠδὲ κελεύθου
Εἶκε παρὲξ ἰέναι. Τρηχεῖαν δέ τοι παρελαύνω
Ἐς Κήϋκα ἄνακτα· ὁ γὰρ δωτάμεν τι καὶ αὐτοῖ
Τρηχεῖαν κορυφέσσηκε, σὺ δ' οὔ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός.
Τῷ γὰρ ὀπυίεις παῖδα Θεμιστονόῃ κυανώπιν.
Ὢ πέπον, ἤ μὴν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τέλοντιὼ
Ἀρκέσῃ, εἰ δὴ νῶϊ σεσωσόμεθα πολεμίζειν.
Ἤδη μὲν τέ φημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
Ἔγχεϊ ἠμείρας, ὅτ' ἐπὲρ Πύλας ἠμαθόεντος
Ἀντίος ἔστη ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
Τεὶς μὲν ἐμοὶ κορυθὰς δορὶ τυπεὶς ἠρείσατο γαίῃ,
Οὐτάμενός περ· τὸ γὰρ τέτραφθαι, ἅλασε μηρὸν,
Παντὶ μέσῳ σακέϊ, λᾶαν δέ μέγα σάκος ἄρραξε·
Πρόσω δ' ἐν γούνασι χαμαὶ πέσεν ἔγχεϊ ὁρμῇ.
Ἔνθά κε δὴ λαοῖσιν ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βοοτόεντα.
Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἄρα Κύκνος ἐϋμμελίης ἐμφοίτης
Τῷ ἐπιπειθόμενος ἐκέλευε δ' ἑρυσσέμεναι ἵππους.
Δὴ τότ' ἀπ' ὠκυπόλοιο δίφρον θόρον αἶψ' ἐπὶ γαῖαν
Παῖς τε Διὸς μεγάλου, καὶ Ἐνυαλίοιο ἄνακτος.
Ἡνίοχοι δ' ἔστησαν ἁλίπλοκας ἵππους·
Τῶν δ' ὑποσυρομένων καναχίζετο ποσσὶ κονίη.
Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
Πέτρας ἀποθρώσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλας ἰὼν πίσωσι,

Πολλὰ

---

356. Τῷ γὰρ ὀπυίεις παῖδα.] In Solonis legibus opponebantur. βίεσθαι (male legitur βείεσθαι) & ὀπυίειν. Hesych. βίεσθαι, τὸ βίᾳ μίγνυσθαι, τὸ δὲ κατὰ νόμον ὀπυίειν.

364. Παντὶ.] Notandum est hic σάκος

Illi autem pariter procedebant, ſimiles igni ſive procellæ,
Cygnus equûm domitor, & Mars inſatiabilis bello.
Horum equi deinde obviam ſibi mutuo facti,
Acutum hinnivere, circaque ipſos reverberabatur ſonus.
Atque hunc prior alloquebatur vis Herculea:
Cygne ignave, cur contra nos tenetis veloces equos,
Viros, qui laboris & erumnæ experti ſumus?
In diverſum tene currum bene politum, atque è via
Cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo
Ad Ceycem regem. nam ille poteſtate pariter & majeſtate
Trachini antiſtat. Tu vero ſatis hoc ſcis etiam ipſe:
Ejus enim connubio tenes filiam Themiſtonoëm nigroculam.
O ignave, non enim tibi neque Mars mortis exitium
Prohibuerit, ſi nos inter nos congrediamur bellando.
Iam ipſum quidem aio ante quoque aliquoties periculum feciſſe
Haſta noſtra, quando pro Pylo arenoſo
Adverſus ſtetit mihi pugnam inſatiabiliter optans.
Ter ſiquidem mea haſta percuſſus ſuſtinuit ſe terra,
Vulneratus clypeo: quarto autem tranſadegi femur ejus,
Totis animis feſtinans, magnumque illius clypeum perforavi.
Pronus autem in pulveribus humi proſtratus cecidit haſta impetu.
Vbi etiam ignominia affectus inter immortales fuit,
Manibus ſub noſtris relictis ſpoliis cruentis.
Sic dixit: at Cygnus bellicoſus haudquaquam curabat,
Huic obtemperans, retinere trahentes currum equos.
Ac tunc à bene compactis bigis deſilierunt celeriter in terram,
Et Iovis filius magni, & Enyalii regis.
Auriga autem propius egerunt pulchricomos equos.
Illis autem irruentibus ſonitu pedum concitata eſt lata terra.
Vt autem ab alto vertice montis magni
Rupes deſiliunt, alia ſuper alias cadentes:

Mul-

σάκος poni priore longa, ut & infra verſ. 461. quum tamen alibi ſoleat Heſiodus alios Poëtas in corripienda illa ſyllaba ſequi.

372. Η'νίοχοι.] Scribe cum Palat. ἔμπλω.

374. Ω'ς δ' ὅτ'.] Comparatio hæc eſt Homero frequens.

384. Κάδ'

Πολλαὶ ἢ δρῦς ὑψικόμοι, πολλαὶ δέ τε φηγοὶ,
Αἴγειροί τε παντόβριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
Ρ'ίμφα κυλινδομένων, εἶως πεδίον δ' ἀφίκωνται·
Ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα χεκλήγοντες.
Πᾶσα ἢ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ' Ἰαωλκὸς,
Ἄργη τ', ἠδ' Ἑλίκη, Ἄνθειά τε ποιήεσσα,
Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον. οἱ δ' ἀλαλητῷ
Θιαυσιόῳ σπεύδεσκον. μέγα δ' ἔκλυπε μητίετα Ζεύς,
Καὶδ' ὁ ἄρ' ἀπ' ὑψηνόθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέσσας,
Σήμα τιθεὶς πολέμοιο ἰδ' μεγαθαρσέϊ παιδί.
Οἷος δ' ὁ βήσσης ὄρεος χαλεπὸς σφοδιδάζ
Καπρος χαυλιόδων φορυτῷ θυμῷ μεχίσασ
Ἀνδράσι θηρωτῆς, θῆρα δέ τε λάθρην ὀδόντα
Δοχμωθεὶς, ἀφρὸς ἢ περὶ στόμα μασιχόωντι
Λείβεται, ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην,
Ὀρθὰς δ' ὁ λοφιῇ φείσατ τείχας ἀμφί τε δειρῇ·
Τῷ ἴκτην Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππείης θόρε δίφρου,
Ἦμος ἢ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τίτυξ
Οὔζῳ ἐφιζάνῃ θέρος ἀνθρώποισιν ἀείδειν.
Ἄρχετα, ᾧ τε πόσις κὴ βρῶσις θῆλυς ἔέρση,
Καί τε παντημέριός τε κὴ ἠῶος χὰ αὐδὴ
Ἰὸδ' ὁ αἰνοτάτη, ὁπότε χρόα Σειρὸς ἄζῃ.
Τῆμος δὴ κέλχροισι φερεγλῶχες τελέθουσι,
Τάς τε θέρῃ ἀπείρυσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰόλωνται,
Οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα κὴ ἄχθος·
Τὼ ὥρῃ μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρῃ.
Ὡς ἢ λέοντε δύω ἀμφὶ κνημοῖς ἐλάφοιο
Ἀλλήλοις κοτέοντε, ἐπὶ σφέας ὁρμήσωσι,
Δεινὴ δὲ σφ' ἰαχὴ, ἄφατος δ' ἄμα γίνετ' ὀδόντων·
Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι,
Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μεχόθω
Αἰγὸς ὀρεστινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο

Πίο-

---

384. Καὶδ' ὁ.] Hoc Homero & Virgilio ſemper ſignum cladis eſt.

399. Τάς τε θέρῃ.] Σπείρουσιν Palatin.

401. Τὼ ὥρῃ.] Lege ὁρυσμαγδὸς.

415. Οἱδ'.]

Multaque quercus, multa item picea
Alnique totis radicibus refringuntur ab ipsis
Celeriter delabentibus, donec in campum perveniant:
Ita & illi in se mutuo ruebant cum magno clangore.
Tota autem Myrmidonum civitas celebrisque Iaolcus,
Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,
Pra voce utriusque valde resonabant. Illi autem cum clamore
Mirando congressi sunt. magnum autem intonuit prudens Iupiter,
Et à cœlo guttas dimisit sanguinolentas,
Signum id ponens bello, suo multum confidenti filio.
Qualis autem in vallibus montis acerbus aspectu
Aper, dentes habens exertos fertur impetu ad pugnandum
Cum viris venatoribus, acuitque candidum dentem
Per obliquum actus, spuma autem circa os mandenti
Destillat, oculique ipsi igni splendenti similes sunt,
Rectis autem in vertice horret setis, circaque collum:
Talis similis Iovis filius ab equestri desiliit curru.
Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
Ramo insidens, æstatem hominibus canere
Incipit, cujus & potus & cibus mollis ros est,
Atque per totum diem, & mane sub auroram fundit vocem
Æstu in gravissimo, quando corpus Sirius exsiccat.
Quando item & milia circum arista nascuntur,
Qua æstate seminant, cum uva acerba colorem mutant,
Qualia Bacchus dedit hominibus in latitiam & laborem;
Eo tempore pugnabant, multus autem tumultus excitabatur.
Vt autem leones duo, pro occisa cerva
Sibi mutuo irati, in se ipsos impetum faciunt,
Sevusque inter ipsos rugitus, strepitusque exoritur dentium;
Atque ut vultures incurvis unguibus repandirostri
Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
Capta montivaga gratia, aut fera cerva

Pinguis,

Πίονα, λῦτ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζηΐα αὐχὴν
Ἰφ' ἀπὸ νώτου, αὐτὸς δ' ἀπαλήσατο ἄλκην
Χώρῳ ἀϊδρείῃσιν· οἱ δ' ἑτεραλέως ἐνόησαν,
Ἐστυμφώους δέ οἱ ἀμφὶ μάχῃν δεδμεῖαν ἔθεντο·
Ὡς οἱ κεκληγόντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Ἔνθ' ἤτοι Κύκνον μὲν ἐϋστεφάνου Διὸς υἱὸν
Κτεινάμενον μεμαῶτα, σακὴ ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος·
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκῆν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
Ἀμφιτρυωνιάδης δὲ βίη Ἡρακληείη
Μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχει μακρῷ
Αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ἐτάνυσσε γυείων
Ἦλασ' ἐπικρατέως· λὰξ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε
Ἀνδροφόνος μελίη. μέγα δὲ σθένος ἔμπεσε φωτός.
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ὅτε πίτυς
Ἠλίβατος, πλαγεῖσα Διὸς πολιούχῳ κεραυνῷ·
Ὡς ἔριπ'. ἀμφὶ δέ οἱ βρόχαι τύχαι ποικίλα χαλκῷ.
Τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε Διὸς παλαιγενέος υἱὸς,
Αὐτὸς δ' βροθλοιῷν Ἄρεϊ ἐπιόντα δοκεύσας,
Δεινὸν ὁρῶν ὄσσοισι, λέων ὡς σώματι κύρσας,
Ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κεραϊτροῖς ἀνύσσας
Σχίσας ὄπλ' ταχέσσι, μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
Ἐμμενέως δ' ἄρα τε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ.
Γλαυκιόων δ' ὄσσοις δεινὸν, πολυρρήνες τε καὶ ὄμους
Οὐρῇ μαστίων, ποσὶ γλάφῳ· ἠδέ τις αὐτὸν
Ἔτλη ἐς ἄντα ἰδὼν χεδὸν ἐλθεῖν, ἠὲ μάχεσθαι.
Τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκόρητος ἀϋτῆς
Ἀντίος ἔστη Ἄρηος· ὃν φρεσὶ θαρσος ἀέξων
Ἐστυμφώους. ὁ δέ οἱ κεδὸν ἦλυθεν ἀχνύμενος κῆρ.
Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλης πέτρης πρηῶνος ὀρούσαι,
Μακρὴ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἡ δέ τε ἠχὴ

Ἔρχε-

---

415. Οὐδ'.] Scholiastes Græcus Tzetzes scribit, Seleucum quendam legere χαλκὶς, ut de hasta intelligatur. nam scutum, inquit, non erat æneum.

423. Ἀμφὶ δέ οἱ βρόχαι, &c.] Τύχαι ποικίλα sunt, sicut Terentio vestis varia, ἡ πολυτελὴς. Nec discedit

Pinguis, quam interfecit jaculando juvenis vir,
Sagitta è nervo emissa: ipse autem vagatur alio loco
Loci ignarus existens. at illi celeriter animadverterunt,
Certatimque pro ea pugnam acerbam instituerunt:
Sic & hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt.
Ibi sane Cygnus quidem potentis Iovis filium
Occidere meditans, clypeo aream hastam adegit,
Neque tamen perrupit as: defendebant enim dona Dei.
Contra autem Amphitryoniades, vis Herculea,
Inter galeam & clypeum, hasta longa,
Cervicem nudatum, celeriter, infra mentum,
Percussit valde, amboſque detondit tendones
Homicida lancea. magnum enim robur inciderat viri.
Cecidit autem veluti cum quercus aliqua, aut cum rupes
Excelsa, icta Iovis fumanti fulmine:
Sic cecidit. circum ipsum autem resonabant arma variegata are.
Atque hunc quidem ibi reliquit Iovis arumnosus filius.
Ipse autem occisorem hominum Martem accedentem observans,
Savum videns oculis, ut leo corpus forte nactus,
Qui admodum accurate pelle validis unguibus
Dissecta, quam celerrime dulcem animum abstulit:
Alacriter autem hujus nigrum expletur cor,
Ac cæsis intuens oculis savum quiddam, costasque & humeros
Cauda flagellans, pedibus fodit; neque quisquam ipsum
Sustinet ex adversa aspiciens prope ire, neque pugnare.
Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis bello
Contra Martem stetit, in pracordiis audaciam augens
Certatim. Ille autem prope venit afflicto corde.
Vtrique autem cum clamore alter alterum invaserunt.
Vt autem, quando à magno rupes cacumine pracipitans,
Et in longum delata saltu volvitur, fragorque

Venit

---

dit multum Diaconus, qui interpretatur κεκραλλωπισμένα ἐκ χαλκοῦ.

425. Αὐτὸς.] Aut retinendum ὀπιόντα, ut supra, aut προπόντα, ut in Palatino, pro προπέντα.

431. Οὐρῇ.] Legitur etiam μυσιχόων.

Ἔρχεται ἐμμεμαῶτα, πάγος δ' οἱ ἀνιεβόλησεν
Ὑψηλὸς, τῷ δὴ σφιν εἰκέτην, ἔνθα μιν ἴσχει·
Τόσση ὁ μὲν ἰαχῇ βεσσάμενος ἠλιος Ἄρης
Κεκληγὼς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἐμμαπέως ὑπ' ἐδέκτο.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
Ἀντίη ἦλθεν Ἄρηος, ἐρεμνὰ δ' αἰγίδ' ἔχουσα,
Δειναὶ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἄρες ἐπίσχες μηδὲ κρείσσονα νῆ χείρονας ἄπτυς.
Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
Ἡρακλέα κλεινάορα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' ἀντίος ἴσασ' ἐμεῖο.
Ὣς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πεῖθ' Ἄρεως μεγαλήτορα θυμόν.
Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων,
Καρπαλίμως ἐπόρουσε βίῃ Ἡρακληείῃ,
Καχλάζων μεμαώς· νῆ ῥ' ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος
Σακέσπαλον, ἐξ ὦμοιο διὲκ τελαμῶνα θοῦρον,
Ἐν σάκεϊ μεγάλῳ. ἀπὸ δ' ἠλασκῶπις Ἀθηνὴ
Ἔγχος ἐρεμνὸν ἔτυψε, διέξαμψεν δὲ δι' ὄφρυ.
Δεινὸν δ' Ἄρηι ἄχος εἶλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὀξὺ,
Ἔστυτ' ἐφ' Ἡρακλῆϊ κρατερόφρονι· τὸν δ' ἐπιόντα
Ἀμφιτρυωνιάδης δεινῆς ἀκόντισε δύπτης,
Μηρὸν γυμνωθέντα σάκους ὑπὸ δαιδαλέοιο,
Οὔτασε δ' ἐπικερτέως· διὰ δὲ μέγα σάρκος ἄεσσε,
Δοιμὰ ναιετάουσα, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσσῃ.
Τὼ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἐΰτροχον ἅρμα καὶ ἵππους
Ἤλασαν αἶψ' ἔγχεσς, καὶ ἀπὸ χθονὸς ὀρυοδείης
Ἐς Ὄλυμπον βῆσαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα
Ἵππους μασιέτην, ἵκανε δὲ μακρὸν Ὄλυμπον.
Υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος,
Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
Νίσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τριχῖνος ἵκανε
Ἵππους ὠκυπόδεσσιν. ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθηνὴ
Ἔξίκετ' Ὄλυμπόν δὲ μέγαν καὶ δώματα πατρός.

Κύκνον

450. Ὣς ἔφατ'· ἀλλ' ὐ.] Palatin. Ἄδης.

458. Ἔστυτ'.] MS. Ἡρακλῆϊ editi quidam Ἡρακλεῖ.

5 Καὶ

Venit ſubito ingens, collis autem ipſi obvius ſit
Altus, ad quem curſu defertur, ubi ipſam retinet:
Tanto ille fremitu, currruum gravator, pernicioſus Mars
Vociferans irruit; ille autem prompte venientem excepit.
Porro Minerva filia Iovis agida tenentis
Obviam venit Marti, tenebroſam habens agidem,
Sæva autem torve intuens, verbis volucribus allocuta eſt:
Mars, inhibe animos ingentes & manus invictas:
Neque enim tibi fas eſt inclyta arma auferre,
Hercule occiſo, Iovis magnanimo filio.
Sed age, deſiſte à pugna, neque adverſus ſteteris mihi.
Sic ait: ſed non perſuaſit Martis magnanimi animo:
Sed magno fremitu flamma ſimilia arma vibrans,
Celeriter invaſit vim Herculeam,
Occidere feſtinans: & conjecit æratam haſtam
Acriter, ob ſuum filium iraſcens mortuum,
In clypeum magnum. At procul caſia Minerva
Haſtæ impetum avertit, manu deflectens à curru.
Acerbus autem dolor Martem cepit: extractoque gladio acuto,
Irruit contra Herculem magnanimum. at illum accedentem
Amphitryoniades, ſævo inſatiabilis bello,
Femore nudatum clypeo ſub variegato
Vulneravit valide: magnumque trajecit clypeum,
Haſta vibrans: in terra autem proſtravit media Martem
At illi Pavor & Metus agilem currum & equos
Adegerunt celeriter propius, & à terra habente latas vias
In currum poſuerunt variegatum: atque inde celeriter
Equos flagellis impulerunt, veneruntque in altum Olympum.
Filius autem Alcmenæ & glorioſus Iolaus,
Cygno deſpoliato armis ab humeris pulchris detractis,
Revertebantur. moxque exinde ad civitatem Trachiniam venerunt
Equis velocibus. At caſiis oculis Minerva
Pervenit in Olympum magnum, & domos patris.

Κύκνον δ' αὖ κήϋξ ἥπτεν, καὶ λαὸς ἀπείρων,
Οἵ ῥ' ἐξὺς ναῖον πόλιος κλειτῆς βασιλῆος,
Ἄνθηλα, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτόν τ' Ἰαωλκὸν,
Ἄρνην τ' ἠδ' Ἐλίκην. πολλὸς δ' ἠγείρετο λαὸς, 475
Τιμωντες Κήϋκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
Τῷ ἦ τεφον καὶ σῆμ' ἀϊδὲς ποίησαν Ἀχαιοὶ,
Ὄμερον χειμερίῳ πολήθων. τὸς γὰρ μὲν Ἀπόλλων
Λητοΐδης λῶϊξ', ὅτε ῥα κλειτὰς ἑκατόμβας
Ὅσσας ἄγοι Πυθοῖδε, βίη σύλασσε δοκεύων. 480

ΤΕΛΟΣ.

ΗΣΙΟΔΟ-

Cygnum autem contra Ceyx ſepelivit, & populus infinitus,
Qui prope civitatem habitant inclyti regis,
Anten, Myrmidonumque civitatem, celebremque Iaolcum,
Arnenque & Helicen. multus autem congregabatur populus,
Honorantes Ceycem, carum beatis Diis.
Sed illius ſepulcrum & monumentum obſcurum reddidit Anaſtrus,
Imbre hyemali exundans. ita enim ipſum Apollo
Latonæ filius juſſit, propterea quod inclytas hecatombas
Quicunque portaret Delphos, eum vi ſpoliabat infidiatus.

FINIS.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Θεογονία.

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν,
Αἵθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζάθειόν τε,
Καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα ποσσ' ἁπαλοῖσιν
Ὀρχεῦνται, καὶ βωμὸν ἐριθενέος Κρονίωνος,
Καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χρόα Περμησσοῖο,
Ἢ Ἱππουκρήνης, ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο,
Ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο,
Καλούς, ἱμερόεντας· ἐπιρρώσαντο δὲ ποσσίν.
Ἔνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἠέρι πολλῷ,
Ἐννύχιαι ἔστιχον, ἀθεσπεσίην ὀπ' ἀοιδήν.
Ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγιόχον, καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργείην, χρυσέοις ποδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
Κούρην τ' Αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Ἠδὲ Ποσειδάωνα γαιήοχον, ἐννοσίγαιον,
Καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἑλιγβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
Ἥβην τε χρυσοστέφανον, καλήν τε Διώνην,
Ἠὼ τ', Ἠέλιόν τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
Γαῖάν τ', Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ νύκτα μέλαιναν·
Ἄλλων τ' Ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.
Αἵ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδήν,
Ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὑπὸ ζαθέοιο.
Τόνδε δέ με πρώτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο·
Ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
Ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
Ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ὣς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι·

Καὶ

---

5. Καί τε.] In nonnullis exemplaribus est Τερμησσοῖο. & verſ. ſequenti quidam dividunt ἵππου κρήνης.

32. Θέ-

HESIODI ASCRÆI DEORVM GENERATIO.

A Muſis Heliconiadibus incipiamus canere,
Qua Heliconis habitant montem, magnumque divinumque:
Et circa fontem nigrum pedibus teneris
Saltant, aramque prapotentis Saturnii,
Atque abluta tenero corpore in Permeſſo,
Aut in Hippocrene, aut in Olmio ſacro,
Summo in Helicone choreas duxerunt,
Pulchras, amabiles; fortiterque tripudiarunt pedibus.
Inde concitata, velata aëre multo,
Noctu incedebant, perpulchram vocem emittentes,
Celebrantes Iovemque agida tenentem, & venerandam Iunonem
Argivam, aureis calceamentis incedentem:
Filiamque Ægiochi Iovis, caruleos oculos habentem Minervam:
Auguremque Apollinem, & Dianam ſagittis gaudentem,
Atque Neptunum terram continentem, terra motorem,
Et Themin venerandam, & nigris oculis Venerem,
Hebenque aurea corona decoram, formoſamque Dionen,
Auroramque, Solemque magnum, ſplendidamque Lunam,
Latonamque, Iapetumque, ac Saturnium verſipellem,
Terramque, Oceanumque vaſtum, & Noctem atram:
Aliorumque immortalium ſacrum genus ſemper exiſtentium.
Qua olim Heſiodum pulchrum docuerunt carmen,
Agnos paſcentem Helicone ſub divino.
Hoc autem me primum Dea ſermone compellarunt,
Muſa Olympiades, filia Iovis Ægiochi:
Paſtores in agris pernoctantes, mala probra, ventres ſolum,
Scimus mendacia multa dicere veris ſimilia:
Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.
Sic dixerunt filia Iovis magni veridica,

Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐρεθηλέος ὄζον,
Δρέψασ' ἤγητόν. ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
Θείην, ὥστε κλύοιμι τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα.
Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
Σφᾶς δ' αὐτὰς πρώτας τε καὶ ὑστάτας αὖτις ἀείδειν.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην;
Τεύνη, Μουσάων δὲ χάριν ἐκπάγλου ἀκούσω
Ὑμνοῦσαι τέρψιν μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
Εἰρομένας, τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα,
Φωνῇ ὁμηρεούσας· τῶν δ' ἀκάματος ῥέε αὐδὴ
Ἐκ στομάτων ἡδεῖα. γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς
Ζηνὸς ἐριγδούπου θεᾶν ὀπὶ λειριοέσσῃ
Σκιδναμένῃ. ἠχεῖ δ' ὑπερώια νιφόεντος Ὀλύμπου,
Δώματα αἰθαλόεντα. αἱ δ' ἄμβροτον ὄσσαν ἰεῖσαι,
Θεῶν γένος αἰδοῖον πρώτιστον κλείουσιν ἀοιδῇ
Ἐξ ἀρχῆς, οὓς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ἔτικτεν,
Οἵτ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτῆρες ἐάων.
Δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσι θεάς, λήγουσί τ' ἀοιδῆς,
Ὅσσον φέρτατός ἐστι θεῶν, κράτεΐ τε μέγιστος.
Αὖθις δ' ἀνθρώπων τε γένος, καρτερῶν τε γιγάντων
Ὑμνοῦσαι, τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
Λησμοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηράων.
Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεύς,
Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι
Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πολλὰ τελέσθη,
Ἡ δ' ἔτεκ' ἐννέα κούρας ὁμόφρονας, ᾗσιν ἀοιδὴ

Μέμε-

---

32. Θείην.] Magis placeret altera lectio, ἵνα κλείοιμι, si cum ea stare posset versus, quod infra quoque Poëta utatur verbo κλείειν. Quid si vero legamus ὡς κλείοιμι.

48. Ἀρχόμεναί.] Altera lectio, λήγουσαι, videretur forte fortassis melius convenire, si mensura versus ferre posset.

Et mihi ſceptrum dederunt, lauri perviridis ramum,
Decerpere mirandum. inſpirarunt autem mihi vocem
Divinam, ita ut ſcirem tam futura quam praterita.
Et me jubebant celebrare beatorum genus ſempiternorum,
Se vero primo & poſtremo ſemper decantare.
Sed quo mihi hac circa quercum, aut circa petram?
O tu, à Muſis ordiamur, qua Iovi patri
Canendo oblectant magnum animum in Olympo,
Memorantes, & praſentia, & futura, & praterita,
Vocem inter ſe aptantes. illarum vero indefeſſa fluit vox
Ab ore ſuavis. rident autem domus patris
Iovis valde tonantis, Dearum voce à ſuavi
Diſperſa. reſonat vero vertex nivoſi Olympi,
Domus immortalium. ha vero immortalem vocem emittentes,
Deorum genus venerandum in primis celebrant cantilena,
Ab exordio, quos Tellus & Cœlum latum genuerunt,
Quique ex his prognati ſunt Dii, datores bonorum.
Secundo rurſum Iovem, Deorum patrem atque etiam hominum,
Incipienteſque canunt Dea, & finientes carmen,
Quam ſit praſtantiſſimus Deorum, & imperio maximus.
Porro & hominum genus, fortiumque gigantum
Celebrantes, oblectant Iovis mentem in Olympo,
Muſa Olympiades, filia Iovis egida habentis:
Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
Mnemoſyne, fertilitati Eleutheris imperans,
Oblivionemque malorum, & ſolatium curarum.
Novem enim ei noctes mixtus eſt prudens Iupiter,
Seorſim ab immortalibus, ſacrum lectum conſcendens.
Sed cum jam annus exactus, circumvoluta vero eſſent tempora
Menſium decreſcentium, dieſque multi tranſacti eſſent,
Ipſa peperit novem filias concordes, quibus carmen

Cura

---

poſſet. Senſus certe eſt manifeſtus. idem nempe qui eſt, verſ. 34. Σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰεὶ ἀείδειν. qui commode effici non poteſt, ſi legamus λήγωσι, niſi ita exponamus: καὶ λήγειν ἀοιδῆς; ſubintellige, αὐτὸν ὑμνοῦσαι.

60. Η' δ' ἔπεκ'.] Secundum quoſ-

Μίμβλετον, ὃν ῥήθεσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχουσιν,
Τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμπου,
Ἐνθά σφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
Πὰρ δ' αὐτῆς Χάριτες, καὶ Ἵμερος οἰκί' ἔχουσιν,
Ἐν θαλίης· ἐρατὸν δὲ μέλος στόμα ὄσσαν ἱεῖσαι,
Μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἤθεα κεδνὰ
Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὄσσαν ἱεῖσαι.
Αἱ τότ' ἴσαν πρὸς Ὄλυμπον ἀγαλλόμεναι ὀπὶ καλῇ,
Ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
Ὑμνεύσαις· ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπὸ δαῖτος ὀρώρει,
Νειατομβρέων πατρὸς εἰς ὅν. ὁ δ' ἤρανα ἐμβασιλεύει,
Αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
Κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον. εὖ δὲ ἕκαστα
Ἀθανάτοις διέπαξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμάς.
Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι ἄειδον, ἀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε, Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη τε,
Καλλιόπη θ'· ἡ δὴ πασέων προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.
Ἣ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Ὅντινα τιμήσωσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
Γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλήων,
Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσσῃ γλυκερὸν χέουσιν ἀοιδὸν,
Τοῦ δ' ἔπι' ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα· οἱ δέ νυ λαοὶ
Πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶσι, δίκας ἰθείησι θέμιστας
Ἰθυνόντα δίκῃσιν. ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων,
Αἶψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε.
Τοὔνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὕνεκα λαοῖς
Βλαπτομένοισιν ἀγορῇφι μετάτροπα ἔργα τελοῦσι
Ῥηιδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὡς, ἱλάσκονται
Αἰδοῖ μειλιχίῃ· μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν.

Οἵη

---

quosdam esset scribendum κῦρας, quod ρας corripiatur: sed non assentiuntur veteres codices.

61. Μίμβλετον.] Ald. edit. habet

Cura eſt, in pectoribus ſecurum animum habentibus,
Paululum à ſummo vertice nivoſi cœli,
Vbi ipſis ſplendidique chori, & ædes pulchræ.
Iuxta vero eas Gratiæ & Cupido domos habitant,
In conviviis: amabilem autem per os vocem emittentes,
Canunt omniumque leges, & mores venerandos
Immortalium celebrant, amabilem autem per os vocem emittentes.
Iſtæ tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchra,
Immortali cantilena: undique vero reſonabat terra atra
Canentibus hymnos: jucundus vero à pedibus ſtrepitus excitabatur,
Euntium ad patrem ſuum. ille autem in cœlo regnat,
Ipſe habens tonitru, atque ardens fulmen,
Vi ſuperato patre Saturno. bene autem ſingula
Immortalibus diſpoſuit ſimul, & induxit honores.
Hæc ſane Muſæ canebant, cœleſtes domos tenentes:
Novem filiæ magno è Iove prognatæ:
Clioque, Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneque,
Terpſichoreque, Eratoque, Polymniaque, Vraniaque,
Calliopeque: hæc autem præſtantiſſima eſt omnium.
Hæc enim & reges venerandos comitatur.
Quemcunque honoratura ſunt Iovis filiæ magni,
In lucem editumque aſpexerint à Iove nutritorum regum,
Hüic quidem ſuper linguam dulcem fundunt cantilenam,
Hujus verba ex ore fluunt blanda: cæterum populi
Omnes ad ipſum reſpiciunt, diſcernentem jus
Rectis judiciis. hic autem, tuto cauteque loquens,
Statim etiam magnam contentionem ſcite diremit.
Propterea enim reges prudentes, quod populis
Damno affectis in foro res iterum integras reſtituunt
Facile, mollibus alloquentes verbis.
Incedentem vero per urbem, veluti Deum, placant
Reverentia blanda: eminet vero inter ipſos congregatos.

Tale

---

bet μίλιτας: Germ. μέλλιτας: Venet. μεμέλητας. Sed notum eſt ex Homero, μεμέλητας contrahi in μέμβλιτας.

Οἷά τοι Μουσέων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί·
Ἐκ δὲ Διὸς, βασιλῆες. ὁ δ' ὄλβιος ὅντινα Μοῦσαι
Φίλωνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
Εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ
Ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
Μουσάων θεράπων κλέα προτέρων ἀνθρώπων
Ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεοὺς οἱ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Αἶψ' ὅγε δυσφροσυνέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
Μέμνηται· ταχέως δὲ παρίτροπα δῶρα θεάων.
Χαίρετε τέκνα Διὸς, δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων,
Οἳ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Νυκτός τ' ὀνοφερῆς, οὓς θ' ἁλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος.
Εἴπατε δ' ὡς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο,
Καὶ ποταμοὶ, καὶ Πόντος ἀπείριτος οἰδματι θυων,
Ἄστρα τε λαμπετόωντα, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Οἵ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων·
Ὡς τ' ἄφενος δάσαντο, καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
Ἠδὲ καὶ ὡς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὄλυμπον.
Ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἰπατ' ὅ, τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.
Ἦτοι μὲν πρώτιστα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης·
Ἠδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Λυσιμελὴς, πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων
Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βυλήν.
Ἐκ Χάεος δ' Ἔρεβός τε, μέλαινά τε Νὺξ ἐγένοντο.
Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο·
Οὓς τέκε κυσαμένη, Ἐρέβει φιλότητι μιγεῖσα.
Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἶσον ἑαυτῇ
Οὐρανὸν ἀστερόεντ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι,
Ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί.

Γείνατο

Tale Muſarum ingens munus hominibus.
A Muſis etenim, & eminus feriente Apolline,
Viri cantores ſunt ſuper terram & citharœdi:
Ex Iove vero reges. Ille vero beatus, quemcunque Muſæ
Amant: ſuavis ei ab ore fluit vox.
Quod ſi enim quis luctum habens recenti dolore ſaucio animo
Triſtetur, animo dolens, caterum Poëta
Muſarum famulus res claras priſcorum hominum
Laudibus celebraverit, beatoſque Deos qui Olympum incolunt;
Statim hic ſollicitudinum obliviſcitur, nec quicquam dolorum
Meminit: cito enim deflexerunt eum alio dona Dearum.
Salvete natæ Iovis, date vero amabilem cantilenam.
Celebrate quoque immortalium divinum genus, ſemper exiſtentium,
Qui Tellure prognati ſunt, & Cœlo ſtellato,
Nocteque caliginoſa, quoſque ſalſus nutrivit Pontus.
Dicite inſuper, ut primum Dii & terra fuerint,
Et flumina, & Pontus immenſus, æſtu furens,
Aſtraque fulgentia & cœlum latum ſuperne:
Et qui ex his nati ſunt Dii, datores bonorum.
Vtque opes diviſerint, & quomodo honores diſtinxerint,
Atque quomodo primum multis implicitum ſpharis tenuerint cœlum.
Hæc mihi dicite Muſæ, cœleſtes domos inhabitantes
Ab initio: & dicite quodnam primum fuerit illorum.
Primo omnium quidem Chaos fuit, ac deinde
Tellus lato pectore prædita, omnium ſedes tuta ſemper
Immortalium, qui tenent juga nivoſi Olympi,
Tartaraque tenebricoſa in receſſu terræ ſpacioſæ:
Atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales Deos,
Solvens curas, & omnium Deorum, omniumque hominum
Domat in pectoribus animum, & prudens conſilium.
Ex Chao vero Erebuſque, nigraque Nox editi ſunt.
Ex nocte porro Ætherque & Dies prognati ſunt:
Quos peperit ubi concepiſſet, Erebo amore mixta.
Tellus vero primum quidem genuit parem ſibi
Cœlum ſtellis ornatum, ut ipſam totam obtegat,
Vtque eſſet beatis Diis ſedes tuta ſemper.

Genuit

Γείναθ' ὕρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἀναύλους
Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' ὄρεα βησσήεντα.
Ἠ' ἦ γε ἀτρύγητον Πέλαγος τέκεν οἴδματι θῦον,
Πόντον, ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ ἐνηθεῖσα, τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Κοῖόν τε, Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ', Ἰαπετόν τε,
Θεϊάν τε, Ῥείαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε,
Φοίβην τε χρυσοστέφανον, Τηθύν τ' ἐρατεινήν.
Τοὺς δὲ μετ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
Δεινότατος παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
Γείναθ' δ' αὖ Κύκλωπας ὑπερφιάλους ἦτορ ἔχοντας,
Βρόντην τε, Στερόπην τε, καὶ Ἄργην ὀβριμόθυμον.
Οἵ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοσαν, τεῦξάν τε κεραυνόν·
Οἵ δή τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
Μοῦνον δ' ὀφθαλμὸς μέσσῳ ἐπέκειτο μετώπῳ.
Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρα σφέων
Κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἔην ἐπὶ μετώπῳ·
Ἰσχύν τ' ἠδὲ βίην καὶ μηχανὰς ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι, οὐκ ὀνομαστοί,
Κοττός τε, Βριάρεώς τε, Γύγης θ', ὑπερήφανα τέκνα.
Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀΐσσοντο
Ἄπλαστοι· κεφαλαὶ δ' ἑκάστῳ πεντήκοντα
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκεν ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
Ἰσχὺς δ' ἄπλαστος, μεγάλῳ ἐπὶ εἴδεϊ.
Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
Δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῆι
Ἐξ ἀρχῆς· καὶ τοῦ μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
Πάντας ἀπεκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίεσκε,
Γαίης ἐν κοιλῳῶνι· κακῷ δ' ἐπέρπετο ἔργῳ
Οὐρανός, ἡ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη,
Στεινομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσατο τέχνην.
Αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος,

Τεῦξε

---

140. Βρόντην.] Hæc lectio Latinorum Poetarum testimoniis confirmatur. Altera autem Ἀστερόπην habet pro Στερόπην.

145. Κυ-

Genuit praterea montes altos, Dearum gratas ſpeluncas
Nympharum, qua habitant per montes ſaltuoſos.
Atque etiam infrugiferum pelagus peperit æſtu furens,
Pontum, abſque amore ſuavi. caterum deinde
Cœlo concumbens, peperit Oceanum profundos vortices habentem,
Cœumque, Creumque, Hyperionemque, Iapetumque,
Theamque, Rheamque, Theminque, Mnemoſynenque,
Phœbenque aurea corona inſignem, Tethymque amabilem.
Hos vero poſt natus minimus natus eſt Saturnus vafer,
Acerrimus inter liberos: floridum autem odio proſequebatur paren-
Porro genuit & Cyclopes ſuperbum cor habentes, (*tem.*
Brontenque, Steropenque, & Argen forti animo praditum:
Qui Iovi & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
Qui ſane per alia Diis ſimiles erant,
Vnus vero oculus media poſitus erat fronte.
Cyclopes vero illis nomen è re erat, eo quod ipſorum
Circularis oculus unicus inerat fronti:
Roburque & vires, & molimina erant in operibus.
Alii rurſus è Tellure & Cœlo prognati ſunt,
Tres filii magni, & prævalidi, non nominandi,
Cottuſque, Briareuſque, Gygeſque, ſuperba proles.
Quorum centum quidem manus ab humeris impetuoſe movebantur
Inacceſſæ: capita vero unicuique quinquaginta
Ex humeris prognata erant ſuper robuſtos artus.
Robur autem immenſum, validum, ingenti in ſtatura.
Quotquot enim Tellure & Cœlo procreati ſunt,
Potentiſſimi filiorum, ſuo vero infenſi erant parenti
Ab initio. & horum quidem ut quiſque primum naſcebatur,
Omnes occultabat, & in lucem non emittebat,
Terra in latebris: malo autem oblectabatur opere
Cœlum. ipſa vero intus ingemiſcebat Terra vaſta,
Arctata: doloſam vero malamque excogitavit artem.
Statim vero cum procreaſſet genus cani ferri, Fabri-

145. Κυκλοτερὲς.] Al. ἑὼν, al. ἔεν. patet autem legendum eſſe ἔεις, pro εἷς per diæreſin.

158. Κόθμωνι.] Nomina appellativa in ὼν & εἰον ſignificant locum.

188. Mi-

Τοῦξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπίφρασσε παισὶ φίλοισιν.
Εἶπε δ' ἀθρόοισιν, φίλον τέκεσθαι ἦτορ·
Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀτασθάλου, αἶψα δ' ἐθέλητε
Πείθεσθαι, πατέρα γε κακὸν τίσωμεν λώβην
Ἠμετέρην· ὡς πρόσθεν γὰρ ἀείκελα μήσατο ἔργα.
Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄφαρ πάντας ἔλεν δέος, οὐδέ τις αὐτῶν
Φθέγξασθαι δολόεντα μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
Ἄψ αὖτις μύθοισι πρεπόντως πειρήσασκε·
Μῆτερ, ἐγὼ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
Ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε δυσώνυμον οὐκ ἀλεγίζω
Ἠμετέρην· ὡς πρόσθεν γὰρ ἀείκελα μήσατο ἔργα.
Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
Εἷσε δέ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χερσὶ
Ἅρπην δαιδαλέην· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
Ἱμείρων φιλότητος ἐπέχυτο, καὶ ῥ' ἐπαύδα
Πάντη. ὁ δ' ἐκ λοχοῖο παῖς ἀρέξατο χειρὶ
Σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἅρπην,
Μακρὴν, καρχαρόδοντα, φίλα δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς
Εὐσυμβλήτως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
Ἐξοπίσω. τὰ μὲν οὔπη ἐτώσια ἔκφυγε χειρός·
Ὅσσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
Πάσας δέξατο Γαῖα. περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν,
Γείνατ' Ἐρινῦς τε κρατερὰς, μεγάλους τε Γίγαντας,
Τεύχεσι λαμπομένους, δολιχὰ ἕσσαντο χερσὶν ἔγχεα,
Νύμφας θ' ἃς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
Μήδεά θ', ὡς τοπρῶτον ἀπὸ μήδεα πατρὸς ἀδάμαντος
Κάββαλ' ἐπ' Ἠπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ Πόντῳ,
Ὡς φέρετ' ἀμφὶ πολὺν χρόνον· ἀμφὶ δὲ λευκὸς
Ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὄρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κύρτῃ
Ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
Ἔπλετο· ἔνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἵκετο Κύπρον.

Ἐκ

---

188. Μήδεά θ'.] Non video quomodo ἀδάμαντος ad sensum applicari possit. Lege itaque cum exemplari Venetiis excuso ἀδάμαντι, & in

Fabricavit magnam falcem, edixit vero caris liberis.
Dixit autem animum addens, caro mœrens corde:
Filii mei & patris nefarii, si volueritis
Parere, patris malam ulciscemur contumeliam
Vestri. prior enim sæva machinatus est opera. (*lorum*
Sic dixit: illos vero omnes invasit metus, neque quisquam il-
Locutus est. confirmato animo tandem magnus Saturnus versutus
E contra verbis compellavit matrem castam:
Mater, ego certe hoc in me recipiens peragam
Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo
Nostrum. prior enim sæva meditatus est opera.
Sic dixit: gavisa est autem valde animo Tellus ingens.
Collocavit autem ipsum celans in insidiis: indidit vero manui
Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni.
Venit autem Noctem adducens magnum Cœlum: undique vero
Cupiens amorem imminebat, & sæve extentum est (*Telluri*
Passim. ex insidiis autem filius petiit manu
Sinistra, dextra vero immanem cepit falcem,
Longam, asperos dentes habentem, carique genitalia patris
Festinanter demessuit, rursumque abjecit ut ferrentur
Pone. illa quidem non incassum elapsa sunt manu:
Quotquot enim gutta proruperunt cruenta,
Omnes suscepit Terra. circumvolutis autem annis,
Produxit Erinnyasque validas magnosque Gigantes,
Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
Nymphasque, quas Melias vocant super immensum terram.
Testiculisque ut prius resectis, ferrum
Projecit circa Epirum undis agitatum in pontum.
Sic ferebantur per pelagus longo tempore: circumcirca vero alba
Spuma ab immortali corpore oriebatur: in ea puella
Innutrita est: primum vero ad Cytheras divinas
Vehebatur, inde tum circumfluam pervenit ad Cyprum.

Pro-

& in interpretatione Latina pro ferrum, ferro, reponendum. Nam κάββαλ', & quæ sequuntur, de ipsis genitalibus omnino intelligenda sunt. Ibidem quoque, Η'πειρε πελ.

209. Φά-

Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός. ἀμφὶ δ' ποίη
Ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην,
Ἀφρογενείδν τε θεὰν, καὶ ἐϋστέφανον Κυθέρειαν
Κικλήσκουσι θεοί τε καὶ ἄνέρες, οὕνεκ' ἐν ἀφρῷ
Θρέφθη· ἠπὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις·
Κυπρογενείαν δ', ὅτι γένετο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
Ἠδὲ φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη.
Τῇ δ' Ἔρως ἀμάρτησε, καὶ Ἵμερος ἕσπετο καλὸς,
Γενομένῃ παπρῶτα, θεῶν τ' ἐς φῦλον ἰούσῃ.
Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἣ δὲ λέλοιπε
Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεῖσι,
Παρθενίην τ' ὀάρους, μειδήματά τ' ἐξαπάτας τε,
Τέρψιν τε γλυκερὴν, φιλότητά τε, μειλιχίην τε.
Τὴν δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπίκλησιν καλέεσκεν,
Παῖδας νηκερδέων μέγας Οὐρανὸς, οὕς τέκεν αὐτός.
Φάσκε δὲ, τισαίνοντας ἀταρθαλίῃ μέγα ῥέξαι
Ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα πίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι.
Νὺξ δ' ἔτεκε συμερή τε Μόρον, καὶ Κῆρα μέλαιναν,
Καὶ Θάνατον· τέκε δ' Ὕπνον· ἔτικτε δὲ φῦλον Ὀνείρων·
Οὔτινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νὺξ ἐρεβεννή.
Δεύτερον αὖ Μῶμον, καὶ Ὀϊζὺν ἀλγινόεσσαν·
Ἑσπερίδας θ', αἵς μῆλα πέρην κλυτὸν Ὠκεανοῖο
Χρύσεα καλὰ μέλουσι, φέρουσί τε δένδρεα καρπόν·
Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνους,
Κλωθώ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἄτροπον· αἵτε βροτοῖσι
Γενομένοισι δίδεσθον ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,
Αἵτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραβάσιας ἐφέπουσιν,
Οὐδέποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
Πρίν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὀπιν ὅστις ἁμάρτῃ.
Τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
Νυὺξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα,
Γῆράς τ' ὀλοόφρονα, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον.
Αὐτὰρ Ἔριν συμερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,

Λήθην

---

209. Φάσκε.] Τιτάνους quidam exponunt *nocentes*. sed judicet lector num potior sit interpretatio, *extendentes*, scilicet manum.

227. Λή-

Prodiit vero veneranda formosa Dea: circum vero herba
Pedibus sub mollibus crescebat: Aphroditem autem ipsam,
Spuma proguatam Deam, & decoram pulchris sertis Cytheream,
Nominant tam Dii quam homines: eo quod in spuma
Nutrita fuit: Cytheream autem quod appulit Cytheris:
Cyprigenam vero, quod nata sit undosa in Cypro:
Atque amantem genitalia, quia ex genitalibus emersit.
Hanc vero Amor comitatus est, & Cupido sequebatur pulcher,
Natam primum, & Deorum ad cœtum euntem.
Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
Sortem inter homines & immortales Deos,
Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones,
Oblectationemque suavem, & amicitiam, blanditiasque.
Illos vero pater Titanas cognomento vocabat,
Filios objurgans magnus Cœlus, quos genuit ipse:
Dictitabat porro, festinantes ex proteruia magnum patrasse
Facinus, cujus deinceps ultio in posterum futura sit.
Nox praterea peperit odiosum Fatum, & Parcam atram,
Et Mortem: peperit etiam Somnum. peperit vero agmen Somniorum:
Qua nulli mixta Dea peperit Nox obscura.
Rursum postea Momum, & Ærumnam dolore plenam,
Hesperidesque, quibus mala ultra inclytum Oceanum
Aurea pulchra cura sunt, ferentesque arbores fructus,
Et fatales Deas, & Parcas genuit immites,
Clothoque, Lachesinque, & Atropon: qua mortalibus
Nascentibus dant habendum bonumque malumque,
Quaque hominumque Deorumque delicta persequentes,
Nunquam desinunt Dea à vehementi ira,
Priusquam illi rependerint malam ultionem, quisquis peccarit.
Peperit praterea & Nemesin, cladem mortalibus hominibus,
Nox perniciosa: post hanc Fraudem enixa est, & Amicitiam,
Seniumque noxium, & Contentionem peperit pertinacem.
Caterum Contentio odiosa peperit quidem Laborem molestum,

Λήθλω τε, Λοιμόν τε, & Ἄλγεα δακρυόεντα,
Ὑσμίνας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκτασίας τε,
Νείκεά τε, ψευδέας τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλοισιν·
Ὅρκον θ', ὃς δὴ πολέσσιν ἐπιχθονίοις ἀνθρώποις
Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ·
Νηρέα τ' ἀψευδέα & ἀληθέα γείνατο Πόντος,
Πρεσβύτατον παίδων· οὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
Οὔνεκα νημερτής τε καὶ ἤπιος· οἶδε δὲ θεμιστὰς
Λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἤπια δήεσα οἶδεν.
Αὖτις δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν, καὶ ἀγλαὸν Φόρκυν,
Γαίῃ μισγόμενος, καὶ Κητὼ καλλιπάρηον,
Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγήρατα τέκνα θεάων
Πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, καὶ Δωρίδος ἠυκόμοιο,
Κούρης Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο,
Πρωτώ τ', Εὐκράντη τε, Σαώ τ', Ἀμφιτρίτη τε,
Εὐδώρη τε, Θέτις τε, Γαλήνη τε, Γλαύκη τε,
Κυμοθόη, Σπειώ τε θοὴ, Θαλίη τ' ἐρόεσσα,
Καὶ Μελίτη χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμένη, & Ἀγαυὴ,
Πασιθέη τ', Ἐραστώ τε, & Εὐνείκη ῥοδόπηχυς,
Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δυναμένη τε,
Νησαίη τε, & Ἀκταίη, & Πορτμενίδεια,
Δωρὶς, & Πανόπη, & ἀγακλυτὴ Γαλάτεια,
Ἱπποθόη τ' ἐρόεσσα, & Ἱππονόη ῥοδόπηχυς,
Κυμοδόκη θ', ἣ κύμασ' ἐν ἠρεμέι πόντῳ,
Πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυμοδόλῃγη,
Ῥεῖα περνύσῃ, & εὐσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ·
Κυμώ τ', Ἠιόνη τε, ἐϋστέφανός θ' Ἁλιμήδη,
Γλαυκονόμη τε φιλομμειδὴς, & Πουλυτόρεια,
Λειαγόρη τε, & Εὐαγόρη, & Λαομέδεια·

Πυλυ-

---

227. Λήθλω.] Alii legunt λοιμὸν, & fortaſſe non male. Sicut etiam verſ. ſequenti magis convenire videtur φόνους quam φόνους, quia ſupra in Aſpide verſ. 155, conjunxit etiam Poëta hæc duo φόνος & ἀνδροκτασίη.

238. Κητὼ καλλιπάρηον.] Alii legunt

Oblivionemque, Peſtemque, & Dolores lacrymabiles,
Pugnaſque, Cadeſque, Praliaque, Strageſque virorum,
Iurgiaque, mendaceſque Sermones, Diſceptationeſque,
Legum contemtum, Noxamque, familiares inter ſeſe:
Iuramentumque quod plurimum terreſtres homines
Ladit, quando quiſpiam volens pejeraverit:
Nereumque alienum à mendacio, & veracem genuit Pontus,
Maximum natu filiorum: ſed vocant ſenem,
Eo quod verus atque placidus: nec juris & aqui
Obliviſcitur, ſed juſta & manſueta conſilia novit.
Deinde rurſum Thaumantem magnum & fortem Phorcyn,
Terra commiſtus, & Ceto pulchris genis praditam,
Eurybiamque, ferreum in pectore animum habentem.
Ex Nereo porro prognata ſunt perquam amabiles filia Dearum
Ponto in infructuoſo, & ex Doride pulchricoma,
Filia Oceani rotundi fluvii,
Protoque, Eucrateque, Saoque, Amphitriteque,
Eudoraque, Thetiſque, Galeneque, Glauceque,
Cymothoë, Spioque velox, Thaliaque jucunda,
Et Melita gratioſa, & Eulimene & Agave,
Paſitheaque, Eratoque, & Eunice roſeis lacertis pradita,
Dotoque, Protoque, Pheruſaque, Dynameneque,
Neſaaque, & Actaa, & Protomedia,
Doris, & Panope, & ſpecioſa Galatea,
Hippothoëque lepida, & Hippone roſeis lacertis pradita,
Cymodoceque, qua fluctus in obſcuro ponto,
Et flatus divinorum ventorum, una cum Cymatolege,
Facile mitigat, & cum pulchros talos habente Amphitrite:
Cymoque, Eioneque, pulchreque coronata Halimede,
Glauconomeque hilaris, & Pontoporia,
Liagoreque, & Euagore, & Laomedia:

Poly-

---

gunt Κητώ. ὁ γὰρ πόντος τὸ κήτη ἀφίησιν εὐθέως ἰσχυρότατα ὄντα καὶ μεγάλα.

240. Μεγάλα.] Alii legunt μεγάλα, id eſt, μεγάλα, ἐπίφαστα, ἢ ὑπερφέρατα τέκνα, ἀφ' τὸ καλλος.

243. Περατώ τ'.] Quædam exemplaria habent Εὐκράντη.

Πεμλωσόμη τε, καὶ Αὐτονόη, καὶ Λυσιάνασσα,
Εὐάρνη τε φυλὸ τ' ἐρατὴ, καὶ εἶδος ἄμωμος·
Καὶ Ψαμάθη χαρίεσσα δίμας, δίη τε Μενίππη·
Νησώ τ', Εὐπόμπη τε, Θεμιστώ τε, Προνόη τε·
Νημερτής θ', ἡ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
Αὖτας μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
Κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.
Θαύμας δ' Ὠκεανοῖο βαθυῤῥείταο γυγάσσε
Ἠλέκτρην Ἠλέκτρης. ἡ δ' ἀκεῖαν τέκεν Ἶριν,
Ἠϋκόμους θ' Ἁρπυίας, Ἀελλώ τ', Ὠκυπέτην τε,
Αἵ ῥ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἕπονται,
Ὠκείῃς πτερύγεσσι· μεγάλχρονίαι γὰρ ἵανται.
Φόρκυϊ δ' αὖ Κητὼ Γραίας τέκε καλλιπαρήους,
Ἐκ γενετῆς πολιάς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
Ἀθάνατοί τε θεοὶ, χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι.
Πεφρηδώ τ' εὐπέπλον, Ἐνυώ τε κροκόπεπλον,
Γοργούς θ' αἳ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο,
Ἐσχατιῇ πρὸς νυκτός· ἵν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
Σθεινώ τε, Εὐρυάλη τε, Μέδουσά τε, λυγρὰ παθοῦσα·
Ἣ μὲν ἔην θνητὴ, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἄγηρω
Αἱ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης,
Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
Ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἵππος.
Τὼ μὲν ἐπώνυμον ὧδε, ὅτ' ἄρ' Ὠκεανοῦ ἀπὸ πηγὰς
Γάνυθ', ὁδ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μητρὶ φίλῃσι·
Χ' ὁ μὲν ἀπὸ βλωθρῶπος, ἀπολιπὼν χθόνα μητέρα μήλων,
Ἵκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει,
Βροντήν τε στεροπήν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα,
Μιχθεὶς Καλλιρόῃ κούρῃ κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.

Τὸν

269. Μελαχρόνιαι.] In cælum volabant: cælum enim etiam χρόνος dici annotat Schol. Sed ſunt qui legant μελαχθόνιαι, ut ſit relicta terra.

270. Καλλιπ.] Al. καλλιπάρῃ.

288. Μιχθεὶς.] Verſus hic in omnibus exemplaribus collocatus reperitur 9 verſ. ſuperius, poſt illum Ἐν μαλακῷ, cum tamen eo pertinere nullo modo poſſit. Nam tres

Polynomeque, & Autonoë, & Lyſianaſſa,
Euarneque tam indolis grata, quam inculpata forma.
Et Pſamathe decora corpore, divinaque Menippe:
Neſoque, Eupompeque, Themiſtoque, Pronoëque,
Nemerteſque, qua patris habet animum immortalis.
Ha quidem ex Nereo inculpato procreata ſunt
Filia quinquaginta, inculpata opera callentes.
Thaumas vero Oceani profundiflui filiam
Duxit Electram. hac autem celerem peperit Irim,
Pulchricomaſque Harpyias, Aëlloque, Ocypetenque,
Qua ventorum flamina, & aves aſſequuntur
Pernicibus alis. in cœlo enim degentes volitant.
Phorco poſt hac Ceto Graas peperit pulchris genis praditas,
A partu canas, quas ob id Graas vocant.
Immortaleſque Dii, humique incedentes homines.
Pephredoque pulchro peplo, Enyoque croceo peplo,
Gorgoneſque, qua habitant celebrem Oceanum,
In extrema parte ad noctem: ubi Heſperides arguta,
Sthenoque, Euryaleque, Meduſaque, gravia perpeſſa.
Ipſa erat mortalis, aſt alia immortales, & ſenio non obnoxia.
Dua: cum una concubuit caruleæ caſarie Neptunus
In molli prato & floribus vernis.
Ejus autem Perſeus caput cum amputaſſet,
Exiliit Chryſaor magnus, & Pegaſus equus.
Huic quidem cognomentum erat, quod Oceani apud fontes
Natus eſſet: caterum hic enſem aureum tenebat manibus caris:
Et ille quidem cum avolaſſet, relicta terra matre pecorum,
Pervenit ad immortales: Iovis vero in domo habitat,
Tonitruque & fulgur ferens Iovi prudenti.
Chryſaor porro genuit tricipitem Geryonem,
Mixtus Calliroa filia nobilis Oceani.

Illum

---

tres tantum traduntur Gorgones, Stheno, Euryale, & Meduſa, neque in his recenſetur Calliroë. Quocirca nos G. Canterum ſequuti, verſum illum huc tranſtulimus. Nam hoc cum hiſtoria plane convenit, quæ tota repetitur Κήρη δ' Ωκεανοῖο. ſupra in Aſpide, verſ. 142.

Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίῃ Ἡρακληείῃ,
Βουσὶ παρ' εἰλιπόδεσσι, παρειρύτῃ εἰν Ἐρυθείῃ·
Ἦμαρ τῷ, ὅτε περ βοῦς ἤλασεν ἀργυμελώπας
Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, διαβὰς πόρον Ὠκεανοῖο,
Ὄρθον τε κλείνας, καὶ βυκόλον Εὐρυτίωνα,
Σταθμῷ ἐν ἠρόεντι, πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
Ἠ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν ἐοικὸς
Θνητοῖς ἀνθρώποις, οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Σπῇ ἐνὶ γλαφυρῷ, θείῳ κρατερόφρονι Νύμφῃ·
Ἤμισυ μὲν νύμφῃ ἐλικώπιδι, καλλιπάρῃον,
Ἤμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,
Ποικίλον, ἀμφὶς ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
Ἔνθα δέ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω, κοίλη ὑπὸ πέτρῃ,
Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
Ἔνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
Ἠ δ' ἔρυτ' ἐν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἔχιδνα,
Ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος, ἤματα πάντα.
Τῇ δὲ Τυφάονά φασι μιγήμεναι ἐν φιλότητι,
Δεινόν θ' ὑβριστήν τ' ἄνεμον, ἐλικώπιδι κούρῃ.
Ἡ δ' ὑποκυσαμένη, τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
Ὄρθον μὲν πρῶτον κυνέην γείνατο Γηρυονῆι,
Δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, οὔπι φατειὸν,
Κέρβερον ὠμηστὴν, ἀΐδεον κύνα χαλκεόφωνον,
Πεντηκοντακάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε.
Τὸ τρίτον, Ὕδρην αὖτις ἐγείνατο λυγρ' εἰδυῖαν
Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ἄσπετον κοτέουσα βίῃ Ἡρακληείῃ.
Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ὑπ' ἐκγόνου νηλεῖ χαλκῷ
Ἀμφιτρυωνιάδης, σὺν δῃϊφίλῳ Ἰολάῳ,
Ἡρακλέης, βουλῇσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
Ἡ δ' ἣ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
Δεινήν τε, μεγάλην τε, ποδώκειά τε, κρατερήν τε.
Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν, χαροποῖο λέοντος,

Ἡ δ' ἣ,

297. Σπῇϊ.] Alii rectius legunt ἀντρείῳ. σπέος, ους, τὸ, antrum.

321. Χαροποῖο.] Χαροπὸς, lætitiam cordis vultu prodens. Peculiariter

Illum quidem armis exuit vis Herculana,
Boves apud flexipedes, circumflua in Erythia:
Die illo cum boves egit latas frontes habentes
Tirynthum in sacram, emensus iter Oceani,
Orthoque interfecto, & bubulco Eurytione,
Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.
Ipsa insuper peperit aliud monstrum, perplexum, nihil simile
Mortalibus hominibus, neque immortalibus Diis,
Specu in concavo, divinam animo infracto Echidnam:
Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genis,
Dimidio item ingentem serpentem, horrendamque magnumque,
Varium, crudivorum, divina sub cavernis terra.
Illic vero ei specus est in imo, cava sub petra,
Procul ab immortalibusque Diis mortalibusque hominibus:
Ibi sane ei destinarunt Dii inclytas domos incolere.
Atque coërcebatur in Arimis sub terra tetra Echidna,
Immortalis nympha & senii expers, diebus omnibus.
Huic Typhaonem aiunt mixtum esse amore,
Vehementem & violentum ventum, nigris oculis decora puella.
Illa vero gravida facta, peperit fortes filios.
Orthum quidem primo canem peperit Geryoni.
Iterum secundo edidit partu immensum, minime effabilem,
Cerberum crudivorum, Plutonis canem aerea voce,
Quinquaginta capitum, impudentemque fortemque.
Tertio, Hydram rursus genuit abominabilem
Lernaam, quam enutrivit Dea albis ulnis Iuno,
Insatiabiliter indignans virtuti Herculanae.
Ac illam quidem Iovis filius occidit saevo ferro
Amphitryoniades, cum bellicoso Iolao,
Hercules, ex consiliis Minervae praedatricis.
Tum ipsa Chimaeram peperit, spirantem terribilem ignem,
Trucemque, magnamque, pernicemque, validamque.
Illius erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,

Al-

liariter autem χρῶμα quoddam dicitur χαροπὸν, & χαροποὶ, qui eo sunt praediti. Is color putatur esse caesius vel caeruleus, vel etiam fulvus: ut hic pro fulvo leone sumitur.

Η᾽ ὴ χιμαίρης· ἡ δ᾽ ὄφις κεφαλῆσιν δρακοντ(ος).
Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέση δὲ χίμαιρα,
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
Τὴν μὲν Πήγασος εἶλε, καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
Η᾽ δ᾽ ἄρα Σφίγγ᾽ ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισιν ὄλεθρον,
Ὀρθῳ ὑποδμηθεῖσα· Νεμειαῖόν τε λέοντα,
Τὸν ῥ᾽ Η᾽ρη θρέψασα, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις,
Γουνοῖσιν καλίηισι Νεμείης, πῆμ᾽ ἀνθρώποις.
Ἔνθ᾽ ἄρ᾽ ὅγ᾽ οἰκείων, ἐλεφαίρετο φῦλ᾽ ἀνθρώπων,
Κοιρανέων τεμένεσσι Νεμείης, ἠδ᾽ Ἀπέσαντ(ος).
Ἀλλά ἑ ἶς ἐδάμασσε βίης Η᾽ρακληείης.
Κητοῖ δ᾽ ὠλόπαξεν, Φόρκυϊ φιλότητι μιγεῖσα,
Γείνατο, δεινὸν ὄφιν, ἐς ἐρεμνὴς κεύθεσι γαίης,
Πείρασιν ἐν μεγάλοις παιζήσασα μῆλα φυλάσσῃ.
Τοῦτο μὲν οὐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυος ἦλυθε γένος.
Τηθὺς δ᾽ Ὠκεανῷ ποταμοὺς τέκε δινήεντας,
Νεῖλον τ᾽, Ἀλφειόν τε, καὶ Η᾽ριδανὸν βαθυδίνην,
Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον,
Φᾶσίν τε, Ῥῆσον τ᾽, Ἀχελώϊον ἀργυροδίνην,
Νέσσον τε, Ῥόδιόν θ᾽, Ἁλιάκμονά θ᾽, Ἑπτάπορόν τε,
Γρηνικόν τε, καὶ Αἴσηπον, θεῖόν τε Σιμοῦντα,
Πηνειόν τε, καὶ Ἕρμον, ἐυῤῥείτην τε Κάϊκον,
Σαγγάριόν τε μέγαν, Λάδωνά τε, Παρθενιόν τε,
Εὐηνόν τε, καὶ Ἄρδησκον, θεῖόν τε Σκάμανδρον.
Τίκτε δ᾽ θυγατέρων ἱερὸν γένος, οἳ κατὰ γαῖαν
Ἄνδρας κουρίζουσιν, Ἀπόλλωνι ξὺν ἄνακτι,
Καὶ ποταμοῖς· ταύτην δ᾽ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
Πειθώ τ᾽, Ἀδμήτη τε, Ἰάνθη τ᾽, Η᾽λέκτρη τε,
Δωρίς τε, Πρυμνώ τε, καὶ Οὐρανίη θεοειδὴς,
Ἱππώ τε, Κλυμένη τε, Ῥόδεια τε, Καλλιρόη τε,
Ζευξώ τε, Κλυτίη τε, Ἰδυῖά τε, Πασιθόη τε,
Πλεξαύρη τε, Γαλαξαύρη τε, ἐρατή τε Διώνη,
Μηλόβοσίς τε, Θόη τε, καὶ εἶδυῖα Πολυδώρη,

Κερ-

---

345. Εὐηνων.] In nonnullis exemplaribus est Ἄλδησκον, pro Ἄρδησκον.

356. Ἀκά-

Alterum capella: tertium vero ſerpentis robuſti draconis.
Ante leo, pone vero draco, in medio autem capra,
Horrende efflans ignis robur ardentis.
Hanc quidem Pegaſus cepit, & ſtrenuus Bellerophontes,
Illa ſane Sphingem exitialem peperit, Cadmeis perniciem,
Ab Ortho ſubacta: Nemeaumque leonem,
Quem Iuno cum enutriviſſet, Iovis veneranda uxor,
In locis fertilibus collocavit Nemea, cladem hominibus.
Ibi ſane hic commorans, decipiebat tribus hominum,
Imperans cavernoſa Nemea, atque Apeſanti.
Sed ipſum robur domuit virtutis Herculana.
Ceto vero minimum natu, cum Phorco amore mixta,
Peperit gravem ſerpentem, qui obſcura in latibulis terra
Finibus in amplis prorſus aurea mala cuſtodit.
Hoc quidem ex Ceto & Phorco genus eſt.
Tethys autem Oceano flumina peperit vorticoſa,
Nilumque, Alpheumque, & Eridanum profundos vortices habentem,
Strymonem, Maandrumque, & Iſtrum pulchrifluum,
Phaſinque, Rheſumque, Acheloïum argenti vorticem,
Neſſumque, Rhodiumque, Haliacmonemque, Heptaporumque,
Granicumque, & Æſapum, divinumque Simoënta,
Peneumque, & Hermum, amœneque fluentem Caïcum,
Sangariumque magnum, Ladonemque, Partheniumque,
Euenumque, & Ardeſcum, divinumque Scamandrum.
Peperit quoque filiarum ſacrum genus, qua per terram
Viros à teneris educant, una cum Apolline rege,
Et fluminibus: hanc vero à Iove ſortem habent,
Pithoque, Admeteque, Iantheque, Electraque,
Doriſque, Prymnoque, & Vrania forma Deam referens,
Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Calliroëque,
Zeuxoque, Clythieque, Idyiaque, Paſithoëque,
Plexaureque, & Galaxaure, amabiliſque Dione,
Meloboſiſque, Thoëque, & venuſta Polydora,

Κερκηΐς τε φυλὼ ἐρατὴ, Πλυσπώ τε βοῶπις,
Περσηΐς τ', Ἰάνειρά τε, Ἀκάστη τε, Ξάνθη τε,
Πετραίη τ' ἐρόεσσα, Μενεσθώ τ', Εὐρώπη τε,
Μῆτις τ', Εὐρυνόμη τε, Τελεστώ τε κροκόπεπλος·
Κελαινή τ', Ἀτύη τε, καὶ ἱμερόεσσα Καλυψώ·
Εὐδώρη τε, Τύχη τε, καὶ Ἀμφιρὼ, Ὠκυρόη τε·
Καὶ Στὺξ, ἣ δὴ σφέων πασέων προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασέων.
Αὗται δ' Ὠκεανῷ καὶ Τηθύϊ ἐξεγένοντο
Πρεσβύτεραι κοῦραι. πολλοὶ γε μάλ' εἰσὶ καὶ ἄλλαι.
Τρὶς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανίναι,
Αἵ ῥα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
Πάντη ὁμῶς ἐφέπουσι, θεάων αἰγλήεσσα τέκνα.
Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ κελαρυζηδὰ ῥέοντες,
Υἱέες Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς·
Τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνίσπειν·
Οἱ δ' ἔκασοι ἴσασιν οἳ ἂν σφέας αὐτοὶ πάσωσι.
Θεία δ' Ἠέλιόν τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
Ἠῶ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνῃ,
Ἀθανάτοις τε θεοῖς τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Γείνατ', ὑποδμηθεῖσ' Ὑπερίονος ἐν φιλότητι.
Κρείω δ' Εὐρυβίη τέκεν, φιλότητι μιγεῖσα,
Ἀστραῖόν τε μέγαν, Πάλλαντά τε, δῖα θεάων,
Πέρσῃν θ', ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνῃσιν.
Ἀστραίῳ δ' Ἠὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
Ἀργέστην Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον,
Καὶ Νότον, ἐν φιλότητι θεὰ θεοῖ συνθεῖσα.
Τοὺς δ' μετ' ἀστέρα τίκτεν Ἑωσφόρον ἠεροφοίτην,
Ἄστρά τε λαμπετόωντα τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.

Στὺξ

---

356. Ἀκάστη.] Ab ἀκάζω acuo, accentus retrahitur, discriminis causa, ἀκαστὸς, ὴ, ὸν. sic ἐρασὸς amabilis: at quum est nomen viri, retrahitur accentus, Ἔρασ☉, Rom. 16. 23. vel ab ἄκαστ☉, ος, ον, non ornatus, κάζω, orno. Ioh. Tzetzes: ἀκάστη, ἡ θεραπεία sanatio. ἀκέομαι, medeor. ἀκεσὸς, ὸ, ὁ, Medicus. Verum primum Etymon convenientius videtur.

370. Οἱ δ' ἔκασοι.] Legitur etiam ὅσοι σφέας αὐτοὶ πάσωσι.

375. Κρείῳ.] Omnino legendum est

Cerceïsque indole amabilis, Plutoque bovinis oculis,
Perseïsque, Ianiraque, Acasteque, Xantheque,
Petraaque lepida, Menesthoque, Europaque,
Metisque, Eurynomeque, Telesthoque croceo peplo:
Crisëque, Asiaque & amabilis Calypso:
Eudoreque, Tycheque, & Amphiro, Ocyroëque:
Et Styx, qua ipsarum excellentissima est omnium.
Atque hæ Oceano & Tethyde prognatæ sunt,
Grandiores natu filiæ. multæ quidem sunt & aliæ.
Ter mille enim sunt celeres filiæ Oceani,
Quæ sane dispersæ terram, & profunditates lacus,
Passim pariter incolunt, Dearum splendida proles.
Tot rursus alii fluvii cum strepitu fluentes,
Filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys:
Quorum nomina difficile omnium mortalem virum proloqui:
Sed singulatim noverunt, quicunque circumhabitant.
Thia præterea Solemque magnum, lucentemque Lunam,
Auroramque, quæ omnibus terrestribus lumen præbet,
Immortalibusque Diis qui cœlum latum tenent,
Genuit, congressa cum Hyperione in amore.
Crio autem Eurybia peperit, per amorem mixta,
Astræumque magnum, Pallantemque, præstantissima Dearum,
Persenque, qui etiam omnes præcellebat peritia.
Astræo vero Aurora ventos peperit magnanimos,
Argestem, Zephyrum, Boreamque rapidum,
Et Notum, in amore cum Deo Dea congressa.
Post hos vero Aurora stellam genuit Luciferum mane genitam,
Astraque fulgentia quibus cœlum cinctum est.

Styx

---

est & corrigendum, Κρείῳ δ' Εὐρυβίη: ut sit sensus, Eurybiam peperisse Creo, &c. Nam vir Creus recensetur supra in Catalogo filiorum Cœli & Terræ, vers. 134. Eurybiæ autem mulieris fit mentio, v. 239. ubi Εὐρυβίη ex Ponto & terra prognata dicitur. Porro in hoc versu pro τίκτει, legitur etiam τίκτεν ἐν φιλότητι.

377. Πείρῳ δ'.] Legitur etiam ὃς πάσαισι.

379. Ἀργέστην.] Alias λαιψηροχίλευθον.

393. Μὴ

Στὺξ ἣ τὴν Ὠκεανοῦ θυγάτηρ, Παλλὰς μιγεῖσα,
Ζῆλον τε Νίκην τε καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,
Καὶ Κράτον, ἠδὲ Βίην, ἀριδείκετα γείνατο τέκνα,
Τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἕδρη,
Οὐδ' ὁδὸς, ὅππη μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύῃ·
Ἀλλ' αἰεὶ παρὰ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἑδριόωνται.
Ὡς γὰρ ἐβούλευσε Στὺξ ἄφθιτος, Ὠκεανίνη,
Ἤματι τῷ, ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς
Ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.
Εἶπε δ', ὃς ἂν μετὰ εἷο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
Μή τιν' ἀπορραίσειν γεράων, τιμὴν ἣ ἔκαστον
Ἐξέπλω λὼ τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τὸν δ' ἔφαθ' ὅστις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου ἠδ' ἀγέραστος,
Τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησόμενος ἥ περ ἔοικε.
Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στὺξ ἄφθιτος ἐλθεμενόν δὲ
Σὺν σφοῖσι παίδεσσιν, φίλου διὰ μήδεα πατρός.
Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, δόσεν δὲ ἑοῦ ἐπιδέξια ἔδωκεν.
Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὅρκον,
Παῖδας δ' ἅπαντα παῖδα ἐὸν μεγαλωνύμους εἶναι.
Ὡς δ' αὔτως πάντεσσι διαμπερὲς, ὥσπερ ὑπέσχε,
Ἐξετέλεσσ'· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέει, ἠδὲ ἀνάσσει.
Φοίβῃ δ' αὖ Κοίῳ πολυηρατὸν ἦλθεν ἐς εὐνήν.
Κυοφορήσασα δ' ἔπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότητι,
Λητὼ κυανώπιδα ἐγείνατο μείλιχον αἰεὶ,
Ἤπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγαπάτατόν τε ἐκτὸς ὀλύμπου.
Γείνατο δ' Ἀστερίην δνοφερήν, ἣν πόλε Πέρσης
Ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλην κεκλῆσθαι ἄκοιτιν.
Ἡ δ' ὑποκυσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
Μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἥ τ' ἐν κὰι ἀστερόεντι ὑπ' οὐρανῷ ἔμμορε τιμῆς,

Ἀθα-

---

393. Μή τιν'.] Ἀποῤῥαίσειν reposuimus pro ἀπορήσειν, Hesychium secuti. Videtur autem hic capi vox illa pro vi spoliare, vel simpliciter pro adimere. Sunt tamen qui malunt pro *carere* accipere.

417. Ἕ῾ρ-

Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mixta,
Zelum & Nicen, pulchros talos habentem in adibus,
Et Robur, atque Vim, praclaros genuit filios,
Quibus non est seorsim à Iove domus, nec ulla sedes,
Neque via, qua non illis Deus prait:
Sed semper apud Iovem graviter tonantem sedem habent.
Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
Immortales vocavit Deos ad altum cœlum.
Dixit autem, quod quisquis una secum Deorum contra Titanes pugnèt,
Nulli se ademturum pramia, sed honorem quemque
Habiturum, quem antea inter immortales Deos.
Illum etiam dixit qui honoris expers fuerit sub Saturno & immunis,
Ad honores ac pramia provecturum, ut fas est.
Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
Cum suis filiis cari per consilia patris.
Ipsam vero Iupiter honoravit, eximia quoque dona dedit.
Ipsam enim constituit Deorum magnum ut sit juramentum,
Filii autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.
Similiter etiam omnibus prorsus, sicuti pollicitus erat;
Perfecit: ipse autem prapotens est, atque regem agit.
Phœbe porro Cœi peroptabilem venit ad lectum.
Gravida vero facta deinde Dea Dei in amore,
Latonam caruleo peplo peperit blandam semper,
Mitem hominibus atque immortalibus Diis,
Suavem ab initio, in primis hilarem intra Olympum.
Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perses
Duxit in amplam domum, cara ut vocetur uxor.
Illa autem gravidata Hecaten peperit; quam super omnes
Iupiter Saturnius honoravit: dedit vero ei splendida dona,
Potestatem ut habeat terraque & infrugiferi maris.
Imo etiam stelligero sub cœlo sortita est honorem,

Im-

Ἀθηναίοις τε θεοῖσι τελεμψύη ἐπὶ μέλισσα.
Καὶ γὰρ νεῶ ὅτε πως τὶς ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Ἔρδων ἱερὰ καλὰ κῆρ νόμῳ ἱλάσκηται,
Κικλήσκει Ἑκάτην· πολλὴ τί οἱ ἔπεται τιμὴ
Ῥεῖα μάλ', ἢ θεόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται ὤμους·
Καὶ οἱ ὄλβον ὀπάζοι· ἐπεὶ δυνάμις γε πάρεστιν.
Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τέκτων ἔχει αἶσαν ἁπάντων.
Οὐδέ τι μιν Κρονίδης ἐβιήσατο, οὐδέ τ' ἀπηύρα
Ὅσσ' ἔλαχεν Τιτῆσι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ἀλλ' ἔχει ὡς τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός.
Οὐδ' ὅτι μὴ νοέων, ἦσσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ, ἠδὲ θαλάσσῃ·
Ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς πίστιν αὐτῇ.
Ὧι δ' ἐθέλῃ μεγάλως ὠφελλέμεναι, ἠδ' ὀνίνησιν,
Ἔν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεγαιρεφέτῃ, ἔνθ' ἐθέλῃσιν.
Ἠ δ' ὁπότ' ἐς πόλεμον φθισιμβρότον ἁρμήσωσιν
Ἄνδρες, ἔνθα θεὰ ὠφελλέμεναι οἵσιν ἐθέλῃσι,
Νίκην θεσφατίαν ὀπάσαι, καὶ κῦδος ὀρέξαι.
Ἔν τε δίκῃ βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζῃ.
Ἐσθλὴ δ' αὖθ' ὁπότ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν·
Ἔνθα θεὰ καὶ τοῖς ὠφελλέμεναι, ἠδ' ὀνίνησι.
Νικήσας ἢ βίῃ καὶ κράτεϊ, καλὸν ἆεθλον
Ῥεῖα φέρει, χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδος ὀπάζει.
Ἐσθλὴ δ' ἱππήεσσι παρεστήκῃ οἷς κ' ἐθέλῃσι,
Καὶ τοῖς οἳ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται,
Εὔχονται δ' Ἑκάτῃ, καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ·
Ῥηϊδίως δ' ἄγρην κυδρὴ θεὸς ἄφατον πολλὴν,
Ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσί γε θυμῷ.
Ἐσθλὴ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ λητίδ' αὔξειν,
Βουκολίας τ', ἀγέλας τε, καὶ αἰπόλια πολλὰ τ' αἰγῶν,
Ποίμνας τ' οἰοπόκων γ' ὀΐων, θυμῷ γε θαλύσαι,

Ἐξ

---

417. Ἔρδων.] Vel Ῥέζων.

430. Ἔν τ' ἀγορῇ.] Hic pro ἔνθ' reposuimus ἔν τ', & pro ὅν κ', ὧν κ'.

436. Ἔνθα.] Aut legendum est τοῖς pro τοῖσι, aut pro ὠφελλέμεναι aliud verbum reponendum videtur:

Immortalibuſque Diis honorata eſt maxime.
Etenim nunc quando alicubi aliquis terreſtrium hominum
Faciens ſacra honeſta ex lege expiat,
Invocat Hecaten: ingens vero eum ſequitur honor
Facillime, cujus benevola Dea ſuſcipit preces:
Et illi divitias largitur; nam facultas ipſi adeſt.
Quotquot enim Terra Cœloque prognati ſunt,
Et honorem ſorte acceperunt, iſtorum habet ſortem omnium.
Neque quicquam ipſi Saturnius per vim ademit, neque privavit
Eorum quacunque ſortita eſt Titanas inter priores Deos.
Sed habet ſicut prius ab initio facta eſt diſtributio.
Nec quia unigenita, minorem Dea ſortita eſt honorem,
Et poteſtatem tam in terra ac cœlo, quam in mari:
Sed inſuper multo magis, quoniam Iupiter honorat ipſam.
Cui vero vult, magnifice praſto eſt, atque juvat,
Inque concione inter homines eminet, quæ ſcilicet voluerit.
Atque quando ad bellum perdens-viros armantur
Viri, tum Dea adeſt quibus voluerit,
Victoriam promptè ut prabeat, & laudem porrigat.
Inque judicio reges apud venerandos ſedet.
Bona inſuper quando viri in certamine colluctantur;
Ibi Dea & illis praſto eſt, atque juvat.
Qui vero vicerit virtute & robore, pulchrum pramium
Facile fert, latuſque parentibus gloriam dat.
Bona item equitibus adeſſe, quibus voluerit:
Et his qui glaucum mare *tempeſtuoſum ſecant,*
Votaque faciunt Hecata, & valde ſonanti Neptuno.
Facile etiam pradam inclyta Dea dedit copioſam,
Facile vero abſtulit apparentem, volens ſaltem animo.
Bona praterea in ſtabulis cum Mercurio pecus augere,
Armentaque boum, gregeſque, & greges latos caprarum,
Gregeſque lanigerarum ovium, animo ſaltem volens,

Ex

---

tur: certe τοῖσι παρείσεται ſenſui aptiſſimum eſſet.

438. Θέα.] Quidam malunt, φίλῃ χαίροντι, τοκέῦσι δ' ὠδῖν.

445. Βυκολίας.] Fortaſſe pro βυκόλια metri cauſa poſitum.

480. Κρί-

Ἐξ ὀλίγων βελέῃ, καὶκ πολλῶν μείονα θήκεν.
Οὕτω τοι κὴ μουνογενὴς ἐν μητρὸς ἐοῦσα,
Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κυδροτόφον, οἱ μετ' ἐκείνῳ
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδονθ φαέθ πολυδερκέθ Ἠὼς.
Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κυδροτόφθ· αὐδή τε πιφαύ·
Ῥ'εία δ' αὖ δμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
Ἱ'στίλν, Δήμητρα, κὴ Ἥρλν χρυσοπέδιλον,
Ἰφθιμόν τ' Ἀΐδλν, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώμαθ ναίει,
Νηλεὲς ἦτορ ἔχων· κὴ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον,
Ζλῶά τε μηδέοντθ, θεῶν πατέρ' ἠδὲ κὴ ἀνδρῶν,
Τᾧ κὴ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
Καὶ τοὺς μὲν κατέπινε Κρόνθ μέγας, ὅστις ἕκαστθ
Νηδύθ ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γοῦναθ ἵκηθ·
Τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν Οὐρανιώνων
Ἄλλθ ἐν ἀθανάτοισιν ἔχῃ βασιληίδα τιμήν.
Πεύθετθ γὰρ Γαίης τε κὴ Οὐρανοῦ ἀστερόεντθ,
Οὕνεκά οἱ πέπρωτθ ἦν ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
Καὶ κρατερῷ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλου βουλῇσι·
Τῷ ὄγε τοὺ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
Παῖδας ἑοὺς κατέπινε· Ῥ'είην δ' ἔχε πένθθ ἄλαστον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ κὴ ἀνδρῶν
Τέξεσθαι, τότ' ἔπειτα φίλους λιτέσθην τοκῆας
Τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε κὴ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Μῆτιν συμφρασσαμένη ὅπως λελάθοιθ τεκοῦσα
Παῖδα φίλον, τίσαιθ δ' ἐρεννὺς πατρὸς ἑοῖο
Παίδων, ὃς κατέπινε μέγας Κρόνθ ἀγκυλομήτης.
Οἱ γὰρ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλυον ἠδ' ἐπίθοντο,
Καί οἱ πεφραδέτην ὅσσα πέπρωτθ ἔσσεσθαι
Ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆϊ κὴ ὑἱῖ καρτεροθύμῳ.
Πέμψαν δ' ἐς Λύκτθν, Κρήτης ἐς πίονα δῆμον,
Ὁππότ' ἄρ' ὀψόμενον παίδων ἤμελλε τελεῖσθαι,
Ζλῶα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατθ Γαῖα πελώρη
Κρήτῃ [ἐν] εὐρείῃ τρεφέμεν ἀτιταλλόμενόν τε.

Ἔνθα

480. Κρήτῃ.] Iudicet lector, num recte additum sit ἐν.

493. Hu-

Ex paucis fœcunda facit, & ex multis pauciora reddit.
Adeo ſane licet unigenita ex matre exiſtens,
Omnibus inter Deos honorata eſt muneribus.
Fecit autem ipſam Saturnius alumnam juvenum, qui poſt ipſam
Oculis aſpexerunt lumen multa contuentis Aurora.
Sic ab initio nutriens filios: atque hi ſunt honores.
Rhea autem compreſſa à Saturno, peperit illuſtres liberos,
Veſtam, Cererem, & Iunonem aureis calceamentis gaudentem;
Fortemque Plutonem, qui ſub terra domos incolit,
Immite cor habens, & valde ſonantem Neptunum,
Iovemque ſapientem, Deorum patrem atque hominum,
Cujus & à tonitru concutitur lata terra.
Atque iſtos quidem deglutiebat Saturnus magnus, quicunque
Ex utero ſacro matris ad genua venerat:
Hæc agitans, ne ullus clarorum filiorum Cœli
Alius inter Immortales haberet regium decus.
Audierat enim ex Terra, & Cœlo ſtellis micante,
Quod ſibi fatale eſſet proprio à filio domari,
Quantumvis robuſto exiſtenti, Iovis magni per conſilia.
Ideoque hic non cæcam ſpeculationem habuit, ſed inſidias ſtruens
Filios ſuos devorabat: Rheam autem tenebat luctus gravis.
Sed quando jam Iovem erat Deorum patrem atque virorum
Paritura, jam tum charis ſupplicabat parentibus
Suis, Terraque, & Cœlo ſtellato,
Conſilium ut ſuggererent, quo pacto lateret pariens
Filium charum, poſſetque ulciſci furias patris ſui
Contra filios, quos devorabat ingens Saturnus verſutus.
Illi vero filia dilecta auſcultarunt & morem geſſerunt,
Et ei commemorarunt, quæcunque fatis conſtitutum eſſet fieri
Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.
Miſerunt autem in Lyctum, Creta ad pinguem populum,
Cum minimum natu filiorum eſſet paritura,
Iovem magnum. hunc quidem ipſi ſuſcepit Terra vaſta
In Creta lata, ad educandum & enutriendum ab infantia.

Ἔνθα μὲν ἴκτῳ φέρουσι θοὴν ἁλὸς ἠνύκα μέλαιναν,
Πρώτιν ἐς Λύκτον· κεύθει δέ ἑ χερσὶ λαβοῦσαι
Ἄντρῳ ἐν ἠλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
Ἀργαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.
Τῷ ἤ ἀταρβησίσας μέγαν λίθον ἐξαφάλιξεν
Οὐρανίδῃ μέγ' ἄνακτι, θεῶν πρεσβυτέρῳ βασιλῆϊ.
Τὸν τόθ' ἑλὼν χείρεσσιν ἑὴν ἐς γαστέρ' ἔθετο νηδύν,
Σχέτλιος· ἐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
Ἀντὶ λίθου ἐὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδὴς
Λείπεθ', ὅ μιν τάχ' ἔμελλε βίῃ καὶ χερσὶ δαμάσσας
Τιμῆς ἐξελάαν, ὁ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μάλ' ἐφράζετο γαῖα
Ἠύξεσθ τοῖο ἄνακτος· ἐπιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ,
Γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθείς,
Ὃν γόνον ἂψ ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
Νικηθεὶς τέχνῃσι βίηφί τε παισὶν ἑοῖο.
Πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον κατὰ πίνων.
Τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, γυάλοις ὑπὸ Παρνησσοῖο,
Σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
Λῦσε δ' ὑπερφιάλους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
Οὐρανίδας, οὕς δῆσε πατὴρ ἀτασθαλίῃσιν.
Οἳ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν ἀγαπητάων,
Δῶκαν δ' βροντὴν, ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
Καὶ στεροπήν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει·
Τοῖς πίσυνος, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
Κέρμα δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίνην
Ἠγάγετο Κλυμένην, καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινεν.
Ἡ δέ οἱ Ἄτλαντα κεραιόφρονα γείνατο παῖδα·
Τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενοίτιον, ἠδὲ Προμηθέα
Ποικίλον, αἰολόμητιν· ἁμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθέα,
Ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφηστῆσι·

Πρῶτος

---

493. Ἠύξετο.] Nonnulli codices habent ὑπερθομένου δ' ἐνιαυτοῦ.

503. Οἳ οἱ.] Pro ἀπεμνήσαντο legitur & ἐπεμνήσαντο.

537. Δεσ-

Tum quidem pervenit ferens celerem per noctem nigram,
Primum ad ipsam Lyctum: abscondit autem ipsum manibus prehensum
Antro in excelso, divina sub latebris terra,
Argæo in monte denso sylvoso.
Huic autem fasciis involutum magnum lapidem in manus dedit
Cœli filio, prapotenti Deorum priori regi.
Quem tum arreptum manibus, suam condidit in alvum,
Miser; nec cogitavit animo quod sibi in posterum
Pro lapide suus filius invictus & securus
Supereſſet, qui ipsum mox esset vi & manibus domitum
Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus esset imperaturus.
Celeriter autem deinde robur & fortia membra
Crescebant illius regis: revoluto autem anno;
Terra consilio astuto circumventus,
Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnius versutus;
Victus artibus ac vi filii sui.
Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum.
Illum quidem Iupiter firmiter defixit in terram spaciosam
Pytho in divina, jugis sub Parnassi,
Monumentum ut sit in posterum, miraculum mortalibus hominibus.
Solvit vero patruos noxiis à vinculis
Cœligenas, quos vinxerat pater ex amentia.
Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,
Et fulgur; qua antea immanis terra occultaverat:
Quibus confisus, mortalibus atque immortalibus imperat.
Filiam porro Iapetus pulchros talos habentem Oceanidem
Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit.
Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium:
Peperit praterea gloria prasignem Menœtium, atque Prometheum
Varium, versipellem: stultumque Epimetheum,
Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inventoribus rerum.

Πρῶτον γάρ ῥα Διὸς πλατὺν ἐν δόμον ἤλυθε νύμφην
Παρθένον· ὑδρηλὴν δὲ Μενοίτιον ἀρίδηλα Ζεὺς
Εἰς ἔριδα κατέπεμψε, βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ,
Εἵνεκ' ἀπαθαλίης τε καὶ ὑβριος ὑστερόπλου.
Ἄτλας δ' ἐρεμνὸν δόρυ ἔχει κεφαλῆς ὑπ' ἀνάγκης,
Πείρασιν ἐν γαίης, πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων
Ἑστηὼς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσι.
Ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεύς.
Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθέα ποικιλόβουλον,
Δεσμοῖς δεινοῖσιν ἀνάγκασε μέσσον ἄμφω
Κίον' ἐλάσσας. καί οἱ ἐπ' αἰετὸν ὦρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὅγ' ἧπαρ
Ἤσθιεν ἀθανάτου· τὸ δ' ἀέξετο ἶσον ἅπαντη
Νυκτὸς, ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις.
Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
Ἡρακλέης ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νῆσον ἄλαλκεν
Ἰαπετιονίδην, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων·
Οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
Ὄφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη
Πλεῖον ἔτ' ἢ τοπάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
Ταῦτ' ἄρα οἱ ζώοντι τίμα ἀγλαὸν ἀμφιγυήεις.
Καὶ ὃς χωόμενος, παύθη χόλος, ὃν πρὶν ἔχεσκεν
Οὕνεκ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενέϊ Κρονίωνι.
Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι
Μηκώνῃ, τότ' ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
Δασσάμενος προέθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονι δημῷ
Ἐν ῥινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρὶ βοείῃ·
Τῷ δ' αὖτ' ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
Εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας δερμάτι δημῷ.
Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀγλαὲ ἐκγεγαώτων,
Ὦ πέπον, ὡς ἐπροζήλως διεδάσσαο μοίρας.

Ὣς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς·

Τὸν

---

537. Δασσάμενος.] Finis hujus versus sic legitur in Ald. & Flor. edition. Ζηνὸς νόον ἐξαπατίσκων. ubi Ζηνὸς nullo modo ferri potest. de

Primus enim Iovis fictam ſuſcepit mulierem
Virginem. injurium vero Menœtium late videns Iupiter
In Erebum detruſit, feriens ardenti fulmine,
Propter improbitatem & fortitudinem inſolentem.
Atlas vero cœlum latum ſuſtinet dura ex neceſſitate,
Finibus in terra, è regione Heſperidum argutarum
Stans, capiteque & indefeſſis manibus.
Hanc enim ipſi ſortem deſtinavit prudens Iupiter.
Ligavit vero inevitabilibus compedibus Promethea verſutum,
Vinculis duris mediam per columnam adigens.
Et ei aquilam immiſit expanſis alis: caterum hæc hepar
Comedebat æternum: quin ipſum creſcebat tantum ubique
Noctu, quantum toto die ediſſet extentas alas habens avis.
Hunc quidem Alcmena pulchros talos habentis fortis filius
Hercules occidit, malum vero morbum profligavit
Ab Iapetionida, & liberavit ab ægritudine:
Non invito Iove Olympio in alto imperante,
Quo Herculis Thebis geniti gloria eſſet
Major etiam quam antea, ſuper terram multos paſcentem.
Ob id itaque veneratus honorabat præclarum filium.
Et, licet ſuccenſens, remiſit iram, quam prius habuerat,
Eo quod contendiſſet conſilio cum prapotenti Iove.
Etenim quando diſceptabant inter ſe Dii mortaleſque homines
Mecona, ibi tum magnum bovem volente animo
Diviſum propoſuit, Iovis mentem fallens.
Nam hac quidem parte carneſque & inteſtina cum pingui adipe
In pelle depoſuit, tegens ventre bovino:
In altera rurſum oſſa alba bovis, doloſa arte,
Rite diſponens recondidit tegens candida arvina.
Iamque tum ipſum allocutus eſt pater hominumque Deorumque:
Iapetionida omnium illuſtriſſime regum,
O amice, quam inique partitus es portiones!
Sic dixit latenter eum carpens Iupiter perpetua conſilia ſciens.

Hunc

---

de ἐξαπατίσιων autem (quod tanquam ab ἐξαπατάω deductum videtur) lectori judicium relinquimus.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς αἰσυλομήτης,
Ἦ ἐπιμειδήσας· (δολίης δ' ἐ λήθετο τέχνης)
Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰειγενετάων,
Τῶν δ' ἕλεο ὁπποτέρω σε κατὰ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγῃ.
Φῆ ῥα δολοφρονέων. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
Γνῶ ῥ' ἀδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὄσσετο θυμῷ
Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ δὴ τελέεσθαι ἔμελλεν.
Χερσὶ δ' ἑὰ ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο λευκὴν ἀλείφατ.
Χώσατο δ' ἦ φρένας· ἀμφὶ χόλῳ δέ μιν ἵκετο θυμὸν,
Ὡς ἴδεν ὀστέα λευκὰ βοὸς, δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.
Ἐκ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
Κάτθετ' ὀστέα λευκὰ θυηέντων ἐπὶ βωμῶν.
Τὸν δ' μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἰαπετιονίδη, πάντων περὶ μήδεα εἰδώς,
Ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης.
Ὣς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
Ἐκ τούτου δ' ἤπειτα, δόλου μεμνημένος αἰεὶ,
Οὐκ ἐδίδου μελέοισι πυρὸς μενεαικέτοιο
Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἱ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
Ἀλλά μιν ἐξαπάτησεν ἐὺς παῖς Ἰαπετοῖο,
Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
Ἐν κοίλῳ νάρθηκι. δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν
Ζηλήσας ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,
Ὡς ἴδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγήν.
Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισι.
Γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον, Κρονίδεω διὰ βουλάς.
Ζῶσε δ' ἧ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργυφέῃ ἐσθῆτι· κατὰ κρῆθεν δ' ἁπαλὸν περὶ
Δαιδαλέῳ χείρεσσι κατέχεε, θαῦμα ἰδέσθαι·
Ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνους νεοθηλέος ἄνθεσι ποίης
Ἱμερτοὺς παρέθηκε κάρηϊ Παλλὰς Ἀθήνη·
Ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνῃ χρυσείῃ κεφαλῇφιν ἔθηκε,

Τὴν

576. Ἀμφὶ.] Pro νεοθηλέος quidam reponunt νεοθήλεος, ut jungatur cum ποίης.

593. Οὐλο-

Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vafer,
Tacite arridens: (dolosa autem non immemor erat artis)
Iupiter glorioſissime, maxime Deorum ſempiternorum,
Harum elige utram tibi in pectoribus animus ſuadet.
Dixit ſane doloſa cogitans. Iupiter autem aterna conſilia ſciens
Cognovit certe nec ignoravit dolum: mala autem concipiebat animo
Adverſus homines mortales, qua & perficienda erant.
Manibus vero hic utriſque ſuſtulit album adipem.
Iraſcebatur autem mente: ira vero ejus occupabat animum,
Vt vidit oſſa alba bovis, doloſa arte.
Ex illo tempore Diis ſuper terram genus hominum
Adolent oſſa alba odoratis in aris.
Hunc autem valde contriſtatus allocutus est nubicogus Iupiter:
Iapetionida, ſuper omnes ſapiens,
O amice, nondum ſane doloſa oblitus es artis.
Sic dixit ira percitus Iupiter aterna conſilia ſciens.
Ex illo tempore deinceps doli memor ſemper,
Non dabat miſeris ignis robur indefeſſi
Mortalibus hominibus, qui ſuper terram habitant.
Sed ipſum decepit bonus filius Iapeti,
Furatus indomiti ignis eminus apparentem ſplendorem
In concava ferula. momordit vero imo animo
Iovem in alto tonantem, ad iram vero ipſius animum commovit,
Vt vidit inter homines ignis longe apparentem ſplendorem.
Protinus autem pro igne ſtruxit malum hominibus.
E terra enim conformavit perquam celebris Vulcanus
Virginis pudica ſimulacrum, Saturnii conſilio.
Cinxit vero & adornavit Dea caſiis oculis Minerva
Candida veſte: à capite vero calyptram
Ingenioſe factam manibus detinebat, mirum viſu:
Circum vero ei ſerta recens florentis è floribus herba
Optata impoſuit capiti Pallas Minerva:
Circumque ei coronam auream caput poſuit,

Τὼ αὐτὸς ποίησε βοηλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Ἀσκήσας παλάμῃσι, χαριζόμενος Διὶ πατρί.
Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ πιδύκλῳ, θαῦμα ἰδέσθαι,
Κυάνεαι' ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα.
Τῶν ὅγε πάντ' ἐνέθηκε· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλὴ,
Θαυμασίη, ζωοῖσιν ἐοικότα φαντάσσειν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
Ἐξάγαγ' ἔνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ' ἄνθρωποι,
Κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεὰς θνητούς τ' ἀνθρώπους,
Ὡς εἶδον δόλον αἰπύν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.
Ἐκ τοῦ γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων.
Τῆς γὰρ ὀλοίόν ἐστι γένος, καὶ φῦλα γυναικῶν
Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,
Οὐλομένης πενίης ἀ σύμφορα, ἀλλὰ κόροισι·
Ὡς δ' ὁπόταν ἐν σμήνεσι κηπιφάοσι μέλισσαι
Κηφῆνας βόσκωσι, κακῶν ξυνήονας ἔργων,
Αἱ μὲν τε θοῦπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἠμάπιαι σπουδῇσι, τιθεῖσί τε κηρία λευκά,
Οἱ δ' ἔνδοθι μυχοῖσιν ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους,
Ἀλλότριον κάμοντες ὀπιπεύουσιν ἐς γαστέρ' ἀμῶντες·
Ὣς δ' αὖτως ἀνδράσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήονας ἔργων
Ἀργαλέων. ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο.
Ὃς κε γάμον φεύγῃ κατὰ μέρμερα ἔργα γυναικῶν,
Μὴ γῆμαι ἐθέλῃ, ὀλοὸν δ' ἐπὶ γήραος ἵκηται,
Χήτεϊ γηροκόμοιο· ὁὰ δ' ἀβίοτον ἐπιδευὴς
Ζώει, ἀτὰρ θνήμῳσι δαὶς κλῆρον διατίονται
Χηρωσί· ᾧ δ' αὖτε γάμος μετὰ μοῖρα γένηται,
Κεδνὴν δ' ἔσχεν ἄκοιτιν, ἀρηρυῖαν περὶ πάσῃ
Τῷ δὲ διὰ ζωὸν κακὸν ἐσθλῷ ἀνιφερίζει

Ἔμ-

---

593. Οὐλομένης.] Mendose prorsus legitur hic versus in nonnullis exempl. cum injuria tam metri quam sensus ipsius, hoc modo: Οὐλομένης πενίης ἀσύμφορα, ἀλλ' ἀκέροιο. Perperam etiam σύμφορα exponitur in vulgat. interpr. *Commoda*, cum significet, *comitantia*, ut in

Quam ipſe fecerat inclytus Vulcanus,
Elaborans manibus, gratificans Iovi patri.
In hac artificioſa multa calata erant, mira viſu,
Bellua quas Continens plurimas alit, atque Mare,
Ex illis multas in ea poſuit. gratia vero reſplendebat magna,
Mirabilis, animantibus enim ſimiles erant vivis.
Ceterum poſtquam effecit pulcrum malum pro bono,
Eduxit ubi alii erant Dii atque homines,
Ornatu geſtientem caſia Palladis forti patre prognata.
Admiratio autem cepit immortaleſque Deos mortaleſque homines,
Vbi viderunt dolum arduum, inexplicabilem hominibus.
Ex illa enim genus eſt mulierum fœminearum.
Illius enim pernicioſum eſt genus & ſexus mulierum,
Nocumentum ingens mortales inter homines habitant,
Pernicioſa paupertatis non comites, ſed luxus.
Ac veluti cum in alveariis tectis apes
Fucos paſcunt, malorum participes operum,
Illa quidem per totum diem ad ſolem occidentem
Diurna feſtinant, & faciunt favos albos,
At illi intus permanentes coopertis in alveariis,
Alienum laborem ſuum in ventrem metunt:
Similiter viris rem malam mortalibus mulieres
Iupiter altitonans dedit, participes operum
Moleſtorum. aliud vero prebuit malum pro bono.
Qui nuptias refugiens, & laborioſa opera mulierum,
Non uxorem ducere velit, gravem vero attigerit ſenectam,
Carens ſenectutis ſua fomento, ſi non ſine opibus
Vivat, mortui poſſeſſionem inter ſe dividunt
Remoti cognati. cui vero nuptiarum conditio contigerit,
Pudicam vero habuit conjugem, ſapientem,
Huic perpetuo malum cum bono certat

Eſſe.

---

ut in illo ejuſdem Poëtæ loco in Ἔργ. verſ. 300. Αἰμὸς γάρ τοι πάμπ. &c. Eſt ergo ſenſus: quæ non ſectantur paupertatem, ſed luxus ſunt aſſectæ.

Ἔμμεναι. ὃς δέ κε τίτμῃ ἀπειρήσιον γυίοθλης,
Ζωὸς ἐὼν στήθεσσιν ἔχων ἀλίαστον ἀνίην
Θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακὸν ἔσται.
Ὡς σὸν ἔτι Διὸς αἶψα νόον ἐκδὺς παρελθεῖν.
Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
Τοῖο γ' ὑποξήλυξε βαρεῖαν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
Καὶ πολύϊδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.
Βελέεσι δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ἐδύσατο θυμῷ,
Κόπτῳ τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆσε κρατερῷ σὺν δεσμῷ,
Ἠνορέῃ ὑπέροπλον ἀγώνιμος ἠδὲ καὶ εἶδος,
Καὶ μέγαθος· κατέναστε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Ἔνθ' οἵγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
Εἵατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ὑπὸ πείρασι Γαίης,
Δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες.
Ἀλλὰ σφέας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Οὓς τέκεν ἠύκομος Ῥείη Κρόνῳ ὑπὸ φιλότητι,
Γαίης φραδμοσύνῃσιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὖτις.
Αὐτὴ γὰρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
Σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
Δηρὸν γὰρ μάρναντο, πόνον δυσαλγέ' ἔχοντες,
Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
Ἀντίον ἀλλήλοισι μάλα κρατερὰς ὑσμίνας·
Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Οὐρηΐου Τιτῆνες ἀγαυοὶ,
Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ἀλυμπίου θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
Οὓς τέκεν ἠύκομος Ῥείη Κρόνῳ εὐνηθεῖσα.
Οἵ ῥα τότ' ἀλλήλοισι μάχῃ δυσαλγέ' ἔχοντες,
Συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς.
Οὐδέ τις ἦν ἔριδος χαλεπῆς λύσις, οὐδὲ τελωτὴ
Οὐδετέροις, ἴσον ἦε τέλος πέπαλτο πολέμοιο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρματα πάντα,
Νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, πέπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
Πάντων ἐν στήθεσσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγαυῶν.
Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν,
Δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Κέκλυτέ μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

Ἤδη

Esse. Qui vero adeptus fuerit nocentis generis fœminam:
Vivit in pectore gestans perpetuum mœrorem
Animo & corde, & immedicabile malum est.
Adeo non licet Iovis fallere mentem neque praterire.
Neque enim Iapetionides nullo malo dignus Prometheus
Illius evitavit gravem iram, sed necessario
Quamvis multiscium existentem, magnum vinculum coërcet.
Briareo vero ubi primum pater iratus est animo,
Cottoque atque Gyga, ligavit forti vinculo,
Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formam,
Et magnitudinem: collocavit autem sub terram latam,
Vbi illi dolores habentes sub terra agentes,
Sedent in extremitate, magna in finibus Terra,
Vsque valde mœrentes, corde magnum luctum habentes.
Sed ipsos Saturnius atque immortales Dii alii
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
Terra consiliis reduxerunt in lucem iterum.
Ipsa enim eis cuncta prolixe recensuit,
Cum illis victoriamque & splendidam gloriam accepturos.
Diu enim pugnarunt, laborem animum cruciantem habentes.
Titanesque Dii, & quotquot è Saturno nati sunt,
Contra sese mutuo per validas pugnas:
Hi quidem ab alta Othry, Titanes glorioss,
Illi vero ab Olympo, Dii datores bonorum,
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens.
Illi sane tum inter se pugnam animum excruciantem habentes,
Continue pugnabant, decem totos annos.
Neque ullus erat contentionis gravis exitus, neque finis
Neutris: aqualiter autem extendebatur bellum.
Sed quando jam illis apposuit congruentia omnia,
Nectarque ambrosiamque, quibus Dii ipsi vescuntur,
Omnium in pectoribus augebatur animus superbus.
Vbi vero nectar comederunt & ambrosiam amabilem,
Iam tum ipsos sic affatus est pater hominumque Deorumque:
Audite me, Terraque & Cœli inclyti liberi,
Vt dicam qua me animus in pectoribus jubet

Iam

Ἤδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι,
Νίκης καὶ κράτεος πρὸς μητέρα μητιόωντο πάσης,
Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγεγάασιν.
Οἱ μὲν ἀπ' Οὐλύμποιο καὶ εἴκελοι ἀθανάτοισιν
Φαίνεθ' Τιτῆνες ἐναντίοι ἐν δαὶ λυγρῇ,
Μνησάμενοι φιλότητος ἐνὶ φρεσὶν, ὅσσα παθόντες
Ἐς φάος ἂψ ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ὑπὸ δεσμοῦ,
Ἠμιτέρεως ὑπὸ βουλὰς, ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος.
Ὣς φάτο. τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·
Δαιμόνι', οὐκ ἀδάητα πεφάσμεθα· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
Ἴδμεν ὅτι σοὶ μὲν πρόφρων κραδίη τε νόος τε,
Ἀλκτὴρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρὴς γλαφυροῖο χερείου.
Σῇς δ' ὑποφραδμοσύνῃσιν ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος
Ἄψορρόν δ' ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ὑπὸ δεσμῶν
Ἠλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἄναξ, ἀνάελπτα παθόντες.
Τῷ καὶ νεῦ ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
Ῥύσεσθε κρατὸς ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
Μαρναμένοις Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Ὣς φατ'. ἐπῄνησαν δὲ θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
Μᾶλλον ἀκηδέστερα. πολέμου δ' ἐλελίζετο θυμὸς
Μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
Πάντες, θηλειάς τε καὶ ἄρσενες, ἠμὲν καὶ εἰνὼ,
Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
Οὓς τε Ζεὺς ἐρέβευσφιν ὑπὸ χθονὸς ἦκε φόως δὲ,
Δεινοί τε κραταιοί τε, βίην ὑπερφίαλοι ἔχοντες.
Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴσσοντο
Πᾶσιν ὁμῶς. κεφαλαὶ δ' ἑκάστῳ πεντήκοντα
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σθεναροῖσι μέλεσσιν.
Οἳ τότε Τιτῆσιν κατέσταθεν ἐν δαὶ λυγρῇ,
Πέτρας ἠλιβάτους σθεναρῇς ἐν χερσὶν ἔχοντες.

Τι-

650. Φαίνεθ'.] Pro ἐναντίοι poteſt etiam legi ἐναντίον.

652. Ἐς φάος.] Pro ὑπὸ legitur etiam ὑπὲ: & fortaſſe rectius, ut ejus aſpiratio fulciat præcedentem ſyllabam.

658. Σῆς δ'.] Eſt & alia lectio, Σῇσι δ' ὑπερφρονέουσιν.

659. Ἄψορ-

Iam enim admodum diu adverſi nobis mutuo,
Pro victoria & imperio pugnavimus dies omnes,
Titaneſque Dii, & quotquot è Saturno ſati ſumus.
Vos vero magnamque vim & manus invictas
Oſtendite Titanibus contrarii in pugna gravi,
Memores amicitiæ placidæ, quibus perpeſſis
Ad lucem redieritis moleſto à vinculo,
Noſtra per conſilia, à caligine obſcura.
Sic dixit. illum vero rurſum excepit Cottus irreprehenſibilis:
Venerande, non ignota loqueris: ſed & nos
Scimus, quod excellunt quidem tibi præcordia, excellens vero eſt & intellectus,
Depulſor immortalibus damni fuiſti horrendi.
Tua vero prudentia ab caligine opaca
Retro iterum acerbis à vinculis
Venimus, Saturni fili rex, qua nollemus, paſſi.
Ideoque nunc intento animo, & prudenti conſilio,
Vindicabimus veſtrum imperium in gravi conflictu,
Pugnantes cum Titanibus per acria prælia.
Sic dixit. collaudarunt vero Dii datores bonorum,
Sermone audito. bellum vero cupiebat animus
Magis etiam quam antea: pugnam vero arduam excitarunt
Omnes, fœminaque & mares, die illo,
Titaneſque Dii, & quotquot Saturno prognati ſunt,
Quoſque Iupiter ex Erebo ſub terra miſit ad lucem,
Acres robuſtique, vires immenſas habentes.
Horum centum quidem manus ab humeris promanabant
Omnibus ſimul. capita vero unicuique quinquaginta
Ex humeris enata erant in robuſtis artubus.
Qui tum Titanibus oppoſiti ſunt in pugna luctuoſa;
Saxa prærupta validis in manibus geſtantes.

Tita-

---

659. Ἄφορόν δ'.] Conjunximus δὲ cum præcedenti voce ἄφορμεν, ut videlicet ſit adverbium motus, non autem conjunctio δὲ, quæ jam eſt in præcedenti verſu.

675. Πέτρας.] Pro σιδαρῆς, Steph. editio σιδαρέας, quæ minus placet: vide verſ. 715.

703. Πλη-

Τιτῆνες δ' ἐπέρωθεν ὑπαὶ τόνου θ' ἁλὸς ἀργῆς
Προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαντο
Ἀμφότεροι. δεινὸν δὲ περίαχε πόντος ἀπείρων.
Γῆ δὲ μέγ' ἰαχήσεν· ἐπέκτυπε δ' εὐρὺς Οὐρανὸς
Σειόμενος, πεδόθεν δ' ἐπιπάστη μακρὸς Ὄλυμπος
Ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων. ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν αἰπεῖά τ' ἰωὴ
Ἀστείτου ἰωχμοῖο, βολάων τε κρατερεφάων.
Ὣς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοις ἵεσαν βέλεα στονόεντα.
Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα
Κεκλομένων. οἱ δὲ ξυνίεσαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
Οὐδ' ἄρ' ἔπι Ζεὺς ἶσχεν ἑὸν μένος, ἀλλά νυ οἱ γε
Εἴβαρ μὲν μένεος πλῶντο φρένες, ἐν δέ τε πᾶσιν
Φαῖνε βίλω. ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου
Ἀστεροπὰς ἔσσευε συνωχαδόν· αἱ δὲ κεραυνοὶ
Ἴαλλ' ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστεροπῇ πωτῶντο
Χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς, ἱερὸν φλόγα θ' εἱλυφόωντες
Ταρφέες. ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἰσμαραγίζεν
Καιομένη. λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
Ἕζεε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
Πόντος τ' ἀτρύγετος. τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς ἀϋτμὴ
Τιτῆνας χθονίους· φλὸξ δ' αἰθέρα δῖαν ἵκανεν
Ἄσπετος· ὄσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
Αὐγὴ μαιμώωσα κεραυνῶν τε στεροπῆς τε.
Καῦμα δ' ἔθαυμάσιον κάτεχεν χάος· εἴσατο δ' ἄντα
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἠδ' οὔασιν ὄσσαν ἀκοῦσαι.
Αὕτως ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
Πίλναθ'. τοῖον γάρ κε μέγας ὑπὸ δοῦπος ὀρώρει,
Τῆς μὲν ἐρειπομένης, ὃ δὲ ὑψόθεν ἐξεριπόντος.
Τόσσος δοῦπος ἔην θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
Σεισὰ δ' ἄνεμοι ἔνοσίν τε κονίην τ' ἐσφαράγιζον,
Βροντήν τε, στεροπήν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,

Κῆλα

---

703. Πίλναθ'.] Legitur hic etiam, μέγας ὑπὸ δοῦπ. aspiratione præpositionis fulciente ultimam syllabam præcedentis dictionis, ut jam antea vidimus vers. 652. Ἐς φάος.

706. Σεισὰ

Titanes vero ab altera parte confirmabant phalanges
Alacriter, manuumque viriumque simul opus ostentabant
Vtrique. horrende vero insonuit pontus immensus.
Terra vero valde stridebat: ingemiscebat vero latum cœlum
Quassatum, è fundo vero concutiebatur amplus Olympus
Impetu à Deorum. concussio vero venit gravis
Ad Tartarum tenebricosum, & pedum altus fragor,
Immodici tumultus, ictuumque fortium.
Ita sane in sese mutuo jaciebant tela gemebunda.
Vox autem utrorumque pervenit ad cœlum stellatum
Adhortantium. at illi congrediebantur magno cum clamore.
Neque sane amplius Iupiter cohibebat suum robur, sed ipsius
Statim robore implebantur animi, & omnem
Exeruit vim. simul etiam à cœlo atque ab Olympo
Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem
Celerrime una cum tonitru & fulgure volabant
Manu à robusta, sacram flammam circumvolventia
Crebra. circum vero terra alma reboabat
Ardens: crepitabat vero undique igne valde magna sylva.
Fervebat vero terra tota, & Oceani fluenta,
Pontusque immensus. circumdedit autem calidus vapor
Titanes terrestres: flamma vero ad aërem divinum pervenit
Magna. oculos vero visu privabat quantumvis fortium
Splendor radians fulminisque fulgurisque.
Incendium autem immensum occupavit Chaos: videbatur autem
Oculis aspicere, ac auribus vocem audire. (coram
Itidem ut cum olim & terra & cœlum latum superne
Appropinquabat. talis enim maximus strepitus excitabatur,
Hac quidem diruta, illa autem ex alto diruente.
Tantus fragor erat Diis pugna confligentibus.
Simul quoque venti motumq; pulveremque cum strepitu excitabant,
Tonitruque, fulgurque, & ardens fulmen,

Tela

---

706. Σιὼ δ'.] Quidam malunt ἰσφεύγιζον, quam dictionem Hesych. exponit ἐδόνει, id est, jactabant, ciebant, movebant. Sed viderint quo pacto ita constet versus.

748. Ἀσπι-

Κῆλα Διὸς μεγάλοιο. φέρον δ' ἰαχὴ τ' ἐνοπή τε
Ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὄτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει
Σμερδαλέης ἔριδος· κάρη δ' ἀνεφαίνετο ἔργων.
Ἐκλίνθη δ' μάχη. πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπίχουτες,
Ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δεινὴν ἔγειρον,
Κόττος τε, Βριάρεώς τε, Γύγης τ' ἄλκιμος πολέμιο.
Οἵ ῥα τεληνεσίας πέτρας ἰφθάρων ἀπὸ χειρῶν
Πέμπον ἐπασυτέρας. κὴ δ' ἐσκίασαν βιλέεσσι
Τιτῆνας· κὴ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Πέμψαν, κὴ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
Νικήσαντες χερσὶν, ὑπερθύμους περ ἐόντας,
Τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσσον οὐρανὸς ἐξ' ἀπὸ γαίης.
Ἶσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.
Ἐννέα γὰρ νύκτας τε κὴ ἤματα χάλκεος ἄκμων
Οὐρανόθεν καθιὼν, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο·
Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε κὴ ἤματα χάλκεος ἄκμων
Ἐκ γαίης καθιὼν, δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκοι.
Τὸν περὶ χάλκειον ἕρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
Τριστοιχεὶ κέχυται περὶ δειρήν. αὐτὰρ ὕπερθεν
Γῆς ῥίζαι πεφύασι κὴ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
Κεκρύφαται, βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο,
Χώρῳ ἐν ὑγρῷπι, πλατέης ἔσχατα γαίης.
Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι· πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
Χαλκείας· τεῖχος περίκειται δ' ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθα Γύγης, Κόττος τε, κὴ ὁ Βριάρεως μεγάθυμος
Ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.
Ἔνθάδε γῆς ὀνοφερῆς, κὴ Ταρτάρου ἠερόεντος,
Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο, κὴ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Ἐξείης πάντων πηγαὶ κὴ πείρατ' ἔασιν,
Ἀργαλέ' ὑγρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοί περ·
Χάσμα μέγ'. οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Οὐδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο.
Ἀλλά κεν ἔνθα κὴ ἔνθα φέροι ἀργαλέη θύελλα
Ἀργαλέη· δεινόν τι κὴ ἀθανάτοισι θεοῖσι

Τοῦτο

Tela Iovis magni. ferebant autem fremitum, clamoremque,
In medium utrorumque: ſtrepitus autem ingens excitabatur
Stupenda pugna: robur autem exerebatur operum.
Inclinata vero eſt pugna. prius vero ſibi mutuo imminentes,
Fortiter pugnabant in forti prælio,
Illi vero inter primos pugnam acrem excitarunt,
Cottuſque, Briareuſque, Gygeſque inſatiabilis belli.
Hi ſane trecentas petras robuſtis è manibus
Mittebant frequentes: obumbrarunt autem jaculis
Titanas: atque hos quidem ſub terram longe patentem
Miſerunt, & vinculis moleſtis alligarunt,
Vincentes manibus, magnanimos licet exiſtentes,
Tantum infra ſub terram, quantum cœlum diſtat à terra.
Par enim ſpacium à terra in Tartarum caliginoſum.
Novem enim noctes ac dies ferrea incus,
Cœlitus delapſa, decimo die ad terram perveniret:
Novem rurſus noctes & dies ferrea incus,
Ex terra deſcendens, decimo die ad Tartarum perveniret.
Quem circa ferreum ſeptum ductum eſt. circum vero ipſum nox
Triplici ordine fuſa eſt circa collum. ſed ſuperne
Terræ radices creverunt & infructuoſi maris.
Illic Dii Titanes ſub caligine opaca
Abſconditi ſunt, conſiliis Iovis nubicogi,
Loco in ſqualido, vaſta ultima terræ.
His non exitus patet: portas vero impoſuit Neptunus
Ferreas: murus etiam circumdatus utrimque.
Illic Gyges, Cottuſque, & Briareus magnanimus
Habitant, cuſtodes fidi Iovis ægida habentis.
Ibidem terræ tenebricoſæ, & Tartari opaci,
Pontique infructuoſi, & cœli ſtelligeri,
Ex ordine omnium fontes & fines ſunt,
Moleſti, ſqualidi, quos oderunt etiam ipſi Dii:
Hiatus ingens. nec vero toto integro anno
Solum attingeret, ubi primum portas intra venerit.
Sed ſane huc & illuc ferret impetuoſa procella
Moleſta: horrendumque etiam immortalibus Diis

Τῦτο πέφυκε· νὺξ γυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
Ἔσηκεν, νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέῃσι.
Τῶν αὖθ' Ἰαπετῖο παῖς ἔχει ἠερόεν δῶμα
Ἑστηὼς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν
Ἀστεμφέως, ὅθι Νὺξ τε καὶ Ἡμέρα ἀμφὶς ἰοῦσαι
Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν
Χαλκεον. ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἢ δ' ἔξελθεῖν
Ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἐέργει·
Ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα,
Γαῖαν ἐπιστρέφεται· ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα,
Μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην οδῷ, ἐς δ' ἂν ἵκηται.
Ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα·
Ἡ δ' Ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασιγνήτην Θανάτοιο,
Νὺξ ὀλοὴ, νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἠεροειδεῖ.
Ἔνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
Ὕπνος τε καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
Ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
Οὐρανὸν εἰσαναβαίνων, οὐδ' ἐρχόμενον καταβαίνων.
Τῶν ἕτερος μὲν γαῖάν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
Ἥσυχος ἀναφαίνεται καὶ μειλίχος ἀνθρώποισι.
Τοῦ δὲ σιδηρέη μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
Νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβῃσιν
Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ἔνθα θεῶν χθονίων προπάροιθε δόμοι ἠχήεντες
Ἰφθίμου τ' Ἄϊδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
Ἑστᾶσιν. δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
Νηλειὴς. τέχνῃσι δὲ κακῇσι ἔχει. ἐς μὲν ἰόντας
Σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ ἄμφασιν ἀμφοτέροισιν·
Ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
Ἐσθίει ὅντινα λάβῃσι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα
Ἰφθίμου τ' Ἄϊδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.
Ἔνθάδε ναιετάει συνερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
Δεινὴ Στὺξ, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο
Πρεσβυτάτη. νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει

Μακρῇ-

748. Ἀστεμφέως.] Legitur & ἆσσον ἰοῦσαι.

764. Τοῦ

Hoc monſtrum: & noctis obſcura domus horrenda
Stans, nubibus obtecta nigris.
Has ante Iapeti filius ſuſtinebat cœlum latum,
Stans, capiteque & indefeſſis manibus
Firmiter, ubi Noxque & Dies circum euntes
Seſe mutuo compellabant, alternis ſubeuntes magnum limen
Ferreum. hæc quidem intrat, illa vero foras
Egreditur, neque unquam utraſque domus intus cohibet:
Sed ſemper altera ſaltem domos extra exiſtens,
Terram ſuper movetur: altera rurſum in domo exiſtens,
Expectat ejuſdem horam itineris, donec veniat.
Hæc quidem terreſtribus multa cernens lumen habens,
Illa vero Somnum in manibus, fratrem Mortis,
Nox noxia, nube tecta atra.
Ibi autem Noctis obſcura filii domus habent;
Somnus & Mors, graves Dii: neque unquam eos
Sol lucidus intuetur radiis,
Cœlum ſcandens, nec cœlitus deſcendens.
Horum alter quidem terramque & lata dorſa maris
Quietus percurrit & placidus hominibus,
Alterius vero ferreum quidem cor, æreum vero ei pectus
Crudele in præcordiis: habet autem quem primum arripuerit
Hominum: hoſtis vero etiam immortalibus Diis.
Illic Dei inferi in anteriore parte ædes reſonantes,
Fortiſque Plutonis & gravis Proſerpinæ
Stant. Horrendus autem canis pro foribus cuſtodit,
Sævus. artem autem malam habet. introeuntes quidem
Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus:
Exire vero non iterum permittit denuo, ſed obſervans
Devorat, quemcunque prenderit portas extra euntem
Fortiſque Plutonis & gravis Proſerpinæ.
Ibidem habitat abominanda Dea immortalibus,
Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani,
Maxima natu. ſeorſum vero à Diis inclytas ædes incolit

764. Τὲ ὃ.] Σιδηρᾶν ſcribendum, ſed per συναίρεσιν legendum σιδηρᾶ.
781. Ἀ̓ϛε-

Μακρῇσι πίτνῃσι κραιπνοφόῳ. ἀμφὶ δὲ πάντη
Κίοσιν δεινοῖσι θεὸς ἄφατον ἐς ἀγῶνα.
Παῦρα δὲ θαύμαινε ποδώκεος ὠκέα Ἶριν
Ἀγχιάλῃ πωλεῖται ἐπ' οὔρεα νῶτα θαλάσσης,
Ὁππότ' ἔρις κὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται:
Καί ῥ' ὅστις ψεύδηται ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
Ζεὺς δέ τε Ἶριν ἔπεμψε, θεῶν μέγαν ὅρκον, ἂν εἶκαι,
Τηλόθεν ἐν χρυσείῃ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ
Ψυχρὸν, ὅ, τ' ἐκ πέτρης κραταιείσεται ἠλιβάτοιο
Ὑψηλῆς. πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς οὐρυοδείης
Ἐξ ἱερῆς πλημμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὠκεανοῖο κέρας. δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδυσται.
Ἐννέα μὲν γὰρ ἑεῖ γλαυκῆς τε κὴ οὐρέα νῶτα θαλάσσης
Δίνῃς δεινοῖσι εἰλίσσων εἰς ἅλα πίπτει,
Ἡ δὲ μί' ἐκ πέτρης ῥέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
Ὅστις τὸν ἐπίορκον ἀποπλείψας ἐπομόσσῃ
Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
Κεῖται νηῦτις τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν·
Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης κὴ νέκταρος ἔρχεται ἆσον
Βρώσιος, ἀλλά τε κεῖται ἀνάπνοος κὴ ἄναυδος
Στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὴν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
Λυπρὴ δ' ἐπτωὴ νοῦσον τελέσσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
Ἄλλος δ' ἐξ ἄλλης δέχεται χαλεπώτερος ἆθλος.
Ἐννέατες δὴ θεῶν διαμείρεται αἰὲν ἐόντων,
Οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται, οὐδ' ἐπὶ δαῖτας,
Ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
Εἰρέας ἀθανάτων, οἳ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
Τοῖον ἄρ' ὅρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ,
Ὠγύγιον, τὸ δ' ἵκει καταειφέλα διὰ χώρου.
Ἔνθα δὲ γῆς ἀναφερῆς, κὴ Ταρτάρου ἠερόεντος,
Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο κὴ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Ἐξείης πάντων πηγαὶ κὴ πείρατ' ἔασιν,

Ἀργα-

781. Ἀγελίη.] Alii malunt Ἀγελίης: quod videretur tum in fœminino genere poni, (quod durum esset) aut subintelligendum ἔνεκα. Quid si vero ἀγελίης legeremus pro ἀγελίαις? sed & hoc durum.

793. Ὅστις-

Ingentibus ſaxis ſuperne tectas: circum vero quaque
Columnis argenteis ad cœlum firmata ſunt.
Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris,
Nuncia verſatur ſuper lata dorſa maris,
Quando lis & contentio inter Deos exorta fuerit.
Et ſæpe quiſquis mentiatur cœleſtes domos tenentium,
Iupiter tum Irim mittit, Deorum magnum jusjurandum, ut ferat
E longinquo in aureo guttiarnio celeberrimam aquam
Frigidam, quæ è petra deſtillat alta
Excelſa. multum vero ſubtus terram ſpacioſam
E ſacro flumine fluit per noctem nigram,
Oceani cornu. decima vero pars attributa eſt.
Novem quidem circa terramque & lata dorſo maris
Vorticibus argenteis intortus in mare cadit,
Vna vero ex petra profluit, magnum damnum Diis.
Quiſquis perjurium libens juraverit
Immortalium, qui tenent verticem nivoſi Olympi,
Iacet ſpiritus expers integrum per annum:
Neque ambroſia & nectaris accedit propius
Cibum, ſed jacet non reſpirans, & mutus,
Stratis in lectis, malus autem veternus obtegit.
Sed poſtquam morbo defunctus eſt magnum per annum,
Alia ex alia excipit moleſtiſſima arumna.
Novennio autem à Diis relegatur ſempiternis,
Neque unquam ad conſilium ineundum cum iis verſatur, neque ad epulas,
Novem totis annis: decimo tandem verſatur iterum
Cum cœtibus immortalium, qui cœleſtes domos incolunt.
Tale itaque juramentum conſtituerunt Dii Stygis perennem aquam,
Antiquam iſtam, quæ tranat aridum locum.
Ibi autem terra caliginoſa, & Tartari obſcuri,
Pontique infructuoſi, & cœli ſtellati,
Ex ordine omnium fontes & fines ſunt,

Moleſti,

793. Ὅσσαν.] Ἀπολείψας, ab ἀπολείπω. Quidam tamen ab λείπω deducunt, & *relinquentes* exponunt.

Ἀργαλέ', οὐρήσσῃ, πά τε τυγέσι θηοί ἐσσι.
Ἐνθάδε μερμήρισέ τε πύλας, καὶ χάλκεος οὐδὸς
Ἀσπερφὴς, ῥίζησι διηνεκέεσσιν ἐρηρώς,
Αὐτοφυής. ἐκτόθεν γε, θεῶν ἔκτοθεν ἁπάντων,
Τιτῆνες ναίουσι, πέρην χάεος ζοφεροῖο.
Αὐτὰρ ἐπεισμαράγητοι Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
Δῶμασι ναιετάουσιν ἐπ' Ὠκεανοῖο θεμείθλοις,
Κόττος τ' ἠδὲ Γύγης. Βριάρεών γε μὲν ἠὺν ἐόντα,
Γαμβρὸν ἑὸν ποίησε βαρύκλυτος Ἐννοσίγαιος.
Δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυίειν, θυγατέρα ἣν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεύς,
Οἰστλόπεδον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη,
Ταρσοῖσι σὺν φιλότητι, διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
Οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχύϊ ἔργματ' ἔχουσαι,
Καὶ πόδες ἀκάμαντοι κρατερῷ θεῷ· ἐκ δέ οἱ ὤμων
Ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφιος, δεινοῖο δράκοντος,
Γλώσσῃσι δυοφερῇσι λελιγμότες· ἐκ δέ οἱ ὄσσων
Θεσπεσίῃς κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε.
Πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο,
Φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῇς κεφαλῇσι,
Παντοίην ὄπ' ἰεῖσαι, ἀθέσφατον. ἄλλοτε μὲν γὰρ
Φθέγγεσθ', ὥστε θεοῖσι συνιέμεν· ἄλλοτε δ' αὖτε
Ταύρου ἐριβρύχεω, μεγάλου κάρητι ἔοικεν, ἀγαυροῦ·
Ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντι ἀναιδέϊ θυμὸν ἔχοντι·
Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν ἐοικότα, θαύματ' ἀκοῦσαι·
Ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζεσκε, ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά.
Καὶ νύ κεν ἤμπλησε ἔργον ἀμήχανον ἤματι κείνῳ,
Καί κεν ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἄνασσεν,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον. ἀμφὶ δὲ γαῖα
Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Πόντός τ' Ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.

Ποσὶ

811. Ἐνθάδε.] Legitur & λαΐνεος.

825. Ἦν.] Nonnulli legunt κρατερεῖο δράκοντος.

828. Πασέων.] Legitur & πασῶν.

830. Παντοίην ὄπ' ἰεῖσαι.] Si ἴημι scribitur, cur non ἰεῖσαι hic scriptum est? (quod consentaneum est.) cur non ὄφ' ex ὄπ' factum est? Mihi quoque

Molesti, squalidi, quos oderunt etiam Dii ipsi.
Illic splendidaque porta, & æreum limen
Immotum, radicibus longis compactum,
Sua sponte natum. ante illud vero extra omnes Deos
Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.
Caterum valde tonantis Iovis inclyti auxiliarii
Domus incolunt in Oceani fundamentis,
Cottus atque Gyges. Briareum quippe bonum existentem,
Generum suum fecit graviter fremens Neptunus.
Dedit autem Cymopoliam, ut ducat in uxorem filiam suam.
Ast ubi Titanes è Cœlo expulit Iupiter,
Minimum natu peperit filium Typhoëum Terra magna,
Tartari in amore, per auream Venerem.
Cujus manus quidem sunt ob robur operibus aptæ,
Et pedes indefessi robusti Dei: ex humeris vero ei
Erant centum capita serpentis, horrendi draconis,
Linguis nigris lambentes: præterea ex oculis ei
Admirandis in capitibus sub superciliis ignis micabat:
Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis.
Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus,
Omnigenum sonitum emittentes ineffabilem. interdum enim
Sonabant, ut Diis intelligere liceret: interdum rursum
Tauri valde mugientis, robore insuperabilem vocem, ferocis:
Interdum rursus leonis impudentem animum habentis:
Interdum rursum catulis similia, mira auditu:
Interdum vero stridebat, resonabantque montes alti.
Et sane evenisset res inevitabilis die illo,
Atque ipse mortalibus & immortalibus imperasset,
Nisi statim intellexisset pater hominumque Deorumque.
Graviter autem intonuit atque fortiter. circum vero terra
Horrende edidit fragorem, & cœlum latum superne,
Pontusque & Oceani fluxus, & infima loca terræ.

Pedi-

que id mirum videri fateor; sed ex consensu omnium quos vidi codicum hanc lectionem reliqui: præsertim quum jam antea in quodam Homeri hymno εἰς Ἄρτεμιν, idem iisdem in vocibus observassem. Ibi enim legitur, αἱ δ' ἀμφοτέρωθι ὅπ' ἰείουσι, non ἔφ' ἰείουσι. Steph.

Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὄλυμπος
Ὀρνυμένοιο ἄνακτος· ἐπιστενάχιζε δ' ἰαῖα.
Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον,
Βροντῆς τε, στεροπῆς τε, πυρὸς ἀπὸ τοῖο πελώρου,
Πνοιῆράν τ' ἀνέμων τε, κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.
Ἔζεε δ' ἠϊόν πᾶσαν, καὶ ἔρεμνὸς, ἠδὲ θάλασσα.
Θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς, σεῖτο δ' ἀμφί τε, κύματα μακρὰ
Ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων· ἔνοσις δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Τρέσσαν δ' Ἀΐδης τε κάτω νεκύεσσιν ἀνάσσων,
Τιτῆνές θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
Ἀσβέστου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν ἤρθυνεν ἐὸν μένος, εἵλετο δ' ὅπλα,
Βροντήν τε στεροπήν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
Πλῆξεν ἀπ' Ὀλύμποιο ἐπάλμενος. ἀμφὶ δὲ πάσας
Ἔπεσε θειώσας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δή μιν δάμασε πληγῇσιν ἰμάσσας,
Ἤριπε γυμωθείς, στενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
Φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσυτο τοῖο ἄνακτος,
Οὔρεος ἐν βήσῃσιν ἀϊδνῆς παιπαλοέσσης
Πληγέντος. πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
Ἄτμῃ θειώδει, καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὡς,
Τέχνῃ ὑπ' αἰζηῶν ὑπό τ' ὄρεσφι χοάνοις
Θαλφθείς, ἢὲ σίδηρος, ὅς ῥα κρατερώτατός ἐστιν,
Οὔρεος ἐν βήσῃσι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέῳ,
Τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ, ὑφ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν.
Ὣς ἄρα τήκετο γαῖα σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.
Ῥίψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον εὐρύν.
Ἔκ δὲ Τυφωέος ἔσκε ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἰέντων,
Νόσφι Νότου, Βορέω τε, καὶ ἀργέστεω Ζεφύροιο.
Οἵ γε μὲν ἐκ θεόφιν γένεσαν, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
Αἱ δ' ἄλλαι μάψ αὔραι ἐπιπνείουσι θάλασσαν,

A 3

---

850. Τρέσσαν.] Melius fortasse sic quam ut alia exempl. habent, Τρέσσε δ' ἀΐδης, cum qua lectione versus constare non potest.

870. Νόσφι.] Malim Ζεφύρου τε cum plerisque aliis. Nam superius vers. 379. separavit quoque Zephyrum ab Argeste. Aut igitur hic legen-

Pedibus vero ſub immortalibus magnus contremuit Olympus
Inſurgente rege: ingemiſcebat autem tellus.
Ardor autem ab utriſque occupabat nigrum pontum,
Tonitruque, & fulguris, igne ab iſto immani,
Igneorumque turbinum, & fulminis ardentis.
Fervebat autem terra omnis, & cœlum, atque mare.
Æſtuabant etiam circum litora, & circumcirca, fluctus longi
Impetu Deorum: concuſſio autem ſedatu difficilis oriebatur.
Expavit autem Pluto inferis mortuis imperans,
Titaneſque ſub tartarum detruſi, à Saturno ſeorſum exiſtentes,
Ob inextinguibilem fremitum, & gravem conflictum.
Iupiter vero poſtquam excitavit ſuum robur, ſumpſitque arma,
Tonitruque fulgurque, & coruſcans fulmen,
Percuſſit ab Olympo inſiliens. circum vero omnia
Combuſſit ingentia capita ſævi portenti.
Caterum ubi ipſum vicit ictibus percutiens,
Cecidit mutilatus, ingemiſcebat autem terra vaſta.
Flamma autem fulmine icto proſiliebat à rege,
Montis in ſaltibus opacis aſperis
Percuſſi. multa autem ac vaſta ardebat terra
Ardore ingenti, & liqueſcebat ſtanni inſtar,
Quod arte juvenum & à fabrefacto catino
Calefactum, vel ut ferrum, quod ſolidiſſimum eſt,
Montis in ſaltibus victum ab igne quod omnia comburit,
Liqueſcit in terra diuina ſub Vulcani manibus.
Sic ſane liqueſcebat terra fulgore ignis ardentis.
Abjecit autem ipſum animo mœſtus in Tartarum latum.

Ex Typhoëo autem eſt ventorum vis humide flantium,
Excepto Noto, Boreaque, & celeri Zephyro.
Qui ſane ex Diis ſunt nativitate, hominibus magna utilitas.
Aſt alii ſine uſu venti inſpirant mare,

Qui

---

legendum Ζεούρε τε, aut ſuperius conjungenda hæc duo Ἀργέϛεω & Ζέφυρον.

872. Αἱ δ' ἄλλαι.] Multa exemplar. habent μαψαῦραι, quod vocabulum Heſych. exponit, αἱ μάταιαι ἄμμοι, ἢ ὕδραι πνοαί.

Αἱ δή τοι πίπλουσι ἐς ἠεροειδέα πόντον,
Πῆμα μέγα θνητοῖσι, καὶὴ ζύγιον αἰόλλη·
Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄησι, ἄφασπιδνᾶσί τε νῆας,
Ναύτας τε φθείρουσι· κακὴ δ' ὑ γίνεται ἀλκὴ,
Ἀνδράσιν οἳ κείνοισι σύνεσαν τῶνδε κὴ πόντου.
Αἱ δ' αὖ κὴ κτῆ γαῖαν ἀπείρεσιν ἀνθεμόεσσαν
Ἔργ' ἐφέπουσι φθείρουσι χαμαιζηλῶν ἀνθρώπων,
Πίμπλασιν κήτεός τε κὴ ἀργαλέης κηλουρίης.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥα πόνον μήκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,
Τιτλώσασι ἢ πρώτον κείνους βίηφι,
Δὴ ῥα τότ' ὤτρυνον βασιλευέμεν ἠδὲ ἀνάσσειν,
Γαίης φραδμοσύνῃσιν, ὀλύμπιον Διὶ ὀπυίοντα Ζηνὸς,
Ἀθανάτων. ὁ ἢ τοῖσιν δὴ διεδάσσατο πρώτοις.
Ζεὺς ἢ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον ἠγάγετο Μῆτιν,
Πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
Τέξεσθ, τότ' ἔπειθε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
Αἱμυλίοισι λόγοισιν εἷὸ ἐσκάτθετο νηδύϊ, κατὰ
Γαίης φραδμοσύνῃσι, κὴ Οὐρανὸ ἀστερόεντ@.
Τὼς γάρ οἱ ἐφράσσατο, ἵνα μὴ βασιληΐδα τιμὴν
Ἄλλ@ ἔχῃ, Διὸς ἀντὶ, θεῶν αἰειγενετάων.
Ἐκ γάρ τ' εἵμαρτο σεσίφρονα τέκνα γεῖσθ.
Πρώτην μὲν κούρην γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
Ἶσον ἔχουσαν πατρὶ μένος κὴ ἐπίφρονα βουλήν·
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα κὴ ἀνδρῶν
Ἤμελλεν τέξεσθ, ὑπερήϊον ἦτορ ἔχοντα·
Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἐὸ ἐγκάτθετο νηδύϊ,
Ὡς δή οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.
Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὥρας,
Εὐνομίην τε, Δίκην τε, κὴ Εἰρήνην τεθαλυῖαν·
Αἵτ' ἔργ' ἀμφέπουσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι·
Μοίρας θ', ἅς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
Κλωθώ τε, Λάχεσίν τε, κὴ Ἄτροπον· αἵ τε διδοῦσι

Θνη-

884. Γαίης.] Versus hic est hypermeter in nonnullis exempl. quæ habent, αἰεὶ Ζηνὸς.

903. Αἵτ'.] Quidam scribunt ἀμφέπουσι,

Qui utique incidentes in obſcurum pontum,
Clades magna hominibus gravi rapiuntur turbine,
Nuncque hi, nunc illi flant, diſſipantque naves,
Nautaſque perdunt. mali autem non eſt remedium
Viris qui illis occurrerint in ponto.
Idem rurſum per terram immenſam floribus ornatam
Opera jucunda corrumpunt humo prognatorum hominum,
Replentes pulvereque & moleſto palearum ſtrepitu.
Sed poſtquam ſane laborem Dii beati perfecerunt,
Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt vi,
Iam tum jubebant regnare atque imperare,
Ex Terra conſilio, Olympium late cernentem Iovem,
Immortalibus. Hic vero inter illos rite diſtribuit munia.
Iupiter autem Deorum rex primam uxorem ſuam fecit Metin,
Plurimum ex Diis edoctam, & mortalibus hominibus.
Sed cum jam eſſet Deam caſiis oculis Minervam
Paritura, tum demum dolis animo decepto
Blandis ſermonibus in ſuam condidit alvum,
Telluris conſiliis, & Cœli ſtellati.
Sic enim ei conſuluerunt, ne regium honorem
Alius haberet Iovis loco, Deorum ſempiternorum.
Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos naſci.
Primam quidem, virginem caſiis oculis apud Tritonem genitam,
Par habentem patri robur, & prudens conſilium:
Caterum deinde ſane filium Deorum regem & virorum
Erat paritura, magnum animum habentem:
Sed illam ſane Iupiter ante in ſuum condidit ventrem,
Vt nempe ei indicaret Dea bonumque malumque.
Poſtea duxit ſplendidam Themin, qua peperit Horas,
Eunomiamque, Dicenque, & Irenen florentem:
Qua opera matura faciunt mortalibus hominibus:
Parcaſque, quibus maximum honorem dedit prudens Iupiter,
Clothoque, Lacheſinque, & Atropon: qua dant

Mor-

εἰρήνης, ſpiritu leni: nonnulli etiam exponunt, *decorant*, ſpecioſa faciunt: quod nimirum Horæ dicantur pulchritudinis Deæ.

Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε καὶόν τε.
Τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρῄους,
Ὠκεανοῦ κούρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
Ἀγλαΐην καὶ Εὐφροσύνην, Θαλίην τ' ἐρατεινήν·
Τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴβετο δερκομενάων
Λυσιμελής· καλὸν δὲ ὑπ' ὀφρύσι δερκιόωνται.
Αὐτὰρ ὁ Δήμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
Ἣ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀΐδωνεὺς
Ἥρπασεν ἧς ὑπὸ μητρὸς, ἐδώκε δὲ μητιόεντι Διΐ.
Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐρασσάμενος καλλικόμοιο,
Ἐξ ἧς αἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
Ἐννέα, τῇσιν ἄδην θαλίαι, καὶ τέρψις ἀοιδῆς.
Λητὼ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Ἱμερόεντα γόνον σφεῖο πάντων περιώνων,
Γείνατ' ἄρ', αἰγιόχοιο Διὸς φιλότητι μιγεῖσα.
Λοιθοβάτην δ' Ἥρῃ θαλερῇ ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Ἣ δ' Ἥβην, καὶ Ἄρηα, καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε,
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.
Αὐτὴ δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
Δεινὴν, ἀγρεκύδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην,
Πότνιαν ἣ κέλαδοί τε ἄδον, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
Ἥρη δ' Ἥφαιστον κλυτὸν, ἐν φιλότητι μιγεῖσα,
Γείνατο, (καὶ ζωμήσε, καὶ ἤεισεν ᾧ θαλαμίτῃ)
Ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον ἀρτιώνων.
Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικλύστου Ἐνοσιγαίου
Τρίτων δίρυβίης γένετο μέγας· ὅστε θαλάσσης
Πυθμέν' ἔχων, θαλερῇ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι
Ναΐδι χρύσεα δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἄρηϊ
Βριμοτόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτεν
Δεινούς, οἵ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
Ἐν πολέμῳ κρυόεντι, σὺν Ἄρηϊ πτολιπόρθῳ,
Ἁρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.
Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαῖη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν.

Κῆ-

---

938. Ζηνί.] Alii Φαίδιμον Ἑρμῆν.

954. Ὅλ-

Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.
Tres vero ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas habentes,
Oceani filia, peroptabilem formam habens,
Aglaiam & Euphrosynen, Thaliamque amabilem:
Quarum è palpebris amor destillat contuentium
Solvens membra: jucundum vero sub superciliis aspiciunt.
Porro hic Cereris multa nutrientis ad lectum venit,
Qua peperit Proserpinam pulchris ulnis, quam Pluto
Rapuit sua à matre, dedit autem consiliarius Iupiter.
Mnemosynen vero deinceps amavit pulchricomam,
Ex qua Musæ aureæ mitra revincta natæ sunt
Novem, quibus placent convivia, & oblectatio cantus.
Latona autem Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,
Desiderabilem prolem pra omnibus cœlicolis,
Peperit sane, Ægiochi Iovis amori mixta.
Postremam vero Iunonem floridam duxit uxorem.
Hæc autem Heben, Martem, & Lucinam peperit,
Mixta amore Deorum regi & hominum.
Ipse vero ex capite, cæsiis oculis præditam Tritogeniam,
Acrem, tumultum excitantem, ducem exercitus, indomitam,
Venerandam: cui clamoresque placuerunt, bellaque pugnaque.
Iuno autem Vulcanum inclytum, amori indulgens,
Peperit, (& vires intendit, & contendit cum suo marito)
Pra omnibus, artibus ornatum, cœlicolis.
Ex Amphitrite autem & gravicrepo Neptuno
Triton late potens natus est magnus: qui maris
Fundum tenens, apud matrem charam & patrem regem
Incolit aureas ædes, magnus Deus. sed Marti
Clypeos dissecanti Venus Timorem & Metum peperit,
Graves, quique virorum densas turbant phalanges
In bello horrido, una cum Marte urbes devastante,
Et Harmoniam, quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.
Iovi vero Atlantis filia Maia peperit glorioſum Mercurium,

Pra-

Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα.
Καδμείη δ' ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε φαίδιμον υἱὸν.
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι, Διώνυσον πολυγηθέα,
Ἀθανάτῳ θνητή· νεῶ δ' ἀμφότεροι θεοί εἰσιν.
Ἀλκμείνη δ' ἄρ' ἔπλε βίλῳ Ἡρακληείλῳ,
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι Διὸς νεφεληγερέταο.
Ἀγλαΐλῳ δ' Ἥφαιστος ἀγακλυτὸς, ἀμφιγυήεις,
Ὀπλοτάτῳ Χαρίτων, θαλερῷ ποιήσατ' ἄκοίτιν.
Χρυσοκόμης ἦ Διώνυσος ξανθῷ Ἀριάδνῳ,
Κούρῳ Μίνωος, θαλερῷ ποιήσατ' ἄκοίτιν.
Τῷ δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἄγηρω θῆκε Κρονίων.
Ἡέλιος δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς,
Ἵς Ἡρακλῆος, τελέσας πονέους ἀέθλους,
Παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου,
Αἰδοίῳ θέτ' ἄκοίτιν, ἐν Οὐλύμπῳ νιφόεντι·
Ὄλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσας,
Ναίει ἀπήμονι καὶ ἀγήρῳ ἤματα πάντα.
Ἠελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὴ Ὠκεανίνη
Περσηὶς Κίρκη τε, καὶ Αἰήτῃ βασιλῆϊ.
Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἠελίοιο,
Κούρῃ Ὠκεανοῖο τελήεντος πολυμήτεω
Γῆμε, θεῶν βουλῇσιν, Ἰδυίῃ καλλιπάρῃον.
Ἣ δέ οἱ Μήδειαν ἐϋσφυρον ἐν φιλότητι
Γείνατ' ἐυσταθέουσα μιγεῖσ' ἐρατῇ Ἀφροδίτῃ.
Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ', ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Νῆσοί τ', ἠπειροί τε, καὶ ἁλμυρὸς ἔνδοθι πόντος.
Νῦν δὴ θεάων φῦλον ἀείσατε, ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο,
Ὅσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
Ἀθανάτῃσι, γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, δῖα θεάων,
Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι,

Νειῷ

---

954. Ὄλβιος.] Legitur quoque ἀθανάτοισι τελέσας.

961. Ἣ δέ οἱ.] ε in particula δὲ sustentatur aspiratione sequentis dictionis.

1003. Αὖ-

Praconem Deorum, ſacrum lectum conſcendens.
Cadmi filia vero ei Semele peperit clarum filium,
Rem cum eo habens, Bacchum hilarem,
Immortalem mortalis: nunc vero ambo Dii ſunt.
Alcmene vero peperit vim Herculanam,
Mixta in amore Iovis nubicogi.
Aglaiam vero Vulcanus percelebris, utroque pede claudicans,
Minimam natu è Gratiis, floridam duxit uxorem.
Sed aureo crine conſpicuus Bacchus flavam Ariadnen,
Filiam Minois, floridam fecit conjugem.
Hanc vero ei immortalem expertemque ſenii fecit Saturnius.
Heben autem Alcmena pulchros talos habentis fortis filius,
Vis Herculis, peractis luctuoſis certaminibus,
Filiam Iovis magni, & Iunonis aureis calceamentis utentis,
Pudicam duxit uxorem in Olympo nivoſo:
Felix, qui magno facinore inter Deos confecto,
Habitat illaſus & expers ſenii omnibus diebus.
Soli autem indefeſſo peperit inclyta Oceanis
Perſeis Circenque, & Æëtem regem.
Æëtes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
Filiam Oceani perfecti fluvii
Duxit, Deorum ex conſiliis, Idyiam pulchris genis praditam.
Hac autem ei Medeam pulchros talos habentem in amore
Peperit, ſubacta per aureum Venerem.
Vos quidem nunc valete, cœleſtes domos tenentes,
Inſulaque, & continentes terra, & ſalſus intus Pontus:
Nunc autem Dearum cœtum cantate, blandiloqua
Muſa Olympiades, filia Iovis Ægiochi,
Quacunque, mortales apud viros cubantes,
Immortales, pepererunt Diis ſimilem prolem.
Ceres quidem Plutum genuit, præſtantiſſima Dearum,
Laſio heroï mixta jucundo amore;

Νειῷ ἐνὶ τρηχπόλῳ, Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
Εὐθλίν· ὃς εἶσ' ἐπὶ γλῶ τε καὶ ὑρέα νῶτα θαλάσσης,
Πᾶσαν· τῷ ἦ τυχόντι, καὶ ὅ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται,
Τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολλὼ τέ οἱ ὤπασεν ὄλβον.
Κάδμῳ δ' Ἁρμονίη, θυγάτηρ χρυσῆς Ἀφροδίτης,
Ἰνὼ καὶ Σεμέλῃ, καὶ Ἀγαυῇ καλλιπάρῃον,
Αὐτονόῃ θ', ᾧ γῆμε Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
Γείναθ', καὶ Πολύδωρον ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
Κούρη δ' Ὠκεανοῖο Χρυσάορι καρτερόθυμῳ
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
Καλλιρόη, τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἁπάντων,
Γηρυονῆα, τὸν κτεῖνε βίη Ἡρακληείη,
Βοῶν ἕνεκ' εἰλιπόδων, ἀμφιῤῥύτῃ ἐν Ἐρυθείῃ.
Τιθωνῷ δ' Ἠὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστὴν,
Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἄνακτα.
Αὐτὰρ τοι Κεφάλῳ φυτήσατο φαίδιμον υἱὸν,
Ἴφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
Τὸν ῥα νέον, τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης,
Παῖδ' ἀπαλὰ φρονέοντα, φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
Ὦρτ' ἀνερειψαμένη, καί μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς
Νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.
Κούρῃ δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
Αἰσονίδης, βουλῇσι θεῶν αἰειγενετάων,
Ἦγε παρ' Αἰήτῃ, τελέσας συνόεντας ἀέθλους,
Τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερθύμῳ,
Ὑβριστὴς Πελίης, καὶ ἀπειθαλέος, ὀλεμωρός.
Τοὺς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
Ὠκείῃ ἐπὶ νηὸς ἄμων ἐλικώπιδα κούρην,
Αἰσονίδης, καί μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Καί ῥ' ἤγε δμηθεὶς ὑπ' Ἰήσονι ποιμένι λαῶν,
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν ἄρσιν ἔτρεφε Χείρων
Φιλλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.
Αὐτὰρ Νηρῆος κούρας ἁλίοιο γέροντος,

Ἤτοι

1003. Αὐταρ.] Reperitur etiam Νηρηΐδες.

1013. Ἄ-

Novali in ter proſciſſo, Creta in pingui populo,
Bonum: qui vadit ſuper terram, & lata dorſa maris,
Omnem: qui vero obviam fuerit, & cujus ad manus venerit,
Illum locupletem fecit, multamque ei præbuit felicitatem.
Cadmo præterea Harmonia, filia aurea Veneris,
Ino & Semelen, & Agaven pulchras genas habentem,
Autonoënque, quam duxit Ariſtæus denſa cæſarie præditus,
Peperit, & Polydorum, manibus pulchre cinctis in Thebis.
Filia vero Oceani Chryſaori magnanimo,
Mixta amore abundantis auro Veneris;
Calliroë peperit filium mortalium præſtantiſſimum omnium
Geryonem, quem interfecit vis Herculana,
Boves propter flexipedes circumſtua in Erythea.
Tithono vero Aurora peperit Memnona aurea galea munitum,
Æthiopum regem, & Emathionem regem.
Verum Cephalo peperit inclytum filium,
Fortem Phaëthontem, Diis ſimilem virum,
Quem ſane juvenem tenerum florem habentem glorioſa pubertatis,
Puerum juvenilia ſapientem, amans riſus Venus,
Incitavit, abripiens, & ipſum in templis
Ædituum nocturnum fecit, damonem divinum.
Filiam vero Aëta à Iove nutriti regis
Æſonides, voluntate Deorum ſempiternorum,
Abduxit ab Aëta, peractis ſuſpirioſis certaminibus,
Qua multa imperabat magnus rex ſuperbis,
Injurius Pelias, & impius fortium facinorum patrator.
Quibus peractis, ad Iolcum rediit, multa perpeſſus,
Veloci in nave vehens nigris oculis præditam puellam,
Æſonides, & ipſam floridam fecit uxorem.
Et ſane hac domita ab Iaſone paſtore populorum,
Medeum peperit filium, quem in montibus educabat Chiron
Phillyrides: magni vero Iovis voluntas perficiebatur.
Ceterum Nerei filia marini ſenis,

Ἤτοι μὲν Φαῶκον ψαμάθη τέκε δῖα θεάων,
Αἰακῷ ἐν φιλότητι, λέχει χρυσέῃ Ἀφροδίτης.
Πηλεῖ δ' ὁμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
Γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.
Αἰνείαν αὖ τέκεν ἐϋστέφανος Κυθέρεια,
Ἀγχίσῃ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι,
Γ' Ὀδυσῆι ἐν ἠρυφῇσι πολυπτύχου, ὑληέσσης.
Κίρκη δ' Ἠελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,
Γείνατ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἐν φιλότητι,
Ἄγριον, ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
Οἳ δή τοι μάλα τῆλε μυχῷ νήσων ἱερῶν,
Πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλυτοῖσιν ἄνασσον.
Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆι Καλυψὼ δῖα θεάων
Γείνατο, Ναυσίνοόν τε, μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι.
Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ἀνηθεῖσαι
Ἀθάνατοι γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
Νῦν δ' γυναικῶν φῦλον ἀείσατε, ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

1013. Ἄγριον.] In nonnullis codicibus hæc duo verba, ἀμύμονα, & κρατερὸν, scribuntur ut propria nomina.

Τέλος τῆς Ἡσιόδου Θεογονίας.

Phocum quidem Psamathe peperit, praestantissima Dearum,
Æaci in amore, per auream Venerem.
A Peleo autem subacta Dea Thetis argenteos pedes habens,
Peperit Achillem prorumpentem per viros, leonis animo praditum.
Æneam porro peperit pulchre coronata Cytherea,
Anchisæ heroï mixta jucundo amore,
Idæ in verticibus, habentis multos anfractus, sylvosæ.
Circe vero, Solis filia, filii Hyperionis,
Peperit, Vlyssis arumnosi in amore,
Agrium, atque Latinum inculpatumque, fortemque.
Qui sane, valde procul in recessu insularum sacrarum,
Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant.
Nausithoum vero Vlyssi Calypso excellentissima Dearum
Peperit, Nausinoumque, mixta grato amore.
Hæ quidem, mortales apud viros cubantes
Immortales pepererunt Diis pares filios.
Nunc vero fœminarum agmen cantate, suaviloqua
Musæ Olympiades, filiæ Iovis Ægiochi.

Finis Theogoniæ Hesiodi.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

De quorundam verſuum dimenſione, nec non de aliis.

NOn contracta legenda ſunt ceu contracta, *metro id poſtulante.* Verbi gratia. ε. 5. Ῥέα μὲν γὰρ βελάϊ, ῥέα δ' βελέοντα χαλέπτει. Hîc prius ῥέα proferendum ῥά. ε. 30. Ὥρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε. Hîc metrum poſtulat, ut pro νεικέων dicas νεικῶν, & pro Ionico ἀγορέων, ἀγορῶν. Iones nimirum non contrahunt. Et pro νείκεα in dimenſione (quam alii ſcanſionem vocant) legendum νείκη. In dimenſione, inquam, ſecus non. ε. 109. χρύσεον μὲν πρώτιστα μέτωπον. Legendum hîc χρυσοῦν. & ſic in aliis. ε. 129. ἔπεα, ubi τὸ ἄλφα per ſe breve in cæſura producitur. Cæſura vocalem reddit ancipitem. Sic Ovid. *Si nihil attuleris, ibis Homere foras.* ubi ultima in *attuleris* propter cæſuram eſt anceps. *Sic* α. 5. εἰδεί τε μεγέθ' τε. ubi prius τε producitur, & eſt quaſi cæſura. τε enim prius, cum εἴδει cohæret, tanquam pars illius vocis conjunctæ. α. 458. pro Ἡφαιλῆϊ lege, ſcil. in dimenſione, Ἡφαιλεῖ. θ. 93. pro Μυσαίων, lege Μυσῶν. pro ἀψοδία, lege ἀψοδῇ, nimirum in dimenſione. Secus *Ioniſmus* paſſim retinendus, & ſingula legenda, ſicut ſunt ſcripta. θ. 196. pro Κυπρογλύφειαν, lege Κυπρογλυφῇ. Sed inquies, cur ita legimus? Reſp. Poëtarum morem eſſe, ut vocem perſpicuè proponant, dimenſionem lectori relinquentes. Sic Ἰλιαδ. α. 1. Πηληϊάδεω, Ἀχιλῆος. Hic non legendum Πηληϊάδεω, ſed Πηληϊάδᾳ, vel Πηληιάδω, per ſyncopen ᾳ ἐ ψιλῶ. Scilicet tanta eſt Poëtarum licentia, ut pro πηλείδης ᾳ ὁ (ὁ υἱὸς ᾳ Πηλέως) dicant per Ionicam ἀλφάρσιν, Πηληϊάδης, ᾳ, ὁ, & per novam ᾳ α epentheſin, Πηληιάδης, ᾳ, ὁ. pro Πηληιάδᾳ verò Ionicè Πηληϊάδεω. Tantopere luxuriantur αἱ ἀλφάβητοι, adeo ut idcirco Græcanica ſeu Graja Poëſis omnium facillima, & Poëta judice, Muſas videatur habere faventiores. Tum obſervandum Heſiodum uſum eſſe Dialecto Ionica, & quæ illi dialecto propria ſunt, accuratè è Grammaticis petendum. ex. gr. α mutant in η. dativum pl. formant à nominativo plurali. ἔργοιο, pro ἔργου. rejiciunt fere ubique augmenta verborum, & alia ſimilia. quæ uſu facilius quam præceptis addiſcuntur.

INDEX VOCABVLORVM, QVÆ IN HESIODO OCCURRUNT.

In Indice brevitatis ergo, literis quibusdam usi sumus. ut, Th. designat Thema. p. præteritum. a. aoristum. f. futurum. m. medii. f. g. fœminini generis. ε. ἔγγα τῆς ἡμίεως designat. α. ἀσπίδα, seu scutum. ϑ. ϑεογονίαν.

Α, Quæ, nom. pl. n. g. ab ὅ, *quod*: articulus postpositivus. ε. 365.

Ἀάπτοι, ἀάπτους, ab ἄαπτος, ὁ, ἡ, *non tangendus*; ex α priv. & ἅπτω vel ἰάπτω, & per pleonasmum Ϝα, ἀάπτω. *Ledo, noceo*. f. ψω. ε. 147. α. 75. ϑ. 649.

Ἀάσθη 3. sing. a. 1. pass. ab ἄτη *Ledo*. F. ἄσω. quod fit ex ἀάω. hinc a. 1. ἀάσθην, pro ἤσθην. tollitur augmentum, & α poetice reduplicatur. Th. ἀάτεω, ῶ, f. ήσω, *Ledo, noceo*. ε. 281.

Ἄαον, *flarent*. 3. pl. ab ἄημι, *flo*, ut ἵστημι, ἱστᾶσι. Th. ἄω, *flo, spiro*. ϑ. 875.

Ἄαται *saturatur*. 3. person. ab ἄημι in pass. ἄαμαι *explor, satior*, ad formam ἵσταμαι. Th. ἄω, f. ήσω. flo, spiro. α. 101.

Ἀάατον, ου, ὁ, ἡ. *insatiabilis*, innoxius. Th. ἀάτεω, ῶ. f. ήσω. lædo. ϑ. 714.

Ἀβώτην gen. Ionicus pro ἀβώτου, ab ἀβώτης, ου. *bobus carens*. ex α priv. & βῶς βοὸς ὁ ἡ, vacca, bos, taurus. ε. 449.

Ἀγαγὼν, part. a. 2. Attice pro ἀγὼν, ab ἄγω, duco. f. ἄξω. p. ἦχα, a. 2. ἤγον, Att. ἤαγον. ε. 164.

Ἀγαθὸς, ἡ, ὸν. bonus,a,um. dat.pl. ἀγαθοῖσι. paragoge Ionica, pro ἀγαθοῖς. comp. ἀμείνων, βελτίων, κρείσσων, ἀρείων, λωίων. Superl. βέλτιστος, κράτιστος, ἄριστος, λῷστος. ε. 24. 234.

Ἀγαίεται, 3. perſ. ind. ab ἀγαίομαι. iraſcor, invideo. ε. 331. Th. ἀγάω, ῶ, f. ήσω. demiror.

Ἀγακλυτὸς, adject. ex ἄγαν nimis & κλυτὸς celebris. à κλύω, pro quo etiam κλῦμι audio. ἀγακλυτοῖσιν, dat. pl. Ion. Ϟ. 1015.

Ἀγανώτατος, ſuperl. ab ἀγανὸς, ὴ, ὸν. placidus, ex α epitatico & γάνος, ους, τὸ, lætitia, gaudium. Ϟ. 408.

Ἀγαλλόμενος, præſ. part. paſſiv. ab ἀγάλλω. f. λῶ, p. κα. orno. ἀγάλλομαι exulto: ad formam ἀγαλλιάομαι, exulto, ab Hebræo גיל: ἀγαλλόμενα, præſ. part. f. g. pl. num. α. 86.

Ἀγαυὴ, nomen fœminæ, ſplendida, à maſculino ἀγαυὸς admirabilis, ſplendidus. Th. ἀγάω miror. Ϟ. 246.

Ἀγαυὼ, nomen mulieris. vide paulò ante ἀγαυὴ. Ϟ. 976.

Ἀγαυὸς, ὴ. ὸ. nobilis, admirabilis. ab ἀγάομαι admiror. ἀγαυῶν, gen. pl. Ϟ. 461. 632.

Ἀγαυῇ, ferocis, gen. ſing. Th. γαῦρος, α, ὸ, ſuperbus, elatus: ἀγαυρὸς valde ſuperbus. α non eſt privativum, ſed intenſivum. Ϟ. 832.

Ἄγγε pro ἄγγεα, vaſa, nom. pl. n. g. ἄγγεσιν, dat. pl. Th. ἄγγος, εος τὸ, vas quodlibet. ε. 611.

Ἄγγελος, ου, ὸ. nuntius. ε. 45. ἀγγελίη, proprie res quæ nuntiatur. Ϟ. 781. ab ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ, p. ἤγγελκα. a. 1. ἤγγειλα.

Ἄγγεσιν, vide paulo ante ἄγγε. ε. 473. 598.

Ἄγε, Adverb. hortantis, ab ἄγε, præſ. imperat. act. verbi ἄγω, ago. α. 449.

Ἄγειραν, 3. pl. a. 1. act. Ion. pro ἤγειραν, ab ἀγείρω, congrego. Poetæ metri cauſa tollunt augmentum. f. ερῶ. p. ἤγερκα, Att. ἀγήγερκα. a. 1. ἤγειρα. ε. 650.

Ἀγέλας, pl. num. greges. ἡ ἀγέλη, grex, ab ἄγω. Grex agitur. ſic Latinè agmen ab agendo. proprie pecudes aguntur, homines vero ducuntur. α. 168. Ϟ. 445.

Ἀγελείη, pro ἀγελεία, ας, ἡ. Ion. prædatrix. ab ἄγω & λεία ας, ἡ. præda. α. 197. Ϟ. 318.

Ἀγέραος, ου, ὸ, ἡ. immunis, præmio carens. ex α privat. & γέρας, αος, τὸ, præmium, munus. Ϟ. 395.

Ἄγεσθ, præſ. inf. pro imper. verbi ἄγω, duco. f. ἄξω, p. ἦχα, a. 2. ἤγαγον. ε. 693. 798.

Ἀγήνορα, acc. ſing. fortem. ab ἀγλαὸς ορος, ὸ, ſtrenuus. compoſitum ex ἄγαν valde & ἀνὴρ vir. ε. 7. Ϟ. 641.

Ἀγήρως, ω, ὸ ἡ ἡ, ſenii expers, μὴ γηράσκων. compoſitum ex α priv. & γῆρας, αος, τὸ. ſenectus

nectus. Θ. 305. 955.

Ἀγήρω, acc. ſing. 4. ſimplicium, ab ἀγήρως, ω, ὁ ϰῆ ἡ, *ſenii expers.* Et ἄγηρα, nomin. plur. 4. ſimpl. Ex α privat. & γῆρας, αος, τὸ, ſenectus. Θ. 277. 949.

Ἄγκεα, pl. num. *valles*, ab ἄγκος, εος, τὸ. *vallis.* ε. 387.

Ἀγκυλομήτης, ε, ὁ, verſipellis, qui profert obliqua, non recta conſilia. compoſitum ex ἀγκύλος obliquus, & μῆτις, εως, ἡ, conſilium. ὁ ἀγκύλα, τυπίσι, σκολιὰ βυλλυόμενος. ε. 48. Θ. 19. 473. 495. &c.

Ἀγκυλοχείλαι, nom. pl. *repandi roſtri.* ex ἀγκύλος *inflexus, curvus*, & χείλος, εος, τὸ. *labrum*, à nominativo ſingulari ἀγκυλοχείλης, ε, ὁ. pro quo etiam legitur ἀγκυλόχειλος, *curva habens labra.* α. 405.

Ἀγλαΐαι, nom. pl. *voluptates, gaudia.* ab ἀγλαΐα. ſplendor, ornatus. ab ἀγλαὸς, ὸν, ὁ, ſplendidus. α. 285.

Ἀγλαὰ, *ſplendida.* Th. ἄγλη, ης, ἡ. *fulgor*, ſplendor. ε. 335. Θ. 412.

Ἁγνῇ, dat. ſing. ab ἁγνὸς, ὸν, ὁ, caſtus. ε. 463.

Ἄγνυτ' pro ἄγνυσι, 3. ſing. imp. paſſivi, ab ἄγνυμι *frango*, pro quo etiam dicitur ἀγνύω. Th. eſt ἄγω. F. ἄξω, &c. *frango.* α. 279. 348.

Ἁγνῶς, caſte, adverb. ab ἁγνὸς *caſtus.* ε. 335. α. 203.

Ἄγοι, *portaret*, præſ. act. opt. ab ἄγω, porto. ἄγοντα, acc. ſing. præſ. part. act. vide ſupra ἀγαγών. α. 480.

Ἀγορεύω, f. εύσω, p. εὐκα. *publice & in foro dico*, & per ſyn. ſpeciei, *aperte dico.* ε. 278. 400.

Ἀγορὴ, ᾶς, ἡ. forum, ab ἀγείρω *congrego.* in præt. med. ἤγορα, quia in foro homines congregantur. ε. 686.

Ἀγορέων, Genitivus pl. Ionice pro ἀγορῶν. ε. 30. à nomine ἀγορὴ, ἡ, *forum.* Th. ἀγείρω *congrego*, ut ſupra, & ἀγορὴ, Ionice pro ἀγορὰ. ἀγορῆφι, *in foro*, φι eſt paragoge poëtica, & reddit vocem ἄκλιτον. α. 204. Θ. 89.

Ἄγραυλοι, ruri ſeu in agro pernoctantes: Epitheton paſtorum. compoſitum ex ἀγρὸς ὸν, ὁ, *ager*, & αὐλὴ ῆς ἡ, *atrium*, hoc eſt, locus ſubdialis, apertus & vacuus ante ipſa ædes, τὸ ὕπαιθρον. item *ſtabulum, ſeptum.* hinc αὐλίζομαι, *ſtabulor*: item *pernocto*, unde eſt ἀγραυλέω, *ruri pernocto.* Θ. 26.

Ἄγρευ, Ion. pro ἄγρα, ab ἄγρα, ας, ἡ, *captura, venatio.* Θ. 442.

Ἄγρια, neutrum plural. ponitur pro adverbio. Th. ἀγρὸς, ὸν, ὁ. ager. α. 236.

Ἄγριον, acc. eſt nomen proprium viri. Ἄγριος, ε, ὁ. Θ. 1013.

Ἀγροιώτας, acc. pl. ab ἀγροιώτης, ε, ὁ. agreſtis, agricola, pro ἀγρότης. Th. ἀγρὸς, ὸν, ὁ. rus. α. 39.

Ἀγροκύδοιμος, ε, ὁ. *qui in agris tumultuatur.* ab ἀγρὸς, ὸν, ὁ, ager, & κυδοιμὸς, ὸν, ὁ. tumultus. Θ. 925.

Ἀγρομένοισιν, dat. pl. part. præſ. Ion. ſyncope, pro ἀγειρομένοις

ab ἀγείρω congrego. f. ερῶ. p. ἠγερκα & Attic. ἀγήγερκα. a. 1. ἤγειρα. ϑ. 92.

Ἀγροτέρης, feræ, gen. caſ. f. g. ab ἀγρότερος vel ἀγρώτερος. Subſtantiva quandoque etiam comparantur. Th. ἀγρὸς, ὅ, ὁ. ager. α. 407.

Ἄγχ', pro ἄγχι prope. conſtruitur cum Genitivo: eſt Adv. ε. 637.

Ἀγχίμαχοι vel ἀγχίμαχοι, plural. num. cominus pugnantes. ex ἄγχι, prope, & μάχομαι, pugno. f. μαχήσομαι. p. μεμάχημαι. α. 25.

Ἀγχίμολον, adverbialiter hic accipitur hoc neutrum, ex ἀγχίμολος, ε, ὁ ἡ ἡ, è propinquo veniens, ex ἄγχι prope, & μολέω, ſeu μόλω, venio. α 325.

Ἀγχίσῃ, dativus ſingul. ab Ἀγχίσης, ε, ὁ. nomen viri. ex ἄγχι & ἴσος. q. d. ἄγχι τ' ἰστὴς. ϑ. 1009.

Ἀγώμενος, præſ. part. paſſ. verbi ἀγάομαι, ῶμαι, demiror. Th. ἀγάω, ήσω, idem. ϑ. 619.

Ἄγων, *vehens*. part. præſens, ab ἄγω *duco*, *veho*. vide ἀγαγὼν. ϑ. 998.

Ἄγω, *duco*, f. ἄξω; p. ἦχα. a. 1. ἤξα. a. 2. ἤγαγον. ε. 206.

Ἀγῶνι, dat. ſing. ab. ἀγὼν, ῶνος, ὁ. *certamen*. ϑ. 435. α. 205.

Ἄγωσιν. 3. pl. ſubj. ab ἄγω *duco*, *veho*, *traho*. f. ξω. ε. 218.

Ἀδείδε, *indoctæ*, acc. pl. n. g. ab ἀδείδης, incognitus. Th. δάω, ſcio, diſco. ϑ. 655.

Ἀδάμαντα, pro ἀδάμαντα. Declinatur duobus modis, vel ἀδάμας, ε, vel ἀδάμας, αντος, ὁ. nomen clariſſimæ gemmæ. per metaph. ponitur pro ferro. ἀδάμαντος genitivus ab ἀδάμας αντος ὁ. ex α quod hic idem valet quod δυσ, & δαμάω *domo*. ε. 146. α. 137. ϑ. 188. 239.

Ἀδηκτοτάτη, ε. 418. eſt ſuperlativus, à poſitivo ἄδηκτος, ε, ὁ, ἡ. proprie *morſui non obnoxius*: hic vero *cariem minime ſentiens*. à δάκνω *mordeo*. f. δήξομαι. a. 2. ἔδακον. p. δέδηχα. unde etiam eſt nomen δηξ vermis, qui lignum corrumpit. ἰψ (ab ἴπτω *noceo*) vermis qui cornua lædit. ἶξ (ab ἵκω advenio) vermis, qui palmitibus obeſt. σὴς (à σήπω putrefacio) vermis qui veſtes depravat. τρὼξ (à τρώγω) qui vitiat legumina. ψὴν qui ficus arrodit, &c.

Ἄδηλος, ε, ὁ ἡ ἡ. non manifeſtus, obſcurus. Th. δῆλος, ε, ὁ. manifeſtus. ε. 6.

Ἄδικος, ε, ὁ ἡ ἡ. injuſtus. ἀδικώτερος, comp. Th. δίκη, ἡ. juſtitia. ε. 258. 270.

Ἀδμήτη, nomen mul. q. d. *indomita*, à δαμάω, domo. ϑ. 349.

Ἄδον, pro ἤδον. 3. pl. a. 2. act. ab ἀδέω, *placeo*, f. ήσω, p. ἧκα, at Ἄδω, *ſatiro*, *expleo*. ϑ. 917.

Ἀδροσύνη, ἡ. *ubertas*, *copia*. ab ἄδρος, ε, ὁ. *dives*, *craſſus*, *magnus*. ε. 471.

Ἀδώτῃ, dat. ſing. ἀδώτης, ε, ὁ. *qui nihil dat*. Ratio compoſitionis

nis plane insolens, ex α priv. & δότης, ου ὁ, *qui dat*. Th. δίδωμι dō. s. 353.

Ἄεθλον, ου, τὸ, certaminis præmium, ab ἄεθλος seu ἆθλος, ου, ὁ. *certamen*. s. 652. α. 94.

Ἀεθλόωσιν, *colluctentur*. 3. plur. præs. subj. act. ab ἀεθλόω. f. όσω. p. κα. idem quod ἀεθλέω, *pugno, dimico*. vide ἄεθλον. ϑ. 435.

Ἀεὶ, adverb. *semper*. ϑ. 388.

Ἀειγενέων, Genit. pl. Æolicus, ab ἀειγενέτης, ου, ὁ. sempiternus. ex ἀεὶ & γενητὸς, qui genitus est. Th. γείνομαι, nascor. f. γενήσομαι. a. 2. m. ἐγενόμην. ϑ. 548.

Ἀείδειν. præs. inf. ἄειδον, 3. pl. imperf. act. pro ἤειδον, ab ἀείδω *cano*. Metri causa abjicitur augmentum: in prosa ᾄδω. f. ᾄσω. p. ᾆκα. s. 660. ϑ. 1.

Ἀεῖραι, a. 1 act. infinit. ab ἀείρω tollo. f. ἀρῶ. a. 1. ἦειρα. hinc ἀείρας. a. 1. part. act. ἀειρόμενοι, plur. part. præs. f. g. s. 759. 538.

Ἀεικέα, acc. sing. ab ἀεικὴς, ές, ὁ, ἡ, durus, asper. Th. εἴκω, cedo. f. ξω. ϑ. 166.

Ἀεκήλιε, *non invito*, adverb. ab ἀέκων invitus. Th. ἑκὼν, όντος, ὁ. spontaneus. ϑ. 529.

Ἀείσατε, 2. pl. a. 1. act. imperat. ab ἀείδω, f. σω. p. κα. canto. ϑ. 965.

Ἀέλλῃ, dat. sing. ab ἄελλα, ης, ἡ, *turbo, procella*, ex ἄω *spiro* & εἱλέω *convolvo*. ϑ. 874.

Ἀελλὼ, nomen mul. q. d. *procellosa*. ϑ. 267.

Ἀενάοντων, gen. pl. in nom. ἀενάων, οντος, perpetuo fluens. alii legunt ἀενάων, ωνος. ex ἀεὶ *semper* & νάω, *fluo*. Them. νάω, habito. s. 548.

Ἀενάου, genit. g. f. ab ἀένας, *perennis*. Poët. pro ἀένας. ex ἀεὶ *semper* & νάω *fluo*. ἀενάων, gen. pl. s. 593.

Ἀέντων, gen. pl. part. præs. activi, ab Ἄημι, *flo*, ad formam τιθεὶς, έντος. Sed quia est ab ἄω, potius juxta ἵστημι esset flectendum. Notetur ergo hæc exceptio. s. 623.

Ἄεξῃ, 3. præs. ab ἀέξω augeo, pro quo in prosa, αὐξάνω & αὔξω. f. ήσω. p. ηὔξηκα. s. 6. ἀέξομαι, η, εται, pass. ἀέξετο. imperf. ἀεξομένοιο. gen Ion. part. præs. s. 6. 771. ϑ. 195. 444.

Ἀεργὸς, ὄν, ὁ. iners. ἀεργῷ, dativ. hinc ἀεργίη, inertia, Ionice, pro ἀεργία, ας, ἡ. *pigritia*. ab ἀεργὸς, pro qua in prosa ἀργὸς. Th. ἔργον, opus. *Prosa* dicitur quasi *prosusa*. oratio vero ligata, quæ certis numeris astricta est, quale est poëma. s. 301. 309. 310.

Ἀερσιπότωι, nom. pl. *alte volantes*. Epitheton cygnorum, compositum ex ἀείρω, in altum tollo, & πέτομαι, volo. declinatur duobus modis. ἀερσιπότης, ου, ὁ, prim. simplic. & in quinta simplicium, ἀερσιπότης, ητος, ὁ. *in aëre suspensus*. α. 316. s. 775.

Ἀεσίφρονα, acc. sing. *stolidum*. s.

313. a nominativo ἀισίφρων, ονος, ὁ, ἡ. ex ἄω, flo, & φρὴν, νὸς, ἡ, mens, qui ventosa mente præditus, inconstans & temerarius est & proinde stultus. hinc ἀισιφροσύνησιν, dat. pl. Ionic. pro ἀισιφροσύνας, ab ἀισιφροσύνη, stultitia. ϑ. 502.

Ἀζαλέοιο. α. 153. Genitivus Ion. pro ἀζαλέης, ab ἀζαλέος, ε, ὁ, aridus, torridus. Thema est ἄζω torrefacio, arefacio.

Ἄζε, 3. pers. præs. verbi ἄζω, sicco. ε. 585. α. 397.

Ἄζηται, præs. sub. tristetur, ab ἄζομαι, proprie exaresco: per metaph. cura & mœrore conficior. α. 585. ϑ. 99.

Ἄζω, cum aspero spiritu, veneror. σέβομαι. unde, ἀζόμενος. ϑ. 532

Ἄζωστοι, pl. num. discincti, scil. ut eo sint expeditiores: ex α privat. & ζωστὸς cinctus, quod est à ζωννύω vel ζώννυμι, cingo. in fut. ζώσω, in præt. ἔζωκα. in passivo præt. ἔζωμαι vel ἔζωσμαι. in 3. sing. ἔζωται, hinc est ζωστὸς, cinctus, ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, cingulum, baltheus. ε. 343.

Ἀηδόνα, acc. sing. ab ἀηδὼν, όνος, ἡ. luscinia. ab ἀείδω cano, pro quo in prosa ᾄδω. ε. 201.

Ἄηθ' pro ἄητο, spirabat. imperfect. abjecto ο μικρὸ per apostrophum, & τ mutato in ϑ, propter seq. aspiratam. Them. est ἄω flo, f. ήσω. unde formatur ἄημι & pass. ἄημαι. α. 8.

Ἀὴρ, ἀέρος, ὁ. aër. ab ἄω. in f. g. significat caliginem. ε. 547.

Ἄησι, 3. singul. ab ἄημι flo. hinc Ἀέῖσι, flant. 3. plur. ut ἵστημι, ἱστᾶσι. Th. ἄω. flo. ε. 514. ϑ. 875.

Ἀήτας, acc. pl. à sing. ἀήτη, ης, ἡ. flatus. in nom. pl. ἀῆται, flamina. Th. ἄω. flo. ε. 619. 643. 673.

Ἀθάνατοι, pl. num. f. g. ϑ. 968. Græci non dicunt ἄθνητος, sed ἀθάνατος, ὁ, ἡ. ex α negativo & ϑάνατος. Sic in Novo Testamento αἰώνιος, ε, ὁ, ἡ. & αἰώνιος in f. g. αἰωνία. Regula. *Adjectiva composita nec non quandoque derivata, sunt generis communis.* Ἀθανάτης, pro ἀθανάτους, Ionice. ε. 62. & ἀθανάτοιο, pro ἀθανάτου. ut & ἀθανάτοισιν, dat. pl. Ion. pro ἀθανάτοις. ε. 307.

Ἀθέσφατος, ε, ineffabilis. compositum ex α privativ. & ϑέσφατος pro ϑεόφατος, à Deo pronunciatus: prout dicimus ϑεόδοτος, *divinitus datus*. ἀθέσφατος etiam idem quod *nefandus*: sed sæpius in bonam partem accipitur, & tum α non est privativum, sed intensivum, ut ε. 660. ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν, docuerunt divinum carmen canere. ε. 660. ex φατὸς dicendus, hoc à φάω, dico. idem quod φημί. ϑ. 830.

Ἀθηναίη, ης, ἡ. *Minerva*. Dicitur etiam Ἀθλώη, quasi ἄθηλη, ex α privat. & ϑηλὴ papilla, *mammæ apex*, quod Minerva prognata ex cerebro Jovis (uti fabu-

bulantur) non fuerit alita aliorum more. Ἀθλῶαι ὧν αἱ. Athenæ, acceperunt nomen, à Minervæ fictitii hujus idoli æde & cultu. Ἀθλῶαι alio nomine Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, *litus*, quod in litore maris fuerit condita, unde πολῖτις Ἀτθικὴ (pro Ἀκτικὴ) civis Attica. α. 126. ε. 428.

Ἆθλ', pl. num. pro ἆθλα, à singul. ἆθλον, ου, τὸ. *præmium certaminis*. sed ἄθλος, ου, ὁ, est ipsum certamen. Vide supra ἀεθλος, ου, ὁ. ε. 754. ϑ. 800.

Ἀϑόλωτος, ον, *illimis, limpidus*. ex α priv. & ϑολὸς, ὸν, ὁ, *limus, fæx, sordes*: unde est ϑολόω turbo: ϑολωτὸς turbatus. ε. 593.

Ἀϑρόος, ον, ὁ, *confertus*, in unum collectus. α. 246.

Αἱ, art. præpos. ab ἡ, hæc, ὁ, τὸ. ε. 36. 767.

Αἱ, artic. postp. ab ἥ, ὅς, ὅ. quæ, qui, quod. ϑ. 268.

Αἰακῆ genit. ab Αἰακὸς, ὸν, ὁ. Æacus. ab Αἴαξ Αἴακος, ὁ, vel Αἴας Αἰαντος, ὁ, quæ idem significant. nomen Heros, *Ajax*. ϑ. 1005.

Αἶαν, pro γαῖαν, terram, Poëtice, à γαῖα, seu γαίη, ἡ. ε. 124. 253.

Αἶγα, acc. ab Αἴξ, αἰγὸς, ὁ, ἡ. *caper, capra*. ε. 514. α. 407.

Αἰγείδαο, acc. à nominativo, Αἰγείδης, ου, ὁ, ab Αἰγεὺς, έος, ὁ, nomen viri. Αἰγείδης ergo est patronymicum, sicut à Πηλεὺς dicitur Πηλείδης. α. 182.

Αἴγειροι, pl. nom. à sing. Αἴγειρος, ου, ἡ. *populus nigra*. Alii etiam vertunt *alnum*. ἀπὸ τ' ἐγέρσεως. α. 377.

Αἰγίδ', acc. sing. pro αἰγίδα. per apostrophum α abjicitur. ab αἰγὶς, ίδος, ἡ. *pellis caprina*, munimentum pectoris. Alii putant *scutum* fuisse pelle ista obductum. Th. αἴξ, αἰγὸς, ὁ, ἡ. *caper* vel *capra*. α. 344. 444.

Αἰγιόχοιο, gen. Ionic. pro αἰγιόχου, à nominativo αἰγίοχος, ου, ὁ, epitheton Iovis. Sic dictus, quod generatus, in Creta nutritus fuerit à capra (ὀχὴ sonat alimentum) ut lateret patrem Saturnum, qui pueros mares devorabat. ε. 481. 659. α. 322. ϑ. 13. 1021.

Αἰγυπιοὶ, ab αἰγυπιὸς, ὅ, ὁ. *vultur*, avis prædatrix & rapax. à γὺψ, γυπὸς, ὁ, *vultur*. α. 405.

Αἱ δ', sunt duæ voces. αἱ est art. præpositivus, δ' per apostr. pro ϑ *vero*. ε. 821.

Αἴδαο, Genitivus Æolicus pro ἀΐδη, à nominativo ἀΐδης, ου, ὁ. orcus, inferni. q. d. ἀϊδὴς, ές, ὁ, *obscurus*. ex α non, & εἴδω video. ε. 152. ϑ. 455.

Αἴδε, à nominativo ὅσδε, ἥδε, ὅδε. α. 280. 300.

Αἰδὲς, obscurum, adject. generis neutrius, ab ἀϊδὴς, ές. Th. εἴδω, video, f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον & ἴδον. α. 477.

Αἴδεω, Genit. Ionicus pro ᾅδου ab ἀΐδης, ου, ὁ. *infernus*. in prosa dicitur, ᾅδης, ου, orcus, tartarus. ϑ. 311. 768. 850.

Αἰδήλαι, acc. pl. arcana, ab αἰδήλος *tenebricosus*. Th. ἀΐδης, ου, ὁ. *infernus*. ε. 754.

Αἴδηλον,

Αἰδιον, ab ἀϊδι@-, *perpetuus*. Th. ἀεὶ *ſemper*. α. 310.

Αἰδνῆς, dat. pl. Ionic. pro ἀιδναῖς, ab ἀιδνὸς, ὴ, ὸν. *tenebricoſus*. ab εἴδω, video. ϑ. 860.

Αἰδοῖ, dat. ſing. *reverentia*, ab αἰδὼς, ό@-, ἡ. *pudor*. ϑ. 92. hinc

Αἰδοῖα, τὰ. pudenda. α. 354. ε. 731.

Αἰδοίη, ης, ἡ. veneranda. ε. 71. αἰδοίοισι, dat. pl. Ionic. Th. αἰδὼς, ό@-, ἡ, pudor. ε. 255. ϑ. 80.

Ἄϊδ@-, gen. ſing. ab ὁ ἄϊδ@-, ὁ. *orcus*. idem quod ἀΐδης, ε, ὁ. vide ſupra. ἄϊδόσδε, *ad orcum*. Subintelligitur δόμον. α. 151. 254.

Ἀϊδρείησι. ε. 683. dat. pl. Ion. pro ἀϊδρείαις, ab ἀϊδρείη, ἡ. inſcitia. ab ἴδεις, εως, ὁ ϰῇ ἡ. ſciens. Th. ἴσημι, ſcio. hinc

Ἄϊδρις, *ignarus*. vide Th. ἴσημι. *ſcio*. α. 410.

Αἰδὼ, *pudorem*. acc. ſing. αἰδόα, αἰδὼ, ab αἰδὼς, pudor. ε. 322

Ἀϊδωνεύς, έ@-, ὁ. idem quod ἀΐδης, ε, ὁ. *Pluto*. ϑ. 913.

Αἰδὼς, *pudor*. ex α priv. & εἴδω video. quorum nos pudet, ea non aſpicimus. ε. 190. 198. 315.

Αἰειγλυπτέων. ϑ. 893. *ſempiternarum*. gen. pl. Æol. pro αἰειγλυπτῶν. ab αἰειγλυπτὴς, ε, ὁ. ſempiternus, ab ἀεὶ, ſemper, & γείνομαι, naſcor. ϑ. 893.

Αἰεὶ pro ἀεὶ *ſemper*, poetice. & αἴεν. ε. 114. & 296. ϑ. 21. &c.

Αἰὲ νεόντων, ex ἀεὶ ſemper, poet. pro αἰὲ, & νάω, fluo. ε. 548.

Αἰετὸν, *aquilam*, pro ἀετὸν metri cauſa. ἀετὸς, ε, ὁ. ϑ. 523.

Αἰζηί@-, *juvenilis*, ab αἰζηὸς, ε, ὁ. *juvenis*, q. d. ἀεὶ ζέων, *ſemper ferveus*. α. 408. ε. 493.

Αἰζηῶν, *juvenum*. gen. pl. ab αἰζηὸς, ε, ὁ. pro quo & ἀζηὸς, juvenis. ϑ. 863.

Αἰήτεω, Æolice pro Αἰήτᾳ, ab Αἰήτης, ε, ὁ, nomen viri. ϑ. 992.

Αἴη, dat. Ion. ab αἶα, pro γαίῃ, *terra*. α. 153.

Αἰήτης, Αἰήτᾳ, Αἰήτεω. Vide Αἰήτεω. ϑ. 958. 994.

Αἰθ', *quæ*, pro αἵτε *quæque*, ab ὅς, ἥ, ὅ. articuli poſtp. ϑ. 2.

Αἰθαλόεις, εντ@-. ardens. αἰθαλόεντα, acc. ſing. ab αἴθω, uro, incendo. ϑ. 72. 504.

Αἰθὴρ, έρ@-, αἰθέρα, ὁ. æther. ε. 18. ϑ. 124.

Αἰθιόπων, gen. pl. ab Αἰθίοψ, οπ@-, ὁ. Æthiops. q. d. αἴθων τὼ ὄψιν. ab ὤψ, vultus, Th. ὄπωπα, video, & αἴθω, uro. imperf. ἤθεν. ardebant. ϑ. 985.

Αἰθομένοιο, ardentis, præſ. part. gen. Ion. ab αἴθω, *ardeo*. αἰθομένοισι, αἰθομένων, num. plur. part. præſ. ε. 753. α. 60. 275.

Αἰθοπα, acc. ſing. ab αἴθοψ, οπ@-, ὁ, ϰῇ ἡ, niger. ab αἴθω, uro, & ὤψ, vultus. th. ὄπωπα, f. ὄψομαι, p. ὤμμαι. ε. 36.

Αἰθωνι, dat. ab αἴθων, ων@-, ὁ, *niger*. Th. αἴθω, uro. ε. 741.

Αἴκ', pro αἴκε. Dorice pro εἰ μὴ. αἴκε δύνηαι ſi quidem poſſis. ε. 207. 348.

Αἷμα, αἷμ', pro αἷμα, τ@-, τὸ. *ſanguis*. α. 174. 159. 252. 256.

Αι-

Αἱμαθόεσσαι, *cruentæ*. pl. num. ab αἱμαθόεις, όεσσα, όεν. Th. eſt αἷμα, ατος, τὸ, ſanguis. Ϟ. 183. α. 384.

Αἱμυλίοισι, dat. pl. Ion. αἱμύλος, ὁ, ἡ, *blandus*. αἱμύλιος idem. ε. 78. Thema, αἱμύλλω. ε. 372. Ϟ. 890.

Αἰνὰ. pl. f. g. αἰνὸς *gravis*. differt ab αἶνος laus, accentu. ε. 800.

Αἰνεῖ, *laudat*, ab αἰνέω, laudo. f. ήσω vel έσω. p. ᾔνηκα. aor. 1. ᾔνησα. aor. 1. imperat. αἴνησον. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus. ε. 822.

Αἰνείας, ου, ὁ, Æneas. Ϟ. 1008.

Αἴνημι, pro αἴνημι, *probo*. & hoc pro αἰνέω, laudo. f. έσω, vel ήσω. p. ηκα. Th. αἶνος *laus*. ε. 681.

Αἶνον, acc. fabulam. ab αἶνος, ου, ὁ. ε. 200. α. 227.

Αἰνὴ, gravis. à maſculino, αἰνὸς, ὴ, ὸν. *gravis*, *horribilis*. ε. 160. hinc αἰνοτάτῳ. dat. ſing. ſuperl. α. 397. Ϟ. 852.

Αἴνυτο, 3. ſing. imperf. medii, à Th. αἴνυμαι. *capio*. α. 41.

Αἰολίδα, acc. ſingul. ab Αἰολὶς, ίδος. nomen regionis, ab αἰόλος, ου, ὁ. *varius*. hinc, αἰόλλω. *vario*. ε. 634.

Αἰόλλονται, mutant colorem. 3. pl. ind. præſ. paſſ. ab αἰόλλω, vario. f. λῶ. p. κα. αἰόλος, ου, ὁ, varius. α. 399.

Αἰπόλιον, ου, τὸ. grex caprarum. ab αἰπόλος, ου, ὁ. *caprarius*. ὃς ἐν ὄρεσι αἶγας πολεῖ. Them. πολέω *verſo*, proprie qui verſatur circa capras. Nam οι prima ſyllaba eſt ex αἴξ αἰγὸς, ἡ. *capra*. Ϟ. 446.

Αἰπὺ, acc. ſing. ab αἰπὺς, έος. ὁ. *altus*. f. ὑ αἰπεῖα, τὸ αἰπύ. ε. 83. Ϟ. 589. 632.

Αἰρεῖ, *ceperit*. 3. ſing. præſ. act. ſubj. ab αἱρέω *capio*. f. ήσω. p. κα. α. 2. εἷλον. ε. 616.

Αἷς, *quibus*. dat. plur. ab ἥ, quæ. Ϟ. 215.

Αἶσα, ὴ, *pars*, *ſors*: item *fatum*, *officium*. quaſi ἀεὶ ἴσα, *ſemper æqualis*. Ϟ. 422. ε. 576.

Αἶσηπος, nomen fluvii. Ϟ. 342.

Αἴσιμον, αἴσιμος, ου, ὁ. *fatalis*. ab αἶσα fatum: idem quod μόρσιμον, à μόρος, ου, ὁ. α. 336.

Αἰσονίδης, Filius Æſonis. cognomen viri. Ϟ. 993. 999.

Αἴσσουσι. 3. plur. imperf. med. à verbo αἴσσω, *impetu feror*, *agitor*. f. ξω. p. χα. Ϟ. 150. 671.

Αἴσχεσιν, dat. pl. ab αἶσχος, εος, τὸ. *turpitudo*. ex α privat. & ἴσχω *contineo*. Qui ſe non continent, ſunt turpes. ε. 209.

Αἶτ'. ε. 92. αἶτε. Ϟ. 218. 220.

Αἰτῇς, 2. perſon. ſub. ab αἰτέω. peto. f. ήσω. p. ᾔτηκα. ε. 406.

Αἰχμὴ, ῆς, ἡ. *cuſpis*. die ſpitze. αἰχμῇς. dat. pl. Ion. pro αἰχμαῖς. α. 289. 193.

Αἰχμηταίων, gen. pl. Æolice pro αἰχμητῶν, ab αἰχμητὴς, οῦ, ὁ. *bellator*. Th. αἰχμὴ, ἡ. cuſpis. α. 178.

Αἶψ' pro αἶψα *celeriter*. α. 370. ε. 45.

Αἰψηροκέλευθον. epitheton Boreæ. αἰψηροκέλευθος, ου, ὁ, ἡ. *celeriter viam conficiens*. ex αἰψηρὸς *velox*. Th. αἶψα, cito.

το. & κίλαδος, ου, ὁ. *via.* Ð. 379.

Αἴων, præſ. part. verbum poeticum, ab αἴω *audio.* ε. 9.

Αἰῶνος, gen. ſing. ab αἰὼν, ῶνος, ὁ, *ævum.* item in f. g. ἡ αἰὼν *vita.* α. 331.

Ἀκάμαντι, dat. ſing. ab ἀκάμας αντος, ὁ, *indefeſſus.* compoſitum ex α privativo, & κάμνω *defatigor*, f. καμῶ, p. κέκμηκα. α. 2. ἔκαμον. Ð. 956.

Ἀκάμαντος, Ð. 824. ου, ὁ, ἡ. *indefeſſus.* ἀκαμάντοιο pro ἀκαμάτου, gen. Ion. ἀκαμάτῃσι, dat. pl. Ionic. f. g. Th. κάμνω. Ð. 566. 747.

Ἀκάστη, *nomen mulieris*, ab ἀκάζω *acuo.* Th. ἀκὴ, ῆς, ἡ, cuſpis. Ð. 356.

Ἀκαχήμενος, *ex animo dolens.* præſens med. part. ab ἀκαχήμι pro ἀκαχέω, *triſticia afficio.* Th. ἄχος, εος, τὸ, *dolor.* Ð. 99.

Ἀκαχμένον, *acutam.* part. præt. paſſ ab ἀκαχέω *acuo.* ἀκαχμένος pro ἠκαχμένος. augmento abjecto & ſyncope facta ἀκαχμένος. Th. ἀκὴ, ῆς, ἡ. cuſpis, vel ἄχος, εος, dolor. α. 135.

Ἀκαχών, *animo mœſtus.* ab ἀκαχέω dolore afficio, ex Th. ἄχος, εος, τὸ, *dolor.* Ð. 868.

Ἀκηδὴς, ές, ὁ, ἡ, ἡ, negligens. ex α privat. & κήδος, εος, τὸ. *cura.* Ð. 489. ἀκηδέα, acc. ſing. ε. 112. Ð. 61.

Ἀκήεσσι, pl. ſine ſorte. ex α priv. & κῆρ, κηρὸς, ἡ. *ſors, fatum.* ε. 821.

Ἀκινήτοισι, dat. pl. Ion. ab ἀκίνητος, qui non movetur. Sepulcra non ſunt movenda & refodienda, ſed corporibus mortuorum concedenda quies. Them. κινέω, ῶ, f. ήσω, moveo. ε. 748.

Ἀκμηνότατοι, firmiſſimæ. pl. num. & ſuperl. grad. ab ἄκμων, *incorruptus*, ex α privat. & κὶς, κιὸς, ὁ, vermis, qui in ligno oritur illudque rodit. Vide ſupra ἀδηκτοπάτη. ε. 433.

Ἄκμων, ονος, ὁ, incus. Th. κάμνω, q. d. ἀκάμων, quod nullis ictibus defatigetur. Ð. 722.

Ἀκοίτιν, accuſ. ab ἀκοίτης, ου, ὁ. *maritus.* α. 9. ἄκοιτι, ab ἄκοιτις, ιος, ἡ. *marita.* ex α quod eſt non privativ. ſed conjunctiv. ab ἅμα, *ſimul, una*, & κοίτη, ης, ἡ, lectus, à κεῖμαι jaceo, cubo. ε. 798. Ð. 410. 921.

Ἀκόρητος, apud Poëtas idem quod ἀκόρεστος *inſatiabilis.* cum genit. ex privativa part. α, & κόρη, ης. à κορέω, pro quo etiam dicitur κορέννυμι, ύω, *ſatio.* α. 346. 433. 459.

Ἄκουε, audi, præſ. imperat. ἀκούσαις, 2. ſing. aor. 1. act. opt. audiveris. ε. 211. 719.

Ἀκούοντες, plur. num. a. 1. part. verbi ἀκούω, audio. f. σω. p. κα. p. m. ἤκουα & Att. ἀκήκοα. Ð. 665.

Ἄκρη, Ionicè pro ἄκρος, ſumma, neut. ἄκρον. ἀκρότατον, in ſuperl. ε. 231. 679. α. 33. Ð. 7. 62.

Ἄκριτος, ου, ὁ, ἡ, ἡ. *anceps, dubium.* Th. κρίνω, ſecerno, judico.

dico. α. 311.

Ἀκροκνίφαιος, *vespertinus*. comp. ex ἄκρος, α, ον, *summus*, & κνέφας, αἰος, τὸ, *caligo*. item *crepusculum*. ε. 565.

Ἀκτάη, nomen proprium mulieris. ϑ. 249.

Ἀκτὴ, *litus*. ἀκταῖς, dat. pl. *litoribus*. ab ἄγω frango, quod ibi fluctus frangantur. & ἄκτωρ, *munus*, *donum*. ε. 32. 464. quod Junius & Constantinus derivant ab ἄκτης, ὁ, cibus.

Ἀκτίνεσσι, dat. plur. Poëticus, ab ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, radius solis. ab ἄγνυμι *frango*. radiorum solarium est refractio. ϑ. 760.

Ἅλα, acc. sing. *mare*, ἡ ἅλς, mare: ὁ ἅλς, sal. solo genere differunt. ϑ. 791.

Ἅλαδε pro ἅλαδε *ad mare*. δε postpositum accusativo, valet ad. ε. 629. 755.

Ἀλάληται, *errant*. 3. sing. verbi passivi, à verbo ἀλάομαι, ῶμαι, *vagor*, *erro*, pro quo etiam dicitur ἄλημι, ἄλημαι, & per reduplicationem ἀλάλημι, in pass. ἀλάλημαι, σαι, ται, ε. 100.

Ἀλαλητῷ, dat. sing. ab ἀλαλητὸς, οῦ, ὁ. clamor militum, dicentium ἀλαλὴ. Gallice *alarme*. Th. ἀλαλὴ, ῆς, ἡ, ἀλαλά. α. 382. differt ab ἀλάλητος inenarrabilis.

Ἀλαλκεν, *profligabat*, *arcebat*, imperf. Ion. ab ἀλάλκω. Th. ἀλκὴ, ῆς, ἡ. robur, vires. ϑ. 527.

Ἀλαοσκοπιὴ, *speculationem*, proprie *cæcam speculationem*. comp. ex ἀλαὸς, *cæcus*, & σκέπτομαι, f. ψομαι, circumspicio. unde est σκοπὴ & σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, *specula*. ϑ. 466.

Ἀλαπαδνὸν, *imbecillum*. ab ἀλαπάζω, *diripio*, *vasto*. Th. λαπάζω, & λαπάσσω, evacuo. ε. 435.

Ἄλαστος, ε, ὁ, ἡ, gravis, *non oblivioni tradendus*. Doricè, pro ἄλητος, à λήθω, f. σω. lateo. ϑ. 467.

Ἄλγε', pro ἄλγεα, ab ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*, unde Latinorum *algeo*, *frigeo*. ε. 132. 198. 209.

Ἀλγινόεντα, acc. sing. ab ἀλγινόεις, εντος, ὁ, *molestus*. Th. ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*. ἀλγινόεσσαν, f. g. acc. cas. ϑ. 214. 226.

Ἀλέα, ας, ἡ, Ionicè ἀλείη, ης, ἡ, *calor*, seu tepor qui est ex Sole. ἐπ' ἀλέᾳ λέχω. ε. 491.

Ἀλέασθαι, *vitare*. a. 1. med. infinit. pro ἀλέσασθαι, pro quo ἀλέασθαι & ἀλέεσθαι, per geminam syncopen. (sic Rom. 3. v. 15. ὀκχέαι pro ὀκχεῦσαι.) ab ἀλέω *molo*, f. έσω, p. εκα. item *vito*, *caveo*. ε. 732. 444. 778. pro ἀλέω dicitur etiam ἀλδέω, itemque ἀλεύω, effugio. ε. 826. est versus ultimus.

Ἀλεγίζω, f. σω, p. κα. *curo*. ab ἀλέγω. hinc ἀλέγοντες. ε. 249. ϑ. 171.

Ἀλεύεινα, evito. Vide in ἀλέασθαι.

Ἀλέγω. Vide paulo ante ἀλέα.

Ἀλεξιάρη, *imprecationum expultrix*. ex ἀλέξω vel ἀλεξέω *arceo*, *depello*, & ἀρὴ, ᾶς, ἡ. *dira imprecatio*. est vox media, quæ modo in bonam partem accipitur & vertitur *precatio*, mo-

modo in malam, ut hic. ε. 462.

Ἄλειφαρ, ατος, τὸ, *pinguedo*. ἀλείφω. f. ψω. a. 2. ἤλιφον. Θ. 553.

Ἀλδίαθαι. Vide paulo ante ἀλίασθαι. ε. 503. 796.

Ἀλδιόωθαι. Vide in ἀλέασθαι. ε. 533.

Ἀλεωρὴ, Ionicè pro ἀλεωρεὴ, ῆς, ἡ. *evitatio*. Them. ἀλέω, vito. ε. 402.

Ἀληθέα, acc. ſing. ab ἀληθὴς, *verus*. hinc ἀληθείλω, Ion. pro ἀληθεύω. Θ. 28. ε. 766. 816.

Ἀλιάκμονα, acc. ſing. ab Ἀλιάκμων, ονος, ὁ. nomen fluvii, ex ἅλς ἁλὸς, ἡ, mare, & ἀκμὴ ἧς, ἡ, cuſpis, vigor, incrementum. Θ. 343.

Ἀλίαος, ου, ὁ, ἡ, non deſinens. Th. λιάζω, f. σω. agito. Θ. 611.

Ἁλιεὺς, έος, ὁ, *piſcator*. proprie qui in mari piſcatur. per ſynecd. ſpec. *piſcator quivis*. Th. ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare. α. 214.

Ἁλιμήδη, nom. mul. q. d. *quæ curat mare*. ex ἅλς ἁλὸς, ἡ, mare, & μῆδος, εος, τὸ, cura. Θ. 255.

Ἁλίοιο, Poëtice, pro ἁλίου, ex ἅλιος, *marinus*. Thema ἅλς. Θ. 1003.

Ἁλιτημένον, part. præt. paſſ. Ion. ab ἁλιτέω, *pecco*. α. 91.

Ἁλιτεφάνιτον, 3. præſ. paſſ. *male agit*. ab ἁλιτεφαίνω, pecco, quod eſt ab ἁλιτὴς, peccator. Th. eſt ἁλιτέω, pecco. f. ήσω. vel ἁλέιτω, cujus aor. 2. ἤλιτον. ε. 239. & 328.

Ἁλιφίοιο, Ion. pro Ἁλιφίου, ab Ἁλιφιος, ου, ὁ. nomen viri. Th. eſt ἀλκὴ *robur*. α. 26.

Ἀλκείδαο, pro Ἀλκείδου, Æolice, à nominativo Ἀλκείδης, ου, ὁ. nomen viri, ab ἀλκὴ, *robur*. α. 112.

Ἄλκιμος, ου, ὁ ἡ, *robuſtus, fortis*. Them. ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur. α. 320. Θ. 526.

Ἀλκμήνη, nomen fœminæ, q. d. *robur Lunæ*. Luna ſingulares habet influxus in *fœminam*, nec non in *Oceanum*, qui eſt quaſi *mundi uterus*. α. 3. 467. Θ. 526. 950.

Ἀλκτῆρα, acc. ſing. ab ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ, *defenſor, propugnator*. Th. ἄλκω, ab ἀλκὴ, unde ἀλάλκω profligo. α. 29. 128. Θ. 657.

Ἀλλ', pro ἀλλὰ. ε. 11. 15. 35. Θ. 98. &c.

Ἄλλαι, nom. pl. ab ἄλλη, alia. ε. 821. Θ. 363. 872.

Ἀλλάων, *aliarum*, pro ἄλλων, Æolice. α. 260. ἄλλῃσι. α. 28. ἄλλη. ε. 260.

Ἀλλήλων, gen. pl. ε. 134. ἀλλήλοισιν dat. pl. Ion. pro σὺν ἀλλήλοις inter ſe. α. 347. 379. ἀλλήλας, acc. pl. α. 375. 262. Flectitur tantum per Genitivum, Dativum & Accuſ. pluralem, idque in tribus generibus. ε. 134. 249. 276.

Ἄλλο. ε. 142. 156. ἄλλοι. Θ. 147. ἄλλον. ε. 406. 711.

Ἀλλοίῃσι, acc. ab ἄλλος. ε. 822.

Ἀλλοῖος, ου, ὁ. *diverſus*. ab ἄλλος, alius. ε. 481.

Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, alius, a, ud. ε. 339. 443.

Ἄλλοτε, *interdum, alias*. adverb. ε. 243. 723.

Ἀλ-

Ἀλλότριος, α, ὁ. Th. est ἄλλος, alienus, non proprius. ε. 34. Φ. 599.

Ἀλμυρὸς, ὄ, ὁ. *salsus*. epitheton Oceani. Th. ἅλς ἁλὸς, ἡ. mare. Φ. 107. 964.

Ἄλοχος, α, ἡ. *uxor*. ἀλόχῳ, dat. α. 87. ex α conjunctivo, quod est ex ἅμα, & λέχος, εος, τὸ, *lectus*, quod sit in eodem lecto cum marito. Φ. 886. ε. 327.

Ἄλσος, εος, τὸ *lucus*. ex ἄλλομαι *salio*, quod arbores veluti è terra prosiliant. α. 70. 99.

Ἀλυκτοπέδῃσι, dat. pl. Ion. ab ἀλυκτοπέδη, vinculum indissolubile, q. d. ἄλυκτος πέδη, indissolubilis pedica. ἄλυκτος, metri caussa, pro ἄλυτος, ex α privat. & λύω, dissolvo. Φ. 521.

Ἀλύξεται, *vitabit, fugiet*. fut. 1. med. ab ἀλύσκω *vito*. f. ξω. Th. est ἀλέω *molo* : item *vito*. ε. 361.

Ἄλφειον, ab Ἄλφειος, α, ὁ. nomen fluvii. Φ. 338.

Ἀλφηστῆσιν, dativ. pl. Poëticè & Ionicè pro ἀλφησταῖς, ab ἀλφηστὴς, οῦ, ὁ, *inventor*. ab ἀλφέω *invenio*. Th. ἄλφα, primæ alphabeti Græci literæ nomen. ε. 82. α. 29. Φ. 512.

Ἀλωὴ, ῆς, ἡ. Th. ἄλως, ω, ἡ, *area*. Spiritus mutatur in ortu. ε. 597. α. 291.

Ἁμὲ, pro ἅμα, *una, cum*. Dat. ἅμα βροντῇ cum tonitru. Φ. 80. 268. 691. ε. 217. α. 23. ἄμυδις Æolice pro ἄμυδις. idem quod ἅμα, simul. Φ. 689.

Ἀμαιμακέτοιο, *indomiti*. ἀμαιμάκετος, ος, ὁ, ex α intensivo. quod est ex ἄγαν, valde, & μαιμάω, vehementer cupio, impetu feror. *qui animo est in prælia admodum prono*. ἀμαιμάκετον πῦρ. Th. μάω, cupio. α. 207. Φ. 319.

Ἅμαξα, ης, ἡ, currus, plaustrum, quasi dicas, ἅμα ἄξονι, cum axe. ε. 424.

Ἄμαξαν, pro ἅμαξαν, Æolic. ε. 451. 690.

Ἁμάρτῃ, *peccaverit*. 3. sing. a. 2. act. sub. ab ἁμαρτάνω *pecco*. f. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον. ex α. priv. & μείρομαι, assequor. Φ. 222.

Ἀμαρτίνοος, cujus mens est prava, ex ἁμαρτάνω pecco, & νόος, ου, *mens*. qui mente peccat. Φ. 511.

Ἀμάρυσσε, imperf. pro ἠμάρυσσε, *splendebat*, verbi ἀμαρύσσω, f. ξω, *fulgeo, splendeo*. ex α ἐπιβλητικῷ, & μαίρω *splendeo*. Φ. 827.

Ἀμᾶσθαι, præs. infinitivi medii, *metere*. Th. est ἀμάω ῶ f. ήσω meto. Metere instar formicæ, nihil aliud est, quam colligere, comportare. Est assiduitatis magistra. Prov. 6. ε. 776. 390. 773.

Ἀμαυροτέρη, Ionicè pro ἀμαυροτέρα, obscurior. ab ἀμαυρὸς, ὰ, ὸν, obscurus. ex α priv. & μαίρω *splendeo*. ε. 282.

Ἀμαυρωθείη, intereant, a. 1. opt. pass. verbi ἀμαυρόω, ῶ, obfusco, obscuro. Th. ἀμαυ-

ρὸς, ὕ, ὁ. obſcurus. ε. 691.

Ἀμβαλῶ, pro ἀναβατὸς, ſcanſilis, *pervius*. ſic ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω. Th. eſt βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβλω. ε. 679.

Ἀμβολιεργὸς, ὕ, ὁ. *dilator operum*. ex ἀναβάλλομαι. *differo, procraſtino*. μηδὲν ἀναβαλλόμενῳ. & ἔργον, ε, τὸ, *opus*. ε. 411.

Ἀμβροσίη, dat. ſing. Ion. pro ἀμβροσία. ἀμβρόσιῳ immortalis, ex α priv. & βροτὸς, ὕ, ὁ, *mortalis*. καθ' ἑπίνοιαν δ μὴ τροπὴ δ τοῦ εἰς σίγμα. ϑ. 69. 796.

Ἄμβροτῳ, ε, immortalis, pro ἄβροτῳ. Th. βροτὸς, mortalis. ϑ. 43.

Ἀμέγαρτος, *ardua*. invidia carens. Th. μεγαίρω, invideo. ϑ. 666.

Ἀμειβόμῳ, præſ. part. *reſpondens*, ἀμειβόμῳαι, mutantes. ab ἀμείβω, f. ψω. *commuto*. In dialogis verba commutamus. conſtrui ſolet cum Accuſ. α. 117. ϑ. 654. 749.

Ἀμειλίκτων, gen. pl. ab ἀμείλικτος, ε, ὁ ἡ ἡ, aſper, durus. Th. μειλίσσω, mellitum reddo. ϑ. 659.

Ἄμεινον, melius, comparativus ab ἀγαϑὸς, bonus. ε. 312. 700. Cæteroquin ἀμείνων ex α epitatico & μῶν robur: ſic ϑρείων eſt ex ἄρης. ἀμείνονα, ἀμείνω, acc. ſing. m. g. α. 51. ε. 19. 292. 318. 283. Vide ἀγαϑὸς.

Ἀμελῶσιν, 3. pl. ſub. negligant. ab ἀμελέω. negligo. hinc ἀμελὴς, ex α priv. & μέλῃ curæ eſt. ε. 398.

Ἀμέρσῃς, 2. ſing. a. 1. act. ſubj. à verbo ἀμείρω, *privo*. f. σω. ἄμερσε pro ἤμερσε, imperf. Ionic. Th. μείρω, σω. privo. α. 331. ϑ. 698.

Ἀμηχανίη, Ionicè, pro ἀμηχανία *difficultas*, ab ἀμήχαν *minime cautus, perplexus*. ex α priv. & μηχανὴ, machina. ἀμήχανον, inexplicabilem. ε. 494. 83. ϑ. 295. 310.

Ἀμήσεις, f. 1. ind. ab ἀμάω, meto. Vide paulo ante ἀμᾶσθαι. ε. 478.

Ἀμητὸς, ὕ, ὁ, *meſſis tempus* : ſed ἄμη, ε, ὁ, *meſſis*. ab ἀμάω *meto*. ε. 382. 573.

Ἄμμες, pro ἡμεῖς, Æolice, *nos*. ab ἐγὼ, ego. α. 87.

Ἀμμέσον, pro ἀνὰ μέσον, *in medio*. α. 209.

Ἀμοιβὴ, *talionem*, proprie, *mutationem*, ab ἀμείβω *muto*. f. ψω. præt. med. ἤμοιβα. ε. 332.

Ἀμολγαίη, *lactea*. ab ἀμέλγω. f. ξω. *mulgeo*. ich melcke. ἀμολγὸς, ὕ, ὁ. tempus, quo mulgentur vaccæ. ε. 588.

Ἄμοτον, adverb. *inſatiabiliter, inceſſanter*, ex α priv. & μοτὸς, ὕ, ὁ. linteum carptum quod vulneribus inditur. α. 361.

Ἄμπαυμα, *ſolatium*. pro ἀνάπαυμα, ατ. n. g. ab ἀναπαύομαι. quieſco. Th. παύω. finio, ceſſo. a. 2. ἔπαυον. ϑ. 55.

Ἀμπέλαγος, *per pelagum*, per ſyncop. pro ἀνὰ πέλαγον. πέλαγος *mare*. ſed πέλαγος, ε, τὸ, *maris profunditas*. ϑ. 190.

Ἀμπυκίδλω. acc. à nominativo ἀμπυκίδης, ε, ὁ, *Ampyci filius*.

lius. Ἄμπυκ⊙, υ, ὁ. nomen viri, ab ἄμπυξ, υκ⊙, ὁ. idem quod τὸ κεκλωστρον, *caliendrum, reticulum muliebre.* ab ἀμπίσχω *circumdo.* α. 181.

Ἄμυδις, Æolic. Adverb. idem, quod ἅμα, *simul, cum.* α. 345.

Ἀμύμονα, acc. ſing. ab ἀμύμων, ον⊙, ὁ, ἡ. irreprehenſibilis. idem quod ἀμώμητος, ab Ἄμύμων ον⊙, ὁ. nom. viri. ϑ. 654. & valet idem quod ἄμωμο⊙, qui nihil commiſit τῆ μυγμῆς h. e. deriſione dignum. à μύζω, f. ξω. *derideo.* Sic dicitur per ſyncopen τῆ γάμμᾳ, pro ἀμύγμων. ϑ. 264. α. 65. 112.

Ἀμύνουσις, præſ. part. ab ἀμύνω, *juvo:* item *arceo, propello.* f. νῶ, a. 1. ἤμυνα. p. γκα. α. 240.

Ἄμφ' pro ἀμφὶ idem quod περὶ, circa. ε. 203. α. 128. 200.

Ἀμφαγαπῶντες, præſ. part. pl. num. ab ἀμφαγαπάω ex ἀμφὶ & ἀγαπάω, *valde diligo* ε. 58.

Ἀμφαραβίζον, imperf. Ion. *circumſtrepebant.* ab ἀμφαραβίζω, circumſtrepo. compoſitum eſt ex ἀμφὶ & ἀραβίζω, quod eſt à Th. ἄραβο⊙, υ, ὁ. *ſtrepitus.* α. 64. alii legunt ἀμφαβαΐζον, ex ἀβαΐζω. quod etiam ab ἄραβο⊙. ibid.

Ἀμφεκάλυψε. a. 1. act. ab ἀμφικαλύπτω circumtego, ex ἀμφὶ *circa,* & καλύπτω, *tego,* f. ψω, p. φα, a. 2. ἐκάλυβον. ε. 165.

Ἄμφεπε, imperf. act. Ion. verbi ἀμφέπω, perſequor, foveo. Th. ἕπω, operor, ſequor. ϑ. 696.

Ἀμφὶ præpoſitio *circa,* per τμῆσιν ſeparatum *circum.* ε. 73. 539. α. 172.

Ἀμφὶς Adverb. ε. 699. *circum, ſeorſim.* ϑ. 851.

Ἀμφιβάλῃ, aor. 2. med. ſubj. ab ἀμφιβάλλω. circumjicio, circundo. f. λῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. p. m. βέβολα. Th. βάλλω, jacio. ε. 543. ἀμφιβαλεῖν. ε. 785.

Ἀμφὶ—βάλλ'. α. 253. per τμῆσιν, βάλλ' pro ἔβαλλε. Imperf. Ion. Th. βάλλω. α. 254.

Ἀμφίβληστρον, υ, τὸ, rete quod à duobus utrimque projicitur in aquam. ex ἀμφὶ, circum, & βάλλω, jacio. α. 215.

Ἀμφιγυήεις, εν⊙ς, ὁ, utroque pede claudus. Vulcani epithetum. ex ἀμφὶ utrimque, & γυῖον, ε, τὸ, *membrum.* qui claudicat ex utroque pede. ἀμφοτέροις γυίοις ἢ ποσὶ χωλός. ε. 70. α. 219. ϑ. 571. 945.

Ἀμφιδάμαντος, genit. ab Ἀμφιδάμας, nomen viri. q. d. qui utrimque domat. ex ἀμφὶ & δαμάζω, domo. ε. 652.

Ἀμφιδεδήει, eſt 3. ſingul. pluſq. perfecti medii, à δαίω divido, convivor, ſcio, comburo. in a. 2. act. ἔδαον. Hinc eſt præt. med. δέδηα. Sicut à θάλλω τέθηλα, ἀκαίω κέκηα, &c. α. 62.

Ἀμφικαλύψῃ, 3. ſing. a. 1. act. ſubj. ab ἀμφικαλύπτω. Th. καλύπτω tego, f. ψω, p. φα, a. 2. ἐκάλυβον. ε. 553.

Ἀμφιλογίας, acc. plur. diſceptationes, quæ fiunt verbis. ab

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

De quorundam verſuum dimenſione, nec non de aliis.

NOn *contracta legenda ſunt ceu contracta, metro id poſtulante.* Verbi gratia. ε. 5. Ῥέα μὲν γὰρ βεβαάς, ῥέα δ' βεβαῖα χαλέπτει. Hîc prius ῥέα proferendum ῥᾶ. ε. 30. Ὥρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγρείων τε. Hîc metrum poſtulat, ut pro νεικέων dicas νεικῶν, & pro Ionico ἀγρείων, ἀγρῶν. Iones nimirum non contrahunt. Et pro νείκεα in dimenſione (quam alii ſcanſionem vocant) legendum νεῖκη. In dimenſione, inquam, ſecus non. ε. 109. χρύσεον μὲν πρώτιστα μέτωπον. Legendum hîc χρυσοῦν. & ſic in aliis. ε. 129. ἕπεα, ubi τὸ ἄλφα per ſe breve in cæſura producitur. Cæſura vocalem reddit ancipitem. Sic Ovid. *Si nihil attuleris, ibis Homere foras.* ubi ultima in *attuleris* propter cæſuram eſt anceps. *Sic* α. 5. εἰδεί τε μιγέντε τε. ubi prius τε producitur, & eſt quaſi cæſura. τε enim prius, cum εἰδεί cohæret, tanquam pars illius vocis conjunctæ. α. 458. pro Ἡφαιλῆϊ lege, ſcil. in dimenſione, Ἡφαιλεῖ. θ. 93. pro Μουσάων, lege Μουσῶν. pro ἀψοδίαι, lege ἀψοδῇ, nimirum in dimenſione. Secus *Ioniſmus* paſſim retinendus, & ſingula legenda, ſicut ſunt ſcripta. θ. 196. pro Κυπρογενείαν, lege Κυπρογενῆ. Sed inquies, cur ita legimus? Reſp. Poëtarum morem eſſe, ut vocem perſpicuè proponant, dimenſionem lectori relinquentes. Sic Ἰλιαδ. α. 1. Πηληϊάδεω, Ἀχιλῆος. Hic non legendum Πηληϊάδεω, ſed Πηληϊάδᾳ, vel Πηληιάδᾳ, per ſyncopen ἐξ ἐψιλῶν. Scilicet tanta eſt Poëtarum licentia, ut pro πηλείδης ᾱ ὁ (ὁ υἱὸς ἐκ Πηλέως) dicant per Ionicam ἀφαίρεσιν, Πηληϊάδης, ᾱ, ὁ, & per novam ἐκ α epentheſin, Πηληιάδης, ᾱ, ὁ. pro Πηληιάδᾳ verò Ionicè Πηληϊάδεω. Tantopere luxuriantur αἱ ἀφαιρέσεις, adeo ut idcirco Græcanica ſeu Graja Poëſis omnium facillima, & Poëta judice, Muſas videatur habere faventiores. Tum obſervandum Heſiodum uſum eſſe Dialecto Ionica, & quæ illi dialecto propria ſunt, accuratè è Grammaticis petendum. ex. gr. α mutantin η. dativum pl. formant à nominativo plurali. ἔργοιο, pro ἔργου. rejiciunt fere ubique augmenta verborum, & alia ſimilia. quæ uſu facilius quam præceptis addiſcuntur.

INDEX VOCABVLORVM, QVÆ IN HESIODO OCCURRUNT.

In Indice brevitatis ergo, literis quibusdam usi sumus. ut, Th. designat Thema. p. præteritum. a. aoristum. f. futurum. m. medii. f. g. fœminini generis. ε. ἔχει τὴν ἡμίειαν designat. α. ἀσπίδα, seu scutum. Θ. θεογονίαν.

Α', *Quæ*, nom. pl. n. g. ab ὅ, *quod*: articulus postpositivus. ε. 365.

Ἄαπτοι, ἄαπτος, ab ἄαπτ-ος, ὁ, ἡ, *non tangendus*; ex α priv. & ἅπτω vel ἰάπτω, & per pleonasmum ϝα, ϝάπτω. *lædo, nocea*. F. ψω. ε. 147. α. 75. Θ. 649.

Ἄαδη 3. sing. a. 1. pass. ab ἄπτω *Lædo*. F. ἄσω. quod fit ex ἀάω. hinc a. 1. ἀάσθην, pro ἤσθην. tollitur augmentum, & α poetice reduplicatur. Th. ἀπτέω, ῶ, f. ήσω, *lædo, nocea*. ε. 281.

Ἄαται, *flant*. 3. pl. ab ἄημι, *flo*, ut ἴστημι, ἱστᾶσι. Th. ἄω, *flo, spiro*. Θ. 875.

Ἄαται *satiantur*. 3. person. ab ἄημαι in pass. ἄαμαι *expleor, satior*, ad formam Θ ἵσταμαι. Th. ἄω, f. ήσω. flo, spiro. α. 101.

Ἀάατος, ου, ὁ, ἡ. *insatiabilis*, innoxius. Th. ἀάτεω, ῶ. f. ήσω. lædo. Θ. 714.

Ἀβώτην gen. Ionicus pro ἀβότου, ab ἀβότης, ου. *bobus carens*. ex α priv. & βοῦς βοὸς ὁ ἡ, vacca, bos, taurus. ε. 449.

Ἀγαγὼν, part. a. 2. Attice pro ἀγὼν, ab ἄγω, duco. f. ἄξω. p. ἦχα, a. 2. ἤγον, Att. ἠγαγον. ε. 164.

Ἀγαθὸς, ἡ, ὸν. bonus,a,um. dat.pl. ἀγαθοῖσι. paragoge Ionica, pro ἀγαθοῖς. comp. ἀμείνων, βελτίων, κρείσσων, ἀρείων, λωίων. Superl. βέλτιστος, κράτιστος, ἄριστος, λῷστος. ε. 24. 234.

Ἀγαίεται, 3. perſ. ind. ab ἀγαίομαι. irascor, invideo. ε. 331. Th. ἀγάω, ῶ, f. ήσω. demiror.

Ἀγακλυτὸς, adject. ex ἄγαν nimis & κλυτὸς celebris. à κλύω, pro quo etiam κλῦμι audio. ἀγακλυτοῖσιν, dat. pl. Ion. ϑ. 1015.

Ἀγανώτατος, ſuperl. ab ἀγανὸς, ὴ, ὸν, placidus, ex α epitatico & γάνος, ους, τὸ, lætitia, gaudium. ϑ. 408.

Ἀγαλλόμενος, præſ. part. paſſiv. ab ἀγάλλω. f. λῶ, p. κα. orno. ἀγάλλομαι exulto: ad formam ϑ ἀγαλλιάομαι, exulto, ab Hebræo גיל ἀγαλλόμενος, præſ. part. f. g. pl. num. α. 86.

Ἀγανὴ, nomen fœminæ, ſplendida, à maſculino ἀγανὸς admirabilis, ſplendidus. Th. ἀγάω miror. ϑ. 246.

Ἀγανὼ, nomen mulieris. vide paulò ante ἀγανὴ. ϑ. 976.

Ἀγανὸς, ὴ. ὸ. nobilis, admirabilis. ab ἀγάομαι admiror. ἀγανῶν, gen. pl. ϑ. 461. 632.

Ἀγανὸς, ὸν, ferocis, gen. ſing. Th. γανὸς, ὸς, ὸ, ſuperbus, elatus: ἀγανὸς valde ſuperbus. α non eſt privativum, ſed intenſivum. ϑ. 832.

Ἄγγε pro ἄγγεα, vaſa, nom. pl. n. g. ἀγγέων, dat. pl. Th. ἄγγος ους τὸ, vas quodlibet. ε. 611.

Ἄγγελος, ὸ, ὸ. nuntius. ε. 45. ἀγγελίη, proprie res quæ nuntiatur. ϑ. 781. ab ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ, p. ἤγγελκα. a. 1. ἠγγειλα.

Ἄγγεων, vide paulo ante ἄγγε. ε. 473. 598.

Ἄγε, Adverb. hortantis, ab ἄγε, præſ. imperat. act. verbi ἄγω, ago. α. 449.

Ἄγειρον, 3. pl. a. 1. act. Ion. pro ἤγειρον, ab ἀγείρω, congrego. Poetæ metri cauſa tollunt augmentum. f. ερῶ. p. ἤγερκα, Att. ἀγήγερκα. α. 1. ἤγειρα. ε. 650.

Ἀγέλας, pl. num. greges. ἡ ἀγέλη, grex, ab ἄγω. Grex agitur. ſic Latine agmen ab agendo. proprie pecudes aguntur, homines vero ducuntur. α. 168. ϑ. 445.

Ἀγελείη, pro ἀγελεία, ας, ἡ. Ion. prædatrix. ab ἄγω & λεία ας, ἡ. præda. α. 197. ϑ. 318.

Ἀγέραος, ὸ, ὸ, ἡ. immunis, præmio carens. ex α privat. & γέρας, ος, τὸ, præmium, munus. ϑ. 395.

Ἄγεσαι, præſ. inf. pro imper. verbi ἄγω, duco. f. ἄξω, p. ἦχα, a. 2. ἤγαγον. ε. 693. 798.

Ἀγήσανδρος, ὸ, ἡ. dux exercitus. Minervæ epitheton. ab ἄγω, duco, & ἀνὴρ, ὸς, ὸ, exercitus. ϑ. 925.

Ἀγλωΐαν, acc. ſing. fortem. ab ἀγλωὸς ος, ὸ, ſtrenuus. compoſitum ex ἄγαν valde & ἀνὴρ vir. ε. 7. ϑ. 641.

Ἀγήρως, ὼ, ὸ καὶ ἡ, ſenii expers, μὴ γηραιὸς. compoſitum ex α priv. & γῆρας, αος, τὸ. ſenectus

nectus. Θ. 305. 955.

Ἀγήρω, acc. ſing. 4. ſimplicium, ab ἀγήρως, ω, ὁ ϰ᾽ ἡ, *ſenii expers.* Et ἄγηρα, nomin. plur. 4. ſimpl. Ex α privat. & γῆρας, αος, τὸ, ſenectus. Θ. 277. 949.

Ἄγκια, pl. num. *valles*, ab ἄγκος, ε, τὸ. *vallis.* ε. 387.

Ἀγκυλομήτης, ε, ὁ, verſipellis, qui profert obliqua, non recta conſilia. compoſitum ex ἀγκύλος obliquus, & μῆτις, ιος, ἡ, conſilium. ὁ ἀγκύλα, τυτέϛι, σκολιὰ βαλλόμενος. ε. 48. Θ. 19. 473. 495. &c.

Ἀγκυλοχείλαι, nom. pl. *repandi roſtri.* ex ἀγκύλος *inflexus, curvus*, & χεῖλος, ε, τὸ. *labrum*, à nominativo ſingulari ἀγκυλοχείλης, ε, ὁ. pro quo etiam legitur ἀγκυλόχειλος, *curva habens labra.* α. 405.

Ἀγλαΐαι, nom. pl. *voluptates, gaudia.* ab ἀγλαΐα. ſplendor, ornatus. ab ἀγλαὸς, ὸς, ὁ, ſplendidus. α. 285.

Ἀγλαὰ, *ſplendida.* Th. αἴγλη, ης, ἡ. *fulgor*, ſplendor. ε. 335. Θ. 412.

Ἀγνῇ, dat. ſing. ab ἁγνὸς, ὸς, ὁ, caſtus. ε. 463.

Ἄγνυτ᾽ pro ἄγνυσι, 3. ſing. imp. paſſivi, ab ἄγνυμι *frango*, pro quo etiam dicitur ἀγνύω. Th. eſt ἄγω. F. ἄξω, &c. *frango.* α. 279. 348.

Ἁγνῶς, caſte, adverb. ab ἁγνὸς *caſtus.* ε. 335. α. 203.

Ἄγοι, *portaret*, præſ. act. opt. ab ἄγω, porto. ἄγοντα, acc. ſing. præſ. part. act. vide ſupra ἀγαγών. α. 480.

Ἀγορεύω, f. εύσω, p. εὐκα. *publice & in foro dico*, & per ſyn. ſpeciei, *aperte dico.* ε. 278. 400.

Ἀγορὴ, ᾶς, ἡ. forum, ab ἀγείρω *congrego.* in præt. med. ἤγορα, quia in foro homines congregantur. ε. 686.

Ἀγορέων, Genitivus pl. Ionice pro ἀγορῶν. ε. 30. à nomine ἀγορὴ, ἡ, *forum.* Th. ἀγείρω *congrego*, ut ſupra, & ἀγορὴ, Ionice pro ἀγορᾷ. ἀγορῆφι, *in foro*, φι eſt paragoge poëtica, & reddit vocem ἄκλιτον. α. 204. Θ. 89.

Ἀγραυλοι, ruri ſeu in agro pernoctantes: Epitheton paſtorum. compoſitum ex ἀγρὸς ὸς, ὁ, *ager*, & αὐλὴ ῆς ἡ, *atrium*, hoc eſt, locus ſubdialis, apertus & vacuus ante ipſa s ædes, τὸ ὕπαιθρον. item *ſtabulum, ſeptum.* hinc αὐλίζομαι, *ſtabulor*: item *pernocto*, unde eſt ἀγραυλέω, *ruri pernocto.* Θ. 26.

Ἄγρη, Ion. pro ἄγρα, ab ἄγρα, ας, ἡ, *captura, venatio.* Θ. 442.

Ἄγρια, neutrum plural. ponitur pro adverbio. Th. ἀγρὸς, ὸς, ὁ. ager. α. 236.

Ἄγριον, acc. eſt nomen proprium viri. Ἄγριος, ε, ὁ. Θ. 1013.

Ἀγροιώτας, acc. pl. ab ἀγροιώτης, ε, ὁ. agreſtis, agricola, pro ἀγρότης. Th. ἀγρὸς, ὸς, ὁ. rus. α. 39.

Ἀγροκύδοιμος, ε, ὁ. *qui in agris tumultuatur.* ab ἀγρὸς, ὸς, ὁ, ager, & κυδοιμὸς, ὸς, ὁ. tumultus. Θ. 925.

Ἀγρομένοισιν, dat. pl. part. præſ. Ion. ſyncope, pro ἀγειρομένοις

ab ἀγείρω congrego. f. ερῶ. p. ἠγερκα & Artic. ἀγήγερκα. a. 1. ἠγειρα. ϑ. 92.

Ἀγροτέρης, feræ, gen. caſ. f. g. ab ἀγροτερος vel ἀγρώτερος. Subſtantiva quandoque etiam comparantur. Th. ἀγρὸς, ὅ, ὁ. ager. α. 407.

Ἄγχι, pro ἄγχα prope. conſtruitur cum Genitivo: eſt Adv. ε. 637.

Ἀγχέμαχοι vel ἀγχίμαχοι, plural. num. cominus pugnantes. ex ἄγχι, prope, & μάχομαι, pugno. f. μαχέσομαι. p. μεμάχημαι. α. 25.

Ἀγχίμολον, adverbialiter hic accipitur hoc neutrum, ex ἀγχίμολος, ος, ὁ ἡ ἡ, è propinquo veniens, ex ἄγχι prope, & μολέω, ſeu μόλω, venio. α 325.

Ἀγχίσῃ, dativus ſingul. ab Ἀγχίσης, εω, ὁ. nomen viri. ex ἄγχι & ἴσος. q. d. ἄγχι τ' ἰσόθεος. ϑ. 1009.

Ἀγώμενος, præſ. part. paſſ. verbi ἀγάομαι, ῶμαι, demiror. Th. ἀγάω, ήσω, idem. ϑ. 619.

Ἄγων, *vehens*. part. præſens, ab ἄγω *duco*, *veho*. vide ἀγαγὼν. ϑ. 998.

Ἄγω, *duco*, f. ἄξω, p. ἦχα. a. 1. ἤξα. a. 2. ἤγαγον. ε. 206.

Ἀγῶνι, dat. ſing. ab. ἀγὼν, ῶνος, ὁ. *certamen*. ϑ. 435. α. 205.

Ἄγωσιν. 3. pl. ſubj. ab ἄγω *duco*, *veho*, *traho*. f. ξω. ε. 218.

Ἀδάηλα, *indocta*, acc. pl. n. g. ab ἀδάητος, incognitus. Th. δάω, ſcio, diſco. ϑ. 655.

Ἀδάμαντον, pro ἀδάμαντα. Declinatur duobus modis, vel ἀδάμαντος, ε, vel ἀδάμας, αντος, ὁ. nomen clariſſimæ gemmæ. per metaph. ponitur pro ferro. ἀδάμαντος genitivus ab ἀδάμας αντος ὁ. ex α quod hic idem valet quod δυσ, & δαμάω *domo*. ε. 146. α. 137. ϑ. 188. 239.

Ἀδηκεστότατη, ε. 418. eſt ſuperlativus, à poſitivo ἄδηκτος, ε, ὁ, ἡ. proprie *morſui non obnoxius*: hic vero *cariem minime ſentiens*. à δάκνω *mordeo*. f. δήξομαι. a. 2. ἔδακον. p. δέδηχα. unde etiam eſt nomen δῆξ vermis, qui lignum corrumpit. ἶψ (ab ἴπτω *noceo*) vermis qui cornua lædit. ἶξ (ab ἵκω advenio) vermis, qui palmitibus obeſt. σὴς (à σήπω putrefacio) vermis qui veſtes depravat. τρὼξ (à τρώγω) qui vitiat legumina. ψὴν qui ficus arrodit, &c.

Ἄδηλος, ε, ὁ ἡ ἡ. non manifeſtus, obſcurus. Th. δῆλος, ε, ὁ. manifeſtus. ε. 6.

Ἄδικος, ε, ὁ ἡ ἡ. injuſtus. ἀδικώτερος, comp. Th. δίκη, ἡ. juſtitia. ε. 258. 270.

Ἀδμήτη, nomen mul. q. d. *indomita*, à δαμάω, domo. ϑ. 349.

Ἄδον, pro ἤδον. 3. pl. a. 2. act. ab ἀδέω, *placeo*, f. ήσω, p. ἧκα, at Ἄδω, *ſaturo*, *expleo*. ϑ. 917.

Ἀδροσύνη, ἡ. *ubertas*, *copia*. ab ἄδρος, ε, ὁ. *dives*, *craſſus*, *magnus*. ε. 471.

Ἄδωτι, dat. ſing. ἀδώτης, ε, ὁ. *qui nihil dat*. Ratio compoſitionis

nis plane insolens, ex α priv. & δότης, ου, ὁ, qui dat. Th. δίδωμι dò. s. 353.

Ἄεθλον, ου, τὸ, certaminis præmium, ab ἄεθλος seu ἆθλος, ου, ὁ. certamen. s. 652. a. 94.

Ἀεθλόωσιν, colluctentur. 3. plur. præs. subj. act. ab ἀεθλόω. f. όσω. p. κα. idem quod ἀεθλέω, pugno, dimico. vide ἄεθλον. Ð. 435.

Ἀεὶ, adverb. semper. Ð. 388.

Ἀειγενέων, Genit. pl. Æolicus, ab ἀειγενέτης, ου, ὁ. sempiternus. ex ἀεὶ & γενέτης, qui genitus est. Th. γείνομαι, nascor. f. γενήσομαι. a. 2. m. ἐγενόμην. Ð. 548.

Ἀείδειν. præs. inf. ἄειδον, 3. pl. imperf. act. pro ἤειδον, ab ἀείδω cano. Metri causa abjicitur augmentum: in prosa ᾄδω. f. ᾄσω. p. ᾆκα. s. 660. Ð. 1.

Ἀείραι, a. 1 act. infinit. ab ἀείρω tollo. f. ἀρῶ. a. 1. ῆρκα. hinc ἀείρας. a. 1. part. act. ἀειρόμενοι, plur. part. præs. f. g. s. 759. 538.

Ἀεικέα, acc. sing. ab ἀεικὴς, ές, ὁ, ἡ, durus, asper. Th. εἴκω, cedo. f. ξω. Ð. 166.

Ἀεικὶ, non invito, adverb. ab ἀέκων invitus. Th. ἑκὼν, όντος, ὁ. spontaneus. Ð. 529.

Ἀείσετε, 2. pl. a. 1. act. imperat. ab ἀείδω, f. σω. p. κα. canto. Ð. 965.

Ἀέλλῃ, dat. sing. ab ἄελλα, ης, ἡ, turbo, procella, ex ἄημι spiro & εἰλέω convolvo. Ð. 874.

Ἀελλὼ, nomen mul. q. d. procellosa. Ð. 267.

Ἀενάοντων, gen. pl. in nom. ἀενάων, οντος, perpetuo fluens, alii legunt ἀεναόων, οντος. ex ἀεὶ semper & ναίω, fluo. Them. ναάω, habito. s. 548.

Ἀενάου, genit. g. f. ab ἀένας, perennis. Poët. pro ἀένας. ex ἀεὶ semper & ναίω fluo. ἀενάων, gen. pl. s. 593.

Ἀέντων, gen. pl. part. præs. activi, ab Ἄημι, flo, ad formam τιθεὶς, ντος. Sed quia est ab ἄω, potius juxta ἵημι esset flectendum. Notetur ergo hæc exceptio. s. 623.

Ἀέξει, 3. præs. ab ἀέξω augeo, pro quo in prosa, αὐξάνω & αὔξω. f. ήσω. p. ηὔξηκα. s. 6. ἀέξομαι, η, εται, pass. ἀέξετο. imperf. ἀεξομένοιο. gen Ion. part. præs. s. 6. 771. Ð. 195. 444.

Ἀεργὸς, ὄς, ὁ. iners. ἀεργῶ, dativ. hinc ἀεργίη, inertia, Ionice, pro ἀεργία, ας, ἡ. pigritia. ab ἀεργὸς, pro qua in prosa ἀργὸς. Th. ἔργον, opus. Prosa dicitur quasi profusa. oratio vero ligata, quæ certis numeris astricta est, quale est poëma. s. 301. 309. 310.

Ἀερσιπόται, nom. pl. alte volantes. Epitheton cygnorum, compositum ex ἀείρω, in altum tollo, & πέτομαι, volo. declinatur duobus modis. ἀερσιπότης, ου, ὁ, prim. simplic. & in quinta simplicium, ἀερσιπότης, ητος, ὁ. in aëre suspensus. a. 316. s. 775.

Ἀεσίφρονα, acc. sing. stolidum. s.

313. a nominativo ἀασίφρων, ονος, ὁ, ἡ. ex ἄω, flo, & φρὴν, νὸς, ἡ, *mens*, qui ventosa mente præditus, inconstans & temerarius est & proinde *stultus*. hinc ἀασιφροσύνησιν, dat. pl. Ionic. pro ἀασιφροσύναις, ab ἀασιφροσύνη, stultitia. Θ. 502.

Ἀζαλέοιο. α. 153. Genitivus Ion. pro ἀζαλέος, ab ἀζαλέος, ος, ὁ, aridus, torridus. Thema est ἄζω torrefacio, arefacio.

Ἄζε. 3. perf. præs. verbi ἄζω, sicco. ε. 585. α. 397.

Ἄζηται, præs. sub. *tristetur*, ab ἄζομαι, proprie *exaresco*: per metaph. *cura & mœrore conficior*. α. 585. Θ. 99.

Ἄζω, cum aspero spiritu, *veneror*. σέβομαι. unde, ἀζόμενος. Θ. 532

Ἄζωστοι, pl. num. *discincti*, scil. ut eo sint expeditiores: ex α privat. & ζωστὸς *cinctus*, quod est à ζωννύω vel ζώννυμι, *cingo*. in fut. ζώσω, in præt. ἔζωκα. in passivo præt. ἔζωμαι vel ἔζωσμαι. in 3. sing. ἔζωται, hinc est ζωστὸς, *cinctus*, ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, *cingulum*, baltheus. ε. 343.

Ἀηδόνα, acc. sing. ab ἀηδὼν, όνος, ἡ. *luscinia*. ab ἀείδω *cano*, pro quo in prosa ᾄδω. ε. 201.

Ἄηθ' pro ἄητο, *spirabat*. imperfect. abjecto ο *minuto* per apostrophum, & τ mutato in Θ, propter seq. aspiratam. Them. est ἄω *flo*, f. ήσω. unde formatur ἄημι & pass. ἄημαι. α. 8.

Ἀὴρ, ἀέρος, ὁ. *aër*. ab ἄω. in f. g. significat caliginem. ε. 547.

Ἄῃσι, 3. singul. ab ἄημι *flo*. hinc Ἀᾶσι, *flant*. 3. plur. ut ἵστημι, ἱστᾶσι. Th. ἄω. *flo*. ε. 514. Θ. 875.

Ἀήτας, acc. pl. à sing. ἀήτη, ης, ἡ. *flatus*. in nom. pl. ἀῆται, *flamina*. Th. ἄω. *flo*. ε. 619. 643. 673.

Ἀθάνατοι, pl. num. f. g. Θ. 968. Græci non dicunt ἄθνητος, sed ἀθάνατος, ὁ, ἡ. ex α negativo & θάνατος. Sic in Novo Testamento αἰώνιος, ος, ὁ, ἡ. & αἰώνιος in f. g. αἰωνία. Regula. *Adjectiva composita nec non quandoque derivata, sunt generis communis.* Ἀθανάτης, pro ἀθανάτοιο, Ionice. ε. 62. & ἀθανάτοιο, pro ἀθανάτου. ut & ἀθανάτοισιν, dat. pl. Ion. pro ἀθανάτοις. ε. 307.

Ἀθέσφατος, ος, ineffabilis. compositum ex α privativ. & θέσφατος pro θεόφατος, à Deo pronunciatus: prout dicimus θεόδοτος, *divinitus datus*. ἀθέσφατος etiam idem quod *nefandus*: sed sæpius in bonam partem accipitur, & tum α non est privativum, sed intensivum, ut ε. 660. ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν, docuerunt divinum carmen canere. ε. 660. ex φατὸς dicendus, hoc à φάω, dico. idem quod φημί. Θ. 830.

Ἀθηναίη, ης, ἡ. *Minerva*. Dicitur etiam Ἀθλώη, quasi ἀθήλη, ex α privat. & θηλὴ *papilla*, *mammæ apex*, quod Minerva prognata ex cerebro Iovis (uti fabu-

bulantur) non fuerit alita aliorum more. Ἀθλιῶαι οὖν αἱ. Athenæ, acceperunt nomen, à Minervæ fictitii hujus idoli æde & cultu. Ἀθλιῶαι alio nomine Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, *litus*, quod in litore maris fuerit condita, unde πολῖτις Ἀττικὴ (pro Ἀκτικὴ) civis Attica. α. 126. ε. 428.

Ἆθλ', pl. num. pro ἆθλα, à singul. ἆθλον, ου, τὸ. *præmium certaminis*. ſed ἆθλος, ου, ὁ, eſt ipſum certamen. Vide ſupra ἄεθλος, ου, ὁ. ε. 754. ϑ. 800.

Ἀϑόλωτος, ου, *illimis, limpidus*. ex α priv. & ϑολὸς, οῦ, ὁ, *limus, fæx, ſordes* : unde eſt ϑολόω turbo : ϑολωτὸς turbatus. ε. 593.

Ἀθρόος, ου, ὁ, *confertus*, in unum collectus. α. 246.

Αἱ, art. præpoſ. ab ἡ, hæc, ὁ, τὸ. ε. 36. 767.

Αἱ, artic. poſtp. ab ἥ, ὅς, ὅ. quæ, qui, quod. ϑ. 268.

Αἰακῆ genit. ab Αἰακὸς, ῆ, ὁ. Æacus. ab Αἴαξ Αἴακος, ὁ, vel Αἴας Αἰαντος, ὁ, quæ idem ſignificant. nomen Heroïs, *Ajax*. ϑ. 1005.

Αἶαν, pro γαῖαν, terram, Poëtice, à γαῖα, ſeu γαῖη, ἡ. ε. 124. 253.

Αἶγα, acc. ab Αἴξ, αἰγὸς, ὁ, ἡ. *caper, capra*. ε. 514. α. 407.

Αἰγειδῆα, acc. à nominativo, Αἰγειδης, ου, ὁ, ab Αἰγεὺς, έος, ὁ, nomen viri. Αἰγειδης ergo eſt patronymicum, ſicut à Πηλεὺς dicitur Πηλειδης. α. 182.

Αἴγειροι, pl. nom. à ſing. Αἴγειρος, ου, ἡ. *populus nigra*. Alii etiam vertunt *alnum*. ἀπὸ τ῀ ἐγέρσεως. α. 377.

Αἰγιὸ', acc. ſing. pro αἰγίδα. per apoſtrophum α abjicitur. ab αἰγὶς, ίδος, ἡ. *pellis caprina*, munimentum pectoris. Alii putant *ſcutum* fuiſſe pelle iſta obductum. Th. αἴξ, αἰγὸς, ὁ, ἡ. *caper* vel *capra*. α. 344. 444.

Αἰγιόχοιο, gen. Ionic. pro αἰγιόχου, à nominativo αἰγίοχος, ου, ὁ, epitheton Iovis. Sic dictus, quod generatus, in Creta nutritus fuerit à capra (ὀχὴ ſonat alimentum) ut lateret patrem Saturnum, qui pueros mares devorabat. ε. 481. 659. α. 322. ϑ. 13. 1021.

Αἰγυπιοὶ, ab αἰγυπιὸς, οῦ, ὁ. *vultur*, avis prædatrix & rapax. à γὺψ, γυπὸς, ὁ, *vultur*. α. 405.

Αἱ δ', ſunt duæ voces. αἱ eſt art. præpoſitivus, δ' per apoſtr. pro ϑ῀ *vero*. ε. 821.

Αἴδαο, Genitivus Æolicus pro αἴδου, à nominativo ἀΐδης, ου, ὁ. orcus, inferni. q. d. ἀϊδὴς, ές, ὁ, *obſcurus*. ex α non, & εἰδω video. ε. 152. ϑ. 455.

Αἴδε, à nominativo ὅσδε, ἥδε, ὅδε. α. 280. 300.

Αἰδὲς, obſcurum, adject. generis neutrius, ab ἀϊδὴς, ές. Th. εἴδω, video, f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον & ἴδον. α. 477.

Αἴδεω, Genit. Ionicus pro αἴδου ab ἀΐδης, ου, ὁ. *infernus*. in proſa dicitur, ἅδης, ου, orcus, tartarus. ϑ. 311. 768. 850.

Αἰδήλαι, acc. pl. arcana, ab αἰδήλος *tenebricoſus*. Th. αἴδης, ου, ὁ. *infernus*. ε. 754.

Αἴδηλον,

Αἴδιον, ab ἀΐδιος, *perpetuus*. Th. ἀεὶ *ſemper*. α. 310.

Αἰδνῆς, dat. pl. Ionic. pro ἀιδναῖς, ab ἀιδνὸς, ὴ, ὸν. *tenebricoſus*. ab εἴδω, video. ϑ. 860.

Αἰδοῖ, dat. ſing. *reverentia*, ab αἰδὼς, ό, ἡ. *pudor*. ϑ. 92. hinc

Αἰδοῖα, τὰ. pudenda. α. 354. ε. 731.

Αἰδοίη, ης, ἡ. veneranda. ε. 71. αἰδοίοισι, dat. pl. Ionic. Th. αἰδὼς, ό, ἡ, pudor. ε. 255. ϑ. 80.

Ἄϊδ, gen. ſing. ab ἄϊς ἄϊδ, ὁ. *orcus*. idem quod ἀΐδης, ου, ὁ. vide ſupra. ἄϊδόσδε, *ad orcum*. Subintelligitur δόμον. α. 151. 254.

Αἰδρείῃσι. ε. 683. dat. pl. Ion. pro ἀιδρείαις, ab ἀιδρεία, ἡ. inſcitia. ab ἴδεις, εως, ὁ καὶ ἡ. ſciens. Th. ἴσημι, ſcio. hinc

Ἄϊδρις, *ignarus*. vide Th. ἴσημι. *ſcio*. α. 410.

Αἰδὼ, *pudorem*. acc. ſing. αἰδόα, αἰδὼ, ab αἰδὼς, pudor. ε. 322

Αἰδωνεύς, έ, ὁ. idem quod ἀΐδης, ου, ὁ. *Pluto*. ϑ. 913.

Αἰδὼς, *pudor*. ex α priv. & εἴδω video. quorum nos pudet, ea non aſpicimus. ε. 190. 198. 315.

Αἰειγενετάων. ϑ. 893. *ſempiternarum*. gen. pl. Æol. pro αἰειγενετῶν. ab αἰειγενέτης, ου, ὁ. ſempiternus. ab ἀεὶ, ſemper, & γείνομαι, naſcor. ϑ. 893.

Αἰεὶ pro ἀεὶ *ſemper*, poëtice. & αἰὲν. ε. 114. & 296. ϑ. 21. &c.

Αἰὲ νασόντων, ex ἀὲ ſemper, poët. pro αἰὲ, & νάω, fluo. ε. 548.

Αἰετὸν, *aquilam*, pro ἀετὸν metri cauſa. ἀετὸς, ου, ὁ. ϑ. 523.

Αἰζηΐου, *juvenilis*, ab αἰζηὸς, ὸ, ὁ. *juvenis*, q. d. ἀεὶ ζέων, *ſemper ſervens*. α. 408. ε. 493.

Αἰζηῶν, *juvenum*. gen. pl. ab αἰζηὸς, ὸ, ὁ. pro quo & ἀίζηὸς, juvenis, ϑ. 863.

Αἰήτεω, Æolice pro Αἰήτου, ab Αἰήτης, ου, ὁ, nomen viri. ϑ. 992.

Αἴη, dat. Ion. ab αἶα, pro γαῖα, *terra*. α. 153.

Αἰήτης, Αἰήτεω, Αἰήτεω. Vide Αἰήτεω. ϑ. 958. 994.

Αἵϑ', *quæ*, pro αἵτε *quæque*, ab ὅς, ἥ, ὅ. articuli poſtp. ϑ. 2.

Αἰϑαλόεις, εντος. ardens. αἰϑαλόεντα, acc. ſing. ab αἴϑω, uro, incendo. ϑ. 72. 504.

Αἰϑὴρ, έρος, αἰϑέρα, ὁ. æther. ε. 18. ϑ. 124.

Αἰϑιόπων, gen. pl. ab Αἰϑιοψ, οπος, ὁ. Æthiops. q. d. αἰϑόντων τὼ ὄψιν. ab ὤψ, vultus, Th. ὄπωπα, video, & αἴϑω, uro. imperf. ἤϑεον. ardebant. ϑ. 985.

Αἰϑομένοιο, ardentis, præſ. part. gen. Ion. ab αἴϑω, *ardeo*. αἰϑομένοισι, αἰϑομένων, num. plur. part. præſ. ε. 753. α. 60. 275.

Αἰϑοπα, acc. ſing. ab αἰϑοψ, οπος, ὁ, ἡ, niger, ab αἴϑω, uro, & ὤψ, vultus, th. ὄπωπα, f. ὄψομαι, p. ὦμμαι. ε. 36.

Αἰϑονι, dat. ab αἰϑων, ωνος, ὁ, *niger*. Th. αἴϑω, uro. ε. 741.

Αἴκ', pro αἴκε. Dorice pro εἰ μὴ. αἴκε δύνασαι ſi quidem poſſis. ε. 207. 348.

Αἷμα, αἵμ', pro αἷμα, τος, τὸ. *ſanguis*. α. 174. 159. 252. 256.

Αι-

Αἱμαθόεσσαι, *cruentæ*. pl. num. ab αἱμαθόεις, όεσσα, όεν. Th. eſt αἷμα, ατος, τὸ, ſanguis. ϑ. 183. α. 384.

Αἱμυλίοισι, dat. pl. Ion. αἱμύλος, ὁ, ἡ, *blandus*. αἱμύλιος idem. ε. 78. Thema, αἱμύλλω. ε. 372. ϑ. 890.

Αἰνὰ. pl. f. g. αἰνὸς *grævis*. differt ab αἶνος laus, accentu. ε. 800.

Αἰνεῖ, *laudat*, ab αἰνέω, laudo. f. ήσω vel έσω. p. ᾔνηκα. aor. 1. ᾔνεσα. aor. 1. imperat. αἴνησον. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus. ε. 822.

Αἰνείας, ου, ὁ, Æneas. ϑ. 1008.

Αἴνημι, pro αἰνέω, *probo*. & hoc pro αἰνέω, laudo. f. έσω, vel ήσω. p. ηκα. Th. αἶνος *laus*. ε. 681.

Αἶνον, acc. fabulam. ab αἶνος, ου, ὁ. ε. 200. α. 227.

Αἰνὴ, gravis. à maſculino, αἰνὸς, ἡ, ὸν. *gravis*, *horribilis*. ε. 160. hinc αἰνοτάτῳ. dat. ſing. ſuperl. α. 397. ϑ. 852.

Αἴνυθε, 3. ſing. imperf. medii, à Th. αἴνυμαι. *capio*. α. 41.

Αἰολίδα, acc. ſingul. ab Αἰολὶς, ίδος. nomen regionis, ab αἰόλος, ου, ὁ. *varius*. hinc, αἰόλλω. *vario*. ε. 634.

Αἰόλλονται, mutant colorem. 3. pl. ind. præſ. paſſ. ab αἰόλλω, vario. f. λῶ. p. ηκα. αἰόλος, ου, ὁ, varius. α. 399.

Αἰπόλιον, ου, τὸ. grex caprarum. ab αἰπόλος, ου, ὁ. *caprarius* ὁ περὶ τὰς αἶγας πολῶν. Them. πολέω *verſo*, proprie qui verſatur circa capras. Nam αι prima ſyllaba eſt ex αἴξ αἰγὸς, ἡ. *capra*. ϑ. 446.

Αἰπὺ, acc. ſing. ab αἰπὺς, έος. ὁ. *altus*. f. ὑ αἰπεῖα, τὸ αἰπύ. ε. 83. ϑ. 589. 632.

Αἰρῇ, *ceperit*. 3. ſing. præſ. act. ſubj. ab αἱρέω *capio*. f. ήσω. p. ηκα. α. 2. εἷλον. ε. 616.

Αἷς, *quibus*. dat. plur. ab ἥ, quæ. ϑ. 215.

Αἶσα, ἡ, *pars*, *ſors*: item *fatum*, *officium*. quaſi ἀεὶ ἴσα, *ſemper æqualis*. ϑ. 422. ε. 576.

Αἴσηπος, nomen fluvii. ϑ. 342.

Αἴσιμον, αἴσιμος, ου, ὁ. *fatalis*. ab αἶσα fatum: idem quod μόρσιμον, à μόρος, ου, ὁ. α. 336.

Αἰσονίδης, Filius Æſonis. cognomen viri. ϑ. 993. 999.

Αἴσσουσι. 3. plur. imperf. med. à verbo αἴσσω, *impetu feror*, *agitor*. f. ξω. p. χα. ϑ. 150. 671.

Αἴσχεσιν, dat. pl. ab αἶσχος, εος, τὸ. *turpitudo*. ex α privat. & ἴσχω *contineo*. Qui ſe non continent, ſunt turpes. ε. 209.

Αἴτ'. ε. 92. αἶτε. ϑ. 218. 220.

Αἰτῆς, 2. perſon. ſub. ab αἰτέω. peto. f. ήσω. p. ήτηκα. ε. 406.

Αἰχμὴ, ῆς, ἡ. *cuſpis*. die ſpitze. αἰχμῆς. dat. pl. Ion. pro αἰχμαῖς. α. 289. 193.

Αἰχμηταόων, gen. pl. Æolice pro αἰχμητῶν, ab αἰχμητὴς, οῦ, ὁ. *bellator*. Th. αἰχμὴ, ἡ. cuſpis. α. 178.

Αἶψ' pro αἶψα *celeriter*. α. 370. ε. 45.

Αἰψηροκέλευθον. epitheton Boreæ. αἰψηροκέλευθος, ου, ὁ, ἡ. *celeriter viam conficiens*. ex αἰψηρὸς *velox*. Th. αἶψα, cito.

το. & κέλαδος, ου, ὁ. via. Ϟ. 379.

Αἴων, præſ. part. verbum poeticum, ab ἀΐω audio. ſ. 9.

Αἰῶνος, gen. ſing. ab αἰών, ῶνος, ὁ, ævum. item in f. g. ἡ αἰὼν vita. α. 331.

Ἀκάμαντι, dat. ſing. ab ἀκάμας αντος, ὁ, indefeſſus. compoſitum ex α privativo, & κάμνω defatigor, f. καμῶ, p. κέκμηκα. α. 2. ἔκαμον. Ϟ. 956.

Ἀκάμαντος, Ϟ. 824. ου, ὁ, ἡ. indefeſſus. ἀκαμάντοιο pro ἀκαμάτου, gen. Ion. ἀκαμάτῃσι, dat. pl. Ionic. f. g. Th. κάμνω. Ϟ. 566. 747.

Ἀκάστη, nomen mulieris, ab ἀκάζω acuo. Th. ἀκὴ, ῆς, ἡ, cuſpis. Ϟ. 356.

Ἀκαχήμενος, ex animo dolens. præſens med. part. ab ἀκαχήμι pro ἀκαχάω, triſticia afficio. Th. ἄχος, εος, τὸ, dolor. Ϟ. 99.

Ἀκαχμένον, acutam. part. præt. paſſ ab ἀκαχάω acuo. ἀκαχμένος pro ἠκαχμένος. augmento abjecto & ſyncope facta ἀκαχμένος. Th. ἀκὴ, ῆς, ἡ. cuſpis, vel ἄχος, εος, dolor. α. 135.

Ἀκαχών, animo mœſtus. ab ἀκαχάω dolore afficio, ex Th. ἄχος, εος, τὸ, dolor. Ϟ. 868.

Ἀκηδὴς, ές, ὁ, ἡ, ἐς, negligens. ex α privat. & κῆδος, εος, τὸ. cura. Ϟ. 489. ἀκηδέα, acc. ſing. ſ. 112. Ϟ. 61.

Ἀκήεσσι, pl. ſine ſorte. ex α priv. & κήρ, κηρὸς, ἡ. ſors, fatum. ſ. 821.

Ἀκινήτοισι, dat. pl. Ion. ab ἀκίνητος, qui non movetur. Sepulcra non ſunt movenda & refodienda, ſed corporibus mortuorum concedenda quies. Them. κινέω, ῶ, f. κινέω, moveo. ſ. 748.

Ἀκμητάτῃσι, firmiſſimæ. pl. num. & ſuperl. grad. ab ἄκμων, incorruptus, ex α privat. & κμὶς, κμιὸς, ὁ, vermis, qui in ligno oritur illudque rodit. Vide ſupra ἀδηκτοτάτη. ſ. 433.

Ἄκμων, ονος, ὁ, incus. Th. κάμνω, q. d. ἀκάμων, quod nullis ictibus defatigetur. Ϟ. 722.

Ἀκοίτιν, accuſ. ab ἀκοίτης, ου, ὁ. maritus. α. 9. ἄκοιτιν, ab ἄκοιτις, ιος, ἡ. marita. ex α quod eſt non privativ. ſed conjunctiv. ab ἅμα, ſimul, una, & κοίτη, ης, ἡ, lectus, à κεῖμαι jaceo, cubo. ſ. 798. Ϟ. 410. 921.

Ἀκόρητος, apud Poëtas idem quod ἀκόρεστος inſatiabilis. cum genit. ex privativa part. α, & κόρη ος. à κορέω, pro quo etiam dicitur κορέννυμι, ύω, ſatio. α. 346. 433. 459.

Ἄκουε, audi, præſ. imperat. ἀκούσαις, 2. ſing. aor. 1. act. opt. audiveris. ſ. 211. 719.

Ἀκούσαντες, plur. num. a. 1. part. verbi ἀκούω, audio. f. σω. p. κα. p. m. ἤκουσα & Att. ἀκήκοα. Ϟ. 665.

Ἄκρη, Ionicè pro ἄκρα, ſumma, neut. ἄκρον. ἀκρότατον, in ſuperl. ſ. 231. 679. α. 33. Ϟ. 7. 62.

Ἄκριτος, ου, ὁ, ἡ. anceps, dubium. Th. κρίνω, ſecerno, judico.

dico. a. 311.

Ἀκροκνίφαιος, *vespertinus*. comp. ex ἄκρος, α, ον, *summus*, & κνίφας, αἰ, τὸ, *caligo*. item *crepusculum*. s. 565.

Ἀκταίη, nomen proprium mulieris. ϑ. 249.

Ἀκτὴ, *litus*. ἀκταῖς, dat. pl. *litoribus*. ab ἄγω frango, quod ibi fluctus frangantur. & ἄκτωρ, *munus*, *donum*. s. 32. 464. quod Junius & Constantinus derivant ab ἀκτὶς, ἰδ, cibus.

Ἀκτίνεσσι, dat. plur. Poëticus, ab ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, radius solis. ab ἄγνυμι *frango*. radiorum solarium est refractio. ϑ. 760.

Ἅλα, acc. sing. *mare*, ἡ ἅλς, mare: ὁ ἅλς, sal. solo genere differunt. ϑ. 791.

Ἅλαδε pro ἅλαδε *ad mare*. δε postpositum accusativo, valet ad. s. 629. 755.

Ἀλάληται, *errant*. 3. sing. verbi passivi, à verbo ἀλάομαι, ῶμαι, *vagor*, *erro*, pro quo etiam dicitur ἄλημι, ἄλημαι, & per reduplicationem ἀλάλημι, in pass. ἀλάλημαι, σαι, ται, s. 100.

Ἀλαλητοῖ, dat. sing. ab ἀλαλητὸς, οῦ, ὁ. clamor militum, dicentium ἀλαλὴ. Gallice *alarme*. Th. ἀλαλὴ, ῆς, ἡ, ἀλαλὰ. a. 382. differt ab ἀλάλησι inenarrabilis.

Ἀλαλκεν, *profligabat*, *arcebat*, imperf. Ion. ab ἀλάλκω. Th. ἀλκὴ, ῆς, ἡ. robur, vires. ϑ. 527.

Ἀλαοσκοπιὴν, *speculationem*, proprie *cæcam speculationem*. comp. ex ἀλαὸς, *cæcus*, & σκέπτομαι, f. ψομαι, circumspicio. unde est σκοπὴ & σκαπὴ, ᾶς, ἡ, *specula*. ϑ. 466.

Ἀλαπαδνὸν, *imbecillum*. ab ἀλαπάζω, *diripio*, *vasto*. Th. λαπάζω, & λαπάσσω, evacuo. s. 435.

Ἄλαστος, ος, ὁ, ἡ ἡ, gravis, *non oblivioni tradendus*. Doricè, pro ἄλητος, à λήθω, f. σω. lateo. ϑ. 467.

Ἄλγε', pro ἄλγεα, ab ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*, unde Latinorum *algeo*, *frigeo*. s. 132. 198. 209.

Ἀλγινόεντα, acc. sing. ab ἀλγινόεις, εντος, ὁ, *molestus*. Th. ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*. ἀλγινόεσσαν, f. g. acc. cas. ϑ. 214. 226.

Ἀλέα, ας, ἡ, Ionicè ἀλίη, ης, ἡ, *calor*, seu tepor qui est ex Sole. ἐπ' ἀλέᾳ λέχεσθαι. s. 491.

Ἀλέασθαι, *vitare*. a. 1. med. infinit. pro ἀλδέσασθαι, pro quo ἀλδάσασθαι & ἀλέασθαι, per geminam syncopen. (sic Rom. 3. v. 15. ὀκχέαι pro ὀκχεῦσαι.) ab ἀλέω *molo*, f. ἥσω, p. ᾕκα. item *vito*, *caveo*. s. 732. 444. 778. pro ἀλέω dicitur etiam ἀλδέω, itemque ἀλεύω, effugio. s. 826. est versus ultimus.

Ἀλεγίζω, f. σω, p. ιξα. *curo*. ab ἀλέγω. hinc ἀλέγοντες. s. 249. ϑ. 171.

Ἀλεύω, evito. Vide in ἀλέασθαι.

Ἀλέομαι. Vide paulo ante ἀλέα.

Ἀλεξιάρη, *imprecationum expultrix*. ex ἀλέξω vel ἀλεξέω *arceo*, *depello*, & ἀρὴ, ᾶς, ἡ. *dira imprecatio*. est vox media, quæ modo in bonam partem accipitur & vertitur *precatio*, mo-

Ἀγαθὸς, ἡ, ὸν. bonus,a,um. dat.pl. ἀγαθοῖσι. paragoge Ionica, pro ἀγαθοῖς. comp. ἀμείνων, βελτίων, κρείσσων, ἄρειων, λωίων. Superl. βέλτιστος, κράτιστος, ἄριστος, λῷστος. ε. 24. 234.

Ἀγαίεται, 3. perſ. ind. ab ἀγαίομαι. *iraſcor, invideo.* ε. 331. Th. ἀγάω, ῶ, f. ήσω. demiror.

Ἀγακλυτὸς, adject. ex ἄγαν *nimis* & κλυτὸς *celebris.* à κλύω, pro quo etiam κλῦμι *audio.* ἀγακλυτοῖσιν, dat. pl. Ion. Θ. 1015.

Ἀγανώτατον, ſuperl. ab ἀγανὸς, ὴ, ὸν. placidus, ex α epitatico & γάνος, ους, τὸ, lætitia, gaudium. Θ. 408.

Ἀγαλλόμενος, præſ. part. paſſiv. ab ἀγάλλω. f. λῶ, p. κα. *orno.* ἀγάλλομαι *exulto*: ad formam Ἀγαλλιάομαι, exulto, ab Hebræo גיל: ἀγαλλόμενος, præſ. part. f. g. pl. num. α. 86.

Ἀγανὴ, nomen fœminæ, *ſplendida*, à maſculino ἀγανὸς admirabilis, ſplendidus. Th. ἀγάω miror. Θ. 246.

Ἀγανλὼ, nomen mulieris. vide paulò ante ἀγανὴ. Θ. 976.

Ἀγανὸς, ὴ. ὸ. nobilis, admirabilis. ab ἀγάομαι admiror. ἀγανῶν, gen. pl. Θ. 461. 632.

Ἀγανρὸν, *ferocis*, gen. ſing. Th. γαῦρος, α, ὸ, *ſuperbus, elatus*: ἀγαυρὸς valde ſuperbus. α non eſt privativum, ſed intenſivum. Θ. 832.

Ἄγγε pro ἄγγεα, *vaſa*, nom. pl. n. g. ἄγγεσιν, dat. pl. Th. ἄγγος, εος τὸ, vas quodlibet. ε. 611.

Ἄγγελος, ὸ, ὸ. nuntius. ε. 45. ἀγγελίη, proprie res quæ nuntiatur. Θ. 781. ab ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ, p. ἤγγελκα. a. 1. ἤγγειλα.

Ἄγγεσιν, vide paulo ante ἄγγε. ε. 473. 598.

Ἄγε, Adverb. hortantis, ab ἄγε, præſ. imperat. act. verbi ἄγω, ago. α. 449.

Ἄγειρον, 3. pl. a. 1. act. Ion. pro ἤγειραν, ab ἀγείρω, congrego. Poetæ metri cauſa tollunt augmentum. f. ερῶ. p. ἤγερκα, Att. ἀγήγερκα. a. 1. ἤγειρα. ε. 650.

Ἀγέλαι, pl. num. *greges.* ἡ ἀγέλη, grex, ab ἄγω. Grex agitur. ſic Latinè *agmen* ab *agendo.* proprie pecudes aguntur, homines vero ducuntur. α. 168. Θ. 445.

Ἀγελείη, pro ἀγέλεια, ας, ἡ. Ion. *prædatrix.* ab ἄγω & λεία ας, ἡ. *præda.* α. 197. Θ. 318.

Ἀγέρας, ω, ὸ, ἡ. *immunis, præmio carens.* ex α privat. & γέρας, ως, τὸ, præmium, munus. Θ. 395.

Ἄγεσθ, præſ. inf. pro imper. verbi ἄγω, duco. f. ἄξω, p. ἦχα, a. 2. ἤγαγον. ε. 693. 798.

Ἀγήνορος, ὸ, ἡ. *dux exercitus.* Minervæ epitheton. ab ἄγω; duco, & στρατὸς, ὸ, exercitus. Θ. 925.

Ἀγλαὸν, acc. ſing. *fortem.* ab ἀγλαὸς ὸς, ὸ, *ſtrenuus.* compoſitum ex ἄγαν valde & ἀνὴρ *vir.* ε. 7. Θ. 641.

Ἀγήρως, ω, ὸ ἡ ἡ, *ſenii expers*, μὴ γηραιόων. compoſitum ex α priv. & γῆρας, αος, τὸ. *ſe-*

nectus

nectus. Θ. 305. 955.

Ἀγήρω, acc. sing. 4. simplicium, ab ἀγήρως, ω, ὁ ἢ ἡ, *senii expers*. Et ἄγηρα, nomin. plur. 4. simpl. Ex α privat. & γῆρας, αος, τὸ, senectus. Θ. 277. 949.

Ἄγκεα, pl. num. *valles*, ab ἄγκος, εος, τὸ. *vallis*. ε. 387.

Ἀγκυλομήτης, ε, ὁ, versipellis, qui profert obliqua, non recta consilia. compositum ex ἀγκύλος obliquus, & μῆτις, εως, ἡ, consilium. ὁ ἀγκύλα, τετέσι, σκολιὰ βυλεύομενος. ε. 48. Θ. 19. 473. 495. &c.

Ἀγκυλοχείλαι, nom. pl. *repandi rostri*. ex ἀγκύλος *inflexus, curvus*, & χείλος, εος, τὸ. *labrum*, à nominativo singulari ἀγκυλοχείλης, ε, ὁ. pro quo etiam legitur ἀγκυλόχειλος, *curva habens labra*. α. 405.

Ἀγλαΐαι, nom. pl. *voluptates, gaudia*. ab ἀγλαΐα. splendor, ornatus. ab ἀγλαὸς, ε, ὁ, splendidus. α. 285.

Ἀγλαὰ, *splendida*. Th. ἄγλη, ης, ἡ. *fulgor*, splendor. ε. 335. Θ. 412.

Ἀγνῇ, dat. sing. ab ἁγνὸς, ε, ὁ, castus. ε. 463.

Ἄγνυτ' pro ἄγνυσι, 3. sing. imp. passivi, ab ἄγνυμι *frango*, pro quo etiam dicitur ἀγνύω. Th. est ἄγω. F. ἄξω, &c. *frango*. α. 279. 348.

Ἁγνῶς, caste, adverb. ab ἁγνὸς *castus*. ε. 335. α. 203.

Ἄγοι, *portaret*, præs. act. opt. ab ἄγω, porto. ἄγουσα, acc. sing. præs. part. act. vide supra ἀγαγών. α. 480.

Ἀγορεύω, f. εύσω, p. εύκα. *publice & in foro dico*, & per syn. speciei, *aperte dico*. ε. 278. 400.

Ἀγορὴ, ᾶς, ἡ. forum, ab ἀγείρω *congrego*. in præt. med. ἤγορα, quia in foro homines congregantur. ε. 686.

Ἀγορέων, Genitivus pl. Ionice pro ἀγορῶν. ε. 30. à nomine ἀγορὴ, ἡ, *forum*. Th. ἀγείρω *congrego*, ut supra, & ἀγορὴ, Ionice pro ἀγορὰ. ἀγορῆφι, *in foro*, φι est paragoge poetica, & reddit vocem ἄκλιτον. α. 204. Θ. 89.

Ἀγραυλοι, ruri seu in agro pernoctantes: Epitheton pastorum. compositum ex ἀγρὸς ὗ, ὁ, *ager*, & αὐλὴ ῆς ἡ, *atrium*, hoc est, locus subdialis, apertus & vacuus ante ipsa ædes, τὸ ὕπαιθρον. item *stabulum, septum*. hinc αὐλίζομαι, *stabulor*: item *pernocto*, unde est ἀγραυλέω, *ruri pernocto*. Θ. 26.

Ἄγρει, Ion. pro ἄγρευε, ab ἄγρα, ας, ἡ, *captura, venatio*. Θ. 442.

Ἄγρια, neutrum plural. ponitur pro adverbio. Th. ἀγρὸς, ε, ὁ. ager. α. 236.

Ἄγριον, acc. est nomen proprium viri. Ἄγριος, ε, ὁ. Θ. 1013.

Ἀγροιώτας, acc. pl. ab ἀγροιώτης, ε, ὁ. agrestis, agricola, pro ἀγρότης. Th. ἀγρὸς, ε, ὁ. rus. α. 39.

Ἀγροκύδοιμος, ε, ὁ. *qui in agris tumultuatur*. ab ἀγρὸς, ε, ὁ, ager, & κυδοιμὸς, ε, ὁ. tumultus. Θ. 925.

Ἀγρομένοισιν, dat. pl. part. præs. Ion. syncope, pro ἀγειρομένοις

ab ἀγείρω congrego. f. ερῶ. p. ἠγερκα & Attic. ἀγήγερκα. a. 1. ἠγειρα. ϑ. 92.

Ἀγροτέρης, feræ, gen. caſ. f. g. ab ἀγρότερος vel ἀγρώτερος. Subſtantiva quandoque etiam comparantur. Th. ἀγρὸς, ὅ, ὁ. ager. α. 407.

Ἄγχ', pro ἄγχι *prope*. conſtruitur cum Genitivo: eſt Adv. ε. 637.

Ἀγχέμαχοι vel ἀγχίμαχοι, plural. num. cominus pugnantes. ex ἄγχι, prope, & μάχομαι, pugno. f. μαχέσομαι. p. μεμάχημαι. α. 25.

Ἀγχίμολον, adverbialiter hic accipitur hoc neutrum, ex ἀγχίμολος, ος, ὁ ἡ ἡ, è propinquo veniens, ex ἄγχι *prope*, & μολέω, ſeu μόλω, venio. α. 325.

Ἀγχίσῃ, dativus ſingul. ab Ἀγχίσης, ος, ὁ. nomen viri. ex ἄγχι & ἴσος. q. d. ἄγχι τ' ἰστὴς. ϑ. 1009.

Ἀγώμενος, præſ. part. paſſ. verbi ἀγάομαι, ῶμαι, demiror. Th. ἀγάω, ήσω, idem. ϑ. 619.

Ἄγων, *vehens*. part. præſens, ab ἄγω *duco*, *veho*. vide ἀγαγὼν. ϑ. 998.

Ἄγω, *duco*, f. ἄξω, p. ἦχα. a. 1. ἤξα. a. 2. ἤγαγον. ε. 206.

Ἀγῶνι, dat. ſing. ab. ἀγὼν, ῶνος, ὁ. *certamen*. ϑ. 435. α. 205.

Ἄγωσιν. 3. pl. ſubj. ab ἄγω *duco*, *veho*, *traho*. f. ξω. ε. 218.

Ἀδάητα, *indocta*, acc. pl. n. g. ab ἀδάητος, incognitus. Th. δαίω, ſcio, diſco. ϑ. 655.

Ἀδάμαντον, pro ἀδάμαντα. Declinatur duobus modis, vel ἀδάμαντος, ος, vel ἀδάμας, αντος, ὁ. nomen clariſſimæ gemmæ. per metaph. ponitur pro ferro. ἀδάμαντος genitivus ab ἀδάμας αντος ὁ. ex α quod hic idem valet quod δυσ, & δαμάω *domo*. ε. 146. α. 137. ϑ. 188. 239.

Ἀδηκτοτάτη, ε. 418. eſt ſuperlativus, à poſitivo ἄδηκτος, ος, ρ, ν. proprie *morſui non obnoxius*: hic vero *cariem minime ſentiens*. à δάκνω *mordeo*. f. δήξομαι. a. 2. ἔδακον. p. δέδηχα. unde etiam eſt nomen δηξ vermis, qui lignum corrumpit. ἶψ (ab ἴπτω *noceo*) vermis qui cornua lædit. ἶξ (ab ἵκω advenio) vermis, qui palmitibus obeſt. σὴς (à σήπω putrefacio) vermis qui veſtes depravat. τρὼξ (à τρώγω) qui vitiat legumina. ψὴν qui ficus arrodit, &c.

Ἄδηλος, ος, ὁ ἡ ἡ. non manifeſtus, obſcurus. Th. δῆλος, ος, ὁ. manifeſtus. ε. 6.

Ἄδικος, ος, ὁ ἡ ἡ. injuſtus. ἀδικώτερος, comp. Th. δίκη, ἡ. juſtitia. ε. 258. 270.

Ἀδμήτη, nomen mul. q. d. *indomita*, à δαμάω, domo. ϑ. 349.

Ἄδον, pro ἤδον. 3. pl. a. 2. act. ab ἀδέω, *placeo*, f. ήσω, p. ἧκα, at Ἄδω, *ſaturo*, *expleo*. ϑ. 917.

Ἀδροσύνη, ἡ. *ubertas*, *copia*. ab ἄδρος, ος, ὁ. *dives*, *craſſus*, *magnus*. ε. 471.

Ἀδώτῃ, dat. ſing. ἀδώτης, ος, ὁ. *qui nihil dat*. Ratio compoſitionis

nis plane insolens, ex α priv. & δώτης, ου, ὁ, qui dat. Th. δίδωμι dō. s. 353.

Ἄεθλον, ου, τὸ, certaminis præmium, ab ἄεθλος seu ἆθλος, ου, ὁ. certamen. s. 652. α. 94.

Ἀεθλίδωσιν, colluctentur. 3. plur. præs. subj. act. ab ἀεθλίδω. f. ίδωσω. p. κα. idem quod ἀεθλέω, pugno, dimico. vide ἄεθλον. Ð. 435.

Ἀεὶ, adverb. semper. Ð. 388.

Ἀειγενέων, Genit. pl. Æolicus, ab ἀειγενέτης, ου, ὁ. sempiternus. ex ἀεὶ & γενέτης, qui genitus est. Th. γεινομαι, nascor. f. γενήσομαι. a. 2. m. ἐγενόμην. Ð. 548.

Ἀείδειν. præs. inf. ἄειδον, 3. pl. imperf. act. pro ἤειδον, ab ἀείδω cano. Metri causa abjicitur augmentum: in prosa ᾄδω, f. ᾄσω. p. ᾆκα. s. 660. Ð. 1.

Ἀείραι, a. 1 act. infinit. ab ἀείρω tollo. f. ἀρῶ. a. 1. ἦειρα. hinc ἀείρας. a. 1. part. act. ἀειρόμενοι, plur. part. præs. f. g. s. 759. 538.

Ἀεικέα, acc. sing. ab ἀεικὴς, ές, ὁ, ἡ, durus, asper. Th. εἴκω, cedo. f. ξω. Ð. 166.

Ἀέκητι, non invito, adverb. ab ἄεκων invitus. Th. ἑκὼν, όντος, ὁ. spontaneus. Ð. 529.

Ἀείσατε, 2. pl. a. 1. act. imperat. ab ἀείδω, f. σω. p. κα. canto. Ð. 965.

Ἀέλλῃ, dat. sing. ab ἄελλα, ης, ἡ, turbo, procella, ex ἄω spiro & εἰλέω convolvo. Ð. 874.

Ἀελλὼ, nomen mul. q. d. procellosa. Ð. 267.

Ἀενάοντων, gen. pl. in nom. ἀενάων, οντος, perpetuo fluens. alii legunt ἀεναόων, οντος. ex ἀεὶ semper & ναίω, fluo. Them. ναίω, habito. s. 548.

Ἀενάῳ, genit. g. f. ab ἀένας, perennis. Poët. pro ἀένας. ex ἀεὶ semper & ναίω fluo. ἀενάων, gen. pl. s. 593.

Ἀέντων, gen. pl. part. præs. activi, ab Ἄημι, flo, ad formam τιθεὶς, εἵς, εντος. Sed quia est ab ἄω, potius juxta ἵστημι esset flectendum. Notetur ergo hæc exceptio. s. 623.

Ἀέξει, 3. præs. ab ἀέξω augeo, pro quo in prosa, αὐξάνω & αὔξω. f. ήσω. p. ηὔξηκα. s. 6. ἀέξομαι, η, εται, pass. ἀέξετο. imperf. ἀεξομένοιο. gen Ion. part. præs. s. 6. 771. Ð. 195. 444.

Ἀεργὸς, ὄς, ὁ. iners. ἀεργῷ, dativ. hinc ἀεργίη, inertia, Ionice, pro ἀεργία, ας, ἡ. pigritia. ab ἀεργὸς, pro qua in prosa ἀργὸς. Th. ἔργον, opus. *Prosa* dicitur quasi *profusa*. oratio vero ligata, quæ certis numeris astricta est, quale est poëma. s. 301. 309. 310.

Ἀερσιπόται, nom. pl. *alte volantes*. Epitheton cygnorum, compositum ex ἀείρω, in altum tollo, & πέτομαι, volo. declinatur duobus modis. ἀερσιπότης, ου, ὁ, prim. simplic. & in quinta simplicium, ἀερσιπότης, ητος, ὁ. *in aëre suspensus*. α. 316. s. 775.

Ἀεσίφρονα, acc. sing. *stolidum*. s.

313. a nominativo ἀασίφρων, ονος, ὁ, ἡ. ex ἄω, flo, & φρὴν, νὸς, ἡ, mens, qui ventosa mente præditus, inconstans & temerarius est & proinde stultus. hinc ἀασιφροσύνησιν, dat. pl. Ionic. pro ἀασιφροσύναις, ab ἀασιφροσύνη, stultitia. Θ. 502.

Ἀζαλέοιο. α. 153. Genitivus Ion. pro ἀζαλέος, ab ἀζαλέος, ος, ὁ, aridus, torridus. Thema est ἄζω torrefacio, arefacio.

Ἄζηι. 3. pers. præs. verbi ἄζω, ficco. ε. 585. α. 397.

Ἄζηται, præs. sub. tristetur, ab ἄζομαι, proprie exaresco: per metaph. cura & mœrore conficior. α. 585. Θ. 99.

Ἄζω, cum aspero spiritu, veneror. σέβομαι. unde, ἀζόμενος. Θ. 532

Ἄζωστοι, pl. num. discincti, scil. ut eo sint expeditiores: ex α privat. & ζωστὸς cinctus, quod est à ζωννύω vel ζώννυμι, cingo. in fut. ζώσω, in præt. ἔζωκα. in passivo præt. ἔζωμαι vel ἔζωσμαι. in 3. sing. ἔζωται, hinc est ζωστὸς, cinctus, ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, cingulum, baltheus. ε. 343.

Ἀηδόνα, acc. sing. ab ἀηδὼν, όνος, ἡ. luscinia. ab ἀείδω cano, pro quo in prosa ᾄδω. ε. 201.

Ἄηθ' pro ἄητον, spirabat. imperfect. abjecto ο μικρὸ per apostrophum, & τ mutato in Θ, propter seq. aspiratam. Them. est ἄω flo, f. ήσω. unde formatur ἄημι & pass. ἄημαι. α. 8.

Ἀὴρ, ἀέρος, ὁ. aër. ab ἄω. in f. g. significat caliginem. ε. 547.

Ἄησι, 3. singul. ab ἄημι flo. hinc Ἄασι, flant. 3. plur. ut ἵστημι, ἱστᾶσι. Th. ἄω. flo. ε. 514. Θ. 875.

Ἀήτας, acc. pl. à sing. ἀήτη, ης, ἡ. flatus. in nom. pl. ἀῆται, flamina. Th. ἄω. flo. ε. 619. 643. 673.

Ἀθάνατοι, pl. num. f. g. Θ. 968. Græci non dicunt ἄθνητος, sed ἀθάνατος, ὁ, ἡ. ex α negativo & θάνατος. Sic in Novo Testamento αἰώνιος, ος, ὁ, ἡ. & αἰώνιος in f. g. αἰωνία. Regula. *Adjectiva composita nec non quandoque derivata, sunt generis communis.* Ἀθανάτης, pro ἀθανάτους, Ionice. ε. 62. & ἀθανάτοιο, pro ἀθανάτου. ut & ἀθανάτοισιν, dat. pl. Ion. pro ἀθανάτοις. ε. 307.

Ἀθέσφατος, ος, ineffabilis. compositum ex α privativ. & θέσφατος pro θεόφατος, à Deo pronunciatus: prout dicimus θεόδοτος, *divinitus datus*. ἀθέσφατος etiam idem quod *nefandus*: sed sæpius in bonam partem accipitur, & tum α non est privativum, sed intensivum, ut ε. 660. ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν, docuerunt divinum carmen canere. ε. 660. ex φατὸς dicendus, hoc à φάω, dico. idem quod φημί. Θ. 830.

Ἀθηναίη, ης, ἡ. *Minerva*. Dicitur etiam Ἀθηνη, quasi ἀθήλη, ex α privat. & θηλὴ papilla, *mammæ apex*, quod Minerva prognata ex cerebro Jovis (uti fabu-

bulantur) non fuerit alita aliorum more. *Ἀθλῶσα ὧν αἰ.* Athenæ, acceperunt nomen, à Minervæ fictitii hujus idoli æde & cultu. *Ἀθλῶσα* alio nomine *Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, litus*, quod in litore maris fuerit condita, unde *πολῖτις Ἀττικὴ* (pro *Ἀκτικὴ*) civis Attica. *α.* 126. *ε.* 428.

Ἆθλ', pl. num. pro *ἆθλα*, à singul. *ἆθλον, ου, τὸ. præmium certaminis.* ſed *ἆθλος, ου, ὁ*, eſt ipſum certamen. Vide ſupra *αἰθλος, ου, ὁ. ε.* 754. *θ.* 800.

Ἀθόλωτος, ου, illimis, limpidus. ex *α* priv. & *θολὸς, ὸν, ὁ, limus, fæx, ſordes*: unde eſt *θολόω* turbo: *θολωτὸς* turbatus. *ε.* 593.

Ἀθρόος, ου, ὁ, confertus, in unum collectus. *α.* 246.

Αἱ, art. præpoſ. ab *ἡ*, hæc, *ὁ, τὸ. ε.* 36. 767.

Αἱ, artic. poſtp. ab *ἥ, ὅς, ὅ.* quæ, qui, quod. *θ.* 268.

Αἰακοῦ genit. ab *Αἰακὸς, ὅν, ὁ.* Æacus. ab *Αἶαξ Αἴακος, ὁ*, vel *Αἴας Αἰανίδης, ὁ*, quæ idem ſignificant. nomen Herois, *Ajax. θ.* 1005.

Αἶαν, pro *γαῖαν*, terram, Poëtice; à *γαῖα*, ſeu *γαίη, ἡ. ε.* 124. 253.

Αἶγα, acc. ab *Αἴξ, αἰγὸς, ὁ, ἡ. caper, capra. ε.* 514. *α.* 407.

Αἰγείδαο, acc. à nominativo, *Αἰγείδης, ου, ὁ*, ab *Αἰγεὺς, έος, ὁ*, nomen viri. *Αἰγείδης* ergo eſt patronymicum, ſicut à *Πηλεὺς* dicitur *Πηλείδης. α.* 182.

Αἴγειροι, pl. nom. à ſing. *Αἴγειρος, ου, ἡ. populus nigra.* Alii etiam vertunt *alnum.* *λπὸ τ*

ἐλάτους. α. 377.

Αἰγιὸ', acc. ſing. pro *αἰγίδα.* per apoſtrophum *α* abjicitur. ab *αἰγὶς, ἰδος, ἡ. pellis caprina*, munimentum pectoris. Alii putant *ſcutum* fuiſſe pelle iſta obductum. Th. *αἴξ, αἰγὸς, ὁ, ἡ. caper* vel *capra. α.* 344. 444.

Αἰγιόχοιο, gen. Ionic. pro *αἰγιόχου*, à nominativo *αἰγίοχος, ου, ὁ*, epitheton Iovis. Sic dictus, quod generatus, in Creta nutritus fuerit à capra (*ὀχὴ* ſonat alimentum) ut lateret patrem Saturnum, qui pueros mares devorabat. *ε.* 481. 659. *α.* 322. *θ.* 13. 1021.

Αἰγυπιοὶ, ab *αἰγυπιὸς, ῦ, ὁ. vultur*, avis prædatrix & rapax. à *γὺψ, γυπὸς, ὁ, vultur. α.* 405.

Αἱ δ', ſunt duæ voces. *αἱ* eſt art. præpoſitivus, *δ'* per apoſtr. pro *δὲ vero. ε.* 821.

Αἴδαο, Genitivus Æolicus pro *αἴδου*, à nominativo *ἀΐδης, ου, ὁ.* orcus, inferni. q. d. *ἀϊδὴς, ές, ὁ, obſcurus.* ex *α* non, & *εἶδω* video. *ε.* 152. *θ.* 455.

Αἴδε, à nominativo *ὅδε, ἥδε, ὅδε. α.* 280. 300.

Αἰδὲς, obſcurum, adject. generis neutrius, ab *ἀϊδὴς, ές.* Th. *εἶδω*, video, f. *εἴσομαι*, a. 2. *εἶδον* & *ἴδον. α.* 477.

Ἀΐδεω, Genit. Ionicus pro *ἀΐδου* ab *ἀΐδης, ου, ὁ. infernus.* in proſa dicitur, *ᾅδης, ου*, orcus, tartarus. *θ.* 311. 768. 850.

Ἀΐδηλα, acc. pl. arcana, ab *ἀΐδηλος tenebricoſus.* Th. *ἀΐδης, ου, ὁ. infernus. ε.* 754.

Ἀΐδηλον,

Αἰδιον, ab ἀϊδιος, *perpetuus*. Th. ἀεὶ *ſemper*. α. 310.

Αἰδνῆς, dat. pl. Ionic. pro ἀιδναῖς, ab ἀιδνὸς, ὴ, ὸν. *tenebricoſus*. ab εἴδω, video. ϑ. 860.

Αἰδοῖ, dat. ſing. *reverentia*, ab αἰδὼς, ὁος, ἡ. *pudor*. ϑ. 92. hinc

Αἰδοῖα, τὰ. pudenda. α. 354. ε. 731.

Αἰδοίη, ης, ἡ. veneranda. ε. 71. αἰδοίοισι, dat. pl. Ionic. Th. αἰδὼς, ὁος, ἡ, pudor. ε. 255. ϑ. 80.

Ἄϊδος, gen. ſing. ab ἄϊς ἄϊδος, ὁ. *orcus*. idem quod ἀΐδης, ου, ὁ. vide ſupra. ἄϊδόσδε, *ad orcum*. Subintelligitur δόμον. α. 151. 254.

Ἀϊδρείησι. ε. 683. dat. pl. Ion. pro ἀϊδρείαις, ab ἀϊδρείη, ἡ. inſcitia. ab ἴδεις, εως, ὁ καὶ ἡ. ſciens. Th. ἴσημι, ſcio. hinc

Ἄϊδρις, *ignarus*. vide Th. ἴσημι. *ſcio*. α. 410.

Ἀϊδὼ, *pudorem*. acc. ſing. αἰδόα, αἰδὼ, ab αἰδὼς, pudor. ε. 322

Ἀϊδωνεύς, έος, ὁ. idem quod ἀΐδης, ου, ὁ. *Pluto*. ϑ. 913.

Αἰδὼς, *pudor*. ex α priv. & εἴδω video. quorum nos pudet, ea non aſpicimus. ε. 190. 198. 315.

Αἰειζωϊτέων. ϑ. 893. *ſempiternarum*. gen. pl. Æol. pro αἰειζωϊτῶν. ab αἰειζωΐτης, ου, ὁ. ſempiternus. ab ἀεὶ, ſemper, & γείνομαι, naſcor. ϑ. 893.

Αἰεὶ pro ἀεὶ *ſemper*, poëtice. & αἰέν. ε. 114. & 296. ϑ. 21. &c.

Αἰὲ νεόντων, ex ἀὲ ſemper, poët. pro αἰὲ, & νάω, fluo. ε. 548.

Αἰετὸν, *aquilam*, pro ἀετὸν metri cauſa. ἀετὸς, ου, ὁ. ϑ. 523.

Αἰζηϊ, *juvenilis*, ab αἰζηὸς, οῦ, ὁ. *juvenis*, q. d. ἀεὶ ζέων, *ſemper ferveus*. α. 408. ε. 493.

Αἰζηῶν, *juvenum*. gen. pl. ab αἰζηὸς, οῦ, ὁ. pro quo & ἀιζηὸς, juvenis. ϑ. 863.

Αἰήτεω, Æolice pro Αἰήτου, ab Αἰήτης, ου, ὁ, nomen viri. ϑ. 992.

Αἴῃ, dat. Ion. ab αἶα, pro γαῖᾳ, *terra*. α. 153.

Αἰήτης, Αἰήτεω, Αἰήτελω. Vide Αἰήτεω. ϑ. 958. 994.

Αἰϑ', *quae*, pro αἵτε *quaeque*, ab ὅς, ἥ, ὅ. articuli poſtp. ϑ. 2.

Αἰϑαλόεις, εντος. ardens. αἰϑαλόεντα, acc. ſing. ab αἴϑω, uro, incendo. ϑ. 72. 504.

Αἰϑὴρ, έρος, αἰϑέρα, ὁ. æther. ε. 18. ϑ. 124.

Αἰϑιόπων, gen. pl. ab Αἰϑιοψ, οπος, ὁ. Æthiops. q. d. αἰϑόντων τὼ ὄψιν. ab ὤψ, vultus, Th. ὄπωπα, video, & αἴϑω, uro. imperf. ἤϑον. ardebant. ϑ. 985.

Αἰϑομένοιο, ardentis, præſ. part. gen. Ion. ab αἴϑω, *ardeo*. αἰϑομένοισι, αἰϑομένων, num. plur. part. præſ. ε. 753. α. 60. 275.

Αἰϑοπα, acc. ſing. ab αἰϑοψ, οπος, ὁ, ἡ ἡ, niger. ab αἴϑω, uro, & ὤψ, vultus. th. ὄπωπα, f. ὄψομαι, p. ὦμμαι. ε. 36.

Αἰϑωνι, dat. ab αἰθων, ωνος, ὁ, *niger*. Th. αἴϑω, uro. ε. 741.

Αἴκ', pro αἴκε. Dorice pro εἰ μὴ. αἴκε δύνηαι ſi quidem poſſis. ε. 207. 348.

Αἷμα, αἱμ', pro αἷμα, ατος, τὸ. *ſanguis*. α. 174. 159. 252. 256.

Αι-

Αἱματόεσσαι, *cruentæ*. pl. num. ab αἱματόεις, όεσσα, όεν. Th. eſt αἷμα, ατος, τὸ, ſanguis. Ð. 183. α. 384.

Αἱμυλίοισι, dat. pl. Ion. αἱμύλος, ὁ, ἡ, *blandus*. αἱμύλιος idem. ε. 78. Thema, αἱμύλλω. ε. 372. Ð. 890.

Αἰνειὴ. pl. f. g. αἰνὸς *gravis*. differt ab αἶνος laus, accentu. ε. 800.

Αἰνεῖ, *laudat*, ab αἰνέω, laudo. f. ήσω vel έσω. p. ᾔνηκα. aor. 1. ᾔνησα. aor. 1. imperat. αἴνεσον. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus. ε. 822.

Αἰνείας, ου, ὁ, Æneas. Ð. 1008.

Αἴνημι, pro αἰνημι, *probo*. & hoc pro αἰνέω, laudo. f. έσω, vel ήσω. p. ηκα. Th. αἶνος *laus*. ε. 681.

Αἶνον, acc. fabulam. ab αἶνος, ου, ὁ. ε. 200. α. 227.

Αἰνὴ, gravis. à maſculino, αἰνὸς, ἡ, ὸν. *gravis*, *horribilis*. ε. 160. hinc αἰνοτάτῳ. dat. ſing. ſuperl. α. 397. Ð. 852.

Αἴνυθε, 3. ſing. imperf. medii, à Th. αἴνυμαι. *capio*. α. 41.

Αἰολίδα, acc. ſingul. ab Αἰολὶς, ίδος. nomen regionis, ab αἰόλος, ου, ὁ. *varius*. hinc, αἰόλλω. *vario*. ε. 634.

Αἰόλλονται, mutant colorem. 3. pl. ind. præſ. paſſ. ab αἰόλλω, vario. f. λῶ. p. ηκα. αἰόλος, ου, ὁ, varius. α. 399.

Αἰπόλιον, ου, τὸ. grex caprarum. ab αἰπόλος, ου, ὁ. *caprarius* ὡς ἐκ τοῦ αἶγας πολῶν. Them. πολέω *verſo*, proprie qui verſatur circa capras. Nam αι prima ſyllaba eſt ex αἴξ αἰγὸς, ἡ. *capra*. Ð. 446.

Αἰπεῶ, acc. ſing. ab αἰπὺς, έος. ὁ. *altus*. f. ᾶ αἰπεῖα, τὸ αἰπύ. ε. 83. Ð. 589. 632.

Αἰρῇ, *ceperit*. 3. ſing. præſ. act. ſubj. ab αἱρέω *capio*. f. ήσω. p. ηκα. α. 2. εἷλον. ε. 616.

Αἷς, *quibus*. dat. plur. ab ἥ, quæ. Ð. 215.

Αἶσα, ης, ἡ, *pars*, *ſors*: item *fatum*, *officium*. quaſi ἀεὶ ἴσα, *ſemper æqualis*. Ð. 422. ε. 576.

Αἴσηπος, nomen fluvii. Ð. 342.

Αἴσιμον, αἴσιμος, ου, ὁ. *fatalis*. ab αἶσα fatum: idem quod μόρσιμον, à μόρος, ου, ὁ. α. 336.

Αἰσονίδης, Filius Æſonis. cognomen viri. Ð. 993. 999.

Αἴσσουσι. 3. plur. imperf. med. à verbo ἄἴσσω, *impetu feror*, *agitor*. f. ξω. p. ξα. Ð. 150. 671.

Αἴσχεσιν, dat. pl. ab αἶσχος, εος, τὸ. *turpitudo*. ex α privat. & ἴσχω *contineo*. Qui ſe non continent, ſunt turpes. ε. 209.

Αἶτ'. ε. 92. αἶτε. Ð. 218. 220.

Αἰτῇς, 2. perſon. ſub. ab αἰτέω. peto. f. ήσω. p. ήτηκα. ε. 406.

Αἰχμὴ, ῆς, ἡ. *cuſpis*. die ſpitze. αἰχμῇς. dat. pl. Ion. pro αἰχμαῖς. α. 289. 193.

Αἰχμηταίων, gen. pl. Æolice pro αἰχμητῶν, ab αἰχμητὴς, οῦ, ὁ. *bellator*. Th. αἰχμὴ, ἡ. cuſpis. α. 178.

Αἶψ' pro αἶψα *celeriter*. α. 370. ε. 45.

Αἰψηροκέλευθον. epitheton Boreæ. αἰψηροκέλευθος, ου, ὁ, ἡ. *celeriter viam conficiens*. ex αἰψηρὸς *velox*. Th. αἶψα, cito.

το. & χίλιοι, ι, ἡ. *vita.* Ϟ. 379.

Αἴων, præſ. part. verbum poeticum, ab ἀΐω *audio.* ſ. 9.

Αἰῶν, gen. ſing. ab αἰών, ῶνος, ὁ, *ævum.* item in ſ. g. ἡ αἰὼν *vita.* α. 331.

Ἀκάμαντι, dat. ſing. ab ἀκάμας αντος, ὁ, *indefeſſus.* compoſitum ex α privativo, & κάμνω *defatigor*, ſ. καμῶ, p. κέκμηκα. α. 2. ἔκαμον. Ϟ. 956.

Ἀκάμαντ, Ϟ. 824. ας, ὁ, ἡ. *indefeſſus.* ἀκαμάντοιο pro ἀκαμάτου, gen. Ion. ἀκαμάτῃσι, dat. pl. Ionic. ſ. g. Th. κάμνω. Ϟ. 566. 747.

Ἀκάστη, *nomen mulieris*, ab ἀκάζω *acuo.* Th. ἀκὴ, ῆς, ἡ, cuſpis. Ϟ. 356.

Ἀκαχήμενος, *ex animo dolens.* præſens med. part. ab ἀκαχήμι pro ἀκαχέω, *triſticia afficio.* Th. ἄχος, ους, τὸ, *dolor.* Ϟ. 99.

Ἀκαχμένον, *acutam.* part. præt. paſſ ab ἀκαχέω *acuo.* ἀκαχμένος pro ἠκαχμένος. augmento abjecto & ſyncope facta ἀκαχμένος. Th. ἀκὴ, ῆς, ἡ. cuſpis, vel ἄχος, ους, dolor. α. 135.

Ἀκάχων, *animo mæſtus.* ab ἀκάχω dolore afficio, ex Th. ἄχος, ους, τὸ, *dolor.* Ϟ. 868.

Ἀκηδὴς, ές, ὁ, ἡ, negligens. ex α privat. & κῆδος, ους, τὸ. *cura.* Ϟ. 489. ἀκηδέα, acc. ſing. ſ. 112. Ϟ. 61.

Ἀκήδεσι, pl. ſine ſorte. ex α priv. & κῆρ, κηρὸς, ἡ. *ſors*, *fatum.* ſ. 821.

Ἀκινήτοισι, dat. pl. Ion. ab ἀκίνητος, qui non movetur. Sepulcra non ſunt movenda & refodienda, ſed corporibus mortuorum concedenda quies. Them. κινέω, ῶ, f. κήσω, moveo. ſ. 748.

Ἀκμοτάτῃσι, firmiſſimæ. pl. num. & ſuperl. grad. ab ἄκμος, *incorruptus*, ex α privat. & κμὴς, κμὸς, ὁ, vermis, qui in ligno oritur illudque rodit. Vide ſupra ἀδηκτοτάτη. ſ. 433.

Ἄκμων, ονος, ὁ, incus. Th. κάμνω, q. d. ἀκάμων, quod nullis ictibus defatigetur. Ϟ. 722.

Ἀκοίτιν, accuſ. ab ἀκοίτης, ου, ὁ. *maritus.* α. 9. ἄκοιτιν, ab ἄκοιτις, ιος, ἡ. *marita.* ex α quod eſt non privativ. ſed conjunctiv. ab ἅμα, *ſimul, una*, & κοίτη, ης, ἡ, lectus, à κεῖμαι jaceo, cubo. ſ. 798. Ϟ. 410. 921.

Ἀκόρητος, apud Poëtas idem quod ἀκόρεστος *inſatiabilis.* cum genit. ex privativa part. α, & κόρηθος. à κορέω, pro quo etiam dicitur κορέννυμι, ύω, *ſatio.* α. 346. 453. 459.

Ἄκουε, audi, præſ. imperat. ἀκούσαις, 2. ſing. aor. 1. act. opt. audiveris. ſ. 211. 719.

Ἀκούσαντες, plur. num. a. 1. part. verbi ἀκούω, audio. f. σω. p. κα. p. m. ἤκουσα & Att. ἀκήκοα. Ϟ. 665.

Ἄκρη, Ionicè pro ἄκρα, ſumma, neut. ἄκρον. ἀκρότατον, in ſuperl. ſ. 231. 679. α. 33. Ϟ. 7. 62.

Ἄκριτος, ου, ὁ, ἡ. *anceps*, *dubium.* Th. κρίνω, ſecerno, judico.

dico. α. 311.

Ἀκροκνίφαιος, *vespertinus*. comp. ex ἄκρος, α, ον, *summus*, & κνίφας, ὁ, τὸ, *caligo*. item *crepusculum*. ε. 565.

Ἀκταίη, nomen proprium mulieris. ϑ. 249.

Ἀκτὴ, *litus*. ἀκταῖς, dat. pl. *litoribus*. ab ἄγω frango, quod ibi fluctus frangantur. & ἄκτλωὶ, *munus*, *donum*. ε. 32. 464. quod Junius & Constantinus derivant ab ἀκτὴς, ὁ, cibus.

Ἀκτίνεσσι, dat. plur. Poëticus, ab ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, radius solis. ab ἄγνυμι *frango*. radiorum solarium est refractio. ϑ. 760.

Ἅλα, acc. sing. *mare*, ἡ ἅλς, mare: ὁ ἅλς, sal. solo genere differunt. ϑ. 791.

Ἅλαδ' pro ἅλαδε *ad mare*. ὄ postpositum accusativo, valet ad. ε. 629. 755.

Ἀλάληται, *errant*. 3. sing. verbi passivi, à verbo ἀλάομαι, ῶμαι, *vagor*, *erro*, pro quo etiam dicitur ἄλημι, ἄλημαι, & per reduplicationem ἀλάλημι, in pass. ἀλάλημαι, σαι, ται, ε. 100.

Ἀλαλητῷ, dat. sing. ab ἀλαλητὸς, οῦ, ὁ. clamor militum, dicentium ἀλαλὴ. Gallice *alarme*. Th. ἀλαλὴ, ῆς, ἡ, ἀλαλὰ. α. 382. differt ab ἀλάλησι inenarrabilis.

Ἀλαλκεν, *profligabat*, *arcebat*, imperf. Ion. ab ἀλάλκω. Th. ἀλκὴ, ῆς, ἡ. robur, vires. ϑ. 527.

Ἀλαοσκοπιὴ, *speculationem*, proprie *cæcam speculationem*. comp. ex ἀλαὸς, *cæcus*, & σκέπτομαι, f. ψομαι, circumspicio. unde est σκοπὴ & σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, *specula*. ϑ. 466.

Ἀλαπαδνὸν, *imbecillum*. ab ἀλαπάζω, *diripio*, *vasto*. Th. λαπάζω, & λαπάσσω, evacuo. ε. 435.

Ἄλαστος, ε, ὁ, ἡ ἡ, gravis, *non oblivioni tradendus*. Doricè, pro ἄλητος, à λήθω, f. σω. lateo. ϑ. 467.

Ἄλγε', pro ἄλγεα, ab ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*, unde Larinorum *algeo*, *frigeo*. ε. 132. 198. 209.

Ἀλγινόεντα, acc. sing. ab ἀλγινόεις, εντος, ὁ, *molestus*. Th. ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*. ἀλγινόεσσαν, f. g. acc. cas. ϑ. 214. 226.

Ἀλέα, ας, ἡ, Ionicè ἀλείη, ης, ἡ, *calor*, seu tepor qui est ex Sole. ἐπ' ἀλέα λέχεσθαι. ε. 491.

Ἀλέασθαι, *vitare*. a. 1. med. infinit. pro ἀλδέσασθαι, pro quo ἀλδάσασθαι & ἀλέασθαι, per geminam syncopen. (sic Rom. 3. v. 15. ὠκεῖαι pro ὠκυεῖαι.) ab ἀλέω *molo*, f. ἐσω, p. ηκα. item *vito*, *caveo*. ε. 732. 444. 778. pro ἀλέω dicitur etiam ἀλδέω, itemque ἀλεείνω, effugio. ε. 826. est versus ultimus.

Ἀλεγίζω, f. σω, p. ηκα. *curo*. ab ἀλέγω. hinc ἀλέγοντες. ε. 249. ϑ. 171.

Ἀλεείνω, evito. Vide in ἀλέασθαι.

Ἀλέγω. Vide paulo ante ἀλέα.

Ἀλεξιάρη, *imprecationum expultrix*. ex ἀλέξω vel ἀλεξέω *arceo*, *depello*, & ἀρὴ, ᾶς, ἡ. *dira imprecatio*. est vox media, quæ modo in bonam partem accipitur & vertitur *precatio*, mo-

modo in malam, ut hic. ε. 462.

Ἄλειφαρ, ατος, τὸ, *pinguedo*. ἀλείφω. f. ψω. a. 2. ἤλιφον. Θ. 553.

Ἀλεύασθαι. Vide paulo ante ἀλέασθαι. ε. 503. 796.

Ἀλεύόμῳσι. Vide in ἀλέασθαι. ε. 533.

Ἀλεωρῇ, Ionicè pro ἀλεωρῇ, ᾶς, ἡ. *evitatio*. Them. ἀλέω, vito. ε. 402.

Ἀληθέα, acc. ſing. ab ἀληθὴς, *verus*. hinc ἀληθείω, Ion. pro ἀληθεύω. Θ. 28. ε. 766. 816.

Ἀλιάκμονα, acc. ſing. ab Ἀλιάκμων, ονος, ὁ. nomen fluvii, ex ἅλς ἁλὸς, ἡ, mare, & ἀκμὴ ῆς, ἡ, cuſpis, vigor, incrementum. Θ. 343.

Ἀλίαος, ου, ὁ, ἡ ᾱ, non deſinens. Th. λιάζω, f. σω. agito. Θ. 611.

Ἁλιεύς, έως, ὁ, *piſcator*. proprie qui in mari piſcatur. per ſynecd. ſpec. *piſcator quivis*. Th. ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare. α. 214.

Ἁλιμήδη, nom. mul. q. d. *quæ curat mare*. ex ἅλς ἁλὸς, ἡ, mare, & μῆδος, εος, τὸ, cura. Θ. 255.

Ἁλίοιο, Poëtice, pro ἁλίου, ex ἅλιος, *marinus*. Thema ἅλς. Θ. 1003.

Ἁλιτημένων, part. præt. paſſ. Ion. ab ἁλιτέω, *pecco*. α. 91.

Ἁλιτοαίνεται, 3. præſ. paſſ. *male agit*. ab ἁλιτοεργέω, pecco, quod eſt ab ἁλιτρὸς, peccator. Th. eſt ἁλιτέω, pecco. f. ήσω. vel ἁλείτω, cujus aor. 2. ἤλιτον. ε. 239. & 328.

Ἁλκαίοιο, Ion. pro Ἁλκαίου, ab Ἄλκαιος, ου, ὁ. nomen viri. Th. eſt ἀλκὴ *robur*. α. 26.

Ἁλκείδαο, pro Ἁλκείδου, Æolice, à nominativo Ἁλκείδης, ου, ὁ. nomen viri, ab ἀλκὴ, *robur*. α. 112.

Ἄλκιμος, ου, ὁ ᾱ ἡ, *robuſtus, fortis*. Them. ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur. α. 320. Θ. 526.

Ἀλκμήνη, nomen fœminæ, q. d. *robur Lunæ*. Luna ſingulares habet influxus in *fœminam*, nec non in *Oceanum*, qui eſt quaſi *mundi uterus*. α. 3. 467. Θ. 526. 950.

Ἀλκτῆρα, acc. ſing. ab ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ, *defenſor, propugnator*. Th. ἄλκω, ab ἀλκὴ, unde ἀλάλκω profligo. α. 29. 128. Θ. 657.

Ἀλλ', pro ἀλλὰ. ε. 11. 15. 35. Θ. 98. &c.

Ἄλλαι, nom. pl. ab ἄλλη, alia. ε. 821. Θ. 363. 872.

Ἀλλάων, *aliarum*, pro ἄλλων, Æolice. α. 260. ἄλλῃσι. α. 28. ἄλλῃ. ε. 260.

Ἀλλήλων, gen. pl. ε. 134. ἀλλήλοισιν dat. pl. Ion. pro σφὶν ἀλλήλοις inter ſe. α. 347. 379. ἀλλήλας, acc. pl. α. 375. 262. Flectitur tantum per Genitivum, Dativum & Accuſ. pluralem, idque in tribus generibus. ε. 134. 249. 276.

Ἄλλο. ε. 142. 156. ἄλλοι. Θ. 147. ἄλλον. ε. 406. 711.

Ἀλλοίῃ, acc. ab ἄλλος. ε. 822.

Ἀλλοῖος, ου, ὁ. *diverſus*. ab ἄλλος, alius. ε. 481.

Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, alius, a, ud. ε. 339. 443.

Ἄλλοτε, *interdum, alias*. adverb. ε. 243. 723.

Ἀλ-

Ἀλλότριος, α, ὁ. Th. est ἄλλος, alienus, non proprius. ε. 34. Θ. 599.

Ἀλμυρὸς, ὄν, ὁ. *salsus*. epitheton Oceani. Th. ἅλς ἁλὸς, ἡ. mare. Θ. 107. 964.

Ἄλοχος, α, ἡ. *uxor*. ἀλόχῳ, dat. α. 87. ex α conjunctivo, quod est ex ἅμα, & λέχος, εος, τὸ, *lectus*, quod sit in eodem lecto cum marito. Θ. 886. ε. 327.

Ἄλσος, εος, τὸ *lucus*. ex ἄλλομαι *salio*, quod arbores veluti è terra prosiliant. α. 70. 99.

Ἀλυκτοπέδῃσι, dat. pl. Ion. ab ἀλυκτοπέδη, vinculum indissolubile, q. d. ἄλυκτος πέδη, indissolubilis pedica. ἄλυκτος, metri caussa, pro ἄλυτος, ex α privat. & λύω, dissolvo. Θ. 521.

Ἀλύξεται, *vitabit, fugiet*. fut. 1. med. ab ἀλύσκω *vito*. f. ξω. Th. est ἀλέω *molo*: item *vito*. ε. 361.

Ἄλφειον, ab Ἄλφειος, α, ὁ. nomen fluvii. Θ. 338.

Ἀλφηστῆσιν, dativ. pl. Poëticè & Ionicè pro ἀλφησταῖς, ab ἀλφηστὴς, οῦ, ὁ, *inventor*. ab ἀλφέω *invenio*. Th. ἄλφα, primæ alphabeti Græci literæ nomen. ε. 82. α. 29. Θ. 512.

Ἄλωὴ, ῆς, ἡ. Th. ἄλως, ω, ἡ, *area*. Spiritus mutatur in ortu. ε. 597. α. 291.

Ἅμ', pro ἅμα, *una, cum*. Dat. ἅμα βροντῇ cum tonitru. Θ. 80. 268. 691. ε. 217. ω. 23. ἄμυδις Æolice pro ἄμυδις. idem quod ἅμα, simul. Θ. 689.

Ἀμαιμακέτοιο, *indomiti*. ἀμαιμάκετος, ος, ὁ, ex α intensivo. quod est ex ἄγαν, valde, & μαιμάω, vehementer cupio, impetu feror. *qui animo est in prælia admodum pronus*. ἀμαιμάκετον πῦρ. Th. μάω, cupio. α. 207. Θ. 319.

Ἅμαξα, ης, ἡ, currus, plaustrum, quasi dicas, ἅμα ἄξονι, cum axe. ε. 424.

Ἄμαξαν, pro ἅμαξαν, Æolic. ε. 451. 690.

Ἁμάρτῃ, *peccaverit*. 3. sing. a. 2. act. sub. ab ἁμαρτάνω *pecco*. f. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον. ex α. priv. & μείρομαι, assequor. Θ. 222.

Ἀμαρτίνοος, cujus mens est prava, ex ἁμαρτάνω pecco, & νόος, ου, *mens*. qui mente peccat. Θ. 511.

Ἀμάρυσσε, imperf. pro ἠμάρυσσε, *splendebat*, verbi ἀμαρύσσω, f. ξω, *fulgeo, splendeo*. ex α ἐπιβλιτικῶ, & μαίρω *splendeo*. Θ. 827.

Ἀμᾶσθαι, præs. infinitivi medii, *metere*. Th. est ἀμάω ῶ f. ήσω meto. Metere instar formicæ, nihil aliud est, quam colligere, comportare. Est assiduitatis magistra. Prov. 6. ε. 776. 390. 773.

Ἀμαυροτέρη, Ionicè pro ἀμαυροτέρα, obscurior. ab ἀμαυρὸς, ὰ, ὸν, obscurus. ex α priv. & μαίρω *splendeo*. ε. 282.

Ἀμαυρωθείη, intereant, a. 1. opt. pass. verbi ἀμαυρόω, ῶ, obfusco, obscuro. Th. ἀμαυ-

ρὸς, ὃ, ὁ. obscurus. ε. 691.

Ἀμβάλῳ, pro ἀναβατὸς, scansilis, *pervius*. sic ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω. Th. est βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβλω. ε. 679.

Ἀμβολιεργὸς, ὃ, ὁ. *dilator operum*. ex ἀναβάλλομαι. *differo, procrastino*. μηδὲν ἀναβαλλόμενος. & ἔργον, ε, τὸ, *opus*. ε. 411.

Ἀμβροσίῃ, dat. sing. Ion. pro ἀμβροσίᾳ. ἀμβρόσιος immortalis, ex α priv. & βροτὸς, ὃ, ὁ, *mortalis*. καθ' ὑπόθεσιν δὲ μὴ τροπὴ δὲ τοῦ εἰς σίγμα. ϑ. 69. 796.

Ἄμβροτος, ε, immortalis, pro ἄβροτος. Th. βροτὸς, mortalis. ϑ. 43.

Ἀμέγαρτος, *ardua*. invidia carens. Th. μεγαίρω, invideo. ϑ. 666.

Ἀμειβόμενος, præs. part. *respondens*, ἀμειβόμενοι, mutantes. ab ἀμείβω, f. ψω. *commuto*. In dialogis verba commutamus. constrúi solet cum Accus. α. 117. ϑ. 654. 749.

Ἀμειλίκτων, gen. pl. ab ἀμείλικτος, ε, ὁ ἡ, asper, durus. Th. μειλίσσω, mellitum reddo. ϑ. 659.

Ἄμεινον, melius, comparativus ab ἀγαθὸς, bonus. ε. 312. 700. Cæteroquin ἀμείνων ex α epitatico & μένος *robur*: sic ἀρείων est ex ἄρης. ἀμείνονα, ἀμείνω, acc. sing. m. g. α. 51. ε. 19. 292. 318. 283. Vide ἀγαθὸς.

Ἀμελῶσιν, 3ª pl. sub. negligant. ab ἀμελέω. negligo. hinc ἀμελὴς, ex α priv. & μέλει curæ est. ε. 398.

Ἀμέρσῃς, 2. sing. a. 1. act. subj. à verbo ἀμέρδω, *privo*. f. σω. ἄμερδε pro ἤμερδε, imperf. Ionic. Th. μέρδω, σω. privo. α. 331. ϑ. 698.

Ἀμηχανίῃ, Ionicè, pro ἀμηχανίᾳ *difficultas*, ab ἀμήχανος *minime cautus, perplexus*. ex α priv. & μηχανὴ, machina. ἀμήχανον, inexplicabilem. ε. 494. 83. ϑ. 295. 310.

Ἀμήσεις, f. 1. ind. ab ἀμάω, meto. Vide paulo ante ἀμᾶσθαι. ε. 478.

Ἀμητὸς, ὃ, ὁ, *messis tempus*: sed ἄμητος, ε, ὁ, *messis*. ab ἀμάω *meto*. ε. 382. 573.

Ἄμμες, pro ἡμεῖς, Æolice, *nos*. ab ἐγὼ, ego. α. 87.

Ἀμμέσον, pro ἀνὰ μέσον, *in medio*. α. 209.

Ἀμοιβὴ, *talionem*, proprie, *mutationem*, ab ἀμείβω *muto*. f. ψω. præt. med. ἤμοιβα. ε. 332.

Ἀμολγαίη, *lactea*. ab ἀμέλγω. f. ξω. *mulgeo*. ich melcke. ἀμολγὸς, ὃ, ὁ. tempus, quo mulgentur vaccæ. ε. 588.

Ἄμοτον, adverb. *insatiabiliter, incessanter*, ex α priv. & μοτὸς, ὃ, ὁ. linteum carptum quod vulneribus inditur. α. 361.

Ἄμπαυμα, *solatium*. pro ἀνάπαυμα, ατος. n. g. ab ἀναπαύομαι. quiesco. Th. παύω. finio, cesso. a. 2. ἔπαυον. ϑ. 55.

Ἀμπέλαγος, *per pelagum*, per syncop. pro ἀνὰ πέλαγος. πέλαγος *mare*. sed πέλαγος, ους, τὸ, *maris profunditas*. ϑ. 190.

Ἀμπυκίδω. acc. à nominativo ἀμπυκίδης, ου, ὁ, *Ampyci filius*.

lius. Ἄμυκος, ου, ὁ. nomen viri, ab ἄμυξ, υκος, ὁ. idem quod τὸ κεκλωστρον, *calendrum, reticulum muliebre.* ab ἀμύσσω *circumdo.* α. 181.

Ἄμυδις, Æolic. Adverb. idem, quod ἅμα, *simul, cum.* α. 345.

Ἀμύμονα, acc. ſing. ab ἀμύμων, ονος, ὁ, ἡ. irreprehenſibilis. idem quod ἀμώμητος, ab Ἀμύμων ονος, ὁ. nom. viri. ϑ. 654. & valet idem quod ἄμωμος, qui nihil commiſit τῆ μυγμῆς h. e. deriſione dignum. à μύζω, f. ξω. *derideo.* Sic dicitur per ſyncopen ϑ' ἀμύμῳ, pro ἀμύγμων. ϑ. 264. α. 65. 112.

Ἀμύνουσις, præſ. part. ab ἀμύνω, *juvo:* item *arceo, propello.* f. νῶ, a. 1. ἤμυνα. p. γκα. α. 240.

Ἀ'μφ' pro ἀμφὶ idem quod περὶ, circa. ε. 203. α. 128. 200.

Ἀ'μφαγαπῶντες, præſ. part. pl. num. ab ἀμφαγαπάω ex ἀμφὶ & ἀγαπάω, *valde diligo* ε. 58.

Ἀ'μφαραβίζον, imperf. Ion. *circumſtrepebant.* ab ἀμφαραβίζω, circumſtrepo. compoſitum eſt ex ἀμφὶ & ἀραβίζω, quod eſt à Th. ἄραβος, ου, ὁ. *ſtrepitus.* α. 64. alii legunt ἀμφαβαίζον, ex ἀβαιάζω. quod etiam ab ἄραβος. ibid.

Ἀ'μφικάλυψε. a. 1. act. ab ἀμφικαλύπτω circumtego, ex ἀμφὶ *circa,* & καλύπτω, *tego,* f. ψω, p. φα, a. 2. ἐκάλυβον. ε. 165.

Ἄμπεπε, imperf. act. Ion. verbi ἀμφέπω, perſequor, foveo. Th. ἕπω, operor, ſequor. ϑ. 696.

Ἀμφὶ præpoſitio *circa,* per τμῆσιν ſeparatum *circum.* ε. 73. 539. α. 172.

Ἀμφὶς Adverb. ε. 699. *circum, ſeorſim.* ϑ. 851.

Ἀμφιβάλῃ, aor. 2. med. ſubj. ab ἀμφιβάλλω. circumjicio, circundo. f. λῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. p. m. βέβολα. Th. βάλλω, jacio. ε. 543. ἀμφιβαλεῖν. ε. 785.

Ἀμφὶ—βάλλ'. α. 253. per τμῆσιν, βάλλ' pro ἔβαλλε. Imperf. Ion. Th. βάλλω. α. 254.

Ἀμφίβληστρον, ου, τὸ, rete quod à duobus utrimque projicitur in aquam. ex ἀμφὶ, circum, & βάλλω, jacio. α. 215.

Ἀμφιγυήεις, ῆος, ὁ, utroque pede claudus. Vulcani epithetum. ex ἀμφὶ utrimque, & γυῖον, ου, τὸ, *membrum.* qui claudicat ex utroque pede. ἀμφοτέροις γυίοις ἢ ποσὶ χωλός. ε. 70. α. 219. ϑ. 571. 945.

Ἀμφιδάμαντος, genit. ab Ἀμφιδάμας, nomen viri. q. d. qui utrimque domat. ex ἀμφὶ & δαμάζω, domo. ε. 652.

Ἀμφιδεδήει, eſt 3. ſingul. pluſq. perfecti medii, à δαίω divido, convivor, ſcio, comburo. in a. 2. act. ἔδαον. Hinc eſt præt. med. δέδηα. Sicut à θάλλω τέθηλα, ἀκαίω κέκηα, &c. α. 62.

Ἀμφικαλύψῃ, 3. ſing. a. 1. act. ſubj. ab ἀμφικαλύπτω. Th. καλύπτω tego, f. ψω, p. φα, a. 2. ἐκάλυβον. ε. 553.

Ἀμφιλογίας, acc. plur. diſceptationes, quæ fiunt verbis. ab

ἀμφιλογίαι, ubi ex utraque parte contenditur. ex ἀμφὶ & λέγω, dico. Ϟ. 229.

Ἀμφιπολδύω. f. δύσω. obambulo, comitor. Th. πολέω, verso; pro quo Poëtice πολδύω, versor. ε. 801.

Ἀμφιῤῥύτῳ, dat. ab ἀμφίῤῥυτος, circumfluus, ex ἀμφὶ, & ῥύω pro ῥέω, fluo. f. δύσω, p. ἐῤῥύηκα. Ϟ. 983.

Ἀμφιρὼ, nomen mulieris. 4. contractorum. ex ἀμφὶ & ῥέω, fluo, &c. Ϟ. 360.

Ἀμφισβήτη, nomen mulieris, ex ἀμφὶ & τρίζω strido, fut. τρίσω. à circumstrependo. Ϟ. 243. 254. 930.

Ἀμφιτρύων, ύωνος, ύονα. Nomen viri, ex ἀμφὶ circum, & τρύω, attero, macero, vexo. τρύμα proprie foramen. item vexator. α. 2. 37. 54. 80. hinc

Ἀμφιτρυωνιάδης, ου, ὁ, filius Amphitryonis. per epenthesin Ϟ α metri causa pro Ἀμφιτρυωνίδης, ου, ὁ. α. 165. 416. Ϟ. 317.

Ἀμφιχέαι, a. 1. act. infinit. ex ἀμφὶ & χέω fundo. f χεύσω. Æol. aorist. 1. act. ἔχευσα. & per syncopen Ϟ σ, ἔχευα & per novam Ϟ υ syncopen, ἔχεα. p. κέχυκα. perf. pass. κέχυμαι. a. 1. pass. ἐχύθην. ε. 65.

Ἀμφότερος, α, ον. ambo. dat. pl. ἀμφοτέροισιν, Ionic. α. 177. 382. Ϟ. 771. hinc

Ἀμφοτέρωθεν, utrimque, adverb. Th. ἄμφω, ambo. Ϟ. 733.

Ἄμφω. ε. 772. α. 171.

Ἀμώμητος, inculpatus. ἄμωμος, qui est absque omni labe. ex α priv. & μῶμος, ου, ὁ, probrum, dedecus. item derisor. ab Hebr. מום macula. Hinc verbum μωμέομαι, ῶμαι, cavillor. proverb. paronomasiasticum, Γᾶον μωμεῖσθαι ἢ μιμεῖσθαι. α. 102.

Ἀμῶσιν, 3. pl. ind. pass. verbi ἀμάω, ῶ, f. ήσω, meto. Ϟ. 599.

Ἂν, vocula seu particula potentialis. Poëtæ alioquin pro ea ponunt κε, κεν. ε. 179.

Ἀνὰ, præpositio, pro diversa significatione varios casus regens. ε. 226. 526. Ϟ. 91.

Ἀναβάλλεσθαι, præs. inf. differre, procrastinare. Them. βάλλω, f. λῶ. jacio. ἀναβαλλόμενος. ε. 408. 410.

Ἀνάγκη, ης, ἡ, necessitas. ὑπ' ἀνάγκης necessario. ε. 15. Ϟ. 517. 615.

Ἄναγον, ducebant, 3. pl. imperf. Poët. pro ἤγον. ab ἄγω duco. f. ξω. p. ἦχα. a. 2. ἤγον. α. 280.

Ἀνάελπτα, pl. insperata. ab ἄελπτος, insperatus. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ. Ϟ. 660.

Ἀναιδέα, ex α priv. & αἰδὼς, όος, ἡ, pudor. Ϟ. 312. 833. ἀναιδὴς, ές, ὁ, ἡ. ἀναιδείη, dat. sing. Ionice, ut & ἀναιδείηφι. φι enim per paragogen additur. ab ἀναίδεια, impudentia. hoc ab ἀναιδὴς, ές, ὁ, ἡ, impudens, ex α priv. & αἰδὼς, όος, ἡ, pudor. αἰδὼς vero ex α priv. & εἶδω video, ab intuendi fuga. ε. 357. & 322.

Ἀναίτιος, inculpatus. ex α priv. & αἰ-

& αἰτία, ἡ. causa. ε. 825.

Ἄναχτα, acc. sing. ab ἄναξ, rex, ἄναχτος. ε. 69. ϑ. 347. α. 197. 226. ϑ. 493.

Ἀνάξειν, fut. 1. act. infin. ab ἀνάσσω, regno. f. ἀνάξω. p. χα. a. 1. ἤναξα. & Ionic. ἄναξα, ἄναξειν. ϑ. 837. Distinguitur ab ἀνάγω f. ἀνάξω ex sola contextus serie. ϑ. 491.

Ἀνάπνευς, non respirans. ex α priv. & πνέω, spiro, f. πνεύσω. ϑ. 797.

Ἀνάσσῃ, præs. ind. Vide ἀνάξειν. ϑ. 506.

Ἀνασσείουσα, quatiens, est f. g. part. a. 1. act. Poët. ab ἀνασσείω, quatio. Th. est. σείω, moveo. f. σείσω, p. σέσεικα. α. 344.

Ἄνασσον, Ionic. & Poëtice pro ἤνασσον, 3. pl. imperf. act. ab ἀνάσσω, regno. vide ἀνάξειν. ϑ. 1015. α. 328.

Ἀναστροφῶν, converte. præs. infin. act. pro imperat. Hellenismus. ab ἀναστροφέω. verto. Th. est στρέφω, verto. f. ψω. p. ἔστροφα. a. 2. ἔστραφον. hinc στροφὴ, ῆς, ἡ. versio, flexus. & hinc στροφάω verso, circumago, Poëtice στραφάω, idem. α. 121.

Ἄναυδος, ε, ὁ, ἡ. mutus, idem quod ἄφωνος. Th. ἡ αὐδὴ, vox. ϑ. 797.

Ἄναυρος, nomen viri, sine aura, vento. Th. αὔρα, aura, ventus. item torrens, & tum est ex α valde & ναίω fluo. α. 477.

Ἀναχάσασθαι, a. 1. med. infinit. Poëtice, pro ἀναχάσασθαι, ab ἀναχάζω, recedo. Th. χάζω. f. άσω. recedo. α. 336.

Ἀναφυσιόωντες, præs. part. videtur oriri à φυσιόω, inflo, hinc φύσα, ης, ἡ, follis, blas-balg. Th. φυσάω sufflo. Sed esse à φυσίαω, anhelo, patet ex declinatione hujus part. Nam pro ἀναφυσιῶντες, dicunt Poëtæ ἀναφυσιόωντες, ab ἀναφυσιάω ῶ: Poëticè ἀναφυσιόω: sicut pro ὀρόω ὁρῶ dicunt ὁρόω, ubi ο μικρὸν præponunt præcedente syllaba brevi, ω vero præcedente syllaba longa. ἀναφυσιόοντες vero ab ἀναφυσιόω, contracte ἀναφυσιῶντες, neque ω habet, neque ο ante se ferre potest. α. 211.

Ἀναψύξαι, a. 1. act. infin. ab ἀναψύχω refocillo, recreo. Sicut ventus æstuantem reficit, ita quies laboribus exhaustum. Th. ψύχω, f. ξω, refrigero. ε. 606.

Ἄνδιχα, pro ἀνάδιχα, divisim, Adv. à δίχα dupliciter. Them. δίς, bis. ε. 13.

Ἄνδρα, acc. sing. ε. 269. ἀνδράσι, dat. pl. ut & ἄνδρεσσι, sed hic est Poët. & Ion. ab ἀνὴρ, ὁ, vir. g. ἀνδρὸς. pl. ἄνδρες. ε. 269. 19. 482. 300.

Ἀνδρογόνος, viripara, quæ parit masculum. Sermo est de tempestate seu de die Lunæ. Componitur ex ἀνὴρ, ὁ, vir, & γείνομαι, nascor, quod in præt. med. habet γέγονα. inde γόνος, generatio. ε. 781.

Ἀνδροκτασίας, accus. pl. strages. seu cædes virorum. ab ἀνδροκτασία,

κλεσίαι, ας, ἡ, in dat. ἀνδροκλασίῃ; Ion. ab ἀνὴρ, vir, & κλείνω occido. f. κλεινῶ. act. ἔκλανα. præt. med. ἔκλονα. Ϟ. 228.

Ἀνδρομέῃ, genit. ab ἀνδρόμεος, virilis. per syn speciei, humanus, idem quod βρότεος, ἀνθρώπινος. Th. ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir. α. 256.

Ἀνδροφόνοιο, genit. Ion. ab ἀνδροφόνος, qui virum occidit. ab ἀνὴρ, vir, & φένω, occido, quod in præt. med. πέφονα. α. 98. 420.

Ἀνέηκε, perfect. Act. pro ἀνῆκε, Attice. ab ἀνίημι, remitto, relaxo, f. ἀνήσω. a. 2. ἀνλιῦ. Th. ἵημι. mitto. Ϟ. 495.

Ἀνέθηκα, a. 1. act. ab ἀναθίθημι, impono, dico. Th. τίθημι, pono. ε. 656.

Ἀνελόντα, acc. part. a. 2. act. ab ἀναιρέω aufero, tollo. in a. 2. act. ἀνεῖλον, in part. a. 2. act. ἀνελὼν, όντος, ὁ. ἀνείλετο, sustulit. a. 2. med. ab ἀναιρέομαι, οῦμαι, aufero. Th. αἱρέω, ῶ, capio, f. ήσω, p. ἤρηκα. a. 2. εἷλον. ε. 746. Ϟ. 553.

Ἄνεμος, ου, ὁ, ventus. ἀνέμοιο. gen. Ion. ἀνέμοισι, dat. plur. Ion. ε. 549. 619. 643. 669.

Ἀνεπίξεος, ου, ὁ, ἡ, impolitus, imperfectus. ab ἐπιξέω, in superficie rado, seu scalpo; inde ἀνεπίξεος, scalpendo aut dolando non perfectus. Th. ξέω, rado, polio. f. ξέσω. ε. 744.

Ἀνεπιῤῥικέλων, genit. pl. nondum confectis, vel libatis, h. e. in mensa appositis. ab ἐπιῤῥίζω, sacrifico. Th. ῥίζω, facio. f. ῥέξω, & ἔρξω. p. ἔῤῥεχα, præt. pass. ἔῤῥεγμαι, &c. a. 1. part. ῥεχθεὶς. p. m. ἔροχα & ἔοργα. ε. 746.

Ἀνέῃ, acc. pro ἀνέας. Vide in ἄνδρα. ε. 749. 752.

Ἀνερειψαμένη, abripiens, a. 1. med. part. à verbo ἀνερείπομαι, ex ἀνὰ & ἐρείπω, everto, attraho. f. ψω. Ϟ. 990.

Ἀνεφαίνετο, imperf. ab ἀναφαίνομαι, appareo, manifestus reddor. Th. φαίνω, f. ανῶ, in lucem profero, p. πέφαγκα, a. 1, ἔφηνα, a. 2, ἔφανον, p. m. πέφηνα. Ϟ. 710.

Ἀνήγαγον, 3. pl. a. 2. Att. subduxerunt. pro ἀνῆγον, verbi ἀνάγω, subduco, f. ἀναξω, p. ἀνῆχα, a. 1. pass. ἀνήχθην. Th. ἄγω. duco. Ϟ. 626.

Ἀνήκης, ους, ὁ, ἡ, ab ἀκέω sano, vel ἀκέομαι, οῦμαι, f. ἐσομαι, & ήσομαι. Ϟ. 612.

Ἀνήνορα, accus. sing. ab ἀνήνωρ, iners, ex α priv. & ἀνὴρ vir. ε. 749.

Ἀνὴρ, vir, ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, &c. α. 263.

Ἀνθεῖ, 3. person. præsent. ab ἀνθέω, floreo, f. ήσω, p. ηκα. ab ἄνθος, εος, τὸ, flos. ε. 580.

Ἄνθεια, ἡ. nomen proprium loci. α. 381.

Ἀνθεμόεσσαν, acc. sing. f. g. ab ἀνθεμόεις, εσσα, εν, floridus. ab ἄνθεμον, ου, τὸ, flos. Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos. Ϟ. 887.

Ἄνθεσιν, dat. pl. ab ἄνθος, εος, τὸ, flos. ε. 75. Ϟ. 279.

Ἀνθεῦσι, 3. person. pl. ind. Dorice

rice pro ἀνθῶσι, & hoc pro ἀνθήσωσι, florent. ab ἀνθέω, ῶ, f. ήσω. floreo. Th. ἄνθος, ους, τὸ, flos. s. 225. ϑ. 988.

Ἄνθη, ης, ἡ, nomen urbis. α. 474. quidam ſcribunt Ἄντη.

Ἄνθρωπος, υ, ὁ, ἡ ἡ, homo. apud Platonem in Cratylo, ἐτυμολογεῖται, quaſi ὡς ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε, attente conſiderans, quæ vidit. vel ita dictus. ἀπὸ τοῦ ἄνω ἀθρεῖν, à ſurſum aſpiciendo. s. 49. 470.

Ἀνίσοις, Poëtice, pro ἀνίῃ, 3. perſ. imperf. ex ἀνὰ & ἵημι: in imperf. ἀνίλω, ης, η. & Poëtice, ἀνίσοιον ης, s, ut ἐτύπτεσκον pro ἔτυπτον. Sicuti pro ἦν eram Poëtæ dicunt, ἔσκον, ες, s. Th. ἵημι, vel ἴω, mitto, f. ἥσω. p. εἶκα. aor. 2. ἦν. aor. 2. imperat. ἔς. ϑ. 157.

Ἀνίλω triſtitiam, acc. ab ἀνίη, Ionice ἀνίη, ἡ, mœror. ϑ. 611.

Ἀνίκητος, υ, ὁ, ἡ ἡ, invictus. à νίκαω vinco, f. ήσω. p. νενίκηκα. a. 1. ἐνίκησα. ϑ. 489.

Ἀνιόντα, aor. 2. part. proprie ſurſum euntem, h. e. orientem, ab ἀνίημι: ex ἀνὰ, ἄνω & εἶμι, eo, ſeu ἵημι, idem quod εἶμι. hinc a. 2. act. ἴον, ες, s. tanquam ab εἴω, ſicut à λείπω eſt ἔλιπον, &c. s. 726.

Ἀνιπτόισιν, dativus pl. Ionic. ab ἄνιπτος, ν, ὁ ἡ ἡ, ex α priv. & νίπτω, ψω, lavo. s. 723.

Ἀνιστάμενος, præſ. part. ab ἀνίστημι, exurgo. Th. ἵστημι, ſto, f. στήσω. p. ἕστακα, a. 2. ἔστην. s. 575.

Ἀνολβίῃ, dat. Ion. pro ἀνολβίᾳ, miſeria. ex α priv. & ὄλβιος, beatus. Th. ὄλβος, υ, ὁ. felicitas. q. d. ὅλος βίος. s. 317.

Ἀνόστεος, inoſſis, ex α privat. & ὀστέον, ου, τὸ, os, oſſis, s. 522.

Ἀνστρέφεται, pro ἀναστρέφεται, percurrit. ab ἀνὰ, & στρέφω, verto, f. ψω. p. φα. a. 2. ἔστραφον. ϑ. 763.

Ἀντ', pro ἀντὶ, è regione. & proinde accentus in prima non debet eſſe. s. 725.

Ἄντα, contra. Adv. Poët. item coram. hinc ἀντάω, obviam venio, f. ήσω. ἀντίον, idem quod ἄντα. α. 432. ϑ. 630.

Ἀντεβόλησεν, a. 1. act. ab ἀντιβολέω, occurro, item nanciſcor. cum Genit. f. ήσω. præt. ἀντιβεβόληκα. Th. βάλλω, jacio, percutio. α. 439.

Ἀντὶ, præpoſitio. pro, loco. s. 57. ϑ. 893.

Ἀντία. Adverb. è regione, idem quod ἀντίον. ab Adj. ἀντίος, α, ον, ex adverſo ſtans. Th. ἀντὶ, pro. s. 479.

Ἀντίβιλον, obviam, Adv. ab ἀντίβιος, adverſus. ex ἀντὶ & βία, ας, ἡ. vis. α. 150. 163.

Ἀντιβολήσας, a. 1. act. infinit. vide ἀντεβόλησεν. s. 782.

Ἀντίη, Ion. pro ἀντία, ex ἀντίος, adverſus. Th. ἀντὶ. α. 444. ἀντίος. α. 361.

Ἀντιφερίζειν. præſ. inf. proprie obvium ſe offerre, item contendere, f. ίσω. p. κα. ex ἀντὶ, & φέρω, fero. f. οίσω. a. 1. ἤνεγκα. ϑ. 609.

Ἄντρῳ, dat. ſing. ab ἄντρον, ου, τὸ, antrum. ϑ. 483.

Ἄντυγες, pl. num. ab ἄντυξ, υγος, ἡ. proprie, *ambitus rotæ in curru*: item *orbita*. α. 64.

Ἀνύσας, part. a. 1. act. pro ἀνύσασα, Poët. ab ἀνύω vel ἀνύτω & ἀνύτιλω, perficio. a. 1. ἤνυσα. Notetur τιμῆσις Ἀλφ-- ἀνύσας pro ἀνύσασα metri cauſa, *emenſus*. ε. 633. ϑ. 954. ἀνύσης. ε. 393.

Ἄνωγα, 1. ſing. præt. med. ab ἀνώγω *jubeo*. f. ἀνώξω, a. 1. ἤνωξα. præt. med. ἤνωγα ſeu ἄνωγα. ε. 365. 401. 685.

Ἄξαις, 2. ſing. a. 1. act. opt. ab ἄγνυμι, ſeu ἄγω, *frango*. f. ἄξω. a. 1. ἦξα. ἄξειαν, pro ἄξαιεν, 3. pl. a. 1. act. opt. Æol. ἄξειαι, ας, ε. in 3. pl. ἄξειαν, pro ἄξαιμι, αις, αι. ε. 432. & 438.

Ἄξεινος, ον. Poëticè pro ἄξενος, *ſine hoſpite*. Th. ξένος, ου, ὁ, *hoſpes, peregrinus*. ε. 713.

Ἄξονα, acc. ſing. ab ἄξων, ονος, ὁ, *axis*. circa axem rota agitur, & circumagitur, axe immoto manente. ε. 422. 691.

Ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, *cantus*. ϑ. 60. α. 282. à præt. med. ᾠδα. Th. ἀείδω *cano*. ἀοιδῇσι, dat. pl. Ion. ε. 1.

Ἀοιδὸς, οῦ, ὁ. *cantor*. Vide ſupra ἀοιδὴ. ε. 26. ἀοιδοὶ. ϑ. 95.

Ἄοικος, ον, ὁ ἡ. domo carens. ex α priv. & οἶκος, ου, ὁ, *domus*. ε. 600.

Ἄοκνος ον, ὁ ἡ, impiger. ex α priv. & ὄκνος, ου, ὁ pigritia. ex ὀκ & κνέω *moveo*. quia pigri ſunt veluti trunci, & vix ſe movent. ε. 483.

Ἄορ, ἄορος, τὸ, *enſis*. ab ἀείρω *tollo, ſuſpendo*. α. 221. 457.

Ἀορτος, ου, ὁ. illæſus. ab ὄρνυμι, *vulnero*. f. ὄρσω. α. 157.

Ἀπ', pro ἀπὸ. ab. ε. 28. 313. 545. α. 30.

Ἀπαὶ, præpoſit. pro ἀπὸ, ſicut ὠπόλλωνι pro ὠπόλλωνος, &c. poëticè. Alia exemplaria habent ἀπὸ. α. 409.

Ἀπαλαὶ, mollia. h. e. juvenilia. ab ἁπαλὸς, ἡ, ὁ, *tener, mollis*, quaſi ἁφαλὸς, ab ἁφὴ tactus, quia mollia facile tanguntur. hinc ἀπαλοῖσιν, dat. pl. Ion. pro ἀπαλοῖς. ϑ. 3. & 989. α. 279.

Ἀπάλαμνος, iners. pro ἀπαλάμων, ονος, ex α priv. & παλάμη, ἡ, unde Latinorum *palma*, manus. ε. 20.

Ἀπαλήσεται, *vagabitur*. fut. 1. med. ab ἄλημι vel ἀλάομαι, ῶμαι, *vagor, erro*. in fut. ἀλήσομαι. & in compoſ. ἀπαλήσεται. α. 409.

Ἀπαλόχροος, genit. ab ἀπαλόχροος, ον, ὁ ἡ. quæ tenellum ſeu molle corpus habet. ex ἁπαλὸς, ἡ, ὁ, tener, mollis, & χρὼς, ὠτὸς, ὁ, *cutis*. Th. χρόα *color*. ε. 517.

Ἀπάνευθε, adverb. idem quod ἄνευ, *ſine*, abſque. ϑ. 386.

Ἀπανήνασθαι, *recuſare*. a. 1. med. infinit. ab ἀπαναίνομαι *recuſo*. a. 1. ἀπηνησάμην. ex ἀπὸ & ἀναίνομαι recuſo. quod eſt ab αἰνέω, *laudo*; item *aſſentior*. ε. 452.

Ἀπαν-

Ἅπαντα acc. ſing. ab ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, omnis. & in genit. ἅπαντος, ἁπάσης, ἅπαντος, &c. gen. pl. ἁπασέων, Ion. pro ἁπασῶν. dat. pl. ἅπασιν. ex ἅμα, ſimul, & πᾶς, omnis, ſ. 687. Θ. 79. 361.

Ἅπαντη, *ubique*. adverb. Them. πᾶς, ὁ, omnis. Θ. 524.

Ἁπασέων, gen. pl. Ion. pro ἁπασῶν. Vide in ἅπαντα. Θ. 79.

Ἀπάτη, ἡ, fraus. ex α priv. & πάτος, ου, ὁ. *via*, quum à vera via abducimur. Th. ἀπαλέω, *decipio*. hinc, ἀπατεὼν, ῶνος, ὁ, *impoſtor*. Θ. 224.

Ἀπατήσῃ, f. 1. verbi ἀπαλέω, fallo, f. ήσω. p. ἠπάτηκα. ſ. 46.

Ἀπεδειροτόμησεν, *caput amputaſſet*, a. 1. act. indicat. ex ἀπὸ & δειροτομέω *cervicem abſcindo*, ex δέρη, ης, ſeu δειρὴ, ῆς, ἡ, *cervix, collum*, & τέμνω ſeco, in præt. med. τέτμημαι, *reſecui*. Θ. 281.

Ἀπείρεσος, ου, infinitus. ex α priv. & πείρας; ατος, τὸ. *finis*. α. 204. Θ. 878.

Ἄπειρονα, acc. ſing. ab ἀπείρων, ονος, ὁ, ἡ. infinitus. ex α priv. & πείρας, ατος, τὸ. *terminus*. ſ. 159. α. 472. Θ. 187.

Ἀπέκτανεν, 3. ſing. a. 2. act. indic. ab ἀποκτείνω, *occido*. Them. κτείνω, occido, f. κτενῶ, p. ἔκτονα. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτονον. p. m. ἔκτονα. α. 11.

Ἀπελάμπετο, imperf. paſſ. Th. λάμπω, ſplendeo. f. ψω, p. φα. a. 1. ἔλαμψα. α. 72.

Ἀπελείβετ', 3. ſing. imperf. med. ab ἀπολείβομαι, *deſtillo*. Th. λείβω, libo, fundo, f. ψω. p. λέλειφα. α. 174. 268.

Ἀπεμνήσαντο, 3. pl. a. 1. med. ab ἀπομιμνήσκω, recordor, ſeu ἀπομνάομαι. Them. μνάομαι, memoro, f. μνήσομαι, p. μέμνημαι, a. 1. ἐμνήσθην. Θ. 503.

Ἀπόντος, gen. part. pro ἀπόντος, Ion. ab ἄπειμι, abſum. part. ἀπών, οῦσα, όν. ſ. 365.

Ἀπίσανος, ab Ἀπίσας, ανος, ὁ. nomen viri. q. d. *qui non cecidit*. Θ. 331.

Ἀπίσυθεν, 3. pl. a. 1. paſſ. Æol. vel Bœot. pro ἀπισθήσαν, proruperunt. ſic ἔτυφθεν pro ἐτύφθησαν Æol. Poëtice σ duplicatur & ſ abjicitur. Them. σείω, vel σέλω, *moveo*, agito. f. σω. p. κα. a. 1. ἔσθυα. Θ. 183.

Ἀπίσυτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. pro ἀπισέσθυτο, à σθύω, in præt. paſſ. σέσθυμαι, poëtice ἔσυμαι, item ἔστυμαι. Θ. 859.

Ἀπίχωσιν, omittant, abſtineant. 3. pl. præſ. ſub. ab ἀπέχω, abſtineo. inf. ἀπίχειν. f. ἀφέξω. Th. ἔχω, habeo. ſ. 134. 643.

Ἀπήμονος, ὁ ἡ ἡ. *illæſus*. Th. πῆμα, τος, τὸ, *noxa*. unde πημαίνω, ανῶ, *noceo*. hinc & ἀπήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, illæſus. Θ. 955. ſ. 668.

Ἀπὸ--ἤμησε demeſſuit, a. 1. Ind. ab ἀμάω. f. ήσω. Vide in ἤμησε. Θ. 180.

Ἀπήνης, gen. ab ἀπήνη, ἡ, rheda, vehiculum mulare. α. 273.

Ἀπήυρα, abſtulit. 3. ſing. imperf. act. ab ἀπαυράω eripio. Th.

αὔρας, aura. ἀπαυρέω ergo est quasi τῷ ἀναπνοὴν ἀφαιρεῖμαι, *aufero respirationem*, h. e. *occido*. α. 428.

Ἀπηωρεῦντ', pro ἀπηωρεῦντο, *suspensi erant*, 3. pl. imperf. med. indic. Doricè pro ἀπηωρῶντο, ab ἀπαωρέω, ῶ, ex sublimi dependeo. Th. est αἰωρέω, ῶ. *sursum tollo*. f. ήσω. α. 234.

Ἀπιστία, ἡ, diffidentia. à πίστις, fides. Th. πείθω, σω, persuadeo. ε. 370.

Ἄπωλας, pro ἀπέλας, cui appropinquare tutum non est. à πέλας, adverb. prope. *intractabilis*. Alii vertunt, *ineffigiatus, informis*. ex α priv. & πλασὸς *fictus*, à πλάσσω, *fingo*. & Att. πλάττω. ε. 147. Θ. 151.

Ἄπωλος, Doricè pro ἄπλητος, & hoc pro ἄπλητος magnitudine immensus. inaccessus. per syncopen Τ σ. Th. πλήθω, πλέος, plenus. vel quidem ἄπωλος, idem esse dicunt cum ἄπλας, cui appropinquare tutum non est. Th. πέλας (adverb.) prope. Θ. 153. & 709. α. 147. 230.

Ἀπό, à, ab, præpositio, genit. regens. ἀπὸ δαιτὸς, à convivio, h. e. *post* convivium. ἀπ' ἀρχῆς, ab initio. ε. 195. 740.

Ἀπογυμνωθεὶς, part. a. 1. pass. ab ἀπογυμνόω, nudo. f. σω. Th. γυμνὸς, ή, ὸ. nudus. ε. 728.

Ἀποδῶναι, a. 2. act. infinit. ab ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δέδωκα. a. 2. ἔδων. ε. 347.

Ἀπόδρεπε, præs. imperat. *decerpe*. ab ἀποδρέπω, decerpo. f. ψω. hinc δρέπανον, υ, τὸ. *falx*. ε. 609.

Ἀπὸ--δῦσαι, *exuere, spoliare*, a. 1. act. infinit. ab ἀποδύω *exuo*. Thema, δύω. Linea hæc--solet τμῆσιν notare. Vide in δῦσαι. α. 329.

Ἀπὸ--ἕληται, 3. sing. a. 2. med. subj. ab ἀφαιρέομαι. Vide in ἕληται. ε. 603.

Ἀποθέσθαι, a. 2. med. infinit. ab ἀποτίθημι, depono. Th. τίθημι. ε. 760.

Ἀποθρώσκωσιν, desiliant. 3. plur. præs. subj. Th. θρώσκω, *salio*. α. 375.

Ἀπόθυμον, invisum, *alienum ab animo*. ex ἀπὸ & θυμὸς, ὄ, ὁ, animus. ε. 708.

Ἀπὸ--κέρσε, *incidit*, 3. sing. a. 1. activ. ab ἀποκείρω *detondeo*, item *decutio, spolio*. Th. κείρω. f. κερῶ, & κέρσω. Vide in κέρσε. α. 419.

Ἀποκρύπτασκε, vel ἀποκρύπτεσκε, Ion. pro ἀπέκρυπτε, 3. sing. imperf. activi. α, pro ε, ἀνώμαλον. ab ἀποκρύπτω. *occulto, abscondo*, f. ψω, p. κέκρυφα, a. 2. ἔκρυβον. Th. κρύπτω, abscondo. Θ. 157.

Ἀπολείψας, part. a. 1. act. ab ἀπολείπω, *relinquo*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα. Θ. 793.

Ἀπολήγοι, 3. sing. præs. act. opt. ab ἀπολήγω, *desino*. Th. λήγω, cessare facio. ε. 486.

Ἀπόλ-

Ἀπόλυτο, 3. perſon. ſingul. ab ἀπόλυμαι, pereo, a. 2. med. ἀπωλόμην, perii. Th. ὄλλυμι, perdo, f. ὀλέσω, p. m. ὤλα & Att. ὄλωλα, a 2. m. ἀλόμην. ſ. 761.

Ἀπόλλων, ωνος, ὁ, Sol, eo notatur, prout Latini dicunt, *Non ſemper ridet Apollo.* Plato in Cratylo derivat ἀπὸ τοῦ ἀπολύειν, quod nos liberet à malis, nempe à frigore, & ſterilitate, quæ *Soli* tribui queunt, ceu Dei organo. α. 68. ſ. 769. Ϟ. 14. 347.

Ἀπόλοιτ', 3. ſing. a. 2. med. optat. Vide paulo ante ἀπόλυτο. ſ. 46. 346.

Ἀπὸ--λῦσαι, a. 1. act. infinit. verbi λύω ſolvo. vide λῦσαι. α. 447.

Ἀπομείρεται, ſortitur, 3. præſent. Th. μείρω, partior, ſeu potius μείρομαι. præt. med. ἔμμορα, pro μέμορα. præt. paſſ. μέμαρμαι, & Att. εἵμαρμαι. ſ. 576. Ϟ. 801.

Ἀπονοσήσαντα, acc. part. a. 1. act. ab ἀπονοστέω, *alicunde revertor.* Th. νοστέω, *redeo.* ήσω. ſ. 733.

Ἀποπέμπειν, remittere. præſ. inf. Th. πέμπω, mitto. f. ψω. p. φα. ſ. 87.

Ἀποπνείουσι, part. præſ. f. g. ab ἀπαπνέω, pro πνέω poët. πνείω, f. πνεύσω, flo, ſpiro. Ϟ. 324.

Ἀπόπροθι, adverb. procul. Th. πρὸ ante. ſ. 388.

Ἀποπτάμενος, a. 2. med. part. ab ἀφίπταμαι, avolo. ex ἀπὸ & ἵπταμαι volo, as, f. πτήσομαι, a. 2. ἔπτην. a. 2. m. ἐπτάμην, part. πτάμενος. Ϟ. 285.

Ἀποπτύουσι reſpuunt, 3. pl. ind. præſ. Th. πτύω, ſpuo. f. πτύσω, p. ἔπτυκα, a. 1. ἔπτυσα. ſ. 724.

Ἀπορινόμενα, concitatæ, præſ. paſſ. part. f. g. pl. num. Th. ὄρνυμι, ὄρνυμαι. pro ὄρω, excito, f. ῥῶ, vel ρσω. Ϟ. 9.

Ἀπορραίσειν, fut. 1. act. inf. ab ἀπορραίω, *deſtruo.* item *careo.* Th. ῥαίω, profligo. deſtruo. f. σω. p. ἔρραικα. Ϟ. 393.

Ἀπορρίψουσι, projecturo. dativ. ſing. f. 1. part. Them. ῥίπτω, projicio, f. ψω, p. φα, p. m. ἔρριπα. α. 215.

Ἀπορρύτου, gen. ſing. ab ἀπόρρυτος, *deorſum fluens*, ἀπορρύω. Th. ῥύω idem cum ῥέω. fut. ῥύσω, *fluo.* ſ. 593.

Ἀπὸ--πάμοιο, 2. ſing. a. 2. med. opt. ab ἀπολέμω. Vide in πάμοιο. ſ. 423.

Ἀπότινυται, 3. perſon. ſingul. à τίνυμι & τίνυμαι, idem quod Th. τίω, *punio, honoro.* f. σω. ſ. 245.

Ἀπολύσῃ, luat. a. 1. ſub. 3. perſ. Th. τίω, punio. ſ. 258.

Ἀπολμήξας, part. a. 1. act. ab ἀπολμήγω, abſcindo, f. ξω, a. 2. paſſ. ἐτμάγην. pro ἀποτέμνω. Th. τέμνω, ſeco. ſ. 188.

Ἀπυεγάμους, *privati*, per ſyncopen pro ἀπυεγαμέους, part. a. 1. med. à verbo ἀπυείζω, proprie *abduco in montem*, Ion. pro ἀφοείζω, extermino. ab ὄρος, ους, terminus, vel ab ὄρος,

ὄρος, ους, τὸ, & Ion. εἶρος, εος, τὸ, *mons.* α. 173.

Ἀπόφθιμος, genit. ſingul. part. præſ. ἀποφθίμενος, mortuus, per ſyncop. pro ἀποφθιόμενος, verbi ἀποφθίω, perdo. à φθίω, ἴσω, perdo. Th. φθίω, corrumpo. Ϟ. 606.

Ἀπόφθινύθουσι, 3. pl. præſ. ind. à φθινύθω, perdo. Th. φθίω. ε. 241.

Ἀπόφθίσειε, perdiderit, 3. ſing. a. 1. act. opt Æol. pro ἀποφθίσαι, à φθίω, perdo, pro quo etiam dicitur, φθινύθω, φθείρω. Th. φθίω. ε. 664.

Ἀπύρῳ, dat. ſing. ἄπυρος οἶκος, frigida domus. Th. πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis. ε. 523.

Ἀπώλεσεν, perdidit, a. 1. act. indic. Th. ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω, p. ὤλεκα. Att. ὀλώλεκα. a. 2. m. ὠλόμην. p. m. ὤλα, Att. ὄλωλα. ε. 244.

Ἄρ, per metatheſin pro ῥά. particula expletiva, *certè*, utique. Ϟ. 838.

Ἄρ᾽ pro ἄρα. Differunt ἄρα, *utique*, ἄρα ἂν, & ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *precatio*: item *imprecatio*. ſæpe redundat, & eſt μόριον συμπληρωματικὸν. Vide ε. 49. α. 36. 46.

Ἀρὰ, *execratio*, noxa, damnum. Ion. ἀρὴ, ῆς. Ϟ. 657.

Ἀράβεσσιν, pl. num. part. præſ. f. g. *concutientes* non ſine ſtridore, Doricè pro ἀραβοῦσαι, ab ἀράβω, ῶ, *ſtrepitum ſeu fragorem edo*. f. ήσω. p. ησα. Th. ἄραβος, ου, ὁ, *ſtrepitus*, propriè armorum cadentium in terram. δοῦπος ſonus corporum, aut fragor aquarum delabentium. φλοῖσβος ſonus fluctuum in mari. ἦχος, ſonus reciprocus. φθόγγος ſonus vocis humanæ. βρόμος ſonus ignis crepitantis. τόνος ſonus fidium. κτύπος ſonus ex percuſſione ortus, &c. α. 249. 404.

Ἀραιὰς, acc. pl. f. g. ab ἀραιὸς, ὰ, ὸν, *rarus, a, um*. Oc. πυκνὸς *denſus*. ε. 807.

Ἄραξα, a. 1. Ion. pro ἤραξα, & ἄραξεν pro ἦραξεν. a. 1. ind. Ion. ab ἀράσσω. f. ξω. amputo, abſcindo. α. 364.

Ἀραρυῖαι, pl. n. f. g. part. præt. m. ab ἄρω *apto*. fut. Æolicum eſt ἄρσω (pro ἀρῶ.) unde ἄρσας, ἀρσάμην. in præt. med. ἦρμαι & facta reduplicatione ἄρηρα, poëtice ἄραρα, *adaptatus ſum*. α. 271. 137. Ϟ. 608

Ἀρὰς, acc. pl. ab ἀρὰ, ᾶς, ἡ. precatio, diræ. ε. 724.

Ἀράχνης, ου, ὁ *araneus*, & ἀράχνιον, *tela araneorum*. ε. 473. 775.

Ἀργαῖος, η, ον, *Argæus*, ab Ἄργος, εος, τὸ. nomen urbis in Peloponneſo. Ϟ. 484.

Ἀργαλέ᾽, pro ἀργαλέα, ab ἀργαλέος, ε, difficilis. pro ἀλγαλέος, ab ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*, priori λ mutato in ρ, ad vitandam κακοφωνίαν. Th. ἔργον, opus. Ϟ. 739. 880. ε. 482.

Ἀργείλῳ. Vide paulo ante Ἀργαῖος.

χαῖος. ϑ. 12.

Ἀργειφόντης, Argi occisor, epitheton *Mercurii*. ex Ἄργος, nomen canis, & φόντης per syncopen pro φονητὴς, *occisor*, à φονέω *occido*, ὅτι Ἄργον τὸν κύνα ἀνεῖλε, τυτέστι τὰ λυσσώδη κἠδεπαίδα ἐνθυμήματα. Est interpretatio Tzetzis, quia Argum *canem* sustulit. h. e. cogitationes furiosas. Th. φένω occido. ε. 77

Ἀργίσσω, Genit. Ionicus pro ἀργίσου, ab ἀργίσης, ου, ὁ, *piger*. ab ἀργὸς, ὸν, ὁ ϗ ἡ, otiosus. idem quod ἀεργὸς, ex eoque factum per crasin. Th. ἔργον. opus. ϑ. 870. 379.

Ἀργίῃ, pro ἀργῇ. dat. sing. ab ἀργὴς, ῆτος, ῆτι, ῆτα, per μεταβολὴν & συῤῥολὴν, ὁ, *candidus*. Thema ἄργὸς, *albus*. ϑ. 541.

Ἄργιλλος, à nominativo Ἄργης, ου, ὁ. nomen proprium Cyclopis. ϑ. 140.

Ἀργύρεος, ἑη, εον, argenteus, ab ἄργυρος, argentum; ab ἀργὸς. est album metallum. ἀργυρείης, dat. pl. Ion. pro, ἀργυρέαις. α. 295. 225. ϑ. 779. ε. 127.

Ἀργυροδίνῃσι, accus. à δίνη, ης, ἡ. *vertex*, *gurges*, h. e. argenteos vortices habentem, & ἄργυρος, ου, ὁ, argentum. ϑ. 340.

Ἀργυρόπεζα, ης, ἡ, *argenteos pedes habens*. ex ἄργυρος, argentum, & πέζα, Doricè *pes*, vel malleolus pedis. ϑ. 1006.

Ἀργυρῷ, dat. sing. contractè pro ἀργυρίῳ, ab ἄργυρος, ου, ὁ, argentum. ε. 143.

Ἀργυφέῃ, pro ἀργυφείῃ, dat. sing. ab ἀργύφεος, pro ἄργυφος, alba textura constans. ex ἀργὸς, albus, & ὑφὴ textura, ab ὑφαίνω, vel ὑφάω, ῶ, texo. ϑ. 574.

Ἀρδησκος, ου, ὁ, nomen fluvii. ϑ. 345.

Ἄρειον, compar. n. g. ab ἀρείων, masculino, *melior in prælio*. ab Ἄρης, εος, ὁ, *Mars*. Them. ἀγαθὸς, bonus, ἀρείων, ἄμεινος. ε. 157. 191. 205. α. 120.

Ἄρεος, gen. sing. ab Ἄρης, *Mars*. varie flectitur. in Gen. Ἄρεος & Ἄρηος, item Ἄρης, Ἄρευ, Ion. Ἄρεω. Ἄρες, vocativi casus, ubi η mutatur in ε in 1. contractorum. α. 98. ε. 144.

Ἀρέσανθο, 3. pl. a. 1. med. ab ἀρέσκω, placeo. f. ἀρέσω, a. 1. act. ἤρεσα. *placo*, item *placeo*, p. ἤρεκα. ἀρέσκομαι in a. 1. med. ἠρεσάμην, & poëtice ἀρεσάμην, ω. *placavi*. α. 255.

Ἀρέσθαι, a. 2. med. inf. ab αἴρω, tollo, capio. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα. a. 2. ἦρον. a. 1. pass. ἤρθην. f. 1. pass. ἀρήσομαι. ϑ. 628.

Ἀρετὴ, ἡ, virtus. quasi ab ἀρέσκω, quia per virtutem placemus. ε. 311.

Ἄρῃ, pro Ἄρηα, acc. ab Ἄρης, εος, ὁ, *Mars*. α. 457. ϑ. 922.

Ἄρηαι, ε. 630. α. 107. 2. person. sing. a. 2. med. Ionice pro ἄρῃ. ἄρωμαι, ἄρῃ, ἄρηται. pro

ἄρῃ ſecunda perſ. ἄρηαι. Th. αἴρω. ε. 630. α. 107.

Ἀρηγάμην, Ionice pro ἀρήγειν, præſ. inf. ab ἀρήγω, *auxilior*. α. 121.

Ἄρηϊ, dat. ſing. ab Ἄρης. Ἀρηΐφιλος bellicoſus. ab Ἄρης, Mars, & φίλος, amicus. Ϡ. 317.

Ἀρήϊα, acc. pl. adject. *Mavortia*. ab Ἄρης, ηος, ὁ, *Mars*. α. 108.

Ἄρκιον, pro Ἄρκεα. Sic in N. T. legimus Σωθήτιον pro Σωθέν. Vide Lexicon N. T. α. 59. 333. 425.

Ἀρκεύς, p. med. ab ἧμαι. Vide ſupra ἀφαρῆα. Ϡ. 812.

Ἄρης, *Mars*, genitiv. Ἄρεος, &c. ἀπὸ τοῦ ἄρας, à tollendo. Teutonice krieg von kriegen. Vide in Ἄρσος. α. 192.

Ἀρῆς, gen. Ion. pro ἀρᾶς, ab ἀρή, ᾶς, ἡ, *diræ*, damnum : item *preces*. α. 29. 128. Ϡ. 657.

Ἀρηϊάδην, ab Ἀρηϊάδης, ου, ὁ, nomen patronymicum. α. 57.

Ἀρητὶς, a. 1. paſſ. part. ab αἴρω, *tollo*, f. ρῶ. p. κα. a. 1. ἦρα. ε. 549.

Ἀριάδνην, acc. ab Ἀριάδνη, ης, ἡ, nomen mulieris. Ϡ. 947.

Ἀριδείκετα, acc. pl. ex ἀρὶ, quod in compoſitione valet *valde*, & δεικετὰ pro δεικτὰ, ex δείκνυμι oſtendo. ἀριδείκετος, *præclarum*. ἀριδείκετε vocativ. pro ἀριδείκεται. Ϡ. 385. 543.

Ἀρίζηλος, quem valde æmulamur, ex ἀρὶ, valde, & ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio. Sunt tamen qui malint pro ἀρίδηλος accipere, verſo δ, in ζ, clarus, præclarus. ε. 6.

Ἀρίμοισιν, dat. pl. Ion. nomen loci, Ἄρμοι. Ϡ. 304.

Ἀρισταῖος, nomen viri. Ϡ. 977.

Ἄριστος, ſuperl. proprie *bellicoſiſſimus*, per ſyn. ſp. vero *optimus* in re quavis. ab ἀγαθὸς bonus. in comp. ἀρείων melior. Th. Ἄρης, Mars. ε. 583. 692.

Ἀρκέσῃ, *arcebit*. f. 1. ab ἀρκέω, f. έσω. propulſo. p. ἄρκεκα. α. 358.

Ἄρκιος, α, ὁν ἠ, *promptus, utilis, ſufficiens*. ab ἀρκέω. ε. 368. 349. 499.

Ἄρκτος, Nomen proprium, acc. ab ἄρκτος, ου, ὁ ἡ, *urſa*. per meton. adj. pars mundi borealis. α. 186.

Ἀρκτοῦρος, ου, *urſæ cauda*, ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*, & ἄρκτος, ου, ἡ, *urſa*. ε. 608.

Ἅρμα, τος, τὸ *currus*, ab ἄρω, *adapto*. α. 97. 324. 342.

Ἁρμαλιὴν, acc. ſing. Ion. ab ἁρμαλιὰ, ᾶς, & Ion. ἁρμαλιῆς, ἡ, *cibus, demenſum*. Th. ἄρω, adapto. ε. 558. 765.

Ἄρμυρα, apta, pro ἀρόμυρα, ſic & ἄρμυος, præſ. part. paſſ. pro ἀρόμυος. α. 84. ab ἄρω, apto, fut. ἄρσω & ἀρῶ. Sic ἴκμυος pro ἰκόμυος. ubi eſt ſyncope & ſpiritus mutatio Æolica. ε. 405.

Ἁρμονίη, compages, ab ἁρμόζω, f. σω, *concinnum reddo*. Vide Th. ἄρω. Ϡ. 937. 975.

Ἄρνας, acc. pl. ab ἀρὴς, ἀρνὸς, ὁ ἡ, *agnus*. Ϡ. 23.

Ἄρ-

Ἄρη, nomen urbis. Ἄρηλω. α. 475.

Ἀρηῆται, pro ἀρέηται, 3. singul. præs. med. sub. ab ἀρέομαι ἄρημαι. f. ἥσομαι, reculo, nego. ε. 406.

Ἄρξαθαι, a. 1. med. infin. ab ἄρχω, incipio. f. ξω. p. ἦρχα. a. 1. ἦρξα. ε. 779.

Ἀρόης, οῖς, 2. sing. præs. act. subj. ab ἀρόω, ῶ, aro. in fut. ἀρόσω, p. ἤροκα, a. 1. ἤροσα. ε. 477.

Ἀρόμμαν, Poët. pro ἀρόωμαν, hoc Doricè, pro ἀρόειν, arare, præs. inf. ab ἀρόω, aro. f. όσω. ε. 22.

Ἀρόσης, a. 1. act. subj. ab ἀρόω, aro. f. όσω. a. 1. act. ἤροσα. ε. 483.

Ἀροτὴς, ῆρος, ὁ, arator. Th. ἀρόω, aro. ε. 403.

Ἀρότοιο, genit. Poet. pro ἀρότου, ab ἄροτος, ου, ὁ, aratio: sed ἄροτος, ος, ὁ, tempus arandi. Th. ἀρόω, aro. ε. 382. 448.

Ἄροτρα, pl. n. g. ab ἄροτρον, ου, τὸ, aratrum. Th. ἀρόω, aro. ε. 430.

Ἀροῦν, præs. inf. pro ἀρόειν extra crasin. ἀρόων, præs. part. ab ἀρόω. aro. ε. 427.

Ἄρουρα, ἡ, arvum, h. e. terra arata, culta. Th. ἀρόω, aro. ε. 117. 171. 426.

Ἁρπάζων, præs. part. ab ἁρπάζω, rapio. f. σω. & Dor. ξω. p. ἥρπακα. a. 1. ἥρπασα. hinc ἁρπακτὸς, raptus, rapax. ε. 38. & 682. 318.

Ἅρπαξ, αγος, ὁ, rapax. Th. ἁρπάζω. Hinc per metathesin, est Latinorum *rapax*. ε. 354.

Ἄρπας, acc. pl. ab ἄρπη, ης, ἡ, *falx*, idem quod δρέπανον. Th. ἁρπάζω, rapio. ε. 571.

Ἁρπυίας, acc. pl. rapaces quædam Deæ. ab ἅρπυια, ας, ἡ, *raptrix*. hoc ab ἁρπάζω, rapio. ϑ. 267.

Ἀρρήκτοισι, infractis, dat. pl. Ion. ab ἄρρηκτος infractus. Them. ῥήσσω vel ῥήγνυμι, *frango*, f. ξω, a. 2. ἔρραγον, p. m. ἔρρηγα. ε. 96.

Ἄρρητοι, plur. num. *obscuri*, qui non sunt in ore hominum. ex α priv. particula, & ῥητὸς. Th. ῥέω, dico, f. ῥήσω, p. ἔρρηκα. ε. 4.

Ἀρσάμενος, Æolic. pro ἀρόμενος, part. a. 1. med. ab ἄρω, apto. f. ρῶ, a. 1. ἦρα. α. 320.

Ἄρσενες, masculos. dualis numeri, ab ἄρσην, vel ἄρρην *mas*. ἄρσενες. ε. 435. ϑ. 667.

Ἄρτεμις, ιος, ἡ, Diana, ab Ἄρτεμις, ιδος, ἡ, nomen Idoli, q. d. ἀρτεμὴς *perfectus*. vel, ut alii volunt, ὡς δὴ τὸ ἄϊεσα τέμενεν. ϑ. 14. 918.

Ἀρτιέπεια, ex ἄρτιος *perfectus, integer*, & ἔπος, sermo. Th. ἔπω, dico. ἀρτιεπὴς, ίος, ὁ, ἡ, *verborum concinnator*. Sic & ἡ ἀρτιέπεια, veridica dicitur. ϑ. 29.

Ἄρτος, ου, ὁ, panis. ε. 440.

Ἀρυσάμενος, part. a. 1. med. ab ἀρύομαι, *hausio*. Th. ἀρύω, vel ἀρύτω, f. σω, haurio. ε. 548.

Ἄρχω, impero, f. ξω. p. ἦρχα.

Ἄρχομαι, incipio, imperf. ἠρχό-

ἠεχόμην. perf. ἧεγμαι. a. 1. ἤεχθην. a. 1. m. ἠεξάμην Ἄεχεσθ', pro ἄεχεσθαι, incipe. Helleniſmus, ubi Infinitivus præſ. ponitur pro imper. Ἀεχώμεσθ', præſ. ſub. med. pro ἀεχώμεθα. Th. Ἀεχὴ, ῆς, ἡ, principium. ε. 382. & 707. ϑ. 1. 36.

Ἃς, acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod, Art. ſubjunct. α. 6. ϑ. 187.

Ἄσβεστος, ὁ ἧ ἡ, qui extingui nequit. ex α priv. & σβεστὸς, ex σβέννυμι. f. σβέσω, *extinguo*. p. ἔσβεκα, a. 1. ἔσβεσα. ϑ. 849. 852.

Ἄσβολος, ε, ὁ, nomen proprium auguris. α. 185.

Ἄσιη, limoſa, Ionice, pro ἀσία, ας, ἡ, ab ἄσις, εως, ἡ. *limus*. ab ἄζω exſicco. ϑ. 359.

Ἀσκηθὴς, ὴ, ὸν, nomen verbale, *exercitatus*, elaboratus, ab ἀσκέω *exerceo*. ε. 544.

Ἄσκρῃ, dat. pro Ἄσκρῃι Ion. nomen proprium pagi montani, in quo Heſiodus fuit educatus. ἄσκρη, ας, ἡ, quercus ſterilis. ε. 638.

Ἄσσον, Adverb. *propius*, pro ἐγγὺς, prope. in comparativo ἐγγίων, & ἔσσων, quod etiam dicitur ἄσσων. in neutro genere ἔσσον & ἄσσον. ϑ. 796.

Ἀσπασίως, Adverb. *libenter, cum amplexu*: ab ἀσπάζομαι, f. ἄσομαι, amplector. α. 45.

Ἀσπαστὸς, ὴ, ὸν, amplectendus, optatus, ab ἀσπάζομαι, amplector. α. 42.

Ἀστὸς, ὸ, ὁ ἧ ἡ, quem aſſequi nequeas, immenſus. ut ἄσπετον ὄλβον, *ingentes opes*. ex α priv. & ἑσπομαι, pro ἕπομαι, *ſequor, conſequor, aſſequor*. ε. 377. ϑ. 694.

Ἀσπιδων, gen. ab ἀσπὶς, ιδων, ἡ, *ſcutum*, hinc ἀσπίζω *ſcuto defendo*. α. 417.

Ἀστεμφὴς, φέων, ὁ, ἡ, pro ἀστεμβὴς, *immotus*: utrumque eſt uſitatum. Th. στέμβω, *aſſidue moveo*. item *contumelia afficia*. hinc ἀστεμφέως firmiter. ϑ. 812. 748.

Ἄστεγα, accuſat. ab ἀστὴρ, ἐρος, ὁ, ein ſtern. ϑ. 381.

Ἀστερόεις, η, εσσα, εν, *ſtellis plenus, a, um*. ϑ. 127. 470. ε. 546.

Ἀστεροπῇ, dat. ſing. ab ἀστεροπὴ, fulgur. Poëtis idem quod ἀστεροπὴ, ab ἀστεροπέω, *fulguro*. f. ψω. in a. 2. ἤστεροπον. præt. med. ἤστεροπα. Hinc eſt ἀστεροπὴ, & Poëtice ἀστροπὴ, & ἀστεροπητὴς, *fulgurator*. ab ἀστεροπὴ. α. 322. ϑ. 390. 691.

Ἀστὴρ, ἐρος, ὁ, Stella. ε. 415.

Ἄστρα, pl. ab ἄστρον, τὸ, aſtrum, ſidus. Th. ἀστὴρ, ἐρος, ὁ, Stella. ϑ. 110. 382

Ἀστραῖος, ε, ὁ, nomen proprium viri. ϑ. 376. 378.

Ἄστυ, εος, τὸ, *urbs*, quintæ ſimplicium. Hinc Latinorum *aſtutus*. hinc ἀστεῖος, *elegans*, bel-

gans, bellus, ſcitus. Θ. 91.

Ἀσύμφορος; *incommodus, noxius,* à σύμφορος, commodus. Th. φέρω, f. οἴσω, fero. ε. 780.

Ἀσφαλὲς, tutum. n. g. hinc ἀσφαλέως, tutò. Adv. Th. σφάλλω, everto. Θ. 128. 86.

Ἀσφοδέλῳ, dat. ab ἀσφόδελος, ου, ὁ, *genus plantæ.* ε. 41.

Ἄχεῖν, acc. ab ἄχεις, ιος, ὁ, qui coërceri non poteſt. ex α privat. & ἴσχω ſeu χέω, *contineo, coërceo.* Them. ἔχω, habeo. Θ. 832.

Ἄτεισι, dat. pl. Ion. pro ἄτεις, ab ἄτη, ης, ἡ, *damnum*, ab ἀτάω, *lædo.* ε. 411.

Ἀτάλλων, præſ. part. ab ἀτάλλω, *ereſco, delicate more pueri alor.* Th. ἀτάλος, ου, ὁ, *tener*, juvenilis. ε. 130.

Ἀτὰρ, conjunctio, vel αὐτὰρ Poëtice, idem quod in proſa ἀλλὰ, *ſed*, vel δέ. α. 470. Θ. 198.

Ἀτάρβητος intrepidus, à ταρβέω, *perterreſacio.* Them. τάρβος, εος, τὸ, terror. α. 110.

Ἀτηρήρος, noxius, pro ἀτηρὸς, οῦ, ὁ, per pleonaſmum ſyllabæ τηρ. Gen. Ion. ἀτηρητροῖο. Th. ἄτη, *damnum*, & hoc ab ἀτάω, ῶ, f. ήσω, lædo. Θ. 610.

Ἀτάθαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, improbus, ὅπου θάλλῃ ἡ ἄτη, ubi viget *noxa.* hinc ἀτασθαλίαι, *peccatum*, protervia, *ſtultitia.* εἵνεκ' ἀτασθαλίης propter improbitatem. Θ. 996. ε. 259. 133. Θ. 209. 516.

Ἀτενεῖ, *intento*, ab ἀτενὴς, intentus, ex α intenſivo, quod eſt ex ἄγαν valde, & τείνω, *tendo*, f. τενῶ, p. τέτακα. Θ. 661.

Ἄτεκνος, ὁ ἡ ἡ, *carens ſobole.* à τέκνον, ου, proles. Th. πίλω f. πέξω, pario. a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. ε. 600.

Ἄτερ, *ſine*, abſque, idem quod ἄνευ, χωρὶς, δίχα. ε. 91. α. 15.

Ἀτερπῆ, acc. ſing. ab ἀτερπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, injucundus. Th. τέρπω, *delecto.* ε. 645.

Ἄτη, ης, ἡ, non tantum *damnum* ſignificat, ut eſt proverb. ἐγγύα, πάρδα δ' ἄτη, *ſponde, præſto noxa eſt*: ſed etiam *peccatum.* Iliad. ἰώτα. v. 115. ἄτῃσιν. dat. pl. Ion. pro ἄτης. Th. ἀτάω, ήσω, lædo. ε. 229. 214. 350. α. 93.

Ἀτιμήσουσι, dehonorabunt, ab ἀτιμάω, f. ήσω. hoc ab ἄτιμος, inglorius. quod eſt à τίω, honoro. f. τίσω, præt. act. τέτικα. præt. paſſ. τέτιμαι, unde eſt τιμή. ε. 183. Θ. 395.

Ἀτταλέμμαι, Dorice pro ἀτιτάλλω, per epentheſin τ & π, ἀτιτάλλειν, præſ. inf. delicate nutrire. Vide paulo ante ἀτάλλων. Θ. 480.

Ἀτλαγενέων, gen. pl. ab Ἀτλαγενὴς, ἐος, ὁ, ἡ. *Atlante natus*, ab Ἄτλας, αντος, ὁ, & γείνομαι, naſcor. Θ. 509. 517. ε. 381.

Ἄτλαντος, δος, ἡ, filia Atlantis. Θ. 938.

Ἄτμῇ, dat. ſing. ab ἀτμὴ, ἡ, vapor. Th ἄτμος, ου, ὁ, flatus. ab ἄω *ſpiro.* epentheſis literæ τ. Θ. 862.

ἀμφιλογίαι, ubi ex utraque parte contenditur. ex ἀμφὶ & λέγω, dico. ϑ. 229.

Ἀμφιπολδύω. f. δύσω. obambulo, comitor. Th. πολέω, verso; pro quo Poëtice πολδύω, versor. ε. 801.

Ἀμφιῤῥύτῳ, dat. ab ἀμφίῤῥυτος, circumfluus, ex ἀμφὶ, & ῥύω pro ῥέω, fluo. f. δύσω, p. ἐῤῥδυκα. ϑ. 983.

Ἀμφιρὼ, nomen mulieris. 4. contractorum. ex ἀμφὶ & ῥέω, fluo, &c. ϑ. 360.

Ἀμφισβήτη, nomen mulieris, ex ἀμφὶ & τρίζω strido, fut. τρίσω. à circumstrependo. ϑ. 243. 254. 930.

Ἀμφιτρύων, υωνος, υωνα. Nomen viri, ex ἀμφὶ circum, & τρύω, attero, macero, vexo. τρύμα proprie foramen. item veterator. α. 2. 37. 54. 80. hinc

Ἀμφιτρυωνιάδης, ου, ὁ, filius Amphitryonis. per epenthesin Τ α metri causa pro Ἀμφιτρυωνίδης, ου, ὁ. α. 165. 416. ϑ. 317.

Ἀμφιχέαι, a. 1. act. infinit. ex ἀμφὶ & χέω fundo. f χδύσω. Æol. aorist. 1. act. ἔχδυσσε. & per syncopen Τ σ, ἔχδυα & per novam Τ υ syncopen, ἔχεα. p. κέχδυκα. perf. pass. κέχυμαι. a. 1. pass. ἐχύθην. ε. 65.

Ἀμφότερος, α, ον. ambo. dat. pl. ἀμφοτέροισιν, Ionic. α. 177. 382. ϑ. 771. hinc

Ἀμφοτέρωθεν, utrimque, adverb. Th. ἄμφω, ambo. ϑ. 733.

Ἄμφω. ε. 772. α. 171.

Ἀμώμητος, inculpatus. ἄμωμος, qui est absque omni labe. ex α priv. & μῶμος, ου, ὁ, probrum, dedecus. item derisor. ab Hebr. מום macula. Hinc verbum μωμέομαι, ἐσομαι, cavillor. proverb. paronomasiasticum, Ῥᾴον μωμεῖσθαι ἢ μιμεῖσθαι. α. 102.

Ἀμῶντου, 3. pl. ind. pass. verbi ἀμάω, ῶ, f. ήσω, meto. ϑ. 599.

Ἂν, vocula seu particula potentialis. Poëtæ alioquin pro ea ponunt κε, κεν. ε. 179.

Ἀνὰ, præpositio, pro diversa significatione varios casus regens. ε. 226. 526. ϑ. 91.

Ἀναβάλλεσθαι, præs. inf. differre, procrastinare. Them. βάλλω, f. λῶ. jacio. ἀναβαλλόμενος. ε. 408. 410.

Ἀνάγκη, ης, ἡ, necessitas. ὑπ' ἀνάγκης necessario. ε. 15. ϑ. 517. 615.

Ἄναγον, ducebant, 3. pl. imperf. Poët. pro ἀνῆγον. ab ἄγω duco. f. ξω. p. ἦχα. a. 2. ἤγαγον. α. 280.

Ἀναέλπτα, pl. insperata. ab ἄελπτος, insperatus. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ. ϑ. 660.

Ἀναιδέα, ex α priv. & αἰδὼς, όος, ἡ, pudor. ϑ. 312. 833. ἀναιδὴς, ές, ὁ, ἡ. ἀναιδείη, dat. sing. Ionice, ut & ἀναιδείηφι. φι enim per paragogen additur. ab ἀναίδεια, impudentia. hoc ab ἀναιδὴς, ές, ὁ, ἡ, impudens, ex α priv. & αἰδὼς, όος, ἡ, pudor. αἰδὼς vero ex α priv. & εἴδω video, ab intuendi fuga. ε. 357. & 322.

Ἀναίτιος, inculpatus. ex α priv. & αἰ-

& αἰτία, ἡ. causa. s. 825.

Ἄναχτα, acc. sing. ab ἄναξ, rex, ἄνακτος. s. 69. Θ. 347. α. 197. 226. Θ. 493.

Ἀνάξειν, fut. 1. act. infin. ab ἀνάσσω, regno. f. ἀνάξω. p. χα. a. 1. ἤναξα. & Ionic. ἄνηξα, ἀνάξειν. Θ. 837. Distinguitur ab ἀνάω f. ἀνάξω ex sola contextus serie. Θ. 491.

Ἀνάπνευς, non respirans. ex α priv. & πνέω, spiro, f. πνεύσω. Θ. 797.

Ἀνάσσῃ, præs. ind. Vide ἀνάξειν. Θ. 506.

Ἀνασσείουσα, quatiens, est f. g. part. a. 1. act. Poët. ab ἀνασσείω, quatio. Th. est σείω, moveo. f. σείσω, p. σέσεικα. α. 344.

Ἄνασσον, Ionic. & Poëtice pro ἤνασσον, 3. pl. imperf. act. ab ἀνάσσω, regno. vide ἀνάξειν. Θ. 1015. α. 328.

Ἀνασρωφῶ, converte. præs. infin. act. pro imperat. Hellenismus. ab ἀνασρωφάω. verto. Th. est σρέφω, verto. f. ψω. p. ἔσρεφα. a. 2. ἔσραφον. hinc σροφή, ῆς, ἡ. versio, flexus. & hinc σροφάω verso, circumago, Poëtice σρωφάω, idem. α. 121.

Ἄναυδος, ος, ὁ, ἡ. mutus, idem quod ἄφωνος. Th. ἡ αὐδή, vox. Θ. 797.

Ἄναυρος, nomen viri, sine aura, vento. Th. αὖρα, aura, ventus. item torrens, & tum est ex α valde & ναίω fluo. α. 477.

Ἀναχάσασθαι, a. 1. med. infinit. Poëtice, pro ἀναχάσασθαι, ab ἀναχάζω, recedo. Th. χάζω. f. ἄσω. recedo. α. 336.

Ἀναφυσιόωντες, præs. part. videtur oriri à φυσιόω, inflo, hinc φύσα, ης, ἡ, follis, blas-balg. Th. φυσάω sufflo. Sed esse à φυσίαω, anhelo, patet ex declinatione hujus part. Nam pro ἀναφυσιῶντες, dicunt Poëtæ ἀναφυσιόωντες, ab ἀναφυσιάω ῶ: Poëticè ἀναφυσιόω: sicut pro ὁράω ὁρῶ dicunt ὁρόω, ubi ο μικρὸν præponunt præcedente syllaba brevi, ω vero præcedente syllaba longa. ἀναφυσιόωντες vero ab ἀναφυσιόω, contracte ἀναφυσιῶντες, neque ω habet, neque ο ante se ferre potest. α. 211.

Ἀναψύξαι, a. 1. act. infin. ab ἀναψύχω refocillo, recreo. Sicut ventus æstuantem reficit, ita quies laboribus exhaustum. Th. ψύχω, f. ξω, refrigero. s. 606.

Ἄνδιχα, pro ἀνάδιχα, divisim, Adv. à δίχα dupliciter. Them. δίς, bis. s. 13.

Ἄνδρα, acc. sing. s. 269. ἀνδράσι, dat. pl. ut & ἄνδρεσσι, sed hic est Poët. & Ion. ab ἀνήρ, ὁ, vir. g. ἀνδρὸς. pl. ἄνδρες. s. 269. 19. 482. 300.

Ἀνδροτήρ, viripara, quæ parit masculum. Sermo est de tempestate seu de die Lunæ. Componitur ex ἀνήρ, ὁ, vir, & γείνομαι, nascor, quod in præt. med. habet γέγνα. inde γόνος, generatio. s. 781.

Ἀνδροκτασίας, accus. pl. strages. seu cædes virorum. ab ἀνδρο-

χλαίνα, ας, ἡ, in dat. ἀνδροχλαίνῃ; Ion. ab ἀνὴρ, vir, & κλείνω occido. f. κλενῶ. act. ἔκλανα. præt. med. ἔκλυνα. ϑ. 228.

Ἀνδρομέᾳ, genit. ab ἀνδρόμεος, virilis. per ſyn ſpeciei, humanus, idem quod βρότεος, ἀνθρώπινος. Th. ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir. α. 256.

Ἀνδροφόνοιο, genit. Ion. ab ἀνδροφόνος, qui virum occidit. ab ἀνὴρ, vir, & φένω, occido, quod in præt. med. πέφονα. α. 98. 420.

Ἀνέηκε, perfect. Act. pro ἀνῆκε, Attice. ab ἀνίημι, remitto, relaxo, f. ἀνήσω. a. 2. ἀνλῶ. Th. ἵημι. mitto. ϑ. 495.

Ἀνέθηκα, a. 1. act. ab ἀναϑέτημι, impono, dico. Th. τίθημι, pono. ε. 656.

Ἀνελόντα, acc. part. a. 2. act. ab ἀναιρέω aufero, tollo. in a. 2. act. ἀνεῖλον, in part. a. 2. act. ἀνελὼν, όντος, ὁ. ἀνείλετο, ſuſtulit. a. 2. med. ab ἀναιρέομαι, οῦμαι, aufero. Th. αἱρέω, ῶ, capio, f. ήσω, p. ῄρηκα. a. 2. εἷλον. ε. 746. ϑ. 553.

Ἄνεμος, ου, ὁ, ventus. ἀνέμοιο. gen. Ion. ἀνέμοισι, dat. plur. Ion. ε. 549. 619. 643. 669.

Ἀνεπίξεστον, ου, ὁ, ἡ, impolitus, imperfectus. ab ἐπιξέω, in ſuperficie rado, ſeu ſcalpo; inde ἀνεπίξεστος, ſcalpendo aut dolando non perfectus. Th. ξέω, rado, polio. f. ξέσω. ε. 744.

Ἀνεπιῤῥέκτων, genit. pl. nondum confectis, vel libatis, h. e. in menſa appoſitis. ab ἐπιῤῥέζω, ſacrifico. Th. ῥέζω, facio. f. ῥέξω, & ἔρξω. p. ἔῤῥεχα, præt. paſſ. ἔῤῥεγμαι, &c. a. 1. part. ῥεχθεὶς. p. m. ἔροχα & ἔοργα. ε. 746.

Ἀνίε, acc. pro ἀνίεμεν, Vide in ἄνδεμεν. ε. 749. 752.

Ἀνερειψαμένη, abripiens, a. 1. med. part. à verbo ἀνερείπομαι, ex ἀνὰ & ἐρείπω, everto, attraho. f. ψω. ϑ. 990.

Ἀνεφαίνετο, imperf. ab ἀναφαίνομαι, appareo, manifeſtus reddor. Th. φαίνω, f. ανῶ, in lucem profero, p. πέφαγκα, a. 1, ἔφηνα, a. 2, ἔφανον, p. m. πέφηνα. ϑ. 710.

Ἀνήγαγον, 3. pl. a. 2. Att. ſubduxerunt. pro ἀνῆγον, verbi ἀνάγω, ſubduco, f. ἀνάξω, p. ἀνῆχα, a. 1. paſſ. ἀνήχθην. Th. ἄγω. duco. ϑ. 626.

Ἀνήκεστος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ab ἀκέω ſano, vel ἀκέομαι, οῦμαι, f. ἀκεσομαι, & ἠσομαι. ϑ. 612.

Ἀνήνορα, accuſ. ſing. ab ἀνήνωρ, iners, ex α priv. & ἀνὴρ vir. ε. 749.

Ἀνὴρ, vir, ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, &c. ε. 263.

Ἀνθεῖ, 3. perſon. præſent. ab ἀνθέω, floreo, f. ήσω, p. κα. ab ἄνθος, ους, τὸ, flos. ε. 580.

Ἄνθεια, ἡ. nomen proprium loci. α. 381.

Ἀνθεμόεσσαν, acc. ſing. f. g. ab ἀνθεμόεις, εσσα, εν, floridus. ab ἄνθεμον, ου, τὸ, flos. Th. ἄνθος, ους, τὸ, flos. ϑ. 887.

Ἄνθεσιν, dat. pl. ab ἄνθος, ους, τὸ, flos. ε. 75. ϑ. 279.

Ἀνθεῦσι, 3. perſon. pl. ind. Dorice

rice pro ἀνθῶσι, & hoc pro ἀνθήσει, florent. ab ἀνθέω, ῶ, f. ήσω. floreo. Th. ἄνθος, ες, τὸ, flos. s. 225. ϑ. 988.

Ἄνθη, ης, ἡ, nomen urbis. α. 474. quidam ſcribunt Ἄντη.

Ἄνθρωπος, υ, ὁ, ἡ, homo. apud Platonem in Cratylo, ἐτυμολογεῖται, quaſi ὡς ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε, attente conſiderans, quæ vidit. vel ita dictus. ὡϑὸ τὸ ἄνω ἀθρεῖν, à ſurſum aſpiciendo. s. 49. 470.

Ἀνίσσας, Poëtice, pro ἀνίη, 3. perſ. imperf. ex ἀνὰ & ἵημι: in imperf. ἀνίλω, ης, η. & Poëtice, ἀνίσσον ες, s, ut ἐτύπτισκον pro ἔτυπτον. Sicuti pro ἦν *eram* Poëtæ dicunt, ἴσκον, ες, s. Th. ἵημι, vel ἴω, mitto, f. ήσω. p. εἶκα. aor. 2. ἦν. aor. 2. imperat. ἔς. ϑ. 157.

Ἀνίλω *triſtitiam*, acc. ab ἀνία, Ionice ἀνίη, ἡ, *mœror*. ϑ. 611.

Ἀνίκητος, ε, ὁ, ἡ, invictus. à νίκαω *vinco*, f. ήσω. p. νενίκηκα. a. 1. ἐνίκησα. ϑ. 489.

Ἀνιόντα, aor. 2. part. proprie *ſurſum euntem*, h. e. *orientem*, ab ἀνίημι: ex ἀνὰ, ἄνω & εἶμι, *eo*, ſeu ἵημι, idem quod εἶμι. hinc a. 2. act. ἴον, ες, s. tanquam ab εἴω, ſicut à λείπω eſt ἔλιπον, &c. s. 726.

Ἀνίπτοισιν, dativus pl. Ionic. ab ἄνιπτος, ε, ὁ, ἡ, ex α priv. & νίπτω, ψω, lavo. s. 723.

Ἀνιστάμενος, præſ. part. ab ἀνίστημι, exurgo. Th. ἵστημι, ſto, f. στήσω. p. ἕστηκα, a. 2. ἔστην. s. 575.

Ἀνολβίη, dat. Ion. pro ἀνολβίᾳ, miſeria. ex α priv. & ὄλβιος, beatus. Th. ὄλβος, υ, ὁ. *felicitas*. q. d. ἄλος βίος. s. 317.

Ἀνόστους, *inoſſis*, ex α privat. & ὀστέον, ἔν, τὸ, *os*, *oſſis*, s. 522.

Ἀνστρέφεται, pro ἀναστρέφεται, percurrit. ab ἀνὰ, & στρέφω, verto, f. ψω. p. φα. a. 2. ἔστροφον. ϑ. 763.

Ἀντ', pro ἀντὶ, è regione. & proinde accentus in prima non debet eſſe. s. 725.

Ἄντα, *contra*. Adv. Poët. item *coram*. hinc ἀντάω, *obviam venio*, f. ήσω. ἀντίον, idem quod ἄντα. α. 432. ϑ. 630.

Ἀντεβόλησεν, a. 1. act. ab ἀντιβολέω, *occurro*, item *nanciſcor*. cum Genit. f. ήσω. præt. ἀντιβεβόληκα. Th. βάλλω, jacio, percutio. α. 439.

Ἀντὶ, præpoſitio. *pro*, *loco*. s. 57. ϑ. 893.

Ἀντία. Adverb. *è regione*, idem quod ἀντίον. ab Adj. ἀντίος, α, ον, *ex adverſo ſtans*. Th. ἀντὶ, pro. s. 479.

Ἀντιβίλω, *obviam*, Adv. ab ἀντίβιος, *adverſus*. ex ἀντὶ & βία, ας, ἡ. *vis*. α. 150. 163.

Ἀντιβολῆσαι, a. 1. act. infinit. vide ἀντεβόλησεν. s. 782.

Ἀντίη, Ion. pro ἀντία, ex ἀντίος, adverſus. Th. ἀντὶ. α. 444. ἀντίος. α. 361.

Ἀντιφερίζειν. præſ. inf. proprie *obvium ſe offerre*, item *contendere*, f. ίσω. p. ικα. ex ἀντὶ, & φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. ϑ. 609.

Ἄντρῳ, dat. ſing. ab ἄντρον, ου, τὸ, antrum. Θ. 483.

Ἄντυγες, pl. num. ab ἄντυξ, υγος, ἡ. proprie, *ambitus rotæ in curru*: item *orbita*. α. 64.

Ἀνύσας, part. a. 1. act. pro ἀνύσσας, Poët. ab ἀνύω vel ἀνύτω & ἀνύτλω, perficio. a. 1. ἤνυσα. Notetur τμῆσις ἀλφ--ἀνύσας pro ἀνύσσας metri cauſa, *menſus*. ε. 633. Θ. 954. ἀνύσσης. ε. 393.

Ἄνωγα, 1. ſing. præt. med. ab ἀνάω *jubeo*. f. ἀνώξω, a. 1. ἤνωξα. præt. med. ἤνωγα ſcu ἄνωγα. ε. 365. 401. 685.

Ἄξαις, 2. ſing. a. 1. act. opt. ab ἄγνυμι, ſeu ἄγω, *frango*. f. ἄξω. a. 1. ἦξα. ἄξειαν, pro ἄξαιεν, 3. pl. a. 1. act. opt. Æol. ἄξειαι, ας, ε. in 3. pl. ἄξειαν, pro ἄξαιμι, αις, αι. ε. 432. & 438.

Ἄξεινος, ον. Poëticè pro ἄξενος, *ſine hoſpite*. Th. ξένος, ου, ὁ, *hoſpes, peregrinus*. ε. 713.

Ἄξονα, acc. ſing. ab ἄξων, ονος, ὁ, *axis*. circa axem rota agitur, & circumagitur, axe immoto manente. ε. 422. 691.

Ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, *cantus*. Θ. 60. α. 282. à præt. med. ἠοιδα. Th. ἀείδω *cano*. ἀοιδῇσι, dat. pl. Ion. ε. 1.

Ἀοιδὸς, οῦ, ὁ. *cantor*. Vide ſupra ἀοιδὴ. ε. 26. ἀοιδοὶ. Θ. 95.

Ἄοικος, ον, ὁ ἡ. domo carens. ex α priv. & οἶκος, ου, ὁ, *domus*. ε. 600.

Ἄοκνος ον, ὁ ἡ, impiger. ex α priv. & ὄκνος, ου, ὁ pigritia. ex ὀκ & κνέω *moveo*. quia pigri ſunt veluti trunci, & vix ſe movent. ε. 483.

Ἄορ, ἄορος, τὸ, *enſis*. ab ἀείρω *tollo, ſuſpendo*. α. 221. 457.

Ἀρρὸς, ον, ὁ. illæſus. ab ἄραβος, *vulnero*. f. ήσω. α. 157.

Ἀπ', pro ἀπὸ. ab. ε. 28. 313. 545. α. 30.

Ἀπαὶ, præpoſit. pro ἀπὸ, ſicut ωπὶ pro ωπὸ, &c. poëticè. Alia exemplaria habent ἀπὸ. α. 409.

Ἀπαλὰ, mollia. h. e. juvenilia. ab ἁπαλὸς, ὴ, ὸν, *tener, mollis*, quaſi ἁφαλὸς, ab ἁφὴ tactus, quia mollia facile tanguntur. hinc ἁπαλοισιν, dat. pl. Ion. pro ἁπαλοις. Θ. 3. & 989. α. 279.

Ἀπάλαμνος, iners. pro ἀπαλάμων, ονος, ex α priv. & παλάμη, ἡ, unde Latinorum *palma*, manus. ε. 20.

Ἀπαλήσεται, *vagabitur*. fut. 1. med. ab ἄλημι vel ἀλάομαι, ῶμαι, *vagor, erro*. in fut. ἀλήσομαι. & in compoſ. ἀπαλήσεται. α. 409.

Ἀπαλόχροος, genit. ab ἀπαλόχροος, ον, ὁ ἡ. quæ tenellum ſeu molle corpus habet. ex ἁπαλὸς, ὴ, ὸν, tener, mollis, & χρὼς, ὠτὸς, ὁ, *cutis*. Th. χρόα *color*. ε. 517.

Ἀπάνευθε, adverb. idem quod ἄνευ, *ſine*, abſque. Θ. 386.

Ἀπαναίνεσθαι, *recuſare*. a. 1. med. infinit. ab ἀπαναίνομαι *recuſo*. a. 1. ἀπηναίμην. ex ἀπὸ & ἀναίνομαι recuſo. quod eſt ab αἰνέω, *laudo*; item *aſſentior*. ε. 452.

Ἀπαυ-

Ἅπαντα acc. sing. ab ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, omnis. & in genit. ἅπαντος, ἁπάσης, ἅπαντος, &c. gen. pl. ἁπασέων, Ion. pro ἁπασῶν. dat. pl. ἅπασιν. ex ἅμα, simul, & πᾶς, omnis, ε. 687. Θ. 79. 361.

Ἁπάντη, *ubique*. adverb. Them. πᾶς, ὁ, omnis. Θ. 524.

Ἁπασέων, gen. pl. Ion. pro ἁπασῶν. Vide in ἅπαντα. Θ. 79.

Ἀπάτη, ἡ, fraus. ex α priv. & πάτος, υ, ὁ. *via*, quum à vera via abducimur. Th. ἀπαλέω, *decipio*. hinc, ἀπατεὼν, ῶνος, ὁ, *impostor*. Θ. 224.

Ἀπατήσῃ, f. 1. verbi ἀπαλέω, fallo, f. ήσω. p. ἠπάτηκα. ε. 46.

Ἀπεδειροτόμησεν, *caput amputasset*, a. 1. act. indicat. ex ἀπὸ & δειροτομέω *cervicem abscindo*, ex δέρη, ης, seu δειρὴ, ῆς, ἡ, *cervix, collum*, & τέμνω seco, in præt. med. τέτμημαι, *resecui*. Θ. 281.

Ἀπείρεσος, ον, infinitus. ex α priv. & πέρας, ατος, τὸ. *finis*. α. 204. Θ. 878.

Ἀπείρονα, acc. sing. ab ἀπείρων, ονος, ὁ, ἡ. infinitus. ex α priv. & πέρης, ατος, τὸ. *terminus*. ε. 159. α. 472. Θ. 187.

Ἀπέκτανεν, 3. sing. a. 2. act. indic. ab ἀποκτείνω, *occido*. Them. κτείνω, occido, f. κτενῶ, p. ἔκτονα. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον. p. m. ἔκτονα. α. 11.

Ἀπελάμπετο, imperf. pass. Th. λάμπω, splendeo. f. ψω, p. φα. a. 1. ἔλαμψα. α. 72.

Ἀπελείετ', 3. sing. imperf. med. ab ἀπολείβομαι, *destillo*. Th. λείβω, libo, fundo, f. ψω. p. λέλειφα. α. 174. 268.

Ἀπεμνήσαντο, 3. pl. a. 1. med. ab ἀπομιμνήσκω, recordor, seu ἀπομνάομαι. Them. μνάομαι, memoro, f. μνήσομαι, p. μέμνημαι, a. 1. ἐμνήσθην. Θ. 503.

Ἀπεόντος, gen. part. pro ἀπόντος, Ion. ab ἄπειμι, absum. part. ἀπὼν, ὄντος, ὄν. ε. 365.

Ἀπέσυλος, ab Ἀπέσας, αντος, ὁ. nomen viri. q. d. *qui non cecidit*. Θ. 331.

Ἀπέσυθεν, 3. pl. a. 1. pass. Æol. vel Bœot. pro ἀπεσύθησαν, proruperunt. sic ἔπυθεν pro ἐπύθησαν Æol. Poëtice σ duplicatur & s abjicitur. Them. σείω, vel σύω, *moveo*, agito. f. σω. p. κα. a. 1. ἔσυσα. Θ. 183.

Ἀπέσυτο, 3. singul. plusq. perf. pass. pro ἀπεσέσυτο, à σύω, in præt. pass. σέσυμαι, poëtice ἔσυμαι, item ἔσυμαι. Θ. 859.

Ἀπέχωσιν, omittant, abstineant. 3. pl. præs. sub. ab ἀπέχω, abstineo. inf. ἀπέχειν. f. ἀφέξω. Th. ἔχω, habeo. ε. 134. 643.

Ἀπήμαντος, ὁ ἡ ἡ. *illæsus*. Th. πῆμα, τος, τὸ, *noxa*. unde πημαίνω, ανῶ, *noceo*. hinc & ἀπήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, illæsus. Θ. 955. ε. 668.

Ἀπὸ--ήμησε demessuit, a. 1. Ind. ab ἀμάω. f. ήσω. Vide in ἤμησε, Θ. 180.

Ἀπήνης, gen. ab ἀπήνη, ἡ, rheda, vehiculum mulare. α. 273.

Ἀπήυρα, abstulit. 3. sing. imperf. act. ab ἀπαυράω eripio. Th.

αὔρης, aura. ἀπαυρέω ergo est quasi τὴν ἀναπνοὴν ἀφαιρῶμαι, *aufero respirationem*, h. e. *occido*. α. 428.

Ἀπηωρεῦντ', pro ἀπηωρεῦντο, *suspensi erant*, 3. pl. imperf. med. indic. Doricè pro ἀπηωρῶντο, ab ἀπαωρέω, ῶ, ex sublimi dependeo. Th. est αἰωρέω, ῶ. *sursum tollo*. f. ήσω. α. 234.

Ἀπιστία, ἡ, diffidentia. à πίστις, fides. Th. πείθω, σω, persuadeo. ε. 370.

Ἄπωλας, pro ἀπέλας, cui appropinquare tutum non est. à πέλας, adverb. prope. *intractabilis*. Alii vertunt, *ineffigiatus*, *informis*. ex α priv. & πωλαὸς *fictus*, à πωλάσσω, *fingo*. & Att. πωλάττω. ε. 147. θ. 151.

Ἄπωλος, Doricè pro ἄπωλος, & hoc pro ἄπλητος magnitudine immensus. inaccessus. per syncopen τ & σ. Th. πωλήω, πωλέω, plenus. vel quidem ἄπωλος, idem esse dicunt cum ἄπωλας, cui appropinquare tutum non est. Th. πέλας (adverb.) prope. θ. 153. & 709. α. 147. 230.

Ἀπό, à, ab, præpositio, genit. regens. ἀπὸ δαιτὸς, à convivio, h. e. *post* convivium. ἀπ' ἀρχῆς, ab initio. ε. 195. 740.

Ἀπογυμνωθεὶς, part. a. 1. pass. ab ἀπογυμνόω, nudo. f. σω. Th. γυμνὸς, ή, ὸ. nudus. ε. 728.

Ἀπόδωσιν, a. 2. act. infinit. ab ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δέδωκα. a. 2. ἔδων. ε. 347.

Ἀπόδρεπε, præs. imperat. *decerpe*. ab ἀποδρέπω, decerpo. f. ψω. hinc δρέπανον, υ, τὸ. *falx*. ε. 609.

Ἀπὸ--δῦσαι, *exuere*, *spoliare*, a. 1. act. infinit. ab ἀποδύω *exuo*. Thema, δύω. Linea hæc--solet τμῆσιν notare. Vide in δῦσαι. α. 329.

Ἀπὸ--ἕλητας, 3. sing. a. 2. med. subj. ab ἀφαιρέομαι. Vide in ἕλητας. ε. 603.

Ἀποθέσθαι, a. 2. med. infinit. ab ἀποτίθημι, depono. Th. τίθημι. ε. 760.

Ἀποθρώσκωσιν, desiliant. 3. plur. præs. subj. Th. θρώσκω, *salio*. α. 375.

Ἀποθυμιον, invisum, *alienum ab animo*. ex ἀπὸ & θυμὸς, ὔ, ὸ, animus. ε. 708.

Ἀπὸ--κέρσε, *incidit*, 3. sing. a. 1. activ. ab ἀποκείρω *detondeo*, item *decutio*, *spolio*. Th. κείρω. f. κερῶ, & κέρσω. Vide in κέρσε. α. 419.

Ἀποκρύπτασκε, vel ἀποκρύπτεσκε, Ion. pro ἀπέκρυπτε, 3. sing. imperf. activi. α, pro ε, ἀνώμαλον. ab ἀποκρύπτω. *occulto*, *abscondo*, f. ψω, p. κέκρυφα, a. 2. ἔκρυβον. Th. κρύπτω, abscondo. θ. 157.

Ἀπολείψας, part. a. 1. act. ab ἀπολείπω, *relinquo*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα. θ. 793.

Ἀπολήγει, 3. sing. præs. act. opt. ab ἀπολήγω, *desino*. Th. λήγω, cessare facio. ε. 486.

Ἀπόλ-

Ἀπόλυντο, 3. perſon. ſingul. ab ἀπόλυμαι, *pereo*, a. 2. med. ἀπωλόμην, perii. Th. ὄλλυμι, perdo, f. ὀλέσω, p. m. ὤλα & Att. ὄλωλα, a 2. m. ὠλόμην. s. 761.

Ἀπόλλων, ωνος, ὁ, Sol, eo notatur, prout Latini dicunt, *Non ſemper ridet Apollo.* Plato in Cratylo derivat ἀπὸ τοῦ ἀπολύειν, quod nos liberet à malis, nempe à frigore, & ſterilitate, quæ *Soli* tribui queunt, ceu Dei organo. a. 68. s. 769. ϑ. 14. 347.

Ἀπόλοιτ', 3. ſing. a. 2. med. optat. Vide paulo ante ἀπόλυντο. s. 46. 346.

Ἀπὸ--λῦσαι, a. 1. act. infinit. verbi λύω ſolvo. vide λῦσαι. a. 447.

Ἀπομείρεται, ſortitur, 3. præſent. Th. μείρω, partior, ſeu potius μείρομαι. præt. med. ἔμμορα, pro μέμορα. præt. paſſ. μέμαρμαι, & Att. ἔμμαρμαι. s. 576. ϑ. 801.

Ἀπονοστήσαντα, acc. part a. 1. act. ab ἀπονοστέω, *alicunde revertor.* Th. νοστέω, *redeo.* ήσω. s. 733.

Ἀποπέμπειν, remittere. præſ. inf. Th. πέμπω, mitto. f. ψω. p. φα. s. 87.

Ἀποπνείουσι, part. præſ. f.g. ab ἀπαπνέω, pro πνέω poët. πνείω, f. πνεύσω, flo, ſpiro. ϑ. 324.

Ἀπόπροθι, adverb. procul. Th. πρόθι ante. s. 388.

Ἀποπτάμενος, a. 2. med. part. ab ἀφίπταμαι, avolo. ex ἀπὸ & ἵπταμαι *volo, as*, f. πτήσομαι, a. 2. ἔπτην. a. 2. m. ἐπτάμην, part. πτάμενος. ϑ. 285.

Ἀποπτύουσι reſpuunt, 3. pl. ind. præſ. Th. πτύω, ſpuo. f. πτύσω, p. ἔπτυκα, a. 1. ἔπτυσα. s. 724.

Ἀπορνύμεναι, concitatæ, præſ. paſſ. part. f. g. pl. num. Th. ὄρνυμι, ὄρνυμαι. pro ὄρω, excito, f. ῥῶ, vel ρσω. ϑ. 9.

Ἀποῤῥαίσειν, fut. 1. act. inf. ab ἀπορραίω, *deſtruo.* item *careo.* Th. ῥαίω, profligo. deſtruo. f. σω. p. ἔῤῥαικα. ϑ. 393.

Ἀποῤῥίψουσι, projecturo. dativ. ſing. f. 1. part. Them. ῥίπτω, projicio, f. ψω, p. φα, p. m. ἔῤῥιπα. a. 215.

Ἀποῤῥύτου, gen. ſing. ab ἀπόῤῥυτος, *deorſum fluens*, ἀποῤῥύω. Th. ῥύω idem cum ῥέω. fut. ῥεύσω, *fluo.* s. 593.

Ἀπὸ--τάμοιο, 2. ſing. a. 2. med. opt. ab ἀποτέμνω. Vide in τάμοιο. s. 423.

Ἀποτίνυται, 3. perſon. ſingul. à τίνυμι & τίνυμαι, idem quod Th. τίω, *punio, honoro.* f. σω. s. 245.

Ἀποτίσῃ, luat. a. 1. ſub. 3. perſ. Th. τίω, punio. s. 258.

Ἀπολμήξας, part. a. 1. act. ab ἀπολμήγω, abſcindo, f. ξω, a. 2. paſſ. ἐτμάγην. pro ἀπέτμων. Th. τέμνω, ſeco. s. 188.

Ἀπυεσάμενοι, *privati*, per ſyncopen pro ἀπυελισάμενοι, part. a. 1. med. à verbo ἀπυελίζω, proprie *abduco in montem*, Ion. pro ἀφοελίζω, extermino. ab ὄρος, ους, terminus, vel ab ὄρος,

ὄρος, ους, τὸ, & Ion. ὖρος, ους, τὸ, *mons.* α. 173.

Ἀπορθιμένε, genit. ſingul. part. præſ. ἀπορθιμένος, mortuus, per ſyncop. pro ἀπορθιόμενος, verbi ἀπορθίω, perdo. à φθίω, ἴσω, perdo. Th. φθίω, corrumpo. Ϟ. 606.

Ἀπορθινύθεσι, 3. pl. præſ. ind. à φθινύθω, perdo. Th. φθίω. ſ. 241.

Ἀπορθίσειε, perdiderit, 3. ſing. a. 1. act. opt Æol. pro ἀπορθίσαι, à φθίω, perdo, pro quo etiam dicitur, φθινύθω, φθείρω. Th. φθίω. ſ. 664.

Ἀπύρῳ, dat. ſing. ἄπυρος οἶκος, frigida domus. Th. πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis. ſ. 523.

Ἀπώλεσεν, perdidit, a. 1. act. indic. Th. ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω, p. ὤλεκα. Att. ὀλώλεκα. a. 2. m. ὠλόμην. p. m. ὤλα, Att. ὄλωλα. ſ. 244.

Ἄρ, per metatheſin pro ῥά. particula expletiva, *certè*, utique. Ϟ. 838.

Ἄρ᾽ pro ἄρα. Differunt ἄρα, *utique*, ἄρα ἂν, & ἀρὴ, ῆς, ἡ, *precatio*: item *imprecatio*. ſæpe redundat, & eſt μᾶλλον συμπληρωματικὸν. Vide ſ. 49. α. 36. 46.

Ἀρὴ, *execratio*, noxa, damnum. Ion. ἀρὴ, ῆς. Ϟ. 657.

Ἀραβεῦσαι, pl. num. part. præſ. f. g. *concutientes* non ſine ſtridore, Doricè pro ἀραβοῦσαι, ab ἀραβέω, ῶ, *ſtrepitum ſeu fragorem edo*. f. ήσω. p. κα. Th. ἄραβος, ου, ὁ, *ſtrepitus*, propriè armorum cadentium in terram. ἄραβος ſonus corporum, aut fragor aquarum delabentium. φλοῖσβος ſonus fluctuum in mari. ἦχος, ſonus reciprocus. φθογγὸς ſonus vocis humanæ. βρόμος ſonus ignis crepitantis. τόνος ſonus fidium. κτύπος ſonus ex percuſſione ortus, &c. α. 249. 404.

Ἀραιὰς, acc. pl. f. g. ab ἀραιὸς, ὰ, ὸν, *rarus*, α, *um*. oc. πυκνὸς *denſus*. ſ. 807.

Ἄραξα, a. 1. Ion. pro ἤραξα, & ἀραξεν pro ἤραξεν. a. 1. ind. Ion. ab ἀράσσω. f. ξω. *amputo*, abſcindo. α. 364.

Ἀραφὰς, pl. n. f. g. part. præt. m. ab ἄρω *apto*. fut. Æolicum eſt ἄρσω (pro ἀρῶ.) unde ἄρσας, ἀρσάμενος. in præt. med. ἦρμαι & facta reduplicatione ἄρηρμαι, poëtice ἄραρμαι, *adaptatus ſum*. α. 271. 137. Ϟ. 608

Ἀρὰς, acc. pl. ab ἀρὴ, ῆς, ἡ. precatio, diræ. ſ. 724.

Ἀράχνης, ου, ὁ *araneus*, & ἀράχνιον, *tela araneorum*. ſ. 473. 775.

Ἀργαῖος, η, ον, *Argæus*, ab Ἄργος, ους, τὸ. nomen urbis in Peloponneſo. Ϟ. 484.

Ἀργαλέ᾽, pro ἀργαλέα, ab ἀργαλέος, ου, difficilis. pro ἀλγαλέος, ab ἄλγος, ους, τὸ, *dolor*, priori λ mutato in ρ, ad vitandam κακοφωνίαν. Th. ἔργον, opus. Ϟ. 739. 880. ſ. 482.

Ἀργείλῳ. Vide paulo ante Ἀργαῖος.

γαῖος. Θ. 12.

Ἀργειφόντης, Argi occisor, epitheton *Mercurii*. ex Ἄργος, nomen canis, & φόντης per syncopen pro φονητὴς, *occisor*, à φονέω *occido*, ὁἳ Ἄργον τ' κύνα ἀνεῖλε, τυτέσι τὲ λυσσώδη κῆδε πυκίζα ἐνθυμήματα. Est interpretatio Tzetzis, quia Argum *canem* sustulit. h. e. cogitationes furiosas. Th. φένω occido. ε. 77

Ἀργέσταω, Genit. Ionicus pro ἀργέστεω, ab ἀργέστης, εω, ὁ, *piger*. ab ἀργὸς, ὸν, ὁ ἢ ἡ, otiosus. idem quod ἀεργὸς, ex eoque factum per crasin. Th. ἔργον. opus. Θ. 870. 379.

Ἀργέτι, pro ἀργῆτι. dat. sing. ab ἀργῆς, ῆτος, ῆτι, ῆτα, per μεταβολὴν & συγκοπὴν, ὁ, *candidus*. Thema ἀργὸς, *albus*. Θ. 541.

Ἄργιλον, à nominativo Ἄργης, ους, ὁ. nomen proprium Cyclopis. Θ. 140.

Ἀργύρεος, έη, εον, argenteus, ab ἄργυρος, argentum; ab ἀργὸς. est album metallum. ἀργυρέης, dat. pl. Ion. pro, ἀργυρέας. α. 295. 225. Θ. 779. ε. 127.

Ἀργυροδίνεα, accus. à δίνη, ης, ἡ. *vortex*, *gurges*, h. e. argenteos vortices habentem, & ἄργυρος, ου, ὁ, argentum. Θ. 340.

Ἀργυρόπεζα, ης, ἡ, *argenteos pedes habens*. ex ἄργυρος, argentum, & πέζα, Dorice *pes*, vel malleolus pedis. Θ. 1006.

Ἀργυρῷ, dat. sing. contracte pro ἀργυρέῳ, ab ἄργυρος, ου, ὁ, argentum. ε. 143.

Ἀργυφέῃ, pro ἀργυφείῃ, dat. sing. ab ἀργύφεος, pro ἄργυφος, alba textura constans. ex ἀργὸς, albus, & ὑφὴ textura, ab ὑφαίνω, vel ὑφάω, ῶ, texo. Θ. 574.

Ἄρδησκος, ου, ὁ, nomen fluvii. Θ. 345.

Ἄρειον, compar. n. g. ab ἀρείων, masculino, *melior in prælio*. ab Ἄρης, εος, ὁ, *Mars*. Them. ἀγαθὸς, bonus, ἀρείων, ἄμεινος. ε. 157. 191. 205. α. 120.

Ἄρεος, gen. sing. ab Ἄρης, *Mars*. varie flectitur. in Gen. Ἄρεος & Ἄρηος, item Ἄρης, Ἄρευ, Ion. Ἄρεω. Ἄρες, vocativi casus, ubi η mutatur in ε in 1. contractorum. α. 98. ε. 144.

Ἀρέσσατο, 3. pl. a. 1. med. ab ἀρέσσω, placeo. f. ἀρέσω, a. 1. act. ἤρεσα. *placo*, item *placeo*, p. ἤρεκα. ἀρέσσομαι in a. 1. med. ἠρεσάμην, & poetice ἀρεσάμην, ω. *placavi*. α. 255.

Ἀρέσθαι, a. 2. med. inf. ab αἴρω, tollo, capio. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα. a. 2. ἦρον. a. 1. pass. ἤρθην. f. 1. pass. ἀρθήσομαι. Θ. 628.

Ἀρετὴ, ἡ, virtus. quasi ab ἀρέσκω, quia per virtutem placemus. ε. 311.

Ἄρη, pro Ἄρηα, acc. ab Ἄρης, εος, ὁ, *Mars*. α. 457. Θ. 922.

Ἄρηαι, ε. 630. α. 107. 2. person. sing. a. 2. med. Ionice pro ἄρῃ. ἄρωμαι, ἄρῃ, ἄρηται. pro

ἄρη secunda perf. ἄρηαι. Th. αἴρω. s. 630. α. 107.

Ἀρηγάμῳ, Ionice pro ἀρήγειν, præs. inf. ab ἀρήγω, *auxilior*. α. 121.

Ἄρηϊ, dat. sing. ab Ἄρης. Ἀρηΐφιλος bellicosus. ab Ἄρης, Mars, & φίλος, amicus. Θ. 317.

Ἀρήϊα, acc. pl. adject. *Martia*. ab Ἄρης, ηος, ὁ, *Mars*. α. 108.

Ἄρλω, pro Ἄρηα. Sic in N. T. legimus Σαοθίνλω pro Σαοθίνη. Vide Lexicon N. T. α. 59. 333. 425.

Ἀρηρώς, p. med. ab ἔρω. Vide supra ἀερσιπήτα. Θ. 812.

Ἄρης, *Mars*, genitiv. Ἄρηος, &c. ἀπὸ τὸ ἄραι, à tollendo. Teutonice trieg von triegen. Vide in Ἄρεος. α. 192.

Ἀρῆς, gen. Ion. pro ἀρᾶς, ab ἀρή, ᾶς, ἡ, *diræ*, damnum : item *preces*. α. 29. 128. Θ. 657.

Ἀρηϊάδλω, ab ἀρηϊάδης, ου, ὁ, nomen patronymicum. α. 57.

Ἀρθείς, a. 1. pass. part. ab αἴρω, *tollo*, f. ρῶ. p. κα. a. 1. ἦρα. s. 549.

Ἀρεϊάδλω, acc. ab Ἀρεϊάδη, ης, ἡ, nomen mulieris. Θ. 947.

Ἀρεϊδείκιλα, acc. pl. ex ἀρί, quod in compositione valet *valde*, & δεικιλά pro δεικελά, ex δείκνυμι *ostendo*. ἀριδείκετον, *præclarum*. ἀριδείκετ' vocativ. pro ἀριδείκετε. Θ. 385. 543.

Ἀρίζηλος, quem valde æmulamur, ex ἀρί, valde, & ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio. Sunt tamen qui malint pro ἀρίδηλος accipere, verso δ, in ζ, clarus, præclarus. s. 6.

Ἀρείμισιν, dat. pl. Ion. nomen loci, Ἄρειμοι. Θ. 304.

Ἀρεκτῖος, nomen viri. Θ. 977.

Ἄρειος, superl. proprie *bellicosissimus*, per syn. sp. vero *optimus* in re quavis. ab ἀγαθὸς bonus. in comp. ἀρείων melior. Th. Ἄρης, Mars. s. 583. 692.

Ἀρκίσῃ, *arcebit*. f. 1. ab ἀρκέω, f. ἐσω. propulso. p. ἄρκεκα. α. 358.

Ἄρκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *promptus, utilis, sufficiens*. ab ἀρκέω. s. 368. 349. 499.

Ἄρκτον, Nomen proprium, acc. ab ἄρκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ursa*. per meton. adj. pars mundi borealis. α. 186.

Ἀρκτοῦρος, ου, *ursæ cauda*, ab οὐρά, ᾶς, ἡ, *cauda*, & ἄρκτος, ου, ἡ, *ursa*. s. 608.

Ἅρμα, τος, τὸ *currus*, ab ἄρω, *adapto*. ω. 97. 324. 342.

Ἁρμαλιὴν, acc. sing. Ion. ab ἁρμαλιά, ᾶς, & Ion. ἁρμαλιῆς, ῆ, *cibus, demensum*. Th. ἄρω, adapto. s. 558. 765.

Ἄρμενα, apta, pro ἀρόμενα, sic & ἄρμενος, præs. part. pass. pro ἀρόμενος. α. 84. ab ἄρω, apto, fut. ἄρσω & ἀρῶ. Sic ἴκμενος pro ἰκόμενος. ubi est syncope & spiritus mutatio Æolica. s. 405.

Ἁρμονίη, compages, ab ἁρμόζω, f. σω, *concinnum reddo*. Vide Th. ἄρω. Θ. 937. 975.

Ἄρνας, acc. pl. ab ἀρὴς, ἀρνὸς, ὁ καὶ ἡ, *agnus*. Θ. 23.

Ἄρ-

Ἄρνη, nomen urbis. Ἄρνίω. a. 475.

Ἀρνῆται, pro ἀρνέηται, 3. singul. præs. med. sub. ab ἀρνέομαι ἄμαι. f. ἤσομαι, reculo, nego. s. 406.

Ἄρξασθαι, a. 1. med. infin. ab ἄρχω, incipio. f. ξω. p. ἦρχα. a. 1. ἦρξα. s. 779.

Ἀρῇς, οῖς, 2. sing. præs. act. subj. ab ἀρόω, ῶ, aro. in fut. ἀρόσω, p. ἄροχα, a. 1. ἄροσα. s. 477.

Ἀρόμμαι, Poët. pro ἀρόομαι, hoc Doricè, pro ἀρόεσθαι, arare, præs. inf. ab ἀρόω, aro. f. όσω. s. 22.

Ἀρόσῃς, a. 1. act. subj. ab ἀρόω, aro. f. όσω. a. 1. act. ἄροσα. s. 483.

Ἀροτὴς, ῆρος, ὁ, arator. Th. ἀρόω, aro. s. 403.

Ἀρότοιο, genit. Poet. pro ἀρότου, ab ἄροτος, ου, ὁ, aratio: sed ἀρότος, ου, ὁ, tempus arandi. Th. ἀρόω, aro. s. 382. 448.

Ἄροτρα, pl. n. g. ab ἄροτρον, ου, τὸ, aratrum. Th. ἀρόω, aro. s. 430.

Ἀροῦν, præs. inf. pro ἀρόειν extra crasin. ἀρόων, præs. part. ab ἀρόω. aro. s. 427.

Ἄρουρα, ἡ, arvum, h. e. terra arata, culta. Th. ἀρόω, aro. s. 117. 171. 426.

Ἁρπάζων, præs. part. ab ἁρπάζω, rapio. f. σω. & Dor. ξω. p. ἥρπακα. a. 1. ἥρπασα. hinc ἁρπακτὸς, raptus, rapax. s. 38. & 682. 318.

Ἅρπαξ, αγος, ὁ, rapax. Th. ἁρπάζω. Hinc per metathesin, est Latinorum *rapax*. s. 354.

Ἅρπας, acc. pl. ab ἅρπη, ης, ἡ, falx, idem quod δρέπανον. Th. ἁρπάζω, rapio. s. 571.

Ἁρπύας, acc. pl. rapaces quædam Deæ. ab ἅρπυια, ας, ἡ, raptrix. hoc ab ἁρπάζω, rapio. ϑ. 267.

Ἀῤῥήκτοισι, infractis, dat. pl. Ion. ab ἄῤῥηκτος infractus. Them. ῥήσσω vel ῥήγνυμι, frango, f. ξω, a. 2. ἔῤῥαγον, p. m. ἔῤῥηγα. s. 96.

Ἄῤῥητοι, plur. num. obscuri, qui non sunt in ore hominum. ex α priv. particula, & ῥητὸς. Th. ῥέω, dico, f. ῥήσω, p. ἔῤῥηκα. s. 4.

Ἀρσάμενος, Æolic. pro ἀρεσάμενος, part. a. 1. med. ab ἄρω, apto. f. ρῶ, a. 1. ἦρα. a. 320.

Ἄρσενε, masculos. dualis numeri, ab ἄρσην, vel ἄῤῥην mas. ἄρσενες. s. 435. ϑ. 667.

Ἄρτεμις, ιος, ἡ, Diana, ab Ἄρτεμις, ιδος, ἡ, nomen Idoli, q. d. ἀρτεμὴς perfectus. vel, ut alii volunt, ὁ δηλῶν τὸ ἄϊεσθαι τίμιον. ϑ. 14. 918.

Ἀρτίπεια, ex ἄρτιος perfectus, integer, & ἔπος, sermo. Th. ἔπω, dico. ἀρτιπὴς, ἔος, ὁ, ἡ, verborum concinnator. Sic & ἡ ἀρτίπεια, veridica dicitur. ϑ. 29.

Ἄρτος, ου, ὁ, panis. s. 440.

Ἀρυσάμενος, part. a. 1. med. ab ἀρύομαι, haurio. Th. ἀρύω, vel ἀρύτω, f. σω, haurio. s. 548.

Ἄρχω, impero, f. ξω. p. ἦρχα.

Ἄρχομαι, incipio, imperf. ἠρχό-

ἠεχόμην. perf. ἤεγμαι. a. 1. ἤεχθην. a. 1. m. ἠεξάμην Ἄεχεσθ', pro ἄεχεσθαι, incipe. Hellenismus, ubi Infinitivus præs. ponitur pro imper. Ἀεχώσεσθ', præs. sub. med. pro ἀεχώρεσθε. Th. Ἀεχή, ῆς, ἡ, principium. ε. 382. & 707. Ϟ. 1. 36.

Ἅς, acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod, Art. subjunct. α. 6. Ϟ. 187.

Ἄσβεστος, ὁ ἡ, qui extingui nequit. ex α priv. & σβεστὸς, ex σβέννυμι. f. σβέσω, *extinguo*. p. ἔσβηκα, a. 1. ἔσβεσα. Ϟ. 849. 852.

Ἄσβολος, ου, ὁ, nomen proprium auguris. α. 185.

Ἄσιη, limosa, Ionice, pro ἀσία, ας, ἡ, ab ἄσις, εως, ἡ. *limus*. ab ἄζω exsicco. Ϟ. 359.

Ἀσκητὸς, ἡ, ὸν, nomen verbale, *exercitatus*, elaboratus, ab ἀσκέω *exerceo*. ε. 544.

Ἄσκρῃ, dat. pro Ἄσκρᾳ Ion. nomen proprium pagi montani, in quo Hesiodus fuit educatus. ἄσκρη, ας, ἡ, quercus sterilis. ε. 638.

Ἄσσον, Adverb. *propius*, pro ἐγγὺς, prope. in comparativo ἐγγίων, & ἔσσων, quod etiam dicitur ἄσσων. in neutro genere ἔσσον & ἄσσον. Ϟ. 796.

Ἀσπασίως, Adverb. *libenter*, *cum amplexu*: ab ἀσπάζομαι, f. ἀσομαι, amplector. α. 45.

Ἀσπαστὸς, ὴ, ὸν, amplectendus, optatus, ab ἀσπάζομαι, amplector. α. 42.

Ἀσπετος, ου, ὁ ἡ, quem assequi nequeas, immensus. ut ἄσπετον ὄλβον, *ingentes opes*. ex α priv. & ἑσπομαι, pro ἕπομαι, *sequor*, *consequor*, *assequor*. ε. 377. Ϟ. 694.

Ἀσπιδων, gen. ab ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *scutum*, hinc ἀσπίζω *scuto defendo*. α. 417.

Ἀστεμφὴς, φέος, ὁ, ἡ, pro ἀστεμβὴς, *immotus*: utrumque est usitatum. Th. στέμβω, *assidue moveo*. item *contumelia afficia*. hinc ἀστεμφέως firmiter. Ϟ. 812. 748.

Ἄστερα, accusat. ab ἀστὴρ, ἔρος, ὁ, ein stern. Ϟ. 381.

Ἀστερόεν, pro ἀστερόεντα, stellis ornatum, θ pro τ ob sequentem spiritum asperum, ab ἀστερόεις, εσσα, εν, *stellis plenus*, α, *um*. Ϟ. 127. 470. ε. 546.

Ἀστεροπῇ, dat. sing. ab ἀστεροπὴ, fulgur. Poëtis idem quod ἀστεγοπὴ, ab ἀστεγόπτω, *fulguro*. f. ψω. in a. 2. ἤστεγοπον. præt. med. ἤστεγοπα. Hinc est ἀστεγοπὴ, & Poëtice ἀστεροπὴ, & ἀστεροπητὴς, *fulgurator*. ab ἀστεροπὴ. α. 322. Ϟ. 390. 691.

Ἀστὴρ, ἔρος, ὁ, Stella. ε. 415.

Ἄστρα, pl. ab ἄστρον, τὸ, astrum, sidus. Th. ἀστὴρ, ἔρος, ὁ, Stella. Ϟ. 110. 382

Ἀστραῖος, ου, ὁ, nomen proprium viri. Ϟ. 376. 378.

Ἄστυ, εος, τὸ, *urbs*, quintæ simplicium. Hinc Latinorum *astutus*. hinc ἀστεῖος, *elegans*, *bel-*

gans, bellus, scitus. Θ. 91.

Ἀσύμφορος, *incommodus, noxius,* à σύμφορος, commodus. Th. φέρω, f. οἴσω, fero. ε. 780.

Ἀσφαλὲς, tutum. n. g. hinc ἀσφαλέως, tutò. Adv. Th. σφάλλω, everto. Θ. 128. 86.

Ἀσφοδέλῳ, dat. ab ἀσφόδελος, ου, ὁ, *genus plantæ.* ε. 41.

Ἄχεῖον, acc. ab ἄχειος, ου, ὁ, qui coërceri non potest. ex α privat. & ἴσχω seu χέω, *contineo, coërceo.* Them. ἔχω, habeo. Θ. 832.

Ἄτασι, dat. pl. Ion. pro ἄτης, ab ἄτη, ης, ἡ, *damnum*, ab ἀτάω, *lædo.* ε. 411.

Ἀτάλλων, præs. part. ab ἀτάλλω, *crescо, delicate more pueri alor.* Th. ἀτάλος, ου, ὁ, *tener*, juvenilis. ε. 130.

Ἀτὰρ, conjunctio, vel αὐτὰρ Poëtice, idem quod in prosa ἀλλὰ, *sed*, vel δέ. α. 470. Θ. 198.

Ἀτάρβητος intrepidus, à ταρβέω, *perterrefacio.* Them. τάρβος, εος, τὸ, terror. α. 110.

Ἀταρτηρὸς, noxius, pro ἀτηρὸς, ὸν, ὁ, per pleonasmum syllabæ ταρ. Gen. Ion. ἀταρτηροῖο. Th. ἄτη, *damnum*, & hoc ab ἀτάω, ῶ, f. ήσω, lædo. Θ. 610.

Ἀτάσθαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, improbus, ὅπου θάλλῃ ἡ ἄτη, ubi viget *noxa.* hinc ἀτασθαλίαι, *peccatum*, protervia, *stultitia.* εἵνεκ' ἀτασθαλίης propter improbitatem. Θ. 996. ε. 259. 133. Θ. 209. 516.

Ἀτενεῖ, *intento*, ab ἀτενὴς, intentus, ex α intensivo, quod est ex ἄγαν valde, & τείνω, *tendo*, f. τενῶ, p. τέτακα. Θ. 661.

Ἄτεκνος, ὁ ἡ ον, *carens sobole.* à τέκνον, ου, proles. Th. πέλω f. τέξω, pario. a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. ε. 600.

Ἄτερ, *sine*, absque, idem quod ἄνευ, χωρὶς, δίχα. ε. 91. α. 15.

Ἀτερπῆ, acc. sing. ab ἀτερπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, injucundus. Th. τέρπω, *delecto.* ε. 645.

Ἄτη, ης, ἡ, non tantum *damnum* significat, ut est proverb. ἐγγύα, θῆλε δ' ἄτη, *spondе, præsto noxa est:* sed etiam *peccatum.* Iliad. ἰῶπα. v. 115. ἄτῃσιν. dat. pl. Ion. pro ἄτης. Th. ἀτάω, ήσω, lædo. ε. 229. 214. 350. α. 93.

Ἀτιμήσουσι, dehonorabunt, ab ἀτιμάω, f. ήσω. hoc ab ἄτιμος, inglorius. quod est à τίω, honoro. f. τίσω, præt. act. τέτικα. præt. pass. τέτιμαι, unde est τιμή. ε. 183. Θ. 395.

Ἀτιταλλέμεναι, Dorice pro ἀτιτάλλειν, per epenthesin τ & π, ἀτιτάλλειν, præs. inf. delicate nutrire. Vide paulo ante ἀτιτάλλων. Θ. 480.

Ἀτλαγενέων, gen. pl. ab Ἀτλαγενὴς, ἐος, ὁ, ἡ. *Atlanteniatus*, ab Ἄτλας, αντος, ὁ, & γείνομαι, nascor. Θ. 509. 517. ε. 381.

Ἄτλαντος, δος, ἡ, filia Atlantis. Θ. 938.

Ἀτμῇ, dat. sing. ab ἀτμὴ, ἡ, vapor. Th ἄτμος, ου, ὁ, flatus. ab ἄω *spiro.* epenthesis literæ τ. Θ. 862.

Ἄτον πολέμοιο, insatiabilem bello, ab ἄτος, ὁ, ἡ, ex α privat. & ἄδω, satio. α. 58.

Ἀτρεμέωσι, 3. pl. præs. subj. ab ἀτρεμέω, *immotus maneo*. f. ήσω. Th. τρέω. f. τρέσω. tremo. ε. 537.

Ἄτροπος, Nomen proprium Parcæ, quæ sic dicitur à *minime parcendo*, κατ' ἀντίφρασιν. ex α priv. & τρέπω *verto*, quod non possit verti & averti. α. 259.

Ἀτρυγέτοιο, gen. Ion. pro ἀτρυγέτου. ἀτρύγετος, *sterilis, non fructuosus*, ex α priv. & τρυγή, *triticum*, *vindemia*, ubi nullus est fructuum proventus. Θ. 413. 808. 241. 131.

Ἄτρυτώνη, idem quod ἀτειρής, ἢ ἄτρυτος, indomita, q. d. *nullis laboribus exhausta*: Epitheton Minervæ. Th. τρύω, tero. Θ. 925.

Αὖ, iterum. adverb. ε. 293. α. 51.

Αὐαλέος, ε, ὁ, siccus, idem quod αὼς. Th. αὔω, sicco. ε. 586.

Αὐγάσεαι, respicies. Ionice pro αὐγάσῃ, 2. sing. fut. 1. med. indic. ab αὐγάζομαι, video, illustror. Them. αὐγή, ῆς, ἡ, splendor, lux. ε. 476.

Αὐδή, ῆς, ἡ, *vox*, quasi ab αὔω, *clamo*. Θ. 39. ε. 61. α. 278.

Αὖλω, acc. ab αὖος, η, ον, *siccus*. Th. αὔω, sicco. ε. 458.

Αὖθ', pro αὖθι, rursus, ab αὖ, rursus. αὖθις, idem quod αὖ θι, *iterum*. Attice scribitur per Θ. Ionic. vero per τ. α. 181. ε. 50. 35. Θ. 435.

Αὔλακ', acc. sing. pro αὔλακα, ab αὖλαξ, ακος, ἡ, *sulcus*, Doricè ὦλαξ. ε. 441.

Αὐλῆς, genit. sing. ab αὐλή, ἡ, *caula*, *domus*, *aula*. ε. 730.

Αὐλητῆϊ, dat. sing. ab αὐλητής, ῆρος, ὁ, *tibicen*, ab αὐλός, οῦ, ὁ, *tibia*. α. 283.

Αὐλίδος, genit. ab Αὐλίς. Nomen loci. αὐλέω, *tibia cano*. ε. 649.

Αὐλοῦ, genit. sing. ab αὐλός, οῦ, ὁ, tibia. α. 181.

Αὖον, acc. sing. Vide αὔω. ε. 741.

Αὖραι, nom. pl. ab αὔρα, ας, ἡ, aura, ventus levior. ε. 668. Θ. 872.

Αὔριον, *cras*, adverb. μεθαύριον *perendie*. ε. 408.

Αὐσταλέη, *sicca*. idem quod αὐή. vide paulo ante. α. 265.

Αὖτε, adverb. *rursus*. αὖτ' pro αὖτε, *iterum*, *porro*. αὖτις, *rursus*. Th. est αὖ, rursus. Θ. 47. ε. 295. Θ. 654.

Αὗται, pl. num. f. g. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. Θ. 263. 362.

Αὐτάρ, sed. Vide supra ἀτάρ. ε. 63. 82. 89. 120. &c.

Αὖτε, pro αὖ, rursum. adv. ε. 126. 243.

Αὐτεον, pro ηὔτευν. *resonabant*. Doricè 3. pl. imperf. act. ab αὐτέω, clamo, ab αὐτή, ῆς, ἡ, *clamor*. Th. αὔω, clamo. α. 309.

Αὐτέων, Ion. pro αὐτῶν, in f. g. ab αὐτός, ille, τή, τό. α. 237.

Αὐτῆς, Ion. pro αὐτοῦ. α. 237. Θ. 64. 470.

Αὐτῆς, gen. ſing. ab αὐτὴ, *clamor*. Th. αὔω, clamo. *α.* 346. 433. 459.

Αὐτίκα, adverb. *ſtatim*. Th. αὐτὸς, ipſe. *ε.* 70. 217.

Αὖτις, adverb. rurſum. Th. αὖ, *rurſus*. *ε.* 384. *α.* 257.

Αὐτόζυον, ου, τὸ, eſt pars aratri, quod vocatur *dentale*. eſt lignum, cui *Vomer* includitur. *Vomer* eſt qui terram ſcindit, & liras ducit. *Buris* eſt curvamen aratri, quod vomerem excidit: *ſtiva* vero eſt aratri manica. cæteroquin *dentale* eſt etiam veluti *cratis dentata*, qua ſemina arvo injecta obruuntur, liræque æquantur. Th. γέα & γύα, ας, ἡ, arvum. *ε.* 431.

Αὐτόθι, *ibi*, adverb. ab αὐτὸς, ipſe. *ε.* 96.

Αὐτομάτη, ſc. ἄρουρα, *ſpontaneum arvum*. h. e. ager inaratus ferebat fruges, αὐτόματος ſpontaneus. ex αὐτὸς, & μάτην fruſtra, temere. item *ſine conſilio*, quod ſponte ſua provenit. αὐτόματοι, non accerſiti, ſponte venientes. *ε.* 103. 118.

Αὐτονόμη, nomen mulieris. Latine *libera*, *ſui juris*. Θ. 258.

Αὐτονόῳ, acc. ab Αὐτονόη, nomen mul. q.d. *quæ ipſa intelligit*. ἀ νόος, ου, *mens*. Θ. 977.

Αὐτὸς, ipſe. *ε.* 268. 331. *α.* 69. Θ. 72.

Αὐτοχεδὸν, *prope*, idem quod χεδόν. Adv. *α.* 190.

Αὐτοφυὴς, έος, ους, ὁ, ἡ, *ſua ſponte enatus*. ex αὐτὸς, & φύω, gigno. Θ. 813.

Αὐτῷ, dat. ſing. ab αὐτὸς, ipſe.

Αὑτῷ pro ἑαυτῷ. *ε.* 56. 291. 294.

Αὖτως, Adv. *fruſtra*, item *ſimiliter*. pro ὁσαύτως. Th. αὐτὸς, ipſe. Θ. 402. 600.

Αὐχένα, acc. ſing. ab αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*. *ε.* 813.

Ἀφ', pro ἀπὸ, ab. *α.* 374. 392.

Ἄφαλοι, pl. num. non clari, qui non volant per ora virorum. ex α priv. & φαλὸς, dicendus. φημὶ, dico. *ε.* 3.

Ἀφαυρότατοι, *imbecilliſſimi*. Th. ἀφαυρὸς, ὸν, ὁ, imbecillis. *ε.* 584. φαῦρος Dorice pro φαῦλος *vilis*, *nullius pretii*. Atticè φλαῦρος. α eſt intenſivum ἐπιτατικὸν ex ἄγαν.

Ἀφείλετο, abſtulit. 3. ſing. a. 2. med. ab ἀφαιρέομαι, aufero. hinc Ἀφελόντα, f. g. part. a. 2. act. ab ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ἥρηκα, a. 2. εἷλον. Θ. 443. *ε.* 94.

Ἄφενος, ὁ, vel τὸ, *divitiæ ex uno anno collectæ*, πολύτοκος *ex multis annis*. *ε.* 24. 635. Θ. 112.

Ἄφθιτος, incorruptibilis, idem quod ἄφθαρτος. Th. φθίω, f. ήσω, vel φθίνω *corrumpo*. hinc ἄφθιτα μήδεα perpetua conſilia. Θ. 545. 389. 397.

Ἄφθονος, ου, invidia carens, copioſus. Th. φθόνος, ου, ὁ, invidia. *ε.* 118.

Ἀφίκετο, rediit, 3. ſing. a. 2. med. & ἀφίκεσθε, 2. pl. a. 2. med. ſic ἀφίκοντο, 3. pl. a. 2.

med. ſubj. verb. ἀφικνέομαι. pervenio. Th. ἱκνέομαι, venio, f. ἵξομαι, præt. ἷγμαι, a. 2. med. ἰκάνω. α. 38. 378. ϑ. 652.

Ἄφνειὸς, dives, poëtice pro ἀφνεὸς. Th. ἄφενος, divitiæ. ε. 453. 306. ϑ. 974.

Ἀφραδίῃσι, ſtultitiis. ab ἀφραδὴς, *inconſultus*. Hinc regulariter ἀφραδίεια, pro quo lon. ἀφραδίη & ἀφραδίη, *imprudentia, inopia conſilii*. Th. φράζω, dico. ε. 133. 328.

Ἀφρογενείαν, ex *ſpuma prognatam*, ab ἀφρὸς *ſpuma*, & γένος. hoc à γείνομαι, naſcor. Epitheton Veneris. Sed omnino metrum videtur poſtulare ut ſit ἀφρογενῆ. ϑ. 196.

Ἀφροδίτη, ης, ἡ, Venus, ita dicta quod è maris ſpuma ortum habuerit. ε. 65. ϑ. 989.

Ἀφρὸς, ὁ, ὁ, *ſpuma*. α. 389. ϑ. 197.

Ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, *amens*. ex α priv. & φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*. ε. 208.

Ἀφῦσαι, pro ἀφύσαι, a. 1. act. infinit. ab ἀφύω *haurio*, f. σω. pro quo etiam dicitur ἀφύσσω, ξω. ε. 611.

Ἀχαιοὶ, *Achivi*, quaſi ab ἄχος, εος, τὸ, *mœror, ſolicitudo*. ε. 649.

Ἀχελωΐδος, ου, ὁ, *nomen fluvii*. ϑ. 340.

Ἀχεύων, præſ. part. *dolens*. ab ἀχεύω, idem quod ἀχέω, f. ήσω, doleo. Th. ἄχος, εος, τὸ, *dolor*. ε. 397.

Ἀχέων, præſ. part. ab ἀχέω & ἀχεύω, idem ſignificant. α. 93.

Ἄχθος, εος, τὸ, pondus. ε. 690.

Ἀχιλῆα, pro Ἀχιλλέα poëtice, ab Ἀχιλλεὺς, Achilles. q. d. ἄχος τ' λαῶν, ſolicitudo pro populo. ϑ. 1007.

Ἀχλὺς, ύος, ἡ, *caligo*. α. 264.

Ἀχνύμενος, part. præſ. ab ἄχνυμαι idem quod ἀχέω, doleo. Th. ἄχος, εος, τὸ, dolor, mœror. α. 435. ϑ. 623.

Ἄχος, εος, τὸ, *dolor*. α. 457.

Ἀχρεῖος, *inutilis*. Th. χρεία, ας, ἡ, *neceſſitas, utilitas*. ε. 401.

Ἀχρηΐος pro ἀχρεῖος poëtice, facta dialyſi τ ει in ηϊ. ε. 295.

Ἄψ. *retro*: item *ſtatim*. Adverb. ἄψ ἰέναι, *retroire*. α. 257. ϑ. 169.

Ἀψευδέα, acc. ſing. ab ἀψευδὴς, ές, ὁ, ἡ, mentiri neſcius, verus. Th. ψεύδω, fallo, facio mentiri. f. σω. propter dimenſionem metri hic legendum eſt ἀψευδῆ. ϑ. 233.

Ἄψῖδα, acc. ſing. ab ἀψὶς, ῖδος, ἡ, *curvatura in rota*. Th. ἅπτω, necto. ε. 424.

Ἀψορρόου, *reciproci, refluentis*, ab ἀψόρροος. Dicitur etiam ἄψορρος, ex ἄψ, adverbio *rurſus*, & ῥόος *fluxus*, à verbo ῥέω *fluo*. in fut. ῥεύσω. in præterito medio ἐρρύην, unde eſt ῥόος, ου, ὁ, & contractè ῥοῦς, *fluxus*. ῥοὴ, ῆς, ἡ. *idem*. item *fluentum*. ϑ. 776.

Β.

Βάζοντ', præſ. part. alloquentes, pro βάζοντε, & hoc pro βάζοντες, à βάζω, *loquor*. f. σω & ξω, p. χα. atque ita ponitur accuſativus dualis pro accuſativo plurali. Sed videri poſſet mendum, quia præcedit τὼς, non τὼ. Tum pro ἐπίσασι eſſe poteſt ἔπισι, quod æque uſitatum eſt. confer Οδυσ. δ. 597. Nulla eſt hic hujus anomaliæ neceſſitas. ſ. 184. 786.

Βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus, a, um. Th. βάθος, ϵος, τὸ, profunditas. α. 288.

Βαθυδίνηϲι, acc. ſing. βαθυδίνης, ες, ὁ, *habens vortices profundos*. Th. δίνη, ης, ἡ, aquarum vortex, gurges, & βαθὺς, profundus. ſ. 169. Ϝ. 133. 338.

Βαθυῤῥείταο, Æolicè pro βαθυῤῥείτου, à βαθυῤῥείτης, ες, ὁ, profunde fluens. ex βαθὺς, profundus, & ῥέω, fluo, ῥόος. Ϝ. 265.

Βαθυχαίτης, ες, ὁ, *qui denſam habet cæſariem*. à χαίτη, ης, ἡ, propriè *juba* in equo. per metaph. *coma*, *cæſaries*. & βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus, denſus. Ϝ. 977.

Βαίνοι, aſcenderit, præſ. opt. βαίνῃ. 3. præſ. ſub. verbi βαίνω, eo. f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ſ. 326. 569.

Βαινυσίων, euntibus, Ionicè pro βαινυσῶν, gen. pl. part. præſ. f. g. à βαίνων, ουσα, βαῖνον. Th. βαίνω, eo. α. 232.

Βαιὸν, pauliſper, à βαιὸς, ὴ, ὸ, *parvus*. prov. χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ, *gratia compendioſa conſequitur*. confer. ſ. 141. h. e. brevia ſunt grata. ſ. 416.

Βαλάνους. acc. pl. à βάλανος, ου, ὁ, glans. ſ. 231.

Βάλεν, demiſit. 3. ſing. a. 2. act. à βάλλω, jacio. f. λῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον. & βάλοιο, 3. ſing. a. 2. med. opt. βάλλεο, præſ. imperat. paſſ. pro βάλλου, Ion. p. m. βέβολα. βάλλ'. α. 254. α. 384. ſ. 432. 107. 295.

Βαρεῖαν, accuſ. ſing. βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis. Th. βάρος, ϵος, τὸ, pondus, onus. ſ. 16.

Βαρύθῃ, gravatur. à βαρύω idem quod βαρύνομαι, *gravor*. à βαρὺς, gravis. Them. βάρος, onus. ſ. 213.

Βαρύκλυπος, ες, ὁ, graviſtrepus, *graviter fremens*. à κτυπέω, factum ex τυπέω, *reſono*. Th. τύπτω, verbero. ſ. 79. Ϝ. 818.

Βασιλεύεμεν, præſ. inf. Ion. pro βασιλεύειν. à βασιλεύω, impero. f. σω. Th. βασιλεὺς, έος, ὁ, Rex. Ϝ. 883.

Βασιλεύς, έος, ὁ, Rex, q. d. βάσις τοῦ λαοῦ, fundamentum populi. βασιλῆος, poëtice pro βασιλέος. Ϝ. 886. βασιλεῦσ'. dat. pl. ſ. 200.

Βασιληΐον, regale, pro βασίλειον, poëtica dialyſi, à βασιλεὺς, Rex. ſ. 125.

Βασιληΐδι, acc. ſing. à βασιληΐς, ίδος, ἡ. regius, a, um. adjecti-

vè capitur. Θ. 462. 892.

Βιβαῶτις, ſtantes. à βάω (pro βαίνω, eo) præt. βέβαηκα. part. præt. βεβαώς per ſyncopen βάτην, vel crasin, pro βεβηκώς. Vide in βαίνω. α. 307.

Βεβεήϋῖα, ingraveſcens, præt. med. part. g. f. à βεήϋω, ſum gravis, f. βείοω, præt. med. βέβεήϋμαι. α. 160.

Βέλεα, tela. acc. pl. à Βέλος, ους, τὸ, telum. Θ. 684.

Βέλτερον, melius, à βέλτερος. poëtice pro βελτίων, comp. ab ἀγαθὸς, bonus. ſuperl. βέλτιστος, optimus. ε. 363.

Βελλεροφόντης, fuit Glauci regis Ephyræ filius, inclyto decore conſpicuus, & virtute maxima. Vide ſupra Ἀργειφόντης. Θ. 325.

Βένθεα, acc. pl. à βένθος, εος, τὸ, profunditas. Th. βάθος, εος, τὸ, idem. Θ. 365.

Βῆσαν, deſcenderunt, pro ἔβησαν, 3. pl. a. 2. act. à βαίνω, eo. Vide βαίνω. ε. 152.

Βήσσης, vallibus, & βήσσῃσιν, dat. pl. Ionic. Them. βῆσσαι, αἱ, valles. hinc βησσήεις, εντος, ὁ, ſaltuoſus. ε. 508. 387. Θ. 860. 865.

Βιβάς, ingrediens. part. a. 2. act. à βίβημι. Th. βαίνω, eo. Vide βαίνω. α. 323.

Βίβλινος οἶνος, vinum Biblinum, poſſet videri vinum Theologicum. Tzetzes ait, ἀπὸ βιβλίας ἀμπέλου Θρᾳκίας, à vite Thraciæ, quæ dicta fuit βιβλία. ε. 587.

Βίη Ion. pro βία, vis fortitudo. Fortitudo Herculis, h. e. fortis Hercules. βίηφι, φι eſt paragoge poëtica & reddit vocem ἄκλιτον, quamvis in dativo ἰῶπα ſubſcriptum maneat. ε. 147. α. 75. Θ. 496. 882.

Βίος, βίου, ὁ, vita. ε. 31. 314. 599.

Βιότοιο, victus, gen. Ion. pro βιότου, à βίοτος, ου, ὁ, vita. Th. βίος, vita. ε. 299. 474. Θ. 605.

Βλαβερὸς, ῆ, ὁν, noxius, à βλάπτω, ψω, lædo. ε. 363.

Βλάπτῃ, 3. perſ. præſ. ſub. verbi βλάπτω, f. ψω, lædo, noceo. p. φα. a. 2. ἔβλαβον. a. 1. ἔβλαψα, hinc a. 1. part. βλάψας. ε. 256. 281. 191. Θ. 89.

Βλεφάρων, gen. pl. à βλέφαρον, ου, τὸ, palpebra. α. 7. Θ. 910.

Βλοσυροῖο, terribilis, gen. Ion. pro βλοσυροῦ, à βλοσυρὸς, ῆ, ὁν, terribilis aſpectu, ὁ τὸ βλέμμα ὑποσύρων. Th. σύρω, ρῶ, traho. α. 147. 175.

Βοᾷ, reboat, nempe echo in ſylva. 3. ſing. præſ. à βοάω, f. ήσω, clamo. ε. 509.

Βοιωτοὶ, Bœotii, nomen gentile, à boum paſtu. α. 24.

Βολάων, ictuum. gen. pl. Æol. pro βολῶν, à βολὴ, ῆς, ἡ, ictus. Th. βάλλω, jacio. Θ. 683.

Βορέαο, pro Βορέου. Æolice, à Βορέας, Latine, Boreas, Northwind, & βορέω, Ion. pro βορέου, acc. βορέα, pro αν. ε. 504. Θ. 379. 870.

Βόσκωσι, paſcunt, à βόσκω, f. ήσω, p. βεβόσκηκα. Θ. 595.

Βότρυς, υος, ὁ, botrus, υν, acc. pl.

pl. βότρυας. ε. 609. α. 294.

Βυκόλος, ε, & Doricè βωκόλος, bubulcus, hinc βυκολίας, armenta boum. Θ. 445. ex βῦς, bos, & κόλον, τὸ, cibus. Θ. 293.

Βύδρεσι, *bobus nocentes*, à ſing. βύδρος, ὁ ἢ ἡ. boves excorians, ex βῦς & δέρω excorio. ε. 502.

Βυλδόσωλε, dat. ſing. a. 1. part. à βυλδόω, *conſilium do*, f. δόσω. Them. βυλὴ, conſilium. ε. 264.

Βύληαι, 2. ſing. præſ. medii. Ionnes formant ſecundam ſingularem à tertia βύληται extrito ται. atque ita pro βύλη uſurpant βύληαι, à βύλομαι, βύλῃ, volo, f. ήσομαι, p. βεβύλημαι, a. 1. paſſ. ἐβυλήθην. ε. 645.

Βυλῆσιν, βυλῆσι, dat. pl. Ion. à βυλὴ, ῆς, ἡ, conſilium. ε. 16. 79. Θ. 318.

Βῦς, Doricè, βῶς, ὁ, ἡ, bos, vacca, g. βοὸς, acc. βῦν, *bovem*, dat. pl. βυσὶν, & βόεσσιν. gen. pl. βοῶν, pro una ſyllaba, acc. pl. βῦς & βόας. ε. 346. 404.

Βόων, clamabant. pro ἐβόων, 3. pl. imperf. act. à βοάω, ῶ. clamo. f. ήσω. α. 243.

Βοῶπις, ιδος, ἡ. cui bovini ſunt oculi & magni, ideoque venuſti. ex βῦς, & ὤψ. ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. p. m. ὦπα. Θ. 355.

Βουλεῦσαι, præſ. inf. à βουλεύω, bobus agitatis aro. à βῦς, βοὸς, bos, & ἐλάω, f. ήσω, & ὤσω, trudo, pello. ε. 389.

Βράδιον, tardius, à βραδὺς, έος, ὁ, tardus. Comp. βραδύτερος & βράσσων pro βραδίων. Superl. βραδύτατος & βράδιστος. ε. 526.

Βρέμε, 3. ſing. a. 2. act. βρέμω, *ſonum & ſtrepitum edo*, verbum ἀνομοιοπροσωπούμενον. α. 423.

Βρεκὰς, 3. perf. ind. verb. βρεκάω, f. άσω, robuſtum reddo, potens ſum. ε. 5. Θ. 447.

Βρεκάρεως, ω, ὁ, Attice pro Βρεκάρης, ε, ὁ, nomen viri, quartæ ſimplicium. ex βρε particulâ intenſiva *valde*, & Ἄρης *Mars*. q. d. valde martius. Θ. 714. 817.

Βρίθειν, implere. Vide ſupra βεβρεθυῖα. βρεθόμενος, ab eodem verbo derivatur. ε. 464. α. 300.

Βρισάρματος, ε, ὁ, *qui gravat currum*, ex βρίθω, gravo, & ἅρμα, τος, τὸ, currus. α. 441.

Βροντὴ, ἡ, tonitru. Βροντὴς, ῆ, ὁ, nomen viri, vel Cyclopis. hinc βροντάω, ήσω, tono. Θ. 72. 458. 140. 845.

Βρότεος, ε, *humanus*, hinc & βροτήσιος, idem. Th. βροτὸς, ὁ, mortalis. ε. 15. 414.

Βροτόεσσα, acc. ſing. à βροτόεις, ſanie reſperſus, à βρὸς, ſanies, tabum, cruor, quod eſt mutato accentu ob mutatam ſignificationem à βρότος, quod ſæpius legitur in plurali numero βροτοὶ, *mortales*. α. 367.

Βροτοῖσι, dat. plur. à βροτὸς, ὁ, mortalis. ε. 24. 212. Θ. 218.

Βρολοιγὸν, hominum peſtem, à λοιγὸς, ὁ, pernicies, *peſtis*, & βροτὸς, ὁ, mortalis. α. 333. 425.

Βρῶσις, εως, ἡ, *cibus*. à βρώσκω, βιβρώσκω *conſumo*; comedo. f. βρώσω. p. βέβρωκα. præt. paſſ. βέβρωμαι. unde eſt βρῶμα αὐλιγὸν, hoffbiſſein. à βέβρωσαι eſt βρῶσις, εως, ἡ, *eſca*. item *tinea*. βρωσιδ. ϑ. 797. α. 395.

Βυσσοδομεύων, mentibus altis meditans, à βυσσοδομεύω proprie *profunde ſtruo, fundamenta probejacio*, quod inprimis architecti faciunt in locis paluſtribus. Deinde per metaph. *profunde cogito*, *machinor*. compoſitum ex βυσσὸς, ὁ, *Ionice* pro βυθὸς, ὁ, *fundum*, *pars ima*; & δομεύω, pro δομέω, *ædifico*. Th. δέμω ſtruo. in præt. med. δέδομαι, unde eſt δόμος, ὁ, *domus*, &c. α. 30.

Βωμὸς, ὁ, ara. ab Hebr. במה altare in excelſis extructum ab idololatris. prov. φίλος μεχρὶ βωμῶν, *amicus uſque ad aras*. α. 70. ε. 135. ϑ. 4.

Γ.

ΓΑῖ, pro γαῖα, ſeu γαίη ἡ, terra, tellus. gen. γαίης Ion. pro γαίας. ϑ. 117. ε. 19. 70. 161. ϑ. 147. 427.

Γαιήοχος, ὁ, ὁ, terram continens. Dicitur & pro eodem contracte γαιῆοχος, & γαῆοχος. ex γαῖα, terra, & ἔχω, contineo. ϑ. 15.

Γάλα, γάλακτος, τὸ, *lac*. ε. 588.

Γαλαξαύρη, nomen proprium mul. ϑ. 353.

Γαλάτεια, nomen mul. ϑ. 250.

Γαλλώη, nomen mul. ϑ. 244.

Γαμβρὸν, acc. ſing. à γαμβρὸς, οῦ, ὁ, gener. ϑ. 818.

Γαμεῖν, præſ. inf. verbi γαμέω, f. ήσω, uxorem duco. ε. 697.

Γαμετὴ, uxor, *nupta*; at γαμέτης, ου, ὁ, *maritus*. Th. γαμέω, ῶ, uxorem duco. ε. 404.

Γαμῇσι. γαμέοιϑ γαμῇσι, *nubat*. præſ. opt. paſſ. à γαμέω. ε. 696.

Γάμος, γάμου, ὁ, vel γάμοι, οἱ, nuptiæ. ε. 695. ϑ. 603.

Γαμψώνυχες, nom. pl. à γαμψώνυξ, cui curvi ſunt ungues. ex γαμψὸς, idem quod καμψὸς, incurvus, inflexus, Th. κάμπω, f. ψω, p. φα, flecto, incurvo, & ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis*. α. 405.

Γάρ, *enim*, *nam*, *namque*. Conjunct. ε. 5. 14. 21. &c.

Γαστὴρ, ἐρος, ἡ. γαστέρες, ventres fruges conſumere nati. ϑ. 26.

Γ', pro γε, *quidem*, certe. ſyllabica adjectio. ε. 736. 185. 244.

Γεγάασι, 3. pl. præt. med. à γάω. in præt. med. γέγαα. Th. γείνομαι, gignor. ε. 108.

Γείνατ', pro γείνατο, produxit. a. 1. med. in prima perſona, ἐγείνάμην. & γείνασθαι, a. 1. med. infinit. γεινόμεθ' & γείνεσθ' imperf. med. Thema γείνομαι, naſcor. ϑ. 185. & 82. ε. 769. α. 88.

α. 88. 49. &c.

Γείτων, ονος, ὁ, ἡ ἡ, quasi ex γέα, terra, & ἔτης, ου, ὁ, sodalis, amicus. q. d. γείτονες, sodales ejusdem telluris. acc. sing. γείτονα, & γείτονι, dat pl. ε. 23. 398. 699.

Γελᾷ, 3. pers. præs. à γελάω, rideo, f. άσω. γελόωντες, pl. num. præs. part. Poëtice pro γελῶντες. posito ο ante ω, & retracto accentu. ϑ. 40. α. 283.

Γενεὴ, generatio, ἡ, Ionice pro γενεά. Th. γείνομαι, gignor. ε. 282. ϑ. 871. α. 55.

Γενέθλη, ης, ἡ, idem, & ab eodem Themate derivatur. ϑ. 610.

Γένεο Ionice pro γένου, & hoc pro ἐγένου, a. 2. med. fuisti, ab ἐγενόμην, ου, ετο. Th. γείνομαι, sum, nascor, f. 2. pass. γενήσομαι. p. γεγένημαι. a. 1. m. ἐγεινάμην. ϑ. 657.

Γένεια, acc. pl. à γένειον, ου, τὸ, mentum, maxilla. Th. γένυς, υος, ἡ, mentum. α. 167. 418.

Γένετ', pro ἐγένετο, fuerit, à. 2. med. ἐγενόμην. Th. γείνομαι, sum. nascor. ϑ. 115.

Γένοιτο, 3. sing. a. 2. med. opt. γένοιτο, pro γένοιτο, a. 2. m. & hoc pro ἐγένετο, metri causa abjicitur augmentum. γένοντο, 3. person. pl. a. 2. m. verb. γείνομαι. ϑ. 199.

Γενετὴ, ῆς, ἡ, partus, generatio. Th. γείνομαι, nascor. ϑ. 271.

Γένηται, fieret, a. 2. med. sub. γένεσθαι, a. 2. m. inf. à γείνομαι, sum, fut. 1. pass. γενήσομαι, p. m. γέγονα. ε. 88. 342.

Γένος, ους, τὸ, genus, à γείνομαι, nascor. ε. 11. 109.

Γεράεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. à γέρας, γέρως, αος, & ως, τὸ, munus. ϑ. 449.

Γέρανος, υ, ἡ, grus. ε. 446.

Γέρας, αος, ατος, & ως, τὸ, donum, munus. gen. pl. γερέων. ε. 125. ϑ. 393.

Γέροντος, gen. & acc. γέροντα, à γέρων, οντος ὁ, senex. ϑ. 1003.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, ex γέα. circumflectitur in omnibus casibus, & in prosa usurpatur pro terra. ϑ. 679. ε. 561.

Γηθήσας, a. 1. part. à γηθέω, f. ήσω, gaudeo, lætor. Doricè γαθέω, unde Latinorum gaudeo. hinc γήθησεν, a. 1. ind. act. Ion. α. 116. ϑ. 173. ε. 474.

Γῆμε, duxit. 3. sing. a. 1. act. indic. γῆμα, γῆμας, γῆμε. Ion. & Poët. ab ἔγημα, pro ἐγάμησα. Th. γαμέω, ήσω, uxorem duco. γῆμαι, a. 1. act. infin. γήμῃς, a. 1. sub. ϑ. 604. 960. ε. 699.

Γηραιὸς, ᾶ, ὁ, senex, à γῆρας, αος, ατος, ως, τὸ, senectus. ε. 376.

Γηράσκεσσι, dat. pl. Poëticus, à γήρασκος, γηράσκοντος, senescens. vel γήρασκος, est a. 1. part. pro γηράσας à γηράω, senesco, unde ἐγήρασα. est & hinc per syncopen ἔγηρα, sicut pro ἐγάμησα, ἔγημα. Th. γῆρας, αος, τὸ, senectus. ε. 186.

Γῆρας, αος, τὸ, senectus. ἐπὶ γῆρας ἰκέσθαι, ad senectutem

pervenire. dat. γήρᾳ. ε. 703. 92.

Γηρασκόντας, ſeneſcentes, acc. pl. præſ. part. à γηράσκω, conſeneſco, f. άσω, p. γεγήρακα. Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος. Th. γῆρας, αος, τὸ, ſenectus. ε. 183.

Γηροκόμοιο, gen. Ion. à γηροκόμος, qui curat & alit aliquem in ſenectute. à γῆρας, αος, τὸ, ſenectus, & κομέω, ῶ, f. ήσω, curam gero. ϑ. 605.

Γηρυονῆα, acc. ſing. à Γηρυονεύς, έος, ὁ, nomen viri. ϑ. 287. 309.

Γηρύετ', conqueritur, pro γηρύεται, à γηρύομαι, *conqueror*. Th. γῆρυς, υος, ἡ, *vox*, guttur. ε. 258.

Γῆς. ϑ. 106. 807.

Γιγάντων, g. pl. à γίγας, αντος, ὁ, gigas. à γῆ & γάω. Nam terræ filii dicuntur. ϑ. 50. 185.

Γίνεσθαι, præſ. inf. active capitur *generare* ſcil. debet. Alii legunt γίνασθαι, a. 1. m. inf. à γεινομαι, gignor. Vide γείνετ'. ε. 791.

Γίνετ', imperf. paſſ. Ion. à γίνομαι. Vide γένετ'. α. 414.

Γινομένης, γινόμενον, præſ. part. à γίνομαι, naſcor. ε. 819. 490.

Γινώσκων, cognoſco, f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων, ως, ω. a. 2. imperat. γνῶθι. præt. paſſ. ἔγνωσμαι. ε. 279.

Γλαύκη, nomen proprium mul. ϑ. 244.

Γλαυκὴν, accuſ. ſingul. ab Adj. γλαυκὸς, ἡ, ὸν, *cæſius*, glaucus. ϑ. 440.

Γλαυκιόων, Poëtice pro γλαυκιάων, præſ. part. à γλαυκιάω, ῶ, & Poëtice γλαυκιόω, glaucis oculis terribiliter intueor, ſicut pro ὀπάω, ὁράω, Poëtice dicitur ὀπόω. Them. γλαυκὸς, ὴ, ὁ, glaucus, cæſius. α. 430.

Γλαυκωπὶς, nomen proprium mul. ϑ. 256.

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, cæſios habens oculos, epitheton Minervæ, ex γλαυκὸς, cæſius, & ὠψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*, acc. γλαυκῶπιν, & γλαυκώπιδα. Them. ὄπτομαι, video. ε. 72. ϑ. 13.

Γλάφῃ, 3. præſ. ind. verbi γλάφω, f. ψω, cavo, excavo. α. 431.

Γλαφυρὸς, ή, όν, cavus: à γλάφω, f. ψω, cavo, excavo. ϑ. 297.

Γλάφυ pro γλαφυρὸν, antrum. Th. γλάφω. ε. 531.

Γλυκερὸς, ή, όν, dulcis. à γλυκὺς, έος, ὁ, dulcis. ϑ. 97. α. 331.

Γλώσσῃ, & Att. γλώττῃ, linguâ, ἡ. dat. pl. Ion. γλώσσῃσι, pro γλώσσαις. ϑ. 83. & 826.

Γναμπτοῖσι, dat. plur. Ionic. à γναμπτὸς, incurvus, hoc à γνάμπτω, *incurvo*. Th. κάμπτω, flecto. ε. 203.

Γνῶ, pro ἔγνω, cognovit. 3. perſ. a. 2. ind. à γινώσκω, cognoſco, f. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, a. 2. ἔγνων. ϑ. 551.

Γόμφοισιν, dat. pl. Ionic à γόμφος, ου, ὁ, cuneus, clavus. ε. 429.

Γουνῶσιν, dat. pl. à γουνὸς, έος, ὁ, pa-

pareus. γονῇ, dat. ſing. à γονὴ, ῆς, ἡ, genitura. Th. γείνομαι, gignor. ε. 233. & 731.

Γόνος, ὁ, ſoboles, generatio. Th. γείνομαι, gignor. Ϟ. 495.

Γοργὺς, acc. plur. à γοργὸς, ὕ, ὁ, *velox.* Ϟ. 274. α. 237.

Γοργὺς, gen. ſing. pro Γοργόος, à Γοργὼ, όος, ῦς, ἡ, nomen mul. α. 224.

Γοργόνες, dictæ ſunt Phorci filiæ, Meduſa, Sthenyo & Euryale, à γοργὼν, όνος, ὁ, nomen animalis noxii in Africa. α. 230.

Γύναλα, acc. pl. & γύναθ', pro γόναλα, à γόνυ, τὸ, genu. in genit. & γόνυος & γόνατος & γυνὸς. ε. 585. Ϟ. 460.

Γυνεῖσιν, dat. pl. à γυνὴς, *fertilis*, Ionica epenth. pro γόνος, hoc à γονὴ, ἡ, genitura. Th. γείνομαι, gignor. Ϟ. 54.

Γυνοπαχὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *genua pinguis.* ex γόνυ genu, & παχὺς, έος, ὁ, *craſſus.* α. 266.

Γραῖας, nomen mul. à γραῖα, ας, ἡ, *anus, vetula.* idem quod γραῦς, αὸς, ἡ. Ϟ. 270.

Γρωϊκὸν. Nom. propr. Ϟ. 342.

Γυάλοις, dat. pl. *jugis.* à γύαλον, ου, τὸ, *cavitas.* Ϟ. 499.

Γύγης, ἡ γύγη, nomen mul. Ϟ. 149. ε. 66.

Γύλον, *dentale*, à γύης, υος, ὁ, dentale in ararro. at γύα ſeu γύη, Ion. jugerum. ε. 425.

Γυῖα, pl. num. membra, à γυῖον, ου, τὸ, membrum. Ϟ. 592.

Γυόνορος, ου, ὁ, *membra depaſcens*, ex γυῖον, ου, τὸ, membrum, & χορέω, item χορέννυμι, *ſatio*, item *depaſcor.* Qui depaſcitur, ille ſatiatur. ε. 66.

Γυωθεὶς, mutilatus. a. 1. part. paſſ. à γυιόω, f. ώσω, claudum reddo, membra frango. Them. γῦον, ου, τὸ, membrum. Ϟ. 838.

Γυμνὸν, acc. à γυμνὸς, ὴ, ὁ, nudus. ε. 389.

Γυμνωθέντα, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. à γυμνόω, *denudo.* Th. γυμνὸς, ὴ, ὁ, nudus. α. 334. 460.

Γυναικείῳ, muliebri, dat. ſing. à γυναικεῖος, α, ὁ, muliebris. hinc & γυναικεῖον, ου, τὸ, gynæceum, locus interior in ædibus, in quo ſolæ mulieres verſabantur. Th. γυνὴ, ἡ, mulier. ε. 751.

Γυνὴ, ἡ, *mulier, adoleſcentula*, genit. γυναικὸς, dat. γυναικὶ, accuſ. γυναῖκα, voc. ὦ γύναι, dat. plur. γυναιξὶ. ε. 94. 700. Ϟ. 513.

Δ.

Δαὶ, dat. ſing. pro δαΐδι per apocopen, à δαὶς, ίδος, ἡ, *pugna.* Th. eſt δαίω, uro. Ϟ. 650.

Δαιδαλέοιο, Gen. poëticus pro δαιδαλέου, à δαιδάλεος, *artificioſus*; derivatur à Δαίδαλος, ου, ὁ, qui fuit ingenioſiſſimus & ſcientiſſimus Cretenſium artifex. Videtur nomen accepiſſe à δαίω, *ſcio.* α. 334. 460. 137.

Δαὶ-

Δαΐδων, gen. pl. à δαὶς, ίδος, ἡ. fax. Them. δαίω propriè uro. α. 275.

Δαίετο, imperf. Ion. à δαίομαι, divido, partior. Th. δαίω, divido. α. 165.

Δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Deus. quasi δαήμων. α. 94. δαίμονα. Ϛ. 991. hinc δαιμόνιος, venerandus, unde δαιμόνι, pro δαιμόνιε in vocat. Ϛ. 655. & δαιμονίη, pro δαιμονία, Ionicè. Ϛ. 655.

Δαῖτα, acc. sing. à δαὶς, δαιτὸς, ἡ, cibus, epulum. δαῖτ. in acc. plur. δαῖτας. à δαίω, epulum præbeo. ε. 340. 720. 740. Ϛ. 802.

Δαίφρων, prudens, bellicosus. gen. δαίφρονος, ex δαίω, disco, vel divido, & φρὴν, νὸς, ἡ, mens. α. 119. ε. 652.

Δάκεν, 3. sing. a. 2. Ion. pro ἔδακεν, momordit. à δάκνω, mordeo. f. δήξομαι. p. δέδηχα. a. 2. ἔδακον. a. 1. pass. ἐδήχθην. a. 2 pass. ἐδάκην. Ϛ. 567.

Δάκρυσι, dat. pl. à δάκρυ, υος, τὸ, lacryma: hinc δακρυόεις, εντος, lacrymosus. α. 132. 270. Ϛ. 227.

Δαλοῦ. genit. à δαλὸς, οῦ, ὁ, titio. Th. δαίω, uro. ε. 703.

Δαμαζόμενος, præs. part. à δαμάζω, edomo. δαμάσσας, poëtice pro δαμάσας. part. a. 1. act. Th. δαμάω, domo. Ϛ. 865. 490. α. 11.

Δάμασε, a. 1. Ion. à δαμάω, domo, f. άσω. ε. 857.

Δαμέντες, part. a. 2. pass. domiti. à δέμω vel δάμνω, pro δαμάω. δαμῆναι, a. 2. pass. infin. δάμνανται, domat. præs. à δάμναμαι. Th. δαμάω, domo. ε. 151. Ϛ. 464. 122.

Δαναὴς, ἡ Δαναὴ, ῆς, nomen mul. α. 216.

Δαναΐδης, filius Danai. Nomen patronymicum. Filii à patribus sua acceperunt nomina. à Δαναὸς, Danaus. α. 229.

Δαπάνη, ης, ἡ, sumptus. Them. δαπανάω, ῶ, f. ήσω, consumo. ε. 721.

Δάσαντο, 3. pl. a. 1. med. indic. poëtice pro ἐδάσαντο. augmentum abjicitur & σῖγμα duplicatur. à δάζομαι, divido. f. σομαι, a. 1. m. ἐδασάμην. hinc δασάμενος & δάσασθαι. hinc δασμὸς distributio. item tributum, quod penditur ab hostibus, brand-schatzung. Th. δαίω, divido. Ϛ. 112. 537. 425. ε. 444.

Δασυστέρνων, gen. pl. à δασύστερνος, hirsutum pectus habens, ex δασὺς densus, & στέρνον, ου, τὸ, pectus. ε. 512.

Δατέασθαι, præs. inf. pass. dividi, pro δατεῖσθαι, exemplaria habent δατέασθαι, α pro ε. à δατέομαι, dividor. Th. δαίω, divido. ε. 765. Ϛ. 606.

Δάφνης, genit. à δάφνη, ης, ἡ, laurus. ε. 433. Ϛ. 30.

Δαφοινὸς, valde funestus, ruber, seu δαφοινὸς, ἡ, ὸν, cædis avidus. ex δὰ, quæ particula per se nihil significat, sed in compositione auget, & φόνος, occido.

do. α. 159. & 250.

Δ', vel δὲ, autem, vero. Sæpe ſubjungitur particulæ μὲν, vim adverſativam habens. ſ. 10. 13. 24. 34. 37. &c.

Δέδαγμαι, attributa eſt, perf. paſſ. ind. à δάζομαι, divido, partior. f. δάσομαι. præt. paſſ. δέδασμαι. Th. δαίω, divido. Θ. 789.

Δεδήῃ, ardebit. 3. ſing. pluſq. perf. med. pro ἐδεδήῃ, à δαίω, uro. præt. med. δέδηα. pl. perf. ἐδεδήειν. α. 155.

Δεδμημένοι. præt. part. paſſ. *domiti*, à δέμω *domo*. f. δμήσω. p. δέδμηκα, præt. paſſ. δέδμημαι. aor. 2. ἐδάμην. hinc in infinit. δαμῆναι, & δαμήμεναι. ſ. 116. Them. δαμάω, domo.

Δεδοκημώς, obſervans. à δοκάω *obſervo*, f. ήσω. Th. δοκάζω, f. άσω, obſervo. α. 214.

Δεδορκὼς, intuens, præt. med. part. à δέρκω, *video*. f. 2. δέδορκα. aor. 2. ἔδρακον. a. 1. paſſ. ἐδέρχθην. p. m. δέδορκα. α. 145.

Δειδίξεται, perterrebit. 3. ſing. fut. med. poët. à δείδιομαι, terreo. f. ίξομαι. Th. δείδω. f. σω. timeo. α. 111.

Δειδιότες, metuentes, part. præt. med. à δείδω timeo, præterito med. δέδια & δείδια, poëtice, unde part. δειδιὼς. α. 248.

Δεικνύῃ, 3. indicat. δείκνυ, per apocopen pro δείκνυσι. 3. perſ. ſing. ind. à δείκνυμι, idem quod δεικνύω. f. δείξω. p. χα. ſ. 449. 524. 500.

Δειλὸς, ή, ὸν, *timidus*. à δείδω, timeo. ſ. 711. 183. 212.

Δεῖμος, ου, ὁ, nomen viri, à δείδω timeo. α. 195. 463. Θ. 934.

Δεινὸς, ὴ, ὸν, terribilis, gravis. δεινοῖο poëtice pro δεινοῦ. δεινῆς pro δειναῖς. Θ. 829. δεινοῖσι, dat. pl. Ion. hinc δεινότατος, acerrimus. ſuperlat. ſ. 367. α. 71. 129. Θ. 138. 155.

Δεινωποὶ, nom. pl. *graves aſpectu*. ex δεινὸς *gravis*, & ὤψ ὠπὸς, ὁ, *facies*. Th. ὄπτομαι, video. At ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*. α. 250.

Δείξω, f. 1. δείξαι. a. 1. inf. à δείκνυμι, oſtendo, f. ξω. p. χα. ſ. 646. 610.

Δειπνήσας, a. 1. part. à δειπνέω, *cœno*. f. ήσω. Th. δεῖπνον, ου, τὸ, cœna. ſ. 440.

Δειπνολόχης, comeſſatricis. gen. ſing. g. f. pro δειπνολόχου. Adjectiva enim compoſita ſunt g. c. δειπνολόχος, ου, ὁ, ἡ, proprie *qui conviviis inſidiatur*, h. e. qui convivia captat, commeſſator, vel qui accurate illa obſervat, aut loco ſuo curat. ex δεῖπνον cœna, convivium, & λόχος, ου, ὁ, inſidiæ. ſ. 702.

Δεῖπνον, ου, τὸ, convivium. ſ. 207.

Δειρὼ, acc. ſing. à δειρὴ, ῆς, ἡ, *collum*, vel δέρη. α. 391. Θ. 727.

Δέκα, unde eſt δέκατος, *decimus*. f. g. δεκάτη. ſ. 610. Θ. 726. 789. 803.

Δεκαδώρῳ, dat. ſing. à δεκάδωρος, qui decem palinorum eſt,

est, ex δέκα *decem*, & δῶρον, ου, τὸ, *palmus*, donum. s. 424.

Δελφῖνες, nom. pl. à δελφὶν, seu δελφὶς, ῖνος, delphin. α. 210. & 212.

Δέμας, corpus, τὸ ἄπλιστον, & indeclinabile. Ϟ. 260.

Δέμνια, τὰ, *cubilia maritorum*, à δέμνιον, ου, τὸ, stratum, lectus. à δέμω, *edomo*. s. 326.

Δένδρεα, pl. num. à δένδρεον, ου, τὸ, *arbor*, *lignum* poëtice pro δένδρον. sic ἀδελφεὸς pro ἀδελφὸς, *frater*. Ϟ. 216. s. 581.

Δέξαθ', a. 1. med. Ion. pro. ἐδέξαθ', à δέχομαι, recipio, f. δέξομαι. p. δεδέγμαι. a. 1. m. ἐδεξάμην. Ϟ. 185. s. 87. 711.

Δεξιτερὸς, ὰ, ὸν, Δεξιτερῇ, dat. sing. pro δεξιτερᾷ. Ionicè à δεξιὰ, *dextra manus*: ὡς δὲ τὸ δέχεσθαι fut. δέξομαι. Ϟ. 179.

Δείους, δείους, τὸ, *timor*. Th. δείδω, f. σω. timeo. p. δέδοικα, δείδια, δέδια. Ϟ. 167.

Δέον, 3. pl. imperf. act. pro ἔδεον, ligabant, à δέω, *vincio*. f. δήσω. α. 291.

Δεχιόωνται, pro δεχιῶνται, aspiciunt, à δεχιόομαι, ῶμαι, & poëtice δεχιόωμαι. Th. δέρκω, video. α. 236. Ϟ. 911.

Δεχομένω, tuentes, præs. part. dualis numeri, à δεχόμενος, δεχομένοιο, gen. Ion. δεχομένεων, f. g. pl. num. Æolice pro δεχομένων, à δεχόμην, præs. part. idem quod δέρκω, seu δέχομαι, videor. Ϟ. 910. 828. α. 236. 169.

Δέρμα, ατος, τὸ, *cutis*, à δέρω, *excorio*. Th. δέρος, ατος, τὸ, pellis, corium. s. 511.

Δεσμεύων, manipulans, præs. part. à δεσμεύω, idem quod δεσμέω & δεσμόω, ligo. à δεσμὸς, οῦ, ὁ, vinculum. Th. δέω, ligo. s. 479.

Δεσμοῦ, gen. sing. à δεσμὸς, οῦ, ὁ, *vinculum*, & in pl. δεσμοὶ vel δεσμὰ. hinc δεσμεύω *vincio*. Th. δέω, ligo. α. 43. Ϟ. 501.

Δεύῃ, 3. sing. a. 1. act. subj. à δεύω, *humecto*, *rigo*. f. δεύσω. s. 554.

Δεῦτε, huc, agite. adverb. hortantis, à sing. δεῦρο, huc, hunc in locum. s. 2.

Δεύτερος, α, ον, secundus. s. 126. 141. Ϟ. 47.

Δέχεται, 3. sing. à δέχομαι, capio, f. δέξομαι, p. δέδεγμαι. Ϟ. 800.

Δὴ, *sane*, *jam*, in carmine modo postponitur, modo præponitur. s. 2. δὴ τότε, jam tum. Ϟ. 643.

Δηθὰ, diu, adverb. à δηὼ, diu. Ϟ. 623.

Δηϊοτῆτος, genit. à δηϊοτὴς, ῆτος, ἡ, *pugna*. à δηΐος *hostilis*: & hoc à δαίω, *uro*. Ϟ. 662. 852.

Δημήτηρ, ἡ, nomen idoli, q. d. γῆ μήτηρ, *Ceres*. Δημήτερος, Δήμητος, Δημήτερα, Δήμητος. Ϟ. 454. 912. s. 298.

Δημὸς, οῦ, ὁ, *adeps*, pinguedo. Vide in δῆμος, ου, ὁ, populus. Ϟ. 538. 541.

Δῆμος, ου, ὁ, *populus*. s. 259. Ϟ. 971.

Δή-

Δήνεα, acc. pl. *consilia*. à δῆν-, ες-. τὸ, *consilium*, *vaframentum*. Chaldaice *dena*, meditari. alii habent μήδεα. Ϟ. 236.

Δή ῥ'. Ϟ. 888.

Δή ῥα. Jam. Ϟ. 883.

Δῆριν, acc. sing. à δῆρις, ιδ-, ἡ, *lis*, *contentio*. hinc δηριάω, *pugno*. ε. 14. 33. α. 241. 251.

Δηρὸν, *diu*, adverbialiter usurpatur pro δηλῶ. Ϟ. 629.

Δῆσε, a. 1. ind. Ion. pro ἔδησε, *ligavit*, δήσασθαι, a. 1. med. inf. à δέω, *ligo*. Ϟ. 618. ε. 540.

Δή τοι, sanè. Ϟ. 1014.

Δηώσειν, fut. 1. activ. infinit. à δηόω *populor*, *occido*. pro quo Poëtæ etiam δηΐω, à δηϊ- vel δαϊ-, *hostilis*. Th. est δαίω, *uro*, *vasto*. α. 67.

Δία, *Jovem*, acc. sing. à Ζεύς, Διὸς, Διΐ, Δία, vocat. Ζεῦ, Iupiter. Δῖ'. Ϟ. 468. ε. 52.

Διὰ, præpositio, Δι' βυλὰς, ex consiliis, Δι' Θρήκης, per Thraciam. ε. 13. 505. Ϟ. 398.

Δῖα, *divina*, h. e. præstantissima. à Ζεύς, Διὸς, Iupiter. α. 338. Ϟ. 376.

Διαβὰς, part. a. 2. act. *emensus*. à διαβαίνω, transeo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην, 2. part. βὰς. Ϟ. 292.

Διαβῇ, transierit. a. 2. act. subj. διαβῶ. Th. βαίνω, eo. ε. 738.

Διάησι, 3. pers. ind. sing. perflat. ex διὰ, & ἄημι, *flo*. Th. ἄω, ήσω, flo, spiro. ε. 512. 517.

Διάκτορ-, ε, ὁ, *nuntius*. Dicitur etiam διάκτωρ ορ-, ὁ, à διάγω, traduco, transmitto. ε. 77. 68.

Διακεκριμένω, 1. pers. pl. præs. sub. à διακρίνω, discerno. Th. κρίνω, f. νῶ, iccerno, judico, p. κέκρικα, a. 1. ἔκρινα. ε. 35. Ϟ. 85.

Διαμπερὲς, adverb. *perpetuo*, ex διὰ, ἀνὰ, & πέρας, ατ-, τὸ, *terminus*. q. d. penitus (διὰ intendit significationem) ad finem. ε. 234. Ϟ. 402.

Δῖαν, acc. à δι-, α, ον, divinus, bonus. Th. Ζεύς, Διὸς, Iupiter. α. 287. ε. 477.

Διασκιδνᾶσι, dissipant. 3. pl. præs. act. à διασκίδνημι, dissipo, ad formam ἵστημι. Th. est, σκεδάω, σκεδάζω, & σκεδάννυμι *dispergo*, f. άσω. Ϟ. 875.

Διδάξῃς, a. 1. sub. à διδάσκω, *doceo*, f. διδάξω, p. δεδίδαχα, a. 1. ἐδίδαξα, a. 1. pass. ἐδιδάχθην. ε. 697.

Διδασκῆσαι, a. 1. act. infin. verbi διδασκέω, idem quod διδάσκω, doceo. ε. 64.

Διδοῖ, dat. pro δίδωσι, à δίδω. Th. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων, ως, ω. α. 328. ε. 279. 636. Ϟ. 219.

Διδυμάοντε, geminos, dualis num. à διδυμάων, ον-, pro δίδυμο-, ς, ὁ, ἡ, geminus. α. 49.

Διεδάσσατο, *distribuit*, 3. sing. a. 1. med. à δατέζω. σ poetice duplicatur. sic διεδάσσατο, *divisisti*, 2. sing. a. 1. med. pro διεδάσω, Ionicè ω mutatur in αο. Th. δαίω, divido. Ϟ. 544.

ϑ. 544. 885.

Διέκειϑο, constitutum erat, imperf. med. à Δι-έκειμαι, constitutus sum. Th. κεῖμαι, f. κείσομαι, jaceo. α. 20.

Διέλοντϑ pro διείλοντϑ, p. 3. pl. a. 2. med. à Δι-αιρέω, ῶ, divido, f. ήσω, p. δι-ήρηκα, a. 2. διεῖλον. Th. αἱρέω, eligo. ϑ. 112.

Διερὴν, humidam, acc. à διερὸς, humidus. Th. διαίνω, f. ανῶ, humecto. ε. 458.

Διέπαξε, disposuit a. 1. ind. verbi Δι-απάσσω, vel τω, ordino. Th. πάσσω, vel τω, f. ξω. p. πέπαχα, a. 1. ἔπαξα. ε. 274. ϑ. 74.

Διεπεκμήραντϑ, destinarunt. 3. pl. a. 1. med. Δι-επεκμαίρω, certis signis probo, f. αρῶ, a. 1. ἐπεκμηρα. Th. τέκμωρ, ατος, τὸ, signum. ε. 395.

Δίζεσθαι, *inquirere*, præs. med. infinit. à δίζημαι, quæro, fut. δι-ζήσομαι. Th. δίζω, quæro. ε. 601. 426.

Δία, *divina*, à Ζεύς, Iupiter. ϑ. 260. 866.

Διηνεκέσσιν, longis, dativ. pl. poëticus, à διηνεκὴς: ex Δι- & ἠνεκὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *perpetuus*. διηνεκέως, *prolixè*. ϑ. 627. 812.

Δῖι, dat. sing. à Ζεύς. vide suo loco. ε. 69. 257. 463. &c.

Δίκαιος, justus. ε. 268. & δίκαι' per apostrophen. ε. 278.

Δικαιότερον, justius, comp. à δίκαιος, justus. Th. δίκη. ε. 157.

Δίκας, acc. pl. à δίκη, ἡ, *jus*, *fas*. δίκῃσι, dat. pl. pro δίκαις. inde δίκαιος, α, *justus*. & δίκαι' per apostrophen, pro δίκαια. ε. 123. 217. 278.

Δικάσσαι, a. 1. act. infin. pro δικάσαι, à δικάζω, jus dico. Th. δίκη, *jus*, ἡ. ε. 39.

Διϊάλῳ, *vertere*, præs. inf. Ion. pro Æolico διϊήλμεναι, communiter δινεῖν, à δινέω, *moveo*, f. ήσω, à δίνη, ης, ἡ, vortex. ει 596.

Διϊνήεντϑ, acc. pl. à διϊνήεις, εσσα, εν, vorticosus, a, um, à δίνη, ης, ἡ, *vortex*, *gurges*. ϑ. 337.

Δίνης, dat. pl. Ionic. pro δίναις, à δίνη, *vortex*. ϑ. 791.

Διόθεν, adverb. è loco, *à Iove*. Th. Ζεύς, Διὸς, Iupiter. ε. 763.

Διὸς, *Iovis*. gen. à Ζεύς, Iupiter. vocat. ὦ Ζεῦ. ε. 4. 36. &c.

Δῖον, δῖος, δῖα, *divus*, *a*, *um*. Th. Ζεύς. ϑ. 991.

Διόγνητος, *à Iove generatus*, *generosus*, ex Διὸς & γνητὸς pro γνωτὸς. Th. γίνομαι nascor, f. γενήσομαι, p. γεγένημαι. α. 340.

Διοτρεφέος, à Iove nutriti, à διοτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ, ex Διὸς, & τρέφω, *alo*, f. ψω, p. τέτροφα, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. ϑ. 992. 82. α. 118.

Δὶς, bis, adverb. ε. 709. 299.

Δίφρου, gen. sing. à δίφρος, (φ δίφορος) ου, ὁ, locus in curru, ubi auriga & parabates sedebant. per syn. memb. *currus*. α. 321. 324. 109. &c.

Διφῶσα, inquirens, pr. part. f. g. à διφάω, *quæro*, f. άσω. ε. 377.

Δίχ', pro, δίχα *seorsim*. Th. est δὶς, bis. ε. 166.

Διώνυσος, *Bacchus*, quia, quum nasceretur, femur Διὸς ἴνυξεν, ut

ût habet fabula gentilis. Propter metrum τὸ σ duplicatur & ο mutatur in ω. α. 400. ε. 612. Ϟ. 941.

Διώνη, nomen Idoli Ethnici, q. d. Διὸς ἄνασσα, Iovis regina. Ϟ. 17. 353.

Δμηθεῖσα, & per apoſtroph. δμηθεῖσ', a. 1. part. f. g. *domita*, à δέμω, (pro δμηάω, domo.) fut. δμηῶ. præt. act. δέδμηκα. præt. paſſ. δέδμημαι, σαι, ται. Hinc a. 1. paſſ. ἐδμήθην, ης, η. Vide ſupra δαμέντες. α. 48. Ϟ. 1000.

Δμωᾶας, acc. pl. à δμωὰς, ὠὸς, ὁ, *ſervus domitus*, in dat. pl. δμωᾶσι & δμωάσσι. & δμωὸς, ῦ, ὁ, idem quod δμωὰς. Th. eſt δαμάω *domo*. ε. 428. 457. 595. 764. α. 39. 276.

Δνοφερὸς, ἡ, ὸν, tenebroſus. δνοφερῇσι, dat. pl. (Ion.) à δνόφος, ου, ὁ, tenebræ, caligo. Ϟ. 107. 736. 807. 826.

Δοιὰ, & δοιὼ, & δοιοὶ, plúralis & dual. numéri tantum, Poëtice pro δύο, vel δύω, *duo*. ε. 430.

Δοῖεν, 3. pl. a. 2. opt. pro δοίησαν, à δίδωμι, f δώσω, do. ε. 186.

Δοιὼ dual. num. Vide δοιὰ. α. 234.

Δοκεύων, inſidiatus, part. præſ. verbi δοκεύω, obſervo, f. εύσω. Th. δοκάζω, f. άσω, obſervo. α. 333. 480.

Δολίλῳ, acc. ſing. à δόλιος, dolóſus. δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ, *doloſa arte*. Them. δόλος, ου, ὁ, dolus, fraus. Ϟ. 160. 540.

Δόλιχ', *longas*, per apoſt. pro δολιχὰ, acc. pl. n. g. à δολιχὸς, ἡ, ὸν, longus. Ϟ. 186.

Δολοφρονέω, f. ήσω, *cogito fraudes*, à δόλος, & φρὴν, mens. Ϟ. 550.

Δόλῳ, dat. ſing. à δόλος, ου, ὁ, dolus. ε. 83. Ϟ. 839.

Δολωθεὶς, a. 1. part. à δολόω, *dolos machinor*, circumvenio. Ϟ. 494.

Δόμεν, dare: a. 2. act. infin. Hoc' ut & δόωμεν, Dorice pro δοῦναι. Th. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων, ως, ω. ε. 352.

Δόμος, ου, ὁ, domus, à δέμω, *ædifico*. præt. med. δέδομαι. Ϟ. 386. hinc δόμονδε, domum verſus. ε. 96. α. 38.

Δορυσσόῳ, haſtarum concuſſori, à δορυσσόος, ex δόρυ, lancea, & σσόος, à σείω, quatio, moveo, qui lanceam vibrat. α. 54.

Δὸς, a. 2. imperat. ut & δότε *date*, à δίδωμι, do. f. δώσω. a. 2. ἔδων. ε. 451. hinc δόσις, δόσιν, munus. Ϟ. 93. 104.

Δότειρα, datrix, à δοτὴρ, ῆρος, dator, ὁ. Th. δίδωμι. ε. 354. α. 131.

Δοῦπος, ου, ὁ, *frugor*, *ſtrepitus*. Ϟ. 70. 703.

Δοῦρα, ligna, acc. pl. pro δούρατα per apocopen, & hoc pro δούρατα, à δόρυ, δούρατος, & δοῦρος, lignum, dat. δούρατι, δουρὶ. ε. 454. 805. α. 362.

Δοχμωθεὶς, ſeſe obliquans, a. 1. part. paſſ. à δοχμόω. Th. δοχμὸς, ἡ, ὸν, *obliquus*. α. 389.

Δράκοντος, gen. à δράκων, οντος, ὁ, draco. α. 144. Ϟ. 322.

Δράκων, aſpiciebant, pro ἔδρακον,

Ἄτον πολέμοιο, insatiabilem bello, ab ἆτος, ὁ, ἡ, ex α privat. & ἄδω, satio. α. 58.

Ἀτρεμέωσι, 3. pl. præs. subj. ab ἀτρεμέω, *immotus maneo*. f. ήσω. Th. τρέω. f. τρέσω. tremo. ε. 537.

Ἄτροπος, Nomen proprium Parcæ, quæ sic dicitur à *minime parcendo*, κατ' ἀντίφρασιν. ex α priv. & τρέπω *verto*, quod non possit verti & averti. α. 259.

Ἀτρυγέτοιο, gen. Ion. pro ἀτρυγέτου. ἀτρύγετος, *sterilis, non fructuosus*, ex α priv. & τρυγή, *triticum, vindemia*, ubi nullus est fructuum proventus. Θ. 413. 808. 241. 131.

Ἀτρυτώνη, idem quod ἀτειρής, ἡ ἄτρυτος, indomita, q. d. *nullis laboribus exhausta*: Epitheton Minervæ. Th. τρύω, tero. Θ. 925.

Αὖ, iterum. adverb. ε. 293. α. 51.

Αὐαλέος, ε, ὁ, siccus, idem quod αὼς. Th. αὔω, sicco. ε. 586.

Αὐγάσεαι, respicies. Ionicè pro αὐγάσῃ, 2. sing. fut. 1. med. indic. ab αὐγάζομαι, video, illustror. Them. αὐγή, ῆς, ἡ, splendor, lux. ε. 476.

Αὐδή, ῆς, ἡ, *vox*, quasi ab αὔω, *clamo*. Θ. 39. ε. 61. α. 278.

Αὔῃ, acc. ab αὖος, η, ον, *siccus*. Th. αὔω, sicco. ε. 458.

Αὖθ', pro αὖθι, rursus, ab αὖ, rursus. αὖθις, idem quod αὖθι, *iterum*. Attice scribitur per Θ. Ionic. vero per τ. α. 181.

ε. 50. 35. Θ. 435.

Αὔλαχ', acc. sing. pro αὔλακος, ab αὖλαξ, ακος, ἡ, *sulcus*, Doricè ὦλαξ. ε. 441.

Αὐλῆς, genit. sing. ab αὐλή, ἡ, *caula, domus, aula*. ε. 730.

Αὐλητῆϊ, dat. sing. ab αὐλητής, ῆρος, ὁ, *tibicen*, ab αὐλός, ὅ, ὁ, *tibia*. α. 283.

Αὐλίδος, genit. ab Αὐλίς. Nomen loci. αὐλέω, *tibia cano*. ε. 649.

Αὐλοῦ, genit. sing. ab αὐλός, οῦ, ὁ, tibia. α. 181.

Αὖον, acc. sing. Vide αὔω. ε. 741.

Αὖραι, nom. pl. ab αὔρα, ας, ἡ, aura, ventus levior. ε. 668. Θ. 872.

Αὔριον, *cras*, adverb. μεθαύριον *perendie*. ε. 408.

Αὐσταλέη, *sicca*. idem quod αὐή. vide paulo ante. α. 265.

Αὖτε, adverb. *rursus*. αὖτ' pro αὖτε, *iterum, porro*. αὖτις, *rursus*. Th. est αὖ, rursus. Θ. 47. ε. 295. Θ. 654.

Αὗται, pl. num. f. g. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. Θ. 263. 362.

Αὐτάρ, sed. Vide supra ἀτάρ. ε. 63. 82. 89. 120. &c.

Αὖτε, pro αὖ, rursum. adv. ε. 126. 243.

Αὐτέων, pro ἠύτεον. *resonabant*. Doricè 3. pl. imperf. act. ab ἀϋτέω, clamo, ab ἀϋτή, ῆς, ἡ, *clamor*. Th. αὔω, clamo. α. 309.

Αὐτέων, Ion. pro αὐτῶν, in f. g. ab αὐτός, ille, τή, τό. α. 237.

Αὐτῆς, Ion. pro αὐτοῦ. α. 237. Θ. 64. 470.

Αὐ-

Αὐτῆς, gen. ſing. ab αὐτὴ, *clamor*. Th. αὔω, clamo. *a*. 346. 433. 459.

Αὐτίκα, adverb. *ſtatim*. Th. αὐτὸς, ipſe. *s*. 70. 217.

Αὖτις, adverb. rurſum. Th. αὖ, *rurſus*. *s*. 384. *a*. 257.

Αὐτόγεον, ου, τὸ, eſt pars aratri, quod vocatur *dentale*. eſt lignum, cui *Vomer* includitur. *Vomer* eſt qui terram ſcindit, & liras ducit. *Buris* eſt curvamen aratri, quod vomerem excidit: *ſtiva* vero eſt aratri manica. cæteroquin *dentale* eſt etiam veluti *cratis dentata*, qua ſemina arvo injecta obruuntur, liræque æquantur. Th. γύα & γύη, ας, ἡ, arvum. *s*. 431.

Αὐτόθι, *ibi*, adverb. ab αὐτὸς, ipſe. *s*. 96.

Αὐτομάτη, ſc. ἄρουρα, *ſponta-neum arvum*. h. e. ager inaratus ferebat fruges, αὐτόμολος ſpontaneus. ex αὐτὸς, & μάτην fruſtra, temere. item *ſine conſilio*, quod ſponte ſua provenit. αὐτόματοι, non accerſiti, ſponte venientes. *s*. 103. 118.

Αὐτονόμη, nomen mulieris. Latine *libera*, *ſui juris*. Θ. 258.

Αὐτονόην, acc. ab Αὐτονόη, nomen mul. q.d. *quæ ipſa intelligit*. ἀ νόος, ου, *mens*. Θ. 977.

Αὐτὸς, ipſe. *s*. 268. 331. *a*. 69. Θ. 72.

Αὐτοχεδὸν, *prope*, idem quod χεδόν. Adv. *a*. 190.

Αὐτοφυὴς, έος, ῆος, ὁ, ἡ, *ſua ſponte enatus*. ex αὐτὸς, & φύω, gigno. Θ. 813.

Αὐτῷ, dat. ſing. ab αὐτὸς, ipſe.

Αὐτῷ pro ἑαυτῷ. *s*. 56. 291. 294.

Αὔτως, Adv. *fruſtra*, item *ſimiliter*. pro ὁσαύτως. Th. αὐτὸς, ipſe. Θ. 402. 600.

Αὐχένα, acc. ſing. ab αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*. *s*. 813.

Ἀφ', pro ἀπὸ, ab. *a*. 374. 392.

Ἄφατοι, pl. num. non clari, qui non volant per ora virorum. ex α priv. & φατὸς, dicendus. φημὶ, dico. *s*. 3.

Ἀφαυρότατοι, *imbecilliſſimi*. Th. ἀφαυρὸς, ὸν, ὁ, imbecillis. *s*. 584. φαῦρος Dorice pro φαῦλος *vilis*, *nullius pretii*. Atticè φλαῦρος. α eſt intenſivum ἐπιτατικὸν ex ἄγαν.

Ἀφείλετο, abſtulit. 3. ſing. a. 2. med. ab ἀφαιρέομαι, aufero. hinc Ἀφελέσθαι, f. g. part. a. 2. act. ab ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ἥρηκα, a. 2. εἷλον. Θ. 443. *s*. 94.

Ἄφενος, ὁ, vel τὸ, *divitiæ ex uno anno collectæ*, πολυετὲς *ex multis annis*. *s*. 24. 635. Θ. 112.

Ἄφθιτος, incorruptibilis, idem quod ἄφθαρτος. Th. φθίω, f. ήσω, vel φθίω *corrumpo*. hinc ἄφθιτα μήδεα perpetua conſilia. Θ. 545. 389. 397.

Ἄφθονος, ου, invidia carens, copioſus. Th. φθόνος, ου, ὁ, invidia. *s*. 118.

Ἀφίκετο, rediit, 3. ſing. a. 2. med. & ἀφίκεσθε, 2. pl. a. 2. med. ſic ἀφίκοντο, 3. pl. a. 2.

med. ſubj. verb. ἀφικνέομαι. pervenio. Th. ἱκνέομαι, venio, f. ἵξομαι, præt. ἶγμαι, a. 2. med. ἰκάνω. α. 38. 378. ϑ. 652.

Ἄφνειὸς, dives, poëtice pro ἀφνειὸς. Th. ἄφενος, divitiæ. ε. 453. 306. ϑ. 974.

Ἀφραδίῃς, ſtultitiis. ab ἀφραδὴς, *inconſultus*. Hinc regulariter ἀφραδίδεια, pro quo Ion. ἀφραδίη & ἀφραδίη, *imprudentia, inopia conſilii*. Th. φράζω, dico. ε. 133. 328.

Ἀφρογενείαν, ex *ſpuma progenatam*, ab ἀφρὸς *ſpuma*, & γένος. hoc à γείνομαι, naſcor. Epitheton Veneris. Sed omnino metrum videtur poſtulare ut ſit ἀφρογενῆ. ϑ. 196.

Ἀφροδίτη, ης, ἡ, Venus, ita dicta quod è maris ſpuma ortum habuerit. ε. 65. ϑ. 989.

Ἀφρὸς, οῦ, ὁ, *ſpuma*. α. 389. ϑ. 197.

Ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, *amens*. ex α priv. & φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*. ε. 208.

Ἀφύσσαι, pro ἀφύσσαι, a. 1. act. infinit. ab ἀφύω *haurio*, f. σω. pro quo etiam dicitur ἀφύσσω, ξω. ε. 611.

Ἀχαιοὶ, *Achivi*, quaſi ab ἄχος, ους, τὸ, *mœror, ſolicitudo*. ε. 649.

Ἀχελωΐου, ου, ὁ, *nomen fluvii*. ϑ. 340.

Ἀχεύων, præſ. part. *dolens*. ab ἀχεύω, idem quod ἀχέω, f. ήσω, doleo. Th. ἄχος, ους, τὸ, *dolor*. ε. 397.

Ἀχέων, præſ. part. ab ἀχέω & ἀχεύω, idem ſignificant. α. 93.

Ἄχθος, εος, τὸ, pondus. ε. 690.

Ἀχιλῆα, pro Ἀχιλλέα poëtice, ab Ἀχιλλεὺς, Achilles. q. d. ἄχος τ' λαῶν, ſolicitudo pro populo. ϑ. 1007.

Ἀχλὺς, ύος, ἡ, *caligo*. α. 264.

Ἀχνύμενος, part. præſ. ab ἄχνυμαι idem quod ἀχέω, doleo. Th. ἄχος, ους, τὸ, dolor, mœror. α. 435. ϑ. 623.

Ἄχος, ους, τὸ, *dolor*. α. 457.

Ἀχρεῖος, *inutilis*. Th. χρεία, ας, ἡ, *neceſſitas, utilitas*. ε. 401.

Ἀχρήϊος pro ἀχρεῖος poëtice, facta dialyſi τ ει in ηϊ. ε. 295.

Ἄψ. *retro*: item *ſtatim*. Adverb. ἄψ ἰέναι, *retroire*. α. 257. ϑ. 169.

Ἀψευδέα, acc. ſing. ab ἀψευδὴς, ές, ὁ, ἡ, mentiri neſcius, verus. Th. ψεύδω, fallo, facio mentiri. f. σω. propter dimenſionem metri hic legendum eſt ἀψευδῆ. ϑ. 233.

Ἄψιν, acc. ſing. ab ἄψις, ῖδος, ἡ, *curvatura in rota*. Th. ἅπτω, necto. ε. 424.

Ἀψορρόου, *reciproci, refluentis*, ab ἀψόρροος. Dicitur etiam ἄψορρος, ex ἄψ, adverbio *rurſus*, & ῥόος *fluxus*, à verbo ῥέω *fluo*. in fut. ῥεύσω. in præterito medio ἐρρύην, unde eſt ῥόος, ου, ὁ, & contractè ῥοῦς, *fluxus*. ῥοὴ, ῆς, ἡ. *idem*. item *fluentum*. ϑ. 776.

B.

Βάζοντ', præſ. part. alloquentes, pro βάζοντε, & hoc pro βάζοντας, à βάζω, *loquor*. f. σω & ξω, p. χα. atque ita ponitur accuſativus dualis pro accuſativo plurali. Sed videri poſſet mendum, quia præcedit τὼς, non τὼ. Tum pro ἐπίσασι eſſe poteſt ἔπτασι, quod æque uſitatum eſt. confer Οδυσ. δ. 597. Nulla eſt hic hujus anomaliæ neceſſitas. ſ. 184. 786.

Βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus, a, um. Th. βάθος, ε͡ος, τὸ, profunditas. α. 288.

Βαθυδίνηϲιν, acc. ſing. βαθυδίνης, ες, ὁ, *habens vortices profundos*. Th. δίνη, ης, ἡ, aquarum vortex, gurges, & βαθὺς, profundus. ſ. 169. Θ. 133. 338.

Βαθυῤῥείταο, Æolicè pro βαθυῤῥείτου, à βαθυῤῥείτης, ες, ὁ, profunde fluens. ex βαθὺς, profundus, & ῥέω, fluo, ῥόος. Θ. 265.

Βαθυχαίτης, ες, ὁ, *qui denſam habet cæſariem*. à χαίτη, ης, ἡ, propriè *juba* in equo. per metaph. *coma*, *cæſaries*. & βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus, denſus. Θ. 977.

Βαίνοι, aſcenderit, præſ. opt. βαίνῃ. 3. præſ. ſub. verbi βαίνω, eo. f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβλω. ſ. 326. 569.

Βαυνσόων, euntibus, Ionicè pro βαυνσῶν, gen. pl. part. præſ. f. g. à βαίνων, ουσα, βαῦνον. Th. βαίνω, eo. α. 232.

Βαιὸν, pauliſper, à βαιὸς, ὴ, ὸ, *parvus*. prov. χάριϲ βαιοῖϲιν ὀπηδεῖ, *gratia compendioſa conſequitur*. confer. ſ. 141. h. e. brevia ſunt grata. ſ. 416.

Βαλάνους. acc. pl. à βάλανος, ου, ὁ, glans. ſ. 231.

Βάλεν, demiſit. 3. ſing. a. 2. act. à βάλλω, jacio. f. λῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον. & βάλεο, 3. ſing. a. 2. med. opt. βάλλεο, præſ. imperat. paſſ. pro βάλλου, Ion. p. m. βέβολα. βάλλ'. α. 254. α. 384. ſ. 432. 107. 295.

Βαρεῖαν, accuſ. ſing. βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis. Th. βάρος, ε͡ος, τὸ, pondus, onus. ſ. 16.

Βαρύθῃ, gravatur. à βαρύω idem quod βαρύνομαι, *gravor*. à βαρὺς, gravis. Them. βάρος, onus. ſ. 213.

Βαρύκλυπος, ες, ὁ, graviſtrepus, *graviter fremens*. à κτυπέω, factum ex τυπέω, *reſono*. Th. τύπτω, verbero. ſ. 79. Θ. 818.

Βασιλεύμεν, præſ. inf. Ion. pro βασιλεύειν. à βασιλεύω, impero. f. σω. Th. βασιλεὺς, έος, ὁ, Rex. Θ. 883.

Βασιλεύς, έος, ὁ, Rex, q. d. βάσις τοῦ λαοῦ, fundamentum populi. βασιλῆος, poëtice pro βασιλέος. Θ. 886. βασιλεῦσ'. dat. pl. ſ. 200.

Βασιληΐον, regale, pro βασίλειον, poëtica dialyſi, à βασιλεὺς, Rex. ſ. 125.

Βασιληΐδι, acc. ſing. à βασιληΐς, ίδος, ἡ. regius, a, um. adjecti-

vè capitur. Θ. 462. 892.

Βεβαῶτες, ſtantes. à βάω (pro βαίνω, eo) præt. βέβαηκα. part. præt. βεβαὼς per ſyncopen βεβηκὼς, vel craſin, pro βεβηκώς. Vide in βαίνω. α. 307.

Βεβεληΐα, ingraveſcens, præt. med. part. g. f. à βεληΐω, ſum gravis, f. βείομαι, præt. med. βέβεληα. α. 160.

Βέλεα, tela. acc. pl. à Βέλος, εος, τὸ, telum. Θ. 684.

Βέλτερον, melius, à βέλτερος. poëtice pro βελτίων, comp. ab ἀγαθὸς, bonus. ſuperl. βέλτιστος, optimus. ε. 363.

Βελλεροφόντης, fuit Glauci regis Ephyræ filius, inclyto decore conſpicuus, & virtute maxima. Vide ſupra Ἀργειφόντης. Θ. 325.

Βένθεα, acc. pl. à βένθος, εος, τὸ, profunditas. Th. βάθος, εος, τὸ, idem. Θ. 365.

Βῆσαν, deſcenderunt, pro ἔβησαν, 3. pl. a. 2. act. à βαίνω, eo. Vide βαίνω. ε. 152.

Βήσσης, vallibus, & βήσσῃσιν, dat. pl. Ionic. Them. βῆσσαι, αἱ, valles. hinc βησσήεις, εντος, ὁ, ſaltuoſus. ε. 508. 387. Θ. 860. 865.

Βιβὰς, ingrediens. part. a. 2. act. à βίβημι. Th. βαίνω, eo. Vide βαίνω. α. 323.

Βίβλινος οἶνος, vinum Biblinum, poſſet videri vinum Theologicum. Tzetzes ait, ἀπὸ βιβλίας ἀμπέλου Θρᾳκίας, à vite Thraciæ, quæ dicta fuit βιβλία. ε. 587.

Βίη Ion. pro βία, vis fortitudo. Fortitudo Herculis, h. e. fortis Hercules. βίηφι, φι eſt paragoge poëtica & reddit vocem ἄκλιτον, quamvis in dativo ἰῶτα ſubſcriptum maneat. ε. 147. α. 75. Θ. 496. 882.

Βίος, βίου, ὁ, vita. ε. 31. 314. 599.

Βιότοιο, victus, gen. Ion. pro βιότου, à βίοτος, ου, ὁ, vita. Th. βίος, vita. ε. 299. 474. Θ. 605.

Βλαβερὸς, ῆ, ὁν, noxius, à βλάπτω, ψω, lædo. ε. 363.

Βλάπτῃ, 3. perſ. præſ. ſub. verbi βλάπτω, f. ψω, lædo, noceo. p. φα. a. 2. ἔβλαβον. a. 1. ἔβλαψα, hinc a. 1. part. βλάψας. ε. 256. 281. 191. Θ. 89.

Βλεφάρων, gen. pl. à βλέφαρον, ου, τὸ, palpebra. α. 7. Θ. 910.

Βλοσυροῖο, terribilis, gen. Ion. pro βλοσυροῦ, à βλοσυρὸς, ῆ, ὁν, terribilis aſpectu, ὁ τὸ βλέμμα ἀπουρῶν. Th. οὐρέω, ῶ, traho. α. 147. 175.

Βοᾷ, reboat, nempe echo in ſylva. 3. ſing. præſ. à βοάω, f. ήσω, clamo. ε. 509.

Βοιωτοὶ, Bœotii, nomen gentile, à boum paſtu. α. 24.

Βολάων, ictuum. gen. pl. Æol. pro βολῶν, à βολὴ, ῆς, ἡ, ictus. Th. βάλλω, jacio. Θ. 683.

Βορέαο, pro Βορέου. Æolice, à Βορέας, Latine, Boreas, Nordwind, & βορέω, Ion. pro βορέου, acc. βορέω, pro αν. ε. 504. Θ. 379. 870.

Βόσκωσι, paſcunt, à βόσκω, f. ήσω, p. βεβόσκηκα. Θ. 595.

Βότρυς, υος, ὁ, botrus, ytis, acc. pl.

pl. βόπτυμες. ε. 609. α. 294.

Βυκόλος, ε, & Doricè βωκόλος, bubulcus, hinc βυκολίας, armenta boum. Θ. 445. ex βῦς, bos, & κόλον, τὸ, cibus. Θ. 293.

Βύδορα, *bobus nocentes*, à ſing. βύδορος, ὁ ἡ ἡ. boves excorians, ex βῦς & δέρω excorio. ε. 502.

Βυλδόσωλε, dat. ſing. a. 1. part. à βυλδόω, *conſilium do*, f. δόσω. Them. βυλὴ, conſilium. ε. 264.

Βύλεαι, 2. ſing. præſ. medii. Ionnes formant ſecundam ſingularem à tertia βύλεται extrito ε τ. atque ita pro βύλη uſurpant βύλεαι, à βύλομαι, βύλ, volo, f. ήσομαι, p. βεβύλημαι, a. 1. paſſ. ἐβυλήθην. ε. 645.

Βυλῆσιν, βυλῆσι, dat. pl. Ion. à βυλὴ, ῆς, ἡ, conſilium. ε. 16. 79. Θ. 318.

Βῶς, Doricè, βῶς, ὁ, ἡ, bos, vacca, g. βοὸς, acc. βῶν, *bovem*, dat. pl. βυσὶν, & βόεσσιν. gen. pl. βοῶν, pro una ſyllaba, acc. pl. βῶς & βόας. ε. 346. 404.

Βόων, clamabant. pro ἐβόων, 3. pl. imperf. act. à βοάω, ῶ. clamo. f. ήσω. α. 243.

Βοῶπις, ιδος, ἡ. cui bovini ſunt oculi & magni, ideoque venuſti. ex βῦς, & ὤψ. ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. p. m. ὦπα. Θ. 355.

Βοωλεῖν, præſ. inf. à βοωλέω, bobus agitatis aro. à βῦς, βοὸς, bos, & ὠθέω, f. ήσω, & ὤσω, trudo, pello. ε. 389.

Βραδίων, tardius, à βραδὺς, έος, ὁ, tardus. Comp. βραδύτερος & βράσσων pro βραδίων. Superl. βραδύτατος & βράδιστος. ε. 526.

Βρέμε, 3. ſing. a. 2. act. βρέμω, *ſonum & ſtrepitum edo*, verbum ὀνομαστικὸν. α. 423.

Βρεμέ, 3. perſ. ind. verb. βρεμάω, f. ήσω, robuſtum reddo, potens ſum. ε. 5. Θ. 447.

Βρεμάρεως, ω, ὁ, Attice pro Βρεμάρης, ε, ὁ, nomen viri, quartæ ſimplicium. ex βρι particulâ intenſiva *valde*, & Ἄρης *Mars*. q. d. valde martius. Θ. 714. 817.

Βρίθειν, implere. Vide ſupra βεβριθυῖα. βριθόμενος, ab eodem verbo derivatur. ε. 464. α. 300.

Βρισαρεμβόλος, ε, ὁ, *qui gravat currum*, ex βρίθω, gravo, & ἅρμα, τος, τὸ, currus. α. 441.

Βροντὴ, ἡ, tonitru. Βροντὴς, ῆ, ὁ, nomen viri, vel Cyclopis: hinc βροντάω, ήσω, tono. Θ. 72. 458. 140. 845.

Βρότεος, ε, *humanus*, hinc & βροτήσιος, idem. Th. βρορὸς, ῆ, ὁ, mortalis. ε. 15. 414.

Βροτόεσσα, acc. ſing. à βροτόεις, ſanie reſperſus, à βρὸς, ſanies, tabum, cruor, quod eſt mutato accentu ob mutatam ſignificationem à βρορὸς, quod ſæpius legitur in plurali numero βροτοὶ, *mortales*. α. 367.

Βροτοῖσι, dat. plur. à βρορὸς, ῆ, mortalis. ε. 24. 212. Θ. 218.

Βρολοιγὸν, hominum peſtem, à λοιγὸς, οῦ, ὁ, pernicies, *peſtis*, & βροτὸς, ὸν, ὁ, mortalis. *α.* 333. 425.

Βρῶσις, εως, ἡ, *cibus*. à βρώσκω, βιβρώσκω *conſumo*; comedo. f. βρώσω. p. βέβρωκα. præt. paſſ. βέβρωμαι. unde eſt βρῶμα αὐλικὸν, hoffbiſſcin. à βέβρωσαι eſt βρῶσις, εως, ἡ, *eſca*. item *tinea*. βρωσῶ. ϑ. 797. *α.* 395.

Βυσσοδομεύων, mentibus altis meditans, à βυσσοδομεύω proprie *profunde ſtruo, fundamenta probe jacio*, quod inprimis architecti faciunt in locis paluſtribus. Deinde per metaph. *profunde cogito, machinor*. compoſitum ex βυσσὸς, ὸν, ὁ, *Ionice* pro βυθὸς, ὸν, ὁ, *fundum, parsima*; & δομεύω, pro δομέω, *ædifico*. Th. δέμω ſtruo. in præt. med. δέδομαι, unde eſt δόμος, ου, ὁ, *domus*, &c. *α.* 30.

Βωμὸς, οῦ, ὁ, ara. ab Hebr. במה altare in excelſis extructum ab idololatris. prov. φίλῳ μεχρὶ βωμῶν, *amicus uſque ad aras*. *α.* 70. ε. 135. ϑ. 4.

Γ.

ΓΑῖ, pro γαῖα, ſeu γαία ἡ, terra, tellus. gen. γαίης Ion. pro γαίας. ϑ. 117. ε. 19. 70. 161. ϑ. 147. 427.

Γαιήοχῳ, ε, ὁ, terram continens. Dicitur & pro eodem contracte γαιῆχῳ, & γαῖχος. ex γαῖα, terra, & ἔχω, *contineo*. ϑ. 15.

Γάλα, γάλακτος, τὸ, *lac*. ε. 588.

Γαλαξαύρη, nomen proprium mul. ϑ. 353.

Γαλάτεια, nomen mul. ϑ. 250.

Γαλήνη, nomen mul. ϑ. 244.

Γαμβρὸν, acc. ſing. à γαμβρὸς, οῦ, ὁ, gener. ϑ. 818.

Γαμεῖν, præſ. inf. verbi γαμέω, f. ήσω, uxorem duco. ε. 697.

Γαμετὴ, uxor, *nupta*; at γαμέτης, ου, ὁ, *maritus*. Th. γαμέω, ῶ, uxorem duco. ε. 404.

Γαμεῖτε. γαμέεσθε γαμεῖτε, *nubat*. præſ. opt. paſſ. à γαμέω. ε. 696.

Γάμος, γάμε, ὁ, vel γάμοι, οἱ, nuptiæ. ε. 695. ϑ. 603.

Γαμψώνυχες, nom. pl. à γαμψώνυξ, cui curvi ſunt ungues. ex γαμψὸς, idem quod καμψὸς, incurvus, inflexus, Th. κάμπτω, f. ψω, p. φα, flecto, incurvo, & ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis*. *α.* 405.

Γάρ, *enim, nam, namque*. Conjunct. ε. 5. 14. 21. &c.

Γαστῆρ, ἐρος, ἡ. γαστέρες, ventres fruges conſumere nati. ϑ. 26.

Γ', pro γε, *quidem*, certe. ſyllabica adjectio. ε. 736. 185. 244.

Γεγάασι, 3. pl. præt. med. à γάω. in præt. med. γέγαα. Th. γείνομαι, gignor. ε. 108.

Γείνατ', pro γείνατο, produxit. a. 1. med. in prima perſona, ἐγείνάμην. & γείνασθαι, a. 1. med. infinit. γεινόμεθ' & γείνεσθ' imperf. med. Thema γείνομαι, naſcor. ϑ. 185. & 82. ε. 769. *α.* 88.

α. 88. 49. &c.

Γείτων, ονος, ὁ, ἡ, quasi ex γέα, terra, & ἔτης, ου, ὁ, sodalis, amicus. q. d. γείτονες, sodales ejusdem telluris. acc. sing. γείτονα, & γείτορα, dat pl. ε. 23. 398. 699.

Γελᾷ, 3. pers. præs. à γελάω, rideo, f. άσω. γελόωντες, pl. num. præs. part. Poëtice pro γελῶντες. posito ο ante ω, & retracto accentu. ϑ. 40. α. 283.

Γενεὴ, generatio, ἡ, Ionice pro γενεά. Th. γείνομαι, gignor. ε. 282. ϑ. 871. α. 55.

Γενέθλη, ης, ἡ, idem, & ab eodem Themate derivatur. ϑ. 610.

Γένεο Ionice pro γένου, & hoc pro ἐγένου, a. 2. med. fuisti, ab ἐγενόμην, ου, ετο. Th. γείνομαι, sum, nascor, f. 2. pass. γενήσομαι. p. γεγένημαι. a. 1. m. ἐγεινάμην. ϑ. 657.

Γένεια, acc. pl. à γένειον, ου, τὸ, mentum, maxilla. Th. γένυς, υος, ἡ, mentum. α. 167. 418.

Γένετ', pro ἐγένετο, fuerit, à. 2. med. ἐγενόμην. Th. γείνομαι, sum. nascor. ϑ. 115.

Γένοιο, 3. sing. a. 2. med. opt. γένοτο, pro γένοιτο, a. 2. m. & hoc pro ἐγένετο, metri causa abjicitur augmentum. γένοντο, 3. person. pl. a. 2. m. verb. γείνομαι. ϑ. 199.

Γενετὴ, ῆς, ἡ, partus, generatio. Th. γείνομαι, nascor. ϑ. 271.

Γένηται, fieret, a. 2. med. sub. γένεσθαι, a. 2. m. inf. à γείνομαι, sum, fut. 1. pass. γενήσο-

μαι, p. m. γέγονα. ε. 88. 342.

Γένος, ους, τὸ, genus, à γείνομαι, nascor. ε. 11. 109.

Γεραίεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. à γέρας, γέραος, ατος, & ως, τὸ, munus. ϑ. 449.

Γέρανος, υ, ἡ, grus. ε. 446.

Γέρας, αος, ατος, & ως, τὸ, donum, munus. gen. pl. γερέων. ε. 125. ϑ. 393.

Γέροντος, gen. & acc. γέροντα, à γέρων, οντος ὁ, senex. ϑ. 1003.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, ex γέα. circumflectitur in omnibus casibus, & in prosa usurpatur pro terra. ϑ. 679. ε. 561.

Γηθήσας, a. 1. part. à γηθέω, f. ήσω, gaudeo, lætor. Doricè γαθέω, unde Latinorum *gaudeo*. hinc γήθησεν, a. 1. ind. act. Ion. α. 116. ϑ. 173. ε. 474.

Γῆμε, duxit. 3. sing. a. 1. act. indic. γῆμα, γῆμας, γῆμε. Ion. & Poët. ab ἔγημα, pro ἐγάμησα. Th. γαμέω, ήσω, uxorem duco. γῆμαι, a. 1. act. infin. γήμῃς, a. 1. sub. ϑ. 604. 960. ε. 699.

Γηραιὸς, ᾶ, ὁ, senex, à γῆρας, αος, ατος, ως, τὸ, senectus. ε. 376.

Γηράντεσσι, dat. pl. Poëticus, à γήρας, γήραντος, senescens. vel γήρας, est a. 1. part. pro γηράσας à γηράω, senesco, unde ἐγήρασα. est & hinc per syncopen ἔγηρα, sicut pro ἐγάμησα, ἔγημα. Th. γῆρας, αος, τὸ, senectus. ε. 186.

Γῆρας, αος, τὸ, senectus. ἐπὶ γῆρας ἰκέσθαι, ad senectutem

pervenire. dat. γήρᾳ. s. 703. 92.

Γηρασκόντας, senescentes, acc. pl. præs. part. à γηράσκω, consenesco, f. άσω, p. γεγήρακα. Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος. Th. γῆρας, αος, τὸ, senectus. s. 183.

Γηροκόμοιο, gen. Ion. à γηροκόμος, qui curat & alit aliquem in senectute. à γῆρας, αος, τὸ, senectus, & κομέω, ῶ, f. ήσω, curam gero. Ϡ. 605.

Γηρυονῆα, acc. sing. à Γηρυονεύς, έος, ὁ, nomen viri. Ϡ. 287. 309.

Γηρύετ', conqueritur, pro γηρύεται, à γηρύομαι, *conqueror*. Th. γῆρυς, υος, ἡ, *vox*, guttur. s. 258.

Γῆς. Ϡ. 106. 807.

Γιγάντων, g. pl. à γίγας, αντος, ὁ, gigas. à γῆ & γαίω. Nam terræ filii dicuntur. Ϡ. 50. 185.

Γίνεσθαι, præs. inf. active capitur *generare* scil. debet. Alii legunt γείνασθαι, a. 1. m. inf. à γείνομαι, gignor. Vide γένετ'. s. 791.

Γίνετ', imperf. pass. Ion. à γίνομαι. Vide γένετ'. α. 414.

Γινομένης, γινόμενον, præs. part. à γίνομαι, nascor. s. 819. 490.

Γινώσκων, cognosco, f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων, ως, ω. a. 2. imperat. γνῶθι. præt. pass. ἔγνωσμαι. s. 279.

Γλαύκη, nomen proprium mul. Ϡ. 244.

Γλαυκὼ, accus. singul. ab Adj. γλαυκὸς, ἡ, ὸν, *cæsius*, glaucus. Ϡ. 440.

Γλαυκιόων, Poëtice pro γλαυκιάων, præs. part. à γλαυκιάω, ῶ, & Poëtice γλαυκιόω, glaucis oculis terribiliter intueor, sicut pro ὁράω, ὁρῶ, Poëtice dicitur ὁρόω. Them. γλαυκὸς, ὴ, ὸν, ὁ, glaucus, cæsius. α. 430.

Γλαυκιόμη, nomen proprium mul. Ϡ. 256.

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, cæsios habens oculos, epitheton Minervæ, ex γλαυκὸς, cæsius, & ὠψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*, acc. γλαυκῶπιν, & γλαυκώπιδα. Them. ὄπτομαι, video. s. 72. Ϡ. 13.

Γλάφῃ, 3. præs. ind. verbi γλάφω, f. ψω, cavo, excavo. α. 431.

Γλαφυρὸς, ή, όν, cavus: à γλάφω, f. ψω, cavo, excavo. Ϡ. 297.

Γλάφυ pro γλαφυρὸν, antrum. Th. γλάφω. s. 531.

Γλυκερὸς, ή, όν, dulcis. à γλυκὺς, έος, ὁ, dulcis. Ϡ. 97. α. 331.

Γλώσσῃ, & Att. γλώττῃ, lingua, ἡ. dat. pl. Ion. γλώσσῃσι, pro γλώσσαις. Ϡ. 83. & 826.

Γναμπτοῖσι, dat. plur. Ionic. à γναμπτὸς, incurvus, hoc à γνάμπτω, *incurvo*. Th. κάμπτω, flecto. s. 203.

Γνῶ, pro ἔγνω, cognovit. 3. pers. a. 2. ind. à γινώσκω, cognosco, f. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, a. 2. ἔγνων. Ϡ. 551.

Γόμφοισιν, dat. pl. Ionic à γόμφος, ου, ὁ, cuneus, clavus. s. 429.

Γουνῦσιν, dat. pl. à γουνὺς, έος, ὁ, pa-

parens. γενῇ, dat. ſing. à γενὴ, ῆς, ἡ, genitura. Th. γείνομαι, gignor. ε. 233. & 731.

Γόνος, ου, ſoboles, generatio. Th. γείνομαι, gignor. Θ. 495.

Γοργὺς, acc. plur. à γοργὸς, ὕ, ὁ, *velox.* Θ. 274. α. 237.

Γοργῦς, gen. ſing. pro Γοργόος, à Γοργὼ, όος, ῦς, ἡ, nomen mul. α. 224.

Γοργόνες, dictæ ſunt Phorci filiæ, Meduſa, Sthenyo & Euryale, à γοργὼν, όνος, ὁ, nomen animalis noxii in Africa. α. 230.

Γόναϛα, acc. pl. & γόναϐ', pro γόνατα, à γόνυ, τὸ, genu. in genit. & γόνυος & γοῦνος, & γονὸς. ε. 585. Θ. 460.

Γονεῖσιν, dat. pl. à γονὸς, *fertilis*, Ionica epenth. pro γόνος, hoc à γενὴ, ἡ, genitura. Th. γείνομαι, gignor. Θ. 54.

Γονοπαχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *genua pinguis.* ex γόνυ genu, & παχὺς, έος, ὁ, *craſſus.* α. 266.

Γραῖαι, nomen mul. à γραῖα, ας, ἡ, *anus, vetula.* idem quod γραῦς, αὸς, ἡ. Θ. 270.

Γρωϊκὸν. Nom. propr. Θ. 342.

Γυάλοις, dat. pl. *jugis.* à γύαλον, ου, τὸ, *cavitas.* Θ. 499.

Γύγης, ἡ γύγη, nomen mul. Θ. 149. ε. 66.

Γύλον, *dentale*, à γύης, ου, ὁ, dentale in aratro. at γύα ſeu γύη, Ion. jugerum. ε. 425.

Γυῖα, pl. num. membra, à γυῖον, ου, τὸ, membrum. Θ. 592.

Γυόνωρος, ου, ὁ, *membra depaſcens*, ex γυῖον, ου, τὸ, membrum, & νωρίω, item νωρίνυμι, *ſatio*, item *depaſcor.* Qui depaſcitur, ille ſatiatur. ε. 66.

Γυωθεὶς, mutilatus. a. 1. part. paſſ. à γυιόω, f. ώσω, claudum reddo, membra frango. Them. γῦον, ου, τὸ, membrum. Θ. 838.

Γυμνὸν, acc. à γυμνὸς, ὴ, ὸν, nudus. ε. 389.

Γυμνωθέντε, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. à γυμνόω, *denudo.* Th. γυμνὸς, ὴ, ὸν, nudus. α. 334. 460.

Γυναικείῳ, muliebri, dat. ſing. à γυναικεῖος, α, ον, muliebris: hinc & γυναικεῖον, ου, τὸ, gynæceum, locus interior in ædibus, in quo ſolæ mulieres verſabantur. Th. γυνὴ, ἡ, mulier. ε. 751.

Γυνὴ, ἡ, *mulier, adoleſcentula*, genit. γυναικὸς, dat. γυναικὶ, accuſ. γυναῖκα, voc. ὦ γύναι, dat. plur. γυναιξὶ. ε. 94. 700. Θ. 513.

Δ.

Δαὶ, dat. ſing. pro δαΐδι per apocopen, à δαὶς, ΐδος, ἡ, *pugna.* Th. eſt δαίω, uro. Θ. 650.

Δαιδαλέοιο, Gen. poëticus pro δαιδαλέου, à δαιδάλεος, *artificioſus*; derivatur à Δαίδαλος, ου, ὁ, qui fuit ingenioſiſſimus & ſcientiſſimus Cretenſium artifex. Videtur nomen accepiſſe à δαίω, *ſcio.* α. 334. 460. 137.

Δαί-

Δαΐδων, gen. pl. à δαΐς, ΐδος, ἡ. *fax.* Them. δαίω propriè *uro.* α. 275.

Δαίετο, imperf. Ion. à δαίομαι, divido, partior. Th. δαίω, divido. α. 165.

Δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Deus. quasi δαήμων. α. 94. δαίμονα. Ϟ. 991. hinc δαιμόνιος, *venerandus*, unde δαιμόνι, pro δαιμόνιε in vocat. Ϟ. 655. & δαιμονίη, pro δαιμονία, Ionicè. Ϟ. 655.

Δαῖτα, acc. sing. à δαίς, δαιτός, ἡ, *cibus, epulum.* δαῖτ. in acc. plur. δαῖτας. à δαίω, epulum præbeo. ε. 340. 720. 740. Ϟ. 802.

Δαίφρων, *prudens, bellicosus.* gen. δαίφρονος, ex δαίω, disco, vel divido, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens. α. 119. ε. 652.

Δάκεν, 3. sing. a. 2. Ion. pro ἔδακεν, momordit. à δάκνω, mordeo. f. δήξομαι. p. δέδηχα. a. 2. ἔδακον. a. 1. pass. ἐδήχθην. a. 2. pass. ἐδάκην. Ϟ. 567.

Δάκρυσι, dat. pl. à δάκρυ, υος, τὸ, *lacryma:* hinc δακρυόεις, εντος, lacrymosus. α. 132. 270. Ϟ. 227.

Δαλοῦ. genit. à δαλὸς, οῦ, ὁ, *titio.* Th. δαίω, *uro.* ε. 703.

Δαμαζόμενος, præs. part. à δαμάζω, *edomo.* δαμάσας, poëtice pro δαμάσσας. part. a. 1. act. Th. δαμάω, domo. Ϟ. 865. 490. α. 11.

Δάμασε, a. 1. Ion. à δαμάω, *domo*, f. άσω. ε. 857.

Δαμέντες, part. a. 2. pass. *domiti.* à δέμω vel δάμνω, pro δαμάω. δαμῆναι, a. 2. pass. infin. δάμνανται, domat. præs. à δάμναμαι. Th. δαμάω, domo. ε. 151. Ϟ. 464. 122.

Δαναΐς, ἡ Δαναή, ῆς, nomen mul. α. 216.

Δαναΐδης, filius Danai. Nomen patronymicum. Filii à patribus sua acceperunt nomina. à Δαναὸς, Danaus. α. 229.

Δαπάνη, ης, ἡ, sumptus. Them. δαπανάω, ῶ, f. ήσω, consumo. ε. 721.

Δάσσαντο, 3. pl. a. 1. med. indic. poëtice pro ἐδάσαντο. augmentum abjicitur & σῖγμα duplicatur. à δάζομαι, divido. f. σομαι, a. 1. m. ἐδασάμην. hinc δασάμενος & δάσασθαι. hinc δασμὸς *distributio.* item tributum, quod penditur ab hostibus, brand-schatzung. Th. δαίω, divido. Ϟ. 112. 537. 425. ε. 444.

Δασυστέρνων, gen. pl. à δασύστερνος, hirsutum pectus habens, ex δασὺς densus, & στέρνον, ου, τὸ, pectus. ε. 512.

Δατέασθαι, præs. inf. pass. *dividi*, pro δατεῖσθαι, exemplaria habent δατέασθαι, α pro ε. à δατέομαι, *dividor.* Th. δαίω, divido. ε. 765. Ϟ. 606.

Δάφνης, genit. à δάφνη, ης, ἡ, laurus. ε. 433. Ϟ. 30.

Δαφοίνιος, *valde funestus, ruber*, seu δαφοινὸς, ἡ, ὸν, *cædis avidus.* ex δὰ, quæ particula per se nihil significat, sed in compositione auget, & φένω, occido.

do. α. 159. & 250.

Δ', vel δὲ, autem, vero. Sæpe ſubjungitur particulæ μὲν, vim adverſativam habens. ſ. 10. 13. 24. 34. 37. &c.

Δέδαγμαι, attributa eſt, perf. paſſ. ind. à δάζομαι, divido, partior. f. δάσομαι. præt. paſſ. δέδασμαι. Th. δαίω, divido. Ϟ. 789.

Δεδήϊ, *ardebit.* 3. ſing. pluſq. perf. med. pro ἐδεδήϊ, à δαίω, uro. præt. med. δέδηα. pl. perf. ἐδεδήειν. α. 155.

Δεδμημένοι. præt. part. paſſ. *domiti*, à δέμω *domo*. f. δμῶ. p. δέδμηκα, præt. paſſ. δέδμημαι. aor. 2. ἐδάμην. hinc in infinit. δαμῆναι, & δαμήμεναι. ſ. 116. Them. δαμάω, domo.

Δεδορκμώς, obſervans. à δορκάω *obſervo*, f. ήσω. Th. δορκάζω, f. άσω, obſervo. α. 214.

Δεδορκὼς, intuens, præt. med. part. à δέρκω, *video*. f. 2. δεδρακῶ. aor. 2. ἔδρακον. a. 1. paſſ. ἐδέρχθην. p. m. δέδορκα. α. 145.

Δειδίξεται, perterrebit. 3. ſing. fut. med. poët. à δειδίσσομαι, terreo. f. ίξομαι. Th. δείδω. f. σω. timeo. α. 111.

Δειδιότες, metuentes, part. præt. med. à δείδω timeo, præterito med. δέδια & δείδια, poëtice, unde part. δειδιὼς. α. 248.

Δεικνύϊ, 3. indicat. δείκνυ, per apocopen pro δείκνυσι. 3. perſ. ſing. ind. à δείκνυμι, idem quod δεικνύω. f. δείξω. p. χα. ſ. 449. 524. 500.

Δειλὸς, ή, ὸν, *timidus*. à δείδω, timeo. ſ. 711. 183. 212.

Δείμος, ου, ὁ, nomen viri, à δείδω timeo. α. 195. 463. Ϟ. 934.

Δεινὸς, ὴ, ὸν, terribilis, gravis. δεινοῖο poëtice pro δεινοῦ. δεινῆς pro δειναῖς. Ϟ. 829. δεινοῖσι, dat. pl. Ion. hinc δεινότατος, acerrimus. ſuperlat. ſ. 367. α. 71. 129. Ϟ. 138. 155.

Δεινωποὶ, nom. pl. *graves aſpectu*. ex δεινὸς *gravis*, & ὤψ ὠπὸς, ὁ, *facies*. Th. ὄπτομαι, video. At ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*. α. 250.

Δείξω, f. 1. δείξαι. a. 1. inf. à δείκνυμι, oſtendo, f. ξω. p. χα. ſ. 646. 610.

Δειπνήσαις, a. 1. part. à δειπνέω, *cœno*. f. ήσω. Th. δεῖπνον, ου, τὸ, cœna. ſ. 440.

Δειπνολόχης, comeſſatricis. gen. ſing. g. f. pro δειπνολόχου. Adjectiva enim compoſita ſunt g. c. δειπνολόχος, ου, ὁ, ἡ, proprie *qui conviviis inſidiatur*, h. e. qui convivia captat, commeſſator, vel qui accurate illa obſervat, aut loco ſuo curat. ex δεῖπνον cœna, convivium, & λόχος, ου, ὁ, inſidiæ. ſ. 702.

Δεῖπνον, ου, τὸ, convivium. ſ. 207.

Δειρὴν, acc. ſing. à δειρὴ, ῆς, ἡ, *collum*, vel δέρη. α. 391. Ϟ. 727.

Δέκα, unde eſt δέκατος, *decimus*. f. g. δεκάτη. ſ. 610. Ϟ. 726. 789. 803.

Δεκάδωρα, dat. ſing. à δεκάδωρος, qui decem palinorum eſt,

est, ex δέκα *decem*, & δῶρον, ου, τὸ, *palmus*, donum. s. 424.

Δελφῖνες, nom. pl. à δελφὶν, seu δελφὶς, ῖνος, delphin. α. 210. & 212.

Δέμας, corpus, τὸ ἄκλιτον, & indeclinabile. Θ. 260.

Δέμνια, τὰ, *cubilia maritorum*, à δέμνιον, ου, τὸ, stratum, lectus. à δέμω, *edomo*. s. 326.

Δένδρεα, pl. num. à δένδρεον, ου, τὸ, *arbor*, *lignum* poëtice pro δένδρον. sic ἀδελφεὸς pro ἀδελφὸς, *frater*. Θ. 216. s. 581.

Δέξαθ', a. 1. med. Ion. pro. ἐδέξαθ', à δέχομαι, recipio, f. δέξομαι. p. δέδεγμαι. a. 1. m. ἐδεξάμην. Θ. 185. s. 87. 711.

Δεξιτερὸς, ὰ, ὸν, Δεξιτερῇ, dat. sing. pro δεξιτερᾷ. Ionicè à δεξιὰ, *dextra manus*: ὧδε δὲ τὸ δέχεσθαι fut. δέξομαι. Θ. 179.

Δείους, δείους, τὸ, *timor*. Th. δειδω, f. σω. timeo. p. δέδοικα, δείδια, δέδια. Θ. 167.

Δέον, 3. pl. imperf. act. pro ἔδεον, ligabant, à δέω, *vincio*. f. ήσω. α. 291.

Δερκιόωντες, pro δερκιῶντες, aspiciunt, à δερκιάομαι, ῶμαι, & poëtice δερκιόωμαι. Th. δέρκω, video. α. 236. Θ. 911.

Δερκομένω, tuentes, præs. part. dualis numeri, à δερκόμενος, δερκομένοιο, gen. Ion. δερκομενέων, f. g. pl. num. Æolice pro δερκομένων, à δερκόμην, præs. part. idem quod δέρκω, seu δέρκομαι, videor. Θ. 910. 828. α. 236. 169.

Δέρμα, ατος, τὸ, *cutis*, à δέρω, *excorio*. Th. δέρας, ατος, τὸ, pellis, corium. s. 511.

Δεσμεύων, manipulans, præs. part. à δεσμεύω, idem quod δεσμέω & δεσμόω, ligo. à δεσμὸς, οῦ, ὁ, vinculum. Th. δέω, ligo. s. 479.

Δεσμῷ, gen. sing. à δεσμὸς, οῦ, ὁ, *vinculum*, & in pl. δεσμοὶ vel δεσμοῖ. hinc δεσμεύω *vincio*. Th. δέω, ligo. α. 43. Θ. 501.

Δεύῃ, 3. sing. a. 1. act. subj. à δεύω, *humecto*, *rigo*. f. εύσω. s. 554.

Δεῦτε, huc, agite, adverb. hortantis, à sing. δεῦρο, huc, hunc in locum. s. 2.

Δεύτερος, α, ον, secundus. s. 126. 141. Θ. 47.

Δέχεται, 3. sing. à δέχομαι, capio, f. δέξομαι, p. δέδεγμαι. Θ. 800.

Δὴ, *sane*, *jam*, in carmine modo postponitur, modo præponitur. s. 2. δὴ τότε, jam tum. Θ. 643.

Δηθὰ, diu, adverb. à δηὼ, diu. Θ. 623.

Δηϊοτῆτος, genit. à δηϊοτὴς, ῆτος, ἡ, *pugna*. à δηίος *hostilis*: & hoc à δαίω, *uro*. Θ. 662. 852.

Δημήτηρ, ηρος, ἡ, nomen idoli, q. d. γῆ μήτηρ, *Ceres*. Δημήτερος, Δήμητος, Δημήτερα, Δήμητρα. Θ. 454. 912. s. 298.

Δημὸς, οῦ, ὁ, *adeps*, pinguedo. Vide in δῆμος, ου, ὁ, populus. Θ. 538. 541.

Δῆμος, ου, ὁ, *populus*. s. 259. Θ. 971.

Δή-

Δήνεα, acc. pl. *consilia*. à δῆν-, ε-. τὸ, *consilium*, *vaframentum*. Chaldaice *dena*, meditari. alii habent μήδεα. Θ. 236.

Δή ῥ'. Θ. 888.

Δή ῥα. Jam. Θ. 883.

Δῆριν, acc. sing. à δῆρις, ι-, ἡ, *lis*, *contentio*. hinc δηριάω, *pugno*. ε. 14. 33. α. 241. 251.

Δηρὸν, *diu*, adverbialiter usurpatur pro δηλῶ. Θ. 629.

Δῆσε, a. 1. ind. Ion. pro ἔδησε, *ligavit*, δήσασθαι, a. 1. med. inf. à δέω, *ligo*. Θ. 618. ε. 540.

Δή τοι, sanè. Θ. 1014.

Δηώσειν, fut. 1. activ. infinit. à δηόω *populor*, *occido*. pro quo Poëtæ etiam δηΐω, à δηϊ- vel δαϊ-, *hostilis*. Th. est δαίω, *uro*, *vasto*. α. 67.

Δία, *Jovem*, acc. sing. à Ζεύς, Διός, Δϊί, Δία, vocat. Ζεῦ, Iupiter. Δι'. Θ. 468. ε. 52.

Διὰ, præpositio, ἀφὰ βελὰς, ex consiliis, ἀφὰ Θρήϊκης, per Thraciam. ε. 13. 505. Θ. 398.

Δῖα, *divina*, h. e. præstantissima. à Ζεύς, Διός, Iupiter. α. 338. Θ. 376.

Διαβὰς, part. a. 2. act. *emensus*. à ἀφαβαίνω, transeo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην, a. 2. part. βὰς. Θ. 292.

Διαβῇ, transierit. a. 2. act. subj. ἀφαβῶ. Th. βαίνω, eo. ε. 738.

Διάησι, 3. pers. ind. sing. perflat. ex ἀφὰ, & ἄημι, *flo*. Th. ἄω, ήσω, flo, spiro. ε. 512. 517.

Διάκτορ-, ε, ο, *nuntius*. Dicitur etiam ἀφάκτωρ ορ-, ὁ, à ἀφάγω, traduco, transmitto. ε. 77. 68.

Διακρινώμεθα, 1. pers. pl. præs. sub. à ἀφακρίνω, discerno. Th. κρίνω, f. νῶ, secerno, judico, p. κέκρικα, a. 1. ἔκρινα. ε. 35. Θ. 85.

Διαμπερὲς, adverb. *perpetuo*, ex ἀφὰ, ἀνὰ, & πέρας, ατ-, τὸ, *terminus*. q. d. penitus (ἀφὰ intendit significationem) ad finem. ε. 234. Θ. 402.

Δῖαν, acc. à δι-, α, ον, divinus, bonus. Th. Ζεύς, Διὸς, Iupiter. α. 287. ε. 477.

Διασκιδνᾶσι, dissipant. 3. pl. præs. act. à ἀφασκιδνημι, dissipo; ad formam ἵημι. Th. est, σκεδάω, σκεδάζω, & σκεδάννυμι *dispergo*, f. άσω. Θ. 875.

Διδάξῃς, a. 1. sub. à διδάσκω, *doceo*, f. διδάξω, p. δεδίδαχα, a. 1. ἐδίδαξα, a. 1. pass. ἐδιδάχθην. ε. 697.

Διδασκῆσαι, a. 1. act. infin. verbi διδασκέω, idem quod διδάσκω, doceo. ε. 64.

Διδοῖ, dat. pro δίδωσι, à δίδω. Th. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων, ως, ω. α. 328. ε. 279. 636. Θ. 219.

Διδυμάονε, geminos, dualis num. à διδυμάων, ον-, pro δίδυμο-, ν, ὁ, ἡ, ή, geminus. α. 49.

Διεδάσσατο, *distribuit*, 3. sing. a. 1. med. à ἀφαδάζω. σ poetice duplicatur. sic διεδάσσατο, *divisisti*, 2. sing. a. 1. med. pro διεδάσω, Ionicè ω mutatur in αο. Th. δαίω, divido. Θ. 544.

Ἄτον πολέμοιο, insatiabilem bello, ab ἄτος, ὁ, ἡ, ex α privat. & ἄδω, satio. α. 58.

Ἀτρεμίουσι, 3. pl. præs. subj. ab ἀτρεμίω, *immotus maneo*. f. ήσω. Th. τρέω. f. τρέσω. tremo. ε. 537.

Ἄτροπος, Nomen proprium Parcæ, quæ sic dicitur à *minime parcendo*, κατ' ἀντίφρασιν. ex α priv. & τρέπω *verto*, quod non possit verti & averti. α. 259.

Ἀτρυγέτοιο, gen. Ion. pro ἀτρυγήτου. ἀτρύγητος, *sterilis, non fructuosus*, ex α priv. & τρυγή, *triticum, vindemia*, ubi nullus est fructuum proventus. Θ. 413. 808. 241. 131.

Ἀτρυτώνη, idem quod ἀτειρής, ἢ ἄτρυτος, indomita, q. d. *nullis laboribus exhausta*: Epitheton Minervæ. Th. τρύω, tero. Θ. 925.

Αὖ, iterum. adverb. ε. 293. α. 51.

Αὐαλέος, ε, ὁ, siccus, idem quod αὼς. Th. αὕω, sicco. ε. 586.

Αὐγάσεαι, respicies. Ionice pro αὐγάσῃ, 2. sing. fut. 1. med. indic. ab αὐγάζομαι, video, illustror. Them. αὐγή, ῆς, ἡ, splendor, lux. ε. 476.

Αὐδή, ῆς, ἡ, *vox*, quasi ab αὔω, *clamo*. Θ. 39. ε. 61. α. 278.

Αὔλω, acc. ab αὖος, η, ον, *siccus*. Th. αὕω, sicco. ε. 458.

Αὖθ', pro αὖθι, rursus, ab αὖ, rursus. αὖθις, idem quod αὖ Θ, *iterum*. Attice scribitur per Θ. Ionic. vero per τ. α. 181. ε. 50. 35. Θ. 435.

Αὔλαχ', acc. sing. pro αὔλακα, ab αὔλαξ, ακος, ἡ, *sulcus*, Doricè ὤλαξ. ε. 441.

Αὐλῆς, genit. sing. ab αὐλή, ἡ, *caula, domus, aula*. ε. 730.

Αὐλητῆϊ, dat. sing. ab αὐλητής, ῆρος, ὁ, *tibicen*, ab αὐλός, ὅ, ὁ, *tibia*. α. 283.

Αὐλίδος, genit. ab Αὐλίς. Nomen loci. αὐλέω, *tibia cano*. ε. 649.

Αὐλοῦ, genit. sing. ab αὐλός, οῦ, ὁ, tibia. α. 181.

Αὖον, acc. sing. Vide αὔω. ε. 741.

Αὖραι, nom. pl. ab αὔρα, ας, ἡ, aura, ventus levior. ε. 668. Θ. 872.

Αὔριον, *cras*, adverb. μεθαύριον *perendie*. ε. 408.

Αὐσταλέη, *sicca*. idem quod αὐή. vide paulo ante. α. 265.

Αὖτε, adverb. *rursus*. αὖτ' pro αὖτε, *iterum, porro*. αὖτις, *rursus*. Th. est αὖ, rursus. Θ. 47. ε. 295. Θ. 654.

Αὗται, pl. num. f. g. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. Θ. 263. 362.

Αὐτάρ, sed. Vide supra ἀτάρ. ε. 63. 82. 89. 120. &c.

Αὖτε, pro αὖ, rursum. adv. ε. 126. 243.

Αὐτέων, pro ηὔτεον. *resonabant*. Doricè 3. pl. imperf. act. ab ἀὐτέω, clamo, ab ἀυτή, ῆς, ἡ, *clamor*. Th. αὔω, clamo. α. 309.

Αὐτέων, Ion. pro αὐτῶν, in f. g. ab αὐτός, ille, τή, τό. α. 237.

Αὐτῆς, Ion. pro αὐτοῦς. α. 237. Θ. 64. 470.

Αὐτῆς, gen. ſing. ab *αὐτὴ*, *clamor*. Th. *αὔω*, clamo. *α*. 346. 433. 459.

Αὐτίκα, adverb. *ſtatim*. Th. *αὐτὸς*, ipſe. *ε*. 70. 217.

Αὖτις, adverb. rurſum. Th. *αὖ*, *rurſus*. *ε*. 384. *α*. 257.

Αὐτόχθον, *ος*, *τὸ*, eſt pars aratri, quod vocatur *dentale*. eſt lignum, cui *Vomer* includitur. *Vomer* eſt qui terram ſcindit, & liras ducit. *Buris* eſt curvamen aratri, quod vomerem excidit : *ſtiva* vero eſt aratri manica. cæteroquin *dentale* eſt etiam veluti *cratis dentata*, qua ſemina arvo injecta obruuntur, liræque æquantur. Th. *γέα* & *γέη*, *ας*, *ἡ*, arvum. *ε*. 431.

Αὐτόθι, *ibi*, adverb. ab *αὐτὸς*, ipſe. *ε*. 96.

Αὐτομάτη, ſc. *ἄρουρα*, *ſpontaneum arvum*. h. e. ager inaratus ferebat fruges, *αὐτόματος* ſpontaneus. ex *αὐτὸς*, & *μάτην* fruſtra, temere. item *ſine conſilio*, quod ſponte ſua provenit. *αὐτόματοι*, non accerſiti, ſponte venientes. *ε*. 103. 118.

Αὐτονόμη, nomen mulieris. Latine *libera*, *ſui juris*. *ϑ*. 258.

Αὐτονόῳ, acc. ab Αὐτονόη, nomen mul. q.d. *quæ ipſa intelligit*. à *νόος*, *ου*, *mens*. *ϑ*. 977.

Αὐτὸς, ipſe. *ε*. 268. 331. *α*. 69. *ϑ*. 72.

Αὐτοσχεδὸν, *prope*, idem quod *σχεδόν*. Adv. *α*. 190.

Αὐτοφυὴς, *έος*, *ῆος*, *ὁ*, *ἡ*, *ſua ſponte enatus*. ex *αὐτὸς*, & *φύω*, gigno. *ϑ*. 813.

Αὐτῷ, dat. ſing. ab *αὐτὸς*, ipſe.

Αὐτῷ pro *ἑαυτῷ*. *ε*. 56. 291. 294.

Αὖτως, Adv. *fruſtra*, item *ſimiliter*. pro *ὁσαύτως*. Th. *αὐτὸς*, ipſe. *ϑ*. 402. 600.

Αὐχένα, acc. ſing. ab *αὐχὴν*, *ένος*, *ὁ*, *cervix*. *ε*. 813.

Ἀφ', pro *ἀπὸ*, ab. *α*. 374. 392.

Ἄφαλοι, pl. num. non clari, qui non volant per ora virorum. ex *α* priv. & *φαλὸς*, dicendus. *φημὶ*, dico. *ε*. 3.

Ἀφαυρότατοι, *imbecilliſſimi*. Th. *ἀφαυρὸς*, *ὸν*, *ὁ*, imbecillis. *ε*. 584. *φαῦρος* Dorice pro *φαῦλος* *vilis*, *nullius pretii*. Atticè *φλαῦρος*. *α* eſt intenſivum *ἐπιτατικὸν* ex *ἄγαν*.

Ἀφείλετο, abſtulit. 3. ſing. a. 2. med. ab *ἀφαιρέομαι*, aufero. hinc Ἀφελέσθαι, f. g. part. a. 2. act. ab *ἀφαιρέω*, aufero. Th. *αἱρέω*, capio, f. *ήσω*, p. *ἥρηκα*, a. 2. *εἷλον*. *ϑ*. 443. *ε*. 94.

Ἄφενος, ὁ, vel *τὸ*, *divitiæ ex uno anno collectæ*, *πολύτοκος ex multis annis*. *ε*. 24. 635. *ϑ*. 112.

Ἄφθιτος, incorruptibilis, idem quod *ἄφθαρτος*. Th. *φθίω*, f. *ήσω*, vel *φθίω corrumpo*. hinc *ἄφθιτα μήδεα* perpetua conſilia. *ϑ*. 545. 389. 397.

Ἄφθονος, *ον*, invidia carens, copioſus. Th. *φθόνος*, *ου*, *ὁ*, invidia. *ε*. 118.

Ἀφίκετο, rediit, 3. ſing. a. 2. med. & *ἀφίκεσθε*, 2. pl. a. 2. med. ſic *ἀφίκοντο*, 3. pl. a. 2.

med. ſubj. verb. ἀφικνέομαι. pervenio. Th. ικνέομαι, venio, f. ἵξομαι, præt. ἶγμαι, a. 2. med. ικόμην. α. 38. 378. ϑ. 652.

Ἄφνειὸς, dives, poëtice pro ἀφνειὸς. Th. ἄφενος, divitiæ. ε. 453. 306. ϑ. 974.

Ἀφραδίῃς, ſtultitiis. ab ἀφραδὴς, *inconſultus*. Hinc regulariter ἀφραδίεια, pro quo Ion. ἀφραδίη & ἀφροσύνη, *imprudentia, inopia conſilii*. Th. φράζω, dico. ε. 133. 328.

Ἀφρογενείαν, ex *ſpuma prognatam*, ab ἀφρὸς *ſpuma*, & γένος. hoc à γείνομαι, naſcor. Epitheton Veneris. Sed omnino metrum videtur poſtulare ut ſit ἀφρογενῆ. ϑ. 196.

Ἀφροδίτη, ης, ἡ, Venus, ita dicta quod è maris ſpuma ortum habuerit. ε. 65. ϑ. 989.

Ἀφρὸς, ῦ, ὁ, *ſpuma*. α. 389. ϑ. 197.

Ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, *amens*. ex α priv. & φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*. ε. 208.

Ἀφῦσσαι, pro ἀφύσαι, a. 1. act. infinit. ab ἀφύω *haurio*, f. υσω. pro quo etiam dicitur ἀφύσσω, ξω. ε. 611.

Ἀχαιοὶ, *Achivi*, quaſi ab ἄχος, ους, τὸ, *mœror, ſolicitudo*. ε. 649.

Ἀχελωΐδος, ου, ὁ, *nomen fluvii*. ϑ. 340.

Ἀχεύων, præſ. part. *dolens*. ab ἀχεύω, idem quod ἀχέω, f. ήσω, doleo. Th. ἄχος, ους, τὸ, *dolor*. ε. 397.

Ἀχέων, præſ. part. ab ἀχέω & ἀχεύω, idem ſignificant. α. 93.

Ἄχθος, ους, τὸ, pondus. ε. 690.

Ἀχιλῆα, pro Ἀχιλλέα poëtice, ab Ἀχιλλεὺς, Achilles. q. d. ἄχος τ' λαῶν, ſolicitudo pro populo. ϑ. 1007.

Ἀχλὺς, ύος, ἡ, *caligo*. α. 264.

Ἀχνύμενος, part. præſ. ab ἄχνυμαι idem quod ἀχέω, doleo. Th. ἄχος, ους, τὸ, dolor, mœror. α. 435. ϑ. 623.

Ἄχος, ους, τὸ, *dolor*. α. 457.

Ἀχρεῖος, *inutilis*. Th. χρεία, ας, ἡ, *neceſſitas, utilitas*. ε. 401.

Ἀχρηΐου pro ἀχρείου poëtice, facta dialyſi τ' ει in ηϊ. ε. 295.

Ἄψ. *retro*: item *ſtatim*. Adverb. ἄψ ἰέναι, *retroire*. α. 257. ϑ. 169.

Ἀψευδέα, acc. ſing. ab ἀψευδὴς, ές, ὁ, ἡ, mentiri neſcius, verus. Th. ψεύδω, fallo, facio mentiri. f. σω. propter dimenſionem metri hic legendum eſt ἀψευδῆ. ϑ. 233.

Ἄψιν, acc. ſing. ab ἄψις, ῖδος, ἡ, *curvatura in rota*. Th. ἅπτω, necto. ε. 424.

Ἀψορρόοι, *reciproci, refluentis*, ab ἀψόρροος. Dicitur etiam ἄψορρος, ex ἄψ, adverbio *rurſus*, & ῥόος *fluxus*, à verbo ῥέω *fluo*. in fut. ῥεύσω. in præterito medio ἐρρύην, unde eſt ῥόος, ου, ὁ, & contractè ῥοῦς, *fluxus*. ῥοὴ, ῆς, ἡ. *idem*. item *fluentum*. ϑ. 776.

B.

Βάζοντ', præſ. part. alloquentes, pro βάζοντε, & hoc pro βάζοντας, à βάζω, *loquor*. f. σω & ξω, p. χα. atque ita ponitur accuſativus dualis pro accuſativo plurali. Sed videri poſſet mendum, quia præcedit τὼς, non τὼ. Tum pro ἐπέεσσι eſſe poteſt ἔπεσσι, quod æque uſitatum eſt. confer Οδυσ. δ. 597. Nulla eſt hic hujus anomaliæ neceſſitas. ſ. 184. 786.

Βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus, a, um. Th. βάθος, ε͡ος, τὸ, profunditas. α. 288.

Βαθυδίνηϲι, acc. ſing. βαθυδίνης, ες, ὁ, *habens vortices profundos*. Th. δίνη, ης, ἡ, aquarum vortex, gurges, & βαθὺς, profundus. ſ. 169. Θ. 133. 338.

Βαθυῤῥείταο, Æolicè pro βαθυῤῥείτου, à βαθυῤῥείτης, ες, ὁ, profunde fluens. ex βαθὺς, profundus, & ῥέω, fluo, ῥόσω. Θ. 265.

Βαθυχαίτης, ες, ὁ, *qui denſam habet cæſariem*. à χαίτη, ης, ἡ, propriè *juba* in equo. per metaph. *coma*, *cæſaries*. & βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus, denſus. Θ. 977.

Βαίνοι, aſcenderit, præſ. opt. βαίνῃ. 3. præſ. ſub. verbi βαίνω, eo. f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβλω. ſ. 326. 569.

Βαινυσέων, euntibus, Ionicè pro βαινυσῶν, gen. pl. part. præſ. f. g. à βαίνων, υσα, βαῖνον. Th. βαίνω, eo. α. 232.

Βαιὸν, pauliſper, à βαιὸς, ὸ, ὁ, *parvus*. prov. χάριϲ βαιοῖσιν ὀπηδεῖ, *gratia compendioſa conſequitur*. confer. ſ. 141. h. e. brevia ſunt grata. ſ. 416.

Βαλάνους. acc. pl. à βάλανος, ου, ὁ, glans. ſ. 231.

Βάλεν, demiſit. 3. ſing. a. 2. act. à βάλλω, jacio. f. λῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον. & βάλοιο, 3. ſing. a. 2. med. opt. βάλλεο, præſ. imperat. paſſ. pro βάλλου, Ion. p. m. βέβολαι. βάλλ'. α. 254. α. 384. ſ. 432. 107. 295.

Βαρεῖαν, accuſ. ſing. βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis. Th. βάρος, ε͡ος, τὸ, pondus, onus. ſ. 16.

Βαρύθῃ, gravatur. à βαρύθω idem quod βαρύνομαι, *gravor*. à βαρὺς, gravis. Them. βάρος, onus. ſ. 213.

Βαρύκλυπος, ες, ὁ, graviſtrepus, *graviter fremens*. à κτυπέω, factum ex τυπέω, *reſono*. Th. τύπτω, verbero. ſ. 79. Θ. 818.

Βασιλεύεμεν, præſ. inf. Ion. pro βασιλεύειν. à βασιλεύω, impero. f. σω. Th. βασιλεὺς, έος, ὁ, Rex. Θ. 883.

Βασιλεύς, έος, ὁ, Rex, q. d. βάσις τ' λαῶν, fundamentum populi. βασιλῆος, poëtice pro βασιλέος. Θ. 886. βασιλεῦσ'. dat. pl. ſ. 200.

Βασιληΐον, regale, pro βασίλειον, poëtica dialyſi, à βασιλεὺς, Rex. ſ. 125.

Βασιληίδι, acc. ſing. à βασιληὶς, ίδος, ἡ. regius, a, um. adjectivè

vè capitur. Θ. 462. 892.

Βεβαῶτες, ſtantes. à βάω (pro βαίνω, eo) præt. βέβαηκα. part. præt. βεβαώς per ſyncopen βεβηκώς, vel craſin, pro βεβηκώς. Vide in βαίνω. α. 307.

Βεβεληυῖα, ingraveſcens, præt. med. part. g. f. à βελήω, *ſum gravis*, f. βείσω, præt. med. βέβεληα. α. 160.

Βέλεα, *tela*. acc. pl. à Βέλ-ος, ε-ος, τὸ, telum. Θ. 684.

Βέλτερον, melius, à βέλτερ-ος. poëtice pro βελτίων, comp. ab ἀγαθὸς, bonus. ſuperl. βέλτιστ-ος, optimus. ε. 363.

Βελλεροφόντης, fuit Glauci regis Ephyræ filius, inclyto decore conſpicuus, & virtute maxima. Vide ſupra Ἀργειφόντης. Θ. 325.

Βένθεα, acc. pl. à βένθ-ος, ε-ος, τὸ, profunditas. Th. βάθ-ος, ε-ος, τὸ, idem. Θ. 365.

Βῆσαν, deſcenderunt, pro ἔβησαν, 3. pl. a. 2. act. à βαίνω, eo. Vide βαίνω. ε. 152.

Βήσσῃς, vallibus, & βήσσῃσιν, dat. pl. Ionic. Them. βῆσσαι, αἱ, *valles*. hinc βησσήεις, εντ-ος, ὁ, ſaltuoſus. ε. 508. 387. Θ. 860. 865.

Βιβάς, ingrediens. part. a. 2. act. à βίβημι. Th. βαίνω, eo. Vide βαίνω. α. 323.

Βίβλινον οἶνον, *vinum Biblinum*, poſſet videri vinum Theologicum. Tzetzes ait, ἀπὸ βιβλίας ἀμπέλου Θρᾳκίας, à vite Thraciæ, quæ dicta fuit βιβλία. ε. 587.

Βίη Ion. pro βία, *vis fortitudo*. Fortitudo Herculis, h. e. fortis Hercules. βιηφι, φι eſt paragoge poëtica & reddit vocem ἄκλιτον, quamvis in dativo ἰῶπι ſubſcriptum maneat. ε. 147. α. 75. Θ. 496. 882.

Βίη-ος, βίε-ος, ὁ, vita. ε. 31. 314. 599.

Βιότοιο, victus, gen. Ion. pro βιότου, à βίοτ-ος, ε-ος, ὁ, vita. Th. βί-ος, vita. ε. 299. 474. Θ. 605.

Βλαβερὸς, ῆ, ὁ, noxius, à βλάπτω, ψω, lædo. ε. 363.

Βλάπτῃ, 3. perſ. præſ. ſub. verbi βλάπτω, f. ψω, lædo, noceo. p. φα. a. 2. ἔβλαβον. a. 1. ἔβλαψα, hinc a. 1. part. βλάψας. ε. 256. 281. 191. Θ. 89.

Βλεφάρων, gen. pl. à βλέφαρον, ε-ος, τὸ, *palpebra*. α. 7. Θ. 910.

Βλοσυρῶπα, terribilis, gen. Ion. pro βλοσυρᾶ, à βλοσυρὸς, ᾶ, ὁ, terribilis aſpectu, ὁ τὸ βλέμμα ἰθυσύρων. Th. σύρω, ρῶ, traho. α. 147. 175.

Βοᾷ, reboat, nempe echo in ſylva. 3. ſing. præſ. à βοάω, f. ήσω, clamo. ε. 509.

Βοιωτοὶ, Bœotii, nomen gentile, à *boum paſtu*. α. 24.

Βολάων, *ictuum*. gen. pl. Æol. pro βολῶν, à βολὴ, ῆς, ἡ, ictus. Th. βάλλω, jacio. Θ. 683.

Βορέαο, pro Βορέω. Æolice, à Βορέας, Latine, *Boreas*, Nordwind/ & βορέω, Ion. pro βορέᾳ, acc. βορέην, pro αν. ε. 504. Θ. 379. 870.

Βόσκωσι, paſcunt, à βόσκω, f. ήσω, p. βεβόσκηκα. Θ. 595.

Βοτρυς, υ-ος, ὁ, *botrus*, uvæ, acc. pl.

pl. βόπυας. ε. 609. α. 294.

Βυκόλος, ε, & Doricè βωκόλος, bubulcus, hinc βυκολίας, armenta boum. Θ. 445. ex βῦς, bos, & κόλον, τὸ, cibus. Θ. 293.

Βύδορα, *bobus nocentes*, à ſing. βύδορος, ὁ ἢ ἡ. boves excorians, ex βῦς & δέρω excorio. ε. 502.

Βυλδύσασθε, dat. ſing. a. 1. part. à βυλδύω, *conſilium do*, f. δύσω. Them. βυλὴ, conſilium. ε. 264.

Βύληαι, 2. ſing. præſ. medii. Ionnes formant ſecundam ſingularem à tertia βύληται extrito ται τ. atque ita pro βύλη uſurpant βύληαι, à βύλομαι, βύλω, volo, f. ἤσομαι, p. βεβύλημαι, a. 1. paſſ. ἐβυλήθην. ε. 645.

Βυλῆσιν, βυλῆσι, dat. pl. Ion. à βυλὴ, ῆς, ἡ, conſilium. ε. 16. 79. Θ. 318.

Βῦς, Doricè, βῶς, ὁ, ἡ, bos, vacca, g. βοὸς, acc. βῦν, *bovem*, dat. pl. βυσὶν, & βόεσσιν. gen. pl. βοῶν, pro una ſyllaba, acc. pl. βῦς & βόας. ε. 346. 404.

Βόων, clamabant. pro ἐβόων, 3. pl. imperf. act. à βοάω, ῶ. clamo. f. ήσω. α. 243.

Βοῶπις, ιδος, ἡ. cui bovini ſunt oculi & magni, ideoque venuſti. ex βῦς, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. p. m. ὦπα. Θ. 355.

Βοωλεῖν, præſ. inf. à βοωλέω, bobus agitatis aro. à βῦς, βοὸς, bos, & ὠθέω, f. ήσω, & ὤσω, trudo, pello. ε. 389.

Βραδίων, tardius, à βραδὺς, έος, ὁ, tardus. Comp. βραδύτερος & βράσσων pro βραδίων. Superl. βραδύτατος & βράδιστος. ε. 526.

Βρέμε, 3. ſing. a. 2. act. βρέμω, *ſonum & ſtrepitum edo*, verbum ἀνωμαλοπεποιημένον. α. 423.

Βρεμέ, 3. perſ. ind. verb. βρεμάω, f. άσω, robuſtum reddo, potens ſum. ε. 5. Θ. 447.

Βρεμάρεως, ω, ὁ, Attice pro Βρεμάρης, ε, ὁ, nomen viri, quartæ ſimplicium. ex βρεμ particulâ intenſiva *valde*, & Ἄρης *Mars*. q. d. valde martius. Θ. 714. 817.

Βρίθειν, implere. Vide ſupra βεβρίθυια. βριθόμενος, ab eodem verbo derivatur. ε. 464. α. 300.

Βρισαρμάτης, ε, ὁ, *qui gravat currum*, ex βρίθω, gravo, & ἅρμα, τος, τὸ, currus. α. 441.

Βροντὴ, ἡ, tonitru. Βροντὴς, ῆ, ὁ, nomen viri, vel Cyclopis: hinc βροντάω, ήσω, tono. Θ. 72. 458. 140. 845.

Βρότεος, ε, *humanus*, hinc & βροτήσιος, idem. Th. βρότος, ῆ, ὁ, mortalis. ε. 15. 414.

Βροτόεσσα, acc. ſing. à βροτόεις, ſanie reſperſus, à βρότος, ſanies, tabum, cruor, quod eſt mutato accentu ob mutatam ſignificationem à βρότος, quod ſæpius legitur in plurali numero βροτοὶ, *mortales*. α. 367.

Βροτοῖσι, dat. plur. à βρότος, ῆ, mortalis. ε. 24. 212. Θ. 218.

Βροτολοιγὸν, hominum peſtem, à λοιγὸς, ὁ, pernicies, *peſtis*, & βροτὸς, ὁ, mortalis. *a.* 333. 425.

Βρῶσις, εως, ἡ, *cibus*. à βρώσκω, βιβρώσκω *conſumo*; comedo. f. βρώσω. p. βέβρωκα. præt. paſſ. βέβρωμαι. unde eſt βρῶμα αὐλικὸν, hoff biſſlein. à βέβρωσαι eſt βρῶσις, εως, ἡ, *eſca*. item *tinea*. βρωσιδ. Θ. 797. *a.* 395.

Βυθοδόμων, mentibus altis meditans, à βυθοδομέω proprie *profunde ſtruo, fundamenta probejacio*, quod inprimis architecti faciunt in locis paluſtribus. Deinde per metaph. *profunde cogito*, *machinor*. compoſitum ex βυθὸς, ὁ, *Ionice* pro βυθὸς, ὁ, *fundum*, *parsima*; & δομέω, pro δομέω, *ædifico*. Th. δέμω ſtruo. in præt. med. δέδμα, unde eſt δόμος, ὁ, *domus*, &c. *a.* 30.

Βωμὸς, ὁ, ara. ab Hebr. במה altare in excelſis extructum ab idololatris. prov. φίλος μεχρὶ βωμῶν, *amicus uſque ad aras*. *a.* 70. *ε.* 135. Θ. 4.

Γ.

ΓΑῖ, pro γαῖα, ſeu γαῖη ἡ, terra, tellus. gen. γαίης Ion. pro γαίας. Θ. 117. *ε.* 19. 70. 161. Θ. 147. 427.

Γαιήοχος, ὁ, ὁ, terram continens. Dicitur & pro eodem contracte γαιῆχος, & γαῦχος. ex γαῖα, terra, & ἔχω, contineo. Θ. 15.

Γάλα, γάλακτος, τὸ, *lac*. *ε.* 588.

Γαλαξαύρη, nomen proprium mul. Θ. 353.

Γαλάτεια, nomen mul. Θ. 250.

Γαλήνη, nomen mul. Θ. 244.

Γαμβρὸν, acc. ſing. à γαμβρὸς, οῦ, ὁ, gener. Θ. 818.

Γαμεῖν, præſ. inf. verbi γαμέω, f. ήσω, uxorem duco. *ε.* 697.

Γαμετὴ, uxor, *nupta*; at γαμέτης, ου, ὁ, *maritus*. Th. γαμέω, ῶ, uxorem duco. *ε.* 404.

Γαμεῖτε. γαμέεσθε γαμεῖτε, *nubat*. præſ. opt. paſſ. à γαμέω. *ε.* 696.

Γάμος, γάμου, ὁ, vel γάμοι, οἱ, nuptiæ. *ε.* 695. Θ. 603.

Γαμψώνυχες, nom. pl. à γαμψώνυξ, cui curvi ſunt ungues. ex γαμψὸς, idem quod καμψὸς, incurvus, inflexus, Th. κάμπω, f. ψω, p. φα, flecto, incurvo, & ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis*. *a.* 405.

Γάρ, *enim*, *nam*, *namque*. Conjunct. *ε.* 5. 14. 21. &c.

Γαστῆρ, ἐρος, ἡ. γαστέρες, ventres fruges conſumere nati. Θ. 26.

Γ', pro γε, *quidem*, certe. ſyllabica adjectio. *ε.* 736. 185. 244.

Γεγάασι, 3. pl. præt. med. à γάω. in præt. med. γέγαα. Th. γείνομαι, gignor. *ε.* 108.

Γείνατ', pro γείνατο, produxit. a. 1. med. in prima perſona, ἐγειναμην. & γείνασθαι, a. 1. med. infinit. γεινόμεθ' & γείνεσθ' imperf. med. Thema γείνομαι, naſcor. Θ. 185. & 82. *ε.* 769. *a.* 88.

α. 88. 49. &c.

Γείτων, ονος, ὁ, ἡ, quasi ex γέα, terra, & ἔτης, ου, ὁ, sodalis, amicus. q. d. γείτονες, sodales ejusdem telluris. acc. sing. γείτονα, & γείτοσι, dat pl. ε. 23. 398. 699.

Γελᾷ, 3. pers. præs. à γελάω, rideo, f. άσω. γελόωντες, pl. num. præs. part. Poëtice pro γελῶντες. posito ο ante ω, & retracto accentu. Ϟ. 40. α. 283.

Γενεὴ, generatio, ῆς, Ionice pro γενεά. Th. γείνομαι, gignor. ε. 282. Ϟ. 871. α. 55.

Γενέθλη, ης, ἡ, idem, & ab eodem Themate derivatur. Ϟ. 610.

Γένεο Ionice pro γένου, & hoc pro ἐγένου, a. 2. med. fuisti, ab ἐγενόμην, ου, ετο. Th. γείνομαι, sum, nascor, f. 2. pass. γενήσομαι. p. γεγένημαι. a. 1. m. ἐγεινάμην. Ϟ. 657.

Γένεια, acc. pl. à γένειον, ου, τὸ, mentum, maxilla. Th. γένυς, υος, ἡ, mentum. α. 167. 418.

Γένετ', pro ἐγένετο, fuerit, à. 2. med. ἐγενόμην. Th. γείνομαι, sum. nascor. Ϟ. 115.

Γένοιτο, 3. sing. a. 2. med. opt. γένοιτο, pro γένοιτο, a. 2. m. & hoc pro ἐγένοιτο, metri causa abjicitur augmentum. γένοντο, 3. person. pl. a. 2. m. verb. γείνομαι. Ϟ. 199.

Γενετὴ, ῆς, ἡ, partus, generatio. Th. γείνομαι, nascor. Ϟ. 271.

Γένηται, fieret, a. 2. med. sub. γένεσθαι, a. 2. m. inf. à γείνομαι, sum, fut. 1. pass. γενήσομαι, p. m. γέγονα. ε. 88. 342.

Γένος, ους, τὸ, genus, à γείνομαι, nascor. ε. 11. 109.

Γερείοισι, dat. pl. Ion. & Poët. à γέρας, γέρως, ατος, & ως, τὸ, munus. Ϟ. 449.

Γέρανος, υ, ἡ, grus. ε. 446.

Γέρας, αος, ατος, & ως, τὸ, donum, munus. gen. pl. γερέων. ε. 125. Ϟ. 393.

Γέροντος, gen. & acc. γέροντα, à γέρων, οντος ὁ, senex. Ϟ. 1003.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, ex γέα. circumflectitur in omnibus casibus, & in prosa usurpatur pro terra. Ϟ. 679. ε. 561.

Γηθήσας, a. 1. part. à γηθέω, f. ήσω, gaudeo, lætor. Doricè γαθέω, unde Latinorum gaudeo. hinc γήθησεν, a. 1. ind. act. Ion. α. 116. Ϟ. 173. ε. 474.

Γῆμε, duxit. 3. sing. a. 1. act. indic. γῆμα, γῆμας, γῆμε. Ion. & Poët. ab ἔγημα, pro ἐγάμησα. Th. γαμέω, ήσω, uxorem duco. γῆμαι, a. 1. act. infin. γήμῃς, a. 1. sub. Ϟ. 604. 960. ε. 699.

Γηραιὸς, ὁ, ὁ, senex, à γῆρας, αος, ατος, ως, τὸ, senectus. ε. 376.

Γηράντεσσι, dat. pl. Poëticus, à γήρας, γήραντος, senescens. vel γήρας, est a. 1. part. pro γηράσας à γηράω, senesco, unde ἐγήρασα. est & hinc per syncopen ἔγηρα, sicut pro ἐγάμησα, ἔγημα. Th. γῆρας, αος, τὸ, senectus. ε. 186.

Γῆρας, αος, τὸ, senectus. ἐπὶ γῆρας ἰκέσθαι, ad senectutem

pervenire. dat. γήρᾳ. s. 703. 92.

Γηρασκοντας, senescentes, acc. pl. præs. part. à γηράσκω, consenesco, f. άσω, p. γεγήρακα. Γηράσκει δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος. Th. γῆρας, αος, τὸ, senectus. s. 183.

Γηροκόμοιο, gen. Ion. à γηροκόμος, qui curat & alit aliquem in senectute. à γῆρας, αος, τὸ, senectus, & κομέω, ῶ, f. ήσω, curam gero. Θ. 605.

Γηρυονῆα, acc. sing. à Γηρυονεύς, έος, ὁ, nomen viri. Θ. 287. 309.

Γηρύετ', conqueritur, pro γηρύεται, à γηρύομαι, *conqueror*. Th. γῆρυς, υος, ἡ, *vox*, guttur. s. 258.

Γῆς. Θ. 106. 807.

Γιγάντων, g. pl. à γίγας, αντος, ὁ, gigas. à γῆ & γάω. Nam terræ filii dicuntur. Θ. 50. 185.

Γίνεσθαι, præs. inf. active capitur *generare* scil. debet. Alii legunt γένεσθαι, a. 1. m. inf. à γένομαι, gignor. Vide γήρετ'. s. 791.

Γίνετ', imperf. pass. Ion. à γίνομαι. Vide γένετ'. α. 414.

Γινομένης, γινόμενον, præs. part. à γίνομαι, nascor. s. 819. 490.

Γινώσκω, cognosco, f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων, ως, ω. a. 2. imperat. γνῶθι. præt. pass. ἔγνωσμαι. s. 279.

Γλαύκη, nomen proprium mul. Θ. 244.

Γλαυκῶ, accus. singul. ab Adj. γλαυκῆς, ῆ, ὸν, *cæsius*, glaucus. Θ. 440.

Γλαυκιόων, Poëtice pro γλαυκιάων, præs. part. à γλαυκιάω, ῶ, & Poëtice γλαυκιόω, glaucis oculis terribiliter intueor, sicut pro ὀπάζω, ὁράω, Poëtice dicitur ὁρόω. Them. γλαυκῆς, ῆος, ὁ, glaucus, cæsius. α. 430.

Γλαυκιώπη, nomen proprium mul. Θ. 256.

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, cæsios habens oculos, epitheton Minervæ, ex γλαυκῆς, cæsius, & ὠψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*, acc. γλαυκῶπιν, & γλαυκώπιδα. Them. ὄπτομαι, video. s. 72. Θ. 13.

Γλάφῃ, 3. præs. ind. verbi γλάφω, f. ψω, cavo, excavo. α. 431.

Γλαφυρὸς, ή, ὁ, cavus: à γλάφω, f. ψω, cavo, excavo. Θ. 297.

Γλάφυ pro γλαφυρὸν, antrum. Th. γλάφω. s. 531.

Γλυκερὸς, ή, ὸν, dulcis. à γλυκὺς, έος, ὁ, dulcis. Θ. 97. α. 331.

Γλώσσῃ, & Att. γλώττῃ, lingua, ἡ. dat. pl. Ion. γλώσσῃσι, pro γλώσσαις. Θ. 83. & 826.

Γναμπτοῖσι, dat. plur. Ionic. à γναμπτὸς, incurvus, hoc à γνάμπτω, *incurvo*. Th. κάμπτω, flecto. s. 203.

Γνῶ, pro ἔγνω, cognovit. 3. pers. a. 2. ind. à γινώσκω, cognosco, f. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, a. 2. ἔγνων. Θ. 551.

Γόμφοισιν, dat. pl. Ionic à γόμφος, ου, ὁ, cuneus, clavus. s. 429.

Γουνῦσιν, dat. pl. à γουνὺς, ύος, ὁ, pa-

pareus. γονῇ, dat. ſing. à γονὴ, ῆς, ἡ, genitura. Th. γείνομαι, gignor. ε. 233. & 731.

Γόνος, ου, ſoboles, generatio. Th. γείνομαι, gignor. ϑ. 495.

Γοργὺς, acc. plur. à γοργὸς, ὸν, ὁ, *velox.* ϑ. 274. α. 237.

Γοργῦς, gen. ſing. pro Γοργόος, à Γοργώ, όος, οῦς, ἡ, nomen mul. α. 224.

Γοργόνες, dictæ ſunt Phorci filiæ, Meduſa, Sthenyo & Euryale, à γοργὼν, όνος, ὁ, nomen animalis noxii in Africa. α. 230.

Γύναϊα, acc. pl. & γύναθ', pro γόνατα, à γόνυ, τὸ, genu. in genit. & γόνυος & γούνατος, & γυνὸς. ε. 585. ϑ. 460.

Γυνεῖσιν, dat. pl. à γυνὶς, *fertilis*, Ionica epenth. pro γόνος, hoc à γονὴ, ἡ, genitura. Th. γείνομαι, gignor. ϑ. 54.

Γυνοπαχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *genua pinguis.* ex γόνυ genu, & παχὺς, έος, ὁ, *craſſus.* α. 266.

Γραῒαι, nomen mul. à γραῖα, ας, ἡ, *anus, vetula.* idem quod γραῦς, αὸς, ἡ. ϑ. 270.

Γρωϊκὸν. Nom. propr. ϑ. 342.

Γυάλοις, dat. pl. *jugis.* à γύαλον, ου, τὸ, *cavitas.* ϑ. 499.

Γύγης, ἡ γύγη, nomen mul. ϑ. 149. ε. 66.

Γύλου, *dentale*, à γύης, ου, ὁ, dentale in aratro. at γύα ſeu γύη, Ion. jugerum. ε. 425.

Γυῖα, pl. num. membra, à γυῖον, ου, τὸ, membrum. ϑ. 592.

Γυόκτορος, ου, ὁ, *membra depaſcens*, ex γυῖον, ου, τὸ, membrum, & κορέω, item κορέννυμι, *ſatio*, item *depaſcor.* Qui depaſcitur, ille ſatiatur. ε. 66.

Γυωθεὶς, mutilatus. a. 1. part. paſſ. à γυιόω, f. ώσω, claudum reddo, membra frango. Them. γῦον, ου, τὸ, membrum. ϑ. 838.

Γυμνὸν, acc. à γυμνὸς, ὸν, ὁ, nudus. ε. 389.

Γυμνωθέντα, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. à γυμνόω, *denudo.* Th. γυμνὸς, ὸν, ὁ, nudus. α. 334. 460.

Γυναικείῳ, muliebri, dat. ſing. à γυναικεῖος, α, ον, muliebris: hinc & γυναικεῖον, ου, τὸ, gynæceum, locus interior in ædibus, in quo ſolæ mulieres verſabantur. Th. γυνὴ, ἡ, mulier. ε. 751.

Γυνὴ, ἡ, *mulier, adoleſcentula*, genit. γυναικὸς, dat. γυναικὶ, accuſ. γυναῖκα, voc. ὦ γύναι, dat. plur. γυναιξί. ε. 94. 700. ϑ. 513.

Δ.

Δαΐ, dat. ſing. pro δαΐδι per apocopen, à δαΐς, ΐδος, ἡ, *pugna.* Th. eſt δαίω, uro. ϑ. 650.

Δαιδαλέοιο, Gen. poëticus pro δαιδαλέου, à δαιδάλεος, *artificioſus*; derivatur à Δαίδαλος, ου, ὁ, qui fuit ingenioſiſſimus & ſcientiſſimus Cretenſium artifex. Videtur nomen accepiſſe à δαίω, *ſcio.* α. 334. 460. 137.

Δαί-

Δαίδων, gen. pl. à δαὶς, ίδος, ἡ. *fax.* Them. δαίω propriè *uro.* *a.* 275.

Δαίετο, imperf. Ion. à δαίομαι, divido, partior. Th. δαίω, divido. *a.* 165.

Δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Deus. quasi δαήμων. *a.* 94. δαίμονα. Ϟ. 991. hinc δαμόνιος, *venerandus*, unde δαιμόνι', pro δαιμόνιε in vocat. Ϟ. 655. & δαιμονίη, pro δαιμονία, Ionicè. Ϟ. 655.

Δαῖτα, acc. sing. à δαὶς, δαιτὸς, ἡ, *cibus, epulum.* δαιτὶ. in acc. plur. δαῖτας. à δαίω, epulum præbeo. *s.* 340. 720. 740. Ϟ. 802.

Δαίφρων, *prudens, bellicosus.* gen. δαίφρονος, ex δαίω, disco, vel divido, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens. *a.* 119. *s.* 652.

Δάκεν, 3. sing. a. 2. Ion. pro ἔδακεν, momordit. à δάκνω, mordeo. f. δήξομαι. p. δέδηχα. a. 2. ἔδακον. a. 1. pass. ἐδήχθην. a. 2 pass. ἐδάκην. Ϟ. 567.

Δάκρυσι, dat. pl. à δάκρυ, υος, τὸ, *lacryma:* hinc δακρυόεις, εντος, lacrymosus. *a.* 132. 270. Ϟ. 227.

Δαλοῦ. genit. à δαλὸς, οῦ, ὁ, *titio.* Th. δαίω, *uro.* *s.* 703.

Δαμαζόμῳ, præs. part. à δαμάζω, *edomo.* δαμάσσας, poëtice pro δαμάσας. part. a. 1. act. Th. δαμάω, domo. Ϟ. 865. 490. *a.* 11.

Δάμασε, a. 1. Ion. à δαμάω, *domo*, f. άσω. *s.* 857.

Δαμάσσης, part. a. 2. pass. *domiti.* à δάμνω vel δαμάω, pro δαμάω. δαμῆναι, a. 2. pass. infin. δάμναται, domat. præs. à δάμναμαι. Th. δαμάω, domo. *s.* 151. Ϟ. 464. 122.

Δαναὴς, ἡ Δαναὰ, ης, nomen mul. *a.* 216.

Δαναΐδης, filius Danai. Nomen patronymicum. Filii à patribus sua acceperunt nomina. à Δαναὸς, Danaus. *a.* 229.

Δαπάνη, ης, ἡ, sumptus. Them. δαπανάω, ῶ, f. ήσω, consumo. *s.* 721.

Δάσανθ, 3. pl. a. 1. med. indic. poëtice pro ἐδάσαντο. augmentum abjicitur & σῖγμα duplicatur. à δάζομαι, divido. f. σομαι, a. 1. m. ἐδασάμην. hinc δασάμῳ & δάσασθαι. hinc δασμὸς *distributio.* item tributum, quod penditur ab hostibus, brand-schatzung. Th. δαίω, divido. Ϟ. 112. 537. 425. *s.* 444.

Δασυστέρνων, gen. pl. à δασύστερνος, hirsutum pectus habens, ex δασὺς densus, & στέρνον, ου, τὸ, pectus. *s.* 512.

Δατέεσθαι, præs. inf. pass. *dividi*, pro δατεῖσθαι, exemplaria habent δατέασθαι, α pro *s.* à δατέομαι, *dividor.* Th. δαίω, divido. *s.* 765. Ϟ. 606.

Δάφνης, genit. à δάφνη, ης, ἡ, laurus. *s.* 433. Ϟ. 30.

Δαφοινὸς, *valde funestus, ruber*, seu δαφοινὸς, ἡ, ὸν, *cædis avidus.* ex δὰ, quæ particula per se nihil significat, sed in compositione auget, & φόνος, occido.

do. α. 159. & 250.

Δ', vel δὲ, autem, vero. Sæpe ſubjungitur particulæ μὲν, vim adverſativam habens. ſ. 10. 13. 24. 34. 37. &c.

Δέδαγμαι, attributa eſt, perf. paſſ. ind. à δάζομαι, divido, partior. f. δάσομαι. præt. paſſ. δέδασμαι. Th. δαίω, divido. Ϙ. 789.

Δεδήϊ, ardebit. 3. ſing. pluſq. perf. med. pro ἐδεδήϊ, à δαίω, uro. præt. med. δέδηα. pl. perf. ἐδεδήειν. α. 155.

Δεδμημένοι. præt. part. paſſ. domiti, à δέμω domo. f. δμῶ. p. δέδμηκα, præt. paſſ. δέδμημαι. aor. 2. ἐδάμην. hinc in infinit. δαμῆναι, & δαμήμεναι. ſ. 116. Them. δαμάω, domo.

Δεδορκμώς, obſervans. à δορκάω obſervo, f. ήσω. Th. δορκάζω, f. άσω, obſervo. α. 214.

Δεδορκὼς, intuens, præt. med. part. à δέρκω, video. f. 2. δεδράκω. aor. 2. ἔδρακον. a. 1. paſſ. ἐδέρχθην. p. m. δέδορκα. α. 145.

Δειδίξεται, perterrebit. 3. ſing. fut. med. poët. à δειδίσσομαι, terreo. f. ίξομαι. Th. δείδω. f. σω. timeo. α. 111.

Δειδιότες, metuentes, part. præt. med. à δείδω timeo, præterito med. δέδια & δείδια, poëtice, unde part. δειδιὼς. α. 248.

Δεικνύῃ, 3. indicat. δείκνυ, per apocopen pro δείκνυσι. 3. perſ. ſing. ind. à δείκνυμι, idem quod δεικνύω. f. δείξω. p. χα. ſ. 449. 524. 500.

Δειλὸς, ή, ὸ, timidus. à δείδω, timeo. ſ. 711. 183. 212.

Δείμος, ου, ὁ, nomen viri, à δείδω timeo. α. 195. 463. Ϙ. 934.

Δεινὸς, ὴ, ὸν, terribilis, gravis. δεινοῖο poëtice pro δεινοῦ. δεινῆς pro δειναῖς. Ϙ. 829. δεινοῖσι, dat. pl. Ion. hinc δεινότατος, acerrimus. ſuperlat. ſ. 367. α. 71. 129. Ϙ. 138. 155.

Δεινωτοὶ, nom. pl. graves aſpectu. ex δεινὸς gravis, & ὤψ ὠπὸς, ὁ, facies. Th. ὄπωμαι, video. At ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox. α. 250.

Δείξω, f. 1. δείξαι. a. 1. inf. à δείκνυμι, oſtendo, f. ξω. p. χα. ſ. 646. 610.

Δειπνήσας, a. 1. part. à δειπνέω, cœno. f. ήσω. Th. δεῖπνον, ου, τὸ, cœna. ſ. 440.

Δειπνολόχης, comeſſatricis. gen. ſing. g. f. pro δειπνολόχου. Adjectiva enim compoſita ſunt g. c. δειπνολόχος, ου, ὁ, ἡ, proprie *qui conviviis inſidiatur*, h. e. qui convivia captat, commeſſator, vel qui accurate illa obſervat, aut loco ſuo curat. ex δεῖπνον cœna, convivium, & λόχος, ου, ὁ, inſidiæ. ſ. 702.

Δεῖπνον, ου, τὸ, convivium. ſ. 207.

Δειρὴν, acc. ſing. à δειρὴ, ῆς, ἡ, *collum*, vel δέρη. α. 391. Ϙ. 727.

Δέκα, unde eſt δέκατος, *decimus*. f. g. δεκάτη. ſ. 610. Ϙ. 726. 789. 803.

Δεκαδώρῳ, dat. ſing. à δεκάδωρος, qui decem palinorum eſt,

est, ex δέκα decem, & δῶρον, ου, τὸ, palmus, donum. ε. 424.

Δελφῖνες, nom. pl. à δελφὶν, seu δελφὶς, ῖνος, delphin. α. 210. & 212.

Δέμας, corpus, τὸ ἄπλετον, & indeclinabile. Θ. 260.

Δέμνια, τὰ, cubilia maritorum, à δέμνιον, ου, τὸ, stratum, lectus. à δέμω, edomo. ε. 326.

Δένδρεα, pl. num. à δένδρεον, ου, τὸ, arbor, lignum poëtice pro δένδρον. sic ἀδελφεὸς pro ἀδελφὸς, frater. Θ. 216. ε. 581.

Δέξαθ', a. 1. med. Ion. pro. ἐδέξαθ', à δέχομαι, recipio, f. δέξομαι. p. δέδεγμαι. a. 1. m. ἐδεξάμην. Θ. 185. ε. 87. 711.

Δεξιτερὸς, ὰ, ὸν, Δεξιτερῇ, dat. sing. pro δεξιτερᾷ. Ionicè à δεξιὰ, dextra manus: ὥθεν τὸ δέχεσθαι fut. δέξομαι. Θ. 179.

Δείους, δείους, τὸ, timor. Th. δείδω, f. σω. timeo. p. δέδοικα, δείδια, δέδια. Θ. 167.

Δέον, 3. pl. imperf. act. pro ἔδεον, ligabant, à δέω, vincio. f. ήσω. α. 291.

Δεδιώσσιν, pro δεδιωῶσιν, aspiciunt, à δεδιάομαι, ῶμαι, & poëtice δεδιόωμαι. Th. δέδορκα, video. α. 236. Θ. 911.

Δεδρεμμένω, tuentes, præs. part. dualis numeri, à δεδρεμμένος, δεδρεμμένοιο, gen. Ion. δεδρεμμένων, f. g. pl. num. Æolice pro δεδρεμμένων, à δεδρεμμένη, præs. part. idem quod δέδορκα, seu δέδρεμμαι, videor. Θ. 910. 828. α. 236. 169.

Δέρμα, ατος, τὸ, cutis, à δέρω, excorio. Th. δέρος, αος, τὸ, pellis, corium. ε. 511.

Δεσμεύων, manipulans, præs. part. à δεσμεύω, idem quod δεσμέω & δεσμόω, ligo. à δεσμὸς, οῦ, ὁ, vinculum. Th. δέω, ligo. ε. 479.

Δεσμοῦ, gen. sing. à δεσμὸς, οῦ, ὁ, vinculum, & in pl. δεσμοὶ vel δεσμὰ. hinc δεσμεύω vincio. Th. δέω, ligo. α. 43. Θ. 501.

Δεύῃ, 3. sing. a. 1. act. subj. à δεύω, humecto, rigo. f. δεύσω. ε. 554.

Δεῦτε, huc, agite. adverb. hortantis, à sing. δεῦρο, huc, hunc in locum. ε. 2.

Δεύτερος, ου, ὁ, secundus. ε. 126. 141. Θ. 47.

Δέχεται, 3. sing. à δέχομαι, capio, f. δέξομαι, p. δέδεγμαι. Θ. 800.

Δὴ, sane, jam, in carmine modo postponitur, modo præponitur. ε. 2. δὴ τότε, jam tum. Θ. 643.

Δηθὰ, diu, adverb. à δηθὼ, diu. Θ. 623.

Δηϊοτῆτος, genit. à δηϊοτὴς, ῆτος, ἡ, pugna. à δηΐος hostilis: & hoc à δαίω, uro. Θ. 662. 852.

Δημήτης, ἡ, nomen idoli, q. d. γῆ μήτης, Ceres. Δημήτερος, Δήμητος, Δημήτεος, Δήμητος. Θ. 454. 912. ε. 298.

Δημὸς, οῦ, ὁ, adeps, pinguedo. Vide in δῆμος, ου, ὁ, populus. Θ. 538. 541.

Δῆμος, ου, ὁ, populus. ε. 259. Θ. 971.

Δή-

Δήνεα, acc. pl. *consilia*. à δῆν-ος, ε-ος. τὸ, *consilium*, *vaframentum*. Chaldaice *dena*, meditari. alii habent μήδεα. Θ. 236.

Δή ῥ'. Θ. 888.

Δή ῥα. Jam. Θ. 883.

Δῆριν, acc. sing. à δῆρις, ι-ος, ἡ, *lis*, *contentio*. hinc δηριάω, *pugno*. ε. 14. 33. α. 241. 251.

Δηρὸν, *diu*, adverbialiter usurpatur pro δηλῶ. Θ. 629.

Δῆσε, a. 1. ind. Ion. pro ἔδησε, *ligavit*, δήσασθαι, a. 1. med. inf. à δέω, *ligo*. Θ. 618. ε. 540.

Δή τοι, sanè. Θ. 1014.

Δηώσειν, fut. 1. activ. infinit. à δηόω *populor*, *occido*. pro quo Poëtæ etiam δηΐω, à δηϊ-ος vel δαϊ-ος, *hostilis*. Th. est δαίω, *uro*, *vasto*. α. 67.

Δία, *Jovem*, acc. sing. à Ζεύς, Διὸς, Διΐ, Δία, vocat. Ζεῦ, Iupiter. Δῖ'. Θ. 468. ε. 52.

Διὰ, præpositio, Δι' ἀγυιὰς, ex consiliis, Δι' Θρήκης, per Thraciam. ε. 13. 505. Θ. 398.

Δῖα, *divina*, h. e. præstantissima. à Ζεύς, Διὸς, Iupiter. α. 338. Θ. 376.

Διαβὰς, part. a. 2. act. *emensus*. à Δι-βαίνω, transeo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην, a. 2. part. βὰς. Θ. 292.

Διαβῇ, transierit. a. 2. act. subj. Δι-βῶ. Th. βαίνω, eo. ε. 738.

Διάηση, 3. pers. ind. sing. perflat. ex Δι', & ἄημι, *flo*. Th. ἄω, ήσω, flo, spiro. ε. 512. 517.

Διάκτορ-ος, ε, ὁ, *nuntius*. Dicitur etiam Δι-άκτωρ ορ-ος, ὁ, à Δι-άγω, traduco, transmitto. ε. 77. 68.

Διακεκριμένω, 1. pers. pl. præt. sub. à Δι-κρίνω, discerno. Th. κρίνω, f. νῶ, iccerno, judico, p. κέκρικα, a. 1. ἔκρινα. ε. 35. Θ. 85.

Διαμπερὲς, adverb. *perpetuo*, ex Δι', ἀνὰ, & πέρας, ατ-ος, τὸ, *terminus*. q. d. penitus (Δι' intendit significationem) ad finem. ε. 234. Θ. 402.

Δῖαν, acc. à δι-ος, α, ον, divinus, bonus. Th. Ζεύς, Διὸς, Iupiter. α. 287. ε. 477.

Διασκιδνᾶσι, dissipant. 3. pl. præs. act. à Δι-σκίδνημι, dissipo, ad formam ἵστημι. Th. est, σκεδάω, σκεδάζω, & σκεδάννυμι *dispergo*, f. άσω. Θ. 875.

Διδάξῃς, a. 1. sub. à διδάσκω, *doceo*, f. διδάξω, p. δεδίδαχα, a. 1. ἐδίδαξα, a. 1. pass. ἐδιδάχθην. ε. 697.

Διδασκῆσαι, a. 1. act. infin. verbi διδασκέω, idem quod διδάσκω, doceo. ε. 64.

Διδοῖ, dat. pro δίδωσι, à δίδω. Th. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων, ως, ω. α. 328. ε. 279. 636. Θ. 219.

Διδυμάοιν, geminos, duales num. à διδυμάων, ον-ος, pro δίδυμ-ος, ε, ὁ, ἡ, geminus. α. 49.

Διεδάσσατο, *distribuit*, 3. sing. a. 1. med. à Δι-δάζω. σ poetice duplicatur. sic διεδάσσατο, *divisisti*, 2. sing. a. 1. med. pro διεδάσω, Ionicè ω mutatur in αο. Th. δαίω, divido.

Θ. 544.

ϑ. 544. 885.

Διέκειτο, constitutum erat, imperf. med. à Δι-άκειμαι, constitutus sum. Th. κεῖμαι, f. κείσομαι, jaceo. α. 20.

Διέλοντο pro διείλοντο, p. 3. pl. a. 2. med. à Δι-αιρέω, ῶ, divido, f. ήσω, p. δι-ήρηκα, a. 2. διεῖλον. Th. αἱρέω, eligo. ϑ. 112.

Διερὴν, *humidam*, acc. à διερὸς, humidus. Th. διαίνω, f. ανῶ, humecto. ε. 458.

Διέταξε, disposuit a. 1. ind. verbi Δι-ατάσσω, vel τω, ordino. Th. τάσσω, vel τω, f. ξω. p. τέταχα, a. 1. ἔταξα. ε. 274. ϑ. 74.

Διετεκμήραντο, destinarunt. 3. pl. a. 1. med. Δι-ατεκμαίρω, certis signis probo, f. αρῶ, a. 1. ἐτεκμηρα. Th. τέκμωρ, ορος, τὸ, signum. ε. 395.

Δίζεσθαι, *inquirere*, præs. med. infinit. à δίζημαι, quæro, fut. διζήσομαι. Th. δίζω, quæro. ε. 601. 426.

Δία, *divina*, à Ζεύς, Iupiter. ϑ. 260. 866.

Διηνεκέσσιν, longis, dativ. pl. poëticus, à διηνεκὴς: ex Δι-ὰ & ἠνεκὴς, έος, ὁ ης ἡ, *perpetuus*. διηνεκέως, *prolixe*. ϑ. 627. 812.

Διΐ, dat. sing. à Ζεύς. vide suo loco. ε. 69. 257. 463. &c.

Δίκαος, justus. ε. 268. & δίκαι' per apostrophen. ε. 278.

Δικαιότερον, justius, comp. à δίκαος, justus. Th. δίκη. ε. 157.

Δίκας, acc. pl. à δίκη, ἡ, *jus*, *fas*. δίκῃσι, dat. pl. pro δίκαις. inde δίκαος, α, *justus*. & δίκαι' per apostrophen, pro δίκαια. ε. 123. 217. 278.

Δικάσσαι, a. 1. act. infin. pro δικάσαι, à δικάζω, jus dico. Th. δίκη, *jus*, ἡ. ε. 39.

Διμάσσι, *vertere*, præs. inf. Ion. pro Æolico δινέμμαι, communiter δινεῖν, à δινέω, *moveo*, f. ήσω, à δίνη, ης, ἡ, vortex. ε. 596.

Δινήεντες, acc. pl. à δινήεις, εσσα, εν, vorticosus, a, um, à δίνη, ης, ἡ, *vortex*, *gurges*. ϑ. 337.

Δίνῃς, dat. pl. Ionic. pro δίναις, à δίνη, *vortex*. ϑ. 791.

Διόθεν, adverb. è loco, *à Iove*. Th. Ζεύς, Διὸς, Iupiter. ε. 763.

Διὸς, *Iovis*. gen. à Ζεύς, Iupiter. vocat. ὦ Ζεῦ. ε. 4. 36. &c.

Δῖον, δῖος, δῖα, *divus*, *a*, *um*. Th. Ζεύς. ϑ. 991.

Διόγνητος, *à Iove generatus*, *generosus*, ex Διὸς & γνητὸς pro γνησιος. Th. γίνομαι nascor, f. γενήσομαι, p. γεγένημαι. α. 340.

Διοτρεφέος, à Iove nutriti, à διοτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, ex Διὸς, & τρέφω, *alo*, f. ψω, p. τέτροφα, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. ϑ. 992. 82. α. 118.

Δὶς, bis, adverb. ε. 709. 299.

Δίφρου, gen. sing. à δίφρος, (φι δίφορος) ου, ὁ, locus in curru, ubi auriga & parabates sedebant. per syn. memb. *currus*. α. 321. 324. 109. &c.

Διφῶσα, inquirens, pr. part. f. g. à διφάω, *quæro*, f. άσω. ε. 377.

Δίχ', pro, δίχα *seorsim*. Th. est δὶς, bis. ε. 166.

Διώνυσος, *Bacchus*, quia, quum nasceretur, femur Διὸς ἔνυξεν, ut

ût habet fabula gentilis. Propter metrum τὸ σ duplicatur & ο mutatur in ω. α. 400. ε. 612. ϑ. 941.

Διώνη, nomen Idoli Ethnici, q. d. Διὸς ἄνασσα, Iovis regina. ϑ. 17. 353.

Δμηθεῖσα, & per apoſtroph. δμηθεῖσ', a. 1. part. f. g. *domita*, à δέμω, (pro δαμάω, domo.) fut. δεμῶ. præt. act. δέδμηκα. præt. paſſ. δέδμημαι, σαι, ται. Hinc a. 1. paſſ. ἐδμήθην, ης, η. Vide ſupra δαμέντες. α. 43. ϑ. 1000.

Δμωᾶας, acc. pl. à δμωὸς, ωὸς, ὁ, *ſervus domitus*, in dat. pl. δμωᾶσι & δμώεσσι. & δμωὸς, ῆος, ὁ, idem quod δμώς. Th. eſt δαμάω *domo*. ε. 428. 457. 595. 764. α. 39. 276.

Δνοφερὸς, ἡ, ὸν, tenebroſus. δνοφερῇσι, dat. pl. (Ion.) à δνόφος, ου, ὁ, tenebræ, caligo. ϑ. 107. 736. 807. 826.

Δοιαὶ, & δοιὼ, & δοιοὶ, pluralis & dual. numeri tantum, Poëtice pro δύο, vel δύω, *duo*. ε. 430.

Δοῖεν, 3. pl. a. 2. opt. pro δοίησαν, à δίδωμι, f. δώσω, do. ε. 186.

Δοιὼ dual. num. Vide δοιὰ. α. 234.

Δοκεύων, inſidiatus, part. præſ. verbi δοκεύω, obſervo, f. εύσω. Th. δοκάζω, f. άσω, obſervo. α. 333. 480.

Δολίῃσι, acc. ſing. à δόλιος, dolоſus. δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ, *doloſa arte*. Them. δόλος, ου, ὁ, dolus, fraus. ϑ. 160. 540.

Δόλιχ', *longas*, per apoſt. pro δολιχὰ, acc. pl. n. g. à δολιχὸς, ὴ, ὸν, longus. ϑ. 186.

Δολοφρονέων, f. ήσω, *cogito fraudes*, à δόλος, & φρὴν, mens. ϑ. 550.

Δόλῳ, dat. ſing. à δόλος, ου, ὁ, dolus. ε. 83. ϑ. 839.

Δολωθεὶς, a. 1. part. à δολόω, *dolos machinor*, circumvenio. ϑ. 494.

Δόμεν, dare: a. 2. act. infin. Hoc' ut & δόμεναι, Dorice pro δοῦναι. Th. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων, ως, ω. ε. 352.

Δόμος, ου, ὁ, domus, à δέμω, *ædifico*. præt. med. δέδομαι. ϑ. 386. hinc δώμονδε, domum verſus. ε. 96. α. 38.

Δορυσσόῳ, haſtarum concuſſori, à δορυσσόος, ex δόρυ, lancea, & σσόος, à σείω, quatio, moveo, qui lanceam vibrat. α. 54.

Δὸς, a. 2. imperat. ut & δότε *date*, à δίδωμι, do. f. δώσω. a. 2. ἔδων. ε. 451. hinc δῶτις, δῶτιν, muntis. ϑ. 93. 104.

Δότειρα, datrix, à δοτὴρ, ῆρος, dator, ὁ. Th. δίδωμι. ε. 354. α. 131.

Δοῦπος, ου, ὁ, *frugor*, *ſtrepitus*. ϑ. 70. 703.

Δοῦρα, ligna, acc. pl. pro δόρατα per apocopen, & hoc pro δόρατα, à δόρυ, δόρατος, & δουρὸς, lignum, dat. δούρατι, δουρὶ. ε. 454. 805. α. 362.

Δοχμωθεὶς, ſeſe obliquans, a. 1. part. paſſ. à δοχμόω. Th. δοχμὸς, ἡ, ὸν, *obliquus*. α. 389.

Δράκοντος, gen. à δράκων, οντος, ὁ, draco. α. 144. ϑ. 322.

Δράκον, aſpiciebant, pro ἔδρακον,

κον, 3. pl. a. 2. act. à δέρκω, video, in a. 2. ἔδρακον, facta metatheſi ἔδρακον, p. m. δέδορκα. α. 262.

Δράκοντε, dracones, dual. num. à δράκων, οντος, ὁ, draco. α. 233.

Δράκων, οντος, ὁ, draco. dat. pl. δράκουσι. Θ. 323. α. 166.

Δρεπάνας, acc. *falces*, à δρέπανη. idem δρέπανον, υ, τὸ, à δρέπω, *carpo*, f. δρέψω. hinc δρέψασθαι, a. 1. med. inf. α. 292. Θ. 31. 162.

Δρέψασθαι. Vide in Δρεπάνας.

Δριμεῖαν, acerbam, à δριμύς, εῖα, ὺ, proprie *acris guſtu ſeu ſapore*. per metaph. *gravis*, *moleſtus*. α. 261. 457.

Δρύαλον, acc. à δρύαλος, eſt nomen viri, *qui quercuum ſatis habet*. α. 187.

Δρύαντα, acc. ſing. à δρύας, αντος, ὁ, nomen viri, à δρῦς, υὸς, ἡ, *quercus*. tam durus ut quercus. α. 179.

Δρῦς, υὸς, ἡ, *quercus*. in acc. δρυῦν. hinc δρύα, acc. à δρύον, υ, τὸ, *nemus*, *quercetum*. ε. 230. 528. Θ. 35. α. 376.

Δυαμήν, ηος, ἡ, nomen proprium mul. Θ. 248.

Δυνάμις, ιος, ἡ, *potentia*. dat. δυνάμι, à δύναμαι, *poſſum*. in 2. ſing. δύνασαι, ad formam κέκμασαι. f. δυνήσομαι,

Δύνηαι, Ionice pro δύνῃ, 2. ſing. præſ. med. ſubj. uſitate δύνῃ. a. 1. paſſ. ἐδυνάσθην. Θ. 420. ε. 348. 213. α. 121.

Δύνατ', 3. perſ. ind. præſ. pro δύνανται, *ingrediuntur*, à δύνω, δύω, & δῦμι, ſubeo, f. δύσω, p. δέδυκα, a. 2. ἔδυν, υς, ν. α. 151. ε. 614.

Δύῃ, 3. perſ. præſ. ſub. verb. δύω, ſubeo. ε. 726.

Δύο, communiter. *duo*, δύω Attice. gen. dual. δυοῖν, f. δυεῖν, *duarum*, dat. pl. δυσὶ. α. 112. ε. 12.

Δῦσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω, ſubeo. f. σω, p. δέδυκα. a. 1. ἔδυσα. a. 1. inf. act. δῦσαι, pro ἀποδῦσαι, per τμῆσιν. α. 329.

Δυσηλεγέες, moleſtæ. pl. num. à δυσηλεγής, ές, *moleſtus*. ex δυς, quæ particula in compoſitione tantum legitur, ſignificatque *difficulter*, & ἀλέγω, curo, f. ξω. ε. 504. Θ. 652.

Δυσκέλαδος, ε, ὁ, ἡ, *raucus*. Th. κέλαδος, ε, ὁ, *ſonus*, *vox*. ε. 194.

Δυσνομίλω, acc. Ion. à δυσνομία, Ion. α mutatur in η. propric *mala legum inſtitutio*. item *licentia*, qua qui utuntur, difficulter ſe legibus ſubjiciunt, jugum legum excutiunt. ex δυς, & νόμος, lex. hoc à νέμω, tribuo. Θ. 230.

Δυσπέμφελος, gravis acceſſor. proprie *trajectu difficilis*. ex δυς & πέπεμφα, verbi πέμπω, f. ψω, mitto. ε. 720. Θ. 440.

Δύσσο, induere, Poëtice pro δύσο, Ionice, & hoc pro δύσαι, ἔσθω, præſ. med. imperat. à δύω. fut. med. δύσομαι. unde formant novum verbum, δύσομαι, *induo*. ἐδυσόμην, ε, εσθ, *induebam*. Th. δύνω, vel δύω, ſubeo. α. 108.

Δυσ-

Δυσομβρίων, gen. pl. Æol. g. f. pro δυσομβρίων. præſ. part. à δύσομαι, mergor. idem quod δύνω & δύω, ſubeo. ε. 382.

Δυσφήμιο, *ominoſo*, gen. ſing. Ion. à δύσφημος, mali ominis. ex δυς, & φάω, vel φημί, dico. ε. 733.

Δυσφορεόων, præſ. part. à δυσφορέω, animum abjicio, ægrè fero. ex δυς, & φρὴν, ενὸς, mens. ϑ. 102.

Δυσφροσυνάων, gen. pl. Æol. à δυσφροσύνη, animi ægritudo, ex δυς,, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens, animus. ϑ. 528.

Δυσωνύμου, gen. ſing. à δυσώνυμος, inauſpicatus. ex δυς, & ὄνομα, *nomen*, cui eſt infauſtum nomen. ϑ. 171.

Δυωδεκάτη, duodecima, δυωδεκατεύς, duodecimus, & *duodecim annorum*, à δυωδέκα *duodecimus*. ex δύο, & δέκα, decem. ε. 749. 774. 789.

Δυωδεκάμηνον, ex δυώδεκα, duodecim. & μὴν, μηνὸς, ὁ, *menſis*. ε. 750.

Δῷ, (δῶ δῷς, δῷ) 3. ſing. a. 2. act. ſubj. à δίδωμι, do. ε. 352. ϑ. 933.

Δώδεκα, duodecim. Th. δέκα, decem. α. 162.

Δῴη, dederit, Attice, pro δοίη, a. 2. opt. act. à δίδωμι, do. Vide δώω. ε. 355.

Δῶκε, dedit, pro δῶκεν, & hoc pro ἔδωκε, apocope Poëtica, δῶκαν, pro ἔδωκαν, 3. pl. a. 1. act. indicat. ab ἔδωκα. Th. δίδωμι, do. α. 400. ε. 739. ϑ. 504.

Δῶμα, ατος, τὸ, *domus*, pro δέμνια, à δέμω, exſtruo. ϑ. 410. ε. 8. 81. δώματ', pro δώματα. ϑ. 114.

Δῶρα, acc. pl. à δῶρον, ου, τὸ, donum, δώροισι, dat. pl. ε. 612. α. 47.

Δωρὶς, δωρίδος, ἡ, nomen mul. ϑ. 250. 241.

Δωροφάγους, acc. pl. à δωροφάγος, donivorus. Duo turpiſſima vitia in judice, ἡ δωροφαγία καὶ ἡ προσωπολημψία. dicitur δωροφάγος, qui devorat dona, qui bovem habet in lingua. Active capitur, & proinde acutus eſt in penultima. Tzetzes intelligit τοὺς ἐκ τῶν λαμβάνειν δῶρα δικαζόντας, *qui ex illis largitionibus vivunt*. ad quam peſtem è medio tollendam ſtipendia erant conſtituenda illis judicibus digna. ex δῶρον, donum, & φάγω, edo, comedo. ε. 39. 219. 262.

Δὼς, donum, indeclinabile Poët. idem quod δόσις. Th. δίδωμι, do. ε. 354.

Δώσω, dabo, fut. 1. act. à δίδωμι. Vide in δέμω. ε. 57. 176.

Δώτῃ, datori, dat. caſ. uſitatius δότης, ου, ὁ, *dator*. Th. δίδωμι, do. ε. 353.

Δωτῆρες, nom. pl. à δωτὴρ, donator, à δίδωμι, do. δωτῆρες ἐάων, *datores bonorum*. malo δωτῆρες ἐάων. ἐάων, ſcil. δωρεῶν, ubi ἐάων eſt gen. pl. g. f. pro ἑῶν. Vide infra ἐάων. ϑ. 46. 111. 633.

Δωτὼ, ὁ ☞, ἡ, nomen mul. ϑ. 248.

Δώωσι, a. 2. ſub. pro δῶσι, Poëtice, nova ☞ ω μεγάλης ἐπινϑέσεως, verb. δίδωμι, do. ϑ. 222.

Ε.

Ε᾽, *ipſum*, acc. ab ὅς, οἵ. οὐδὲ ἑ λήϑει, neque ipſum latet. ſ. 266. α. 359. ϑ. 332.

Ε᾽ᾶε, 3. perſ. ind. ab ἐάω, ſino, permitto, f. ἐάσω, p. εἴακα. ſ. 340. ϑ. 772.

Ε᾽άων, *bonorum*. vitioſe videtur quibuſdam ſcribi ἑάων pro ἑῶν Æolice, ab ἑός, ἡ, ὸν, *ſuus*. Magis arridet iis analyſis, qua deducitur ab ἑός, ἑὰ, ἑὸν, idem quod ἐύς, vel ἠΰς, *bonus*, ſubintelligi poteſt δωρεῶν, à δωρεὰ, *donum*. Sed pace illorum, ſubintelligi etiam poteſt in ἑάων (pro ἑῶν Æolic.) τὸ δωρεῶν. Nam omne donum per ſe intelligitur eſſe bonum. *Deus* vero *dator* & largitor donorum *ſuorum*, h. e. quæ ab ipſo proveniunt & non aliunde. Deinde dubitamus etiam, utrum ἑός, ἁ, ὸν, pro ἐύς ſit vox, proba, nec ne. Deſideramus hic autoritatem: ἑός, vero ἑή, ἑὸν, *ſuus, a, um*, eſſe uſitatiſſima, nemo, qui Græcas Bibliothecas vel per tranſennam inſpexit, ignorare poteſt. Verius ergo per ſpiritum aſperum ſcribitur ἑάων, quam per ſpiritum tenuem. ϑ. 46.

Ε᾽αγε, 3. ſing. præt. med. pro ἦγε, *fractus fuit*, verbi ἄγνυμι, vel ἄγω frango, p. m. ἦγα & ἔαγα, ſolutione η in εα. aor. 1. ἦξα & ἔαξα, aor. 2. paſſ. ἤγλω & ἐάγλω. Errant ergo Grammatici, qui affirmant præt. med. item a. 1. & 2. med. nec non futurum med. active tantum capi, non paſſive. ſ. 532.

Ε᾽αρ, ἔαρ ☞, τὸ, ver, contracte ἦρ, unde Latinorum *ver*. ſ. 475. 567.

Ε᾽ασον, *relinque*, a. 1. inf. act. ab ἐάω. ſ. 340.

Ε᾽ασιν, Ion. pro εἰσὶ, ſunt, ab εἰμὶ, ſum. ſ. 728. ϑ. 95.

Ε᾽αυτῇ, dat. *ſibi*, ab ἑαυτὸς, ἑαυτῆς *ſui*. ϑ. 126.

Ε᾽βδόμη, ἑβδόμη ἱερὸν ἦμαρ, ſeptima dies, ſacra dies. ab ἑπτὰ, ſeptem. ſ. 768.

Ε᾽βδομήκη, Poët. pro ἑβδόμη. ſ. 803.

Ε᾽βη, 3. ſing. a. 2. act. à βαίνω, eo, incedo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 1. med. ἐβησάμην. σὺ δ᾽ ἔβη, pro ἐξέβη ☞, per tmeſin. α. 338. ϑ. 194.

Ε᾽βιήσατο, *per vim ademit*, a. 1. med. à βιάω. Them. βία, ἡ. ϑ. 423.

Ε᾽βούλευσε, a. 1. ind. à βουλεύω, conſilium agito. f. σω. Them. βουλὴ, conſilium. ϑ. 389.

Ε᾽βρόντησε, a. 1. ind. à βροντάω, *tono*. Th. βροντὴ, *tonitru*. ϑ. 839.

Ε᾽γχυάλιξεν, 3. ſing. a. 1. act. indic. ab ἐγχυαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, in manus do, à γύαλον, ου, τὸ.

τὸ, *cavitas manus*, ſeu *vola*. idem quod ἐγχειρίζω. Θ. 485.

Ἐγγὺς, & ἐγγύθι, Poët. comp. ἐγγύτερος, ſuperl. ἐγγύτατος, proximus. ε. 247. 286.

Ἐγείνατο, 3. pl. imperf. à γείνομαι, gignor, naſcor. ἐγείνατο, 3. ſing. a. 1. med. a. 2. m. ἐγκυέμεν, ν, 3. plur. ἐγκύοντο. ε. 17. Θ. 46. 111. 240.

Ἐγείρῃ, *excitat*. 3. perſ. præſ. ind. ab ἐγείρω, excito. ἐγειρέσθην, 2. dual. imperf. paſſ. Poëtic. augmento abjecto pro ἠγειρέσθην, f. ερῶ. p. ἤγερκα, & Attice ἐγήγερκα. a. 1. ἤγειρα. ε. 20. α. 176.

Ἐγέλασσε, pro ἐγέλασε. a. 1. act. à γελάω, *rideo*. ε. 59.

Ἔγκατα, τὰ, *inteſtina*. Θ. 538.

Ἐγκάτθετο, condidit, per ſyncopen, pro ἐγκατέθετο. 3. perſ. ſing. a. 2. m. verbi ἐγκαταθήμι, condo, depono, in Th. τίθημι, pono. a. 2. med. ἐθέμην, σο, το. Θ. 487. 899.

Ἐγκαταλείπων, *relinquens*, præſ. part. Th. λείπω, linquo, f. ψω, p. φα, p. m. λέλοιπα, a. 2. m. ἐλιπόμην. ε. 376.

Ἐγκύρσας, illapſus, a. 1. part. ab ἐγκύρω, incido, f. ἐγκύρσω, a. 1. act. ἐνέκυρσα. Th. κύρω, f. Æol. κύρσω, incido, ε. 214.

Ἔγνων, 3. perſ. ind. a. 2. *ſapuit*. tanquam à γνῶμι. Th. γνώσκω, fut. 1. γνώσομαι. a. ἔγνων, ας, ω, p. ἔγνωκα. ε. 216.

Ἔγχος, εος, τὸ, *lancea*, dat. ἔγχει, dat. pl. ἔγχεσιν. α. 135. 190.

Ἔγχιον, domeſticum, in eo loco ubi habitas, ex ἐν, & χῶρος, ου, ὁ, locus. ε. 342.

Ἐγὼ, ego, ἔγωγε, Attice, & ἐγών, Dorice. ε. 10. 652. 680.

Ἔδακ', *rodit*, pro ἔδακε, 3. ſingul. a. 2. act. à δάκνω, *rodo*, *mordeo*, f. δήξομαι, p. δέδηχα, a. 2. ἔδακον. ε. 449.

Ἐδάμασσε, a. 1. act. Poët. pro ἐδάμασε, à δαμάω, *domo*. α. 408. Θ. 332.

Ἐδασσάμεθ', *diviſimus*, 1. plur. aor. 1. m. pro ἐδασάμεθα. Poëtæ duplicant σ, metro id poſtulante. à δάζομαι, *divido*. ἐδάσσατο, *deſtinavit*. Th. δαίω, divido. ε. 37. Θ. 520.

Ἔδῃ, *edit*, 3. perſ. præſent. ab ἔδω. Θ. 525.

Ἐδέξατο, ſuſcepit, a. 1. med. à δέχομαι, capio, f. δέξομαι, p. δέδεγμαι. Θ. 479.

Ἔδησαν, alligarunt, a. 1. à δέω, ligo, f. δήσω, & δέσω, præt. paſſ. δέδεμαι. Θ. 718.

Ἐδίδαξαν, docuerunt, 3. perſ. pl. a. 1. act. verbi διδάσκω, doceo, f. ξω, p. δεδίδαχα, a. 1. ἐδιδαξα. ε. 660. Θ. 22.

Ἔδιδεν, 3. perſ. pl. imperf. pro ἐδίδοσαν, à δίδεω, pro δίδωμι, do. Vide δίμφω. ε. 138.

Ἔδον, pro ἔδοσαν, a. 2. 3. plur. à δίδωμι, do. Θ. 30.

Ἐδονεῖτο, agitabatur, imperf. paſſ. Th. δονέω, f. ήσω. α. 237.

Ἕδος, εος, τὸ, ſedes. Th. ἕζομαι, f. ἑδέσομαι, ſedeo. α. 203. Θ. 117.

Ἔδουσι, *edunt*, præſ. ind. ἔδω,

edo, p. ἐδήδοκα. cætera tempora non ſunt in uſu. Θ. 640.

Ἕδρη, Ion. pro ἕδρα, ſella, ἡ. Th. ἕζομαι, ſedeo. Θ. 386.

Ἑδραάωντται, *ſedem habent*, 3. pl. ind. paſſ. pro ἑδραῶνται, ab ἑδραάω, ῶ, Poëticè ἑδραόω. Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, ſedeo. Θ. 388.

Ἐδύναντο, 3. pl. imperf. à δύναμαι, poſſum. Vide ſupra δύναμις. ε. 133.

Ἔδυνε, imperf. *induit*, à δύνω. Vide in ἀμφὶ-ἔδυνε. α. 124.

Ἐδωδῆς. gen. ſing. ab ἐδωδή, cibus. Th. ἔδω, edo. ε. 591.

Ἔδωκε, dedit. a. 1. verbi δίδωμι, do, f. δώσω, p. δέδωκα. a. 2. ἔδων, ως, ω. ε. 277. 92. α. 125.

Ἐδώρησαν, a. 1. ind. à δωρέω, f. ήσω· dono. Th. δῶρον, ε, τὸ, donum. ε. 82.

Ἔειπε, a. 1. vel 2. pro εἶπε, proſthesi poëtica. ἔειπαν, 3. pl. a. 1. Th. ἔπω, dico. a. 1. εἶπα. a. 2. imperat. εἰπέ. ε. 86. Θ. 24.

Ἕεις, *unus*, pro εἷς, per μεταθεσιν poëticam, f. μία, n. ἕν. Θ. 145.

Ἑέλδεται, appetit, præſ. ind. verb. ἕλδομαι, cupio. hinc ἑέλδωρ, τὸ, deſiderium. ε. 379. α. 36.

Ἔεργ', præſ. imperat. pro, ἔεργε, *cohibe*, ab ἑέργω, pro εἴργω, arceo, f. ξω. ε. 333. Θ. 751.

Ἑέρση, pro ἕερση, *ros*. α. 395.

Ἔζεε, *fervebat*, 3. perſ. imperf. act. à ζέω, ferveo. Θ. 695. 847.

Ἑζόμενον, *ſedentem*, part. præſ. verbi ἕζομαι, ſedeo. f. ἑδοῦμαι. ε. 591. 724.

Ἕζον, vivebant, 3. pl. imperf. act. à ζώω, poët. pro ζάω, ῶ, vivo, f. ζήσω. p. ἔζηκα. ε. 112.

Ἔην, *erat* vel *fuit*, poët. pro ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, ſum, ε. 11. 117.

Ἑὸν, ſuam, acc. ab ἑὸς, ἡ, ὸν, *ſuus, a, um*. ab ἕ, ſui. Θ. 487. 890.

Ἔηθα, poëtica proſtheſi, pro ἦθα, & hoc pro ἦς, & eſt a. 2. ſub. ὦ, ἦς, & poët. ἔω, ἔῃς. θα eſt Æolica paragoge. Th. εἰμὶ, ſum. ε. 312. 515.

Ἔθ', pro ἔτι, ob ſeq. aſpiratam. Et eſt adverb. ſignificans, adhuc. α. 50.

Ἐθέλω, vel θέλω, volo, f. θελήσω, p. τεθέληκα. ἐθεληθα, 2. perſ. præſ. ſub. pro ἐθέλῃς per paragogen Æol. ἐθέλῃσι, vel ἐθέλησιν, 3. perſ. ſing. ſub. præſ. Ion. pro ἐθέλῃ. ε. 207. 266. 390. 666. Θ. 432.

Ἐθελημὸς, voluntarius, ab ἐθέλω. *volo*. ε. 118.

Ἔθεντο, *ponunt*, 3. pl. a. 2. m. ἐθέμην, ου, το. à τίθημι, pono. ε. 510. α. 261. Θ. 805.

Ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. ab ἔθην, poſui, ἔθηκα, a. 1. ind. à τίθημι. ε. 74. 287. Θ. 400. 974.

Ἔθλασε, comminuit, a. 1. ind. 3. perſ. ſing. à θλάω, άσω. *frango*. α. 140.

Ἐθοίνων, depaſcebant, 3. pl. imperf. à θοινάω, *epulor*. f. ήσω. Them. θοίνη, ης, ἡ, epulum. α. 212.

Ἐθρέφθη, innutrita eſt. a. 1. paſſ. pro ἐτρέφθη, quia formatur à τίθεμαι: alioqui τ ſcribitur, quo-

quoties ſequitur litera aſpirata, prout in voce ἐτρέφθη videre eſt. à τρέφω, alo, f. ψω. p. φα. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα. ϑ. 192.

Ἔϑυεον, furebat. imperf. à ϑυέω. idem quod Th. ϑύω, *impetu feror*. f. ύσω. α. 210. 256.

Εἰ, ſi. ſ. 106. 270. α. 358.

Εἴαρι, vere. dat. ſing. pro ἔαρι, ab ἔαρ, ρος, τὸ, ver. ſ. 460.

Εἰαρινὸς, vernus, a, um. dat. pl. εἰαρινοῖσι, ab ἔαρ, ver. ſ. 680. ϑ. 279.

Εἴασε, reliquit. a. 1. act. ab ἐάω, ſino. f. ἐάσω. p. εἴαϰα. α. 424.

Εἵαται pro ἧνται Ion. *ſedent*. 3. pl. ind. præſ. verbi ἧμαι, ἧσαι, ſedeo. Imperf. ἧμην, ἧσο. ϑ. 622.

Εἴβεται, diſtillat. 3. præſ. ind. Poëtice pro λείβεται. εἴβεϑ', Ion. pro λείβεϑ'. Them. λείβω, f. ψω. libo, fundo. ϑ. 910.

Εἶδος, εος, τὸ, forma, dat. εἴδεϊ, εἴδῃ. Th. εἴδω, video, f. ὄψομαι, aor. 2. εἶδον & ἴδον. ſ. 63. α. 5. ϑ. 153.

Εἰδὼς, εἰδυῖα, pro εἰδηϰὼς, υῖα, perf. part. act. εἰδέω, vel εἴδημι, ſcio, f. εἰδήσω. p. εἴδηϰα. ſ. 54. 519. ϑ. 313. 887.

Εἴην, εἴης, εἴη, præſ. opt. ab εἰμὶ, ſum. ſ. 269. 346. ϑ. 128.

Εἶϐαρ, *ſtatim*. adverb. Poëticum. ϑ. 688.

Εἴϰοσι, viginti, dat. ſing. Th. εἴϰοσι, *viginti*, unde eſt εἰϰάς, άδος, ἡ, numerus complectens viginti, acc εἰϰάδα. ſ. 790. 818.

Εἴϰ', ſiquidem. ſ. 643.

Εἶϰε, præſ. imperat. *cede*, ab εἴϰω, *ſimilis ſum*. item, *cedo*. f. ξω. α. 353.

Εἴϰελος, η, ον, ſimilis. Them. εἴϰω, f. ξω, ſimilis ſum. ἴϰτην pro εἰϰέτην, 3. dual. imperf. act. ab εἴϰω, f. ξω, ſimilis ſum. α. 390. 322. 451.

Εἴϰτην, ſimiles ſunt, Poëtice pro εἰϰέτην, ab εἴϰω, ſimilis ſum. α. 390.

Εἰϰυῖαι, *ſimiles*. part. præt. act. g. f. ab εἴϰω. f. εἴξω. p. εἴϰα, (pro εἶϰα.) inde εἰϰὼς, υῖα, ὸς. α. 206.

Εἶλε, *cepit*. a. 2. act. ab αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ᾕρηϰα, a. 2. εἷλον, a. 2. med. εἱλόμην, ου, ετο. ſ. 154. α. 139. ϑ. 325.

Εἰλείθυια, ας, ἡ, *Lucina*, Dea quæ parientibus opituletur. eadem etiam vocatur Ἐλϑώ, ab ἐλϑὼν, venio. ϑ. 922.

Εἱλιγμῷ, *intortus*, perf. part. ab εἱλίττω, volvo. Th. εἱλέω, f. ήσω, verſo. ϑ. 791.

Εἰλίποδας, curvipedes, ab εἰλίπους, οδος, flexipes, ex εἴλω pro quo uſitatum αἱρέω flecto, & πούς, ποδὸς, *pes*. dat. pl. εἰλιπόδεσι, Ion. ſ. 793. ϑ. 290. 983.

Εἱλύφαζε, *reſplendebat*, imperf. ab εἱλυφάζω, verſo. Dicitur etiam εἱλύφάω, ῶ, *circumvolvo*, *involvo*. εἱλυφόωντες Poëtice pro εἱλυφῶντες, & hoc pro εἱλυφάοντες. Th. εἱλέω, verſo. α. 275. ϑ. 692.

Εἵμαρτο, *fato decretum erat*,

3. perf. pl. perf. paſſ. Att. à μείρω, *divido, partior*, f. μέρῶ. p. μέμαρηα. præt. paſſ. μεμαρμαι, Att. εἰμαρμαι cum ſpiritu aſpero, quæ ſuum cuique diſtribuit. in pluſq. perf. εἰμάρμην, ης, ῆ, *fatum*. Θ. 894.

Εἶμα, ατος, τὸ, veſtis, ab ἕννυμι, vel ἔω, induo. ε. 554. α. 159.

Εἰμὲν, *ſumus*, pro ἐσμὲν, Poëtice, 1. pl. ab εἰμὶ, ſum. α. 351.

Εἰν, in, pro ἐν, Poetice. ε. 362. 405.

Εἶναι, præſ. inf. eſſe, ab εἰμὶ, ſum. ε. 363. 614. Θ. 401.

Εἶναὶ, pro ἐννεὰς, άδος, ἡ, *nonarius numerus*. Heſiodo eſt nona dies menſis. Th. ἐννέα, novem. ε. 808. 809.

Εἵνεκα, pro ἕνεκα, *propter, cauſa*, εἵνεκ' ἀπαιθαλίης, propter improbitatem. Θ. 516.

Εἶο, pro οἷ Poëtice, μετ' εἶο, ſecum. Θ. 392.

Εἶπεν, dixerat, 3. perf. ſing. a. 1. vel 2. ind. verbi ἔπω, dico. α. 116. Θ. 163. 392.

Εἶπατε, a. 1. imperat. ab ἔπω, dico, εἴπατ', pro εἴπατε. Θ. 108. 115.

Εἴργων, *coercens*, præſ. part. n. g. ab εἴργω, f. ξω, arceo. ε. 492.

Εἰρέας, acc. pl. *cœtus*, conciones, ab εἰρέη, ης, ἡ, *concio, cœtus*, ab εἴρω *necto*, vel potius dico. Θ. 804.

Εἰρδοντ, *enumerantes*, pro ἐρῶσαι, Dorice δ pro σ, præſ. part. f. g. pl. num. ab ἐρέω, dico, quod eſt ab εἴρω, in fut. ἐρῶ, unde ſuppullulavit novum verbum ἐρέω, Poëtice εἰρέω, dico. Θ. 38.

Εἰρημένος, *conſtituta*, perf. part. à ῥέω. f. ῥήσω, *dico*, præt. paſſ. ἐῤῥήμαι, & Attice, εἴρημαι. ε. 368.

Εἰρήνη, ης, ἡ, pax. ε. 226.

Εἰροπόκων, *lanigerarum*, à πέκω, vel πέκω, *pecto*, f. ξω, p. m. πέπονα, hinc πόκος, ου, ὁ, *vellus*, & εἶρος, ους, τὸ, *lana*. ε. 232. Θ. 446.

Εἰρύμεναι, præſ. inf. Dorice pro εἰρύειν, *trahere*, ab ἐρύω, traho, pro quo etiam dicitur εἰρύω. Sic & εἴρυσο. 3. ſing. pluſquamperf. paſſ. ε. 816. α. 138.

Εἰς, *ad*. ἷκεν δ' εἰς Κρείοντα, *venitque ad Creontem*. ε. 21. Θ. 71.

Εἰσαναβαίνων, *conſcendens*, præſ. part. m. g. εἰσαναβᾶσα, a. 2. part. act. f. g. verb. εἰσαναβαίνω. Th. βαίνω, incedo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην, a. 2. opt. βαίην. Θ. 57. 508. 939.

Εἰσαναιὼν, *ſcandens*, a. 2. part. ex εἰς, ἀνὰ, & Them. εἶμι. *eo*. Θ. 761.

Εἴσατο, *videbatur*, a. 1. med. ab εἴδω, video, f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον, & ἰδον. Θ. 700.

Εἰσαφίκται, *reverſus eſt*, ex εἰς, ἀπὸ, & ἱκάνω, venio. Th. ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. vel ἵκω, ἵξω, venio. α. 45.

Εἷσε, a. 1. ind. act. verbi ἕω, colloco, induo, f. ἕσομαι, a. 1. m. εἰσάμην, p. εἷμαι. Θ. 174.

Εἶσ', pro εἶσι, *Vadit*, ab εἶμι, *eo*. Θ. 972. εἶσι, *eunt*, (ut vertunt) ab εἶμι, *eo, vado*. quamvis hoc

in

in loco commode εἰσὶ ab εἰμὶ esse possit. Nam εἶμι, *eo*, in 3. pl. non format εἶσι, sed in tertia singulari. *α.* 113.

Εἰσὶ, *sunt*. ab εἰμὶ, *sum*. *ε.* 12. 36. 121. *Ϟ.* 363.

Εἰσεπίροσα, *transivi*, a. 1. act. ab εἰσπεράω. Th. περάω, *transeo*, f. ήσω, & άσω. *ε.* 753.

Ἐίσκειν, assimilare, præs. inf. pro εἴκειν, Poëtice. Th. εἴκω, f. ξω, similis sum. *ε.* 62.

Εἰσόκεν, donec, ex εἰς, vel ἐς, ad, & ὅκε. *ε.* 560. 628.

Εἰστήκη, *stabat*, 3. singul. pluſq. perf. ab ἵστημι, ſto. f. στήσω. p. ἕστηκα, ubi ſpiritus aſper ex præſenti repetitur ceu initialis litera. a. 2. ἔστω. *α.* 264. 268.

Εἴσω, pro ἔσω, *intra*, Poëtice. cum Gen. Th. εἰς, vel ἐς, ad. *α.* 151.

Εἶχε, & per apoſtrophum εἶχ' *habebat*, imperf. verbi ἔχω, f. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. *ε.* 89. *α.* 132. 214.

Ἕως, Poët. pro ἔως, *donec*, Adverb. Th. ὡς, ſicut. *α.* 378.

Ἐκ, *ex*, præpoſit. regit genit. *ε.* 70. 104. *α.* 222. *Ϟ.* 46. &c.

Ἔκαινυτο, *ſuperabat*, imperf. à κάινυμι. Th. κάνω, proprie *occido*. item *vinco*. per ſyn. ſpeciei. *α.* 4.

Ἐκάλεσσε, *vocavit*, a. 1. pro ἐκάλεσε Poetice, à καλέω. f. έσω. p. κέκληκα. *Ϟ.* 391.

Ἐκαρτύναντο, *confirmabant*, 3. pl. a. 1. med. à καρτύνω, confirmo. Th. κρατ, & per metatheſin κάρ, ος, τὸ, robur. *Ϟ.* 676.

Ἑκὰς, *procul*, *longe*, cum Genit. *α.* 217.

Ἕκαστος, ſinguli, ἕκαστον, ἑκάστῳ, ἕκαστα. *α.* 283. *Ϟ.* 151. 370.

Ἑκάτη, *Hecatæ*, dat. ſing. nomen mul. *Ϟ.* 411. 441.

Ἑκατηβόλος, ε, ὁ, *qui procul tela ejaculatur*. Epitheton Apollinis, ab ἑκὰς, procul, & βάλλω, jacio. *α.* 58.

Ἑκατηβελέταο, gen. Æolic. pro ἑκατηβελέτου, ab ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, ex βελος, ος, τὸ, *telum*, & ἑκὰς, Adv. *procul*. *α.* 100.

Ἑκατόμβας, ἑκατόμβη, ης, ἡ, *ſacrificium ſolenne*, conſtans centum bobus, h. e. centum nummis argenteis, in quibus bos pictus erat. ex ἑκατὸν, centum, & βοῦς, Dorice βῶς, bos. ὁ, ἡ. *α.* 479.

Ἑκατὸν, centum. *ε.* 129. *Ϟ.* 150.

Ἐκγεγαῶτα, *prognata*, præt. med. part. f. g. ab ἐκγίγαα, præt. med. verbi ἐκγάω, pro ἐκγίγνομαι, *enaſcor*. Th. γίνομαι, *gignor*. f. 1. γενήσομαι, p. γεγένημαι, a. 2. m. ἐγενόμην, a. 1. m. ἐγεινάμην. p. m. γέγονα. *ε.* 254. *Ϟ.* 76.

Ἐκγεγάασθα, *nati ſumus*, a. 2. m. pl. num. Ion. pro ἐξεγενόμεθα. Th. γίνομαι. *Ϟ.* 648.

Ἐκ--ἐκέλευσε, a. 1. Ionic. pro ἐκέλευσε, à κελεύω, *rideo*. *ε.* 59.

Ἐκείνῳ, dativ. ab ἐκεῖνος, η, ο, Ille, a, ud. *α.* 72. *Ϟ.* 450.

Ἔκειτο, *jacebat*, imperf. à κείμαι, jaceo, f. κείσομαι. *α.* 172. 221.

Ἐκέκλετο, *acclamavit*, ſeu accla-

maverat, imperf. à κέκλομαι, pro κέλομαι, *cum clamore jubeo*. α. 341.

Ἐκέλδετε, a. 1. ind. à κελδάω, *jubeo*, f. δήσω. Th. κέλω, jubeo. ε. 60.

Ἑκηβόλῳ, ῳ, ὁ, *eminus jaculans*, ab ἑκὰς, *procul, eminus*, & βολὴ, *jactus*, mutato α in η. Th. βάλλω, jacio. ϑ. 94.

Ἑκήλῳ, *dativus*, qui Poëticè ponitur adverbialiter. Th. ἑκὼν, όντος, ὁ, *voluntarius*. ε. 4.

Ἔκιον, imperf. à κίω, *eo, accurro*, ex ἴκω per metathesin. α. 277. ε. 343.

Ἑκηρυφώσω, *summatim & breviter perstringam*, f. 1. verbi ἐκηρυφόω, f. ώσω. Th. κηρυφὴ, ῆς, ἡ, *vertex*. q. d. *summa capita indicabo*. ε. 106.

Ἔκλεψ', pro ἔκλεψε, *surripuit*, a. 1. ind. verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω, p. κέκλεφα, p. med. κέκλοπα. ε. 51.

Ἐκλίνθη, *inclinata est*, a. 1. ind. pass. verbi κλίνω, *inclino*, f. νῶ. p. κέκλικα, a. 1. ἔκλινα, p. m. κέκλινα. ϑ. 711.

Ἐκλονίσϑη, imperf. pass. à κλονέω, *commoveo*, f. ήσω. Them. κλόνος, ου, ὁ, *motus*. α. 317.

Ἔκλυε, imperf. à κλύω, *audio*, f. ύσω. α. 68.

Ἐκπάγλως, *stupendos*, pro ἐκπληκτικῶς, per metath. ab ἐκπλήσσω, f. ξω, p. χα, *attonitum reddo*, in a. 2. act. ἐξέπλαγην. ε. 153.

Ἐκπλείῳ, *expleto*, gen. ab ἔκπλειος pro ἔκπλεος. Them. πλέος, *plenus*. ε. 776.

Ἐκρείνοντο, *litigabant*, imperf. pass. eodem sensu accipitur hoc verbum 1 Cor. 6. 1. Th. κρίνω, judico, f. νῶ, p. κέκρικα. ϑ. 535.

Ἔκρυψε, *abscondit*, a. 1. ind. verbi κρύπτω, *occulto*, f. ψω, p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον. ε. 47.

Ἐκτελέα, *proventum*, acc. ab ἐκτελὴς, ές, ὁ, ἡ, perfectus. Th. τέλος, ους, τὸ, finis. ε. 464.

Ἐκτελέσῃ, *perfecerit*, a. 1. sub. verbi ἐκτελέω, *perficio*. a. 1. inf. ἐκτελέσαι. Th. τέλος, finis. ε. 563. α. 22. 38.

Ἔκτεινε, *occidit*, a. 1. act. à κτείνω, occido, f. κτενῶ, p. ἔκταγα. a. 2. ἔκτανον. ϑ. 527.

Ἕκτη, sexta, ἕκτος, η, ὁ, sextus. Th. ἕξ, sex. ε. 611. 780.

Ἐκτολμήσας, a. 1. part. à τολμάω. Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia*. Alii legunt ἐκβλωπόδους, *cum exant lassent*: quæ lectio est melior. Th. τολύπη, ης, ἡ, lana carpta, & pexa, & operi parata. α. 44.

Ἐκτὸς, vel ἔκτοθεν, extra. Th. ἐκ, vel ἐξ, ex. ε. 727. 115. ϑ. 813.

Ἔκτυπε, *intonuit*, a. 2. à κλυπέω, *resono*. à κλύπος, ου, ὁ, *fragor*. sicut à φιλέω, ἔφιλον. Th. τύπτω, f. ψω, *verbero*. α. 383. 61.

Ἔκφυγε, *elapsa sunt*, a. 2. ind. pro ἐξέφυγε, ab ἐκφεύγω, effugio. f. ἐκφεύξομαι, p. m. ἐκπέφευγα. Th. φεύγω. ϑ. 182.

Ἑκὼν, όντος, ὁ, *voluntarius*. ϑ. 232.

Ἐλαίῃ,

Ε᾽λαίῳ, dat. ſing. ἐλαίᾳ, ας, ἡ, *olea*. nomen arboris. ἔλαιον, ου, τὸ, fructus, oleum. ſ. 520.

Ε᾽λασαν, Ion. pro ἤλασαν, 3. pl. a. 1. ab ἐλάω, *agito, incito*, pro quo uſitatum, ἐλαύνω, f. ἐλάσω. ἐλάσειας, a. 1. Æol. opt. ἐλάσσας, *adigens*, part. a. 1. act. pro ἐλάσας metri cauſa. ϑ. 522. α. 372. ſ. 473.

Ε᾽λάτης pro ἐλάτους, dat. pl. Ion. ἡ ἐλάτη, *abies*. ſic dicta à ventorum agitatione. ſ. 507. α. 190. 188.

Ε᾽λάφοιο, gen. Ion. ab ἔλαφος, ὁ ϰῇ ἡ, cervus, quaſi ἐλαφρὸς. cervus eſt levis. α. 402.

Ε᾽λαφρότερος, *levius*, comparat. ab ἐλαφρὸς, ᾶ, ὁ, levis. ſ. 415.

Ε᾽λαύνοι, *ducat*. præſ. opt. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω, *agito*. ſ. 441.

Ε᾽λαχεν, *ſortita eſt*, à λαγχάνω, *ſortior*. in a. 2. act. ἔλαχον, f. λήξομαι, λάξομαι, & ϰληρώσομαι. perf. Att. εἴληχα. p. med. λέλογχα. ϑ. 424 422.

Ε᾽λεγχος, εος, τὸ, *probrum, dedecus*. Th. ἐλέγχω, ξω, arguo. ϑ. 26.

Ε᾽λέειν, *capere*, pro ἑλεῖν, dialyſ. Ion. a. 2. inf. ab αἱρέω, *capio*. α. 337.

Ε᾽λεκτο, 3. ſing. pluſq. perf. pro ἐλέλεκτο, *concubuerat*, verbi λέχομαι, cubo, f. ξομαι, p. λέλεγμαι. α. 46.

Ε᾽λεν, *invaſit*, a. 2. ind. pro εἷλεν, ab αἱρέω, capio. Vide ἑλέσθαι. ϑ. 167.

Ε᾽λένης, gen. ab Ε᾽λένη, ἡ, nomen ſpecioſiſſimæ mulieris. ſ. 164.

Ε᾽λεὸν, pro ἐλεεινὸν, per ſyncopen, *miſerè*. ἐλεεινὸς, *miſer*. ἐλείω, *miſereor*. Th. ἔλεος, ου, ὁ, miſericordia. ſ. 203.

Ε᾽λέσθαι, capere, a. 2. med infinit. ab αἱρέομαι, f. 1. αἱρεθήσομαι, p. ἥρημαι, a. 2. med. εἱλόμην. ſ. 285. 364.

Ε᾽λδε, *elige*, Dorice pro ἑλοῦ ad formam τυποῦ, ἑσθω, a. 2. med. imp. ab αἱρέομαι. ϑ. 549.

Ε᾽λεύθηρος, ἐλευθηρὸς, ηρος, ἡ, nomen proprium urbis in Bœotia. ϑ. 54.

Ε᾽λεφαίρετο, imperf. *decipiebat*. Th. ἐλεφαίρω, decipio. ϑ. 330.

Ε᾽λέφαντι, *ebore*, dat. ſing. ab ἐλέφας, αντος, ὁ, elephas. α. 141.

Ε᾽λήλαται, *ductum eſt*, 3. ſing. præt. paſſ. ab ἤλασα, in præt. paſſ. ἤλαμαι, & facta Attica reduplicatione ἐλήλαμαι. Th. ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω, p. ἤλασα. ϑ. 726.

Ε᾽λῆται, 3. ſing. ab ἕλωμαι, ῃ, ηται, a. 1. med. ſubj. ab αἱρέομαι, capio, f. 1. paſſ. αἱρεθήσομαι. p. ἥρημαι, a. 2. m. εἱλόμην. ponitur & ἥλητται, per τμῆσιν pro ἀφήληται. ſ. 319. & 603. 357.

Ε᾽λθοι, a. 2. opt. act. *venerit*, ἔλθῃς, ſub. ἐλθεῖν. inf. ἐλθόντος, gen. part. ab ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον, & per ſyncopen ἦλθον, ες, ſ. p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα. ſ. 541. 337. 662. α. 432.

Ε᾽λικας, acc. pl. ἑλίϰεσσιν, dat. pl. *curvas*, q. d. anfractuoſas,

sas, ab ἕλιξ. Th. εἰλέω, verso. ε. 450. 793. α. 295.

Ἑλίκη, nomen urbis. α. 475. 381.

Ἑλικηβλέφαρος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui palpebræ sunt volubiles, tortiles aut nigræ, ab ἑλικηβός, ή, volubilis. hoc ab ἑλίσσω, volvo. Th. εἰλέω, verso, & βλέφαρον, ου, τὸ, palpebræ. Θ. 16.

Ἑλικών, ῶνος, ὁ, nomen montis. qui nomen habuit ab anfractuosis viis. ε. 637. Θ. 2. 23. hinc

Ἑλικωνιάδες, Musæ. Ἑλικωνιάδεσσι, dat. pl. Ion. ε. 63. 656. Θ. 1.

Ἑλικώπιδι, dat. ab ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, *limis oculis contuens*. ex ἕλιξ, quæ vox etiam Adjective capitur, pro *intorto*, hoc ab εἰλέω, verso, & ὤψ, oculus. Th. ὁπτομαι, video. Θ. 307. 998.

Ἕλιπον, *liquerunt*. 3. pl. a. 2. act. à λείπω, linquo. f. ψω. p. φα. p. m. λέλοιπα. ε. 154.

Ἕλκε, trahebat, imperf. Ion. pro εἵλκων, ες, ε, ab ἕλκω, traho, f. ἑλξω. α. 157. ἑλκέμεν, pro ἕλκειν præs. inf. ε. 629.

Ἑλκηδόν, Adverb. *luctando*, attrahendo, ut supplantetur, vel sublimis sternatur. Th. ἕλκω, ξω. traho. α. 302.

Ἕλλαβεν, a. 2. ind. Poet. pro ἔλαβεν, verb. λαμβάνω, capio, f. λήψομαι, p. λελῆφα, & Attice, εἴληφα, a. 2. ἔλαβον, ες, ε. Θ. 179.

Ἑλλάδος, genit. ab Ἑλλάς, άδος, ἡ, Græcia. ε. 651.

Ἑλλεδανοῖσι, dat. pl. Ion. *manipulis*. Th. εἰλέω, convolvo. α. 291.

Ἕλλοπας, *mutos*, acc. pl. q. d. ὧς ἐλλείπει ἡ ὀψ, quos deserit vox, ab ἕλλοψ, οπος, qui vocem edere nequit, ab ὀψ, ὀπὸς, ἡ, vox, & λειπω, linquo. α. 212.

Ἐλπὶς, ἐλπίδος, ἡ, spes. ε. 96. ἐλπίδα. acc. ε. 496.

Ἐλπόμενος, sperans, præs. part. ab ἔλπομαι, Poet. pro ἐλπίζω. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, spes. α. 66.

Ἕλυμα, τος, τὸ, *tegmen*, ab ἕλω, traho, Thema, εἰλέω, verso. ε. 428. 434.

Ἐλύσατο, *liberavit*, a. 1. med. à λύω, solvo, f. σω, p. λέλυκα. Θ. 528.

Ἑλὼν, *arripiens*, a. 2. part. ab αἱρέω. Θ. 487.

Ἐμὲ, pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, ego. ε. 394.

Ἐμαρνάσθην, 3. dual. imperf. med. à μάρναμαι, *pugno*. α. 238.

Ἐμὰς, acc. pl. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus, a, um. ε. 55.

Ἐμάχοντο, dimicabant. imperf. verbi μάχομαι, pugno, f. μαχέσομαι, p. μεμάχημαι. α. 301.

Ἔμβαλε, conjicit, 3. imperf. pro ἐνέβαλε. Th. βάλλω, λῶ, jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. α. 414. 453.

Ἐμβασίλευον, ες, ε, imperf. pro ἐνεβασίλευον, verbi ἐμβασιλεύω, regno in. Th. βασιλεὺς έος, ὁ, rex. ε. 111. Θ. 71.

Ἐμβεβαὼς, insistens, ἐμβεβαῖα, f. g. plusq. perf. part. act. per cra-

crasin, pro ἐμβεβηκὼς, verb. ἐμβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, eo. α. 195. 324. ϑ. 12.

Ἐμεῖο, Ion. & poët. pro ἐμέο, & hoc pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ. α. 361.

Ἔμελλε, imperf. à μέλλω, f. μελλήσω, futurus sum. α. 126. ϑ. 552.

Ἔμελε, imperf. à μέλει, imperson. *curæ est*, p. μεμέληκε. ε. 145.

Ἔμμι, Ionicè pro εἶναι, præs. inf. ab εἰμὶ, sum. ϑ. 500.

Ἐμμοίνα, *curabat*, imperf. à μμοινάω, *curo*. Them. μμών, ονος, τὸ, animus. α. 368.

Ἐμήσατο, *paravit*, a. 1. m. à μήδομαι, f. ήσομαι, *cogito, machinor*. à μῆδος, εος, τὸ, cura. ε. 49. 95.

Ἔμιμνε, *mansit*, imperf. à μίμνω, *maneo*. Th. μνάω, νῶ, *maneo*. ε. 97.

Ἐμίσγετο, imperf. pass. verb. μίσγομαι, idem quod μίγνυμαι, misceor. f. 1. μιχθήσομαι, præt. perf. μέμιγμαι, a. 1. ἐμίχθην, a. 2. ἐμίγην. ϑ. 56.

Ἐμμαπίως, adverbium. *dicto citius*. q. d. ἅμα τῷ ἔπει, ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico. α. 442.

Ἐμμεμαῶτα, f. g. p. m. part. à μμάω, *cupio*. α. 439.

Ἔμμεναι, *esse*, Æol. pro ἔμμεναι, Dor. pro εἶναι. ab εἰμὶ, sum. ε. 270. ϑ. 400. 610.

Ἐμμενέως, fortiter, adverb. μένος, εος, τὸ, *robur*. α. 429. ϑ. 712.

Ἔμμορε, *sortitus est*, per metathesin pro μέμορε, præt. med. à μείρω, *divido, sortior*, præt. pass. μέμαρμαι & Att. εἵμαρμαι. ε. 345. ϑ. 414. 426.

Ἐμός, ή, όν, meus, a, um, ab ἐμέ. Th. ἐγὼ, *ego*. ε. 269. ϑ. 164.

Ἔμπαλιν, *retro*, adverb. Them. πάλιν, *rursus*. ε. 145.

Ἐμπελάδην, *juxta*. Adverb. Th. πέλας, *prope*. ε. 732.

Ἐμπελάσαντες, *inter se committentes*, a. 1. part. pl. num. ab ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *prope*. α. 109.

Ἔμπεσε, *inciderat*, pro ἐνέπεσε, a. 2. ab ἐμπίπτω, *incido*. Th. πίπτω, cado, f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον, a. 2. part. πεσών. α. 420. 509.

Ἔμπης, *tamen*, Ionice pro ἔμπας. ε. 141. α. 259.

Ἔμπολιν, *prope*, adverb. ab ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *propè*. α. 371.

Ἐμπνείουσας, *inspirans*, a. 1. part. Th. πνέω, *flo, spiro*, f. πνεύσω, p. πέπνυκα. ε. 506.

Ἐμπορίην, acc. Ion. ab ἐμπορία, ή, *mercatura*. Th. πείρω, *transeo*. p. m. πέπορα, undè est πόρος, ου, ὁ, via. hinc ἔμπορος, *mercator*. ε. 644.

Ἐν, *in*, præpositio. regit. dat. pro ἔνθα, *ibi*. ε. 202. 379. α. 204.

Ἔναιε, *habitabat*, imperf. à ναίω, habito. α. 14.

Ἐναλίγκιον, *similem*, ex ἐν & ἁλίγκιος, *similis*, q. ex α & λίζω *resono*, *non absonus*, vel q. d. ἅλις ἴσκων. ε. 128. α. 88.

Ἐναντίοι, *hostes*, ab ἀντίος, adversus. Th. ἀντὶ, *contra*. α. 184.

Ἐνα-

Ἐναποψύχειν, *alvum exonerare, excernere*, præſ. inf. ex ἐν, ἀπὸ, & ψύχω, f. ξω, *refrigero*. ε. 757.

Ἔναρα, τὰ, *ſpolia*, ab ἐναίρω, occido. α. 367.

Ἐναρίζω, f. ξω, idem quod ἐναίρω, *occido*. α. 194.

Ἐναρφόρος, *ſpoliator*, pro ἐναρηφόρος, *ſpolia ferens*, ab ἔναρα, τὰ, ſpolia, & φέρω, fero. α. 192.

Ἐνάτη, poëtice pro ἐννάτη, *nona*, ab ἐννέα, *novem*. ε. 770.

Ἔναυλος, ου, ὁ, *ſtabulum*. Them. αὐλὴ, ἡ, *aula, atrium*. Θ. 129.

Ἑνδεκάτη, *undecima*, ab ἕν, unum, & δέκα, decem. ε. 772. 774.

Ἐνδήμιοισι, *popularibus*, dat. pl. Ion. ab ἔνδημος, qui in populo eſt. hinc ἐνδήμιος νοῦσος, eſt morbus cuidam populo peculiaris. Them. δῆμος, ου, ὁ, populus. ε. 223.

Ἔνδον, *intus*, adverb. hinc ἔνδοθεν, ex interiori loco. ἔνδοθι, intus. Θ. 964. ε. 31. 521.

Ἐνδυκέως, adverb. *valde accuratè*. ab ἐνδυκὴς, ές, ὁ, ἡ, *promptus, accuratus*. α. 427.

Ἔνδρυον, ου, τὸ, cor & medulla arboris, καρδία δ' δένδρου ἡ τὸ μέσον, der Kern vom Holtz. Th. δρῦς, υὸς, ἡ, quercus. ε. 467.

Ἔνθηκε, a. 1. ind. verbi ἐντίθημι, *impono*, f. θήσω, p. τέθεικα, a. 2. ἔθλω. Θ. 174.

Ἐνείκῃ, *ferat*, a. 1. ſub. ἐνεῖκαι, a. 1. act. infinit. ab ἐνείκω, idem quod ἐνέγκω, vel à φέρω, fero, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, Poëtice ἤνεικα, & abjecto augmento, ἔνεικα, ας. ε. 561. Θ. 784.

Ἔνειμαν, diſtribuerunt, a. 1. ind. à νέμω, f. μῶ, tribuo, præt. νενέμηκα, a. 1. ἔνειμα, p. med. νένομαι. ε. 222.

Ἕνεκα, propter, cauſa, adverb. ε. 162. ἕνεκ'. Θ. 983.

Ἔνεκειτο, *inerat*, 3. ſing. imperf. ab ἔγκειμαι, f. κείσομαι. Th. κεῖμαι, jaceo. Θ. 145.

Ἐνέπνευσαν, a. 1. act. ab ἐμπνέω, *inſpiro, aſpira*. Th. πνέω, f. πνεύσω, flo, ſpiro. α. 131.

Ἐνεποιήσαντο, *duxerunt*, a. 1. med. verbi ἐμποιέω, *facio in*. Th. ποιέω, ῶ, facio. Θ. 7.

Ἐνέπων, *alloquens*, præſ. part. Them. ἔπω, *dico*. a. 1. εἶπα. ε. 192. 260.

Ἔνερθε, *infra*, adverb. Th. ἔρα, ας, ἡ, *terra*. Θ. 720.

Ἐνέροισι, *inferis*, dat. pl. Ion. idem quod καταχθονίοις. Th. ἔρα, ας, terra. Θ. 850.

Ἔνη, ης, ἡ, *novilunium*. Th. ἔνος, ſeu ἐνιαυτός, annus. ε. 768.

Ἐνηέος, *placidæ*, gen. ab ἐνηὴς, έος, ὁ, *bonus, placidus*. Th. eſt ἐὺς, ἐός, ὁ, bonus. Θ. 65.

Ἐνήεργε, a. 1. m. ab ἐναίρω, occido. f. αρῶ. a. 1. ἔνηρα. Θ. 316.

Ἔνθ', pro ἔνθα, *hic, ibi*. ε. 165. 493. hinc ἐνθάπερ, idem quod ἔνθα. Θ. 586.

Ἔνθάδε, *hic, huc*, adverb. Th. ἔνθα. ε. 652. Θ. 775.

Ἔνθεν, *hinc*, adverb. de loco. Th. ἔνθα, *hic, illic*. α. 28. Θ. 9.

Ἐνθρέψασθαι, *inſerere*, 2. 1. inf. m. ab ἐντρέφω, *alo in*. Th. τρέ-

τρέφω, alo. f. θρέψω. p. τέτροφα. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα. ε. 779.

Ἐνί, pro ἔνεστι, eſt. ε. 747.

Ἐνὶ, in, poët. pro ἐν. α. 276. ϑ. 297.

Ἐνιαύσια, quotannis, ab ἐνιαύσιος, ος, ὁ, ἡ, annuus. Th. ἐνιαυτὸς, annus, q. d. εἰς ἑαυτὸν ἐπανελθών. ε. 447. ϑ. 58. α. 87.

Ἐνιπάτθεο, repone, pro ἐγκαθέτεο, 2. ſing. a. 2. med. imperat. ab ἐγκαθαπίθημι. Th. τίθημι, pono. ε. 27.

Ἐνίσσειν, proloqui, præſ. inf. pro ἐνέπειν. Th. ἔπω, dico, a. 1. εἶπα. ϑ. 369.

Ἐννάετες, novennio. ἐννατὸς, novennis. Th. ab ἐννέα. novem, & ἔτος, εος, τὸ annus. ϑ. 801.

Ἐννεαετήρω, dual. num. ab ἐννεαέτης, ης, ὁ, novennis, ab ἐννέα, novem, & ἔτος, annus. ε. 434.

Ἐννέα, οἱ, αἱ, τὰ, novem, ἀχλιϑῶν. ϑ. 56. 60. 76.

Ἐννέπετε, poët. dicite, pro ἐνίπτε, præſ. imperat. ab ἐνέπω. Th. ἔπω, dico. a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον. ε. 2.

Ἐννεσίῃσι, dat. pl. Ion. & poët. pro ἐνεσίαις, ab ἐνεσία, conſilium. ſicut σύνεσις, intelligentia, eſt à συνίημι, ita ἐνεσία ab ἐνίημι, immitto. Th. ἵω, mitto. ϑ. 494.

Ἔννηφιν, perendinum, ab ἔνη, ſeu ἐνη, vel ἔννη, ſeu ἐννη, vetus, (ſub. ἡμέρᾳ.) φι, eſt paragoge poëtica. Th. ἔνος ſeu ἐνος, annus. ε. 408.

Ἐννοσίγαιος, Neptunus, ab ἐνόω, moveo, & γαῖα, terra. α. 104 ϑ. 441.

Ἐννύχιος, α, ον, ſeu ἔννυχος, noctiurnus, adject. Th. νὺξ, κτὸς, ἡ, nox. ϑ. 10. α. 32.

Ἐνόησε, ſenſit, ut & ἐνόησαν, a. 1. ind. à νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, mens. ε. 89. α. 410. ϑ. 488.

Ἐνοπλὴ, clamorem, ab ἐνέπω, dico. Th. ἔπω, dico. ϑ. 708.

Ἔνοσις, εως, ἡ, motus, ab ἐνόω, moveo. Th. εἷς, ἑνὸς, unus. ϑ. 681. 849.

Ἐνοσίχθων, terræ quaſſator, ex ἐνόω, moveo, inde ἔνοσις, motus, & χθὼν, terra, quod terram moveat. Neptuni Epitheton. ε. 665.

Ἔνδος, intus, adverb. ε. 267. α. 312.

Ἔνθεν, & ἔνθαδε, intus: idem quod ἐντὸς. ε. 540. 518. ϑ. 598.

Ἐντύνασθαι, a. 1. med. infinit. ab ἐντύνομαι, apparo. Th. ἔντεα ἔντη, τὰ, arma. ε. 630.

Ἐνυαλίοιο, gen. Ion. ab Ἐνυάλιος, ος, ὁ, Mars. Th. Ἐνυὼ, οῦς, Bellona. α. 371.

Ἐνυὼ, οῦς, ἡ, Bellonæ, ab ἐνύω, perimo. ϑ. 273.

Ἐξ, ex, præpoſit. reg. gen. ε. 148. 306. α. 76.

Ἐξάδιος, ος, ὁ, nomen viri. α. 180.

Ἐξαλαπάξῃ, diripiet, f. 1. Th. λαπάζω, ſive λαπάσσω, f. ξω. evacuo. ε. 187.

Ἐξαλέασθαι, evitare, a. 1. med. infin. Vide ſupra ἀλέασθαι. ε. 105. 756. 800.

Ἐξαμείβετο, imperf. Ion. abjecto

cto augmento, verbi ἐξαμείβομαι, *immuto*. Th. ἀμείβω, f. ψω, *commuto*.

Ἐξαπάτας, *blanditias*, acc. pl. ab ἀπάτη, dolus. Th. ἀπαφάω, *decipio*. ϑ. 205.

Ἐξαπάτησε, pro ἐξηπάτησε, a. 1. ind. Th. ἀπαφάω, f. ήσω. *decipio*, proprie πάτης ἀπάγω, à via aliquem abduco in devia, hinc ἐξαπατήση, a. 1. ſub. s. 321. 371. ϑ. 889.

Ἐξαπαφίσκων, (alii legunt ἐξαπαφιόων, *fallens*, quod ab ἀφάω, *palpo*) poet. idem quod ἐξαπαφάω. ϑ. 537.

Ἐξαῦτις, *denuo*, Adv. Th. eſt αὖ, *rurſus*. ϑ. 915.

Ἐξεγένοντο, *procreati ſunt*, a. 2. m. cum Genit. verbi ἐκγίνομαι, *enaſcor*. hoc à γείνομαι, naſcor. Vide in γείναϛο. ϑ. 106. 126. 147. 263.

Ἐξέθορε, a. 2. act. ab ἐκθορέω, *proſilio*. Th. ϑόρω, vel ϑορέω, *ſalio*. ϑ. 281.

Ἐξῇ, *habebit*, f. 1. Th. ἔχω, habeo. a. 2. ἔσχον. s. 270.

Ἐξείης, poëtice pro ἑξῆς, *deinceps, ordine*. ϑ. 738. 809.

Ἑξήκοντα, *ſexaginta*. s. 562.

Ἐξελάων, poëtica ϑ α epentheſi, pro ἐξελῶν: ab ἐξελάω, f. άσω, *expello*, p. ἐξήλαγκα. Th. ἐλαύνω. f. άσω. agito. ϑ. 491.

Ἐξελάσσι, *expellunt*. præſ. verbi ἐξελάω, ἐξέλασε, a. 1. act. verbi ἐλαύνω, f. άσω, p. κα. s. 222. ϑ. 820.

Ἐξείλετο, *exemit*. a. 2. m. ab ἐξαιρέομαι. Th. αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ἥρηκα, a. 2. εἷλον. s. 164. α. 89.

Ἐξελθεῖν, *exire*, a. 2. inf. ἐξελθοῦσα, a. 2. part. f. g. Th. ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον. p. med. ἐλήλυθα. s. 216. ϑ. 772.

Ἐξέμεν, f. 1. inf. pro ἔξειν Ionice. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. ϑ. 394.

Ἐξενάριξε, a. 1. ind. verbi ἐξεναρίζω, f. ξω. Th. ναίρω, *occido*. α. 329. ϑ. 289.

Ἐξέπλη, a. 2. indic. act. ab ἐξίπλημι. f. πλήσω, a. 2. act. ἐξέπτην. s. 98.

Ἐξεσπόντες, a. 2. part. act. Th. ἐρείπω, f. ψω, *cado*. in a. 2. act. ἤρειπον. α. 174. ϑ. 704.

Ἐξερύσας, a. 1. part. ab ἐξερύω, *extraho*. Th. ἐρύω, f. ύσω, *traho*. s. 624.

Ἐξετέλεσσεν, & ἐξετέλεσσ', pro ἐξετέλεσσε, *perfecit*, a. 1. ab ἐκτελέω, *perficio*. ἐξετελεῖτο, imperf. paſſ. Th. τέλος, *finis*. s. 83. ϑ. 403. 881. 1002.

Ἐξεφαάνθη, *emerſit*, a. 1. paſſ. ab ἐκφαάνω, *emergere facio*, pro ἐξεφάνθη, per epentheſin ϑ α. Th. φαίνω. f. νῶ. p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα. oſtendo. ϑ. 200.

Ἐξήμησε, a. 1. ind. *evomuit*, ab ἐξεμέω. f. έσω, vel ήσω. Them. ἐμέω, ῶ, f. έσω, *vomo*. ϑ. 497.

Ἐξῆρχον, *incipiebant, duces erant*. 3. pl. imperf. act. ab ἐξάρχω. Th. ἄρχομαι, *incipio*. α. 205.

Ἐξίκετ', *pervenit*, a. 2. med. ἐξικάνω, ε, ετο. verbi ἐξικνέομαι, *pervenio*. Th. ἱκνέομαι, *ve-*

venio, f. ἴξομαι, p. ἶγμαι, a. 2. med. ἰκάνω. α. 471.

Ἔξιτον, verbale, οἷς οὐκ ἐξιτὸν ἐστι, quibus non exire licet. ab ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, eo. ϑ. 732.

Ἔξόπιθεν, poët. pro ἐξόπισθεν, adv. à tergo. ἐξοπίσω. ε. 88. Th. ὀπίσω, retrorsum, retro. α. 130.

Ἔξοχ', adv. pro ἔξοχα, excellenter, ab ἐξέχω, excello. Th. ἔχω, f. ἕξω & σχήσω, habeo. ε. 771.

Ἐοικὼς, ότος, part. præt. med. ab εἴκω, similis sum. hinc ἔοικα dicitur pro οἶκα, sicut ἐώρακα pro ὤπακα. ε. 233. α. 215.

Ἔολπα, præt. med. ab ἔλπομαι, spero. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, spes. ε. 271. 473.

Ἐόντος, ἐούσης, ἐόντα, gen. dat. & acc. ab ἐών, poët. pro ὤν, ab εἰμὶ, sum. ε. 29. 361. 474. ϑ. 32.

Ἑὸς, suus. hinc genit. Ion. ἑοῖο, pro ἑοῦ. ϑ. 472.

Ἐοῦσα, præs. part. f. g. ab εἰμὶ, sum. ε. 206. 290.

Ἐπ', pro ἐπὶ, in, præpos. ε. 34. 43.

Ἔπαγω, adduco. f. ἄξω, p. ἦχα, a. 2. ἤγαγον & Attice ἤγαγον. Th. ἄγω, duco. ϑ. 176.

Ἐπαινέσειε, probaverit, a. 1. act. opt. Æol. ab ἐπαινέω. Them. αἶνος, ου, ὁ, laus. ε. 12.

Ἐπαινῆς, gen. ab ἐπαινὴ, gravis. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus. ϑ. 768. 774.

Ἔπαιρε, animum adjice, præs. imperat. ab ἐπαείρω, f. ἄρω, præt. ἐπήορα, a. 1. ἐπῆρσα, hinc in sub. ἐπαειρόων, ης, ῃ. p. m. ἐπήορα. ε. 273. 446.

Ἐπαΐων, auscultatorem. ε. 29.

Ἐπάλμενος, insiliens, præs. part. ex ἐπὶ & ἀλλόμενος, poëtice ἄλμενος. sic ἴκμενος, ἄεμενος, pro ἰκόμενος, ἀρόμενος. Th. ἄλλομαι, f. ἅλμαι, salio. ϑ. 815.

Ἐπάρκιον, sufficientem, præs. part. Vide ἄρκιον. ε. 599. 625.

Ἔπασσαν, 3. pl. a. 1. med. comederunt. à πάω, vel πάομαι, possideo, vescor. præt. pass. πέπαμαι. ϑ. 642.

Ἐπαυρεῖ, fruitur, ab ἐπαυρίω. qui fruitur aura, qui respirare potest. Th. αὖρα, ας, ἡ. ε. 238. 417.

Ἔπαχνωσεν, a. 1. ind. vexavit, constrinxit. Th. πάχνη, ης, ἡ, pruina. unde παχνόω, ῶ. ε. 358.

Ἔπ', pro ἔπεα, acc. pl. ab ἔπος, εος, verbum, ab ἔπω, dico. α. 117. 326. ϑ. 84.

Ἐπέβησε, ingredi fecit. a. 1. act. activè capitur, verbi ἐπιβαίνω, ex ἐπὶ & βαίνω, eo, f. βήσομαι. p. βέβηκα, a. 2. ἔβλω. ε. 578. 657.

Ἐπέεσσι, dat. pl. Ion. pro ἔπεσι, & forte ita legendum: ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico. ε. 184. ϑ. 90.

Ἐπέθηκεν, a. 1. verbi ἐπιτίθημι, impono. f. ϑήσω, a. 2. ἔθλω, α. 332.

Ἐπεὶ, postquam, quoniam. ε. 120. α. 110. 336.

Ἐπείγετο, festinabat; imperf. Th. ἐπείγω, urgeo, f. ξω. α. 21.

Ἔπειτα ἔπειτ' deinde. Th. εἶπα, postea. ε. 614. α. 332. ϑ. 193.

Ἐπέιχετο, imperf. verbi ἐπέχειμαι;

μαι, *jaceo, superimpositus sum.* f. κείσομαι. Th. κεῖμαι, *jaceo.* Ϟ. 143.

Ε᾽πέμβαλε, *injecit*, a. 2. act. pro ἐπενέβαλε, ab ἐπεμβάλλω, *superinjicio.* Th. βάλλω, αλῶ, *jacio*, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. s. 98.

Ε᾽πεμβεβαὼς, *insistens.* perf. part. ab ἐπεμβαίνω. Th. βαίνω, eo. α. 324.

Ε᾽πεμψε, *misit*, a. 1. ind. verbi πέμπω, *mitto*, f. ψω, p. φα. Ϟ. 784.

Ε᾽πέπλων, ως, ω, *navigavi*, 1. sing. a. 2. act. vel imperf. ab ἐπίπλωμι, pro ἐπιπλέω, ad formam ἴδων, ως, ω, vel ἰδίδων, ως, ω, à δίδωμι, *do.* Th. πλέω, f. πλεύσω, *navigo.* s. 684.

Ε᾽περῤῥώσαντο, 3. pl. a. 1. med. ind. ab ἐπιῤῥώννυμι. Th. ῥώννυμι, *confirmo, corroboro.* f. ῥώσω. p. ἔῤῥωκα. a. 1. ἐῤῥώσα. Ϟ. 8.

Ε᾽πεστενάχιζε, *ingemiscebat.* imperf. à στεναχίζω, f. σω. Th. στενὸς, ὴ, ὸ, *angustus.* Ϟ. 843.

Ε᾽πέστη, ingemiscebat, imperf. à στένω, *gemo*, f. νῶ. Th. στενὸς, ὴ, ὸ, *angustus, arctus.* Ϟ. 679

Ε᾽πέχθ, 3. sing. a. 2. med. ab ἐπέχω, *animum attendo*, f. ἐφέξω, a. 2. ἔπεχον. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω & σχήσω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. Ϟ. 177.

Ε᾽πεται, *sequitur*, præs. ind. Th. ἕπομαι, vel ἔπω. s. 220.

Ε᾽πετελλε, *imperabat*, imperf. act. ut ἐπετέλετ᾽, imperf. pass. Th. τέλλω, inusitatum verbum. Ϟ. 995.

Ε᾽πετέρπετο, imperf. verbi ἐπιτέρπομαι, *delector.* Them. τέρπω, f. ψω. *delecto.* Ϟ. 158.

Ε᾽πέφαντο, *apparebant*, 3. plur. plusq. perf. poët. pro πεφασμένοι ἦσαν, à φαίνομαι, *appareo.* f. 2. φανήσομαι, præt. pass. πέφασμαι, & Att. πέφασμαι, a. 2. ἐφάνην. α. 166.

Ε᾽πεφνεν, *occidit*, imperf. à πέφνω, idem quod φένω, *occido.* p. m. πέφονα. s. 148. α. 57.

Ε᾽πέφραδε, a. 2. ind. act. ἐπιφράζω, *induco, indico.* f. σω. p. κα. a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα. Th. φράζω, dico, memoro. Ϟ. 74. 162.

Ε᾽πεφράσατο, *excogitavit*, a. 1. m. Poët. pro ἐπεφράσατο. Th. φράζω, *dico.* Ϟ. 160.

Ε᾽πέφυκον, *enata erant*, imperf. verbi πέφυκω, idem quod φύω, nascor. f. σω. a. 2. ἔφυν. α. 76. Ϟ. 673.

Ε᾽πέχειν, *abstinere*, præs. inf. Th. ἔχω, f. ἕξω. s. 134.

Ε᾽πέων, gen. pl. ab ἔπος, ους, τὸ, *verbum.* Th. ἔπω, dico. s. 401.

Ε᾽πήγαγε, *adduxit.* Atticè pro ἐπῆγε, præt. m. vel a. 2. act. Th. ἄγω, *duco*, f. ξω. s. 240.

Ε᾽πετήσιος, ὸν, ὁ, *annuus.* Th. ἔτος, ους, τὸ, *annus.* s. 31. 515.

Ε᾽πῆν, *aderat*, imperf. ab εἰμὶ, *sum.* s. 114. 598. Ϟ. 799.

Ε᾽πὴν, *postquam*, ex ἐπὶ, & ἦν, pro ἂν, & hoc pro ἐάν. s. 289.

Ε᾽πήνησαν, *laudarunt*, aor. 1. Poëtice, pro ἐπῄνεσαν, ab αἰνέω. Th. αἶνος, laus. Ϟ. 664.

Ε᾽πηνύσθη, *completa erat.* a. 1. pass.

pass. ind. ab ἐπαύω, *expedio*. Th. αὐω, item, ἀύτω, *perficio*. α. 311.

Ἐπήρατον, *amabilis*. Th. ἐράω, άσω, *amo*. ε. 63. Ϡ. 67.

Ἐπηρεφέας, *coopertis*, ab ἐπηρεφὴς, *tectus*. & hoc ab ἐρέφω, ψω, *tego*. Ϡ. 598.

Ἐπὶ, præpos. regit gen. dat. & acc. ε. 250. α. 76. 306.

Ἐπιβήμεναι, conscendere, a. 2 inf. Æol. pro ἐπιβῆναι. Ἐπιβησέμεν, Ion. pro ἐπιβήσειν, f. 1. inf. Ἐπιβάντες, ἐπιβᾶσα, aor. 2. part. ab ἐπιβαίνω, *conscendo*, f. βήσομαι, p. βέβηκα, aor. 2. ἔβην. α. 40. Ϡ. 396.

Ἐπιδείελα, adv. *post meridiem*, à δείλη, ης, ἡ, *tempus pomeridianum*, q. à δέω & ἥλη, quum solis splendor deficere incipit. Malo ἐπὶ δείελα, circa pomeridianum tempus. ε. 808. 819.

Ἐπιδέρκεται, *inspicit*, præs. ind. Th. δέρκω, *video*. f. 2. δερκέω, a. 2. ἐδέρκησν. ε. 266.

Ἐπιδώσω, *dabo*, f. 1. verbi δίδωμι, *do*, a. 2. ἔδων, ως, ω. ε. 394.

Ἐπιείκελον, *similis*. Th. εἴκω, ξω, *similis sum*. α. 182. Ϡ. 207.

Ἐπιθείς, *imponens*, a. 2. part. act. Them. τίθημι, *pono*, a. 2. ἔθην. ε. 695.

Ἐπιθήκη, ης, ἡ, *accessio*, *additio*. Th. τίθημι. *pono*. ε. 378.

Ἐπίθοντο, *obtemperarunt*, 3. pl. a. 2. med. à πίθομαι, *assentior*, a. 2. m. ἐπιθόμην, p. m. πέποιθα. præt. pass. πέπεισμαι, f. 1. pass. πεισθήσομαι. ε. 69. Ϡ. 474.

Ἐπὶ--θορε, a. 2. act. à θορέω, *salio*. α. 321.

Ἐπιθρώσκουσα, *insiliens*, pr. part. f. g. Th. θρώσκω, *salio*. α. 438.

Ἐπίκλησιν, acc. ab ἐπίκλησις, *cognominatio*, ab ἐπὶ, & καλέω, f. έσω, *voco*. Ϡ. 207.

Ἐπίκλοπον, *furax*. Th. κλέπτω, ψω, *furor*, p. m. κέκλοφα. ε. 67. 78.

Ἐπίκουροι, *auxiliarii*, ab ἐπίκουρον, ου, ὁ, *auxiliator*. Ϡ. 815.

Ἐπικρατέουσι, pl. num. part. præs. ab ἐπικρατέω, *prævaleo*. Th. κράτος, *robur*. α. 308.

Ἐπικρατέως, Poët. pro ἐπικρατῶς, adv. *valide*. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*. ε. 204.

Ἐπικυρτώοντε, *attollentes*, Poëtice dualis num. part. præs. ab ἐπικυρτόω, ῶ, *incurvo*. Th. κυρτός, ὄν, ὁ, *curvus*. α. 234.

Ἐπιλήθεο, *oblivisce*, Ion. pro ἐπιλήθου, præs. imper. verbi ἐπιλήθομαι, *obliviscor*. Th. λήθω, f. σω, *lateo*, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα. ε. 273. Ϡ. 102.

Ἐπιμάρτυροι, testes. Th. μάρτυς, υρος, ὁ, ἡ, ἡ, *testis*. α. 20.

Ἐπιμειδήσας, *arridens*, a. 1. part. act. Th. μειδάω, f. ήσω, *rideo leniter*. Ϡ. 547.

Ἐπιμετρήσω, *mutuo dabo*, f. 1. ab ἐπιμετρέω, in mensura addo. Them. μέτρον, τὸ, *mensura*. ε. 395.

Ἐπιμηθὲς, nomen viri. ε. 85.

Ἐπιμίσγεται, *commiscetur*, præs. ind. à μίσγω, pro μίγνυμι, *misceo*, f. ξω. Ϡ. 802.

Ἐπιμωμητὴ, *vituperabilis*, ἡ. Th.

μῶμος, ὁ, *dedecus.* ε. 13.

Ἐπιόντα, *accedentem*, a. 2. act. part. ab ἔπειμι, *accedo.* Th. εἶμι, *eo.* ε. 673. α. 333. 425.

Ἐπίορκον, *perjurium.* Th. ὅρκος, ὁ, *jusjurandum.* ε. 280. 802. θ. 232.

Ἐπιπάγχυ, *prorsus*, adv. πάγχυ, pro πάνυ, *valde.* ε. 262.

Ἐπιπειθόμενος, *obtemperans*, præs. part. à πείθομαι. Vide in ἐπίθοντο. α. 369.

Ἐπιπωλομένοιο, gen. Ion. *volvente*, ἐπιπωλόμενος, pro ἐπιπιλόμενος. Th. πίλομαι, *fum.* α. 87. θ. 493.

Ἔπιπλον, *implebant*, 3. pl. a. 2. act. à πιμπλάω, pro πιμπλάω, vel πίμπλημι, *impleo.* a. 2. ἔπιπλον, ſicut à πιμφάω, ἔπιμφον. Them. πλέος, ε, ὁ, *plenus.* α. 291.

Ἐπιπνείουσι, *inſpirant*, præſ. ind. Them. πνέω, f. πνεύσω, ſpiro. θ. 872.

Ἐπίῤῥοθοι, ex ἐπὶ, & ῥόθος, ε, ὁ, *undarum fremitus.* ἐπίῤῥοθος, ε, ὁ, ἡ, *auxiliator*, *utilis.* ε. 558.

Ἐπισμυγερὴ, *ærumnoſa*, ἡ. Th. σμύχω, *vaſto*, f. ξω. α. 264.

Ἐπισπορείλω, *iteratam ſationem.* Th. σπείρω, f. σπερῶ, ſero. ε. 444.

Ἐπισταμένως, *ſcienter*, adverb. ab ἐπίσταμαι, *ſcio*, ex ἐπὶ & ἵστημι, ſcio. α. 107. θ. 87.

Ἐπισταλάδην, Adv. *ornate*, *ſuccincte.* Th. στέλλω, *mitto.* item, *orno*, f. στελῶ, p. ἔσταλκα, a. 1. ἔστειλα, p. m. ἔσταλα. α. 287.

Ἐπιστρέφεται, convertitur, præſ. ind. à στρέφω, verto, f. ψω, p. ἔστροφα, a. 2. ἔστραφον. θ. 753.

Ἔπισχε, præſ. act. imperat. *cohibe*, *inhibe*, ab ἴσχω, pro ἔχω, *inhibeo.* α. 446. hinc ἐπίσχεθον, in dual. α. 350.

Ἐπιτέλλεται, *exoritur*, præſ. ind. hinc ἐπιτελλομένων, Æol. pro ἐπιτελομένων, part. præſ. gen. pl. f. g. Th. τέλλω, verbum inuſitatum. ε. 381. 565.

Ἐπίφρονα, acc. ſing. ab ἐπίφρων, ονος, ὁ, ἡ, *prudens.* Th. φρὴν. θ. 122. ἐπίφροσυνῃσι, dat. pl. Ion. pro ἐσιφροσυνάσι, ab ἐπιφροσύνη, prudentia. θ. 122. 661. 896.

Ἐπιχθόνιοι, *in terris verſantes.* idem quod ἐπίγειοι, οἱ ἐπὶ τῇ χθονὶ ὄντες. ἐπιχθονίοισι, dat. pl. Ion. ex ἐπὶ & χθὼν, ονὸς, ἡ, terra. ε. 122. θ. 372.

Ἐπιψαύων, præſ. part. ab ἐπιψαύω, *contingo.* Th. ψαύω, idem quod ψάω, tango. α. 217.

Ἔπλεθ, per ſyncopen, pro ἔπλετο, *facta eſt*, à πίλομαι, ſum. item, ἔπλετο, imperf. pro ἔπλητο. θ. 425. 836.

Ἔπλωλεν, Adv. *prope*, ab ἐμπελάζω, *appropinquo.* Th. πέλας, prope. α. 372.

Ἐποίησεν, a. 1. ind. ἴχνος ποιεῖσθαι veſtigium facere. à ποιέω, *facio.* ε. 678.

Ἐπομόσσῃ, 3. ſing. a. 1. act. ſubj. Poetice, pro ἐπομόσῃ, *juraverit*, ab ἐπόμνυμι f. ἐπομόσω. Th. ὄμνυμι, *juro*, f. ὀμόσω, p. ὤμοκα. θ. 793.

Ἔπτ-

Ε᾽πονται, 3. pl. præſ. ἐπονθο, *ſequebantur*, pro εἵπονθο abjecto augmento, imperf. Ion. ab ἕπω, *ſequor*. ſ. 403. α. 277.

Ε᾽ποπτεύειν, *inſpicere*. Th. ᾽όπθομαι, video, p. m. ὤπα, a. 1. ᾠφθην. ſ. 765.

Ε᾽πόρσυεν, a. 1. ind. *irruit*, ex ἐπὶ, & ὀρύω, f. σω, *impetu feror*. Th. ᾽όρω, *concito*. f. ρῶ vel ρσω, α. 442. 452.

Ε᾽πος, ους, τὸ, *verbum*. Them. ᾽έπω, dico. ſ. 451. α. 330.

Ε᾽ποτᾶτο, *volabat*, 3. ſing. imperf. med. à ποτάομαι, *volo*, à ποτὴ, ῆς, ἡ, *volatus*. Th. πέτομαι, vel πτάομαι, *volo*. α. 222.

Ε᾽ποτρυνεῖν, *inſtigare*, præſ. inf. act. Th. ὀτρύνω, f. υνῶ, *incito*, p. γνω. ſ. 595.

Ε᾽πρησε, a. 1. ind. pro ᾽έπρησε, à πρήθω, *incendo*. ϑ. 856.

Ε᾽πτά, ſeptem. α. 272.

Ε᾽πταπόδην, *ſeptempedalem*, acc. ab ἑπταπόδης, ex ἑπτά, & πούς, ποδὸς, *pes*. ſ. 422.

Ε᾽πτάπορον, acc. ſing. nomen fluvii, q. d. *habens ſeptem vias*. ϑ. 341.

Ε᾽πτάπυλος, *ſeptem portas habens*, à πύλη, ης, ἡ, *porta*, & ἑπτὰ, *ſeptem*. ſ. 161. α. 49.

Ε᾽πτάτην, *evolat*, 3. ſing. præt. paſſ. à πτάω, Poëtice πτήσσω, *terrefacio*, *attonitum reddo*. πτήσσομαι, *attonitus ſum*. item, *animo ſpectio attento*. quæ ſignificatio huc quadrat. ſ. 445.

Ε᾽πώνυμον, ου, τὸ, nomen è re impoſitum, ex ἐπὶ, & ᾽όνομα, ατος, τὸ, nomen. ϑ. 144. 282.

Ε᾽πῶρσε, *concitavit*, 3. ſing. a. 1. act. ab ἐπόρω, *concito*. Them. ᾽όρω, ρῶ, & ρσω, *concito*. α. 69.

Ε᾽ρᾳζ᾽, pro ᾽ἐρᾳζε, Adv. ad locum, *in terram*, *humi*. Th. ᾽ἔρα, ρας, ἡ, terra. α. 174. 268.

Ε᾽ρᾳζε, humi. in proſa χαμαὶ. adverb. ſ. 419. 471.

Ε᾽ρᾶσσατο, a. 1. m. *amavit*, pro ἐρᾶσατο Poëtice; ab ἐράω, *amo*, f. άσω. hinc ἐρατὸς, *amabilis*, *jucundus*, & ἐραστεινὸς, ἡ, ὸν, *amabilis*. ϑ. 70. 136. 915.

Ε᾽ρατὼ, οῦς, οῦς, ἡ *Erato*, nomen mulieris vel Muſæ, ab ἐράω, amo. ἐρατὴ, amabilis. ϑ. 78. 247.

Ε᾽ργάζοντο, *operantur*, ἠργάζοντο, imperf. pro εἰργάζοντο, abj. augmento. ἐργάζου, pro ἐργάζε, Dorice, præſ. imperat. ἐργάσσαιο, a. 1. med. opt. εἰργάσμαι, p. paſſ. Th. ᾽έργον, *opus*. ſ. 43. 150. 297. 312.

Ε᾽ργμαι, *operi*, dat. ſing. pro ῥέγμαι, per metatheſin, à ῥέζω, ῥέξω, & per metatheſin ᾽έρξω, facio. ſ. 799. ϑ. 823.

Ε᾽ργον, *opus*. ᾽έργοιο, gen. Ion. pro ᾽έργου. ᾽έργ᾽, pro ᾽έργα. ſ. 20. 21. 389. ϑ. 146.

Ε᾽ρδειν, *facere*, præſ. inf. ab ᾽έρδω, idem quod ῥέζω. ſ. 35. ϑ. 417.

Ε᾽ρεβος, εος, τὸ, *Erebus*, eſt nomen gehennæ, *caligo*. ἐρέβεσφιν, ex orco, ἐρέβεσ pro ἐρέβους, φιν, eſt paragoge Poëtica. ἐρεβεννὴ, *caliginoſa*, ab ᾽ἔρεβος, εος, τὸ, *caligo*. ſ. 17. ϑ. 125.

Ε᾽ρειπομένης, *diruta*, præſ. part. paſſ.

maverat, imperf. à κέκλομαι, pro κέλομαι, *cum clamore jubeo.* α. 341.

Ἐκέλδυσε, a. 1. ind. à κελδύω, *jubeo*, f. δύσω. Th. κέλω, jubeo. ε. 60.

Ἐκηβόλος, ε, ὁ, *eminus jaculans*, ab ἑκάς, *procul, eminus*, & βολὴ, *jactus*, mutato α in η. Th. βάλλω, jacio. ϑ. 94.

Ἑκήλῳ, *dativus*, qui Poëticè ponitur adverbialiter. Th. ἑκών, όντος, ὁ, *voluntarius.* ε. 4.

Ἔκιον, imperf. à κίω, *eo, accurro*, ex ἴκω per metathesin. α. 277. ε. 343.

Ἐκκρυφώω, *summatim & breviter perstringam*, f. 1. verbi ἐκκρυφόω, f. ώσω. Th. κρυφὴ, ῆς, ἡ, *vertex.* q. d. *summa capita indicabo.* ε. 106.

Ἔκλεψ', pro ἔκλεψε, *surripuit*, a. 1. ind. verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω, p. κέκλεφα, p. med. κέκλοπα. ε. 51.

Ἐκλίνθη, *inclinata est*, a. 1. ind. pass. verbi κλίνω, *inclino*, f. νῶ. p. κέκλικα, a. 1. ἔκλινα, p. m. κέκλινα. ϑ. 711.

Ἐκλονέοντο, imperf. pass. à κλονέω, *commoveo*, f. ήσω. Them. κλόνος, ε, ὁ, *motus.* α. 317.

Ἔκλυε, imperf. à κλύω, *audio*, f. ύσω. α. 68.

Ἐκπάγλους, *stupendos*, pro ἐκπλάγους, per metath. ab ἐκπλήσσω, f. ξω, p. χα, *attonitum reddo*, in a. 2. act. ἐξέπλαγον. ε. 153.

Ἐκπλείου, *expleto*, gen. ab ἔκπλειος pro ἔκπλεος. Them. πλέος, *plenus.* ε. 776.

Ἐκρίνοντο, *litigabant*, imperf. pass. eodem sensu accipitur hoc verbum 1 Cor. 6. 1. Th. κρίνω, judico, f. νῶ, p. κέκρικα. ϑ. 535.

Ἔκρυψε, *abscondit*, a. 1. ind. verbi κρύπτω, *occulto*, f. ψω, p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον. ε. 47.

Ἐκτελέα, *proventum*, acc. ab ἐκτελὴς, έος, ὁ, ἡ, perfectus. Th. τέλος, ε ος, τὸ, finis. ε. 464.

Ἐκτελέσῃ, *perfecerit*, a. 1. sub. verbi ἐκτελέω, *perficio.* a. 1. inf. ἐκτελέσαι. Th. τέλος, finis. ε. 563. α. 22. 38.

Ἔκτεινε, *occidit*, a. 1. act. à κτείνω, occido, f. κτενῶ, p. ἔκταγα. a. 2. ἔκτανον. ϑ. 527.

Ἕκτη, sexta, ἕκτος, ε, ὁ, sextus. Th. ἕξ, sex. ε. 611. 780.

Ἐκτολμήσας, a. 1. part. à τολμάω. Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia.* Alii legunt ἐκτλυπόσας, *cum exanimasset*: quæ lectio est melior. Th. τυλύπη, ης, ἡ, lana carpta, & pexa, & operi parata. α. 44.

Ἐκτὸς, vel ἔκτοθεν, extra. Th. ἐκ, vel ἐξ, ex. ε. 727. 115. ϑ. 813.

Ἔκτυπε, *intonuit*, a. 2. à κλυπέω, *resono.* à κλύπος, ε, ὁ, *fragor.* ficut à φιλέω, ἔφιλον. Th. τύπτω, f. ψω, *verbero.* α. 383. 61.

Ἔκφυγε, *elapsa sunt*, a. 2. ind. pro ἐξέφυγε, ab ἐκφεύγω, effugio. f. ἐκφεύξομαι, p. m. ἐκπέφυγα. Th. φεύγω. ϑ. 182.

Ἑκὼν, όντος, ὁ, *voluntarius.* ϑ. 232.

Ἐλαύω,

Ε᾽λαίῳ, dat. ſing. ἐλαία, ας, ἡ, *olea*. nomen arboris. ἔλαιον, υ, τὸ, fructus, oleum. ſ. 520.

Ε᾽λασαν, Ion. pro ἤλασαν, 3. pl. a. 1. ab ἐλάω, *agito, incito*, pro quo uſitatum, ἐλαύνω, f. ἐλάσω. ἐλάσειας, a. 1. Æol. opt. ἐλάσσας, *adigens*, part. a. 1. act. pro ἐλάσας metri cauſa. ϑ. 522. α. 372. ſ. 473.

Ε᾽λάτης pro ἐλάτοις, dat. pl. Ion. ἡ ἐλάτη, *abies*. ſic dicta à ventorum agitatione. ſ. 507. α. 190. 183.

Ε᾽λάφοιο, gen. Ion. ab ἔλαφος, ὁ ϰῇ ἡ, cervus, quaſi ἐλαφρὸς. cervus eſt levis. α. 402.

Ε᾽λαφρότερος, *levius*, comparat. ab ἐλαφρὸς, ὸν, ὁ, levis. ſ. 415.

Ε᾽λαύνοι, *ducat*. præſ. opt. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω, *agito*. ſ. 441.

Ε᾽λαχεν, *ſortita eſt*, à λαγχάνω, *ſortior*. in a. 2. act. ἔλαχον, f. λήξομαι, λάξομαι, & ϰληρώσομαι. perf. Att. εἴληχα. p. med. λέλογχα. ϑ. 424 422.

Ε᾽λεγχος, ους, τὸ, *probrum, dedecus*. Th. ἐλέγχω, ξω, arguo. ϑ. 26.

Ε᾽λέειν, *capere*, pro ἑλεῖν, dialyſ. Ion. a. 2. inf. ab αἱρέω, *capio*. α. 337.

Ε᾽λεκτο, 3. ſing. pluſq. perf. pro ἐλέλεκτο, *concubuerat*, verbi λέχομαι, cubo, f. ξομαι, p. λέλεγμαι. α. 46.

Ε᾽λεν, *invaſit*, a. 2. ind. pro εἷλεν, ab αἱρέω, capio. Vide ἑλέσθαι. ϑ. 167.

Ε᾽λένης, gen. ab Ε᾽λένη, ἡ, nomen ſpecioſiſſimæ mulieris. ſ. 164.

Ε᾽λεὸν, pro ἐλεεινὸν, per ſyncopen, *miſerè*. ἐλεεινὸς, *miſer*. ἐλεέω, *miſereor*. Th. ἔλεος, ου, ὁ, miſericordia. ſ. 203.

Ε᾽λέσθαι, capere, a. 2. med. infinit. ab αἱρέομαι, f. 1. αἱρεθήσομαι, p. ἥρημαι, a. 2. med. εἱλόμην. ſ. 285. 364.

Ε᾽λοῦ, *elige*, Dorice pro ἑλοῦ ad formam τυποῦ, ἑσθω, a. 2. med. imp. ab αἱρέομαι. ϑ. 549.

Ε᾽λουθῆρος, ἐλουθῆρ, ῆρος, ἡ, nomen proprium urbis in Bœotia. ϑ. 54.

Ε᾽λεφαίρετο, imperf. *decipiebat*. Th. ἐλεφαίρω, decipio. ϑ. 330.

Ε᾽λέφαντι, *ebore*, dat. ſing. ab ἐλέφας, αντος, ὁ, elephas. α. 141.

Ε᾽λήλαται, *ductum eſt*, 3. ſing. præt. paſſ. ab ἤλασα, in præt. paſſ. ἤλαμαι, & facta Attica reduplicatione ἐλήλαμαι. Th. ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω, p. ἤλασα. ϑ. 726.

Ε᾽λήται, 3. ſing. ab ἕλωμαι, ῃ, ηται, a. 1. med. ſubj. ab αἱρέομαι, capio, f. 1. paſſ. αἱρεθήσομαι. p. ἥρημαι, a. 2. m. εἱλόμην. ponitur & ἥληται, per τμῆσιν pro ἀφήληται. ſ. 319. & 603. 357.

Ε᾽λθοι, a. 2. opt. act. *venerit*, ἔλθῃς, ſub. ἐλθεῖν. inf. ἐλθόντος, gen. part. ab ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον, & per ſyncopen ἦλθον, ες, ε. p. m. ἐλήλυθα, Att. ἐληλύθα. ſ. 541. 337. 662. α. 432.

Ε᾽λικας, acc. pl. ἑλίϰεσσιν, dat. pl. *curvas*, q. d. anfractuoſas,

ſas, ab ἕλιξ. Th. εἰλέω, verſo. ε. 450. 793. α. 295.

Ε᾽λίκη, nomen urbis. α. 475. 381.

Ε᾽λικηβλέφαρ@, ε, ὁ ἡ ῆ, cui palpebræ ſunt volubiles, tortiles aut nigræ, ab ἑλικὴς, ές, volubilis. hoc ab ἑλίσσω, volvo. Th. εἰλέω, verſo, & βλέφαρον, ε, τὸ, palpebræ. Ϟ. 16.

Ε᾽λικὼν, ῶν@, ὁ, nomen montis. qui nomen habuit ab anfractuoſis viis. ε. 637. Ϟ. 2. 23. hinc

Ε᾽λικωνιάδες, Muſæ. Ε᾽λικωνιάδεσσ᾽, dat. pl. Ion. ε. 63. 656. Ϟ. 1.

Ε᾽λικώπιδι, dat. ab ἑλικῶπις, ιδ@, ἡ, *limis oculis contuens*. ex ἕλιξ, quæ vox etiam Adjective capitur, pro *intorto*, hoc ab εἰλέω, verſo, & ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. Ϟ. 307. 998.

Ε᾽λιπον, *liquerunt*. 3. pl. a. 2. act. à λείπω, linquo. f. ψω. p. φα. p. m. λέλοιπα. ε. 154.

Ε᾽λκε, trahebat, imperf. Ion. pro εἵλκυον, ες, ε, ab ἕλκω, traho, f. ἑλξω. α. 152. ἑλκέμεν, pro ἕλκειν præſ. inf. ε. 629.

Ε᾽λκηδὸν, Adverb. *luctando*, attrahendo, ut ſupplantetur, vel ſublimis ſternatur. Th. ἕλκω, ξω. traho. α. 392.

Ε᾽λλαβεν, a. 2. ind. Poët. pro ἔλαβεν, verb. λαμβάνω, capio, f. λήψομαι, p. εἴληφα, & Attice, εἴληφα, a. 2. ἔλαβον, ες, ε. Ϟ. 179.

Ε᾽λλάδ@, genit. ab Ε᾽λλας, άδ@, ᾶ, Græcia. ε. 651.

Ε᾽λλεδανοῖσι, dat. pl. Ion. *manipulis*. Th. εἰλέω, convolvo. α. 291.

Ε᾽λλοπας, *mutos*, acc. pl. q. d. ὧς ἐλλείπῃ ἡ ὄψ, quos deſerit vox, ab ἔλλοψ, οπ@, qui vocem edere nequit, ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, & λείπω, linquo. α. 212.

Ε᾽λπὶς, ἐλπίδ@, ἡ, ſpes. ε. 96. ἐλπίδα. acc. ε. 496.

Ε᾽λπόμεν@, ſperans, præſ. part. ab ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω. Th. ἐλπὶς, ίδ@, ἡ, ſpes. α. 66.

Ε᾽λυμα, τ@, τὸ, *remo*, ab ἕλαι, traho, Thema, εἰλέω, verſo. ε. 428. 434.

Ε᾽λύσαμεν, *liberavit*, a. 1. med. à λύω, ſolvo, f. σω, p. λέλυκα. Ϟ. 528.

Ε᾽λὼν, *arripiens*, a. 2. part. ab αἱρέω. Ϟ. 487.

Ε᾽μ᾽, pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, ego. ε. 394.

Ε᾽μαρνάσθην, 3. dual. imperf. med. à μάρναμαι, *pugno*. α. 238.

Ε᾽μὰς, acc. pl. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus, a, um. ε. 55.

Ε᾽μάχοντο, dimicabant. imperf. verbi μάχομαι, pugno, f. μαχήσομαι, p. μεμάχημαι. α. 301.

Ε᾽μβαλλε, conjicit, 3. imperf. pro ἐνέβαλλε. Th. βάλλω, λῶ, jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. α. 414. 453.

Ε᾽μβασίλευον, ες, ε, imperf. pro ἐνεβασίλευον, verbi ἐμβασιλεύω, regno in. Th. βασιλεὺς έ@, ὁ, rex. ε. 111. Ϟ. 71.

Ε᾽μβεβαὼς, inſiſtens, ἐμβεβαῶμι, f. g. pluſq. perf. part. act. per

cra-

crasin, pro ἐμβεβηκὼς, verb. ἐμβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, eo. α. 195. 324. ϑ. 12.

Ἐμεῖο, Ion. & poët. pro ἐμέο, & hoc pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ. α. 361.

Ἔμελλε, imperf. à μέλλω, f. μελλήσω, futurus sum. α. 126. ϑ. 552.

Ἔμελε, imperf. à μέλει, imperson. *curæ est*, p. μεμέληκε. ε. 145.

Ἔμμεν, Ionicè pro εἶναι, præs. inf. ab εἰμὶ, sum. ϑ. 500.

Ἐμμοίνα, *curabat*, imperf. à μοιράω, *curo*. Them. μόρος, ου, τὸ, animus. α. 368.

Ἐμήσατο, *paravit*, a. 1. m. à μήδομαι, f. ήσομαι, *cogito, machinor*. à μῆδος, ους, τὸ, cura. ε. 49. 95.

Ἔμιμνε, *mansit*, imperf. à μίμνω, *maneo*. Th. μένω, νῶ, *maneo*. ε. 97.

Ἐμίσγετο, imperf. pass. verb. μίσγομαι, idem quod μίγνυμαι, misceor. f. 1. μιχθήσομαι, præt. perf. μέμιγμαι, a. 1. ἐμίχθην, a. 2. ἐμίγην. ϑ. 56.

Ἐμμαπίως, adverb. *dicto citius*. q. d. ἅμα τῷ ἔπει, ab ἔπος, ους, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico. α. 442.

Ἐμμεμαυῖα, f. g. p. m. part. à μάω, *cupio*. α. 439.

Ἔμμεναι, *esse*, Æol. pro ἔμμεν, Dor. pro εἶναι. ab εἰμὶ, sum. ε. 270. ϑ. 400. 610.

Ἐμμενέως, fortiter, adverb. μένος, ους, τὸ, *robur*. α. 429. ϑ. 712.

Ἔμμορε, *sortitus est*, per metathesin pro μέμορε, præt. med. à μείρω, *divido, sortior*, præt. pass. μέμαρμαι & Att. εἵμαρμαι. ε. 345. ϑ. 414. 426.

Ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus, a, um, ab ἐμέ. Th. ἐγὼ, *ego*. ε. 269. ϑ. 164.

Ἔμπαλιν, *retro*, adverb. Them. πάλιν, *rursus*. ε. 145.

Ἐμπιλαδὸν, *juxta*. Adverb. Th. πέλας, *prope*. ε. 732.

Ἐμπιλάσαντες, *inter se committentes*, a. 1. part. pl. num. ab ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *prope*. α. 109.

Ἔμπεσε, *inciderat*, pro ἐνέπεσε, a. 2. ab ἐμπίπτω, *incido*. Th. πίπτω, cado, f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον, a. 2. part. πεσὼν. α. 420. 509.

Ἔμπης, *tamen*, Ionice pro ἔμπας. ε. 141. α. 259.

Ἔμπολιν, *prope*, adverb. ab ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *prope*. α. 371.

Ἐμπνείουσας, *inspirans*, a. 1. part. Th. πνέω, *flo, spiro*, f. πνεύσω, p. πέπνυμαι. ε. 506.

Ἐμπορίην, acc. Ion. ab ἐμπορία, ἡ, *mercatura*. Th. πείρω, *transeo*. p. m. πέπορα, unde est πόρος, ου, ὁ, via. hinc ἔμπορος, *mercator*. ε. 644.

Ἐν, *in*, præpositi. regit. dat. pro ἔνθα, *ibi*. ε. 202. 379. α. 204.

Ἔναιε, *habitabat*, imperf. à ναίω, habito. α. 14.

Ἐναλίγκιον, *similem*, ex ἐν & ἀλίγκιος, *similis*, q. ex α & λίγξω *resono, non absonus*, vel q. d. ἄλλῃ ἴσον. ε. 128. α. 88.

Ἐναντίοι, *hostes*, ab ἀντίος, adversus. Th. ἀντὶ, *contra*. α. 184.

Ἐνα-

Ἐναποψύχειν, *alvum exonerare, excernere*, præs. inf. ex ἐν, ἀπὸ, & ψύχω, f. ξω, *refrigero*. ε. 757.

Ἔναρα, τὰ, *spolia*, ab ἐναίρω, occido. α. 367.

Ἐναρίζω, f. ξω, idem quod ἐναίρω, *occido*. α. 194.

Ἐναρφόρος, *spoliator*, pro ἐναρηφόρος, *spolia ferens*, ab ἔναρα, τὰ, spolia, & φέρω, fero. α. 192.

Ἐνάτη, poëtice pro ἐννάτη, *nona*, ab ἐννέα, *novem*. ε. 770.

Ἔναυλος, ου, ὁ, *stabulum*. Them. αὐλὴ, ἡ, *aula, atrium*. Ϡ. 129.

Ἑνδεκάτη, *undecima*, ab ἓν, unum, & δέκα, decem. ε. 772. 774.

Ἐνδήμιοισι, *popularibus*, dat. pl. Ion. ab ἔνδημος, qui in populo est. hinc ἐνδήμιος νῦσος, est morbus cuidam populo peculiaris. Them. δῆμος, ου, ὁ, populus. ε. 223.

Ἔνδον, *intus*, adverb. hinc ἔνδοθεν, ex interiori loco. ἔνδοθι, intus. Ϡ. 964. ε. 31. 521.

Ἐνδυκέως, adverb. *valde accuratè*. ab ἐνδυκὴς, ές, ὁ, ἡ, *promptus, accuratus*. α. 427.

Ἔνδρυον, ου, τὸ, cor & medulla arboris, καρδία δ' δένδρου ἡ τὸ μέσον, der Kern vom Holtz. Th. δρῦς, υὸς, ἡ, quercus. ε. 467.

Ἐνέθηκε, a. 1. ind. verbi ἐνίθημι, *impono*, f. θήσω, p. τέθεικα, a. 2. ἔθλω. Ϡ. 174.

Ἐνείκῃ, *ferat*, a. 1. sub. ἐνεῖκαι, a. 1. act. infinit. ab ἐνείκω, idem quod ἐνέγκω, vel à φέρω, fero, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, Poëtice ἤνεικα, & abjecto augmento, ἔνεικα, ας. ε. 561. Ϡ. 784.

Ἔνειμαν, distribuerunt, a. 1. ind. à νέμω, f. μῶ, tribuo, præt. νενέμηκα, a. 1. ἔνειμα, p. med. νένομαι. ε. 222.

Ἕνεκα, propter, causa, adverb. ε. 162. ἕνεκ'. Ϡ. 983.

Ἐνέκειτο, *inerat*, 3. sing. imperf. ab ἔγκειμαι, f. κείσομαι. Th. κεῖμαι, jaceo. Ϡ. 145.

Ἐνέπνευσαν, a. 1. act. ab ἐμπνέω, *inspiro, aspira*. Th. πνέω, f. πνεύσω, flo, spiro. α. 131.

Ἐνεποιήσαντο, *duxerunt*, a. 1. med. verbi ἐμποιέω, *facio in*. Th. ποιέω, ῶ, facio. Ϡ. 7.

Ἐνέπων, *alloquens*, præs. part. Them. ἔπω, *dico*. a. 1. εἶπα. ε. 192. 260.

Ἔνερθε, *infra*, adverb. Th. ἔρα, ας, ἡ, *terra*. Ϡ. 720.

Ἐνέροισι, *inferis*, dat. pl. Ion. idem quod καταχθονίοις. Th. ἔρα, ας, terra. Ϡ. 850.

Ἔνη, ης, ἡ, *novilunium*. Th. ἔνος, seu ἐνιαυτὸς, annus. ε. 768.

Ἐνηέος, *placidæ*, gen. ab ἐνηὴς, ές, ὁ, *bonus, placidus*. Th. est ἐὺς, ἐός, ὁ, bonus. Ϡ. 65.

Ἐνήεργε, a. 1. m. ab ἐναίρω, occido. f. αρῶ. a. 1. ἔνηρα. Ϡ. 316.

Ἔνθ', pro ἔνθα, *hic, ibi*. ε. 165. 493. hinc ἐνθάπερ, idem quod ἔνθα. Ϡ. 586.

Ἐνθάδε, *hic, huc*, adverb. Th. ἔνθα. ε. 652. Ϡ. 775.

Ἔνθεν, *hinc*, adverb. de loco. Th. ἔνθα, *hic, illic*. α. 28. Ϡ. 9.

Ἐνθρέψασθαι, *inserere*, a. 1. inf. m. ab ἐντρέφω, *alo in*. Th. τρέ-

τρέφω, alo. f. θρέψω. p. τέτρεφα. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα. ε. 779.

Ἔνι, pro ἔνεστι, eſt. ε. 747.

Ἐνὶ, in, poët. pro ἐν. α. 276. ϑ. 297.

Ἐνιαύσια, quotannis, ab ἐνιαύσιος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, annuus. Th. ἐνιαυτὸς, annus, q. d. εἰς ἑαυτὸν ἑπανελθών. ε. 447. ϑ. 58. α. 87.

Ἐνιπάϑετο, repone, pro ἐγκαλάϑεσο, 2. ſing. a. 2. med. imperat. ab ἐγκαταπίθημι. Th. πίθημι, pono. ε. 27.

Ἐνίσσειν, proloqui, præſ. inf. pro ἐνέπειν. Th. ἔπω, dico, a. 1. εἶπα. ϑ. 369.

Ἐννάετες, novennio. ἐννατὴς, novennis. Th. ab ἐννέα. novem, & ἔτος, ου, τὸ annus. ϑ. 801.

Ἐννασήρω, dual. num. ab ἐννασήτης, ου, ὁ, novennis, ab ἐννέα, novem, & ἔτος, annus. ε. 434.

Ἐννέα, οἱ, αἱ, τὰ, novem, ἄκλιτον. ϑ. 56. 60. 76.

Ἐννέπετε, poët. dicite, pro ἐνίσπετε, præſ. imperat. ab ἐνίσπω. Th. ἔπω, dico. a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον. ε. 2.

Ἐννεσίῃσι, dat. pl. Ion. & poët. pro ἐνεσίαις, ab ἐνεσία, conſilium. ſicut σύνεσις, intelligentia, eſt à συνίημι, ita ἐνεσία ab ἐνίημι, immitto. Th. ἵω, mitto. ϑ. 494.

Ἔννηφιν, perendinum, ab ἔνη, ſeu ἐνὴ, vel ἔννη, ſeu ἐννὴ, vetus, (ſub. ἡμέρᾳ.) φι, eſt paragoge poëtica. Th. ἔνος ſeu ἐνὸς, annus. ε. 408.

Ἐννοσίγαιος, Neptunus, ab ἐνόω, moveo, & γαῖα, terra. α. 104 ϑ. 441.

Ἐννύχιος, α, ον, ſeu ἔννυχος, nocturnus, adject. Th. νὺξ, κτὸς, ἡ, nox. ϑ. 10. α. 32.

Ἐνόησε, ſenſit, ut & ἐνόησαν, a. 1. ind. à νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, mens. ε. 89. α. 410. ϑ. 488.

Ἐνοπλὴ, clamorem, ab ἐνέπω, dico. Th. ἔπω, dico. ϑ. 708.

Ἔνοσις, ιος, ἡ, motus, ab ἐνόω, moveo. Th. εἷς, ἑνὸς, unus. ϑ. 681. 849.

Ἐνοσίχθων, terræ quaſſator, ex ἐνόω, moveo, inde ἔνοσις, motus, & χθὼν, terra, quod terram moveat. Neptuni Epitheton. ε. 665.

Ἔνδος, intus, adverb. ε. 267. α. 312.

Ἔντοσθε, & ἔντοσθι, intus: idem quod ἐντὸς. ε. 540. 518. ϑ. 598.

Ἐντύνασθαι, a. 1. med. infinit. ab ἐντύνομαι, apparo. Th. ἔντεα ἔντη, τὰ, arma. ε. 630.

Ἐνυαλίοιο, gen. Ion. ab Ἐνυάλιος, ου, ὁ, Mars. Th. Ἐνυὼ, οῦς, Bellona. α. 371.

Ἐνυὼ, οῦς, ἡ, Bellona, ab ἐνύω, perimo. ϑ. 273.

Ἐξ, ex, præpoſit. reg. gen. ε. 148. 306. α. 76.

Ἐξάδιος, ου, ὁ, nomen viri. α. 180.

Ἐξαλαπάξῃ, diripiet, f. 1. Th. λαπάζω, ſive λαπάσσω, f. ξω. evacuo. ε. 187.

Ἐξαλέασθαι, evitare, a. 1. med. infin. Vide ſupra ἀλέασθαι. ε. 105. 756. 800.

Ἐξαμείβετο, imperf. Ion. abjecto

cto augmento, verbi ἐξαμείβομαι, *immuto*. Th. ἀμείβω, f. ψω, *commuto*.

Ἐξαπάτας, *blanditias*, acc. pl. ab ἀπάτη, dolus. Th. ἀπαλέω, *decipio*. ϑ. 205.

Ἐξαπάτησε, pro ἐξηπάτησε, a. 1. ind. Th. ἀπαλέω, f. ήσω. *decipio*, proprie πάτῳ ἀπάγω, à via aliquem abduco in devia, hinc ἐξαπατήσω, a. 1. ſub. s. 321. 371. ϑ. 889.

Ἐξαπαλίσκων, (alii legunt ἐξαπαφίσκων, *fallens*, quod ab ἀφάω, *palpo*) poët. idem quod ἐξαπαλέω. ϑ. 537.

Ἐξαῦτις, *denuo*, Adv. Th. eſt αὖ, *rurſus*. ϑ. 915.

Ἐξεγένοντο, *procreati ſunt*, a. 2. m. cum Genit. verbi ἐκγίνομαι, *enaſcor*. hoc à γείνομαι, naſcor. Vide in γείναλο. ϑ. 106. 126. 147. 263.

Ἐξέθορε, a. 2. act. ab ἐκθορέω, *proſilio*. Th. ϑόρω, vel ϑορέω, *ſalio*. ϑ. 281.

Ἐξῇ, *habebit*, f. 1. Th. ἔχω, habeo. a. 2. ἔσχον. s. 270.

Ἐξείης, poëtice pro ἑξῆς, *deinceps, ordine*. ϑ. 738. 809.

Ἑξήκοντα, *ſexaginta*. s. 562.

Ἐξελάαν, poëtica ᾱ α epentheſi, pro ἐξελᾶν: ab ἐξελάω, f. άσω, *expello*, p. ἐξήλαμαι. Th. ἐλαύνω. f. άσω. agito. ϑ. 491.

Ἐξελάσσι, *expellunt*. præſ. verbi ἐξελάω, ἐξέλασε, a. 1. act. verbi ἐλαύνω, f. άσω, p. κα. s. 222. ϑ. 820.

Ἐξείλετο, *exemit*. a. 2. m. ab ἐξαιρέομαι. Th. αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ἥρημαι, a. 2. εἷλον. s. 104. α. 89.

Ἐξελθεῖν, *exire*, a. 2. inf. ἐξελθοῦσα, a. 2. part. f. g. Th. ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον. p. med. ἐλήλυθα. s. 216. ϑ. 772.

Ἐξέμεν, f. 1. inf. pro ἔξειν Ionice. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. ϑ. 394.

Ἐξενάριξε, a. 1. ind. verbi ἐξεναρίζω, f. ξω. Th. ἐναίρω, *occido*. α. 329. ϑ. 289.

Ἐξέπλη, a. 2. indic. act. ab ἐξίπλημι. f. ἐκπλήσω, a. 2. act. ἐξέπτλω. s. 98.

Ἐξεσσύμενοι, a. 2. part. act. Th. ἐρείπω, f. ψω, *cado*. in a. 2. act. ἔρεπον. α. 174. ϑ. 704.

Ἐξερύσας, a. 1. part. ab ἐξερύω, *extraho*. Th. ἐρύω, f. ύσω, *traho*. s. 624.

Ἐξετέλεσσεν, & ἐξετέλεσσ', pro ἐξετέλεσσε, *perfecit*, a. 1. ab ἐκτελέω, *perficio*. ἐξετελεῖτο, imperf. paſſ. Th. τέλος, *finis*. s. 83. ϑ. 403. 881. 1002.

Ἐξεφάνθη, *emerſit*, a. 1. paſſ. ab ἐκφαίνω, *emergere facio*, pro ἐξεφάνθη, per epentheſin ϑ α. Th. φαίνω. f. νῶ. p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα. oſtendo. ϑ. 200.

Ἐξήμησε, a. 1. ind. *evomuit*, ab ἐξεμέω. f. έσω, vel ήσω. Them. ἐμέω, ῶ, f. έσω, *vomo*. ϑ. 497.

Ἐξῆρχον, *incipiebant, duces erant*. 3. pl. imperf. act. ab ἐξάρχω. Th. ἄρχομαι, *incipio*. α. 205.

Ἐξίκετ', *pervenit*, a. 2. med. ἐξικάνω, ω, στο. verbi ἐξικνέομαι, *pervenio*. Th. ἱκνέομαι, *ve-*

venio, f. ἐξόμαι, p. ἶγμαι, a. 2. med. ἠόμην. α. 471.

Ἐξιτὸν, verbale, οἷς οὐκ ἐξιτὸν ἐστι, quibus non exire licet. ab ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, eo. ϑ. 732.

Ἐξόπιθεν, poët. pro ἐξόπισθεν, adv. à tergo. ἐξοπίσω. ε. 88. Th. ὀπίσω, retrorsum, retro. α. 130.

Ἔξοχ', adv. pro ἔξοχα, excellenter, ab ἐξέχω, excello. Th. ἔχω, f. ἕξω & σχήσω, habeo. ε. 771.

Ἐοικὼς, ότος, part. præt. med. ab εἴκω, similis sum. hinc ἔοικα dicitur pro οἶκα, sicut ἐώργμαι pro ὤργμαι. ε. 233. α. 215.

Ἔολπα, præt. med. ab ἔλπομαι, spero. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, spes. ε. 271. 473.

Ἐόντος, ἐούσης, ἐόντα, gen. dat. & acc. ab ἐών, poët. pro ὤν, ab εἰμὶ, sum. ε. 29. 361. 474. ϑ. 32.

Ἑὸς, suus. hinc genit. Ion. ἑοῖο, pro ἑοῦ. ϑ. 472.

Ἐοῦσα, præs. part. f. g. ab εἰμὶ, sum. ε. 206. 290.

Ἐπ', pro ἐπὶ, in, præpos. ε. 34. 43.

Ἐπάγω, adduco. f. ἄξω, p. ἦχα, a. 2. ἤγην & Attice ἠγαγον. Th. ἄγω, duco. ϑ. 176.

Ἐπαινέσειε, probaverit, a. 1. act. opt. Æol. ab ἐπαινέω. Them. αἴνος, ου, ὁ, laus. ε. 12.

Ἐπαινῆς, gen. ab ἐπαινὴ, gravis. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus. ϑ. 768. 774.

Ἔπαισε, animum adjice, præs. imperat. ab ἐπαίσσω, f. σσω, præt. ἐπῆισα, a. 1. ἐπήισσα, hinc in sub. ἐπαισάσσω, ης, ῃ. p. m. ἐπῆιξα. ε. 273. 446.

Ἐπαΐων, auscultatorem. ε. 29.

Ἐπάλμενος, insiliens, præs. part. ex ἐπὶ & ἀλλόμενος, poëtice ἄλμενος. sic ἴκμενος, ἄεμενος, pro ἰκόμενος, ἀρόμενος. Th. ἄλλομαι, f. ἅλμαι, salio. ϑ. 815.

Ἐπαρέμμορον, sufficientem, præs. part. Vide ἄρεμμορον. ε. 599. 625.

Ἔπασσαν, 3. pl. a. 1. med. comederunt. à πάω, vel πάομαι, possideo, vescor. præt. pass. πέπαμαι. ϑ. 642.

Ἐπαυρεῖ, fruitur, ab ἐπαυρέω. qui fruitur aura, qui respirare potest. Th. αὔρα, ας, ἡ. ε. 238. 417.

Ἔπαχναν, a. 1. ind. vexavit, constrinxit. Th. πάχνη, ης, ἡ, pruina. unde παχνόω, ῶ. ε. 358.

Ἔπ', pro ἔπεα, acc. pl. ab ἔπος, εος, verbum, ab ἔπω, dico. α. 117. 326. ϑ. 84.

Ἔπεσσι, ingredi fecit. a. 1. act. activè capitur, verbi ἐπιβαίνω, ex ἐπὶ & βαίνω, εο, f. βήσομαι. p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ε. 578. 657.

Ἔπεσσι, dat. pl. Ion. pro ἔπεσι, & forte ita legendum: ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico. ε. 184. ϑ. 90.

Ἔπηκεν, a. 1. verbi ἐπιτίθημι, impono. f. ϑήσω, a. 2. ἔθην, α. 332.

Ἐπεὶ, postquam, quoniam. ε. 120. α. 110. 336.

Ἐπείγετο, festinabat; imperf. Th. ἐπείγω, urgeo, f. ξω. α. 21.

Ἔπειτα ἔπειτ' deinde. Th. εἶπα, postea. ε. 614. α. 332. ϑ. 193.

Ἐπέχευε, imperf. verbi ἐπιχέω-

μαι, *jaceo, superimpositus sum.* f. κείσομαι. Th. κεῖμαι, *jaceo.* ϑ. 143.

Ε'πιμβαλε, *injecit*, a. 2. act. pro ἐπενέβαλε, ab ἐπιμβάλλω, *superinjicio.* Th. βάλλω, αλῶ, *jacio*, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. ε. 98.

Ε'πιμβεβαὼς, *insistens.* perf. part. ab ἐπιμβαίνω. Th. βαίνω, eo. α. 324.

Ε''πιψε, *misit*, a. 1. ind. verbi πέμπω, *mitto*, f. ψω, p. φα. ϑ. 784.

Ε'πέπλων, ως, ω, *navigavi*, 1. sing. a. 2. act. vel imperf. ab ἐπιπλωμι, pro ἐπιπλέω, ad formam ἴδων, ως, ω, vel ἐδίδων, ως, ω, à δίδωμι, *do.* Th. πλέω, f. πλεύσω, *navigo.* ε. 684.

Ε'πιῤῥώσανϑ, 3. pl. a. 1. med. ind. ab ἐπιῤῥώννυμι. Th. ῥώννυμι, *confirmo, corroboro.* f. ῥώσω. p. ἔῤῥωκα. a. 1. ἐῤῥώσα. ϑ. 8.

Ε'πιστενάχιζε, *ingemiscebat.* imperf. à στεναχίζω, f. σω. Th. στενὸς, ὴ, ὸ, *angustus.* ϑ. 843.

Ε'πίστενε, ingemiscebat, imperf. à στένω, *gemo*, f. νῶ. Th. στενὸς, ὴ, ὸ, *angustus, arctus.* ϑ. 679

Ε'πέχϑ, 3. sing. a. 2. med. ab ἐπίχω, *animum attendo*, f. ἐφέξω, a. 2. ἔπιχον. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω & σχήσω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. ϑ. 177.

Ε''πεται, *sequitur*, præs. ind. Th. ἕπομαι, vel ἕπω. ε. 220.

Ε'πέτελλε, *imperabat*, imperf. act. ut ἐπετέλετ', imperf. pass. Th. τέλλω, inusitatum verbum. ϑ. 995.

Ε'πτέρπϑ, imperf. verbi ἐπτέρπομαι, *delector.* Them. τέρπω, f. ψω. *delecto.* ϑ. 158.

Ε'πέφανϑ, *apparebant*, 3. plur. plusq. perf. poët. pro πεφασμένοι ἦσαν, à φαίνομαι, *appareo.* f. 2. φανήσομαι, præt. pass. πέφασμαι, & Att. πέφασμαι, a. 2. ἐφάνην. α. 166.

Ε''πεφνε, *occidit*, imperf. à πέφνω, idem quod φένω, *occido.* p. m. πέφονα. ε. 148. α. 57.

Ε'πέφραδε, a. 2. ind. act. ἐπιφράζω, *induco, indico.* f. σω. p. κα. a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα. Th. φράζω, dico, memoro. ϑ. 74. 162.

Ε'πεφράσατϑ, *excogitavit*, a. 1. m. Poët. pro ἐπεφράσατϑ. Th. φράζω, *dico.* ϑ. 160.

Ε'πέφυκεν, *enata erant*, imperf. verbi πέφυκα, idem quod φύω, nascor. f. σω. a. 2. ἔφυν. α. 76. ϑ. 673.

Ε'πέχειν, *abstinere*, præs. inf. Th. ἔχω, f. ἕξω. ε. 134.

Ε'πέων, gen. pl. ab ἔπος, ϵος, τὸ, *verbum.* Th. ἔπω, dico. ε. 401.

Ε'πήγαγε, *adduxit.* Atticè pro ἐπῆγε, præt. m. vel a. 2. act. Th. ἄγω, *duco*, f. ξω. ε. 240.

Ε'πήϊος, ὄς, ὁ, *annuus.* Th. ἔτος, ϵος, τὸ, *annus.* ε. 31. 515.

Ε'πῆν, *aderat*, imperf. ab εἰμὶ, sum. ε. 114. 598. ϑ. 799.

Ε'πὴν, *postquam*, ex ἐπὶ, & ἦν, pro ἂν, & hoc pro ἐάν. ε. 289.

Ε'πήνησαν, *laudarunt*, aor. 1. Poëtice, pro ἐπῄνεσαν, ab αἰνέω. Th. αἶνος, laus. ϑ. 664.

Ε'πλώϑη, *completa erat.* a. 1. pass.

pass. ind. ab ἐπαύω, *expedio*. Th. ἀύω, item, ἀύτω, *perficio*. α. 311.

Ἐπήρατος, *amabilis*. Th. ἐράω, άσω, *amo*. ε. 63. Ϟ. 67.

Ἐπηρεφέας, *coopertis*, ab ἐπηρεφής, *tectus*. & hoc ab ἐρέφω, ψω, *tego*. Ϟ. 598.

Ἐπὶ, præpositi. regit gen. dat. & acc. ε. 250. α. 76. 306.

Ἐπιβήμεναι, conscendere, a. 2. inf. Æol. pro ἐπιβῆναι. Ἐπιβησέμεν, Ion. pro ἐπιβήσειν, f. 1. inf. Ἐπιβάντες, ἐπιβᾶσα, aor. 2. part. ab ἐπιβαίνω, *conscendo*, f. βήσομαι, p. βέβηκα, aor. 2. ἔβην. α. 40. Ϟ. 396.

Ἐπιδείελα, adv. *post meridiem*, à δείλη, ης, ἡ, *tempus pomeridianum*, q. à δέω & ἔλη, quum solis splendor deficere incipit. Malo ἐπὶ δείελα, circa pomeridianum tempus. ε. 808. 819.

Ἐπιδέρκεται, *inspicit*, præs. ind. Th. δέρκω, *video*. f. 2. δερκέω, a. 2. ἐδέρκον. ε. 266.

Ἐπιδώσω, *dabo*, f. 1. verbi δίδωμι, *do*, a. 2. ἔδων, ως, ω. ε. 394.

Ἐπιείκελος, *similis*. Th. εἴκω, ξω, *similis sum*. α. 182. Ϟ. 207.

Ἐπιθείς, *imponens*, a. 2. part. act. Them. τίθημι, *pono*, a. 2. ἔθην. ε. 695.

Ἐπίθημι, ης, ἡ, *accessio*, *additio*. Th. τίθημι. *pono*. ε. 378.

Ἐπίθοντο, *obtemperarunt*, 3. pl. a. 2. med. à πίθομαι, *assentior*, a. 2. m. ἐπιθόμην, p. m. πέποιθα. præt. pass. πέπεισμαι, f. 1. pass. πεισθήσομαι. ε. 69. Ϟ. 474.

Ἐπὶ--θορε, a. 2. act. à θορέω, *salio*. α. 321.

Ἐπιθρώσκουσα, *insiliens*, pr. part. f. g. Th. θρώσκω, *salio*. α. 438.

Ἐπίκλησιν, acc. ab ἐπίκλησις, *cognominatio*, ab ἐπὶ, & καλέω, f. έσω, *voco*. Ϟ. 207.

Ἐπίκλοπος, *furax*. Th. κλέπτω, ψω, *furor*, p. m. κέκλοπα. ε. 67. 78.

Ἐπίκουροι, *auxiliarii*, ab ἐπίκουρος, ε, ὁ, *auxiliator*. Ϟ. 815.

Ἐπικρατέουσα, pl. num. part. præs. ab ἐπικρατέω, *prævaleo*. Th. κράτος, *robur*. α. 308.

Ἐπικρατέως, Poët. pro ἐπικρατῶς, adv. *valide*. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*. ε. 204.

Ἐπικυρτώσαντε, *attollentes*, Poëtice dualis num. part. præs. ab ἐπικυρτόω, ῶ, *incurvo*. Th. κυρτός, ή, ὁ, *curvus*. α. 234.

Ἐπιλήθεο, *oblivisce*, Ion. pro ἐπιλήθου, præs. imper. verbi ἐπιλήθομαι, *obliviscor*. Th. λήθω, f. σω, *lateo*, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα. ε. 273. Ϟ. 102.

Ἐπιμάρτυροι, testes. Th. μάρτυς, υος, ὁ, ἡ, ἡ, *testis*. α. 20.

Ἐπιμειδήσας, *arridens*, a. 1. part. act. Th. μειδάω, f. ήσω, *rideo leniter*. Ϟ. 547.

Ἐπιμετρήσω, *mutuo dabo*, f. 1. ab ἐπιμετρέω, in mensura addo. Them. μέτρον, τὸ, *mensura*. ε. 395.

Ἐπιμηθεύς, nomen viri. ε. 85.

Ἐπιμίσγεται, *commiscetur*, præs. ind. à μίσγω, pro μίγνυμι, *misceo*, f. ξω. Ϟ. 802.

Ἐπιμωμητὴ, *vituperabilis*, ή. Th.

μῶμος, ου, ὁ, *dedecus.* ε. 13.

Ἐπιόντα, *accedentem*, a. 2. act. part. ab ἔπειμι, *accedo.* Th. εἶμι, *eo.* ε. 673. α. 333. 425.

Ἐπίορκον, *perjurium.* Th. ὅρκος, ου, ὁ, *jusjurandum.* ε. 280. 802. θ. 232.

Ἐπιπάγχυ, *prorsus*, adv. πάγχυ, pro πάνυ, *valde.* ε. 262.

Ἐπιπειθόμενος, *obtemperans*, præs. part. à πείθομαι. Vide in ἐπίθοντο. α. 369.

Ἐπιτελομένοιο, gen. Ion. *volventε*, ἐπιτελόμενος, pro ἐπιπελόμενος. Th. πέλομαι, *sum.* α. 87. θ. 493.

Ἔπιτνον, *implebant*, 3. pl. a. 2. act. à πιτνάω, pro πιμπλάω, vel πίμπλημι, *impleo.* a. 2. ἔπιτνον, ſicut à πιμφάω, ἔπιμφνον. Them. πλέος, ου, ὁ, *plenus.* α. 291.

Ἐπιπνείουσι, *inſpirant*, præſ. ind. Them. πνέω, f. πνεύσω, ſpiro. θ. 872.

Ἐπίῤῥοθοι, ex ἐπὶ, & ῥόθος, ου, ὁ, *undarum fremitus.* ἐπίῤῥοθος, ου, ὁ, ἡ, *auxiliator*, *utilis.* ε. 558.

Ἐπισμυγερὴ, *ærumnoſa*, ἡ. Th. σμύχω, *vaſto*, f. ξω. α. 264.

Ἐπισπορέλλω, *iteratam ſationem.* Th. σπείρω, f. σπερῶ, ſero. ε. 444.

Ἐπισταμένως, *ſcienter*, adverb. ab ἐπίσταμαι, *ſcio*, ex ἐπὶ & ἵστημι, ſcio. α. 107. θ. 87.

Ἐπισταδὰδὸν, Adv. *ornate*, *ſuccincte.* Th. στέλλω, *mitto.* item, *orno*, f. στελῶ, p. ἔσταλκα, a. 1. ἔστειλα, p. m. ἔσταλα. α. 287.

Ἐπιστρέφεται, convertitur, præſ. ind. à στρέφω, verto, f. ψω, p. ἔστροφα, a. 2. ἔστραφον. θ. 753.

Ἔπισχε, præſ. act. imperat. *cohibe*, *inhibe*, ab ἴσχω, pro ἔχω, *inhibeo.* α. 446. hinc ἐπίσχεθον, in dual. α. 350.

Ἐπιτέλλεται, *exoritur*, præſ. ind. hinc ἐπιτελομένων, Æol. pro ἐπιτελομένων, part. præſ. gen. pl. f. g. Th. τέλλω, verbum inuſitatum. ε. 381. 565.

Ἐπίφρονα, acc. ſing. ab ἐπίφρων, ονος, ὁ, ἡ, *prudens.* Th. φρὴν. θ. 122. ἐπιφροσυνῇσι, dat. pl. Ion. pro ἐσιφροσύνας, ab ἐπιφροσύνη, prudentia. θ. 122. 661. 896.

Ἐπιχθονίοις, *in terris verſantes.* idem quod ἐπίγειοι, οἱ ἐπὶ τῇ χθονὶ ὄντες. ἐπιχθονίοισι, dat. pl. Ion. ex ἐπὶ & χθὼν, ονὸς, ἡ, terra. ε. 122. θ. 372.

Ἐπιψαύων, præſ. part. ab ἐπιψαύω, *contingo.* Th. ψαύω, idem quod ψάω, tango. α. 217.

Ἔωλε, perſyncopen, pro ἐπέλει, *facta eſt*, à πέλομαι, ſum. item, ἔωλεν, imperf. pro ἔπελεν. θ. 425. 836.

Ἔμπαλιν, Adv. *prope*, ab ἐμπελάζω, *appropinquo.* Th. πέλας, prope. α. 372.

Ἐποίησεν, a. 1. ind. ἴχνος ποιεῖν, veſtigium facere. à ποιέω, *facio.* ε. 678.

Ἐπόμόσσῃ, 3. ſing. a. 1. act. ſubj. Poetice, pro ἐπομόσῃ, *juraverit*, ab ἐπόμνυμι f. ἐπομόσω. Th. ὄμνυμι, *juro*, f. ὀμόσω, p. ὤμοκα. θ. 793.

Ἔπτη-

Ε᾽ποντο, 3. pl. præf. ἑπονθο, *sequebantur*, pro εἵποντο abjecto augmento, imperf. Ion. ab ἕπω, *sequor*. ſ. 403. α. 277.

Ε᾽ποπτεύειν, *inſpicere*. Th. ᾽όπτομαι, video, p. m. ὤπα, a. 1. ὤφθω. ſ. 765.

Ε᾽πόρουσεν, a. 1. ind. *irruit*, ex ἐπὶ, & ὀρύω, f. ὀω, *impetu feror*. Th. ᾽όρω, *concito*. f. ῥῶ vel ρσω, α. 442. 452.

Ε᾽πος, ους, τὸ, *verbum*. Them. ᾽έπω, dico. ſ. 451. α. 330.

Ε᾽ποτᾶτο, *volabat*, 3. ſing. imperf. med. à ποτάομαι, *volo*, à ποτὴ, ῆς, ἡ, *volatus*. Th. πέτομαι, vel πτάομαι, *volo*. α. 222.

Ε᾽ποτρωύειν, *inſtigare*, præſ. inf. act. Th. ὀτρωύω, f. ύνω, *incito*, p. γκα. ſ. 595.

Ε᾽πρησε, a. 1. ind. pro ᾽έπρησε, à πρήθω, *incendo*. ϑ. 856.

Ε᾽πτά, ſeptem. α. 272.

Ε᾽πταπόδην, *ſeptempedalem*, acc. ab ἑπταπόδης, ex ἑπτά, & πούς, ποδὸς, *pes*. ſ. 422.

Ε᾽πτάπορον, acc. ſing. nomen fluvii, q. d. *habens ſeptem vias*. ϑ. 341.

Ε᾽πτάπυλος, *ſeptem portas habens*, à πύλη, ης, ἡ, *porta*, & ἑπτὰ, *ſeptem*. ſ. 161. α. 49.

Ε᾽πτοίητο, *evolat*, 3. ſing. præt. paſſ. à πτοέω, Poëtice πτοιέω, *terrefacio*, *attonitum reddo*. πτόομαι, *attonitus ſum*. item, *animo ſpectu attento*. quæ ſignificatio huc quadrat. ſ. 445.

Ε᾽πώνυμον, ου, τὸ, nomen è re impoſitum, ex ἐπὶ, & ᾽όνομα, ατος, τὸ, nomen. ϑ. 144. 282.

Ε᾽πῶρσε, *concitavit*, 3. ſing. a. 1. act. ab. ἐπόρω, *concito*. Them. ᾽όρω, ῥῶ, & ρσω, *concito*. α. 69.

Ε᾽ρᾳζ, pro ᾽έρᾳζε, Adv. ad locum, *in terram*, *humi*. Th. ᾽έρα, ερας, ἡ, terra. α. 174. 268.

Ε᾽ρᾳζε, humi. in proſa χαμαὶ. adverb. ſ. 419. 471.

Ε᾽ρᾶσατο, a. 1. m. *amavit*, pro ἐράσατο Poëtice; ab ἐράω, *amo*, f. άσω. hinc ἐρατὸς, *amabilis*, *jucundus*, & ἐραστεινὸς, ἡ, ὸν, *amabilis*. ϑ. 70. 136. 915.

Ε᾽ρατὼ, όος, οῦς, ἡ. *Erato*, nomen mulieris vel Muſæ, ab ἐράω, amo. ἐρατὴ, amabilis. ϑ. 78. 247.

Ε᾽ργάζοντο, *operantur*, ἠργάζοντο, imperf. pro εἰργάζοντο, abj. augmento. ἐργάζου, pro ἐργάζυ, Dorice, præſ. imperat. ἐργάσαιο, a. 1. med. opt. εἴργασμαι, p. paſſ. Th. ᾽έργον, *opus*. ſ. 43. 150. 297. 312.

Ε᾽ργμαι, *operi*, dat. ſing. pro ῥέγμαι, per metatheſin, à ῥέζω, ᾽ῥέξω, & per metatheſin ᾽έρξω, facio. ſ. 799. ϑ. 823.

Ε᾽ργον, *opus*. ᾽έργοιο, gen. Ion. pro ᾽έργου. ᾽έργ᾽, pro ᾽έργα. ſ. 20. 21. 389. ϑ. 146.

Ε᾽ρδειν, *facere*, præſ. inf. ab ᾽έρδω, idem quod ῥέζω. ſ. 35. ϑ. 417.

Ε᾽ρεβος, εος, τὸ, *Erebus*, eſt nomen gehennæ, *caligo*. ἐρέβεσφιν, ex orco, ἐρέβεσφι pro ἐρέβεσς, φιν, eſt paragoge Poëtica. ἐρεβεννὴ, *caliginoſa*, ab ᾽έρεβος, εος, τὸ, *caligo*. ſ. 17. ϑ. 125.

Ε᾽ρειπομένης, *diruta*, præſ. part.

paſſ. ab ἐρείπω, *diruo*. f. ψω. ϑ. 704.

Ἐρεμνῆς, gen. ſing. quaſi ἐρεβεννῆς, ab ἐρεμνὴ, *obſcura*. Th. ἔρεβος, εος, τὸ, *orcus*. α. 444. ϑ. 334.

Ἐρᾰδμὸν, per ſyncopen, pro ἐραδεμὸν, vel potius pro ἐραδμὸν, à Themate ἐράδω, *inveſtigo*. Vide Th. ἐράζω, f. ξω, *ruſto*, a. 2. ἤραγον. Alii ἐράδμον, Doricè, pro ἐράδμον, ab εἴρω, ſeu ἐρέω, *dico*. ε. 474.

Ἐρέω, dico. Th. εἴρω, dico. ε. 200. 284. α. 330.

Ἐρεβρύχω, *valde mugientis*, Ion. pro ἐρεβρύχου, ab ἐρεβρύχης, ου, ὁ, *valde mugiens*, ex ἐρε quod in compoſitione valet *valde*, & βρύχω, ξω, *ſtrideo*, *frendeo*. ϑ. 832.

Ἐρεγδούποιο, gen. Ion. ab ἐρέγδουπος, ου, ὁ, ἡ, Poëtice pro ἐρέδουπος, *valde ſonans*. Th. δοῦπος, ου, ὁ, ſonitus. ϑ. 41.

Ἔρεζε, *certabat*, imperf. pro ἤρεζε, ab ἐρίζω, certo. Them. ἔρις, *lis*. α. 5. ϑ. 534.

Ἐρεθηλὴς, έος, ὁ ἡ, Ion. pro ἐρεθαλὴς, *valde vireſcens*, ex ἐρε, intenſiva particula, & θάλλω, *vireo*. ϑ. 30.

Ἔρεθος, ἡ, *ancilla*, *famula*, ab εἶρος, εος, τὸ, *lana*. hinc ἔρεθος, ου, ἡ, *ancilla*, *quæ lanificium exercet*. ε. 600.

Ἐρεκλυτὸν, *valde ſonantem*, ex ἐρε *valde* (quæ eſt particula in compoſitione tantum uſitata, intendens ſignificationem) & ex κτυπος, ου, ὁ, *ſonus pulſu factus*, per proſtheſin ϝ κτύπος, à τύπος, ου, ὁ. Th. τύπτω, *pulſo*, *verbero*. ϑ. 456. 930.

Ἐρικυδὴς, έος, *valde glorioſus*. Th. κῦδος, εος, τὸ, gloria. ϑ. 988.

Ἐρίμυκον, *valde mugientem*, à μυκάω, *mugio*. boum proprium. ε. 788.

Ἐρινὺς, ύος, ἡ. *Furia*, peccatorum ultrix. in acc. pl. ἐρινύας, ἐρινῦς. ε. 801. ϑ. 185.

Ἔριπε, *cecidit*, a. 2. Ionic. Th. ἐρείπω, *everto*, f. ψω, item, *cado*. α. 423.

Ἔρις, ιδος, ἡ, *lis*. acc. τλιὴ ἔριδα, & ἔριν. ε. 28. α. 148.

Ἐρίουντες, *antecedentes*, a. 1. part. ab ἐρίζω, f. ιουω. *contendo*, *certo*. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis. ε. 437.

Ἐριῶθινὴς, έος, ὁ ἡ, *valde potens*: ab ἐρι, particula in compoſitione tantum uſitata, intendens & augens ſignificationem eorum quibuſcum componitur; & σθένος, εος, τὸ, *robur*, *vis*. Th. σθένω, *valeo*, *poſſum*. ε. 414. ϑ. 4.

Ἐριτιμαφέοιο, gen. Ion. *valde tonantis*. Th. τιμαφάω, ήσω, *magnos ſtrepitus edo*. ϑ. 315.

Ἐρίφων, gen. pl. ab ἔριφος, ου, ὁ, *hœdus*, q. ἦαρ φαινόμενος, quod vere naſci ſoleat. ε. 541.

Ἐρμῇ, dat. ſing. ab Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius*. ab εἴρω, *dico*, *nuntio*. Ἑρμείω, acc. Ion. pro Ἑρμείαν. Ab Ἑρμείας, dicitur etiam Ἑρμιὰς, Poëtice, pro Ἑρμῆς. ε. 68. ϑ. 444.

Ἔρξῃ, f. 1. ab ἔρδω. Th. ῥέζω, f. ῥέξω, & per

& per metathesin, ἔρξω. hinc ἔρξας, a. 1. part. s. 325. 708.

Ἐ'ρόεσσα, f. g. in masc. ἐρόεις, ωθος, *amabilis*: ἔρως, ωτος, ὁ, in malam partem accipitur; ἔρος vero in bonam. Them. ἐρέω, *amo*. ϑ. 120. 245.

Ἔ'ρος, ε, ὁ, *Amor*. Th. ἐρέω, *amo*. ϑ. 120. 201.

Ἔ'ρρηξε, *perrupit*, a. 1. act. à ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, *frango*, f. ξω, a. 2. ἔρραγον, p. m. ἔρρηγα. α. 140. 415.

Ἐ'ρριγυῖα, *formidanti*, præs. part. act. ab ἐρρίγω, *formido*, quod est ab ἔρριγα, præt. med. verbi ῥιγέω. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor, frigus*. α. 228.

Ἔ'ρριψε, a. 1. ind. verb. ῥίπτω, *abjicio*, f. ψω, p. ἔρριφα, a. 1. ἔρριψα, a. 1. part. ῥίψας, a. 2. ἔρριπον, p. m. ἔρριπα. ϑ. 181.

Ἐ'ρρώοντο, *ruebant*, 3. pl. pluſq. Poëtice, pro ἔρρωντο, à ῥώννυμι, *roboro*, f. ῥώσω, à ῥώω, hujus passivum ῥώομαι, *roboror*. item *fluo, ruo*. in imperf. ἐρρώοντο, *festinabant, ruebant*. α. 230.

Ἐ'ρυθείῃ, dat. sing. nomen proprium loci, ab Ἐ'ρυθεία, ας, ἡ. ϑ. 290. 983.

Ἐ'ρύκῃσι, *abducat*. præs. act. opt. ab ἐρύκω, *inhibeo*, f. ἐρύξω. s. 28.

Ἐ'ρύσσαι, a. 1. act. infin. ponitur pro imperativo, ἔρυσσο, pro ἐρύεσο, & ἔρυτ', pro ἔρυσο, ab ἐρύομαι, quod idem est cum ῥύομαι, *libero*. hinc ἔρυμα, τος, τὸ, *munimentum*, ab ἐρύομαι, *custodio*. s. 534. 622. ϑ. 304.

Ἐ'ρυσσάμενοι, *currum trahentes*, pro ἐρυσαρμάτους, per metaplasmum, ut ait Eustarhius, in Ἰλιαδ. π. ex ἐρύω, ἐρύσω, traho, & ἅρμα, τος, τὸ, *currus*. α. 369.

Ἐ'ρυσσάμενος, *extractus*, Poëtice, pro ἐρυσάμενος, a. 1. part. med. ab ἐρύω, f. ύσω, traho, α. 457.

Ἔ'ρχεται, præs. ind. ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον, p. m. ἦλυθα. s. 417. α. 439. ϑ. 91.

Ἐ'ς, Poëtice, pro εἰς, *in*. ἐς φάος, in lucem. ϑ. 626.

Ἔ'σαν, 3. pers. pl. imperf. per systolen Poëticam, pro ἦσαν, ab εἰμὶ, sum. α. 161. 245. ϑ. 586.

Ἔ'σθειν, præs. inf. ab ἔσθω, *comedo*, & hinc ἐσθίω, *idem*. s. 276. ϑ. 773.

Ἐ'σθλὸς, ἡ, ὸν, bonus, a, um. dat. pl. Ion. ἐσθλοῖσιν. s. 119. 212.

Ἐ'σίδῃ, *inspexerit*, poëtice pro εἰσίδῃ. 3. singul. a. 2. act. subj. ab εἰσείδω, *intueor*. Th. εἶδω, video, f. εἴσομαι, aor. 2. εἶδον, & ἴδον. s. 608. ϑ. 32.

Ἐ'σκάτθετο, *condidit*, pro εἰσκατέθετο. a. 2. m. 3. pers. sing. verbi εἰσκαταθήμι. Th. τίθημι, *pono*. a. 2. m. ἐθέμην, ου, το. ϑ. 890.

Ἔ'σκε, poëtice pro ἦ, *erat*, ab εἰμὶ, sum. s. 150.

Ἐ'σκέδασ', *dispersit*, pro ἐσκέδασε, a. 1. ind. à Th. σκεδάω, vel σκεδάννυμι, *dissipo*, f. σω. s. 95.

Ἐ'σκομίσσαι, *importare*, a. 1. inf. act. à κομίζω, *porto*. Th. κομέω, *curo*. s. 604.

Ἐσμιφήνων, *stridebat*, a. 1. act. à σμιφαίω, *fragorem edo*. & ἐσμιφήιζον, imperf. à σμιφηίζω. Th. σμιφαίω. Ϟ. 679. 693.

Ἑσπερίδες, Heſperides, ab ἕσπερος, ου, ὁ, *veſper*. *Heſperides*, h.e. Tzetze interprete, *veſpertinæ horæ*. quibus curæ ſunt poma, h.e. *quo tempore ſtellas in cælo videmus*, tanquam poma. Ϟ. 215. 275.

Ἕσπετο, poëtice pro εἵπετο, *ſequebatur*, imperf. paſſ. ab ἕπομαι, *ſequor*. poëtice pro ἕπομαι. ἕσπεσθε, pro ἕπεσθε, præſ. imperat. verb. ἕπω, *ſequor*. Ϟ. 114. 201.

Ἐσσαμένη, a. 1. m. part. f. g. ἠέρα ἐσσαμένη, *aëre involuta*. pro ἐσαμένη. τὸ σίγμα poëtice duplicatur. ab ἕννυμι, f. ἕσω, *induo*. Th. ἕω, *induo*. ε. 124. 221. 534.

Ἔσσεται, erit, & ἐσσεῖται, pro ἔσεται, f. 1. ex εἰμὶ, ſum. ε. 182. 501. ἔσσεαι, eris, pro ἔσῃ. ε. 308.

Ἐσσόμεθα, & ἐσσομένοισι, fut. 1. part. verbi εἰμὶ, ſum. ε. 56. Ϟ. 32.

Ἐσσυμένως, *certatim*, *cum impetu*, adv. pro σεσυμένως, per metatheſin. Th. σείω, σεύω, poëtice σύω, *concutio*. α. 340. Ϟ. 181.

Ἔσσυτ', perf. paſſ. pro ἔσσυται, *irruit*, pro σέσυται, per metatheſin. à σεύω, f. σεύσω, p. σέσευκα, præt. paſſ. σέσευμαι, ubi abjecto ε & facta metatheſi eſt ἔσσυμαι. Th. σείω, f. σείσω, *concutio*. α. 458.

Ἔσται, erit, per ſyncopen pro ἔσεται, f. 1. verbi εἰμὶ, *ſum*. ε. 34. 191. 476.

Ἐστάλατ', *ſuccinctas habebant*, pro ἐσταλάατο, 3. pl. præterit. paſſ. Ion. pro ἐσταλμένοι εἰσί. Th. στέλλω, *orno*. στέλλομαι, *veſtibus ornor*. f. 2. στελῶ, p. ἔσταλκα, a. 1. ἔστειλα. præt. paſſ. ἔσταλμαι, p. m. ἔστελμαι. α. 238.

Ἑστάοτ', pro ἑστάοτε, *ſtantes*, part. act. dualis num. ab ἵστημι, *ſto*. f. στήσω. præt ἕστακα. in part. præt. ἑστακὼς, & per ſyncopen ἑστὼς, ὁτ. pro quo ἑστηὼς. Ϟ. 519. item ἑστὼς, ὧτος. α. 61. 747.

Ἕστασαν. *ſtabant*, 3. pl. imperf. act. ab ἵστημι, *ſto*. α. 196.

Ἑστᾶσι, ſtant, 3. pl. præſ. act. ab ἵστημι, quod poëtis idem eſt quod ἵστημι, ſto. Ϟ. 796.

Ἔστεφάνωται, *cinctum eſt*, præt. perf. paſſ. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται. hinc in pl. perf. ἐστεφάνωνται, à στεφανόω. Them. στέφω, *corono*. α. 204. Ϟ. 382.

Ἔστη, ſtetit, a. 2. ab ἵστημι, f. στήσω, p. ἕστηκα. α. 361. Ϟ. 745.

Ἐστήριχται, *firmatæ ſunt*, 3. ſing. præt. hinc ἐστήριχτο, in pl. perf. à στηρίζω, f. ξω, *ſtatuo*. α. 218. Ϟ. 779.

Ἑστίῃ, dat. Ion. pro ἑστίᾳ, ab ἑστία, ας, ἡ, *focus*. item *Veſta*, quæ vox hinc orta eſt. Dicitur & Ion. ἱστίη. ε. 732. Ϟ. 454.

Ἔστι, ἐστὶ, ἐστὶν, *eſt*, *licet*. ab εἰμὶ, *ſum*. ε. 36. ἐς'. Ϟ. 720.

Ἐστονάχιζον, *ſonum excitabant*, imperf. verbi στοναχίζω. Th. στόναχος, ου, ὁ, *ſonus*. Ϟ. 706.

Ἐχε-

Ε᾽σχαλῆ, *extrema*, dat. ab ἔσχατα, extremitas rei alicujus. Th. ἔσχαλος, η, ὁ, *ultimus*. Θ. 275.

Ε᾽σχον, *obtinuerint*, a. 2. ab ἔχω, *habeo*, f. ξω. s. 125. Θ. 113.

Ε᾽στω, *esto*. 3. sing. præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum*. s. 368.

Ε᾽ταῖρος, *amicus*, acc. ἑταῖρον, & ἔταρον, poëtice. s. 181. 705. 714.

Ε᾽ταμὼθη, *extentum est*, a. 1. pass. à ταμόω. f. σω. p. κα. Th. τείνω, tendo. Θ. 177.

Ε᾽τεα, acc. ἔτεας, pro ἔτους, gen. sing. ab ἔτος, *annus*. s. 129. 171. 694. Θ. 803.

Ε᾽τεκ᾽, pro ἔτεκε, *peperit*, a. 2. act. verb. τίκτω, pario. f. τέξομαι, a. 1. pass. ἐτέχθω. p. m. τέτοκα. Θ. 60. 211. 287. 295.

Ε᾽τελέωθη, 3. person. a. 1. pass. à τελέω, *ad finem perduco*. f. έσω. Them. τέλος, εος, *finis*. Θ. 59.

Ε᾽τεροζήλως, *inique*, adverb. ab ἑτεροζήλος, qui alio zelo ducitur. ab ἕτερος, *alius, diversus*, & ζῆλος, ε, ὁ, *æmulatio*. Θ. 544.

Ε᾽τερος, ἑτέρη, *alter, alius*: ἑτέρηφι, pro ἑτέρη, nominat. f. g. φι per paragogen additur. s. 187. 214. ἑτέρηφι. Θ. 752.

Ε᾽τέρωθε, θεν, *ex altera parte*, adverb. ab ἕτερος. α. 184. 281. Θ. 676.

Ε᾽τέτυκτο, *factus erat*, 3. singul. plusq. perf. poëtice, pro ἐτέτυκτο. à τεύχω. f. ξω. *fabricor*. α. 208.

Ε᾽τήκετο, *liquescebat*, imperf. verbi τήκω, & Dor. τάκω, f. ξω. *liquefacio*. p. med. τέτηγα. Θ. 862.

Ε᾽τήτυμα, *vera*, pro ἔτυμα, per poëticam epenthesin syllabæ τη. Th. ἔτυμος, *verus*. s. 10.

Ε᾽τικτεν, genuit, imperfect. verb. τίκτω, pario. f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον. a. 2. sub. τίκω. a. 1. pass. ἐτέχθω. p. m. τέτοκα. Θ. 45. &c.

Ε᾽τι, *adhuc*. s. 156. α. 176. Θ. 428.

Ε᾽τινάσσετο, *concutiebatur*, imperf. à τινάσσω, *quatio*, f. ξω. Θ. 680.

Ε᾽τισε, *coluit*. a. 1. ind. à τίω, *honoro*. α. 10.

Ε᾽τλαίνετο, *extendebatur*, imperf. à τλαίνω, quod à τείνω, *tendo*, f. νῶ, p. τέτακα. α. 229.

Ε᾽τλη, *sustinuisset*, 3. sing. a. 2. à τλῆμι, *tolero*, f. τλήσω, p. τέτληκα, a. 2. ἔτλην. Th. ταλάω, άσω, *suffero*, hinc per syncopen τλάω & τλῆμι. α. 73.

Ε᾽τραπ᾽, *evertit*, a. 2. act. à τρέπω, verto. a. 2. ἔτραπον, f. ψω, p. φα, p. m. τέτροπα. α. 456. Θ. 58.

Ε᾽τραπον, imperf. *uvas calcabant*, à novo verbo τραπάω, formatum à fut. 2. τραπῶ, verb. τρέπω, *verto*. α. 301.

Ε᾽τρεφε, *nutrivit*, imperf. act. ἐτρέφετ᾽, pro ἐτρέφετο, imperf. pass. à τρέφω, f. θρέψω, *alo*, p. τέτροφα, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. s. 130. Θ. 107.

Ε᾽τρύγων, *vindemiabant*, 3. pl. imperf. pro ἐτρύγοσαν, à τρυγάω. Thema τρύγη, ης, ἡ, *tri-*

ticum, vindemia. α. 292.

Ε᾽τύμοισιν, *veris*, dat. pl. Ion. ab ἔτυμος, ος, ὁ, ἡ ἡ, *verus*. Vide paulo ante ἐτήτυμα. Θ. 27.

Ε᾽τύχθη, *fuit*, a. 1. pro ἐτεύχθη Poet. à Th. τεύχω, f. ξω, *fio*. p. paſſ. τέτυγμαι. α. 366.

Ε᾽τώσια, *inania*, acc. pl. ab ἐτώσιος, hoc ab ἐτός. Adv. *fruſtra*. Th. εἰμὶ. ε. 438.

Ε᾽τωσιοεργὸς, *qui in caſſum laborat*, ab ἐτώσιον, *inane*, & ἔργον, *opus*. ε. 409.

Εὖ, *belle*, adverb. ab ἐὺς, *bonus*. ε. 107. α. 355. Θ. 73.

Εὐαγόρη, nomen mul. Θ. 257.

Εὐαεῖ, dat. ſing. ab εὐαὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui bene à ventis perflatur*. Th. ἄω, vel ἄημι, *ſpiro*. ε. 597.

Εὐαίχμη, nomen mul. Θ. 259.

Εὔβοια, eſt nomen loci, ſeu inſulæ maris Ægæi. ex εὖ *bene*, & βόω, *paſco*. ε. 649.

Εὐδαίμων, *beatus*, hinc εὐδαιμονίη, *felicitas*. Th. δαίμων, ονος, ὁ, ἡ, *Deus*. ε. 824.

Ε᾽ὐδμήτων, gen. pl. ab εὔδμητος, *bene ædificatus*. Thema δέμω, f. δεμῶ, præt. δέδμηκα. α. 242.

Εὐδώρη, nomen mul. Θ. 244. 360.

Εὔει, *torret*. præſ. ind. idem quod φλογίζει, ab εὔω, vel ἕω, *uro*, f. σω. ε. 703.

Εὐειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *ſpecioſus*. ex εὖ, & εἶδος, ους, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, video. Θ. 250. 354.

Εὐεργὲς, *fabrefactum*, n. g. ab εὐεργὴς, *bene fabricatus*. Th. ἔργον, *opus*. ε. 627.

Εὐεργεσιάων, Æol. pro εὐεργεσιῶν, ab εὐεργεσία, ας, ἡ, *beneficentia*. Th. ἔργον, *opus*. Θ. 503.

Εὐερκὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *beneſeptus*, ab ἕρκος, *ſeptum*. Th. εἴργω, *includo*. ε. 730.

Εὔηνον, nomen fluvii. Θ. 345.

Εὐθετίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. *qui rite diſpoſuit*, ab εὐθετίζω, *concinne diſpono*. Th. τίθημι, *pono*. f. θήσω. Θ. 541.

Εὐθημοσύνη, concinna rerum diſpoſitio, quæ cadit in induſtrios, ab εὔθημων, ονος, *concinnus*. Them. τίθημι, *pono*. ε. 469.

Εὐκηλότειρα, *placatrix*, à κηλέω, ήσω, *mulceo*. ε. 462.

Εὔκηλος, *tranquillus*. ex εὖ & ἔκηλος, *mitis, pacificus*. ε. 669.

Εὐκρύψασθαι, *bene recondere*. a. 1. med. infin. Th. κρύπτω, unde κρύβω. ε. 598.

Εὐκόσμως, adv. *concinne, recte*. Th. κόσμος, ου, ὁ, *ordo*. ε. 626.

Εὐκραέος, gen. ab εὐκραὴς, έος, ὁ, ἡ, *temperatus*. Th. κεράννυμι, *miſceo*. f. άσω, vel εὐκρὰς, per ſyncopen pro εὐκρατὴς. ε. 592.

Εὐκράτη, nomen mul. Θ. 243.

Εὐκελίαι, pl. num. ſunt *venti eteſii*, q. d. puri, non confuſi, ubi nullæ ſunt nebulæ, ab εὐκελὴς, *purus, liquidus*. Th. κρίνω, *diſcerno*. ε. 668.

Ε᾽ὐκλίμενον, *bene extructum*, perf. part. pro εὐκλισμένον, à κλίζω, f. ίσω, *condo*. α. 81.

Εὐλιμένη, nomen mul. *bonus portus*. Θ. 246.

Ε᾽ὐμ-

Εὐμμελίης, ω, ὁ, Ion. pro ἐμμελίης, ω, ὁ, *fraxini peritus*. Th. μελία, ας, ἡ, *fraxinus*. α. 368.

Εὐνάζῃ, *cubitumieris*, præſ. ſub. paſſ. ab εὐνάζω, *ſopio*, f. άσω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*. ε. 337.

Εὐνείκη, nomen mul. *bene litigans*. ϑ. 247.

Εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*. α. 40.

Εὐνηθεῖσα, *concumbens*, a. 1. part. paſſ. f. g. ab εὐνάω, f. ήσω, *ſopio*. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ. *cubile*, εὐνῇ, εὐνὰω. ε. 327. α. 6.

Εὐνομίλω, nom. mul. *legitimam*. ϑ. 902.

Εὔξῃ, *oraveris*, 2. ſing. a. 1. med. ſubj. εὔξωμαι, ῃ, ηται, ab εὔχομαι, *precor*, f. εὔξομαι, p. εὔγμαι. ε. 736.

Εὔξεον *bene raſam, politam, dolatam*, idem quod εὔξεσ. Th. ξέω, *polio*, f. ἑσω. α. 352.

Εὔορκ, qui jusjurandum religiosè colit. Th. ὅρκ, ω, ὁ, *juramentum*. ε. 138. 283.

Εὔορμ, *tutus*. ab ὅρμ, ω, ὁ, *ſtatio navium*. α. 207.

Εὐοχέων, *convivans*, præſ. part. ab εὐοχέω. ab ὀχέω, ῶ, *porto*. Th. ὄχ, *currus*. Alii legendum eſſe contendunt εὐχθέων, *lætus & victu abundans*, ut ſit ab ὀχὴ, id eſt, προφὴ, interpoſito ϑ. Vide in ὀχθέω, ῶ, *indignor*. ε. 475.

Εὔπεπλον, Th. πέπλ, ω, ὁ, *peplum*, veſtis muliebris. ϑ. 273.

Εὐπλεκέων, gen. pl. ab εὐπλεκὴς, ές, ὁ, ἡ, *bene iunctus*. Th. πλέκω, ξω, *plecto*, πέπλο. α. 306. 370.

Εὐποίητα, *fabrefactæ*, nom. pl. n. g. ab εὖ, & ποιέω, *facio*. α. 64.

Εὐπόμπη, nomen mul. ἡ μετὰ μεγάλης φαντασίας. ϑ. 261.

Εὔπυργ, *bene turrita*. ἀπύργ, ω, ὁ, *turris*, ein burg. α. 276.

Εὗρε, *invenit*, 3. ſing. a. 2. act. ab εὑρίσκω, *invenio*, f. εὑρήσω, p. εὕρηκα, a. 2. εὗρον. inde in ſub. εὑρω, ῃς, ῃ. ε. 349. α. 58

Εὐρρείτης, ω, ex εὖ & ῥέω, *fluo*, f. ῥύσω, p. κα. ϑ. 343.

Εὐρυάλη, nomen proprium mul. ϑ. 276.

Εὐρυβίης, Ionicè pro εὐρυβίας, ω, ὁ, *cujus vis ſe late extendit*. Hinc Εὐρυβίη, nomen proprium mul. Εὐρυβίλω. Ex εὐρὺς, έ, ὁ, latus, & βία, ας, ἡ, *vis*. ϑ. 239. 375. 931.

Εὐρυμέτωπ, ω, ὁ, *latam frontem habens*. ἀ μέτωπον, ω, τὸ, *frons*. Th. ὄπ, *video*. α. 82. 291.

Εὐρυνόμη, nomen mul. ϑ. 358. 907.

Εὐρυοδείης, gen. Ion. *ſpatioſa*. ex εὐρὺς, εῖα, *latus*, & ὁδὸς, *via*. εὐρυοδ, ὁ, ἡ, & in f. g. etiam εὐρυοδείη, Ion. vero εὐρυοδέη ε. 195. α. 464. ϑ. 119.

Εὐρυόπα, *late ſonans*, vocat. caſ. ab εὐρυόπης, ω, ὁ. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*. & εὐρὺ, late. Poëtice vocativus ponitur pro nominativo. Item accentus nominativi manet in vocativo. Alii ſcribunt εὐρύοπα. ε. 227. 237. 279.

Εὐρύοπα, accuſat. caſus ab εὐρύωψ, οπ, latum habens oc-

3. perſ. pl. perf. paſſ. Att. à μείρω, *divido, partior*, f. μαρῶ. p. μέμαρμαι. præt. paſſ. μεμάρμην, Att. εἰμάρμην cum ſpiritu aſpero, quæ ſuum cuique diſtribuit. in pluſq. perf. εἰμάρμην, ο, το. hinc εἱμαρμένη, ης, ἡ, *fatum*. Θ. 894.

Εἷμα, ατ©, τὸ, veſtis, ab ἕννυμι, vel ἕω, induo. ε. 554. α. 159.

Εἰμὲν, *ſumus*, pro ἐσμὲν, Poëtice, 1. pl. ab εἰμὶ, ſum. α. 351.

Εἰν, in, pro ἐν, Poetice. ε. 362. 405.

Εἶναι, præſ. inf. eſſe, ab εἰμὶ, ſum. ε. 363. 614. Θ. 401.

Εἶνας, pro ἐννὰς, άδ©, ἡ, *nonarius numerus*. Heſiodo eſt nona dies menſis. Th. ἐννέα, novem. ε. 808. 809.

Εἵνεκα, pro ἕνεκα, *propter, cauſa*, εἵνεκ' ἀτασθαλίης, propter improbitatem. Θ. 516.

Εἷο, pro οὗ Poëtice, μετ' εἷο, ſecum. Θ. 392.

Εἶπεν, dixerat, 3. perſ. ſing. a. 1. vel 2. ind. verbi ἔπω, dico. α. 116. Θ. 163. 392.

Εἶπατε, a. 1. imperat. ab ἔπω, dico, εἴπατ', pro εἴπατε. Θ. 108. 115.

Εἴργων, *coercens*, præſ. part. n. g. ab εἴργω, f. ξω, arceo. ε. 492.

Εἰρέας, acc. pl. *cœtus*, conciones, ab εἰρέη, ης, ἡ, *concio, cœtus*, ab εἴρω *necto*, vel potius dico. Θ. 804.

Εἰρδόντων, *enumerantes*, pro ἐρδόντων, Dorice δ pro σ, præſ. part. f. g. pl. num. ab ἐρέω, dico, quod eſt ab εἴρω, in fut. ἐρῶ, unde ſuppullulavit novum verbum ἐρέω, Poëtice εἰρέω, dico. Θ. 38.

Εἰρημένος, *conſtituta*, perf. part. a ῥέω. f. ῥήσω, *dico*, præt. paſſ. ἐρρήμην, & Attice, εἰρήμην. ε. 368.

Εἰρήνη, ης, ἡ, pax. ε. 226.

Εἰροπόκων, *lanigerarum*, à πέκω, vel πέκω, *pecto*, f. ξω, p. m. πέπωκα, hinc πώκ©, ος, ο, *velles*, & εἶρ©, ε©, τὸ, *lana*. ε. 232. Θ. 446.

Εἰρύμεναι, præſ. inf. Dorice pro εἰρύειν, *trahere*, ab ἑρύω, traho, pro quo etiam dicitur εἴρυω. Sic & εἴρυσθ. 3. ſing. pluſquamperf. paſſ. ε. 816. α. 138.

Εἰς, *ad*. ἵκετο δ' εἰς Κρείοντα, *venitque ad Creontem*. ε. 21. Θ. 71.

Εἰσαναβαίνων, *conſcendens*, præſ. part. m. g. εἰσαναβᾶσα, a. 2. part. act. f. g. verb. εἰσαναβαίνω. Th. βαίνω, incedo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην, a. 2. opt. βαίην. Θ. 57. 508. 939.

Εἰσαναβὰς, *ſcandens*, a. 2. part. ex εἰς, ἀνὰ, & Them. εἶμι. *eo*. Θ. 761.

Εἰσατο, *videbatur*, a. 1. med. ab εἴδω, video, f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον, & ἰδον. Θ. 700.

Εἰσαφίκετο, *reverſus eſt*, ex εἰς, ἀπὸ, & ἱκάνω, venio. Th. ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. vel ἵκω, ἵξω, venio. α. 45.

Εἷσε, a. 1. ind. act. verbi ἕω, colloco, induo, f. εἵσομαι, a. 1. m. εἰσάμην, p. εἷμαι. Θ. 174.

Εἶσ', pro εἶσι, *Vadit*, ab εἶμι, *eo*. Θ. 972. εἶσι, *eunt*, (ut vertunt) ab εἶμι, *eo, vado*. quamvis hoc in

in loco commode εἰσὶ ab εἰμὶ esse possit. Nam εἶμι, *eo*, in 3. pl. non format εἶσι, sed in tertia singulari. α. 113.

Εἰσὶ, *sunt*. ab εἰμὶ, *sum*. ε. 12. 36. 121. Ϟ. 363.

Εἰσεπέρησα, *transivi*, a. 1. act. ab εἰσπεράω. Th. περάω, *transeo*, f. ήσω, & άσω. ε. 753.

Ἔἰσκειν, assimilare, præs. inf. pro ἔικειν, Poëtice. Th. εἴκω, f. ξω, similis sum. ε. 62.

Εἰσκεν, donec, ex εἰς, vel ἐς, ad, & ὅκε. ε. 560. 628.

Εἱστήκη, *stabat*, 3. singul. pluſq. perf. ab ἵστημι, sto. f. στήσω. p. ἕστηκα, ubi spiritus asper ex præsenti repetitur ceu initialis litera. a. 2. ἔστω. α. 264. 268.

Εἴσω, pro ἔσω, *intra*, Poëtice. cum Gen. Th. εἰς, vel ἐς, ad. α. 151.

Εἶχε, & per apostrophum εἶχ' *habebat*, imperf. verbi ἔχω, f. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. ε. 89. α. 132. 214.

Ἐίως, Poët. pro ἕως, *donec*, Adverb. Th. ὡς, sicut. α. 378.

Ἐκ, *ex*, præpos. regit genit. ε. 70. 104. α. 222. Ϟ. 46. &c.

Ἐκαίνυτο, *superabat*, imperf. à καίνυμι. Th. καίνω, proprie *occido*. item *vinco*. per syn. speciei. α. 4.

Ἐκάλεσσε, *vocavit*, a. 1. pro ἐκάλεσε Poëtice, à καλέω. f. έσω. p. κέκληκα. Ϟ. 391.

Ἐκαρτύναθ', *confirmabant*, 3. pl. a. 1. med. à καρτύνω, confirmo. Th. κρατ-, & per metathesin κάρ-, ος, τὸ, robur. Ϟ. 676.

Ἑκάς, *procul*, *longe*, cum Genit. α. 217.

Ἕκαστος, singuli, ἕκαστον, ἑκάστῃ, ἕκαστα. α. 283. Ϟ. 151. 370.

Ἑκάτῃ, *Hecatæ*, dat. sing. nomen mul. Ϟ. 411. 441.

Ἑκατηβόλος, ε, ὁ, *qui procul tela ejaculatur*. Epitheton Apollinis, ab ἑκάς, procul, & βάλλω, jacio. α. 58.

Ἑκατηβελέταο, gen. Æolic. pro ἑκατηβελέτου, ab ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, ex βελος, εος, τὸ, *telum*, & ἑκάς, Adv. *procul*. α. 100.

Ἑκατόμβας, ἑκατόμβη, ης, ἡ, *sacrificium solenne*, constans centum bobus, h. e. centum nummis argenteis, in quibus bos pictus erat. ex ἑκατὸν, centum, & βοῦς, Dorice βῶς, bos. ὁ, ἡ. α. 479.

Ἑκατὸν, centum. ε. 129. Ϟ. 150.

Ἐκγεγαῶτα, *prognata*, præt. med. part. f. g. ab ἐκγέγαα, præt. med. verbi ἐκγάω, pro ἐκγίγνομαι, *enascor*. Th. γίνομαι, *gignor*. f. 1. γενήσομαι, p. γεγένημαι, a. 2. m. ἐγενόμην, a. 1. m. ἐγεινάμην. p. m. γέγονα. ε. 254. Ϟ. 76.

Ἐκγεγλυόμεσθα, *nati sumus*, a. 2. m. pl. num. Ion. pro ἐξεγενόμεθα. Th. γίνομαι. Ϟ. 648.

Ἐκ-ἐγέλασσε, a. 1. Ionic. pro ἐγέλασε, à γελάω, *rideo*. ε. 59.

Ἐκείνῳ, dativ. ab ἐκεῖνος, η, ο, Ille, a, ud. α. 72. Ϟ. 450.

Ἔκειτο, *jacebat*, imperf. à κεῖμαι, jaceo, f. κείσομαι. α. 172. 221.

Ἐκέκλετο, *acclamavit*, seu accla-

maverat, imperf. à κέκλομαι, pro κέλομαι, *cum clamore jubeo*. α. 341.

Ἐκέλευσε, a. 1. ind. à κελεύω, *jubeo*, f. εύσω. Th. κέλω, jubeo. ε. 60.

Ἐκηβόλῳ, ῳ, ὁ, *eminus jaculans*, ab ἑκάς, *procul, eminus*, & βολὴ, *jactus*, mutato α in η. Th. βάλλω, jacio. ϑ. 94.

Ἔκηλι, *dativus*, qui Poëticè ponitur adverbialiter. Th. ἑκὼν, όντος, ὁ, *voluntarius*. ε. 4.

Ἔκιον, imperf. à κίω, *eo, accurro*, ex ἴκω per metathesin. α. 277. ε. 343.

Ἐκκρυφώσω, *summatim & breviter perstringam*, f. 1. verbi ἐκκρυφόω, f. ώσω. Th. κρυφὴ, ῆς, ἡ, *vertex*. q. d. *summa capita indicabo*. ε. 106.

Ἔκλεψ', pro ἔκλεψε, *surripuit*, a. 1. ind. verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω, p. κέκλεφα, p. med. κέκλοπα. ε. 51.

Ἐκλίνθη, *inclinata est*, a. 1. ind. pass. verbi κλίνω, *inclino*, f. νῶ. p. κέκλικα, a. 1. ἔκλινα, p. m. κέκλινα. ϑ. 711.

Ἐκλονέοντο, imperf. pass. à κλονεω, *commoveo*, f. ήσω. Them. κλόνος, ου, ὁ, *motus*. α. 317.

Ἔκλυε, imperf. à κλύω, *audio*, f. ύσω. α. 68.

Ἐκπάγλως, *stupendos*, pro ἐκπληκτικῶς, per metath. ab ἐκπλήσσω, f. ξω, p. χα, *attonitum reddo*, in a. 2. act. ἐξέπλαγην. ε. 153.

Ἐκπλείῃ, *expleto*, gen. ab ἔκπλειος pro ἔκπλεος. Them. πλέος, *plenus*. ε. 776.

Ἐκρίνοντο, *litigabant*, imperf. pass. eodem sensu accipitur hoc verbum 1 Cor. 6. 1. Th. κρίνω, judico, f. νῶ, p. κέκρικα. ϑ. 535.

Ἔκρυψε, *abscondit*, a. 1. ind. verbi κρύπτω, *occulto*, f. ψω, p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον. ε. 47.

Ἐκτελέα, *proventum*, acc. ab ἐκτελὴς, ές, ὁ, ἡ, perfectus. Th. τέλος, ους, τὸ, finis. ε. 464.

Ἐκτελέσῃ, *perfecerit*, a. 1. sub. verbi ἐκτελέω, *perficio*. a. 1. inf. ἐκτελέσαι. Th. τέλος, finis. ε. 563. α. 22. 38.

Ἔκτεινε, *occidit*, a. 1. act. à κτείνω, occido, f. κτενῶ, p. ἔκταγκα. a. 2. ἔκτανον. ϑ. 527.

Ἕκτη, sexta, ἕκτος, η, ον, sextus. Th. ἕξ, sex. ε. 611. 730.

Ἐκτολμήσας, a. 1. part. à τολμάω. Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia*. Alii legunt ἐκπλυπόδους, *cum exant lasset*: quæ lectio est melior. Th. τολύπη, ης, ἡ, lana carpta, & pexa, & operi parata. α. 44.

Ἐκτὸς, vel ἔκτοθεν, extra. Th. ἐκ, vel ἐξ, ex. ε. 727. 115. ϑ. 813.

Ἔκτυπε, *intonuit*, a. 2. à κλυπέω, *resono*. à κλύπος, ου, ὁ, *fragor*. sicut à φιλέω, ἔφιλον. Th. τύπτω, f. ψω, *verbero*. α. 383. 61.

Ἔκφυγε, *elapsa sunt*, a. 2. ind. pro ἐξέφυγε, ab ἐκφεύγω, effugio. f. ἐκφεύξομαι, p. m. ἐκπέφυγα. Th. φεύγω. ϑ. 182.

Ἑκὼν, όντος, ὁ, *voluntarius*. ϑ. 232.

Ἐλαύω,

Ε᾽λαίᾳ, dat. ſing. ἐλαίᾳ, ας, ἡ, *olea*. nomen arboris. ἔλαιον, υ, τὸ, fructus, oleum. ſ. 520.

Ε᾽λάσαν, Ion. pro ἤλασαν, 3. pl. a. 1. ab ἐλάω, *agito, incito*, pro quo uſitatum, ἐλαύνω, f. ἐλάσω. ἐλάσειας, a. 1. Æol. opt. ἐλάσσας, *adigens*, part. a. 1. act. pro ἐλάσας metri cauſa. Θ. 522. α. 372. ſ. 473.

Ε᾽λάτης pro ἐλάτας, dat. pl. Ion. ἡ ἐλάτη, *abies*. ſic dicta à ventorum agitatione. ſ. 507. α. 190. 188.

Ε᾽λάφοιο, gen. Ion. ab ἔλαφος, ὁ καὶ ἡ, cervus, quaſi ἐλαφρὸς. cervus eſt levis. α. 402.

Ε᾽λαφρότερος, *levius*, comparat. ab ἐλαφρὸς, ᾶ, ὁ, levis. ſ. 415.

Ε᾽λαύνοι, *ducat*. præſ. opt. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω, *agito*. ſ. 441.

Ε᾽λαχεν, *ſortita eſt*, à λαγχάνω, *ſortior*. in a. 2. act. ἔλαχον, f. λήξομαι, λάξομαι, & κληρώσομαι. perf. Att. εἴληχα. p. med. λέλογχα. Θ. 424. 422.

Ε᾽λεγχος, εος, τὸ, *probrum, dedecus*. Th. ἐλέγχω, ξω, arguo. Θ. 26.

Ε᾽λέειν, *capere*, pro ἑλεῖν, dialyſ. Ion. a. 2. inf. ab αἱρέω, *capio*. α. 337.

Ε᾽λεκτο, 3. ſing. pluſq. perf. pro ἐλέλεκτο, *concubuerat*, verbi λέχομαι, cubo, f. ξομαι, p. λέλεγμαι. α. 46.

Ε᾽λεν, *invaſit*, a. 2. ind. pro εἷλεν, ab αἱρέω, capio. Vide ἑλέσθαι. Θ. 167.

Ε᾽λένης, gen. ab Ε᾽λένη, ἡ, nomen ſpecioſiſſimæ mulieris. ſ. 164.

Ε᾽λεὸν, pro ἐλεεινὸν, per ſyncopen, *miſerè*. ἐλεεινὸς, *miſer*. ἐλεέω, *miſereor*. Th. ἔλεος, υ, ὁ, miſericordia. ſ. 203.

Ε᾽λέσθαι, capere, a. 2. med infinit. ab αἱρέομαι, f. 1. αἱρεθήσομαι, p. ἥρημαι, a. 2. med. εἱλόμην. ſ. 285. 364.

Ε᾽λσο, *elige*, Dorice pro ἑλοῦ ad formam τυποῦ, ἔσθω, a. 2. med. imp. ab αἱρέομαι. Θ. 549.

Ε᾽λεύθηρος, ἐλευθὴρ, ῆρος, ἡ, nomen proprium urbis in Bœotia. Θ. 54.

Ε᾽λεφαίρετο, imperf. *decipiebat*. Th. ἐλεφαίρω, decipio. Θ. 330.

Ε᾽λέφαντι, *ebore*, dat. ſing. ab ἐλέφας, αντος, ὁ, clephas. α. 141.

Ε᾽λήλατται, *ductum eſt*, 3. ſing. præt. paſſ. ab ἔλαυνω, in præt. paſſ. ἤλαμαι, & facta Attica reduplicatione ἐλήλαμαι. Th. ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω, p. ἤλακα. Θ. 726.

Ε᾽λῆται, 3. ſing. ab ἕλωμαι, ῃ, ῃται, a. 1. med. ſubj. ab αἱρέομαι, capio, f. 1. paſſ. αἱρεθήσομαι. p. ἥρημαι, a. 2. m. εἱλόμην. ponitur & ἕλητται, per τμῆσιν pro ἀφήληται. ſ. 319. & 603. 357.

Ε᾽λθοι, a. 2. opt. act. *veneris*, ἔλθῃς, ſub. ἐλθεῖν. inf. ἐλθόντος, gen. part. ab ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον, & per ſyncopen ἦλθον, ες, ε. p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα. ſ. 541. 337. 662. α. 432.

Ε᾽λικας, acc. pl. ἑλίκεσσιν, dat. pl. *curvas*, q. d. anfractuoſas,

sas, ab ἕλιξ. Th. εἰλέω, verso. ε. 450. 793. α. 295.

Ε᾽λίκη, nomen urbis. α. 475. 381.

Ε᾽λικοβλέφαρος, ον, ὁ ἡ, cui palpebræ sunt volubiles, tortiles aut nigræ. ab ἑλικώδης, ες, volubilis. hoc ab ἑλίσσω, volvo. Th. εἰλέω, verso, & βλέφαρον, ου, τὸ, palpebræ. Θ. 16.

Ε᾽λικών, ῶνος, ὁ, nomen montis. qui nomen habuit ab anfractuosis viis. ε. 637. Θ. 2. 23. hinc

Ε᾽λικωνιάδες, Musæ. Ε᾽λικωνιάδεσσι, dat. pl. Ion. ε. 63. 656. Θ. 1.

Ε᾽λικώπιδι, dat. ab ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, *limis oculis contuens*. ex ἕλιξ, quæ vox etiam Adjective capitur, pro *intorto*, hoc ab εἰλέω, verso, & ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. Θ. 307. 998.

Ε᾽λιπον, *liquerunt*. 3. pl. a. 2. act. à λείπω, linquo. f. ψω. p. φα. p. m. λέλοιπα. ε. 154.

Ε᾽λκε, trahebat, imperf. Ion. pro εἵλκυον, ες, ε, ab ἕλκω, traho, f. ἑλξω. α. 157. ἑλκέμεν, pro ἕλκειν præs. inf. ε. 629.

Ε᾽λκηδὸν, Adverb. *luctando*, attrahendo, ut supplantetur, vel sublimis sternatur. Th. ἕλκω, ξω. traho. α. 392.

Ε᾽λκεσθεν, a. 2. ind. Poet. pro ἔλαβεν, verb. λαμβάνω, capio, f. λήψομαι, p. εἴληφα, & Attice, εἴληφα, a. 2. ἔλαβον, ες, ε. Θ. 179.

Ε᾽λκάδος, genit. ab Ε᾽λκαὶ, άδος, ἡ, Græcia. ε. 651.

Ε᾽λκεδανοῖσι, dat. pl. Ion. *manipulis*. Th. εἰλέω, convolvo. α. 291.

Ε᾽λκοπας, *mutos*, acc. pl. q. d. ὧς ἐλλείπῃ ἡ ὄψ, quos deserit vox, ab ἔλκοψ, οπος, qui vocem edere nequit, ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, & λείπω, linquo. α. 212.

Ε᾽λπὶς, ἐλπίδος, ἡ, spes. ε. 96. ἐλπίδα. acc. ε. 496.

Ε᾽λπόμενος, sperans, præs. part. ab ἔλπομαι, Poet. pro ἐλπίζω. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, spes. α. 66.

Ε᾽λυμα, τος, τὸ, *temo*, ab ἕλκω, traho. Thema, εἰλέω, verso. ε. 428. 434.

Ε᾽λύσατο, *liberavit*, a. 1. med. à λύω, solvo, f. σω, p. λέλυκα. Θ. 528.

Ε᾽λὼν, *arripiens*, a. 2. part. ab αἱρέω. Θ. 487.

Ε᾽μὲ, pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, ego. ε. 394.

Ε᾽μαρνάσθην, 3. dual. imperf. med. à μάρναμαι, *pugno*. α. 238.

Ε᾽μὰς, acc. pl. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus, a, um. ε. 55.

Ε᾽μάχοντο, dimicabant. imperf. verbi μάχομαι, pugno, f. μαχήσομαι, p. μεμάχημαι. α. 301.

Ε᾽μβαλλε, conjicit, 3. imperf. pro ἐνέβαλλε. Th. βάλλω, λῶ, jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. α. 414. 453.

Ε᾽μβασίλευον, ες, ε, imperf. pro ἐνεβασίλευον, verbi ἐμβασιλεύω, regno in. Th. βασιλεὺς έος, ὁ, rex. ε. 111. Θ. 71.

Ε᾽μβεβαὼς, insistens, ἐμβεβαῶτα, f. g. pluſq. perf. part. act. per

cra-

crasin, pro ἐμβεβηκὼς, verb. ἐμβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, eo. α. 195. 324. ϑ. 12.

Ἐμεῖο, Ion. & poët. pro ἐμέο, & hoc pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ. α. 361.

Ἔμειλε, imperf. à μείλω, f. μειλήσω, futurus sum. α. 126. ϑ. 552.

Ἔμελε, imperf. à μέλω, imperson. *curæ est*, p. μεμέληκε. ε. 145.

Ἔμεν, Ionicè pro εἶναι, præs. inf. ab εἰμὶ, sum. ϑ. 500.

Ἐμμοίνα, *curabat*, imperf. à μοιναίω, *curo*. Them. μόω, ος, τὸ, animus. α. 368.

Ἐμήσατο, *paravit*, 2. 1. m. à μήδομαι, f. ήσομαι, *cogito*, *machinor*. à μῆδος, εος, τὸ, cura. ε. 49. 95.

Ἔμιμνε, *mansit*, imperf. à μίμνω, *maneo*. Th. μόω, νῶ, *maneo*. ε. 97.

Ἐμίσγετο, imperf. pass. verb. μισγόμαι, idem quod μίγνυμαι, misceor. f. 1. μιχθήσομαι, præt. perf. μέμιγμαι, a. 1. ἐμίχθην, a. 2. ἐμίγην. ϑ. 56.

Ἐμμαπέως, adverb. *dicto citius*. q. d. ἅμα τῷ ἔπει, ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico. α. 442.

Ἐμμεμαῶτα, f. g. p. m. part. à μάω, *cupio*. α. 439.

Ἔμμεναι, *esse*, Æol. pro ἔμμεν, Dor. pro εἶναι. ab εἰμὶ, sum. ε. 270. ϑ. 400. 610.

Ἐμμενέως, fortiter, adverb. μένος, εος, τὸ, *robur*. α. 429. ϑ. 712.

Ἔμμορε, *sortitus est*, per metathesin pro μέμορε, præt. med. à μείρω, *divido*, *sortior*, præt. pass. μέμαρμαι & Att. εἵμαρμαι. ε. 345. ϑ. 414. 426.

Ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus, a, um, ab ἐμοῦ. Th. ἐγὼ, *ego*. ε. 269. ϑ. 164.

Ἔμπαλιν, *retro*, adverb. Them. πάλιν, *rursus*. ε. 145.

Ἐμπελαδὸν, *juxta*. Adverb. Th. πέλας, *prope*. ε. 732.

Ἐμπελάσαντες, *inter se committentes*, a. 1. part. pl. num. ab ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *prope*. α. 109.

Ἔμπεσε, *inciderat*, pro ἐνέπεσε, a. 2. ab ἐμπίπλω, *incido*. Th. πίπλω, cado, f. πεσοῦμαι, p. πέπλωκα, a. 2. ἔπεσον, a. 2. part. πεσὼν. α. 420. 509.

Ἔμπης, *tamen*, Ionice pro ἔμπας. ε. 141. α. 259.

Ἔμπολλον, *prope*, adverb. ab ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *prope*. α. 371.

Ἐμπνείουσας, *inspirans*, a. 1. part. Th. πνέω, *flo*, *spiro*, f. πνεύσω, p. πέπνυκα. ε. 506.

Ἐμπορέλλω, acc. Ion. ab ἐμπορία, ἡ, *mercatura*. Th. πείρω, *transeo*. p. m. πέπορα, undè est πόρος, ου, ὁ, via. hinc ἔμπορος, *mercator*. ε. 644.

Ἐν, *in*, præpositi. regit. dat. pro ἔνθα, *ibi*. ε. 202. 379. α. 204.

Ἔναιε, *habitabat*, imperf. à ναίω, habito. α. 14.

Ἐναλίγκιον, *similem*, ex ἐν & ἀλίγκιος, *similis*, q. ex α & λίγξ *resono*, *non absonus*, vel q. d. ἄλις ἔγκιον. ε. 128. α. 88.

Ἐναντίοι, *hostes*, ab ἀντίος, adversus. Th. ἀντὶ, *contra*. α. 184.

Ἐνα-

Ἐναποψύχειν, *alvum exonerare, excernere*, præſ. inf. ex ἐν, ἀπὸ, & ψύχω, f. ξω, *refrigero*. ſ. 757.

Ἔναρα, τὰ, *ſpolia*, ab ἐναίρω, occido. α. 367.

Ἐναρίζω, f. ξω, idem quod ἐναίρω, *occido*. α. 194.

Ἐναρφόρος, *ſpoliator*, pro ἐναρηφόρος, *ſpolia ferens*, ab ἔναρα, τὰ, ſpolia, & φέρω, fero. α. 192.

Ἐνάτη, poëtice pro ἐννάτη, *nona*, ab ἐννέα, *novem*. ſ. 770.

Ἔναυλος, υ, ὁ, *ſtabulum*. Them. αὐλὴ, ἡ, *aula, atrium*. ϑ. 129.

Ἑνδεκάτη, *undecima*, ab ἓν, unum, & δέκα, decem. ſ. 772. 774.

Ἐνδήμιοι, *popularibus*, dat. pl. Ion. ab ἔνδημος, qui in populo eſt. hinc ἐνδήμιος νῦσος, eſt morbus cuidam populo peculiaris. Them. δῆμος, υ, ὁ, populus. ſ. 223.

Ἔνδον, *intus*, adverb. hinc ἔνδοθεν, ex interiori loco. ἔνδοϑι, intus. ϑ. 964. ſ. 31. 521.

Ἐνδυκέως, adverb. *valde accuratè*. ab ἐνδυκὴς, έος, ὁ, ἡ, *promptus, accuratus*. α. 427.

Ἔνδρυον, υ, τὸ, cor & medulla arboris, καρδία δ' δένδρυ ἢ τὸ μέσον, der Kern vom Holtz. Th. δρῦς, υὸς, ἡ, quercus. ſ. 467.

Ἔνθηκε, a. 1. ind. verbi ἐντίθημι, *impono*, f. ϑήσω, p. τέθεικα, a. 2. ἔθλω. ϑ. 174.

Ἐνείκῃ, *ferat*, a. 1. ſub. ἐνείκαι, a. 1. act. infinit. ab ἐνείκω, idem quod ἐνέγκω, vel à φέρω, fero, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, Poëtice ἤνεικα, & abjecto augmento, ἔνεικα, ας. ſ. 561. ϑ. 784.

Ἔνειμαν, diſtribuerunt, a. 1. ind. à νέμω, f. μῶ, tribuo, præt. νενέμηκα, a. 1. ἔνειμα, p. med. νένομαι. ſ. 222.

Ἕνεκα, propter, cauſa, adverb. ſ. 162. ἕνεκ'. ϑ. 983.

Ἐνέκειϑ', *inerat*, 3. ſing. imperf. ab ἔγκειμαι, f. κείσομαι. Th. κεῖμαι, jaceo. ϑ. 145.

Ἐνέπνευσαν, a. 1. act. ab ἐμπνέω, *inſpiro, aſpiro*. Th. πνέω, f. πνεύσω, flo, ſpiro. α. 131.

Ἐνεποιήσαντϑ', *duxerunt*, a. 1. med. verbi ἐμποιέω, *facio in*. Th. ποιέω, ῶ, facio. ϑ. 7.

Ἐνέπων, *alloquens*, præſ. part. Them. ἔπω, *dico*. a. 1. εἶπα. ſ. 192. 260.

Ἔνερϑε, *infra*, adverb. Th. ἔρα, ας, ἡ, *terra*. ϑ. 720.

Ἐνέροισι, *inferis*, dat. pl. Ion. idem quod καταχθονίοις. Th. ἔρα, ας, terra. ϑ. 850.

Ἔνη, ης, ἡ, *novilunium*. Th. ἔνος, ſeu ἐνιαυτὸς, annus. ſ. 768.

Ἐνηέος, *placidæ*, gen. ab ἐνηὴς, έος, ὁ, *bonus, placidus*. Th. eſt ἐὺς, έος, ὁ, bonus. ϑ. 65.

Ἐνήεργϑ', a. 1. m. ab ἐναίρω, occido. f. αρῶ. a. 1. ἔνηρα. ϑ. 316.

Ἔνϑ', pro ἔνϑα, *hic, ibi*. ſ. 165. 493. hinc ἐνϑάπερ, idem quod ἔνϑα. ϑ. 586.

Ἐνϑάδε, *hic, huc*, adverb. Th. ἔνϑα. ſ. 652. ϑ. 775.

Ἔνϑεν, *hinc*, adverb. de loco. Th. ἔνϑα, *hic, illic*. α. 28. ϑ. 9.

Ἐνϑρέψασϑαι, *inſerere*, a. 1. inf. m. ab ἐντρέφω, *alo in*. Th. τρέ-

τρέφω, alo. f. θρέψω. p. τέτροφα. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα. ε. 779.

Ἔνι, pro ἔνεστι, eſt. ε. 747.

Ἐνὶ, in, poët. pro ἐν. α. 276. ϑ. 297.

Ἐνιαύσια, quotannis, ab ἐνιαύσιος, ος, ον, ἡ, annuus. Th. ἐνιαυτὸς, annus, q. d. εἰς ἑαυτὸν ἑπανειλῆων. ε. 447. ϑ. 58. α. 87.

Ἐνικάτθετο, repone, pro ἐγκαθέθετο, 2. ſing. a. 2. med. imperat. ab ἐγκαταθήμι. Th. τίθημι, pono. ε. 27.

Ἐνίσσειν, proloqui, præſ. inf. pro ἐνέπειν. Th. ἔπω, dico, a. 1. εἶπα. ϑ. 369.

Ἐννάετες, novennio. ἐννατὸς, novennis. Th. ab ἐννέα. novem, & ἔτος, ους, τὸ annus. ϑ. 801.

Ἐννατήρω, dual. num. ab ἐννατήρος, ος, ὁ, novennis, ab ἐννέα, novem, & ἔτος, annus. ε. 434.

Ἐννέα, οἱ, αἱ, τὰ, novem, ἄλιος. ϑ. 56. 60. 76.

Ἐννέπετε, poët. dicite, pro ἐνέπετε, præſ. imperat. ab ἐνέπω. Th. ἔπω, dico. a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον. ε. 2.

Ἐννεσίῃσι, dat. pl. Ion. & poët. pro ἐνεσίαις, ab ἐνεσία, conſilium. ſicut σύνεσις, intelligentia, eſt à συνίημι, ita ἐνεσία ab ἐνίημι, immitto. Th. ἵω, mitto. ϑ. 494.

Ἔννηφιν, perendinum, ab ἔνη, ſeu ἐνὴ, vel ἔννη, ſeu ἐννὴ, vetus, (ſub. ἡμέρᾳ.) φι, eſt paragoge poetica. Th. ἔνος ſeu ἐνος, annus. ε. 408.

Ἐννοσίγαιος, Neptunus, ab ἐνόω, moveo, & γαῖα, terra. α. 104 ϑ. 441.

Ἐννύχιος, α, ον, ſeu ἔννυχος, nocturnus, adject. Th. νὺξ, κτὸς, ἡ, nox. ϑ. 10. α. 32.

Ἐνόησε, ſenſit, ut & ἐνόησαν, a. 1. ind. à νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, mens. ε. 89. α. 410. ϑ. 488.

Ἐνοπλὴ, clamorem, ab ἐνέπω, dico. Th. ἔπω, dico. ϑ. 708.

Ἔνοσις, εως, ἡ, motus, ab ἐνόω, moveo. Th. εἷς, ἑνὸς, unus. ϑ. 681. 849.

Ἐνοσίχθων, terræ quaſſator, ex ἐνόω, moveo, inde ἔνοσις, motus, & χθὼν, terra, quod terram moveat. Neptuni Epitheton. ε. 665.

Ἔνδος, intus, adverb. ε. 267. α. 312.

Ἔντοθε, & ἔντοσθι, intus: idem quod ἐντὸς. ε. 540. 518. ϑ. 598.

Ἐντύνασθαι, a. 1. med. infinit. ab ἐντύνομαι, apparo. Th. ἔντεα ἔντη, τὰ, arma. ε. 630.

Ἐνυαλίοιο, gen. Ion. ab Ἐνυάλιος, ος, ὁ, Mars. Th. Ἐνυὼ, οῦς, Bellona. α. 371.

Ἐνυὼ, οῦς, ἡ, Bellona, ab ἐνύω, perimo. ϑ. 273.

Ἐξ, ex, præpoſit. reg. gen. ε. 148. 306. α. 76.

Ἐξάδιος, ος, ὁ, nomen viri. α. 180.

Ἐξαλαπάξῃ, diripiet, f. 1. Th. λαπάζω, ſive λαπάσσω, f. ξω. evacuo. ε. 187.

Ἐξαλέασθαι, evitare, a. 1. med. infin. Vide ſupra ἀλέασθαι. ε. 105. 756. 800.

Ἐξαμείσετο, imperf. Ion. abjecto

cto augmento, verbi ἐξαμείβομαι, *immuto*. Th. ἀμείβω, f. ψω, *commuto*.

Ε'ξαπάτας, *blanditias*, acc. pl. ab ἀπάτη, dolus. Th. ἀπαλέω, *decipio*. Φ. 205.

Ε'ξαπάτησε, pro ἐξηπάτησε, a. 1. ind. Th. ἀπαλέω, f. ήσω. *decipio*, proprie πάτης ἀπάγω, à via aliquem abduco in devia, hinc ἐξαπάτη, a. 1. ſub. ε. 321. 371. Φ. 889.

Ε'ξαπαλόωντα, (alii legunt ἐξαπαφιόωντα, *fallens*, quod ab ἁφάω, *palpo*) poet. idem quod ἐξαπαλέω. Φ. 537.

Ε'ξαῦτις, *denuo*, Adv. Th. eſt αὖ, *rurſus*. Φ. 915.

Ε'ξεγένοντο, *procreati ſunt*, a. 2. m. cum Genit. verbi ἐκγίνομαι, *enaſcor*. hoc à γείνομαι, naſcor. Vide in γείνατο. Φ. 106. 126. 147. 263.

Ε'ξέθορε, a. 2. act. ab ἐκθορέω, *proſilio*. Th. θόρω, vel θορέω, *ſalio*. Φ. 281.

Ε'ξει, *habebit*, f. 1. Th. ἔχω, habeo. a. 2. ἔσχον. ε. 270.

Ε'ξείης, poëtice pro ἑξῆς, *deinceps, ordine*. Φ. 738. 809.

Ε'ξήκοντα, *ſexaginta*. ε. 562.

Ε'ξελάων, poëtica ᾳ α epentheſi, pro ἐξελᾷς: ab ἐξελάω, f. άσω, *expello*, p. ἐξήλακα. Th. ἐλαύνω. f. άσω. agito. Φ. 491.

Ε'ξελάσσι, *expellunt*. præſ. verbi ἐξελάω, ἐξέλασε, a. 1. act. verbi ἐλαύνω, f. άσω, p. κα. ε. 222. Φ. 820.

Ε'ξείλετο, *exemit*. a. 2. m. ab ἐξαιρέομαι. Th. αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ἥρηκα, a. 2. εἷλον. ε. 104. α. 89.

Ε'ξελθεῖν, *exire*, a. 2. inf. ἐξελθοῦσα, a. 2. part. f. g. Th. ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον. p. med. ἐλήλυθα. ε. 216. Φ. 772.

Ε'ξέμεν, f. 1. inf. pro ἔξειν Ionice. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. Φ. 394.

Ε'ξενάριξε, a. 1. ind. verbi ἐξεναρίζω, f. ξω. Th. ναίρω, *occido*. α. 329. Φ. 289.

Ε'ξέπλη, a. 2. indic. act. ab ἐξίπλημι. f. πλήσω, a. 2. act. ἐξέπτην. ε. 98.

Ε'ξεσπόντες, a. 2. part. act. Th. ἐρείπω, f. ψω, *cado*. in a. 2. act. ἔρεπον. α. 174. Φ. 704.

Ε'ξερύσας, a. 1. part. ab ἐξερύω, *extraho*. Th. ἐρύω, f. ύσω, *traho*. ε. 624.

Ε'ξετέλεσσεν, & ἐξετέλεσσ', pro ἐξετέλεσσε, *perfecit*, a. 1. ab ἐκτελέω, *perficio*. ἐξετελεῖτο, imperf. paſſ. Th. τέλος, *finis*. ε. 83. Φ. 403. 881. 1002.

Ε'ξεφάνθη, *emerſit*, a. 1. paſſ. ab ἐκφαίνω, *emergere facio*, pro ἐξεφάνθη, per epentheſin ᾳ α. Th. φαίνω. f. νῶ. p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα. oſtendo. Φ. 200.

Ε'ξήμησε, a. 1. ind. *evomuit*, ab ἐξεμέω. f. έσω, vel ήσω. Them. ἐμέω, ῶ, f. έσω, *vomo*. Φ. 497.

Ε'ξῆρχον, *incipiebant, duces erant*. 3. pl. imperf. act. ab ἐξάρχω. Th. ἄρχομαι, *incipio*. α. 205.

Ε'ξίκετ', *pervenit*, a. 2. med. ἐξικόμην, ες, ετο. verbi ἐξικνέομαι, *pervenio*. Th. ἱκνέομαι, *ve-*

venio, f. ἐξόμαι, p. ἦγμαι, a. 2. med. ἀγόμην. *a.* 471.

Ἐξιτὸν, verbale, οἷς οὐκ ἐξιτόν ἐστι, quibus non exire licet. ab ἔξειμι, *exeo*. Th. εἶμι, eo. ϑ. 732.

Ἐξόπιθεν, poët. pro ἐξόπισθεν, adv. *à tergo*. ἐξοπίσω. *s.* 88. Th. ὀπίσω, *retrorsum, retro*. *a.* 130.

Ἔξοχ', adv. pro ἔξοχα, *excellenter*, ab ἐξέχω, *excello*. Th. ἔχω, f. ἴξω & σχήσω, habeo. *s.* 771.

Ἐοικὼς, ότος, part. præt. med. ab εἴκω, *similis sum*. hinc ἔοικα dicitur pro οἶκα, sicut ἐώργμαι pro ὄργμαι. *s.* 233. *a.* 215.

Ἔολπα, præt. med. ab ἔλπομαι, *spero*. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, *spes*. *s.* 271. 473.

Ἑοῦ, ἑοῦς, ἑοῦτα, gen. dat. & acc. ab ἐών, poët. pro ὤν, ab εἰμὶ, sum. *s.* 29. 361. 474. ϑ. 32.

Ἑὸς, suus. hinc genit. Ion. ἑοῖο, pro ἑοῦ. ϑ. 472.

Ἐοῦσα, præs. part. f. g. ab εἰμὶ, sum. *s.* 206. 290.

Ἐπ', pro ἐπὶ, *in*, præpos. *s.* 34. 43.

Ἐπάγω, *adduco*. f. ἄξω, p. ἦχα, a. 2. ἤγαγον & Attice ἤγαγον. Th. ἄγω, duco. ϑ. 176.

Ἐπαινέσειε, *probaverit*, a. 1. act. opt. Æol. ab ἐπαινέω. Them. αἶνος, ου, ὁ, laus. *s.* 12.

Ἐπαινῆς, gen. ab ἐπαινὴ, *gravis*. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus. ϑ. 768. 774.

Ἔπαισε, *animum adjice*, præs. imperat. ab ἐπαισάω, f. άσω, præt. ἐπήισα, a. 1. ἐπήισσα, hinc in sub. ἐπαισάσω, ης, ῃ. p. m. ἐπήισα. *s.* 273. 446.

Ἐπαΐων, *auscultatorem*. *s.* 29.

Ἐπάλμενος, *insiliens*, præs. part. ex ἐπὶ & ἀλλόμενος, poëtice ἄλμενος. sic ἴαμενος, ἄερμενος, pro ἰάμενος, ἀείρομενος. Th. ἄλλομαι, f. ἅσομαι, salio. ϑ. 815.

Ἐπάρκεσσον, *sufficientem*, præs. part. Vide ἄρκεσσον. *s.* 599. 625.

Ἐπάσαντο, 3. pl. a. 1. med. *comederunt*. à πάω, vel πάομαι, *possideo, vescor*. præt. pass. πέπαμαι. ϑ. 642.

Ἐπαυρεῖ, *fruitur*, ab ἐπαυρέω. qui fruitur aura, qui respirare potest. Th. αὖρα, ας, ἡ. *s.* 238. 417.

Ἐπάχνωσεν, a. 1. ind. *vexavit, constrinxit*. Th. πάχνη, ης, ἡ, *pruina*. unde παχνόω, ῶ. *s.* 358.

Ἔπ', pro ἔπεα, acc. pl. ab ἔπος, ους, *verbum*, ab ἔπω, dico. *a.* 117. 326. ϑ. 84.

Ἐπέβησε, *ingredi fecit*. a. 1. act. activè capitur, verbi ἐπιβαίνω, ex ἐπὶ & βαίνω, eo, f. βήσομαι. p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. *s.* 578. 657.

Ἔπεσσι, dat. pl. Ion. pro ἔπεσι, & forte ita legendum: ab ἔπος, ους, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, dico. *s.* 184. ϑ. 90.

Ἐπέθηκεν, a. 1. verbi ἐπιτίθημι, impono. f. ϑήσω, a. 2. ἔθην, *a.* 332.

Ἐπεὶ, *postquam, quoniam*. *s.* 120. *a.* 110. 336.

Ἐπείγετο, *festinabat*, imperf. Th. ἐπείγω, *urgeo*, f. ξω. *a.* 21.

Ἔπειτα ἔπειτ' *deinde*. Th. εἶπα, *postea*. *s.* 614. *a.* 332. ϑ. 193.

Ἐπίκειτο, imperf. verbi ἐπίκειμαι,

μαι, *jaceo, superimpositus sum.* f. κείσομαι. Th. κεῖμαι, *jaceo.* ϑ. 143.

Ἐπέμβαλε, *injecit*, a. 2. act. pro ἐπενέβαλε, ab ἐπεμβάλλω, *superinjicio.* Th. βάλλω, αλῶ, *jacio*, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. s. 98.

Ἐπεμβεβαὼς, *insistens.* perf. part. ab ἐπεμβαίνω. Th. βαίνω, *eo.* α. 324.

Ἔπεμψε, *misit*, a. 1. ind. verbi πέμπω, *mitto*, f. ψω, p. φα. ϑ. 784.

Ἐπέπλων, ως, ω, *navigavi*, 1. sing. a. 2. act. vel imperf. ab ἐπιπλώω, pro ἐπέπλεον, ad formam ἴδων, ως, ω, vel ἰδίδων, ως, ω, à δίδωμι, *do.* Th. πλέω, f. πλεύσω, *navigo.* s. 684.

Ἐπέῤῥωσαν, 3. pl. a. 1. med. ind. ab ἐπῤῥώννυμι. Th. ῥώννυμι, *confirmo, corroboro.* f. ῥώσω. p. ἔῤῥωκα. a. 1. ἔῤῥωσα. ϑ. 8.

Ἐπεστενάχιζε, *ingemiscebat.* imperf. à στενάχιζω, f. σω. Th. στενὸς, ὴ, ὸ, *angustus.* ϑ. 843.

Ἔπεστε, ingemiscebat, imperf. à στένω, *gemo*, f. νῶ. Th. στενὸς, ὴ, ὸ, *angustus, arctus.* ϑ. 679

Ἐπέχϑη, 3. sing. a. 2. med. ab ἐπέχω, *animum attendo*, f. ἐφέξω, a. 2. ἔπεχον. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω & σχήσω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. ϑ. 177.

Ἕπεται, *sequitur*, præs. ind. Th. ἕπομαι, vel ἔπω. s. 220.

Ἐπέτελλε, *imperabat*, imperf. act. ut ἐπετέλεσ', imperf. pass. Th. τέλλω, inusitatum verbum. ϑ. 995.

Ἐπέτρεπτο, imperf. verbi ἐπιτρέπομαι, *delector.* Them. τρέπω, f. ψω. *delecto.* ϑ. 158.

Ἐπέφανϑο, *apparebant*, 3. plur. pluſq. perf. poët. pro πεφασμένοι ἦσαν, à φαίνομαι, *appareo.* f. 2. φανήσομαι, præt. paſſ. πέφασμαι, & Att. πέφασμαι, a. 2. ἐφάνην. α. 166.

Ἔπεφνεν, *occidit*, imperf. à πέφνω, idem quod φένω, *occido.* p. m. πέφονα. s. 148. α. 57.

Ἐπέφραδε, a. 2. ind. act. ἐπιφράζω, *induco, indico.* f. σω. p. κα. a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα. Th. φράζω, dico, memoro. ϑ. 74. 162.

Ἐπεφράσατο, *excogitavit*, a. 1. m. Poët. pro ἐπεφράσατο. Th. φράζω, *dico.* ϑ. 160.

Ἔπεφυκον, *enata erant*, imperf. verbi πέφυκα, idem quod φύω, nascor. f. σω. a. 2. ἔφυν. α. 76. ϑ. 673.

Ἔπεχειν, *abstinere*, præs. inf. Th. ἔχω, f. ἕξω. s. 134.

Ἐπέων, gen. pl. ab ἔπος, ους, τὸ, *verbum.* Th. ἔπω, dico. s. 401.

Ἐπήγαγε, *adduxit.* Atticè pro ἐπῆγε, præt. m. vel a. 2. act. Th. ἄγω, *duco*, f. ξω. s. 240.

Ἐπήετανὸς, ὃς, ὁ, *annuus.* Th. ἔτος, ους, τὸ, *annus.* s. 31. 515.

Ἐπῆεν, *aderat*, imperf. ab εἰμὶ, ſum. s. 114. 598. ϑ. 799.

Ἐπὴν, *poſtquam*, ex ἐπὶ, & ἦν, pro ἂν, & hoc pro ἐάν. s. 289.

Ἐπήνησαν, *laudarunt*, aor. 1. Poëtice, pro ἐπῄνεσαν, ab αἰνέω. Th. αἶνος, laus. ϑ. 664.

Ἐπηνύϑη, *completa erat.* a. 1. pass.

pass. ind. ab ἐπαύω, *expedio*. Th. αὐω, item, ἀνύτω, *perficio*. α. 311.

Ἐπήρατον, *amabilis*. Th. ἐράω, άσω, *amo*. ε. 63. Ϡ. 67.

Ἐπηρεφέας, *coopertis*, ab ἐπηρεφής, *tectus*. & hoc ab ἐρέφω, ψω, *tego*. Ϡ. 598.

Ἐπί, præpositi. regit gen. dat. & acc. ε. 250. α. 76. 306.

Ἐπιβήμεναι, conscendere, a. 2. inf. Æol. pro ἐπιβῆναι. Ἐπιβησόμεν, Ion. pro ἐπιβήσειν, f. 1. inf. Ἐπιβάντες, ἐπιβᾶσαι, aor. 2. part. ab ἐπιβαίνω, *conscendo*, f. βήσομαι, p. βέβηκα, aor. 2. ἔβην. α. 40. Ϡ. 396.

Ἐπιδείελα, adv. *post meridiem*, à δείλη, ης, ἡ, *tempus pomeridianum*, q. à δέω & ἥλη, quum solis splendor deficere incipit. Malo ἐπὶ δείελα, circa pomeridianum tempus. ε. 808. 819.

Ἐπιδέρκεται, *inspicit*, præs. ind. Th. δέρκω, *video*. f. 2. δερκῶ, a. 2. ἔδρακον. ε. 266.

Ἐπιδώσω, *dabo*, f. 1. verbi δίδωμι, *do*, a. 2. ἔδων, ως, ω. ε. 394.

Ἐπιείκελον, *similis*. Th. εἴκω, ξω, *similis sum*. α. 182. Ϡ. 207.

Ἐπιθείς, *imponens*, a. 2. part. act. Them. τίθημι, *pono*, a. 2. ἔθην. ε. 695.

Ἐπίθημα, ης, ἡ, *accessio*, *additio*. Th. τίθημι. *pono*. ε. 378.

Ἐπίθοντο, *obtemperarunt*, 3. pl. a. 2. med. à πίθομαι, *assentior*, a. 2. m. ἐπιθόμην, p. m. πέποιθα. præt. pass. πέπεισμαι, f. 1. pass. πεισθήσομαι. ε. 69. Ϡ. 474.

Ἐπι--θόρε, a. 2. act. à θορέω, *salio*. α. 321.

Ἐπιθρώσκουσα, *insiliens*, pr. part. f. g. Th. θρώσκω, *salio*. α. 438.

Ἐπίκλησιν, acc. ab ἐπίκλησις, *cognominatio*, ab ἐπὶ, & καλέω, f. ήσω, *voco*. Ϡ. 207.

Ἐπίκλοπον, *furax*. Th. κλέπτω, ψω, *furor*, p. m. κέκλοπα. ε. 67. 78.

Ἐπίκουροι, *auxiliarii*, ab ἐπίκουρος, ε, ὁ, *auxiliator*. Ϡ. 815.

Ἐπικρατέουσα, pl. num. part. præs. ab ἐπικρατέω, *prævaleo*. Th. κράτος, *robur*. α. 308.

Ἐπικρατέως, Poët. pro ἐπικρατῶς, adv. *valide*. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*. ε. 204.

Ἐπικυρτώοντε, *attollentes*, Poëtice dualis num. part. præs. ab ἐπικυρτόω, ῶ, *incurvo*. Th. κυρτός, ή, ὁ, *curvus*. α. 234.

Ἐπιλήθευ, *oblivisce*, Ion. pro ἐπιλήθου, præs. imper. verbi ἐπιλήθομαι, *obliviscor*. Th. λήθω, f. σω, *lateo*, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα. ε. 273. Ϡ. 102.

Ἐπιμάρτυροι, testes. Th. μάρτυς, υρος, ὁ, ἡ, ἡ, *testis*. α. 20.

Ἐπιμειδήσας, *arridens*, a. 1. part. act. Th. μειδάω, f. ήσω, *rideo leniter*. Ϡ. 547.

Ἐπιμετρήσω, *mutuo dabo*, f. 1. ab ἐπιμετρέω, in mensura addo. Them. μέτρον, τὸ, *mensura*. ε. 395.

Ἐπιμηθεύς, nomen viri. ε. 85.

Ἐπιμίσγεται, *commiscetur*, præs. ind. à μίσγω, pro μίγνυμι, *misceo*, f. ξω. Ϡ. 802.

Ἐπιμωμητὴ, *vituperabilis*, ή. Th.

maverat, imperf. à κέκλομαι, pro κέλομαι, *cum clamore jubeo*. α. 341.

Ἐκέλδοτε, a. 1. ind. à κελδόω, *jubeo*, f. δόσω. Th. κέλω, jubeo. ε. 60.

Ἑκηβόλος, ε, ὁ, *eminus jaculans*, ab ἑκὰς, *procul, eminus*, & βολὴ, *jactus*, mutato α in η. Th. βάλλω, jacio. ϑ. 94.

Ἑκήλῳ, *dativus*, qui Poëticè ponitur adverbialiter. Th. ἑκὼν, όντος, ὁ, *voluntarius*. ε. 4.

Ἔκιον, imperf. à κίω, *eo, accurro*, ex ἴκω per metatheſin. α. 277. ε. 343.

Ἑκηβρυφώσω, *ſummatim & breviter perſtringam*, f. 1. verbi ἐκηβρυφόω, f. ώσω. Th. κηβρυφὴ, ῆς, ἡ, *vertex*. q. d. *ſumma capita indicabo*. ε. 106.

Ἔκλεψ', pro ἔκλεψε, *ſurripuit*, a. 1. ind. verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω, p. κέκλεφα, p. med. κέκλοπα. ε. 51.

Ἐκλίνθη, *inclinata eſt*, a. 1. ind. paſſ. verbi κλίνω, *inclino*, f. νῶ. p. κέκλικα, a. 1. ἔκλινα, p. m. κέκλινα. ϑ. 711.

Ἐκλονίσθη, imperf. paſſ. à κλονίω, *commoveo*, f. ίσω. Them. κλόνος, ε, ὁ, *motus*. α. 317.

Ἔκλυε, imperf. à κλύω, *audio*, f. ύσω. α. 68.

Ἐκπάγλως, *ſtupendos*, pro ἐκπλήγως, per metath. ab ἐκπλήσσω, f. ξω, p. χα, *attonitum reddo*, in a. 2. act. ἐξέπλαγην. ε. 153.

Ἐκπλείῃς, *expleto*, gen. ab ἔκπλειος pro ἔκπλεος. Them. πλέος, *plenus*. ε. 776.

Ἐκρείνοντο, *litigabant*, imperf. paſſ. eodem ſenſu accipitur hoc verbum 1 Cor. 6. 1. Th. κρίνω, judico, f. νῶ, p. κέκρικα. ϑ. 535.

Ἔκρυψε, *abſcondit*, a. 1. ind. verbi κρύπτω, *occulto*, f. ψω, p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον. ε. 47.

Ἐκτελέα, *proventum*, acc. ab ἐκτελὴς, ές, ὁ, ἡ, perfectus. Th. τέλος, ους, τὸ, finis. ε. 464.

Ἐκτελέσῃ, *perfecerit*, a. 1. ſub. verbi ἐκτελέω, *perficio*. a. 1. inf. ἐκτελέσαι. Th. τέλος, finis. ε. 563. α. 22. 38.

Ἔκτεινε, *occidit*, a. 1. act. à κτείνω, occido, f. κτενῶ, p. ἔκταγα. a. 2. ἔκτανον. ϑ. 527.

Ἕκτη, ſexta, ἕκτος, η, ον, ſextus. Th. ἕξ, ſex. ε. 611. 780.

Ἐκτολμήσας, a. 1. part. à τολμάω. Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia*. Alii legunt ἐκτλυπόσας, *cum exant laſſet*: quæ lectio eſt melior. Th. τλύπη, ης, ἡ, lana carpta, & pexa, & operi parata. α. 44.

Ἐκτὸς, vel ἔκτοθεν, extra. Th. ἐκ, vel ἐξ, ex. ε. 727. 115. ϑ. 813.

Ἔκτυπε, *intonuit*, a. 2. à κλυπέω, *reſono*. à κλύπος, ου, ὁ, *fragor*. ſicut à φιλέω, ἔφιλον. Th. τύπτω, f. ψω, *verbero*. α. 383. 61.

Ἔκφυγε, *elapſa ſunt*, a. 2. ind. pro ἐξέφυγε, ab ἐκφεύγω, effugio. f. ἐκφεύξομαι, p. m. ἐκπέφυγα. Th. φεύγω. ϑ. 182.

Ἑκὼν, όντος, ὁ, *voluntarius*. ϑ. 232.

Ἐλαίῃ,

Ε᾽λαίᾳ, dat. ſing. ἐλαία, ας, ἡ, *olea*. nomen arboris. ἔλαιον, ου, τὸ, fructus, oleum. ε. 520.

Ε᾽λασαν, Ion. pro ἤλασαν, 3. pl. a. 1. ab ἐλάω, *agito, incito*, pro quo uſitatum, ἐλαύνω, f. ἐλάσω. ἐλάσειας, a. 1. Æol. opt. ἐλάσσας, *adigens*, part. a. 1. act. pro ἐλάσας metri cauſa. Θ. 522. α. 372. ε. 473.

Ε᾽λάτης pro ἐλάτῃς, dat. pl. Ion. ἡ ἐλάτη, *abies*. ſic dicta à ventorum agitatione. ε. 507. α. 190. 188.

Ε᾽λάφοιο, gen. Ion. ab ἔλαφος, ὁ καὶ ἡ, cervus, quaſi ἐλαφρὸς. cervus eſt levis. α. 402.

Ε᾽λαφρότερος, *levius*, comparat. ab ἐλαφρὸς, ὸν, ὁ, levis. ε. 415.

Ε᾽λαύνοι, *ducat*. præſ. opt. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω, *agito*. ε. 441.

Ε᾽λαχεν, *ſortita eſt*, à λαγχάνω, *ſortior*. in a. 2. act. ἔλαχον, f. λήξομαι, λάξομαι, & κληρώσομαι. perf. Att. εἴληχα. p. med. λέλογχα. Θ. 424. 422.

Ε᾽λεγχος, ους, τὸ, *probrum, dedecus*. Th. ἐλέγχω, ξω, arguo. Θ. 26.

Ε᾽λέειν, *capere*, pro ἐλεῖν, dialyſ. Ion. a. 2. inf. ab αἱρέω, *capio*. α. 337.

Ε᾽λεκτο, 3. ſing. pluſq. perf. pro ἐλέλεκτο, *concubuerat*, verbi λέγομαι, cubo, f. ξομαι, p. λέλεγμαι. α. 46.

Ε᾽λεν, *invaſit*, a. 2. ind. pro εἷλεν, ab αἱρέω, capio. Vide ἑλέσθαι. Θ. 167.

Ε᾽λένης, gen. ab Ε᾽λένη, ἡ, nomen ſpecioſiſſimæ mulieris. ε. 164.

Ε᾽λεὸν, pro ἐλεεινὸν, per ſyncopen, *miſerè*. ἐλεεινὸς, *miſer*. ἐλεέω, *miſereor*. Th. ἔλεος, ους, ὁ, miſericordia. ε. 203.

Ε᾽λέσθαι, capere, a. 2. med. infinit. ab αἱρέομαι, f. 1. αἱρεθήσομαι, p. ἥρημαι, a. 2. med. εἱλόμην. ε. 285. 364.

Ε᾽λοῦ, *elige*, Dorice pro ἑλοῦ ad formam τυποῦ, ἑσθω, a. 2. med. imp. ab αἱρέομαι. Θ. 549.

Ε᾽λοσπόρος, ἐλοσπόρε, ῆρος, ἡ, nomen proprium urbis in Bœotia. Θ. 54.

Ε᾽λεφαίρετο, imperf. *decipiebat*. Th. ἐλεφαίρω, decipio. Θ. 330.

Ε᾽λέφαντι, *ebore*, dat. ſing. ab ἐλέφας, αντος, ὁ, clephas. α. 141.

Ε᾽λήλατται, *ductum eſt*, 3. ſing. præt. paſſ. ab ἤλασα, in præt. paſſ. ἤλαμαι, & facta Attica reduplicatione ἐλήλαμαι. Th. ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω, p. ἤλακα. Θ. 726.

Ε᾽λῆται, 3. ſing. ab ἕλωμαι, ῃ, ῆται, a. 1. med. ſubj. ab αἱρέομαι, capio, f. 1. paſſ. αἱρεθήσομαι. p. ἥρημαι, a. 2. m. εἱλόμην. ponitur & ἥληται, per τμῆσιν pro ἀφήληται. ε. 319. & 603. 357.

Ε᾽λθοι, a. 2. opt. act. *venerit*, ἔλθῃς, ſub. ἐλθεῖν. inf. ἐλθόντος, gen. part. ab ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον, & per ſyncopen ἦλθον, ες, ε. p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα. ε. 541. 337. 662. α. 432.

Ε᾽λικας, acc. pl. ἑλίκεσσιν, dat. pl. *curvas*, q. d. anfractuoſas,

sas, ab ἕλιξ. Th. εἰλέω, verso. ε. 450. 793. α. 295.

Ε᾽λίκη, nomen urbis. α. 475. 381.

Ε᾽λικηβλέφαρ⊙, ος, ὁ ἡ, cui palpebræ sunt volubiles, tortiles aut nigræ, ab ἑλικηδς, ές, volubilis. hoc ab ἑλίσσω, volvo. Th. εἰλέω, verso, & βλέφαρον, ος, τὸ, palpebræ. Θ. 16.

Ε᾽λικών, ῶν⊙, ὁ, nomen montis. qui nomen habuit ab anfractuosis viis. ε. 637. Θ. 2. 23. hinc

Ε᾽λικωνιάδες, Musæ. Ε᾽λικωνιάδεσσ᾽, dat. pl. Ion. ε. 63. 656. Θ. 1.

Ε᾽λικώπιδι, dat. ab ἑλικῶπις, ιδ⊙, ἡ, *limis oculis contuens*. ex ἕλιξ, quæ vox etiam Adjective capitur, pro *intorto*, hoc ab εἰλέω, verso, & ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. Θ. 307. 998.

Ε᾽λιπον, *liquerunt*. 3. pl. a. 2. act. à λείπω, linquo. f. ψω. p. φα. p. m. λέλοιπα. ε. 154.

Ε᾽λκε, trahebat, imperf. Ion. pro εἵλκυον, ες, ε, ab ἕλκω, traho, f. ἑλξω. α. 157. ἑλκέμεν, pro ἕλκειν præs. inf. ε. 629.

Ε᾽λκηδὸν, Adverb. *luctando*, attrahendo, ut supplantetur, vel sublimis sternatur. Th. ἕλκω, ξω. traho. α. 392.

Ε᾽λλαβεν, a. 2. ind. Poët. pro ἔλαβεν, verb. λαμβάνω, capio, f. λήψομαι, p. εἴληφα, & Attice, εἴληφα, a. 2. ἔλαβον, ες, ε. Θ. 179.

Ε᾽λλάδ⊙, genit. ab Ε᾽λλας, άδ⊙, ἡ, Græcia. ε. 651.

Ε᾽λλεδανοῖσι, dat. pl. Ion. *manipulis*. Th. εἰλέω, convolvo. α. 291.

Ε᾽λλοπας, *mutos*, acc. pl. q. d. ὃς ἐλλείπει ἡ ὄψ, quos deserit vox, ab ἔλλοψ, οπ⊙, qui vocem edere nequit, ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, & λειπω, linquo. α. 212.

Ε᾽λπὶς, ἐλπίδ⊙, ἡ, spes. ε. 96. ἐλπίδα. acc. ε. 496.

Ε᾽λπόμενο⊙, sperans, præs. part. ab ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω. Th. ἐλπὶς, ίδ⊙, ἡ, spes. α. 66.

Ε᾽λυμα, τ⊙, τὸ, *temo*, ab ἕλω, traho. Thema, εἰλέω, verso. ε. 428. 434.

Ε᾽λύσατο, *liberavit*, a. 1. med. à λύω, solvo, f. σω, p. λέλυκα. Θ. 528.

Ε᾽λὼν, *arripiens*, a. 2. part. ab αἱρέω. Θ. 487.

Ε᾽μ᾽, pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, ego. ε. 394.

Ε᾽μαρνάσθην, 3. dual. imperf. med. à μάρναμαι, *pugno*. α. 238.

Ε᾽μὰς, acc. pl. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus, a, um. ε. 55.

Ε᾽μάχοντο, dimicabant. imperf. verbi μάχομαι, pugno, f. μαχήσομαι, p. μεμάχημαι. α. 301.

Ε᾽μβαλλε, conjicit, 3. imperf. pro ἐνέβαλλε. Th. βάλλω, λῶ, jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. α. 414. 453.

Ε᾽μβασίλδυον, ες, ε, imperf. pro ἐνεβασίλδυον, verbi ἐμβασιλδύω, regno in. Th. βασιλδὺς έ⊙, ὁ, rex. ε. 111. Θ. 71.

Ε᾽μβεβαὼς, insistens, ἐμβεβαήκα, f. g. pluſq. perf. part. act. per cra-

crasin, pro ἐμβεβηκὼς, verb. ἐμβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, eo. α. 195. 324. Ϡ. 12.

Ἐμεῖο, Ion. & poët. pro ἐμέο, & hoc pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ. α. 361.

Ἔμελλε, imperf. à μέλλω, f. μελλήσω, futurus sum. α. 126. Ϡ. 552.

Ἔμελε, imperf. à μέλει, imperson. *curæ est*, p. μεμέληκε. ε. 145.

Ἔμεν, Ionicè pro εἶναι, præs. inf. ab εἰμὶ, sum. Ϡ. 500.

Ἐμεμαίνα, *curabat*, imperf. à μεμαίνω, *curo*. Them. μῶ, ε, τὸ, animus. α. 368.

Ἐμήσατο, *paravit*, a. 1. m. à μήδομαι, f. ήσομαι, *cogito*, *machinor*. à μῆδος, ε, τὸ, cura. ε. 49. 95.

Ἔμιμνε, *mansit*, imperf. à μίμνω, *maneo*. Th. μένω, νῶ, *maneo*. ε. 97.

Ἐμίσγετο, imperf. pass. verb. μισγόμαι, idem quod μίγνυμαι, misceor. f. 1. μιχθήσομαι, præt. perf. μέμιγμαι, a. 1. ἐμίχθην, a. 2. ἐμίγην. Ϡ. 56.

Ἐμμαπέως, adverb. *dicto citius*. q. d. ἅμα τῷ ἔπει, ab ἔπος, ε, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico. α. 442.

Ἐμμεμαυῖα, f. g. p. m. part. à μάω, *cupio*. α. 439.

Ἔμμεναι, *esse*, Æol. pro ἔμμεν, Dor. pro εἶναι. ab εἰμὶ, sum. ε. 270. Ϡ. 400. 610.

Ἐμμενέως, fortiter, adverb. μένος, ε, τὸ, *robur*. α. 429. Ϡ. 712.

Ἔμμορε, *sortitus est*, per metathesin pro μέμορε, præt. med. à μείρω, *divido*, *sortior*, præt. pass. μέμαρμαι & Att. εἵμαρμαι. ε. 345. Ϡ. 414. 426.

Ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus, a, um, ab ἐμοῦ. Th. ἐγὼ, *ego*. ε. 269. Ϡ. 164.

Ἔμπαλιν, *retro*, adverb. Them. πάλιν, *rursus*. ε. 145.

Ἐμπελάδην, *juxta*. Adverb. Th. πέλας, *prope*. ε. 732.

Ἐμπελάσαντες, *inter se committentes*, a. 1. part. pl. num. ab ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *prope*. α. 109.

Ἔμπεσε, *inciderat*, pro ἐνέπεσε, a. 2. ab ἐμπίπλω, *incido*. Th. πίπλω, cado, f. πεσοῦμαι, p. πέπλωκα, a. 2. ἔπεσον, a. 2. part. πεσών. α. 420. 509.

Ἔμπης, *tamen*, Ionice pro ἔμπας. ε. 141. α. 259.

Ἔμπολιν, *prope*, adverb. ab ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *propè*. α. 371.

Ἐμπνείουσι, *inspirans*, a. 1. part. Th. πνέω, *flo*, *spiro*, f. πνεύσω, p. πέπνευκα. ε. 506.

Ἐμπορίην, acc. Ion. ab ἐμπορία, ἡ, *mercatura*. Th. πείρω, *transeo*. p. m. πέπορα, undè est πόρος, ε, ὁ, via. hinc ἔμπορος, *mercator*. ε. 644.

Ἐν, *in*, præpositi. regit. dat. pro ἔνθα, *ibi*. ε. 202. 379. α. 204.

Ἔναιε, *habitabat*, imperf. à ναίω, habito. α. 14.

Ἐναλίγκιον, *similem*, ex ἐν & ἁλίγκιος, *similis*, q. ex α & λίζω *resono*, *non absonus*, vel q. d. ἅλις ἔζηον. ε. 128. α. 88.

Ἐναντίοι, *hostes*, ab ἀντίος, adversus. Th. ἀντὶ, *contra*. α. 184.

Ἐνα-

Ἐναποψύχειν, *alvum exonerare, excernere*, præs. inf. ex ἐν, ἀπὸ, & ψύχω, f. ξω, *refrigero*. ε. 757.

Ἔναρα, τὰ, *spolia*, ab ἐναίρω, occido. α. 367.

Ἐναρίζω, f. ξω, idem quod ἐναίρω, *occido*. α. 194.

Ἐναρφόρος, *spoliator*, pro ἐναρηφόρος, *spolia ferens*, ab ἔναρα, τὰ, spolia, & φέρω, fero. α. 192.

Ἐνάτη, poëtice pro ἐννάτη, *nona*, ab ἐννέα, *novem*. ε. 770.

Ἔναυλος, ου, ὁ, *stabulum*. Them. αὐλὴ, ἡ, *aula, atrium*. Ϟ. 129.

Ἑνδεκάτη, *undecima*, ab ἓν, unum, & δέκα, decem. ε. 772. 774.

Ἐνδήμιοι, *popularibus*, dat. pl. Ion. ab ἔνδημος, qui in populo est. hinc ἐνδήμιος νόσος, est morbus cuidam populo peculiaris. Them. δῆμος, ου, ὁ, populus. ε. 223.

Ἔνδον, *intus*, adverb. hinc ἔνδοθεν, ex interiori loco. ἔνδοθι, intus. Ϟ. 964. ε. 31. 521.

Ἐνδυκέως, adverb. *valde accurate*. ab ἐνδυκὴς, έος, ὁ, ἡ, *promptus, accuratus*. α. 427.

Ἔνδρυον, ου, τὸ, cor & medulla arboris, καρδία δ' ἔνδρυ κὴ τὸ μέσον, der Kern vom holtz. Th. δρῦς, υὸς, ἡ, quercus. ε. 467.

Ἐνέθηκε, a. 1. ind. verbi ἐντίθημι, *impono*, f. θήσω, p. τέθεικα, a. 2. ἔθλω. Ϟ. 174.

Ἐνείκῃ, *ferat*, a. 1. sub. ἐνεῖκαι, a. 1. act. infinit. ab ἐνείκω, idem quod ἐνέγκω, vel à φέρω, fero, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, Poëtice ἤνεικα, & abjecto augmento, ἔνεικα, αι. ε. 561. Ϟ. 784.

Ἔνειμαν, distribuerunt, a. 1. ind. à νέμω, f. μῶ, tribuo, præt. νενέμηκα, a. 1. ἔνειμα, p. med. νένομαι. ε. 222.

Ἕνεκα, propter, causa, adverb. ε. 162. ἕνεκ'. Ϟ. 983.

Ἔνεκειτο, *inerat*, 3. sing. imperf. ab ἔγκειμαι, f. κείσομαι. Th. κεῖμαι, jaceo. Ϟ. 145.

Ἐνέπνευσαν, a. 1. act. ab ἐμπνέω, *inspiro, aspira*. Th. πνέω, f. πνεύσω, flo, spiro. α. 131.

Ἐνεποιήσαντο, *duxerunt*, a. 1. med. verbi ἐμποιέω, *facio in*. Th. ποιέω, ῶ, facio. Ϟ. 7.

Ἐνέπων, *alloquens*, præs. part. Them. ἔπω, *dico*. a. 1. εἶπα. ε. 192. 260.

Ἔνερθε, *infra*, adverb. Th. ἔρα, ας, ἡ, *terra*. Ϟ. 720.

Ἐνέροισι, *inferis*, dat. pl. Ion. idem quod καταχθονίοις. Th. ἔρα, ας, terra. Ϟ. 850.

Ἔνη, ης, ἡ, *novilunium*. Th. ἔνος, seu ἐνιαυτὸς, annus. ε. 768.

Ἐνηέος, *placidæ*, gen. ab ἐνηὴς, έος, ὁ, *bonus, placidus*. Th. est ἐὺς, ἐός, ὁ, bonus. Ϟ. 65.

Ἐνήεργε, a. 1. m. ab ἐναίρω, occido. f. ἀρῶ. a. 1. ἔνηρα. Ϟ. 316.

Ἔνθ', pro ἔνθα, *hic, ibi*. ε. 165. 493. hinc ἐνθάπερ, idem quod ἔνθα. Ϟ. 586.

Ἐνθάδε, *hic, huc*, adverb. Th. ἔνθα. ε. 652. Ϟ. 775.

Ἔνθεν, *hinc*, adverb. de loco. Th. ἔνθα, *hic, illic*. α. 28. Ϟ. 9.

Ἐνθρέψασθαι, *inserere*, a. 1. inf. m. ab ἐντρέφω, *alo in*. Th. τρέ-

τρέφω, alo. f. θρέψω. p. τέτρεφα. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα. ε. 779.

Ἔνι, pro ἔνεστι, eſt. ε. 747.

Ἐνὶ, in, poët. pro ἐν. α. 276. ϑ. 297.

Ἐνιαύσια, quotannis, ab ἐνιαύσιος, ος, ὁ, ἡ, annuus. Th. ἐνιαυτὸς, annus, q. d. εἰς ἑαυτὸν ἑπανελϑών. ε. 447. ϑ. 58. α. 87.

Ἐνικάτϑεο, repone, pro ἐγκαϑέσο, 2. ſing. a. 2. med. imperat. ab ἐγκαϑαπόϑημι. Th. τίϑημι, pono. ε. 27.

Ἐνίσσειν, proloqui, præſ. inf. pro ἐνέπειν. Th. ἔπω, dico, a. 1. εἶπα. ϑ. 369.

Ἔννάστες, novennio. ἐννατὸς, novennis. Th. ab ἐννέα. novem, & ἔτος, ε, τὸ annus. ϑ. 801.

Ἐννασήρω, dual. num. ab ἐννασέτηρος, ος, ὁ, novennis, ab ἐννέα, novem, & ἔτος, annus. ε. 434.

Ἐννέα, οἱ, αἱ, τὰ, novem, ἄκλιτον. ϑ. 56. 60. 76.

Ἐννέπετε, poët. dicite, pro ἐνίπτε, præſ. imperat. ab ἐνίπτω. Th. ἔπω, dico. a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον. ε. 2.

Ἐννεσίῃσι, dat. pl. Ion. & poët. pro ἐνεσίαις, ab ἐνεσία, conſilium. ſicut σύνεσις, intelligentia, eſt à συνίημι, ita ἐνεσία ab ἐνίημι, immitto. Th. ἵω, mitto. ϑ. 494.

Ἔννηφιν, perendinum, ab ἔννη, ſeu ἕνη, vel ἔννη, ſeu ἕννη, vetus, (ſub. ἡμέρᾳ.) φι, eſt paragoge poetica. Th. ἔνος ſeu ἐνός, annus. ε. 408.

Ἐννοσίγαιος, Neptunus, ab ἐνόω, moveo, & γαῖα, terra. α. 104 ϑ. 441.

Ἐννύχιος, α, ον, ſeu ἔννυχος, nocturnus, adject. Th. νὺξ, κτὸς, ἡ, nox. ϑ. 10. α. 32.

Ἐννόησε, ſenſit, ut & ἐνόησεν, a. 1. ind. à νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, mens. ε. 89. α. 410. ϑ. 488.

Ἐνοπλὴ, clamorem, ab ἐνέπω, dico. Th. ἔπω, dico. ϑ. 708.

Ἔνοσις, εως, ἡ, motus, ab ἐνόω, moveo. Th. εἷς, ἑνὸς, unus. ϑ. 681. 849.

Ἐνοσίχϑων, terræ quaſſator, ex ἐνόω, moveo, inde ἔνοσις, motus, & χϑὼν, terra, quod terram moveat. Neptuni Epitheton. ε. 665.

Ἔνδος, intus, adverb. ε. 267. α. 312.

Ἔντοσϑε, & ἔντοϑι, intus: idem quod ἐντὸς. ε. 540. 518. ϑ. 598.

Ἐντύνασϑαι, a. 1. med. infinit. ab ἐντύνομαι, apparo. Th. ἔντεα ἔντη, τὰ, arma. ε. 630.

Ἐνυαλίοιο, gen. Ion. ab Ἐνυάλιος, ος, ὁ, Mars. Th. Ἐνυὼ, οῦς, Bellona. α. 371.

Ἐνυὼ, οῦς, ἡ, Bellona, ab ἐνύω, perimo. ϑ. 273.

Ἐξ, ex, præpoſit. reg. gen. ε. 148. 306. α. 76.

Ἐξάδιος, ος, ὁ, nomen viri. α. 180.

Ἐξαλαπάξῃ, diripiet, f. 1. Th. λαπάζω, ſive λαπάσσω, f. ξω. evacuo. ε. 187.

Ἐξαλέασϑαι, evitare, a. 1. med. infin. Vide ſupra ἀλέασϑαι. ε. 105. 756. 800.

Ἐξαμείβετο, imperf. Ion. abje-

to augmento, verbi ἐξαμείβομαι, *immuto*. Th. ἀμείβω, f. ψω, *commuto*.

Ἐξαπάτας, *blanditias*, acc. pl. ab ἀπάτη, dolus. Th. ἀπαλάω, *decipio*. ϑ. 205.

Ἐξαπάτησε, pro ἐξηπάτησε, a. 1. ind. Th. ἀπαλάω, f. ήσω. *decipio*, proprie πάτης ἀπάγω, à via aliquem abduco in devia, hinc ἐξαπατήση, a. 1. ſub. s. 321. 371. ϑ. 889.

Ἐξαπαλόωσιν, (alii legunt ἐξαπαφίσκων, *fallens*, quod ab ἀφάω, *palpo*) poët. idem quod ἐξαπαλάω. ϑ. 537.

Ἐξαῦτις, *denuo*, Adv. Th. eſt αὖ, *rurſus*. ϑ. 915.

Ἐξεγένοντο, *procreati ſunt*, a. 2. m. cum Genit. verbi ἐκγίνομαι, *enaſcor*. hoc à γείνομαι, naſcor. Vide in γείναλο. ϑ. 106. 126. 147. 263.

Ἐξέθορε, a. 2. act. ab ἐκθορέω, *proſilio*. Th. ϑόρω, vel ϑορέω, *ſalio*. ϑ. 281.

Ἔξει, *habebit*, f. 1. Th. ἔχω, habeo. a. 2. ἔσχον. s. 270.

Ἐξείης, poëtice pro ἑξῆς, *deinceps, ordine*. ϑ. 738. 809.

Ἑξήκοντα, *ſexaginta*. s. 562.

Ἐξελάαν, poëtica ᾱ epentheſi, pro ἐξελᾶν: ab ἐξελάω, f. άσω, *expello*, p. ἐξήλακα. Th. ἐλαύνω. f. άσω. agito. ϑ. 491.

Ἐξελάσσι, *expellunt*. præſ. verbi ἐξελάω, ἐξέλασε, a. 1. act. verbi ἐλαύνω, f. άσω, p. κα. s. 222. ϑ. 820.

Ἐξείλετο, *exemit*. a. 2. m. ab ἐξαιρέομαι. Th. αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ἥρηκα, a. 2. εἷλον. s. 104. α. 89.

Ἐξελθεῖν, *exire*, a. 2. inf. ἐξελθέσθαι, a. 2. part. f. g. Th. ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον. p. med. ἐλήλυθα. s. 216. ϑ. 772.

Ἐξέμεν, f. 1. inf. pro ἔξειν Ionice. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. ϑ. 394.

Ἐξενάριξε, a. 1. ind. verbi ἐξεναρίζω, f. ξω. Th. ἐναίρω, *occido*. α. 329. ϑ. 289.

Ἔξεπλε, a. 2. indic. act. ab ἐξέπλημι. f. ἐκπλήσω, a. 2. act. ἐξέπτλω. s. 98.

Ἐξεβάπτοντες, a. 2. part. act. Th. ἐρείπω, f. ψω, *cado*. in a. 2. act. ἔρεπον. α. 174. ϑ. 704.

Ἐξερύσας, a. 1. part. ab ἐξερύω, *extraho*. Th. ἐρύω, f. ύσω, *traho*. s. 624.

Ἐξετέλεσσεν, & ἐξετέλεσσ', pro ἐξετέλεσσε, *perfecit*, a. 1. ab ἐκτελέω, *perficio*. ἐξετελεῖτο, imperf. paſſ. Th. τέλος, *finis*. s. 83. ϑ. 403. 881. 1002.

Ἐξεφάνθη, *emerſit*, a. 1. paſſ. ab ἐκφαίνω, *emergere facio*, pro ἐξεφάνθη, per epentheſin ϑ α. Th. φαίνω. f. νῶ. p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα. oſtendo. ϑ. 200.

Ἐξήμησε, a. 1. ind. *evomuit*, ab ἐξεμέω. f. έσω, vel ήσω. Them. ἐμέω, ῶ, f. έσω, *vomo*. ϑ. 497.

Ἐξῆρχον, *incipiebant, duces erant*. 3. pl. imperf. act. ab ἐξάρχω. Th. ἄρχομαι, *incipio*. α. 205.

Ἐξίκετ', *pervenit*, a. 2. med. ἐξικάνω, ω, ετο. verbi ἐξικνέομαι, *pervenio*. Th. ἱκνέομαι, *ve-*

venio, f. ἐξέομαι, p. ἷγμαι, a. 2. med. ἰκάνω. α. 471.

Ἐξιτὸν, verbale, οἷς οὐκ ἐξιτὸν ἐστι, quibus non exire licet. ab ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, eo. ϑ. 732.

Ἐξόπιϑεν, poët. pro ἐξόπισϑεν, adv. à tergo. ἐξοπίσω. ε. 88. Th. ὀπίσω, retrorsum, retro. α. 130.

Ἔξοχ', adv. pro ἔξοχα, excellenter, ab ἐξέχω, excello. Th. ἔχω, f. ἕξω & σχήσω, habeo. ε. 771.

Ἐοικὼς, ότος, part. præt. med. ab εἴκω, similis sum. hinc ἔοικα dicitur pro οἶκα, sicut ἐώρτακα pro ὤρτακα. ε. 233. α. 215.

Ἔολπα, præt. med. ab ἔλπομαι, spero. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, spes. ε. 271. 473.

Ἐόντος, ἐούσης, ἐόντα, gen. dat. & acc. ab ἐὼν, poët. pro ὢν, ab εἰμὶ, sum. ε. 29. 361. 474. ϑ. 32.

Ἑὸς, suus. hinc genit. Ion. ἑοῖο, pro ἑοῦ. ϑ. 472.

Ἐοῦσα, præs. part. f. g. ab εἰμὶ, sum. ε. 206. 290.

Ἐπ', pro ἐπὶ, in, præpos. ε. 34. 43.

Ἐπάγω, adduco. f. ἄξω, p. ἦχα, a. 2. ἤγαγον & Attice ἠγαγόν. Th. ἄγω, duco. ϑ. 176.

Ἐπαινέσειε, probaverit, a. 1. act. opt. Æol. ab ἐπαινέω. Them. αἰνος, ου, ὁ, laus. ε. 12.

Ἐπαινῆς, gen. ab ἐπαινὴ, gravis. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus. ϑ. 768. 774.

Ἔπαιρε, animum adjice, præs. imperat. ab ἐπαίρω, f. ἄρω, præt. ἐπήρκα, a. 1. ἐπῆρσα, hinc in sub. ἐπαρσάω, ης, η. p. m. ἐπῆρμαι. ε. 273. 446.

Ἐπαΐων, auscultatorem. ε. 29.

Ἐπάλμενος, insiliens, præs. part. ex ἐπὶ & ἀλλόμενος, poëtice ἄλμενος. sic ἴκμενος, ἄρμενος, pro ἱκόμενος, ἀρόμενος. Th. ἄλλομαι, f. ἅλμαι, salio. ϑ. 815.

Ἐπάρμενον, sufficientem, præs. part. Vide ἄρμενον. ε. 599. 625.

Ἔπασσαν, 3. pl. a. 1. med. comederunt. à πάω, vel πάομαι, possideo, vescor. præt. pass. πέπαμαι. ϑ. 642.

Ἐπαυρεῖ, fruitur, ab ἐπαυρίω. qui fruitur aura, qui respirare potest. Th. αὖρα, ας, ἡ. ε. 238. 417.

Ἔπαχνωσεν, a. 1. ind. vexavit, constrinxit. Th. πάχνη, ης, ἡ, pruina. unde παχνόω, ῶ. ε. 358.

Ἔπ', pro ἔπια, acc. pl. ab ἔπος, εος, verbum, ab ἔπω, dico. α. 117. 326. ϑ. 84.

Ἐπέβησε, ingredi fecit. a. 1. act. activè capitur, verbi ἐπιβαίνω, ex ἐπὶ & βαίνω, eo, f. βήσομαι. p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ε. 578. 657.

Ἔπεσσι, dat. pl. Ion. pro ἔπεσι, & forte ita legendum: ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico. ε. 184. ϑ. 90.

Ἔπηκεν, a. 1. verbi ἐπιτίθημι, impono. f. ϑήσω, a. 2. ἔϑην, α. 332.

Ἐπεὶ, postquam, quoniam. ε. 120. α. 110. 336.

Ἔπειγε, festinabat, imperf. Th. ἐπείγω, urgeo, f. ξω. α. 21.

Ἔπειτα, ἔπειτ' deinde. Th. εἶπα, postea. ε. 614. α. 332. ϑ. 193.

Ἔπεχεν, imperf. verbi ἐπέχειμαι,

μαι, *jaceo, superimpositus sum.* f. κείσομαι. Th. κεῖμαι, *jaceo.* Θ. 143.

Ε'πέμβαλε, *injecit*, a. 2. act. pro ἐπενέβαλε, ab ἐπεμβάλλω, *superinjicio.* Th. βάλλω, αλῶ, *jacio*, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. ε. 98.

Ε'πεμβεβαὼς, *insistens.* perf. part. ab ἐπεμβαίνω. Th. βαίνω, *eo.* α. 324.

Ε'πεμψε, *misit*, a. 1. ind. verbi πέμπω, *mitto*, f. ψω, p. φα. Θ. 784.

Ε'πέπλων, ως, ω, *navigavi*, 1. sing. a. 2. act. vel imperf. ab ἐπιπλωμι, pro ἐπιπλέω, ad formam ἔδων, ως, ω, vel ἐδίδων, ως, ω, à δίδωμι, *do.* Th. πλέω, f. πλεύσω, *navigo.* ε. 684.

Ε'πιῤῥώσανθ', 3. pl. a. 1. med. ind. ab ἐπιῤῥώννυμι. Th. ῥώννυμι, *confirmo, corroboro.* f. ῥώσω. p. ἔῤῥωκα. a. 1. ἔῤῥωσα. Θ. 8.

Ε'πιστενάχιζε, *ingemiscebat.* imperf. à στενάχιζω, f. σω. Th. στενὸς, ὴ, ὸ, *angustus.* Θ. 843.

Ε'πέστενε, ingemiscebat, imperf. à στένω, *gemo*, f. νῶ. Th. στενὸς, ὴ, ὸ, *angustus, arctus.* Θ. 679

Ε'πέχθ', 3. sing. a. 2. med. ab ἐπέχω, *animum attendo*, f. ἐφέξω, a. 2. ἔπεχον. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω & σχήσω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. Θ. 177.

Ε'πεται, *sequitur*, præs. ind. Th. ἕπομαι, vel ἕπω. ε. 220.

Ε'πέτελλε, *imperabat*, imperf. act. ut ἐπετέλετ', imperf. pass. Th. τέλλω, inusitatum verbum. Θ. 995.

Ε'πετράφθ', imperf. verbi ἐπιτέρπομαι, *delector.* Them. τέρπω, f. ψω. *delecto.* Θ. 158.

Ε'πέφανθ', *apparebant*, 3. plur. plusq. perf. poët. pro πεφασμένοι ἦσαν, à φαίνομαι, *appareo.* f. 2. φανήσομαι, præt. pass. πέφασμαι, & Att. πέφασμαι, a. 2. ἐφάνην. α. 166.

Ε'πεφνεν, *occidit*, imperf. à πέφνω, idem quod φένω, *occido.* p. m. πέφονα. ε. 148. α. 57.

Ε'πέφραδε, a. 2. ind. act. ἐπιφράζω, *induco, indico.* f. σω. p. κα. a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα. Th. φράζω, dico, memoro. Θ. 74. 162.

Ε'πεφράσατ', *excogitavit*, a. 1. m. Poët. pro ἐπεφράσατ'. Th. φράζω, *dico.* Θ. 160.

Ε'πέφυκον, *enata erant*, imperf. verbi πέφυκα, idem quod φύω, nascor. f. σω. a. 2. ἔφυν. α. 76. Θ. 673.

Ε'πέχειν, *abstinere*, præs. inf. Th. ἔχω, f. ἕξω. ε. 134.

Ε'πέων, gen. pl. ab ἔπος, ους, τὸ, *verbum.* Th. ἔπω, dico. ε. 401.

Ε'πήγαγε, *adduxit.* Atticè pro ἐπῆγε, præt. m. vel a. 2. act. Th. ἄγω, *duco*, f. ξω. ε. 240.

Ε'πήϊανὸς, ὄ, ὁ, *annuus.* Th. ἔτος, ους, τὸ, *annus.* ε. 31. 515.

Ε'πῆν, *aderat*, imperf. ab εἰμὶ, sum. ε. 114. 598. Θ. 799.

Ε'πὴν, *postquam*, ex ἐπὶ, & ἦν, pro ἂν, & hoc pro ἐάν. ε. 289.

Ε'πήνεσαν, *laudarunt*, aor. 1. Poëtice, pro ἐπῄνεσαν, ab αἰνέω. Th. αἶνος, laus. Θ. 664.

Ε'πλήσθη, *completa erat.* a. 1. pass.

paſſ. ind. ab ἐπαύω, *expedio*. Th. *αὔω*, item, *ἀύτω*, *perficio*. *α*. 311.

Ἐπήρατον, *amabilis*. Th. ἐράω, *άσω*, *amo*. *ε*. 63. Ϡ. 67.

Ἐπηρεφέας, *coopertis*, ab ἐπηρεφής, *tectus*. & hoc ab ἐρέφω, *ψω*, *tego*. Ϡ. 598.

Ἐπί, præpoſit. regit gen. dat. & acc. *ε*. 250. *α*. 76. 306.

Ἐπιβήμεναι, conſcendere, a. 2 inf. Æol. pro ἐπιβῆναι. Ἐπιβησέμεν, Ion. pro ἐπιβήσειν, f. 1. inf. Ἐπιβάντες, ἐπιβᾶσα, aor. 2. part. ab ἐπιβαίνω, *conſcendo*, f. βήσομαι, p. βέβηκα, aor. 2. ἔβην. *α*. 40. Ϡ. 396.

Ἐπιδείελα, adv. *poſt meridiem*, à δείλη, ης, ἡ, *tempus pomeridianum*, q. à δέω & ἴλη, quum ſolis ſplendor deficere incipit. Malo ἐπὶ δείελα, circa pomeridianum tempus. *ε*. 808. 819.

Ἐπιδέρκεται, *inſpicit*, præſ. ind. Th. δέρκω, *video*. f. 2. δρακῶ, a. 2. ἔδρακον. *ε*. 266.

Ἐπιδώσω, *dabo*, f. 1. verbi δίδωμι, *do*, a. 2. ἔδων, ως, ω. *ε*. 394.

Ἐπείκελον, *ſimilis*. Th. εἴκω, ξω, *ſimilis ſum*. *α*. 182. Ϡ. 207.

Ἐπιθείς, *imponens*, a. 2. part. act. Them. τίθημι, *pono*, a. 2. ἔθην. *ε*. 695.

Ἐπίθημα, ης, ἡ, *acceſſio*, *additio*. Th. τίθημι. *pono*. *ε*. 378.

Ἐπίθοντο, *obtemperarunt*, 3. pl. a. 2. med. à πίθομαι, *aſſentior*, a. 2. m. ἐπιθόμην, p. m. πέποιθα. præt. paſſ. πέπεισμαι, f. 1. paſſ. πεισθήσομαι. *ε*. 69. Ϡ. 474.

Ἐπὶ--θόρε, a. 2. act. à θορέω, *ſalio*. *α*. 321.

Ἐπιθρώσκουσα, *inſiliens*, pr. part. f. g. Th. θρώσκω, *ſalio*. *α*. 438.

Ἐπίκλησιν, acc. ab ἐπίκλησις, *cognominatio*, ab ἐπὶ, & καλέω, f. κλήσω, *voco*. Ϡ. 207.

Ἐπίκλοπον, *furax*. Th. κλέπτω, *ψω*, *furor*, p. m. κέκλοπα. *ε*. 67. 78.

Ἐπίκουροι, *auxiliarii*, ab ἐπίκουρος, *ε*, ὁ, *auxiliator*. Ϡ. 815.

Ἐπικρατέουσι, pl. num. part. præſ. ab ἐπικρατέω, *prævaleo*. Th. κράτος, *robur*. *α*. 308.

Ἐπικρατέως, Poët. pro ἐπικρατῶς, adv. *valide*. Th. κράτος, *εος*, τὸ, *robur*. *ε*. 204.

Ἐπικυρτώσαντε, *attollentes*, Poëtice dualis num. part. præſ. ab ἐπικυρτόω, *ῶ*, *incurvo*. Th. κυρτός, *ὸς*, ὁ, *curvus*. *α*. 234.

Ἐπιλήθω, *oblivisſcere*, Ion. pro ἐπιλήθου, præſ. imper. verbi ἐπιλήθομαι, *oblivisſcor*. Th. λήθω, f. σω, *lateo*, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα. *ε*. 273. Ϡ. 102.

Ἐπιμάρτυροι, teſtes. Th. μάρτυς, υρος, ὁ, ἡ, *teſtis*. *α*. 20.

Ἐπιμειδήσας, *arridens*, a. 1. part. act. Th. μειδάω, f. ήσω, *rideo leniter*. Ϡ. 547.

Ἐπιμετρήσω, *mutuo dabo*, f. 1. ab ἐπιμετρέω, in menſura addo. Them. μέτρον, τὸ, *menſura*. *ε*. 395.

Ἐπιμηθὰς, nomen viri. *ε*. 85.

Ἐπιμίσγεται, *commiſcetur*, præſ. ind. à μίσγω, pro μίγνυμι, *miſceo*, f. ξω. Ϡ. 802.

Ἐπιμωμητὴ, *vituperabilis*, ἡ. Th.

μᾶμος, ου, ὁ, *dedecus.* s. 13.

Ἐπιόντα, *accedentem*, a. 2. act. part. ab ἔπειμι, *accedo.* Th. εἶμι, *eo.* s. 673. a. 333. 425.

Ἐπίορκον, *perjurium.* Th. ὅρκος, ου, ὁ, *jusjurandum.* s. 280. 802. ϑ. 232.

Ἐπιπάγχυ, *prorsus*, adv. πάγχυ, pro παγυ, *valde.* s. 262.

Ἐπιπειθόμενος, *obtemperans*, præs. part. à πείθομαι. Vide in ἐπίθοντο. a. 369.

Ἐπιπωλομένοιο, gen. Ion. *volvente*, ἐπιπωλόμενος, pro ἐπιπολόμενος. Th. πέλομαι, *fum.* a. 87. ϑ. 493.

Ἔπιπλον, *implebant*, 3. pl. a. 2. act. à πιμπλάω, pro πιμπλάω, vel πίμπλημι, *impleo.* a. 2. ἔπιπλον, ſicut à πιμφάω, ἔπιμφον. Them. πλέος, ου, ὁ, *plenus.* a. 291.

Ἐπιπνείουσι, *inſpirant*, præſ. ind. Them. πνέω, f. πνεύσω, ſpiro. ϑ. 872.

Ἐπίῤῥοθοι, ex ἐπὶ, & ῥόθος, ου, ὁ, *undarum fremitus.* ἐπίῤῥοθος, ου, ὁ, ἡ, *auxiliator*, *utilis.* s. 558.

Ἐπισμυγερὴ, *ærumnoſa*, ἡ. Th. σμύχω, *vaſto*, f. ξω. a. 264.

Ἐπισσοέλλω, *iteratam in ſationem.* Th. σπείρω, f. σπερῶ, ſero. s. 444.

Ἐπισταμένως, *ſcienter*, adverb. ab ἐπίσταμαι, *ſcio*, ex ἐπὶ & ἵστημι, ſcio. a. 107. ϑ. 87.

Ἐπισταλάδην, Adv. *ornate*, *ſuccincte.* Th. στέλλω, *mitto.* item, *orno*, f. στελῶ, p. ἔσταλκα, a. 1. ἔστειλα, p. m. ἔσταλα. a. 287.

Ἐπιστρέφεται, convertitur, præſ. ind. à στρέφω, verto, f. ψω, p. ἔστροφα, a. 2. ἔστραφον. ϑ. 753.

Ἔπισχε, præſ. act. imperat. *cohibe*, *inhibe*, ab ἴσχω, pro ἔχω, *inhibeo.* a. 446. hinc ἐπίσχεθον, in dual. a. 350.

Ἐπιτέλλεται, *exoritur*, præſ. ind. hinc ἐπιτελλομένων, Æol. pro ἐπιτελλομένων, part. præſ. gen. pl. f. g. Th. τέλλω, verbum inuſitatum. s. 381. 565.

Ἐπίφρονα, acc. ſing. ab ἐπίφρων, ονος, ὁ, ἡ, *prudens.* Th. φρὴν. ϑ. 122. ἐπιφροσυνήσι, dat. pl. Ion. pro ἐσιφροσυνάις, ab ἐπιφροσύνη, prudentia. ϑ. 122. 661. 896.

Ἐπιχθόνιοι, *in terris verſantes.* idem quod ἐπίγειοι, οἱ ἐπὶ τῇ χθονὶ ὄντες. ἐπιχθονίοισι, dat. pl. Ion. ex ἐπὶ & χθὼν, ονὸς, ἡ, terra. s. 122. ϑ. 372.

Ἐπιψαύων, præſ. part. ab ἐπιψαύω, *contingo.* Th. ψαύω, idem quod ψάω, tango. a. 217.

Ἔπλεθ, per ſyncopen, pro ἐπέλετο, *facta eſt*, à πέλομαι, ſum. item, ἔπλετο, imperf. pro ἔπλετο. ϑ. 425. 836.

Ἔπλησε, Adv. *prope*, ab ἐμπελάζω, *appropinquo.* Th. πέλας, prope. a. 372.

Ἔποίησεν, a. 1. ind. ἴχνος ποιεῖν, veſtigium facere. à ποιέω, *facio.* s. 678.

Ἐπόμοσσῃ, 3. ſing. a. 1. act. ſubj. Poetice, pro ἐπομόσῃ, *juraverit*, ab ἐπόμνυμι f. ἐπομόσω. Th. ὄμνυμι, *juro*, f. ὀμοῦμαι, p. ὤμοκα. ϑ. 793.

Ἔπτ-

Ε᾽πονται, 3. pl. præſ. ἕπονθο, *ſequebantur*, pro εἵπονθο abjecto augmento, imperf. Ion. ab ἕπω, *ſequor*. ſ. 403. α. 277.

Ε᾽ποπτεύειν, *inſpicere*. Th. ᾽οπτομαι, video, p. m. ὤπα, a. 1. ᾽ώφθην. ſ. 765.

Ε᾽πόρσυνεν, a. 1. ind. *irruit*, ex ἐπὶ, & ὀρύω, f. σω, *impetu feror*. Th. ᾽όρω, *concito*. f. ῥῶ vel ρσω, α. 442. 452.

Ε᾽πος, εος, τὸ, *verbum*. Them. ᾽έπω, dico. ſ. 451. α. 330.

Ε᾽πόλεε, *volabat*, 3. ſing. imperf. med. à πολέομαι, *volo*, à ποτὴ, ῆς, ἡ, *volatus*. Th. πέτομαι, vel πτέομαι, *volo*. α. 222.

Ε᾽ποτρυνέειν, *inſtigare*, præſ. inf. act. Th. ὀτρυνω, f. υνῶ, *incito*, p. γκα. ſ. 595.

Ε᾽πρησε, a. 1. ind. pro ᾽έπρησε, à πρήθω, *incendo*. ϑ. 856.

Ε᾽πτὰ, ſeptem. α. 272.

Ε᾽πταπόδην, *ſeptempedalem*, acc. ab ἑπταπόδης, ex ἑπτὰ, & πούς, ποδὸς, *pes*. ſ. 422.

Ε᾽πτάπορον, acc. ſing. nomen fluvii, q. d. *habens ſeptem vias*. ϑ. 341.

Ε᾽πτάπυλος, *ſeptem portas habens*, à πύλη, ης, ἡ, *porta*, & ἑπτὰ, *ſeptem*. ſ. 161. α. 49.

Ε᾽πτάτην, *evolat*, 3. ſing. præt. paſſ. à πτάω, Poëtice πτήω, *terrefacio*, *attonitum reddo*. πτήομαι, *attonitus ſum*. item, *animo ſpectio attento*. quæ ſignificatio huc quadrat. ſ. 445.

Ε᾽πώνυμον, ου, τὸ, nomen è re impoſitum, ex ἐπὶ, & ᾽όνομα, ατος, τὸ, nomen. ϑ. 144. 282.

Ε᾽πῶρσε, *concitavit*, 3. ſing. a. 1. act. ab. ἐπόρω, *concito*. Them. ᾽όρω, ῥῶ, & ρσω, *concito*. α. 69.

Ε᾽ρᾳζ᾽, pro ᾽ἔρᾳζε, Adv. ad locum, *in terram*, *humi*. Th. ᾽ἔρα, ερας, ἡ, terra. α. 174. 268.

Ε᾽ρᾳζε, humi. in proſa χαμαὶ. adverb. ſ. 419. 471.

Ε᾽ράσσατο, a. 1. m. *amavit*, pro ἐράσατο Poëtice; ab ἐράω, *amo*, f. άσω. hinc ἐρατὸς, *amabilis*, *jucundus*, & ἐραστὸς, ἡ, ὸν, *amabilis*. ϑ. 70. 136. 915.

Ε᾽ρατὼ, όος, οῦς, ἡ *Erato*, nomen mulieris vel Muſæ, ab ἐράω, amo. ἐρατὴ, amabilis. ϑ. 78. 247.

Ε᾽ργάζοντο, *operantur*, ἠργάζοντο, imperf. pro εἰργάζοντο, abj. augmento. ἐργάζου, pro ἐργαζε, Dorice, præſ. imperat. ἐργάσσαιο, a. 1. med. opt. εἰργασμαι, p. paſſ. Th. ᾽ἔργον, *opus*. ſ. 43. 150. 297. 312.

Ε᾽ργμασι, *operi*, dat. ſing. pro ῥέγμασι, per metatheſin, à ῥέζω, ᾽ῥέξω, & per metatheſin ᾽ἔρξω, facio. ſ. 799. ϑ. 823.

Ε᾽ργον, *opus*. ᾽ἔργοιο, gen. Ion. pro ᾽ἔργου. ᾽ἐγ᾽, pro ᾽ἔργα. ſ. 20. 21. 389. ϑ. 146.

Ε᾽ρδειν, *facere*, præſ. inf. ab ᾽ἔρδω, idem quod ῥέζω. ſ. 35. ϑ. 417.

Ε᾽ρεβος, εος, τὸ, *Erebus*, eſt nomen gehennæ, *caligo*. ἐρεβόσδε, ex orco, ἐρέβους pro ἐρέβεως, φιν, eſt paragoge Poëtica. ἐρεβεννὴ, *caliginoſa*, ab ᾽ἐρεβος, εος, τὸ, *caligo*. ſ. 17. ϑ. 125.

Ε᾽ρειπομένης, *diruta*, præſ. part. paſſ.

paſſ. ab ἐρείπω, *diruo*. f. ψω. Θ. 704.

Ἐρεμνῆς, gen. ſing. quaſi ἐρεβεννῆς, ab ἐρεμνὴ, *obſcura*. Th. ἔρεβος, εος, τὸ, *orcus*. α. 444. Θ. 334.

Ἐρόμβον, per ſyncopen, pro ἐρομβεύμβον, vel potius pro ἐρομόμβον, à Themate ἐρομέω, *inveſtigo*. Vide Th. ἐρομάω, f. ξω, *ructo*, a. 2. ἤρυγον. Alii ἐρόμβον, Doricè, pro ἐρεύμβον, ab εἴρω, ſeu ἐρέω, *dico*. ε. 474.

Ἐρέω, dico. Th. εἴρω, dico. ε. 200. 284. α. 330.

Ἐελβρύχαω, *valde mugientis*, Ion. pro ἐελβρύχεω, ab ἐελβρύχης, εω, ὁ, *valde mugiens*, ex ἐελ quod in compoſitione valet *valde*, & βρύχω, ξω, *ſtrideo*, *frendeo*. Θ. 832.

Ἐελγδήποιο, gen. Ion. ab ἐελγδήπος, εος, ὁ, ἡ, Poëtice pro ἐελδήπος, *valde ſonans*. Th. δῆπος, εος, ὁ, ſonitus. Θ. 41.

Ἐελζε, *certabat*, imperf. pro ἤελζε, ab ἐελίζω, certo. Them. ἔελς, *lis*. α. 5. Θ. 534.

Ἐελθηλὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, Ion. pro ἐελθαλὴς, *valde vireſcens*, ex ἐελ, intenſiva particula, & θάλλω, *vireo*. Θ. 30.

Ἐελθὸς, ἡ, *ancilla*, *famula*, ab εἶρος, εος, τὸ, *lana*. hinc ἔελθος, εος, ἡ, *ancilla*, *quæ lanificium exercet*. ε. 600.

Ἐελκύπον, *valde ſonantem*, ex ἐελ *valde* (quæ eſt particula in compoſitione tantum uſitata, intendens ſignificationem) & ex κτύπος, εος, ὁ, *ſonus pulſu factus*, per proſtheſin ϝκτύπος, à τύπος, εος, ὁ. Th. τύπτω, *pulſo*, *verbero*. Θ. 456. 930.

Ἐελκυδὴς, ές, *valde glorioſus*. Th. κῦδος, εος, τὸ, gloria. Θ. 988.

Ἐελμυηον, *valde mugientem*, à μυκάω, *mugio*. boum proprium. ε. 788.

Ἐελννὺς, ύος, ἡ. *Furia*, peccatorum ultrix. in acc. pl. ἐελννύας, ἐελννῦς. ε. 801. Θ. 185.

Ἐελπε, *cecidit*, a. 2. Ionic. Th. ἐρείπω, *everto*, f. ψω, item, *cado*. α. 423.

Ἔελς, ιδος, ἡ, *lis*. acc. τλὼ ἔελδα, & ἔελν. ε. 28. α. 148.

Ἐελσαντες, *antecedentes*, a. 1. part. ab ἐελίζω, f. ισω. *contendo*, *certo*. Th. ἔελς, ιδος, ἡ, lis. ε. 437.

Ἐελσθενὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, *valde potens*. ab ἐελ, particula in compoſitione tantum uſitata, intendens & augens ſignificationem eorum quibuſcum componitur; & σθένος, εος, τὸ, *robur*, *vis*. Th. σθένω, *valeo*, *poſſum*. ε. 414. Θ. 4.

Ἐελσμαραγήσιο, gen. Ion. *valde tonantis*. Th. σμαραγέω, ήσω, *magnos ſtrepitus edo*. Θ. 815.

Ἐελφων, gen. pl. ab ἔελφος, ϗ, ὁ, *hœdus*, q. ἔαρελ φαινόμβρος, quod vere naſci ſoleat. ε. 541.

Ἐ̓ερμῇ, dat. ſing. ab Ἐ̓ερμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius*. ab εἴρω, *dico*, *nuntio*. Ἐ̓ερμείω, acc. Ion. pro Ἐ̓ερμείαν. Ab Ἐ̓ερμείας, dicitur etiam Ἐ̓ερμίας, Poëtice, pro Ἐ̓ερμῆς. ε. 68. Θ. 444.

Ἔ̓ερξε, f. 1. ab ἔρδω. Th. ῥέζω, f. ῥέξω, & per

& per metatheſin, ἐρξω. hinc ἔρξας, a. 1. part. ε. 325. 708.

Ἐρόεσσα, f. g. in maſc. ἐρόεις, εντος, *amabilis*: ἔρως, ωτος, ὁ, in malam partem accipitur; ἔρος vero in bonam. Them. ἐραω, *amo*. ϑ. 120. 245.

Ἔρος, ε, ὁ, *Amor*. Th. ἐραω, *amo*. ϑ. 120. 201.

Ἔρρηξε, *perrupit*, a. 1. act. à ῥησσω, vel ῥηγνυμι, *frango*, f. ξω, a. 2. ἔρραγον, p. m. ἔρρηγα. α. 140. 415.

Ἐρριγοντι, *formidanti*, præſ. part. act. ab ἐρριγω, *formido*, quod eſt ab ἔρριγα, præt. med. verbi ριγαω. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor, frigus*. α. 228.

Ἔρριψε, a. 1. ind. verb. ῥιπτω, *abjicio*, f. ψω, p. ἔρριφα, a. 1. ἔρριψα, a. 1. part. ῥίψας, a. 2. ἔρριπον, p. m. ἔρριπα. ϑ. 181.

Ἔρρωοντο, *ruebant*, 3. pl. pluſq. Poëtice, pro ἔρρωντο, à ῥώννυμι, *roboro*, f. ῥώσω, à ῥώω, hujus paſſivum ῥώομαι, *roboror*. item *fluo, ruo*. in imperf. ἐρρώοντο, *feſtinabant, ruebant*. α. 230.

Ἐρυθείῃ, dat. ſing. nomen proprium loci, ab Ἐρυθεία, ας, ἡ. ϑ. 290. 983.

Ἐρύκοι, *abducat*. præſ. act. opt. ab ἐρύκω, *inhibeo*, f. ἐρύξω. ε. 28.

Ἐρύσσαι, a. 1. act. infin. ponitur pro imperativo, ἔρυσσο, pro ἐρύεο, & ἔρυτ', pro ἔρυσο, ab ἐρύομαι, quod idem eſt cum ῥύομαι, *libero*. hinc ἔρυμα, τος, τὸ, *munimentum*, ab ἐρύομαι, *cuſtodio*. ε. 534. 622. ϑ. 304.

Ἐρυσάρματες, *currum trahentes*, pro ἐρυσαρμάτους, per metaplaſmum, ut ait Euſtathius, in Ἰλιαδ. π. ex ἐρύω, ἐρύσω, traho, & ἅρμα, ατος, τὸ, *currus*. α. 369.

Ἐρυσάμενος, *extractus*, Poëtice, pro ἐρυσάμενος, a. 1. part. med. ab ἐρύω, f. ύσω, traho, α. 457.

Ἔρχεται, præſ. ind. ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον, p. m. ἦλυθα. ε. 417. α. 439. ϑ. 91.

Ἐς, Poëtice, pro εἰς, *in*. ἐς φάος, in lucem. ϑ. 626.

Ἔσαν, 3. perſ. pl. imperf. per ſyſtolen Poëticam, pro ἦσαν, ab εἰμὶ, ſum. α. 161. 245. ϑ. 586.

Ἔσθειν, præſ. inf. ab ἔσθω, *comedo*, & hinc ἐσθίω, *idem*. ε. 276. ϑ. 773.

Ἐσθλὸς, ἡ, ὸν, bonus, a, um. dat. pl. Ion. ἐσθλοῖσιν. ε. 119. 212.

Ἐσίδῃ, *inſpexerit*, poëtice pro εἰσίδῃ. 3. ſingul. a. 2. act. ſubj. ab εἰσείδω, *intueor*. Th. εἴδω, video, f. εἴσομαι, aor. 2. εἶδον, & ἴδον. ε. 608. ϑ. 32.

Ἐσκάτθετο, *condidit*, pro εἰσκατέθετο. a. 2. m. 3. perſ. ſing. verbi εἰσκαταθήμι. Th. τίθημι, *pono*. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το. ϑ. 890.

Ἔσκε, poëtice pro ἦ, *erat*, ab εἰμὶ, ſum. ε. 150.

Ἐσκέδασ', *diſperſit*, pro ἐσκέδασε, a. 1. ind. à Th. σκεδάω, vel σκεδάννυμι, *diſſipo*, f. σω. ε. 95.

Ἐσκομίσσαι, *importare*, a. 1. inf. act. à κομίζω, *porto*. Th. κομέω, *curo*. ε. 604.

Ἐσμιφόγγων, *stridebat*, a. 1. act. à σμιφογμός, *fragorem edo.* & ἐσμιφόγιζον, imperf. à σμιφογίζω. Th. σμιφογμός. ϑ. 679. 693.

Ἑσπερίδες, Heſperides, ab ἕσπερος, ου, ὁ, *veſper. Heſperides*, h.e. Tzetze interprete, *veſpertinæ horæ.* quibus curæ ſunt poma, h.e. *quo tempore ſtellas in cælo videmus*, tanquam poma. ϑ. 215. 275.

Ἕσπετο, poëtice pro εἵπετο, *ſequebatur*, imperf. paſſ. ab ἕπομαι, *ſequor.* poëtice pro ἕπομαι. ἕσπετε, pro ἕπετε, præſ. imperat. verb. ἕπω, *ſequor.* ϑ. 114. 201.

Ἐσταμένη, a. 1. m. part. f. g. ἠέρα ἐσταμένη, *aëre involuta.* pro ἐσαμένη. τὸ σίγμα poëtice duplicatur. ab ἕννυμι, f. ἕσω, *induo.* Th. ἕω, *induo.* ſ. 124. 221. 534.

Ἔστεται, erit, & ἐσσεῖται, pro ἔσται, f. 1. ex εἰμὶ, ſum. ſ. 182. 501. ἔσσεαι, eris, pro ἔσῃ. ſ. 308.

Ἐστόμωσα, & ἐστομώσαι, fut. 1. part. verbi εἰμὶ, ſum. ſ. 56. ϑ. 32.

Ἐστυμόως, *certatim*, *cum impetu*, adv. pro στυμόως, per metatheſin. Th. σείω, σδύω, poëtice σύω, *concutio.* α. 340. ϑ. 181.

Ἔστυτ', perf. paſſ. pro ἔστυται, *irruit*, pro στύται, per metatheſin. à σδύω, f. σδύσω, p. σέσδυκα, præt. paſſ. σέσδυμαι, ubi abjecto σ & facta metatheſi eſt ἔστυμαι. Th. σείω, f. σείσω, *concutio.* α. 458.

Ἔσται, erit, per ſyncopen pro ἔσεται, f. 1. verbi εἰμὶ, *ſum.* ſ. 34. 191. 476.

Ἐσφάλατ', *ſuccinctas habebant*, pro ἐσφάλαντο, 3. pl. præterit. paſſ. Ion. pro ἐσφαλμένοι εἰσί. Th. σφάλλω, *orno.* σφάλλομαι, *veſtibus ornor.* f. 2. σφαλῶ, p. ἔσφαλκα, a. 1. ἔσφηλα. præt. paſſ. ἐσφαλμαι, p. m. ἔσφαλμαι. α. 282.

Ἑστάοτ', pro ἑστάοντε, *ſtantes*, part. act. dualis num. ab ἵστημι, *ſto.* f. στήσω. præt ἕστακα. in part. præt. ἑστακώς, & per ſyncopen ὼς κ, ἑστὼς, ὥτος. pro quo ἑστηὼς. ϑ. 519. item ἑστὼς, ὧτος. α. 61. 747.

Ἕστασαν. *ſtabant*, 3. pl. imperf. act. ab ἵστημι, *ſto.* α. 196.

Ἑστᾶσι, ſtant, 3. pl. præſ. act. ab ἵστημι, quod poëtis idem eſt quod ἵστημι, ſto. ϑ. 796.

Ἐστέφανται, *cinctum eſt*, præt. perf. paſſ. ἐστέφανμαι, σαι, ται. hinc in pl. perf. ἐστέφανθε, à στεφανόω. Them. στέφω, *corono.* α. 204. ϑ. 382.

Ἕστη, ſtetit, a. 2. ab ἵστημι, f. στήσω, p. ἕστηκα. α. 361. ϑ. 745.

Ἐστήριχται, *firmatæ ſunt*, 3. ſing. præt. hinc ἐστήριχθε, in pl. perf. à στηρίζω, f. ξω, *ſtatuo.* α. 218. ϑ. 779.

Ἑστίῃ, dat. Ion. pro ἑστίᾳ, ab ἑστία, ας, ἡ, *focus.* item *Veſta*, quæ vox hinc orta eſt. Dicitur & Ion. ἱστίη. ſ. 732. ϑ. 454.

Ἔστι, ἐστὶ, ἐστὶν, *eſt*, *licet.* ab εἰμὶ, *ſum.* ſ. 36. ἐς'. ϑ. 720.

Ἐσφαράγιζον, *ſonum excitabant*, imperf. verbi σφαραγίζω. Th. σφάραγος, ου, ὁ, *ſonus.* ϑ. 706.

Ἐχε-

Ε᾽σχαθῃ, *extrema*, dat. ab ἔσχατα, extremitas rei alicujus. Th. ἔσχατος, η, ον, *ultimus*. Θ. 275.

Ε᾽σχον, *obtinuerint*, a. 2. ab ἔχω, *habeo*, f. ξω. ε. 125. Θ. 113.

Ε᾽στω, *esto*. 3. sing. præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum*. ε. 368.

Ε᾽ταῖρον, *amicus*, acc. ἑταῖρον, & ἕταρον, poëtice. ε. 181. 705. 714.

Ε᾽τανυσθη, *extentum est*, a. 1. pass. à τανύω. f. σω. p. κα. Th. τείνω, tendo. Θ. 177.

Ε᾽τεα, acc. ἔτεας, pro ἔτη, gen. sing. ab ἔτος, *annus*. ε. 129. 171. 694. Θ. 803.

Ε᾽τεκ᾽, pro ἔτεκε, *peperit*, a. 2. act. verb. τίκτω, pario. f. τέξομαι, a. 1. pass. ἐτέχθην. p. m. τέτοκα. Θ. 60. 211. 287. 295.

Ε᾽τελέσθη, 3. person. a. 1. pass. à τελέω, *ad finem perduco*. f. έσω. Them. τέλος, ους, *finis*. Θ. 59.

Ε᾽τεροζήλως, *inique*, adverb. ab ἑτεροζήλος, qui alio zelo ducitur. ab ἕτερος, *alius, diversus*, & ζῆλος, ε, ὁ, *æmulatio*. Θ. 544.

Ε᾽τερος, ἑτέρα, *alter, alius*. ἑτέρηφι, pro ἑτέρη, nominat. f. g. φι per paragogen additur. ε. 187. 214. ἑτέρηφι. Θ. 752.

Ε᾽τέρωθε, θεν, *ex altera parte*, adverb. ab ἕτερος. α. 184. 281. Θ. 676.

Ε᾽τετυκτο, *factus erat*, 3. singul. plusq. perf. poëtice, pro ἐτέτευκτο. à τεύχω. f. ξω. *fabricor*. α. 208.

Ε᾽τηκετο, *liquescebat*, imperf. verbi τήκω, & Dor. τάκω, f. ξω. *liquefacio*. p. med. τέτηγα. Θ. 862.

Ε᾽τήτυμα, *vera*, pro ἔτυμα, per poëticam epenthesin syllabæ τη. Th. ἔτυμος, *verus*. ε. 10.

Ε᾽τικτεν, genuit, imperfect. verb. τίκτω, pario. f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον. a. 2. sub. τίκω. a. 1. pass. ἐτέχθην. p. m. τέτοκα. Θ. 45. &c.

Ε᾽τι, *adhuc*. ε. 156. α. 176. Θ. 428.

Ε᾽τινάσσετο, *concutiebatur*, imperf. à τινάσσω, *quatio*, f. ξω. Θ. 680.

Ε᾽τισε, *coluit*. a. 1. ind. à τίω, *honoro*. α. 10.

Ε᾽τλαίνετο, *extendebatur*, imperf. à τλαίνω, quod à τείνω, *tendo*, f. νῶ, p. τέτακα. α. 229.

Ε᾽τλη, *sustinuisset*, 3. sing. a. 2. à τλῆμι, *tolero*, f. τλήσω, p. τέτληκα, a. 2. ἔτλην. Th. τελάω, άσω, *suffero*, hinc per syncopen τλάω & τλῆμι. α. 73.

Ε᾽τραπ᾽, *everti*t, a. 2. act. à τρέπω, verto. a. 2. ἔτραπον, f. ψω, p. φα, p. m. τέτροπα. α. 456. Θ. 58.

Ε᾽τραπον, imperf. *uvas calcabant*, à novo verbo τραπάω, formatum à fut. 2. τραπῶ, verb. τρέπω, *verto*. α. 301.

Ε᾽τρεφε, *nutrivit*, imperf. act. ἐτρέφετ᾽, pro ἐτρέφεσθ, imperf. pass. à τρέφω, f. θρέψω, *alo*, p. τέτροφα, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. ε. 130. Θ. 107.

Ε᾽τρυγον, *vindemiabant*, 3. pl. imperf. pro ἐτρύγαον, à τρυγάω. Thema τρύγη, ης, ἡ, *tri-*

ticum, vindemia. α. 292.

Ἐτύμοισιν, *veris*, dat. pl. Ion. ab ἔτυμος, η, ον, ἡ ἡ, *verus*. Vide paulo ante ἐτήτυμα. Φ. 27.

Ἐτύχθη, *fuit*, a. 1. pro ἐτύχθη Poët. à Th. τεύχω, f. ξω, *fum, fio*. p. paſſ. τέτυγμαι. α. 366.

Ἐτώσια, *inania*, acc. pl. ab ἐτώσιος, hoc ab ἐτὸς. Adv. *fruſtra*. Th. εἰμὶ. ε. 438.

Ἐτωσιοεργὸς, *qui in caſſum laborat*, ab ἐτώσιον, *inane*, & ἔργον, *opus*. ε. 409.

Εὖ, *bene*, adverb. ab ἐὺς, *bonus*. ε. 107. α. 355. Φ. 73.

Εὐαγόρη, nomen mul. Φ. 257.

Εὐαὶ, dat. ſing. ab εὐαὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui bene à ventis perflatur*. Th. ἄω, vel ἄημι, *ſpiro*. ε. 597.

Εὐάρη, nomen mul. Φ. 259.

Εὔβοια, eſt nomen loci, ſeu inſulæ maris Ægæi. ex εὖ *bene*, & βόω, *paſco*. ε. 649.

Εὐδαίμων, *beatus*, hinc εὐδαιμοσύνη, *felicitas*. Th. δαίμων, ονος, ὁ, ἡ, *Deus*. ε. 824.

Εὐδμήτων, gen. pl. ab εὔδμητος, *bene ædificatus*. Thema δέμω, f. δεμῶ, præt. δέδμηκα. α. 242.

Εὐδώρη, nomen mul. Φ. 244. 360.

Εὔδ, *torret*. præſ. ind. idem quod φλογίζει, ab εὔω, vel εὔω, *uro*, f. σω. ε. 703.

Εὐειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *ſpecioſus*. ex εὖ, & εἶδος, ους, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, video. Φ. 250. 354.

Εὐεργὲς, *fabrefactum*, n. g. ab εὐεργὴς, *bene fabricatus*. Th. ἔργον, *opus*. ε. 627.

Εὐεργεσιάων, Æol. pro εὐεργεσιῶν, ab εὐεργεσία, ας, ἡ, *beneficentia*. Th. ἔργον, *opus*. Φ. 503.

Εὐερκὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *bene ſeptus*, ab ἕρκος, *ſeptum*. Th. εἴργω, *includo*. ε. 730.

Εὔηνον, nomen fluvii. Φ. 345.

Εὐθετίσας, άσης, ὁ, a. 1. part. *qui rite diſpoſuit*, ab εὐθετίζω, *concinne diſpono*. Th. τίθημι, *pono*. f. θήσω. Φ. 541.

Εὐθημοσύνη, concinna rerum diſpolitio, quæ cadit in induſtrios, ab εὐθήμων, ονος, *concinnus*. Them. τίθημι, *pono*. ε. 469.

Εὐκηλάτειρα, *placatrix*, à κηλέω, ήσω, *mulceo*. ε. 462.

Εὔκηλος, *tranquillus*. ex εὖ & ἔκηλος, *mitis, pacificus*. ε. 669.

Εὐκρυόεσθαι, *bene recondere*. a. 1. med. infin. Th. κρύω, unde κρυόω. ε. 598.

Εὐκόσμως, adv. *concinne, recte*. Th. κόσμος, ου, ὁ, *ordo*. ε. 626.

Εὐκραὲς, gen. ab εὐκρὴς, έος, ὁ, ἡ, *temperatus*. Th. κεράννυμι, *miſceo*. f. άσω, vel εὐκρὴς, per ſyncopen pro εὐκρατὴς. ε. 592.

Εὐκράτη, nomen mul. Φ. 243.

Εὐκρινέες, pl. num. ſunt *venti eteſii*, q. d. puri, non confuſi, ubi nullæ ſunt nebulæ, ab εὐκρινὴς, *purus, liquidus*. Th. κρίνω, *diſcerno*. ε. 668.

Εὐκτίμενον, *bene extructum*, perf. part. pro εὖ κτισμένον, à κτίζω, f. ίσω, *condo*. α. 81.

Εὐλιμένη, nomen mul. *bonus portus*. Φ. 246.

Εὐμ-

Εὐμμελίης, ω, ὁ, Ion. pro Εὐμελίης, ω, ὁ, *fraxini peritus*. Th. μελία, ας, ἡ, *fraxinus*. α. 368.

Εὐνάζῃ, *cubitum ieris*, præſ. ſub. paſſ. ab Εὐνάζω, *ſapio*, f. άσω. Th. Εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*. ε. 337.

Εὐνείκη, nomen mul. *bene litigans*. Θ. 247.

Εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*. α. 40.

Εὐνηθεῖσα, *concumbens*, a. 1. part. paſſ. f. g. ab Εὐνάω, f. ήσω, *ſopio*. Th. Εὐνὴ, ῆς, ἡ. *cubile*, Εὐνῇ, Εὐλὴ. ε. 327. α. 6.

Εὐνομίλω, nom. mul. *legitimam*. Θ. 902.

Εὔξῃ, *oraveris*, 2. ſing. a. 1. med. ſubj. Εὔξωμαι, ῃ. ηται, ab Εὔχομαι, *precor*, f. Εὔξομαι, p. Εὔγμαι. ε. 736.

Εὔξεον *bene raſam, politam, dolatam*, idem quod Εὔξεος. Th. ξέω, *polio*, f. ἑσω. α. 352.

Εὔορκος, qui juſjurandum religioſe colit. Th. ὅρκος, ω, ὁ, *juramentum*. ε. 188. 283.

Εὔορμος, *tutus*. ab ὅρμος, ω, ὁ, *ſtatio navium*. α. 207.

Εὐοχέων, *convivans*, præſ. part. ab Εὐοχέω. ab ὀχέω, ῶ, *porto*. Th. ὄχος, *currus*. Alii legendum eſſe contendunt Εὐοχθέων, *lætus & victu abundans*, ut ſit ab ὀχὴ, id eſt, τροφὴ, interpoſito Θ. Vide in ὀχθέω, ῶ, *indignor*. ε. 475.

Εὔπεπλον, Th. πέπλος, ω, ὁ, *peplum*, veſtis muliebris. Θ. 273.

Εὐπλεκέων, gen. pl. ab Εὐπλεκής, ές, ὁ, ἡ, *bene iunctus*. Th. πλέκω, ξω, *plecto, necto*. α. 306. 370.

Εὐποίητα, *fabre facta*, nom. pl. n. g. ab Εὖ, & ποιέω, *facio*. α. 64.

Εὔπομπη, nomen mul. ἡ μετὰ μεγάλης φαντασίας. Θ. 261.

Εὔπυργος, *bene turrita*. ἀπύργος, ω, ὁ, *turris*, ein burg. α. 270.

Εὗρε, *invenit*, 3. ſing. a. 2. act. ab Εὑρίσκω, *invenio*, f. Εὑρήσω, p. Εὕρηκα, a. 2. Εὗρον. inde in ſub. Εὕρω, ῃς, ῃ. ε. 349. α. 58

Εὐρρείτης, ω, ex Εὖ & ῥέω, *fluo*, f. ῥύσω, p. ῥυκα. Θ. 343.

Εὐρυάλη, nomen proprium mul. Θ. 276.

Εὐρυβίης, Ionicè pro Εὐρυβίας, ω, ὁ, *cujus vis ſe late extendit*. Hinc Εὐρυβίη, nomen proprium mul. Εὐρυβίλω. Ex Εὐρὺς, εῖα, ὑ, latus, & βία, ας, ἡ, *vis*. Θ. 239. 375. 931.

Εὐρυμέτωπος, ω, ὁ, *latam frontem habens*. ἀμέτωπον, ω, τὸ, *frons*. Th. ὄπτομαι, video. α. 82. 291.

Εὐρυνόμη, nomen mul. Θ. 358. 907.

Εὐρυοδείης, gen. Ion. *ſpatioſa*. ex Εὐρὺς, εῖα, *latus*, & ὁδὸς, *via*. Εὐρυόδος, ὑ, ἡ, & in f. g. etiam Εὐρυεδείη, Ion. vero Εὐρυοδείη ε. 195. α. 464. Θ. 119.

Εὐρυόπα, *late ſonans*, vocat. caſ. ab Εὐρυόπης, ω, ὁ. Th. ὄψ, ὄπὸς, ἡ, *vox*, & Εὐρὺ, late. Poëtice vocativus ponitur pro nominativo. Item accentus nominativi manet in vocativo. Alii ſcribunt Εὐρύοπα. ε. 227. 237. 279.

Εὐρύοπα, accuſat. caſus ab Εὐρύοψ, οπος, *latum habens*

occi-

oculum, ab ὄψ. Th. ὄπτομαι, video. ϑ. 514. 884.

Εὐρὺς, *latus*. Εὐρείη, Ionicè pro Εὐρεία. Εὐρὺ. ϑ. 45. 480.

Εὐρυϑέα, acc. pro Εὐρυϑέα, Poëtice; ab Εὐρυϑόος, ίω, ὁ, nomen viri, cujus robur longe lateque patet. α. 91.

Εὐρύστερνος, qui habet latum pectus. à στέρνον, ν, τὸ, *pectus*, &c. Εὐρὺς, εῖα, ὺ, *latus*, *a*, *um*. ϑ. 117.

Εὐρυτίων, nomen viri. Εὐρυτίωνα, acc. ϑ. 293.

Εὐρώεντα, *amplam*, ab Εὐρώεις, *squalidus*. ab Εὐρὼς, ῶτος, ὁ, *caries*, *mucor*, ε. 152. ϑ. 731. 739.

Εὐρώπη, nom. prop. ϑ. 357.

Ἐὺς, ἑῶς, ὁ, *bonus*. ε. 50. α. 26.

Ἐὐστέφανος, *bene coronatus*, ex εὖ & στέφω, *corono*, f. ψω. ε. 298. α. 80. ϑ. 978.

Ἐὐσφυρος, ὁ ἡ, cui est elegans pedum forma, à σφύρα, ας, ἡ, *malleus*, hinc σφυρὸν, οῦ, τὸ, *malleolus*. item *pes*, qui habet pulcros talos. α. 16. ϑ. 254.

Ἐὐσσώτρος, *bene fabrefacti*. Epithet. ἁπλοΐης currus. α. 273. ὁ ἡ ἐὐσσωτρος, vel ἔσωτρος, benè instructus σώτροις. σῶτρον τὸ est lignum orbiculare rotæ radios in se continens. Th. σείω, *quatio*, *agito*.

Εὖτ' pro ὅτε sequente ἄν. ὅτ' ἄν, *postquam*, adv. temporis. ε. 179. 428. 596

Εὐτέρπη, nomen mul. & Musæ, ab εὖ *bene*, & τέρπω, *delecto*. ϑ. 77.

Εὐτρήρων, *bene perforatus*, Poët. ἐὐτρητος. accipitur & pro εὐρύτρητος, *lato ore hians*. Th. πλήθω, *perforo*, *terebro*, f. τρήσω. ϑ. 863.

Εὐτροχάλῳ, dat. ab εὐτρόχαλος, bene currens, æquabilis, planus, à τροχαλὸς, *citus*, *velox*. Th. τρέχω, *curro*, f. ϑρέξω. p. δεδράμηκα, a. 2 ἔδραμον, p. m. δέδρομα. ε. 597. 804.

Εὔτροχος, agilis. ab εὖ & τρέχω, *curro*. α. 463.

Εὔτυκτον, *bene fabricatum*. Th. τεύχω, *fabricor*. α. 136.

Εὔφρων, ονος, *hilaris*. Th. φρὴν, ενος, *mens*. ε. 773.

Εὐφρόνας, *noctes*, à nomin. ἡ Εὐφρόνη, *nox*. ϖϑϑ τὸ, Εὐφραίνεσϑαι, *oblectari*. Th. φρὴν, *mens*. ε. 558.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, lætitia. Them. φρὴν, *mens*. ϑ. 909.

Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, *precatio*. hinc & εὖχος, εος, τὸ, *honor*. Th. εὔχομαι, f. εὔξομαι, p. εὔγμαι. ϑ. 419. 628.

Εὔχομαι, precor, εὔχεσϑαι, præs. inf. hinc εὐχωλίων, Ion. pro εὐχωλῶν, ab εὐχωλὴ, idem quod εὐχὴ, precatio. Th. εὔχομαι, precor. α. 62. ϑ. 463.

Εὐώνυμος, ον, *clara*, quæ bene audiebat. Th. ὄνομα, ατος, *nomen*. ϑ. 409.

Εὐωχέων, convivans, lætus, præs. part. ab εὐωχέω. Th. εὐωχία, ἡ, *convivium*. ε. 475.

Ἐφ', pro ἐπὶ, præpositi. *in*, *super*. ε. 161. α. 406. 458.

Ἔφατ', pro ἔφατο, *dixit*, 3. sing.

a. 2. med. ad formam, ἐστάμην, ἔστασο, ἔστην. ε. 59. 210. α. 368.

Ε᾽φαινον, *ostendebant*, imperf. à φαίνω, f. φανῶ, p. πέφαγκα, a. 2. ἔφανον, a. 1. ἔφηνα, f. 2. pass. φανήσομαι. ϑ. 689.

Ε᾽φασαν, *dixerunt*, pro ἔφησαν, Doricè 3. pl. a. 2. verbi φημὶ. Vide ἔφατ᾽. ϑ. 19.

Ε᾽φεζόμενος, *insidens*, præs. part. ab ἕζομαι, *sedeo*, f. 2. ἕδομαι. ε. 581.

Ε᾽φέπεσθαι, *incolunt*, 3. person. plur. ab ἕπω, ἕπομαι, *sequor*. hinc ἐφέπεσθαι, præs. part. ϑ. 366.

Ε᾽φερον, ες, ε, *ferebam*. Th. φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα. ε. 117. α. 342.

Ε᾽φέστασαν, *instabant*, 3. pl. imperf. act. ab ἐφίστημι pro ἐφίσταμαι, *insto, urgeo*. f. ἐπιστήσω, p. ἐφέστηκα, a. 2. ἐπέστην. α. 258.

Ε᾽φετμῆς, gen. ab ἐφετμὴ, *præceptum*. ab ἐφίημι, *immitto*. Th. ἕω, *mitto*. ε. 296.

Ε᾽φήρμοσε, *adaptavit*, a. 1. ind. ab ἐφαρμόζω. Th. ἄρω, *apto*. ε. 76.

Ε᾽φιεσαν, *immittebant*, 3. pl. imperf. ab ἵημι. Th. ἕω, *mitto*. α. 307.

Ε᾽φίμερος, ε, ὁ, *amabilis*, ab ἵμερος, *desiderium*. Th. ἱμείρω, *desidero*. α. 15. ϑ. 132.

Ε᾽φόρεις, ferebas, imperf. à φορέω, *fero*. Th. φέρω. Differunt propriè, φέρω, *fero*, & φορέω, *gesto*. ε. 38.

Ε᾽φόρεον, ferebant, imperf. Doricè pro ἐφόρουν, à φορέω. Th. φέρω. α. 293.

Ε᾽φορμήσασθαι, aggredi, a. 1. m. inf. ab ὁρμάω, *impetu feror*. hinc ἐφορμηθῆναι, a. 1. inf. Th. ὁρμὴ, impetus. α. 127.

Ε᾽φράσατ᾽, *cogitavit*, a. 1. m. ind. ἐφραδέτην, 3. dual. a. 1. ἀϑ. à φράζω, *eloquor, cogito, consulto*, f. σω. ε. 85. ϑ. 892.

Ε᾽χε, *contine*, pro ἔχει, præs. imperat. ab ἔχω, *teneo, habeo*. f. ἕξω. α. 95. 159.

Ε᾽χάραδον, *infrendebant*, 3. pl. imperf. à χαράσσω, ξω, *sculpo*. α. 235.

Ε᾽χεσκε, pro εἶχε, imperf. Poëticum ab ἔχω. ϑ. 533.

Ε᾽χέτλη, ης, ῃ, *stiva*, ἀπὸ τοῦ ἔχειν, quia manu tenetur. ε. 465.

Ε᾽χέφρονες, pl. ab ἐχέφρων, ονος, ὁ, *cordatus*. Th. φρὴν, *mens*, & ἔχω, *habeo*. ϑ. 88.

Ε᾽χθαίρῃ, *oderit*, præs. sub. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*. ε. 298.

Ε᾽χθρὸς, *hostis*, ab ἔχθος, εος, τὸ *odium*. ε. 340. ϑ. 766.

Ε᾽χιδνα, *vipera*, in masc. ἔχις, εως. & Ε᾽χιδνα, nomen mul. ϑ. 297. 304.

Ε᾽χόλωσε, ad iram commovit. a. 1. ind. act. à χολόω. Th. χολὴ, *bilis*. ϑ. 568.

Ε᾽χω, *habeo*, possum, habito. Imperf. εἶχον, & Ion. vel Poëtice ἔχον, f. ἕξω & σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, a. 2. sub. σχῶ. Præs. inf. ἔχειν, & Ion. ἐχέμεν. ε. 146. 205. 455. ϑ. 75.

Ε᾽ῷ, *suo*. dat. ab ἑὸς, ἡ, ὸν, suus, a, um. α. 385. ϑ. 464.

Ε᾽ὼν pro ὤν, *ens*. Ionica prosthesis,

μαι, *jaceo, superimpositus sum.* f. κείσομαι. Th. κεῖμαι, *jaceo.* ϑ. 143.

Ε'πίμβαλε, *injecit*, a. 2. act. pro ἐπιέβαλε, ab ἐπιμβάλλω, *superinjicio.* Th. βάλλω, αλῶ, *jacio*, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. ε. 98.

Ε'πιμβεβαὼς, *insistens.* perf. part. ab ἐπιμβαίνω. Th. βαίνω, eo. α. 324.

Ε'πιμψε, *misit*, a. 1. ind. verbi πέμπω, *mitto*, f. ψω, p. φα. ϑ. 784.

Ε'πίπλων, ως, ω, *navigavi*, 1. sing. a. 2. act. vel imperf. ab ἐπίπλωμι, pro ἐπιπλέω, ad formam ἴδων, ως, ω, vel ἰδίδων, ως, ω, à δίδωμι, *do.* Th. πλέω, f. πλεύσω, *navigo.* ε. 684.

Ε'πιῤῥώσανϑο, 3. pl. a. 1. med. ind. ab ἐπιῤῥώννυμι. Th. ῥώννυμι, *confirmo, corroboro.* f. ῥώσω. p. ἔῤῥωκα. a. 1. ἔῤῥωσα. ϑ. 8.

Ε'πισεναχίζε, *ingemiscebat.* imperf. à σεναχίζω, f. σω. Th. σενὸς, ὄ, ὁ, *angustus.* ϑ. 843.

Ε'πίσενε, ingemiscebat, imperf. à σένω, *gemo*, f. νῶ. Th. σενὸς, ὄ, ὁ, *angustus, arctus.* ϑ. 679

Ε'πίχϑ, 3. sing. a. 2. med. ab ἐπίχω, *animum attendo*, f. ἐφέξω, a. 2. ἔπιχον. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω & σχήσω, p. ἔσχηκα. 2. 2. ἔσχον. ϑ. 177.

Ε'πιται, *sequitur*, præs. ind. Th. ἕπομαι, vel ἔπω. ε. 220.

Ε'πίτελλε, *imperabat*, imperf. act. ut ἐπετέλεσϑ', imperf. pass. Th. τέλλω, inusitatum verbum. ϑ. 995.

Ε'πιτρέπϑ, imperf. verbi ἐπιτρέπομαι, *delector.* Them. τρέπω, f. ψω. *delecto.* ϑ. 158.

Ε'πίφανϑ, *apparebant*, 3. plur. pluſq. perf. poët. pro πεφασμένοι ἦσαν, à φαίνομαι, *appareo.* f. 2. φανήσομαι, præt. pass. πέφασμαι, & Att. πέφασμαι, a. 2. ἐφάνην. α. 166.

Ε'πφνε, *occidit*, imperf. à πέφνω, idem quod φένω, *occido.* p. m. πέφονα. ε. 148. α. 57.

Ε'πίφραδε, a. 2. ind. act. ἐπιφράζω, *induco, indico.* f. σω. p. κα. a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα. Th. φράζω, dico, memoro. ϑ. 74. 162.

Ε'πφρασαϑ, *excogitavit*, a. 1. m. Poët. pro ἐπιφράσαϑ. Th. φράζω, *dico.* ϑ. 160.

Ε'πίφυκον, *enata erant*, imperf. verbi πφύκω, idem quod φύω, nascor. f. σω. a. 2. ἔφυν. α. 76. ϑ. 673.

Ε'πίχειν, *abstinere*, præs. inf. Th. ἔχω, f. ἕξω. ε. 134.

Ε'πίων, gen. pl. ab ἔπος, ε, τὸ, *verbum.* Th. ἔπω, dico. ε. 401.

Ε'πήγαγε, *adduxit.* Atticè pro ἐπῆγε, præt. m. vel a. 2. act. Th. ἄγω, *duco*, f. ξω. ε. 240.

Ε'πησίωνος, ὄ, ὁ, *annuus.* Th. ἔτος, ε, τὸ, *annus.* ε. 31. 515.

Ε'πίω, *aderat*, imperf. ab εἰμὶ, sum. ε. 114. 598. ϑ. 799.

Ε'πὶν, *postquam*, ex ἐπὶ, & ἦν, pro ἂν, & hoc pro ἐάν. ε. 289.

Ε'πήνεσαν, *laudarunt*, aor. 1. Poëtice, pro ἐπῄνεσαν, ab αἰνέω. Th. αἶνος, laus. ϑ. 664.

Ε'πλήσϑη, *completa erat.* a. 1. pass.

pass. ind. ab ἐπαύω, *expedio*. Th. αὐω, item, ἀυτίω, *perficio*. α. 311.

Ἐπήρατον, *amabilis*. Th. ἐράω, άσω, *amo*. ε. 63. Ϡ. 67.

Ἐπηρεφέας, *coopertis*, ab ἐπηρεφής, *tectus*. & hoc ab ἐρέφω, ψω, *tego*. Ϡ. 598.

Ἐπὶ, præpositi. regit gen. dat. & acc. ε. 250. α. 76. 306.

Ἐπιβήμεναι, conscendere, a. 2 inf. Æol. pro ἐπιβῆναι. Ἐπιβησέμεν, Ion. pro ἐπιβήσειν, f. 1. inf. Ἐπιβάντες, ἐπιβᾶσα, aor. 2. part. ab ἐπιβαίνω, *conscendo*, f. βήσομαι, p. βέβηκα, aor. 2. ἔβην. α. 40. Ϡ. 396.

Ἐπιδείελα, adv. *post meridiem*, à δείλη, ης, ἡ, *tempus pomeridianum*, q. à δέω & ἔλη, quum solis splendor deficere incipit. Malo ἐπὶ δείελα, circa pomeridianum tempus. ε. 808. 819.

Ἐπιδέρκεται, *inspicit*, præs. ind. Th. δέρκω, *video*. f. 2. δερκέω, a. 2. ἐδέρκον. ε. 266.

Ἐπιδώσω, *dabo*, f. 1. verbi δίδωμι, *do*, a. 2. ἔδων, ως, ω. ε. 394.

Ἐπιείκελον, *similis*. Th. εἴκω, ξω, *similis sum*. α. 182. Ϡ. 207.

Ἐπιθείς, *imponens*, a. 2. part. act. Them. τίθημι, *pono*, a. 2. ἔθην. ε. 695.

Ἐπίθημι, ης, ἡ, *accessio*, *additio*. Th. τίθημι. *pono*. ε. 378.

Ἐπίθοντο, *obtemperarunt*, 3. pl. a. 2. med. à πίθομαι, *assentior*, a. 2. m. ἐπιθόμην, p. m. πέποιθα. præt. pass. πέπεισμαι, f. 1. pass. πεισθήσομαι. ε. 69. Ϡ. 474.

Ἐπὶ--θορε, a. 2. act. à θορέω, *salio*. α. 321.

Ἐπιθρώσκουσα, *insiliens*, pr. part. f. g. Th. θρώσκω, *salio*. α. 438.

Ἐπίκλησιν, acc. ab ἐπίκλησις, *cognominatio*, ab ἐπὶ, & καλέω, f. έσω, *voco*. Ϡ. 207.

Ἐπίκλοπον, *furax*. Th. κλέπτω, ψω, *furor*, p. m. κέκλοπα. ε. 67. 78.

Ἐπίκουροι, *auxiliarii*, ab ἐπίκουρος, ε, ὁ, *auxiliator*. Ϡ. 815.

Ἐπικρατέουσα, pl. num. part. præs. ab ἐπικρατέω, *prævaleo*. Th. κράτος, *robur*. α. 308.

Ἐπικρατέως, Poët. pro ἐπικρατῶς, adv. *valide*. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*. ε. 204.

Ἐπικυρτώοντε, *attollentes*, Poëtice dualis num. part. præs. ab ἐπικυρτόω, ῶ, *incurvo*. Th. κυρτός, ή, ὁ, *curvus*. α. 234.

Ἐπιλήθεο, *oblivisce*, Ion. pro ἐπιλήθου, præs. imper. verbi ἐπιλήθομαι, *obliviscor*. Th. λήθω, f. σω, *lateo*, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα. ε. 273. Ϡ. 102.

Ἐπιμάρτυροι, testes. Th. μάρτυς, υος, ὁ, ἡ, ἡ, *testis*. α. 20.

Ἐπιμειδήσας, *arridens*, a. 1. part. act. Th. μειδάω, f. ήσω, *rideo leniter*. Ϡ. 547.

Ἐπιμετρήσω, *mutuo dabo*, f. 1. ab ἐπιμετρέω, in mensura addo. Them. μέτρον, τὸ, *mensura*. ε. 395.

Ἐπιμηθὲς, nomen viri. ε. 85.

Ἐπιμίσγεται, *commiscetur*, præs. ind. à μίσγω, pro μίγνυμι, *misceo*, f. ξω. Ϡ. 802.

Ἐπιμωμητὴ, *vituperabilis*, ή. Th.

μῶμος, ου, ὁ, *dedecus*. ε. 13.

Ἐπιόντα, *accedentem*, a. 2. act. part. ab ἔπειμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*. ε. 673. α. 333. 425.

Ἐπίορκον, *perjurium*. Th. ὅρκος, ου, ὁ, *jusjurandum*. ε. 280. 802. θ. 232.

Ἐπιπάγχυ, *prorsus*, adv. πάγχυ, pro πάνυ, *valde*. ε. 262.

Ἐπιπειθόμενος, *obtemperans*, præs. part. à πείθομαι. Vide in ἐπίθοντο. α. 369.

Ἐπιπωλομένοιο, gen. Ion. *volvente*, ἐπιπωλόμενος, pro ἐπιπιλόμενος. Th. πίλομαι, *sum*. α. 87. θ. 493.

Ἔπιπλον, *implebant*, 3. pl. a. 2. act. à πιπλάω, pro πιμπλάω, vel πίμπλημι, *impleo*. a. 2. ἔπιπλον, sicut à πιμάω, ἔπιμον. Them. πλέος, ου, ὁ, *plenus*. α. 291.

Ἐπιπνείουσι, *inspirant*, præs. ind. Them. πνέω, f. πνεύσω, *spiro*. θ. 872.

Ἐπίῤῥοθοι, ex ἐπὶ, & ῥόθος, ου, ὁ, *undarum fremitus*. ἐπίῤῥοθος, ου, ὁ, ἡ, *auxiliator*, *utilis*. ε. 558.

Ἐπισμυγερὴ, *ærumnosa*, ἡ. Th. σμύχω, *vasto*, f. ξω. α. 264.

Ἐπισπορέλιον, *iteratam sationem*. Th. σπείρω, f. σπερῶ, *sero*. ε. 444.

Ἐπισταμένως, *scienter*, adverb. ab ἐπίσταμαι, *scio*, ex ἐπὶ & ἵστημι, *scio*. α. 107. θ. 87.

Ἐπιστολάδην, Adv. *ornate*, *succincte*. Th. στέλλω, *mitto*. item, *orno*, f. στελῶ, p. ἔσταλκα, a. 1. ἔστειλα, p. m. ἔστολα. α. 287.

Ἐπιστρέφεται, convertitur, præs. ind. à στρέφω, verto, f. ψω, p. ἔστροφα, a. 2. ἔστραφον. θ. 753.

Ἔπισχε, præs. act. imperat. *cohibe*; *inhibe*, ab ἴσχω, pro ἔχω, *inhibeo*. α. 446. hinc ἐπίσχεθον, in dual. α. 350.

Ἐπιτέλλεται, *exoritur*, præs. ind. hinc ἐπιτελλομένων, Æol. pro ἐπιτελλομένων, part. præs. gen. pl. f. g. Th. τέλλω, verbum inusitatum. ε. 381. 565.

Ἐπίφρονα, acc. sing. ab ἐπίφρων, ονος, ὁ, ἡ, *prudens*. Th. φρὴν. θ. 122. ἐπιφροσυνῃσι, dat. pl. Ion. pro ἐπιφροσυναις, ab ἐπιφροσύνη, prudentia. θ. 122. 661. 896.

Ἐπιχθόνιοι, *in terris versantes*. idem quod ἐπίγειοι, οἱ ἐπὶ τῇ χθονὶ ὄντες. ἐπιχθονίοισι, dat. pl. Ion. ex ἐπὶ & χθὼν, ονὸς, ἡ, terra. ε. 122. θ. 372.

Ἐπιψαύων, præs. part. ab ἐπιψαύω, *contingo*. Th. ψαύω, idem quod ψάω, tango. α. 217.

Ἔπλεθ, per syncopen, pro ἐπέλετο, *facta est*, à πέλομαι, sum. item, ἔπλειτο, imperf. pro ἔπλετο. θ. 425. 836.

Ἔπλωλεν, Adv. *prope*, ab ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, prope. α. 372.

Ἐποίησεν, a. 1. ind. ἴχνος ποιεῖν, vestigium facere. à ποιέω, *facio*. ε. 678.

Ἐπόμόσσῃ, 3. sing. a. 1. act. subj. Poetice, pro ἐπομόσῃ, *juraverit*, ab ἐπόμνυμι f. ἐπομόσω. Th. ὄμνυμι, *juro*, f. ὀμόσω, p. ὤμοκα. θ. 793.

Ἔπτ-

Ε᾽πονται, 3. pl. præſ. ἑπονθο, *ſequebantur*, pro εἱπονθο abjecto augmento, imperf. Ion. ab ἕπω, *ſequor*. ſ. 403. α. 277.

Ε᾽ποπτεύειν, *inſpicere*. Th. ᾽οπτομαι, video, p. m. ὤπα, a. 1. ᾽ὄφθω. ſ. 765.

Ε᾽πόρσυνεν, a. 1. ind. *irruit*, ex ἐπὶ, & ὀρύω, f. ύω, *impetu feror*. Th. ᾽όρω, *concito*. f. ῥῶ vel ρσω, α. 442. 452.

Ε᾽πος, ους, τὸ, *verbum*. Them. ἔπω, dico. ſ. 451. α. 330.

Ε᾽πτατο, *volabat*, 3. ſing. imperf. med. à πτάομαι, *volo*, à πτὴ, ῆς, ἡ, *volatus*. Th. πέτομαι, vel πτάομαι, *volo*. α. 222.

Ε᾽ποτρυνεν, *inſtigare*, præſ. inf. act. Th. ὀτρυνω, f. υνῶ, *incito*, p. γνω. ſ. 595.

Ε᾽πρησε, a. 1. ind. pro ᾽επρησε, à πρήθω, *incendo*. ϑ. 856.

Ε᾽πτὰ, ſeptem. α. 272.

Ε᾽πταπόδην, *ſeptempedalem*, acc. ab ἑπταπόδης, ex ἑπτὰ, & πούς, ποδὸς, *pes*. ſ. 422.

Ε᾽πτάπορον, acc. ſing. nomen fluvii, q. d. *habens ſeptem vias*. ϑ. 341.

Ε᾽πτάπυλος, *ſeptem portas habens*, à πύλη, ης, ἡ, *porta*, & ἑπτὰ, *ſeptem*. ſ. 161. α. 49.

Ε᾽πτάτο, *evolat*, 3. ſing. præt. paſſ. à πτάω, Poëtice πτήω, *terrefacio*, *attonitum reddo*. πτήομαι, *attonitus ſum*. item, *animo ſpectio attento*. quæ ſignificatio huc quadrat. ſ. 445.

Ε᾽πώνυμον, ου, τὸ, nomen è re impoſitum, ex ἐπὶ, & ᾽όνομα, ατος, τὸ, nomen. ϑ. 144. 282.

Ε᾽πῶρσε, *concitavit*, 3. ſing. a. 1. act. ab. ἐπόρω, *concito*. Them. ᾽όρω, ῥῶ, & ρσω, *concito*. α. 69.

Ε᾽ρᾳζ᾽, pro ᾽ερᾳζε, Adv. ad locum, *in terram*, *humi*. Th. ᾽ἔρα, ερας, ἡ, terra. α. 174. 268.

Ε᾽ρᾳζε, humi. in proſa χαμαὶ. adverb. ſ. 419. 471.

Ε᾽ράσσατο, a. 1. m. *amavit*, pro ἠράσατο Poëtice; ab ἐράω, *amo*, f. άσω. hinc ἐρατὸς, *amabilis*, *jucundus*, & ἐραστὸς, ὴ, ὸν, *amabilis*. ϑ. 70. 136. 915.

Ε᾽ρατὼ, οῦς, ἡ. *Erato*, nomen mulieris vel Muſæ, ab ἐράω, amo. ἐρατὴ, amabilis. ϑ. 78. 247.

Ε᾽ργάζοντο, *operantur*, ἠργάζοντο, imperf. pro εἰργάζοντο, abj. augmento. ἐργάζου, pro ἐργαζυ, Dorice, præſ. imperat. ἐργάσσαιο, a. 1. med. opt. εἰργασμαι, p. paſſ. Th. ᾽ἔργον, *opus*. ſ. 43. 150. 297. 312.

Ε᾽ργμαι, *operi*, dat. ſing. pro ῥέγμαι, per metatheſin, à ῥέζω, ῥέξω, & per metatheſin ᾽ἔρξω, facio. ſ. 799. ϑ. 823.

Ε᾽ργον, *opus*. ᾽ἔργοιο, gen. Ion. pro ἔργυ. ᾽ἐργ᾽, pro ᾽ἔργα. ſ. 20. 21. 389. ϑ. 146.

Ε᾽ρδειν, *facere*, præſ. inf. ab ᾽ἔρδω, idem quod ῥέζω. ſ. 35. ϑ. 417.

Ε᾽ρεβος, ους, τὸ, *Erebus*, eſt nomen gehennæ, *caligo*. ἐρέβοσφιν, ex orco, ἐρέβος pro ἐρέβους, φιν, eſt paragoge Poëtica. ἐρεβεννὴ, *caliginoſa*, ab ᾽ἔρεβος, ους, τὸ, *caligo*. ſ. 17. ϑ. 125.

Ε᾽ρειπομένης, *diruta*, præſ. part. paſſ.

pass. ab ἐρείπω, *diruo*. f. ψω. ϑ. 704.

Ἐρεμνῆς, gen. sing. quasi ἐρεβεννῆς, ab ἐρεμνὴ, *obscura*. Th. ἔρεβος, εος, τὸ, *orcus*. α. 444. ϑ. 334.

Ἐρύμνον, per syncopen, pro ἐρυγγόμνον, vel potius pro ἐρυόμνον, à Themate ἐρύω, *inuestigo*. Vide Th. ἐρύγω, f. ξω, *ructo*, a. 2. ἤρυγον. Alii ἐρύμνον, Doricè, pro ἐρύμνον, ab εἴρω, seu ἐρέω, *dico*. ε. 474.

Ἐρέω, dico. Th. εἴρω, dico. ε. 200. 284. α. 330.

Ἐϊβρύχαω, *valde mugientis*, Ion. pro ἐϊβρύχου, ab ἐϊβρύχης, ου, ὁ, *valde mugiens*, ex ἐϊ quod in compositione valet *valde*, & βρύχω, ξω, *strideo*, *frendeo*. ϑ. 832.

Ἐϊγδούποιο, gen. Ion. ab ἐϊγδοῦπος, ου, ὁ, ἡ, Poetice pro ἐϊδοῦπος, *valde sonans*. Th. δοῦπος, ου, ὁ, sonitus. ϑ. 41.

Ἔϊζε, *certabat*, imperf. pro ἤϊζε, ab ἐϊζω, certo. Them. ἔϊς, *lis*. α. 5. ϑ. 534.

Ἐϊθαλὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, Ion. pro ἐϊθαλής, *valde virescens*, ex ἐϊ, intensiva particula, & ϑάλλω, *vireo*. ϑ. 30.

Ἔϊθος, ἡ, *ancilla*, *famula*, ab εἶρος, εος, τὸ, *lana*. hinc ἔϊθος, ου, ἡ, *ancilla*, *quæ lanificium exercet*. ε. 600.

Ἐϊκλυτον, *valde sonantem*, ex ἐϊ *valde* (quæ est particula in compositione tantum usitata, intendens significationem) & ex κτύπος, ου, ὁ, *sonus pulsu factus*, per prosthesin ϝ, à τύπος, ου, ὁ. Th. τύπτω, *pulso*, *verbero*. ϑ. 456. 930.

Ἐϊκυδὴς, ἐος, *valde glorioſus*. Th. κῦδος, εος, τὸ, gloria. ϑ. 938.

Ἐϊμυηον, *valde mugientem*, à μυηάω, *mugio*. boum proprium. ε. 788.

Ἐϊννὺς, ύος, ἡ. *Furia*, peccatorum ultrix. in acc. pl. ἐϊννύας, ἐϊννῦς. ε. 801. ϑ. 185.

Ἔϊπε, *cecidit*, a. 2. Ionic. Th. ἐρείπω, *everto*, f. ψω, item, *cado*. α. 423.

Ἔϊς, ιδος, ἡ, *lis*. acc. τλὴ ἔϊδα, & ἔϊν. ε. 28. α. 148.

Ἐϊσάντες, *antecedentes*, a. 1. part. ab ἐϊζω, f. ισω. *contendo*, *certo*. Th. ἔϊς, ιδος, ἡ, lis. ε. 437.

Ἐϊσθενὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *valde potens*: ab ἐϊ, particula in compositione tantum usitata, intendens & augens significationem eorum quibuscum componitur; & σθένος, εος, τὸ, *robur*, *vis*. Th. σθένω, *valeo*, *possum*. ε. 414. ϑ. 4.

Ἐϊσμαραγήτοιο, gen. Ion. *valde tonantis*. Th. σμαραγέω, ήσω, *magnos strepitus edo*. ϑ. 315.

Ἐϊφων, gen. pl. ab ἔϊφος, ου, ὁ, *hœdus*, q. ἔαρι φανόμενος, quod vere nasci soleat. ε. 541.

Ἐϙμῇ, dat. sing. ab Ἐϙμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius*. ab εἴρω, *dico*, *nuntio*. Ἐϙμείω, acc. Ion. pro Ἐϙμείαν. Ab Ἐϙμείας, dicitur etiam Ἐϙμιας, Poetice, pro Ἐϙμῆς. ε. 68. ϑ. 444.

Ἔϝξε, f. 1. ab ἔϙδω. Th. ῥέζω, f. ῥέξω, & per

& per metathesin, ἐρξῶ. hinc ἔρξας, a. 1. part. ε. 325. 708.

Ἐρόεσσα, f. g. in masc. ἐρόεις, εντος, *amabilis*: ἔρως, ωτος, ὁ, in malam partem accipitur; ἔρος vero in bonam. Them. ἐραάω, *amo*. ϑ. 120. 245.

Ἔρος, ου, ὁ, *Amor*. Th. ἐραάω, *amo*. ϑ. 120. 201.

Ἔρρηξε, *perrupit*, a. 1. act. à ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, *frango*, f. ξω, a. 2. ἔρραγον, p. m. ἔρρηγα. α. 140. 415.

Ἐρριγοῖ, *formidanti*, præs. part. act. ab ἐρρίγω, *formido*, quod est ab ἔρριγα, præt. med. verbi ῥιγάω. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor, frigus*. α. 228.

Ἔρριψε, a. 1. ind. verb. ῥίπτω, *abjicio*, f. ψω, p. ἔρριφα, a. 1. ἔρριψα, a. 1. part. ῥίψας, a. 2. ἔρριπον, p. m. ἐρρίπτω. ϑ. 181.

Ἐρρώοντο, *ruebant*, 3. pl. pluſq. Poëtice, pro ἔρρωντο, à ῥώννυμι, *roboro*, f. ῥώσω, à ῥώω, hujus paſſivum ῥώομαι, *roboror*. item *fluo, ruo*. in imperf. ἐρρώοντο, *feſtinabant, ruebant*. α. 230.

Ἐρυθείῃ, dat. ſing. nomen proprium loci, ab Ἐρυθεία, ας, ἡ. ϑ. 290. 983.

Ἐρύκοι, *abducat*. præſ. act. opt. ab ἐρύκω, *inhibeo*, f. ἐρύξω. ε. 28.

Ἐρύσσαι, a. 1. act. infin. ponitur pro imperativo, ἔρυσσε, pro ἐρύσσον, & ἔρυτε, pro ἔρυσσε, ab ἐρύομαι, quod idem eſt cum ῥύομαι, *libero*. hinc ἔρυμα, τος, τὸ, *munimentum*, ab ἐρύομαι, *cuſtodio*. ε. 534. 622. ϑ. 304.

Ἐρυσάρμασιν, *currum trahentes*, pro ἐρυσαρμάτας, per metaplaſmum, ut ait Euſtarhius, in Ἰλιαδ. π. ex ἐρύω, ἐρύσω, traho, & ἅρμα, τος, τὸ, *currus*. α. 369.

Ἐρυσάμενος, *extractus*, Poëtice, pro ἐρυσάμενος, a. 1. part. med. ab ἐρύω, f. ὑσω, traho. α. 457.

Ἔρχεται, præſ. ind. ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον, p. m. ἦλυθα. ε. 417. α. 439. ϑ. 91.

Ἐς, Poëtice, pro εἰς, *in*. ἐς φάος, in lucem. ϑ. 626.

Ἔσαν, 3. perſ. pl. imperf. per ſyſtolen Poëticam, pro ἦσαν, ab εἰμὶ, ſum. α. 161. 245. ϑ. 586.

Ἔσθειν, præſ. inf. ab ἔσθω, *comedo*, & hinc ἐσθίω, *idem*. ε. 276. ϑ. 773.

Ἐσθλὸς, ἡ, ὸν, bonus, a, um. dat. pl. Ion. ἐσθλοῖσιν. ε. 119. 212.

Ἐσίδῃ, *inſpexerit*, poëtice pro εἰσίδῃ. 3. ſingul. a. 2. act. ſubj. ab εἰσείδω, *intueor*. Th. εἴδω, video, f. εἴσομαι, aor. 2. εἶδον, & ἴδον. ε. 608. ϑ. 32.

Ἐσκάτθετο, *condidit*, pro εἰσκατέθετο. a. 2. m. 3. perſ. ſing. verbi εἰσκαταθέτω. Th. τίθημι, *pono*. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το. ϑ. 890.

Ἔσκε, poëtice pro ἦν, *erat*, ab εἰμὶ, ſum. ε. 150.

Ἐσκέδασε, *diſperſit*, pro ἐσκέδασε, a. 1. ind. à Th. σκεδάω, vel σκεδάννυμι, *diſſipo*, f. σω. ε. 95.

Ἐσκομίσσαι, *importare*, a. 1. inf. act. à κομίζω, *porto*. Th. κομέω. *curo*. ε. 604.

Ἐσμεφήνιον, *striduit*, a. 1. act. à σμεφήνω, *fragorem edo*. & ἐσμεφήνιζεν, imperf. à σμεφηνίζω. Th. σμεφήνω. ϑ. 679. 693.

Ἑσπερίδες, Heſperides, ab ἕσπερος, ου, ὁ, *veſper*. *Heſperides*, h.e. Tzetze interprete, *veſpertinæ horæ*. quibus curæ ſunt poma, h.e. *quo tempore ſtellas in cælo videmus*, tanquam poma. ϑ. 215. 275.

Ἕσπετο, poëtice pro εἵπετο, *ſequebatur*, imperf. paſſ. ab ἕπομαι, *ſequor*. poëtice pro ἕπομαι. ἕσπετε, pro ἕπετε, præſ. imperat. verb. ἕπω, *ſequor*. ϑ. 114. 201.

Ἑσσαμένη, a. 1. m. part. f. g. πέπλον ἑσσαμένη, *aëre involuta*. pro ἐσαμένη. τὸ σίγμα poëtice duplicatur. ab ἕννυμι, f. ἕσω, *induo*. Th. ἵω, *induo*. ſ. 124. 221. 534.

Ἔσσεται, erit, & ἐσσεῖται, pro ἔσται, f. 1. ex εἰμὶ, ſum. ſ. 182. 501. ἔσσεαι, eris, pro ἔσῃ. ſ. 308.

Ἑσσόμενα, & ἐσσομένοισι, fut. 1. part. verbi εἰμὶ, ſum. ſ. 56. ϑ. 32.

Ἐσσυμένως, *certatim*, *cum impetu*, adv. pro σεσυμένως, per metatheſin. Th. σείω, σύω, poëtice σύω, *concutio*. α. 340. ϑ. 181.

Ἔσσυτ', perf. paſſ. pro ἔσσυται, *irruit*, pro σέσυται, per metatheſin. à σύω, f. σύσω, p. σέσυκα, præt. paſſ. σέσυμαι, ubi abjecto σ & facta metatheſi eſt ἔσσυμαι. Th. σείω, f. σείσω, *concutio*. α. 458.

Ἔσται, erit, per ſyncopen pro ἔσεται, f. 1. verbi εἰμὶ, *ſum*. ſ. 34. 191. 476.

Ἑστάλατ', *ſuccinctas habebant*, pro ἐστάλαντο, 3. pl. præterit. paſſ. Ion. pro ἐστάλμένοι εἰσί. Th. στέλλω, *orno*. στέλλομαι, *veſtibus ornor*. f. 2. στελῶ, p. ἔσταλκα, a. 1. ἔστειλα. præt. paſſ. ἔσταλμαι, p. m. ἔσταλμαι. α. 238.

Ἑστάτ', pro ἑστάτην, *ſtantes*, part. act. dualis num. ab ἵστημι, *ſto*. f. στήσω. præt ἕστηκα. in part. præt. ἑστεκὼς, & per ſyncopen & κ, ἑστὼς, ὥτος. pro quo ἑστηὼς. ϑ. 519. item ἑστὼς, ὥτος. α. 61. 747.

Ἕστασαν. *ſtabant*, 3. pl. imperf. act. ab ἵστημι, *ſto*. α. 196.

Ἑστᾶσι, ſtant, 3. pl. præſ. act. ab ἵστημι, quod poëtis idem eſt quod ἵστημι, ſto. ϑ. 796.

Ἔστεφάνται, *cinctum eſt*, præt. perf. paſſ. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται. hinc in pl. perf. ἐστεφάνται, à στεφανόω. Them. στέφω, *corono*. α. 204. ϑ. 382.

Ἔστη, ſtetit, a. 2. ab ἵστημι, f. στήσω, p. ἕστηκα. α. 361. ϑ. 745.

Ἐστήριχται, *firmatæ ſunt*, 3. ſing. præt. hinc ἐστήριχθ, in pl. perf. à στηρίζω, f. ξω, *ſtatuo*. α. 218. ϑ. 779.

Ἑστίη, dat. Ion. pro ἑστίᾳ, ab ἑστία, ας, ἡ, *focus*. item *Veſta*, quæ vox hinc orta eſt. Dicitur & Ion. ἱστίη. ſ. 732. ϑ. 454.

Ἔστι, ἐστὶ, ἐστὶν, eſt, *licet*. ab εἰμὶ, *ſum*. ſ. 36. ἐς'. ϑ. 720.

Ἐσφαράγιζον, *ſonum excitabant*, imperf. verbi σφαραγίζω. Th. σφάραγος, ου, ὁ, *ſonus*. ϑ. 706.

Ἐχε-

Ε᾽σχάτῃ, *extrema*, dat. ab ἔσχατα, extremitas rei alicujus. Th. ἔσχατ-ος, η, ον, *ultimus*. Θ. 275.

Ε᾽σχον, *obtinuerint*, a. 2. ab ἔχω, *habeo*, f. ξω. s. 125. Θ. 113.

Ε᾽στω, *esto*. 3. sing. præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum*. s. 368.

Ε᾽ταῖρ-ος, *amicus*, acc. ἑταῖρον, & ἕταρον, poëtice. s. 181. 705. 714.

Ε᾽ταμνοθη, *extentum est*, a. 1. pass. à τανύω. f. σω. p. κα. Th. τείνω, tendo. Θ. 177.

Ε᾽τεα, acc. ἔτεας, pro ἔτ-ος, gen. sing. ab ἔτ-ος, *annus*. s. 129. 171. 694. Θ. 803.

Ε᾽τεκ᾽, pro ἔτεκε, *peperit*, a. 2. act. verb. τίκτω, pario. f. τέξομαι, a. 1. pass. ἐτέχθην. p. m. τέτοκα. Θ. 60. 211. 287. 295.

Ε᾽τελέσθη, 3. person. a. 1. pass. à τελέω, *ad finem perduco*. f. έσω. Them. τέλ-ος, ε-ος, *finis*. Θ. 59.

Ε᾽τεροζήλως, *inique*, adverb. ab ἑτεροζήλ-ος, qui alio zelo ducitur. ab ἕτερ-ος, *alius, diversus*, & ζῆλ-ος, ε, ὁ, *æmulatio*. Θ. 544.

Ε᾽τερ-ος, ἑτέρη, *alter, alius*: ἑτέρηφι, pro ἑτέρη, nominat. f. g. φι per paragogen additur. s. 187. 214. ἑτέρη χε. Θ. 752.

Ε᾽τέρωθε, θεν, *ex altera parte*, adverb. ab ἕτερ-ος. α. 184. 281. Θ. 676.

Ε᾽τέτυκτο, *factus erat*, 3. singul. pluſq. perf. poëtice, pro ἐτέτυκτο. à τεύχω. f. ξω. *fabricor*. α. 208.

Ε᾽τήκετο, *liquescebat*, imperf. verbi τήκω, & Dor. τάκω, f. ξω. *liquefacio*. p. med. τέτηγα. Θ. 862.

Ε᾽τήτυμα, *vera*, pro ἔτυμα, per poëticam epenthesin ſyllabæ τη. Th. ἔτυμ-ος, *verus*. s. 10.

Ε᾽τικτεν, genuit, imperfect. verb. τίκτω, pario. f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον. a. 2. ſub. τίκω. a. 1. pass. ἐτέχθην. p. m. τέτοκα. Θ. 45. &c.

Ε᾽τι, *adhuc*. s. 156. α. 176. Θ. 428.

Ε᾽τινάσσετο, *concutiebatur*, imperf. à τινάσσω, *quatio*, f. ξω. Θ. 680.

Ε᾽τισε, *coluit*. a. 1. ind. à τίω, *honoro*. α. 10.

Ε᾽τλαίνετο, *extendebatur*, imperf. à τλαίνω, quod à τείνω, *tendo*, f. νῶ, p. τέτακα. α. 229.

Ε᾽τλη, *sustinuisset*, 3. sing. a. 2. à τλῆμι, *tolero*, f. τλήσω, p. τέτληκα, a. 2. ἔτλην. Th. τελάω, άσω, *suffero*, hinc per syncopen τλάω & τλῆμι. α. 73.

Ε᾽τραπ᾽, *evertit*, a. 2. act. à τρέπω, verto. a. 2. ἔτραπον, f. ψω, p. φα, p. m. τέτροπα. α. 456. Θ. 58.

Ε᾽τράπιον, imperf. *uvas calcabant*, à novo verbo τραπίω, formatum à fut. 2. τραπῶ, verb. τρέπω, *verto*. α. 301.

Ε᾽τρεφε, *nutrivit*, imperf. act. ἐτρέφετ᾽, pro ἐτρέφετο, imperf. pass. à τρέφω, f. θρέψω, *alo*, p. τέτροφα, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. s. 130. Θ. 107.

Ε᾽τρύγων, *vindemiabant*, 3. pl. imperf. pro ἐτρύγαον, à τρυγάω. Thema τρύγη, ης, ἡ, *tri-*

ticum, vindemia. α. 292.

Εὐτύμοισιν, *veris*, dat. pl. Ion. ab ἔτυμος, ος, ὁ, ἡ ἡ, *verus*. Vide paulo ante ἐτήτυμα. Θ. 27.

Εὔτυχθη, *fuit*, a. 1. pro ἐτύχθη Poët. à Th. τεύχω, f. ξω, *fio*. p. pass. τέτυγμαι. α. 366.

Εὐτωσια, *inania*, acc. pl. ab ἐτώσιος, hoc ab ἔτος. Adv. *frustrà*. Th. εἰμὶ. ε. 438.

Εὐτωσιοεργὸς, *qui in cassum laborat*, ab ἐτώσιον, *inane*, & ἔργον, *opus*. ε. 409.

Εὖ, *belle*, adverb. ab ἐὺς, *bonus*. ε. 107. α. 355. Θ. 73.

Εὐαγόρη, nomen mul. Θ. 257.

Εὐαεῖ, dat. sing. ab εὐαὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui bene à ventis perflatur*. Th. ἄω, vel ἄημι, *spiro*. ε. 597.

Εὐαίχμη, nomen mul. Θ. 259.

Εὔβοια, est nomen loci, seu insulæ maris Ægæi. ex εὖ *bene*, & βόω, *pasco*. ε. 649.

Εὐδαίμων, *beatus*, hinc εὐδαιμοσύνη, *felicitas*. Th. δαίμων, ονος, ἁ ἡ, *Deus*. ε. 824.

Εὐδμήτων, gen. pl. ab εὐδμητος, *bene ædificatus*. Thema δέμω, f. δεμῶ, prær. δέδμηκα. α. 242.

Εὐδώρη, nomen mul. Θ. 244. 360.

Εὔδῃ, *corret*. præs. ind. idem quod φλογίζει, ab εὔω, vel εὕω, *uro*, f. σω. ε. 703.

Εὐειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *speciosus*. ex εὖ, & εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, video. Θ. 250. 354.

Εὐεργὲς, *fabrefactum*, n. g. ab εὐεργὴς, *bene fabricatus*. Th. ἔργον, *opus*. ε. 627.

Εὐεργεσιάων, Æol. pro εὐεργεσιῶν, ab εὐεργεσία, ας, ἡ, *beneficentia*. Th. ἔργον, *opus*. Θ. 503.

Εὐερκὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *bene septus*, ab ἕρκος, *septum*. Th. εἴργω, *includo*. ε. 730.

Εὔηνον, nomen fluvii. Θ. 345.

Εὐθετίσας, άντος, ὁ, a. 1. part. *qui rite disposuit*, ab εὐθετίζω, *concinne dispono*. Th. τίθημι, *pono*. f. θήσω. Θ. 541.

Εὐθημοσύνη, concinna rerum dispositio, quæ cadit in industrios, ab εὔθημων, ονος, *concinnus*. Them. τίθημι, *pono*. ε. 469.

Εὐκηλότειρα, *placatrix*, à κηλέω, ήσω, *mulceo*. ε. 462.

Εὔκηλος, *tranquillus*. ex εὖ & ἔκηλος, *mitis, pacificus*. ε. 669.

Εὐκημίσασθαι, *bene recondere*. a. 1. med. infin. Th. κημέω, unde κημίζω. ε. 598.

Εὐκόσμως, adv. *concinne, rectè*. Th. κόσμος, ου, ὁ, *ordo*. ε. 626.

Εὐκρεέος, gen. ab εὐκρεὴς, έος, ὁ, ἡ, *temperatus*. Th. κεράννυμι, *misceo*. f. άσω, vel εὐκρεὴς, per syncopen pro εὐκρατὴς. ε. 592.

Εὐκρέτη, nomen mul. Θ. 243.

Εὐκελίαις, pl. num. sunt *venti etesii*, q. d. puri, non confusi, ubi nullæ sunt nebulæ, ab εὐκελὴς, *purus, liquidus*. Th. κρίνω, *discerno*. ε. 668.

Εὐκλίσμενον, *bene extructum*, perf. part. pro εὖ κεκοσμένον, à κλίζω, f. ίσω, *condo*. α. 81.

Εὐλιμένη, nomen mul. *bonus portus*. Θ. 246.

Εὔμ-

Εὐμμελίης, ω, ὁ, Ion. pro ἐμμελίης, ου, ὁ, *fraxini peritus*. Th. μελία, ας, ἡ, *fraxinus*. α. 368.

Εὐνάζῃ, *cubitumieris*, præſ. ſub. paſſ. ab εὐνάζω, *ſapio*, f. άσω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*. ε. 337.

Εὐνείκη, nomen mul. *bene litigans*. ϑ. 247.

Εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*. α. 40.

Εὐνηθεῖσα, *concumbens*, a. 1. part. paſſ. f. g. ab εὐνάω, f. ήσω, *ſopio*. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ. *cubile*, εὐνῇ, εὐνὰω. ε. 327. α. 6.

Εὐνομίλω, nom. mul. *legitimam*. ϑ. 902.

Εὔξῃ, *oraveris*, 2. ſing. a. 1. med. ſubj. εὔξωμαι, ῃ, ηται, ab εὔχομαι, *precor*, f. εὔξομαι, p. εὔγμαι. ε. 736.

Εὔξεον *bene raſam, politam, dolatam*, idem quod εὔξεσ-. Th. ξέω, *polio*, f. έσω. α. 352.

Εὔορκ-, qui juſjurandum religiose colit. Th. ὅρκ-, ου, ὁ, *juramentum*. ε. 188. 283.

Εὔορμ-, *tutus*. ab ὅρμ-, ου, ὁ, *ſtatio navium*. α. 207.

Εὐσχόων, *convivans*, præſ. part. ab εὐσχόω. ab ὀχόω, ῶ, *porto*. Th. ὄχ-, *currus*. Alii legendum eſſe contendunt εὐσχθέων, *lætus & victu abundans*, ut ſit ab ὀχὴ, id eſt, τροφὴ, interpoſito ϑ. Vide in ὀχθέω, ῶ, *indignor*. ε. 475.

Εὔπεπλον, Th. πέπλ-, ου, ὁ, *peplum*, veſtis muliebris. ϑ. 273.

Εὐπλεκέων, gen. pl. ab εὐπλεκὴς, έ-, ὁ, ἡ, *bene iunctus*. Th. πλέκω, ξω, *plecto*, πεκ-. α. 306. 370.

Εὐποίητα, *fabre facta*, nom. pl. n. g. ab εὖ, & ποιέω, *facio*. α. 64.

Εὐπόμπη, nomen mul. ἡ μετὰ μεγάλης φαντασίας. ϑ. 261.

Εὔπυργ-, *bene turrita*. ἀπύργ-, ου, ὁ, *turris*, ein burg. α. 270.

Εὗρε, *invenit*, 3. ſing. a. 2. act. ab εὑρίσκω, *invenio*, f. εὑρήσω, p. εὕρηκα, a. 2. εὗρον. inde in ſub. εὕρω, ῃς, ῃ. ε. 349. α. 58

Εὐρρείτης, ω, ex εὖ & ῥέω, *fluo*, f. ῥύσω, p. ῥυκα. ϑ. 343.

Εὐρυάλη, nomen proprium mul. ϑ. 276.

Εὐρυβίης, Ionicè pro εὐρυβίας, ου, ὁ, *cujus vis ſe late extendit*. Hinc Εὐρυβίη, nomen proprium mul. Εὐρυβίλω. Ex εὐρὺς, έ-, ὁ, latus, & βία, ας, ἡ, *vis*. ϑ. 239. 375. 931.

Εὐρυμέτωπ-, ω, ὁ, *latam frontem habens*. ἀμέτωπον, ω, τὸ, *frons*. Th. ὄπ-μαι, video. α. 82. 291.

Εὐρυνόμη, nomen mul. ϑ. 358. 907.

Εὐρυοδείης, gen. Ion. *ſpatioſa*. ex εὐρὺς, εῖα, *latus*, & ὁδὸς, *via*. εὐρυοδ-, ὁ, ἡ, & in f. g. etiam εὐρυοδέα, Ion. vero εὐρυοδείη ε. 195. α. 464. ϑ. 119.

Εὐρυόπα, *late ſonans*, vocat. caſ. ab εὐρυόπης, ου, ὁ. Th. ὀψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, & εὐρὺ, late. Poëtice vocativus ponitur pro nominativo. Item accentus nominativi manet in vocativo. Alii ſcribunt εὐρύοπα. ε. 227. 237. 279.

Εὐρύοπα, accuſat. caſus ab εὐρύωψ, οπ-, latum habens

occi-

oculum, ab ὤψ. Th. ὄπ(ομαι, video. ϑ. 514. 884.

Εὐρὺς, *latus*. Εὐρείη, Ionicè pro Εὐρεῖα. Εὐρύ. ϑ. 45. 480.

Εὐρυϑήα, acc. pro Εὐρυϑέα, Poëtice; ab Εὐρυϑεὺς, έος, ὁ, nomen viri, cujus robur longe lateque patet. α. 91.

Εὐρύστερνος, qui habet latum pectus. à στέρνον, ν, τὸ, *pectus*, &c. Εὐρὺς, εῖα, ὺ, *latus*, a, um. ϑ. 117.

Εὐρυτίων, nomen viri. Εὐρυτίωνα, acc. ϑ. 293.

Εὐρώνη, *amplam*, ab Εὐρώεις, *squalidus*. ab Εὐρὼς, ῶτος, ὁ, *caries*, *mucor*, ε. 152. ϑ. 731. 739.

Εὐρώπη, nom. prop. ϑ. 357.

Ἐὺς, ἑός, ὁ, *bonus*. ε. 50. α. 26.

Ἐὐστέφανος, *bene coronatus*, ex εὖ & στέφω, *corono*, f. ψω. ε. 298. α. 80. ϑ. 978.

Ἐὐσφυρος, ὁ ἡ, cui eſt elegans pedum forma, à σφύρα, ας, ἡ, *malleus*, hinc σφυρὸν, οῦ, τὸ, *malleolus*. item *pes*, qui habet pulcros talos. α. 16. ϑ. 254.

Ἐὐσσώτρος, *bene fabrefacti*. Epithet. ἁπλοΐης currus. α. 273. ὁ ἡ ἐὐσσωτος, vel εὔσωτος, benè inſtructus σώτροις. σῶτρον τὸ eſt lignum orbiculare rotæ radios in ſe continens. Th. σεύω, *quatio*, *agito*.

Εὖτ' pro ὅτε ſequente ἄν. ὅτ' ἄν, *poſtquam*, adv. temporis. ε. 179. 428. 596

Εὐτέρπη, nomen mul. & Muſæ, ab εὖ *bene*, & τέρπω, *delecto*. ϑ. 77.

Εὐτειχής, *bene perſaratus*, Poët. ἐὐτειχής. accipitur & pro εὐρύτειχής, *lato ore hians*. Th. πλεκάω, *perforo*, *terebro*, f. τεκήσω. ϑ. 863.

Εὐτροχάλῳ, dat. ab εὐτρόχαλος, bene currens, æquabilis, planus, à τροχαλὸς, *citus*, *velox*. Th. τρέχω, *curro*, f. θρέξω. p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα. ε. 597. 804.

Εὔτροχος, agilis. ab εὖ & τρέχω, *curro*. α. 463.

Εὔτυκτον, *bene fabricatam*. Th. τεύχω, *fabricor*. α. 136.

Εὔφρων, ονος, *hilaris*. Th. φρὴν, ενος, *mens*. ε. 773.

Εὐφρόνας, *noctes*, à nomin. ἡ εὐφρόνη, *nox*. ἀπὸ τοῦ εὐφραίνεσθαι, *oblectari*. Th. φρὴν, *mens*. ε. 558.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, lætitia. Them. φρὴν, *mens*. ϑ. 909.

Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, *precatio*. hinc & εὖχος, ους, τὸ, *honor*. Th. εὔχομαι, f. εὔξομαι, p. εὔγμαι. ϑ. 419. 628.

Εὔχομαι, precor, εὔχεσθαι, præſ. inf. hinc εὐχωλίων, Ion. pro εὐχωλῶν, ab εὐχωλὴ, idem quod εὐχὴ, precatio. Th. εὔχομαι, precor. α. 67. ϑ. 463.

Εὐώνυμος, ε, *clara*, quæ bene audiebat. Th. ὄνομα, ατος, *nomen*. ϑ. 409.

Εὐωχέων, convivans, lætus, præſ. part. ab εὐωχέω. Th. εὐωχία, ἡ, *convivium*. ε. 475.

Ἐφ', pro ἐπὶ, præpoſit. *in*, *ſuper*. ε. 161. α. 406. 458.

Ἔφατ', pro ἔφατο, *dixit*, 3. ſing.

a. 2. med. ad formam, ἐστάμην, ἔστασο, ἔστατο. ε. 59. 210. α. 368.

Ε᾽φαινον, *ostendebant*, imperf. à φαίνω, f. φανῶ, p. πέφαγκα, a. 2. ἔφανον, a. 1. ἔφηνα, f. 2. pass. φανήσομαι. Θ. 689.

Ε᾽φασαν, dixerunt, pro ἔφησαν, Doricè 3. pl. a. 2. verbi φημὶ. Vide ἔφατ᾽. Θ. 19.

Ε᾽φεζόμενος, *insidens*, præs. part. ab ἕζομαι, *sedeo*, f. 2. ἑδοῦμαι. ε. 581.

Ε᾽φέπεσθαι, *incolunt*, 3. person. plur. ab ἕπω, ἕπομαι, *sequor*. hinc ἐφέπεσθαι, præs. part. Θ. 366.

Ε᾽φερον, ες, ε, *ferebam*. Th. φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα. ε. 117. α. 342.

Ε᾽φέστασαν, *instabant*, 3. pl. imperf. act. ab ἐφίστημι pro ἐφίστημι, *insto, urgeo*. f. ἐπιστήσω, p. ἐφέστηκα, a. 2. ἐπέστην. α. 258.

Ε᾽φετμῆς, gen. ab ἐφετμὴ, *præceptum*. ab ἐφίημι, *immitto*. Th. ἵω, *mitto*. ε. 296.

Ε᾽φήρμοσε, *aduptavit*, a. 1. ind. ab ἐφαρμόζω. Th. ἄρω, *apto*. ε. 76.

Ε᾽φίεσαν, *immittebant*, 3. pl. imperf. ab ἵημι. Th. ἵω, *mitto*. α. 307.

Ε᾽φίμερος, ε, ὁ, *amabilis*, ab ἵμερος, *desiderium*. Th. ἱμείρω, *desidero*. α. 15. Θ. 132.

Ε᾽φόρεις, ferebas, imperf. à φορέω, *fero*. Th. φέρω. Differunt propriè, φέρω, *fero*, & φορέω, *gesto*. ε. 38.

Ε᾽φόρεον, ferebant, imperf. Doricè pro ἐφόρουν, à φορέω. Th. φέρω. α. 293.

Ε᾽φορμήσασθαι, aggredi, a. 1. m. inf. ab ὁρμάω, *impetu feror*. hinc ἐφορμηθῶσι, a. 1. inf. Th. ὁρμὴ, impetus. α. 127.

Ε᾽φράσατ᾽, *cogitavit*, a. 1. m. ind. ἐφρασσάτην, 3. dual. a. 1. Θ. à φράζω, *eloquor, cogito, consulto*, f. σω. ε. 85. Θ. 892.

Ε᾽χ᾽, *contine*, pro ἔχε, præs. imperat. ab ἔχω, *teneo, habeo*. f. ἕξω. α. 95. 159.

Ε᾽χάραδρον, *infrendebant*, 3. pl. imperf. à χαράσσω, ξω, *sculpo*. α. 235.

Ε᾽χασκε, pro εἶχε, imperf. Poëticum ab ἔχω. Θ. 533.

Ε᾽χέτλη, ης, ὴ, *stiva*, ὡς δὲ τὸ ἔχεται, quia manu tenetur. ε. 465.

Ε᾽χέφρονες, pl. ab ἐχέφρων, ονος, ὁ, *cordatus*. Th. φρὴν, *mens*, & ἔχω, *habeo*. Θ. 88.

Ε᾽χθαίρῃ, *oderit*, præs. sub. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*. ε. 298.

Ε᾽χθρὸς, *hostis*, ab ἔχθος, εος, τὸ *odium*. ε. 340. Θ. 766.

Ε᾽χιδνα, *vipera*, in masc. ἔχις, εως. & Ε᾽χιδνα, nomen mul. Θ. 297. 304.

Ε᾽χόλωσε, ad iram commovit. a. 1. ind. act. à χολόω. Th. χολὴ, *bilis*. Θ. 568.

Ε᾽χω, *habeo*, possum, habito. Imperf. εἶχον, & Ion. vel Poëtice ἔσχον, f. ἕξω & σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, a. 2. sub. σχῶ. Præs. inf. ἔχειν, & Ion. ἐχέμεν. ε. 146. 205. 455. Θ. 75.

Ε᾽ῷ, *suo*. dat. ab ἑὸς, ἡ, ὸν, suus, a, um. α. 385. Θ. 464.

Ε᾽ὼν pro ὤν, *ens*. Ionica prosthesis,

sis, ab εἰμὶ, sum. s. 512. α. 73.

Ἑωσφόρον, *luciferum*, ab ἕως, ω, ἡ, 4. simpl. *aurora*, & φέρω, *affero*. *phosphorus* hinc dicitur. Th. est, ἠώς, ὁ, ἅς, ἡ, *aurora*, q. d. aurea aura. ϑ. 381.

Ζ.

Ζαθέοιο, gen. Poëtice pro ζαθέης, à ζάθεος, *valde divinus, admirandus*. ζα particula in compositione intendit significationem. Th. θεὸς, deus. ϑ. 6. 23. 192. 253.

Ζαμενὲς, a. 1. Ion. *vires intendit*. à ζαμενέω, quod est à ζαμενὴς, ής, *vehemens*. & hoc ex ζα & μενός, ος, τὸ, *robur*. ϑ. 928.

Ζείδωρος, *fertilis*, pro ζήδωρος, *ubertim proferens ad vitam sustentandam*. ex ζη, quod ex ζῆν, & δῶρον, *munus*. s. 117. 171.

Ζεύξω, ὁ, ἡ, nomen proprium mul. q. d. *conjugans*, à ζεύγνυμι, *jungo*. ϑ. 352.

Ζεύς, Iupiter, gen. Διὸς, Διΐ, Δία, vocat. Ζεῦ. Dicitur & Ζηνὸς, Ζηνὸς, Ζηνὶ, Ζηνὰ, & Dor. Ζὰν, Ζανὸς, &c. s. 8. 47. ϑ. 47.

Ζεφύροιο, Gen. Poët. pro ζεφύρου, ζέφυρος, ex ζέω, *caleo*, & φέρω, fero. Est ventus humidus & calidus, qui facit ut plantæ germinent. ϑ. 379. 870.

Ζηλοῖ, 3. sing. præs. à ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος, *livor, invidia*. s. 23.

Ζηνὸς, genit. à Ζηνὶ. Vide Ζεὺς, Iupiter. s. 86. 243, 251.

Ζητεύης, *quæras*, præs. sub. Poëtice pro ζητέω dicitur ζητεύω. s. 398.

Ζόφος, ου, ὁ, *caligo*, inde ζοφερὸς, gen. Ion. à ζοφερὸς, ὸν, ὁ, *caliginosus*. α. 227. ϑ. 814.

Ζυγὲς, *jugum*, in plurali numero, ζυγα. Th. ζεύγνυω, f. ζεύξω, *jungo*. s. 579. 813.

Ζῶε, *vivebat*, 3. sing. imperf. à ζώω Poetice pro ζάω, ζῶ. ζώεσκον, imperf. Poëtice., pro ἔζωον. s. 90. ϑ. 606.

Ζώῃ, vivat. (differt à ζωῇ vitæ.) 3. sing. præt. subj. Vide in Ζῶε, s. 302.

Ζώῃσι, dat. pl. pro ζώοις, Ionic. ἰῶπα in fine est paragoge Ionica. à ζώη, ἡ, *zona*. Them. ζωννύω, f. ζώσω, *cingo*. α. 233.

Ζωὸς, ζωὴ, ζωὸν, *vivus*, α, ον. ζωῇσιν pro ζωοῖσιν, Ion. dat. pl. Th. ζάω, vivo. α. 157. 194. 244.

Ζῶσε, a. 1. Ion. *cinxit*, pro ἔζωσε, à ζώννυμι, *cingo*. ζώσαντο, *cinxerunt se*, 3. pl. a. 1. med. pro ἐζώσαντο. s. 72. 343. ϑ. 573.

Η.

Η Art. præpos. ut, ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. s. 13. 14. 220. &c.

Ἡ art. postp. ut ὃς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod. s. 277. α. 4. ϑ. 262.

Ἧι, *cui, quatenus*. s. 136. α. 85. ϑ. 430.

Ἦ, sequente μὲν, *profecto, tamen*, adverb. α. 103.

Ἦ, *erat*, 3. imperf. ab εἰμὶ, sum. α. 11.

α. 11. 101.

Η̃ κ', *dixit*, & ἦ pro φῆ, φῆ pro ἔφη, duplex aphæresis. a. 2. ind. à φημὶ, dico.

Ἦ, *aut*. ε. 173. ϑ. 6. 35.

Ἥβη, ἡ, *pubes*. ab Hebr. *Ebh. viror.* quod flos est in arbore revirescente, id pubes in homine. est & Ἥβη, Dea pubertatis. ε. 131. ϑ. 17. 950.

Ἡβήσεις, *annos pubertatis attigisset*, 3. sing. a. 1. Æol. opt. ab ἡβάω, ῶ, & Poëtice, ἡβάω. Th. ἥβη, ης, ἡ, *pubes*. ε. 131.

Ἡβῴη, 3. sing. præs. act. opt. Attice, communiter ἡβάοιμι, ᾶμι, Attice, ἡβῶω, ης, η, ab ἡβάω, f. ἥσω, *pubesco*. ε. 696.

Ἤγαγεν, *duxit*, (3. sing. a. 2. med. pro ἤγετο, est, ἠγάγετο per Atticam reduplicationem) ἠγάγετ', pro ἠγάγετο, *duxit*, verb. ἄγω, *duco*, f. ἄξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα, a. 2. ἤγαγον, & Att. ἤγαγον. ϑ. 266. 901.

Ἠγαθέη, *divina*, ἠγάθεος, q. d. ἄγαν ϑεῖος. Th. ϑεὸς, *deus*. ϑ. 499.

Ἦγε, a. 2. act. ind. *abduxit*. Attice, ἤγαγε, ab ἄγω, f. ἄξω. ϑ. 994.

Ἡγεμονεύω, præs. ind. *præeo, sum dux*. Th. ἡγέομαι, f. ἡγήσομαι, *duco*. ϑ. 387.

Ἠγερέθοντο, *congregabantur*, 3. pl. imperf. pass. indic. ab ἀγερέϑομαι, Poëtice, pro ἀγείρομαι, *congregor*, hinc imperf. ἠγειρόμην. α. 475. Th. ἀγείρω, congrego, f. ερῶ, p. ἠγερκα. α. 184. 473. 475.

Ἠγῆτ', 3. sing. præs. med. subj. pro ἡγῆται, *præveniat*. (pro φθηγῆτε.) si precibus te antevertat. præt. pass. ἤγημαι. ε. 710.

Ἠγνοίησε, *ignoravit*, a. 1. act. ab ἀγνοέω, Poëtice ἀγνοιέω, ex α, & νόος, νοῦς, *mens*. ϑ. 551.

Ἤγοντ', pro ἤγοντο, *ducebant*, (3. sing. imperf. med.) ab ἄγω. Vide ἠγάγετο. α. 274.

Ἠδὲ, &. ε. 22. tum ἠδὶ, pro ἠδὲ. ε. 316. 381.

Ἡδεῖα, f. g. ab ἡδὺς, *suavis*, neut. ἡδύ. Comp. ἡδίων, Superl. ἥδιστος. ϑ. 40.

Ἤδη, adverb. *nuper, tum*. ε. 37. α. 172. At ἤδη *novit*, pro ἤδεε.

Ἡδυέπειαι, *suaviloquæ*, ab ἡδὺ, *suave*, & ἔπω, *dico*. ϑ. 965.

Ἦε, *aut*, pro ἤ. ε. 207. α. 345.

Ἠέλιος, *sol*, Poëtice, pro ἥλιος, Hebr. *El*, *splendor*, Græc. ἕλη, German. hell. ἠελίοιο, Ion. pro ἡελίου. ε. 154. 524.

Ἦεν, *erat*, scil. *licitum*, pro ἦν, ἦς, ἦ, Poëtice, ἦα, ἦας, ἦς, ab εἰμὶ, sum. α. 15. 22.

Ἠέρι, dat. pro ἀέρι, *aëre, caligine*, in mascul. genere *aër*, sed in f. g. *caligo*. Th. ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, aër. ε. 124. ϑ. 9.

Ἠερεσιδέι, *obscuro*, ab ἠερεσιδής, ές, ὁ ἢ ἡ, *obscurus*, ab ἠήρ, ἠέρος, pro ἀήρ, apud Poëtas, pro caligine & tenebris, & εἶδος, *forma*. Th. εἴδω, *video*. ϑ. 252.

Ἠερόεις, *tenebrosus*, ἠερόεντος, ab ἠήρ, pro ἀήρ, ἀέρος, ὁ, *aër* ϑ. 119. 294. 807.

Ἤθεια, *mores*, acc. pl. ut & ἤθεα, *domicilia*. ἤθεσι, *habitaculis*

Ἐσμαράγησεν, *striduit*, a. 1. act. à σμαραγέω, *fragorem edo*. & ἐσμαραγίζεν, imperf. à σμαραγίζω. Th. σμαραγέω. ϑ. 679. 693.

Ἑσπερίδες, Heſperides, ab ἕσπερος, ου, ὁ, *veſper*. *Heſperides*, h.e. Tzetze interprete, *veſpertinæ horæ*. quibus curæ ſunt poma, h.e. *quo tempore ſtellas in cælo videmus*, tanquam poma. ϑ. 215. 275.

Ἕσπετο, poëtice pro εἵπετο, *ſequebatur*, imperf. paſſ. ab ἕπομαι, *ſequor*. poëtice pro ἕπομαι. ἕσπετε, pro ἕπεσθε, præſ. imperat. verb. ἕπω, *ſequor*. ϑ. 114. 201.

Ἑσταμυῖα, a. 1. m. part. f. g. ἠέρα ἑσταμυῖα, *aëre involuta*. pro ἐσταμυῖα. τὸ σίγμα poëtice duplicatur. ab ἔννυμι, f. ἕσω, *induo*. Th. ἵω, *induo*. ſ. 124. 221. 534.

Ἔσται, erit, & ἐσσεῖται, pro ἔσεται, f. 1. ex εἰμὶ, ſum. ſ. 182. 501. ἔσσεαι, eris, pro ἔσῃ. ſ. 308.

Ἑστόμωμα, & ἑστομώοισι, fut. 1. part. verbi εἰμὶ, ſum. ſ. 56. ϑ. 32.

Ἑστυμώως, *certatim*, *cum impetu*, adv. pro στυμώως, per metatheſin. Th. στείω, στύω, poëtice σύω, *concutio*. α. 340. ϑ. 181.

Ἔστυτ', perf. paſſ. pro ἔστυται, *irruit*, pro στέστυται, per metatheſin. à στύω, f. στύσω, p. στέστυκα, præt. paſſ. στέστυμαι, ubi abjecto σ & facta metatheſi eſt ἔστυμαι. Th. στείω, f. στείσω, *concutio*. α. 458.

Ἔσσῃ, erit, per ſyncopen pro ἔσεται, f. 1. verbi εἰμὶ, *ſum*. ſ. 34. 191. 476.

Ἑστάλατ', *ſuccinctas habebant*, pro ἐστάλαντο, 3. pl. præterit. paſſ. Ion. pro ἐστάλμεθα εἰσί. Th. στέλλω, *orno*. στέλλομαι, *veſtibus ornor*. f. 2. στελῶ, p. ἔστελκα, a. 1. ἔστειλα. præt. paſſ. ἔσταλμαι, p. m. ἔσταλμαι. α. 288.

Ἑστάοτ', pro ἑστάοτε, *ſtantes*, part. act. dualis num. ab ἵστημι, *ſto*. f. στήσω. præt ἕστηκα. in part. præt. ἑστηκὼς, & per ſyncopen & κ, ἑστὼς, ὁτος. pro quo ἑστηὼς. ϑ. 519. item ἑστὼς, ὥτος. α. 61. 747.

Ἕστασαν. *ſtabant*, 3. pl. imperf. act. ab ἵστημι, *ſto*. α. 196.

Ἑστᾶσι, ſtant, 3. pl. præſ. act. ab ἵστημι, quod poëtis idem eſt quod ἵστημι, ſto. ϑ. 796.

Ἐστέφανται, *cinctum eſt*, præt. perf. paſſ. ἕστεφάνωμαι, σαι, ται. hinc in pl. perf. ἑστεφάνωνται, à στεφανόω. Them. στέφω, *corono*. α. 204. ϑ. 382.

Ἔστη, ſtetit, a. 2. ab ἵστημι, f. στήσω, p. ἕστηκα. α. 361. ϑ. 745.

Ἐστήρικται, *firmatæ ſunt*, 3. ſing. præt. hinc ἐστήρικτο, in pl. perf. à στηρίζω, f. ξω, *ſtatuo*. α. 218. ϑ. 779.

Ἑστίη, dat. Ion. pro ἑστίᾳ, ab ἑστία, ας, ἡ, *focus*. item *Veſta*, quæ vox hinc orta eſt. Dicitur & Ion. ἱστίη. ſ. 732. ϑ. 454.

Ἔστι, ἐστὶ, ἐστὶν, *eſt*, *licet*. ab εἰμὶ, *ſum*. ſ. 36. ἐς'. ϑ. 720.

Ἐσφαραγίζον, *ſonum excitabant*, imperf. verbi σφαραγίζω. Th. σφάραγος, ου, ὁ, *ſonus*. ϑ. 706.

Ἐχε-

Ε᾽σχαλῆ, *extrema*, dat. ab ἔσχατα, extremitas rei alicujus. Th. ἔσχαλος, η, ον, *ultimus*. Θ. 275.

Ε᾽σχον, *obtinuerint*, a. 2. ab ἔχω, *habeo*, f. ξω. ε. 125. Θ. 113.

Ε᾽στω, *esto*. 3. sing. præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum*. ε. 368.

Ε᾽ταῖρος, *amicus*, acc. ἑταῖρον, & ἕταρον, poëtice. ε. 181. 705. 714.

Ε᾽ταμνοθη, *extentum est*, a. 1. pass. à ταμνω. f. σω. p. κα. Th. τεινω, tendo. Θ. 177.

Ε᾽τεα, acc. ἔτεας, pro ἔτος, gen. sing. ab ἔτος, *annus*. ε. 129. 171. 694. Θ. 803.

Ε᾽τεκ᾽, pro ἔτεκε, *peperit*, a. 2. act. verb. τίκτω, pario. f. τέξομαι, a. 1. pass. ἐτέχθην. p. m. τέτοκα. Θ. 60. 211. 287. 295.

Ε᾽τελέσθη, 3. person. a. 1. pass. à τελέω, *ad finem perduco*. f. έσω. Them. τέλος, εος, *finis*. Θ. 59.

Ε᾽τερεζήλως, *inique*, adverb. ab ἑτεροζήλος, qui alio zelo ducitur. ab ἕτερος, *alius*, *diversus*, & ζῆλος, ε, ὁ, *æmulatio*. Θ. 544.

Ε᾽τερος, ἑτέρη, *alter*, *alius*: ἑτέρηφι, pro ἑτέρη, nominat. f. g. φι per paragogen additur. ε. 187. 214. ἑτερηφι. Θ. 752.

Ε᾽τέρωθε, θεν, *ex altera parte*, adverb. ab ἕτερος. α. 184. 281. Θ. 676.

Ε᾽τετυκτο, *factus erat*, 3. singul. pluſq. perf. poëtice, pro ἐτέτυκτο. à τεύχω. f. ξω. *fabricor*. α. 208.

Ε᾽τηκετο, *liquescebat*, imperf. verbi τήκω, & Dor. τάκω, f. ξω. *liquefacio*. p. med. τέτηγα. Θ. 862.

Ε᾽τήτυμα, *vera*, pro ἔτυμα, per poëticam epenthesin syllabæ τη. Th. ἔτυμος, *verus*. ε. 10.

Ε᾽τικτεν, genuit, imperfect. verb. τίκτω, pario. f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον. a. 2. sub. τίκω. a. 1. pass. ἐτέχθην. p. m. τέτοκα. Θ. 45. &c.

Ε᾽τι, *adhuc*. ε. 156. α. 176. Θ. 428.

Ε᾽τινάσσετο, *concutiebatur*, imperf. à τινάσσω, *quatio*, f. ξω. Θ. 680.

Ε᾽τισε, *coluit*. a. 1. ind. à τίω, *honoro*. α. 10.

Ε᾽τλαίνετο, *extendebatur*, imperf. à τλαίνω, quod à τείνω, *tendo*, f. νῶ, p. τέτακα. α. 229.

Ε᾽τλη, *sustinuisset*, 3. sing. a. 2. à τλῆμι, *tolero*, f. τλήσω, p. τέτληκα, a. 2. ἔτλην. Th. ταλάω, άσω, *suffero*, hinc per syncopen τλάω & τλῆμι. α. 73.

Ε᾽τραπ᾽, *evertit*, a. 2. act. à τρέπω, verto. a. 2. ἔτραπον, f. ψω, p. φα, p. m. τέτροπα. α. 456. Θ. 58.

Ε᾽τραπον, imperf. *uvas calcabant*, à novo verbo τραπίω, formatum à fut. 2. τραπῶ, verb. τρέπω, *verto*. α. 301.

Ε᾽τρεφε, *nutrivit*, imperf. act. ἐτρέφετ᾽, pro ἐτρέφετο, imperf. pass. à τρέφω, f. θρέψω, *alo*, p. τέτροφα, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. ε. 130. Θ. 107.

Ε᾽τρύγων, *vindemiabant*, 3. pl. imperf. pro ἐτρύγαον, à τρυγάω. Thema τρύγη, ης, ἡ, *tri-*

ticum, vindemia. α. 292.

Εὐτύμοισιν, *veris*, dat. pl. Ion. ab ἔτυμος, ος, ὁ, ἡ ή, *verus*. Vide paulo ante ἐτήτυμα. ϑ. 27.

Εὐτύχθη, *fuit*, a. 1. pro ἐτύχθη Poët. à Th. τεύχω, f. ξω, *fum, fio*. p. paſſ. τέτυγμαι. α. 366.

Εὐτώσια, *inania*, acc. pl. ab ἐτώσιος, hoc ab ἔτος. Adv. *fruſtra*. Th. εἰμὶ. ε. 438.

Εὐτωσοεργὸς, *qui in caſſum laborat*, ab ἐτώσιον, *inane*, & ἔργον, *opus*. ε. 409.

Εὖ, *belle*, adverb. ab ἐὺς, *bonus*. ε. 107. α. 355. ϑ. 73.

Εὐαγόρη, nomen mul. ϑ. 257.

Εὐαὶ, dat. ſing. ab εὐανὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui bene à ventis perflatur*. Th. ἄω, vel ἄημι, *ſpiro*. ε. 597.

Εὐαίχμη, nomen mul. ϑ. 259.

Εὔβοια, eſt nomen loci, ſeu inſulæ maris Ægæi. ex εὖ *bene*, & βόω, *paſco*. ε. 649.

Εὐδαίμων, *beatus*, hinc εὐδαιμοσύνη, *felicitas*. Th. δαίμων, ονος, ὁ, ἡ, *Deus*. ε. 824.

Εὐδμήτων, gen. pl. ab εὐδμητος, *bene ædificatus*. Thema δέμω, f. δεμῶ, præt. δέδμηκα. α. 242.

Εὐδώρη, nomen mul. ϑ. 244. 360.

Εὔει, *torret*. præſ. ind. idem quod φλογίζει, ab εὔω, vel εὕω, *uro*, f. σω. ε. 703.

Εὐειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *ſpecioſus*. ex εὖ, & εἶδος, ους, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, video. ϑ. 250. 354.

Εὐεργὲς, *fabrefactum*, n. g. ab εὐεργὴς, *bene fabricatus*. Th. ἔργον, *opus*. ε. 627.

Εὐεργεσιάων, Æol. pro εὐεργεσιῶν, ab εὐεργεσία, ας, ἡ, *beneficentia*. Th. ἔργον, *opus*. ϑ. 503.

Εὐερκὴς, έος, ὁ ἡ ή, *bene ſeptus*, ab ἕρκος, *ſeptum*. Th. εἴργω, *includo*. ε. 730.

Εὔηνον, nomen fluvii. ϑ. 345.

Εὐθετίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. *qui rite diſpoſuit*, ab εὐθετίζω, *concinne diſpono*. Th. τίθημι, *pono*. f. θήσω. ϑ. 541.

Εὐθημοσύνη, concinna rerum diſpoſitio, quæ cadit in induſtrios, ab εὔθημων, ονος, *concinnus*. Them. τίθημι, *pono*. ε. 469.

Εὐκηλάτειρα, *placatrix*, à κηλέω, ήσω, *mulceo*. ε. 462.

Εὔκηλος, *tranquillus*. ex εὖ & ἔκηλος, *mitis, pacificus*. ε. 669.

Εὐκημίσασθαι, *bene recondere*. a. 1. med. infin. Th. κημέω, unde κημίζω. ε. 598.

Εὐκόσμως, adv. *concinne, recte*. Th. κόσμος, ου, ὁ, *ordo*. ε. 626.

Εὐκραέος, gen. ab εὐκραὴς, έος, ὁ, ἡ, *temperatus*. Th. κεράννυμι, *miſceo*. f. άσω, vel εὐκρὰς, per ſyncopen pro εὐκρατὴς. ε. 592.

Εὔκτητη, nomen mul. ϑ. 243.

Εὐκελίαις, pl. num. ſunt *venti eteſii*, q. d. puri, non confuſi, ubi nullæ ſunt nebulæ, ab εὐκελὴς, *purus, liquidus*. Th. κέλω, *diſcerno*. ε. 668.

Εὔκλειμον, *bene extructum*, perf. part. pro εὖ κλεισμένον, à κλείω, f. ίσω, *condo*. α. 81.

Εὐλιμένη, nomen mul. *bonus portus*. ϑ. 246.

Εὔμ-

Εὐμμελίης, ω, ὁ, Ion. pro Εὐμελίας, ω, ὁ, *fraxini peritus*. Th. μελία, ας, ἡ, *fraxinus*. α. 368.

Εὐνάζῃ, *cubitum ieris*, præs. sub. pass. ab εὐνάζω, *sopio*, f. άσω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*. ε. 337.

Εὐνείκη, nomen mul. *bene litigans*. ϑ. 247.

Εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*. α. 40.

Εὐνηθεῖσα, *concumbens*, a. 1. part. pass. f. g. ab εὐνάω, f. ήσω, *sopio*. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ. *cubile*, εὐνῇ, εὐνὼ. ε. 327. α. 6.

Εὐνομίω, nom. mul. *legitimam*. ϑ. 902.

Εὔξῃ, *oraveris*, 2. sing. a. 1. med. subj. εὔξωμαι, ῃ. ηται, ab εὔχομαι, *precor*, f. εὔξομαι, p. εὔγμαι. ε. 736.

Εὔξεον *bene rasam, politam, dolatam*, idem quod εὔξεος. Th. ξέω, *polio*, f. ξέσω. α. 352.

Εὔορκος, qui jusjurandum religiose colit. Th. ὅρκος, ω, ὁ, *juramentum*. ε. 138. 283.

Εὔορμος, *tutus*. ab ὅρμος, ω, ὁ, *statio navium*. α. 207.

Εὐσχόων, *convivans*, præs. part. ab εὐσχέω. ab ὀχέω, ῶ, *porto*. Th. ὄχος, *currus*. Alii legendum esse contendunt εὐσχϑέων, *lætus & victu abundans*, ut sit ab ὀχὴ, id est, τροφὴ, interposito ϑ. Vide in ὀχϑέω, ῶ, *indignor*. ε. 475.

Εὔπεπλον, Th. πέπλος, ω. ὁ, *peplum*, vestis muliebris. ϑ. 273.

Εὐπλεκέων, gen. pl. ab εὐπλεκὴς, ές, ὁ, ἡ, *bene iunctus*. Th. πλέκω, ξω, *plecto*, πέπλο. α. 306. 370.

Εὐποίητα, *fabre facta*, nom. pl. n. g. ab εὖ, & ποιέω, *facio*. α. 64.

Εὐπόμπη, nomen mul. ἡ μετὰ μεγάλης φαντασίας. ϑ. 261.

Εὐπυργος, *bene turrita*. ἀπὸ πύργος, ω, ὁ, *turris*, ein burg. α. 270.

Εὗρε, *invenit*, 3. sing. a. 2. act. ab εὑρίσκω, *invenio*, f. εὑρήσω, p. εὕρηκα, a. 2. ἔβρον. inde in sub. εὕρω, ῃς, ῃ. ε. 349. α. 58

Εὐρρείτης, ω, ex εὖ & ῥέω, *fluo*, f. ῥύσω, p. ῥέρυηκα. ϑ. 343.

Εὐρυάλη, nomen proprium mul. ϑ. 276.

Εὐρυβίης, Ionicè pro Εὐρυβίας, ω, ὁ, *cujus vis se late extendit*. Hinc Εὐρυβίη, nomen proprium mul. Εὐρυβίλω. Ex εὐρὺς, ές, ὁ, latus, & βία, ας, ἡ, *vis*. ϑ. 239. 375. 931.

Εὐρυμέτωπος, ω, ὁ, *latam frontem habens*. ἀπὸ μέτωπον, ω, τὸ, *frons*. Th. ὄπτομαι, video. α 82. 291.

Εὐρυνόμη, nomen mul. ϑ. 358. 907.

Εὐρυοδείης, gen. Ion. *spatiosa*. ex εὐρὺς, εῖα, *latus*, & ὁδὸς, *via*. Εὐρυόδης, ὁ, ἡ, & in f. g. etiam Εὐρυοδεία, Ion. vero Εὐρυοδείη ε. 195. α. 464. ϑ. 119.

Εὐρυόπα, *late sonans*, vocat. cas. ab εὐρυόπης, ω, ὁ. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, & εὐρὺ, late. Poetice vocativus ponitur pro nominativo. Item accentus nominativi manet in vocativo. Alii scribunt εὐρύοπα. ε. 227. 233. 279.

Εὐρύοπα, accusat. casus ab εὐρύοψ, οπος, latum habens

occi-

oculum, ab ὤψ. Th. ὄπτομαι, video. Φ. 514. 884.

Εὐρὺς, *latus*. Εὐρείη, Ionicè pro Εὐρεία. Εὐρύ. Φ. 45. 480.

Εὐρυθήᾱ, acc. pro Εὐρυθέα, Poëtice; ab Εὐρυθεύς, έος, ὁ, nomen viri, cujus robur longe lateque patet. α. 91.

Εὐρύστερνος, qui habet latum pectus. à στέρνον, ν, τὸ, *pectus*, &c. Εὐρὺς, εῖα, ὺ, *latus*, *a*, *um*. Φ. 117.

Εὐρυτίων, nomen viri. Εὐρυτίωνα, acc. Φ. 293.

Εὐρώεντα, *amplam*, ab Εὐρώεις, *squalidus*. ab Εὐρὼς, ῶτος, ὁ, *caries*, *mucor*, ε. 152. Φ. 731. 739.

Εὐρώπη, nom. prop. Φ. 357.

Ἐὺς, ἑός, ὁ, *bonus*. ε. 50. α. 26.

Ἐὺστέφανος, *bene coronatus*, ex εὖ & στέφω, *corono*, f. ψω. ε. 298. α. 80. Φ. 978.

Ἐὺσφυρος, ὁ καὶ ἡ, cui eſt elegans pedum forma, à σφύρα, ας, ἡ, *malleus*, hinc σφυρὸν, οῦ, τὸ, *malleolus*. item *pes*, qui habet pulcros talos. α. 16. Φ. 254.

Ἐὺσσωτρος, *bene fabrefactis*. Epithet. ἁπλοΐης currus. α. 273. ὁ καὶ ἡ ἐὺσσωτος, vel εὔσωτος, benè inſtructus σώτροις. σῶτρον τὸ eſt lignum orbiculare rotæ radios in ſe continens. Th. σεύω, *quatio*, *agito*.

Εὖτ' pro ὅτε ſequente ἄν. ὅτ' ἄν, *poſtquam*, adv. temporis. ε. 179. 428. 596

Εὐτέρπη, nomen mul. & Muſæ, ab εὖ *bene*, & τέρπω, *delecto*. Φ. 77.

Εὐτειχὴς, *bene perſeratus*, Poët. ἐὐτειχὴς. accipitur & pro Εὐρύτειχὴς, *lato ore hians*. Th. τείχω, *perforo*, *terebro*, f. τεύξω. Φ. 863.

Εὐτροχάλῳ, dat. ab εὔτροχαλος, bene currens, æquabilis, planus, à τροχαλὸς, *citus*, *velox*. Th. τρέχω, *curro*, f. θρέξω. p. δεδράμηκα, a. 2 ἔδραμον, p. m. δέδρομα. ε. 597. 804.

Εὔτροχος, agilis. ab εὖ & τρέχω, *curro*. α. 463.

Εὔτυκτον, *bene fabricatam*. Th. τεύχω, *fabricor*. α. 136.

Εὔφρων, ονος, *hilaris*. Th. φρὴν, ενος, *mens*. ε. 773.

Εὐφρόνας, *noctes*, à nomin. ἡ Εὐφρόνη, *nox*. ὡς ἀπὸ τοῦ, Εὐφραίνεσθαι, *oblectari*. Th. φρὴν, *mens*. ε. 558.

Εὐφροσυνῶν, ης, ἡ, lætitia. Them. φρὴν, *mens*. Φ. 909.

Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, *precatio*. hinc & εὖχος, ους, τὸ, *honor*. Th. εὔχομαι, f. εὔξομαι, p. εὖγμαι. Φ. 419. 628.

Εὔχομαι, precor, εὔχεσθαι, præſ. inf. hinc εὐχωλείων, Ion. pro εὐχωλῶν, ab εὐχωλὴ, idem quod εὐχὴ, precatio. Th. εὔχομαι, precor. α. 67. Φ. 463.

Εὐώνυμος, ε, *clara*, quæ bene audiebat. Th. ὄνομα, ατος, *nomen*. Φ. 409.

Εὐωχέων, convivans, lætus, præſ. part. ab εὐωχέω. Th. εὐωχία, ἡ, *convivium*. ε. 475.

Ἐφ', pro ἐπὶ, præpoſit. *in*, *ſuper*. ε. 161. α. 406. 458.

Ἔφατ', pro ἔφατο, *dixit*, 3. ſing.

a. 2. med. ad formam, ἐχεύμην, ἔχευσο, ἔχευτο. ε. 59. 210. α. 368.

Ε'φαινον, *oſtendebant*, imperf. à φαίνω, f. φανῶ, p. πέφαγκα, a. 2. ἔφανον, a. 1. ἔφηνα, f. 2. paſſ. φανήσομαι. ϑ. 689.

Ε'φασαν, dixerunt, pro ἔφησαν, Doricè 3. pl. a. 2. verbi φημὶ. Vide ἔφατ'. ϑ. 19.

Ε'φεζόμενος, *inſidens*, præſ. part. ab ἕζομαι, *ſedeo*, f. 2. ἑδέσομαι. ε. 581.

Ε'φέπεσθαι, *incolunt*, 3. perſon. plur. ab ἕπω, ἕπομαι, *ſequor*. hinc ἐφέπεσθαι, præſ. part. ϑ. 366.

Ε'φερον, ες, ε, *ferebam*. Th. φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα. ε. 117. α. 342.

Ε'φέστασαν, *inſtabant*, 3. pl. imperf. act. ab ἐφίστημι pro ἐφίστημι, *inſto, urgeo*. f. ἐπιστήσω, p. ἐφέστηκα, a. 2. ἐπέστην. α. 258.

Ε'φετμῆς, gen. ab ἐφετμὴ, *præceptum*. ab ἐφίημι, *immitto*. Th. ἕω, *mitto*. ε. 296.

Ε'φήρμοσε, *adaptavit*, a. 1. ind. ab ἐφαρμόζω. Th. ἄρω, *apto*. ε. 76.

Ε'φίεσαν, *immittebant*, 3. pl. imperf. ab ἵημι. Th. ἕω, *mitto*. α. 307.

Ε'φίμερος, ε, ὁ, *amabilis*, ab ἵμερος, *deſiderium*. Th. ἱμείρω, *deſidero*. α. 15. ϑ. 132.

Ε'φόρεις, ferebas, imperf. à φορέω, *fero*. Th. φέρω. Differunt propriè, φέρω, *fero*, & φορέω, *geſto*. ε. 38.

Ε'φόρεον, ferebant, imperf. Doricè pro ἐφόρουν, à φορέω. Th. φέρω. α. 293.

Ε'φορμήσασθαι, aggredi, a. 1. m. inf. ab ὁρμάω, *impetu feror*. hinc ἐφορμηθῶσι, a. 1. inf. Th. ὁρμὴ, impetus. α. 127.

Ε'φράσατ', *cogitavit*, a. 1. m. ind. ἐφραδάτην, 3. dual. a. 1. adϑ. à φράζω, *eloquor, cogito, conſulto*, f. σω. ε. 85. ϑ. 892.

Ε'χ', *contine*, pro ἔχε, præſ. imperat. ab ἔχω, *teneo, habeo*. f. ἕξω. α. 95. 159.

Ε'χάρασσον, *infrendebant*, 3. pl. imperf. à χαράσσω, ξω, *ſculpo*. α. 235.

Ε'χασκε, pro εἶχε, imperf. Poëticum ab ἔχω. ϑ. 533.

Ε'χέτλη, ης, ἡ, *ſtiva*, ὡνομασμένη τὸ ἔχειν, quia manu tenetur. ε. 465.

Ε'χέφρονες, pl. ab ἐχέφρων, ονος, ὁ, *cordatus*. Th. φρὴν, *mens*, & ἔχω, *habeo*. ϑ. 88.

Ε'χθαίρῃ, *oderit*, præſ. ſub. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*. ε. 298.

Ε'χθρὸς, *hoſtis*, ab ἔχθος, εος, τὸ *odium*. ε. 340. ϑ. 766.

Ε'χιδνα, *vipera*, in maſc. ἔχις, εως. & Ε'χίδνα, nomen mul. ϑ. 297. 304.

Ε'χόλωσε, ad iram commovit. a. 1. ind. act. à χολόω. Th. χολὴ, *bilis*. ϑ. 568.

Ε'χω, *habeo*, poſſum, habito. Imperf. εἶχον, & Ion. vel Poëtice ἔσχον, f. ἕξω & σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, a. 2. ſub. σχῶ. Præſ. inf. ἔσχειν, & Ion. ἐχέμεν. ε. 146. 205. 455. ϑ. 75.

Ε'ῷ, *ſuo*. dat. ab ἑὸς, ἡ, ὸν, ſuus, a, um. α. 385. ϑ. 464.

Ε'ὼν pro ὤν, *ens*. Ionica proſthe-

ſis,

sis, ab εἰμὶ, sum. s. 512. a. 73.

Ἑωσφόρον, *luciferum*, ab ἕως, ω, ἡ, 4. simpl. *aurora*, & φέρω, *affero*. *phosphorus* hinc dicitur. Th. est, ἠὼς, ὁ, ᾶος, ἡ, *aurora*, q. d. aurea aura. ϑ. 381.

Ζ.

Ζ Αθέοιο, gen. Poëtice pro ζαθέος, à ζάθεος, *valde divinus, admirandus*. ζα particula in compositione intendit significationem. Th. θεὸς, deus. ϑ. 6. 23. 192. 253.

Ζαμενὲς, a. 1. Ion. *vires intendit*. à ζαμενέω, quod est à ζαμενὴς, ής, *vehemens*. & hoc ex ζα & μενός, ος, τὸ, *robur*. ϑ. 928.

Ζείδωρος, *fertilis*, pro ζήδωρος, *ubertim proferens ad vitam sustentandam*. ex ζη, quod ex ζῆν, & δῶρον, *munus*. s. 117. 171.

Ζεύξω, ὁ, ἡ, nomen proprium mul. q. d. *conjugans*, à ζεύγνυμι, *jungo*. ϑ. 352.

Ζεὺς, Iupiter, gen. Διὸς, Διΐ, Δία, vocat. Ζεῦ. Dicitur & Ζηνὶ, Ζηνὸς, Ζηνὶ, Ζῆνα, & Dor. Ζὰν, Ζανὸς, &c. s. 8. 47. ϑ. 47.

Ζεφύροιο, Gen. Poët. pro ζεφύρου, ζέφυρος, ex ζέω, *caleo*, & φέρω, fero. Est ventus humidus & calidus, qui facit ut plantæ germinent. ϑ. 379. 870.

Ζηλοῖ, 3. sing. præs. à ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος, *livor, invidia*. s. 23.

Ζηνὸς, genit. à Ζηνὶ. Vide Ζεὺς, Iupiter. s. 86. 243, 251.

Ζητεύης, *quæras*, præs. sub. Poëtice pro ζητέω dicitur ζητεύω. s. 398.

Ζόφος, ου, ὁ, *caligo*, inde ζοφερὸς, gen. Ion. à ζοφερὸς, ὸν, ὁ, *caliginosus*. a. 227. ϑ. 814.

Ζυγὰς, *jugum*, in plurali numero, ζυγα. Th. ζεύγνυω, f. ζεύξω, *jungo*. s. 579. 813.

Ζῶε, *vivebat*, 3. sing. imperf. à ζωω Poëtice pro ζάω, ζῶ. ζώεσκον, imperf. Poëtice, pro ἔζων. s. 90. ϑ. 606.

Ζώῃ, vivat. (differt à ζωῇ vitæ.) 3. sing. præs. subj. Vide in Ζῶε, s. 302.

Ζώῃσι, dat. pl. pro ζώας, Ionic. ἰῶτα in fine est paragoge Ionica. à ζώνη, ἡ, *zona*. Them. ζωννύω, f. ζώσω, *cingo*. a. 233.

Ζωὸς, ζωὴ, ζωὸν, *vivus*, a, um. ζωῇσιν pro ζωαῖσιν, Ion. dat. pl. Th. ζάω, vivo. a. 157. 194. 244.

Ζῶσε, a. 1. Ion. *cinxit*, pro ἔζωσε, à ζώννυμι, *cingo*. ζώσαντο, *cinxerunt se*, 3. pl. a. 1. med. pro ἐζώσαντο. s. 72. 343. ϑ. 573.

Η.

Η Art. præpos. ut, ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. s. 13. 14. 220. &c.

Ἡ art. postp. ut ὃς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod. s. 277. a. 4. ϑ. 262.

Ἧ, *cui, quatenus*. s. 136. a. 85. ϑ. 430.

Ἦ, sequente μὲν, *profecto, tamen*, adverb. a. 103.

Ἦ, *erat*, 3. imperf. ab εἰμὶ, sum. a. 11.

ε. 11. 101.

Ἦ κ', *dixit*, & ἦ pro φῆ, φῆ pro ἔφη, duplex aphæresis. a. 2. ind. à φημὶ, dico.

Ἦ, *aut*. ε. 173. ϑ. 6. 35.

Ἥβη, ἡ, *pubes*. ab Hebr. *Ebh. viror.* quod flos est in arbore revirescente, id pubes in homine. est & Ἥβη, Dea pubertatis. ε. 131. ϑ. 17. 950.

Ἡβήσειε, *annos pubertatis attigisset*, 3. sing. a. 1. Æol. opt. ab ἡβάω, ῶ, & Poëtice, ἡβάω. Th. ἥβη, ης, ἡ, *pubes*. ε. 131.

Ἡβῴη, 3. sing. præs. act. opt. Attice, communiter ἡβάοιμι, ᾶμι, Attice, ἡβῶω, ης, η, ab ἡβάω, f. ἥσω, *pubesco*. ε. 696.

Ἤγαγεν, *duxit*, (3. sing. a. 2. med. pro ἤγετο, est, ἠγάγετο per Atticam reduplicationem) ἠγάγετ', pro ἠγάγετο, *duxit*, verb. ἄγω, *duco*, f. ἄξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα, a. 2. ἤγαγον, & Att. ἤγαγον. ϑ. 266. 901.

Ἠγαθέη, *divina*, ἠγάθεος, q. d. ἄγαν ϑεῖος. Th. ϑεὸς, *deus*. ϑ. 499.

Ἦγε, a. 2. act. ind. *abduxit*. Attice, ἤγαγε, ab ἄγω, f. ἄξω. ϑ. 994.

Ἡγεμονεύω, præs. ind. *præeo, sum dux*. Th. ἡγέομαι, f. ἡγήσομαι, *duco*. ϑ. 387.

Ἠγερέθοντο, *congregabantur*, 3. pl. imperf. pass. indic. ab ἀγερέϑομαι, Poëtice, pro ἀγείρομαι, *congregor*, hinc imperf. ἠγειρόμην. α. 475. Th. ἀγείρω, congrego, f. ερῶ, p. ἠγερκα. α. 184. 473. 475.

Ἠγήτ', 3. sing. præs. med. subj. pro ἡγήται, *præveniat*. (pro φθηγήτω.) si precibus te antevertat. præt. pass. ἥγημαι. ε. 710.

Ἠγνοίησε, *ignoravit*, a. 1. act. ab ἀγνοέω, Poëtice ἀγνοιέω, ex α, & νόος, νοῦς, *mens*. ϑ. 551.

Ἦγον', pro ἤγοντο, *ducebant*, (3. sing. imperf. med.) ab ἄγω. Vide ἠγάγετο. α. 274.

Ἦδὲ, &. ε. 22. tum ἠδ', pro ἠδὲ. ε. 316. 381.

Ἡδεῖα, f. g. ab ἡδὺς, *suavis*, neut. ἡδύ. Comp. ἡδίων, Superl. ἥδιστος. ϑ. 40.

Ἠδη, adverb. *nuper, tum*. ε. 37. α. 172. At ἤδη *novit*, pro ἤδεε.

Ἡδυέπεια, *suaviloquæ*, ab ἡδὺ, *suave*, & ἔπω, *dico*. ϑ. 965.

Ἦε, *aut*, pro ἤ. ε. 207. α. 345.

Ἠέλιος, *sol*, Poëtice, pro ἥλιος, Hebr. *El*, *splendor*, Græc. ἴλη, German. hell. ἠελίοιο, Ion. pro ἡελίου. ε. 154. 524.

Ἦεν, *erat*, scil. *licitum*, pro ἦν, ἦς, ἦ, Poëtice, ἦα, ἦας, ἦε, ab εἰμὶ, sum. α. 15. 22.

Ἠέρι, dat. pro ἀέρι, *aëre, caligine*, in mascul. genere *aër*, sed in f. g. *caligo*. Th. ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, aër. ε. 124. ϑ. 9.

Ἠερεσιδέι, *obscuro*, ab ἠερεσιδής, ές, ὁ ἠ ή, *obscurus*, ab ἠὴρ, ἠέρος, pro ἀὴρ, apud Poëtas, pro caligine & tenebris, & εἶδος, *forma*. Th. εἶδω, *video*. ϑ. 252.

Ἠερόεις, *tenebrosus*, ἠερόεις, ab ἠὴρ, pro ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, *aër* ϑ. 119. 294. 807.

Ἤθεια, *mores*, acc. pl. ut & ἤθη, *domicilia*. ἤθεσι, *habitaculis*

ε. 166. 523. Ϡ. 66.

Η᾽θεῖος, *patruus*, ἠθεῖος, vocat. pro ἠθεῖς, à θεῖος, *patruus*. Th. θεὸς, *Deus*. α. 103.

Η᾽θος, εος, τὸ, *mores*, ἐπίκλοπον ἦθος, *furaces mores*. ε. 67.

Η᾽θελον, *volebant*, imperf. ab ἐθέλω, *volo*. θέλω, idem. f. θελήσω. p. τεθέληκα. ε. 135.

Η᾽ἰόνη, nomen mul. Ϡ. 255.

Η᾽ισαν, *incedebant*, 3. pl. pluſq. ab ἦειν. Alii volunt eſſe 3. pl. imperf. pro ἴσαν, quia η initio aliquando abundat. Sunt qui volunt eſſe 3. perſon. pl. aor. 1. inuſitat. εἶσαν, & Poët. ἦισαν. Th. εἶμι, *eo*. α. 170.

Η᾽κε, *immiſit*, 3. ſing. a. 1. act. ab ἵημι, *mitto*. α. 343. Ϡ. 669.

Η᾽λασα, *percuſſi*, a. 1. act. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω, a. 1. ἤλασα, pro ἤλασε, *vulneravit*, p. ἤλακα. α. 363. 419. Ϡ. 291.

Η᾽λέκτρη, nomen mul. Ϡ. 266.

Η᾽λεκτρυώνη, nomen mul. α. 86.

Η᾽λεκτρύων, nomen viri. α. 3. 82.

Η᾽λεκτρος, ου, ἡ, & ἤλεκτρον, ου, τὸ, electrum, à λέκτρον, lectus. Th. λέχομαι, cubo. α. 142.

Η᾽λήλατο, 3. pl. imperf. paſſ. ab ἄλημι, *erro*, *vagor*. Attica reduplicatione, pro ἤλατο. Th. ἀλάομαι, ὦμαι, vagor. Alii volunt eſſe pl. perf. paſſ. per Atticam reduplicationem ab ἐλαύνω, f. άσω, in pl. perf. ἐληλάμεν, σι, το, & cum augmento temporali in pl. ἠλήλατο, *diſcurrebant*. α. 143.

Η᾽λθε, *venit*. a. 2. Vide ἦλυθεν. ε. 633. α. 81. Ϡ. 404.

Η᾽λιβάτοιο, gen. Ion. ab ἠλίβατος, τος, ὁ, ἡ, tam altus locus, ut Soli uni ſit pervius, ab ἥλιος, *ſol*, Æol. ἄλιος, & βαίνω, *eo*. Ϡ. 422. 483.

Η᾽λιτεν, *peccavit*, a. 2. act. ab ἁλιτέω, vel ἁλείτω. ἤλιτον, ες, ε. α. 80.

Η᾽λυθάμεν, *venimus*, præt. med. ab ἔρχομαι. Vide ἦλυθεν. Ϡ. 660.

Η᾽λυθεν, *venit*. a. 2. & per ſyncopen ἦλθεν, ab ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, p. m. ἤλυθα, a. 2. m. ἠλθόμεν. α. 2. 435.

Η᾽μαθίων, ωνος, nomen regis. Ϡ. 985.

Η᾽μαθόεντος, *arenoſo*, genit. ab ἠμαθόεις, Ion. pro ἀμαθόεις, εντος. Idem quod ψαμαθώδης, arenoſus. Th. ψάμμος, ου, ἡ, *arena*. α. 360.

Η᾽μαρ, *dies*, gen. ἤματος, ἤματι. hinc ἡμάτιος, *diurnus*. Th. ἡμέρα, ας, ἡ, *dies*. ε. 174. 417. 776. Ϡ. 597.

Η᾽μελλε, imperf. augmentum Atticum. ſic ἠβουλήθεν, pro ἐβουλήθεν. à μέλλω, futurus ſum, f. μελλήσομαι. Ϡ. 478. 888.

Η᾽μὲν, &, ſequente plerumque, ἠδὲ, &. ε. 337.

Η᾽μενον, part. præſ. ab ἧμαι, *ſedeo*. ε. 478. 499.

Η᾽μέρη, Ionic. pro ἡμέρα, dies. ε. 102. 820. 823.

Η᾽μερόκοιτος, ου, qui tota die dormit, epitheton furis, ab ἡμέρα, *dies*, & κοίτη, ης, ἡ, *lectus*. ε. 603.

Η᾽μέτερον, *noſtrum*, ἡμετέρου. ἡμετέρῃσι, dat. pl. Ion. Th. ἐγὼ, *ego*. ε. 296. α. 367.

Η᾽μεν-

Ἤμησε, a. 1. ind. act. ab ἀμάω, *meto*, f. ήσω, p. ἤμηκα. hic per tmesin, pro ἀπήμησε. ϑ. 181.

Ἡμιθεοι, *semidei*, ab ἥμισυς, ος, *dimidius*, & θεὸς, *Deus*. ε. 159.

Ἡμιόνων, gen. pl. ἡμιόνοισι, dat. pl. ab ἡμίονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mulus*, q. d. semiasinus, ab ἥμισυς, dimidius, & ὄνος, ου, *asinus*. ε. 46. 605.

Ἥμισυ, *dimidium*, in mascul. ἥμισυς, in f. ἡμίσεια. ε. 40. ϑ. 299.

Ἦμος, *quando*, adverb. ε. 418.

Ἧμων, *metebant*, 3. pl. imperf. act ab ἀμάω, *meto*, f. ήσω. α. 288.

Ἦν, *erat*, 3. pers. imperf. ab εἰμὶ, sum. ε. 149. α. 178.

Ἣν, quam. acc. ab ὃς, ἥ, ὅ. α. 93. 408. ϑ. 409.

Ἢν, *si*, pro ἐὰν: ἤν vero per aphæresin, pro ἐὰν. ε. 399.

Ἡνία, ας, ἡ, *habena*. α. 95.

Ἡνιόχη, nomen mul. *agitatrix*. α. 83. ἡνίοχος. α. 323.

Ἡνίοχος, ου, auriga, q. d. τὸν ἡνίαν ἔχων, qui manu habenas tenet, equosque quo libet inflectit. α. 323.

Ἡνορέης, *fortitudinis*, gen. ab ἠνορέη, idem quod ἀνδρεία. Th. ἀνὴρ, *vir*. ϑ. 516.

Ἥντινα, *quam*, acc. ab ἥτις, ὅστις, ὅτι, gen. ἧστινος, ὅτου. ε. 761.

Ἤνωγε, *jussit*, imperf. vel præt. med. ab ἀνώγω, *jubeo*, ἤνωξ', pro ἤνωξε, *jussit*, a. 1. act. fut. ἀνώξω. ε. 68. α. 479.

Ἠὼς, gen. ab ἠὼς, *aurora*. Vide in ἠὼς. ε. 722. 819.

Ἧπαρ, ατος, τὸ, *jecur*. ϑ. 523.

Ἤπειρος ἠπειρωτις, pro ος, ις, *Epirus*, terra continens. ε. 622. ϑ. 189.

Ἤπεφα, Poëtice, pro ἔπειτα, *deinde*, ex ἐπὶ, & εἶτα, *postea*. ε. 290. ϑ. 405.

Ἠπεροπεύσας, part. a. 1. act. *qui decepit*. ab ἠπεροπεύω, *decipio*, q. d. ἀπείρων ὀπὶ, infinitis vocibus. impostores sunt verbosi. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox. ε. 55.

Ἤπιος, ου, *placidus*. ε. 785. ϑ. 235.

Ἤπυε, *professo*. α. 92.

Ἤπυον, imperf. *clamabant*. Th. ἀπύω, f. ύσω, *sono*. α. 316.

Ἡρακλέης, ῆος, ῆι, *Hercules*, propter carminis dimensionem legendum est hîc, τὸ ἡρακλῆι, tanquam ἡρακλεῖ. hinc ἡρακληείη, *Herculea*. Them. κλείω, *celebro*. ω. 74. 115. 448. ϑ. 318. 332.

Ἤρειπον, imperf. *proscindebant*, ab ἐρείκω, *scindo*, f. ξω. α. 287.

Ἠρείσατο, *sustinuit se*, a. 1. med. ab ἐρείδω, f. είσω, *fulcio*. α. 362.

Ἤρεύν, pro ἠρεων, Dorice, *venabantur*, à ϑηρεύω, *venor*. Th. ϑήρ. Alii scribunt, ἤρευν, imperf. Doric. esse, pro ἤρων, ab αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ἤρηκα, imperf. ἤρεον, ἤρων, a. 2. εἷλον. α. 302.

Ἠρὴ, *Juno*, pro ἥρη, Ionice. ἤρω vero videtur per metathesin dici, pro ἀὴρ. ϑ. 314.

Ἠριγένεια, *mane genita*, proprie *vere nata*. Metaph. ver ad annum se habet, sicut matutinum tempus ad diem. ϑ. 381.

Ἠ῾ερδανὸς, nomen fluvii. Θ. 338.
Ἤ῾ερσεν, *contendit*, a. 1. act. ab ἐρίζω, *rixor*, f. ίσω. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *contentio*. Θ. 928.
Ἤ῾ερπε, a. 2. ind. *cecidit*. Them. ἐρείπω, f. ψω, *everto*. α. 421.
Ἥ῾ρπασεν, *rapuit*, a. 1. ind. ab ἁρπάζω, *rapio*, f. σω, & Dor ξω, p. ἥρπαγμαι, a. 2. pass. ἡρπάγην, p. m. ἥρπαγα. Θ. 914.
Ἤ῾ρυον, *hauriebant*, imperf. ab ἀρύω, f. ύσω. α. 301.
Ἦ῾ρχε, *ducebat*. imperf. ab ἄρχω, f. ξω. α. 26.
Ἥ῾ρως, ωος, ὁ, heros. α. 37.
Ἑ῾ς, *suæ*, gen. ab ὅς, ἥ, ὅν, *suus*, *a*, *um*, ἧς ωδὲ μητρὸς, *à suâ matre*. α. 18. 40.
Ἦ῾σαν, erant. 3. pl. imperf. ab εἰμὶ, sum. ε. 111. α. 20.
Ἤ῾σθα, pro ἦσθα, per pleonasmum τοῦ σ, est, 2. dual. imperf. ab εἰμὶ, *sum*. α. 50.
Ἦ῾σθα, *fuisti*. 2. sing. imperf. ab εἰμὶ. Θα est paragoge Æolica. α. 119.
Ἤ῾σθιον, imperf. *edebant*, ἤσθιεν, *comedebat*, ab ἐσθίω, *edo*, f. ίσω, p. ἤσθικα. Th. ἔσθω, edo. ε. 146.
Ἡ῾σιόδου, nomen autoris, ex ἧσις, εως, ἡ, *delectatio*, & ὁδὸς, *via*, q. d. via delectationis. Facetus comes est in via pro vehiculo. Θ. 22.
ἧ῾ς, pro αἷς, *quibus*, Ionice, ab ἥ, quæ. Θ. 904.
ἧ῾σιν, *suis*, pro αἷς, ab ὅς, ἥ, ὅν, *suus*. ε. 47.
ἦ῾σιν, *sint*. 3. sing. præs. subj. pro ἦ. σιν, est Paragoge Poëtica. ab εἰμὶ, *sum*; sic Homerus ἐθέλησιν, pro ἐθέλῃ, ἰλιαδ. α. 408.
Ἡ῾σσάζοντο, 3. plur. imperf. ab ἀσσάζομαι, f. σομαι, *amplector*. α. 84.
Ἧ῾σσον, Attice, ἧττον, minus. ab ἥσσων, ονος, *minor*. à positivo μικρὸς, *parvus*, caret superl. Θ. 426.
Ἧ῾στο, poëtice pro ἧτο, *sedebat*, 3. sing. imperf. ab ἧμαι, *sedeo*. α. 214.
Ἡ῾συχοι, *quieti*, ab ἥσυχος, quietus. ε. 119. Θ. 763.
Ἥ῾τε, *hæque*. ἡ, est articul. præpos. accentum habet ob seq. dict. encliticam τε. sic & ἥτ', ε. 20. 316.
Ἦ῾τ, *verè*, *certè*, adv. α. 79.
Ἥ῾τις, *quæ*, ὅστις, ὅ, τι. Vide ὅτι τινα. ε. 404. 698.
Ἦ῾τοι, *sive*, *seu*, Th. ἤ, aut. ε. 165. α. 413. Θ. 1004.
Ἧ῾τορ, τὸ, cor. ε. 358. α. 429.
Ἡ῾υκόμος, *pulchricoma*, genit. ἠϋκόμου, & ἠϋκόμοιο, poëtice ἠϋκομοιο, ex εὖ & κόμη, ης, ἡ, coma. ε. 164. Θ. 625.
Ἠ῾ϊὼ, accus. ab ἠΐος, *bonus*. Th. ἐΐος, ίος, ὁ, bonus. Θ. 817.
Ηὔ῾ξετο, 3. sing. imperf. pass. ab αὔξομαι, pro αὐξάνομαι, *augeo*, perf. ηὔξημαι, a. 1. pass. ηὐξήθην. f. 1. med. αὐξήσομαι. Th. αἴξω, *augeo*. Θ. 493.
Ἥ῾φαιστος, ου, ὁ, *Vulcanus*, sic dicitur, ab ἅπτω, *accendo*, & αἰσόω, *destruo*, fabrorum metallicorum Deus. α. 319. 244.
Ἠ῾χεῖ, 3. person. præs. act. verb. ἠχέω, f. ήσω, *sono*. Th. ἦχος, ου, sonus. Θ. 42.

Ἠ῾χέ-

Ἠχέτα, pro ἠχήτα, vocativus, ab ἠχήτης, ου, ὁ, *canorus*. Th. ἦχος, ου, ὁ, *ſonus*, unde ἠχὴ, *fragor*. ſ. 580. α. 438.

Ἠχήεις, εντος, ὁ, *ſonorus*, ab ἦχος, *ſonus*. ϑ. 767.

Ἤχθηρε, a. 1. act. ab ἐχθαίρω, *odio proſequor*. f. ρῶ, p. ἤχθηκα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*. ϑ. 138.

Ἤχθοντο, 3. p. imperf. ab ἄχθομαι, *ſuccenſeo*. f. ἐσομαι, vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus*. ϑ. 155.

Ἠχὼ, όος, οῦς, ἡ, ſonus reciprocus, *Echo*, ab ἦχος, *ſonus*. α. 279. 348.

Ἠὼς, όος, οῦς, ἡ, *aurora*, acc. ἠόα, ἠῶ, ἐπ' ἠῶ, circa auroram, & ἠώ θ', *auroramque*, pro ἠώ τε. vel ἠῶ τε. ε. 548. ϑ. 18. 372. ἠοῖος, *matutinus*. ε. 546.

Θ.

Θ', pro τε, &. ε. 554. α. 109. Θαλαμήϊα δοῦρα, ligna thalamo vel ædibus ſtruendis apta. Th. θάλαμος, ου, ὁ, *thalamus*. ε. 805.

Θαλίη, nomen mul. (pro Θαλία, ας, ἡ, Ionic.) à θάλλω, vireo. ϑ. 245.

Θαλίαι, convivia, θαλίῃσι, dat. pl. Ion. Them. θάλλω, vireo. ε. 115. 229. ϑ. 65.

Θάλασσα, ης, ἡ, mare. ε. 163.

Θάλεια, nomen Muſæ, ut Poëtæ finxerunt. ε. 740. ϑ. 77.

Θαλερὸς, ἡ, ὸν, in flore exiſtens, à θάλλω, f. λῶ, *floreo*, *vireo*. ϑ. 138. 946. 999.

Θάλλουσιν, *florent*, præſ. ind. à θάλλω, f. αλῶ, *vireo*, *floreo*. ε. 234. θάλλοντα, *florentem*. ε. 171.

Θαλφθεὶς, *caleſactus*, a. 1. part. paſſ. à θάλπω. f. ψω. ϑ. 864.

Θαμὰ, *frequenter*, *crebro*, adv. ε. 360.

Θάνατος, ου, & θανάτοιο, Ion. *mors*. Th. θνήσκω, f. θανέομαι, *morior*. ε. 153. 354.

Θανεῖν, *mori*, a. 2. inf. θάνοιο. a. 2. opt. med. à θνήσκω, *morior*. f. 2. θανέομαι. f. 1. med. θνήξομαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον. p. m. τέθναα. ε. 173. 376.

Θάπτεν, *ſepelivit*, imperf. Ion. verbi θάπτω, *ſepelio*, f. ψω, p. τέταφα, aor. 2. ἔταφον, præt. med. τέθαπτο. α. 472.

Θάρσος, εος, τὸ, animi præſentia, (*fiducia*) θράσος, *audacia*. Hinc θαρσήσας, a. 1. part. verb. θαρσέω, *fiduciam habeo*. ε. 317. ϑ. 168.

Θαρσύνω, f. υνῶ, fiduciam affero. θαρσύνθ', pro θαρσύνθοι, præſ. part. Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 326. ϑ. 163.

Θάσσον, *celerius*, comparat. pro ταχίων, ex ταχὺς, *celer*. α. 95.

Θαῦμα, τὸ, *res mira*, θαῦμα ἰδέσθαι, mirum viſu. Th. θαυμάζω. f. σω, *miror*. α. 140. 224. ϑ. 834.

Θαύμαντος, gen. à Θαύμας, αντος, ὁ, nomen viri. ϑ. 237. 265.

Θεὰ, ᾶς, Dea. θεῶν, gen. Dor. pl. num. & θεάων, Æolicè. α. 338. ϑ. 41. 103.

Θέε, imperf. pro ἔθεε, *ferebatur*, à θέω, *curro*, f. θεύσομαι.

Ἐσμαραγήσειν, *stridebit*, a. 1. act. à σμαραγέω, *fragorem edo*. & ἐσμαραγίζειν, imperf. à σμαραγίζω. Th. σμαραγέω. Ϟ. 679. 693.

Ἑσπερίδες, Heſperides, ab ἕσπερος, ου, ὁ, *veſper*. *Heſperides*, h.e. Tzetze interprete, *veſpertinæ horæ*. quibus curæ ſunt poma, h.e. *quo tempore ſtellas in cælo videmus*, tanquam poma. Ϟ. 215. 275.

Ἕσπετο, poëtice pro εἵπετο, *ſequebatur*, imperf. paſſ. ab ἕσπομαι, *ſequor*. poëtice pro ἕπομαι. ἕσπετε, pro ἕπετε, præſ. imperat. verb. ἕπω, *ſequor*. Ϟ. 114. 201.

Ἑσταμυῖα, a. 1. m. part. f. g. ἠέρα ἑσταμυῖα, *aëre involuta*. pro ἐσταμυῖα. τὸ σίγμα poëtice duplicatur. ab ἔννυμι, f. ἕσω, *induo*. Th. ἕω, *induo*. s. 124. 221. 534.

Ἔσται, erit, & ἐσσεῖται, pro ἔσεται, f. 1. ex εἰμὶ, ſum. s. 182. 501. ἔσσεαι, eris, pro ἔσῃ. s. 308.

Ἐστόμωσα, & ἐστομώσουσι, fut. 1. part. verbi εἰμὶ, ſum. s. 56. Ϟ. 32.

Ἑστυμφώως, *certatim*, *cum impetu*, adv. pro στυμφώως, per metatheſin. Th. σείω, σύω, poëtice σύω, *concutio*. α. 340. Ϟ. 181.

Ἔστυτ', perf. paſſ. pro ἔστυται, *irruit*, pro στύται, per metatheſin. à στύω, f. στύσω, p. στέστυκα, præt. paſſ. στέστυμαι, ubi abjecto s & facta metatheſi eſt ἔστυμαι. Th. σείω, f. σείσω, *concutio*. α. 458.

Ἔσῃ, erit, per ſyncopen pro ἔσεται, f. 1. verbi εἰμὶ, *ſum*. s. 34. 191. 476.

Ἑστάλατ', *ſuccinctas habebant*, pro ἐστάλαντο, 3. pl. præterit. paſſ. Ion. pro ἐστάλμένοι εἰσί. Th. στέλλω, *orno*. στέλλομαι, *veſtibus ornor*. f. 2. στελῶ, p. ἔστελκα, a. 1. ἔστειλα. præt. paſſ. ἔσταλμαι, p. m. ἔστάλην. α. 282.

Ἑστάτ', pro ἑστάτην, *ſtantes*, part. act. dualis num. ab ἵστημι, *ſto*. f. στήσω. præt ἕστακα. in part. præt. ἑστακὼς, & per ſyncopen τοῦ κ, ἑστὼς, ὥτος. pro quo ἑστηὼς. Ϟ. 519. item ἑστὼς, ὧτος. α. 61. 747.

Ἕστασαν. *ſtabant*, 3. pl. imperf. act. ab ἵστημι, *ſto*. α. 196.

Ἑστᾶσι, ſtant, 3. pl. præſ. act. ab ἵστημι, quod poëtis idem eſt quod ἵστημι, ſto. Ϟ. 796.

Ἐστέφανται, *cinctum eſt*, præt. perf. paſſ. ἐστέφανμαι, σαι, ται. hinc in pl. perf. ἑστεφάνωνται, à στεφανόω. Them. στέφω, *corono*. α. 204. Ϟ. 382.

Ἔστη, ſtetit, a. 2. ab ἵστημι, f. στήσω, p. ἕστηκα. α. 361. Ϟ. 745.

Ἐστήρικται, *firmatæ ſunt*, 3. ſing. præt. hinc ἑστήριχθο, in pl. perf. a στηρίζω, f. ξω, *ſtatuo*. α. 218. Ϟ. 779.

Ἑστίη, dat. Ion. pro ἑστίᾳ, ab ἑστία, ας, ἡ, *focus*. item *Veſta*, quæ vox hinc orta eſt. Dicitur & Ion. ἱστίη. s. 732. Ϟ. 454.

Ἔστι, ἐστὶ, ἔστιν, eſt, *licet*. ab εἰμὶ, *ſum*. s. 36. ἐς'. Ϟ. 720.

Ἐσφαραγίζον, *ſonum excitabant*, imperf. verbi σφαραγίζω. Th. σφάραγος, ου, ὁ, *ſonus*. Ϟ. 706.

Ἐχε-

Ε᾽σχάτῃ, *extrema*, dat. ab ἔσχατα, extremitas rei alicujus. Th. ἔσχατος, η, ον, *ultimus*. Ð. 275.

Ε᾽σχον, *obtinuerint*, a. 2. ab ἔχω, *habeo*, f. ξω. ε. 125. Ð. 113.

Ε᾽στω, *eſto*. 3. ſing. præſ. imperat. ab εἰμὶ, *ſum*. ε. 368.

Ε᾽ταῖρος, *amicus*, acc. ἑταῖρον, & ἕταρον, poëtice. ε. 181. 705. 714.

Ε᾽ταμνόθη, *extentum eſt*, a. 1. paſſ. à ταμνέω. f. σω. p. κα. Th. τείνω, tendo. Ð. 177.

Ε᾽τεα, acc. ἔτεας, pro ἔτος, gen. ſing. ab ἔτος, *annus*. ε. 129. 171. 694. Ð. 803.

Ε᾽τεκε, pro ἔτεκεν, *peperit*, a. 2. act. verb. τίκτω, pario. f. τέξομαι, a. 1. paſſ. ἐτέχθην. p. m. τέτοκα. Ð. 60. 211. 287. 295.

Ε᾽τελέσθη, 3. perſon. a. 1. paſſ. à τελέω, *ad finem perduco*. f. έσω. Them. τέλος, ος, *finis*. Ð. 59.

Ε᾽τεροζήλως, *inique*, adverb. ab ἑτεροζήλος, qui alio zelo ducitur. ab ἕτερος, *alius, diverſus*, & ζῆλος, ε, ὁ, *æmulatio*. Ð. 544.

Ε᾽τερος, ἑτέρη, *alter, alius*: ἑτέρηφι, pro ἑτέρῃ, nominat. f. g. φι per paragogen additur. ε. 187. 214. ἑτέρηφι. Ð. 752.

Ε᾽τέρωθε, θεν, *ex altera parte*, adverb. ab ἕτερος. α. 184. 281. Ð. 676.

Ε᾽τετυκτο, *factus erat*, 3. ſingul. pluſq. perf. poëtice, pro ἐτέτυκτο. à τεύχω. f. ξω. *fabricor*. α. 208.

Ε᾽τηκετο, *liqueſcebat*, imperf. verbi τήκω, & Dor. τάκω, f. ξω. *liqueſacio*. p. med. τέτηγα. Ð. 862.

Ε᾽τήτυμα, *vera*, pro ἔτυμα, per poëticam epentheſin ſyllabæ τη. Th. ἔτυμος, *verus*. ε. 10.

Ε᾽τικτεν, genuit, imperfect. verb. τίκτω, pario. f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον. a. 2. ſub. τέκω. a. 1. paſſ. ἐτέχθην. p. m. τέτοκα. Ð. 45. &c.

Ε᾽τι, *adhuc*. ε. 156. α. 176. Ð. 428.

Ε᾽τινάσσετο, *concutiebatur*, imperf. à τινάσσω, *quatio*, f. ξω. Ð. 680.

Ε᾽τισε, *coluit*. a. 1. ind. à τίω, *honoro*. α. 10.

Ε᾽τιτάνυτο, *extendebatur*, imperf. à τιτάνω, quod à τείνω, *tendo*, f. νῶ, p. τέτακα. α. 229.

Ε᾽τλη, *ſuſtinuiſſet*, 3. ſing. a. 2. à τλῆμι, *tolero*, f. τλήσω, p. τέτληκα, a. 2. ἔτλην. Th. ταλάω, άσω, *ſuffero*, hinc per ſyncopen τλάω & τλῆμι. α. 73.

Ε᾽τραπ᾽, *everſit*, a. 2. act. à τρέπω, verto. a. 2. ἔτραπον, f. ψω, p. φα, p. m. τέτροπα. α. 456. Ð. 58.

Ε᾽τραπον, imperf. *uvas calcabant*, à novo verbo τραπέω, formatum à fut. 2. τραπῶ, verb. τρέπω, *verto*. α. 301.

Ε᾽τρεφε, *nutrivit*, imperf. act. ἐτρέφετ᾽, pro ἐτρέφετο, imperf. paſſ. à τρέφω, f. θρέψω, *alo*, p. τέτροφα, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. ε. 130. Ð. 107.

Ε᾽τρύγων, *vindemiabant*, 3. pl. imperf. pro ἐτρύγαον, à τρυγάω. Thema τρύγη, ης, ἡ, *tri-*

ticum, vindemia. α. 292.

Ε᾽τύμοισιν, *veris*, dat. pl. Ion. ab ἔτυμος, ος, ὁ, ἡ ή, *verus*. Vide paulo ante ἐτήτυμα. Θ. 27.

Ε᾽τύχθη, *fuit*, a. 1. pro ἐτάχθη Poet. à Th. τάχω, f. ξω, *fum, fio*. p. paſſ. τέτυγμαι. α. 366.

Ε᾽τώσια, *inania*, acc. pl. ab ἐτώσιος, hoc ab ἐτὸς. Adv. *fruſtra*. Th. εἰμὶ. ε. 438.

Ε᾽τωσιοεργὸς, *qui in caſſum laborat*, ab ἐτώσιον, *inane*, & ἔργον, *opus*. ε. 409.

Εὖ, *belle*, adverb. ab ἐὺς, *bonus*. ε. 107. α. 355. Θ. 73.

Εὐαγόρη, nomen mul. Θ. 257.

Εὐαὶ, dat. ſing. ab εὐχὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui bene à ventis perflatur*. Th. ἄω, vel ἄημι, *ſpiro*. ε. 597.

Εὐάρη, nomen mul. Θ. 259.

Εὔβοια, eſt nomen loci, ſeu inſulæ maris Ægæi. ex εὖ *bene*, & βόω, *paſco*. ε. 649.

Εὐδαίμων, *beatus*, hinc εὐδαιμοσύνη, *felicitas*. Th. δαίμων, ονος, ὁ, ἡ, *Deus*. ε. 824.

Ε᾽ὐδμήτων, gen. pl. ab εὔδμητος, *bene ædificatus*. Thema δέμω, f. δεμῶ, præt. δέδμηκα. α. 242.

Εὐδώρη, nomen mul. Θ. 244. 360.

Εὔῃ, *corret*. præſ. ind. idem quod φλογίζει, ab εὔω, vel εὔω, *uro*, f. σω. ε. 703.

Εὐειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *ſpecioſus*. ex εὖ, & εἶδος, ους, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, video. Θ. 250. 354.

Εὐεργὲς, *fabrefactum*, n. g. ab εὐεργὴς, *bene fabricatus*. Th. ἔργον, *opus*. ε. 627.

Εὐεργεσιάων, Æol. pro εὐεργεσιῶν, ab εὐεργεσία, ας, ἡ, *beneficentia*. Th. ἔργον, *opus*. Θ. 503.

Εὐερκὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *bene ſeptus*, ab ἕρκος, *ſeptum*. Th. εἴργω, *includo*. ε. 730.

Εὔηνον, nomen fluvii. Θ. 345.

Εὐθετίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. *qui rite diſpoſuit*, ab εὐθετίζω, *concinne diſpono*. Th. τίθημι, *pono*. f. θήσω. Θ. 541.

Εὐθημοσύνη, concinna rerum diſpoſitio, quæ cadit in induſtrios, ab εὔθημων, ονος, *concinnus*. Them. τίθημι, *pono*. ε. 469.

Εὐιλήτειρα, *placatrix*, à ιλέω, ήσω, *mulceo*. ε. 462.

Εὔιλος, *tranquillus*. ex εὖ & ἴλος, *mitis, pacificus*. ε. 669.

Εὐκαμίσασθαι, *bene recondere*. a. 1. med. infin. Th. καμέω, unde καμίζω. ε. 598.

Εὐκόσμως, adv. *concinne, recte*. Th. κόσμος, ου, ὁ, *ordo*. ε. 626.

Εὐκραέος, gen. ab εὐκρὴς, έος, ὁ, ἡ, *temperatus*. Th. κεράννυμι, *miſceo*. f. άσω, vel εὐκρὴς, per ſyncopen pro εὐκρατὴς. ε. 592.

Εὐκράτη, nomen mul. Θ. 243.

Εὐκρινέες, pl. num. ſunt *venti eteſii*, q. d. puri, non confuſi, ubi nullæ ſunt nebulæ, ab εὐκρινὴς, *purus, liquidus*. Th. κρίνω, *diſcerno*. ε. 668.

Ε᾽ὐκτίμενον, *bene extructum*, perf. part. pro εὖ ἐκτισμένον, à κτίζω, f. ίσω, *condo*. α. 81.

Εὐλιμένη, nomen mul. *bonus portus*. Θ. 246.

Ε᾽ὐμ-

Εὐμμελίης, ε, ὁ, Ion. pro Εὐμελίης, ε, ὁ, *fraxini peritus*. Th. μελία, ας, ἡ, *fraxinus*. α. 368.

Εὐνάζῃ, *cubitumieris*, præſ. ſub. paſſ. ab εὐνάζω, *ſopio*, f. άσω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*. ε. 337.

Εὐνείκη, nomen mul. *bene litigans*. ϑ. 247.

Εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*. α. 40.

Εὐνηθεῖσα, *concumbens*, a. 1. part. paſſ. f. g. ab εὐνάω, f. ήσω, *ſopio*. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ. *cubile*, εὐνῇ, εὐνὴω. ε. 327. α. 6.

Εὐνομίλω, nom. mul. *legitimam*. ϑ. 902.

Εὔξῃ, *oraveris*, 2. ſing. a. 1. med. ſubj. εὔξωμαι, ῃ, ηται, ab εὔχομαι, *precor*, f. εὔξομαι, p. εὔγμαι. ε. 736.

Εὔξοον *bene raſam, politam, dolatam*, idem quod εὔξεσ. Th. ξέω, *polio*, f. ξέσω. α. 352.

Εὔορκ, qui jusjurandum religiose colit. Th. ὅρκ, ε, ὁ, *juramentum*. ε. 188. 283.

Εὔορμ, *tutus*. ab ὅρμ, ε, ὁ, *ſtatio navium*. α. 207.

Εὐοχέων, *convivans*, præſ. part. ab εὐοχέω. ab ὀχέω, ῶ, *porto*. Th. ὄχ, *currus*. Alii legendum eſſe contendunt εὐεχθέων, *lætus & victu abundans*, ut ſit ab ὀχὴ, id eſt, τροφὴ, interpoſito ϑ. Vide in ὀχθέω, ῶ, *indignor*. ε. 475.

Εὔπεπλον, Th. πέπλ, ε. ὁ, *peplum*, veſtis muliebris. ϑ. 273.

Εὐπλεκέων, gen. pl. ab εὐπλεκὴς, ές, ὁ, ἡ, *bene iunctus*. Th. πλέκω, ξω, *plecto*, πέκτο. α. 306. 370.

Εὐποίητα, *fabrefactæ*, nom. pl. n. g. ab εὖ, & ποιέω, *facio*. α. 64.

Εὐπόμπη, nomen mul. ἡ μετὰ μεγάλης φαντασίας. ϑ. 261.

Εὔπυργ, *bene turrita*. à πύργ, ε, ὁ, *turris*, ein burg. α. 270.

Εὗρε, *invenit*, 3. ſing. a. 2. act. ab εὑρίσκω, *invenio*, f. εὑρήσω, p. εὕρηκα, a. 2. εὗρον. inde in ſub. εὕρω, ῃς, ῃ. ε. 349. α. 58

Εὐρρείτης, ε, ex εὖ & ῥέω, *fluo*, f. ῥύσω, p. ῥέρυηκα. ϑ. 343.

Εὐρυάλη, nomen proprium mul. ϑ. 276.

Εὐρυβίης, Ionicè pro εὐρυβίας, ε, ὁ, *cujus vis ſe late extendit*. Hinc Εὐρυβίη, nomen proprium mul. Εὐρυβίλω. Ex εὐρὺς, ές, ὁ, latus, & βία, ας, ἡ, *vis*. ϑ. 239. 375. 931.

Εὐρυμέτωπ, ε, ὁ, *latam frontem habens*. à μέτωπον, ν, τὸ, *frons*. Th. ὄπτομαι, *video*. α. 82. 291.

Εὐρυνόμη, nomen mul. ϑ. 358. 907.

Εὐρυοδείης, gen. Ion. *ſpatioſa*. ex εὐρὺς, εῖα, *latus*, & ὁδὸς, *via*. εὐρυοδ, ὁ, ἡ, & in f. g. etiam εὐρυοδέα, Ion. vero εὐρυοδέη ε. 195. α. 464. ϑ. 119.

Εὐρυόπα, *late ſonans*, vocat. caſ. ab εὐρυόπης, ε, ὁ. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, & εὐρὺ, late. Poetice vocativus ponitur pro nominativo. Item accentus nominativi manet in vocativo. Alii ſcribunt εὐρύοπα. ε. 227. 237. 279.

Εὐρύοπα, accuſat. caſus ab εὐρύοψ, οπ, latum habens

occ-

oculum, ab ὄψ. Th. ὄπλομαι, video. Ϟ. 514. 884.

Εὐρὺς, *latus*. Εὐρείη, Ionicè pro Εὐρεία. Εὐρύ. Ϟ. 45. 480.

Εὐρυθήα, acc. pro Εὐρυθέα, Poëtice; ab Εὐρυθεὺς, έος, ὁ, nomen viri, cujus robur longe lateque patet. α. 91.

Εὐρύστερνος, qui habet latum pectus. à στέρνον, ν, τὸ, *pectus*, &c. Εὐρὺς, εῖα, ὺ, *latus*, *a*, *um*. Ϟ. 117.

Εὐρυτίων, nomen viri. Εὐρυτίωνα, acc. Ϟ. 293.

Εὐρώεντα, *amplam*, ab Εὐρώεις, *squalidus*. ab Εὐρὼς, ῶτος, ὁ, *caries*, *mucor*, ε. 152. Ϟ. 731. 739.

Εὐρώπη, nom. prop. Ϟ. 357.

Ἐὺς, ἑός, ὁ, *bonus*. ε. 50. α. 26.

Εὐστέφανος, *bene coronatus*, ex εὖ & στέφω, *corono*, f. ψω. ε. 298. α. 80. Ϟ. 978.

Εὐσφυρος, ὁ ἡ, cui eſt elegans pedum forma, à σφύρα, ας, ἡ, *malleus*, hinc σφυρὸν, οῦ, τὸ, *malleolus*. item *pes*, qui habet pulcros talos. α. 16. Ϟ. 254.

Εὐσωίτης, *bene fabrefacti*. Epithet. ἁπλοΐης currus. α. 273. ὁ ἡ ἐὐσωτος, vel εὔσωτος, benè inſtructus σώτροις. σῶτρον τὸ eſt lignum orbiculare rotæ radios in ſe continens. Th. σείω, *quatio*, *agito*.

Εὖτ' pro ὅτε ſequente ἄν. ὅτ' ἄν, *poſtquam*, adv. temporis. ε. 179. 428. 596

Εὐτέρπη, nomen mul. & Muſæ, ab εὖ *bene*, & τέρπω, *delecto*. Ϟ. 77.

Εὐτρήλος, *bene perforatus*, Poët. ἐὐτρητος. accipitur & pro εὐρύτρητος, *lato ore hians*. Th. πλέω, *perforo*, *terebro*, f. τρήσω. Ϟ. 863.

Εὐτροχάλῳ, dat. ab εὐτρόχαλος, bene currens, æquabilis, planus, à τροχαλὸς, *citus*, *velox*. Th. τρέχω, *curro*, f. θρέξω. p. δεδρόμηκα, a. 2 ἔδραμον, p. m. δέδρομα. ε. 597. 804.

Εὔτροχος, agilis. ab εὖ & τρέχω, *curro*. α. 463.

Εὔτυκτον, *bene fabricatam*. Th. τεύχω, *fabricor*. α. 136.

Εὔφρων, ονος, *hilaris*. Th. φρὴν, ενος, *mens*. ε. 773.

Εὐφρόναι, *noctes*, à nomin. ἡ Εὐφρόνη, *nox*. ὡς δὲ τὸ, Εὐφραίνεσθαι, *oblectari*. Th. φρὴν, *mens*. ε. 558.

Εὐφροσυνὴ, ης, ἡ, lætitia. Them. φρὴν, *mens*. Ϟ. 909.

Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, *precatio*. hinc & εὖχος, εος, τὸ, *honor*. Th. εὔχομαι, f. ἕξομαι, p. εὖγμαι. Ϟ. 419. 628.

Εὔχομαι, precor, εὔχεσθαι, præſ. inf. hinc εὐχωλίων, Ion. pro εὐχωλῶν, ab εὐχωλὴ, idem quod εὐχὴ, precatio. Th. εὔχομαι, precor. α. 67. Ϟ. 463.

Εὐώνυμος, ε, *clara*, quæ bene audiebat. Th. ὄνομα, ατος, *nomen*. Ϟ. 409.

Εὐωχέων, convivans, lætus, præſ. part. ab εὐωχέω. Th. εὐωχία, ἡ, *convivium*. ε. 475.

Ἐφ', pro ἐπὶ, præpoſit. *in*, *ſuper*. ε. 161. α. 406. 458.

Ἔφατ', pro ἔφατο, *dixit*, 3. ſing.

a. 2. med. ad formam, ἐστάμην, ἔστασο, ἔστατο. ε. 59. 210. α. 368.

Ε᾽φαινον, *oſtendebant*, imperf. à φαίνω, f. φανῶ, p. πέφαγκα, a. 2. ἔφανον, a. 1. ἔφηνα, f. 2. paſſ. φανήσομαι. Θ. 689.

Ε᾽φασαν, dixerunt, pro ἔφησαν, Doricè 3. pl. a. 2. verbi φημὶ. Vide ἔφατ᾽. Θ. 19.

Ε᾽φεζόμενος, *inſidens*, præſ. part. ab ἕζομαι, *ſedeo*, f. 2. ἑδέσομαι. ε. 581.

Ε᾽φέπονται, *incolunt*, 3. perſon. plur. ab ἕπω, ἕπομαι, *ſequor*. hinc ἐφέπουσα, præſ. part. Θ. 366.

Ε᾽φερον, ες, ε, *ferebam*. Th. φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα. ε. 117. α. 342.

Ε᾽φέστασαν, *inſtabant*, 3. pl. imperf. act. ab ἐφίστημι pro ἐφίσταμαι, *inſto, urgeo*. f. ἐπιστήσω, p. ἐφέστηκα, a. 2. ἐπέστην. α. 258.

Ε᾽φετμῆς, gen. ab ἐφετμὴ, *præceptum*. ab ἐφίημι, *immitto*. Th. ἕω, *mitto*. ε. 296.

Ε᾽φήρμοσε, *adaptavit*, a. 1. ind. ab ἐφαρμόζω. Th. ἄρω, *apto*. ε. 76.

Ε᾽φιεσαν, *immittebant*, 3. pl. imperf. ab ἵημι. Th. ἕω, *mitto*. α. 307.

Ε᾽φίμερος, ε, ὁ, *amabilis*, ab ἵμερος, *deſiderium*. Th. ἱμείρω, *deſidero*. α. 15. Θ. 132.

Ε᾽φόρεις, ferebas, imperf. à φορέω, *fero*. Th. φέρω. Differunt propriè, φέρω, *fero*, & φορέω, *geſto*. ε. 38.

Ε᾽φόρεον, ferebant, imperf. Doricè pro ἐφόρουν, à φορέω. Th. φέρω. α. 293.

Ε᾽φορμήσασθαι, aggredi, a. 1. m. inf. ab ὁρμάω, *impetu feror*. hinc ἐφορμηθῶσι, a. 1. inf. Th. ὁρμὴ, impetus. α. 127.

Ε᾽φράσατ᾽, *cogitavit*, a. 1. m. ind. ἐφραζέσθην, 3. dual. a. 1. ἀθ. à φράζω, *eloquor, cogito, conſulto*, f. σω. ε. 85. Θ. 892.

Ε᾽χε, *contine*, pro ἔσχε, præſ. imperat. ab ἔχω, *teneo, habeo*. f. ἕξω. α. 95. 159.

Ε᾽χάραδον, *infrendebant*, 3. pl. imperf. à χαράσσω, ξω, *ſculpo*. α. 235.

Ε᾽χεσκε, pro εἶχε, imperf. Poëticum ab ἔχω. Θ. 533.

Ε᾽χέτλη, ης, ἡ, *ſtiva*, ὡς δὲ τὸ ἔχεται, quia manu tenetur. ε. 465.

Ε᾽χέφρονες, pl. ab ἐχέφρων, ονος, ὁ, *cordatus*. Th. φρὴν, *mens*, & ἔχω, *habeo*. Θ. 88.

Ε᾽χθαίρῃ, *oderit*, præſ. ſub. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*. ε. 298.

Ε᾽χθρὸς, *hoſtis*, ab ἔχθος, εος, τὸ *odium*. ε. 340. Θ. 766.

Ε᾽χιδνα, *vipera*, in maſc. ἔχις, εως. & Ε᾽χιδνα, nomen mul. Θ. 297. 304.

Ε᾽χόλωσε, ad iram commovit. a. 1. ind. act. à χολόω. Th. χολὴ, *bilis*. Θ. 568.

Ε᾽χω, *habeo*, poſſum, habito. Imperf. εἶχον, & Ion. vel Poëtice ἔσχον, f. ἕξω & σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, a. 2. ſub. σχῶ. Præſ. inf. ἔχειν, & Ion. ἐχέμεν. ε. 146. 205. 455. Θ. 75.

Ε᾽ῷ, *ſuo*. dat. ab ἑός, ἡ, ὸν, ſuus, a, um. α. 385. Θ. 464.

Ε᾽ὼν pro ὤν, *ens*. Ionica proſthe-

ſis,

sis, ab εἰμὶ, sum. ε. 512. α. 73.

Ἑωσφόρον, *luciferum*, ab ἕως, ὡς, ἡ, 4. simpl. *aurora*, & φέρω, *affero*. *phosphorus* hinc dicitur. Th. est, ἠὼς, ὁ, ἅς, ἡ, *aurora*, q. d. aurea aura. ϑ. 381.

Z.

Ζαθέοιο, gen. Poëtice pro ζαθέος, à ζάθεος, *valde divinus, admirandus*. ζα particula in compositione intendit significationem. Th. θεὸς, deus. ϑ. 6. 23. 192. 253.

Ζαμὲς ἧκε, a. 1. Ion. *vires intendit*. à ζαμενέω, quod est à ζαμενὴς, ής, *vehemens*. & hoc ex ζα & μένος, ους, τὸ, *robur*. ϑ. 928.

Ζείδωρος, *fertilis*, pro ζήδωρος, *ubertim proferens ad vitam sustentandam*. ex ζη, quod ex ζῆν, & δῶρον, *munus*. ε. 117. 171.

Ζεύξω, ός, ἡ, nomen proprium mul. q. d. *conjugans*, à ζεύγνυμι, *jungo*. ϑ. 352.

Ζεύς, Iupiter, gen. Διὸς, Διΐ, Δία, vocat. Ζεῦ. Dicitur & Ζηνὸς, Ζηνὸς, Ζηνὶ, Ζηνὰ, & Dor. Ζὰν, Ζανὸς, &c. ε. 8. 47. ϑ. 47.

Ζεφύροιο, Gen. Poët. pro ζεφύρου, ζέφυρος, ex ζέω, *caleo*, & φέρω, fero. Est ventus humidus & calidus, qui facit ut plantæ germinent. ϑ. 379. 870.

Ζηλοῖ, 3. sing. præs. à ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος, *livor, invidia*. ε. 23.

Ζηνὸς, genit. à Ζηνὶ. Vide Ζεὺς, Iupiter. ε. 86. 243, 251.

Ζητεύης, *quæras*, præs. sub. Poëtice pro ζητέω dicitur ζητεύω. ε. 398.

Ζόφος, ου, ὁ, *caligo*, inde ζοφεροῖο, gen. Ion. à ζοφερὸς, ὴ, ὸν, *caliginosus*. α. 227. ϑ. 814.

Ζυγὸς, *jugum*, in plurali numero, ζυγα. Th. ζεύγνυω, f. ζεύξω, *jungo*. ε. 579. 813.

Ζῶε, *vivebat*, 3. sing. imperf. à ζώω Poëtice pro ζάω, ζῶ. ζώεσκον, imperf. Poëtice, pro ἔζων. ε. 90. ϑ. 606.

Ζώῃ, vivat. (differt à ζωῇ vitæ.) 3. sing. præt. subj. Vide in Ζῶε, ε. 302.

Ζώῃσι, dat. pl. pro ζώναις, Ionic. ἰῶτα in fine est paragoge Ionica. à ζώνη, ἡ, *zona*. Them. ζωννύω, f. ζώσω, *cingo*. α. 233.

Ζωὸς, ζωὴ, ζωὸν, *vivus*, a, um. ζωῇσιν pro ζωαῖσιν, Ion. dat. pl. Th. ζάω, vivo. α. 157. 194. 244.

Ζῶσε, a. 1. Ion. *cinxit*, pro ἔζωσε, à ζώννυμι, *cingo*. ζώσαντο, *cinxerunt se*, 3. pl. a. 1. med. pro ἐζώσαντο. ε. 72. 343. ϑ. 573.

H.

Ἡ Art. præpos. ut, ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. ε. 13. 14. 220. &c.

Ἡ art. postp. ut ὃς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod. ε. 277. α. 4. ϑ. 262.

Ἧι, *cui, quatenus*. ε. 136. α. 85. ϑ. 430.

Ἦ, sequente μὲν, *profecto, tamen*, adverb. α. 103.

Ἦ, *erat*, 3. imperf. ab εἰμὶ, sum.

α. 11. 101.

Ἦ κ', *dixit*, & ἦ pro φῆ, φῇ pro ἔφη, duplex aphæresis. a. 2. ind. à φημὶ, dico.

Ἦ, *aut*. ε. 173. ϑ. 6. 35.

Ἥβη, ἡ, *pubes*. ab Hebr. *Ebh. viror.* quod flos est in arbore revirescente, id pubes in homine. est & Ἥβη, Dea pubertatis. ε. 131. ϑ. 17. 950.

Ἡβήσαις, *annos pubertatis attigisset*, 3. sing. a. 1. Æol. opt. ab ἡβάω, ῶ, & Poëtice, ἡβάω. Th. ἥβη, ης, ἡ, *pubes*. ε. 131.

Ἡβῴη, 3. sing. præs. act. opt. Attice, communiter ἡβάοιμι, ῶμι, Attice, ἡβῴω, ης, η, ab ἡβάω, f. ήσω, *pubesco*. ε. 696.

Ἤγαγετο, *duxit*, (3. sing. a. 2. med. pro ἤγετο, est, ἠγάγετο per Atticam reduplicationem) ἠγάγετ', pro ἠγάγετο, *duxit*, verb. ἄγω, *duco*, f. ἄξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα, a. 2. ἤγαγον, & Att. ἠγαγον. ϑ. 266. 901.

Ἠγαθέη, *divina*, ἠγάθεος, q. d. ἀγαὸν ϑεῖος. Th. ϑεὸς, *deus*. ϑ. 499.

Ἦγε, a. 2. act. ind. *abduxit*. Attice, ἤγαγε, ab ἄγω, f. ἄξω. ϑ. 994.

Ἡγεμονεύω, præs. ind. *præeo, sum dux*. Th. ἡγέομαι, f. ἡγήσομαι, *duco*. ϑ. 387.

Ἠγερέθοντο, *congregabantur*, 3. pl. imperf. pass. indic. ab ἀγερέϑομαι, Poëtice, pro ἀγείρομαι, *congregor*, hinc imperf. ἠγειρε. α. 475. Th. ἀγείρω, congrego, f. ερῶ, p. ἤγερκα. α. 184. 473. 475.

Ἡγῆται, 3. sing. præs. med. subj. pro ἡγῆται, *præveniat*. (pro προηγῆται.) si precibus te antevertat. præt. pass. ἥγημαι. ε. 710.

Ἤγνοίησε, *ignoravit*, a. 1. act. ab ἀγνοέω, Poëtice ἀγνοιέω, ex α, & νόος, νοῦς, *mens*. ϑ. 551.

Ἦγον', pro ἦγον, *ducebant*, (3. sing. imperf. med.) ab ἄγω. Vide ἠγάγετο. α. 274.

Ἠδὲ, &. ε. 22. tum ἠδ', pro ἠδὲ. ε. 316. 381.

Ἡδεῖα, f. g. ab ἡδὺς, *suavis*, neut. ἡδύ. Comp. ἡδίων, Superl. ἥδιστος. ϑ. 40.

Ἤδη, adverb. *nuper, tum*. ε. 37. α. 172. At ἤδη *novit*, pro οἶδε.

Ἡδυέπεια, *suaviloquæ*, ab ἡδὺ, *suave*, & ἔπω, *dico*. ϑ. 965.

Ἦε, *aut*, pro ἤ. ε. 207. α. 345.

Ἠέλιος, *sol*, Poëtice, pro ἥλιος, Hebr. *El*, *splendor*, Græc. ἑλὴ, German. hell. ἠελίοιο, Ion. pro ἠελίου. ε. 154. 524.

Ἦεν, *erat*, scil. *licitum*, pro ἦν, ἦς, ἦ, Poëtice, ἦα, ἦας, ἦε, ab εἰμὶ, sum. α. 15. 22.

Ἠέρι, dat. pro ἀέρι, *aëre, caligine*, in masc. gen. *aër*, sed in f. g. *caligo*. Th. ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, aër. ε. 124. ϑ. 9.

Ἠερεσιδὲι, *obscuro*, ab ἠρεσιδὴς, ές, ὁ ης ἡ, *obscurus*, ab ἠὴρ, ἠέρος, pro ἀὴρ, apud Poëtas, pro caligine & tenebris, & εἶδος, *forma*. Th. εἶδω, *video*. ϑ. 252.

Ἠερόεις, *tenebrosus*, ἠερόεντος, ab ἠὴρ, pro ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, *aër* ϑ. 119. 294. 807.

Ἤθεια, *mores*, acc. pl. ut & ἤθεα, *domicilia*. ἤθεσι, *habitaculis*

ε. 166. 523. Θ. 66.

Η᾽θεῖ⊙, *patruus*, ἠθεῖ, vocat pro ἠθεῖς, à θεῖ⊙, *patruus*. Th. θεὸς, *Deus*. α. 103.

Η᾽θ⊙, ε⊙, τὸ, *mores*, ἐπίκλοπον ἦθ⊙, *furaces mores*. ε. 67.

Η᾽θελον, *volebant*, imperf. ab ἐθέλω, *volo*. θέλω, idem. f. θελήσω. p. τεθέληκα. ε. 135.

Η᾽ιόνη, nomen mul. Θ. 255.

Η᾽ισαν, *incedebant*, 3. pl. pluſq. ab ἦειν. Alii volunt eſſe 3. pl. imperf. pro ᾖσαν, quia η initio aliquando abundat. Sunt qui volunt eſſe 3. perſon. pl. aor. 1. inuſitat. εἶσαν, & Poet. ἦισαν. Th. εἶμι, *eo*. α. 170.

Η᾽κε, *immiſit*, 3. ſing. a. 1. act. ab ἵημι, *mitto*. α. 343. Θ. 669.

Η᾽λασα, *percuſſi*, a. 1. act. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω, a. 1. ἤλασ᾽, pro ἤλασε, *vulneravit*, p. ἤλακα. α. 363. 419. Θ. 291.

Η᾽λέκτρη, nomen mul. Θ. 266.

Η᾽λεκτρυώνη, nomen mul. α. 86.

Η᾽λεκτρύων, nomen viri. α. 3. 82.

Η᾽λεκτρ⊙, υ, ἡ, & ἤλεκτρον, υ, τὸ, electrum, à λέκτρον, lectus. Th. λέχομαι, cubo. α. 142.

Η᾽λήλατο, 3. pl. imperf. paſſ. ab ἀλημι, *erro*, *vagor*. Attica reduplicatione, pro ἤλατο. Th. ἀλάομαι, ὦμαι, vagor. Alii volunt eſſe pl. perf. paſſ. per Atticam reduplicationem ab ἐλαύνω, f. ἀσω, in pl. perf. ἐληλάμεν, σο, το, & cum augmento temporali in pl. ἠλήλατο, *diſcurrebant*. α. 143.

Η᾽λθε, *venit*. a. 2. Vide ἦλυθεν. ε. 633. α. 81. Θ. 404.

Η᾽λιβάτοιο, gen. Ion. ab ἠλίβατ⊙, τυ, ὁ, ἡ, tam altus locus, ut Soli uni ſit pervius, ab ἦλι⊙, *ſol*, Æol. ἄλι⊙, & βαίνω, *eo*. Θ. 422. 483.

Η᾽λιτεν, *peccavit*, a. 2. act. ab ἀλιτέω, vel ἀλείτω. ἤλιτον, ες, ε. α. 80.

Η᾽λυθόμεν, *venimus*, præt. med. ab ἔρχομαι. Vide ἦλυθεν. Θ. 660.

Η᾽λυθεν, *venit*. a. 2. & per ſyncopen ἦλθεν, ab ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, p. m. ἤλυθα, a. 2. m. ἠλθόμεν. α. 2. 435.

Η᾽μαθίων, ων⊙, nomen regis. Θ. 985.

Η᾽μαθόεντ⊙, *arenoſo*, genit. ab ἠμαθόεις, Ion. pro ἀμαθόεις, εντ⊙. Idem quod ψαμαθώδης, arenoſus. Th. ψάμμ⊙, υ, ἡ, *arena*. α. 360.

Η᾽μαρ, *dies*, gen. ἤματ⊙, ἤματι. hinc ἠμάτ⊙, *diurnus*. Th. ἡμέρα, ας, ἡ, *dies*. ε. 174. 417. 776. Θ. 597.

Η᾽μελλε, imperf. augmentum Atticum. ſic ἠβουλήθεν, pro ἐβουλήθεν. à μέλλω, futurus ſum, f. μελλήσομαι. Θ. 478. 888.

Η᾽μὲν, &, ſequente plerumque, ἠδὲ, &. ε. 337.

Η᾽μενον, part. præſ. ab ἧμαι, *ſedeo*. ε. 478. 499.

Η᾽μέρη, Ionic. pro ἡμέρᾳ, dies. ε. 102. 820. 823.

Η᾽μερόκοιτ⊙, υ, qui tota die dormit, epitheton furis, ab ἡμέρα, *dies*, & κοίτη, ης, ἡ, *lectus*. ε. 603.

Η᾽μέτερον, *noſtrum*, ἡμετέρου. ἡμετέρῃσι, dat. pl. Ion. Th. ἐγὼ, *ego*. ε. 296. α. 367.

Η᾽μη-

Ἧμησι, a. 1. ind. act. ab ἀμάω, *meto*, f. ήσω, p. ἤμηκα. hic per tmesin, pro ἀπήμησε. Θ. 181.

Ἡμιθεοι, *semidei*, ab ἥμισυς, ος, *dimidius*, & θεὸς, *Deus*. ε. 159.

Ἡμιόνων, gen. pl. ἡμιόνοισι, dat. pl. ab ἡμίονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mulus*, q. d. semiasinus, ab ἥμισυς, dimidius, & ὄνος, ου, *asinus*. ε. 46. 605.

Ἥμισυ, *dimidium*, in mascul. ἥμισυς, in f. ἡμίσεια. ε. 40. Θ. 299.

Ἧμος, *quando*, adverb. ε. 418.

Ἧμων, *metebant*, 3. pl. imperf. act ab ἀμάω, *meto*, f. ήσω. α. 288.

Ἦν, *erat*, 3. pers. imperf. ab εἰμὶ, sum. ε. 149. α. 178.

Ἣν, quam. acc. ab ὅς, ἥ, ὅ. α. 93. 408. Θ. 409.

Ἢν, *si*, pro ἐὰν: ἐὰν vero per aphæresin, pro ἐὰν. ε. 399.

Ἡνία, ας, ἡ, *habena*. α. 95.

Ἡνιόχη, nomen mul. *agitatrix*. α. 83. ἡνίοχος. α. 323.

Ἡνίοχος, ου, auriga, q. d. τὸν ἡνίαν ἔχων, qui manu habenas tenet, equosque quo libet inflectit. α. 323.

Ἡνορέης, *fortitudinis*, gen. ab ἡνορέη, idem quod ἀνδρεία. Th. ἀνὴρ, *vir*. Θ. 516.

Ἥνπερ, *quam*, acc. ab ἥπερ, ὅστις, ὅτι, gen. ἧσπερος, ἧπερος. ε. 761.

Ἤνωγε, *jussit*, imperf. vel præt. med. ab ἀνώγω, *jubeo*, ἤνωξ', pro ἤνωξε, *jussit*, a. 1. act. fut. ἀνώξω. ε. 68. α. 479.

Ἠὼς, gen. ab ἠὼς, *aurora*. Vide in ἠὼς. ε. 722. 819.

Ἧπαρ, ατος, τὸ, *jecur*. Θ. 523.

Ἤπειρος ἠπείροιο, pro ου, ἡ, *Epirus*, terra continens. ε. 622. Θ. 189.

Ἤπειτα, Poëtice, pro ἔπειτα, *deinde*, ex ἐπὶ, & εἶτα, *postea*. ε. 290. Θ. 405.

Ἠπροπεύσας, part. a. 1. act. *qui decepit*. ab ἠπεροπεύω, *decipio*, q. d. ἀπείρων ὀπὶ, infinitis vocibus. impostores sunt verbosi. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox. ε. 55.

Ἤπιος, α, ον, *placidus*. ε. 785. Θ. 235.

Ἤπυε, *profecto*. α. 92.

Ἤπυον, imperf. *clamabant*. Th. ἀπύω, f. ύσω, *sono*. α. 316.

Ἡρακλέης, ῆος, ῆϊ, *Hercules*, propter carminis dimensionem legendum est hîc, τὸν ἡρακλῆϊ, tanquam ἡρακλεῖ. hinc ἡρακληείη, *Herculea*. Them. κλείω, *celebro*. α. 74. 115. 448. Θ. 318. 332.

Ἤρειπον, imperf. *proscindebant*, ab ἐρείπω, *scindo*, f. ψω. α. 287.

Ἠρείσατο, *sustinuit se*, a. 1. med. ab ἐρείδω, f. ίσω, *fulcio*. α. 362.

Ἤρων, pro θήρευον, Dorice, *venabantur*, à θηρεύω, *venor*. Th. θήρ. Alii scribunt, ἤρευον, imperf. Doric. esse, pro ἤρων, ab αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ἤρηκα, imperf. ἤρεον, ἤρων, a. 2. εἷλον. α. 302.

Ἤρη, *Juno*, pro ἥρα, Ionice. ἥρη vero videtur per metathesin dici, pro ἀὴρ. Θ. 314.

Ἠερίγενεια, *mane genita*, proprie *vere nata*. Metaph. ver ad annum se habet, sicut matutinum tempus ad diem. Θ. 391.

Ἠ῾ριδανὸς, nomen fluvii. ϑ. 338.
Ἤ῾ριον, *contendit*, a. 1. act. ab ἐρίζω, *rixor*, f. ίσω. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *contentio*. ϑ. 928.
Ἤ῾ριπε, a. 2. ind. *cecidit*. Them. ἐρείπω, f. ψω, *everto*. α. 421.
Ἤ῾ρπασεν, *rapuit*, a. 1. ind. ab ἁρπάζω, *rapio*, f. σω, & Dor ξω, p. ἤ῾ρπαγα, a. 2. pass. ἥρπάγλω, p. m. ἤ῾ρπαγα. ϑ. 914.
Ἤ῾ρυον, *hauriebant*, imperf. ab ἀρύω, f. ύσω. α. 301.
Ἤ῾γε, *ducebat*. imperf. ab ἄγω, f. ξω. α. 26.
Ἥρως, ωος, ὁ, heros. α. 37.
Ἑ῾ς, *suæ*, gen. ab ὅς, ἥ, ὅν, *suus*, *a*, *um*, ἧς ϖϱὸς μητϱὸς, *à suâ matre*. α. 18. 40.
Ἦσαν, erant. 3. pl. imperf. ab εἰμὶ, sum. ε. 111. α. 20.
Ἦστλω, pro ἦτλω, per pleonasmum τ & σ, est, 2. dual. imperf. ab εἰμὶ, *sum*. α. 50.
Ἦϑα, *fuisti*. 2. sing. imperf. ab εἰμὶ. ϑα est paragoge Æolica. α. 119.
Ἤ῾ϑιον, imperf. *edebant*, ἤϑιεν, *comedebat*, ab ἐϑίω, *edo*, f. ίσω, p. ἤϑικα. Th. ἔϑω, edo. ε. 146.
Ἡ῾σιόδου, nomen autoris, ex ἧσις, εως, ἡ, *delectatio*, & ὁδὸς, *via*, q. d. via delectationis. Facetus comes est in via pro vehiculo. ϑ. 22.
ἧς, pro αἷς, *quibus*, Ionice, ab ἥ, quæ. ϑ. 904.
ἧσιν, *suis*, pro αἷς, ab ὅς, ἥ, ὅν, *suus*. ε. 47.
ἦσιν, *sint*. 3. sing. præs. subj. pro ἦ. σιν, est Paragoge Poëtica. ab εἰμὶ, *sum*; sic Homerus ἐϑέλη-σιν, pro ἐϑέλῃ, ἰλιαδ. α. 408.
Ἡ῾σπάζοντο, 3. plur. imperf. ab ἀσπάζομαι, f. σομαι, *amplector*. α. 84.
Ἧσσον, Attice, ἧττον, minus. ab ἥσσων, ονος, *minor*. à positivo μικϱὸς, *parvus*, caret superl. ϑ. 426.
Ἧστο, poëtice pro ἧτο, *sedebat*, 3. sing. imperf. ab ἧμαι, *sedeo*. α. 214.
Ἥ῾συχοι, *quieti*, ab ἥσυχος, quietus. ε. 119. ϑ. 763.
Ἥτε, *hæque*. ἡ, est articul. præpos. accentum habet ob seq. dict. enclíticam τε. sic & ἥτ, ε. 20. 316.
Ἦτ, *verè*, *certè*, adv. α. 79.
Ἥτις, *quæ*, ὅστις, ὅ, τι. Vide ὅστις. ε. 404. 698.
Ἤτοι, *sive*, *seu*, Th. ἤ, aut. ε. 165. α. 413. ϑ. 1004.
Ἦτορ, τὸ, cor. ε. 358. α. 429.
Ἠϋκόμοιο, *pulchricomæ*, genit. ἠϋκόμου, & ἠϋκόμης, poëtice ἠϋκόμοιο, ex εὖ & κόμη, ης, ἡ, coma. ε. 164. ϑ. 625.
Ἠ῾ὼ, accus. ab ἠὼς, *bonus*. Th. ἐὼς, ἑος, ὁ, bonus. ϑ. 817.
Ἠύξετο, 3. sing. imperf. pass. ab αὐξομαι, pro αὐξάνομαι, *augeo*, perf. ἠύξημαι, a. 1. pass. ἠυξήθλω. f. 1. med. αὐξήσομαι. Th. αἴξω, *augeo*. ϑ. 493.
Ἥφαιστος, ου, ὁ, *Vulcanus*, sic dicitur, ab ἅπτω, *accendo*, & ἀϊστόω, *destruo*, fabrorum metallicorum Deus. α. 319. 244.
Ἤ῾χεῖ, 3. person. præs. act. verb. ἠχέω, f. ήσω, *sono*. Th. ἦχος, ου, sonus. ϑ. 42.

Ἤ῾χε-

Ἠχέτα, pro ἠχήτα, vocativus, ab ἠχήτης, ου, ὁ, *canorus*. Th. ἦχος, ου, ὁ, *ſonus*, unde ἠχὴ, *fragor*. ſ. 580. α. 438.

Ἠχήεις, εντος, ὁ, *ſonorus*, ab ἦχος, *ſonus*. Θ. 767.

Ἤχθηρε, a. 1. act. ab ἐχθαίρω, *odio proſequor*. f. ρῶ, p. ἤχθαρηκα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*. Θ. 138.

Ἤχθοντο, 3. p. imperf. ab ἄχθομαι, *ſuccenſeo*. f. ἐσομαι, vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus. Θ. 155.

Ἠχὼ, οῦς, οῦς, ἡ, ſonus reciprocus, *Echo*, ab ἦχος, *ſonus*. α. 279. 348.

Ἠὼς, οῦς, οῦς, ἡ, *aurora*, acc. ἠῶ, ἠῶ, ἐπ' ἠῶ, circa auroram, & ἠώ θ', *auroramque*, pro ἠῶ τε. vel ἠῶ τε. ε. 548. Θ. 18. 372. ἠοῖος, *matutinus*. ε. 546.

Θ.

Θ', pro τε, &. ε. 554. α. 109.

Θαλαμήια δοῦρα, ligna thalamo vel ædibus ſtruendis apta. Th. θάλαμος, ου, ὁ, *thalamus*. ε. 805.

Θαλίη, nomen mul. (pro Θαλία, ας, ἡ, Ionic.) à θάλλω, vireo. Θ. 245.

Θαλίαι, convivia, θαλίῃσι, dat. pl. Ion. Them. θάλλω, vireo. ε. 115. 229. Θ. 65.

Θάλασσα, ης, ἡ, mare. ε. 163.

Θάλεια, nomen Muſæ, ut Poëtæ finxerunt. ε. 740. Θ. 77.

Θαλερὸς, ἡ, ὸν, in flore exiſtens, à θάλλω, f. λῶ, *floreo*, *vireo*. Θ. 138. 946. 999.

Θάλλουσιν, *florent*, præſ. ind. à θάλλω, f. αλῶ, *vireo*, *floreo*. ε. 234. θάλλοντα, *florentem*. ε. 171.

Θαλφθεὶς, *caleſactus*, a. 1. part. paſſ. à θάλπω. f. ψω. Θ. 864.

Θαμὰ, *frequenter*, *crebro*, adv. ε. 360.

Θάνατος, ου, & θανάτοιο, Ion. *mors*. Th. θνήσκω, f. θανοῦμαι, *morior*. ε. 153. 354.

Θανεῖν, *mori*, a. 2. inf. θάνοιο. a. 2. opt. med. à θνήσκω, *morior*. f. 2. θανοῦμαι. f. 1. med. θνήξομαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον. p. m. τέθναα. ε. 173. 376.

Θάπτεν, *ſepelivit*, imperf. Ion. verbi θάπτω, *ſepelio*, f. ψω, p. τέταφα, aor. 2. ἔταφον, præt. med. τέθαπτο. α. 472.

Θάρσος, εος, τὸ, animi præſentia, (*fiducia*) θράσος, *audacia*. Hinc θαρσήσας, a. 1. part. verb. θαρσέω, *fiduciam habeo*. ε. 317. Θ. 168.

Θαρσύνω, f. υνῶ, fiduciam affero. θαρσύνασ', pro θαρσύνασα, præſ. part. Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 326. Θ. 163.

Θᾶσσον, *celerius*, comparat. pro ταχίον, ex ταχὺς, *celer*. α. 95.

Θαῦμα, τὸ, *res mira*, θαῦμα ἰδέσθαι, mirum viſu. Th. θαυμάζω. f. σω, *miror*. α. 140. 224. Θ. 834.

Θαύμαντος, gen. à θαῦμας, αντος, ὁ, nomen viri. Θ. 237. 265.

Θεὰ, ᾶς, Dea. θεᾶν, gen. Dor. pl. num. & θεάων, Æolicè. α. 338. Θ. 41. 103.

Θέε, imperf. pro ἔθεε, *ferebatur*, à θέω, *curro*, f. θεύσομαι.

μαι. α. 224.

Θεῆς, Ionicè pro θεαῖς, *Deabus*. Vide θεά. ε. 62.

Θεητὸς, ὴ, ὸν, cum admiratione ſpectandus, à θεάω, cum admiratione ſpecto. Th. θεάομαι, *ſpecto, contemplor*. f. ἀσομαι, Ionicè ήσομαι.

Θεῖ, *patrue*, voc. à θεῖος. α. 103.

Θεῖα, nomen mul. & θείλω, divinam, Ionicè pro θείαν, à θεῖος, α, ον, adject. Th. Θεὸς, Deus. θ. 32. 135. 371.

Θείη, 3. perſ. præſ. ſub. *ponat*. h. e. *faciat*, more Hebræorum, à θέω, *pono*, pro quo Poëtæ θείω, ſicut pro πνέω, πνείω. vel eſt aor. 2. Poët. pro θῆ, à τίθημι, pono, a. 2. ἔθλω. ε. 554.

Θεῖναι, a. 2. act. infinit. à τίθημι, *pono*, f. θήσω, a. 2. ἔθλω. ε. 813.

Θεῖος, *divinus*, gen. ου, vel Ion. θείοιο. α. 138.

Θέλουσα, *volens*, præſ. part. f. g. à θέλω, f. ήσω. θ. 446.

Θεμείθλοις, dat. plur. à θέμεθλον, idem quod θεμελον, *fundamentum*. θ. 816.

Θέμεν, *ponere*, Ionicè pro θεῖναι, a. 2. inf. à τίθημι, *pono*. ε. 61.

Θέμις, ιος, vel ιδος, ἡ, *jus*, acc. θέμιν. θεμιστῶν, gen. pl. pro θεμίτων, Ioniſmus enim ille non habet locum in Genitiv. declin. 3. ſimplicium, niſi dicamus θεμιστῶν, eſſe à θεμιστὴ, ῆς. θεμιστὸς, ὴ, ὸν, *legibus conſentaneus*. ε. 136. θ. 235. Eſt & θέμις, nomen Deæ. θ. 16.

Θεμιστοπόλῳ, nomen mul. quæ ſapit ex legibus. α. 356.

Θεμιστὼ, οῦς, ἡ, nomen mul. θ. 261.

Θεοειδὴς, forma Deum referens. ex θεὸς, & εἶδος, *forma*. Th. εἴδω, *video*. θ. 350.

Θεόσδοτα, *divinitus data*, à δίδωμι, *do*. ε. 318.

Θεὸς, Deus, gen. θεοῦ, & θεῖο, Ion. α. 415. dat. pl. Ion. θεοῖσι, θεοῖσιν. ε. 334. α. 28. θεόφιν, adverb. *ex Deo*. θ. 871.

Θεραπεύειν, præſ. inf. act. à θεραπεύω, *famulor, ſervio*. f. εύσω. Th. θεράπων, οντος, ὁ, *miniſter*. ε. 134.

Θεράπων, οντος, ὁ, *miniſter, famulus*. θ. 100.

Θέρος, θέρεος, τὸ, *æſtas*. ε. 500. 501.

Θερμὸς, ὴ, ὸν, ἡ, *calidus*. Th. θέρω, f. θερῶ, & Æol. θέρσω, *calefacio*. θ. 696.

Θέσκ, a. 2. med. infinit. à τίθημι, pono. ε. 23. 430.

Θέσκελα, *divina*, per ſyncop. pro θεοείκελα, *Deo ſimilia*, ex θεὸς, & εἴκω, *ſimilis ſum*. α. 34.

Θεσπεσίη, ἡ, *divina*. à θεσπέσιος, ὁ, ἡ, ὸν, *divinus*. Them. θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, *vaticinus*. α. 383.

Θέτις, nomen mul. θ. 244.

Θέτο, *fecit*, & θέτ', pro ἔθετο. ab ἐθέμλω. a. 2. med. verbi τίθημι, *pono*. θ. 886. 953.

Θεώντων, gen. pl. part. Alii θεόντων, à θέω, *curro*. At illi, à θεάω, *exhibeo me videndum*. α. 146.

Θήβη, ἡ, nomen urbis. Θήβης, &c. α. 49. 105. θ. 978.

Θηβαγενὴς, ἔος, ὁ, ex urbe Thebarum

barum oriundus, à γείνομαι, nascor. Θ. 530

Θήγῃ, *acuit*, 3. pers. præs. ind. à θήγω, f. ξω, *acuo*. α. 388.

Θηητὸν, *mirandum*. à θηέομαι. Th. θεάομαι, ῶμαι, *spectо*. θηήσονται, *suspicient*, f. 1. à θηέομαι. ε. 480. Θ. 31.

Θῆκαν, a. 1. ind. θήκατο, a. 1. med. verbi τίθημι, *pono*, f. θήσω, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθλω. α. 465.

Θῆλυς, εος, ὁ, vel ἡ, fœmineus. θήλειαι *fœminæ*. Θ. 667. θηλυτερέων, gen. Æolic. à θηλυτέρη, comparat. à Th. θῆλυς, εια, *fœmineus*. α. 4. 395.

Θησαυρὸς, οῦ, ὁ, *thesaurus*. ε. 717.

Θὴρ, ρὸς, ὁ, fera, in pl. θῆρες, dat. θηρσὶ. ε. 275. 510.

Θηρδυτῆς, pro θηρδυταῖς, dat. pl. Poët. à θηρδύτης, venator. θηρδυταὶ, in pl. à θηρδύω, *venor*. Th. θὴρ, *fera*. α. 303. 388.

Θησέα, acc. à θησεύς, nomen viri. α. 182.

Θῆτ', pro θῆτα, accus. sing. *servum*, à θής, θητὸς, ὁ, *servus*, θῆσσα, ης, ἡ, *ancilla*. ε. 600.

Θνῆσκον, *moriebantur*, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. verbi θνήσκω, *morior*. Vide in θανεῖν. ε. 116.

Θνητὸς, οῦ, ὁ, mortalis, θνητὴ, θνητοῖσι, à θνήσκω, morior. ε. 88. 103. α. 73.

Θόη, nomen propr. Θ. 354.

Θοίνη, ης, ἡ, *epulum*. hinc θοινάω, *epulor*. α. 114.

Θοὸς, οῦ, ὁ, *celer*. α. 97.

Θόρε, *desiliit*, a. 2. act. à θορεῖν, vel θόρω, *salio*. α. 392.

Θόρον, *desilierunt*, imperf. pro ἔθορον, à θόρω, *salio*. α. 370.

Θοῶς, adv. *celeriter*. Th. θοὸς, ὅ, ὁ, *celer*. α. 418.

Θρασεῖα, f. gen. à θρασὺς, *audax*. Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 263.

Θρασυκάρδιος, audaci præditus corde, à θρασὺς, audax, hoc à θάρσος, εος, fiducia, & καρδία, ας, ἡ, *cor*. α. 448.

Θρεπτήρια, educationis præmia. Th. τρέφω, f. θρέψω, *alo*. ε. 186.

Θρέφθη, a. 1. pass. Ion. à τρέφω, *alo*, f. ψω, p. φα. a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. hinc & θρέψασα, a. 1. part. θρέψε, pro ἔθρεψε, a. 1. Θ. 198. 314. 328.

Θρηικίης, gen. à θρηίκιος, Thracius, à θρὴξ, ηκὸς, *Thrax*, nom. gentile. ε. 551.

Θρήκη, ης, ἡ, Thracia, nomen regionis. ε. 505.

Θυγάτηρ, ἡ, *filia*, acc. θυγατέρα, & θυγατέρα Poëtice, vocat. ὦ θύγατερ. α. 3. Θ. 265. 346.

Θῦε, *æstuabant*, imperf. Ion. à θύω, *mactо*, & impetu feror. Θ. 848.

Θύελλα, ης, ἡ, *procella*. ε. 549. α. 345. Θ. 742.

Θύεσσι, *victimis*, dat. pl. Ion. à θύος, εος, τὸ, *victima*, à θύω, *immolo*. ε. 336.

Θυήεις, ήεντος, *redolens*, ὁ, à Th. θύω, f. ύσω, *mactо*. Θ. 558.

Θυμαλγέα, & θυμαλγέ', accus. à θυμαλγὴς, afferens dolorem in animo, ex θυμὸς, *animus*, & ἄλγος, εος, *dolor*. Θ. 629.

Θυμήνασαν, a. 1. part. f. g. pl. *succen-*

censentes, à θυμαίνω, *iraſcor*, f. θυμανῶ, a. 1. act. ἐθύμηνα, hinc part. a. 1. act. θυμήνας, ασα, αν. Th. θυμὸς, *ira*. α. 267.

Θυμοβορεῖν, præſ. inf. à θυμοβορέω, animum exedo triſtitia, ex θυμὸς, *animus*, & βορὰ, *pabulum*, *eſca*. ſ. 797.

Θυμολέοντα, acc. ſing. à θυμολέων, *leonino animo præditus*, ex θυμὸς, *animus*, & λέων, οντος, *leo*. Θ. 1007.

Θυμοφθόρον, acc. à θυμοφθόρος, *animum labefactans*, ex θυμὸς, *animus*, & φθείρω, *corrumpo*. Th. φθέω, *corrumpo*. ſ. 715.

Θυμὸς, οῦ, ὁ, *animus*, ira. ſ. 379.

Θῦον, *furens*. part. præſ. act. g.n. à θύω, *mactio*, cum impetu feror. ſ. 618. Θ. 131.

Θύρηζε, adv. *foras*, θύρηφι, *foris*, adv. aut dativus adverbialiter poſitus, à θύρη, *janua*. ſ. 97. 363.

Θύσανοι, οἱ, *villi*, ſeu *nodi*, quales dependent à crumenis, fimbriæ. α. 225.

Θύων, præſ. part. à θύω, *ſacrifico*. ſumitur & θύω, pro ὁρμάω, impetu quodam feror: item *furo*. hinc μεθύω, q. d. μετὰ τὸ θύειν, à ſacrificiis enim ſolebant epulari. Θ. 109.

Θῶκον, acc. à θῶκος, ου, *ſedile*, pro θάκος, ου, τὸ, à θάομαι, *ſedeo*. Th. θοὸς, ὄς, ὁ, *celer*. ſ. 491. 572.

Θώμιον, pro τὸ ἥμιον, *medium*. ſ. 557.

Θώρηκα, *thoracem*, acc. pro θώρηξ, Ion. à θώρηξ, ακος, ὁ. Ionice mutatur α in η, θώρηξ, *pectus*: unde θωρήσσω, ξω, *pectus armis ſeu lorica munio*, per ſyn. ſpeciei *armo*, θωρήσσονται, *armantur*, præſ. ind. α. 124. Θ. 431.

Θωῦπτὰ, nom. pl. θωῦπτὰ ἔργα, *admiranda opera*. θώϋμος, Ionice, idem eſt quod θαῦμος, & hinc θωῦπτὰ, pro θωυμαστὰ, Ion. Th. θωυμάζω, f. άσσω, *miror*. α. 165.

I.

Ἴαλλον, *volitabant*, 3. pl. imperfect. pro præſ. enallage temporis, ab ἰάλλω, *mitto*, *volo*, f. αλῶ. Θ. 269.

Ἰάνειρα, ας, ἡ, nomen mul. ex ἴα, *ſola*, & ἀνὴρ, quæ ſola animo virum imitatur. Θ. 356.

Ἰάνθη, nomen. mul. ab ἰαίνω, *caleſacio*. item, *exhilaro*, *lætitia perfundo*. Θ. 349.

Ἰαπετοῖο, gen. Ion. ab Ἰαπετὸς, nomen viri, ab ἰάπτω, *mitto*. item, *maledictis laceſſo*. Ἰαπετιονίδη, voc. caſus. ab Ἰαπετιονίδης, *filius Iapeti*. ſ. 54. Θ. 528.

Ἰαπετῷ, dat. nomen viri, ab ἰάπτω, f. ἰάψω. Θ. 970.

Ἴαχε, & ἰάχησι, 3. ſing. imperf. activ. verb. ἰάχω, vociferor, clamo. hinc in part. ἰάχων, ουσα, ον, hinc ἰαχὴ, *clamor*. α. 232. 441. Θ. 69.

Ἰαωλκὸς, ὁ, ἡ, *nomen urbis*. α. 380. 474.

Ἰδάλιμος, *ſuderificus*, ab ἴδος, ἴδεος, τὸ, *ſudor*. idem quod ἱδρὼς,

ἱδρὼς, ῶτος, ὁ. ϑ. 413.

Ἰδὲ, a. 2. act. imperat. ab εἶδω, video, f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον, & ἴδον, in part. ἰδὼν, όντος, & ἰδέσθαι, pro ἰδεῖσθαι. α. 445.

Ἰδὲ, idem quod ἠδὲ, &, atque. α. 19. ϑ. 19.

Ἰδῇ, æstu, dat. sing. ab ἶδος, εος, τὸ, sudor. α. 397.

Ἰδεῖν, a. 2. act. infinit. ἰδέσθαι, a. 2. med. infinit. ab εἶδω, video. Vide ἰδὲ. α. 166. 224.

Ἴδης, genit. ἡ Ἴδη, *Mons Cretæ, sic dictus*, quod ex eo longe lateque licuerit circumspicere. ϑ. 1010.

Ἴδῃς, videris, 2. sing. a. 2. act. subj. ab εἶδω, video. α. 335.

Ἴδμεν, pro ἴσμεν, & hoc per syncopen, pro ἴστεμεν, scimus, ind. præs. 1. pl. Th. ἴσημι, scio. Imperat. ἴστω, & ἴσθι. ϑ. 27. 656. Hinc ἴδμων, peritus & ἰδμοσύνη, peritia, dat. pl. Ion. ἰδμοσύνῃσιν. ϑ. 377.

Ἴδοντο, 3. pl. a. 2. med. ind. aspexerint, ab εἶδω, video. α. 445. ϑ. 451.

Ἴδμεις, periti, ab ἴδμεις quod est ab ἴσημι, scio. α. 351.

Ἴδμις, ιος, ὁ, ἡ, provida. sic κατ' ἐξοχὴν dicitur formica. Th. ἴσημι, scio. s. 776.

Ἱδρῶτα, acc. ab ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, sudor, per metonym. effecti, labor molestus. Th. est ἶδος, εος, τὸ, sudor. s. 287.

Ἰδυῖα, ας, ἡ, nomen mul. quasi εἰδυῖα, gnara. ϑ. 352.

Ἰδὼν, videns, a. 2. part. ab εἶδω, video. Vide ἰδὲ s. 9. 21. 699.

Ἰεῖσαι, emittentes, part. præs. g. f. pl. num. ab ἵημι, mitto, alii scribunt ἰείσαι, idque Æolic. imperf. ἵεν, ης, η, 3. pl. ἵεσαν, f. ἧσαν, p. εἷκα, a. 1. ἦκα, a. 2. ἦν, ἦς, ἦ, præt. pass. εἷμαι, a. 1. pass. ἑθλω. ϑ. 10. 43. 65. 830.

Ἰέμην, Ion. pro ἱέμην; Att. præs. inf. ab ἵεμαι, ubi Iones αι, in fine abjiciunt, accentu in sua sede relicto, ab ἵημι, mitto. s. 594.

Ἱέμενοι, cupientes, part. præs. m. ab ἵεμαι, cupio. Verba desiderii regunt Genitivum, ἱεντο cupiebant, imperf. med. 3. pl. α. 23. 251.

Ἴεναι, ire, ab εἶμι, eo, pro quo etiam dicitur ἵημι, ἧκε ἴεναι, perrexit ire. α. 40. 353.

Ἱερὸς, ὸν, ὁ, sacer. item, magnus, immensus, ἱερὴ, Ionice, pro ἱερά. ἱερὰ, g. n. pl. num. intelliguntur sacrificia, ἱερ', pro ἱερὰ, ἔρδειν ἱερ', facere sacra, h. e. sacrificare, ἱερέων (pro ἱερῶν, in f. g.) Doricc. s. 334. α. 201. ϑ. 417. 1014.

Ἵησι, tranat, ab ἵημι, mitto, spiritu differt, ab ἴημι, eo, de quo paulo antè. ϑ. 806.

Ἰήσονι, dat. sing. nomen viri, ab ἰήσων. ϑ. 1000.

Ἰθεῖαι, ab ἰθὺς, εῖα, ὺ, idem quod ὀρθὺς, rectus, ἰθείῃσι, dat. pl. Ionic. s. 36. 222. ϑ. 86.

Ἴθι, præs. imperat. accede, ab εἶμι, vel ἴημι, eo. s. 491.

Ἰθυδίκῃσι, justos, dat. pl. Ion. paragoge, ab ἰθυδίκης, ου, ὁ, cujus judicia sunt recta, ab ἰθὺς, ἰθεῖα, ἰθὺ, rectus, a, um,

& δίκη, jus. ε. 228.

Ἰθύνῃ, *dirigit*, 3. ſing. præſ. ab ἰθύνω, *dirigo*. Th. ἰθύς, ύς, ὁ, *rectus*. ε. 7. 9. 261.

Ἵκανεν, *pervenit*, ab ἱκάνω. Th. ἵκω, f. ἵξω, a. 1. ἵξα, *venio*. Ϟ. 681. 697.

Ἴκελος, *ſimilis*, & εἴκελος, ab εἴκω, *ſimilis ſum*. ε. 302. α. 193.

Ἵκετ', pro ἵκετο, *pervenit*, a. 2. m. ab ἱκνέομαι, *venio*. f. ἵξομαι. Ϟ. 285.

Ἱκέτευσε, a. 1. ind. ab ἱκετεύω, *ſupplico*. Th. ἱκέτης, ου, ὁ, *ſupplex*. α. 13.

Ἱκέτῃσι, *ſupplicibus*, dat. pl. Ion. ab ἱκέτης, ου, ὁ, *ſupplex*. ε. 325. α. 85.

Ἵκηαι, *attigeris*. 2. ſing. a. 2. med. ſub. Ionice pro ἵκῃ, ab ἱκνέομαι, venio, f. ἵξομαι, p. ἷγμαι, a. 2. m. ἰκάνω, ω, ες, & in 3. pl. ἱκάνο, in aor. 2. ſub. ἱκώμαι, ῃ, ῆται. ε. 466.

Ἴκτερε, Adverb. *celerrime*, λῶϊ Ϟ ἰκέσθαι. Th. ἱκνέομαι. Ϟ. 691.

Ἵκτο, per ſyncopen pro ἵκετο, *pervenit*, a. 2. med. ἱκνέομαι. Vide in ἵκηαι. Ϟ. 481.

Ἰλαδὸν, *catervatim*. ε. 285.

Ἵλαον, ab ἵλαος, *propitius*, Atticè ἵλεως. ε. 338.

Ἱλάσκεσθαι, præſ. inf. ab ἱλάσκομαι, *placo*. Th. ἱλάω. ε. 336.

Ἱμάσσας, Poëtice pro ἱμάντας, part. a. 1. act. à verbo ἱμάσσω, *loris cædo*. f. ἱμάσω. Th. ἱμάς, άντος, ὁ, *lorum*. Ϟ. 857.

Ἱμείρω, *deſidero, cupio*. f. ρῶ, hinc ἵμερος, *deſiderium*, & ἱμερόεντας, acc. plur. *deſiderabiles*, ab ἱμερόεις, εσσα, εν. Th. ἱμείρω. ε. 616. α. 31. Ϟ. 359.

Ἵν', pro ἵνα, *ut*. ε. 544. ἵνα. ε. 459.

Ἶνὰ, όος, ἡ, *valida*, nomen mul. ab ἶς, ἰνὸς, ἡ, *robur, fibra*: Ϟ. 976.

Ἶξε, 3. ſing. a. 1. act. indic. Th. ἵκω, *venio*, f. ἵξω, a. 1. ἵξα. α. 32.

Ἵξεαι, *pervenies*, 2. ſing. fut. 1. med. Ionicè pro ἵξῃ, ab ἱκνέομαι, ἕομαι, f. ἵξομαι. Præt. paſſ. ἷγμαι, a. 2. med. ἰκάνω, ω, ες. ε. 475.

Ἰοειδέα, acc. ſing. in nom. ἰοειδὴς, ές, *niger*, ab ἴον, ου, τὸ, *viola purpurea*, nigricans, & εἶδος, ους, *forma*, & hoc ab εἴδω, *video*. Ϟ. 3. 844.

Ἰόλαος, ου, nomen peritiſſimi aurigæ. *Iolaus*, q. d. ἰὸς Ϟ λαός, jaculum ſeu telum populi. α. 74. 102. Ϟ. 317.

Ἰόντα, *euntem*, a. 2. act. part. ab εἶμι, *eo*. part. a. 2. act. ἰὼν, ἰόντος, ἰόν. ε. 718. α. 257. Ϟ. 773.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, *ſagittis gaudens*. ex ἰὸς, οῦ, ὁ, *telum*, & χαίρω, *gaudeo*. Ϟ. 14. 918.

Ἱπποδάμος, *equorum domitor*. ex ἵππος, & δαμάω, domo. α. 346.

Ἱππόβοτον, nomen mul. *celer inſtar equi*. vel *valde celer*. Nam ἵππος in compoſitione quandoque auget, ſic & βοῦς quod eſt ex βοῦς, ut βούλιμος. Ϟ. 251.

Ἱππόνοον, nomen mul. *valde intelligens*. Ϟ. 251.

Ἵππος, *equus*, dat. pl. Ion. ἵπποι-

πποιον. s. 814. a. 341.

Ἵππότα, vocativi casus. ab ἱππότης, ου, ὁ, *eques*, vocativus pro nominativo ponitur Poëtice, & Attice. a. 216.

Ἱπποτρόφου, gen. sing. *equorum altricis*, Thraciæ epitheton. s. 505.

Ἱππουρίη, *equi fons*. Nomen fontis, in Bœotia, non procul ab Helicone monte. Th. 6.

Ἴρηξ, ηκος, ὁ, Ionicè, pro ἱέραξ, ακος, ὁ, *accipiter*. s. 201.

Ἶρις, ιδος, Ἶριος, & Ἴριος, ἡ, *iris*, in accus. Ἶριν. Th. 780.

Ἶς, ἰνὸς, ἡ, *vis*, ἰς ἀνέμου, *vis venti*. s. 516. Th. 332.

Ἶσ', pro ἴσου, ab ἴσος, *par*. s. 350.

Ἴσαν, *ibant*, 3. pl. imperf. act. ab εἶμι, *eo*. imperf. εἶν. a. 2. ἴον, pl. perf. m. ἦεν. Th. 68.

Ἴσασι, & Ἴσασιν, 3. pl. ab ἴσημι, *scio*. s. 40.

Ἶσον, parem, æqualem, ab ἴσος, par. s. 325. Th. 126.

Ἴσον, æquale, scilicet prima in ἴσος est anceps, & proinde scribitur etiam ἴσος, quum prima corripitur. s. 750.

Ἰσόω, pro ἰσόειν, præs. med. infin. *æquare*, ab ἰσόω, ῶ, *æquo*. Th. ἴσος, ου, ὁ, par. s. 560.

Ἰσοφαρίζει, *æquiparat*. q. d. ἴσον φέρει. s. 428.

Ἱστάμενος, part. præs. pass. ἱστάμενος, *stans*, genit. Ion. ἱστεμένοιο, ab ἵστεμαι. s. 567.

Ἵστασο, pro ἵστασου, 2. sing. præs. pass. imperat. ab ἵστημι, *sto*, f. στήσω, a. 2. ἔστην. a. 449.

Ἵστεω, Ionice pro ἱστίαν, ab ἱστίη, ας, ἡ, *Vesta*, focus. Th. 454.

Ἱστοδόκῃ, *stivæ*, dat. sing. ab ἱστοδόκος, *temo*, *stivæ*. ab ἱστὸς, *tela*, quod ab ἵστημι, *sto*, & βοῦς, *bos*. s. 433.

Ἱστὸν, *telam*, acc. ab ἱστὸς, οῦ, ὁ, *tela*, & malus navis. Th. ἵστημι, *sto*. s. 64. 777.

Ἴστορα, ab ἴστωρ, ορος, ὁ, ἡ, *gnarus*, sciens. s. 790.

Ἴστρον, acc. ab ἴστρος, nomen fluv. Germanici, *Danubius*. Th. 339.

Ἰσχάνει, *detinet*, ab ἰσχάνω, idem quod ἴσχω, *habeo*. Th. ἴσχω, *habeo*. s. 493.

Ἴσχω, εις, ει, idem quòd ἴσχω, habeo. ἴσχον, 3. pl. præs. sub. act. s. 623. Th. 687.

Ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur*. dat. ἰσχύϊ, acc. ἰσχὺν, *fremitum*. Hinc ἰσχύω, *robustus sum*. Th. 146. 823.

Ἰσώσαντο, *exæquabant*, a. 1. m. ab. ἰσόω, ῶ, *æquo*. Th. ἴσος, ου, ὁ, *par*. a. 263.

Ἴτον, *abierunt*, 3. dual. præs. activi, ab εἶμι, *eo*, ponitur verò præsens, pro a. 2. ἴον, qui 3. dual. format ἴτην enallage temporis. s. 197.

Ἴτυν, *extremam oram*. ab ἴτυς, υος, ἡ, *extremus ambitus*, circumferentia. a. 314.

Ἰφθίμου, genit. *fortis*, ab ἰφθίμος, & hoc ab ἶφι, *fortiter*, quod est ex ἰς, ἰνὸς, ἡ, *vis*, *robur*. ἰφθίμου. a. 136. Th. 768.

Ἶφι, adverb. fortiter, ab ἰς, ἰνὸς, ἡ, vis, fibra. s. 539.

Ἰφικλείδην, nomen viri. a. 113.

Ἰφικλῆα, nomen viri. ad formam ἱερακλῆα. à nominati-

νο ἰφικλείης contracte ἰφικλῆς, q. d. *valde honoratus*, gloriosus. *a.* 54.

Ἰχθυάοντες, piscibus inhiantes, præs. part. ab ἰχθυάω, ῶ, piscor. Th. ἰχθύς, ύος, ὁ, piscis. *a.* 210.

Ἰχθύς, ύος, ὁ, *piscis*, ἰχθῦς, pro ἰχθύας, acc. pl. sicuti ὀρῦς pro ὀρύας, &c. *a.* 212.

Ἴχνος, εος, τὸ, *vestigium*. ε. 678.

Ἰός, dat. sing. ab ἰός, οῦ, ὁ, *sagitta*. quod est ab ἵημι *mitto*. item *aerugo*, quæ in metallo serpit, *venenum* quod transmittitur in venas. At ἴος, ἴα, ἴον, idem quod οἶος, α, ον, *solus*, *a*, *um*. *a.* 409.

Ἰωή, ῆς, ἡ, clamor, vociferatio. ϑ. 682.

Ἰωλκὸν, acc. ἰωλκὸς, ὄς, ἡ, *urbs Thessaliæ*. ϑ. 997.

Ἰωχμοῖο, *tumultus*, genit. Ion. ab ἰωχμὸς, οῦ, ὁ, persequutio hostilis, idem quod ἰωκή. Th. διώκω, f. ξω, *persequor*. ϑ. 683.

K.

Κ' pro κὲ &. ἦ κ' *dixit* &. ε. 44. ϑ. 547.

Κάββαλε, & κάββαλ', prostravit, a. 2. ind. pro κατέβαλε, à καταβάλλω *dejicio*, κάββαλετ', a. 2. m. 3. pers. sing. Th. βάλλω, f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. *a.* 130. 462. ϑ. 189.

Καδδυνάμιν pro κὲ δύναμιν, pro virili, à δυνάμις, εως, ἡ, *potentia*. Th. δυνάμαι, f. ήσομαι, *possum*. ε. 334.

Καδδ', καδ' ἀλ' βάλε pro κατέβαλε ἐ, *dejicit vero*. *a.* 384.

Κάδμος, ου, nomen viri. hinc καδμεῖος, καδμείοισι, dat. pl. & in f. g. καδμείη, & καδμηΐς, ίδος, *Cadmea*. ε. 161. ϑ. 937.

Καθαπτόμενος, præs. part. à καθάπτω, *invado*. Th. ἅπτομαι, *tango*, f. ψομαι. ε. 330.

Καθαρῶς, *pure*, adverb. à καθαρὸς, ὸν, ὁ, *purus*. Th. καθαίρω, *purgo*. ε. 335.

Καθεζόμενος, præs. part. *resides*. à καθέζομαι, *sedeo*. Th. ἵζομαι, f. ἑδοῦμαι, *sedeo*. ε. 257. *a.* 34.

Καθίζει, 3. pers. præs. ind. *sedet*. καθίζειν, præs. inf. *collocare*. à καθίζω. Th. ἵζω, f. ἴσω, *sedere facio*. ε. 748. ϑ. 434.

Καὶ, *sed etiam*, τε καὶ, quæ duo simul juncta sunt distributiva, ὁμοῦ καὶ, *simul etiam*. ε. 43. 241.

Καίειν, præs. inf. Vide καίω'.

Καΐκον, *Caïcum*, Nom. propr. ϑ. 343.

Καίω', *adolent*, pro καίουσι, καιομένη, *ardens*, præs. part. à καίω, *uro*, accendo, f. καύσω, p. κέκαυκα, a. 2. pass. ἐκάην, f. 1. pass. καυθήσομαι. ε. 335. ϑ. 557.

Καυκία, à Καυκὼς, ῶος, ὁ, nomen proprium regis. *a.* 179.

Καιρὸς, οῦ, ὁ, *tempus opportunum*, occasio. ε. 692.

Κἀκ, pro κὲ ἐκ, & ex. ϑ. 447.

Κἀκεῖνος, ille : ex κὲ & ἐκεῖνος. ε. 293.

Κακκεύπλων, pro καὶ κεύπλων, *absco-*

abſcondens, præſ. part. à κρύπτω, *abſcondo*. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔκρυβον. ſ. 469.

Κακοθημοσύνη, *ignavia*, ex κακὸν, *malum*, & θήμων, ονος, ὁ, acervus. rerum ſimul congeſtarum. Th. τίθημι, *pono*. ſ. 470.

Κακὸς, *malus*, propriè *piger*, à χάζω, *cedo*. κακὴ, ἡ, neut. κακὸν. κακ' pro κακά. dat. pl. κακοῖσιν. ſ. 177. κακὸν, pro κακῶς, *adv.* ſ. 325. comp. κακίων, κάκιος. ſ. 264. 344. 502.

Κακότητι, dat. ſing. à κακότης, ητος, ἡ, improbitas. α. 42. 93.

Κακόχαρ, *alienis malis gaudens*, ex κακὸν, *malum*, & χαίρω, *gaudeo*. ſ. 28. 194.

Καλαμύσσω, *occidere*, Dor. pro Καλακτάμνω, & hoc pro κατακτείνω, a. 1. inf. act. à κατακτείνω, pro κατακλείνω. Th. κλείνω, f. κλινῶ, *occido*, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκλαγον. α. 453.

Κᾶλα, *ligna*. à κῆλον, ου, τὸ, lignum. ſ. 125.

Καλεῖν, *vocare*, *invitare*, à καλέω, *voco*, f. έσω, p. κέκληκα, καλέσσειν. 3. perf. imperf. Ionice, pro ἐκάλεε, ει, καλέεσ', pro καλέουσι, *vocant*. ſ. 340. Θ. 187. 207. 234.

Καλιαὶ, *horrea*, καλιὰ, ᾶς, ἡ, *nidus ex virgultis*; καλιὴν Ion. pro καλιάν. Th. κᾶλον, ου, τὸ, *lignum*. ſ. 305.

Καλλιγυναῖκα, acc. à καλλιγύναιξ, αικος, ὁ, ἡ, *pulchris mulieribus abundans*. ex κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*, & γυνὴ, *mulier*. ſ. 651.

Καλλιηκόμοιο, genit. Ion. καλλικόμου, *pulchricoma*. à καλὸς, ἡ, ὸν, pulcher, & κόμη, ης, ἡ, *coma*. ſ. 35. Θ. 915.

Καλλιπάρῃος, Æol. ſeu Bœoticè pro καλλιπάρειος, pulchras habens genas, ex καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, & παρειὰ & Æol. παρηὰ, ᾶς, ἡ, *mala*, gena. Θ. 238. 270. 907.

Καλλιρέεθρον, *pulchrifluum*, à καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, & ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω. p. ῥυηα. Θ. 339.

Καλλιόπη, ης, ἡ, nomen Muſæ, *cujus eſt elegans eloquium*, *facunda*, ex κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*. Θ. 79.

Καλλιρόη, nomen mul. Θ. 288.

Καλλιτρίχας, *pulchricomos*. καλλίθριξ, ὁ, ἡ, pulchros crines habens, ex καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*. α. 372.

Καλλίῤῥοον, *limpidam*, ex καλὸς, *pulcher*, & ῥόος, *fluentum*. Th. ῥέω, f. ῥεύσω, *fluo*. ſ. 735.

Καλλίσφυρος, *pulchros talos habens*. ex καλὸς, & σφύρον, *malleolus*. Th. σφύρα, ης, ἡ, *malleus*. Θ. 384. 526.

Καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, *bonus*. Comp. καλλίων, ονος, ὁ, ἡ, & κάλλιον, τὸ, Superl. κάλλιστος, *optimus*, pulcherrimus. Θ. 384.

Καλυπτόμεθα, *contecta*, præſ. part. paſſ. à καλύπτω, tego, f. ψω, p. φα, a. 1. ἐκάλυψα, ας, ε, a. 2. ἐκάλυβον. ſ. 139. 196. α. 134. Θ. 541.

Καλύπτρῃσι, acc. Ion. à καλύπτρη, tegmen

ticum, vindemia. α. 292.

Εὐτύμοισιν, *veris*, dat. pl. Ion. ab ἔτυμος, ος, ὁ, ἡ, *verus*. Vide paulo ante ἐτήτυμα. Θ. 27.

Εὔτυχθη, *fuit*, a. 1. pro ἐτύχθη Poet. à Th. τεύχω, f. ξω, *fio*. p. pass. τέτυγμαι. α. 366.

Εὐτώσια, *inania*, acc. pl. ab ἐτώσιος, hoc ab ἐτὸς. Adv. *frustrà*. Th. εἰμὶ. ε. 438.

Εὐτωσιοεργὸς, *qui in cassum laborat*, ab ἐτώσιον, *inane*, & ἔργον, *opus*. ε. 409.

Εὖ, *bene*, adverb. ab ἐὺς, *bonus*. ε. 107. α. 355. Θ. 73.

Εὐαγόρη, nomen mul. Θ. 257.

Εὐάει, dat. sing. ab εὐάης, έος, ὁ, ἡ, *qui bene à ventis perflatur*. Th. ἄω, vel ἄημι, *spiro*. ε. 597.

Εὐάρη, nomen mul. Θ. 259.

Εὔβοια, est nomen loci, seu insulæ maris Ægæi. ex εὖ *bene*, & βόω, *pasco*. ε. 649.

Εὐδαίμων, *beatus*, hinc εὐδαιμοσύνη, *felicitas*. Th. δαίμων, ονος, ὁ, ἡ, *Deus*. ε. 824.

Εὐδμήτων, gen. pl. ab εὐδμητος, *bene ædificatus*. Thema δέμω, f. δεμῶ, præt. δέδμηκα. α. 242.

Εὐδώρη, nomen mul. Θ. 244. 360.

Εὔδῃ, *torret*. præs. ind. idem quod φλογίζει, ab εὔω, vel εὕω, *uro*, f. σω. ε. 703.

Εὐειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *speciosus*. ex εὖ, & εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, video. Θ. 250. 354.

Εὐεργὲς, *fabrefactum*, n. g. ab εὐεργὴς, *bene fabricatus*. Th. ἔργον, *opus*. ε. 627.

Εὐεργεσιάων, Æol. pro εὐεργεσιῶν, ab εὐεργεσία, ας, ἡ, *beneficentia*. Th. ἔργον, *opus*. Θ. 503.

Εὐερκὴς, έος, ὁ ἡ, *bene septus*, ab ἕρκος, *septum*. Th. εἴργω, *includo*. ε. 730.

Εὔηνον, nomen fluvii. Θ. 345.

Εὐθετίσας, ασα, ον, ὁ, a. 1. part. *qui rite disposuit*, ab εὐθετίζω, *concinne dispono*. Th. τίθημι, *pono*. f. θήσω. Θ. 541.

Εὐθημοσύνη, concinna rerum dispositio, quæ cadit in industrios, ab εὔθημων, ονος, *concinnus*. Them. τίθημι, *pono*. ε. 469.

Εὐϊλατέουσα, *placatrix*, à ἱλάω, ήσω, *mulceo*. ε. 462.

Εὔϊλος, *tranquillus*. ex εὖ & ἴϊλος, *mitis, pacificus*. ε. 669.

Εὐκημίσασθαι, *bene recondere*. a. 1. med. infin. Th. κημός, unde κημίζω. ε. 598.

Εὐκόσμως, adv. *concinne, rectè*. Th. κόσμος, ου, ὁ, *ordo*. ε. 626.

Εὐκρεέος, gen. ab εὐκρεὴς, έος, ὁ, ἡ, *temperatus*. Th. κεράννυμι, *misceo*. f. άσω, vel εὐκρεὴς, per syncopen pro εὐκρατὴς. ε. 592.

Εὐκρέτη, nomen mul. Θ. 243.

Εὐκελίαις, pl. num. sunt *venti etesii*, q. d. puri, non confusi, ubi nullæ sunt nebulæ, ab εὐκελὴς, *purus, liquidus*. Th. κρίνω, *discerno*. ε. 668.

Εὔκτιμενον, *bene extructum*, perf. part. pro εὖ κτισμένον, à κτίζω, f. ίσω, *condo*. α. 81.

Εὐλιμένη, nomen mul. *bonus portus*. Θ. 246.

Εὐμ-

Εὐμμελίης, ω, ὁ, Ion. pro Εὐμελίης, ω, ὁ, *fraxini peritus*. Th. μελία, ας, ἡ, *fraxinus*. α. 368.

Εὐνάζῃ, *cubitumieris*, præf. ſub. paſſ. ab Εὐνάζω, *ſapio*, f. άσω. Th. Εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*. ε. 337.

Εὐνείκη, nomen mul. *bene litigans*. Ϡ. 247.

Εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*. α. 40.

Εὐνηθεῖσα, *concumbens*, a. 1. part. paſſ. f. g. ab Εὐνάω, f. ήσω, *ſopio*. Th. Εὐνὴ, ῆς, ἡ. *cubile*, Εὐνῇ, Εὐλὼ. ε. 327. α. 6.

Εὐνομίλω, nom. mul. *legitimam*. Ϡ. 902.

Εὔξῃ, *oraveris*, 2. ſing. a. 1. med. ſubj. Εὔξωμαι, ῃ. ηται, ab Εὔχομαι, *precor*, f. Εὔξομαι, p. Εὔγμαι. ε. 736.

Εὔξοον *bene raſam, politam, dolatam*, idem quod Εὔξεσ☉. Th. ξέω, *polio*, f. ξέσω. α. 352.

Εὔορκ☉, qui jusjurandum religiose colit. Th. ὅρκ☉, ω, ὁ, *juramentum*. ε. 188. 283.

Εὔορμ☉, *tutus*. ab ὅρμ☉, ω, ὁ, *ſtatio navium*. α. 207.

Εὐοχέων, *convivans*, præf. part. ab Εὐοχέω. ab ὀχέω, ῶ, *porto*. Th. ὄχ☉, *currus*. Alii legendum eſſe contendunt Εὐχθέων, *lætus & victu abundans*, ut ſit ab ὀχὴ, id eſt, πρόφη, interpoſito Ϡ. Vide in ὀχθέω, ῶ, *indignor*. ε. 475.

Εὔπεπλον, Th. πέπλ☉, ω. ὁ, *peplum*, veſtis muliebris. Ϡ. 273.

Εὐπλεκέων, gen. pl. ab Εὐπλεκὴς, έ☉, ὁ, ἡ, *bene intextus*. Th. πλέκω, ξω, *plecto*, πέπλο. α. 306. 370.

Εὐποίητα, *fabre facta*, nom. pl. n. g. ab Εὖ, & ποιέω, *facio*. α. 64.

Εὐπόμπη, nomen mul. ἡ μετὰ μεγάλης φαντασίας. Ϡ. 261.

Εὔπυργ☉, *bene turrita*. ἀπύργ☉, ω, ὁ, *turris*, ein burg. α. 270.

Εὗρε, *invenit*, 3. ſing. a. 2. act. ab Εὑρίσκω, *invenio*, f. Εὑρήσω, p. Εὕρηκα, a. 2. Εὗρον. inde in ſub. Εὕρω, ῃς, ῃ. ε. 349. α. 58

Εὐῤῥείτης, ω, ex Εὖ & ῥέω, *fluo*, f. ῥύσω, p. ῥυκα. Ϡ. 343.

Εὐρυάλη, nomen proprium mul. Ϡ. 276.

Εὐρυβίης, Ionicè pro Εὐρυβίας, ω, ὁ, *cujus vis ſe late extendit*. Hinc Εὐρυβίη, nomen proprium mul. Εὐρυβίλω. Ex Εὐρὺς, έ☉, ὁ, latus, & βία, ας, ἡ, *vis*. Ϡ. 239. 375. 931.

Εὐρυμέτωπ☉, ω, ὁ, *latam frontem habens*. ἀ μέτωπον, ω, τὸ, *frons*. Th. ὄπτομαι, video. α 82. 291.

Εὐρυνόμη, nomen mul. Ϡ. 358. 907.

Εὐρυοδείης, gen. Ion. *ſpatioſa*. ex Εὐρὺς, εῖα, *latus*, & ὁδὸς, *via*. Εὐρυοδ☉, ὁ, ἡ, & in f. g. etiam Εὐρυοδέα, Ion. vero Εὐρυοδείη ε. 195. α. 464. Ϡ. 119.

Εὐρυόπα, *late ſonans*, vocat. caſ. ab Εὐρυόπης, ω, ὁ. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, & Εὐρὺ, late. Poëtice vocativus ponitur pro nominativo. Item accentus nominativi manet in vocativo. Alii ſcribunt Εὐρύοπα. ε. 227. 237. 279.

Εὐρύοπα, accuſat. caſus ab Εὐρύοψ, οπ☉, latum habens

oculum, ab ὤψ. Th. ὄπωμαι, video. Ϡ. 514. 884.

Εὐρὺς, *latus*. Εὐρείη, Ionicè pro Εὐρεία. Εὐρὺ. Ϡ. 45. 480.

Εὐρυθήα, acc. pro Εὐρυθέα, Poëtice; ab Εὐρυθεὺς, ῆος, ὁ, nomen viri, cujus robur longe lateque patet. α. 91.

Εὐρύστερνος, qui habet latum pectus. à στέρνον, ν, τὸ, *pectus*, &c. εὐρὺς, εῖα, ὺ, *latus*, *a*, *um*. Ϡ. 117.

Εὐρυτίων, nomen viri. Εὐρυτίωνα, acc. Ϡ. 293.

Εὐρώεντα, *amplam*, ab εὐρώεις, *squalidus*. ab εὐρὼς, ῶτος, ὁ, *caries*, *mucor*, ε. 152. Ϡ. 731. 739.

Εὐρώπη, nom. prop. Ϡ. 357.

Εὐὺς, έος, ὁ, *bonus*. ε. 50. α. 26.

Εὐστέφανος, *bene coronatus*, ex εὖ & στέφω, *corono*, f. ψω. ε. 298. α. 80. Ϡ. 978.

Εὐσφυρος, ὁ ἡ ἡ, cui est elegans pedum forma, à σφύρα, ας, ἡ, *malleus*, hinc σφυρὸν, οῦ, τὸ, *malleolus*. item *pes*, qui habet pulcros talos. α. 16. Ϡ. 254.

Εὐσωστος, *bene fabrefacti*. Epithet. ἁπλοΐης currus. α. 273. ὁ ἡ ἡ εὐσαωτος, vel εὔσωτος, benè instructus σώτροις. σῶτρον τὸ est lignum orbiculare rotæ radios in se continens. Th. σεία, *quatio*, *agito*.

Εὖτ' pro ὅτε sequente ἄν. ὅτ' ἄν, *postquam*, adv. temporis. ε. 179. 428. 596

Εὐτέρπη, nomen mul. & Musæ, ab εὖ *bene*, & τέρπω, *delecto*. Ϡ. 77.

Εὐτρήρων, *bene perforatus*, Poët. ἐὐτρήρων. accipitur & pro εὐρύτρήρων, *lato ore hians*. Th. τιτράω, *perforo*, *terebro*, f. τρήσω. Ϡ. 863.

Εὐτροχάλῳ, dat. ab εὐτρόχαλος, bene currens, æquabilis, planus, à τροχαλὸς, *citus*, *velox*. Th. τρέχω, *curro*, f. θρέξω. p. δέδρομα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα. ε. 597. 804.

Εὔτροχος, agilis. ab εὖ & τρέχω, *curro*. α. 463.

Εὔτυκτον, *bene fabricatam*. Th. τεύχω, *fabricor*. α. 136.

Εὔφρων, ονος, *hilaris*. Th. φρὴν, ενος, *mens*. ε. 773.

Εὐφρόναι, *noctes*, à nomin. ἡ εὐφρόνη, *nox*. ὡς δὲ τὸ, εὐφραίνεσθαι, *oblectari*. Th. φρὴν, *mens*. ε. 558.

Εὐφροσυνῶν, ης, ἡ, lætitia. Them. φρὴν, *mens*. Ϡ. 909.

Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, *precatio*. hinc & εὖχος, ους, τὸ, *honor*. Th. εὔχομαι, f. εὔξομαι, p. εὔγμαι. Ϡ. 419. 628.

Εὔχομαι, precor, εὔχεσθαι, præs. inf. hinc εὐχωλίων, Ion. pro εὐχωλῶν, ab εὐχωλὴ, idem quod εὐχὴ, precatio. Th. εὔχομαι, precor. α. 67. Ϡ. 463.

Εὐώνυμος, ον, *clara*, quæ bene audiebat. Th. ὄνομα, ατος, *nomen*. Ϡ. 409.

Εὐωχέων, convivans, lætus, præs. part. ab εὐωχέω. Th. εὐωχία, ἡ, *convivium*. ε. 475.

Ἐφ', pro ἐπὶ, præpositi. *in*, *super*. ε. 161. α. 406. 458.

Ἔφατ', pro ἔφατο, *dixit*, 3. sing.

a. 2. med. ad formam, ἱστάμην, ἵστασο, ἵστατο. ε. 59. 210. α. 368.

Ε᾽φαινον, *ostendebant*, imperf. à φαίνω, f. φανῶ, p. πέφαγκα, a. 2. ἔφανον, a. 1. ἔφηνα, f. 2. pass. φανήσομαι. ϑ. 689.

Ε᾽φασαν, dixerunt, pro ἔφησαν, Doricè 3. pl. a. 2. verbi φημὶ. Vide ἔφατ᾽. ϑ. 19.

Ε᾽φεζόμενος, *insidens*, præs. part. ab ἕζομαι, *sedeo*, f. 2. ἕδομαι. ε. 581.

Ε᾽φέπεσθαι, *incolunt*, 3. person. plur. ab ἕπω, ἕπομαι, *sequor*. hinc ἐφέπεσθαι, præs. part. ϑ. 366.

Ε᾽φερον, ες, ε, *ferebam*. Th. φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα. ε. 117. α. 342.

Ε᾽φέστασαν, *instabant*, 3. pl. imperf. act. ab ἐφίστημι pro ἐφίστημι, *insto, urgeo*. f. ἐπιστήσω, p. ἐφέστηκα, a. 2. ἐπέστην. α. 258.

Ε᾽φετμῆς, gen. ab ἐφετμὴ, *præceptum*. ab ἐφίημι, *immitto*. Th. ἕω, *mitto*. ε. 296.

Ε᾽φήρμοσε, *adaptavit*, a. 1. ind. ab ἐφαρμόζω. Th. ἄρω, *apto*. ε. 76.

Ε᾽φιεσαν, *immittebant*, 3. pl. imperf. ab ἵημι. Th. ἕω, *mitto*. α. 307.

Ε᾽φίμερος, ε, ὁ, *amabilis*, ab ἵμερος, *desiderium*. Th. ἱμείρω, *desidero*. α. 15. ϑ. 132.

Ε᾽φορεις, ferebas, imperf. à φορέω, *fero*. Th. φέρω. Differunt propriè, φέρω, *fero*, & φορέω, *gesto*. ε. 38.

Ε᾽φορεον, ferebant, imperf. Doricè pro ἐφόρουν, à φορέω. Th. φέρω. α. 293.

Ε᾽φορμήσασθαι, aggredi, a. 1. m. inf. ab ὁρμάω, *impetu feror*. hinc ἐφορμηθῶσι, a. 1. inf. Th. ὁρμὴ, impetus. α. 127.

Ε᾽φράσατ᾽, *cogitavit*, a. 1. m. ind. ἐφραζέσθην, 3. dual. a. 1. ab φράζω, *eloquor, cogito, consulto*, f. σω. ε. 85. ϑ. 892.

Ε᾽χ᾽, *contine*, pro ἔχε, præs. imperat. ab ἔχω, *teneo, habeo*. f. ἕξω. α. 95. 159.

Ε᾽χάραδρον, *infrendebant*, 3. pl. imperf. à χαράσσω, ξω, *sculpo*. α. 235.

Ε᾽χασκε, pro εἶχε, imperf. Poëticum ab ἔχω. ϑ. 533.

Ε᾽χέτλη, ης, ἡ, *stiva*, ὡς δὲ τὸ ἔχεται, quia manu tenetur. ε. 465.

Ε᾽χέφρονες, pl. ab ἐχέφρων, ονος, ὁ, *cordatus*. Th. φρὴν, *mens*, & ἔχω, *habeo*. ϑ. 88.

Ε᾽χθαίρῃ, *oderit*, præs. sub. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*. ε. 298.

Ε᾽χθρὸς, *hostis*, ab ἔχθος, εος, τὸ *odium*. ε. 340. ϑ. 766.

Ε᾽χιδνα, *vipera*, in masc. ἔχις, εως. & Ε᾽χιδνα, nomen mul. ϑ. 297. 304.

Ε᾽χόλωσε, ad iram commovit a. 1. ind. act. à χολόω. Th. χολὴ, *bilis*. ϑ. 568.

Ε᾽χω, *habeo*, possum, habito. Imperf. εἶχον, & Ion. vel Poëtice ἔσχον, f. ἕξω & σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, a. 2. sub. σχῶ. Præs. inf. ἔχειν, & Ion. ἐχέμεν. ε. 146. 205. 455. ϑ. 75.

Ε᾽ῷ, *suo*. dat. ab ἑὸς, ἡ, ὸν, suus, a, um. α. 385. ϑ. 464.

Ε᾽ων pro ὤν, *ens*. Ionica prosthesis,

sis, ab εἰμὶ, sum. ε. 513. α. 73.

Ἑωσφόρον, *luciferum*, ab ἕως, ω, ἡ, 4. simpl. *aurora*, & φέρω, *affero*. *phosphorus* hinc dicitur. Th. est, ἠώς, ὁ, ἥς, ἡ, *aurora*, q. d. aurea aura. ϑ. 381.

Ζ.

Ζαθέοιο, gen. Poëtice pro ζαθέου, à ζάθεος, *valde divinus, admirandus*. ζα particula in compositione intendit significationem. Th. θεὸς, deus. ϑ. 6. 23. 192. 253.

Ζαμέμησε, a. 1. Ion. *vires intendit*. à ζαμενέω, quod est à ζαμενὴς, ής, *vehemens*. & hoc ex ζα & μένος, ους, τὸ, *robur*. ϑ. 928.

Ζείδωρος, *fertilis*, pro ζήδωρος, *ubertim proferens ad vitam sustentandam*. ex ζη, quod ex ζῆν, & δῶρον, *munus*. ε. 117. 171.

Ζεύξω, ὁ, ἡ, nomen proprium mul. q. d. *conjugans*, à ζεύγνυμι, *jungo*. ϑ. 352.

Ζεύς, Iupiter, gen. Διὸς, Διΐ, Δία, vocat. Ζεῦ. Dicitur & Ζηνὶ, Ζηνὸς, Ζηνὶ, Ζῆνα, & Dor. Ζὰν, Ζανὸς, &c. ε. 8. 47. ϑ. 47.

Ζεφύροιο, Gen. Poët. pro ζεφύρου, ζέφυρος, ex ζέω, *caleo*, & φέρω, fero. Est ventus humidus & calidus, qui facit ut plantæ germinent. ϑ. 379. 870.

Ζηλοῖ, 3. sing. præs. à ζηλόω, *emulor*. Th. ζῆλος, *livor, invidia*. ε. 23.

Ζηνὸς, genit. à Ζηνὶ. Vide Ζεύς, Iupiter. ε. 86. 243, 251.

Ζητεύης, *quæras*, præs. sub. Poëtice pro ζητέω dicitur ζητεύω. ε. 398.

Ζόφος, ου, ὁ, *caligo*, inde ζοφοειῶ, gen. Ion. à ζοφερὸς, ὴ, ὸν, *caliginosus*. α. 227. ϑ. 814.

Ζυγὸς, *jugum*, in plurali numero, ζυγα. Th. ζεύγνυω, f. ζεύξω, *jungo*. ε. 579. 813.

Ζῶε, *vivebat*, 3. sing. imperf. à ζώω Poëtice pro ζάω, ζῶ. ζώεσκον, imperf. Poëtice, pro ἔζων. ε. 90. ϑ. 606.

Ζώῃ, vivat. (differt à ζωῇ vitæ.) 3. sing. præs. subj. Vide in Ζῶε, ε. 302.

Ζώῃσι, dat. pl. pro ζώοις, Ionic. ἰῶτα in fine est paragoge Ionica. à ζώνη, ἡ, *zona*. Them. ζωννύω, f. ζώσω, *cingo*. α. 233.

Ζωὸς, ζωὴ, ζωὸν, *vivus*, α, ον. ζωῇσιν pro ζωοῖσιν, Ion. dat. pl. Th. ζάω, vivo. α. 157. 194. 244.

Ζῶσε, a. 1. Ion. *cinxit*, pro ἔζωσε, à ζώννυμι, *cingo*. ζώσαντο, *cinxerunt se*, 3. pl. a. 1. med. pro ἐζώσαντο. ε. 72. 343. ϑ. 573.

Η.

Η Art. præpos. ut, ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. ε. 13. 14. 220. &c.

Ἡ art. postp. ut ὃς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod. ε. 277. α. 4. ϑ. 262.

Ἑῆι, *sui, quatenus*. ε. 136. α. 85. ϑ. 430.

Ἦ, sequente μὲν, *profecto, tamen*, adverb. α. 103.

Ἦ, *erat*, 3. imperf. ab εἰμὶ, sum. α. 11.

α. 11. 101.

Ἦ κ', *dixit*, & ἦ pro φῆ, φῇ pro ἔφη, duplex aphæresis. a. 2. ind. à φημὶ, dico.

Ἦ, *aut*. ε. 173. Ϟ. 6. 35.

Ἡβη, ἡ, *pubes*. ab Hebr. *Ebh. viror.* quod flos est in arbore revirescente, id pubes in homine. est & Ἥβη, Dea pubertatis. ε. 131. Ϟ. 17. 950.

Ἡβήσεις, *annos pubertatis attigisset*, 3. sing. a. 1. Æol. opt. ab ἡβάω, ῶ, & Poëtice, ἡβάω. Th. ἥβη, ης, ἡ, *pubes*. ε. 131.

Ἡβώη, 3. sing. præs. act. opt. Attice, communiter ἡβάοιμι, ᾷμι, Attice, ἡβῴω, ης, η, ab ἡβάω, f. ήσω, *pubesco*. ε. 696.

Ἤγαγετο, *duxit*, (3. sing. a. 2. med. pro ἤγετο, est, ἠγάγετο per Atticam reduplicationem) ἠγάγετ', pro ἠγάγετο, *duxit*, verb. ἄγω, *duco*, f. ἄξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα, a. 2. ἤγαγον, & Att. ἤγαγον. Ϟ. 266. 901.

Ἠγαθέη, *divina*, ἠγάθεος, q. d. ἄγαν θεῖος. Th. θεὸς, *deus*. Ϟ. 499.

Ἦγε, a. 2. act. ind. *abduxit*. Attice, ἤγαγε, ab ἄγω, f. ἄξω. Ϟ. 994.

Ἡγεμονεύω, præs. ind. *præeo, sum dux*. Th. ἡγέομαι, f. ἡγήσομαι, *duco*. Ϟ. 387.

Ἠγερέθοντο, *congregabantur*, 3. pl. imperf. pass. indic. ab ἀγερέθομαι, Poëtice, pro ἀγείρομαι, *congregor*, hinc imperf. ἠγερόμην. α. 475. Th. ἀγείρω, congrego, f. ερῶ, p. ἠγερκα. α. 184. 473. 475.

Ἡγῆτ', 3. sing. præs. med. subj. pro ἡγῆται, *præveniat*. (pro φθάνῃ.) si precibus te antevertat. præt. pass. ἥγημαι. ε. 710.

Ἠγνοίησε, *ignoravit*, a. 1. act. ab ἀγνοέω, Poëtice ἀγνοιέω, ex α, & νόος, νοῦς, *mens*. Ϟ. 551.

Ἦγον', pro ἤγοντο, *ducebant*, (3. sing. imperf. med.) ab ἄγω. Vide ἠγάγετο. α. 274.

Ἠδὲ, &. ε. 22. tum ἠδ', pro ἠδὲ. ε. 316. 381.

Ἡδεῖα, f. g. ab ἡδὺς, *suavis*, neut. ἡδύ. Comp. ἡδίων, Superl. ἥδιστος. Ϟ. 40.

Ἠδη, adverb. *nuper, tum*. ε. 37. α. 172. At ἤδη *novit*, pro ἤδει.

Ἡδυέπεια, *suaviloquæ*, ab ἡδὺ, *suave*, & ἔπω, *dico*. Ϟ. 965.

Ἦε, *aut*, pro ἤ. ε. 207. α. 345.

Ἠέλιος, *sol*, Poëtice, pro ἥλιος, Hebr. *El*, *splendor*, Græc. ἑλὴ, German. hell. ἠελίοιο, Ion. pro ἡελίου. ε. 154. 524.

Ἦεν, *erat*, scil. *licitum*, pro ἦν, ἦς, ἦ, Poëtice, ἦα, ἦας, ἦς, ab εἰμὶ, sum. α. 15. 22.

Ἠέρι, dat. pro ἀέρι, *aëre, caligine*, in masc. genere *aër*, sed in f. g. *caligo*. Th. ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, aër. ε. 124. Ϟ. 9.

Ἠερόεσσι, *obscuro*, ab ἠερόεις, όεσσα, όεν, *obscurus*, ab ἠὴρ, ἠέρος, pro ἀὴρ, apud Poëtas, pro caligine & tenebris, & εἶδος, *forma*. Th. εἶδω, *video*. Ϟ. 252.

Ἠερόεις, *tenebrosus*, ἠερόεντος, ab ἠὴρ, pro ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, *aër* Ϟ. 119. 294. 807.

Ἤθεα, *mores*, acc. pl. ut & ἤθη, *domicilia*. ἤθεσι, *habitaculis*

ε. 166. 523. Ϡ. 66.

Η᾽θεῖος, *patruus*, ἠθεῖος, vocat pro ἠθέης, ἀ θεῖος, *patruus*. Th. θεὸς, *Deus*. α. 103.

Η᾽θος, εος, τὸ, *mores*, ἐπίκλοπον ἦθος, *furaces mores*. ε. 67.

Η᾽θελον, *volebant*, imperf. ab ἐθέλω, *volo*. θέλω, idem. f. θελήσω. p. τεθέληκα. ε. 135.

Η᾽ιόνη, nomen mul. Ϡ. 255.

Η᾽ισαν, *incedebant*, 3. pl. pluſq. ab ἴειν. Alii volunt eſſe 3. pl. imperf. pro ἴσαν, quia η initio aliquando abundat. Sunt qui volunt eſſe 3. perſon. pl. aor. 1. inuſitat. εἶσαν, & Poët. ἧισαν. Th. εἶμι, eo. α. 170.

Η᾽κε, *immiſit*, 3. ſing. a. 1. act. ab ἵημι, *mitto*. α. 343. Ϡ. 669.

Η᾽λασα, *percuſſi*, a. 1. act. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω, a. 1. ἤλασ᾽, pro ἤλασε, *vulneravit*, p. ἐλήλακα. α. 363. 419. Ϡ. 291.

Η᾽λέκτρη, nomen mul. Ϡ. 266.

Η᾽λεκτρυώνη, nomen mul. α. 86.

Η᾽λεκτρύων, nomen viri. α. 3. 82.

Η᾽λεκτρος, ου, ἡ, & ἤλεκτρον, ου, τὸ, electrum, à λέκτρον, lectus. Th. λέχομαι, cubo. α. 142.

Η᾽λήλατο, 3. pl. imperf. paſſ. ab ἄλημι, *erro, vagor*. Attica reduplicatione, pro ἤλατο. Th. ἀλάομαι, ὦμαι, vagor. Alii volunt eſſe pl. perf. paſſ. per Atticam reduplicationem ab ἐλαύνω, f. άσω, in pl. perf. ἐληλάμεν, σι, το, & cum augmento temporali in pl. ἠλήλατο, *diſcurrebant*. α. 143.

Η᾽λθε, *venit*. a. 2. Vide ἦλυθον. ε. 633. α. 81. Ϡ. 404.

Η᾽λιβάτοιο, gen. Ion. ab ἠλίβατος, τος, ὁ, ἡ, tam altus locus, ut Soli uni ſit pervius, ab ἥλιος, *ſol*, Æol. ἦλιος, & βαίνω, eo. Ϡ. 422. 483.

Η᾽λιτεν, *peccavit*, a. 2. act. ab ἀλιτέω, vel ἀλείτω. ἤλιτον, ες, ε. α. 80.

Η᾽λυθάμεν, *venimus*, præt. med. ab ἔρχομαι. Vide ἦλυθον. Ϡ. 660.

Η᾽λυθεν, *venit*. a. 2. & per ſyncopen ἦλθεν, ab ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, p. m. ἤλυθα, a. 2. m. ἠλθόμεν. α. 2. 435.

Η᾽μαθίων, ωνος, nomen regis. Ϡ. 985.

Η᾽μαθόεντος, *arenoſo*, genit. ab ἠμαθόεις, Ion. pro ἀμαθόεις, εντος. Idem quod ψαμαθώδης, arenoſus. Th. ψάμμος, ου, ἡ, *arena*. α. 360.

Η᾽μαρ, *dies*, gen. ἤματος, ἤματι. hinc ἡμάτιος, *diurnus*. Th. ἡμέρα, ας, ἡ, *dies*. ε. 174. 417. 776. Ϡ. 597.

Η᾽μελλε, imperf. augmentum Atticum. ſic ἠβουλήθην, pro ἐβουλήθην. à μέλλω, futurus ſum, f. μελλήσομαι. Ϡ. 478. 888.

Η᾽μὲν, &, ſequente plerumque, ἠδὲ, &. ε. 337.

Η᾽μενος, part. præſ. ab ἧμαι, *ſedeo*. ε. 478. 499.

Η᾽μέρη, Ionic. pro ἡμέρα, dies. ε. 102. 820. 823.

Η᾽μερόκοιτος, ον, qui tota die dormit, epitheton furis, ab ἡμέρα, *dies*, & κοίτη, ης, ἡ, *lectus*. ε. 603.

Η᾽μέτερον, *noſtrum*, ἡμετέρου. ἡμετέρῃσι, dat. pl. Ion. Th. ἐγὼ, *ego*. ε. 296. α. 367.

Η᾽μη-

Ἤμησε, a. 1. ind. act. ab ἀμάω, *meto*, f. ήσω, p. ἤμηκα. hic per tmesin, pro ἀπήμησε. ϑ. 181.

Ἡμιθεοι, *semidei*, ab ἥμισυς, ος, *dimidius*, & ϑεὸς, *Deus*. ε. 159.

Ἡμιόνων, gen. pl. ἡμιόνοισι, dat. pl. ab ἡμίονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mulus*, q. d. semiasinus, ab ἥμισυς, dimidius, & ὄνος, ου, *asinus*. ε. 46. 605.

Ἥμισυ, *dimidium*, in mascul. ἥμισυς, in f. ἡμίσεια. ε. 40. ϑ. 299.

Ἦμος, *quando*, adverb. ε. 418.

Ἤμων, *metebant*, 3. pl. imperf. act ab ἀμάω, *meto*, f. ήσω. α. 288.

Ἦν, *erat*, 3. pers. imperf. ab εἰμὶ, sum. ε. 149. α. 178.

Ἣν, quam. acc. ab ὃς, ἥ, ὅ. α. 93. 408. ϑ. 409.

Ἢν, *si*, pro ἐὰν: ἂν vero per aphæresin, pro ἐὰν. ε. 399.

Ἡνία, ας, ἡ, *habena*. α. 95.

Ἡνιόχη, nomen mul. *agitatrix*. α. 83. ἡνίοχος. α. 323.

Ἡνίοχος, ου, auriga, q. d. τὼ ἡνίαν ἔχων, qui manu habenas tenet, equosque quo libet inflectit. α. 323.

Ἡνορέης, *fortitudinis*, gen. ab ἠνορέη, idem quod ἀνδρεία. Th. ἀνὴρ, *vir*. ϑ. 516.

Ἥντινα, *quam*, acc. ab ἥτις, ὅστις, ὅτι, gen. ἧστινος, ἅτινος. ε. 761.

Ἤνωγε, *jussit*, imperf. vel præt. med. ab ἀνώγω, *jubeo*, ἤνωξ', pro ἤνωξε, *jussit*, a. 1. act. fut. ἀνώξω. ε. 68. α. 479.

Ἠὼς, gen. ab ἠὼς, *aurora*. Vide in ἠὼς. ε. 722. 819.

Ἧπαρ, ατος, τὸ, *jecur*. ϑ. 523.

Ἤπειρος ἠπειρώτις, pro ος, ις, *Epirus*, terra continens. ε. 622. ϑ. 189.

Ἤπεῖθα, Poëtice, pro ἔπειθα, *deinde*, ex ἐπὶ, & εἶτα, *postea*. ε. 290. ϑ. 405.

Ἠπροπεύσας, part. a. 1. act. *qui decepit*. ab ἠπροπεύω, *decipio*, q. d. ἀπείρων ὀπὶ, infinitis vocibus. impostores sunt verbosi. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox. ε. 55.

Ἤπιος, ος, *placidus*. ε. 785. ϑ. 235.

Ἤπυε, *profecto*. α. 92.

Ἤπυον, imperf. *clamabant*. Th. ἀπύω, f. ύσω, *sono*. α. 316.

Ἡρακλέης, ῆος, ῆι, *Hercules*, propter carminis dimensionem legendum est hîc, τὸ ἡρακλῆι, tanquam ἡρακλεῖ. hinc ἡρακληείη, *Herculea*. Them. κλείω, *celebro*. ω. 74. 115. 448. ϑ. 318. 332.

Ἤρειπον, imperf. *proscindebant*, ab ἐρείπω, *scindo*, f. ψω. α. 287.

Ἠρείσατο, *fulsimuit se*, a. 1. med. ab ἐρείδω, f. είσω, *fulcio*. α. 362.

Ἤρων, pro ϑήρευον, Dorice, *venabantur*, à ϑηρεύω, *venor*. Th. ϑήρ. Alii scribunt, ἤρευον, imperf. Doric. esse, pro ἤρων, ab αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ἤρηκα, imperf. ἤρεον, ἤρων, a. 2. εἷλον. α. 302.

Ἤρη, *Juno*, pro ἥρα, Ionice. ἥρη vero videtur per metathesin dici, pro ἀήρη. ϑ. 314.

Ἠριγένεια, *mane genita*, proprie *vere nata*. Metaph. ver ad annum se habet, sicut matutinum tempus ad diem. ϑ. 381.

Ἠ῾ριδανὸς, nomen fluvii. Θ. 338.

Ἤ῾ριον, *contendit*, a. 1. act. ab ἐρίζω, *rixor*, f. ίσω. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *contentio*. Θ. 928.

Ἤ῾ρπε, a. 2. ind. *cecidit*. Them. ἐρείπω, f. ψω, *everto*. α. 421.

Ἥ῾ρπασεν, *rapuit*, a. 1. ind. ab ἁρπάζω, *rapio*, f. σω, & Dor ξω, p. ἥ῾ρπαγα, a. 2. pass. ἡρπάγην, p. m. ἥ῾ρπαγμαι. Θ. 914.

Ἤ῾ρυον, *hauriebant*, imperf. ab ἀρύω, f. ύσω. α. 301.

Ἦ῾γε, *ducebat*. imperf. ab ἄγω, f. ξω. α. 26.

Ἥ῾ρως, ωος, ὁ, heros. α. 37.

Ἧ῾ς, *suæ*, gen. ab ὅς, ἥ, ὅν, *suus*, *a*, *um*, ἧς ἀπὸ μητρὸς, *à sua matre*. α. 18. 40.

Ἦ῾σαν, erant. 3. pl. imperf. ab εἰμὶ, sum. ε. 111. α. 20.

Ἤ῾στην, pro ἦτην, per pleonasmum Σ σ, est, 2. dual. imperf. ab εἰμὶ, *sum*. α. 50.

Ἦ῾σθα, *fuisti*. 2. sing. imperf. ab εἰμὶ. θα est paragoge Æolica. α. 119.

Ἤ῾σθιον, imperf. *edebant*, ἤσθιεν, *comedebat*, ab ἐσθίω, *edo*, f. ίσω, p. ἤσθικα. Th. ἔσθω, edo. ε. 146.

Ἡ῾σίοδον, nomen autoris, ex ἧσις, εως, ἡ, *delectatio*, & ὁδὸς, *via*, q. d. via delectationis. Facetus comes est in via pro vehiculo. Θ. 22.

ἧ῾ς, pro αἷς, *quibus*, Ionice, ab ἥ, quæ. Θ. 904.

ἧ῾σιν, *suis*, pro αἷς, ab ὅς, ἥ, ὅν, *suus*. ε. 47.

ἦ῾σιν, *sint*. 3. sing. præs. subj. pro ἦ. σιν, est Paragoge Poëtica. ab εἰμὶ, *sum*; sic Homerus ἐθέλησιν, pro ἐθέλῃ, ἰλιαδ. α. 408.

Ἡ῾σπάζοντο, 3. plur. imperf. ab ἀσπάζομαι, f. σομαι, *amplector*. α. 34.

Ἧ῾σσον, Attice, ἧττον, minus. ab ἥσσων, ονος, *minor*. à positivo μικρὸς, *parvus*, caret superl. Θ. 426.

Ἧ῾στο, poëtice pro ἧτο, *sedebat*, 3. sing. imperf. ab ἧμαι, *sedeo*. α. 214.

Ἡ῾συχοι, *quieti*, ab ἥσυχος, quietus. ε. 119. Θ. 763.

Ἥ῾τε, *hæque*. ἡ, est articul. præpos. accentum habet ob seq. dict. enclitican τε. sic & ἥτ', ε. 20. 316.

Ἦ῾τ, *verè*, *certè*, adv. α. 79.

Ἥ῾τις, *quæ*, ὅστις, ὅ, τι. Vide ἥν τινα. ε. 404. 698.

Ἦ῾τοι, *sive*, *seu*, Th. ἤ, aut. ε. 165. α. 413. Θ. 1004.

Ἦ῾τορ, τὸ, cor. ε. 358. α. 429.

Ἡ῾υκόμοιο, *pulchricoma*, genit. ἠϋκόμου, & ἠϋκόμης, poëtice ἠϋκόμοιο, ex εὖ & κόμη, ης, ἡ, coma. ε. 164. Θ. 625.

Ἠ῾ϋ, accus. ab ἠΰς, *bonus*. Th. ἐΰς, ἐος, ὁ, bonus. Θ. 817.

Ηὔ῾ξητο, 3. sing. imperf. pass. ab αὔξομαι, pro αὐξάνομαι, *augeo*, perf. ηὔ῾ξημαι, a. 1. pass. ηὐξήθην. f. 1. med. αὐξήσομαι. Th. αἴξω, *augeo*. Θ. 493.

Ἥ῾φαιστος, ου, ὁ, *Vulcanus*, sic dicitur, ab ἅπτω, *accendo*, & αἴστω, *destruo*, fabrorum metallicorum Deus. α. 319. 244.

Ἠ῾χεῖ, 3. person. præs. act. verb. ἠχέω, f. ήσω, *sono*. Th. ἦχος, ου, sonus. Θ. 42.

Ἠ῾χε-

Ἠχέτα, pro ἠχήτα, vocativus, ab ἠχήτης, ου, ὁ, *canorus*. Th. ἦχος, ου, ὁ, *ſonus*, unde ἠχὴ, *fragor*. ſ. 580. α. 438.

Ἠχήεις, εντος, ὁ, *ſonorus*, ab ἦχος, *ſonus*. Θ. 767.

Ἤχθηρε, a. 1. act. ab ἐχθαίρω, *odio proſequor*. f. ρῶ, p. ἤχθαρηκα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*. Θ. 138.

Ἤχθοντο, 3. p. imperf. ab ἄχθομαι, *ſuccenſeo*. f. ἐσομαι, vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus*. Θ. 155.

Ἠχὼ, οῦς, οῦς, ἡ, ſonus reciprocus, *Echo*, ab ἦχος, *ſonus*. α. 279. 348.

Ἠὼς, οῦς, οῦς, ἡ, *aurora*, acc. ἠόα, ἠῶ, ἐπ' ἠῶ, circa auroram, & ἠώ θ', *auroramque*, pro ἠῶ τε. vel ἠῶ τε. ſ. 548. Θ. 18. 372. ἠοῖος, *matutinus*. ſ. 546.

Θ.

Θ', pro τε, &. ſ. 554. α. 109.

Θαλαμήϊα δοῦρα, ligna thalamo vel ædibus ſtruendis apta. Th. θάλαμος, ου, ὁ, *thalamus*. ſ. 805.

Θαλίη, nomen mul. (pro Θαλία, ας, ἡ, Ionic.) à θάλλω, vireo. Θ. 245.

Θαλίαι, convivia, θαλίῃσι, dat. pl. Ion. Them. θάλλω, vireo. ſ. 115. 229. Θ. 65.

Θάλασσα, ης, ἡ, mare. ſ. 163.

Θάλεια, nomen Muſæ, ut Poëtæ finxerunt. ſ. 740. Θ. 77.

Θαλερὸς, ἡ, ὸν, in flore exiſtens, à θάλλω, f. λῶ, *floreo*, *vireo*. Θ. 138. 946. 999.

Θάλλουσιν, *florent*, præſ. ind. à θάλλω, f. αλῶ, *vireo*, *floreo*. ſ. 234. θάλλοντα, *florentem*. ſ. 171.

Θαλφθεὶς, *caleſactus*, a. 1. part. paſſ. à θάλπω. f. ψω. Θ. 864.

Θαμὰ, *frequenter*, *crebro*, adv. ſ. 360.

Θάνατος, ου, & θανάτοιο, Ion. *mors*. Th. θνήσκω, f. θανέομαι, *morior*. ſ. 153. 354.

Θανεῖν, *mori*, a. 2. inf. θάνοιο. a. 2. opt. med. à θνήσκω, *morior*. f. 2. θανέομαι. f. 1. med. θνήξομαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον. p. m. τέθναα. ſ. 173. 376.

Θάπτεν, *ſepelivit*, imperf. Ion. verbi θάπτω, *ſepelio*, f. ψω, p. τέταφα, aor. 2. ἔταφον, præt. med. τέθαπτα. α. 472.

Θάρσος, εος, τὸ, animi præſentia, (*fiducia*) θράσος, *audacia*. Hinc θαρσήσας, a. 1. part. verb. θαρσέω, *fiduciam habeo*. ſ. 317. Θ. 168.

Θαρσύνω, f. υνῶ, fiduciam affero. θαρσύνασ', pro θαρσύνασα, præſ. part. Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 326. Θ. 163.

Θάσσον, *celerius*, comparat. pro τάχιον, ex ταχὺς, *celer*. α. 95.

Θαῦμα, τὸ, *res mira*, θαῦμα ἰδέσθαι, mirum viſu. Th. θαυμάζω. f. σω, *miror*. α. 140. 224. Θ. 834.

Θαύμαντος, gen. à θαῦμας, αντος, ὁ, nomen viri. Θ. 237. 265.

Θεὰ, ᾶς, Dea. θεῶν, gen. Dor. pl. num. & θεάων, Æolicè. α. 338. Θ. 41. 103.

Θέε, imperf. pro ἔθεε, *ferebatur*, à θέω, *curro*, f. θεύσομαι.

ticum, vindemia. α. 292.

Εὐτύμοισιν, veris, dat. pl. Ion. ab ἔτυμος, ος, ὁ, ἡ ἡ, verus. Vide paulo ante ἐτήτυμα. Θ. 27.

Εὐτύχθη, fuit, a. 1. pro ἐτεύχθη Poet. à Th. τεύχω, f. ξω, fum, fio. p. paſſ. τέτυγμαι. α. 366.

Εὐτωσία, inania, acc. pl. ab ἐτωσιος, hoc ab ἐτὸς. Adv. fruſtra. Th. εἰμὶ. ε. 438.

Εὐτωσιεργὸς, qui in caſſum laborat, ab ἐτώσιον, inane, & ἔργον, opus. ε. 409.

Εὖ, belle, adverb. ab ἐὺς, bonus. ε. 107. α. 355. Θ. 73.

Εὐαγόρη, nomen mul. Θ. 257.

Εὐαὶ, dat. ſing. ab εὐανὴς, έος, ὁ, ἡ, qui bene à ventis perflatur. Th. ἄω, vel ἄημι, ſpiro. ε. 597.

Εὐαίχμη, nomen mul. Θ. 259.

Εὔβοια, eſt nomen loci, ſeu inſulæ maris Ægæi. ex εὖ bene, & βόω, paſco. ε. 649.

Εὐδαίμων, beatus, hinc εὐδαιμοσύνη, felicitas. Th. δαίμων, ονος, ἀνὴρ ἡ, Deus. ε. 824.

Εὐδμήτων, gen. pl. ab εὐδμητος, bene ædificatus. Thema δέμω, f. δεμῶ, prær. δέδμηκα. α. 242.

Εὐδώρη, nomen mul. Θ. 244. 360.

Εὐῖ, torret. præſ. ind. idem quod φλογίζει, ab εὔω, vel εὖω, uro, f. σω. ε. 703.

Εὐειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ſpecioſus. ex εὖ, & εἶδος, εος, τὸ, forma. Th. εἴδω, video. Θ. 250. 354.

Εὐεργὲς, fabrefactum, n. g. ab εὐεργὴς, bene fabricatus. Th. ἔργον, opus. ε. 627.

Εὐεργεσιάων, Æol. pro εὐεργεσιῶν, ab εὐεργεσία, ας, ἡ, beneficentia. Th. ἔργον, opus. Θ. 503.

Εὐερκὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, bene ſeptus, ab ἕρκος, ſeptum. Th. εἴργω, includo. ε. 730.

Εὔηνον, nomen fluvii. Θ. 345.

Εὐθετίσας, ασα, ον, ὁ, a. 1. part. qui rite diſpoſuit, ab εὐθετίζω, concinne diſpono. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. Θ. 541.

Εὐθημοσύνη, concinna rerum diſpoſitio, quæ cadit in induſtrios, ab εὔθημων, ονος, concinnus. Them. τίθημι, pono. ε. 469.

Εὐιλήτειρα, placatrix, à ἱλάω, ήσω, mulceo. ε. 462.

Εὔιλος, tranquillus. ex εὖ & ἔιλος, mitis, pacificus. ε. 669.

Εὐκαμίσασθαι, bene recondere. a. 1. med. infin. Th. κάμω, unde κάμίζω. ε. 598.

Εὐκόσμως, adv. concinne, recte. Th. κόσμος, ε, ὁ, ordo. ε. 626.

Εὐκεραέος, gen. ab εὐκερὴς, έος, ὁ, ἡ, temperatus. Th. κεράννυμι, miſceo. f. άσω, vel εὐκερὴς, per ſyncopen pro εὐκερατὴς. ε. 592.

Εὐκεράτη, nomen mul. Θ. 243.

Εὐκελίαις, pl. num. ſunt venti eteſii, q. d. puri, non confuſi, ubi nullæ ſunt nebulæ, ab εὐκελὴς, purus, liquidus. Th. κρίνω, diſcerno. ε. 668.

Εὐκλίδωται, bene extructum, perf. part. pro εὖ κλισμένον, à κλίζω, f. ίσω, condo. α. 81.

Εὐλιμένη, nomen mul. bonus portus. Θ. 246.

Εὐμ-

Εὐμμελίης, ω, ὁ, Ion. pro Εὐμελίας, ω, ὁ, *fraxini peritus*. Th. μελία, ας, ἡ, *fraxinus*. α. 368.

Εὐνάζῃ, *cubitum ieris*, præs. sub. pass. ab εὐνάζω, *sapio*, f. άσω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*. ε. 337.

Εὐνείκη, nomen mul. *bene litigans*. ϑ. 247.

Εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*. α. 40.

Εὐνηθεῖσα, *concumbens*, a. 1. part. pass. f. g. ab εὐνάω, f. ήσω, *sopio*. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ. *cubile*, εὐνῇ, εὐνὼ. ε. 327. α. 6.

Εὐνομίλω, nom. mul. *legitimam*. ϑ. 902.

Εὔξῃ, *oraveris*, 2. sing. a. 1. med. subj. εὔξωμαι, ῃ. ηται, ab εὔχομαι, *precor*, f. εὔξομαι, p. εὔγμαι. ε. 736.

Εὔξοον *bene rasam, politam, dolatam*, idem quod εὔξεσ. Th. ξέω, *polio*, f. ξέσω. α. 352.

Εὔορκ, qui jusjurandum religiose colit. Th. ὅρκ, ω, ὁ, *juramentum*. ε. 188. 283.

Εὔορμ, *tutus*. ab ὅρμ, ω, ὁ, *statio navium*. α. 207.

Εὐσχέων, *convivans*, præs. part. ab εὐσχέω. ab ὀχέω, ῶ, *porto*. Th. ὄχ, *currus*. Alii legendum esse contendunt εὐσχϑέων, *lætus & vitlu abundans*, ut sit ab ὀχὴ, id est, τροφὴ, interposito ϑ. Vide in ὀχϑέω, ῶ, *indignor*. ε. 475.

Εὔπεπλον, Th. πέπλ, ω, ὁ, *peplum*, vestis muliebris. ϑ. 273.

Εὐπλεκέων, gen. pl. ab εὐπλεκὴς, έ, ὁ, ἡ, *bene iunctus*. Th. πλέκω, ξω, *plecto*, πεκτο. α. 306. 370.

Εὐποίητα, *fabrefactæ*, nom. pl. n. g. ab εὖ, & ποιέω, *facio*. α. 64.

Εὐπόμπη, nomen mul. ἡ μετὰ μεγάλης φανταφίας. ϑ. 261.

Εὔπυργ, *bene turrita*. à πύργ, ω, ὁ, *turris*, ein burg. α. 270.

Εὗρε, *invenit*, 3. sing. a. 2. act. ab εὑρίσκω, *invenio*, f. εὑρήσω, p. εὕρηκα, a. 2. εὗρον. inde in sub. εὕρω, ῃς, ῃ. ε. 349, α. 58

Εὐρρείτης, ω, ex εὖ & ῥέω, *fluo*, f. ῥύσω, p. ῆκα. ϑ. 343.

Εὐρυάλη, nomen proprium mul. ϑ. 276.

Εὐρυβίης, Ionicè pro Εὐρυβίας, ω, ὁ, *cujus vis se late extendit*. Hinc Εὐρυβίη, nomen proprium mul. Εὐρυβίλω. Ex εὐρὺς, έ, ὁ, ἡ, latus, & βία, ας, ἡ, *vis*. ϑ. 239. 375. 931.

Εὐρυμέτωπ, ω, ὁ, *latam frontem habens*. à μέτωπον, ω, τὸ, *frons*. Th. ὄπτομαι, *video*. α 82. 291.

Εὐρυνόμη, nomen mul. ϑ. 358. 907.

Εὐρυοδείης, gen. Ion. *spatiosa*. ex εὐρὺς, εῖα, *latus*, & ὁδὸς, *via*. εὐρυοδ, ὁ, ἡ, & in f. g. etiam εὐρυοδέα, Ion. vero εὐρυοδείη ε. 195. α. 464. ϑ. 119.

Εὐρυόπα, *late sonans*, vocat. cas. ab εὐρυόπης, ω, ὁ. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, & εὐρὺ, late. Poetice vocativus ponitur pro nominativo. Item accentus nominativi manet in vocativo. Alii scribunt εὐρύοπα. ε. 227. 237. 279.

Εὐρύοπα, accusat. casus ab εὐρύοψ, οπ, *latum habens*

oculi-

oculum, ab ὤψ. Th. ὄπλομαι, video. Φ. 514. 884.

Εὐρὺς, *latus*. Εὐρείη, Ionicè pro Εὐρεία. Εὐρύ. Φ. 45. 480.

Εὐρυσθῆα, acc. pro Εὐρυσθέα, Poëtice; ab Εὐρυσθεύς, ῆος, ὁ, nomen viri, cujus robur longe lateque patet. α. 91.

Εὐρύστερνος, qui habet latum pectus. à στέρνον, ν, τὸ, *pectus*, &c. Εὐρὺς, εῖα, ὺ, *latus*, *a*, *um*. Φ. 117.

Εὐρυτίων, nomen viri. Εὐρυτίωνα, acc. Φ. 293.

Εὐρώεντα, *amplam*, ab Εὐρώεις, *squalidus*. ab Εὐρώς, ῶτος, ὁ, *caries*, *mucor*, ε. 152. Φ. 731. 739.

Εὐρώπη, nom. prop. Φ. 357.

Εὖς, ἑός, ὁ, *bonus*. ε. 50. α. 26.

Εὐστέφανος, *bene coronatus*, ex εὖ & στέφω, *corono*, f. ψω. ε. 298. α. 80. Φ. 978.

Εὐσφυρος, ὁ ἡ ἡ, cui est elegans pedum forma, à σφύρα, ας, ἡ, *malleus*, hinc σφυρὸν, οῦ, τὸ, *malleolus*. item *pes*, qui habet pulcros talos. α. 16. Φ. 254.

Εὐσσώτρα, *bene fabrefacti*. Epithet. ἁπλοΐης currus. α. 273. ὁ ἡ ἡ εὐσσωτος, vel εὔσωτος, benè instructus σώτροις. σῶτρον τὸ est lignum orbiculare rotæ radios in se continens. Th. σείω, *quatio*, *agito*.

Εὖτ' pro ὅτε sequente ἄν. ὅτ' ἄν, *postquam*, adv. temporis. ε. 179. 428. 596

Εὐτέρπη, nomen mul. & Musæ, ab εὖ *bene*, & τέρπω, *delecto*. Φ. 77.

Εὐτειχὴς, *bene perfaratus*, Poët. ἐὐτειχὴς. accipitur & pro Εὐρύτειχὴς, *lato ore hians*. Th. τέρεω, *perforo*, *terebro*, f. τρήσω. Φ. 863.

Εὐτροχάλῳ, dat. ab εὐτρόχαλος, bene currens, æquabilis, planus, à τροχαλὸς, *citus*, *velox*. Th. τρέχω, *curro*, f. θρέξω. p. δεδρόμηκα, a. 2 ἔδραμον, p. m. δέδρομα. ε. 597. 804.

Εὔτροχος, agilis. ab εὖ & τρέχω, *curro*. α. 463.

Εὔτυκτον, *bene fabricatam*. Th. τεύχω, *fabricor*. α. 136.

Εὔφρων, ονος, *hilaris*. Th. φρὴν, ενὸς, *mens*. ε. 773.

Εὐφρόνας, *noctes*, à nomin. ἡ Εὐφρόνη, *nox*. ὡς δὲ τὸ, Εὐφραίνεσθαι, *oblectari*. Th. φρὴν, *mens*. ε. 558.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, lætitia. Them. φρὴν, *mens*. Φ. 909.

Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, *precatio*. hinc & εὖχος, ους, τὸ, *honor*. Th. εὔχομαι, f. εὔξομαι, p. εὔγμαι. Φ. 419. 628.

Εὔχομαι, precor, εὔχεσθαι, præs. inf. hinc εὐχωλέων, Ion. pro εὐχωλῶν, ab εὐχωλὴ, idem quod εὐχὴ, precatio. Th. εὔχομαι, precor. α. 67. Φ. 463.

Εὐώνυμος, ε, *clara*, quæ bene audiebat. Th. ὄνομα, ατος, *nomen*. Φ. 409.

Εὐωχέων, convivans, lætus, præs. part. ab εὐωχέω. Th. εὐωχία, ἡ, *convivium*. ε. 475.

Ἐφ', pro ἐπὶ, præposit. *in*, *super*. ε. 161. α. 406. 458.

Ἔφατ', pro ἔφατο, *dixit*, 3. sing.

a. 2. med. ad formam, ἐστάμην, ἔστασο, ἔστατο. ε. 59. 210. α. 368.

Ε'φαινον, *ostendebant*, imperf. à φαίνω, f. φανῶ, p. πέφαγκα, a. 2. ἔφανον, a. 1. ἔφηνα, f. 2. pass. φανήσομαι. Θ. 689.

Ε'φασαν, dixerunt, pro ἔφησαν, Doricè 3. pl. a. 2. verbi φημὶ. Vide ἔφατ'. Θ. 19.

Ε'φεζόμενος, *insidens*, præs. part. ab ἕζομαι, *sedeo*, f. 2. ἑδέσομαι. ε. 581.

Ε'φέπεσθαι, *incolunt*, 3. person. plur. ab ἕπω, ἕπομαι, *sequor*. hinc ἐφέπεσθαι, præs. part. Θ. 366.

Ε'φερον, ες, ε, *ferebam*. Th. φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα. ε. 117. α. 342.

Ε'φέστασαν, *instabant*, 3. pl. imperf. act. ab ἐφίστημι pro ἐφίστημι, *insto, urgeo*. f. ἐπιστήσω, p. ἐφέστηκα, a. 2. ἐπέστην. α. 258.

Ε'φετμῆς, gen. ab ἐφετμὴ, *præceptum*. ab ἐφίημι, *immitto*. Th. ἵω, *mitto*. ε. 296.

Ε'φήρμοσε, *adaptavit*, a. 1. ind. ab ἐφαρμόζω. Th. ἄρω, *apto*. ε. 76.

Ε'φιεσαν, *immittebant*, 3. pl. imperf. ab ἵημι. Th. ἵω, *mitto*. α. 307.

Ε'φίμερος, ε, ὁ, *amabilis*, ab ἵμερος, *desiderium*. Th. ἱμείρω, *desidero*. α. 15. Θ. 132.

Ε'φορεις, ferebas, imperf. à φορέω, *fero*. Th. φέρω. Differunt propriè, φέρω, *fero*, & φορέω, *gesto*. ε. 38.

Ε'φόρεον, ferebant, imperf. Doricè pro ἐφόρουν, à φορέω. Th. φέρω. α. 293.

Ε'φορμήσασθαι, aggredi, a. 1. m. inf. ab ὁρμάω, *impetu feror*. hinc ἐφορμηθῆναι, a. 1. inf. Th. ὁρμὴ, impetus. α. 127.

Ε'φρασσάτην, *cogitavit*, a. 1. m. ind. ἐφραδάτην, 3. dual. a. 1. ἀθ. à φράζω, *eloquor, cogito, consulto*, f. σω. ε. 85. Θ. 892.

Ε'χ', *contine*, pro ἔχε, præs. imperat. ab ἔχω, *teneo, habeo*. f. ἕξω. α. 95. 159.

Ε'χάρασσον, *infrendebant*, 3. pl. imperf. à χαράσσω, ξω, *sculpo*. α. 235.

Ε'χασκε, pro εἶχε, imperf. Poëticum ab ἔχω. Θ. 533.

Ε'χέτλη, ης, ἡ, *stiva*, ἀπὸ τοῦ ἔχεσθαι, quia manu tenetur. ε. 465.

Ε'χέφρονες, pl. ab ἐχέφρων, ονος, ὁ, *cordatus*. Th. φρὴν, *mens*, & ἔχω, *habeo*. Θ. 88.

Ε'χθαίρῃ, *oderit*, præs. sub. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*. ε. 298.

Ε'χθρὸς, *hostis*, ab ἔχθος, εος, τὸ *odium*. ε. 340. Θ. 766.

Ε'χιδνα, *vipera*, in masc. ἔχις, εως. & Ε'χίδνα, nomen mul. Θ. 297. 304.

Ε'χόλωσε, ad iram commovit. a. 1. ind. act. à χολόω. Th. χολὴ, *bilis*. Θ. 568.

Ε'χω, *habeo*, possum, habito. Imperf. εἶχον, & Ion. vel Poëtice ἔχον, f. ἕξω & σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, a. 2. sub. σχῶ. Præs. inf. ἔχειν, & Ion. ἐχέμεν. ε. 146. 205. 455. Θ. 75.

Ε'ὦ, *suo*. dat. ab ἑὸς, ἡ, ὸν, suus, a, um. α. 385. Θ. 464.

Ε'ὼν pro ὤν, *ens*. Ionica prosthesis,

sis, ab εἰμὶ, sum. s. 512. a. 73.

Ἑωσφόρον, *luciferum*, ab ἕως, ω, ἡ, 4. simpl. *aurora*, & φέρω, *affero*. *phosphorus* hinc dicitur. Th. est, ἠώς, οῦ, ἅς, ἡ, *aurora*, q. d. aurea aura. Θ. 381.

Ζ.

Ζαθέοιο, gen. Poëtice pro ζαθέου, à ζάθεος, *valde divinus, admirandus*. ζα particula in compositione intendit significationem. Th. θεὸς, deus. Θ. 6. 23. 192. 253.

Ζαμώσῃς, a. 1. Ion. *vires intendit*. à ζαμώω, quod est à ζαμώς, ώος, *vehemens*. & hoc ex ζα & μόρος, ος, τὸ, *robur*. Θ. 928.

Ζείδωρος, *fertilis*, pro ζήδωρος, *ubertim proferens ad vitam sustentandam*. ex ζη, quod ex ζῆν, & δῶρον, *munus*. s. 117. 171.

Ζδυξώ, οῦς, ἡ, nomen proprium mul. q. d. *conjugans*, à ζδύγνυμι, *jungo*. Θ. 352.

Ζδύς, Iupiter, gen. Διὸς, Διΐ, Δία, vocat. Ζεῦ. Dicitur & Ζλὺ, Ζλυὸς, Ζλυὶ, Ζλῦα, & Dor. Ζὰν, Ζανὸς, &c. s. 8. 47. Θ. 47.

Ζεφύροιο, Gen. Poët. pro ζεφύρου, ζέφυρος, ex ζέω, *caleo*, & φέρω, fero. Est ventus humidus & calidus, qui facit ut plantæ germinent. Θ. 379. 870.

Ζηλοῖ, 3. sing. præs. à ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος, *livor, invidia*. s. 23.

Ζλυὸς, genit. à Ζλύ. Vide Ζδύς, Iupiter. s. 86. 243, 251.

Ζητεύῃς, *quæras*, præs. sub. Poëtice pro ζητέω dicitur ζητεύω. s. 398.

Ζόφος, ου, ὁ, *caligo*, inde ζοφοειῶ, gen. Ion. à ζοφερὸς, ὰ, ὸν, *caliginosus*. a. 227. Θ. 814.

Ζυγὸς, *jugum*, in plurali numero, ζυγα. Th. ζδυγνύω, f. ζδύξω, *jungo*. s. 579. 813.

Ζῶε, *vivebat*, 3. sing. imperf. à ζώω Poëtice pro ζάω, ζῶ. ζώεσκον, imperf. Poëtice, pro ἔζων. s. 90. Θ. 606.

Ζώῃ, vivat. (differt à ζωῇ vitæ.) 3. sing. præs. subj. Vide in Ζῶε, s. 302.

Ζώῃσι, dat. pl. pro ζώαις, Ionic. ἰῶτα in fine est paragoge Ionica. à ζώνη, ἡ, *zona*. Them. ζωννύω, f. ζώσω, *cingo*. a. 233.

Ζωὸς, ζωὴ, ζωὸν, *vivus*, a, um. ζωῇσιν pro ζωαῖσιν, Ion. dat. pl. Th. ζάω, vivo. a. 157. 194. 244.

Ζῶσε, a. 1. Ion. *cinxit*, pro ἔζωσε, à ζώννυμι, *cingo*. ζώσαντο, *cinxerunt se*, 3. pl. a. 1. med. pro ἐζώσαντο. s. 72. 343. Θ. 573.

Η.

Η Art. præpos. ut, ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. s. 13. 14. 220. &c.

Ἡ art. postp. ut ὃς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod. s. 277. a. 4. Θ. 262.

Ἧι, *cui, quatenus*. s. 136. a. 85. Θ. 430.

Ἦ, sequente μὲν, *profecto, tamen*, adverb. a. 103.

Ἦ, *erat*, 3. imperf. ab εἰμὶ, sum.

α. 11. 101.

Ἠκ', *dixit*, & ἤ pro φῆ, φῇ pro ἔφη, duplex aphæresis. a. 2. ind. à φημὶ, dico.

Ἦ, *aut*. ε. 173. ϑ. 6. 35.

Ἥβη, ἡ, *pubes*. ab Hebr. *Ebh. virorum*. quod flos est in arbore revirescente, id pubes in homine. est & Ἥβη, Dea pubertatis. ε. 131. ϑ. 17. 950.

Ἡβήσειε, *annos pubertatis attigisset*, 3. sing. a. 1. Æol. opt. ab ἡβάω, ῶ, & Poëtice, ἡβάω. Th. ἥβη, ης, ἡ, *pubes*. ε. 131.

Ἡβώῃ, 3. sing. præs. act. opt. Attice, communiter ἡβάοιμι, ῶμι, Attice, ἡβάω, ης, η, ab ἡβάω, f. ήσω, *pubesco*. ε. 696.

Ἠγάγετο, *duxit*, (3. sing. a. 2. med. pro ἤγετο, est, ἠγάγετο per Atticam reduplicationem) ἠγάγετ', pro ἠγάγετο, *duxit*, verb. ἄγω, *duco*, f. ἄξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα, a. 2. ἤγαγον, & Att. ἠγαγόν. ϑ. 266. 901.

Ἠγαθέη, *divina*, ἠγάθεος, q. d. ἄγαν ϑεῖος. Th. ϑεὸς, *deus*. ϑ. 499.

Ἦγε, a. 2. act. ind. *abduxit*. Attice, ἤγαγε, ab ἄγω, f. ἄξω. ϑ. 994.

Ἡγεμονεύω, præs. ind. *præeo, sum dux*. Th. ἡγέομαι, f. ἡγήσομαι, *duco*. ϑ. 387.

Ἠγερέθοντο, *congregabantur*, 3. pl. imperf. pass. indic. ab ἀγερέθομαι, Poëtice, pro ἀγείρομαι, *congregor*, hinc imperf. ἠγειρόμην. α. 475. Th. ἀγείρω, congrego, f. ερῶ, p. ἠγερκα. α. 184. 473. 475.

Ἠγῇτ', 3. sing. præs. med. subj. pro ἠγῆται, *præveniat*. (pro φθάνῃ.) si precibus te antevertat. præt. pass. ἤγημαι. ε. 710.

Ἠγνοίησε, *ignoravit*, a. 1. act. ab ἀγνοέω, Poëtice ἀγνοιέω, ex α, & νόος, νοῦς, *mens*. ϑ. 551.

Ἤγοντ', pro ἤγοντο, *ducebant*, (3. sing. imperf. med.) ab ἄγω. Vide ἠγάγετο. α. 274.

Ἠδὲ, &. ε. 22. tum ἠδ', pro ἠδὲ. ε. 316. 381.

Ἡδεῖα, f. g. ab ἡδὺς, *suavis*, neut. ἡδύ. Comp. ἡδίων, Superl. ἥδιστος. ϑ. 40.

Ἤδη, adverb. *nuper, tum*. ε. 37. α. 172. At ἤδη *novit*, pro ἤδει.

Ἡδυέπεια, *suaviloquæ*, ab ἡδὺ, *suave*, & ἔπω, *dico*. ϑ. 965.

Ἦε, *aut*, pro ἤ. ε. 207. α. 345.

Ἠέλιος, *sol*, Poëtice, pro ἥλιος, Hebr. *El*, *splendor*, Græc. ἕλη, German. hell. ἠελίοιο, Ion. pro ἡελίου. ε. 154. 524.

Ἦεν, *erat*, scil. *licitum*, pro ἦν, ἦς, ἦ, Poëtice, ἦα, ἦας, ἦε, ab εἰμὶ, sum. α. 15. 22.

Ἠέρι, dat. pro ἀέρι, *aëre, caligine*, in masc. genere *aër*, sed in f. g. *caligo*. Th. ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, aër. ε. 124. ϑ. 9.

Ἠερόεσσαν, *obscuro*, ab ἠερόεις, όεντος, ὁ ἠ ή, *obscurus*, ab ἠήρ, ἠέρος, pro ἀὴρ, apud Poëtas, pro caligine & tenebris, & εἶδος, *forma*. Th. εἴδω, *video*. ϑ. 252.

Ἠερόεις, *tenebrosus*, ἠερόεντος, ab ἠήρ, pro ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, *aër* ϑ. 119. 294. 807.

Ἤθεια, *mores*, acc. pl. ut & ἤθεα, *domicilia*. ἤθεσι, *habitaculis*

ε. 166. 523. Ϡ. 66.

Η᾽θεῖ⊙, *patruus*, ἠθεῖ᾽, vocat. pro ἠθεῖς, ἀ ϑεῖ⊙, *patruus*. Th. ϑεὸς, *Deus*. α. 103.

Η᾽θ⊙, ε⊙, τὸ, *mores*, ἐπίκλοπον ἦθ⊙, *furaces mores*. ε. 67.

Η᾽ϑελον, *volebant*, imperf. ab ἐϑέλω, *volo*. ϑέλω, idem. f. ϑελήσω. p. τεϑέληκα. ε. 135.

Η᾽ϊόνη, nomen mul. Ϡ. 255.

Η᾽ισαν, *incedebant*, 3. pl. pluſq. ab ἤειν. Alii volunt eſſe 3. pl. imperf. pro ᾽ίσαν, quia η initio aliquando abundat. Sunt qui volunt eſſe 3. perſon. pl. aor. 1. inuſitat. εἶσαν, & Poët. ἧισαν. Th. εἶμι, *eo*. α. 170.

Η᾽κε, *immiſit*, 3. ſing. a. 1. act. ab ἵημι, *mitto*. α. 343. Ϡ. 669.

Η᾽λασα, *percuſſi*, a. 1. act. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω, a. 1. ἤλασ᾽, pro ἤλασε, *vulneravit*, p. ἤλακα. α. 363. 419. Ϡ. 291.

Η᾽λέκτρη, nomen mul. Ϡ. 266.

Η᾽λεκτρυώνη, nomen mul. α. 86.

Η᾽λεκτρύων, nomen viri. α. 3. 82.

Η᾽λεκτ⊙, ε, ἡ, & ἤλεκτρον, ε, τὸ, electrum, à λέκτρον, lectus. Th. λέχομαι, cubo. α. 142.

Η᾽λήλατο, 3. pl. imperf. paſſ. ab ἄλημι, *erro*, *vagor*. Attica reduplicatione, pro ἤλαντο. Th. ἀλάομαι, ὦμαι, vagor. Alii volunt eſſe pl. perf. paſſ. per Atticam reduplicationem ab ἐλαύνω, f. άσω, in pl. perf. ἐλήλαμεν, σι, τι, & cum augmento temporali in pl. ἠλήλατο, *diſcurrebant*. α. 143.

Η᾽λϑε, *venit*. a. 2. Vide ἦλυϑεν. ε. 633. α. 81. Ϡ. 404.

Η᾽λιβάτοιο, gen. Ion. ab ἠλίβατ⊙, τε, ὁ, ἡ, tam altus locus, ut Soli uni ſit pervius, ab ἥλι⊙, *ſol*, Æol. ἄελι⊙, & βαίνω, *eo*. Ϡ. 422. 483.

Η᾽λιτεν, *peccavit*, a. 2. act. ab ἁλιτέω, vel ἀλείτω. ἤλιτον, ες, ε. α. 80.

Η᾽λυθόμεν, *venimus*, præt. med. ab ἔρχομαι. Vide ἦλυθεν. Ϡ. 660.

Η᾽λυθεν, *venit*. a. 2. & per ſyncopen ἦλθεν, ab ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, p. m. ἤλυθα, a. 2. m. ἠλθόμην. α. 2. 435.

Η᾽μαθίων, ων⊙, nomen regis. Ϡ. 985.

Η᾽μαθόεντ⊙, *arenoſo*, genit. ab ἠμαθόεις; Ion. pro ἀμαθόεις, εντ⊙. Idem quod ψαμαθώδης, arenoſus. Th. ψάμμ⊙, ε, ἡ, *arena*. α. 360.

Η᾽μαρ, *dies*, gen. ἤματ⊙, ἤματι. hinc ἠμάτι⊙, *diurnus*. Th. ἡμέρα, ας, ἡ, *dies*. ε. 174. 417. 776. Ϡ. 597.

Η᾽μελλε, imperf. augmentum Atticum. ſic ἠβουλήθην, pro ἐβουλήθην. à μέλλω, futurus ſum, f. μελλήσομαι. Ϡ. 478. 888.

Η᾽μὲν, &, ſequente plerumque, ἠδὲ, &. ε. 337.

Η᾽μενον, part. præſ. ab ἧμαι, *ſedeo*. ε. 478. 499.

Η᾽μέρη, Ionic. pro ἡμέρα, dies. ε. 102. 820. 823.

Η᾽μερόκοιτ⊙, ε, qui tota die dormit, epitheton furis, ab ἡμέρα, *dies*, & κοίτη, ης, ἡ, *lectus*. ε. 603.

Η᾽μέτερον, *noſtrum*, ἡμετέρε. ἡμετέρῃσι, dat. pl. Ion. Th. ἐγὼ, *ego*. ε. 296. α. 367.

Η᾽μεν-

Ἤμησε, a. 1. ind. act. ab ἀμάω, *meto*, f. ήσω, p. ἤμηκα. hic per tmesin, pro ἀπήμησε. ϑ. 181.

Ἡμίθεοι, *semidei*, ab ἥμισυς, εος, *dimidius*, & θεὸς, *Deus*. ε. 159.

Ἡμιόνων, gen. pl. ἡμιόνοισι, dat. pl. ab ἡμίονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mulus*, q. d. semiasinus, ab ἥμισυς, dimidius, & ὄνος, ου, *asinus*. ε. 46. 605.

Ἥμισυ, *dimidium*, in mascul. ἥμισυς, in f. ἡμίσεια. ε. 40. ϑ. 299.

Ἦμος, *quando*, adverb. ε. 418.

Ἤμων, *metebant*, 3. pl. imperf. act ab ἀμάω, *meto*, f. ήσω. α. 288.

Ἦν, *erat*, 3. pers. imperf. ab εἰμὶ, sum. ε. 149. α. 178.

Ἣν, quam. acc. ab ὅς, ἥ, ὅ. α. 93. 408. ϑ. 409.

Ἢν, *si*, pro ἐὰν: ἐὰν vero per aphæresin, pro ἐὰν. ε. 399.

Ἡνία, ας, ἡ, *habena*. α. 95.

Ἡνιόχη, nomen mul. *agitatrix*. α. 83. ἡνίοχος. α. 323.

Ἡνίοχος, ου, auriga, q. d. τὼ ἡνίαν ἔχων, qui manu habenas tenet, equosque quo libet inflectit. α. 323.

Ἡνορέης, *fortitudinis*, gen. ab ἡνορέη, idem quod ἀνδρεία. Th. ἀνὴρ, *vir*. ϑ. 516.

Ἥνπερ, *quam*, acc. ab ἥπερ, ὅσπερ, ὅπερ, gen. ἧσπερ, οὗπερ. ε. 761.

Ἤνωγε, *jussit*, imperf. vel præt. med. ab ἀνώγω, *jubeo*, ἤνωξ', pro ἤνωξε, *jussit*, a. 1. act. fut. ἀνώξω. ε. 68. α. 479.

Ἠὼς, gen. ab ἠὼς, *aurora*. Vide in ἠὼς. ε. 722. 819.

Ἧπαρ, ατος, τὸ, *jecur*. ϑ. 523.

Ἤπειρος ἠπείρου, pro ου, ἡ, *Epirus*, terra continens. ε. 622. ϑ. 189.

Ἤπειτα, Poetice, pro ἔπειτα, *deinde*, ex ἐπὶ, & εἶπε, *postea*. ε. 290. ϑ. 405.

Ἠπεροπεύσας, part. a. 1. act. *qui decepit*. ab ἠπεροπεύω, *decipio*, q. d. ἀπείρων ὀπὶ, infinitis vocibus. impostores sunt verbosi. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox. ε. 55.

Ἤπιος, ου, *placidus*. ε. 785. ϑ. 235.

Ἤπυε, *profecto*. α. 92.

Ἤπυον, imperf. *clamabant*. Th. ἀπύω, f. ύσω, *sono*. α. 316.

Ἡρακλείης, ῆος, ῆι, *Hercules*, propter carminis dimensionem legendum est hîc, τὸ ἡρακλῆι, tanquam ἡρακλεῖ. hinc ἡρακληείη, *Herculea*. Them. κλείω, *celebro*. α. 74. 115. 448. ϑ. 318. 332.

Ἤρειπον, imperf. *proscindebant*, ab ἐρείκω, *scindo*, f. ξω. α. 287.

Ἠρείσατο, *sustinuit se*, a. 1. med. ab ἐρείδω, f. ίσω, *fulcio*. α. 362.

Ἤρυον, pro ἤρευον, Dorice, *venabantur*, à ϑηρόω, *venor*. Th. ϑήρ. Alii scribunt, ἤρευον, imperf. Doric. esse, pro ἤρων, ab αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ἤρηκα, imperf. ἤρεον, ἤρων, a. 2. εἷλον. α. 302.

Ἤρη, *Juno*, pro ἥρα, Ionice. ἤρη vero videtur per metathesin dici, pro ἀήρ. ϑ. 314.

Ἠριγένεια, *mane genita*, proprie *vere nata*. Metaph. ver ad annum se habet, sicut matutinum tempus ad diem. ϑ. 381.

ε. 166.
Ἠθεῖος,
ἠθεῖς, à
Deus.
Ἦθος, εος
ἤθος, f
Ἤθελον, v
λω, vol
σω. p. τ
Ἤϊον, non
Ἤϊσαν, im
ab ἤειν.
imperf.
aliquan
volunt
inusitat.
Th. εἶμι.
Ἧκε, immis
ἵημι, mit
Ἤλασα, per
νω, f. ἐλ
ἤλασε, vu
α. 363. 41
Ἠλέκτρη, n
Ἠλεκτρυών
Ἠλεκτρύων,
Ἤλεκτρος, s
electrum,
Th. λέχθμ
Ἠλήλατο, 3.
ἄλημι, er
duplicatio
ἀλάομαι,
volunt es
Atticam r
ἐλαύνω, f. ἀ
λάμπω, σω, τ
to tempor
discurreba
Ἦλθε, venit. a
ε. 633. α. 81

Ἠχέτα, pro ἠχήτα, vocativus, ab ἠχήτης, ου, ὁ, *canorus*. Th. ἦχος, ου, ὁ, *ſonus*, unde ἠχὴ, *fragor*. ε. 580. α. 438.

Ἠχήεις, εντος, ὁ, *ſonorus*, ab ἦχος, *ſonus*. Θ. 767.

Ἤχθηρε, a. 1. act. ab ἐχθαίρω, *odio proſequor*. f. ρῶ, p. ἤχθαρκα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*. Θ. 138.

Ἤχθοντο, 3. p. imperf. ab ἄχθομαι, *ſuccenſeo*. f. ἐσομαι, vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus. Θ. 155.

Ἠχὼ, όος, οῦς, ἡ, ſonus reciprocus, *Echo*, ab ἦχος, *ſonus*. α. 279. 348.

Ἠὼς, όος, οῦς, ἡ, *aurora*, acc. ἠόα, ἠῶ, ἐπ' ἠῶ, circa auroram, & ἠώ θ', *auroramque*, pro ἠώ τε. vel ἠῶ τε. ε. 548. Θ. 18. 372. ἠοῖος, *matutinus*. ε. 546.

Θ.

Θ', pro τε, &. ε. 554. α. 109.

Θαλαμήια δοῦρα, ligna thalamo vel ædibus ſtruendis apta. Th. θάλαμος, ου, ὁ, *thalamus*. ε. 805.

Θαλίη, nomen mul. (pro Θαλία, ας, ἡ, Ionic.) à θάλλω, vireo. Θ. 245.

Θαλίαι, convivia, θαλίῃσι, dat. pl. Ion. Them. θάλλω, vireo. α. 115. 229. Θ. 65.

Θάλασσα, ης, ἡ, mare. ε. 163.

Θέα, nomen Muſæ, ut Poëtæ canxerunt. ε. 740. Θ. 77.

Θαλερὸς, ἡ, ὸν, in flore exiſtens, θάλλω, f. λῶ, *floreo*, *vireo*. Θ. 138. 946. 999.

Θάλλουσιν, *florent*, præſ. ind. à θάλλω, f. αλῶ, *vireo*, *floreo*. ε. 234. θάλλοντα, *florentem*. ε. 171.

Θαλφθεὶς, *caleſactus*, a. 1. part. paſſ. à θάλπω. f. ψω. Θ. 864.

Θαμὰ, *frequenter*, *crebro*, adv. ε. 360.

Θάνατος, ου, & θανάτοιο, Ion. *mors*. Th. θνήσκω, f. θανοῦμαι, *morior*. ε. 153. 354.

Θανεῖν, *mori*, a. 2. inf. θάνοιο. a. 2. opt. med. à θνήσκω, *morior*. f. 2. θανοῦμαι. f. 1. med. θνήξομαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον. p. m. τέθναα. ε. 173. 376.

Θάπτεν, *ſepelivit*, imperf. Ion. verbi θάπτω, *ſepelio*, f. ψω, p. τέταφα, aor. 2. ἔταφον, præt. med. τέθαπται. α. 472.

Θάρσος, εος, τὸ, animi præſentia, (*fiducia*) θράσος, *audacia*. Hinc θαρσήσας, a. 1. part. verb. θαρσέω, *fiduciam habeo*. ε. 317. Θ. 168.

Θαρσύνω, f. υνῶ, fiduciam affero. θαρσύνασ', pro θαρσύναντα, præſ. part. Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 326. Θ. 163.

Θάσσον, *celerius*, comparat. pro τάχιον, ex ταχὺς, *celer*. α. 95.

Θαῦμα, τὸ, *res mira*, θαῦμα ἰδέσθαι, mirum viſu. Th. θαυμάζω. f. σω, *miror*. α. 140. 224. Θ. 834.

Θαύμαντος, gen. à θαῦμας, αντος, ὁ, nomen viri. Θ. 237. 265.

Θεὰ, ᾶς, Dea. θεᾶν, gen. Dor. pl. num. & θεάων, Æolicè. α. 338. Θ. 41. 103.

Θέε, imperf. pro ἔθεε, *ferebatur*, à θέω, *curro*, f. θεύσομαι.

ε. 166. 523. ϑ. 66.

Η'θεῖΘ-, *patruus*, ἠθεῖ", vocat pro ἠθεῖς, à ϑεῖΘ-, *patruus*. Th. ϑεὸς, *Deus*. α. 103.

Η"θΘ-, εΘ-, τὸ, *mores*, ἐπίκλοπον ἦθΘ-, *furaces mores*. ε. 67.

Η"ϑελον, *volebant*, imperf. ab ἐϑέλω, *volo*. ϑέλω, idem. f. ϑελήσω. p. τεϑέληκα. ε. 135.

Η"ϊονη, nomen mul. ϑ. 255.

Η"ισαν, *incedebant*, 3. pl. pluſq. ab ἦειν. Alii volunt eſſe 3. pl. imperf. pro "ισαν, quia η initio aliquando abundat. Sunt qui volunt eſſe 3. perſon. pl. aor. 1. inuſitat. εἶσαν, & Poët. ἦισαν. Th. εἶμι, *eo*. α. 170.

Η"κε, *immiſit*, 3. ſing. a. 1. act. ab ἵημι, *mitto*. α. 343. ϑ. 669.

Η"λασα, *percuſſi*, a. 1. act. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω, a. 1. ἤλασ", pro ἤλασε, *vulneravit*, p. ἤλακα. α. 363. 419. ϑ. 291.

Η'λέκτρη, nomen mul. ϑ. 266.

Η'λεκτρυώνη, nomen mul. α. 86.

Η'λεκτρύων, nomen viri. α. 3. 82.

Η"λεκτρΘ-, υ, ἡ, & ἤλεκτρον, υ, τὸ, electrum, à λέκτρον, lectus. Th. λέγομαι, cubo. α. 142.

Η'λήλατο, 3. pl. imperf. paſſ. ab ἄλημι, *erro*, *vagor*. Attica reduplicatione, pro ἤλαντο. Th. ἀλάομαι, ὦμαι, vagor. Alii volunt eſſe pl. perf. paſſ. per Atticam reduplicationem ab ἐλαύνω, f. άσω, in pl. perf. ἐληλάμεν, σι, το, & cum augmento temporali in pl. ἠλήλατο, *diſcurrebant*. α. 143.

Η"λϑε, *venit*. a. 2. Vide ἦλυϑεν. ε. 633. α. 81. ϑ. 404.

Η'λιβάτοιο, gen. Ion. ab ἠλίβατΘ-, τυ, ὁ, ἡ, tam altus locus, ut Soli uni ſit pervius, ab ἦλιΘ-, *ſol*, Æol. ἤλιΘ-, & βαίνω, *eo*. ϑ. 422. 483.

Η"λιτεν, *peccavit*, a. 2. act. ab ἁλιτέω, vel ἁλείτω. ἤλιτον, ες, ε. α. 80.

Η'λυϑόμεν, *venimus*, præt. med. ab ἔρχομαι. Vide ἦλυϑεν. ϑ. 660.

Η"λυϑεν, *venit*. a. 2. & per ſyncopen ἦλϑεν, ab ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, p. m. ἤλυϑα, a. 2. m. ἠλϑόμην. α. 2. 435.

Η'μαθίων, ωνΘ-, nomen regis. ϑ. 985.

Η'μαθόεντΘ-, *arenoſo*, genit. ab ἠμαθόεις, Ion. pro ἀμαθόεις, εντΘ-. Idem quod ψαμαθώδης, arenoſus. Th. ψάμμΘ-, υ, ἡ, *arena*. α. 360.

Η"μαρ, *dies*, gen. ἤματΘ-, ἤματι. hinc ἡμάπιΘ-, *diurnus*. Th. ἡμέρα, ας, ἡ, *dies*. ε. 174. 417. 776. ϑ. 597.

Η"μελλε, imperf. augmentum Atticum. ſic ἠβουλήθην, pro ἐβουλήθην. à μέλλω, futurus ſum, f. μελλήσομαι. ϑ. 478. 888.

Η'μὲν, &, ſequente plerumque, ἠδὲ, &. ε. 337.

Η"μενον, part. præſ. ab ἧμαι, *ſedeo*. ε. 478. 499.

Η'μέρη, Ionic. pro ἡμέρα, dies. ε. 102. 820. 823.

Η'μερόκοιτΘ-, υ, qui tota die dormit, epitheton furis, ab ἡμέρα, *dies*, & κοίτη, ης, ἡ, *lectus*. ε. 603.

Η'μέτερον, *noſtrum*, ἡμετέρυ. ἡμετέρῃσι, dat. pl. Ion. Th. ἐγὼ, *ego*. ε. 296. α. 367.

Η"μη-

Ἤμησε, a. 1. ind. act. ab ἀμάω, *meto*, f. ήσω, p. ἤμηκα. hic per tmesin, pro ἀπήμησε. ϑ. 181.

Ἡμίθεοι, *semidei*, ab ἥμισυς, ος, *dimidius*, & θεὸς, *Deus*. ε. 159.

Ἡμιόνων, gen. pl. ἡμιόνοισι, dat. pl. ab ἡμίονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mulus*, q. d. semiasinus, ab ἥμισυς, dimidius, & ὄνος, ου, *asinus*. ε. 46. 605.

Ἥμισυ, *dimidium*, in mascul. ἥμισυς, in f. ἡμίσεια. ε. 40. ϑ. 299.

Ἦμος, *quando*, adverb. ε. 418.

Ἤμων, *metebant*, 3. pl. imperf. act ab ἀμάω, *meto*, f. ήσω. α. 288.

Ἦν, *erat*, 3. pers. imperf. ab εἰμὶ, sum. ε. 149. α. 178.

Ἣν, quam. acc. ab ὅς, ἥ, ὅ. α. 93. 408. ϑ. 409.

Ἢν, *si*, pro ἐὰν: ἂν vero per aphæresin, pro ἐὰν. ε. 399.

Ἡνία, ας, ἡ, *habena*. α. 95.

Ἡνιόχη. nomen mul. *agitatrix*. α. 83. ἡνίοχος. α. 323.

Ἡνίοχος, ου, auriga, q. d. τὸν ἡνίαν ἔχων, qui manu habenas tenet, equosque quo libet inflectit. α. 323.

Ἡνορέης, *fortitudinis*, gen. ab ἡνορέη, idem quod ἀνδρεία. Th. ἀνὴρ, *vir*. ϑ. 516.

Ἥνπερ, *quam*, acc. ab ἥπερ, ὅσις, ὅπερ, gen. ἧσπερος, ἧπερος. ε. 761.

Ἤνωγε, *jussit*, imperf. vel præt. med. ab ἀνώγω, *jubeo*, ἤνωξ', pro ἤνωξε, *jussit*, a. 1. act. fut. ἀνώξω. ε. 68. α. 479.

Ἠὼς, gen. ab ἠώς, *aurora*. Vide in ἠὼς. ε. 722. 819.

Ἦπαρ, ατος, τὸ, *jecur*. ϑ. 523.

Ἤπειρος ἠπείροιο, pro ου, ἡ, *Epirus*, terra continens. ε. 622. ϑ. 189.

Ἤπεῖθα, Poëtice, pro ἔπειθα, *deinde*, ex ἐπὶ, & εἶτα, *postea*. ε. 290. ϑ. 405.

Ἠπροπεύοντας, part. a. 1. act. *qui decepit*. ab ἠπροπεύω, *decipio*, q. d. ἀπείρων ὀπὶ, infinitis vocibus. impostores sunt verbosi. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox. ε. 55.

Ἤπιος, α, ον, *placidus*. ε. 785. ϑ. 235.

Ἤπυε, *profecto*. α. 92.

Ἤπυον, imperf. *clamabant*. Th. ἀπύω, f. ύσω, *sono*. α. 316.

Ἡρακλείης, ῆος, ῆι, *Hercules*, propter carminis dimensionem legendum est hîc, τὸ ἡρακλῆι, tanquam ἡρακλεῖ. hinc ἡρακληείη, *Herculea*. Them. κλείω, *celebro*. α. 74. 115. 448. ϑ. 318. 332.

Ἤρειπον, imperf. *proscindebant*, ab ἐρείπω, *scindo*, f. ψω. α. 287.

Ἠρείσατο, *sustinuit se*, a. 1. med. ab ἐρείδω, f. είσω, *fulcio*. α. 362.

Ἤρων, pro ἠρεύων, Dorice, *venabantur*, à ϑηρεύω, *venor*. Th. ϑήρ. Alii scribunt, ἤρευον, imperf. Doric. esse, pro ἤρων, ab αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ἤρηκα, imperf. ἤρεον, ἤρων, a. 2. εἷλον. α. 302.

Ἤρη, *Juno*, pro ἥρα, Ionice. ἤρως vero videtur per metathesin dici, pro ἀὴρ. ϑ. 314.

Ἠεληνία, *mane genita*, proprie *vere nata*. Metaph. ver ad annum se habet, sicut matutinum tempus ad diem. ϑ. 381.

Η᾽ελδανὸς, nomen fluvii. ϑ. 338.
Η᾽ερισεν, *contendit*, a. 1. act. ab ἐρίζω, *rixor*, f. ίσω. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *contentio*. ϑ. 928.
Η᾽ερπε, a. 2. ind. *cecidit*. Them. ἐρείπω, f. ψω, *everto*. α. 421.
Η᾽ρπασεν, *rapuit*, a. 1. ind. ab ἁρπάζω, *rapio*, f. σω, & Dor ξω, p. ἥρπακα, a. 2. pass. ἡρπάγην, p. m. ἥρπαγα. ϑ. 914.
Η᾽ρυον, *hauriebant*, imperf. ab ἀρύω, f. ύσω. α. 301.
Η᾽γε, *ducebat*. imperf. ab ἄγω, f. ξω. α. 26.
Η᾽ρως, ωος, ὁ, heros. α. 37.
Η᾽ς, *suæ*, gen. ab ὅς, ἥ, ὅν, *suus*, *a*, *um*, ἧς ϖϑὸ μητρὸς, *à sua matre*. α. 18. 40.
Η᾽σαν, erant. 3. pl. imperf. ab εἰμὶ, sum. ε. 111. α. 20.
Η᾽σλω, pro ἦτλω, per pleonasmum σ, est, 2. dual. imperf. ab εἰμὶ, *sum*. α. 50.
Η᾽ϑα, *fuisti*. 2. sing. imperf. ab εἰμὶ. ϑα est paragoge Æolica. α. 119.
Η᾽ϑιον, imperf. *edebant*, ἤϑιεν, *comedebat*, ab ἐϑίω, *edo*, f. ίσω, p. ἤϑικα. Th. ἔϑω, edo. ε. 146.
Η᾽σοδον, nomen autoris, ex ἧσις, εως, ἡ, *delectatio*, & ὁδὸς, *via*, q. d. via delectationis. Facetus comes est in via pro vehiculo. ϑ. 22.
ᾗς, pro αἷς, *quibus*, Ionice, ab ἥ, quæ. ϑ. 904.
ᾗσιν, *suis*, pro αἷς, ab ὅς, ἥ, ὅν, *suus*. ε. 47.
ᾖσιν, *sint*. 3. sing. præs. subj. pro ᾖ. σιν, est Paragoge Poëtica. ab εἰμὶ, *sum*; sic Homerus ἰϑέλη-σιν, pro ἐϑέλῃ, ἰλιαδ. α. 408.
Η᾽σπάζοντο, 3. plur. imperf. ab ἀσπάζομαι, f. σομαι, *amplector*. α. 34.
Η᾽σσον, Attice, ἧττον, minus. ab ἥσσων, ονος, *minor*. à positivo μικρὸς, *parvus*, caret superl. ϑ. 426.
Η᾽στο, poëtice pro ἧτο, *sedebat*, 3. sing. imperf. ab ἧμαι, *sedeo*. α. 214.
Η᾽συχοι, *quieti*, ab ἥσυχος, quietus. ε. 119. ϑ. 763.
Η᾽τε, *hæque*. ἡ, est articul. præpos. accentum habet ob seq. dict. enclitican τε. sic & ἥτ, ε. 20. 316.
Η᾽τι, *verè*, *certè*, adv. α. 79.
Η᾽τις, *quæ*, ὅστις, ὅ, τι. Vide ὅτι τινα. ε. 404. 698.
Η᾽τοι, *sive*, *seu*, Th. ἤ, aut. ε. 165. α. 413. ϑ. 1004.
Η᾽τορ, τὸ, cor. ε. 358. α. 429.
Η᾽ὐκόμος, *pulchricoma*, genit. ηὐκόμου, & ηὐκόμοιο, poëtice ηὐκόμοιο, ex εὖ & κόμη, ης, ἡ, coma. ε. 164. ϑ. 625.
Η᾽ϝὼ, accus. ab ἠϝὺς, *bonus*. Th. ἐϝὺς, ἰος, ὁ, bonus. ϑ. 817.
Η᾽ὔξετο, 3. sing. imperf. pass. ab αὔξομαι, pro αὐξάνομαι, *augeo*, perf. ηὔξημαι, a. 1. pass. ηὐξήθην. f. 1. med. αὐξήσομαι. Th. ἀΐξω, *augeo*. ϑ. 493.
Η᾽φαιστος, ου, ὁ, *Vulcanus*, sic dicitur, ab ἅπτω, *accendo*, & ἀϊστόω, *destruo*, fabrorum metallicorum Deus. α. 319. 244.
Η᾽χεῖ, 3. person. præs. act. verb. ἠχέω, f. ήσω, *sono*. Th. ἦχος, ου, sonus. ϑ. 42.

Η᾽χέ-

Ἠχέτα, pro ἠχήτα, vocativus, ab ἠχήτης, ου, ὁ, *canorus*. Th. ἦχος, ου, ὁ, *ſonus*, unde ἠχὴ, *fragor*. ſ. 580. α. 438.

Ἠχήεις, εντος, ὁ, *ſonorus*, ab ἦχος, *ſonus*. ϑ. 767.

Ἤχθηρε, a. 1. act. ab ἐχθαίρω, *odio proſequor*. f. ρῶ, p. ἤχθαρκα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*. ϑ. 138.

Ἤχθοντο, 3. p. imperf. ab ἄχθομαι, *ſuccenſeo*. f. ἐσομαι, vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus*. ϑ. 155.

Ἠχώ, οῦς, ἡ, ſonus reciprocus, *Echo*, ab ἦχος, *ſonus*. α. 279. 348.

Ἠὼς, οῦς, ἡ, *aurora*, acc. ἠόα, ἠῶ, ἐπ' ἠῶ, circa auroram, & ἠώ θ', *auroramque*, pro ἠώ τε. vel ἠῶ τε. ε. 548. ϑ. 18. 372. ἠοῖος, *matutinus*. ε. 546.

Θ.

Θ', pro τε, &. ε. 554. α. 109. Θαλαμήια δοῦρα, ligna thalamo vel ædibus ſtruendis apta. Th. θάλαμος, ου, ὁ, *thalamus*. ε. 805.

Θαλίη, nomen mul. (pro Θαλία, ας, ἡ, Ionic.) à θάλλω, vireo. ϑ. 245.

Θαλίαι, convivia, θαλίῃσι, dat. pl. Ion. Them. θάλλω, vireo. ε. 115. 229. ϑ. 65.

Θάλασσα, ης, ἡ, mare. ε. 163.

Θάλεια, nomen Muſæ, ut Poëtæ finxerunt. ε. 740. ϑ. 77.

Θαλερὸς, ἡ, ὸν, in flore exiſtens, à θάλλω, f. λῶ, *floreo*, *vireo*. ϑ. 138. 946. 999.

Θάλλουσιν, *florent*, præſ. ind. à θάλλω, f. αλῶ, *vireo*, *floreo*. ε. 234. θάλλοντα, *florentem*. ε. 171.

Θαλφθεὶς, *caleſactus*, a. 1. part. paſſ. à θάλπω. f. ψω. ϑ. 864.

Θαμὰ, *frequenter*, *crebro*, adv. ε. 360.

Θάνατος, ου, & θανάτοιο, Ion. *mors*. Th. θνήσκω, f. θανοῦμαι, *morior*. ε. 153. 354.

Θανεῖν, *mori*, a. 2. inf. θάνοιο. a. 2. opt. med. à θνήσκω, *morior*. f. 2. θανοῦμαι. f. 1. med. θνήξομαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον. p. m. τέθναα. ε. 173. 376.

Θάπτεν, *ſepelivit*, imperf. Ion. verbi θάπτω, *ſepelio*, f. ψω, p. τέταφα, aor. 2. ἔταφον, præt. med. τέθαπται. α. 472.

Θάρσος, εος, τὸ, animi præſentia, (*fiducia*) θράσος, *audacia*. Hinc θαρσήσας, a. 1. part. verb. θαρσέω, *fiduciam habeo*. ε. 317. ϑ. 168.

Θαρσύνω, f. υνῶ, fiduciam affero. θαρσύνασ', pro θαρσύναντα, præſ. part. Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 326. ϑ. 163.

Θάσσον, *celerius*, comparat. pro ταχίων, ex ταχὺς, *celer*. α. 95.

Θαῦμα, τὸ, *res mira*, θαῦμα ἰδέσθαι, mirum viſu. Th. θαυμάζω. f. σω, *miror*. α. 140. 224. ϑ. 834.

Θαύμαντος, gen. à θαύμας, αντος, ὁ, nomen viri. ϑ. 237. 265.

Θεὰ, ᾶς, Dea. θεᾶν, gen. Dor. pl. num. & θεάων, Æolicè. α. 338. ϑ. 41. 103.

Θέε, imperf. pro ἔθεε, *ferebatur*, à θέω, *curro*, f. θεύσομαι.

μαι. α. 224.

Θεῖς, Ionicè pro θεαῖς, *Deabus*. Vide θεά. ε. 62.

Θειῶς, ῶν, ὁ, cum admiratione ſpectandus, à θείω, cum admiratione ſpecto. Th. θεάομαι, *ſpecto, contemplor*. f. ἀσομαι, Ionicè ήσομαι.

Θεῖ, *patrue*, voc. à θεῖος. α. 103.

Θεῖα, nomen mul. & θείλω, divinam, Ionicè pro θείαν, à θεῖος, α, ον, adject. Th. Θεὸς, Deus. θ. 32. 135. 371.

Θείη, 3. perſ. præſ. ſub. *ponat*. h. e. *faciat*, more Hebræorum, à θέω, *pono*, pro quo Poëtæ θείω, ſicut pro πνέω, πνείω. vel eſt aor. 2. Poët. pro θῆ, à τίθημι, pono, a. 2. ἔθλω. ε. 554.

Θεῖναι, a. 2. act. infinit. à τίθημι, *pono*, f. θήσω, a. 2. ἔθλω. ε. 813.

Θεῖος, *divinus*, gen. ου, vel Ion. θείοιο. α. 138.

Θέλουσα, *volens*, præſ. part. f. g. à θέλω, f. ήσω. θ. 446.

Θεμείθλοις, dat. plur. à θέμεθλον, idem quod θέμελον, *fundamentum*. θ. 816.

Θέμεν, *ponere*, Ionicè pro θεῖναι, a. 2. inf. à τίθημι, *pono*. ε. 61.

Θέμις, ιος, vel ιδος, ἡ, *jus*, acc. θέμιν. θεμιστῶν, gen. pl. pro θεμίτων, Ioniſmus enim ille non habet locum in Genitiv. declin. 5. ſimplicium, niſi dicamus θεμιστῶν, eſſe à θεμιστὴ, ῆς. θεμιστὸς, ἡ, ὸν, *legibus conſentaneus*. ε. 136. θ. 235. Eſt & θέμις, nomen Deæ. θ. 16.

Θεμιστοπόλου, nomen mul. quæ ſapit ex legibus. α. 356.

Θεμιστὼ, οῦς, ἡ, nomen mul. θ. 261.

Θεοειδὴς, forma Deum referens. ex θεὸς, & εἶδος, *forma*. Th. εἴδω, *video*. θ. 350.

Θεόδοτα, *divinitus data*, à δίδωμι, *do*. ε. 318.

Θεὸς, Deus, gen. θεοῦ, & θεῖο, Ion. α. 415. dat. pl. Ion. θεοῖσι, θεοῖσιν. ε. 334. α. 28. θεόφιν, adverb. *ex Deo*. θ. 871.

Θεραπεύειν, præſ. inf. act. à θεραπεύω, *famulor, ſervio*. f. εύσω. Th. θεράπων, οντος, ὁ, *miniſter*. ε. 134.

Θεράπων, οντος, ὁ, *miniſter, famulus*. θ. 100.

Θέρος, θέρεος, τὸ, *æſtas*. ε. 500. 501.

Θερμὸς, ὴ, ὸν ης ἡ, *calidus*. Th. θέρω, f. θερῶ, & Æol. θέρσω, *calefacio*. θ. 696.

Θέσθαι, a. 2. med. infinit. à τίθημι, pono. ε. 23. 430.

Θέσκελα, *divina*, per ſyncop. pro θεοείκελα, *Deo ſimilia*, ex θεὸς, & εἴκω, *ſimilis ſum*. α. 34.

Θεσπεσία, ἡ, *divina*. à θεσπέσιος, ὁ ης ἡ, *divinus*. Them. θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, *vaticinus*. α. 383.

Θέτις, nomen mul. θ. 244.

Θέτο, *fecit*, & θέτ', pro ἔθετο. ab ἐθέμελω. a. 2. med. verbi τίθημι, *pono*. θ. 886. 953.

Θεύντων, gen. pl. part. Alii θεόντων, à θέω, *curro*. At illi, à θεάω, *exhibeo me videndum*. α. 146.

Θήβη, ἡ, nomen urbis. Θήβης, &c. α. 49. 105. θ. 978.

Θηβαγενὴς, έος, ὁ, ex urbe Thebarum.

barum oriundus, à γείνομαι, nascor. Θ. 530

Θήγει, *acuit*, 3. pers. præs. ind. à θήγω, f. ξω, *acuo*. α. 388.

Θηητὸν, *mirandum*. à θηέομαι. Th. θεάομαι, ῶμαι, *spectio*. θηήσαντται, *suspicient*, f. 1. à θηέομαι. ε. 480. Θ. 31.

Θῆκεν, a. 1. ind. θήκατο, a. 1. med. verbi τίθημι, *pono*, f. θήσω, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθλω. α. 465.

Θῆλυς, εος, ὁ, vel ἡ, fœmineus. θήλειαι *fœminæ*. Θ. 667. θηλυτερέων, gen. Æolic. à θηλυτέρη, comparat. à Th. θῆλυς, εια, *fœmineus*. α. 4. 395.

Θησαυρὸς, οῦ, ὁ, *thesaurus*. ε. 717.

Θὴρ, ρὸς, ὁ, fera, in pl. θῆρες, dat. θηρσὶ. ε. 275. 510.

Θηρδυτῆς, pro θηρδυταῖς, dat. pl. Poët. à θηρδύτης, venator. θηρδυταὶ, in pl. à θηρδύω, *venor*. Th. θὴρ, *fera*. α. 303. 388.

Θησέα, acc. à θησεύς, nomen viri. α. 182.

Θῆτ', pro θῆτα, accus. sing. *servum*, à θὴς, θητὸς, ὁ, *servus*, θῆσσα, ης, ἡ, *ancilla*. ε. 600.

Θνῆσκον, *moriebantur*, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. verbi θνήσκω, *morior*. Vide in θανεῖν. ε. 116.

Θνητὸς, ὸν, ὁ, mortalis, θνητὴ, θνητοῖσι, à θνήσκω, morior. ε. 88. 103. α. 73.

Θόη, nomen propr. Θ. 354.

Θοίνη, ης, ἡ, *epulum*. hinc θοινάω, *epulor*. α. 114.

Θοὸς, ὸν, ὁ, *celer*. α. 97.

Θόρε, *desiliit*, a. 2. act. à θορέω, vel θόρω, *salio*. α. 392.

Θόρον, *desilierunt*, imperf. pro ἔθορον, à θόρω, *salio*. α. 370.

Θοῶς, adv. *celeriter*. Th. θοὸς, ὸν, ὁ, *celer*. α. 418.

Θρασεῖα, f. gen. à θρασὺς, *audax*. Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 263.

Θρασυκάρδιος, audaci præditus corde, à θρασὺς, audax, hoc à θάρσος, εος, fiducia, & καρδία, ας, ἡ, *cor*. α. 448.

Θρεπτήρια, educationis præmia. Th. τρέφω, f. θρέψω, *alo*. ε. 186.

Θρέφθη, a. 1. pass. Ion. à τρέφω, *alo*, f. ψω, p. φα. a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. hinc & θρέψασα, a. 1. part. θρέψε, pro ἔθρεψε, a. 1. Θ. 198. 314. 328.

Θρηίκιος, gen. à θρηίκιος, Thracius, à θρὴξ, ηκὸς, *Thrax*, nom. gentile. ε. 551.

Θρήκη, ης, ἡ, Thracia, nomen regionis. ε. 505.

Θυγάτης, ἡ, *filia*, acc. θυγατέρα, & θυγάτερα Poëtice, vocat. ὦ θύγατερ. α. 3. Θ. 265. 346.

Θῦε, *æstuabant*, imperf. Ion. à θύω, *macto*, & impetu feror. Θ. 848.

Θύελλα, ης, ἡ, *procella*. ε. 549. α. 345. Θ. 742.

Θύεσσι, *victimis*, dat. pl. Ion. à θύος, εος, τὸ, *victima*, à θύω, *immolo*. ε. 336.

Θυήεις, εντος, *redolens*, ὁ, à Th. θύω, f. ὑσω, *macto*. Θ. 558.

Θυμαλγέα, & θυμαλγέ', accus. à θυμαλγὴς, afferens dolorem in animo, ex θυμὸς, *animus*, & ἄλγος, εος, *dolor*. Θ. 629.

Θυμήνασαν, a. 1. part. f. g. pl. *succen-*

Ἐσμαράγησεν, *striduit*, a. 1. act. à σμαραγέω, *fragorem edo*. & ἐσμαραγίζειν, imperf. à σμαραγίζω. Th. σμαραγέω. Ϟ. 679. 693.

Ἑσπερίδες, Heſperides, ab ἕσπερος, ου, ὁ, *veſper*. *Heſperides*, h.e. Tzetze interprete, *veſpertinæ horæ*. quibus curæ ſunt poma, h.e. *quo tempore ſtellas in cælo videmus*, tanquam poma. Ϟ. 215. 275.

Ἕσπετο, poëtice pro εἵπετο, *ſequebatur*, imperf. paſſ. ab ἕπομαι, *ſequor*. poëtice pro ἕπομαι. ἕσπετε, pro ἕπετε, præſ. imperat. verb. ἕπω, *ſequor*. Ϟ. 114. 201.

Ἑσταμένη, a. 1. m. part. f. g. ἠέρα ἑσταμένη, *aëre involuta*. pro ἐσταμένη. τὸ σίγμα poëtice duplicatur. ab ἕννυμι, f. ἕσω, *induo*. Th. ἕω, *induo*. s. 124. 221. 534.

Ἔσται, erit, & ἐσσεῖται, pro ἔσεται, f. 1. ex εἰμὶ, ſum. s. 182. 501. ἔσσεαι, eris, pro ἔσῃ. s. 308.

Ἑστόμωται, & ἑστομώσιν, fut. 1. part. verbi εἰμὶ, ſum. s. 56. Ϟ. 32.

Ἑστυμένως, *certatim*, *cum impetu*, adv. pro σεσυμένως, per metatheſin. Th. σείω, σύω, poëtice σύω, *concutio*. α. 340. Ϟ. 181.

Ἔστυτ', perf. paſſ. pro ἔσσυται, *irruit*, pro σέσυται, per metatheſin. à σύω, f. σύσω, p. σέσυκα, præt. paſſ. σέσυμαι, ubi abjecto s & facta metatheſi eſt ἔστυμαι. Th. σείω, f. σείσω, *concutio*. α. 458.

Ἔσται, erit, per ſyncopen pro ἔσεται, f. 1. verbi εἰμὶ, *ſum*. s. 34. 191. 476.

Ἐστάλατ', *ſuccinctas habebant*, pro ἐστάλαντο, 3. pl. præterit. paſſ. Ion. pro ἐστάλμένοι εἰσί. Th. στέλλω, *orno*. στέλλομαι, *veſtibus ornor*. f. 2. στελῶ, p. ἔσταλκα, a. 1. ἔστειλα. præt. paſſ. ἔσταλμαι, p. m. ἔσταλτο. α. 238.

Ἑστάτ', pro ἑστάτην, *ſtantes*, part. act. dualis num. ab ἵστημι, *ſto*. f. στήσω. præt ἕστηκα. in part. præt. ἑστηκώς, & per ſyncopen & κ, ἑστὼς, ὥτος. pro quo ἑστηώς. Ϟ. 519. item ἑστώς, ὥτος. α. 61. 747.

Ἕστασαν. *ſtabant*, 3. pl. imperf. act. ab ἵστημι, *ſto*. α. 196.

Ἑστᾶσι, ſtant, 3. pl. præſ. act. ab ἵστημι, quod poëtis idem eſt quod ἵστημι, ſto. Ϟ. 796.

Ἐστέφανται, *cinctum eſt*, præt. perf. paſſ. ἐστέφανμαι, σαι, ται. hinc in pl. perf. ἐστέφανται, à στεφανόω. Them. στέφω, *corono*. α. 204. Ϟ. 382.

Ἕστη, ſtetit, a. 2. ab ἵστημι, f. στήσω, p. ἕστηκα. α. 361. Ϟ. 745.

Ἐστήρικται, *firmatæ ſunt*, 3. ſing. præt. hinc ἐστήριχθο, in pl. perf. à στηρίζω, f. ξω, *ſtatuo*. α. 218. Ϟ. 779.

Ἑστίη, dat. Ion. pro ἑστίᾳ, ab ἑστία, ας, ἡ, *focus*. item *Veſta*, quæ vox hinc orta eſt. Dicitur & Ion. ἑστίη. s. 732. Ϟ. 454.

Ἔστι, ἐστὶ, ἐστὶν, *eſt*, *licet*. ab εἰμὶ, *ſum*. s. 36. ἐς'. Ϟ. 720.

Ἐστονάχιζον, *ſonum excitabant*, imperf. verbi στοναχίζω. Th. στόναγος, ου, ὁ, *ſonus*. Ϟ. 706.

Ἐχε-

Ε᾽σχαίῃ, *extrema*, dat. ab ἔσχατα, extremitas rei alicujus. Th. ἔσχαι-ος, ε, ὁ, *ultimus*. Θ. 275.

Ε᾽σχον, *obtinuerint*, a. 2. ab ἔχω, *habeo*, f. ξω. ε. 125. Θ. 113.

Ε᾽στω, *esto*. 3. sing. præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum*. ε. 368.

Ε᾽ταῖρ-ον, *amicus*, acc. ἑταῖρον, & ἕταρον, poëtice. ε. 181. 705. 714.

Ε᾽ταμνοθη, *extentum est*, a. 1. pass. à τανύω. f. σω. p. κα. Th. τείνω, tendo. Θ. 177.

Ε᾽τεα, acc. ἔτεας, pro ἔτη, gen. sing. ab ἔτ-ος, *annus*. ε. 129. 171. 694. Θ. 803.

Ε᾽τεκ᾽, pro ἔτεκε, *peperit*, a. 2. act. verb. τίκτω, pario. f. τέξομαι, a. 1. pass. ἐτέχθω. p. m. τέτοκα. Θ. 60. 211. 287. 295.

Ε᾽τελέοθη, 3. person. a. 1. pass. à τελέω, *ad finem perduco*. f. έσω. Them. τέλ-ος, ε-ος, *finis*. Θ. 59.

Ε᾽τεροζήλως, *inique*, adverb. ab ἑτεροζήλ-ος, qui alio zelo ducitur. ab ἕτερ-ος, *alius, diversus*, & ζῆλ-ος, ε, ὁ, *æmulatio*. Θ. 544.

Ε᾽τερ-ος, ἑτέρη, *alter, alius*: ἑτέρηφι, pro ἑτέρη, nominat. f. g. φι per paragogen additur. ε. 187. 214. ἑτέρη γε. Θ. 752.

Ε᾽τέρωθε, θεν, *ex altera parte*, adverb. ab ἕτερ-ος. α. 184. 281. Θ. 676.

Ε᾽τέτυκτο, *factus erat*, 3. singul. plusq. perf. poëtice, pro ἐτέτυκτο. à τεύχω. f. ξω. *fabricor*. α. 208.

Ε᾽τήκετο, *liquescebat*, imperf. verbi τήκω, & Dor. τάκω, f. ξω. *liquefacio*. p. med. τέτηγα. Θ. 862.

Ε᾽τήτυμα, *vera*, pro ἔτυμα, per poëticam epenthesin syllabæ τη. Th. ἔτυμ-ος, *verus*. ε. 10.

Ε᾽τικτεν, genuit, imperfect. verb. τίκτω, pario. f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον. a. 2. sub. τίκω. a. 1. pass. ἐτέχθω. p. m. τέτοκα. Θ. 45. &c.

Ε᾽τι, *adhuc*. ε. 156. α. 176. Θ. 428.

Ε᾽τινάσσετο, *concutiebatur*, imperf. à τινάσσω, *quatio*, f. ξω. Θ. 680.

Ε᾽τισε, *coluit*. a. 1. ind. à τίω, *honora*. α. 10.

Ε᾽τλαίνετο, *extendebatur*, imperf. à τλαίνω, quod à τείνω, *tendo*, f. νῶ, p. τέτακα. α. 229.

Ε᾽τλη, *sustinuisset*, 3. sing. a. 2. à τλῆμι, *tolero*, f. τλήσω, p. τέτληκα, a. 2. ἔτλην. Th. ταλάω, άσω, *suffero*, hinc per syncopen τλάω & τλῆμι. α. 73.

Ε᾽τραπ᾽, *evertit*, a. 2. act. à τρέπω, verto. a. 2. ἔτραπον, f. ψω, p. φα, p. m. τέτροπα. α. 456. Θ. 58.

Ε᾽τραπον, imperf. *uvas calcabant*, à novo verbo τραπάω, formatum à fut. 2. τραπῶ, verb. τρέπω, *verto*. α. 301.

Ε᾽τρεφε, *nutrivit*, imperf. act. ἐτρέφετ᾽, pro ἐτρέφετο, imperf. pass. à τρέφω, f. θρέψω, *alo*, p. τέτροφα, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. ε. 130. Θ. 107.

Ε᾽τρύγων, *vindemiabant*, 3. pl. imperf. pro ἐτρύγοσαν, à τρυγάω. Thema τρύγη, ης, ἡ, *tri-*

ticum, vindemia. a. 292.

Εὐτύμοισιν, *veris*, dat. pl. Ion. ab εὐτυμος, η, ο, ἡ ἡ, *verus*. Vide paulo ante ἐτήτυμα. Φ. 27.

Εὐτύχθη, *fuit*, a. 1. pro ἐτεύχθη Poet. à Th. τεύχω, f. ξω, *fio*. p. paſſ. τέτυγμαι. α. 366.

Εὐτώσια, *inania*, acc. pl. ab ἐτώσιος, hoc ab ἐτὸς. Adv. *fruſtra*. Th. εἰμὶ. ε. 438.

Εὐτωσιεργὸς, *qui in caſſum laborat*, ab ἐτώσιον, *inane*, & ἔργον, *opus*. ε. 409.

Εὖ, *belle*, adverb. ab ἐὺς, *bonus*. ε. 107. α. 355. Φ. 73.

Εὐαγόρη, nomen mul. Φ. 257.

Εὐαίῃ, dat. ſing. ab εὐαὴς, έος, ὁ, ἡ, *qui bene à ventis perflatur*. Th. ἄω, vel ἄημι, *ſpiro*. ε. 597.

Εὐαίχμη, nomen mul. Φ. 259.

Εὐβοία, eſt nomen loci, ſeu inſulæ maris Ægæi. ex εὖ *bene*, & βόω, *paſco*. ε. 649.

Εὐδαίμων, *beatus*, hinc εὐδαιμοσύνη, *felicitas*. Th. δαίμων, ονος, ὁ ἡ, *Deus*. ε. 824.

Εὐδμήτων, gen. pl. ab εὐδμητος, *bene ædificatus*. Thema δέμω, f. δεμῶ, præt. δέδμηκα. α. 242.

Εὐδώρη, nomen mul. Φ. 244. 360.

Εὐῇ, *corret*. præſ. ind. idem quod φλογίζει, ab εὔω, vel εὕω, *uro*, f. σω. ε. 703.

Εὐειδὴς, έος, ὁ, ἡ, *ſpecioſus*. ex εὖ, & εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, video. Φ. 250. 354.

Εὐεργὲς, *fabrefactum*, n. g. ab εὐεργὴς, *bene fabricatus*. Th. ἔργον, *opus*. ε. 627.

Εὐερμοσύων, Æol. pro εὐεργεσιῶν, ab εὐεργεσία, ας, ἡ, *beneficentia*. Th. ἔργον, *opus*. Φ. 503.

Εὐερκὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *bene ſeptus*, ab ἕρκος, *ſeptum*. Th. εἴργω, *includo*. ε. 730.

Εὔηνον, nomen fluvii. Φ. 345.

Εὐθετίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. *qui rite diſpoſuit*, ab εὐθετίζω, *concinne diſpono*. Th. τίθημι, *pono*. f. θήσω. Φ. 541.

Εὐθημοσύνη, concinna rerum diſpoſitio, quæ cadit in induſtrios, ab εὔθημων, ονος, *concinnus*. Them. τίθημι, *pono*. ε. 469.

Εὐκηλοτείρα, *placatrix*, à κηλέω, ήσω, *mulceo*. ε. 462.

Εὔκηλος, *tranquillus*. ex εὖ & ἔκηλος, *mitis, pacificus*. ε. 669.

Εὐκρύψασθαι, *bene recondere*. a. 1. med. infin. Th. κρύπτω, unde κρυφίζω. ε. 598.

Εὐκόσμως, adv. *concinne, recte*. Th. κόσμος, ου, ὁ, *ordo*. ε. 626.

Εὐκραέος, gen. ab εὐκραὴς, έος, ὁ, ἡ, *temperatus*. Th. κεράννυμι, *miſceo*. f. άσω, vel εὐκρατὴς, per ſyncopen pro εὐκρατὴς. ε. 592.

Εὐκρήτη, nomen mul. Φ. 243.

Εὐκελίνεις, pl. num. ſunt *venti eteſii*, q. d. puri, non confuſi, ubi nullæ ſunt nebulæ, ab εὐκελὴς, *purus, liquidus*. Th. κρίνω, *diſcerno*. ε. 668.

Εὐκτίμενον, *bene extructum*, perf. part. pro εὖ κτισμένον, à κτίζω, f. ίσω, *condo*. α. 81.

Εὐλιμένη, nomen mul. *bonus portus*. Φ. 246.

Εὐμ-

Εὐμμελίης, ω, ὁ, Ion. pro Εὐμελίης, ω, ὁ, *fraxini peritus*. Th. μελία, ας, ἡ, *fraxinus*. α. 368.

Εὐνάζῃ, *cubitumieris*, præs. sub. pass. ab εὐνάζω, *sapio*, f. άσω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*. ε. 337.

Εὐνείκη, nomen mul. *bene litigans*. ϑ. 247.

Εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*. α. 40.

Εὐνηθεῖσα, *concumbens*, a. 1. part. pass. f. g. ab εὐνάω, f. ήσω, *sopio*. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ. *cubile*, εὐνῇ, εὐνὼ. ε. 327. α. 6.

Εὐνομίλω, nom. mul. *legitimam*. ϑ. 902.

Εὔξῃ, *oraveris*, 2. sing. a. 1. med. subj. εὔξωμαι, ῃ. ηται, ab εὔχομαι, *precor*, f. εὔξομαι, p. εὔγμαι. ε. 736.

Εὔξοον *bene rasam, politam, dolatam*, idem quod εὔξεσ. Th. ξέω, *polio*, f. ξέσω. α. 352.

Εὔορκ, qui jusjurandum religiose colit. Th. ὅρκ, ω, ὁ, *juramentum*. ε. 188. 283.

Εὔορμ, *tutus*. ab ὅρμ, ω, ὁ, *statio navium*. α. 207.

Εὐσχέων, *convivans*, præs. part. ab εὐσχέω. ab ὀχέω, ῶ, *porto*. Th. ὄχ, *currus*. Alii legendum esse contendunt εὐσχϑέων, *lætus & victu abundans*, ut fit ab ὀχὴ, id est, προφὴ, interposito ϑ. Vide in ὀχϑέω, ῶ, *indignor*. ε. 475.

Εὔπεπλον, Th. πέπλ, ω, ὁ, *peplum*, vestis muliebris. ϑ. 273.

Εὐπλεκέων, gen. pl. ab εὐπλεκής, έ, ὁ, ἡ, *bene intextus*. Th. πλέκω, ξω, *plecto*, πέπλο. α. 306. 370.

Εὐποίητα, *fabrefactæ*, nom. pl. n. g. ab εὖ, & ποιέω, *facio*. α. 64.

Εὐπόμπη, nomen mul. ἡ μετὰ μεγάλης φαντασίας. ϑ. 261.

Εὔπυργ, *bene turrita*. ἀπύργ, ω, ὁ, *turris*, ein burg. α. 270.

Εὗρε, *invenit*, 3. sing. a. 2. act. ab εὑρίσκω, *invenio*, f. εὑρήσω, p. εὕρηκα, a. 2. εὗρον. inde in sub. εὑρω, ῃς, ῃ. ε. 349. α. 58

Εὐρρείτης, ω, ex εὖ & ῥέω, *fluo*, f. ῥύσω, p. ῥυκα. ϑ. 343.

Εὐρυάλη, nomen proprium mul. ϑ. 276.

Εὐρυβίης, Ionicè pro Εὐρυβίας, ω, ὁ, *cujus vis se late extendit*. Hinc Εὐρυβίη, nomen proprium mul. Εὐρυβίλω. Ex εὐρὺς, έ, ὁ, latus, & βία, ας, ἡ, *vis*. ϑ. 239. 375. 931.

Εὐρυμέτωπ, ω, ὁ, *latam frontem habens*. ἀ μέτωπον, ω, τὸ, *frons*. Th. ὄπ, *video*. α. 82. 291.

Εὐρυνόμη, nomen mul. ϑ. 358. 907.

Εὐρυοδείης, gen. Ion. *spatiosa*. ex εὐρὺς, εῖα, *latus*, & ὁδὸς, *via*. Εὐρυοδ, ὁ, ἡ, & in f. g. etiam Εὐρυοδέα, Ion. vero Εὐρυοδέη. ε. 195. α. 464. ϑ. 119.

Εὐρυόπα, *late sonans*, vocat. cas. ab εὐρυόπης, ω, ὁ. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, & εὐρὺ, late. Poëtice vocativus ponitur pro nominativo. Item accentus nominativi manet in vocativo. Alii scribunt εὐρύοπα. ε. 227. 237. 279.

Εὐρύοπα, accusat. casus ab εὐρύοψ, οπ, latum habens

occ-

oculum, ab ὤψ. Th. ὄπτομαι, video. Ϡ. 514. 884.

Εὐρὺς, *latus*. Εὐρείη, Ionicè pro Εὐρεία. Εὐρύ. Ϡ. 45. 480.

Εὐρυθήα, acc. pro Εὐρυθέα, Poëtice; ab Εὐρυθεὺς, έος, ὁ, nomen viri, cujus robur longe lateque patet. α. 91.

Εὐρύστερνος, qui habet latum pectus. à στέρνον, ν, τὸ, *pectus*, &c. εὐρὺς, εῖα, ὺ, *latus*, *a*, *um*. Ϡ. 117.

Εὐρυπίων, nomen viri. Εὐρυπίονα, acc. Ϡ. 293.

Εὐρώεντα, *amplam*, ab εὐρώεις, *squalidus*. ab εὐρὼς, ῶτος, ὁ, *caries*, *mucor*, ε. 152. Ϡ. 731. 739.

Εὐρώπη, nom. prop. Ϡ. 357.

Εὖς, ἑός, ὁ, *bonus*. ε. 50. α. 26.

Εὐστέφανος, *bene coronatus*, ex εὖ & στέφω, *corono*, f. ψω. ε. 298. α. 80. Ϡ. 978.

Εὔσφυρος, ὁ ἡ ἡ, cui est elegans pedum forma, à σφύρα, ας, ἡ, *malleus*, hinc σφυρὸν, ῦ, τὸ, *malleolus*. item *pes*, qui habet pulcros talos. α. 16. Ϡ. 254.

Εὐσσώτρα, *bene fabrefacti*. Epithet. ἁπλοΐης currus. α. 273. ὁ ἡ ἡ εὐσσώτρος, vel εὔσωτος, benè instructus σώτροις. σῶτρον τὸ est lignum orbiculare rotæ radios in se continens. Th. σεία, *quatio*, *agito*.

Εὖτ' pro ὅτε sequente ἄν. ὅτ' ἄν, *postquam*, adv. temporis. ε. 179. 428. 596

Εὐτέρπη, nomen mul. & Musæ, ab εὖ *bene*, & τέρπω, *delecto*. Ϡ. 77.

Εὐτειχὴς, *bene perfaratus*, Poët. ἐὐτρηχὴς. accipitur & pro εὐρύτρηχος, *lato ore hians*. Th. πλήθω, *perforo*, *terebro*, f. τρήσω. Ϡ. 863.

Εὐτροχάλῳ, dat. ab εὐτροχαλὸς, bene currens, æquabilis, planus, à τροχαλὸς, *citus*, *velox*. Th. τρέχω, *curro*, f. θρέξω. p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα. ε. 597. 804.

Εὔτροχος, agilis. ab εὖ & τρέχω, *curro*. α. 463.

Εὔτυκτον, *bene fabricatum*. Th. τεύχω, *fabricor*. α. 136.

Εὔφρων, ονος, *hilaris*. Th. φρὴν, ενὸς, *mens*. ε. 773.

Εὐφρόνας, *noctes*, à nomin. ἡ εὐφρόνη, *nox*. ὠνομὰ τὸ, εὐφραίνεσθαι, *oblectari*. Th. φρὴν, *mens*. ε. 558.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, lætitia. Them. φρὴν, *mens*. Ϡ. 909.

Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, *precatio*. hinc & εὖχος, ους, τὸ, *honor*. Th. εὔχομαι, f. εὔξομαι, p. εὔγμαι. Ϡ. 419. 628.

Εὔχομαι, precor, εὔχεσθαι, præs. inf. hinc εὐχωλίων, Ion. pro εὐχωλῶν, ab εὐχωλὴ, idem quod εὐχὴ, precatio. Th. εὔχομαι, precor. α. 67. Ϡ. 463.

Εὐώνυμος, ε, *clara*, quæ bene audiebat. Th. ὄνομα, ατος, *nomen*. Ϡ. 409.

Εὐωχέων, convivans, lætus, præs. part. ab εὐωχέω. Th. εὐωχία, ἡ, *convivium*. ε. 475.

Ἐφ', pro ἐπὶ, præpos. *in*, *super*. ε. 161. α. 406. 458.

Ἔφατ', pro ἔφη, *dixit*, 3. sing.

a. 2. med. ad formam, ἐστάμην, ἔστασο, ἔστατο. ε. 59. 210. α. 368.

Ε᾽φαινον, *ostendebant*, imperf. à φαίνω, f. φανῶ, p. πέφαγκα, a. 2. ἔφανον, a. 1. ἔφηνα, f. 2. pass. φανήσομαι. ϑ. 689.

Ε᾽φασαν, dixerunt, pro ἔφησαν, Doricè 3. pl. a. 2. verbi φημὶ. Vide ἔφατ. ϑ. 19.

Ε᾽φεζόμενος, *insidens*, præs. part. ab ἕζομαι, *sedeo*, f. 2. ἑδοῦμαι. ε. 581.

Ε᾽φέπεσθαι, *incolunt*, 3. person. plur. ab ἕπω, ἕπομαι, *sequor*. hinc ἐφέπεσθαι, præs. part. ϑ. 366.

Ε᾽φερον, ες, ε, *ferebam*. Th. φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα. ε. 117. α. 342.

Ε᾽φέστασαν, *instabant*, 3. pl. imperf. act. ab ἐφίστημι pro ἐφίσταμαι, *insto, urgeo*. f. ἐπιστήσω, p. ἐφέστηκα, a. 2. ἐπέστην. α. 258.

Ε᾽φετμῆς, gen. ab ἐφετμὴ, *præceptum*. ab ἐφίημι, *immitto*. Th. ἕω, *mitto*. ε. 296.

Ε᾽φήρμοσε, *adaptavit*, a. 1. ind. ab ἐφαρμόζω. Th. ἄρω, *apto*. ε. 76.

Ε᾽φιεσαν, *immittebant*, 3. pl. imperf. ab ἵημι. Th. ἕω, *mitto*. α. 307.

Ε᾽φίμερος, ε, ὁ, *amabilis*, ab ἵμερος, *desiderium*. Th. ἱμείρω, *desidero*. α. 15. ϑ. 132.

Ε᾽φορεις, ferebas, imperf. à φορέω, *fero*. Th. φέρω. Differunt propriè, φέρω, *fero*, & φορέω, *gesto*. ε. 38.

Ε᾽φόρεων, ferebant, imperf. Doricè pro ἐφόρουν, à φορέω. Th. φέρω. α. 293.

Ε᾽φορμήσασθαι, aggredi, a. 1. m. inf. ab ὁρμάω, *impetu feror*. hinc ἐφορμηθῶσι, a. 1. inf. Th. ὁρμὴ, impetus. α. 127.

Ε᾽φράσατ᾽, *cogitavit*, a. 1. m. ind. ἐφραζέσθην, 3. dual. a. 1. aϑ. à φράζω, *eloquor, cogito, consulto*, f. σω. ε. 85. ϑ. 892.

Ε᾽χ᾽, *contine*, pro ἔχε, præt. imperat. ab ἔχω, *teneo, habeo*. f. ἕξω. α. 95. 159.

Ε᾽χάραδον, *infrendebant*, 3. pl. imperf. à χαράσσω, ξω, *sculpo*. α. 235.

Ε᾽χασκε, pro εἶχε, imperf. Poëticum ab ἔχω. ϑ. 533.

Ε᾽χέτλη, ης, ἡ, *stiva*, ὡϑεῖ τὸ ἔχεσθαι, quia manu tenetur. ε. 465.

Ε᾽χέφρονες, pl. ab ἐχέφρων, ονος, ὁ, *cordatus*. Th. φρὴν, *mens*, & ἔχω, *habeo*. ϑ. 88.

Ε᾽χθαίρῃ, *oderit*, præs. sub. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*. ε. 298.

Ε᾽χθρὸς, *hostis*, ab ἔχθος, εος, τὸ *odium*. ε. 340. ϑ. 766.

Ε᾽χιδνα, *vipera*, in masc. ἔχις, εως. & Ε᾽χιδνα, nomen mul. ϑ. 297. 304.

Ε᾽χόλωσε, ad iram commovit a. 1. ind. act. à χολόω. Th. χολὴ, *bilis*. ϑ. 568.

Ε᾽χω, *habeo*, possum, habito. Imperf. εἶχον, & Ion. vel Poëtice ἔσχον, f. ἕξω & σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, a. 2. sub. σχῶ. Præs. inf. ἔχειν, & Ion. ἐχέμεν. ε. 146. 205. 455. ϑ. 75.

Ε᾽ῷ, *suo*. dat. ab ἑὸς, ἡ, ὸν, suus, a, um. α. 385. ϑ. 464.

Ε᾽ων pro ὤν, *ens*. Ionica prosthesis,

fis, ab εἰμὶ, ſum. s. 512. a. 73.

Ἑωσφόρον, *luciferum*, ab ἕως, ω, ἡ, 4. ſimpl. *aurora*, & φέρω, *affero*. *phoſphorus* hinc dicitur. Th. eſt, ἠὼς, ὁ ☞, ἅς, ἡ, *aurora*, q. d. aurea aura. ϑ. 381.

Z.

Ζαθέοιο, gen. Poëtice pro ζαθέου, à ζάθεος ☞, *valde divinus, admirandus*. ζα particula in compoſitione intendit ſignificationem. Th. θεὸς, deus. ϑ. 6. 23. 192. 253.

Ζαμὲς ἧκεν, a. 1. Ion. *vires intendit*. à ζαμενέω, quod eſt à ζαμενὴς, ἐς ☞, *vehemens*. & hoc ex ζα & μενός ☞, ὲς ☞, τὸ, *robur*. ϑ. 928.

Ζειδωρ ☞, *fertilis*, pro ζηδωρ ☞, *ubertim proferens ad vitam ſuſtentandam*. ex ζη, quod ex ζῆν, & δῶρον, *munus*. s. 117. 171.

Ζεύξω, ὁ ☞, ἡ, nomen proprium mul. q. d. *conjugans*, à ζεύγνυμι, *jungo*. ϑ. 352.

Ζεύς, Iupiter, gen. Διὸς, Διΐ, Δία, vocat. Ζεῦ. Dicitur & Ζηνὸς, Ζηνὶ, Ζῆνα, & Dor. Ζανὸς, &c. s. 8. 47. ϑ. 47.

Ζεφύροιο, Gen. Poët. pro ζεφύρου, ζέφυρος ☞, ex ζέω, *caleo*, & φέρω, fero. Eſt ventus humidus & calidus, qui facit ut plantæ germinent. ϑ. 379. 870.

Ζηλοῖ, 3. ſing. præſ. à ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος ☞, *livor, invidia*. s. 23.

Ζηνὸς, genit. à Ζεύς. Vide Ζεύς, Iupiter. s. 86. 243, 251.

Ζητεύης, *quæras*, præſ. ſub. Poëtice pro ζητέῃς dicitur ζητεύῃς. s. 398.

Ζόφος ☞, ου, ὁ, *caligo*, inde ζοφεροῖο, gen. Ion. à ζοφερὸς, ὸν, ὁ, *caliginoſus*. a. 227. ϑ. 814.

Ζυγὸς, *jugum*, in plurali numero, ζυγα. Th. ζεύγνυω, f. ζεύξω, *jungo*. s. 579. 813.

Ζῶε, *vivebat*, 3. ſing. imperf. à ζώω Poëtice pro ζάω, ζῶ. ζώεσκον, imperf. Poëtice, pro ἔζων. s. 90. ϑ. 606.

Ζώῃ, vivat. (differt à ζωῇ vitæ.) 3. ſing. præſ. ſubj. Vide in Ζῶε, s. 302.

Ζώῃσι, dat. pl. pro ζώναις, Ionic. ἰῶσα in fine eſt paragoge Ionica. à ζώνη, ἡ, *zona*. Them. ζωννύω, f. ζώσω, *cingo*. a. 233.

Ζωὸς, ζωὴ, ζωὸν, *vivus*, a, um. ζωῇσιν pro ζωαῖσιν, Ion. dat. pl. Th. ζάω, vivo. a. 157. 194. 244.

Ζῶσε, a. 1. Ion. *cinxit*, pro ἔζωσε, à ζώννυμι, *cingo*. ζώσαντο, *cinxerunt ſe*, 3. pl. a. 1. med. pro ἐζώσαντο. s. 72. 343. ϑ. 573.

H.

Η Art. præpoſ. ut, ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. s. 13. 14. 220. &c.

Ἡ art. poſtp. ut ὃς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod. s. 277. a. 4. ϑ. 262.

Ἧι, *cui, quatenus*. s. 136. a. 85. ϑ. 430.

Ἦ, ſequente μὲν, *profecto, tamen*, adverb. a. 103.

Ἦε, *erat*, 3. imperf. ab εἰμὶ, ſum.

α. 11. 101.

Ἦ κ', *dixit*, & ἦ pro φῆ, φῆ pro ἔφη, duplex aphæresis. a. 2. ind. à φημὶ, dico.

Ἦ, *aut*. ε. 173. Ϟ. 6. 35.

Ἥβη, ἡ, *pubes*. ab Hebr. *Ebh. viror*. quod flos est in arbore revirescente, id pubes in homine. est & Ἥβη, Dea pubertatis. ε. 131. Ϟ. 17. 950.

Ἡβήσεις, *annos pubertatis attigisset*, 3. sing. a. 1. Æol. opt. ab ἡβάω, ῶ, & Poëtice, ἡβάω. Th. ἥβη, ης, ἡ, *pubes*. ε. 131.

Ἡβῴη, 3. sing. præs. act. opt. Attice, communiter ἡβάοιμι, ᾶμι, Attice, ἡβῶ, ᾷς, ᾷ, ab ἡβάω, f. ήσω, *pubesco*. ε. 696.

Ἠγάγετο, *duxit*, (3. sing. a. 2. med. pro ἤγετο, est, ἠγάγετο per Atticam reduplicationem) ἠγάγετ', pro ἠγάγετο, *duxit*, verb. ἄγω, *duco*, f. ἄξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα, a. 2. ἤγαγον, & Att. ἠγαγόν. Ϟ. 266. 901.

Ἠγαθέη, *divina*, ἠγάθεος, q. d. ἄγαν θεῖος. Th. θεὸς, *deus*. Ϟ. 499.

Ἦγε, a. 2. act. ind. *abduxit*. Attice, ἤγαγε, ab ἄγω, f. ἄξω. Ϟ. 994.

Ἡγεμονεύω, præs. ind. *præeo, sum dux*. Th. ἡγέομαι, f. ἡγήσομαι, *duco*. Ϟ. 387.

Ἠγερέθοντο, *congregabantur*, 3. pl. imperf. pass. indic. ab ἀγερέθομαι, Poëtice, pro ἀγείρομαι, *congregor*, hinc imperf. ἠγειρόμην. α. 475. Th. ἀγείρω, congrego, f. ερῶ, p. ἠγερκα. α. 184. 473. 475.

Ἠγῆτ', 3. sing. præs. med. subj. pro ἠγῆται, *præveniat*. (pro φθηγῆτε.) si precibus te antevertat. præt. pass. ἤγημαι. ε. 710.

Ἤγνοίησε, *ignoravit*, a. 1. act. ab ἀγνοέω, Poëtice ἀγνοιέω, ex α, & νόος, νοῦς, *mens*. Ϟ. 551.

Ἤγοντ', pro ἤγοντο, *ducebant*, (3. sing. imperf. med.) ab ἄγω. Vide ἠγάγετο. α. 274.

Ἤδε, &. ε. 22. tum ἠδ', pro ἠδὲ. ε. 316. 381.

Ἡδεῖα, f. g. ab ἡδὺς, *suavis*, neut. ἡδύ. Comp. ἡδίων, Superl. ἥδιστος. Ϟ. 40.

Ἤδη, adverb. *nuper, tum*. ε. 37. α. 172. At ἤδη *novit*, pro ἤδει.

Ἡδυέπεια, *suaviloquæ*, ab ἡδὺ, *suave*, & ἔπω, *dico*. Ϟ. 965.

Ἦε, *aut*, pro ἤ. ε. 207. α. 345.

Ἠέλιος, *sol*, Poëtice, pro ἥλιος, Hebr. *El*, *splendor*, Græc. αἴλη, German. hell. ἠελίοιο, Ion. pro ἡελίου. ε. 154. 524.

Ἦεν, *erat*, scil. *licitum*, pro ἦν, ἦς, ἦ, Poëtice, ἦα, ἦας, ἦε, ab εἰμὶ, sum. α. 15. 22.

Ἠέρι, dat. pro ἀέρι, *aëre, caligine*, in mascul. genere *aër*, sed in f. g. *caligo*. Th. ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, aër. ε. 124. Ϟ. 9.

Ἠερόεσσι, *obscuro*, ab ἠερόεις, όεσσα, ὁ ἠερόεν, *obscurus*, ab ἠὴρ, ἠέρος, pro ἀὴρ, apud Poëtas, pro caligine & tenebris, & εἶδος, *forma*. Th. εἶδω, *video*. Ϟ. 252.

Ἠερόεις, *tenebrosus*, ἠερόεντος, ab ἠὴρ, pro ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, *aër* Ϟ. 119. 294. 807.

Ἤθεια, *mores*, acc. pl. ut & ἤθε', *domicilia*. ἤθεσι, *habitaculis*

ε. 166. 523. Θ. 66.

Η᾽θεῖος, *patruus*, ἠθεῖος, vocat pro ἠθέης, ἀ θεῖος, *patruus*. Th. θεὸς, *Deus*. α. 103.

Η᾽θος, εος, τὸ, *mores*, ἐπίκλοπον ἦθος, *furaces mores*. ε. 67.

Η᾽θελον, *volebant*, imperf. ab ἐθέλω, *volo*. θέλω, idem. f. θελήσω. p. τεθεληκα. ε. 135.

Η᾽ιόνη, nomen mul. Θ. 255.

Η᾽ισαν, *incedebant*, 3. pl. pluſq. ab ἦειν. Alii volunt eſſe 3. pl. imperf. pro ἴσαν, quia η initio aliquando abundat. Sunt qui volunt eſſe 3. perſon. pl. aor. 1. inuſitat. εἶσαν, & Poët. ἧισαν. Th. εἶμι, *eo*. α. 170.

Η᾽κε, *immiſit*, 3. ſing. a. 1. act. ab ἵημι, *mitto*. α. 343. Θ. 669.

Η᾽λασα, *percuſſi*, a. 1. act. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω, a. 1. ἤλασ᾽, pro ἤλασε, *vulneravit*, p. ἤληκα. α. 363. 419. Θ. 291.

Η᾽λέκτρη, nomen mul. Θ. 266.

Η᾽λεκτρυώνη, nomen mul. α. 86.

Η᾽λεκτρύων, nomen viri. α. 3. 82.

Η᾽λεκτρος, ου, ἡ, & ἤλεκτρον, ου, τὸ, electrum, à λέκτρον, lectus. Th. λέγομαι, cubo. α. 142.

Η᾽λήλατο, 3. pl. imperf. paſſ. ab ἄλημι, *erro*, *vagor*. Attica reduplicatione, pro ἤλατο. Th. ἀλάομαι, ὦμαι, vagor. Alii volunt eſſe pl. perf. paſſ. per Atticam reduplicationem ab ἐλαύνω, f. άσω, in pl. perf. ἐληλάμεν, σι, το, & cum augmento temporali in pl. ἠλήλατο, *diſcurrebant*. α. 143.

Η᾽λθε, *venit*. a. 2. Vide ἦλυθον. ε. 633. α. 81. Θ. 404.

Η᾽λιβάτοιο, gen. Ion. ab ἠλίβατος, του, ὁ, ἡ, tam altus locus, ut Soli uni ſit pervius, ab ἥλιος, *ſol*, Æol. ἦλιος, & βαίνω, *eo*. Θ. 422. 483.

Η᾽λιτεν, *peccavit*, a. 2. act. ab ἁλιτέω, vel ἀλείτω. ἤλιτον, ες, ε. α. 80.

Η᾽λυθίμεν, *venimus*, præt. med. ab ἔρχομαι. Vide ἦλυθεν. Θ. 660.

Η᾽λυθεν, *venit*. a. 2. & per ſyncopen ἦλθεν, ab ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, p. m. ἦλυθα, a. 2. m. ἠλθόμεν. α. 2. 435.

Η᾽μαθίων, ωνος, nomen regis. Θ. 985.

Η᾽μαθόεντος, *arenoſo*, genit. ab ἠμαθόεις, Ion. pro ἀμαθόεις, εντος. Idem quod ψαμαθώδης, arenoſus. Th. ψάμμος, ου, ἡ, *arena*. α. 360.

Η᾽μαρ, *dies*, gen. ἤματος, ἤματι. hinc ἡμάτιος, *diurnus*: Th. ἡμέρα, ας, ἡ, *dies*. ε. 174. 417. 776. Θ. 597.

Η᾽μελλε, imperf. augmentum Atticum. ſic ἠβουλήθεν, pro ἐβουλήθεν. à μέλλω, futurus ſum, f. μελλήσομαι. Θ. 478. 888.

Η᾽μὲν, &, ſequente plerumque, ἠδὲ, &. ε. 337.

Η᾽μενος, part. præſ. ab ἧμαι, *ſedeo*. ε. 478. 499.

Η᾽μέρη, Ionic. pro ἡμέρα, dies. ε. 102. 820. 823.

Η᾽μερόκοιτος, ον, qui tota die dormit, epitheton furis, ab ἡμέρα, *dies*, & κοίτη, ης, ἡ, *lectus*. ε. 603.

Η᾽μέτερον, *noſtrum*, ἡμετέρου. ἡμετέρῃσι, dat. pl. Ion. Th. ἐγὼ, *ego*. ε. 296. α. 367.

Η᾽μεν-

Ἤμησι, a. 1. ind. act. ab ἀμάω, *meto*, f. ήσω, p. ἤμηκα. hic per tmesin, pro ἀπήμησι. Θ. 181.

Ἡμίθεοι, *semidei*, ab ἥμισυς, ος, *dimidius*, & θεὸς, *Deus*. ε. 159.

Ἡμιόνων, gen. pl. ἡμιόνοισι, dat. pl. ab ἡμίονος, υ, ὁ καὶ ἡ, *mulus*, q. d. semiasinus, ab ἥμισυς, dimidius, & ὄνος, υ, *asinus*. ε. 46. 605.

Ἥμισυ, *dimidium*, in mascul. ἥμισυς, in f. ἡμίσεια. ε. 40. Θ. 299.

Ἦμος, *quando*, adverb. ε. 418.

Ἧμων, *metebant*, 3. pl. imperf. act ab ἀμάω, *meto*, f. ήσω. α. 288.

Ἦν, *erat*, 3. pers. imperf. ab εἰμὶ, sum. ε. 149. α. 178.

Ἣν, quam. acc. ab ὃς, ἥ, ὅ. α. 93. 408. Θ. 409.

Ἢν, *si*, pro ἐὰν: ἤν vero per aphæresin, pro ἐάν. ε. 399.

Ἡνία, ας, ἡ, *habena*. α. 95.

Ἡνιόχη. nomen mul. *agitatrix*. α. 83. ἡνίοχος. α. 323.

Ἡνίοχος, υ, auriga, q. d. τὴν ἡνίαν ἔχων, qui manu habenas tenet, equosque quo libet inflectit. α. 323.

Ἡνορέης, *fortitudinis*, gen. ab ἡνορέη, idem quod ἀνδρεία. Th. ἀνὴρ, *vir*. Θ. 516.

Ἥντινα, *quam*, acc. ab ἥτις, ὅστις, ὅτι, gen. ἧστινος, ἅτινος. ε. 761.

Ἤνωγε, *jussit*, imperf. vel præt. med. ab ἀνώγω, *jubeo*, ἤνωξ', pro ἤνωξε, *jussit*, a. 1. act. fut. ἀνώξω. ε. 68. α. 479.

Ἠὼς, gen. ab ἠὼς, *aurora*. Vide in ἠὼς. ε. 722. 819.

Ἦπαρ, ατος, τὸ, *jecur*. Θ. 523.

Ἤπειρος ἠπείροιο, pro υ, ἡ, *Epirus*, terra continens. ε. 622. Θ. 189.

Ἤπεσθα, Poëtice, pro ἔπεσθαι, *deinde*, ex ἐπὶ, & εἶπαι, *postea*. ε. 290. Θ. 405.

Ἠπροπόσους, part. a. 1. act. *qui decepit*. ab ἠπροπόω, *decipio*, q. d. ἀπείρων ὀπὶ, infinitis vocibus. impostores sunt verbosi. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox. ε. 55.

Ἤπιος, ε, *placidus*. ε. 785. Θ. 235.

Ἦπυ, *profecto*. α. 92.

Ἤπυον, imperf. *clamabant*. Th. ἀπύω, f. ύσω, *sono*. α. 316.

Ἡρακλείης, ῆος, ῆι, *Hercules*, propter carminis dimensionem legendum est hîc, τὸ ἡρακλῆι, tanquam ἡρακλεῖ. hinc ἡρακληείη, *Herculea*. Them. κλείω, *celebro*. α. 74. 115. 448. Θ. 318. 332.

Ἤρειπον, imperf. *proscindebant*, ab ἐρείπω, *scindo*, f. ψω. α. 287.

Ἠρείσατο, *sustinuit se*, a. 1. med. ab ἐρείδω, f. είσω, *fulcio*. α. 362.

Ἤρεύν, pro ἤρευον, Dorice, *venabantur*, à ἠρεύω, *venor*. Th. ἠρή. Alii scribunt, ἤρευον, imperf. Doric. esse, pro ἤρων, ab αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ἤρηκα, imperf. ἤρεον, ἤρων, a. 2. εἷλον. α. 302.

Ἠρη, *Juno*, pro ἠέρα, Ionice. ἤρα vero videtur per metathesin dici, pro ἀὴρ. Θ. 314.

Ἠριγένεια, *mane genita*, proprie *vere nata*. Metaph. ver ad annum se habet, sicut matutinum tempus ad diem. Θ. 381.

Ἐσμεφύζουν, *ſtridebant*, a. 1. act. à σμεφύζω, *fragorem edo*. & ἐσμεφύζιζον, imperf. à σμεφυζίζω. Th. σμεφύω. Ϟ. 679. 693.

Ἑσπερίδες, Heſperides, ab ἕσπερος, ου, ὁ, *veſper*. *Heſperides*, h.e. Tzetze interprete, *veſpertinæ horæ*. quibus curæ ſunt poma, h.e. *quo tempore ſtellas in cælo videmus*, tanquam poma. Ϟ. 215. 275.

Ἕσπετο, poëtice pro εἵπετο, *ſequebatur*, imperf. paſſ. ab ἕπομαι, *ſequor*. poëtice pro ἵπομαι. ἔσπετε, pro ἕπετε, præſ. imperat. verb. ἕπω, *ſequor*. Ϟ. 114. 201.

Ἐσσαμένη, a. 1. m. part. f. g. πέπλον ἐσσαμένη, *veſte involuta*. pro ἐσαμένη. τὸ σίγμα poëtice duplicatur. ab ἕννυμι, f. ἕσω, *induo*. Th. ἕω, *induo*. ε. 124. 221. 534.

Ἔσσεται, erit, & ἐσσεῖται, pro ἔσται, f. 1. ex εἰμὶ, ſum. ε. 182. 501. ἔσσεαι, eris, pro ἔσῃ. ε. 308.

Ἐσσόμεθα, & ἐσσομέθοισι, fut. 1. part. verbi εἰμὶ, ſum. ε. 56. Ϟ. 32.

Ἐσσυμένως, *certatim*, *cum impetu*, adv. pro σεσυμένως, per metatheſin. Th. σείω, σύω, poëtice σύω, *concutio*. α. 340. Ϟ. 181.

Ἔσσυτ', perf. paſſ. pro ἔσσυται, *irruit*, pro σέσυται, per metatheſin. à σύω, f. σύσω, p. σέσυκα, præt. paſſ. σέσυμαι, ubi abjecto σ & facta metatheſi eſt ἔσυμαι. Th. σείω, f. σείσω, *concutio*. α. 458.

Ἔσται, erit, per ſyncopen pro ἔσεται, f. 1. verbi εἰμὶ, *ſum*. ε. 34. 191. 476.

Ἐστάλατ', *ſuccinctas habebant*, pro ἐστάλαντο, 3. pl. præterit. paſſ. Ion. pro ἐστάλμένοι εἰσί. Th. στέλλω, *orno*. στέλλομαι, *veſtibus ornor*. f. 2. στελῶ, p. ἔσταλκα, a. 1. ἔστειλα. præt. paſſ. ἔσταλμαι, p. m. ἔσταλα. α. 282.

Ἑστάτ', pro ἑστάτην, *ſtantes*, part. act. dualis num. ab ἵστημι, *ſto*. f. στήσω. præt ἕστηκα. in part. præt. ἑστεκὼς, & per ſyncopen τοῦ κ, ἑστεὼς, ότος. pro quo ἑστηὼς. Ϟ. 519. item ἑστὼς, ὥτος. α. 61. 747.

Ἕστασαν. *ſtabant*, 3. pl. imperf. act. ab ἵστημι, *ſto*. α. 196.

Ἑστᾶσι, ſtant, 3. pl. præſ. act. ab ἵστημι, quod poëtis idem eſt quod ἵστημι, ſto. Ϟ. 796.

Ἐστέφανται, *cinctum eſt*, præt. perf. paſſ. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται. hinc in pl. perf. ἐστέφανται, à στεφανόω. Them. στέφω, *corono*. α. 204. Ϟ. 382.

Ἔστη, ſtetit, a. 2. ab ἵστημι, f. στήσω, p. ἕστηκα. α. 361. Ϟ. 745.

Ἐστήριχται, *firmatæ ſunt*, 3. ſing. præt. hinc ἐστήριχθ, in pl. perf. à στηρίζω, f. ξω, *ſtatuo*. α. 218. Ϟ. 779.

Ἑστίῃ, dat. Ion. pro ἑστίᾳ, ab ἑστία, ας, ἡ, *focus*. item *Veſta*, quæ vox hinc orta eſt. Dicitur & Ion. ἱστίη. ε. 732. Ϟ. 454.

Ἔστι, ἐστὶ, ἐστὶν, eſt, *licet*. ab εἰμὶ, *ſum*. ε. 36. ἐς'. Ϟ. 720.

Ἐσφαράγιζον, *ſonum excitabant*, imperf. verbi σφαραγίζω. Th. σφάραγος, ου, ὁ, *ſonus*. Ϟ. 706.

Ἐχε-

Ἐσχάτῃ, *extrema*, dat. ab ἔσχατα, extremitas rei alicujus. Th. ἔσχατ⊙, η, ὁ, *ultimus*. Θ. 275.

Ἔσχον, *obtinuerint*, a. 2. ab ἔχω, *habeo*, f. ξω. s. 125. Θ. 113.

Ἔστω, *esto*. 3. sing. præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum*. s. 368.

Ἑταῖρ⊙, *amicus*, acc. ἑταῖρον, & ἕταρον, poëtice. s. 181. 705. 714.

Ἐτανύθη, *extentum est*, a. 1. pass. à τανύω. f. σω. p. κα. Th. τείνω, tendo. Θ. 177.

Ἔτεα, acc. ἔτεϊς, pro ἔτ⊙, gen. sing. ab ἔτ⊙, *annus*. s. 129. 171. 694. Θ. 803.

Ἔτεκε, pro ἔτεκεν, *peperit*, a. 2. act. verb. τίκτω, pario. f. τέξομαι, a. 1. pass. ἐτέχθην. p. m. τέτοκα. Θ. 60. 211. 287. 295.

Ἐτελέσθη, 3. person. a. 1. pass. à τελέω, *ad finem perduco*. f. έσω. Them. τέλ⊙, ε⊙, *finis*. Θ. 59.

Ἑτεροζήλως, *inique*, adverb. ab ἑτεροζήλ⊙, qui alio zelo ducitur. ab ἕτερ⊙, *alius, diversus*, & ζῆλ⊙, ε, ὁ, *æmulatio*. Θ. 544.

Ἕτερ⊙, ἑτέρη, *alter, alius*: ἑτέρηφι, pro ἑτέρῃ, nominat. f. g. φι per paragogen additur. s. 187. 214. ἑτέρῃ γε. Θ. 752.

Ἑτέρωθε, θεν, *ex altera parte*, adverb. ab ἕτερ⊙. α. 184. 281. Θ. 676.

Ἐτέτυκτο, *factus erat*, 3. singul. plusq. perf. poëtice, pro ἐτέτυκτο. à τεύχω. f. ξω. *fabricor*. α. 208.

Ἐτήκετο, *liquescebat*, imperf. verbi τήκω, & Dor. πήκω, f. ξω. *liquefacio*. p. med. τέτηγα. Θ. 862.

Ἔτητμα, *vera*, pro ἔτυμα, per poëticam epenthesin syllabæ τη. Th. ἔτυμ⊙, *verus*. s. 10.

Ἔτικτον, genuit, imperfect. verb. τίκτω, pario. f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον. a. 2. sub. τίκω. a. 1. pass. ἐτέχθην. p. m. τέτοκα. Θ. 45. &c.

Ἔτι, *adhuc*. s. 156. α. 176. Θ. 428.

Ἐτινάσσετο, *concutiebatur*, imperf. à τινάσσω, *quatio*, f. ξω. Θ. 680.

Ἔτισε, *coluit*. a. 1. ind. à τίω, *honoro*. α. 10.

Ἐτιταίνετο, *extendebatur*, imperf. à τιταίνω, quod à τείνω, *tendo*, f. νῶ, p. τέτακα. α. 229.

Ἔτλη, *sustinuisset*, 3. sing. a. 2. à τλῆμι, *tolero*, f. τλήσω, p. τέτληκα, a. 2. ἔτλην. Th. τλάω, άσω, *suffero*, hinc per syncopen τλάω & τλῆμι. α. 73.

Ἔτραπε, *evertit*, a. 2. act. à τρέπω, verto. a. 2. ἔτραπον, f. ψω, p. φα, p. m. τέτροπα. α. 456. Θ. 58.

Ἐτράπετον, imperf. *uvas calcabant*, à novo verbo τραπέω, formatum à fut. 2. τραπῶ, verb. τρέπω, *verto*. α. 301.

Ἔτρεφε, *nutrivit*, imperf. act. ἐτρέφετο, pro ἐτρέφετο, imperf. pass. à τρέφω, f. θρέψω, *alo*, p. τέτροφα, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. s. 130. Θ. 107.

Ἔτρυγον, *vindemiabant*, 3. pl. imperf. pro ἐτρύγοσαν, à τρυγάω. Thema τρύγη, ης, ἡ, *tri-*

ticum, vindemia. α. 292.

Εὐτύμοισιν, *veris*, dat. pl. Ion. ab ἔτυμος, ος, ον, ὁ, ἡ, *verus*. Vide paulo ante ἐτήτυμα. Θ. 27.

Εὔτυχθη, *fuit*, a. 1. pro ἐτάχθη Poët. à Th. τάχω, f. ξω, *fum, fio*. p. paſſ. τέτυγμαι. α. 366.

Εὐτώσια, *inania*, acc. pl. ab ἐτώσιος, hoc ab ἐτὸς. Adv. *fruſtra*. Th. εἰμὶ. ε. 438.

Εὐτωσιεργὸς, *qui in caſſum laborat*, ab ἐτώσιον, *inane*, & ἔργον, *opus*. ε. 409.

Εὖ, *belle*, adverb. ab ἐὺς, *bonus*. ε. 107. α. 355. Θ. 73.

Εὐαγόρη, nomen mul. Θ. 257.

Εὐαὶ, dat. ſing. ab εὐαὴς, ἐος, ὁ, ἡ, *qui bene à ventis perflatur*. Th. ἄω, vel ἄημι, *ſpiro*. ε. 597.

Εὐάρη, nomen mul. Θ. 259.

Εὐβοία, eſt nomen loci, ſeu inſulæ maris Ægæi. ex εὖ *bene*, & βόω, *paſco*. ε. 649.

Εὐδαίμων, *beatus*, hinc εὐδαιμονίη, *felicitas*. Th. δαίμων, ονος, ὁ, ἡ, *Deus*. ε. 824.

Εὐδμήτων, gen. pl. ab εὔδμητος, *bene ædificatus*. Thema δέμω, f. δεμῶ, præt. δέδμηκα. α. 242.

Εὐδώρη, nomen mul. Θ. 244. 360.

Εὐῖ, *torret*. præſ. ind. idem quod φλογίζει, ab εὔω, vel εὐῶ, *uro*, f. σω. ε. 703.

Εὐειδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, *ſpecioſus*. ex εὖ, & εἶδος, ἐος, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, video. Θ. 250. 354.

Εὐεργὲς, *fabrefactum*, n. g. ab εὐεργὴς, *bene fabricatus*. Th. ἔργον, *opus*. ε. 627.

Εὐεργεσιάων, Æol. pro εὐεργεσιῶν, ab εὐεργεσίη, ας, ἡ, *beneficentia*. Th. ἔργον, *opus*. Θ. 503.

Εὐερκὴς, ἐος, ὁ, ἡ, *bene ſeptus*, ab ἕρκος, *ſeptum*. Th. εἴργω, *includo*. ε. 730.

Εὔηνον, nomen fluvii. Θ. 345.

Εὐθετίσας, ασα, αν, ὁ, a. 1. part. *qui rite diſpoſuit*, ab εὐθετίζω, *concinne diſpono*. Th. τίθημι, *pono*. f. θήσω. Θ. 541.

Εὐθημοσύνη, concinna rerum diſpolitio, quæ cadit in induſtrios, ab εὔθημων, ονος, *concinnus*. Them. τίθημι, *pono*. ε. 469.

Εὐκηλάτειρα, *placatrix*, à κηλέω, ήσω, *mulceo*. ε. 462.

Εὔκηλος, *tranquillus*. ex εὖ & ἔκηλος, *mitis, pacificus*. ε. 669.

Εὐκηρίσασθαι, *bene recondere*. a. 1. med. infin. Th. κηρίω, unde κηρίζω. ε. 598.

Εὐκόσμως, adv. *concinne, recte*. Th. κόσμος, ου, ὁ, *ordo*. ε. 626.

Εὐκρεῖος, gen. ab εὐκρὴς, ἐος, ὁ, ἡ, *temperatus*. Th. κεράννυμι, *miſceo*. f. άσω, vel εὐκρὴς, per ſyncopen pro εὐκρατὴς. ε. 592.

Εὐκράτη, nomen mul. Θ. 243.

Εὐκελίης, pl. num. ſunt *venti eteſii*, q. d. puri, non confuſi, ubi nullæ ſunt nebulæ, ab εὐκελὴς, *purus, liquidus*. Th. κρίνω, *diſcerno*. ε. 668.

Εὐκλίμενον, *bene extructum*, perf. part. pro εὐκτιμένον, à κτίζω, f. ίσω, *condo*. α. 81.

Εὐλιμένη, nomen mul. *bonus portus*. Θ. 246.

Εὐμε-

Εὐμμελίης, ᾱ, ὁ, Ion. pro Εὐμελίης, ᾱ, ὁ, *fraxini peritus*. Th. μελία, ας, ἡ, *fraxinus*. α. 368.

Εὐνάζῃ, *cubitumieris*, præſ. ſub. paſſ. ab εὐνάζω, *ſapio*, f. άσω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*. ε. 337.

Εὐνείκη, nomen mul. *bene litigans*. ϑ. 247.

Εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*. α. 40.

Εὐνηθεῖσα, *concumbens*, a. 1. part. paſſ. f. g. ab εὐνάω, f. ήσω, *ſopio*. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ. *cubile*, εὐνῇ, εὐνὼ. ε. 327. α. 6.

Εὐνομίλω, nom. mul. *legitimam*. ϑ. 902.

Εὔξῃ, *oraveris*, 2. ſing. a. 1. med. ſubj. εὔξωμαι, ῃ. ηται, ab εὔχομαι, *precor*, f. εὔξομαι, p. εὔγμαι. ε. 736.

Εὔξοον *bene raſam, politam, dolatam*, idem quod εὔξεσ. Th. ξέω, *polio*, f. ξεω. α. 352.

Εὔορκ, qui jusjurandum religiose colit. Th. ὅρκ, ᾱ, ὁ, *juramentum*. ε. 188. 283.

Εὔορμ, *tutus*. ab ὅρμ, ᾱ, ὁ, *ſtatio navium*. α. 207.

Εὐοχέων, *convivans*, præſ. part. ab εὐοχέω. ab ὀχέω, ῶ, *porto*. Th. ὄχ, *currus*. Alii legendum eſſe contendunt εὐχθέων, *lætus & victu abundans*, ut ſit ab ὀχὴ, id eſt, τροφὴ, interpoſito ϑ. Vide in ὀχθέω, ῶ, *indignor*. ε. 475.

Εὔπεπλον, Th. πέπλ, ᾱ. ὁ, *peplum*, veſtis muliebris. ϑ. 273.

Εὐπλεκείων, gen. pl. ab εὐπλεκής, ές, ὁ, ἡ, *bene iunctus*. Th. πλέκω, ξω, *plecto*, πέπλο. α. 306. 370.

Εὐποίητα, *fabre facta*, nom. pl. n. g. ab εὖ, & ποιέω, *facio*. α. 64.

Εὐπόμπη, nomen mul. ἡ μετὰ μεγάλης φαντασίας. ϑ. 261.

Εὐπυργ, *bene turrita*. à πύργ, ᾱ, ὁ, *turris*, ein burg. α. 270.

Εὗρε, *invenit*, 3. ſing. a. 2. act. ab εὑρίσκω, *invenio*, f. εὑρήσω, p. εὕρηκα, a. 2. εὗρον. inde in ſub. εὕρω, ῃς, ῃ. ε. 349. α. 58

Εὐρρείτης, ᾱ, ex εὖ & ῥέω, *fluo*, f. ῥύσω, p. ῥέρυα. ϑ. 343.

Εὐρυάλη, nomen proprium mul. ϑ. 276.

Εὐρυβίης, Ionicè pro εὐρυβίας, ᾱ, ὁ, *cujus vis ſe late extendit*. Hinc Εὐρυβίη, nomen proprium mul. Εὐρυβίλω. Ex εὐρὺς, έ, ὁ, latus, & βία, ας, ἡ, *vis*. ϑ. 239. 375. 931.

Εὐρυμέτωπ, ᾱ, ὁ, *latam frontem habens*. à μέτωπον, ᾱ, τὸ, *frons*. Th. ὄπτομαι, *video*. α. 82. 291.

Εὐρυνόμη, nomen mul. ϑ. 358. 907.

Εὐρυοδείης, gen. Ion. *ſpatioſa*. ex εὐρὺς, εῖα, *latus*, & ὁδὸς, *via*. εὐρυοδέ, ὁ, ἡ, & in f. g. etiam εὐρυοδείη, Ion. vero εὐρυοδείη ε. 195. α. 464. ϑ. 119.

Εὐρυόπα, *late ſonans*, vocat. caſ. ab εὐρυόπης, ᾱ, ὁ. Th. ὄψ, ὄπὸς, ἡ, *vox*, & εὐρὺ, late. Poetice vocativus ponitur pro nominativo. Item accentus nominativi manet in vocativo. Alii ſcribunt εὐρύοπα. ε. 227. 237. 279.

Εὐρύοπα, accuſat. caſus ab εὐρύωψ, οπ, larum habens

occi-

oculum, ab ὄψ. Th. ὄπτομαι, video. Ϡ. 514. 884.

Εὐρὺς, *latus*. Εὐρείη, Ionicè pro Εὐρεία. Εὐρύ. Ϡ. 45. 480.

Εὐρυσθῆα, acc. pro Εὐρυσθέα, Poëtice; ab Εὐρυσθεύς, ῆος, ὁ, nomen viri, cujus robur longe lateque patet. α. 91.

Εὐρύστερος, qui habet latum pectus. à στέρνον, ν, τὸ, *pectus*, &c. Εὐρὺς, εῖα, ὺ, *latus, a, um*. Ϡ. 117.

Εὐρυτίων, nomen viri. Εὐρυτίωνα, acc. Ϡ. 293.

Εὐρώεντα, *amplam*, ab Εὐρώεις, *squalidus*. ab Εὐρὼς, ῶτος, ὁ, *caries, mucor*, ε. 152. Ϡ. 731. 739.

Εὐρώπη, nom. prop. Ϡ. 357.

Εὖς, ἑός, ὁ, *bonus*. ε. 50. α. 26.

Εὐστέφανος, *bene coronatus*, ex εὖ & στέφω, *corono*, f. ψω. ε. 298. α. 80. Ϡ. 978.

Εὐσφυρος, ὁ ἡ ἡ, cui est elegans pedum forma, à σφύρα, ας, ἡ, *malleus*, hinc σφυρὸν, οῦ, τὸ, *malleolus*. item *pes*, qui habet pulcros talos. α. 16. Ϡ. 254.

Εὐσσώτρη, *bene fabrefacti*. Epithet. ἁπλοΐης currus. α. 273. ὁ ἡ ἡ εὐσσώτρος, vel ἑσώτρος, benè instructus σώτροις. σῶτρον τὸ est lignum orbiculare rotæ radios in se continens. Th. σεία, *quatio, agito*.

Εὖτ' pro ὅτε sequente ἄν. ὅτ' ἄν, *postquam*, adv. temporis. ε. 179. 428. 596

Εὐτέρπη, nomen mul. & Musæ, ab εὖ *bene*, & τέρπω, *delecto*. Ϡ. 77.

Εὐτειχὴς, *bene perfectus*, Poët. ἐϋτειχὴς. accipitur & pro εὐρύτειχὴς, *lato ore hians*. Th. πλήθω, *perforo, terebro*, f. τρήσω. Ϡ. 863.

Εὐτροχάλῳ, dat. ab εὐτροχαλὸς, bene currens, æquabilis, planus, à τροχαλὸς, *citus, velox*. Th. τρέχω, *curro*, f. θρέξω. p. δεδράμηκα, a. 2 ἔδραμον, p. m. δέδρομα. ε. 597. 804.

Εὔτροχος, agilis. ab εὖ & τρέχω, *curro*. α. 463.

Εὖτυκτον, *bene fabricatum*. Th. τεύχω, *fabricor*. α. 136.

Εὔφρων, ονος, *hilaris*. Th. φρὴν, ενος, *mens*. ε. 773.

Εὐφρόνας, *noctes*, à nomin. ἡ Εὐφρόνη, *nox*. ὡδὲ τὸ, Εὐφραίνεσθαι, *oblectari*. Th. φρὴν, *mens*. ε. 558.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, lætitia. Them. φρὴν, *mens*. Ϡ. 909.

Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, *precatio*. hinc & εὖχος, ους, τὸ, *honor*. Th. εὔχομαι, f. εὔξομαι, p. εὔγμαι. Ϡ. 419. 628.

Εὔχομαι, precor, εὔχεσθαι, præs. inf. hinc εὐχωλίων, Ion. pro εὐχωλῶν, ab εὐχωλὴ, idem quod εὐχὴ, precatio. Th. εὔχομαι, precor. α. 67. Ϡ. 463.

Εὐώνυμος, ε, *clara*, quæ bene audiebat. Th. ὄνομα, ατος, *nomen*. Ϡ. 409.

Εὐωχέων, convivans, lætus, præs. part. ab εὐωχέω. Th. εὐωχία, ἡ, *convivium*. ε. 475.

Ἐφ', pro ἐπὶ, præpos. *in, super*. ε. 161. α. 406. 458.

Ἔφατ', pro ἔφη, *dixit*, 3. sing.

a. 2.med.ad formam, ἱστάμην, ἵστασο, ἵστατο. ε. 59.210. α. 368.

Ε'φαινον, *oſtendebant*, imperf. à φαίνω, f. φανῶ, p. πέφαγκα, a. 2. ἔφανον, a. 1. ἔφηνα, f. 2. paſſ. φανήσομαι. Ϟ. 689.

Ε'φασαν, dixerunt, pro ἔφησαν, Doricè 3. pl. a. 2. verbi φημὶ. Vide ἔφατ'. Ϟ. 19.

Ε'φεζόμενος, *inſidens*, præſ. part. ab ἕζομαι, *ſedeo*, f. 2. ἑδέσομαι. ε. 581.

Ε'φέπεσθαι, *incolunt*, 3. perſon. plur. ab ἕπω, ἕπομαι, *ſequor*. hinc ἐφέπεσθαι, præſ. part. Ϟ. 366.

Ε'φερον, ες, ε, *ferebam*. Th. φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα. ε. 117. α. 342.

Ε'φέστασαν, *inſtabant*, 3. pl. imperf. act. ab ἐφίστημι pro ἐφίστημι, *inſto, urgeo*. f. ἐπιστήσω, p. ἐφέστηκα, a.2. ἐπέστην. α. 258.

Ε'φετμῆς, gen. ab ἐφετμὴ, *præceptum*. ab ἐφίημι, *immitto*. Th. ἕω, *mitto*. ε. 296.

Ε'φήρμοσε, *adaptavit*, a. 1. ind. ab ἐφαρμόζω. Th. ἄρω, *apto*. ε. 76.

Ε'φιεσαν, *immittebant*, 3. pl. imperf. ab ἵημι. Th. ἕω, *mitto*. α. 307.

Ε'φίμερος, ε, ὁ, *amabilis*, ab ἵμερος, *deſiderium*. Th. ἱμείρω, *deſidero*. α. 15. Ϟ. 132.

Ε'φόρεις, ferebas, imperf. à φορέω, *fero*. Th. φέρω. Differunt propriè, φέρω, *fero*, & φορέω, *geſto*. ε. 38.

Ε'φόρεον, ferebant, imperf. Doricè pro ἐφόρουν, à φορέω. Th. φέρω. α. 293.

Ε'φορμήσασθαι, aggredi, a. 1. m. inf. ab ὁρμάω, *impetu feror*. hinc ἐφορμηθῶσι, a. 1. inf. Th. ὁρμὴ, impetus. α. 127.

Ε'φρασάτην, *cogitavit*, a. 1. m. ind. ἐφρασσάτην, 3. dual. a. 1. aϑ. à φράζω, *eloquor, cogito, conſulto*, f. σω. ε. 85. Ϟ. 892.

Ε'χ', *contine*, pro ἔχε, præſ. imperat. ab ἔχω, *teneo, habeo*. f. ἕξω. α. 95. 159.

Ε'χάρασσον, *infrendebant*, 3. pl. imperf. à χαράσσω, ξω, *ſculpo*. α. 235.

Ε'χασκε, pro εἶχε, imperf. Poëticum ab ἔχω. Ϟ. 533.

Ε'χέτλη, ης, ἡ, *ſtiva*, ϖαϑὸ τὸ ἔχεσϑαι, quia manu tenetur. ε. 465.

Ε'χέφρονες, pl. ab ἐχέφρων, ονος, ὁ, *cordatus*. Th. φρὴν, *mens*, & ἔχω, *habeo*. Ϟ. 88.

Ε'χθαίρῃ, *oderit*, præſ. ſub. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*. ε. 298.

Ε'χθρὸς, *hoſtis*, ab ἔχθος, εος, τὸ *odium*. ε. 340. Ϟ. 766.

Ε'χιδνα, *vipera*, in maſc. ἔχις, εως. & Ε'χίδνα, nomen mul. Ϟ. 297. 304.

Ε'χόλωσε, ad iram commovit a. 1. ind. act. à χολόω. Th. χολὴ, *bilis*. Ϟ. 568.

Ε'χω, *habeo*, poſſum, habito. Imperf. εἶχον, & Ion. vel Poëtice ἔχον, f. ἕξω & σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, a. 2. ſub. σχῶ. Præſ. inf. ἔχειν, & Ion. ἐχέμεν. ε. 146. 205. 455. Ϟ. 75.

Ε'ῷ, *ſuo*. dat. ab ἑός, ἡ, ὸν, ſuus, a, um. α. 385. Ϟ. 464.

Ε'ὼν pro ὤν, *ens*. Ionica proſthe-

ſis,

sis, ab εἰμὶ, sum. ε. 513. α. 73.

Ἑωσφόρον, *luciferum*, ab ἠώς, οῦς, ἡ, 4. simpl. *aurora*, & φέρω, *affero*. *phosphorus* hinc dicitur. Th. est, ἠώς, ὁ, ἕος, ἡ, *aurora*, q. d. aurea aura. ϑ. 381.

Ζ.

Ζ Αθέοιο, gen. Poëtice pro ζαθέος, à ζάθεος, *valde divinus, admirandus*. ζα particula in compositione intendit significationem. Th. θεὸς, deus. ϑ. 6. 23. 192. 253.

Ζαμθύνσε, a. 1. Ion. *vires intendit*. à ζαμθύνω, quod est à ζαμθύς, ύος, *vehemens*. & hoc ex ζα & ῥόθος, ος, τὸ, *robur*. ϑ. 928.

Ζείδωρος, *fertilis*, pro ζήδωρος, *ubertim proferens ad vitam sustentandam*. ex ζη, quod ex ζῆν, & δῶρον, *munus*. ε. 117. 171.

Ζδυξὼ, όος, ἡ, nomen proprium mul. q. d. *conjugans*, à ζδύγνυμι, *jungo*. ϑ. 352.

Ζδὺς, Iupiter, gen. Διὸς, Διΐ, Δία, vocat. Ζεῦ. Dicitur & Ζλὺ, Ζλυὸς, Ζλυὶ, Ζλυᾶ, & Dor. Ζὰν, Ζανὸς, &c. ε. 8. 47. ϑ. 47.

Ζεφύροιο, Gen. Poët. pro ζεφύρου, ζέφυρος, ex ζέω, *caleo*, & φέρω, fero. Est ventus humidus & calidus, qui facit ut plantæ germinent. ϑ. 379. 870.

Ζηλοῖ, 3. sing. præs. à ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος, *livor, invidia*. ε. 23.

Ζλυὸς, genit. à Ζλύ. Vide Ζδὺς, Iupiter. ε. 86. 243, 251.

Ζητεύης, *quæras*, præs. sub. Poëtice pro ζητέω dicitur ζητεύω. ε. 398.

Ζόφος, υ, ὁ, *caligo*, inde ζοφεροῖο, gen. Ion. à ζοφερὸς, ὴ, ὁ, *caliginosus*. α. 227. ϑ. 814.

Ζυγὸς, *jugum*, in plurali numero, ζυγα. Th. ζδυγνύω, f. ζδύξω, *jungo*. ε. 579. 813.

Ζῶε, *vivebat*, 3. sing. imperf. à ζώω Poëtice pro ζάω, ζῶ. ζώεσκον, imperf. Poëtice, pro ἔζων. ε. 90. ϑ. 606.

Ζώῃ, vivat. (differt à ζωῇ vitæ.) 3. sing. præs. sub. Vide in Ζῶε, ε. 302.

Ζώῃσι, dat. pl. pro ζώοις, Ionic. ἰῶτα in fine est paragoge Ionica. à ζώνη, ἡ, *zona*. Them. ζωννύω, f. ζώσω, *cingo*. α. 233.

Ζωὸς, ζωὴ, ζωὸν, *vivus*, α, ον. ζωῇσιν pro ζωοῖσιν, Ion. dat. pl. Th. ζάω, vivo. α. 157. 194. 244.

Ζῶσε, a. 1. Ion. *cinxit*, pro ἔζωσε, à ζώννυμι, *cingo*. ζώσαντο, *cinxerunt se*, 3. pl. a. 1. med. pro ἐζώσαντο. ε. 72. 343. ϑ. 573.

Η.

Η Art. præpos. ut, ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. ε. 13. 14. 220. &c.

Η art. postp. ut ὃς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod. ε. 277. α. 4. ϑ. 262.

Ηι, *cui, quatenus*. ε. 136. α. 85. ϑ. 430.

Ημὲ, sequente μὲν, *profecto, tamen*, adverb. α. 103.

Ην, *erat*, 3. imperf. ab εἰμὶ, sum. α. 11.

α. 11. 101.

Ἦ κ', *dixit*, & ἦ pro φῆ, φῇ pro ἔφη, duplex aphæreſis. a. 2. ind. à φημὶ, dico.

Ἦ, *aut*. ſ. 173. ϑ. 6. 35.

Ἥβη, ἡ, *pubes*. ab Hebr. *Ebh. viror.* quod flos eſt in arbore revireſcente, id pubes in homine. eſt & Ἥβη, Dea pubertatis. ſ. 131. ϑ. 17. 950.

Ἡβήσειε, *annos pubertatis attigiſſet*, 3. ſing. a. 1. Æol. opt. ab ἡβάω, ῶ, & Poëtice, ἡβάω. Th. ἥβη, ης, ἡ, *pubes*. ſ. 131.

Ἡβῴη, 3. ſing. præſ. act. opt. Attice, communiter ἡβάοιμι, ᾶμι, Attice, ἡβῴω, ης, η, ab ἡβάω, f. ήσω, *pubeſco*. ſ. 696.

Ἤγαγε, *duxit*, (3. ſing. a. 2. med. pro ἤγετο, eſt, ἠγάγετο per Atticam reduplicationem) ἠγάγετ', pro ἠγάγετο, *duxit*, verb. ἄγω, *duco*, f. ἄξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα, a. 2. ἤγαγον, & Att. ἠγαγόν. ϑ. 266. 901.

Ἠγαθέη, *divina*, ἠγάθεος, q. d. ἄγαν ϑεῖος. Th. ϑεὸς, *deus*. ϑ. 499.

Ἦγε, a. 2. act. ind. *abduxit*. Attice, ἤγαγε, ab ἄγω, f. ἄξω. ϑ. 994.

Ἡγεμονεύω, præſ. ind. *præeo, ſum dux*. Th. ἡγέομαι, f. ἡγήσομαι, *duco*. ϑ. 387.

Ἠγερέθοντο, *congregabantur*, 3. pl. imperf. paſſ. indic. ab ἀγερέϑομαι, Poëtice, pro ἀγείρομαι, *congregor*, hinc imperf. ἠγειρε. α. 475. Th. ἀγείρω, congrego, f. ερῶ, p. ἠγερκα. α. 184. 473. 475.

Ἠγῆτ', 3. ſing. præſ. med. ſubj. pro ἠγῆται, *præveniat*. (pro φθηγῆτε.) ſi precibus te antevertat. præt. paſſ. ἤγημαι. ſ. 710.

Ἠγνοίησε, *ignoravit*, a. 1. act. ab ἀγνοέω, Poëtice ἀγνοιέω, ex α, & νόος, νοῦς, *mens*. ϑ. 551.

Ἤγοντ', pro ἤγοντο, *ducebant*, (3. ſing. imperf. med.) ab ἄγω. Vide ἠγάγετο. α. 274.

Ἤδὲ, &. ſ. 22. tum ἠδ', pro ἠδὲ. ſ. 316. 381.

Ἡδεῖα, f. g. ab ἡδὺς, *ſuavis*, neut. ἡδύ. Comp. ἡδίων, Superl. ἥδιστος. ϑ. 40.

Ἦδη, adverb. *nuper, tum*. ſ. 37. α. 172. At ἤδη *novit*, pro ἤδει.

Ἡδυέπεια, *ſuaviloquæ*, ab ἡδὺ, *ſuave*, & ἔπω, *dico*. ϑ. 965.

Ἦε, *aut*, pro ἤ. ſ. 207. α. 345.

Ἠέλιος, *ſol*, Poëtice, pro ἥλιος, Hebr. *El*, *ſplendor*, Græc. ἴλη, German. hell. ἠελίοιο, Ion. pro ἡελίου. ſ. 154. 524.

Ἦεν, *erat*, ſcil. *licitum*, pro ἦν, ἦς, ἦ, Poëtice, ἦα, ἦας, ἦε, ab εἰμὶ, ſum. α. 15. 22.

Ἠέρι, dat. pro ἀέρι, *aëre, caligine*, in maſcul. genere *aër*, ſed in f. g. *caligo*. Th. ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, aër. ſ. 124. ϑ. 9.

Ἠερεεικέι, *obſcuro*, ab ἠερεείκης, ές, ὁ ἡ ἠ, *obſcurus*, ab ἠὴρ, ἠέρος, pro ἀὴρ, apud Poëtas, pro caligine & tenebris, & εἶδος, *forma*. Th. εἶδω, *video*. ϑ. 252.

Ἠερόεις, *tenebroſus*, ἠερόεντος, ab ἠὴρ, pro ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, *aër* ϑ. 119. 294. 807.

Ἤθεα, *mores*, acc. pl. ut & ἤθη, *domicilia*. ἤθεσι, *habitaculis*

ε. 166. 523. Φ. 66.

Η᾽θεῖος, *patruus*, ἠθεῖος, vocat. pro ἠθείης, ἀ θείος, *patruus*. Th. θεὸς, *Deus*. α. 103.

Η᾽θος, εος, τὸ, *mores*, ἐπίκλοπον ἦθος, *furaces mores*. ε. 67.

Η᾽θελον, *volebant*, imperf. ab ἐθέλω, *volo*. θέλω, idem. f. θελήσω. p. τεθέληκα. ε. 135.

Η᾽ιόνη, nomen mul. Φ. 255.

Η᾽ισαν, *incedebant*, 3. pl. pluſq. ab ἦειν. Alii volunt eſſe 3. pl. imperf. pro ἴσαν, quia η initio aliquando abundat. Sunt qui volunt eſſe 3. perſon. pl. aor. 1. inuſitat. εἶσαν, & Poët. ἦισαν. Th. εἶμι, eo. α. 170.

Η᾽κε, *immiſit*, 3. ſing. a. 1. act. ab ἵημι, *mitto*. α. 343. Φ. 669.

Η᾽λασε, *percuſſit*, a. 1. act. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω, a. 1. ἤλασ᾽, pro ἤλασε, *vulneravit*, p. ἤλακα. α. 363. 419. Φ. 291.

Η᾽λίκτη, nomen mul. Φ. 266.

Η᾽λεκτρυώνη, nomen mul. α. 86.

Η᾽λεκτρύων, nomen viri. α. 3. 82.

Η᾽λεκτρος, υ, ἡ, & ἤλεκτρον, υ, τὸ, electrum, à λέκτρον, lectus. Th. λέγομαι, cubo. α. 142.

Η᾽λήλατο, 3. pl. imperf. paſſ. ab ἄλημι, *erro*, *vagor*. Attica reduplicatione, pro ἤλατο. Th. ἀλάομαι, ὦμαι, vagor. Alii volunt eſſe pl. perf. paſſ. per Atticam reduplicationem ab ἐλαύνω, f. άσω, in pl. perf. ἐλήλαμεν, σθε, ται, & cum augmento temporali in pl. ἠλήλατο, *diſcurrebant*. α. 143.

Η᾽λθε, *venit*. a. 2. Vide ἦλυθεν. ε. 633. α. 81. Φ. 404.

Η᾽λιβάτοιο, gen. Ion. ab ἠλίβατος, τος, ὁ, ἡ, tam altus locus, ut Soli uni ſit pervius, ab ἥλιος, *ſol*, Æol. ἄλιος, & βαίνω, *eo*. Φ. 422. 483.

Η᾽λιτεν, *peccavit*, a. 2. act. ab ἁλιτέω, vel ἁλείτω. ἤλιτον, ες, ε. α. 80.

Η᾽λυθόμεν, *venimus*, præt. med. ab ἔρχομαι. Vide ἦλυθεν. Φ. 660.

Η᾽λυθεν, *venit*. a. 2. & per ſyncopen ἦλθεν, ab ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, p. m. ἤλυθα, a. 2. m. ἠλθόμην. α. 2. 435.

Η᾽μαθίων, ωνος, nomen regis. Φ. 985.

Η᾽μαθόεντος, *arenoſo*, genit. ab ἠμαθόεις, Ion. pro ἀμαθόεις, εντος. Idem quod ψαμαθώδης, arenoſus. Th. ψάμμος, υ, ἡ, *arena*. α. 360.

Η᾽μαρ, *dies*, gen. ἤματος, ἤματι. hinc ἡμάτιος, *diurnus*. Th. ἡμέρα, ας ἡ, *dies*. ε. 174. 417. 776. Φ. 597.

Η᾽μελλε, imperf. augmentum Atticum. ſic ἠθελήθην, pro ἐθελήθην. à μέλλω, futurus ſum, f. μελλήσομαι. Φ. 478. 888.

Η᾽μὲν, &, ſequente plerumque, ἠδὲ, &. ε. 337.

Η᾽μενον, part. præſ. ab ἧμαι, *ſedeo*. ε. 478. 499.

Η᾽μέρη, Ionic. pro ἡμέρα, dies. ε. 102. 820. 823.

Η᾽μερόκοιτος, υ, qui tota die dormit, epitheton furis, ab ἡμέρα, *dies*, & κοίτη, ης, ἡ, *lectus*. ε. 603.

Η᾽μέτερον, *noſtrum*, ἡμετέρου. ἡμετέρῃσι, dat. pl. Ion. Th. ἐγὼ, *ego*. ε. 296. α. 367.

Η᾽μεν-

Ἤμησε, a. 1. ind. act. ab ἀμάω, *meto*, f. ήσω, p. ἤμηκα. hic per tmesin, pro ἀπήμησε. Θ. 181.

Ἡμιθεοι, *semidei*, ab ἥμισυς, ος, *dimidius*, & θεὸς, *Deus*. ε. 159.

Ἡμιόνων, gen. pl. ἡμιόνοισι, dat. pl. ab ἡμίονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mulus*, q. d. semiasinus, ab ἥμισυς, dimidius, & ὄνος, ου, *asinus*. ε. 46. 605.

Ἥμισυ, *dimidium*, in mascul. ἥμισυς, in f. ἡμίσεια. ε. 40. Θ. 299.

Ἦμος, *quando*, adverb. ε. 418.

Ἤμων, *metebant*, 3. pl. imperf. act ab ἀμάω, *meto*, f. ήσω. α. 288.

Ἦν, *erat*, 3. pers. imperf. ab εἰμὶ, sum. ε. 149. α. 178.

Ἣν, quam. acc. ab ὅς, ἥ, ὅ. α. 93. 408. Θ. 409.

Ἢν, *si*, pro ἐὰν: ἂν vero per aphæresin, pro ἐὰν. ε. 399.

Ἡνία, ας, ἡ, *habena*. α. 95.

Ἡνίοχη, nomen mul. *agitatrix*. α. 83. ἡνίοχος. α. 323.

Ἡνίοχος, ου; auriga, q. d. τὼ ἡνίαι ἔχων, qui manu habenas tenet, equosque quo libet inflectit. α. 323.

Ἡνορείης, *fortitudinis*, gen. ab ἡνορεία, idem quod ἀνδρεία. Th. ἀνὴρ, *vir*. Θ. 516.

Ἥνπερ, *quam*, acc. ab ἥπερ, ὅστις, ὅπερ, gen. ἧσπερ, οὗπερ. ε. 761.

Ἤνωγε, *jussit*, imperf. vel præt. med. ab ἀνώγω, *jubeo*, ἤνωξ', pro ἤνωξε, *jussit*, a. 1. act. fut. ἀνώξω. ε. 68. α. 479.

Ἠὼς, gen. ab ἠὼς, *aurora*. Vide in ἠὼς. ε. 722. 819.

Ἧπαρ, ατος, τὸ, *jecur*. Θ. 523.

Ἤπειρος ἠπειρώτις, pro ος, ις, *Epirus*, terra continens. ε. 622. Θ. 189.

Ἤπεφα, Poëtice, pro ἔπειτα, *deinde*, ex ἐπὶ, & εἶτα, *postea*. ε. 290. Θ. 405.

Ἠπροπεύοντες, part. a. 1. act. *qui decepit*. ab ἠπεροπεύω, *decipio*, q. d. ἀπείρων ὀπὶ, infinitis vocibus. impostores sunt verbosi. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox. ε. 55.

Ἤπιος, ος, *placidus*. ε. 785. Θ. 235.

Ἤπυε, *profecto*. α. 92.

Ἤπυον, imperf. *clamabant*. Th. ἀπύω, f. ύσω, *sono*. α. 316.

Ἡρακλείης, ῆος, ῆι, *Hercules*, propter carminis dimensionem legendum est hîc, τὸ ἡρακλῆι; tanquam ἡρακλεῖ. hinc ἡρακληείη, *Herculea*. Them. κλείω, *celebro*. α. 74. 115. 448. Θ. 318. 332.

Ἤρειπον, imperf. *proscindebant*, ab ἐρείκω, *scindo*, f. ξω. α. 287.

Ἠρείσατο, *sustinuit se*, a. 1. med. ab ἐρείδω, f. είσω, *fulcio*. α. 362.

Ἤρων, pro ἠρεύων, Dorice, *venabantur*, à ἠρεύω, *venor*. Th. ἠέρ. Alii scribunt, ἤρευον, imperf. Doric. esse, pro ἤρων, ab αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ἤρηκα, imperf. ἤρεον, ἦρον, a. 2. εἷλον. α. 302.

Ἠρη, *Juno*, pro ἠέρα, Ionice. ἠέρα vero videtur per metathesin dici, pro ἀὴρ. Θ. 314.

Ἠριγένεια, *mane genita*, proprie *vere nata*. Metaph. ver ad annum se habet, sicut matutinum tempus ad diem. Θ. 381.

Ἠ῎ελδανὸς, nomen fluvii. ϑ. 338.
Ἠ῎εισεν, *contendit*, a. 1. act. ab ἐρίζω, *rixor*, f. ίσω. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *contentio*. ϑ. 928.
Ἠ῎εμπε, a. 2. ind. *cecidit*. Them. ἐρείπω, f. ψω, *everto*. α. 421.
Ἠ῎ερπασεν, *rapuit*, a. 1. ind. ab ἁρπάζω, *rapio*, f. σω, & Dor ξω, p. ἥρπαγμαι, a. 2. pass. ἁρπάγλω, p. m. ἥρπαγα. ϑ. 914.
Ἠ῎ρυον, *hauriebant*, imperf. ab ἀρύω, f. ύσω. α. 301.
Ἠ῎ρχε, *ducebat*. imperf. ab ἄρχω, f. ξω. α. 26.
Ἠ῎ρως, ωος, ὁ, heros. α. 37.
Ἧς, *suæ*, gen. ab ὅς, ἥ, ὅν, *suus*, *a*, *um*, ἧς ἀπὸ μητρὸς, *à sua matre*. α. 18. 40.
Ἦσαν, erant. 3. pl. imperf. ab εἰμὶ, sum. ε. 111. α. 20.
Ἦσθλω, pro ἦτλω, per pleonasmum θ σ, est, 2. dual. imperf. ab εἰμὶ, *sum*. α. 50.
Ἦσθα, *fuisti*. 2. sing. imperf. ab εἰμὶ. ϑα est paragoge Æolica. α. 119.
Ἤ῎ϑιον, imperf. *edebant*, ἤϑιεν, *comedebat*, ab ἐϑίω, *edo*, f. ίσω, p. ἤϑικα. Th. ἔϑω, edo. ε. 146.
Ἠδίστοδον, nomen autoris, ex ἥδις, εως, ἡ, *delectatio*, & ὁδὸς, *via*, q. d. via delectationis. Facetus comes est in via pro vehiculo. ϑ. 22.
ἧς, pro αἷς, *quibus*, Ionice, ab ἥ, quæ. ϑ. 904.
ἧσιν, *suis*, pro αἷς, ab ὅς, ἥ, ὅν, *suus*. ε. 47.
ἦσιν, *sint*. 3. sing. præs. subj. pro ἦ. σιν, est Paragoge Poëtica. ab εἰμὶ, *sum*; sic Homerus ἰϑελησιν, pro ἰϑέλῃ, ἰλιαδ. α. 408.
Ἡ῎αται ζοντο, 3. plur. imperf. ab ἀατάζομαι, f. σομαι, *amplector*. α. 84.
Ἧ῎ττον, Attice, ἧττον, minus. ab ἧσσων, ονος, *minor*. à positivo μικρὸς, *parvus*, caret superl. ϑ. 426.
Ἧ῎στο, poëtice pro ἧτο, *sedebat*, 3. sing. imperf. ab ἧμαι, *sedeo*. α. 214.
Ἡ῎συχοι, *quieti*, ab ἥσυχος, quietus. ε. 119. ϑ. 763.
Ἥ῎τε, *hæcque*. ἡ, est articul. præpos. accentum habet ob seq. dict. encliticam τε. sic & ἤτ, ε. 20. 316.
Ἦτ, *verè*, *certè*, adv. α. 79.
Ἥ῎τις, *quæ*, ὅστις, ὅ, τι. Vide ἥν τινα. ε. 404. 698.
Ἦ῎τοι, *sive*, *seu*, Th. ἤ, aut. ε. 165. α. 413. ϑ. 1004.
Ἧ῎τορ, τὸ, cor. ε. 358. α. 429.
Ἡ῎υκόμος, *pulchricoma*, genit. ἠϋκόμυ, & ἠϋκόμυς, poëtice ἠϋκόμοιο, ex εὖ & κόμη, ης, ἡ, coma. ε. 164. ϑ. 625.
Ἠ῎ϋ, accus. ab ἠΰς, *bonus*. Th. ἐΰς, ἑος, ὁ, bonus. ϑ. 817.
Ἠ῎ὔξετο, 3. sing. imperf. pass. ab αὔξομαι, pro αὐξάνομαι, *augeo*, perf. ἤὐξημαι, a. 1. pass. ἠὐξήθλω. f. 1. med. αὐξήσομαι. Th. αἴξω, *augeo*. ϑ. 493.
Ἥ῎φαιστος, ου, ὁ, *Vulcanus*, sic dicitur, ab ἅπτω, *accendo*, & ἀΐσσω, *destruo*, fabrorum metallicorum Deus. α. 319. 244.
Ἠ῎χεῖ, 3. person. præs. act. verb. ἠχέω, f. ήσω, *sono*. Th. ἦχος, ου, sonus. ϑ. 42.

Ἠ῎χε-

Ἠχέτα, pro ἠχήτα, vocativus, ab ἠχήτης, ου, ὁ, *canorus*. Th. ἦχος, ου, ὁ, *ſonus*, unde ἠχὴ, *fragor*. ſ. 580. α. 438.

Ἠχήεις, εντος, ὁ, *ſonorus*, ab ἦχος, *ſonus*. ϑ. 767.

Ἤχθηρε, a. 1. act. ab ἐχθαίρω, *odio proſequor*. f. ρῶ, p. ἤχθαρκα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*. ϑ. 138.

Ἤχθοντο, 3. p. imperf. ab ἄχθομαι, *ſuccenſeo*. f. ἐσομαι, vel ησομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus. ϑ. 155.

Ἠχὼ, οῦς, οῦς, ἡ, ſonus reciprocus, *Echo*, ab ἦχος, *ſonus*. α. 279. 348.

Ἠὼς, οῦς, οῦς, ἡ, *aurora*, acc. ἠόα, ἠῶ, ἐπ' ἠῶ, circa auroram, & ἠώ θ', *auroramque*, pro ἠώ τε. vel ἠῶ τε. ε. 548. ϑ. 18. 372. ἠοῖος, *matutinus*. ε. 546.

Θ.

Θ', pro τε, &. ε. 554. α. 109. Θαλαμήϊα δ' ἔρεγα, ligna thalamo vel ædibus ſtruendis apta. Th. θάλαμος, ου, ὁ, *thalamus*. ε. 805.

Θαλίη, nomen mul. (pro Θαλία, ας, ἡ, Ionic.) à θάλλω, vireo. ϑ. 245.

Θαλίαι, convivia, θαλίῃσι, dat. pl. Ion. Them. θάλλω, vireo. ε. 115. 229. ϑ. 65.

Θάλασσα, ης, ἡ, mare. ε. 163.

Θάλεια, nomen Muſæ, ut Poëtæ finxerunt. ε. 740. ϑ. 77.

Θαλερὸς, ἡ, ὸν, in flore exiſtens, à θάλλω, f. λῶ, *floreo*, *vireo*. ϑ. 138. 946. 999.

Θάλλουσιν, *florent*, præſ. ind. à θάλλω, f. αλῶ, *vireo*, *floreo*. ε. 234. θάλλοντα, *florentem*. ε. 171.

Θαλφθεὶς, *caleſactus*, a. 1. part. paſſ. à θάλπω. f. ψω. ϑ. 864.

Θαμὰ, *frequenter*, *crebro*, adv, ε. 360.

Θάνατος, ου, & θανάτοιο, Ion. *mors*. Th. θνήσκω, f. θανέομαι, *morior*. ε. 153. 354.

Θανεῖν, *mori*, a. 2. inf. θάνοιο. a. 2. opt. med. à θνήσκω, *morior*. f. 2. θανέομαι. f. 1. med. θνήξομαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον. p. m. τέθναα. ε. 173. 376.

Θάπτεν, *ſepelivit*, imperf. Ion. verbi θάπτω, *ſepelio*, f. ψω, p. τέταφα, aor. 2. ἔταφον, præt. med. τέθαπται. α. 472.

Θάρσος, εος, τὸ, animi præſentia, (*fiducia*) θράσος, *audacia*. Hinc θαρσήσας, a. 1. part. verb. θαρσέω, *fiduciam habeo*. ε. 317. ϑ. 168.

Θαρσύνω, f. υνῶ, fiduciam affero. θαρσύνθ', pro θαρσύνθητι, præſ. part. Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 326. ϑ. 163.

Θάσσον, *celerius*, comparat. pro τάχιον, ex ταχὺς, *celer*. α. 95.

Θαῦμα, τὸ, *res mira*, θαῦμα ἰδέσθαι, mirum viſu. Th. θαυμάζω. f. σω, *miror*. α. 140. 224. ϑ. 834.

Θαύμαντος, gen. à θαύμας, αντος, ὁ, nomen viri. ϑ. 237. 265.

Θεὰ, ᾶς, Dea. θεῶν, gen. Dor. pl. num. & θεάων, Æolicè. α. 338. ϑ. 41. 103.

Θέε, imperf. pro ἔθεε, *ferebatur*, à θέω, *curro*, f. θεύσομαι.

μαι. α. 224.

Θεῖς, Ionicè pro θεαῖς, *Deabus*. Vide θεά. ε. 62.

Θεητὸς, ὴ, ὸ, cum admiratione ſpectandus, à θεάω, cum admiratione ſpecto. Th. θεάομαι, *ſpecto, contemplor*. f. ἀσομαι, Ionicè ἠσομαι.

Θεῖ, *patrue*, voc. à θεῖος. α. 103.

Θεῖα, nomen mul. & θείλω, divinam, Ionicè pro θείαν, à θεῖος, α, ον, adject. Th. Θεὸς, Deus. θ. 32. 135. 371.

Θείη, 3. perſ. præſ. ſub. *ponat*. h. e. *faciat*, more Hebræorum, à θέω, *pono*, pro quo Poëtæ θείω, ſicut pro πίω, πνείω. vel eſt aor. 2. Poët. pro θῇ, à τίθημι, pono, a. 2. ἔθλω. ε. 554.

Θεῖναι, a. 2. act. infinit. à τίθημι, *pono*, f. θήσω, a. 2. ἔθλω. ε. 813.

Θεῖος, *divinus*, gen. ου, vel Ion. θείοιο. α. 138.

Θέλουσα, *volens*, præſ. part. f. g. à θέλω, f. ήσω. θ. 446.

Θεμείθλοις, dat. plur. à θεμεθλον, idem quod θεμελον, *fundamentum*. θ. 816.

Θέμεν, *ponere*, Ionicè pro θεῖναι, a. 2. inf. à τίθημι, *pono*. ε. 61.

Θέμις, ιος, vel ιδος, ἡ, *jus*, acc. θέμιν. θεμιστῶν, gen. pl. pro θεμίτων, Ioniſſimus enim ille non habet locum in Genitiv. declin. 5. ſimplicium, niſi dicamus θεμιστῶν, eſſe à θεμιστὴ, ῆς. θεμιστὸς, ὴ, ὸν, *legibus conſentaneus*. ε. 136. θ. 235. Eſt & θέμις, nomen Deæ. θ. 16.

Θεμιστοπόλῳ, nomen mul. quæ ſapit ex legibus. α. 356.

Θεμιστὼ, οῦς, ἡ, nomen mul. θ. 261.

Θεοειδὴς, forma Deum referens. ex θεὸς, & εἶδος, *forma*. Th. εἴδω, *video*. θ. 350.

Θεόδοτα, *divinitus data*, à δίδωμι, *do*. ε. 318.

Θεὸς, Deus, gen. θεοῦ, & θεοῖο, Ion. α. 415. dat. pl. Ion. θεοῖσι, θεοῖσιν. ε. 334. α. 28. θεόφιν, adverb. *ex Deo*. θ. 871.

Θεραπεύειν, præſ. inf. act. à θεραπεύω, *famulor, ſervio*. f. εύσω. Th. θεράπων, οντος, ὁ, *miniſter*. ε. 134.

Θεράπων, οντος, ὁ, *miniſter, famulus*. θ. 100.

Θέρος, θέρεος, τὸ, *æſtas*. ε. 500. 501.

Θερμὸς, ὴ, ὸν, ἡ, *calidus*. Th. θέρω, f. θερῶ, & Æol. θέρσω, *calefacio*. θ. 696.

Θέσθαι, a. 2. med. infinit. à τίθημι, pono. ε. 23. 430.

Θέσκελα, *divina*, per ſyncop. pro θεοείκελα, *Deo ſimilia*, ex θεὸς, & ἔοικα, *ſimilis ſum*. α. 34.

Θεσπεσία, ἡ, *divina*. à θεσπέσιος, ὁ, ἡ, ὸν, *divinus*. Them. θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, *vaticinus*. α. 383.

Θέτις, nomen mul. θ. 244.

Θέτο, *fecit*, & θέτ', pro ἔθετο. ab ἐθέμλω. a. 2. med. verbi τίθημι, *pono*. θ. 886. 953.

Θεύντων, gen. pl. part. Alii θεόντων, à θέω, *curro*. At illi, à θεάω, *exhibeo me videndum*. α. 146.

Θήβη, ἡ, nomen urbis. Θήβης, &c. α. 49. 105. θ. 978.

Θηβαγενὴς, έος, ὁ, ex urbe Thebarum.

barum oriundus, à γείνομαι, nascor. Θ. 530

Θήγῃ, acuit, 3. perf. præs. ind. à θήγω, f. ξω, acuo. α. 388.

Θηητὸν, mirandum. à θηέομαι. Th. θεάομαι, ῶμαι, spectо. θησόντται, suspicient, f. 1. à θηέομαι. ε. 480. Θ. 31.

Θῆκαν, a. 1. ind. θήκατο, a. 1. med. verbi τίθημι, pono, f. θήσω, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθλω. α. 465.

Θῆλυς, εος, ὁ, vel ἡ, fœmineus. θήλεια fœmina. Θ. 667. θηλυτερέων, gen. Æolic. à θηλυτέρη, comparat. à Th. θῆλυς, εια, fœmineus. α. 4. 395.

Θησαυρὸς, οῦ, ὁ, thesaurus. ε. 717.

Θὴρ, ρὸς, ὁ, fera, in pl. θῆρες, dat. θηρσὶ. ε. 275. 510.

Θηρδυτῆς, pro θηρδυταῖς, dat. pl. Poët. à θηρδύτης, venator. θηρδυταὶ, in pl. à θηρδύω, venor. Th. θὴρ, fera. α. 303. 388.

Θησέα, acc. à θησεύς, nomen viri. α. 182.

Θῆτ', pro θῆτα, accus. sing. servum, à θὴς, θητὸς, ὁ, servus, θῆσσα, ης, ἡ, ancilla. ε. 600.

Θνῆσκον, moriebantur, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. verbi θνήσκω, morior. Vide in θανεῖν. ε. 116.

Θνητὸς, ὸν, ὁ, mortalis, θνητὴ, θνητοῖσι, à θνήσκω, morior. ε. 88. 103. α. 73.

Θόη, nomen propr. Θ. 354.

Θοίνη, ης, ἡ, epulum. hinc θοινάω, epulor. α. 114.

Θοὸς, ὸν, ὁ, celer. α. 97.

Θόρε, desilit, a. 2. act. à θορέω, vel θόρω, salio. α. 392.

Θόρον, desilierunt, imperf. pro ἔθορον, à θόρω, salio. α. 370.

Θοῶς, adv. celeriter. Th. θοὸς, ὸν, ὁ, celer. α. 418.

Θρασεῖα, f. gen. à θρασὺς, audax. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia. α. 263.

Θρασυκάρδιος, audaci præditus corde, à θρασὺς, audax, hoc à θάρσος, εος, fiducia, & καρδία, ας, ἡ, cor. α. 448.

Θρεπτήρια, educationis præmia. Th. τρέφω, f. θρέψω, alo. ε. 186.

Θρέφθη, a. 1. pass. Ion. à τρέφω, alo, f. ψω, p. φα. a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. hinc & θρέψασα, a. 1. part. θρέψε, pro ἔθρεψε, a. 1. Θ. 198. 314. 328.

Θρηίκιος, gen. à θρηίκιος, Thracius, à θρὴξ, ηκὸς, Thrax, nom. gentile. ε. 551.

Θρήκη, ης, ἡ, Thracia, nomen regionis. ε. 505.

Θυγάτηρ, ἡ, filia, acc. θυγατέρα, & θυγατέρα Poëtice, vocat. ὦ θύγατερ. α. 3. Θ. 265. 346.

Θύε, æstuabant, imperf. Ion. à θύω, macto, & impetu feror. Θ. 848.

Θύελλα, ης, ἡ, procella. ε. 549. α. 345. Θ. 742.

Θύεσσι, victimis, dat. pl. Ion. à θύος, εος, τὸ, victima, à θύω, immolo. ε. 336.

Θυήεις, εντος, redolens, ὁ, à Th. θύω, f. ύσω, macto. Θ. 558.

Θυμαλγέα, & θυμαλγέ', accus. à θυμαλγὴς, afferens dolorem in animo, ex θυμὸς, animus, & ἄλγος, εος, dolor. Θ. 629.

Θυμήνασαν, a. 1. part. f. g. pl. succen-

censentes, à θυμαίνω, *iraſcor*, f. θυμανῶ, a. 1. act. ἐθύμηνα, hinc part. a. 1. act. θυμήνας, αντα, αν. Th. θυμὸς, *ira*. α. 267.

Θυμοβορεῖν, præſ. inf. à θυμοβορέω, animum exedo triſtitia, ex θυμὸς, *animus*, & βορὰ, *pabulum*, *eſca*. ſ. 797.

Θυμολέοντα, acc. ſing. à θυμολέων, *leonino animo præditus*, ex θυμὸς, *animus*, & λέων, οντος, *leo*. Θ. 1007.

Θυμοφθόρον, acc. à θυμοφθόρος, *animum labefactans*, ex θυμὸς, *animus*, & φθείρω, *corrumpo*. Th. φθίω, *corrumpo*. ſ. 715.

Θυμὸς, οῦ, ὁ, *animus*, ira. ſ. 379.

Θοῦον, *furens*. part. præſ. act. g.n. à θύω, *mactio*, cum impetu feror. ſ. 618. Θ. 131.

Θύρηζε, adv. *foras*, θύρηφι, *foris*, adv. aut dativus adverbialiter poſitus, à θύρη, *janua*. ſ. 97. 363.

Θύσανοι, οἱ, *villi*, ſeu *nodi*, quales dependent à crumenis, fimbriæ. α. 225.

Θύων, præſ. part. à θύω, *ſacrifico*. ſumitur & θύω, pro ὀρμῶ, impetu quodam feror: item *furo*. hinc μυθύω, q. d. μετὰ τὸ θύειν, à ſacrificiis enim ſolebant epulari. Θ. 109.

Θῶκον, acc. à θῶκος, ου, *ſedile*, pro θᾶκος, ου, τὸ, à θᾶσσω, *ſedeo*. Th. θὰς, ᾶδος, ὁ, *celer*. ſ. 491. 572.

Θώμιον, pro τὸ ἥμισυ, *medium*. ſ. 557.

Θώρηκα, *thoracem*, acc. pro θώρηξ, Ion. à θώρηξ, ακος, ὁ. Ionice mutatur α in η, θώρηξ, *pectus*: unde θωρήσσω, ξω, *pectus armis ſeu lorica munio*, per ſyn. ſpeciei *armo*, θωρήσσονται, *armantur*, præſ. ind. α. 124. Θ. 431.

Θωῦτὰ, nom. pl. θωῦτὰ ἔργα, *admiranda opera*. θώϋμα, Ionice, idem eſt quod θαῦμα, & hinc θωῦτὰ, pro θωυμαστὰ, Ion. Th. θωυμάζω, f. άσω, *miror*. α. 165.

I.

Ἴ Ἄλλον, *volitabant*, 3. pl. imperfect. pro præſ. enallage temporis, ab ἰάλλω, *mitto*, *volo*, f. αλῶ. Θ. 269.

Ἰάνειρα, ας, ἡ, nomen mul. ex ἴα, *ſola*, & ἀνὴρ, quæ ſola animo virum imitatur. Θ. 356.

Ἰάνθη, nomen. mul. ab ἰαίνω, *caleſacio*. item, *exhilaro*, *lætitia perfundo*. Θ. 349.

Ἰαπετοῖο, gen. Ion. ab Ἰαπετὸς, nomen viri, ab ἰάπτω, *mitto*. item, *maledictis laceſſo*. Ἰαπετιονίδη, voc. caſus. ab Ἰαπετιονίδης, *filius Iapeti*. ſ. 54. Θ. 528.

Ἰάσιον, dat. nomen viri, ab ἰάω, f. ἰάσω. Θ. 970.

Ἴαχε, & ἰάχουσι, 3. ſing. imperf. activ. verb. ἰάχω, vociferor, clamo. hinc in part. ἰάχων, οντος, hinc ἰαχὴ, *clamor*. α. 232. 441. Θ. 69.

Ἰαωλκὸς, ὁ, ἡ, *nomen urbis*. α. 380. 474.

Ἰδρώλιμος, *ſuderificus*, ab ἶδος, ἴδεος, τὸ, *ſudor*. idem quod ἰδρὼς,

ἱδρὼς, ῶτος, ὁ. ε. 413.

Ἰδὲ, a. 2. act. imperat. ab εἶδω, video, f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον, & ἴδον, in part. ἰδὼν, ὄντος, & ἰδοῦσ', pro ἰδοῦσα. α. 445.

Ἰδὲ, idem quod ἠδὲ, &, *atque*. α. 19. ϑ. 19.

Ἰδὼ, *æstu*, dat. sing. ab ἶδος, εος, τὸ, *sudor*. α. 397.

Ἰδεῖν, a. 2. act. infinit. ἰδέσθαι, a. 2. med. infinit. ab εἶδω, *video*. Vide ἰδὲ. α. 166. 224.

Ἴδης, genit. ἡ Ἴδη, *Mons Cretæ, sic dictus*, quod ex eo longe lateque licuerit circumspicere. ϑ. 1010.

Ἴδῃς, *videris*, 2. sing. a. 2. act. subj. ab εἶδω, *video*. α. 335.

Ἴδμεν, pro ἴσμεν, & hoc per syncopen, pro ἴσαμεν, *scimus*, ind. præs. 1. pl. Th. ἴσημι, *scio*. Imperat. ἴσαθι, & ἴσθι. ϑ. 27. 656. Hinc ἴδμων, peritus & ἰδμοσύνη, peritia, dat. pl. Ion. ἰδμοσύνῃσιν. ϑ. 377.

Ἴδοντο, 3. pl. a. 2. med. ind. *aspexerint*, ab εἶδω, *video*. α. 445. ϑ. 451.

Ἴδριες, *periti*, ab ἴδρις quod est ab ἴσημι, *scio*. α. 351.

Ἴδρις, ιος, ὁ, ἡ, *provida*. sic κατ' ἐξοχὴν dicitur *formica*. Th. ἴσημι, *scio*. ε. 776.

Ἱδρῶτα, acc. ab ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, *sudor*, per metonym. effecti, *labor molestus*. Th. est ἶδος, εος, τὸ, *sudor*. ε. 287.

Ἰδυῖα, ας, ἡ, nomen mul. quasi εἰδυῖα, *gnara*. ϑ. 352.

Ἰδὼν, *videns*, a. 2. part. ab εἶδω, *video*. Vide ἰδὲ ε. 9. 21. 699.

Ἰέασι, *emittentes*, part. præs. g. f. pl. num. ab ἵημι, *mitto*, alii scribunt ἰεῖσι, idque Æolic. imperf. ἴεν, ης, η, 3. pl. ἴεσαν, f. ἧσω, p. εἷκα, a. 1. ἦκα, a. 2. ἦν, ἦς, ἦ, præt. pass. εἷμαι, a. 1. pass. ἑθλω. ϑ. 10. 43. 65. 830.

Ἱέμην, Ion. pro ἱέμεθα; Att. præs. inf. ab ἵεναι, ubi Iones αι, in fine abjiciunt, accentu in sua sede relicto, ab ἵημι, *mitto*. ε. 594.

Ἱέμενοι, *cupientes*, part. præs. m. ab ἵεμαι, cupio. Verba desiderii regunt Genitivum, ἱεντο *cupiebant*, imperf. med. 3. pl. α. 23. 251.

Ἴεναι, *ire*, ab εἶμι, *eo*, pro quo etiam dicitur ἵημι, ἷξε ἴεναι, *perrexit ire*. α. 40. 353.

Ἱερὸς, ὸν, ὁ, *sacer*. item, *magnus, immensus*, ἱρὴ, Ionice, pro ἱερά. ἱερὰ, g. n. pl. num. intelliguntur *sacrificia*, ἱερ', pro ἱερά, ἔρδειν ἱερ', *facere sacra*, h. e. sacrificare, ἱερέων (pro ἱερῶν, in f. g.) Dorice. ε. 334. α. 201. ϑ. 417. 1014.

Ἵεσι, *tranat*, ab ἵημι, *mitto*, spiritu differt, ab ἵημι, *eo*, de quo paulo antè. ϑ. 806.

Ἱήσονι, dat. sing. nomen viri, ab ἰήσων. ϑ. 1000.

Ἰθεῖαν, ab ἰθὺς, εῖα, ὺ, idem quod ὀρθὺς, *rectus*, ἰθείῃσι, dat. pl. Ionic. ε. 36. 222. ϑ. 86.

Ἴθι, præs. imperat. *accede*, ab εἶμι, vel ἵημι, *eo*. ε. 491.

Ἰθυδίκαισι, *justos*, dat. pl. Ion. paragoge, ab ἰθυδίκης, ου, ὁ, cujus judicia sunt recta, ab ἰθὺς, ἰθεῖα, ἰθὺ, *rectus, a, um*,

& δίκη, jus. ε. 228.

Ἴθυνε, *dirigit*, 3. ſing. præſ. ab ἰθύνω, *dirigo*. Th. ἰθύς, εῖα, ύ, *rectus*. ε. 7. 9. 261.

Ἵκανεν, *pervenit*, ab ἱκάνω. Th. ἵκω, f. ἵξω, a. 1. ἵξα, *venio*. Ϡ. 681. 697.

Ἴκελα, *ſimilis*, & εἴκελα, ab εἴκω, *ſimilis ſum*. ε. 302. α. 198.

Ἵκετ', pro ἵκετο, *pervenit*, a. 2. m. ab ἱκνέομαι, *venio*. f. ἵξομαι. Ϡ. 285.

Ἱκέτευσε, a. 1. ind. ab ἱκετεύω, *ſupplico*. Th. ἱκέτης, ευ, ὁ, *ſupplex*. α. 13.

Ἱκέτῃσι, *ſupplicibus*, dat. pl. Ion. ab ἱκέτης, ευ, ὁ, *ſupplex*. ε. 325. α. 85.

Ἵκηαι, *attigeris*. 2. ſing. a. 2. med. ſub. Ionice pro ἵκῃ, ab ἱκνέομαι, venio, f. ἵξομαι, p. ἷγμαι, a. 2. m. ἰκάνω, ω, εῖν, & in 3. pl. ἵκανο, in aor. 2. ſub. ἵκωμαι, ῃ, ῆται. ε. 466.

Ἵκτερε, Adverb. *celerrime*, λαὶ ἔ ἱκέσθαι. Th. ἱκνέομαι. Ϡ. 691.

Ἵκτο, per ſyncopen pro ἱκέτο, *pervenit*, a. 2. med. ἱκνέομαι. Vide in ἵκηαι. Ϡ. 481.

Ἰλαδὸν, *catervatim*. ε. 285.

Ἵλαον, ab ἵλαος, *propitius*, Atticè ἵλεως. ε. 338.

Ἱλάσκεσθαι, præſ. inf. ab ἱλάσκομαι, *placo*. Th. ἱλάω. ε. 336.

Ἱμάσας, Poëticè pro ἱμάντας, part. a. 1. act. à verbo ἱμάσσω, *loris cædo*. f. ἱμάσω. Th. ἱμάς, άντος, ὁ, *lorum*. Ϡ. 857.

Ἱμείρω, *deſidero, cupio*. f. ρῶ, hinc ἵμερος, *deſiderium*, & ἱμεράσσας, acc. plur. *deſiderabiles*, ab

ἱμερόεις, εσσα, εν. Th. ἱμείρω. ε. 616. α. 31. Ϡ. 359.

Ἵν', pro ἵνα, *ut*. ε. 544. ἵνα. ε. 459.

Ἰνὰ, ός, ἡ, *valida*, nomen mul. ab ἶς, ἰνὸς, ἡ, *robur, fibra*: Ϡ. 976.

Ἴξε, 3. ſing. a. 1. act. indic. Th. ἵκω, *venio*, f. ἵξω, a. 1. ἵξα. α. 32.

Ἵξεαι, *pervenies*, 2. ſing. fut. 1. med. Ionicè pro ἵξῃ, ab ἱκνέομαι, ῆμαι, f. ἵξομαι. Præt. paſſ. ἷγμαι, a. 2. med. ἰκάνω, ω, εῖν. ε. 475.

Ἰοειδέα, acc. ſing. in nom. ἰοειδὴς, ές, *niger*, ab ἴον, ου, τὸ, *viola purpurea*, nigricans, & εἰδος, εος, *forma*, & hoc ab εἴδω, *video*. Ϡ. 3. 844.

Ἰόλαος, ου, nomen peritiſſimi aurigæ. *Iolaus*, q. d. ἰὸς ἔ λαοῦ, jaculum ſeu telum populi. α. 74. 102. Ϡ. 317.

Ἰόντα, *euntem*, a. 2. act. part. ab εἶμι, *eo*. part. a. 2. act. ἰὼν, ἰοῦσα, ἰόν. ε. 718. α. 257. Ϡ. 773.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, *ſagittis gaudens*. ex ἰὸς, οῦ, ὁ, *telum*, & χαίρω, *gaudeo*. Ϡ. 14. 918.

Ἱπποδάμος, *equorum domitor*. ex ἵππος, & δαμάω, domo. α. 346.

Ἱπποδόη, nomen mul. *celer inſtar equi*. vel *valde celer*. Nam ἵππος in compoſitione quandoque auget, ſic & βοῦς quod eſt ex βόος, ut βούλιμος. Ϡ. 251.

Ἱπποθόη, nomen mul. *valde intelligens*. Ϡ. 251.

Ἵππος, *equus*, dat. pl. Ion. ἵπποι-

πποιν. ε. 814. α. 341.

Ἵππότα, vocativi caſus. ab ἱππότης, ου, ὁ, *eques*, vocativus pro nominativo ponitur Poëtice, & Attice. α. 216.

Ἱπποτρόφου, gen. ſing. *equorum altricis*, Thraciæ epitheton. ε. 505.

Ἱππουρίη, *equi fons*. Nomen fontis, in Bœotia, non procul ab Helicone monte. Θ. 6.

Ἴρηξ, ηκος, ὁ, Ionicè, pro ἱέραξ, ακος, ὁ, *accipiter*. ε. 201.

Ἶρις, ιδος, ἴριος, & ἴριος, ἡ, *iris*, in accuſ. ἶριν. Θ. 780.

Ἶς, ἰνὸς, ἡ, *vis*, ἰς ἀνέμου, *vis venti*. ε. 516. Θ. 332.

Ἶσ', pro ἴσα, ab ἴσος, *par*. ε. 350.

Ἴσαν, *ibant*, 3. pl. imperf. act. ab εἶμι, *eo*. imperf. εἶν. a. 2. ἴον, pl. perf. m. ἦεν. Θ. 68.

Ἴσασι, & ἴσασιν, 3. pl. ab ἴσημι, *ſcio*. ε. 40.

Ἴσαν, parem, æqualem, ab ἶσος, par. ε. 325. Θ. 126.

Ἴσον, æquale, ſcilicet prima in ἶσος eſt anceps, & proinde ſcribitur etiam ἴσος, quum prima corripitur. ε. 750.

Ἰσόω, pro ἰσόιω, præſ. med. infin. *æquare*, ab ἰσόω, ῶ, *æquo*. Th. ἶσος, ου, ὁ, par. ε. 560.

Ἰσοφαρίζει, *æquiparat*. q. d. ἶσον φέρει. ε. 428.

Ἱσταμένου, part. præſ. paſſ. ἱσταμένος, *ſtans*, genit. Ion. ἱσταμένοιο, ab ἵσταμαι. ε. 567.

Ἵστεο, pro ἵστασο, 2. ſing. præſ. paſſ. imperat. ab ἵστημι, *ſto*, f. στήσω, a. 2. ἔστην. α. 449.

Ἵστεω, Ionice pro ἱστίον, ab ἱστὸς, *tela*, quod ab ἵστημι, *ſto*, & βοῦς, *bos*. ε. 433.

Ἱστὸν, *telam*, acc. ab ἱστὸς, οῦ, ὁ, *tela*, & malus navis. Th. ἵστημι, *ſto*. ε. 64. 777.

Ἴστορα, ab ἴστωρ, ορος, ὁ, ἡ, *gnarus*, ſciens. ε. 790.

Ἴστρον, acc. ab ἴστρος, nomen fluv. Germanici, *Danubius*. Θ. 339.

Ἰσχάνει, *detinet*, ab ἰσχάνω, idem quod ἴσχω, *habeo*. Th. ἔχω, *habeo*. ε. 493.

Ἴσχω, εις, ει, idem quòd ἔχω, habeo. ἴσχωσ', 3. pl. præſ. ſub. act. ε. 623. Θ. 687.

Ἰσχύς, ύος, ἡ, *robur*. dat. ἰσχύϊ, acc. ἰσχυὰ, *fremitum*. Hinc ἰσχύω, *robuſtus ſum*. Θ. 146. 823.

Ἰσώσαντο, *exæquabant*, a. 1. m. ab ἰσόω, ῶ, *æquo*. Th. ἶσος, ου, ὁ, *par*. α. 263.

Ἴτον, *abierunt*, 3. dual. præſ. activi, ab εἶμι, *eo*, ponitur verò præſens, pro a. 2. ἴον, qui 3. dual. format ἴτην enallage temporis. ε. 197.

Ἴτυν, *extremam oram*. ab ἴτυς, υος, ἡ, *extremus ambitus*, circumferentia. α. 314.

Ἰφθίμου, genit. *fortis*, ab ἰφθίμος, & hoc ab ἶφι, *fortiter*, quod eſt ex ἰς, ἰνὸς, ἡ, *vis*, *robur*. ἰφθίμου. α. 136. Θ. 768.

Ἶφι, adverb. fortiter, ab ἰς, ἰνὸς, ἡ, vis, fibra. ε. 539.

Ἰφικλείδην, nomen viri. α. 111.

Ἰφικλῆα, nomen viri. ad formam ἠρακλῆα. à nominati-

ε. 166. 523. Ϡ. 66.

Η᾽θεῖος, *patruus*, ἠθεῖος, vocat. pro ἰθείς, à θεῖος, *patruus*. Th. θεὸς, *Deus*. α. 103.

Η᾽θος, ους, τὸ, *mores*, ἐπίκλοπον ἦθος, *furaces mores*. ε. 67.

Η᾽θελον, *volebant*, imperf. ab ἐθέλω, *volo*. θέλω, idem. f. θελήσω. p. τεθέληκα. ε. 135.

Η᾽ιόνη, nomen mul. Ϡ. 255.

Η᾽ισαν, *incedebant*, 3. pl. pluſq. ab ἦειν. Alii volunt eſſe 3. pl. imperf. pro ἴσαν, quia η initio aliquando abundat. Sunt qui volunt eſſe 3. perſon. pl. aor. 1. inuſitat. εἶσαν, & Poet. ἧισαν. Th. εἶμι, *eo*. α. 170.

Η᾽κε, *immiſit*, 3. ſing. a. 1. act. ab ἵημι, *mitto*. α. 343. Ϡ. 669.

Η᾽λασα, *percuſſi*, a. 1. act. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω, a. 1. ἤλασ᾽, pro ἤλασε, *vulneravit*, p. ἐλήλακα. α. 363. 419. Ϡ. 291.

Η᾽λέκτρη, nomen mul. Ϡ. 266.

Η᾽λεκτρυώνη, nomen mul. α. 86.

Η᾽λεκτρύων, nomen viri. α. 3. 82.

Η᾽λεκτρος, ου, ἡ, & ἤλεκτρον, ου, τὸ, electrum, à λέκτρον, lectus. Th. λέχομαι, cubo. α. 142.

Η᾽λήλατο, 3. pl. imperf. paſſ. ab ἄλημι, *erro*, *vagor*. Attica reduplicatione, pro ἤλατο. Th. ἀλάομαι, ὦμαι, vagor. Alii volunt eſſe pl. perf. paſſ. per Atticam reduplicationem ab ἐλαύνω, f. άσω, in pl. perf. ἐλήλαμεν, σι, τι, & cum augmento temporali in pl. ἠλήλατο, *diſcurrebant*. α. 143.

Η᾽λθε, *venit*. a. 2. Vide ἦλυθεν. ε. 633. α. 81. Ϡ. 404.

Η᾽λιβάτοιο, gen. Ion. ab ἠλίβατος, τος, ὁ, ἡ, tam altus locus, ut Soli uni ſit pervius, ab ἥλιος, *ſol*, Æol. ἄελιος, & βαίνω, *eo*. Ϡ. 422. 483.

Η᾽λιτεν, *peccavit*, a. 2. act. ab ἁλιτέω, vel ἁλείτω. ἤλιτον, ες, ε. α. 80.

Η᾽λυθόμεν, *venimus*, præt. med. ab ἔρχομαι. Vide ἦλυθεν. Ϡ. 660.

Η᾽λυθεν, *venit*. a. 2. & per ſyncopen ἦλθεν, ab ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, p. m. ἦλυθα, a. 2. m. ἠλθόμεν. α. 2. 435.

Η᾽μαθίων, ονος, nomen regis. Ϡ. 985.

Η᾽μαθόεντος, *arenoſo*, genit. ab ἠμαθόεις; Ion. pro ἀμαθόεις, εντος. Idem quod ψαμαθώδης, arenoſus. Th. ψάμμος, ου, ἡ, *arena*. α. 360.

Η᾽μαρ, *dies*, gen. ἤματος, ἤματι. hinc ἡμάτιος, *diurnus*. Th. ἡμέρα, ας, ἡ, *dies*. ε. 174. 417. 776. Ϡ. 597.

Η᾽μελλε, imperf. augmentum Atticum. ſic ἠβουλήθην, pro ἐβουλήθην. à μέλλω, futurus ſum, f. μελλήσομαι. Ϡ. 478. 888.

Η᾽μὲν, &, ſequente plerumque, ἠδὲ, &. ε. 337.

Η᾽μενον, part. præſ. ab ἧμαι, *ſedeo*. ε. 478. 499.

Η᾽μέρη, Ionic. pro ἡμέρα, dies. ε. 102. 820. 823.

Η᾽μερόκοιτος, ον, qui tota die dormit, epitheton furis, ab ἡμέρα, *dies*, & κοίτη, ης, ἡ, *lectus*. ε. 603.

Η᾽μέτερον, *noſtrum*, ἡμετέρου. ἡμετέροισι, dat. pl. Ion. Th. ἐγὼ, *ego*. ε. 296. α. 367.

Η᾽μεν-

Ἤμησε, a. 1. ind. act. ab ἀμάω, *meto*, f. ήσω, p. ἤμηκα. hic per tmesin, pro ἀπήμησε. ϑ. 181.

Ἡμίβροι, *semidei*, ab ἥμισυς, ος, *dimidius*, & ϑεὸς, *Deus*. ε. 159.

Ἡμιόνων, gen. pl. ἡμιόνοισι, dat. pl. ab ἡμίονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mulus*, q. d. semiasinus, ab ἥμισυς, dimidius, & ὄνος, ου, *asinus*. ε. 46. 605.

Ἥμισυ, *dimidium*, in mascul. ἥμισυς, in f. ἡμίσεια. ε. 40. ϑ. 299.

Ἦμος, *quando*, adverb. ε. 418.

Ἤμων, *metebant*, 3. pl. imperf. act ab ἀμάω, *meto*, f. ήσω. α. 288.

Ἦν, *erat*, 3. pers. imperf. ab εἰμὶ, sum. ε. 149. α. 178.

Ἣν, quam. acc. ab ὃς, ἥ, ὅ. α. 93. 408. ϑ. 409.

Ἢν, *si*, pro ἐὰν: ἢν vero per aphæresin, pro ἐὰν. ε. 399.

Ἡνία, ας, ἡ, *habena*. α. 95.

Ἡνιόχη, nomen mul. *agitatrix*. α. 83. ἡνίοχος. α. 323.

Ἡνίοχος, ου, auriga, q. d. τὼ ἡνίαι ἔχων, qui manu habenas tenet, equosque quo libet inflectit. α. 323.

Ἠνορέης, *fortitudinis*, gen. ab ἠνορέη, idem quod ἀνδρεία. Th. ἀνὴρ, *vir*. ϑ. 516.

Ἥντινα, *quam*, acc. ab ἥτις, ὅστις, ὅτι, gen. ἧστινος, ἧσπερος. ε. 761.

Ἤνωγε, *jussit*, imperf. vel præt. med. ab ἀνώγω, *jubeo*, ἤνωξ', pro ἤνωξε, *jussit*, a. 1. act. fut. ἀνώξω. ε. 68. α. 479.

Ἠὼς, gen. ab ἠὼς, *aurora*. Vide in ἠὼς. ε. 722. 819.

Ἧπαρ, ατος, τὸ, *jecur*. ϑ. 523.

Ἤπειρος ἠπειρώτις, pro ος, ίς, *Epirus*, terra continens. ε. 622. ϑ. 189.

Ἤπεφα, Poëtice, pro ἔπειτα, *deinde*, ex ἐπὶ, & εἶπα, *postea*. ε. 290. ϑ. 405.

Ἠπροπεύοντες, part. a. 1. act. *qui decepit*. ab ἠπροπεύω, *decipio*, q. d. ἀπείρων ὀπὶ, infinitis vocibus. impostores sunt verbosi. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox. ε. 55.

Ἤπιος, ου, *placidus*. ε. 785. ϑ. 235.

Ἤπυε, *profecto*. α. 92.

Ἤπυον, imperf. *clamabant*. Th. ἀπύω, f. ύσω, *sono*. α. 316.

Ἡρακλέης, ῆος, ῆι, *Hercules*, propter carminis dimensionem legendum est hîc, τὸ ἡρακλῆι, tanquam ἡρακλεῖ. hinc ἡρακληείη, *Herculea*. Them. κλείω, *celebro*. ω. 74. 115. 448. ϑ. 318. 332.

Ἤρειπον, imperf. *proscindebant*, ab ἐρείπω, *scindo*, f. ψω. α. 287.

Ἠρείσατο, *sustinuit se*, a. 1. med. ab ἐρείδω, f. ίσω, *fulcio*. α. 362.

Ἤρων, pro ἠρεύων, Dorice, *venabantur*, à ϑηρόω, *venor*. Th. ϑήρ. Alii scribunt, ἤρευον, imperf. Doric. esse, pro ἤρων, ab αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ἤρηκα, imperf. ἤρεον, ἤρων, a. 2. εἷλον. α. 302.

Ἤρη, *Juno*, pro ἥρα, Ionice. ἤρη vero videtur per metathesin dici, pro ἀὴρ. ϑ. 314.

Ἠριγένεια, *mane genita*, proprie *vere nata*. Metaph. ver ad annum se habet, sicut matutinum tempus ad diem. ϑ. 381.

Ἠελδανὸς, nomen fluvii. Θ. 338.
Ἤελσον, *contendit*, a. 1. act. ab ἐρίζω, *rixor*, f. ἴσω. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *contentio*. Θ. 928.
Ἤελτε, a. 2. ind. *cecidit*. Them. ἐρείπω, f. ψω, *everto*. α. 421.
Ἤρπασον, *rapuit*, a. 1. ind. ab ἁρπάζω, *rapio*, f. σω, & Dor ξω, p. ἥρπαγα, a. 2. pass. ἡρπάγλω, p. m. ἥρπαγα. Θ. 914.
Ἤρυον, *hauriebant*, imperf. ab ἀρύω, f. ύσω. α. 301.
Ἦγε, *ducebat*. imperf. ab ἄγω, f. ξω. α. 26.
Ἥρως, ωος, ὁ, heros. α. 37.
Ἧς, *suæ*, gen. ab ὅς, ἥ, ὅν, *suus*, *a*, *um*, ἧς ἀπὸ μητρὸς, *à sua matre*. α. 18. 40.
Ἦσαν, erant. 3. pl. imperf. ab εἰμὶ, sum. ε. 111. α. 20.
Ἧστω, pro ἦτον, per pleonasmum Σ σ, est, 2. dual. imperf. ab εἰμὶ, *sum*. α. 50.
Ἦθα, *fuisti*. 2. sing. imperf. ab εἰμὶ. Θα est paragoge Æolica. α. 119.
Ἤθεον, imperf. *edebant*, ἤθειν, *comedebat*, ab ἐθίω, *edo*, f. ίσω, p. ἤθηκα. Th. ἔθω, edo. ε. 146.
Ἡδυόδον, nomen autoris, ex ἧδις, εως, ἡ, *delectatio*, & ὁδὸς, *via*, q. d. via delectationis. Facetus comes est in via pro vehiculo. Θ. 22.
ᾗς, pro αἷς, *quibus*, Ionice, ab ἥ, quæ. Θ. 904.
ᾗσιν, *suis*, pro αἷς, ab ὅς, ἥ, ὅν, *suus*. ε. 47.
ᾖσιν, *sint*. 3. sing. præs. subj. pro ᾖ. σιν, est Paragoge Poëtica. ab εἰμὶ, *sum*; sic Homerus ἐθέλη-σιν, pro ἐθέλῃ, Ilias. α. 408.
Ἡαπάζοντο, 3. plur. imperf. ab ἀπαπάζομαι, f. σομαι, *amplector*. α. 84.
Ἧσσον, Attice, ἧττον, minus. ab ἥσσων, ονος, *minor*. à positivo μικρὸς, *parvus*, caret superl. Θ. 426.
Ἧστο, poëtice pro ἧτο, *sedebat*, 3. sing. imperf. ab ἧμαι, *sedeo*. α. 214.
Ἥσυχοι, *quieti*, ab ἥσυχος, quietus. ε. 119. Θ. 763.
Ἥτε, *hæque*. ἡ, est articul. præpos. accentum habet ob seq. dict. encliticam τε. sic & ἥτ', ε. 20. 316.
Ἦτι, *verè*, *certè*, adv. α. 79.
Ἥτις, *quæ*, ὅστις, ὅ, τι. Vide ἤν τινα. ε. 404. 698.
Ἤτοι, *sive*, *seu*, Th. ἤ, aut. ε. 165. α. 413. Θ. 1004.
Ἧτορ, τὸ, cor. ε. 358. α. 429.
Ἡυκόμοιο, *pulchricomæ*, genit. ἠυκόμου, & ἠυκόμης, poëtice ἠυκόμοιο, ex εὖ & κόμη, ης, ἡ, coma. ε. 164. Θ. 625.
Ἠῶ, accus. ab ἠὺς, *bonus*. Th. ἐὺς, ἑος, ὁ, bonus. Θ. 817.
Ηὔξετο, 3. sing. imperf. pass. ab αὔξομαι, pro αὐξάνομαι, *augeo*, perf. ηὔξημαι, a. 1. pass. ηὐξήθλω. f. 1. med. αὐξήσομαι. Th. αἴξω, *augeo*. Θ. 493.
Ἥφαιστος, ου, ὁ, *Vulcanus*, sic dicitur, ab ἅπτω, *accendo*, & ἀΐσσω, *destruo*, fabrorum metallicorum Deus. α. 319. 244.
Ἤχεῖ, 3. person. præs. act. verb. ἠχέω, f. ήσω, *sono*. Th. ἦχος, ου, sonus. Θ. 42.

Ἤχε-

Ἠχέτα, pro ἠχήτα, vocativus, ab ἠχήτης, ου, ὁ, *canorus*. Th. ἦχος, ου, ὁ, *ſonus*, unde ἠχὴ, *fragor*. ſ. 580. α. 438.

Ἠχήεις, εντος, ὁ, *ſonorus*, ab ἦχος, *ſonus*. ϑ. 767.

Ἤχθηρε, a. 1. act. ab ἐχθαίρω, *odio proſequor*. f. ρῶ, p. ἤχθηκα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*. ϑ. 138.

Ἤχθοντο, 3. p. imperf. ab ἄχθομαι, *ſuccenſeo*. f. ἐσομαι, vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus. ϑ. 155.

Ἠχὼ, όος, οῦς, ἡ, ſonus reciprocus, *Echo*, ab ἦχος, *ſonus*. α. 279. 348.

Ἠὼς, όος, οῦς, ἡ, *aurora*, acc. ἠόα, ἠῶ, ἐπ' ἠῶ, circa auroram, & ἠώ θ', *auroramque*, pro ἠώ τε. vel ἠῶ τε. ε. 548. ϑ. 18. 372. ἠοῖος, *matutinus*. ε. 546.

Θ.

Θ', pro τε, &. ε. 554. α. 109. Θαλαμήια δόρα, ligna thalamo vel ædibus ſtruendis apta. Th. θάλαμος, ου, ὁ, *thalamus*. ε. 805.

Θαλίη, nomen mul. (pro Θαλία, ας, ἡ, Ionic.) à θάλλω, vireo. ϑ. 245.

Θαλίαι, convivia, θαλίῃσι, dat. pl. Ion. Them. θάλλω, vireo. ε. 115. 229. ϑ. 65.

Θάλασσα, ης, ἡ, mare. ε. 163.

Θάλεια, nomen Muſæ, ut Poëtæ finxerunt. ε. 740. ϑ. 77.

Θαλερὸς, ὴ, ὸν, in flore exiſtens, à θάλλω, f. λῶ, *floreo*, *vireo*. ϑ. 138. 946. 999.

Θάλλουσιν, *florent*, præſ. ind. à θάλλω, f. αλῶ, *vireo*, *floreo*. ε. 234. θάλλοντα, *florentem*. ε. 171.

Θαλφθεὶς, *caleſactus*, a. 1. part. paſſ. à θάλπω. f. ψω. ϑ. 864.

Θαμὰ, *frequenter*, *crebro*, adv. ε. 360.

Θάνατος, ου, & θανάτοιο, Ion. *mors*. Th. θνήσκω, f. θανέομαι, *morior*. ε. 153. 354.

Θανεῖν, *mori*, a. 2. inf. θάνοιο. a. 2. opt. med. à θνήσκω, *morior*. f. 2. θανέομαι. f. 1. med. θνήξομαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον. p. m. τέθναα. ε. 173. 376.

Θάπλει, *ſepelivit*, imperf. Ion. verbi θάπλω, *ſepelio*, f. ψω, p. τέταφα, aor. 2. ἔταφον, præt. med. τέθηπα. α. 472.

Θάρσος, εος, τὸ, animi præſentia, (*fiducia*) θράσος, *audacia*. Hinc θαρσήσας, a. 1. part. verb. θαρσέω, *fiduciam habeo*. ε. 317. ϑ. 168.

Θαρσύνω, f. υνῶ, fiduciam affero. θαρσύνασ', pro θαρσύνασα, præſ. part. Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 326. ϑ. 163.

Θᾶσσον, *celerius*, comparat. pro τάχιον, ex ταχὺς, *celer*. α. 95.

Θαῦμα, τὸ, *res mira*, θαῦμα ἰδέσθαι, mirum viſu. Th. θαυμάζω. f. σω, *miror*. α. 140. 224. ϑ. 834.

Θαύμαντος, gen. à θαύμας, αντος, ὁ, nomen viri. ϑ. 237. 265.

Θεὰ, ᾶς, Dea. θεῶν, gen. Dor. pl. num. & θεάων, Æolicè. α. 338. ϑ. 41. 103.

Θέε, imperf. pro ἔθεε, *ferebatur*, à θέω, *curro*, f. θεύσομαι.

μαι. α. 224.

Θεῖς, Ionicè pro θεαῖς, *Deabus*. Vide θεά. ε. 62.

Θεητὸς, ὴ, ὸ, cum admiratione ſpectandus, à θεάω, cum admiratione ſpecto. Th. θεάομαι, *ſpecto, contemplor*. f. ἀσομαι, Ionicè ἠσομαι.

Θεῖ, *patrue*, voc. à θεῖος. α. 103.

Θεῖα, nomen mul. & θείλω, divinam, Ionicè pro θείαν, à θεῖος, α, ον, adject. Th. Θεὸς, Deus. θ. 32. 135. 371.

Θείῃ, 3. perſ. præſ. ſub. *ponat*. h.e. *faciat*, more Hebræorum, à θέω, *pono*, pro quo Poëtæ θείω, ſicut pro πνέω, πνείω. vel eſt aor. 2. Poët. pro θῇ, à τίθημι, pono, a. 2. ἔθλω. ε. 554.

Θεῖναι, a. 2. act. infinit. à τίθημι, *pono*, f. θήσω, a. 2. ἔθλω. ε. 813.

Θεῖος, *divinus*, gen. ου, vel Ion. θείοιο. α. 138.

Θέλουσα, *volens*, præſ. part. f. g. à θέλω, f. ήσω. θ. 446.

Θεμείθλοις, dat. plur. à θέμεθλον, idem quod θέμηλον, *fundamentum*. θ. 816.

Θέμεν, *ponere*, Ionicè pro θεῖναι, a. 2. inf. à τίθημι, *pono*. ε. 61.

Θέμις, ιος, vel ιδος, ἡ, *jus*, acc. θέμιν. θεμιστῶν, gen. pl. pro θεμίτων, Ioniſmus enim ille non habet locum in Genitiv. declin. 5. ſimplicium, niſi dicamus θεμιστέων, eſſe à θεμιστὴ, ῆς. θεμιστὸς, ὴ, ὸν, *legibus conſentaneus*. ε. 136. θ. 235. Eſt & θέμις, nomen Deæ. θ. 16.

Θεμιστοπόλῳ, nomen mul. quæ ſapit ex legibus. α. 356.

Θεμιστὼ, οῦς, ἡ, nomen mul. θ. 261.

Θεοειδὴς, forma Deum referens. ex θεὸς, & εἶδος, *forma*. Th. εἴδω, *video*. θ. 350.

Θεόδοτα, *divinitus data*, à δίδωμι, *do*. ε. 318.

Θεὸς, Deus, gen. θεοῦ, & θεᾶο, Ion. α. 415. dat. pl. Ion. θεοῖσι, θεοῖσιν. ε. 334. α. 28. θεόφιν, adverb. *ex Deo*. θ. 871.

Θεραπεύειν, præſ. inf. act. à θεραπεύω, *famulor, ſervio*. f. εύσω. Th. θεράπων, οντος, ὁ, *miniſter*. ε. 134.

Θεράπων, οντος, ὁ, *miniſter, famulus*. θ. 100.

Θέρος, θέρεος, τὸ, *æſtas*. ε. 500. 501.

Θερμὸς, ὴ, ὸν, ἡ χὴ ή, *calidus*. Th. θέρω, f. θερῶ, & Æol. θέρσω, *calefacio*. θ. 696.

Θέσθαι, a. 2. med. infinit. à τίθημι, pono. ε. 23. 430.

Θέσκελα, *divina*, per ſyncop. pro θεοείκελα, *Deo ſimilia*, ex θεὸς, & ἔοικα, *ſimilis ſum*. α. 34.

Θεσπεσία, ἡ, *divina*. à θεσπέσιος, ὁ χὴ ἡ, *divinus*. Them. θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, *vaticinus*. α. 383.

Θέσπις, nomen mul. θ. 244.

Θέτο, *fecit*, & θέτ', pro ἔθετο. ab ἐθέμλω. a. 2. med. verbi τίθημι, *pono*. θ. 886. 953.

Θεύντων, gen. pl. part. Alii θεόντων, à θέω, *curro*. At illi, à θεάω, *exhibeo me videndum*. α. 146.

Θήβη, ἡ, nomen urbis. θήβης, &c. α. 49. 105. θ. 978.

Θηβαγενὴς, έος, ὁ, ex urbe Theba-

barum oriundus, à γείνομαι, nascor. Θ. 530

Θήγει, *acuit*, 3. pers. præs. ind. à θήγω, f. ξω, *acuo*. α. 388.

Θηητὸν, *mirandum*. à θηέομαι. Th. θεάομαι, ῶμαι, *spectо*. θηήσονται, *suspicient*, f. 1. à θηέομαι. ε. 480. Θ. 31.

Θῆκαν, a. 1. ind. θήκατο, a. 1. med. verbi τίθημι, *pono*, f. θήσω, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθω. α. 465.

Θῆλυς, εος, ὁ, vel ἡ, fœmineus. θήλεια *fœminæ*. Θ. 667. θηλυτερέων, gen. Æolic. à θηλυτέρη, comparat. à Th. θῆλυς, εια, *fœmineus*. α. 4. 395.

Θησαυρὸς, οῦ, ὁ, *thesaurus*. ε. 717.

Θὴρ, ρὸς, ὁ, fera, in pl. θῆρες, dat. θηρσὶ. ε. 275. 510.

Θηρευτῆς, pro θηρευτὰς, dat. pl. Poët. à θηρευτὴς, venator. θηρευταὶ, in pl. à θηρεύω, *venor*. Th. θὴρ, *fera*. α. 303. 388.

Θησέα, acc. à θησεὺς, nomen viri. α. 182.

Θῆτ', pro θῆτα, accus. sing. *servum*, à θὴς, θητὸς, ὁ, *servus*, θῆτα, ης, ἡ, *ancilla*. ε. 600.

Θνῆσκον, *moriebantur*, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. verbi θνήσκω, *morior*. Vide in θανεῖν. ε. 116.

Θνητὸς, ὸν, ὁ, mortalis, θνητὰ, θνητοῖσι, à θνήσκω, morior. ε. 88. 103. α. 73.

Θόη, nomen propr. Θ. 354.

Θοίνη, ης, ἡ, *epulum*. hinc θοινάω, *epulor*. α. 114.

Θοὸς, ὸν, ὁ, *celer*. α. 97.

Θόρε, *desiliit*, a. 2. act. à θορεῖν, vel θόρω, *salio*. α. 392.

Θόρον, *desilierunt*, imperf. pro ἔθορον, à θόρω, *salio*. α. 370.

Θοῶς, adv. *celeriter*. Th. θοὸς, ὸν, ὁ, *celer*. α. 418.

Θρασεῖα, f. gen. à θρασὺς, *audax*. Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 263.

Θρασυκάρδιος, audaci præditus corde, à θρασὺς, audax, hoc à θάρσος, εος, fiducia, & καρδία, ας, ἡ, *cor*. α. 448.

Θρεπτήρια, educationis præmia. Th. τρέφω, f. θρέψω, *alo*. ε. 186.

Θρέφθη, a. 1. pass. Ion. à τρέφω, *alo*, f. ψω, p. φα. a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. hinc & θρέψασα, a. 1. part. θρέψε, pro ἔθρεψε, a. 1. Θ. 198. 314. 328.

Θρηικίης, gen. à θρηίκιος, Thracius, à θρὴξ, ηκὸς, *Thrax*, nom. gentile. ε. 551.

Θρήκη, ης, ἡ, Thracia, nomen regionis. ε. 505.

Θυγάτηρ, ἡ, *filia*, acc. θυγατέρα, & θυγάτερα Poëtice, vocat. ὦ θύγατερ. α. 3. Θ. 265. 346.

Θύε, *æstuabant*, imperf. Ion. à θύω, *mactо*, & impetu feror. Θ. 848.

Θύελλα, ης, ἡ, *procella*. ε. 549. α. 345. Θ. 742.

Θύεσσι, *victimis*, dat. pl. Ion. à θύος, εος, τὸ, *victima*, à θύω, *immolo*. ε. 336.

Θυήεις, εντος, *redolens*, ὁ, à Th. θύω, f. ὑσω, *mactо*. Θ. 558.

Θυμαλγέα, & θυμαλγέ', accus. à θυμαλγὴς, afferens dolorem in animo, ex θυμὸς, *animus*, & ἄλγος, εος, *dolor*. Θ. 629.

Θυμήνασαν, a. 1. part. f. g. pl. *succen-*

censentes, à θυμαίνω, *iraſcor*, f. θυμανῶ, a. 1. act. ἐθύμηνα, hinc part. a. 1. act. θυμήνας, αντα, αν. Th. θυμὸς, *ira*. α. 267.

Θυμοβορεῖν, præſ. inf. à θυμοβορέω, animum exedo triſtitia, ex θυμὸς, *animus*, & βορὰ, *pabulum*, *eſca*. ε. 797.

Θυμολέοντα, acc. ſing. à θυμολέων, *leonino animo præditus*, ex θυμὸς, *animus*, & λέων, οντος, *leo*. θ. 1007.

Θυμοφθόρον, acc. à θυμοφθόρος, *animum labefactans*, ex θυμὸς, *animus*, & φθείρω, *corrumpo*. Th. φθέω, *corrumpo*. ε. 715.

Θυμὸς, ὁῦ, ὁ, *animus*, ira. ε. 379.

Θῦον, *furens*. part. præſ. act. g.n. à θύω, *mactо*, cum impetu feror. ε. 618. θ. 131.

Θύραζε, adv. *foras*, θύρηφι, *foris*, adv. aut dativus adverbialiter poſitus, à θύρα, *janua*. ε. 97. 363.

Θύσανοι, οἱ, *villi*, ſeu *nodi*, quales dependent à crumenis, fimbriæ. α. 225.

Θύων, præſ. part. à θύω, *ſacrifico*. ſumitur & θύω, pro ὁρμῶ, impetu quodam feror: item *furo*. hinc μεθύω, q. d. μετὰ τὸ θύειν, à ſacrificiis enim ſolebant epulari. θ. 109.

Θῶκον, acc. à θῶκος, ου, *ſedile*, pro θάκος, ου, τὸ, à θάσσω, *ſedeo*. Th. θὼς, ῶκὸς, ὁ, *celer*. ε. 491. 572.

Θώμιον, pro τὸ ἥμιον, *medium*. ε. 557.

Θώρηκα, *thoracem*, acc. pro θώρηκα, Ion. à θώρηξ, ακος, ὁ.

Ionice mutatur α in η, θώρηξ, *pectus*: unde θωρήσσω, ξω, *pectus armis ſeu lorica munio*, per ſyn. ſpeciei *armo*, θωρήσσονται, *armantur*, præſ. ind. α. 124. θ. 431.

Θωῦτὰ, nom. pl. θωῦτὰ ἔργα, *admiranda opera*. θώυμα, Ionice, idem eſt quod θαῦμα, & hinc θωῦτὰ, pro θαυμαστὰ, Ion. Th. θωυμάζω, f. άσω, *miror*. α. 165.

I.

Ἴαλλον, *volitabant*, 3. pl. imperfect. pro præſ. enallage temporis, ab ἰάλλω, *mitto*, *volo*, f. αλῶ. θ. 269.

Ἰάνειρα, ας, ἡ, nomen mul. ex ἴα, *ſola*, & ἀνὴρ, quæ ſola animo virum imitatur. θ. 356.

Ἰάνθη, nomen. mul. ab ἰαίνω, *calefacio*. item, *exhilaro*, *lætitia perfundo*. θ. 349.

Ἰαπετοῖο, gen. Ion. ab Ἰαπετὸς, nomen viri, ab ἰάπτω, *mitto*. item, *maledictis laceſſo*. Ἰαπετιονίδη, voc. caſus. ab Ἰαπετιονίδης, *filius Iapeti*. ε. 54. θ. 528.

Ἰασίῳ, dat. nomen viri, ab ἰάω, f. ἰάσω. θ. 970.

Ἴαχε, & ἰάχουσι, 3. ſing. imperf. activ. verb. ἰάχω, vociferor, clamo. hinc in part. ἰάχων, οντος, hinc ἰαχὴ, *clamor*. α. 232. 441. θ. 69.

Ἰαωλκὸς, ὁῦ, ἡ, *nomen urbis*. α. 380. 474.

Ἰδάλιμος, *ſuderificus*, ab ἶδος, ἰδὸς, τὸ, *ſudor*. idem quod ἰδρὼς,

ἱδρὼς, ῶτος, ὁ. ε. 413.

Ἰδὲ, a. 2. act. imperat. ab εἶδω, video, f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον, & ἴδον, in part. ἰδὼν, όντος, & ἰδοῦσ', pro ἰδοῦσα. α. 445.

Ἰδὲ, idem quod ἠδὲ, &, *atque*. α. 19. Θ. 19.

Ἰδὼ, *æstu*, dat. sing. ab ἰδὼς, ὼτος, τὸ, *sudor*. α. 397.

Ἰδεῖν, a. 2. act. infinit. ἰδέσθαι, a. 2. med. infinit. ab εἶδω, *video*. Vide ἰδὲ. α. 166. 224.

Ἴδης, genit. ἡ Ἴδη, *Mons Cretæ, sic dictus*, quod ex eo longe lateque licuerit circumspicere. Θ. 1010.

Ἴδῃς, *videris*, 2. sing. a. 2. act. subj. ab εἶδω, *video*. α. 335.

Ἴδμεν, pro ἴσμεν, & hoc per syncopen, pro ἴσαμεν, *scimus*, ind. præs. 1. pl. Th. ἴσημι, *scio*. Imperat. ἴστω, & ἴσθι. Θ. 27. 656. Hinc ἰδμων, peritus & ἰδμοσύνη, peritia, dat. pl. Ion. ἰδμοσύνῃσιν. Θ. 377.

Ἴδοντο, 3. pl. a. 2. med. ind. *aspexerint*, ab εἶδω, *video*. α. 445. Θ. 451.

Ἴδριες, *periti*, ab ἴδρις quod est ab ἴσημι, *scio*. α. 351.

Ἴδρις, ιος, ὁ, ἡ, *provida*. sic κατ' ἐξοχὴν dicitur *formica*. Th. ἴσημι, *scio*. ε. 776.

Ἱδρῶτα, acc. ab ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, *sudor*, per metonym. effecti, *labor molestus*. Th. est ἰδὼς, ὼς, τὸ, *sudor*. ε. 287.

Ἰδυῖα, ας, ἡ, nomen mul. quasi εἰδυῖα, *gnara*. Θ. 352.

Ἰδὼν, *videns*, a. 2. part. ab εἶδω, *video*. Vide ἰδὲ ε. 9. 21. 699.

Ἰεῖσαι, *emittentes*, part. præs. g. f. pl. num. ab ἵημι, *mitto*, alii scribunt ἱεῖσαι, idque Æolic. imperf. ἵεν, ης, η, 3. pl. ἵεσαν, f. ἧσω, p. εἷκα, a. 1. ἧκα, a. 2. ἧν, ἧς, ἧ, præt. pass. εἷμαι, a. 1. pass. ἑθλω. Θ. 10. 43. 65. 830.

Ἱέμην, Ion. pro ἱέμεθα; Att. præs. inf. ab ἵεμαι, ubi Iones αι, in fine abjiciunt, accentu in sua sede relicto, ab ἵημι, *mitto*. ε. 594.

Ἱέμενοι, *cupientes*, part. præs. m. ab ἵεμαι, cupio. Verba desiderii regunt Genitivum, ἱεντο *cupiebant*, imperf. med. 3. pl. α. 23. 251.

Ἴεναι, *ire*, ab εἶμι, *eo*, pro quo etiam dicitur ἵημι, ὤρτ' ἴεναι, *perrexit ire*. α. 40. 353.

Ἱερὸς, ὸν, ὁ, *sacer*. item, *magnus, immensus*, ἱερὴ, Ionice, pro ἱερά. ἱερὰ, g. n. pl. num. intelliguntur *sacrificia*, ἱερ', pro ἱερὰ, ἔρδειν ἱερ', *facere sacra*, h. e. sacrificare, ἱερέων (pro ἱερῶν, in f. g.) Dorice. ε. 334. α. 201. Θ. 417. 1014.

Ἵεσι, *tranat*, ab ἵημι, *mitto*, spiritu differt, ab ἵημι, *eo*, de quo paulo antè. Θ. 806.

Ἱήσονι, dat. sing. nomen viri, ab ἰήσων. Θ. 1000.

Ἰθεῖαι, ab ἰθὺς, εῖα, ὺ, idem quod ὀρθὺς, *rectus*, ἰθείῃσι, dat. pl. Ionic. ε. 36. 222. Θ. 86.

Ἴθι, præs. imperat. *accede*, ab εἶμι, vel ἵημι, *eo*. ε. 491.

Ἰθυδίκαισι, *justos*, dat. pl. Ion. paragoge, ab ἰθυδίκης, ου, ὁ, cujus judicia sunt recta, ab ἰθὺς, ἰθεῖα, ἰθὺ, *rectus, a, um*,

& δίκη, jus. ε. 228.

Ἰθύνῃ, *dirigit*, 3. ſing. præſ. ab ἰθύνω, *dirigo*. Th. ἰθύς, ύος, ὁ, *rectus*. ε. 7. 9. 261.

Ἵκανεν, *pervenit*, ab ἱκάνω. Th. ἵκω, f. ἵξω, a. 1. ἵξα, *venio*. Ϡ. 681. 697.

Ἴκελος, *ſimilis*, & εἴκελος, ab εἴκω, *ſimilis ſum*. ε. 302. α. 198.

Ἵκετ', pro ἵκετο, *pervenit*, a. 2. m. ab ἱκνέομαι, *venio*. f. ἵξομαι. Ϡ. 285.

Ἱκέτευσε, a. 1. ind. ab ἱκετεύω, *ſupplico*. Th. ἱκέτης, ευ, ὁ, *ſupplex*. α. 13.

Ἱκέτῃσι, *ſupplicibus*, dat. pl. Ion. ab ἱκέτης, ευ, ὁ, *ſupplex*. ε. 325. α. 85.

Ἵκηαι, *attigeris*. 2. ſing. a. 2. med. ſub. Ionice pro ἵκῃ, ab ἱκνέομαι, venio, f. ἵξομαι, p. ἷγμαι, a. 2. m. ἰκμένω, ε, εθ, & in 3. pl. ἰκμενο, in aor. 2. ſub. ἱκωμαι, ῃ, ηται. ε. 466.

Ἵκτερε, Adverb. *celerrime*, λὰξ ἐξ ἱκέσθαι. Th. ἱκνέομαι. Ϡ. 691.

Ἵκτο, per ſyncopen pro ἱκέτο, *pervenit*, a. 2. med. ἱκνέομαι. Vide in ἵκηαι. Ϡ. 481.

Ἰλαδὸν, *catervatim*. ε. 285.

Ἵλαον, ab ἵλαος, *propitius*, Atticè ἵλεως. ε. 338.

Ἱλάσκεσθαι, præſ. inf. ab ἱλάσκομαι, *placo*. Th. ἱλάω. ε. 336.

Ἰμάσας, Poëtice pro ἱμάντας, part. a. 1. act. à verbo ἱμάζω, *loris cædo*. f. ἱμάσω. Th. ἱμάς, άντος, ὁ, *lorum*. Ϡ. 857.

Ἱμείρω, *deſidero, cupio*. f. ρῶ, hinc ἵμερος, *deſiderium*, & ἱμεράσσας, acc. plur. *deſiderabiles*, ab

ἱμερόεις, εσσα, εν. Th. ἱμείρω. ε. 616. α. 31. Ϡ. 359.

Ἵν', pro ἵνα, *ut*. ε. 544. ἵνα. ε. 459.

Ἰνὰ, ός, ἡ, *valida*, nomen mul. ab ἶς, ἰνὸς, ἡ, *robur, fibra*: Ϡ. 976.

Ἵξε, 3. ſing. a. 1. act. indic. Th. ἵκω, *venio*, f. ἵξω, a. 1. ἵξα. α. 32.

Ἵξεαι, *pervenies*, 2. ſing. fut. 1. med. Ionicè pro ἵξῃ, ab ἱκνέομαι, ῆμαι, f. ἵξομαι. Præt. paſſ. ἷγμαι, a. 2. med. ἰκμένω, ε, εθ. ε. 475.

Ἰοειδέα, acc. ſing. in nom. ἰοειδὴς, ές, *niger*, ab ἴον, ε, τὸ, *viola purpurea*, nigricans, & εἶδος, ες, *forma*, & hoc ab εἴδω, *video*. Ϡ. 3. 844.

Ἰόλαος, ε, nomen peritiſſimi aurigæ. *Iolaus*, q. d. ἰὸς ἔ λαὸς, jaculum ſeu telum populi. α. 74. 102. Ϡ. 317.

Ἰόντα, *euntem*, a. 2. act. part. ab εἶμι, *eo*. part. a. 2. act. ἰὼν, ἰοῦσα, ἰόν. ε. 718. α. 257. Ϡ. 773.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, *ſagittis gaudens*. ex ἰὸς, ός, ὁ, *telum*, & χαίρω, *gaudeo*. Ϡ. 14. 918.

Ἱππόδαμος, *equorum domitor*. ex ἵππος, & δαμάω, domo. α. 346.

Ἱππόβοτος, nomen mul. *celer inſtar equi*. vel *valde celer*. Nam ἵππος in compoſitione quandoque auget, ſic & βοῦς quod eſt ex βόϝς, ut βουλιμος. Ϡ. 251.

Ἱππονόη, nomen mul. *valde intelligens*. Ϡ. 251.

Ἵππος, *equus*, dat. pl. Ion. ἵππ-

πνοισιν. ε. 814. α. 341.

Ἵππότα, vocativi casus. ab ἱππότης, ου, ὁ, *eques*, vocativus pro nominativo ponitur Poëtice, & Attice. α. 216.

Ἱππότροφε, gen. sing. *equorum altricis*, Thraciæ epitheton. ε. 505.

Ἱππουρίη, *equi fons*. Nomen fontis, in Bœotia, non procul ab Helicone monte. ϑ. 6.

Ἴρηξ, ηκος, ὁ, Ionicè, pro ἱέραξ, ακος, ὁ, *accipiter*. ε. 201.

Ἶρις, ιδος, Ἴριος, & Ἴρεως, ἡ, *iris*, in accus. Ἶριν. ϑ. 780.

Ἶς, ἰνὸς, ἡ, *vis*, ἰς ἀνέμου, *vis venti*. ε. 516. ϑ. 332.

Ἶσ', pro ἴσαι, ab ἴσος, *par*. ε. 350.

Ἴσαν, *ibant*, 3. pl. imperf. act. ab εἶμι, *eo*. imperf. εἶν. a. 2. ἴον, pl. perf. m. ἴεν. ϑ. 68.

Ἴσασι, & Ἴσασιν, 3. pl. ab ἴσημι, *scio*. ε. 40.

Ἶσον, parem, æqualem, ab ἴσος, par. ε. 325. ϑ. 126.

Ἴσον, æquale, scilicet prima in ἴσος est anceps, & proinde scribitur etiam Ἴσος, quum prima corripitur. ε. 750.

Ἰσόω, pro ἰσόομαι, præs. med. infin. *æquare*, ab ἰσόω, ῶ, *æquo*. Th. ἴσος, ου, ὁ, par. ε. 560.

Ἰσοφαρίζει, *æquiparat*. q. d. ἴσον φέρει. ε. 428.

Ἱστάμενος, part. præs. pass. ἱστάμενος, *stans*, genit. Ion. ἱσταμένοιο, ab ἵστημι. ε. 567.

Ἵστασο, pro ἵστασον, 2. sing. præs. pass. imperat. ab. ἵστημι, *sto*, f. στήσω, a. 2. ἔστην. α. 449.

Ἵστεα, Ionicè pro ἱστία, ab ἱστίη, *Vesta*, focus. ϑ. 454.

Ἱστοδόκῃ, *stivæ*, dat. sing. ab ἱστοδόκος, *temo*, *stivæ*. ab ἱστὸς, *tela*, quod ab ἵστημι, *sto*, & βοῦς, *bos*. ε. 433.

Ἱστὸν, *telam*, acc. ab ἱστὸς, οῦ, ὁ, *tela*, & malus navis. Th. ἵστημι, *sto*. ε. 64. 777.

Ἴστορα, ab ἴστωρ, ορος, ὁ, ἡ, *gnarus*, sciens. ε. 790.

Ἴστρον, acc. ab Ἴστρος, nomen fluv. Germanici, *Danubius*. ϑ. 339.

Ἴσχανέ, *detinet*, ab ἰσχάνω, idem quod ἴσχω, *habeo*. Th. ἔχω, *habeo*. ε. 493.

Ἴσχω, εις, ει, idem quòd ἔχω, habeo. ἴσχωσι, 3. pl. præs. sub. act. ε. 623. ϑ. 687.

Ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur*. dat. ἰσχύϊ, acc. ἰσχὼ, *fremitum*. Hinc ἰσχύω, *robustus sum*. ϑ. 146. 823.

Ἰσώσαντο, *exæquabant*, a. 1. m. ab. ἰσόω, ῶ, *æquo*. Th. ἴσος, ου, ὁ, *par*. α. 263.

Ἴτον, *abierunt*, 3. dual. præs. activi, ab εἶμι, *eo*, ponitur verò præsens, pro a. 2. ἴον, qui 3. dual. format ἴτην enallage temporis. ε. 197.

Ἴτυν, *extremam oram*. ab Ἴτυς, υος, ἡ, *extremus ambitus*, circumferentia. α. 314.

Ἰφθίμου, genit. *fortis*, ab Ἰφθίμος, & hoc ab ἴφι, *fortiter*, quod est ex ἰς, ἰνὸς, ἡ, *vis*, *robur*. ἰφθίμοιο. α. 136. ϑ. 768.

Ἴφι, adverb. fortiter, ab ἰς, ἰνὸς, ἡ, vis, fibra. ε. 539.

Ἰφικλείδην, nomen viri. α. 113.

Ἰφικλῆα, nomen viri. ad formam ἡρακλῆα. à nominati-

Ἠελδανὸς, nomen fluvii. Θ. 338.
Ἤεισεν, *contendit*, a. 1. act. ab ἐείζω, *rixor*, f. ἰσω. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *contentio*. Θ. 928.
Ἤειπε, a. 2. ind. *cecidit*. Them. ἐρείπω, f. ψω, *everto*. α. 421.
Ἤερπασεν, *rapuit*, a. 1. ind. ab ἁρπάζω, *rapio*, f. σω, & Dor ξω, p. ἤρπαγα, a. 2. pass. ἡρπάγην, p. m. ἤρπαγμαι. Θ. 914.
Ἤερυον, *hauriebant*, imperf. ab ἀρύω, f. ὑσω. α. 301.
Ἤεσχε, *ducebat*. imperf. ab ἄγχω, f. ξω. α. 26.
Ἥρως, ωος, ὁ, heros. α. 37.
Ἧς, *suæ*, gen. ab ὅς, ἥ, ὅν, *suus*, *a*, *um*, ἧς αὐτῆς μητρὸς, *à sua matre*. α. 18. 40.
Ἦσαν, erant. 3. pl. imperf. ab εἰμὶ, sum. ε. 111. α. 20.
Ἦστην, pro ἦτην, per pleonasmum τῆς σ, est, 2. dual. imperf. ab εἰμὶ, *sum*. α. 50.
Ἦσθα, *fuisti*. 2. sing. imperf. ab εἰμὶ. θα est paragoge Æolica. α. 119.
Ἤσθιον, imperf. *edebant*, ἤσθιεν, *comedebat*, ab ἐσθίω, *edo*, f. ἰσω, p. ἤσθικα. Th. ἔσθω, edo. ε. 146.
Ἡσίοδον, nomen autoris, ex ἧσις, εως, ἡ, *delectatio*, & ὁδὸς, *via*, q. d. via delectationis. Facetus comes est in via pro vehiculo. Θ. 22.
ἧς, pro αἷς, *quibus*, Ionice, ab ἥ, quæ. Θ. 904.
ἧσιν, *suis*, pro αἷς, ab ὅς, ἥ, ὅν, *suus*. ε. 47.
ἦσιν, *sint*. 3. sing. præs. subj. pro ἦ. σιν, est Paragoge Poëtica. ab εἰμὶ, *sum*; sic Homerus ἰφθίμη-σιν, pro ἰφθίμῃ, ἰλιαδ. α. 408.
Ἡσπάζοντο, 3. plur. imperf. ab ἀσπάζομαι, f. σομαι, *amplector*. α. 34.
Ἧσσον, Attice, ἧττον, minus. ab ἥσσων, ονος, *minor*. à positivo μικρὸς, *parvus*, caret superl. Θ. 426.
Ἧστο, poëtice pro ἧτο, *sedebat*, 3. sing. imperf. ab ἧμαι, *sedeo*. α. 214.
Ἥσυχοι, *quieti*, ab ἥσυχος, quietus. ε. 119. Θ. 763.
Ἥτε, *hæcque*. ἡ, est articul. præpos. accentum habet ob seq. dict. encliticam τε. sic & ἥτ', ε. 20. 316.
Ἦτορ, *verò*, *certè*, adv. α. 79.
Ἥτις, *quæ*, ὅστις, ὅ, τι. Vide ἥν τινα. ε. 404. 698.
Ἤτοι, *sive*, *seu*, Th. ἤ, aut. ε. 165. α. 413. Θ. 1004.
Ἦτορ, τὸ, cor. ε. 358. α. 429.
Ἡυκόμοιο, *pulchricomæ*, genit. ἠυκόμου, & ἠυκόμης, poëtice ἠυκόμοιο, ex εὖ & κόμη, ης, ἡ, coma. ε. 164. Θ. 625.
Ἠυὼ, accus. ab ἠὺς, *bonus*. Th. ἐὺς, ἑος, ὁ, bonus. Θ. 817.
Ἠύξετο, 3. sing. imperf. pass. ab αὔξομαι, pro αὐξάνομαι, *augeo*, perf. ἤυξημαι, a. 1. pass. ἠυξήθην. f. 1. med. αὐξήσομαι. Th. αἴξω, *augeo*. Θ. 493.
Ἥφαιστος, ου, ὁ, *Vulcanus*, sic dicitur, ab ἅπτω, *accendo*, & αἰσόω, *destruo*, fabrorum metallicorum Deus. α. 319. 244.
Ἠχεῖ, 3. person. præs. act. verb. ἠχέω, f. ήσω, *sono*. Th. ἦχος, ε, sonus. Θ. 42.

Ἠχέ-

Ἠχέτα, pro ἠχήτα, vocativus, ab ἠχήτης, ου, ὁ, *canorus*. Th. ἦχος, ου, ὁ, *ſonus*, unde ἠχὴ, *fragor*. ſ. 580. α. 438.

Ἠχήεις, εντος, ὁ, *ſonorus*, ab ἦχος, *ſonus*. Θ. 767.

Ἤχθηρα, a. 1. act. ab ἐχθαίρω, *odio proſequor*. f. ρῶ, p. ἤχθαρηκα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*. Θ. 138.

Ἤχθοντο, 3. p. imperf. ab ἄχθομαι, *ſuccenſeo*. f. ἐσομαι, vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus. Θ. 155.

Ἠχὼ, όος, οῦς, ἡ, ſonus reciprocus, *Echo*, ab ἦχος, *ſonus*. α. 279. 348.

Ἠὼς, όος, οῦς, ἡ, *aurora*, acc. ἠόα, ἠῶ, ἐπ' ἠῶ, circa auroram, & ἠώ θ', *auroramque*, pro ἠῶ τε. vel ἠῶ τε. ε. 548. Θ. 18. 372. ἠοῖος, *matutinus*. ε. 546.

Θ.

Θ', pro τε, &. ε. 554. α. 109. Θαλαμήια δοῦρα, ligna thalamo vel ædibus ſtruendis apta. Th. θάλαμος, ου, ὁ, *thalamus*. ε. 805.

Θαλίη, nomen mul. (pro Θαλία, ας, ἡ, Ionic.) à θάλλω, vireo. Θ. 245.

Θαλίαι, convivia, θαλίῃσι, dat. pl. Ion. Them. θάλλω, vireo. ε. 115. 229. Θ. 65.

Θάλασσα, ης, ἡ, mare. ε. 163.

Θάλεια, nomen Muſæ, ut Poëtæ finxerunt. ε. 740. Θ. 77.

Θαλερὸς, ἡ, ὸν, in flore exiſtens, à θάλλω, f. λῶ, *floreo*, *vireo*. Θ. 138. 946. 999.

Θάλλουσιν, *florent*, præſ. ind. à θάλλω, f. αλῶ, *vireo*, *floreo*. ε. 234. θάλλοντα, *florentem*. ε. 171.

Θαλφθεὶς, *caleſactus*, a. 1. part. paſſ. à θάλπω. f. ψω. Θ. 864.

Θαμὰ, *frequenter*, *crebro*, adv. ε. 360.

Θάνατος, ου, & θανάτοιο, Ion. *mors*. Th. θνήσκω, f. θανοῦμαι, *morior*. ε. 153. 354.

Θανεῖν, *mori*, a. 2. inf. θάνοιο. a. 2. opt. med. à θνήσκω, *morior*. f. 2. θανοῦμαι. f. 1. med. θνήξομαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον. p. m. τέθναα. ε. 173. 376.

Θάπτεν, *ſepelivit*, imperf. Ion. verbi θάπτω, *ſepelio*, f. ψω, p. τέταφα, aor. 2. ἔταφον, præt. med. τέθηπα. α. 472.

Θάρσος, εος, τὸ, animi præſentia, (*fiducia*) θράσος, *audacia*. Hinc θαρσήσας, a. 1. part. verb. θαρσέω, *fiduciam habeo*. ε. 317. Θ. 168.

Θαρσύνω, f. υνῶ, fiduciam affero. θαρσύνασ', pro θαρσύναντα, præſ. part. Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 326. Θ. 163.

Θᾶσσον, *celerius*, comparat. pro ταχίον, ex ταχὺς, *celer*. α. 95.

Θαῦμα, τὸ, *res mira*, θαῦμα ἰδέσθαι, mirum viſu. Th. θαυμάζω. f. σω, *miror*. α. 140. 224. Θ. 834.

Θαύμαντος, gen. à θαῦμας, αντος, ὁ, nomen viri. Θ. 237. 265.

Θεὰ, ᾶς, Dea. θεῶν, gen. Dor. pl. num. & θεάων, Æolicè. α. 338. Θ. 41. 103.

Θέε, imperf. pro ἔθεες, *ferebatur*, à θέω, *curro*, f. θεύσομαι.

μαι. α. 224.

Θεῆς, Ionicè pro θεᾶς, *Deabus*. Vide θεά. ε. 62.

Θεητὸς, ὴ, ὸ, cum admiratione ſpectandus, à θεάω, cum admiratione ſpecto. Th. θεάομαι, *ſpecto, contemplor*. f. ἀσομαι, Ionicè ἠσομαι.

Θεῖ, *patrue*, voc. à θεῖος. α. 103.

Θεῖα, nomen mul. & θείλω, divinam, Ionicè pro θείαν, à θεῖος, α, ον, adject. Th. Θεὸς, Deus. θ. 32. 135. 371.

Θείῃ, 3. perſ. præſ. ſub. *ponat*. h.e. *faciat*, more Hebræorum, à θέω, *pono*, pro quo Poëtæ θείω, ſicut pro πνέω, πνείω. vel eſt aor. 2. Poët. pro θῇ, à τίθημι, pono, a. 2. ἔθλω. ε. 554.

Θεῖναι, a. 2. act. infinit. à τίθημι, *pono*, f. θήσω, a. 2. ἔθλω. ε. 813.

Θεῖος, *divinus*, gen. ου, vel Ion. θείοιο. α. 138.

Θέλουσα, *volens*, præſ. part. f. g. à θέλω, f. ήσω. θ. 446.

Θεμείθλοις, dat. plur. à θέμεθλον, idem quod θεμηλον, *fundamentum*. θ. 816.

Θέμεν, *ponere*, Ionicè pro θεῖναι, a. 2. inf. à τίθημι, *pono*. ε. 61.

Θέμις, ιος, vel ιδος, ἡ, *jus*, acc. θέμιν. θεμιστῶν, gen. pl. pro θεμίτων, Ioniſmus enim ille non habet locum in Genitiv. declin. 5. ſimplicium, niſi dicamus θεμιστῶν, eſſe à θεμιστὴ, ῆς. θεμιστὸς, ἡ, ὸν, *legibus conſentaneus*. ε. 136. θ. 235. Eſt & θέμις, nomen Deæ. θ. 16.

Θεμιστοπόλῳ, nomen mul. quæ ſapit ex legibus. α. 356.

Θεμιστὼ, οῦς, ἡ, nomen mul. θ. 261.

Θεοειδὴς, forma Deum referens. ex θεὸς, & εἶδος, *forma*. Th. εἴδω, *video*. θ. 350.

Θεόσδοτα, *divinitus data*, à δίδωμι, *do*. ε. 318.

Θεὸς, Deus, gen. θεοῦ, & θεοῖο, Ion. α. 415. dat. pl. Ion. θεοῖσι, θεοῖσιν. ε. 334. α. 28. θεόφιν, adverb. *ex Deo*. θ. 871.

Θεραπεύειν, præſ. inf. act. à θεραπεύω, *famulor, ſervio*. f. εύσω. Th. θεράπων, οντος, ὁ, *miniſter*. ε. 134.

Θεράπων, οντος, ὁ, *miniſter, famulus*. θ. 100.

Θέρος, θέρεος, τὸ, *æſtas*. ε. 500. 501.

Θερμὸς, ὴ, ὸν, ἡ, *calidus*. Th. θέρω, f. θερῶ, & Æol. θέρσω, *calefacio*. θ. 696.

Θέσθαι, a. 2. med. infinit. à τίθημι, pono. ε. 23. 430.

Θεσπέσια, *divina*, per ſyncop. pro θεοείκελα, *Deo ſimilia*, ex θεὸς, & ἔοικα, *ſimilis ſum*. α. 34.

Θεσπεσίη, ἡ, *divina*. à θεσπέσιος, ὁ, ἡ, *divinus*. Them. θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, *vaticinus*. α. 383.

Θέτις, nomen mul. θ. 244.

Θέτο, *fecit*, & θέτ', pro ἔθετο. ab ἐθέμην. a. 2. med. verbi τίθημι, *pono*. θ. 886. 953.

Θεώντων, gen. pl. part. Alii θεόντων, à θέω, *curro*. At illi, à θεάω, *exhibeo me videndum*. α. 146.

Θήβη, ἡ, nomen urbis. Θήβης, &c. α. 49. 105. θ. 978.

Θηβαγενὴς, ές, ὁ, ex urbe Thebis

barum oriundus, à γείνομαι, nascor. Θ. 530

Θήγει, *acuit*, 3. perf. præs. ind. à θήγω, f. ξω, *acuo*. α. 388.

Θηητὸν, *mirandum*. à θηέομαι. Th. θεάομαι, ῶμαι, *spectio*. θήσονται, *suspicient*, f. 1. à θηέομαι. ε. 480. Θ. 31.

Θῆκαν, a. 1. ind. θήκατο, a. 1. med. verbi τίθημι, *pono*, f. θήσω, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθλω. α. 465.

Θῆλυς, εος, ὁ, vel ἡ, fœmineus. θήλειαι *fœminæ*. Θ. 667. θηλυτερέων, gen. Æolic. à θηλυτέρη, comparat. à Th. θῆλυς, εια, *fœmineus*. α. 4. 395.

Θησαυρὸς, οῦ, ὁ, *thesaurus*. ε. 717.

Θὴρ, ρὸς, ὁ, fera, in pl. θῆρες, dat. θηρσὶ. ε. 275. 510.

Θηρδυτῆς, pro θηρδυταῖς, dat. pl. Poët. à θηρδύτης, venator. θηρδυταὶ, in pl. à θηρδύω, *venor*. Th. θὴρ, *fera*. α. 303. 388.

Θησέα, acc. à θησεὺς, nomen viri. α. 182.

Θῆτ', pro θῆτα, accus. sing. *servum*, à θὴς, θητὸς, ὁ, *servus*, θῆσσα, ης, ἡ, *ancilla*. ε. 600.

Θνῆσκον, *moriebantur*, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. verbi θνήσκω, *morior*. Vide in θανεῖν. ε. 116.

Θνητὸς, οῦ, ὁ, mortalis, θνητὰ, θνητοῖσι, à θνήσκω, morior. ε. 88. 103. α. 73.

Θόη, nomen propr. Θ. 354.

Θοίνη, ης, ἡ, *epulum*. hinc θοινάω, *epulor*. α. 114.

Θοὸς, οῦ, ὁ, *celer*. α. 97.

Θόρε, *desiliit*, a. 2. act. à θορέω, vel θόρω, *salio*. α. 392.

Θόρον, *desilierunt*, imperf. pro ἔθορον, à θόρω, *salio*. α. 370.

Θοῶς, adv. *celeriter*. Th. θοὸς, οῦ, ὁ, *celer*. α. 418.

Θρασεῖα, f. gen. à θρασὺς, *audax*. Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 263.

Θρασυκάρδιος, audaci præditus corde, à θρασὺς, audax, hoc à θάρσος, εος, fiducia, & καρδία, ας, ἡ, *cor*. α. 448.

Θρεπτήρια, educationis præmia. Th. τρέφω, f. θρέψω, *alo*. ε. 186.

Θρέφθη, a. 1. pass. Ion. à τρέφω, *alo*, f. ψω, p. φα. a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. hinc & θρέψασα, a. 1. part. θρέψε, pro ἔθρεψε, a. 1. Θ. 198. 314. 328.

Θρηικίης, gen. à θρηίκιος, Thracius, à θρὴξ, ηκὸς, *Thrax*, nom. gentile. ε. 551.

Θρήκη, ης, ἡ, Thracia, nomen regionis. ε. 505.

Θυγάτηρ, ἡ, *filia*, acc. θυγατέρα, & θυγατέρεα Poëtice, vocat. ὦ θύγατερ. α. 3. Θ. 265. 346.

Θῦε, *æstuabant*, imperf. Ion. à θύω, *mactio*, & impetu feror. Θ. 843.

Θύελλα, ης, ἡ, *procella*. ε. 549. α. 345. Θ. 742.

Θύεσσι, *victimis*, dat. pl. Ion. à θύος, εος, τὸ, *victima*, à θύω, *immolo*. ε. 336.

Θυήεις, εντος, *redolens*, ὁ, à Th. θύω, f. ὑσω, *mactio*. Θ. 558.

Θυμαλγέα, & θυμαλγέ', accus. à θυμαλγὴς, afferens dolorem in animo, ex θυμὸς, *animus*, & ἄλγος, εος, *dolor*. Θ. 629.

Θυμήνασαν, a. 1. part. f. g. pl. *succen-*

censentes, à θυμαίνω, *iraſcor*, f. θυμανῶ, a. 1. act. ἐθύμηνα, hinc part. a. 1. act. θυμήνας, αντα, αν. Th. θυμὸς, *ira*. a. 267.

Θυμοβορεῖν, præſ. inf. à θυμοβορέω, animum exedo triſtitia, ex θυμὸς, *animus*, & βορὰ, *pabulum*, *eſca*. ſ. 797.

Θυμολέοντα, acc. ſing. à θυμολέων, *leonino animo præditus*, ex θυμὸς, *animus*, & λέων, οντος, *leo*. Θ. 1007.

Θυμοφθόρον, acc. à θυμοφθόρος, *animum labefactans*, ex θυμὸς, *animus*, & φθείρω, *corrumpo*. Th. φθίω, *corrumpo*. ſ. 715.

Θυμὸς, οῦ, ὁ, *animus*, ira. ſ. 379.

Θύων, *furens*. part. præſ. act. g.n. à θύω, *mactio*, cum impetu feror. ſ. 618. Θ. 131.

Θύρᾱζε, adv. *foras*, θύρηφι, *foris*, adv. aut dativus adverbialiter poſitus, à θύρα, *janua*. ſ. 97. 363.

Θύσανοι, οἱ, *villi*, ſeu *nodi*, quales dependent à crumenis, fimbriæ. a. 225.

Θύων, præſ. part. à θύω, *ſacrifico*. ſumitur & θύω, pro ὁρμῶ, impetu quodam feror: item *furo*. hinc μυθύω, q. d. μετὰ τὸ θύειν, à ſacrificiis enim ſolebant epulari. Θ. 109.

Θώκων, acc. à θώκος, ου, *ſedile*, pro θώκος, εος, τὸ, à θαάσσω, *ſedeo*. Th. θὼς, θῶκος, ὁ, *ſolor*. ſ. 491. 572.

Θώμιον, pro τὸ θῶμιον, *medium*. ſ. 557.

Θώρηκα, *thoracem*, acc. pro θώρηξ, Ion. à θώρηξ, ακος, ὁ.

Ionice mutatur α in η, θώρηξ, *pectus*: unde θωρήσσω, ξω, *pectus armis ſeu lorica munio*, per ſyn. ſpeciei *armo*, θωρήσσονται, *armantur*, præſ. ind. a. 124. Θ. 431.

Θωϋτὰ, nom. pl. θωϋτὰ ἔργα, *admiranda opera*. θώϋμος, Ionice, idem eſt quod θαῦμα, & hinc θωϋτὰ, pro θωυμαστὰ, Ion. Th. θωυμάζω, f. άσω, *miror*. a. 165.

I.

Ἴαλλον, *volitabant*, 3. pl. imperfect. pro præſ. enallage temporis, ab ἰάλλω, *mitto*, *volo*, f. αλῶ. Θ. 269.

Ἰάνειρα, ας, ἡ, nomen mul. ex ἴα, *ſola*, & ἀνὴρ, quæ ſola animo virum imitatur. Θ. 356.

Ἰάυθη, nomen. mul. ab ἰαύω, *calefacio*. item, *exhilaro*, *lætitia perfundo*. Θ. 349.

Ἰαπετῶο, gen. Ion. ab Ἰαπετὸς, nomen viri, ab ἰάπτω, *mitto*. item, *maledictis laceſſo*. Ἰαπετιονίδη, voc. caſus. ab Ἰαπετιονίδης, *filius Iapeti*. ſ. 54. Θ. 528.

Ἰάσιον, dat. nomen viri, ab ἰάω, f. ἰάσω. Θ. 970.

Ἴαχε, & ἰάχουσι, 3. ſing. imperf. activ. verb. ἰάχω, vociferor, clamo. hinc in part. ἰάχων, οντος, hinc ἰαχὴ, *clamor*. a. 232. 441. Θ. 69.

Ἰαωλκὸς, ὁ, ἡ, *nomen urbis*. a. 380. 474.

Ἰδάλιμος, *ſudorificus*, ab ἰδὼς, ἰδῶτος, τὸ, *ſudor*. idem quod ἰδρὼς,

ἱδρὼς, ὥτος, ὁ. ε. 413.

Ἰδὲ, a. 2. act. imperat. ab εἶδω, video, f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον, & ἴδον, in part. ἰδὼν, ὄντος, & ἰδεῖν, pro ἰδέσθαι. α. 445.

Ἰδὲ, idem quod ἠδὲ, &, *atque*. α. 19. ϑ. 19.

Ἴδῃ, *æstu*, dat. sing. ab ἶδος, εος, τὸ, *sudor*. α. 397.

Ἰδεῖν, a. 2. act. infinit. ἰδέσθαι, a. 2. med. infinit. ab εἶδω, *video*. Vide ἰδὲ. α. 166. 224.

Ἴδης, genit. ἡ Ἴδη, *Mons Cretæ, sic dictus*, quod ex eo longe lateque licuerit circumspicere. ϑ. 1010.

Ἴδῃς, *videris*, 2. sing. a. 2. act. subj. ab εἶδω, *video*. α. 335.

Ἴδμεν, pro ἴσμεν, & hoc per syncopen, pro ἴσαμεν, *scimus*, ind. præs. 1. pl. Th. ἴσημι, *scio*. Imperat. ἴστω, & ἴσθι. ϑ. 27. 656. Hinc ἴδμων, peritus & ἰδμοσύνη, peritia, dat. pl. Ion. ἰδμοσύνῃσιν. ϑ. 377.

Ἴδοντο, 3. pl. a. 2. med. ind. *aspexerint*, ab εἶδω, *video*. α. 445. ϑ. 451.

Ἴδρεις, *periti*, ab ἴδρις quod est ab ἴσημι, *scio*. α. 351.

Ἴδρις, ιος, ὁ, ἡ, *provida*. sic κατ' ἐξοχὴν dicitur *formica*. Th. ἴσημι, *scio*. ε. 776.

Ἱδρῶτα, acc. ab ἱδρὼς, ὥτος, ὁ, *sudor*, per metonym. effecti, *labor molestus*. Th. est ἶδος, εος, τὸ, *sudor*. ε. 287.

Ἰδυῖα, ας, ἡ, nomen mul. quasi εἰδυῖα, *gnara*. ϑ. 352.

Ἰδὼν, *videns*, a. 2. part. ab εἶδω, *video*. Vide ἰδὲ ε. 9. 21. 699.

Ἰέασι, *emittentes*, part. præs. g. f. pl. num. ab ἵημι, *mitto*, alii scribunt ἰεῖσι, idque Æolic. imperf. ἵεν, ης, η, 3. pl. ἵεσαν, f. ἥσω, p. εἷκα, a. 1. ἧκα, a. 2. ἦν, ἦς, ἦ, præt. pass. εἷμαι, a. 1. pass. ἐθέλω. ϑ. 10. 43. 65. 830.

Ἰέμην, Ion. pro ἱέμην; Att. præs. inf. ab ἵεμαι, ubi Iones αι, in fine abjiciunt, accentu in sua sede relicto, ab ἵημι, *mitto*. ε. 594.

Ἱέμενοι, *cupientes*, part. præs. m. ab ἵεμαι, cupio. Verba desiderii regunt Genitivum, ἱέντο *cupiebant*, imperf. med. 3. pl. α. 23. 251.

Ἴεναι, *ire*, ab εἶμι, *eo*, pro quo etiam dicitur ἵημι, ᾤχετ' ἴεναι, *perrexit ire*. α. 40. 353.

Ἱερὸς, ὸν, ὁ, *sacer*. item, *magnus, immensus*, ἱρὴ, Ionice, pro ἱερά. ἱερὰ, g. n. pl. num. intelliguntur *sacrificia*, ἱερ', pro ἱερὰ, ἕρδειν ἱερ', *facere sacra*, h. e. sacrificare, ἱερέων (pro ἱερῶν, in f. g.) Dorice. ε. 334. α. 201. ϑ. 417. 1014.

Ἵησι, *tranat*, ab ἵημι, *mitto*, spiritu differt, ab ἵημι, *eo*, de quo paulo antè. ϑ. 806.

Ἰήσονι, dat. sing. nomen viri, ab ἰήσων. ϑ. 1000.

Ἰθεῖαν, ab ἰθὺς, εῖα, ὺ, idem quod ὀρθὺς, *rectus*, ἰθείῃσι, dat. pl. Ionic. ε. 36. 222. ϑ. 86.

Ἴθι, præs. imperat. *accede*, ab εἶμι, vel ἵημι, *eo*. ε. 491.

Ἰθυδίκαισι, *justos*, dat. pl. Ion. paragoge, ab ἰθυδίκης, ου, ὁ, cujus judicia sunt recta, ab ἰθὺς, ἰθεῖα, ἰθὺ, *rectus, a, um*,

& δίκη, jus. ε. 228.

Ἰθύνῃ, *dirigit*, 3. ſing. præſ. ab ἰθύνω, *dirigo*. Th. ἰθύς, ύος, ὁ, *rectus*. ε. 7. 9. 261.

Ἵκανεν, *pervenit*, ab ἱκάνω. Th. ἵκω, f. ἵξω, a. 1. ἵξα, *venio*. ϑ. 681. 697.

Ἴκελος, *ſimilis*, & εἴκελος, ab εἴκω, *ſimilis ſum*. ε. 302. α. 198.

Ἵκετ', pro ἵκετο, *pervenit*, a. 2. m. ab ἱκνέομαι, *venio*. f. ἵξομαι. ϑ. 285.

Ἱκέτευσε, a. 1. ind. ab ἱκετεύω, *ſupplico*. Th. ἱκέτης, ου, ὁ, *ſupplex*. α. 13.

Ἱκέτῃσι, *ſupplicibus*, dat. pl. Ion. ab ἱκέτης, ου, ὁ, *ſupplex*. ε. 325. α. 85.

Ἵκηαι, *attigeris*. 2. ſing. a. 2. med. ſub. Ionice pro ἵκῃ, ab ἱκνέομαι, venio, f. ἵξομαι, p. ἷγμαι, a. 2. m. ἰκάνω, ω, εσθαι, & in 3. pl. ἱκάνοντο, in aor. 2. ſub. ἱκώμαι, ῃ, ῆται. ε. 466.

Ἴκτην, Adverb. *celerrime*, λαὶ ϑ' ἱκτῆν. Th. ἱκνέομαι. ϑ. 691.

Ἵκτο, per ſyncopen pro ἵκετο, *pervenit*, a. 2. med. ἱκνέομαι. Vide in ἵκηαι. ϑ. 481.

Ἰλαδὸν, *catervatim*. ε. 285.

Ἵλαον, ab ἵλαος, *propitius*, Atticè ἵλεως. ε. 338.

Ἱλάσκεσϑαι, præſ. inf. ab ἱλάσκομαι, *placo*. Th. ἱλάω. ε. 336.

Ἰμάσας, Poëtice pro ἱμάντας, part. a. 1. act. à verbo ἱμάσσω, *loris cædo*. f. ἱμάσω. Th. ἱμάς, άντος, ὁ, *lorum*. ϑ. 857.

Ἱμείρω, *deſidero, cupio*. f. ρῶ, hinc ἵμερος, *deſiderium*, & ἱμερόεντας, acc. plur. *deſiderabiles*, ab

ἱμερόεις, εσσα, εν. Th. ἱμείρω, ε. 616. α. 31. ϑ. 359.

Ἵν', pro ἵνα, *ut*. ε. 544. ἵνα. ε. 459.

Ἶνὰ, όος, ἡ, *valida*, nomen mul. ab ἶς, ἰνὸς, ἡ, *robur, fibra*: ϑ. 976.

Ἴξε, 3. ſing. a. 1. act. indic. Th. ἵκω, *venio*, f. ἵξω, a. 1. ἵξα. α. 32.

Ἴξεαι, *pervenies*, 2. ſing. fut. 1. med. Ionicè pro ἵξῃ, ab ἱκνέομαι, ἕομαι, f. ἵξομαι. Præt. paſſ. ἷγμαι, a. 2. med. ἰκάνω, ω, σθ. ε. 475.

Ἰοειδέα, acc. ſing. in nom. ἰοειδὴς, ές, *niger*, ab ἴον, ου, τὸ, *viola purpurea*, nigricans, & εἰδὴς, ες, *forma*, & hoc ab εἶδω, *video*. ϑ. 3. 844.

Ἰόλαος, ου, nomen peritiſſimi aurigæ. *Iolaus*, q. d. ἰὸς ϑ' λαός, jaculum ſeu telum populi. α. 74. 102. ϑ. 317.

Ἰόντα, *euntem*, a. 2. act. part. ab εἶμι, *eo*. part. a. 2. act. ἰὼν, ἰοῦσα, ἰόν. ε. 718. α. 257. ϑ. 773.

Ἰοχαιρέα, ας, ἡ, *ſagittis gaudens*. ex ἰὸς, οῦ, ὁ, *telum*, & χαίρω, *gaudeo*. ϑ. 14. 918.

Ἱπποδάμοις, *equorum domitor*. ex ἵππος, & δαμάω, domo. α. 346.

Ἱππόβοτον, nomen mul. *celer inſtar equi*. vel *valde celer*. Nam ἵππος in compoſitione quandoque auget, ſic & βοτὸς quod eſt ex βοτός, ut βοτάλιμος. ϑ. 251.

Ἱππόνοον, nomen mul. *valde intelligens*. ϑ. 251.

Ἵππος, *equus*, dat. pl. Ion. ἵπποι-

πποιον. ſ. 814. α. 341.

Ἵππότα, vocativi caſus. ab ἱππότης, ου, ὁ, *eques*, vocativus pro nominativo ponitur Poëtice, & Attice. α. 216.

Ἱπποτρόφου, gen. ſing. *equorum altricis*, Thraciæ epitheton. ſ. 505.

Ἱππουκρήνη, *equi fons*. Nomen fontis, in Bœotia, non procul ab Helicone monte. Ϡ. 6.

Ἶρηξ, ηκος, ὁ, Ionicè, pro ἱέραξ, ακος, ὁ, *accipiter*. ſ. 201.

Ἶρις, ιδος, ἴριος, ἰρίος, & ἴριος, ἡ, *iris*, in accuſ. ἶριν. Ϡ. 780.

Ἶς, ἰνὸς, ἡ, *vis*, ἰς ἀνέμου, *vis venti*. ſ. 516. Ϡ. 332.

Ἴσ', pro ἴσαι, ab ἴσος, *par*. ſ. 350.

Ἴσαν, *ibant*, 3. pl. imperf. act. ab εἶμι, *eo*. imperf. εἶν. a. 2. ἴον, pl. perf. m. ἦεν. Ϡ. 68.

Ἴσασι, & ἴσασιν, 3. pl. ab ἴσημι, *ſcio*. ſ. 40.

Ἴσον, parem, æqualem, ab ἴσος, par. ſ. 325. Ϡ. 126.

Ἴσον, æquale, ſcilicet prima in ἴσος eſt anceps, & proinde ſcribitur etiam ἴσος, quum prima corripitur. ſ. 750.

Ἰσόω, pro ἰσόιω, præſ. med. infin. *æquare*, ab ἰσόω, ῶ, *æquo*. Th. ἴσος, ου, ὁ, par. ſ. 560.

Ἰσοφαρίζει, *æquiparat*. q. d. ἴσον φέρει. ſ. 428.

Ἰσταμένου, part. præſ. paſſ. ἱσταμένος, *ſtans*, genit. Ion. ἱσταμένοιο, ab ἵσταμαι. ſ. 567.

Ἵστασ', pro ἵστασο, 2. ſing. præſ. paſſ. imperat. ab. ἵστημι, *ſto*, f. στήσω, a. 2. ἔστην. α. 449.

Ἵστίη, Ionice pro ἱστίαν, ab ἱστία, ας, ἡ, *Veſta*, focus. Ϡ. 454.

Ἱστοδόκῃ, *ſtivæ*; dat. ſing. ab ἱστοδόκος, *temo*, *ſtivæ*. ab ἱστὸς, *tela*, quod ab ἵστημι, *ſto*, & βοῦς, *bos*. ſ. 433.

Ἱστὸν, *telam*, acc. ab ἱστὸς, οῦ, ὁ, *tela*, & malus navis. Th. ἵστημι, *ſto*. ſ. 64. 777.

Ἴστορα, ab ἴστωρ, ορος, ὁ, ἡ, *gnarus*, ſciens. ſ. 790.

Ἴστρον, acc. ab ἴστρος, nomen fluv. Germanici, *Danubius*. Ϡ. 339.

Ἰσχάνει, *detinet*, ab ἰσχάνω, idem quod ἴσχω, *habeo*. Th. ἴσχω, *habeo*. ſ. 493.

Ἴσχω, εις, ει, idem quòd ἴσχω, habeo. ἴσχουσ', 3. pl. præſ. ſub. act. ſ. 623. Ϡ. 687.

Ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur*. dat. ἰσχύϊ, acc. ἰσχὺν, *fremitum*. Hinc ἰσχύω, *robuſtus ſum*. Ϡ. 146. 823.

Ἰσώσαντο, *exæquabant*, a. 1. m. ab. ἰσόω, ῶ, *æquo*. Th. ἴσος, ου, ὁ, *par*. α. 263.

Ἴτον, *abierunt*, 3. dual. præſ. activi, ab εἶμι, *eo*, ponitur verò præſens, pro a. 2. ἴτον, qui 3. dual. format ἴτην enallage temporis. ſ. 197.

Ἴτυν, *extremam oram*. ab ἴτυς, υος, ἡ, *extremus ambitus*, circumferentia. α. 314.

Ἰφθίμου, genit. *fortis*, ab ἰφθίμος, & hoc ab ἴφι, *fortiter*, quod eſt ex ἰς, ἰνὸς, ἡ, *vis*, *robur*. ἰφθίμου. α. 136. Ϡ. 768.

Ἴφι, adverb. fortiter, ab ἰς, ἰνὸς, ἡ, vis, fibra. ſ. 539.

Ἰφικλείδην, nomen viri. α. 113.

Ἰφικλῆα, nomen viri. ad formam ἡρακλῆα. à nominati-

νο ἰφιχλίης contracte ἰφιχλῆς, q. d. *valde honoratus*, glorioſus. *a.* 54.

Ἰχθυάοντες, piſcibus inhiantes, præſ. part. ab ἰχθυάω, ῶ, piſcor. Th. ἰχθύς, ύος, ὁ, piſcis. *a.* 210.

Ἰχθύς, ύος, ὁ, *piſcis*, ἰχθῦς, pro ἰχθύας, acc. pl. ſicuti ὀρῦς pro ὀρύας, &c. *a.* 212.

Ἴχνος, εος, τὸ, *veſtigium*. ε. 678.

Ἰός, dat. ſing. ab ἰός, οῦ, ὁ, *ſagitta*. quod eſt ab ἵημι *mitto*. item *ærugo*, quæ in metallo ſerpit, *venenum* quod tranſmittitur in venas. At ἴος, ἴα, ἴον, idem quod οἶος, α, ον, *ſolus, a, um*. *a.* 409.

Ἰωή, ῆς, ἡ, clamor, vociferatio. Ϟ. 682.

Ἰωλκὸν, acc. ἰωλκὸς, ὄς, ἡ, *urbs Theſſaliæ*. Ϟ. 997.

Ἰωχμοῖο, *tumultus*, genit. Ion. ab ἰωχμὸς, οῦ, ὁ, perſequutio hoſtilis, idem quod ἰωχή. Th. διώκω, f. ξω, *perſequor*. Ϟ. 683.

K.

Κ᾽ pro κὲ &. ἢ κ᾽ *dixit* &. ε. 44. Ϟ. 547.

Κάββαλε, & κάββαλ᾽, proſtravit, a. 2. ind. pro κατέβαλε, à καταβάλλω *dejicio*, κάββαλε᾽, a. 2. m. 3. perſ. ſing. Th. βάλλω, f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. *a.* 130. 462. Ϟ. 189.

Καββιώμεν pro κὲ βίωμεν, pro virili, à βιώμης, ους, ἡ, *potentia*. Th. βιώμαι, f. ήσομαι, *poſſum*. ε. 334.

Καδδ᾽, καδ δ᾽ βάλε pro κατέβαλε δ᾽, *dejicit vero*. *a.* 384.

Κάδμος, ου, nomen viri. hinc καδμεῖος, καδμείοισι, dat. pl. & in f. g. καδμείη, & καδμηΐς, ίδος, *Cadmea*. ε. 161. Ϟ. 937.

Καθαπτόμενος, præſ. part. à καθάπτω, *invado*. Th. ἅπτομαι, *tango*, f. ψομαι. ε. 330.

Καθαρῶς, *pure*, adverb. à καθαρὸς, ὸν, ὁ, *purus*. Th. καθαίρω, *purgo*. ε. 335.

Καθεζόμενος, præſ. part. *reſidens*. à καθέζομαι, *ſedeo*. Th. ἵζομαι, f. ἑδοῦμαι, *ſedeo*. ε. 257. *a.* 34.

Καθίζει, 3. perſ. præſ. ind. *ſedet*. καθίζειν, præſ. inf. *collocare*. à καθίζω. Th. ἵζω, f. ἴσω, *ſedere facio*. ε. 748. Ϟ. 434.

Καὶ, *ſed etiam*, τε κὲ, quæ duo ſimul juncta ſunt diſtributiva, ὁμῶ κὲ, *ſimul etiam*. ε. 43. 241.

Καίειν, præſ. inf. Vide καίω.

Καΐκον, *Caïcum*, Nom. propr. Ϟ. 343.

Καίουσ᾽, *adolent*, pro καίουσι, καομένη, *ardens*, præſ. part. à καίω, *uro*, accendo, f. καύσω, p. κέκαυκα, a. 2. paſſ. ἐκάην, f. 1. paſſ. καυθήσομαι. ε. 335. Ϟ. 557.

Καυκία, à Καυκὸς, ίος, ὁ, nomen proprium regis. *a.* 179.

Καιρὸς, οῦ, ὁ, *tempus opportunum*, occaſio. ε. 692.

Κἀκ, pro κὲ ἐκ, & ex. Ϟ. 447.

Κἀκεῖνος, ille: ex κὲ & ἐκεῖνος. ε. 293.

Καλαχεύπλων, pro καλαχεύκλων, *abſcon-*

abſcondens, præſ. part. à κρύπτω, *abſcondo*. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔκρυβον. ſ. 469.

Κακοθημοσύνη, *ignavia*, ex κακὸν, *malum*, & θήμων, ονος, ὁ, acervus rerum ſimul congeſtarum. Th. τίθημι, *pono*. ſ. 470.

Κακὸς, *malus*, propriè *piger*, à χάζω, *cedo*. κακὴ, ἡ, neut. κακὸν. κακ' pro κακά. dat. pl. κακοῖσιν. ſ. 177. κακὸν, pro κακῶς, *adv.* ſ. 325. comp. κακίων, κάκιος. ſ. 264. 344. 502.

Κακότητι, dat. ſing. à κακότης, ητος, ἡ, improbitas. *a.* 42. 93.

Κακόχαρ, *alienis malis gaudens*, ex κακὸν, *malum*, & χαίρω, *gaudeo*. ſ. 28. 194.

Κακτάμωμεν, *occidere*, Dor. pro Καταπτάμωμεν, & hoc pro κατακτεῖναι, a. 1. inf. act. à κατέκτημι, pro κατακτείνω. Th. κτείνω, f. κτενῶ, *occido*, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκτανον. *a.* 453.

Κᾶλα, *ligna*. à κᾶλον, ου, τὸ, lignum. ſ. 125.

Καλεῖν, *vocare*, *invitare*, à καλέω, *voco*, f. έσω, p. κέκληκα, καλέεσκεν. 3. perf. imperf. Ionice, pro ἐκάλεε, ει, καλέεσκ', pro καλέεσκον, *vocant*. ſ. 340. ϑ. 187. 207. 234.

Καλιὰ, *horrea*, καλιὰ, ᾶς, ἡ, *nidus ex virgultis*; καλιὴν Ion. pro καλιάν. Th. κᾶλον, ου, τὸ, *lignum*. ſ. 305.

Καλλιγυναῖκα, acc. à καλλιγύναιξ, αικος, ὁ, ἡ, *pulchris mulieribus abundans*. ex κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*, & γυνὴ, *mulier*. ſ. 651.

Καλλικόμοιο, genit. Ion. καλλίκομος, *pulchricoma*. à καλὸς, ἡ, ὸν, pulcher, & κόμη, ης, ἡ, *coma*. ſ. 35. ϑ. 915.

Καλλιπάρῃος, Æol. ſeu Bœoticè pro καλλιπάρειος, pulchras habens genas, ex καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, & παρειὰ & Æol. παρηὰ, ᾶς, ἡ, *mala*, gena. ϑ. 238. 270. 907.

Καλλιρέεθρον, *pulchriſluum*, à καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, & ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω. p. ἐρρυκα. ϑ. 339.

Καλλιόπη, ης, ἡ, nomen Muſæ, *cujus eſt elegans eloquium*, *facunda*, ex κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*. ϑ. 79.

Καλλιρόη, nomen mul. ϑ. 288.

Καλλίτριχας, *pulchricomos*. καλλίθριξ, ὁ, ἡ, pulchros crines habens, ex καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*. *a.* 372.

Καλλίῤῥοον, *limpidam*, ex καλὸς, *pulcher*, & ῥόος, *fluentum*. Th. ῥέω, f. ῥεύσω, *fluo*. ſ. 735.

Καλλίσφυρος, *pulchros tales habens*. ex καλὸς, & σφύρον, *malleolus*. Th. σφύρα, ης, ἡ, *malleus*. ϑ. 384. 526.

Καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, *bonus*. Comp. καλλίων, ονος, ὁ, ἡ, & κάλλιον, τὸ, Superl. κάλλιστος, *optimus*, pulcherrimus. ϑ. 384.

Καλυπτόμῳσι, contectæ, præſ. part. paſſ. à καλύπτω, tego, f. ψω, p. φα, a. 1. ἐκάλυψα, ας, ε, a. 2. ἐκάλυβον. ſ. 139. 196. *a.* 134. ϑ. 541.

Καλύπτρῃσι, acc. Ion. à καλύπτρη, tegmen

tegmen capitis muliebre. Th. κηλύπτω, *tego*. ϑ. 574.

Καλυψὼ, nomen mul. ϑ. 359.

Κάμαξι, dat. pl. *palis, pedamentis*, à κάμαξ, ακος, ἡ, *palus*. α. 298.

Κάμαξος, ου, ὁ, *labor*. hinc καμαστώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, *laboriosus*. Th. κάμνω, μῶ, p. κέκμηκα, *lasseſco*. ε. 175. 582.

Κάμμορ, pro κὴ μόρ. ε. 437.

Καμπύλα κᾶλα, *curva ligna*. à καμπύλος, ου, ὁ, Th. κάμπτω, f. ψω, p. φα, *flecto*. α. 324.

Κᾱν, *quamvis*, etſi, ex κὴ & ἂν, ſi. ε. 335. 355.

Καναχὴ, *crepitatio, ſonitus*. hinc καναχηδὰ, adverb. cum ſtrepitu. Th. ἦχος, ου, ὁ, *ſonus*. α. 160. 164. ϑ. 267.

Καναχίζε, imperf. *ſubſtrepebat*, à καναχίζω & καναχάω, *reſono*, hinc καναχὴ, *crepitatio*, καναχῇσι, dat. plur. Ion. Th. ἦχος, ου, ὁ, ſonus. α. 373.

Καπνὸς, οῦ, ὁ, fumus. ε. 45. 627.

Κάπρος, ου, ὁ, *aper*, item *verres*, quo ſenſu accipitur. ε. 788.

Κάρη, τὸ, indeclinabile, *caput*, per apocopen pro κάρηνον, ου. ε. 532. α. 223. ϑ. 42.

Καρπαλίμως, *cito, raptim*, adv. q. d. ἁρπαλίμως, ab ἁρπάζω, f. σω, & ξω, *rapio*. α. 432. ϑ. 492.

Καρπὸς, οῦ, ὁ, *fructus*. ε. 170. 235.

Κάρῃ, *robore*, pro ἐν κράτει. h. e. κρᾰτῐ̈ῶς, more Hebræorum, κάρος, pro κράτος, ες, τὸ, *robur*. ϑ. 73. 710.

Καρτεροθύμῳ, dat. καρτεροθύμῳ, à καρτερόθυμος, ου, ὁ, *pertinax*, qui toleranti animo eſt, ex κάρος, per metatheſin literarum pro κράτος, ες, τὸ, *robur*, & θυμὸς, οῦ, ὁ, *animus*. ϑ. 378. 476.

Καρτερόφρονα, acc. à καρτερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *præfractus*, item *magnanimus*, à κράτος, ες, τὸ, robur, & φρὴν, *animus*.

Κάρῐστον, *præſtantiſſimum*, pro κράτιστον, ab ἀγαθὸς, *bonus*, κρείσσων, κράτιστος. ϑ. 981.

Κάρφῃ, *ſiccat*. Th. κάρφω, *ſicco, arefacio*, f. ψω. ε. 7. 573.

Καρχαρόδοντα, acc. ſing. dentibus aſperum, à κάρχαρος, *aſper*. Them. χαράσσω, f. ξω, *ſculpo*, & ὀδὰς, ὄντος, ὁ, *dens*. ε. 602. 694. α. 303.

Κασίγνητος, ου, ὁ, ex κάσις, εος, ὁ, ἡ, *frater, ſoror*, & γείνομαι, *naſcor*. ε. 182. ϑ. 756.

Καστίτερος, καστιτέροιο, genit. Ion. ὁ, *ſtannum*. ϑ. 862.

Κατὰ, cum Genitiv. *per*. Cum Accuſ. *ad, ſecundum*. κατ' ὄρος, *in monte*, κὴ οἶκον *domi*. κατ' ὦρα, *ad tempus*, idem quod ὡς κατὰ καιρόν. ε. 100. 615.

Καταβεβρίθασι, *onuſtæ ſunt*. 3. pl. præt. medii, à βρίθω, *onero*, ſum gravis, f. σω, p. κα. ε. 232.

Καταβήσεται, *intrat*, f. 1. à καταβαίνω, f. βήσομαι, *deſcendo*. Th. βαίνω, εο, a. 2. ἔβην. ϑ. 750.

Καταγηράσκουσι, præſ. ind. à καταγηράσκω, *ſeneſco*. Th. γῆρας, ως, τὸ, *ſenectus*. ε. 93.

Κα-

Καλαδδύῃ, 3. præſ. ſub. *humeſiat*, à δδύω, *rigo*, f. δδύσω. ſ. 544.

Καλαδύμεναι, Att. & Dor. *ingredi*., pro καλαδῦναι, a. 2. act. infinit. à καλαδυώω, a. 2. act. καταίδλω, υς, υ. Th. δυώω, & δύω, *ſubeo*. ω. 196.

Καλαδύνθ', *occidentem*, part. a. 2. act. Th. δύω, *ſubeo*, vel δυώω. Θ. 596.

Καλαθεῖο, *poneres*, 2. ſing. a. 2. med. opt. καλάθηαι, *depoſueris*. 2. ſing. a. 2. med. ſubj. καλάθωμαι, καλάθῃ, & hoc pro καλάθηαι, Ion. à τίθημι, *pono*. ſ. 45. 599.

Καίτϑετο, poët. pro καλάθυ, & καταθέσθω, *reconde*, a. 2. imperat. med. à καλατίθημι, *repono*. Th. τίθημι, f. ϑήσω, a. 2. ἔθλω. ſ. 625.

Καλαχείμενον, præſ. part. à καλάκειμαι, *jaceo*, decumbo. ſ. 362.

Καλαλείβεται, *diſtillat*. præſ. ind. à καλαλείβομαι, *deſtillo*. Th. λείβω, f. ψω, *libo*. Θ. 786.

Καλαλείπειν, præſ. inf. à λείπω, *linquo*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα. ſ. 744.

Καλαλέξεται, *cubat*. fut. ind. à λέχομαι, *cubare facio*. ſ. 521.

Καλαμάρψῃ, *opprimat*, a. 1. ſub. à καλαμάρπτω, *comprehendo*. Them. μάρπτω, f. ψω, *capio*. ſ. 494.

Καλαπεπλημένα, *exterrita*, perf. part. activi. per ſyncopen γχ, pro καλαπεπληγμένα. à verbo καλαπλήσσω, f. ξω, *perterrefio*, præt. act. καλαπέπληγα. Th. πλέω, ῶ, f. ήσω, *exterreo*. α. 265.

Καλάπινε, *deglutiebat*. imperf. Ion. Th. πίνω, *bibo*, f. πίσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον, inde in imperat. πῖϑι & πίε. Θ. 459. 497.

Καλάσκιος, *opacus*, à σκιὰ, ᾶς, ἡ, *umbra*. ſ. 511.

Καλασύφελος, ε, à συφελὸς, *durus*, *aſper*. Th. σύφω, *aſtringo*, f. ψω. Θ. 806.

Καλαφθιμένοισιν, *mortuis*, dat. pl. perf. part. Ion. à φθίω, idem quod φθίνω, f. ήσω, *corrumpo*. Θ. 850. perf. paſſ. ἔφθιμαι. inde φθιμένος. Ion. vel per ſyncop. pro φθιόμενος, præſ. part.

Καλαφλέξαι, *combuſſiſſet*, 3. ſing. a. 1. act. opt. à φλέγω, *uro*, f. ξω, p. χα. α. 18.

Καλαφράζεσθε, præſ. imperat. paſſ. à καλαφράζομαι, *conſidero*. Them. φράζω, *dico*, f. σω. p. κα. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα. ſ. 246.

Καλαχεύετ', *effundit*, 3. imperf. à καλαχεύομαι. Them. χέω, f. χεύσω, *fundo*. ſ. 581.

Κατεῖεν, *deſcendebat*, ex κτ & εἶμι, *eo*, eſt 3. ſing. præt. med. εία, & Attice ᾖα, ας, ſ. καλιὼν, part. a. 2. à κάτειμι. α. 254. Θ. 723.

Κατελεγχέτω, *redarguat*, præſ. imperat. à καλελέγχω. Them. ἐλέγχω, f. ξω, *arguo*. ſ. 712.

Καλέλεξε, *recenſuit*, a. 1. ind. à καλαλέγω. Them. λέγω, ξω, *dico*. Θ. 627.

Κατενάντιον, adv. *ex adverſo*, *coram*. Th. ἀντὶ, *pro*. α. 73.

Καλένασσε, a. 1. ind. pro καλένησε, ab inuſitato verbo, καλανάω, *ha-*

habitandum do. Them. ναίω, *habito.* ε. 167. Θ. 538.

Κατενλώσθην, *constraveram.* præt. med. à κατενθέω, ενθέω ex ἐν & θέω, *pono.* per metathesin ἐνέθω, in præt. med. ἔνοθα, & per reduplicationem ἐνήνοθα, præposita præpositione κτ, fit hinc κατενλώσθα, *constravi.* Errant qui à καλινθέω, derivant. Sic n. reduplicatio foret καλανλώσθα, &c. Malo ita resolvere, ut dicam, κατενλώσθα, esse duntaxat *præt. medii,* & carere præsenti. Præsens, si usitatum foret, esset κατενέθω. α. 269.

Κατέπαυσε, *diremit, sedavit,* a. 1. act. ind. verb. καταπαύω, *desisto,* Them. παύω, *finio, cesso.* Θ. 87.

Κατέπεμψε, *detrusit,* a. 1. à πέμπω, *mitto.* f. ψω. Θ. 515.

Κατέπινε, imperf. *devorabat,* à πίνω. Θ. 467.

Κατέσταθεν, *oppositi sunt,* pro κατεστάθησαν, Æolice, a. 1. ind. pass. à καθίσταμαι, *constituor.* Them. ἵστημι, f. στήσω, *statuo.* Θ. 674.

Κάτεχεν. imperf. ut & κατέχεθε, *detinebat.* pro ἔχω, dicitur χέθω. Θ. 575. 700.

Καληρεφέ', pro καπηρεφέα, à καπηρεφής, ές, ὁ κ ἡ, *tectus,* dat. pl. Ion. καπηρεφέεσσι. Th. ἐρέφω, f. ψω, *tego.* Θ. 594. 778.

Καληωρώντο, *suspensi erant,* 3. pl. imperf. pass. Dor. pro καπηωρῶντο, à verbo καλαωρέομαι, *dependeo,* ex κτ & αἰωρέω, f. ήσω, *in sublime tollo.* α. 225.

Καλεπάζη, *expulerit,* præs. sub. ab ἐπάζω, f. σω, *persequor.* ε. 322.

Κάτω, *infra,* deorsum. Θ. 301.

Καναίξαις, *fregeris,* a. 1. opt. act. à καναίζω, *contero, frango.* sic Æoles pro ἀπὸ, dicunt ἀνὸ, vel pro καπαίξαις, poët. sublato, τ, & inserto, υ, Æol. ab ἄγω, *frango.* ε. 664. 691.

Καῦμα, ατος, τὸ, *incendium,* à καίω, uro, f. καύσω. ε. 413. Θ. 844.

Κε, & κεν, particula potentialis, sicut in prosa ἄν, vel expletiva. ε. 10. 12. 33.

Κείαθ', *jacebant,* pro ἔκειντο, Ion. & κέατο pro κέατο, à κεῖμαι, *jaceo.* α. 241.

Κέγχροισι, dat. pl. Ion. à κέγχρος, *milium,* genus leguminis. α. 398.

Κεδνῇ, *castæ,* dat. sing. à κεδνὸς, ἡ, ὸν, *castus,* probus. Th. κηδ-, ος, τὸ, *cura.* ε. 69. 129.

Κείνῳ, *illo,* pro ἐκείνῳ, per aphæresin. κείνοις, κείνοισι, dat. pl. Ion. ab ἐκεῖνος, η, ον. Θ. 628. 836.

Κεῖται, jacet, κεῖτ', pro ἔκειτο, imperf. Ion. à κεῖμαι, *jaceo.* α. 227. Θ. 795.

Κεκαλυμμένη, perf. part. pass. à καλύπτω, operio, tego, f. ψω. p. φα, a. 2. ἐκάλυβον. Θ. 9. 745. 757.

Κεκασμένον, perf. pass. à κάζω, *orno,* f. σω. Θ. 929.

Κεκεύθει, *occultabat,* Ion. plusq. perf. med. à κεύθω, f. κεύσω, p. κε. in præt. med. κέκευθα. ficut,

ſicut, τολήθω πέπαληθα, γηθέω γέγηθα, &c. ϑ. 505.

Κεκλήγοντες, præt. med. Æolice pro κεκληγότες, à κλάζω. verior analyſis hæc eſt: ex præterito κέκληγα, novum verbum κεκλήγω, quod Græcis eſt uſitatiſſimum, unde in part. præſ. κεκλήγων, οντος, in pl. οἱ κεκλήγοντες. α. 379. 412.

Κεκληγὼς, *vociferans*, præt. med. à κλάζω, *clamo*, in f. κλάγξω, a. 2. ἔκλαγον, p. m. κέκληγα, hinc in part. f. g. κεκληγυῖα. ε. 447. α. 99.

Κεκλῆσθαι, *vocari*. perf. inf. paſſ. à καλέω, f. έσω, p. κέκληκα. ϑ. 410.

Κέκλυτε, *audite*, à κλῦμι, (Thema κλύω *audio*.) Hinc κλῦθι, & poëtica redupl. κέκλυθι, in 2. pl. κλῦτε, & κέκλυτε, *audite*, correpta penultima. ϑ. 644.

Κεκονιμδόντος, *pulverulentus*, Attice, pro κεκονισμένος, à κονίζω, pulvere impleo, quod eſt à κόνις, εως, ἡ, *pulvis*. ε. 471.

Κεκορημένον, *ſatiatum*, à κορέω, *ſatio*. f. έσω, & ήσω, p. κεκόρηκα. ε. 591.

Κεκριμένον, *diverſam*. Th. κρίνω, f. νῶ, *ſecerno*, p. κέκρικα. α. 55.

Κεκρύφαται, *latent*, 3. pl. præt. paſſ. Ionice, pro κεκρυμμένοι εἰσί. à κρύπτω, *abſcondo*, f. ψω, p. φα. a. 2. ἔκρυφον. ε. 384.

Κεκτῆσθαι, *comparare*, præt. paſſ. infinit. à κτάομαι, *acquiro*, f. κτήσομαι, p. κέκτημαι. ε. 435.

Κελαδέοι, genit. Poëticus, pro κελαδέος, à κέλαδος, ε, ὁ, *ſtrepitus*. ϑ. 852. 926.

Κελαινεφέϊ, *nubium offuſcatori*, dat. ſing. à κελαινεφής, ex κελαινὸς, *niger*, idem quod μέλας, & νέφος, εος, τὸ, *nubes*. α. 53.

Κελαινῇ, *nigra*, dat. Th. eſt μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger*, pro μ, ponitur κ, κελαινός. α. 173. 429.

Κελάδου, genit. κέλαδος, ε, ὁ, *via*. ε. 578. α. 352.

Κελεύω, *jubeo*, præſ. ind. à κέλομαι, Poëtice, κέκλομαι, κέκλονθ', pro ἐκέλοντο, 3. pl. imperf. ε. 314. ϑ. 33. 686.

Κενεὼ, Poëtice, pro κενῶ, à κενὸς, ὄν, ὁ, *vacuus*. ε. 496.

Κένταυροι, *Centauri*, ex κεντέω, *ſtimulo*, pungo, & ταῦρος, Latine, *taurus*. α. 184.

Κεφαμὶς, ίδος, ὁ, *figulus*, à κέφαμος, ε, ὁ, *urceus*, vel terra figularis. ε. 25.

Κεφοὶ, *cornutæ*, à κερὸς, ὄς, ὁ, hoc à κέρας, *cornu*. ε. 527.

Κεραυνῷ, gen. ſing. à κεραυνὸς, ὁ, *fulmen*, q. à κείρω, *ſcindo*, & αὔω, *uro*. hinc κεραυνόω, *fulmino*, *fulmine percutio*. κεραυνωθέντος, a. 1. part. paſſ. gen. ϑ. 846. 859.

Κέρας, ατος, τὸ, *cornu*. ϑ. 789.

Κέρβερος, Cerberus. ϑ. 311.

Κέρδος, ους, τὸ, *lucrum*. hinc κερδαίνειν, *lucrari*, à κερδαίνω. ε. 321. 350.

Κερκὶς, nomen mul. ϑ. 355.

Κέρσε, 3. perſ. a. 1. ind. Ionice, verbi κείρω, *tondeo*, f. ρῶ, & Æol.

Æol. κέρσω, a. 1. ἔκερσα, & ἔκερσσα. hinc κέρσαι, per τμῆσιν, pro ἀπέκερσαι. α. 419.

Κέρθμα, *convicia*, quasi dicas convocia, à κέρθμος, *mordax, cavillatorius*. hinc κερθμέω, *convicior*, ex κείρω, *tondeo*, & & τομὴ, *sectio*, quod est à τέμνω, *seco*, p.m. τέτομα. ε. 786. Θ. 545.

Κεύθεσι, dat. pl. à κεύθος, εος, τὸ, *caverna profunda*. à κεύθω, *occulto*. unde etiam est κευθμὼν ῶνος, ὁ, *locus qui occultat*. Regula. Nomina appellativa in ὼν, & εῖον, significant locum. ut, ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, *vinetum*. Θ. 300. 334.

Κεφαλὴ, ῆς, ἡ, *caput*, gen. pl. κεφαλέων, Ionic. pro κεφαλῶν, dativ. κεφαλῆσι. ε. 416. 543. Θ. 827.

Κεφάλῳ, dat. sing. in nom. κέφαλος, ου, nomen viri. Θ. 986.

Κεχάρηθ', *lætatus est*, 3. sing. a. 2. med. ut, ἐχαρόμην, ου, ετο, & per reduplicationem Poeticam, κεχαρόμην. Dicitur vero, κεχάρητο, per συγκοπὴν, ut vocant. Mallem à pluſq. perf. formare, ἐκεχαρήμην, ησο, ητο, à χαίρομαι, lætor. perf. κέχαρμαι, & κεχάρημαι, quasi à χαρέω. α. 65.

Κεχαρισμένος, *grata est*, perf. part. à χαρίζομαι, *rem gratam facio*. Th. χάρις, ιος, ἡ, *gratia*. ε. 631.

Κεχρημένος, *indigus*, præt. perf. part. à χρῶμαι *utor*, f. χρήσομαι, p. κέχρημαι, a. 1. m. ἐχρησάμην. ε. 476. 491.

Κέχυται, *fusa est*, 3. perf. perf. pass. à χύω, f. χύσω, p. pass. κέχυμαι. Th. χέω, χόσω, *funde*. Θ. 727.

Κηδεῖ, *lædit*, 3. pers. præs. à κήδω, *ango*. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*. ε. 362. Θ. 102.

Κήδεα, acc. pl. à κῆδος, εος, τὸ, cura, damnum. ε. 49.

Κῆλα, *tela*, n. g. pl. num. à κῆλον, Ion. pro κᾶλον, *lignum*. Θ. 708.

Κηλέῳ, dat. à κηλὸς, *calidus*. Th. καίω, f. καύσω, *uro*. Θ. 865.

Κὴρ, κηρὸς, ἡ, *Parca*. mendose scribitur, κῆρ. α. 156.

Κῆρ, pro κέαρ, ατος, τὸ, *cor*. (sicuti pro ἔαρ, ἦρ, dicitur.) κῆρες, κῆρας. α. 249. 435.

Κηρόθι, *ex corde*, adverb. à κῆρ, τὸ, *cor*. α. 85.

Κηρίον, ου, τὸ, *favus*, à κηρὸς, οῦ, ὁ, *cera*. Θ. 597.

Κηρυτροφέων, gen. pl. à κηρυτροφὴς, έος, ὁ, ἡ, *morti obnoxius*. q. d. *fato nutritus*. à κὴρ, *fatum* & τρέφω, *alo*. ε. 416.

Κῆρυξ, υκος, ὁ, *præco*. ε. 80. Θ. 939.

Κητὼ, οῦς, ἡ, nomen mul. forte sic dicta à *prodigiosa crassitie*, qualis est in balæna seu ceto, monstro illo marino. Κητῶς, gen. contract. Θ. 270. 336.

Κήυκα, acc. sing. à Κήυξ, υκος, ὁ, nomen regis. α. 354. 476.

Κηφωνέσσι, dat. pl. Poëticus, pro κηφῆσι, à κηφὼ, ὼν, ὁ, *fucus*, ex apum genere. ε. 302. Θ. 595.

Κίβισις, ἡ, *pera, sacculus*, ubi κεῖται βόσις, ubi victus reconditur.

conditur. α. 224.

Κιθαρίζειν, *perſonabat*, imperf. abjecto augmento à κιθαρίζω, f. ίσω, *cithara cano*. Th. κιθάρα, ας, ἡ, *cithara*. eſt organon muſicum. α. 202.

Κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, *citharista*; pl. οἱ κιθαρισταὶ. à κιθάρα, ας, ἡ, *cithara*. Ϡ. 95.

Κικλήσκῃ, *vocat*. 3. perſon. ind. à καλέω, *voco*. Poet. κικλήσκω. ε. 816. Ϡ. 418.

Κίοσιν, *columnis*, dat. pl. à κίων, ονος, ὁ, ἡ, *columna*. κίον, acc. pro κίονα. Ϡ. 522. 779.

Κίρκη, *Circe*. nomen ſagæ. Ϡ. 957. 1011.

Κλάζοντε, præſ. part. dual. num. à κλάζω, *clamo*. Vide ſupra κεκληγώς. α. 406.

Κλαίουσα, *flens*, præſ. part. à κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω, p. κέκλαυγα. ε. 220.

Κλεῖα, pro κλέα, & hoc ex κλέεα, *res præclare geſtæ*. à κλέος, εος, τὸ, *gloria*. Th. κλείω, *celebro*. Ϡ. 100.

Κλείετε, præſ. imperat. *celebrate*, κλείουσι, *celebres*, præſ. part. f. g. pl. num. à κλείω, *celebro*. hinc κλειτὸς, ὸν, *inclytus*. ε. 1. Ϡ. 105.

Κλειὼ, οῦς, ἡ, nomen mul. & Muſæ. Ϡ. 77.

Κλέος, εος, τὸ, *gloria*, pro quo etiam dicitur κλεῖος, εος, τὸ, *gloria*. Them. κλείω, celebro. α. 107. Ϡ. 530.

Κλέψας, *furatus*, a. 1. part. à κλέπτω, *clepo, furor*. fut. κλέψω, p. κέκλεφα, p. paſſ. κέκλεμμαι, p. med. κέκλοπα. ε. 55. Ϡ. 613.

Κλῆρον, acc. à κλῆρος, ου, ὁ, *ſors*, patrimonium. ε. 37.

Κλόνον, acc. a κλόνος, ου, ὁ, *turbatio, tumultus*. hinc κλονέω, ῶ, *commoveo*, f. ήσω. ε. 551. Ϡ. 935.

Κλυζομένῳ, *inundanti*, dat. præſ. part. à κλύζω, *eluo*, f. σω, p. κέκλυσμαι. α. 209.

Κλυμένη, nomen mul. & pro κλυομένη. Ϡ. 351. 508.

Κλύοιμι, præſ. opt. *audirem*, à κλύω, *audio*. κλῦθι, præſ. imperativi eſt à κλῦμι, at κέκλυθι, & κέκλυτε; per reduplicationem, pro κλῦθι, & κλῦτε, in præſ. imperat. hinc κλυτὸς, κλυτὸν, *inclytus*. ε. 9. 70. Ϡ. 32. 644.

Κλυτίη, nom. prop. Ϡ. 352.

Κλωθὼ, nomen Parcæ. Vide Calepin. α. 258. Ϡ. 218.

Κνήμησι, dat. pl. Ion. pro κνήμαις, Ionice, à κνήμη, *tibia, ſura, crus*. α. 123.

Κνημῖδας, acc. pl. à κνημὶς, ῖδος, ἡ, *ocrea*. Them. κνήμη, ης, ἡ, *tibia*. α. 122.

Κοθούροις, à κόθουρος, epitheton fuci, ὡς ἀπὸ τὸ κεκόθευν τὸν κέντρον, quod aculeum non exerat more apum, à κεκόθω, *occulo*, & οὐρὰ, *cauda*. ε. 303.

Κοῖλον, *cavus*. κοίλη, dat. pl. κοίλῃσι. ε. 52. 687.

Κοιμηθεῖσα, a. 1. part. paſſ. à κοιμάω, *ſopio, facio dormire*. κοιμάομαι, ῶμαι, *dormio*. f. 1. paſſ.

1. pass. κρεμηθήσομαι. a. 1. m. κρεμησάμενος. Θ. 214.

Κοινῆ, gen. à κοινὸς, ὴ, ὸν, *communis*. ε. 721.

Κοῖος, Κοῖος, nomen viri. Θ. 134. 404

Κοιρανέων, præs. part. *imperans*, à κοίρανος, ου, ὁ, *rex*. hinc κοιρανέω, ῶ, *dominor*. Θ. 331.

Κοῖτον, accus. à κοῖτος, ου, ὁ, idem quod κοίτη, ης, ἡ, *cubile*. ε. 572.

Κοκκύζει, *canit*. 3. pers. præs. à κοκκύζω, *coccyzo*, à κόκκυξ, υγος, ὁ, *cuculus*. ε. 484.

Κολλήσιλα, *ferruminati*, nom. pl. à κολλήεις, εσσα, εν, *glutinatus*. Th. κόλλα, ης, ἡ, *gluten*. α. 309.

Κολοσυρτῷ, *palearum strepitu*, à κολοσυρτὸς, οῦ, ὁ. Schol. ἦχος φρυγάνων συρομένων. h. e. strepitus sarmentorum, quum trahuntur. ex σύρω, *traho*, & κῶλον, *lignum*, seu κῶλος, mutilus. Est enim sarmentum, lignum defractum. Θ. 880.

Κομεῖν, *nutrito*, præs. inf. à κομέω, ήσω, *nutrio*. &, curam gero. hinc κομίζω, & κομίσαι, a. 1. m. inf. ε. 315. 602.

Κονάβησε, *edidit fragorem*, a. 1. ind. Ion. à κοναβέω, ῶ, *resono*. Them. κόναβος, ου, ὁ, *sonitus*. Θ. 840.

Κονίῃσι, dat. pl. Ion. pro κονίαις, à κονίη, ας, ἡ, idem quod κόνις, εως, ἡ, *pulvis*, acc. κόνιν. α. 365. Θ. 706.

Κονίοντες, *pulverem excitantes*, præs. part. à κονίω, vel κονίζω. Them. κόνις, εως, ἡ, *pulvis*. α. 342.

Κοπτομένη, *excitatus*, præs. part. à κόπτομαι, *pulsor*, scindor. Them. κόπτω, f. ψω, *scindo*. α. 63.

Κορεσσάμενος, *satiatus*, a. 1. m. part. Poet. pro κορεσάμενος. Vide κορέσασθαι. ε. 33.

Κορέσσασθαι, *saturato*, a. 1. infin. m. pro imperativo, Hellenismus. à κορέννυμι, vel κορέω, *satio*. Θ. 366.

Κόρθυνεν, *collegit*, imperf. act. pro ἐκόρθυνεν, verbi κορθύω, vel κορθύνω, *coacervo*. Th. κόρθυς, υος, ἡ, *acervus*. Θ. 853.

Κόρος, ου, & Ion. κόροιο, *satietas*. Th. κορέω, *satio*. Θ. 593.

Κόρυθος, genit. à κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. α. 417.

Κορύσσαι, præs. inf. à κορύσσω, *armo*, q.d. galea munio. κορύσσουσα, præs. part. f. gen. Thema, κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. α. 148. 198.

Κορυφῆς, genit. Θ. 62. κορυφῆσι, dat. pl. Ionic. à κορυφὴ, ῆς, ἡ, *vertex*. Θ. 1010.

Κορώνη, ης, ἡ, *cornix*. hinc κορωνίοωσα, acc. *rostrata*, Poëtice, pro κορωνίουσα, à κορωνιάω, ῶ, incurvus & lunatus sum. à κορώνη, *summitas*, curvatura. ε. 677. α. 289.

Κοσμεῖν, præs. inf. sic κόσμησε, *ornavit*, a. 1. pro ἐκόσμησε, à κοσμέω, f. ήσω. Th. κόσμος, ου, ὁ, *ornatus*, *ordo*. ε. 72. 76. Θ. 573.

Κοτέῃ, 3. præs. ind. *est infestus*. κοτέουσα, præs. part. f. g. κοτέοντε, dual. num. part. à κοτέω, έσω,

ἴσω, & ἥσω, *iraſcor*. Th. κότος, ε, ὁ, *ira vetus*. ε. 25. ϑ. 315.

Κότ@ς, ε, ὁ, nomen viri, ſeu gigantis. ϑ. 714. 817.

Κόρη, ης, ἡ, *puella*, idem quod κώρη, ex eoque factum Poëtica epenthesi ῡ v. pl. κόραι. Th. κορέω, *verro*. α. 126.

Κυείζουσιν, *à teneris educant*, 3. pl. præſ. verbi κυείζω, à puerili ætate educo. à κύρ@ς, idem quod κόρ@ς, puer. Th. κορέω, verro. ϑ. 347.

Κυρότερ@ς, *junior*. Etiam ſubſtantiva apud Græcos perſæpe comparantur. à κῦρ@ς, idem quod κόρ@ς, juvenculus. Th. κορέω, f. ἴσω, & ἥσω, *verro*. ε. 445.

Κυροτρόφ@ς, ε, *juvencularum nutritor*. à κύρα, hoc à κόρη, *juvencula*. κορέω, *verro*. quæ dum ſe comit, annus it. ε. 226. ϑ. 450.

Κυφίζουσαν, præſ. part. f. g. à κυφίζω, f. ίσω, *levo*. à κῦφ@ς, *levis*. ε. 461.

Κῦφ@ς, ε, ὁ, *levis*. ut, κύφη ἐλπὶς, *levis ſpes*. ε. 759. Κῦφα, leviter. α. 323.

Κορύδη, ης, ἡ, pro *ficu ſylveſtri*. ε. 679.

Κορδίλλω, acc. ſing. Ion. à κορδίλλα, per metatheſin, pro κορδάλλα, ας, ἡ, cor. ε. 338. 448.

Κράτει, dat. ſing. *imperio*, à κράτος, ε@ς, τὸ, *robur*. hinc κρατερὸς, *validus*. κρατερέων, gen. plur. Æolice. κρατερώτατος, ſuperl. *validiſſimus*. α. 101, ϑ. 403. 683. 684.

Κρατεῖ, *præpotens eſt*, 3. perſ. præſ. ind. à κρατέω, ῶ, *imperium obtineo*. f. ήσω, p. κεκράτηκα. Th. κράτ@ς, ε@ς, τὸ, *robur*. ϑ. 403.

Κρατερόφρονι, dat. ſing. à κρατερόφρων, *infracto animo ſum*. ex κράτ@ς, *robur*, & φρὴν, *animus*. α. 458. κρατερόφρονα. ε. 146. ϑ. 509. κρατερόφρον'. ϑ. 297. 308.

Κρατὶ, *capiti*, dat. ſing. à κρὰς, κράτος, ὁ, vel τὸ. Them. κράνιον, ν, τὸ, *caput*. unde per apocopen, κράνη, τὸ, ἄκλιτ@ν. Pro κράνη, dicitur κάρα, Dorice. & per novam apocopen κρὰ, pro κράνη. item, pro κρὰ, per metatheſin κράας, άτος, & κρὰς, κράτος. unde etiam deſcendunt, κρήνον, ν, τὸ, & diminutivum κρανίον, ν, τὸ, *calvaria*. α. 136. 328.

Κράτος, ε@ς, τὸ, *robur*. α. 328.

Κρέας, ατος, & Attice, κρέως, τὸ, *caro*. ε. 589.

Κρεῖον, acc. à Κρεί@ς, ν, ὁ. nomen viri. ϑ. 134.

Κρείονθα, acc. ſing. nomen viri. à Κρείων, οντ@ς, ὁ. α. 83.

Κρείσσων, vel κρείττων, ον@ς, ὁ ἡ ἡ, *præſtantior* vel melior. à poſitivo ἀγαθὸς, *bonus*. Th. κράτ@ς, ε@ς, τὸ, *robur*. ε. 208. 211.

Κρεμάσασθ, a. 1. med. infin. à κρέμαμαι, *ſuſpendor*. conjugatur ut ἵσταμαι. Th. κρεμάω, & κρεμάννυμι, f. άσω. *ſuſpendo*. ε. 627

Κρήδεμνον, ν, τὸ, proprie capi-

censentes, à θυμαίνω, *iraſcor*, f. θυμανῶ, a. 1. act. ἐθύμηνα, hinc part. a. 1. act. θυμήνας, αντα, αν. Th. θυμὸς, *ira*. α. 267.

Θυμοβορεῖν, præſ. inf. à θυμοβορέω, animum exedo triſtitia, ex θυμὸς, *animus*, & βορὰ, *pabulum*, *eſca*. ſ. 797.

Θυμολέοντα, acc. ſing. à θυμολέων, *leonino animo præditus*, ex θυμὸς, *animus*, & λέων, οντος, *leo*. Θ. 1007.

Θυμοφθόρον, acc. à θυμοφθόρος, *animum labefactans*, ex θυμὸς, *animus*, & φθείρω, *corrumpo*. Th. φθίω, *corrumpo*. ſ. 715.

Θυμὸς, οῦ, ὁ, *animus*, ira. ſ. 379.

Θοῦν, *furens*. part. præſ. act. g.n. à θύω, *mactо*, cum impetu feror. ſ. 618. Θ. 131.

Θύρασε, adv. *foras*, θύρηφι, *foris*, adv. aut dativus adverbialiter poſitus, à θύρα, *janua*. ſ. 97. 363.

Θύσανοι, οἱ, *villi*, ſeu *nodi*, quales dependent à crumenis, fimbriæ. α. 225.

Θύων, præſ. part. à θύω, *ſacrifico*. ſumitur & θύω, pro ὁρμῶ, impetu quodam feror: item *furo*. hinc μυθύω, q. d. μετὰ τὸ θύειν, à ſacrificiis enim ſolebant epulari. Θ. 109.

Θῶκον, acc. à θῶκος, ου, *ſedile*, pro θάκος, εος, τὸ, à θάσσω, *ſedeo*. Th. θὼς, θοῦ, ὁ, *celer*. ſ. 491. 572.

Θώμιον, pro τὸ ἤμιον, *medium*. ſ. 557.

Θώρηκα, *thoracem*, acc. pro θώρηκα, Ion. à θώρηξ, ακος, ὁ. Ionice mutatur α in η, θώρηξ, *pectus*: unde θωρήσσω, ξω, *pectus armis ſeu lorica munio*, per ſyn. ſpeciei *armo*, θωρήσσονται, *armantur*, præſ. ind. α. 124. Θ. 431.

Θωῦτα, nom. pl. θωῦτα ἔργα, *admiranda opera*. θώϋμα, Ionice, idem eſt quod θαῦμα, & hinc θωῦτα, pro θωυμαστὰ, Ion. Th. θωυμάζω, f. άσω, *miror*. α. 165.

I.

Ἴαλλον, *volitabant*, 3. pl. imperfect. pro præſ. enallage temporis, ab ἰάλλω, *mitto*, *volo*, f. αλῶ. Θ. 269.

Ἰάνειρα, ας, ἡ, nomen mul. ex ἴα, *ſola*, & ἀνὴρ, quæ ſola animo virum imitatur. Θ. 356.

Ἰάνθη, nomen. mul. ab ἰαίνω, *calefacio*. item, *exhilaro*, *lætitia perfundo*. Θ. 349.

Ἰαπετοῖο, gen. Ion. ab Ἰαπετὸς, nomen viri, ab ἰάπτω, *mitto*. item, *maledictis laceſſo*. Ἰαπετιονίδη, voc. caſus. ab Ἰαπετιονίδης, *filius Iapeti*. ſ. 54. Θ. 528.

Ἰάσιον, dat. nomen viri, ab ἰάω, f. ἰάσω. Θ. 970.

Ἴαχε, & ἰάχουσι, 3. ſing. imperf. activ. verb. ἰάχω, vociferor, clamo. hinc in part. ἰάχων, οντος, hinc ἰαχὴ, *clamor*. α. 232. 441. Θ. 69.

Ἰαωλκὸς, ὁ, ἡ, *nomen urbis*. α. 380. 474.

Ἰδάλιμος, *ſuderificus*, ab ἶδος, ἴδεος, τὸ, *ſudor*. idem quod ἰδρὼς,

ἱδρὼς, ῶτος, ὁ. s. 413.

Ἰδὲ, a. 2. act. imperat. ab εἶδω, video, f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον, & ἴδον, in part. ἰδὼν, όντος, & ἰδοῦσ', pro ἰδοῦσα. α. 445.

Ἰδὲ, idem quod ἠδὲ, &, *atque*. α. 19. Ϝ. 19.

Ἴδη, *æstu*, dat. sing. ab ἶδος, εος, τὸ, *sudor*. α. 397.

Ἰδεῖν, a. 2. act. infinit. ἰδέσθαι, a. 2. med. infinit. ab εἶδω, *video*. Vide ἰδὲ. α. 166. 224.

Ἴδης, genit. ἡ Ἴδη, *Mons Cretæ, sic dictus*, quod ex eo longe lateque licuerit circumspicere. Ϝ. 1010.

Ἴδῃς, *videris*, 2. sing. a. 2. act. subj. ab εἶδω, *video*. α. 335.

Ἴδμεν, pro ἴσμεν, & hoc per syncopen, pro ἴσαμεν, *scimus*, ind. præs. 1. pl. Th. ἴσημι, *scio*. Imperat. ἴστω, & ἴσθι. Ϝ. 27. 656. Hinc ἴδμων, peritus & ἰδμοσύνη, peritia, dat. pl. Ion. ἰδμοσύνῃσιν. Ϝ. 377.

Ἴδοντο, 3. pl. a. 2. med. ind. *aspexerint*, ab εἶδω, *video*. α. 445. Ϝ. 451.

Ἴδριες, *periti*, ab ἴδρις quod est ab ἴσημι, *scio*. α. 351.

Ἴδρις, ιος, ὁ, ἡ, *provida*. sic κατ' ἐξοχὴν dicitur *formica*. Th. ἴσημι, *scio*. s. 776.

Ἱδρῶτα, acc. ab ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, *sudor*, per metonym. effecti, *labor molestus*. Th. est ἶδος, εος, τὸ, *sudor*. s. 287.

Ἰδυῖα, ας, ἡ, nomen mul. quasi εἰδυῖα, *gnara*. Ϝ. 352.

Ἰδὼν, *videns*, a. 2. part. ab εἶδω, *video*. Vide ἰδὲ s. 9. 21. 699.

Ἰέασιν, *emittentes*, part. præs. g. f. pl. num. ab ἵημι, *mitto*, alii scribunt ἰεῖσιν, idque Æolic. imperf. ἴεν, ης, η, 3. pl. ἴεσαν, f. ἧσω, p. εἷκα, a. 1. ἧκα, a. 2. ἧν, ἧς, ἧ, præt. pass. εἷμαι, a. 1. pass. ἐθέω. Ϝ. 10. 43. 65. 830.

Ἰέμεν, Ion. pro ἰέμεναι; Att. præs. inf. ab ἴεναι, ubi Iones αι, in fine abjiciunt, accentu in sua sede relicto, ab ἵημι, *mitto*. s. 594.

Ἱέμενοι, *cupientes*, part. præs. m. ab ἵεμαι, cupio. Verba desiderii regunt Genitivum, ἱεντο *cupiebant*, imperf. med. 3. pl. α. 23. 251.

Ἰέναι, *ire*, ab εἶμι, *eo*, pro quo etiam dicitur ἵημι, ὤρετ' ἰέναι, *perrexit ire*. α. 40. 353.

Ἱερὸς, ὸν, ὁ, *sacer*. item, *magnus, immensus*, ἱρὴ, Ionice, pro ἱερά. ἱερὰ, g. n. pl. num. intelliguntur *sacrificia*, ἱερ', pro ἱερά, ἔρδειν ἱερ', *facere sacra*, h. e. sacrificare, ἱρέων (pro ἱερῶν, in f. g.) Dorice. s. 334. α. 201. Ϝ. 417. 1014.

Ἵεται, *tranat*, ab ἵημι, *mitto*, spiritu differt, ab ἵημι, *eo*, de quo paulo antè. Ϝ. 806.

Ἰήσονι, dat. sing. nomen viri, ab ἰήσων. Ϝ. 1000.

Ἰθεῖαν, ab ἰθὺς, εῖα, ὺ, idem quod ὀρθὺς, *rectus*, ἰθείῃσι, dat. pl. Ionic. s. 36. 222. Ϝ. 86.

Ἴθι, præs. imperat. *accede*, ab εἶμι, vel ἵημι, *eo*. s. 491.

Ἰθυδίκαισι, *justos*, dat. pl. Ion. paragoge, ab ἰθυδίκης, ου, ὁ, cujus judicia sunt recta, ab ἰθὺς, ἰθεῖα, ἰθὺ, *rectus, a, um*,

& δίκη, jus. ε. 228.

Ἰθύνῃ, *dirigit*, 3. ſing. præſ. ab ἰθύνω, *dirigo*. Th. ἰθύς, ύος, ὁ, *rectus*. ε. 7. 9. 261.

Ἵκανεν, *pervenit*, ab ἱκάνω. Th. ἵκω, f. ἵξω, a. 1. ἵξα, *venio*. Ϡ. 681. 697.

Ἴκελος, *ſimilis*, & εἴκελος, ab εἴκω, *ſimilis ſum*. ε. 302. α. 198.

Ἵκετ', pro ἵκετο, *pervenit*, a. 2. m. ab ἱκνέομαι, *venio*. f. ἵξομαι. Ϡ. 285.

Ἱκέτευσι, a. 1. ind. ab ἱκετεύω, *ſupplico*. Th. ἱκέτης, ου, ὁ, *ſupplex*. α. 13.

Ἱκέτῃσι, *ſupplicibus*, dat. pl. Ion. ab ἱκέτης, ου, ὁ, *ſupplex*. ε. 325. α. 85.

Ἵκηαι, *attigeris*. 2. ſing. a. 2. med. ſub. Ionice pro ἵκῃ, ab ἱκνέομαι, venio, f. ἵξομαι, p. ἷγμαι, a. 2. m. ἰκάνω, ω, ες, &in 3. pl. ἱκάνο, in aor. 2. ſub. ἱκωμαι, ῃ, ῆται. ε. 466.

Ἴκκαρ, Adverb. *celerrime*, ἀπὸ τοῦ ἱκέσθαι. Th. ἱκνέομαι. Ϡ. 691.

Ἵκο, per ſyncopen pro ἱκέτο, *pervenit*, a. 2. med. ἱκνέομαι. Vide in ἱκηαι. Ϡ. 481.

Ἰλαδὸν, *catervatim*. ε. 285.

Ἵλαον, ab ἵλαος, *propitius*, Atticè ἵλεως. ε. 338.

Ἰλάσκεσθαι, præſ. inf. ab ἱλάσκομαι, *placo*. Th. ἱλάω. ε. 336.

Ἰμάσσας, Poëtice pro ἱμάντας, part. a. 1. act. à verbo ἱμάσσω, *loris cædo*. f. ἱμάσω. Th. ἱμάς, άντος, ὁ, *lorum*. Ϡ. 857.

Ἱμείρω, *deſidero, cupio*. f. ρῶ, hinc ἵμερος, *deſiderium*, & ἱμερόεντας, acc. plur. *deſiderabiles*, ab

ἱμερόεις, εσσα, εν. Th. ἱμείρω. ε. 616. α. 31. Ϡ. 359.

Ἵν', pro ἵνα, *ut*. ε. 544. ἵνα. ε. 459.

Ἰνὰ, όος, ἡ, *valida*, nomen mul. ab ἶς, ἰνὸς, ἡ, *robur*, *fibra*: Ϡ. 976.

Ἶξε, 3. ſing. a. 1. act. indic. Th. ἵκω, *venio*, f. ἵξω, a. 1. ἵξα. α. 32.

Ἵξεαι, *pervenies*, 2. ſing. fut. 1. med. Ionicè pro ἵξῃ, ab ἱκνέομαι, ῆμαι, f. ἵξομαι. Præt. paſſ. ἷγμαι, a. 2. med. ἰκάνω, ω, ες. ε. 475.

Ἰοειδέα, acc. ſing. in nom. ἰοειδὴς, ές, *niger*, ab ἴον, ου, τὸ, *viola purpurea*, nigricans, & εἶδος, ους, *forma*, & hoc ab εἴδω, *video*. Ϡ. 3. 844.

Ἰόλαος, ου, nomen peritiſſimi aurigæ. *Iolaus*, q. d. ἰὸς τοῦ λαοῦ, jaculum ſeu telum populi. α. 74. 102. Ϡ. 317.

Ἰόντα, *euntem*, a. 2. act. part. ab εἶμι, *eo*. part. a. 2. act. ἰὼν, ἰοῦσα, ἰόν. ε. 718. α. 257. Ϡ. 773.

Ἰοχαίρα, ας, ἡ, *ſagittis gaudens*. ex ἰὸς, οῦ, ὁ, *telum*, & χαίρω, *gaudeo*. Ϡ. 14. 918.

Ἱπποδάμος, *equorum domitor*. ex ἵππος, & δαμάω, domo. α. 346.

Ἱπποδόη, nomen mul. *celer inſtar equi*. vel *valde celer*. Nam ἵππος in compoſitione quandoque auget, ſic & βοῦς quod eſt ex βοῦς, ut βούλιμος. Ϡ. 251.

Ἱπποθόη, nomen mul. *valdè intelligens*. Ϡ. 251.

Ἵππος, *equus*, dat. pl. Ion. ἵπποι-

πποιιν. ε. 814. α. 341.

Ἵππότα, vocativi casus. ab ἱππότης, ου, ὁ, *eques*, vocativus pro nominativo ponitur Poëtice, & Attice. α. 216.

Ἱπποτρόφου, gen. sing. *equorum altricis*, Thraciæ epitheton. ε. 505.

Ἱππουρίη, *equi fons*. Nomen fontis, in Bœotia, non procul ab Helicone monte. Θ. 6.

Ἶρηξ, ηκος, ὁ, Ionicè, pro ἱέραξ, ακος, ὁ, *accipiter*. ε. 201.

Ἶρις, ιδος, ἶριος, & ἴριος, ἡ, *iris*, in accus. ἶριν. Θ. 780.

Ἶς, ἰνὸς, ἡ, *vis*, ἰς ἀνέμου, *vis venti*. ε. 516. Θ. 332.

Ἶσ', pro ἶσα, ab ἶσος, *par*. ε. 350.

Ἴσαν, *ibant*, 3. pl. imperf. act. ab εἶμι, *eo*. imperf. εἶν. a. 2. ἶον, pl. perf. m. ἦεν. Θ. 68.

Ἴσασι, & ἴσασιν, 3. pl. ab ἴσημι, *scio*. ε. 40.

Ἴσαν, parem, æqualem, ab ἶσος, par. ε. 325. Θ. 126.

Ἴσον, æquale, scilicet prima in ἶσος est anceps, & proinde scribitur etiam ἴσος, quum prima corripitur. ε. 750.

Ἰσάζ, pro ἰσόιαζ, præs. med. infin. *æquare*, ab ἰσόω, ῶ, *æquo*. Th. ἶσος, ου, ὁ, par. ε. 560.

Ἰσοφαρίζῃ, *æquiparat*. q. d. ἶσον φέρῃ. ε. 428.

Ἱσταμένου, part. præs. pass. ἱστάμενος, *stans*, genit. Ion. ἱσταμένοιο, ab ἵσταμαι. ε. 567.

Ἵστασ', pro ἵστασο, 2. sing. præs. pass. imperat. ab. ἵστημι, *sto*, f. στήσω, a. 2. ἔστην. α. 449.

Ἵστίω, Ionice pro ἱστίαω, ab ἱστία, ας, ἡ, *Vesta*, focus. Θ. 454.

Ἱστοδόκῃ, *stivæ*; dat. sing. ab ἱστοδόκος, *temo*, *stiva*. ab ἱστὸς, *tela*, quod ab ἵστημι, *sto*, & βοῦς, *bos*. ε. 433.

Ἱστὸν, *telam*, acc. ab ἱστὸς, οῦ, ὁ, *tela*, & malus navis. Th. ἵστημι, *sto*. ε. 64. 777.

Ἴστορα, ab ἴστωρ, ορος, ὁ, ἡ, *gnarus*, sciens. ε. 790.

Ἴστρον, acc. ab ἴστρος, nomen fluv. Germanici, *Danubius*. Θ. 339.

Ἰσχάνῃ, *detinet*, ab ἰσχάνω, idem quod ἴσχω, *habeo*. Th. ἔχω, *habeo*. ε. 493.

Ἴσχω, εις, ει, idem quòd ἔχω, habeo. ἴσχον, 3. pl. præs. sub. act. ε. 623. Θ. 687.

Ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur*. dat. ἰσχύϊ, acc. ἰσχὺν, *fremitum*. Hinc ἰσχύω, *robustus sum*. Θ. 146. 823.

Ἰσώσαντο, *exæquabant*, a. 1. m. ab ἰσόω, ῶ, *æquo*. Th. ἶσος, ου, ὁ, *par*. α. 263.

Ἴτον, *abierunt*, 3. dual. præs. activi, ab εἶμι, *eo*, ponitur verò præsens, pro a. 2. ἴον, qui 3. dual. format ἴτην enallage temporis. ε. 197.

Ἴτυν, *extremam oram*. ab ἴτυς, υος, ἡ, *extremus ambitus*, circumferentia. α. 314.

Ἰφθίμου, genit. *fortis*, ab ἰφθίμος, & hoc ab ἶφι, *fortiter*, quod est ex ἰς, ἰνὸς, ἡ, *vis*, *robur*. ἰφθίμου. α. 136. Θ. 768.

Ἶφι, adverb. fortiter, ab ἰς, ἰνὸς, ἡ, vis, fibra. ε. 539.

Ἰφικλείδην, nomen viri. α. 118.

Ἰφικλῆα, nomen viri. ad formam ἡρακλῆα. à nominati-

νο ἰφικλέης contracte ἰφικλῆς, q. d. *valde honoratus*, gloriosus. *a.* 54.

Ἰχθυάοντες, piscibus inhiantes, præs. part. ab ἰχθυάω, ῶ, piscor. Th. ἰχθύς, ύος, ὁ, piscis. *a.* 210.

Ἰχθύς, ύος, ὁ, *piscis*, ἰχθῦς, pro ἰχθύας, acc. pl. sicuti ὀρῦς pro ὀρύας, &c. *a.* 212.

Ἴχνος, εος, τὸ, *vestigium*. ε. 678.

Ἰὸς, dat. sing. ab ἰός, οῦ, ὁ, *sagitta*. quod est ab ἵημι *mitto*. item *ærugo*, quæ in metallo serpit, *venenum* quod transmittitur in venas. At ἴος, ἴα, ἴον, idem quod οἶος, α, ον, *solus, a, um*. *a.* 409.

Ἰωὴ, ῆς, ἡ, clamor, vociferatio. ϑ. 682.

Ἰωλκὸν, acc. ἰωλκὸς, ὄς, ἡ, *urbs Thessaliæ*. ϑ. 997.

Ἰωχμοῖο, *tumultus*, genit. Ion. ab ἰωχμὸς, οῦ, ὁ, persequutio hostilis, idem quod ἰωκὴ. Th. διώκω, f. ξω, *persequor*. ϑ. 683.

Κ.

Κ᾽ pro κὲ &. ἦ κ᾽ *dixit* &. ε. 44. ϑ. 547.

Κάββαλε, & κάββαλ᾽, prostravit, a. 2. ind. pro κατέβαλε, à καταβάλλω *dejicio*, κάββαλε᾽, a. 2. m. 3. pers. sing. Th. βάλλω, f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. *a.* 130. 462. ϑ. 189.

Καδδυνάμην pro κατὰ δύναμιν, pro virili, à δυνάμις, εως, ἡ, *potentia*. Th. δύναμαι, f. δυνοῦμαι, *possum*. ε. 334.

Καδδ᾽, καδ᾽ δὲ βάλε pro κατέβαλε δὲ, *dejicit vero*. *a.* 384.

Κάδμος, ου, nomen viri. hinc καδμεῖος, καδμείοισι, dat. pl. & in f. g. καδμείη, & καδμηΐς, ίδος, *Cadmea*. ε. 161. ϑ. 937.

Καθαπτόμενος, præs. part. à καθάπτω, *invado*. Th. ἅπτομαι, *tango*, f. ψομαι. ε. 330.

Καθαρῶς, *pure*, adverb. à καθαρὸς, ὸν, ὁ, *purus*. Th. καθαίρω, *purgo*. ε. 335.

Καθεζόμενος, præs. part. *residens*. à καθίζομαι, *sedeo*. Th. ἵζομαι, f. ἑδοῦμαι, *sedeo*. ε. 257. *a.* 34.

Καθίζει, 3. pers. præs. ind. *sedet*. καθίζειν, præs. inf. *collocare*. à καθίζω. Th. ἵζω, f. ἵσω, *sedere facio*. ε. 748. ϑ. 434.

Καὶ, *sed etiam*, τε καὶ, quæ duo simul juncta sunt distributiva, ὁμοῦ καὶ, *simul etiam*. ε. 43. 241.

Καίειν, præs. inf. Vide κατέκαυσε.

Κάϊκον, *Caïcum*, Nom. propr. ϑ. 343.

Καίουσ᾽, *adolent*, pro καίουσι, καιομένη, *ardens*, præs. part. à καίω, *uro*, accendo, f. καύσω, p. κέκαυκα, a. 2. pass. ἐκάην, f. 1. pass. καυθήσομαι. ε. 335. ϑ. 557.

Καυκία, à Καυκὸς, ίος, ὁ, nomen proprium regis. *a.* 179.

Καιρὸς, οῦ, ὁ, *tempus opportunum*, occasio. ε. 692.

Καὶκ, pro καὶ ὀκ, & ex. ϑ. 447.

Κἀκεῖνος, ille: ex καὶ & ἐκεῖνος. ε. 293.

Κακκεύτλων, pro καλαχεύτλων, *abscon-*

abſcondens, præſ. part. à κρύπτω, *abſcondo*. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔκρυβον. ſ. 469.

Κακοθημοσύνη, *ignavia*, ex κακὸν, *malum*, & θήμων, ονος, ὁ, acervus rerum ſimul congeſtarum. Th. τίθημι, *pono*. ſ. 470.

Κακὸς, *malus*, propriè *piger*, à κάζω, *cedo*. κακὴ, ἡ, neut. κακὸν. κακ' pro κακά. dat. pl. κακοῖσιν. ſ. 177. κακὸν, pro κακῶς, *adv.* ſ. 325. comp. κακίων, κάκιος. ſ. 264. 344. 502.

Κακότητι, dat. ſing. à κακότης, ητος, ἡ, improbitas. α. 42. 93.

Κακόχαρος, *alienis malis gaudens*, ex κακὸν, *malum*, & χαίρω, *gaudeo*. ſ. 28. 194.

Καχλάμμεν, *occidere*, Dor. pro Καβαχτάμμεν, & hoc pro κατανεκτεῖναι, a. 1. inf. act. à κατατείνω, pro καβαχλείνω. Th. κλείνω, f. κλινῶ, *occido*, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκλαγον. α. 453.

Κᾶλα, *ligna*. à κῶλον, ου, τὸ, lignum. ſ. 125.

Καλεῖν, *vocare*, *invitare*, à καλέω, *voco*, f. έσω, p. κέκληκα, καλέσσαν. 3. perf. imperf. Ionice, pro ἐκάλεε, ει, καλέυσ', pro καλέυσι, *vocant*. ſ. 340. ϑ. 187. 207. 234.

Καλιὴ, *horrea*, καλιὰ, ᾶς, ἡ, *nidus ex virgultis*; καλιλὼ Ion. pro καλιάν. Th. κῶλον, ου, τὸ, *lignum*. ſ. 305.

Καλλιγυναικα, acc. à καλλιγύναιξ, αικος, ὁ, ἡ, *pulchris mulieribus abundans*. ex κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*, & γυνὴ, *mulier*. ſ. 651.

Καλλικόμοιο, genit. Ion. καλλίκομος, *pulchricoma*. à καλὸς, ἡ, ὸν, pulcher, & κόμη, ης, ἡ, *coma*. ſ. 35. ϑ. 915.

Καλλιπάρῃος, Æol. ſeu Bœoticè pro καλλιπάρειος, pulchras habens genas, ex καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, & παρειὰ & Æol. παρηὰ, ᾶς, ἡ, *mala*, gena. ϑ. 238. 270. 907.

Καλλιρέεθρον, *pulchrifluum*, à καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, & ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω. p. ἐρρυηκα. ϑ. 339.

Καλλιόπη, ης, ἡ, nomen Muſæ, *cujus eſt elegans eloquium*, *facunda*, ex κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*. ϑ. 79.

Καλλιρόη, nomen mul. ϑ. 288.

Καλλιτρίχας, *pulchricomos*. καλλίθριξ, ὁ, ἡ, pulchros crines habens, ex καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*. α. 372.

Καλλίῤῥοον, *limpidam*, ex καλὸς, *pulcher*, & ῥόος, *fluentum*. Th. ῥέω, f. ῥεύσω, *fluo*. ſ. 735.

Καλλίσφυρος, *pulchros tales habens*. ex καλὸς, & σφύρον, *malleolus*. Th. σφύρα, ης, ἡ, *malleus*. ϑ. 384. 526.

Καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, *bonus*. Comp. καλλίων, ονος, ὁ, ἡ, & κάλλιον, τὸ, Superl. κάλλιστος, *optimus*, pulcherrimus. ϑ. 384.

Καλυπτόμεθα, contectæ, præſ. part. paſſ. à καλύπτω, tego, f. ψω, p. φα, a. 1. ἐκάλυψα, ας, ε, a. 2. ἐκάλυβον. ſ. 139. 196. α. 134. ϑ. 541.

Καλύπτρῃσι, acc. Ion. à καλύπτρη, tegmen

tegmen capitis muliebre. Th. κηλύπτω, *tego*. ϑ. 574.

Καλυψώ, nomen mul. ϑ. 359.

Κάμαξι, dat. pl. *palis, pedamentis*, à κάμαξ, ακος, ἡ, *palus*. α. 298.

Κάμαξος, ου, ὁ, *labor*. hinc καματώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, *laboriosus*. Th. κάμνω, μῶ, p. κέκμηκα, *lasseſco*. ε. 175. 582.

Κάμμορι, pro κῇ μοῖρα. ε. 437.

Καμπύλα κᾶλα, *curva ligna*. à καμπύλος, ου, ὁ, Th. κάμπτω, f. ψω, p. φα, *flecto*. α. 324.

Κἂν, *quamvis*, etſi, ex καὶ & ἂν, ſi. ε. 335. 355.

Καναχὴ, *crepitatio, ſonitus*. hinc καναχηδὰ, adverb. cum ſtrepitu. Th. ἦχος, ου, ὁ, *ſonus*. α. 160. 164. ϑ. 267.

Καναχίζε, imperf. *ſubſtrepebat*, à καναχίζω & καναχέω, *reſono*, hinc καναχὴ, *crepitatio*, καναχῇσι, dat. plur. Ion. Th. ἦχος, ου, ὁ, ſonus. α. 373.

Καπνὸς, οῦ, ὁ, fumus. ε. 45. 627.

Κάπρος, ου, ὁ, *aper*, item *verres*, quo ſenſu accipitur. ε. 788.

Κάρη, τὸ, indeclinabile, *caput*, per apocopen pro κάρηνον, ν. ε. 532. α. 223. ϑ. 42.

Καρπαλίμως, *cito, raptim*, adv. q. d. ἁρπαλίμως, ab ἁρπάζω, f. σω, & ξω, *rapio*. α. 432. ϑ. 492.

Καρπὸς, οῦ, ὁ, *fructus*. ε. 170. 235.

Κάρῃσι, *robore*, pro ἐν κράτει. h. e. κρατίστως, more Hebræorum, κάρη, pro κράτος, ος, τὸ, *robur*. ϑ. 73. 710.

Καρτεροθύμῳ, dat. καρτεροθύμῳ, à καρτερόθυμος, ου, ὁ, *pertinax*, qui toleranti animo eſt, ex κάρτος, per metathesin literarum pro κράτος, ος, τὸ, *robur*, & θυμὸς, οῦ, ὁ, *animus*. ϑ. 378. 476.

Καρτερόφρονα, acc. à καρτερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *præfractus*, item *magnanimus*, à κράτος, ος, τὸ, robur, & φρὴν, *animus*.

Κάρῑστον, *præſtantiſſimum*, pro κράτιστον, ab ἀγαθὸς, *bonus*, κρείσσων, κράτιστος. ϑ. 981.

Κάρφε, *ſiccat*. Th. κάρφω, *ſicco, areſacio*, f. ψω. ε. 7. 573.

Καρχαρόδοντα, acc. ſing. dentibus aſperum, à κάρχαρος, *aſper*. Them. χαράσσω, f. ξω, *ſculpo*, & ὀδὰς, ὀδὸς, ὁ, *dens*. ε. 602. 694. α. 303.

Κασίγνητος, ου, ὁ, ex κάσις, ος, ὁ, ἡ, *frater, ſoror*, & γείνομαι, *naſcor*. ε. 182. ϑ. 756.

Κασσίτερος, κασσιτέροιο, genit. Ion. ὁ, *ſtannum*. ϑ. 862.

Κατὰ, cum Genitiv. *per*. Cum Accuſ. *ad, ſecundum*. κατ' ὄρος, *in monte*, κῇ οἴκου *domi*. κατ' ὦρα, *ad tempus*, idem quod ἐς καιρόν. ε. 100. 615.

Καταβεβάθασι, *onuſtæ ſunt*. 3. pl. præt. medii, à βάθω, *onero*, ſum gravis, f. σω, p. κα. ε. 232.

Καταβήσεται, *intrat*, f. 1. à καταβαίνω, f. βήσομαι, *deſcendo*. Th. βαίνω, εο, α. 2. ἔβην. ϑ. 750.

Καταγηράσκουσι, præſ. ind. à καταγηράσκω, *ſeneſco*. Th. γῆρας, ως, τὸ, *ſenectus*. ε. 93.

Κα-

Καταδδύη, 3. præſ. ſub. *humeſiat*, à δδύω, *rigo*, f. δδύσω. ε. 544.

Καταδύμεναι, Att. & Dor. *ingredi*, pro καταδῦναι, a. 2. act. infinit. à καταδυώω, a. 2. act. κατέδυν, υς, υ. Th. δυώω, & δύω, *ſubeo*. α. 196.

Καταδύντα, *occidentem*, part. a. 2. act. Th. δύω, *ſubeo*, vel δυώω. Ϟ. 596.

Καταθεῖο, *poneres*, 2. ſing. a. 2. med. opt. καταθεῖναι, *depoſueris*. 2. ſing. a. 2. med. ſubj. καταθεῖμαι, καταθῇ, & hoc pro καταθῆαι, Ion. à τίθημι, *pono*. ε. 45. 599.

Κάτθεο, poët. pro κατάθου, & κατάθεσο, *reconde*, a. 2. imperat. med. à καταθέμαι, *repono*. Th. τίθημι, f. θήσω, a. 2. ἔθην. ε. 625.

Καταχείμενον, præſ. part. à κατάκειμαι, *jaceo*, decumbo. ε. 362.

Καταλείβεται, *diſtillat*. præſ. ind. à καταλείβομαι, *deſtillo*. Th. λείβω, f. ψω, *libo*. Ϟ. 786.

Καταλείπειν, præſ. inf. à λείπω, *linquo*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα. ε. 744.

Καταλίξεται, *cubat*. fut. ind. à λέχομαι, *cubare facio*. ε. 521.

Καταμάρψῃ, *opprimat*, a. 1. ſub. à καταμάρπτω, *comprehendo*. Them. μάρπτω, f. ψω, *capio*. ε. 494.

Καταπεπληγώς, *exterrita*, perf. part. activi. per ſyncopen γχ, pro καταπεπληχώς. à verbo καταπλήσσω, f. ξω, *perterrefio*, præt. act. καταπέπληγα. Th. πλήω, ῶ, f. ήσω, *exterreo*. α. 265.

Καταπίνε, *deglutiebat*. imperf. Ion. Th. πίνω, *bibo*, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον, inde in imperat. πῖθι & πίε. Ϟ. 459. 497.

Καταύσιος, *opacus*, à σκιὰ, ᾶς, ἡ, *umbra*. ε. 511.

Καταυφίλως, ὑ, à αὐφιλὸς, *durus, aſper*. Th. αὔφω, *aſtringo*, f. ψω. Ϟ. 806.

Καταφθιμένοισιν, *mortuis*, dat. pl. perf. part. Ion. à φθίω, idem quod φθίνω, f. ίσω, *corrumpo*. Ϟ. 850. perf. paſſ. ἔφθιμαι. inde φθιμένος. Ion. vel per ſyncop. pro φθιόμενος, præſ. part.

Καταφλέξας, *combuſſiſſet*, 3. ſing. a. 1. act. opt. à φλέγω, *uro*, f. ξω, p. χα. α. 18.

Καταφράζεσθε, præſ. imperat. paſſ. à καταφράζομαι, *conſidero*. Them. φράζω, *dico*, f. σω. p. κα. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα. ε. 246.

Καταχεύετ', *effundit*, 3. imperf. à καταχεύομαι. Them. χέω, f. χεύσω, *fundo*. ε. 581.

Κατεῖεν, *deſcendebat*, ex κατὰ & εἶμι, *eo*, eſt 3. ſing. præt. med. εἶα, & Attice ἦα, ας, ε. κατιὼν, part. a. 2. à κάτειμι. α. 254. Ϟ. 723.

Κατελεγχέτω, *redarguat*, præſ. imperat. à καλελέγχω. Them. ἐλέγχω, f. ξω, *arguo*. ε. 712.

Καλέλεξε, *recenſuit*, a. 1. ind. à καταλέγω. Them. λέγω, ξω, *dico*. Ϟ. 627.

Κατενάντιον, adv. *ex adverſo, coram*. Th. ἀντὶ, *pro*. α. 73.

Καλέναστε, a. 1. ind. pro κατένασε, ab inuſitato verbo, καταναίω, *ha-*

habitandum do. Thiem. νυίω, *habito.* ε. 167. ϑ. 538.

Κατενλιώθεν, *constraverat.* præt. med. à κατενθέω, ἐνθέω ex ἐν & θέω, *pono.* per metathesin ἐνέϑω, in præt. med. ἤνοϑα, & per reduplicationem ἐνήνοϑα, præposita præpositione κτ, fit hinc κατενλιώθα, *constravi.* Errant qui à κατενθέω, derivant. Sic n. reduplicatio foret κατανλιώθα, &c. Malo ita resolvere, ut dicam, κατενλιώθα, esse duntaxat *præt. medii*, & carere præsenti. Præsens, si usitatum foret, esset κατενέϑω. α. 269.

Κατέπαυσι, *diremit, sedavit*, a. 1. act. ind. verb. καταπαύω, *desisto*, Them. παύω, *finio, cesso.* ϑ. 87.

Καπέπεμψε, *detrusit*, a. 1. à πέμπω, *mitto.* f. ψω. ϑ. 515.

Καπέπινε, imperf. *devorabat*, à πίνω. ϑ. 467.

Κατέσταθεν, *oppositi sunt*, pro κατεστάθησαν, Æolice, a. 1. ind. pass. à καθίσταμαι, *constituor.* Them. ἵστημι, f. στήσω, *statuo.* ϑ. 674.

Κάτεχεν. imperf. ut & κατέχεϑε, *detinebat.* pro ἔχω, dicitur σχέθω. ϑ. 575. 700.

Καπηρεφέ, pro καπηρεφέα, à καπηρεφής, ές, ὁ ἡ, *tectus*, dat. pl. Ion. καπηρεφέεσι. Th. ἐρέφω, f. ψω, *tego.* ϑ. 594. 778.

Καπηωρόῦντο, *suspensi erant*, 3. pl. imperf. pass. Dor. pro καπηωρῶντο, à verbo καπαωρέομαι, *dependeo*, ex κτ & πάωρέω, f. ήσω, *in sublime tollo.* α. 225.

Καβπαύζη, *expulerit*, præs. sub. ab ὀπαύζω, f. σω, *persequor.* ε. 322.

Κάτω, *infra*, deorsum. ϑ. 301.

Καυάξαις, *fregeris*, a. 1. opt. act. à καυάζω, *contero, frango.* sic Æoles pro αἰτὲς, dicunt αὐτὲς, vel pro καπάξαις, poët. sublato, τ, & inserto, υ, Æol. ab ἄγω, *frango.* ε. 664. 691.

Καῦμα, ατος, τὸ, *incendium*, à καίω, uro, f. καύσω. ε. 413. ϑ. 844.

Κε, & κεν, particula potentialis, sicut in prosa ἄν, vel expletiva. ε. 10. 12. 33.

Κέαϑ, *jacebant*, pro ἔκειντο, Ion. & κέαϑ pro κέατο, à κεῖμαι, *jaceo.* α. 241.

Κέγχροισι, dat. pl. Ion. à κέγχρος, *milium*, genus leguminis. α. 398.

Κεδνῇ, *castæ*, dat. sing. à κεδνὸς, ἡ, ὸν, *castus*, probus. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura.* ε. 69. 129.

Κείνω, *illo*, pro ἐκείνω, per aphæresin. κείνοις, κείνοισι, dat. pl. Ion. ab ἐκεῖνος, η, ον. ϑ. 628. 836.

Κεῖται, jacet, κεῖτ', pro ἔκειτο, imperf. Ion. à κεῖμαι, *jaceo.* α. 227. ϑ. 795.

Κεκαλυμμένη, perf. part. pass. à καλύπτω, operio, tego, f. ψω. p. φα, a. 2. ἐκάλυβον. ϑ. 9. 745. 757.

Κεκαομένον, perf. pass. à κάζω, *orno*, f. σω. ϑ. 929.

Κεκεύθει, *occultabat*, Ion. plusq. perf. med. à κεύθω, f. κεύσω, p. κε. in præt. med. κέκευθα. ficut,

ſicut, πολήω πέπληθα, γηθέω γέγηθα, &c. ϑ. 505.

Κεκλήγοντες, præt. med. Æolice pro κεκληγότες, à κλάζω. verior analyſis hæc eſt: ex præterito κέκληγα, novum verbum κεκλήγω, quod Græcis eſt uſitatiſſimum, unde in part. præſ. κεκλήγων, ονϛ, in pl. οἱ κεκλήγοντες. α. 379. 412.

Κεκληγὼς, *vociferans*, præt. med. à κλάζω, *clamo*, in f. κλάγξω, a. 2. ἔκλαγον, p. m. κέκληγα, hinc in part. f. g. κεκληγυῖα. ε. 447. α. 99.

Κεκλῆϑαι, *vocari*. perf. inf. paſſ. à καλέω, f. έσω, p. κέκληκα. ϑ. 410.

Κέκλυτε, *audite*, à κλῦμι, (Thema κλύω *audio*.) Hinc κλῦϑι, & poëtica redupl. κέκλυϑι, in 2. pl. κλῦτε, & κέκλυτε, *audite*, correpta penultima. ϑ. 644.

Κεκονιμὸϛ, *pulverulentus*, Attice, pro κεκονισμὸϛ, à κονίζω, pulvere impleo, quod eſt à κόνις, εως, ἡ, *pulvis*. ε. 471.

Κεκορημένον, *ſatiatum*, à κορέω, *ſatio*. f. έσω, & ήσω, p. κεκόρηκα. ε. 591.

Κεκριμένα, *diverſam*. Th. κρίνω, f. νῶ, *ſecerno*, p. κέκρικα. α. 55.

Κεκρύφαται, *latent*, 3. pl. præt. paſſ. Ionice, pro κεκρυμμένοι εἰσί. à κρύπτω, *abſcondo*, f. ψω, p. φα. a. 2. ἔκρυβον. ε. 384.

Κεκτῆϑαι, *comparare*, præt. paſſ. infinit. à κτάομαι, *acquiro*, f. κτήσομαι, p. κέκτημαι. ε. 435.

Κελαάδεα, genit. Poëticus, pro κελαάδους, à κέλαδος, ϑ, ὁ, *ſtrepitus*. ϑ. 852. 926.

Κελαινεφέϊ, *nubium offuſcatori*, dat. ſing. à κελαινεφὴς, ex κελαινὸς, *niger*, idem quod μέλας, & νέφος, ϑ, τὸ, *nubes*. α. 53.

Κελαινῇ, *nigra*, dat. Th. eſt μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger*, pro μ, ponitur κ, κελαινός. α. 173. 429.

Κελαδέϑω, genit. κέλαδος, ϑ, ὑ, *via*. ε. 578. α. 352.

Κελαδέω, *jubeo*, præſ. ind. à κέλομαι, Poëtice, κέκλομαι, κέλονϑ', pro ἐκέλοντο, 3. pl. imperf. ε. 314. ϑ. 33. 686.

Κενεὸν, Poëtice, pro κενὸν, à κενὸς, ὴ, ὸν, *vacuus*. ε. 496.

Κένταυροι, *Centauri*, ex κεντέω, *ſtimulo*, pungo, & ταῦρος, Latine, *taurus*. α. 184.

Κεραμὸς, ίου, ὁ, *figulus*, à κέραμος, ου, ὁ, *urceus*, vel terra figularis. ε. 25.

Κεραοὶ, *cornutæ*, à κεραὸς, ὴ, ὸν, hoc à κέρας, *cornu*. ε. 527.

Κεραυνῷ, gen. ſing. à κεραυνὸς, ὁ, *fulmen*, q. à κείρω, *ſcindo*, & αὔω, *uro*. hinc κεραυνόω, *fulmino*, *fulmine percutio*. κεραυνωθέντος, a. 1. part. paſſ. gen. ϑ. 846. 859.

Κέρας, ατος, τὸ, *cornu*. ϑ. 789.

Κέρβερος, Cerberus. ϑ. 311.

Κέρδος, ους, τὸ, *lucrum*. hinc κερδαίνειν, *lucrari*, à κερδαίνω. ε. 321. 350.

Κερκὶς, nomen mul. ϑ. 355.

Κέρσε, 3. perſ. a. 1. ind. Ionice, verbi κείρω; *tondeo*, f. ρῶ, & Æol.

Æol. κέρσω, a. 1. ἔκειρα, & ἔκερσα. hinc κέρσαι, per τμῆσιν, pro ἀπέκερσαι. α. 419.

Κέρθεα, *convicia*, quasi dicas convocia, à κέρθεος, *mordax*, *cavillatorius*. hinc κερθεύω, *convicior*, ex κείρω, *tondeo*, & & τομὴ, *sectio*, quod est à τέμνω, *seco*, p.m. τέτομα. ε. 786. Θ. 545.

Κεύθεσι, dat. pl. à κεύθος, εος, τὸ, *caverna profunda*. à κεύθω, *occulto*. unde etiam est κευθμὼν ῶνος, ὁ, *locus qui occultat*. Regula. Nomina appellativa in ὼν, & εῶν, significant locum. ut, ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, *vinetum*. Θ. 300. 334.

Κεφαλὴ, ῆς, ἡ, *caput*, gen. pl. κεφαλέων, Ionic. pro κεφαλῶν, dativ. κεφαλῆσι. ε. 416. 543. Θ. 827.

Κεφάλῳ, dat. sing. in nom. κέφαλος, ου, nomen viri. Θ. 986.

Κεχάρηθ', *lætatus est*, 3. sing. a. 2. med. ut, ἐχαρόμην, ου, ετο, & per reduplicationem Poeticam, κεχαρόμην. Dicitur vero, κεχάρητο, per συστολὴν, ut vocant. Mallem à plusq. perf. formare, ἐκεχαρήμην, ησο, ητο, à χαίρομαι, lætor. perf. κέχαρμαι, & κεχάρημαι, quasi à χαρέω. α. 65.

Κεχαρισμένος, *grata est*, perf. part. à χαρίζομαι, *rem gratam facio*. Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*. ε. 631.

Κεχρημένος, *indigus*, præt. perf. part. à χρῶμαι *utor*, f. χρήσομαι, p. κέχρημαι, a. 1. m. ἐχρησάμην. ε. 476. 491.

Κέχυται, *fusa est*, 3. pers. perf. pass. à χύω, f. χύσω, p. pass. κέχυμαι. Th. χέω, χόσω, *funde*. Θ. 727.

Κηδεῖ, *lædit*, 3. pers. præs. à κήδω, *ango*. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*. ε. 362. Θ. 102.

Κήδεα, acc. pl. à κῆδος, εος, τὸ, cura, damnum. ε. 49.

Κῆλα, *tela*, n. g. pl. num. à κῆλον, Ion. pro κῶλον, *lignum*. Θ. 708.

Κηλέῳ, dat. à κηλέος, *calidus*. Th. καίω, f. καύσω, *uro*. Θ. 865.

Κὴρ, κηρὸς, ἡ, *Parca*. mendose scribitur, κῆρ. α. 156.

Κῆρ, pro κέαρ, ατος, τὸ, *cor*. (sicuti pro ἔαρ, ἦρ, dicitur.) κῆρι, κῆρες. α. 249. 435.

Κηρόθι, *ex corde*, adverb. à κῆρ, τὸ, *cor*. α. 85.

Κηρίον, ου, τὸ, *favus*, à κηρὸς, οῦ, ὁ, *cera*. Θ. 597.

Κηρατρεφέων, gen. pl. à κηρατρεφὴς, ἐος, ὁ, ἡ, *morti obnoxius*. q. d. *fato nutritus*. à κὴρ, *fatum* & τρέφω, *alo*. ε. 416.

Κῆρυξ, υκος, ὁ, *præco*. ε. 80. Θ. 939.

Κητὼ, οῦς, ἡ, nomen mul. forte sic dicta à *prodigiosa crassitie*, qualis est in balæna seu ceto, monstro illo marino. Κητῶς, gen. contract. Θ. 270. 336.

Κήυκα, acc. sing. à Κήυξ, υκος, ὁ, nomen regis. α. 354. 476.

Κηφῆνσι, dat. pl. Poëticus, pro κηφῆσι, à κηφὼ, ῆνος, ὁ, *fucus*, ex apum genere. ε. 302. Θ. 595.

Κίβισις, ι, *pera*, *sacculus*, ubi κεῖται βίοτος, ubi victus reconditur.

conditur. α. 224.

Κιθάριζεν, *personabat*, imperf. abjecto augmento à κιθαρίζω, f. ίσω, *cithara cano*. Th. κιθάρα, ας, ἡ, *cithara*. est organon musicum. α. 202.

Κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, *citharistæ*, pl. οἱ κιθαρισταὶ. à κιθάρα, ας, ἡ, *cithara*. Φ. 95.

Κικλήσκει, *vocat*. 3. person. ind. à καλέω, *voco*. Poet. κικλήσκω. ε. 816. Φ. 418.

Κίοσιν, *columnis*, dat. pl. à κίων, ονος, ὁ, ἡ, *columnæ*. κίον', acc. pro κίονα. Φ. 522. 779.

Κίρκη, *Circe*. nomen fagæ. Φ. 957. 1011.

Κλάζοντε, præs. part. dual. num. à κλάζω, *clamo*. Vide supra κεκληγώς. α. 406.

Κλαίουσα, *flens*, præs. part. à κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω, p. κέκλαυγα. ε. 220.

Κλεῖα, pro κλέα, & hoc ex κλέεα, *res præclare gestæ*. à κλέος, εος, τὸ, *gloria*. Th. κλείω, *celebro*. Φ. 100.

Κλείετε, præs. imperat. *celebrate*, κλείουσαι, *celebres*, præs. part. f. g. pl. num. à κλείω, *celebro*. hinc κλειτὸς, ὸν, *inclytus*. ε. 1. Φ. 105.

Κλειὼ, οῦς, ἡ, nomen mul. & Musæ. Φ. 77.

Κλέος, εος, τὸ, *gloria*, pro quo etiam dicitur κλεῖος, εος, τὸ, *gloria*. Them. κλείω, celebro. α. 107. Φ. 530.

Κλέψας, *furatus*, a. 1. part. à κλέπτω, *clepo, furor*. fut. κλέψω, p. κέκλεφα, p. pass. κέκλεμμαι, p. med. κέκλοπα. ε. 55. Φ. 613.

Κλῆρον, acc. à κλῆρος, ου, ὁ, *sors*, patrimonium. ε. 37.

Κλόνον, acc. a κλόνος, ου, ὁ, *turbatio, tumultus*. hinc κλονέω, ῶ, *commoveo*, f. ήσω. ε. 551. Φ. 935.

Κλυζομένῳ, *inundanti*, dat. præs. part. à κλύζω, *eluo*, f. σω, p. κέκλυσμαι. α. 209.

Κλυμένη, nomen mul. & pro κλυομένη. Φ. 351. 508.

Κλύοιμι, præs. opt. *audirem*, à κλύω, *audio*. κλῦθι, præs. imperativi est à κλῦμι, at κέκλυθι, & κέκλυτε; per reduplicationem, pro κλῦθι, & κλῦτε, in præs. imperat. hinc κλυτὸς, κλυτῶ, *inclytus*. ε. 9. 70. Φ. 32. 644.

Κλυτίη, nom. prop. Φ. 352.

Κλωθὼ, nomen Parcæ. Vide Calepin. α. 258. Φ. 218.

Κνήμησι, dat. pl. Ion. pro κνήμαις, Ionice, à κνήμη, *tibia, sura, crus*. α. 123.

Κνημῖδας, acc. pl. à κνημὶς, ῖδος, ἡ, *ocrea*. Them. κνήμη, ης, ἡ, *tibia*. α. 122.

Κοθώροις, à κόθωρος, epitheton fuci, ὡς ἀπὸ τὸ κεύθειν τὸν κέντρον, quod aculeum non exerat more apum, à κεύθω, *occulo*, & οὐρὰ, *cauda*. ε. 303.

Κοῖλος, *cavus*. κοίλη, dat. pl. κοίλῃσι. ε. 52. 687.

Κοιμηθέντε, a. 1. part. pass. à κοιμάω, *sopio, facio dormire*. κοιμάομαι, ῶμαι, *dormio*. f.

δίκη, jus. ε. 228.

Ἰθύνῃ, *dirigit*, 3. ſing. præſ. ab ἰθύνω, *dirigo*. Th. ἰθύς, ύος, ὁ, *rectus*. ε. 7. 9. 261.

Ἵκανεν, *pervenit*, ab ἱκάνω. Th. ἵκω, f. ἵξω, a. 1. ἵξα, *venio*. ϑ. 681. 697.

Ἴκελος, *ſimilis*, & εἴκελος, ab εἴκω, *ſimilis ſum*. ε. 302. α. 193.

Ἵκετ', pro ἵκετο, *pervenit*, a. 2. m. ab ἱκνέομαι, *venio*. f. ἵξομαι. ϑ. 285.

Ἱκέτευσε, a. 1. ind. ab ἱκετεύω, *ſupplico*. Th. ἱκέτης, ευ, ὁ, *ſupplex*. α. 13.

Ἱκέτῃσι, *ſupplicibus*, dat. pl. Ion. ab ἱκέτης, ευ, ὁ, *ſupplex*. ε. 325. α. 85.

Ἵκηαι, *attigeris*. 2. ſing. a. 2. med. ſub. Ionice pro ἵκῃ, ab ἱκνέομαι, venio, f. ἵξομαι, p. ἷγμαι, a. 2. m. ἰκάνω, ω, ϑε, & in 3. pl. ἱκάνο, in aor. 2. ſub. ἱκωμαι, ῃ, ηται. ε. 466.

Ἵκτερ, Adverb. *celerrime*, λὰξ ἐξ ἱκέσθαι. Th. ἱκνέομαι. ϑ. 691.

Ἵκτο, per ſyncopen pro ἱκέτο, *pervenit*, a. 2. med. ἱκνέομαι. Vide in ἵκηαι. ϑ. 481.

Ἰλαδὸν, *catervatim*. ε. 285.

Ἵλαον, ab ἵλαος, *propitius*, Atticè ἵλεως. ε. 338.

Ἱλάσκεσθαι, præſ. inf. ab ἱλάσκομαι, *placo*. Th. ἱλάω. ε. 336.

Ἱμάσας, Poëticè pro ἱμάντας, part. a. 1. act. à verbo ἱμάσσω, *loris cædo*. f. ἱμάσω. Th. ἱμάς, άντος, ὁ, *lorum*. ϑ. 857.

Ἱμείρω, *deſidero, cupio*. f. ρῶ, hinc ἵμερος, *deſiderium*, & ἱμερόεντας, acc. plur. *deſiderabiles*, ab

ἱμερόεις, εσσα, εν. Th. ἱμείρω. ε. 616. α. 31. ϑ. 359.

Ἵν', pro ἵνα, *ut*. ε. 544. ἵνα. ε. 459.

Ἶνὰ, ός, ἡ, *valida*, nomen mul. ab ἶς, ἰνὸς, ἡ, *robur, fibra*: ϑ. 976.

Ἶξε, 3. ſing. a. 1. act. indic. Th. ἵκω, *venio*, f. ἵξω, a. 1. ἵξα. α. 32.

Ἵξεαι, *pervenies*, 2. ſing. fut. 1. med. Ionicè pro ἵξῃ, ab ἱκνέομαι, ῆμαι, f. ἵξομαι. Præt. paſſ. ἷγμαι, a. 2. med. ἰκάνω, ω, ϑε. ε. 475.

Ἰοειδέα, acc. ſing. in nom. ἰοειδὴς, ές, *niger*, ab ἴον, ου, τὸ, *viola purpurea*, nigricans, & εἰδος, εος, *forma*, & hoc ab εἴδω, *video*. ϑ. 3. 844.

Ἰόλαος, ου, nomen peritiſſimi aurigæ. *Iolaus*, q. d. ἰὸς & λαὸς, jaculum ſeu telum populi. α. 74. 102. ϑ. 317.

Ἰόντα, *euntem*, a. 2. act. part. ab εἶμι, *eo*. part. a. 2. act. ἰὼν, ἰοῦσα, ἰὸν. ε. 718. α. 257. ϑ. 773.

Ἰοχαίρα, ας, ἡ, *ſagittis gaudens*. ex ἰὸς, οῦ, ὁ, *telum*, & χαίρω, *gaudeo*. ϑ. 14. 918.

Ἱππόδαμος, *equorum domitor*. ex ἵππος, & δαμάω, domo. α. 346.

Ἱππολύη, nomen mul. *celer inſtar equi*. vel *valde celer*. Nam ἵππος in compoſitione quandoque auget, ſic & βυ quod eſt ex βοῦς, ut βυλιμος. ϑ. 251.

Ἱππονόη, nomen mul. *valde intelligens*. ϑ. 251.

Ἵππος, *equus*, dat. pl. Ion. ἵπποι-

πωσιν. ε. 814. α. 341.

Ἵππότα, vocativi casus. ab ἱππότης, ου, ὁ, *eques*, vocativus pro nominativo ponitur Poëtice, & Attice. α. 216.

Ἱππότροφε, gen. sing. *equorum altricis*, Thraciæ epitheton. ε. 505.

Ἱππουρίη, *equi fons*. Nomen fontis, in Bœotia, non procul ab Helicone monte. Θ. 6.

Ἴρηξ, ηκος, ὁ, Ionicè, pro ἱέραξ, ακος, ὁ, *accipiter*. ε. 201.

Ἶρις, ιδος, Ἴριος, & Ἴρεως, ἡ, *iris*, in accus. Ἶριν. Θ. 780.

Ἶς, ἰνὸς, ἡ, *vis*, ἰς ἀνέμου, *vis venti*. ε. 516. Θ. 332.

Ἶσ', pro ἴσον, ab ἴσος, *par*. ε. 350.

Ἴσαν, *ibant*, 3. pl. imperf. act. ab εἶμι, *eo*. imperf. εἶν. a. 2. ἴον, pl. perf. m. ἦεν. Θ. 68.

Ἴσασι, & Ἴσασιν, 3. pl. ab ἴσημι, *scio*. ε. 40.

Ἴσον, parem, æqualem, ab ἴσος, par. ε. 325. Θ. 126.

Ἴσον, æquale, scilicet prima in ἴσος est anceps, & proinde scribitur etiam Ἴσος, quum prima corripitur. ε. 750.

Ἰσόω, pro ἰσόομαι, præs. med. infin. *æquare*, ab ἰσόω, ῶ, *æquo*. Th. ἴσος, ου, ὁ, par. ε. 560.

Ἰσοφαρίζει, *æquiparat*. q. d. ἴσον φέρει. ε. 428.

Ἱσταμένου, part. præs. pass. ἱσταμένος, *stans*, genit. Ion. ἱσταμένοιο, ab ἵσταμαι. ε. 567.

Ἵστασο, pro ἵστασον, 2. sing. præs. pass. imperat. ab. ἵστημι, *sto*, f. στήσω, a. 2. ἔστην. α. 449.

Ἵστίω, Ionice pro ἱστίων, ab ἱστίη, ας, ἡ, *Vesta*, focus. Θ. 454.

Ἱστοδόκῃ, *stivæ*; dat. sing. ab ἱστοδόκος, *temo*, *stivæ*. ab ἱστὸς, *tela*, quod ab ἵστημι, *sto*, & βοῦς, *bos*. ε. 433.

Ἱστὸν, *telam*, acc. ab ἱστὸς, οῦ, ὁ, *tela*, & malus navis. Th. ἵστημι, *sto*. ε. 64. 777.

Ἴστορα, ab ἴστωρ, ορος, ὁ, ἡ, *gnarus*, sciens. ε. 790.

Ἴστρον, acc. ab Ἴστρος, nomen fluv. Germanici, *Danubius*. Θ. 339.

Ἰσχάνει, *detinet*, ab ἰσχάνω, idem quod ἴσχω, *habeo*. Th. ἴσχω, *habeo*. ε. 493.

Ἴσχω, εις, ει, idem quòd ἔχω, habeo. ἴσχωσ', 3. pl. præs. sub. act. ε. 623. Θ. 687.

Ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur*. dat. ἰσχύϊ, acc. ἰσχὺν, *fremitum*. Hinc ἰσχύω, *robustus sum*. Θ. 146. 823.

Ἰσώσαντο, *exæquabant*, a. 1. m. ab. ἰσόω, ῶ, *æquo*. Th. ἴσος, ου, ὁ, *par*. α. 263.

Ἴτον, *abierunt*, 3. dual. præs. activi, ab εἶμι, *eo*, ponitur verò præsens, pro a. 2. ἴον, qui 3. dual. format ἴτην enallage temporis. ε. 197.

Ἴτυν, *extremam oram*. ab Ἴτυς, υος, ἡ, *extremus ambitus*, circumferentia. α. 314.

Ἰφθίμου, genit. *fortis*, ab Ἰφθίμος, & hoc ab ἶφι, *fortiter*, quod est ex ἰς, ἰνὸς, ἡ, *vis*, *robur*. ἰφθίμω. α. 136. Θ. 768.

Ἶφι, adverb. fortiter, ab ἰς, ἰνὸς, ἡ, vis, fibra. ε. 539.

Ἰφικλείδην, nomen viri. α. 113.

Ἰφικλῆα, nomen viri. ad formam ἱππηλάτα. à nominati-

το ἰφικλείης contracte ἰφικλῆς, q. d. *valde honoratus*, gloriosus. *a.* 54.

Ἰχθυάοντες, piscibus inhiantes, præs. part. ab ἰχθυάω, ῶ, piscor. Th. ἰχθύς, ύος, ὁ, piscis. *a.* 210.

Ἰχθύς, ύος, ὁ, *piscis*, ἰχθῦς, pro ἰχθύας, acc. pl. sicuti ὀρῦς pro ὀρύας, &c. *a.* 212.

Ἴχνος, εος, τὸ, *vestigium*. ε. 678.

Ἰὸς, dat. sing. ab ἰός, οῦ, ὁ, *sagitta*. quod est ab ἵημι *mitto*. item *aerugo*, quæ in metallo serpit, *venenum* quod transmittitur in venas. At ἰός, ἰὰ, ἰόν, idem quod οἶος, α, ον, *solus, a, um*. *a.* 409.

Ἰωὴ, ῆς, ἡ, clamor, vociferatio. Θ. 682.

Ἰωλκὸν, acc. ἰωλκὸς, οῦ, ἡ, *urbs Thessaliæ*. Θ. 997.

Ἰωχμοῖο, *tumultus*, genit. Ion. ab ἰωχμὸς, οῦ, ὁ, persequutio hostilis, idem quod ἰωκὴ. Th. διώκω, f. ξω, *persequor*. Θ. 683.

K.

Κ᾽ pro κὲ &. ἦ κ᾽ *dixit* &. ε. 44. Θ. 547.

Κάββαλε, & κάββαλ᾽, prostravit, a. 2. ind. pro κατέβαλε, à καταβάλλω *dejicio*, κάββαλεν, a. 2. m. 3. pers. sing. Th. βάλλω, f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. *a.* 130. 462. Θ. 189.

Καδδυνάμιν pro κὲ δύναμιν, pro virili, à δυνάμις, εως, ἡ, *potentia*. Th. δύναμαι, f. ήσομαι, *possum*. ε. 334.

Καδδ᾽, καδ᾽ δὲ βάλε pro κατέβαλε δὲ, *dejicit vero*. *a.* 384.

Κάδμος, ου, nomen viri. hinc καδμεῖος, καδμείοισι, dat. pl. & in f. g. καδμείη, & καδμηΐς, ίδος, *Cadmea*. ε. 161. Θ. 937.

Καθαπτόμενος, præs. part. à καθάπτω, *invado*. Th. ἅπτομαι, *tango*, f. ψομαι. ε. 330.

Καθαρῶς, *pure*, adverb. à καθαρὸς, ὸν, ὁ, *purus*. Th. καθαίρω, *purgo*. ε. 335.

Καθεζόμενος, præs. part. *residens*. à καθέζομαι, *sedeo*. Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, *sedeo*. ε. 257. *a.* 34.

Καθίζει, 3. pers. præs. ind. *sedet*. καθίζειν, præs. inf. *collocare*. à καθίζω. Th. ἵζω, f. ἵσω, *sedere facio*. ε. 748. Θ. 434.

Καὶ, *sed etiam*, τε κὲ, quæ duo simul juncta sunt distributiva, ὁμῶ κὲ, *simul etiam*. ε. 43. 241.

Καίειν, præs. inf. Vide κατέκηε.

Καΐκον, *Caïcum*, Nom. propr. Θ. 343.

Καίουσ᾽, *adolent*, pro καίουσι, καιομένη, *ardens*, præs. part. à καίω, *uro*, accendo, f. καύσω, p. κέκαυκα, a. 2. pass. ἐκάην, f. 1. pass. καυθήσομαι. ε. 335. Θ. 557.

Καυκάσιος, à Καυκασὸς, ίου, ὁ, nomen proprium regis. *a.* 179.

Καιρὸς, οῦ, ὁ, *tempus opportunum*, occasio. ε. 692.

Καὶν, pro κὲ σὲ, & ex. Θ. 447.

Κἀκεῖνος, ille: ex κὲ & ἐκεῖνος. ε. 293.

Καλαχεύπλων, pro καλαχεύπλων, *abscon-*

abſcondens, præſ. part. à κρύπτω, *abſcondo*. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔκρυβον. ſ. 469.

Κακοθημοσύνη, *ignavia*, ex κακὸν, *malum*, & θῆμων, ονος, ὁ, acervus rerum ſimul congeſtarum. Th. τίθημι, *pono*. ſ. 470.

Κακὸς, *malus*, propriè *piger*, à κάζω, *cedo*. κακὴ, ἡ, neut. κακὸ. κακὸ pro κακῇ. dat. pl. κακοῖσιν. ſ. 177. κακὸν, pro κακῶς, *adv.* ſ. 325. comp. κακίων, κάκιος. ſ. 264. 344. 502.

Κακότητι, dat. ſing. à κακότης, ητος, ἡ, improbitas. *a.* 42. 93.

Κακόχαρ, ἐος, *alienis malis gaudens*, ex κακὸν, *malum*, & χαίρω, *gaudeo*. ſ. 28. 194.

Καλάθυμαι, *occidere*, Dor. pro Καλαπτάμυμαι, & hoc pro κατατεῖναι, a. 1. inf. act. à κατείλημι, pro κατελεῖνω. Th. κλείνω, f. κλινῶ, *occido*, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκλανον. *a.* 453.

Κᾶλα, *ligna*. à κῶλον, υ, τὸ, lignum. ſ. 125.

Καλεῖν, *vocare*, *invitare*, à καλέω, *voco*, f. έσω, p. κέκληκα, καλέσκον. 3. perf. imperf. Ionice, pro ἐκάλεε, ει, καλέεσκ', pro καλέσκοσι, *vocant*. ſ. 340. θ. 187. 207. 234.

Καλιαὶ, *horrea*, καλιὰ, ᾶς, ἡ, *nidus ex virgultis*; καλιέω Ion. pro καλιάω. Th. κᾶλον, υ, τὸ, *lignum*. ſ. 305.

Καλλιγυναῖκα, acc. à καλλιγύναιξ, αικος, ὁ, ἡ, *pulchris mulieribus abundans*. ex κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*, & γυνὴ, *mulier*. ſ. 651.

Καλλιηόμοιο, genit. Ion. καλλιήρεμος, *pulchricoma*. à καλὸς, ἡ, ὸν, pulcher, & κόμη, ης, ἡ, *coma*. ſ. 35. θ. 915.

Καλλιπάρῃος, Æol. ſeu Bœoticè pro καλλιπάρειος, pulchras habens genas, ex καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, & παρειὰ & Æol. παρηὰ, ᾶς, ἡ, *mala*, gena. θ. 238. 270. 907.

Καλλιρέεθρον, *pulchrifluum*, à καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, & ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω. p. ῥυκα. θ. 339.

Καλλιόπη, ης, ἡ, nomen Muſæ, *cujus eſt elegans eloquium*, *facunda*, ex κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*. θ. 79.

Καλλιρόη, nomen mul. θ. 288.

Καλλιτρίχας, *pulchricomos*. καλλίθριξ, ὁ, ἡ, pulchros crines habens, ex καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*. *a.* 372.

Καλλίῤῥοον, *limpidam*, ex καλὸς, *pulcher*, & ῥόος, *fluentum*. Th. ῥέω, f. ῥεύσω, *fluo*. ſ. 735.

Καλλίσφυρος, *pulchros tales habens*. ex καλὸς, & σφύρον, *malleolus*. Th. σφύρα, ης, ἡ, *malleus*. θ. 384. 526.

Καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, *bonus*. Comp. καλλίων, ονος, ὁ, ἡ, & κάλλιον, τὸ, Superl. κάλλιστος, *optimus*, pulcherrimus. θ. 384.

Καλυπτόμῃσι, contectæ, præſ. part. paſſ. à καλύπτω, tego, f. ψω, p. φα, a. 1. ἐκάλυψα, ας, ε, a. 2. ἐκάλυβον. ſ. 139. 196. *a.* 134. θ. 541.

Καλύπτρην, acc. Ion. à καλύπτρη, tegmen

tegmen capitis muliebre. Th. κηλύπτω, *tego*. ϑ. 574.

Καλυψώ, nomen mul. ϑ. 359.

Κάμαξι, dat. pl. *palis, pedamentis*, à κάμαξ, ακος, ἡ, *palus*. α. 298.

Κάμαξ, ος, ὁ, *labor*. hinc καμαστώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, *laboriosus*. Th. κάμνω, μῶ, p. κέκμηκα, *lasseſco*. ε. 175. 582.

Κάμμορ, pro κῦρ μοι. ε. 437.

Καμπύλα κᾶλα, *curva ligna*. à καμπύλος, ος, ὁ, Th. κάμπτω, f. ψω, p. φα, *flecto*. α. 324.

Κἂν, *quamvis*, etſi, ex κὴ & ἂν, ſi. ε. 335. 355.

Καναχὴ, *crepitatio, ſonitus*. hinc καναχηδὰ, adverb. cum ſtrepitu. Th. ἦχος, ος, ὁ, *ſonus*. α. 160. 164. ϑ. 267.

Καναχίζε, imperf. *ſubſtrepebat*, à καναχίζω & καναχέω, *reſono*, hinc καναχὴ, *crepitatio*, καναχῇσι, dat. plur. Ion. Th. ἦχος, ος, ὁ, ſonus. α. 373.

Καπνὸς, ὃς, ὁ, fumus. ε. 45. 627.

Κάπρος, ος, ὁ, *aper*, item *verres*, quo ſenſu accipitur. ε. 788.

Κάρη, τὸ, indeclinabile, *caput*, per apocopen pro κάρηνον, ος. ε. 532. α. 223. ϑ. 42.

Καρπαλίμως, *cito, raptim*, adv. q. d. ἁρπαλίμως, ab ἁρπάζω, f. σω, & ξω, *rapio*. α. 432. ϑ. 492.

Καρπὸς, ὃς, ὁ, *fructus*. ε. 170. 235.

Κάρῃσι, *robore*, pro σὺν κράτει. h. e. κρατέως, more Hebræorum, κάρη, pro κράτος, ος, τὸ, *robur*. ϑ. 73. 710.

Καρτερόθυμον, dat. καρτεροθύμῳ, à καρτερόθυμος, ος, ὁ, *pertinax*, qui toleranti animo eſt, ex κάρη, per metatheſin literarum pro κράτος, ος, τὸ, *robur*, & θυμὸς, ὃς, ὁ, *animus*. ϑ. 378. 476.

Καρτερόφρονα, acc. à καρτερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *præfractus*, item *magnanimus*, à κράτος, ος, τὸ, robur, & φρὴν, *animus*.

Κάρῑστον, *præſtantiſſimum*, pro κράτιστον, ab ἀγαθὸς, *bonus*, κρείσσων, κράτιστος. ϑ. 981.

Κάρφῃ, *ſiccat*. Th. κάρφω, *ſicco, areſacio*, f. ψω. ε. 7. 573.

Καρχαρόδοντα, acc. ſing. dentibus aſperum, à κάρχαρος, *aſper*. Them. χαράσσω, f. ξω, *ſculpo*, & ὀδὰς, ὀδὸς, ὁ, *dens*. ε. 602. 694. α. 303.

Κασίγνητος, ος, ὁ, ex κάσις, ος, ὁ, ἡ, *frater, ſoror*, & γείνομαι, *naſcor*. ε. 182. ϑ. 756.

Κασσίτερος, κασσιτέροιο, genit. Ion. ὁ, *ſtannum*. ϑ. 862.

Κατὰ, cum Genitiv. *per*. Cum Accuſ. *ad, ſecundum*. κατ' ὄρος, *in monte*, κῦ οἴκου *domi*. κατ' ὦρα, *ad tempus*, idem quod ὡς κατὰ καιρόν. ε. 100. 615.

Καταβεβρίθασι, *onuſtæ ſunt*. 3. pl. præt. medii, à βρίθω, *onero*, ſum gravis, f. σω, p. κα. ε. 232.

Καταβήσεται, *intrat*, f. 1. à καταβαίνω, f. βήσομαι, *deſcendo*. Th. βαίνω, εο, a. 2. ἔβλω. ϑ. 750.

Καταγηράσκουσι, præſ. ind. à καταγηράσκω, *ſeneſco*. Th. γῆρας, ως, τὸ, *ſenectus*. ε. 93.

Κα-

Καταδδύῃ, 3. præſ. ſub. *humefiat*, à δδύω, *rigo*, f. δδύσω. ε. 544.

Καταδύμεναι, Att. & Dor. *ingredi*, pro καταδῦναι, a. 2. act. infinit. à καταδυώω, a. 2. act. κατέδλω, υς, υ. Th. δυώω, & δύω, *ſubeo*. α. 196.

Καταδύντα, *occidentem*, part. a. 2. act. Th. δύω, *ſubeo*, vel δυώω. Ϟ. 596.

Καταθεῖο, *poneres*, 2. ſing. a. 2. med. opt. καταθῆναι, *depoſueris*. 2. ſing. a. 2. med. ſubj. καταθωμαι, καταθῃ, & hoc pro καταθῆναι, Ion. à τίθημι, *pono*. ε. 45. 599.

Κάτθετο, poët. pro κατέθυ, & καταθέτω, *recondè*, a. 2. imperat. med. à καταθημι, *repono*. Th. τίθημι, f. θήσω, a. 2. ἔθλω. ε. 625.

Καταχείμενον, præſ. part. à καταχείμαι, *jaceo*, decumbo. ε. 362.

Καταλείβεται, *diſtillat*. præſ. ind. à καταλείβομαι, *deſtillo*. Th. λείβω, f. ψω, *libo*. Ϟ. 786.

Καταλείπειν, præſ. inf. à λείπω, *linquo*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα. ε. 744.

Καταλέξεται, *cubat*. fut. ind. à λέχομαι, *cubare facio*. ε. 521.

Καταμύεψη, *opprimat*, a. 1. ſub. à καταμύεπλω, *comprehendo*. Them. μύεπλω, f. ψω, *capio*. ε. 494.

Καταπεπληγώς, *exterrita*, perf. part. activi, per ſyncopen γχ, pro καταπεπληχυῖα. à verbo καταπλήσσω, f. ξω, *perterrefio*, præt. act. καταπέπληχα. Th. πλέω, ῶ, f. ήσω, *exterreo*. α. 265.

Καταπίνε, *deglutiebat*. imperf. Ion. Th. πίνω, *bibo*, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον, inde in imperat. πῖθι & πίε. Ϟ. 459. 497.

Καταρκυ@, *opacus*, à σκιὰ, ᾶς, ἡ, *umbra*. ε. 511.

Καταρύφλ@, ε, à ρυφλὸς, *durus*, *aſper*. Th. ρύφω, *aſtringo*, f. ψω. Ϟ. 806.

Καταφθιμένοιϲιν, *mortuis*, dat. pl. perf. part. Ion. à φθίω, idem quod φθίω, f. ήσω, *corrumpo*. Ϟ. 850. perf. paſſ. ἔφθιμαι. inde φθιμέν@. Ion. vel per ſyncop. pro φθιόμεν@, præſ. part.

Καταφλέξαι, *combuſſiſſet*, 3. ſing. a. 1. act. opt. à φλέγω, *uro*, f. ξω, p. χα. α. 18.

Καταφράζεϲθε, præſ. imperat. paſſ. à καταφράζομαι, *conſidero*. Them. φράζω, *dico*, f. σω. p. κα. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα. ε. 246.

Καταχεύετ', *effundit*, 3. imperf. à καταχεύομαι. Them. χέω, f. χεύσω, *fundo*. ε. 581.

Κατεῖεν, *deſcendebat*, ex κτῦ & εἶμι, *eo*, eſt 3. ſing. præt. med. εία, & Attice ἦα, ας, ε. καλιὼν, part. a. 2. à κάτειμι. α. 254. Ϟ. 723.

Κατελεγχέτω, *redarguat*, præſ. imperat. à καλελέγχω. Them. ἐλέγχω, f. ξω, *arguo*. ε. 712.

Καλέλεξε, *recenſuit*, a. 1. ind. à καταλέγω. Them. λέγω, ξω, *dico*. Ϟ. 627.

Κατενανλίον, adv. *ex adverſo*, *coram*. Th. ἀνλὶ, *pro*. α. 73.

Καλέπαυσε, a. 1. ind. pro καλέπαυσε, ab inuſitato verbo, καταπαύω, *ha-*

habitandum do. Them. *ναίω, habito.* ε. 167. ϑ. 538.

Κατενλίοθεν, *constraverat.* præt. med. à κατενθέω, *conθέω* ex *cùν* & θέω, *pono.* per metathesin *cùνέθω*, in præt. med. *ἤνοθα*, & per reduplicationem *cὐνήνοθα*, præposita præpositione κτ, fit hinc κατενλίοθα, *constravi.* Errant qui à καλανθέω, derivant. Sic n. reduplicatio foret καλανλίοθα, &c. Malo ita resolvere, ut dicam, κατενλίοθα, esse duntaxat *præt. medii*, & carere præsenti. Præsens, si usitatum foret, esset κατενέθω. α. 269.

Κατέπαυσι, *diremit, sedavit*, a. 1. act. ind. verb. καλαπαύω, *desisto*, Them. παύω, *finio, cesso.* ϑ. 87.

Καλέπεμψε, *detrusit*, a. 1. à πέμπω, *mitto.* f. ψω. ϑ. 515.

Καλέπινε, imperf. *devorabat*, à πίνω. ϑ. 467.

Κατέςαθεν, *oppositi sunt*, pro κατεςάθησαν, Æolice, a. 1. ind. pass. à καθίςαμαι, *constituor.* Them. ἵςημι, f. ςήσω, *statuo.* ϑ. 674.

Κάτεχεν. imperf. ut & κατέχεθε, *detinebat.* pro ἔχω, dicitur ἐχέθω. ϑ. 575. 700.

Καληρεφέ, pro κατηρεφέα, à κατηρεφής, έος, ὁ ἡ ἡ, *tectus*, dat. pl. Ion. κατηρεφέεσι. Th. ἐρέφω, f. ψω, *tego.* ϑ. 594. 778.

Καληωρώντο, *suspensi erant*, 3. pl. imperf. pass. Dor. pro κατηωρῶντο, à verbo καλαωρέομαι, *dependeo*, ex κτ & αἰωρέω, f. ήσω, *in sublime tollo.* α. 225.

Καλεπάζη, *expulerit*, præs. sub. ab ἐπάζω, f. σω, *persequor.* ε. 322.

Κάτω, *infra*, deorsum. ϑ. 301.

Καωάξας, *fregeris*, a. 1. opt. act. à καωάζω, *contero, frango.* sic Æoles pro αἰὲ, dicunt αὐὲ, vel pro κατάξας, poët. sublato, τ, & inserto, υ, Æol. ab ἄγω, *frango.* ε. 664. 691.

Καῦμα, ατος, τὸ, *incendium*, à καίω, uro, f. καύσω. ε. 413. ϑ. 844.

Κε, & κεν, particula potentialis, sicut in prosa ἄν, vel expletiva. ε. 10. 12. 33.

Κέαθο, *jacebant*, pro ἔκειντο, Ion. & κέαθο pro κέατο, à κεῖμαι, *jaceo.* α. 241.

Κέγχροισι, dat. pl. Ion. à κέγχρος, *milium*, genus leguminis. α. 398.

Κεδνῇ, *castæ*, dat. sing. à κεδνὸς, ἡ, ὸν, *castus*, probus. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura.* ε. 69. 129.

Κείνῳ, *illo*, pro ἐκείνῳ, per aphæresin. κείνοις, κείνοισι, dat. pl. Ion. ab ἐκεῖνος, η, ον. ϑ. 628. 836.

Κεῖται, jacet, κεῖτ', pro ἔκειτο, imperf. Ion. à κεῖμαι, *jaceo.* α. 227. ϑ. 795.

Κεκαλυμμένη, perf. part. pass. à καλύπτω, operio, tego, f. ψω. p. φα, a. 2. ἐκάλυβον. ϑ. 9. 745. 757.

Κεκορμένον, perf. pass. à κορύζω, *orno*, f. σω. ϑ. 929.

Κεκλέθοι, *occultabat*, Ion. plusq. perf. med. à κλέπτω, f. κλέψω, p. κλ. in præt. med. κέκλεμμαι. ficut,

ſicut, πλήθω πέπληθα, γηθέω γέγηθα, &c. ϑ. 505.

Κεκλήγοντες, præt. med. Æolice pro κεκληγότες, à κλάζω. verior analyſis hæc eſt: ex præterito κέκληγα, novum verbum κεκλήγω, quod Græcis eſt uſitatiſſimum, unde in part. præſ. κεκλήγων, οντος, in pl. οἱ κεκλήγοντες. α. 379. 412.

Κεκληγὼς, *vociferans*, præt. med. à κλάζω, *clamo*, in f. κλάγξω, a. 2. ἔκλαγον, p. m. κέκληγα, hinc in part. f. g. κεκληγυῖα. ε. 447. α. 99.

Κεκλῆσθαι, *vocari*. perf. inf. paſſ. à καλέω, f. έσω, p. κέκληκα. ϑ. 410.

Κέκλυτε, *audite*, à κλῦμι, (Thema κλύω *audio*.) Hinc κλῦθι, & poëtica redupl. κέκλυθι, in 2. pl. κλῦτε, & κέκλυτε, *audite*, correpta penultima. ϑ. 644.

Κεκονιμδός, *pulverulentus*, Attice, pro κεκονισμδός, à κονίζω, pulvere impleo, quod eſt à κόνις, εως, ἡ, *pulvis*. ε. 471.

Κεκορημένον, *ſatiatum*, à κορέω, *ſatio*. f. έσω, & ήσω, p. κεκόρηκα. ε. 591.

Κεκεδασμένα, *diverſam*. Th. κεδάννω, f. νῶ, *ſecerno*, p. κέκεδακα. α. 55.

Κεκρύφαται, *latent*, 3. pl. præt. paſſ. Ionice, pro κεκρυμμένοι εἰσί. à κρύπτω, *abſcondo*, f. ψω, p. φα. a. 2. ἔκρυβον. ε. 384.

Κεκτῆσθαι, *comparare*, præt. paſſ. infinit. à κτάομαι, *acquiro*, f. κτήσομαι, p. κέκτημαι. ε. 435.

Κελαδέοις, genit. Poëticus, pro κελαδεῖς, à κέλαδος, ε, ὁ, *ſtrepitus*. ϑ. 852. 926.

Κελαινεφέϊ, *nubium offuſcatori*, dat. ſing. à κελαινεφὴς, ex κελαινὸς, *niger*, idem quod μέλας, & νέφος, εος, τὸ, *nubes*. α. 53.

Κελαινῇ, *nigra*, dat. Th. eſt μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger*, pro μ, ponitur κ, κελαινός. α. 173. 429.

Κελάδοιο, genit. κέλαδος, ε, ὁ, *via*. ε. 578. α. 352.

Κελεύω, *jubeo*, præſ. ind. à κέλομαι, Poëtice, κέκλομαι, κέκλονθ', pro ἐκέλονθο, 3. pl. imperf. ε. 314. ϑ. 33. 686.

Κενεὼ, Poëtice, pro κενὼ, à κενὸς, ὄν, ὁ, *vacuus*. ε. 496.

Κένταυροι, *Centauri*, ex κεντέω, *ſtimulo*, pungo, & ταῦρος, Latine, *taurus*. α. 184.

Κεραμὸς, ίος, ὁ, *figulus*, à κέραμος, ε, ὁ, *urceus*, vel terra figularis. ε. 25.

Κεραοὶ, *cornutæ*, à κεραὸς, ὄν, ὁ, hoc à κέρας, *cornu*. ε. 527.

Κεραυνῷ, gen. ſing. à κεραυνὸς, ὁ, *fulmen*, q. à κείρω, *ſcindo*, & αὔω, *uro*. hinc κεραυνόω, *fulmino*, *fulmine percutio*. κεραυνωθέντος, a. 1. part. paſſ. gen. ϑ. 846. 859.

Κέρας, ατος, τὸ, *cornu*. ϑ. 789.

Κέρβερος, Cerberus. ϑ. 311.

Κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*. hinc κερδαίνειν, *lucrari*, à κερδαίνω. ε. 321. 350.

Κερκὶς, nomen mul. ϑ. 355.

Κέρσε, 3. perſ. a. 1. ind. Ionice, verbi κείρω; *tondeo*, f. ρῶ, & Æol.

Æol. κέρσω, a. 1. ἔκειρα, & ἔκερσα. hinc κέρσαι, per τμῆσιν, pro ἀπόκερσαι. α. 419.

Κέρθεα, *convicia*, quasi dicas convocia, à κέρθεος, *mordax, cavillatorius*. hinc κερθεύω, *convicior*, ex κείρω, *tondeo*, & & τομὴ, *sectio*, quod est à τέμνω, *seco*, p.m. τέτομα. s. 786. Θ. 545.

Κεύθεσι, dat. pl. à κεύθος, εος, τὸ, *caverna profunda*. à κεύθω, *occulto*. unde etiam est κευθμὼν ῶνος, ὁ, *locus qui occultat*. Regula. Nomina appellativa in ὼν, & εῖον, significant locum. ut, ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, *vinetum*. Θ. 300. 334.

Κεφαλὴ, ῆς, ἡ, *caput*, gen. pl. κεφαλέων, Ionic. pro κεφαλῶν, dativ. κεφαλῆσι. s. 416. 543. Θ. 827.

Κεφάλῳ, dat. sing. in nom. κέφαλος, ὁ, nomen viri. Θ. 986.

Κεχάρηθε, *lætatus est*, 3. sing. a. 2. med. ut, ἐχαρόμην, ὁ, εσο, & per reduplicationem Poeticam, κεχαρόμην. Dicitur vero, κεχάρητο, per συγκοπὴν, ut vocant. Mallem à pluſq. perf. formare, ἐκεχαρήμην, ησο, ητο, à χαίρομαι, lætor. perf. κέχαρμαι, & κεχάρημαι, quasi à χαρέω. α. 65.

Κεχαρισμένος, *grata est*, perf. part. à χαρίζομαι, *rem gratam facio*. Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*. s. 631.

Κεχρημένος, *indigus*, præt. perf. part. à χρῶμαι *utor*, f. χρήσομαι, p. κέχρημαι, a. 1. m. ἐχρησάμην. s. 476. 491.

Κέχυται, *fusa est*, 3. perf. perf. pass. à χύω, f. χύσω, p. pass. κέχυμαι. Th. χέω, χόσω, *fundo*. Θ. 727.

Κηδεῖ, *lædit*, 3. pers. præs. à κήδω, *ango*. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*. s. 362. Θ. 102.

Κήδεα, acc. pl. à κῆδος, εος, τὸ, cura, damnum. s. 49.

Κῆλα, *tela*, n. g. pl. num. à κῆλον, Ion. pro κᾶλον, *lignum*. Θ. 708.

Κηλέῳ, dat. à κηλέος, *calidus*. Th. καίω, f. καύσω, *uro*. Θ. 865.

Κήρ, κηρὸς, ἡ, *Parca*. mendose scribitur, κῆρ. α. 156.

Κῆρ, pro κέαρ, ατος, τὸ, *cor*. (sicuti pro ἔαρ, ἦρ, dicitur.) κῆρα, κῆρες. α. 249. 435.

Κηρόθι, *ex corde*, adverb. à κῆρ, τὸ, *cor*. α. 85.

Κηρίον, ου, τὸ, *favus*, à κηρὸς, οῦ, ὁ, *cera*. Θ. 597.

Κηρυτοτρεφέων, gen. pl. à κηρυτοτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, *morti obnoxius*. q. d. *fato nutritus*. à κήρ, *fatum* & τρέφω, *alo*. s. 416.

Κῆρυξ, υκος, ὁ, *præco*. s. 80. Θ. 939.

Κητοῖ, οῦος, ἡ, nomen mul. forte sic dicta à *prodigiosa crassitie*, qualis est in balæna seu ceto, monstro illo marino. Κητῶν, gen. contract. Θ. 270. 336.

Κήυκα, acc. sing. à Κήυξ, υκος, ὁ, nomen regis. α. 354. 476.

Κηφηνίοισι, dat. pl. Poëticus, pro κηφῆσι, à κηφὴν, ῆνος, ὁ, *fucus*, ex apum genere. s. 302. Θ. 595.

Κίβισις, ἡ, *pera*, *sacculus*, ubi κεῖται βόσις, ubi victus reconditur.

conditur. α. 224.

Κιθάριζεν, *personabat*, imperf. abjecto augmento à κιθαρίζω, f. ίσω, *cithara cano*. Th. κιθάρα, ας, ἡ, *cithara*. est organon musicum. α. 202.

Κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, *citharista*, pl. οἱ κιθαρισταὶ. à κιθάρα, ας, ἡ, *cithara*. Θ. 95.

Κικλήσκει, *vocat*. 3. person. ind. à καλέω, *voco*. Poet. κικλήσκω. ε. 816. Θ. 418.

Κίοσιν, *columnis*, dat. pl. à κίων, ονος, ὁ, ἡ, *columna*. κίον', acc. pro κίονα. Θ. 522. 779.

Κίρκη, *Circe*. nomen fagæ. Θ. 957. 1011.

Κλάζοντε, præs. part. dual. num. à κλάζω, *clamo*. Vide supra κεκλήγως. α. 406.

Κλαίουσα, *flens*, præs. part. à κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω, p. κέκλαυκα. ε. 220.

Κλεῖα, pro κλέα, & hoc ex κλέεα, *res præclare gestæ*. à κλέος, εος, τὸ, *gloria*. Th. κλείω, *celebro*. Θ. 100.

Κλείετε, præs. imperat. *celebrate*, κλείουσιν, *celebres*, præs. part. f. g. pl. num. à κλείω, *celebro*. hinc κλειτὸς, ὴ, *inclytus*. ε. 1. Θ. 105.

Κλειὼ, οῦος, ἡ, nomen mul. & Musæ. Θ. 77.

Κλέος, εος, τὸ, *gloria*, pro quo etiam dicitur κλεῖος, ειος, τὸ, *gloria*. Them. κλείω, celebro. α. 107. Θ. 530.

Κλέψας, *furatus*, a. 1. part. à κλέπτω, *clepo*, *furor*. fut. κλέψω, p. κέκλεφα, p. pass. κέκλεμμαι, p. med. κέκλοπα. ε. 55. Θ. 613.

Κλῆρον, acc. à κλῆρος, ου, ὁ, *sors*, patrimonium. ε. 37.

Κλόνον, acc. a κλόνος, ου, ἡ, *turbatio*, *tumultus*. hinc κλονέω, ῶ, *commoveo*, f. ήσω. ε. 551. Θ. 935.

Κλυζομένῳ, *inundanti*, dat. præs. part. à κλύζω, *eluo*, f. σω, p. κέκλυκα. α. 209.

Κλυμένη, nomen mul. & pro κλυομένη. Θ. 351. 508.

Κλύοιμι, præs. opt. *audirem*, à κλύω, *audio*. κλῦθι, præs. imperativi est à κλύμι, at κέκλυθι, & κέκλυτε; per reduplicationem, pro κλῦθι, & κλῦτε, in præs. imperat. hinc κλυτὸς, κλυτὴ, *inclytus*. ε. 9. 70. Θ. 32. 644.

Κλυτίη, nom. prop. Θ. 352.

Κλωθὼ, nomen Parcæ. Vide Calepin. α. 258. Θ. 218.

Κνήμησι, dat. pl. Ion. pro κνήμαις, Ionice, à κνήμη, *tibia*, *sura*, *crus*. α. 123.

Κνημῖδας, acc. pl. à κνημὶς, ῖδος, ἡ, *ocrea*. Them. κνήμη, ης, ἡ, *tibia*. α. 122.

Κοθώροις, à κόθωρος, epitheton fuci, ὡς ἀπὸ τὸ κόθειν τὴν οὐρὴν, quod aculeum non exerat more apum, à κόθω, *occulo*, & οὐρὰ, *cauda*. ε. 303.

Κοῖλος, *cavus*. κοίλη, dat. pl. κοίλῃσι. ε. 52. 687.

Κοιμησέῖσα, a. 1. part. pass. à κοιμάω, *sopio*, *facio dormire*. κοιμάομαι, ῶμαι, *dormio*. f.

1. paſſ. κοιμηθήσομαι. a. 1. m. κοιμησάμην. Θ. 214.

Κοινῆ, gen. à κοινὸς, ἡ, ὁ, *communis*. ε. 721.

Κοῖος, Κοῖε, nomen viri. Θ. 134. 404

Κοιρανέων, præſ. part. *imperans*, à κοίρανος, ου, ὁ, *rex*. hinc κοιρανέω, ῶ, *dominor*. Θ. 331.

Κοῖτον, accuſ. à κοῖτος, ου, ὁ, idem quod κοίτη, ης, ἡ, *cubile*. ε. 572.

Κοκκύζει, *canit*. 3. perſ. præſ. à κοκκύζω, *coccyzo*, à κόκκυξ, υγος, ὁ, *cuculus*. ε. 484.

Κολλήσιτα, *ferruminati*, nom. pl. à κολλήτης, εσσα, ες, *glutinatus*. Th. κόλλα, ης, ἡ, *gluten*. α. 309.

Κολοσυρτῶ, *palearum ſtrepitu*, à κολοσυρτὸς, ῶ, ὁ. Schol. ἦχος φρυγάνων συρομένων. h. e. ſtrepitus ſarmentorum, quum trahuntur. ex σύρω, *traho*, & κῶλον, *lignum*, ſeu κόλος, mutilus. Eſt enim ſarmentum, lignum defractum. Θ. 880.

Κομεῖν, *nutrito*, præſ. inf. à κομέω, ήσω, *nutrio*. &, curam gero. hinc κομίζω, & κομίσαις, a. 1. m. inf. ε. 315. 602.

Κονάβησε, *edidit fragorem*, a. 1. ind. Ion. à κοναβέω, ῶ, *reſono*. Them. κόναβος, ου, ὁ, *ſonitus*. Θ. 840.

Κονίῃσι, dat. pl. Ion. pro κονίαις, à κονίη, ης, ἡ, idem quod κόνις, εως, ἡ, *pulvis*, acc. κόνιν. α. 365. Θ. 706.

Κονίοντες, *pulverem excitantes*, præſ. part. à κονίω, vel κονίζω. Them. κόνις, εως, ἡ, *pulvis*. α. 342.

Κοπτομένη, *excitatus*, præſ. part. à κόπτομαι, *pulſor*, ſcindor. Them. κόπτω, f. ψω, *ſcindo*. α. 63.

Κορεσσάμενος, *ſatiatus*, a. 1. m. part. Poët. pro κορεσάμενος. Vide κορέσσας. ε. 33.

Κορέσσας, *ſaturato*, a. 1. infin. m. pro imperativo, Helleniſmus. à κορέννυμι, vel κορέω, *ſaturo*. Θ. 366.

Κόρεσσεν, *collegit*, imperf. act. pro ἐκόρεσσεν, verbi κορέω, vel κορέσσω, *coacervo*. Th. κόρος, ου, ἡ, *acervus*. Θ. 853.

Κόρος, ου, & Ion. κόροιο, *ſatietas*. Th. κορέω, *ſatio*. Θ. 593.

Κόρυθος, genit. à κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. α. 417.

Κορύσσω, præſ. inf. à κορύσσω, *armo*, q.d. galea munio. κορύσσασθαι, præſ. part. f. gen. Thema, κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. α. 148. 198.

Κορυφῆς, genit. Θ. 62. κορυφῆσι, dat. pl. Ionic. à κορυφὴ, ῆς, ἡ, *vertex*. Θ. 1010.

Κορώνη, ης, ἡ, *cornix*. hinc κορωνιόωσα, acc. *roſtrata*, Poëticc, pro κορωνιόουσα, à κορωνιάω, ῶ, incurvus & lunatus ſum. à κορώνη, *ſummitas*, curvatura. ε. 677. α. 289.

Κοσμεῖν, præſ. inf. hic κόσμησε, *ornavit*, a. 1. pro ἐκόσμησε, à κοσμέω, f. ήσω. Th. κόσμος, ου, ὁ, *ornatus*, *ordo*. ε. 72. 76. Θ. 573.

Κοτέῃ, 3. præſ. ind. *eſt infeſtus*. κοτέουσα, præſ. part. f. g. κοτέοντε, dual. num. part. à κοτέω,

ἔσω,

ἐσω, & ἠσω, *iraſcor*. Th. κήτος, ε, ὁ, *ira vetus*. ε. 25. Ϟ. 315.

Κότ⟨ος, ε, ὁ, nomen viri, ſeu gigantis. Ϟ. 714. 817.

Κόρη, ης, ἡ, *puella*, idem quod κώρη, ex eoque factum Poëtica epenthesi ῡ v. pl. κῦραι. Th. κορέω, *verro*. α. 126.

Κυρίζουσιν, *à teneris educant*, 3. pl. præſ. verbi κυρίζω, à puerili ætate educo. à κῦρ⟨ος, idem quod κόρ⟨ος, puer. Th. κορέω, verro. Ϟ. 347.

Κυρότερ⟨ος, *junior*. Etiam ſubſtantiva apud Græcos perſæpe comparantur. à κῦρ⟨ος, idem quod κόρ⟨ος, juvenculus. Th. κορέω, f. ἐσω, & ἠσω, *verro*. ε. 445.

Κυροτρόφ⟨ος, ε, *juvencularum nutritor*. à κύρα, hoc à κόρη, *juvencula*. κορέω, *erro*. quæ dum ſe comit, annus it. ε. 226. Ϟ. 450.

Κυφίζουσαν, præſ. part. f. g. à κυφίζω, f. ἰσω, *levo*. à κῦφ⟨ος, *levis*. ε. 461.

Κῦφ⟨ος, ε, ὁ, *levis*. ut, κύφη ἐλπὶς, *levis ſpes*. ε. 759. Κῦφα, leviter. α. 323.

Κραδὴ, ης, ἡ, pro *ficu ſylveſtri*. ε. 679.

Κραδίῃ, acc. ſing. Ion. à κραδία, per metatheſin, pro κηρδία, ας, ἡ, cor. ε. 338. 448.

Κρατέϊ, dat. ſing. *imperio*, à κράτος, ε⟨ος, τὸ, *robur*. hinc κρατερὸς, *validus*. κρατερώτατος, gen. plur. Æolice. κρατερώπαλος, ſuperl. *validiſſimus*. α. 101, Ϟ. 403. 683. 684.

Κρατεῖ, *præpotens eſt*, 3. perſ. præſ. ind. à κρατέω, ῶ, *imperium obtineo*. f. ήσω, p. κεκράτηκα. Th. κράτ⟨ος, ε⟨ος, τὸ, *robur*. Ϟ. 403.

Κραπεφρονι, dat. ſing. à κραπεφρων, *infracto animo ſum*. ex κράτ⟨ος, *robur*, & φρὴν, *animus*. α. 458. κραπεφρονα. ε. 146. Ϟ. 509. κραπεφρονι. Ϟ. 297. 308.

Κρατὶ, *capiti*, dat. ſing. à κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ. Them. κράρηον, ν, τὸ, *caput*. unde per apocopen, κάρη, τὸ, ἄκλιτον. Pro κάρη, dicitur κάρα, Dorice. & per novam apocopen κὰς, pro κάρη. item, pro κὰς, per metatheſin κράας, ατος, & κρὰς, κρατὸς. unde etiam deſcendunt, κράνον, ε, τὸ, & diminutivum κρανίον, ε, τὸ, *calvaria*. α. 136. 328.

Κράτ⟨ος, ε⟨ος, τὸ, *robur*. α. 328.

Κρέας, ατος, & Attice, κρέως, τὸ, *caro*. ε. 589.

Κρεῖον, acc. à Κρεῖ⟨ος, ε, ὁ. nomen viri. Ϟ. 134.

Κρειοντα, acc. ſing. nomen viri. à Κρειων, οντ⟨ος, ὁ. α. 83.

Κρείσσων, vel κρείττων, ον⟨ος, ὁ ἡ, *præſtantior* vel melior. à poſitivo ἀγαθὸς, *bonus*. Th. κράτ⟨ος, ε⟨ος, τὸ, *robur*. ε. 208. 211.

Κρεμάσσαντο, a. 1. med. infin. à κρέμαμαι, *ſuſpendor*. conjugatur ut ἵσταμαι. Th. κρεμάω, & κρεμάννυμι, f. άσω. *ſuſpendo*. ε. 627.

Κρήδεμνον, ε, τὸ, proprie capi-

tis ligamentum. ex κρὰς, & δέω, *ligo*. per metaph. *pinnæ murorum*, & ponitur pro *mœnibus*. α. 105.

Κρῆθεν, adv. *à capite*, ex κρὰς, ἀλός. Them. eſt, κάρηνον, ε, τὸ, *caput*. α. 7. Ϟ. 574.

Κρηνὼς, gen. à κρηνὼ, νς, ἡ, *fons*, à fundendo, quia fundit aquas. κρηνάων, Æolice, pro κρηνῶν, genit. plur. ε. 756. Ϟ. 6.

Κρήτη, Κρήτης, nomen Inſulæ. Ϟ. 477. 480.

Κρητῆρος, genit. Ionic. κρητῆς, Ionice, pro κρατῆς, ῆρος, ὁ, Latine, *crater*. à κεράννυμι, f. άσω, *miſceo, tempero*; quia in eo merum diluitur, ne noceat. ε. 742.

Κρίναντο; *pugnarunt*, 3. pl. a. 1. med. à κρίνω, *diſcerno*. f. νῶ. Κρίνασι, 3. pl. a. 1. act. ſub. κρίνας, part. a. 1: act. ε. 799. Ϟ. 882.

Κρισίη, nomen mul. Ϟ. 359.

Κρίω, nomen mul. Ϟ. 375.

Κρόκη, *tramam*, per ſyncopen, pro κροκίδα, à κροκὶς, ίδος, ἡ, vel tanquam à κρόξ. Th. κρόκη, ης, ἡ, *trama*. ε. 536.

Κροκόπεπλος, *croceo peplo*. à κρόκος, ε, ὁ, *crocus*, & πέπλος, ε, τὸ, *peplum*, veſtis muliebris. Ϟ. 273. 358.

Κρονίδης, ε, ὁ, *filius* Ϟ Κρόνε, h. e. *Saturni*. Sic vocatur ὁ Ζεύς. Κρονίδεω, Ionic. pro Κρονίδε. ε. 18. 53. Ϟ. 450.

Κρονίων, ωνος, idem quod Κρονίδης. à Κρόνος, ε, ὁ, *Saturnus*. qui ſic videtur dictus à ſplendore. Hebr. *karán*, ſplendere. Fr. Iun. Aliis quaſi χρόνος tempus: plurimum enim temporis conficit in emetiendo ſuo orbe. ε. 274. Ϟ. 949.

Κροτάφοισι, dat. pl. Ion. à κρόταφος, ε, ὁ, *tempus*, pars capitis. ὥδε τὸ κροτεῖν τὴν ἀφλὼ, quod ibi evidens ſit venarum pulſus. α. 226.

Κρύος, εος, τὸ, *frigus*. hinc κρυερὸς, ὸν, & Ionice κρυεροῖο, *frigidus*. hinc κρυόεις, εντος, ὁ, Poëtis idem quod κρυερός. ε. 492. Ϟ. 657. 936.

Κρυπταδίης, *ſecreti*, genit. à κρυπταδίη, apud Poëtas idem quod κρυπτὸς, *occultus*. hinc & κρύφιος, *abditus*. Th. κρύπτω, ψω, *occulto*, abſcondo. a. 2. ἔκρυβον. ε. 327. 787.

Κρύψε, a. 1. Ion. à κρύπτω, *occulto*. hinc κρύψας, a. 1. part. κρύψασα, f. g. ε. 50. 402. Ϟ. 174.

Κρώζῃ, præſ. ſub. à κρώζω, *crocito*, quod eſt cornicis. ε. 745.

Κταμένης, *occiſæ*, part. a. 2. med. ab indic. ἐκτάμην, ad formam ἐστάμην, ab a. 2. act. ἔκτην. pro quo Dores ἔκταν. à κτημι, *occido*, f. κτήσω. Th. κτείνω. ε. 539. α. 402.

Κτεάνων, gen. pl. à κτέανον, ε, τὸ, *poſſeſſio*. Poëtis idem quod κτῆμα, & κτέαρ, ατος, τὸ, *idem*. Th. κτάομαι, f. ήσομαι, *acquiro*. ε. 313.

Κτείναντα, acc. à κτείνας, αντος, part. a. 1. act. à κτείνω, *occido*, f. κτενῶ, p. ἔκταγκα, a. 2. ἔκτα-

νον.

νον. a. 1. ἔκτεινα. κτεινέμμεν, Doricè pro κτεῖναι, præſ. inf. act. α. 414. 448.

Κτήμασ', dat. pl. pro κτήμασι, per apocopen, à κτῆμα, poſſeſſio. Th. κτάομαι, ῶμαι, acquiro. ε. 34.

Κτητὼ, famulam, acc. à κτητὸς, acquiſibilis. Th. κτάομαι, f. κτήσομαι, acquiro. ε. 404.

Κτύπ@, ſonitus, à τύπτω, pulſo. α. 98.

Κυανόπεπλον, cæruleo peplo. à κύαν@, cæruleus, & πέπλον, peplum. ϑ. 406.

Κυανόπτερ@, nigras alas habens. ex κύαν@, cæruleus, & πτερὸν, υ, τὸ, ala. α. 393.

Κυάνε, genit. à κύαν@, cæruleus. hinc κυάνεα, nigra. dat. pl. κυανέῃσι pro κυανέαις, & κυανεάων, Æolicè, pro κυανέων. α. 7. 143. 249.

Κυανοχαίτης, υ, nom. ex κύαν@, υ, ὁ, cæruleus, color niger, & χαίτη, ἡ, juba, coma. α. 120. ϑ. 278.

Κυανῶπιν, nigroculam, acc. à κυανῶπις, ἡ, cærulea aſpectu, à κύαν@, cæruleus, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. p. m. ὦπα. α. 356.

Κυδάλιμ@, idem quod κύδιμ@, glorioſus. à κύδ@, ε@, τὸ, gloria. α. 74. 467.

Κῦδ@, ε@, τὸ, gloria, in compar. κυδίων, glorioſior, ſuperl. κύδιστ@, η, ὁ, glorioſiſſimus. ε. 311. ϑ. 548.

Κυδαίνων, illuſtrans, præſ. part. à κυδαίνω, glorioſum reddo, f. νῶ, p. κυκα. Th. κῦδ@, ε@, τὸ, gloria. ε. 38.

Κυδιόων, exultans, jactabundus, præſ. part. pro κυδιῶν, à κυδιάω, glorior, jactito. Th. κῦδ@, ε@, τὸ, gloria. α. 27.

Κυδνὸς, ἡ, ὸν, inclytus, celebris. Th. κῦδ@, ε@, τὸ, gloria. ε. 255.

Κυδοιμὸς, ὃ, ὁ, tumultus. q. à κύω, pario, & δεῖμα, timor. α. 156.

Κυθέρεια, ας, ἡ, Venus. ὅτι κεύθει, τὰς ἔρωτας, occultat amorem venereus. Tenebras amat, propter opera tenebrarum. ϑ. 934. 1008.

Κυθήρεις, κυθήροισι, dat. pl. à Κύθηρ@, ος, ὁ. Th. Κυθήρη, ἡ, urbs Cypri. ϑ. 192.

Κυκλοτερὴς, έ@, ὁ κὴ ἡ, tornando rotundus factus. ex κύκλ@, υ, ὁ, circulus, & τερέω, terebro. α. 208. ϑ. 145.

Κύκλωψ, ωπ@, ὁ. οἱ Κύκλωπες, Cyclopes. ex κύκλ@, υ, ὁ, orbis, circulus, & ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. ϑ. 139. 144.

Κύκν@. α. 65. 346. 368. 413. κύκνον. α. 57. 329. 331. 466. 472. κύκνε. α. 350. κύκνοι. α. 316.

Κυλίνδεται, præſ. ind. paſſ. à κυλίνδω, volvo. hinc κυλινδόμεν@. Th. κυλίω, ίσω, volvo. α. 378. 438.

Κυμαίνον@, genit. præſ. part. à κυμαίνω, fluctuo. Th. κῦμα, ατ@, τὸ, fluctus. ε. 388.

Κύμαλα, nom. pl. à κῦμα, αλος, τὸ, fluctus. q. à κυκάω, miſceo, unde eſt κύκημα, pro quo κῦμα. κύματ'. ε. 685. ϑ. 252.

Κυμαθλήγη, nomen mul. Θ. 253.

Κύμλω, acc. casus, à Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis. ε. 634.

Κυμοπόλειαν, nom. mul. Θ. 819.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen proprium mul. Θ. 252.

Κυμοθόη, nomen proprium mul. Θ. 245.

Κυνέη, ης, ἡ, (sub. δορὰ,) pellis canis, *galea*. Th. κύων, κυνὸς, canis. α. 227.

Κυμὼ, nomen mul. Θ. 255.

Κυπρογένεια, epitheton Veneris, quæ nata dicitur in insula Cypro. Cuprum quoque ceu scortum, metallis omnibus misceri dicitur. Verum metri dimensio videtur postulare, ut hîc legatur Κυπρογένη. Θ. 199.

Κύπρος, ὁ, nomen insulæ Veneri sacræ: unde & Κύπρις *Venus*. Θ. 193.

Κυρήσας, a. 1. part. à κυρέω, *incido*. Th. κύρω. fut. Æol. σω, *incido*. ε. 753.

Κῦρσαι, a. 1. inf. *incidere*. à κύρω, f. κύρσω. κύρσας, a. 1. part. ε. 689. α. 426.

Κυσαμένη, a. 1. part. med. f. g. pro κυσσαμένη, quæ concepit, verbi κύομαι, in utero gestor. Th. κύω, osculor. Θ. 125. 405.

Κύων, κυνὸς, ὁ, vel ἡ, canis. κυνὰ, acc. κυνὲ, nom. & acc. dual. κυσὶ, dat. plur. α. 303. Θ. 769.

Κῶμα, τος, τὸ, *vetternus*, *somnus profundus*. Θ. 798.

Κώμαζον, imperf. Ion. pro ἐκώμαζον, verbi κωμάζω, *comesſor*.

Th. κῶμος, ου, ὁ, comessatio. α. 181.

Κώμη, ης, ἡ, *vicus*. ε. 637. α. 18.

Κωκύσσουσι, præs. part. f. g. à κωκύω, *garrio*. ε. 372.

Λ.

Λάβησι, *prehenderit*, a. 2. act. subj. σι est paragoge Ion. à λαμβάνω, *accipio*, f. λήψομαι, p. λέληφα, Att. εἴληφα, aor. 2 ἔλαβον, inde in part. λαβὼν, οῦσα, όν. ε. 466. Θ. 765.

Λαγὼς, acc. pl. Dor. pro λαγοὺς *lepores*. à λαγωὸς, οῦ, ὁ, *lepus*: Att. λαγὼς, ὼ, ex λα, particula quæ intendit significationem, & ὠς, ὠτὸς, τὸ, *auris*, quia habet longas aures. Alii à λάω, τὸ βλέπω, *video*, quia dormit apertis oculis. α. 302.

Λάδωνα, nomen fluv. acc. sing. Θ. 344.

Λάθεσθε, *oblivisscimini*. 2. pl. a. 2. med. imperat. à λανθάνομαι, f. λήσομαι, præt. pass. λέλησμαι, a. 2. act. ἔλαθον, præt. m. λέληθα. ε. 262.

Λαθιφθόγγοιο, *facientis oblivisci vocem*. gen. Ion. à λαθίφθογγος, vocis oblivionem inducens. à λάθος, ε, τὸ, *oblivio*, Th. λήθω, *lateo*, & φθόγγος, *sonus*: hoc à φθέγγομαι, f. γξομαι, *loquor*. α. 131.

Λαίτμα, *magnus maris fluctus*. ex λα. *valde*, & ἴτμαι, *ire*. Vel dictum quasi λαίτμητμα. Nam quum universum distributum esset in partes duas, terram & mare,

& mare, λαιὸν τμῆμα vocabatur ἡ θάλασσα. Vide in τέμνω, *seco*. ε. 163.

Λαιψηροκέλευθον, *rapidum*, acc. ex λαίλαψ, απος, ἡ, *tempestas*, & κέλευθος, υ, ἡ, *via*. Θ. 379.

Λάκε, *crepitabat*, pro ἔλακε, a. 2. act. à ληκέω, *crepitum cieo*, a. 2. ἔλακον, præt. med. λέλακα. Θ. 694.

Λακέρυζα, ης, ἡ, loquax, *stridula*. ε. 745.

Λάμπεν, *collucebat*. imperf. Ion. pro ἔλαμπεν, à λάμπω, *luceo*, f. ψω, p. φα. α. 71.

Λαμπετόωντα, *fulgentia*. Poëtice pro λαμπετῶντα, à λαμπετάω, *luceo*. dat. λαμπετόωντι. à Th. λάμπω, f. ψω, *luceo*. Θ. 110.

Λαμπόμενον, *splendens*. λαμπομένοισι, dat. pl. Ion. part. præs. Th. λάμπω. α. 145. Θ. 186.

Λαμπρὸς, ἡ, ὸν, *splendidus*, clarus, à λάμπω, *luceo*. Θ. 18.

Λαοθόη, nomen propr. mul. Θ. 257.

Λαὸς, *populus*, λαοῖσι, dat. plur. Ion. Attice λεὼς, ῶ, ὁ, *populus*. ε. 225. 241. Θ. 430.

Λαοσσόος, *populorum defensor, vel agitator*. ex λαὸς, ὅ, ὁ, *populus*, & σόω, *servo*. Th. σός, *salvus*. Vel ex λαὸς, & σείω, *moveo*. α. 37.

Λαπιθάων, pro Λαπιθῶν, gen. pl. Dorice, à nominativo Λαπίθης, υ, ὁ, *Lapitha*. Vide in Calepino, *Lapithæ*. α. 178.

Λαῦος, nomen viri. Θ. 1013.

Λάχεσις, in Gen. Atticè λαχέσεως ἡ, *Lachesis*, nomen Parcæ. à λαγχάνω, *sortior*. α. 258. Θ. 218.

Λάχνη, ης, ἡ, *lanugo, vellus*. ε. 511.

Λέγειν, *dicere*, præs. inf. verbi λέγω, *dico*. f. λέξω, p. λέλεχα, præt. m. λέλογα. Θ. 27.

Λειαγόρη, nom. prop. mul. *suaviloqua*. ex λεῖος, υ, ὁ, *levis*, & ἀγορεύομαι, *concionor*. Th. ἀγορά, ἡ, *forum*. Θ. 257.

Λείβεται, *stillat*. à λείβω, f. ψω. ε. 722. α. 390.

Λειμῶνι, dat. à λειμὼν, ῶνος, ὁ. Latine, *pratum*, q. d. *paratum*, ubi non opus est satione. *Namque injussa viresc unt gramina*. Θ. 279.

Λείπθ', pro λείπτο, imperf. pass. Ion. verbi λείπω, *linquo, relinquo*. f. ψω, p. φα, p. m. λέλοιπα, a. 2. m. ἐλιπόμην. ε. 198. Θ. 490.

Λειρίοισι, dat. sing. *floridæ*. Th. λείριον, υ, τὸ, *lilium*. Hinc est λειριόεις, εντος, ὁ, in f. g. λειριόεσσα, *liliaceus*, α. & per synecd. sp. *floridus, suavis*. Θ. 41.

Λελάθοιτο, poët. *lateret*, pro λάθοιτο, a. 2. med. opt. à λανθάνομαι, *lateo*. Mutuatur sua tempora à λήθω, f. λήσω. a. 2. med. ἐλαθόμην, hinc in opt. λαθοίμην, οιο, οιτο. p. m. λέληθα. Θ. 471.

Λέλακας, *strepis*, p. m. à ληκάω, *resono, crepo*. in a. 2. ἔλακον, unde est præt. med. λέλακα, *strepui*. accipitur hic in significatione præsentis, cujus generis apud Græcos sunt plurima. ε. 205.

Λέλειπται, *relicta eſt*, præt. paſſ. λέλειμμαι, ψαι, πται, à λείπω, *linquo*. ε. 282.

Λελειχμῶτες, *lambentes*, part. præt. act. per ſyncopen, & epentheſin τ ε, pro λελιχμακώτες, à λιχμάω. Th. eſt λείχω, *lingo*, f. ξω. ϑ. 826.

Λέλογχε, *conſecuta eſt*, 3. ſingul. præt. med. indic. (tanquam à λέγχω.) Th. eſt λαγχάνω, *ſortior*, f. κληρώσομαι, a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα. ϑ. 203.

Λέοντες, pl. num. à λέων, οντος, ὁ, *leo*. in dual. λέοντε. λέουσι, dat. plur. α. 175. 402.

Λεπτῇ, *macilentâ*, dat. à λεπτός, ή, όν, *tenuis, exilis, viribus deſtitutus*. ε. 495.

Λερναίῃ, acc. Nomen hydræ. à Λέρνη, ης, ἡ, *palus Argivorum, ubi erant ſordium confluges*. prov. Λέρνη κακῶν, *Lerna malorum*. Dicitur hydra ſeu ſerpens Λερναίη, quod in illa verſata fuerit palude; à loco. ϑ. 314.

Λέσχῃ, dativ. ſing. à λέσχη, ης, ἡ, *ſermocinatio*: & pro loco puplico ſumitur, ubi confabulantur. ε. 499.

Λυγαλέοισιν, dat. pl. Ion. *triſtibus*. h. e. in caſulis pauperculorum, à λυγαλέος, ον, ὁ, *perniciosus*. Th. λοιγός, *pernicies*. ε. 523.

Λευκός, ή, όν, *candidus, albus*. affine τῷ λεύσσω, *video*. alba ſunt lucida. λευκῆσιν, Ionic. dat. pl. pro λευκῆς. ε. 196.

Λεύκωλενος, *pulchris ulnis*. ex λευκὴ, *alba*, & ὠλένη, *ulna*. quæ habet candida brachia. ϑ. 314. 914.

Λεύσσουσιν, *vident*, 3. perſ. pl. præſ. ind. à λεύσσω, *video*. poëticum eſt. ε. 248.

Λέχεος, ους, τὸ, *lectus*, dat. plur. λεχέεσσι, poëtice pro λέχεσι. Th. λέγω, vel λέχομαι, *cubo, dormio*. ϑ. 57. 798.

Λέων, *leo*. Vide paulo ante λέοντες. ϑ. 323.

Λήγει, *ceſſat*, 3. perſ. præſ. à λήγω, *ceſſo, deſino*. f. λήξω. ε. 412. ϑ. 48. 221.

Λήθει, *latet*. præſ. ind. à λήθω, *lateo*, f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα. ε. 266. 489.

Λητίδ', pro λητίδα, acc. à λητίς, ίδος, ἡ, *pecus*. à λεία, ας, ἡ, *præda*. λητίς, proprie *præda*. item *pecus*, quia pecudes à prædonibus rapi & abigi ſolent. ϑ. 444.

Λήϊζετ', *ſortitur*. imperf. Ionic. verbi λήϊζομαι, *nanciſcor*. f. ίσομαι. hinc λήϊσετται, f. 1. pro λήϊσεται. Th. λεία, ας, ἡ, præda. ε. 320. 700.

Λήϊον, ου, τὸ, *ſeges*. α. 288.

Λιμναίῳνα, acc. à Λιμναιών, ῶνος, ὁ, *Ianuarius*. quo Ethnici vina libabant idolo Baccho. Th. λίμνη, ης, ὁ, *lacus pralitorcularii*. hinc Λιμναῖος, Bacchus. ε. 502.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, *oblivio*. à λήθω, ſeu λανθάνω, lateo. ϑ. 55.

Λητοΐδης, ου, ὁ, *Latonæ filius*. α. 479.

Λητώ, όος, οῦς, ἡ, *Latona*, acc. Λητόα, λητώ. ε. 769. ϑ. 19.

Λιγέως, *ſtridulè*, adverb. à λιγύς, εῖα,

εῖα, λιγύ. α. 206. à λίζω, *stridéo*. Hinc λιγυρὸς, *sonorus*. λιγυρλώ. ε. 581.

Λιγύφωνοι, *argutæ*, nom. pl. quibus vox erat gracilis, & acuta, αἷς ἡ φωνὴ λιγεῖα. Th. λίζω, f. ξω, *stridéo*, & φωνὴ, ῆς, ἡ, *vox*. Θ. 275. 518.

Λίθον, acc. à λιθος, ου, ὁ, *lapis*. Θ. 485. hinc λίθοισι, dat. pl. Ionicus. ε. 622.

Λιλαιόμενοι, *cupientes*, præſ. part. à λιλαίομαι, apud poëtas idem quod γλίχομαι, *cupio*, *deſidero*. Verba deſiderii regunt Genitivum. α. 113.

Λιμενὶ, ένος, ὁ, *portus*, q. ex λίαν μένειν, quod ibi naves tutæ à fluctuum agitatione conquieſcunt. α. 207.

Λίμνη, ης, ἡ, *ſtagnum*, *palus*, *lacus*. ὥδε τὸ λίαν μένειν. Θ. 365.

Λιμὸς, οῦ, ὁ, *fames*. ε. 228. 300.

Λιπαρλὼ, Ionicè pro λιπαρὴν, *ſplendidam*, acc. ſing. λιπαρὸς, ὰ, ὸν, proprie *pinguis*, à λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*. Θ. 63.

Λίπ', pro λίπι, (ut vult Tzetzes,) dativus ſing. à λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*. Per apoſtrophum etiam diphthongum abjicit, patet ex Ἰλιάδ. α. 117. βέλομ' ἐγὼ, pro βέλομαι ἐγὼ. Eſſet ergo appoſitio, *pinguedine*, nempe *oleo*, ſicut dicimus, *urbs Roma*. At alii λίπ', pro λιπαρῷ. ε. 520.

Λιπέειν, dialyſi poëtica pro λιπεῖν, a. 2. act. infin. Λίποιεν. 3. pl. a. 2. act. opt. à λείπω, linquo, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον, hinc in opt. λίποιμι, & in 3. pl. λίποιεν. a. 2. part. λιπὼν, οῦσα, όν. ε. 435. α. 332.

Λὶς, *leo*, acc. λῖν. Poëticum eſt, pro λέων, οντος, ὁ. α. 172.

Λίχμαζον, 3. pl. imperfect. act. *lingebant*; à λιχμάζω, *lingo*, *lambo*. quod eſt à Th. λείχω, f. ξω. α. 235.

Λόγον, *ſermonem*, acc. à λόγος, ου, ὁ. dat. pl. Ion. λόγοισιν. Th. λέγω, *dico*, f. ξω, præt. med. λέλογα. ε. 106. Θ. 890.

Λοετροχοΐῃ, *lotæ*, poëticè pro λουτροχοΐῃ, part. a. 1. med. ubi ου reſolvitur in οε, & τὸ σίγμα duplicatur, *lotæ*. λόεσθαι, *lavari*, poët. pro λούεσθαι, præſ. inf. paſſ. Poëtæ abjiciunt τὸ υ, metri cauſa. Th. λόω, f. σω, *lavo*. ε. 520. 748.

Λοιγὸς, οῦ, ὁ, *pernities*. α. 240.

Λοιμὸν, acc. à λοιμὸς, οῦ, ὁ, *peſtis*. ε. 241.

Λοιθοτάτῳ, *poſtremam*, à λοῖθος, pro quo etiam λείθιος, ου, ὁ, *poſtremus*, *ultimus*. Θ. 921.

Λοκροὶ, nomen nationis, Locri. α. 25.

Λουτρῷ, *balneo*. dat. à λουτρὸν, οῦ, τὸ, *lavacrum*. λοῦτρον vero, *aqua ſordida, qua nos lavimus*. Accentu differunt. Them. λούω, f. σω, *lavo*. ε. 751.

Λοφιῇ, *dorſo*, Ionicè pro λοφιᾷ, dat. ſing. à λοφιὰ, ἡ, *cervix*. Th. λόφος, ου, ὁ, *cervix*, collum. α. 391.

Λόχῳ, dat. pro ἐν λόχῳ, *in inſidiis*. ellipſis præpoſitionis ἐν.

ἀ λόχ⊙ν, ου, ὁ, *insidiæ*, ἀ λέγ-ομαι τὸ κεῖμαι, *jaceo*, quod soleant κατθηνται οἱ λοχῶντες, sedere insidiantes. hinc λοχάω, ῶ, *insidior*. ϑ. 174.

Λοχεῖο, gen. sing. Ion. *ex insidiis*. ubi additur præpositio. ἀ λοχεὸς, οῦ, ὁ, idem quod λόχος, ου, ὁ, *insidiæ*. ϑ. 178.

Λυσῆ⊙ν, gen. ἀ Λυσηΰς, έ⊙ς, ὁ. nomen gentis. α. 327.

Λυγρὴ, pro λυγρὰ, Ionice, *gravis*, λύγρ' εἰδῆαι, pro λυγρὰ, *odiosa edoctam*. ϑ. 313.

Λύκ⊙ν, acc. ἀ Λύκ⊙ς, ου, ἡ, nom. urbis in Creta. ϑ. 477. 482.

Λυπῆς, *molestus sis*, 2. pers. præs. sub. ἀ λυπέω, ῶ, f. ήσω, *dolore afficio, contristo*. Th. λύπη, ης, ἡ, *dolor*. ε. 399.

Λῦσαι, a. 1. act. infin. & λῦσε, pro ἔλυσε, a. 1. ind. *solvit*, h. e. liberavit. ἀ λύω, *solvo*, f. λύσω, p. λέλυκα, a. 1. ἔλυσα. ε. 606.

Λυσιάναοσα, nomen mul. ϑ. 258.

Λυσιμελὴς, *solvens membra*. somni epitheton est. ἀ λύω, *solvo*, & μέλ⊙ς, ε⊙ς, τὸ, *membrum*. Alii tamen dictum putant, ἀπὸ τῦ λύειν τὰ μελεδήματα, id est, curas. ϑ. 911.

Λύσιν, *solutionem*, ἀ λύσις, εως, ἡ. Th. λύω, *solvo*. ε. 402.

Λώβη, ης, ἡ, *contumelia*. τίνασθαι λώβην, ulcisci contumeliam illatam. ϑ. 165.

Λωβητὴς, οῦ, ὁ, *infamia notatus*. ἀ λωβάομαι, ῶμαι, *contumelia afficio*. Th. λώβη, ης, ἡ, *injuria*. α. 366.

Λώϊον, *melius*, comparat. ἀ positivo ἀγαθὸς, comp. λωΐων, superl. λῷστος. Th. λῶ, λῇς, *vole*. ε. 348. 431.

M.

Μᾶζα, ης, ἡ, *libum*. Hinc Latinum *massa*. ε. 588.

Μαιανδρ⊙ν, ου, ὁ, nomen fluvii ϑ. 339.

Μαίη, proprie *obstetrix*. Hic vero nomen mul. quæ fuit soror Atlantis. ϑ. 938.

Μαιόμενοι, *inquirentes*, præs. part. ἀ μαίομαι, cupio. item pro ζητῶ, quæro. Th. μάω, ῶ, *vehementer cupio*. ε. 530.

Μάκαρες, *beati*. nom. pl. ἀ μάκαρ, αρ⊙ν, ὁ ϰῆ ἡ, ϰῆ τὸ, *beatus, felix*. in dat. pl. μάκαρσι, & Ionicè μακάρεσσι. Μάκαρ, sic videtur dici, quasi μὴ ϰηρὶ, (Dorice μὰ ϰαρὶ) ἀθανείμαρ⊙ν, morti non subjectus : hinc μακαρίτης, ε, ὁ, dicitur ὁ ἐν τοῖς ἁγίοις. ε. 138. 140.

Μαχίλλω, acc. *ligonem*, ἀ μάχελλα, ἡ. *ligo*. ἀ μία, & κίλλω, *moveo*. Poëta propter metrum hic λ abjicit. ε. 468.

Μακρὸς, ὸν, ὁ, *longus*, κύμασι μακρῇ, *fluctus decumani*. h. e. *magni*. in acc. μακρὸν, Ion. pro μακρὸν. μακρῆσι, dat. pl. pro μακροῖς, Ionicè. Th. μῆκ⊙ς, ε⊙ς, τὸ, *longitudo*. Dor. μᾶκος. ε. 288. 778. ϑ. 180.

Μαλακὸν, acc. f. g. & μαλακῆσι, dat. pl. Ion. μαλακὸς, ὸν, ὁ, *mollis*. Th. μαλάσσω, *mollio*, f. ξω. ε. 534. ϑ. 90. 279.

Μα-

Μαλάχη, ης, ἡ, *malva*, ſic dicta, quia alvum natura ſua μαλάσσῃ, *mollit*. Th. μαλάσσω, vel τω, f. ξω, *mollio*. ſ. 41.

Μάλα, *valde*, adv. & μάλ', pro μάλα. in comparat. μᾶλλον, ſup. μάλιστα, maxime. ſ. 202. 308. 341. α. 176. Ϟ. 666.

Μαλερῷ, *flagranti*, dat. ſing. à μαλερὸς, ὸν, ὁ, *uſtivus*, *perniciosus*. Th. μαλὸς, pro ἀμαλὸς, ὸν, ὁ, *tener*. α. 18.

Μάλιστα. Vide in μάλα, *valde*. ſ. 341.

Μαλλοῖς, *velleribus*, dativ. plur. à μαλλὸς, ὸν, ὁ, *vellus*, *lana promiſſa*. ſ. 232.

Μαπέειν, *apprehendere*, per ſyncopen ϑ ϱ, pro μαρπέειν, à μάρπτω, *apprehendo*, in a. 2. infinitiv. μαρπεῖν, & poëtice μαπεῖν, Ionicaque diæreſi μαπέειν, & poëtica reduplicatione μεμαρπέειν, præt. med. μέμαρπα. α. 231. 252. & 304.

Μαρμάρεαι, *ſplendidæ*, pl. f. g. à μαρμάρεος, *ſplendidus*. Th. μαρμαίρω, *ſplendeo*, f. αρῶ. hinc in part. f. g. μαρμαίρουσα. Ϟ. 699. 811.

Μαρναμένους. Vide in μαρνάμεσθ'. ſ. 162.

Μαρνάμεσθ', pro μαρνάμεσθα, Ion. pro μαρνάμεθα, *pugnemus*, 1. pl. ſub. medii. μάρναντο, & μάρναντ', 3. plur. imperf. pro ἐμάρναντο, Ion. Th. μάρναμαι, *pugno*. ſ. 162. α. 110. 401.

Μάρτυρα, accuſ. ſing. à μάρτυς, υρος, ὁ, *teſtis*. hinc μαρτυρίησιν, dat. pl. Ionic. pro μαρτυρίαις, à μαρτυρία, ας, ἡ, *teſtimonium*. ſ. 280. 369.

Μαστίτλω, *flagellaverunt*, 3. dual. imperf. vel a. 2. act. à μαστίω, poëtice pro μαστιγόω, *flagello*. duo illa tempora hinc coincidunt. μαστίων, *flagellans*, per ſyncopen pro μαστιγῶν. Th. μάστιξ, ιγος, ἡ, *flagellum*. α. 431. 466.

Μασιχώντι, *mandenti*, dat. ſing. part. à μασιχάω, ῶ, & poëtice μασιχόω, μασιχάοντι, ᾶσι, & poëtice μασιχώντι. Sed de hac voce altum eſt ſilentium in omnibus Lexicis, quæ quidem videre licuit. α. 389.

Μὰψ, *ſine uſu*, *fruſtra*, Adverb. Ϟ. 872.

Μαυρῶσι, *obſcurant*. 3. pl. præſ. ind. per aphæreſin pro ἀμαυρῶσι, ab ἀμαυρόω, *obſcuro*, *offuſco*. Th. ἀμαυρὸς, ὸν, ὁ, *obſcurus*. ſ. 323.

Μάχη, ης, ἡ, pugna, à μάχομαι, f. μαχέομαι, & μαχήσομαι, p. μεμάχημαι, *pugno*, *prælior*. μαχίσθην, 3. dual. imperf. med. Ion. μαχέσασθαι, a. 1. inf. m. α. 176. 361. 387. 406.

Μαχλότατοι, *ſalaciſſimæ*. à μάχλος, *libidinoſus*. ſ. 584.

Μὲ, & μ' pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, ego. ſ. 660 Ϟ. 24.

Μέγας, μεγάλη, μέγα, *magnus*, *a*, *um*, *multus*, *a*, *um*. μέγα, *valde*. ſ. 58. μέγα νήπιε, *valde ſtulte*, h. e. *ſtultiſſime*, μέγ' pro μέγα. μέγ' ἀμείνων, multò melior. ſ. 774. item pro

μι-

habitandum do. Them. νάω, *habito.* ε. 167. Ϟ. 538.

Κατενλώοδεν, *constraverat.* præt. med. à κατενδέω, ἐνδέω ex ἐν & δέω, *pono.* per metathesin ἐνέδω, in præt. med. ἤνοδα, & per reduplicationem ἐνήνοδα, præposita præpositione κΫ, fit hinc κατενλώοδα, *constravi.* Errant qui à καλανδέω, derivant. Sic n. reduplicatio foret καλανλώοδα, &c. Malo ita resolvere, ut dicam, κατενλώοδα, esse duntaxat *præt. medii,* & carere præsenti. Præsens, si usitatum foret, esset κατενέδω. α. 269.

Κατέπαυσι, *diremit, sedavit,* a. 1. act. ind. verb. καλαπαύω, *desisto,* Them. παύω, *finio, cesso.* Ϟ. 87.

Καλέπεμψε, *detrusit,* a. 1. à πέμπω, *mitto.* f. ψω. Ϟ. 515.

Καλέπινε, imperf. *devorabat,* à πίνω. Ϟ. 467.

Κατέσταθεν, *oppositi sunt,* pro κατεστάθησαν, Æolice, a. 1. ind. pass. à καθίσταμαι, *constituor.* Them. ἵστημι, f. στήσω, *statuo.* Ϟ. 674.

Κάτεχεν. imperf. ut & κατέχεδε, *detinebat.* pro ἔχω, dicitur χέθω. Ϟ. 575. 700.

Καληρεφέ', pro κατηρεφέα, à κατηρεφής, έος, ὁ ἡ ἡ, *tectus,* dat. pl. Ion. κατηρεφέεσσι. Th. ἐρέφω, f. ψω, *tego.* Ϟ. 594. 778.

Καληωρτῦντο, *suspensi erant,* 3. pl. imperf. pass. Dor. pro κατηωρτῶντο, à verbo καλαωρτόομαι, *dependeo,* ex κΫ & αἰωρέω, f. ήσω, *in sublime tollo.* α. 225.

Καλεπάζη, *expulerit,* præs. sub. ab ἐπάζω, f. σω, *persequor.* ε. 322.

Κάτω, *infra,* deorsum. Ϟ. 301.

Καυάξαις, *fregeris,* a. 1. opt. act. à καυάζω, *contero, frango.* sic Æoles pro ἀϊτέ, dicunt αὐϊτέ, vel pro καταξαις, poët. sublato, τ, & inserto, υ, Æol. ab ἄγω, *frango.* ε. 664. 691.

Καῦμα, ατος, τὸ, *incendium,* à καίω, uro, f. καύσω. ε. 413. Ϟ. 844.

Κε, & κεν, particula potentialis, sicut in prosa ἄν, vel expletiva. ε. 10. 12. 33.

Κέαλο, *jacebant,* pro ἔκειντο, Ion. & κέαλο pro κείαλο, à κεῖμαι, *jaceo.* α. 241.

Κέγχροισι, dat. pl. Ion. à κέγχρος, *milium,* genus leguminis. α. 398.

Κεδνῇ, *castæ,* dat. sing. à κεδνὸς, ἡ, ὸν, *castus,* probus. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura.* ε. 69. 129.

Κείνω, *illo,* pro ἐκείνω, per aphæresin. κείνοις, κείνοισι, dat. pl. Ion. ab ἐκεῖνος, η, ον. Ϟ. 628. 836.

Κεῖται, jacet, κεῖτ', pro ἔκειτο, imperf. Ion. à κεῖμαι, *jaceo.* α. 227. Ϟ. 795.

Κεκαλυμμένη, perf. part. pass. à καλύπτω, operio, tego, f. ψω. p. φα, a. 2. ἐκάλυβον. Ϟ. 9. 745. 757.

Κεκοσμένον, perf. pass. à κόζω, *orno,* f. σω. Ϟ. 929.

Κεκεύθει, *occultabat,* Ion. pluscq. perf. med. à κεύθω, f. κεύσω, p. κυ. in præt. med. κέκευθα. ficut,

ſicut, πολήω πέπληθα, γηθέω γέγηθα, &c. ϑ. 505.

Κεκλήγοντες, præt. med. Æolice pro κεκληγότες, à κλάζω. verior analyſis hæc eſt: ex præterito κέκληγα, novum verbum κεκλήγω, quod Græcis eſt uſitatiſſimum, unde in part. præſ. κεκλήγων, οντος, in pl. οἱ κεκλήγοντες. α. 379. 412.

Κεκληγὼς, *vociferans*, præt. med. à κλάζω, *clamo*, in f. κλάγξω, a. 2. ἔκλαγον, p. m. κέκληγα, hinc in part. f. g. κεκληγυῖα. ε. 447. α. 99.

Κεκλῆσθαι, *vocari*. perf. inf. paſſ. à καλέω, f. έσω, p. κέκληκα. ϑ. 410.

Κέκλυτε, *audite*, à κλῦμι, (Thema κλύω *audio*.) Hinc κλῦθι, & poëtica redupl. κέκλυθι, in 2. pl. κλῦτε, & κέκλυτε, *audite*, correpta penultima. ϑ. 644.

Κεκονιμδός, *pulverulentus*, Attice, pro κεκονιαμδός, à κονίζω, pulvere impleo, quod eſt à κόνις, εως, ἡ, *pulvis*. ε. 471.

Κεκορημένον, *ſatiatum*, à κορέω, *ſatio*. f. έσω, & ήσω, p. κεκόρηκα. ε. 591.

Κεκρυμμένα, *diverſam*. Th. κρύπτω, f. ψω, *ſecerno*, p. κέκρυφα. α. 55.

Κεκρύφαται, *latent*, 3. pl. præt. paſſ. Ionice, pro κεκρυμμένοι εἰσί. à κρύπτω, *abſcondo*, f. ψω, p. φα. a. 2. ἔκρυβον. ε. 384.

Κεκτῆσθαι, *comparare*, præt. paſſ. infinit. à κτάομαι, *acquiro*, f. κτήσομαι, p. κέκτημαι. ε. 435.

Κελαδέοι, genit. Poëticus, pro κελαδέος, à κέλαδος, ου, ὁ, *ſtrepitus*. ϑ. 852. 926.

Κελαινεφέϊ, *nubium offuſcatori*, dat. ſing. à κελαινεφής, ex κελαινὸς, *niger*, idem quod μέλας, & νέφος, εος, τὸ, *nubes*. α. 53.

Κελαινῇ, *nigra*, dat. Th. eſt μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger*, pro μ, ponitur κ, κελαινός. α. 173. 429.

Κελεύθου, genit. κέλευθος, ου, ἡ, *via*. ε. 578. α. 352.

Κελεύω, *jubeo*, præſ. ind. à κέλομαι, Poëtice, κέκλομαι, κέκλονθ', pro ἐκέλοντο, 3. pl. imperf. ε. 314. ϑ. 33. 686.

Κενεὼ, Poëtice, pro κενὼ, à κενὸς, ὴ, ὸν, *vacuus*. ε. 496.

Κένταυροι, *Centauri*, ex κεντέω, *ſtimulo*, pungo, & ταῦρος, Latine, *taurus*. α. 184.

Κερκαμὶς, ίδος, ὁ, *figulus*, à κέρκαμος, ου, ὁ, *urceus*, vel terra figularis. ε. 25.

Κερκοὶ, *cornutæ*, à κερκὸς, ὴ, ὸν, hoc à κέρκος, *cornu*. ε. 527.

Κερκωπῆ, gen. ſing. à κερκωπὸς, ὁ, *fulmen*, q. à κείρω, *ſcindo*, & αὔω, *uro*. hinc κερκωπόω, *fulmino*, *fulmine percutio*. κερκωπήσαντος, a. 1. part. paſſ. gen. ϑ. 846. 859.

Κέρας, ατος, τὸ, *cornu*. ϑ. 789.

Κέρβερος, Cerberus. ϑ. 311.

Κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*. hinc κερδαίνειν, *lucrari*, à κερδαίνω. ε. 321. 350.

Κερκὶς, nomen mul. ϑ. 355.

Κέρσε, 3. perſ. a. 1. ind. Ionice, verbi κείρω; *tondeo*, f. ρῶ, & Æol.

Æol. κέρσω, a. 1. ἔκειρα, & ἔκερσα. hinc κέρσε, per τμῆσιν, pro ἀπέκερσε. α. 419.

Κέρθομα, *convicia*, quasi dicas convocia, à κέρθομος, *mordax, cavillatorius*. hinc κερθομέω, *convicior*, ex κείρω, *tondeo*, & & τομὴ, *sectio*, quod est à τέμνω, *seco*, p.m. τέτομα. ε. 786. Θ. 545.

Κεύθεσι, dat. pl. à κεῦθος, εος, τὸ, *caverna profunda*. à κεύθω, *occulto*. unde etiam est κευθμεὼν ῶνος, ὁ, *locus qui occultat*. Regula. Nomina appellativa in ὼν, & εῖον, significant locum. ut, ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, *vinetum*. Θ. 300. 334.

Κεφαλὴ, ῆς, ἡ, *caput*, gen. pl. κεφαλέων, Ionic. pro κεφαλῶν, dativ. κεφαλῆσι. ε. 416. 543. Θ. 827.

Κεφάλῳ, dat. sing. in nom. κέφαλος, ου, nomen viri. Θ. 986.

Κεχάρηται, *lætatus est*, 3. sing. a. 2. med. ut, ἐχαρόμην, ου, ετο, & per reduplicationem Poeticam, κεχαρόμην. Dicitur vero, κεχάρητο, per συγκοπὴν, ut vocant. Mallem à pluſq. perf. formare, ἐκεχαρήμην, ησο, ητο, à χαίρομαι, lætor. perf. κέχαρμαι, & κεχάρημαι, quasi à χαρέω. α. 65.

Κεχαρισμένος, *grata est*, perf. part. à χαρίζομαι, *rem gratam facio*. Th. χάρις, ιος, ἡ, *gratia*. ε. 631.

Κεχρημένος, *indigus*, præt. perf. part. à χρῶμαι *utor*, f. χρήσομαι, p. κέχρημαι, a. 1. m. ἐχρησάμην. ε. 476. 491.

Κέχυται, *fusa est*, 3. perf. perf. paſſ. à χύω, f. χύσω, p. paſſ. κέχυμαι. Th. χέω, χόσω, *funde*. Θ. 727.

Κηδεῖ, *lædit*, 3. perf. præſ. à κήδω, *ango*. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*. ε. 362. Θ. 102.

Κήδεα, acc. pl. à κῆδος, εος, τὸ, *cura, damnum*. ε. 49.

Κῆλα, *tela*, n. g. pl. num. à κῆλον, Ion. pro κῶλον, *lignum*. Θ. 708.

Κηλέῳ, dat. à κήλος, *calidus*. Th. καίω, f. καύσω, *uro*. Θ. 865.

Κὴρ, κηρὸς, ἡ, *Parca*. mendoſe ſcribitur, κῆρ. α. 156.

Κῆρ, pro κέαρ, ατος, τὸ, *cor*. (ſicuti pro ἔαρ, ἦρ, dicitur.) κῆρα, κῆρες. α. 249. 435.

Κηρόθι, *ex corde*, adverb. à κῆρ, τὸ, *cor*. α. 85.

Κηρίον, ου, τὸ, *favus*, à κηρὸς, οῦ, ὁ, *cera*. Θ. 597.

Κηρυτοφίων, gen. pl. à κηρυτοφὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, *morti obnoxius*. q. d. *fato nutritus*. à κὴρ, *fatum* & τρέφω, *alo*. ε. 416.

Κῆρυξ, υκος, ὁ, *præco*. ε. 80. Θ. 939.

Κητῶ, οῦς, ἡ, nomen mul. forte ſic dicta à *prodigioſa craſſitie*, qualis est in balæna ſeu ceto, monſtro illo marino. Κητῶς, gen. contract. Θ. 270. 336.

Κήυκα, acc. ſing. à Κήυξ, υκος, ὁ, nomen regis. α. 354. 476.

Κηφιώωσι, dat. pl. Poëticus, pro κηφῆσι, à κηφὼ, ῆνος, ὁ, *fucus*, ex apum genere. ε. 302. Θ. 595.

Κίβισις, ἡ, *pera, ſacculus*, ubi κεῖται βόσις, ubi victus recondi-

tur.

conditur. α. 224.

Κιθαρίζεν, *personabat*, imperf. abjecto augmento à κιθαρίζω, f. ίσω, *cithara cano*. Th. κιθάρα, ας, ἡ, *cithara*. est organon musicum. α. 202.

Κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, *citharista*; pl. οἱ κιθαρισταὶ. à κιθάρα, ας, ἡ, *cithara*. Φ. 95.

Κικλήσκει, *vocat*. 3. person. ind. à καλέω, *voco*. Poet. κικλήσκω. ε. 816. Φ. 418.

Κίοσιν, *columnis*, dat. pl. à κίων, ονος, ὁ, ἡ, *columna*. κίον, acc. pro κίονα. Φ. 522. 779.

Κίρκη, *Circe*. nomen fagæ. Φ. 957. 1011.

Κλάζοντε, præs. part. dual. num. à κλάζω, *clamo*. Vide supra κεκληγώς. α. 406.

Κλαίουσα, *flens*, præs. part. à κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω, p. κέκλαυγα. ε. 220.

Κλεῖα, pro κλέα, & hoc ex κλέεα, *res præclare gestæ*. à κλέος, εος, τὸ, *gloria*. Th. κλείω, *celebro*. Φ. 100.

Κλείετε, præs. imperat. *celebrate*, κλείουσαι, *celebres*, præs. part. f. g. pl. num. à κλείω, *celebro*. hinc κλειτὸς, ὸν, *inclytus*. ε. 1. Φ. 105.

Κλειὼ, οῦς, ἡ, nomen mul. & Musæ. Φ. 77.

Κλέος, εος, τὸ, *gloria*, pro quo etiam dicitur κλεῖος, εος, τὸ, *gloria*. Them. κλείω, celebro. α. 107. Φ. 530.

Κλέψας, *furatus*, a. 1. part. à κλέπτω, *clepo, furor*. fut. κλέψω, p. κέκλεφα, p. pass. κέκλεμμαι, p. med. κέκλοπα. ε. 55. Φ. 613.

Κλῆρον, acc. à κλῆρος, ου, ὁ, *sors*, patrimonium. ε. 37.

Κλόνον, acc. a κλόνος, ου, ἡ, *turbatio, tumultus*. hinc κλονέω, ῶ, *commoveo*, f. ήσω. ε. 551. Φ. 935.

Κλυζομένῳ, *inundanti*, dat. præs. part. à κλύζω, *eluo*, f. σω, p. κέκλυσμαι. α. 209.

Κλυμένη, nomen mul. & pro κλυομένη. Φ. 351. 508.

Κλύοιμι, præs. opt. *audirem*, à κλύω, *audio*. κλῦθι, præs. imperativi est à κλῦμι, at κέκλυθι, & κέκλυτε; per reduplicationem, pro κλῦθι, & κλῦτε, in præs. imperat. hinc κλυτὸς, κλυτὸν, *inclytus*. ε. 9. 70. Φ. 32. 644.

Κλυτίη, nom. prop. Φ. 352.

Κλωθὼ, nomen Parcæ. Vide Calepin. α. 258. Φ. 218.

Κνήμῃσι, dat. pl. Ion. pro κνήμαις, Ionice, à κνήμη, *tibia, sura, crus*. α. 123.

Κνημῖδας, acc. pl. à κνημὶς, ῖδος, ἡ, *ocrea*. Them. κνήμη, ης, ἡ, *tibia*. α. 122.

Κοθούρους, à κόθουρος, epitheton fuci, ἀπὸ τὸ κεύθειν τὸν κέντρον, quod aculeum non exerat more apum, à κεύθω, *occulo*, & οὐρὰ, *cauda*. ε. 303.

Κοῖλος, *cavus*. κοίλη, dat. pl. κοίλῃσι. ε. 52. 687.

Κοιμηθεῖσα, a. 1. part. pass. à κοιμάω, *sopio, facio dormire*. κοιμάομαι, ῶμαι, *dormio*. f.

1. pass. κοιμηθήσομαι. a. 1. m. κοιμησάμην. Θ. 214.

Κοινῦ, gen. à κοινὸς, ὴ, ὸν, *communis*. ε. 721.

Κοῖος, Κοῖε, nomen viri. Θ. 134. 404

Κοιρανέων, præs. part. *imperans*, à κοίρανος, ου, ὁ, *rex*. hinc κοιρανέω, ῶ, *dominor*. Θ. 331.

Κοῖτον, accus. à κοῖτος, ου, ὁ, idem quod κοίτη, ης, ἡ, *cubile*. ε. 572.

Κοκκύζει, *canit*. 3. pers. præs. à κοκκύζω, *coccyzo*, à κόκκυξ, υγος, ὁ, *cuculus*. ε. 484.

Κολλήεντα, *ferruminati*, nom. pl. à κολλήεις, εσσα, εν, *glutinatus*. Th. κόλλα, ης, ἡ, *gluten*. α. 309.

Κολοσυρτῦ, *palearum strepitu*, à κολοσυρτὸς, ὸν, ὁ. Schol. ἦχος φρυγάνων συρομένων. h. e. strepitus sarmentorum, quum trahuntur. ex σύρω, *traho*, & κῶλον, *lignum*, seu κόλος, mutilus. Est enim sarmentum, lignum defractum. Θ. 880.

Κομεῖν, *nutrito*, præs. inf. à κομέω, ήσω, *nutrio*. &, curam gero. hinc κομίζω, & κομίσσαι, a. 1. m. inf. ε. 315. 602.

Κονάβησε, *edidit fragorem*, a. 1. ind. Ion. à κοναβέω, ῶ, *resono*. Them. κόναβος, ου, ὁ, *sonitus*. Θ. 840.

Κονίῃσι, dat. pl. Ion. pro κονίαις, à κονία, ας, ἡ, idem quod κόνις, εως, ἡ, *pulvis*, acc. κόνιν. α. 365. Θ. 706.

Κονίοντες, *pulverem excitantes*, præs. part. à κονίω, vel κονίζω. Them. κόνις, εως, ἡ, *pulvis*. α. 342.

Κοπτομένη, *excitatus*, præs. part. à κόπτομαι, *pulsor*, scindor. Them. κόπτω, f. ψω, *scindo*. α. 63.

Κορεσσάμενος, *satiatus*, a. 1. m. part. Poet. pro κορεσάμενος. Vide κορέσσαι. ε. 33.

Κορέσσαι, *saturato*, a. 1. infin. m. pro imperativo, Hellenismus. à κορέννυμι, vel κορέω, *saturo*. Θ. 366.

Κόρθυνεν, *collegit*, imperf. act. pro ἐκόρθυνεν, verbi κορθύω, vel κορθύνω, *coacervo*. Th. κόρθυς, υος, ἡ, *acervus*. Θ. 853.

Κόρος, ου, & Ion. κόροιο, *satietas*. Th. κορέω, *satio*. Θ. 593.

Κόρυθος, genit. à κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. α. 417.

Κορύσσω, præs. inf. à κορύσσω, *armo*, q.d. galea munio. κορύσσασα, præs. part. f. gen. Thema, κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. α. 148. 198.

Κορυφῆς, genit. Θ. 62. κορυφῆσι, dat. pl. Ionic. à κορυφὴ, ῆς, ἡ, *vertex*. Θ. 1010.

Κορώνη, ης, ἡ, *cornix*. hinc κορωνίοωσα, acc. *rostrata*, Poëtice, pro κορωνίουσα, à κορωνίω, ῶ, incurvus & lunatus sum. à κορώνη, *summitas*, curvatura. ε. 677. α. 289.

Κοσμεῖν, præs. inf. hic κόσμησε, *ornavit*, a. 1. pro ἐκόσμησε, à κοσμέω, f. ήσω. Th. κόσμος, ου, ὁ, *ornatus*, *ordo*. ε. 72. 76. Θ. 573.

Κοτέῃ, 3. præs. ind. *est infestus*. κοτέουσα, præs. part. f. g. κοτέοντε, dual. num. part. à κοτέω, έσω,

ἴσω, & ἤσω, *iraſcor*. Th. κήτος, ε, ὁ, *ira vetus*. ε. 25. Ϟ. 315.

Κότ῏ος, ε, ὁ, nomen viri, ſeu gigantis. Ϟ. 714. 817.

Κύρη, ης, ἡ, *puella*, idem quod κόρη, ex eoque factum Poëtica epenthesi ῦ v. pl. κύραι. Th. κηρέω, *verro*. α. 126.

Κυρίζουσιν, *à teneris educant*, 3. pl. præſ. verbi κυρίζω, à puerili ætate educo. à κύρος, idem quod κόρος, puer. Th. κηρέω, verro. Ϟ. 347.

Κυρότερος, *junior*. Etiam ſubſtantiva apud Græcos perſæpe comparantur. à κῦρος, idem quod κόρος, juvenculus. Th. κηρέω, f. ἴσω, & ἤσω, *verro*. ε. 445.

Κυροτρόφος, ε, *juvencularum nutritor*. à κύρος, hoc à κόρη, *juvencula*. κηρέω, *orno*. quæ dum ſe comit, annus it. ε. 226. Ϟ. 450.

Κυφίζουσαν, præſ. part. f. g. à κυφίζω, f. ίσω, *levo*. à κῦφος, *levis*. ε. 461.

Κῦφος, ε, ὁ, *levis*. ut, κύφη ἐλπὶς, *levis ſpes*. ε. 759. Κῦφα, leviter. α. 323.

Κραίδη, ης, ἡ, pro *ficu ſylveſtri*. ε. 679.

Κραδίλω, acc. ſing. Ion. à κραδία, per metatheſin, pro καρδία, ας, ἡ, cor. ε. 338. 448.

Κρατεῖ, dat. ſing. *imperio*, à κράτος, ε, τὸ, *robur*. hinc κρατερὸς, *validus*. κρατερῶν, gen. plur. Æolice. κρατερώτατος, ſuperl. *validiſſimus*. α. 101, Ϟ. 403. 683. 684.

Κρατεῖ, *præpotens eſt*, 3. perſ. præſ. ind. à κρατέω, ῶ, *imperium obtineo*. f. ήσω, p. κεκράτηκα. Th. κράτος, ε, τὸ, *robur*. Ϟ. 403.

Κρατερόφρονι, dat. ſing. à κρατερόφρων, *infracto animo ſum*. ex κράτος, *robur*, & φρὴν, *animus*. α. 458. κρατερόφρονα. ε. 146. Ϟ. 509. κρατερόφρον'. Ϟ. 297. 308.

Κρατὶ, *capiti*, dat. ſing. à κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ. Them. κράτιον, ι, τὸ, *caput*. unde per apocopen, κάρη, τὸ, ἄκλιτον. Pro κάρη, dicitur κάρα, Dorice. & per novam apocopen κὰς, pro κάρη. item, pro κὰς, per metatheſin κράας, ατος, & κρὰς, κρατὸς. unde etiam deſcendunt, κρᾶνον, ε, τὸ, & diminutivum κρανίον, ε, τὸ, *calvaria*. α. 136. 328.

Κράτος, ε, τὸ, *robur*. α. 328.

Κρέας, ατος, & Attice, κρέως, τὸ, *caro*. ε. 589.

Κρεῖον, acc. à Κρεῖος, ε, ὁ. nomen viri. Ϟ. 134.

Κρειοντα, acc. ſing. nomen viri. à Κρειων, οντος, ὁ. α. 83.

Κρείσσων, vel κρείττων, ονος, ὁ ἡ, *præſtantior* vel melior. à poſitivo ἀγαθὸς, *bonus*. Th. κράτος, ε, τὸ, *robur*. ε. 208. 211.

Κρεμάσασθ, a. 1. med. infin. à κρέμαμαι, *ſuſpendor*. conjugatur ut ἵσταμαι. Th. κρεμάω, & κρεμάννυμι, f. άσω. *ſuſpendo*. ε. 627

Κρήδεμνον, ε, τὸ; proprie capi-

tis ligamentum. ex κρὰς, & δέω, *ligo*. per metaph. *pinnæ murorum*, & ponitur pro *mœnibus*. α. 105.

Κρῆθεν, adv. *à capite*, ex κρὰς, ἀλός. Them. eſt, κάρηνον, ου, τὸ, *caput*. α. 7. Ϟ. 574.

Κρηνὴς, gen. à κρηνὴ, ης, ἡ, *fons*, à fundendo, quia fundit aquas. κρηνάων, Æolice, pro κρηνῶν, genit. plur. ε. 756. Ϟ. 6.

Κρήτη, Κρήτης, nomen Inſulæ. Ϟ. 477. 480.

Κρητῆρος, genit. Ionic. κρητῆρ, Ionice, pro κρατὴρ, ῆρος, ὁ, Latine, *crater*. à κεράννυμι, f. άσω, *miſceo, tempero*; quia in eo merum diluitur, ne noceat. ε. 742.

Κρίναντο, *pugnarunt*, 3. pl. a. 1. med. à κρίνω, *diſcerno*. f. νῶ. Κρίνασι, 3. pl. a. 1. act. ſub. κρίνας, part. a. 1: act. ε. 799. Ϟ. 882.

Κρισίη, nomen mul. Ϟ. 359.

Κρίων, nomen mul. Ϟ. 375.

Κρόκη, *tramam*, per ſyncopen, pro κροκίδα, à κροκὶς, ίδος, ἡ, vel tanquam à κρόξ. Th. κρόκη, ης, ἡ, *trama*. ε. 536.

Κροκώπεπλος, *croceo peplo*. à κρόκος, ου, ὁ, *crocus*, & πέπλον, ου, τὸ, *peplum*, veſtis muliebris. Ϟ. 273. 358.

Κρονίδης, ου, ὁ, *filius* Ϟ Κρόνη, h.e. *Saturni*. Sic vocatur ὁ Ζεύς. Κρονίδαο, Ionic. pro Κρονίδου. ε. 18. 53. Ϟ. 450.

Κρονίων, ωνος, idem quod Κρονίδης. à Κρόνος, ου, ὁ, *Saturnus*. qui ſic videtur dictus à ſplendore. Hebr. *karán*, ſplendere. Fr. Iun. Aliis quaſi χρόνος tempus: plurimum enim temporis conficit in emetiendo ſuo orbe. ε. 274. Ϟ. 949.

Κροτάφοισι, dat. pl. Ion. à κρόταφος, ου, ὁ, *tempus*, pars capitis. ἔνθα τὸ κροτεῖν πλὴν ἀφλὴ, quod ibi evidens ſit venarum pulſus. α. 226.

Κρύος, εος, τὸ, *frigus*. hinc κρυερὸς, ὴ, ὸν, & Ionice κρυεροῖο, *frigidus*. hinc κρυόεις, εντος, ὁ, Poëtis idem quod κρυερός. ε. 492. Ϟ. 657. 936.

Κρυπταδίης, *ſecreti*, genit. à κρυπτάδιος, apud Poëtas idem quod κρυπτὸς, *occultus*. hinc & κρύφιος, *abditus*. Th. κρύπτω, ψω, *occulto*, abſcondo. a. 2. ἔκρυβον. ε. 327. 787.

Κρύψε, a. 1. Ion. à κρύπτω, *occulto*. hinc κρύψας, a. 1. part. κρύψασα, f. g. ε. 50. 402. Ϟ. 174.

Κρώζῃ, præſ. ſub. à κρώζω, *crocito*, quod eſt cornicis. ε. 745.

Κτειμένης, *occiſæ*, part. a. 2. med. ab indic. ἐκτάμην, ad formam ἐστάμην, ab a. 2. act. ἔκτην. pro quo Dores ἔκταν. à κτῆμι, *occido*, f. κτήσω. Th. κτείνω. ε. 539. α. 402.

Κτεάνων, gen. pl. à κτέανον, ου, τὸ, *poſſeſſio*. Poëtis idem quod κτῆμα, & κτέαρ, ατος, τὸ, *idem*. Th. κτάομαι, f. κτήσομαι, *acquiro*. ε. 313.

Κτείναντα, acc. à κτείνας, αντος, part. a. 1. act. à κτείνω, *occido*, f. κτενῶ, p. ἔκταγα, a. 2. ἔκτα-

νον. a. 1. ἔκτεινα. κτεινέμθαι, Doricè pro κλείνειν, præſ. inf. act. α. 414. 448.

Κτήμασ', dat. pl. pro κτήμασι, per apocopen, à κτῆμα, *poſſeſſio*. Th. κλάομαι, ῶμαι, *acquiro*. ε. 34.

Κτητὼ, *famulam*, acc. à κτητός, *acquiſibilis*. Th. κλάομαι, f. ήσομαι, *acquiro*. ε. 404.

Κτύπος, *ſonitus*, à τύπτω, *pulſo*. α. 98.

Κυανόπεπλον, *cæruleo peplo*. à κύανος, *cæruleus*, & πέπλον, peplum. ϑ. 406.

Κυανόπτερος, *nigras alas habens*. ex κύανος, *cæruleus*, & πτερὸν, ου, τὸ, *ala*. α. 393.

Κυάνε, genit. à κύανος, *cæruleus*. hinc κυάνεια, nigra. dat. pl. κυανέῃσι pro κυανέεσσι, & κυανεάων, Æolicè, pro κυανέων. α. 7. 143. 249.

Κυανοχαίτης, ου, nom. ex κύανος, ος, ὁ, *cæruleus*, color niger, & χαίτη, ἡ, *juba*, coma. α. 120. ϑ. 278.

Κυανῶπιν, *nigroculam*, acc. à κυανῶπις, ἡ, cærulea aſpectu, à κύανος, *cæruleus*, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*. p. m. ὦπα. α. 356.

Κυδάλιμος, idem quod κύδιμος, *glorioſus*. à κύδος, εος, τὸ, *gloria*. α. 74. 467.

Κῦδος, εος, τὸ, *gloria*, in compar. κυδίων, *glorioſior*, ſuperl. κύδιστος, η, ον, *glorioſiſſimus*. ε. 311. ϑ. 548.

Κυδαίνων, *illuſtrans*, præſ. part. à κυδαίνω, *glorioſum reddo*, f. νῶ, p. κα. Th. κῦδος, εος, τὸ, *gloria*. ε. 38.

Κυδιόων, *exultans, jactabundus*, præſ. part. pro κυδιῶν, à κυδιάω, *glorior, jactito*. Th. κῦδος, εος, τὸ, *gloria*. α. 27.

Κυδιστὸς, ἡ, ὸν, *inclytus, celebris*. Th. κῦδος, εος, τὸ, *gloria*. ε. 255.

Κυδοιμὸς, οῦ, ὁ, *tumultus*. q. à κύω, *pario*, & δεῖμα, *timor*. α. 156.

Κυθέρεια, ας, ἡ, *Venus*. ὅτι κεύθει, τὰς ἔρωτας, occultat amorem venereus. Tenebras amat, propter opera tenebrarum. ϑ. 934. 1008.

Κυθήρειαι, κυθήροισι, dat. pl. à Κύθηρος, ου, ὁ. Th. Κυθήρη, ἡ, urbs Cypri. ϑ. 192.

Κυκλοτερὴς, ές, ὁ κὴ ἡ, tornando rotundus factus. ex κύκλος, ου, ὁ, *circulus*, & τερέω, *terebro*. α. 208. ϑ. 145.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ. οἱ Κύκλωπες, *Cyclopes*. ex κύκλος, ου, ὁ, *orbis*, circulus, & ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*. ϑ. 139. 144.

Κύκλος. α. 65. 346. 368. 413. κύκλον. α. 57. 329. 331. 466. 472. κύκλῳ. α. 350. κύκλοι. α. 316.

Κυλίνδεται, præſ. ind. paſſ. à κυλίνδω, *volvo*. hinc κυλινδόμενος. Th. κυλίω, ίσω, *volvo*. α. 378. 438.

Κυμαίνοντος, genit. præſ. part. à κυμαίνω, *fluctuo*. Th. κῦμα, ατος, τὸ, *fluctus*. ε. 388.

Κύματα, nom. pl. à κῦμα, ατος, τὸ, *fluctus*. q. à κυάω, *miſceo*, unde eſt κύκημα, pro quo κῦμα. κύματ'. ε. 685. ϑ. 252.

Κυμοθλήγη, nomen mul. Θ. 253.

Κύμη, acc. casus, à Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis. ε. 634.

Κυμοπόλειαν, nom. mul. Θ. 819.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen proprium mul. Θ. 252.

Κυμοθόη, nomen proprium mul. Θ. 245.

Κυνέη, ης, ἡ, (sub. δορά,) pellis canis, *galea*. Th. κύων, κυνὸς, canis. α. 227.

Κυμώ, nomen mul. Θ. 255.

Κυπρογένεια, epitheton Veneris, quæ nata dicitur in insula Cypro. Cuprum quoque ceu scortum, metallis omnibus misceri dicitur. Verum metri dimensio videtur postulare, ut hîc legatur Κυπρογένη. Θ. 199.

Κύπρος, ου, nomen insulæ Veneri sacræ: unde & Κύπρις *Venus*. Θ. 193.

Κυρήσας, a. 1. part. à κυρέω, *incido*. Th. κύρω. fut. Æol. σω, *incido*. ε. 753.

Κῦρσαι, a. 1. inf. *incidere*. à κύρω, f. κύρσω. κύρσας, a. 1. part. ε. 689. α. 426.

Κυσαμένη, a. 1. part. med. f. g. pro κυσσαμένη, quæ concepit, verbi κύομαι, in utero gestor. Th. κύω, osculor. Θ. 125. 405.

Κύων, κυνὸς, ὁ, vel ἡ, canis. κυνα, acc. κυνε, nom. & acc. dual. κυνοῖ, dat. plur. α. 303. Θ. 769.

Κῶμα, τος, τὸ, *vetternus*, *somnus profundus*. Θ. 798.

Κώμαζον, imperf. Ion. pro ὁμώμαζον, verbi κωμάζω, *comesser*. Th. κῶμος, ου, ὁ, comessatio. α. 181.

Κώμη, ης, ἡ, *vicus*. ε. 637. α. 18.

Κωκύουσαι, præs. part. f. g. à κωκύω, *garrio*. ε. 372.

Λ.

Λάβησι, *prehenderit*, a. 2. act. subj. σι est paragoge Ion. à λαμβάνω, *accipio*, f. λήψομαι, p. λέληφα, Att. εἴληφα, aor. 2. ἔλαβον, inde in part. λαβὼν, ῶσα, ὸν. ε. 466. Θ. 765.

Λαγὼς, acc. pl. Dor. pro λαγοὺς *lepores*. à λαγωὸς, οῦ, ὁ, *lepus*: Att. λαγὼς, ὼ, ex λα, particula quæ intendit significationem, & ὠς, ὠτὸς, τὸ, *auris*, quia habet longas aures. Alii à λάω, τὸ βλέπω, *video*, quia dormit apertis oculis. α. 302.

Λάδωνα, nomen fluv. acc. sing. Θ. 344.

Λάθεσθε, *oblivisscimini*. 2. pl. a. 2. med. imperat. à λανθάνομαι, f. λήσομαι, præt. pass. λέλησμαι, a. 2. act. ἔλαθον, præt. m. λέληθα. ε. 262.

Λαθιφθόγγοιο, *facientis oblivisci vocem*. gen. Ion. à λαθιφθογγὶς, vocis oblivionem inducens. à λάθος, ε, τὸ, *oblivio*, Th. λήθω, *lateo*, & φθόγγος, *sonus*. hoc à φθέγγομαι, f. γξομαι, *loquor*. α. 131.

Λαίτμα, *magnus maris fluctus*. ex λα. *valde*, & ἴτμαι, *ire*. Vel dictum quasi λαίτμημα. Nam quum universum distributum esset in partes duas, terram & mare,

& mare, λαὸν τμῆμα vocabatur ἡ θάλασσα. Vide in τέμνω, *seco*. ε. 163.

Λαυψηροκέλευθον, *rapidum*, acc. ex λαῖλαψ, απος, ἡ, *tempestas*, & κέλευθος, υ, ἡ, *via*. θ. 379.

Λάκε, *crepitabat*, pro ἔλακε, a. 2. act. à λακέω, *crepitum ciec*, a. 2. ἔλακον, præt. med. λέλακα. θ. 694.

Λακέρυζα, ης, ἡ, loquax, *stridula*. ε. 745.

Λάμπεν, *collucebat*. imperf. Ion. pro ἔλαμπεν, à λάμπω, *luceo*, f. ψω, p. φα. α. 71.

Λαμπετόωντα, *fulgentia*. Poëtice pro λαμπετῶντα, à λαμπετάω, *luceo*. dat. λαμπετόωντι. à Th. λάμπω, f. ψω, *luceo*. θ. 110.

Λαμπόμενον, *splendens*. λαμπομένοισι, dat. pl. Ion. part. præs. Th. λάμπω. α. 145. θ. 186.

Λαμπρὸς, ἡ, ὸν, *splendidus*, clarus, à λάμπω, *luceo*. θ. 18.

Λαομέδεια, nomen propr. mul. θ. 257.

Λαὸς, *populus*, λαοῖσι, dat. plur. Ion. Attice λεὼς, ῶ, ὁ, *populus*. ε. 225. 241. θ. 430.

Λαοσσόος, *populorum defensor, vel agitator*. ex λαὸς, ὅ, ὁ, *populus*, & σόω, *servo*. Th. σός, *salvus*. Vel ex λαὸς, & σείω, *moveo*. α. 37.

Λαπιθάων, pro Λαπιθῶν, gen. pl. Dorice, à nominativo Λαπίθης, υ, ὁ, *Lapitha*. Vide in Calepino, *Lapithæ*. α. 178.

Λαῖτος, nomen viri. θ. 1013.

Λάχεσις, in Gen. Atticè λαχέσεως ἡ, *Lachesis*, nomen Parcæ. à λαγχάνω, *sortior*. α. 258. θ. 218.

Λάχνη, ης, ἡ, *lanugo, vellus*. ε. 511.

Λέγειν, *dicere*, præs. inf. verbi λέγω, *dico*. f. λέξω, p. λέλεχα, præt. m. λέλογα. θ. 27.

Λειαγόρη, nom. prop. mul. *suaviloqua*. ex λεῖος, υ, ὁ, *lævis*, & ἀγορεύομαι, *concionor*. Th. ἀγορὰ, ἡ, *forum*. θ. 257.

Λείβεται, *stillat*. à λείβω, f. ψω. ε. 722. α. 390.

Λειμῶνι, dat. à λειμὼν, ῶνος, ὁ. Latine, *pratum*, q. d. *paratum*, ubi non opus est satione. *Namque injussa viresçunt gramina*. θ. 279.

Λείπεθ', pro λείπετο, imperf. pass. Ion. verbi λείπω, *linquo, relinquo*. f. ψω, p. φα, p. m. λέλοιπα, a. 2. m. ἐλιπόμην. ε. 198. θ. 490.

Λειριόεσσῃ, dat. sing. *floridæ*. Th. λείριον, υ, τὸ, *lilium*. Hinc est λειριόεις, εντος, ὁ, in f. g. λειριόεσσα, *liliaceus, a*. & per synecd. sp. *floridus, suavis*. θ. 41.

Λελάθοιτο, poët. *lateret*, pro λάθοιτο, a. 2. med. opt. à λανθάνομαι, *lateo*. Mutuatur sua tempora à λήθω, f. λήσω. a. 2. med. ἐλαθόμην, hinc in opt. λαθοίμην, οιο, οιτο. p. m. λέληθα. θ. 471.

Λέλακας, *strepis*, p. m. à λακέω, *resono, crepo*. in a. 2. ἔλακον, unde est præt. med. λέλακα, *strepui*. accipitur hic in significatione præsentis, cujus generis apud Græcos sunt plurima. ε. 205.

habitandum do. Them. νάω, *habito.* ε. 167. ϑ. 538.

Κατενλώσθην, *constraveram.* præt. med. à κατενθέω, ἐνθέω ex ἐν & θέω, *pono.* per metathesin ἐνίθω, in præt. med. ἤνθμαι, & per reduplicationem ἐνήνθμαι, præpositā præpositione κτ, fit hinc κατενλώσθμαι, *constravi.* Errant qui à κατανθέω, derivant. Sic n. reduplicatio foret κατανλώσθμαι, &c. Malo ita resolvere, ut dicam, κατενλώσθμαι, esse duntaxat *præt. medii,* & carere præsenti. Præsens, si usitatum foret, esset κατενέθω. α. 269.

Κατέπαυσε, *diremit, sedavit,* a. 1. act. ind. verb. καταπαύω, *desisto,* Them. παύω, *finio, cesso.* ϑ. 87.

Κατέπεμψε, *detrusit,* a. 1. à πέμπω, *mitto.* f. ψω. ϑ. 515.

Κατέπινε, imperf. *devorabat,* à πίνω. ϑ. 467.

Κατέσταθεν, *oppositi sunt,* pro κατεστάθησαν, Æolice, a. 1. ind. pass. à καθίστημι, *constituor.* Them. ἵστημι, f. στήσω, *statuo.* ϑ. 674.

Κάτεχεν. imperf. ut & κατέχεθε, *detinebat.* pro ἔχω, dicitur χέθω. ϑ. 575. 700.

Κατηρεφέ', pro κατηρεφέα, à κατηρεφής, ές, ὁ κ ἡ, *tectus,* dat. pl. Ion. κατηρεφέεσσι. Th. ἐρέφω, f. ψω, *tego.* ϑ. 594. 778.

Κατηωρδῦντο, *suspensi erant,* 3. pl. imperf. pass. Dor. pro κατηωρεῦντο, à verbo καταωρέομαι, *dependeo,* ex κτ & αἰωρέω, f. ήσω, *in sublime tollo.* α. 225.

Κατεπάζη, *expulerit,* præt. sub. ab ἐπάζω, f. σω, *persequor.* ε. 322.

Κάτω, *infra,* deorsum. ϑ. 301.

Καυάξαις, *fregeris,* a. 1. opt. act. à καυάζω, *contero, frango.* sic Æoles pro αὐτὰρ, dicunt αὐτὰρ, vel pro καταξαις, poët. sublato, τ, & inserto, υ, Æol. ab ἄγω, *frango.* ε. 664. 691.

Καῦμα, ατος, τὸ, *incendium,* à καίω, uro, f. καύσω. ε. 413. ϑ. 844.

Κε, & κεν, particula potentialis, sicut in prosa ἄν, vel expletiva. ε. 10. 12. 33.

Κέαθ', *jacebant,* pro ἔκειντο, Ion. & κέατο pro κεῖντο, à κεῖμαι, *jaceo.* α. 241.

Κέγχροισι, dat. pl. Ion. à κέγχρος, *milium,* genus leguminis. α. 398.

Κεδνῇ, *castæ,* dat. sing. à κεδνὸς, ἡ, ὸν, *castus,* probus. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura.* ε. 69. 129.

Κείνῳ, *illo,* pro ἐκείνῳ, per aphæresin. κείνοις, κείνοισι, dat. pl. Ion. ab ἐκεῖνος, η, ον. ϑ. 628. 836.

Κεῖται, jacet, κεῖτ', pro ἔκειτο, imperf. Ion. à κεῖμαι, *jaceo.* α. 227. ϑ. 795.

Κεκαλυμμένη, perf. part. pass. à καλύπτω, operio, tego, f. ψω. p. φα, a. 2. ἐκάλυβον. ϑ. 9. 745. 757.

Κεκασμένον, perf. pass. à κάζω, *orno,* f. σω. ϑ. 929.

Κεκεύθει, *occultabat,* Ion. pluſq. perf. med. à κεύθω, f. κεύσω, p. κε. in præt. med. κέκευθμαι. ſicut,

ſicut, πολήω πέπληθα, γηθέω γέγηθα, &c. ϑ. 505.

Κεκλήγοντες, præt. med. Æolice pro κεκληγότες, à κλάζω. verior analyſis hæc eſt: ex præterito κέκληγα, novum verbum κεκλήγω, quod Græcis eſt uſitatiſſimum, unde in part. præſ. κεκλήγων, οντος, in pl. οἱ κεκλήγοντες. α. 379. 412.

Κεκληγὼς, *vociferans*, præt. med. à κλάζω, *clamo*, in f. κλάγξω, a. 2. ἔκλαγον, p. m. κέκληγα, hinc in part. f. g. κεκληγυῖα. ε. 447. α. 99.

Κεκλῆσθαι, *vocari*. perf. inf. paſſ. à καλέω, f. έσω, p. κέκληκα. ϑ. 410.

Κέκλυτε, *audite*, à κλῦμι, (Thema κλύω *audio*.) Hinc κλῦθι, & poëtica redupl. κέκλυθι, in 2. pl. κλῦτε, & κέκλυτε, *audite*, correpta penultima. ϑ. 644.

Κεκονιμδός, *pulverulentus*, Attice, pro κεκονισμός, à κονίζω, pulvere impleo, quod eſt à κόνις, εως, ἡ, *pulvis*. ε. 471.

Κεκορημένον, *ſatiatum*, à κορέω, *ſatio*. f. έσω, & ήσω, p. κεκόρηκα. ε. 591.

Κεκριμένα, *diverſam*. Th. κρίνω, f. νῶ, *ſecerno*, p. κέκρικα. α. 55.

Κεκρύφαται, *latent*, 3. pl. præt. paſſ. Ionice, pro κεκρυμμένοι εἰσί. à κρύπτω, *abſcondo*, f. ψω, p. φα. a. 2. ἔκρυβον. ε. 384.

Κεκτῆσθαι, *comparare*, præt. paſſ. infinit. à κτάομαι, *acquiro*, f. κτήσομαι, p. κέκτημαι. ε. 435.

Κελάδοιο, genit. Poëticus, pro κελάδου, à κέλαδος, ε, ὁ, *ſtrepitus*. ϑ. 852. 926.

Κελαινεφέϊ, *nubium offuſcatori*, dat. ſing. à κελαινεφής, ex κελαινὸς, *niger*, idem quod μέλας, & νέφος, εος, τὸ, *nubes*. α. 53.

Κελαινῇ, *nigra*, dat. Th. eſt μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger*, pro μ, ponitur κ, κελαινός. α. 173. 429.

Κελάδου, genit. κέλαδος, ε, ὁ, *via*. ε. 578. α. 352.

Κελεύω, *jubeo*, præſ. ind. à κέλομαι, Poëtice, κέκλομαι, κέκλονθ', pro ἐκέλοντο, 3. pl. imperf. ε. 314. ϑ. 33. 686.

Κενεὼ, Poëtice, pro κενὼ, à κενὸς, ὄν, ὁ, *vacuus*. ε. 496.

Κένταυροι, *Centauri*, ex κεντέω, *ſtimulo*, pungo, & ταῦρος, Latine, *taurus*. α. 184.

Κεραμὸς, ίος, ὁ, *figulus*, à κέραμος, ε, ὁ, *urceus*, vel terra figularis. ε. 25.

Κεραοὶ, *cornutæ*, à κεραὸς, ὄν, ὁ, hoc à κέρας, *cornu*. ε. 527.

Κεραυνῷ, gen. ſing. à κεραυνὸς, ὁ, *fulmen*, q. à κείρω, *ſcindo*, & αὔω, *uro*. hinc κεραυνόω, *fulmino*, *fulmine percutio*. κεραυνωθέντος, a. 1. part. paſſ. gen. ϑ. 846. 859.

Κέρας, ατος, τὸ, *cornu*. ϑ. 789.

Κέρβερος, Cerberus. ϑ. 311.

Κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*. hinc κερδαίνειν, *lucrari*, à κερδαίνω. ε. 321. 350.

Κερκὶς, nomen mul. ϑ. 355.

Κέρσε, 3. perſ. a. 1. ind. Ionice, verbi κείρω, *tondeo*, f. ρῶ, & Æol.

Æol. κέρσω, a. 1. ἔκερσα, & ἔκερσσα. hinc κέρσε, per τμῆσιν, pro ἀπέκερσε. α. 419.

Κέρθεα, *convicia*, quasi dicas convocia, à κέρθεος, *mordax, cavillatorius*. hinc κερθεύω, *convicior*, ex κείρω, *tondeo*, & & τομὴ, *sectio*, quod est à τέμνω, *seco*, p.m. τέτομα. ε. 786. Θ. 545.

Κεύθεσι, dat. pl. à κεύθος, εος, τὸ, *caverna profunda*. à κεύθω, *occulto*. unde etiam est κευθμὼν ῶνος, ὁ, *locus qui occultat*. Regula. Nomina appellativa in ων, & εῖον, significant locum. ut, ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, *vinetum*. Θ. 300. 334.

Κεφαλὴ, ῆς, ἡ, *caput*, gen. pl. κεφαλέων, Ionic. pro κεφαλῶν, dativ. κεφαλῆσι. ε. 416. 543. Θ. 827.

Κεφάλῳ, dat. sing. in nom. κέφαλος, ὁ, nomen viri. Θ. 986.

Κεχάρηται, *lætatus est*, 3. sing. a. 2. med. ut, ἐχαρόμην, ὁ, ετο, & per reduplicationem Poeticam, κεχαρόμην. Dicitur vero, κεχάρητο, per συγκοπὴν, ut vocant. Mallem à pluſq. perf. formare, ἐκεχαρήμην, ησο, ητο, à χαίρομαι, lætor. perf. κέχαρμαι, & κεχάρημαι, quasi à χαρίω. α. 65.

Κεχαρισμένος, *grata est*, perf. part. à χαρίζομαι, *rem gratam facio*. Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*. ε. 631.

Κεχρημένος, *indigus*, præt. perf. part. à χρῶμαι *utor*, f. χρήσομαι, p. κέχρημαι, a. 1. m. ἐχρησάμην. ε. 476. 491.

Κέχυται, *fusa est*, 3. perf. perf. pass. à χύω, f. χύσω, p. pass. κέχυμαι. Th. χέω, χεύσω, *fundo*. Θ. 727.

Κηδεῖ, *lædit*, 3. perf. præs. à κήδω, *ango*. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*. ε. 362. Θ. 102.

Κήδεα, acc. pl. à κῆδος, εος, τὸ, cura, damnum. ε. 49.

Κῆλα, *tela*, n. g. pl. num. à κῆλον, Ion. pro κῶλον, *lignum*. Θ. 708.

Κηλέῳ, dat. à κήλεος, *calidus*. Th. καίω, f. καύσω, *uro*. Θ. 865.

Κήρ, κηρὸς, ἡ, *Parca*. mendose scribitur, κῆρ. α. 156.

Κῆρ, pro κέαρ, ατος, τὸ, *cor*. (sicuti pro ἔαρ, ῆρ, dicitur.) κῆρος, κῆρες. α. 249. 435.

Κηρόθι, *ex corde*, adverb. à κῆρ, τὸ, *cor*. α. 85.

Κηρίον, ου, τὸ, *favus*, à κηρὸς, οῦ, ὁ, *cera*. Θ. 597.

Κηρεσσιφίων, gen. pl. à κηρεσσιφὴς, έος, ὁ, ἡ, *morti obnoxius*. q. d. *fato nutritus*. à κὴρ, *fatum* & τρέφω, *alo*. ε. 416.

Κῆρυξ, υκος, ὁ, *præco*. ε. 80. Θ. 939.

Κητὼ, οῦς, ἡ, nomen mul. forte sic dicta à *prodigiosa crassitie*, qualis est in balæna seu ceto, monstro illo marino. Κητῶς, gen. contract. Θ. 270. 336.

Κήυκα, acc. sing. à Κήυξ, υκος, ὁ, nomen regis. α. 354. 476.

Κηφηνίεσσι, dat. pl. Poëticus, pro κηφῆσι, à κηφὴν, ῆνος, ὁ, *fucus*, ex apum genere. ε. 302. Θ. 595.

Κίβισις, ιν, *pera*, *sacculus*, ubi κεῖται βίος, ubi victus recon-

ditur.

conditur. α. 224.

Κιθαρίζειν, *personabat*, imperf. abjecto augmento à κιθαρίζω, f. ίσω, *cithara cano*. Th. κιθάρα, ας, ἡ, *cithara*. est organon musicum. α. 202.

Κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, *citharista*, pl. οἱ κιθαρισταὶ. à κιθάρα, ας, ἡ, *cithara*. Φ. 95.

Κικλήσκει, *vocat*. 3. person. ind. à καλέω, *voco*. Poet. κικλήσκω. ε. 816. Φ. 418.

Κίοσιν, *columnis*, dat. pl. à κίων, ονος, ὁ, ἡ, *columna*. κίον', acc. pro κίονα. Φ. 522. 779.

Κίρκη, *Circe*. nomen fagæ. Φ. 957. 1011.

Κλάζοντε, præs. part. dual. num. à κλάζω, *clamo*. Vide supra κεκληγώς. α. 406.

Κλαίουσα, *flens*, præs. part. à κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω, p. κέκλαυκα. ε. 220.

Κλεῖα, pro κλέα, & hoc ex κλέεα, *res præclare gestæ*. à κλέος, εος, τὸ, *gloria*. Th. κλείω, *celebro*. Φ. 100.

Κλεῖστε, præs. imperat. *celebrate*, κλείουσαι, *celebres*, præs. part. f. g. pl. num. à κλείω, *celebro*. hinc κλειτὸς, ὸν, *inclytus*. ε. 1. Φ. 105.

Κλειὼ, οῦς, ἡ, nomen mul. & Musæ. Φ. 77.

Κλέος, εος, τὸ, *gloria*, pro quo etiam dicitur κλεῖος, εος, τὸ, *gloria*. Them. κλείω, celebro. α. 107. Φ. 530.

Κλέψας, *furatus*, a. 1. part. à κλέπτω, *clepo, furor*. fut. κλέψω, p. κέκλεφα, p. pass. κέκλεμμαι, p. med. κέκλοπα. ε. 55. Φ. 613.

Κλῆρον, acc. à κλῆρος, ου, ὁ, *sors*, patrimonium. ε. 37.

Κλόνον, acc. a κλόνος, ου, ἡ, *turbatio, tumultus*. hinc κλονέω, ῶ, *commoveo*, f. ήσω. ε. 551. Φ. 935.

Κλυζομένῳ, *inundanti*, dat. præs. part. à κλύζω, *eluo*, f. σω, p. κέκλυκα. α. 209.

Κλυμένη, nomen mul. & pro κλυομένη. Φ. 351. 508.

Κλύοιμι, præs. opt. *audirem*, à κλύω, *audio*. κλῦθι, præs. imperativi est à κλύμι, at κέκλυθι, & κέκλυτε; per reduplicationem, pro κλῦθι, & κλῦτε, in præs. imperat. hinc κλυτὸς, κλυτὸν, *inclytus*. ε. 9. 70. Φ. 32. 644.

Κλυτίη, nom. prop. Φ. 352.

Κλωθὼ, nomen Parcæ. Vide Calepin. α. 258. Φ. 218.

Κνήμῃσι, dat. pl. Ion. pro κνήμαις, Ionice, à κνήμη, *tibia, sura, crus*. α. 123.

Κνημῖδας, acc. pl. à κνημὶς, ῖδος, ἡ, *ocrea*. Them. κνήμη, ης, ἡ, *tibia*. α. 122.

Κοθύροις, à κόθυρος, epitheton fuci, ὡς ἀπὸ τὸ κεύθειν τὴν οὐρὴν, quod aculeum non exerat more apum, à κεύθω, *occulo*, & οὐρὰ, *cauda*. ε. 303.

Κοῖλος, *cavus*. κοίλῃ, dat. pl, κοίλῃσι. ε. 52. 687.

Κοιμηθεῖσα, a. 1. part. pass. à κοιμάω, *sopio, facio dormire*. κοιμάομαι, ῶμαι, *dormio*. f.

1. paſſ. κοιμηθήσομαι. a. 1. m. ἐκοιμησάμην. Θ. 214.

Κοινῆ, gen. à κοινὸς, ὴ, ὸ, *communis*. ε. 721.

Κοῖος, Κοῖε, nomen viri. Θ. 134. 404

Κοιρανέων, præſ. part. *imperans*, à κοίρανος, ε, ὁ, *rex*. hinc κοιρανέω, ῶ, *dominor*. Θ. 331.

Κοῖτον, accuſ. à κοῖτος, ε, ὁ, idem quod κοίτη, ης, ἡ, *cubile*. ε. 572.

Κοκκύζει, *canit*. 3. perſ. præſ. à κοκκύζω, *coccyzo*, à κόκκυξ, υγος, ὁ, *cuculus*. ε. 484.

Κολλήεντα, *ferruminati*, nom. pl. à κολλήεις, εσσα, εν, *glutinatus*. Th. κόλλα, ης, ἡ, *gluten*. α. 309.

Κολοσυρτῷ, *palearum ſtrepitu*, à κολοσυρτὸς, ὁ, ὁ. Schol. ἦχος φρυγάνων συρομένων. h. e. ſtrepitus ſarmentorum, quum trahuntur. ex σύρω, *traho*, & κῶλον, *lignum*, ſeu κόλος, mutilus. Eſt enim ſarmentum, lignum defractum. Θ. 880.

Κομεῖν, *nutrito*, præſ. inf. à κομέω, ήσω, *nutrio*. &, curam gero. hinc κομίζω, & κομίσσαις, a. 1. m. inf. ε. 315. 602.

Κονάβησε, *edidit fragorem*, a. 1. ind. Ion. à κοναβέω, ῶ, *reſono*. Them. κόναβος, ε, ὁ, *ſonitus*. Θ. 840.

Κονίῃσι, dat. pl. Ion. pro κονίαις, à κονίη, ας, ἡ, idem quod κόνις, εως, ἡ, *pulvis*, acc. κόνιν. α. 365. Θ. 706.

Κονίοντες, *pulverem excitantes*, præſ. part. à κονίω, vel κονίζω. Them. κόνις, εως, ἡ, *pulvis*. α. 342.

Κοπεσθείη, *excitatus*, præſ. part. à κόπεσθαι, *pulſor*, ſcindor. Them. κόπτω, f. ψω, *ſcindo*. α. 63.

Κορεσσάμενος, *ſatiatus*, a. 1. m. part. Poet. pro κορεσάμενος. Vide κορέσσαις. ε. 33.

Κορέσσαις, *ſaturato*, a. 1. infin. m. pro imperativo, Helleniſmus. à κορέννυμι, vel κορέω, *ſaturo*. Θ. 366.

Κόρεσσεν, *collegit*, imperf. act. pro ἐκόρεσσεν, verbi κορέω, vel κορέσσω, *coacervo*. Th. κόρος, υ, ὁ, ἡ, *acervus*. Θ. 853.

Κόρος, ε, & Ion. κόροιο, *ſatietas*. Th. κορέω, *ſatio*. Θ. 593.

Κόρυθος, genit. à κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. α. 417.

Κορύσσειν, præſ. inf. à κορύσσω, σσω, q.d. galea munio. κορύσσεσσα, præſ. part. f. gen. Thema, κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. α. 148. 198.

Κορυφῆς, genit. Θ. 62. κορυφῆσι, dat. pl. Ionic. à κορυφὴ, ῆς, ἡ, *vertex*. Θ. 1010.

Κορώνη, ης, ἡ, *cornix*. hinc κορωνίοωσα, acc. *roſtrata*, Poëticè, pro κορωνίσσουσα, à κορωνίσσω, ῶ, incurvus & lunatus ſum. à κορώνη, *ſummitas*, curvatura. ε. 677. α. 289.

Κοσμεῖν, præſ. inf. hic κόσμησε, *ornavit*, a. 1. pro ἐκόσμησε, à κοσμέω, f. ήσω. Th. κόσμος, ε, ὁ, *ornatus*, *ordo*. ε. 72. 76. Θ. 573.

Κοτέῃ, 3. præſ. ind. *eſt infeſtus*. κοτέουσα, præſ. part. f. g. κοτέοντε, dual. num. part. à κοτέω, έσω,

ἴσω, & ἤσω, *iraſcor*. Th. κότος, ε, ὁ, *ira vetus*. ε. 25. ϑ. 315.

Κότ(ο)ς, ε, ὁ, nomen viri, ſeu gigantis. ϑ. 714. 817.

Κόρη, ης, ἡ, *puella*, idem quod κώρη, ex eoque factum Poëtica epenthesi ϝ υ. pl. κόρϝαι. Th. κορέω, *verro*. α. 126.

Κυρίζουσιν, *à teneris educant*, 3. pl. præſ. verbi κυρίζω, à puerili ætate educo. à κόρ(ο)ς, idem quod κώρ(ο)ς, puer. Th. κορέω, verro. ϑ. 347.

Κυρότερ(ο)ς, *junior*. Etiam ſubſtantiva apud Græcos perſæpe comparantur. à κόρ(ο)ς, idem quod κώρ(ο)ς, juvenculus. Th. κορέω, f. ίσω, & ήσω, *verro*. ε. 445.

Κυροτρόφ(ο)ς, ε, *juvencularum nutritor*. à κόρα, hoc à κώρη, *juvencula*. κορέω, *orno*. quæ dum ſe comit, annus it. ε. 226. ϑ. 450.

Κυφίζουσαν, præſ. part. f. g. à κυφίζω, f. ίσω, *levo*. à κοῦφ(ο)ς, *levis*. ε. 461.

Κοῦφ(ο)ς, ε, ὁ, *levis*. ut, κούφη ἐλπὶς, *levis ſpes*. ε. 759. Κοῦφα, leviter. α. 323.

Κραδίη, ης, ἡ, pro *ficu ſylveſtri*. ε. 679.

Κραδίῃσι, acc. ſing. Ion. à κραδίη, per metatheſin, pro κηραδίη, ας, ἡ, cor. ε. 338. 448.

Κράτεϊ, dat. ſing. *imperio*, à κράτος, ε(ο)ς, τὸ, *robur*. hinc κρατερὸς, *validus*. κρατιστέων, gen. plur. Æolice. κρατερώτατος, ſuperl. *validiſſimus*. α. 101, ϑ. 403. 683. 684.

Κρατεῖ, *præpotens eſt*, 3. perſ. præſ. ind. à κρατέω, ῶ, *imperium obtineo*. f. ήσω, p. κεκράτηκα. Th. κράτ(ο)ς, ε(ο)ς, τὸ, *robur*. ϑ. 403.

Κρατερόφρονι, dat. ſing. à κρατερόφρων, *infracto animo ſum*. ex κράτ(ο)ς, *robur*, & φρὴν, *animus*. α. 458. κρατερόφρονα. ε. 146. ϑ. 509. κρατερόφρον'. ϑ. 297. 308.

Κρατί, *capiti*, dat. ſing. à κρὰς, κράτος, ὁ, vel τὸ. Them. κάρηον, ε, τὸ, *caput*. unde per apocopen, κάρη, τὸ, ἄκλιτον. Pro κάρη, dicitur κάρα, Dorice. & per novam apocopen κὰς, pro κάρη. item, pro κὰς, per metatheſin κράς, ᾶτος, & κρὰς, κράτος. unde etiam deſcendunt, κράνον, ε, τὸ, & diminutivum κρανίον, ε, τὸ, *calvaria*. α. 136. 328.

Κράτος, ε(ο)ς, τὸ, *robur*. α. 328.

Κρέας, ᾶτος, & Attice, κρέως, τὸ, *caro*. ε. 589.

Κρεῖον, acc. à Κρεί(ο)ς, ε, ὁ. nomen viri. ϑ. 134.

Κρείοντα, acc. ſing. nomen viri. à Κρείων, οντ(ο)ς, ὁ. α. 83.

Κρείσσων, vel κρείττων, ον(ο)ς, ὁ ἡ ἡ, *præſtantior* vel melior. à poſitivo ἀγαθὸς, *bonus*. Th. κράτ(ο)ς, ε(ο)ς, τὸ, *robur*. ε. 208. 211.

Κρεμάσασθαι, a. 1. med. infin. à κρέμαμαι, *ſuſpendor*. conjugatur ut ἵσταμαι. Th. κρεμάω, & κρεμάννυμι, f. άσω. *ſuſpendo*. ε. 627

Κρήδεμνον, ε, τὸ, proprie capi-

tis ligamentum. ex κρὰς, & δέω, *ligo*. per metaph. *pinnæ murorum*, & ponitur pro *mœnibus*. α. 105.

Κρῆθεν, adv. *à capite*, ex κρὰς, ἀθος. Them. eſt, κάρηνον, ν, τὸ, *caput*. α. 7. Ϟ. 574.

Κρηνῆς, gen. à κρηνὴ, ης, ἡ, *fons*, à fundendo, quia fundit aquas. κρηνάων, Æolice, pro κρηνῶν, genit. plur. ε. 756. Ϟ. 6.

Κρήτη, Κρήτης, nomen Inſulæ. Ϟ. 477. 480.

Κρητῆρος, genit. Ionic. κρητῆς, Ionice, pro κρατῆς, ῆρος, ὁ, Latine, *crater*. à κεράννυμι, f. άσω, *miſceo, tempero*; quia in eo merum diluitur, ne noceat. ε. 742.

Κρίναντο, *pugnarunt*, 3. pl. a. 1. med. à κρίνω, *diſcerno*. f. νῶ. Κρίνωσι, 3. pl. a. 1. act. ſub. κρίνας, part. a. 1: act. ε. 799. Ϟ. 882.

Κρισίη, nomen mul. Ϟ. 359.

Κρίων, nomen mul. Ϟ. 375.

Κρόκη, *tramam*, per ſyncopen, pro κροκίδα, à κροκὶς, ίδος, ἡ, vel tanquam à κρόξ. Th. κρόκη, ης, ἡ, *trama*. ε. 536.

Κροκώπεπλος, *croceo peplo*. à κρόκος, ν, ὁ, *crocus*, & πέπλον, ν, τὸ, *peplum*, veſtis muliebris. Ϟ. 273. 358.

Κρονίδης, ν, ὁ, *filius* Ϟ Κρόνε, h. e. *Saturni*. Sic vocatur ὁ Ζεύς. Κρονίδεω, Ionic. pro Κρονίδου. ε. 18. 53. Ϟ. 450.

Κρονίων, ωνος, idem quod Κρονίδης. à Κρόνος, ν, ὁ, *Saturnus*. qui ſic videtur dictus à ſplendore. Hebr. *karán*, ſplendere. Fr. Iun. Aliis quaſi χρόνος tempus: plurimum enim temporis conficit in emetiendo ſuo orbe. ε. 274. Ϟ. 949.

Κροτάφοισι, dat. pl. Ion. à κρόταφος, ν, ὁ, *tempus*, pars capitis. ὅθεν τὸ κροτεῖν τὴν ἀφλὼ, quod ibi evidens ſit venarum pulſus. α. 226.

Κρύος, εος, τὸ, *frigus*. hinc κρυερὸς, ὸν, & Ionice κρυεροῖο, *frigidus*. hinc κρυόεις, εντος, ὁ, Poëtis idem quod κρυερός. ε. 492. Ϟ. 657. 936.

Κρυπταδίης, *ſecreti*, genit. à κρυπταδίη, apud Poëtas idem quod κρυπτὸς, *occultus*. hinc & κρύφιος, *abditus*. Th. κρύπτω, ψω, *occulto*, abſcondo. a. 2. ἔκρυβον. ε. 327. 787.

Κρύψε, a. 1. Ion. à κρύπτω, *occulto*. hinc κρύψας, a. 1. part. κρύψασα, f. g. ε. 50. 402. Ϟ. 174.

Κρώζῃ, præſ. ſub. à κρώζω, *crocito*, quod eſt cornicis. ε. 745.

Κταμένης, *occiſæ*, part. a. 2. med. ab indic. ἔκταμον, ad formam ἐτάμην, ab a. 2. act. ἔκτον. pro quo Dores ἔκταν. à κτῆμι, *occido*, f. κτήσω. Th. κτείνω. ε. 539. α. 402.

Κτεάνων, gen. pl. à κτέανον, ν, τὸ, *poſſeſſio*. Poëtis idem quod κτῆμα, & κτέαρ, ατος, τὸ, *idem*. Th. κτάομαι, f. ήσομαι, *acquiro*. ε. 313.

Κτείναντα, acc. à κτείνας, αντος, part. a. 1. act. à κτείνω, *occido*, f. κτενῶ, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκτα-

νον.

νον. a. 1. ἔκτεινα. κτεινέμεναι, Doricè pro κτείνειν, præſ. inf. act. α. 414. 448.

Κτήμασ', dat. pl. pro κτήμασι, per apocopen, à κτῆμα, *poſſeſſio*. Th. κτάομαι, ῶμαι, *acquiro*. ε. 34.

Κτητὼ, *famulam*, acc. à κτητός, *acquiſibilis*. Th. κτάομαι, f. κήσομαι, *acquiro*. ε. 404.

Κτύπος, *ſonitus*, à τύπτω, *pulſo*. α. 98.

Κυανόπεπλον, *cæruleo peplo*. à κύανος, *cæruleus*, & πέπλον, peplum. ϑ. 406.

Κυανόπτερος, *nigras alas habens*. ex κύανος, *cæruleus*, & πτερὸν, ου, τὸ, *ala*. α. 393.

Κυάνε, genit. à κύανος, *cæruleus*. hinc κυάνεα, nigra. dat. pl. κυανέῃσι pro κυανέεσσι, & κυανεάων, Æolicè, pro κυανέων. α. 7. 143. 249.

Κυανοχαίτης, ου, nom. ex κύανος, ος, ὁ, *cæruleus*, color niger, & χαίτη, ἡ, *juba*, coma. α. 120. ϑ. 278.

Κυανῶπιν, *nigroculam*, acc. à κυανῶπις, ἡ, cærulea aſpectu, à κύανος, *cæruleus*, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*. p. m. ὦπα. α. 356.

Κυδάλιμος, idem quod κύδιμος, *glorioſus*. à κύδος, εος, τὸ, *gloria*. α. 74. 467.

Κῦδος, εος, τὸ, *gloria*, in compar. κυδίων, *glorioſior*, ſuperl. κύδιστος, η, ον, *glorioſiſſimus*. ε. 311. ϑ. 548.

Κυδαίνων, *illuſtrans*, præſ. part. à κυδαίνω, *glorioſum reddo*, f. νῶ, p. κα. Th. κῦδος, εος, τὸ, *gloria*. ε. 38.

Κυδιόων, *exultans*, *jactabundus*, præſ. part. pro κυδιῶν, à κυδιάω, *glorior*, *jactito*. Th. κῦδος, εος, τὸ, *gloria*. α. 27.

Κυδνὸς, νὴ, νὸν, *inclytus*, *celebris*. Th. κῦδος, εος, τὸ, *gloria*. ε. 255.

Κυδοιμὸς, οῦ, ὁ, *tumultus*. q. à κύω, *pario*, & δεῖμα, *timor*. α. 156.

Κυθέρεια, ας, ἡ, *Venus*. ὅτι κεύθει, τὰς ἔρωτας, occultat amorem venereus. Tenebras amat, propter opera tenebrarum. ϑ. 934. 1008.

Κυθήρεις, κυθήρεσσι, dat. pl. à Κύθηρος, ος, ὁ. Th. Κυθήρη, ης, urbs Cypri. ϑ. 192.

Κυκλοτερὴς, ές, ὁ κὴ ἡ, tornando rotundus factus. ex κύκλος, ου, ὁ, *circulus*, & τερέω, *terebro*. α. 208. ϑ. 145.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ. οἱ Κύκλωπες, *Cyclopes*. ex κύκλος, ου, ὁ, *orbis*, circulus, & ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*. ϑ. 139. 144.

Κύκω. α. 65. 346. 368. 413. κύκων. α. 57. 329. 331. 466. 472. κύκνε. α. 350. κύκνοι. α. 316.

Κυλίνδεται, præſ. ind. paſſ. à κυλίνδω, *volvo*. hinc κυλινδόμενος. Th. κυλίω, ίσω, *volvo*. α. 378. 438.

Κυμαίνοντος, genit. præſ. part. à κυμαίνω, *fluctuo*. Th. κῦμα, ατος, τὸ, *fluctus*. ε. 388.

Κύμαθ', nom. pl. à κῦμα, αθος, τὸ, *fluctus*. q. à κυκάω, *miſceo*, unde eſt κύκημα, pro quo κῦμα. κύματ'. ε. 685. ϑ. 252.

Κυμοθλήγη, nomen mul. Ϟ. 253.

Κύμη, acc. casus, à Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis. ε. 634.

Κυμοπόλειαν, nom. mul. Ϟ. 819.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen proprium mul. Ϟ. 252.

Κυμοθόη, nomen proprium mul. Ϟ. 245.

Κυνέη, ης, ἡ, (sub. δορά,) pellis canis, *galea*. Th. κύων, κυνὸς, canis. α. 227.

Κυμώ, nomen mul. Ϟ. 255.

Κυπρογένεια, epitheton Veneris, quæ nata dicitur in insula Cypro. Cuprum quoque ceu scortum, metallis omnibus misceri dicitur. Verum metri dimensio videtur postulare, ut hîc legatur Κυπρογενῆ. Ϟ. 199.

Κύπρος, ου, nomen insulæ Veneri sacræ: unde & Κύπρις *Venus*. Ϟ. 193.

Κυρήσας, a. 1. part. à κυρέω, *incido*. Th. κύρω. fut. Æol. σω, *incido*. ε. 753.

Κῦρσαι, a. 1. inf. *incidere*. à κύρω, f. κύρσω. κύρσας, a. 1. part. ε. 689. α. 426.

Κυσαμένη, a. 1. part. med. f. g. pro κυσσαμένη, quæ concepit, verbi κύομαι, in utero gestor. Th. κύω, osculor. Ϟ. 125. 405.

Κύων, κυνὸς, ὁ, vel ἡ, canis. κυνα, acc. κυνε, nom. & acc. dual. κυσὶ, dat. plur. α. 303. Ϟ. 769.

Κῶμα, τος, τὸ, *vetternus*, *somnus profundus*. Ϟ. 798.

Κώμαζον, imperf. Ion. pro ἐκώμαζον, verbi κωμάζω, *comesser*. Th. κῶμος, ου, ὁ, comessatio. α. 181.

Κώμη, ης, ἡ, *vicus*. ε. 637. α. 18.

Κωκύσασα, præs. part. f. g. à κωκύω, *garrio*. ε. 372.

Λ.

Λάβησι, *prehenderit*, a. 2. act. subj. σι est paragoge Ion. à λαμβάνω, *accipio*, f. λήψομαι, p. λέληφα, Att. εἴληφα, aor. 2. ἔλαβον, inde in part. λαβὼν, ὄσα, ὄν. ε. 466. Ϟ. 765.

Λαγὼς, acc. pl. Dor. pro λαγοὺς *lepores*. à λαγωὸς, οῦ, ὁ, *lepus*: Att. λαγὼς, οῦ, ex λα, particula quæ intendit significationem, & ὦς, ὠτὸς, τὸ, *auris*, quia habet longas aures. Alii à λάω, τὸ βλέπω, *video*, quia dormit apertis oculis. α. 302.

Λάδωνα, nomen fluv. acc. sing. Ϟ. 344.

Λάθεσθε, *oblivisscimini*. 2. pl. a. 2. med. imperat. à λανθάνομαι, f. λήσομαι, præt. pass. λέλησμαι, a. 2. act. ἔλαθον, præt. m. λέληθα. ε. 262.

Λαθιφθόγγοιο, *facientis oblivisci vocem*. gen. Ion. à λαθίφθογγος, vocis oblivionem inducens. à λάθος, εος, τὸ, *oblivio*, Th. λήθω, *lateo*, & φθόγγος, *sonus*. hoc à φθέγγομαι, f. γξομαι, *loquor*. α. 131.

Λαίτμα, *magnus maris fluctus*. ex λα. *valde*, & ἴτμαι, *ire*. Vel dictum quasi λαίτμημα. Nam quum universum distributum esset in partes duas, terram & mare,

& mare, λαὸν τμῆμα vocabatur ἡ θάλασσα. Vide in τέμνω, *seco*. ε. 163.

Λαιψηροκέλευθον, *rapidum*, acc. ex λαίλαψ, απος, ἡ, *tempestas*, & κέλευθος, υ, ἡ, *via*. Θ. 379.

Λάκε, *crepitabat*, pro ἴλακε, a. 2. act. à ληκέω, *crepitum cieo*, a. 2. ἔλακον, præt. med. λέλακα. Θ. 694.

Λακέρυζα, ης, ἡ, loquax, *stridula*. ε. 745.

Λάμπεν, *collucebat*. imperf. Ion. pro ἔλαμπεν, à λάμπω, *luceo*, f. ψω, p. φα. α. 71.

Λαμπετόωντα, *fulgentia*. Poëtice pro λαμπιτῶντα, à λαμπετάω, *luceo*. dat. λαμπετόωντι. à Th. λάμπω, f. ψω, *luceo*. Θ. 110.

Λαμπόμενον, *splendens*. λαμπομένοισι, dat. pl. Ion. part. præs. Th. λάμπω. α. 145. Θ. 186.

Λαμπρὸς, ἡ, ὸν, *splendidus*, clarus, à λάμπω, *luceo*. Θ. 18.

Λαομέδεια, nomen propr. mul. Θ. 257.

Λαὸς, *populus*, λαοῖσι, dat. plur. Ion. Attice λεὼς, ῶ, ὁ, *populus*. ε. 225. 241. Θ. 430.

Λαοσσόος, *populorum defensor, vel agitator*. ex λαὸς, ὅ, ὁ, *populus*, & σόω, *servo*. Th. σός, *salvus*. Vel ex λαὸς, & σείω, *moveo*. α. 37.

Λαπιθάων, pro Λαπιθῶν, gen. pl. Dorice, à nominativo Λαπίθης, υ, ὁ, *Lapitha*. Vide in Calepino, *Lapithæ*. α. 178.

Λαῖος, nomen viri. Θ. 1013.

Λάχεσις, in Gen. Atticè λαχέσεως ἡ, *Lachesis*, nomen Parcæ. à λαγχάνω, *sortior*. α. 258. Θ. 218.

Λάχνη, ης, ἡ, *lanugo, vellus*. ε. 511.

Λέγειν, *dicere*, præs. inf. verbi λέγω, *dico*. f. λέξω, p. λέλεχα, præt. m. λέλογα. Θ. 27.

Λειαγόρη, nom. prop. mul. *suaviloqua*. ex λεῖος, υ, ὁ, *levis*, & ἀγορεύομαι, *concionor*. Th. ἀγορὰ, ἡ, *forum*. Θ. 257.

Λείβεται, *stillat*. à λείβω, f. ψω. ε. 722. α. 390.

Λειμῶνι, dat. à λειμὼν, ῶνος, ὁ. Latine, *pratum*, q. d. *paratum*, ubi non opus est satione. *Namque injussa viresc unt gramina*. Θ. 279.

Λείπεθ', pro λείπετο, imperf. pass. Ion. verbi λείπω, *linquo, relinquo*. f. ψω, p. φα, p. m. λέλοιπα, a. 2. m. ἐλιπόμην. ε. 198. Θ. 490.

Λειρεσσόεσσῃ, dat. sing. *floridæ*. Th. λείριον, υ, τὸ, *lilium*. Hinc est λειριόεις, εντος, ὁ, in f. g. λειριόεσσα, *liliaceus*, α. & per synecd. sp. *floridus, suavis*. Θ. 41.

Λελάθοιτο, poët. *lateret*, pro λάθοιτο, a. 2. med. opt. à λανθάνομαι, *lateo*. Mutuatur sua tempora à λήθω, f. λήσω. a. 2. med. ἐλαθόμην, hinc in opt. λαθοίμην, οιο, οιτο. p. m. λέληθα. Θ. 471.

Λέλακας, *strepis*, p. m. à ληκέω, *resono, crepo*. in a. 2. ἔλακον, unde est præt. med. λέλακα, *strepui*. accipitur hic in significatione præsentis, cujus generis apud Græcos sunt plurima. ε. 205.

Λέλειπται, *relicta est*, præt. pass. λέλειμμαι, ψιμ, πλω, à λείπω, *linquo*. ε. 282.

Λελειχμῶτες, *lambentes*, part. præt. act. per syncopen, & epenthesin ῶ ε, pro λελιχμακότες, à λιχμάω. Th. est λείχω, *lingo*, f. ξω. ϑ. 826.

Λέλογχε, *consecuta est*, 3. singul. præt. med. indic. (tanquam à λέγχω.) Th. est λαγχάνω, *sortior*, f. κληρώσομαι, a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα. ϑ. 203.

Λίοντες, pl. num. à λέων, οντος, ὁ, *leo*. in dual. λίοντε. λέουσι, dat. plur. α. 175. 402.

Λεπτῇ, *macilentâ*, dat. à λεπτός, ή, όν, *tenuis, exilis, viribus destitutus*. ε. 495.

Λερναίμω, acc. Nomen hydræ. à Λέρνη, ης, ἡ, *palus Argivorum, ubi erant sordium confluges*. prov. Λέρνη κακῶν, *Lerna malorum*. Dicitur hydra seu serpens Λερναία, quod in illa versata fuerit palude; à loco. ϑ. 314.

Λέσχη, dativ. sing. à λέσχη, ης, ἡ, *sermocinatio*: & pro loco publico sumitur, ubi confabulantur. ε. 499.

Λιγαλέοισιν, dat. pl. Ion. *tristibus*. h. e. in calulis pauperculorum, à λιγαλέος, ον, ὁ, *pernicioſus*. Th. λοιγός, *pernicies*. ε. 523.

Λευκός, ή, όν, *candidus, albus*. affine τῷ λεύσσω, *video*. alba sunt lucida. λευκῇσιν, Ionic. dat. pl. pro λευκῇς. ε. 196.

Λεύκωλενος, *pulchris ulnis*. ex λευκὴ, *alba*, & ὠλένη, *ulna*. quæ habet candida brachia. ϑ. 314. 914.

Λεύσσουσιν, *vident*, 3. perf. pl. præs. ind. à λεύσσω, *video*. poëticum est. ε. 248.

Λέχος, ους, τὸ, *lectus*, dat. plur. λεχέεσσι, poëtice pro λέχεσι. Th. λέγω, vel λέχομαι, *cubo, dormio*. ϑ. 57. 798.

Λέων, *leo*. Vide paulo ante λέοντες. ϑ. 323.

Λήγει, *cessat*, 3. perf. præs. à λήγω, *cesso, desino*. f. λήξω. ε. 412. ϑ. 48. 221.

Λήθει, *latet*. præs. ind. à λήθω, *lateo*, f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα. ε. 266. 489.

Λῃΐδ', pro λῃΐδα, acc. à λῃΐς, ίδος, ἡ, *pecus*. à λεία, ας, ἡ, *præda*. λῃΐς, proprie *præda*. item *pecus*, quia pecudes à prædonibus rapi & abigi solent. ϑ. 444.

Λῃΐζετ', *sortitur*. imperf. Ionic. verbi λῃΐζομαι, *nanciscor*. f. ίσομαι. hinc λῃΐσσεται, f. 1. pro λῃΐσεται. Th. λεία, ας, ἡ, præda. ε. 320. 700.

Λήϊον, ου, τὸ, *seges*. α. 288.

Λιμναίῃσι, acc. à Λιμναίη, ης, ὁ, *Ianuarius*. quo Ethnici vina libabant idolo Baccho. Th. λίμνη, ης, ὁ, *lacus pralitorcularii*. hinc Λιμναῖος, Bacchus. ε. 502.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, *oblivio*. à λήθω, seu λανθάνω, lateo. ϑ. 55.

Λητοΐδης, ου, ὁ, *Latonæ filius*. α. 479.

Λητώ, οῦς, ἡ, *Latona*, acc. Λητόα, λητώ. ε. 769. ϑ. 19.

Λιγέως, *stridulè*, adverb. à λιγύς, εῖα,

εἶα, λιγύ. α. 206. à λίζω, *strideo*. Hinc λιγυρὸς, *sonorus*. λιγυρλύ. ε. 581.

Λιγύφωνοι, *argutæ*, nom. pl. quibus vox erat gracilis, & acuta, αἷς ἡ φωνὴ λιγεῖα. Th. λίζω, f. ξω, *strideo*, & φωνὴ, ῆς, ἡ, *vox*. Θ. 275. 518.

Λίθον, acc. à λιθος, ου, ὁ, *lapis*. Θ. 485. hinc λίθοισι, dat. pl. Ionicus. ε. 622.

Λιλαιόμενοι, *cupientes*, præſ. part. à λιλαίομαι, apud poëtas idem quod γλίχομαι, *cupio, deſidero*. Verba deſiderii regunt Genitivum. α. 113.

Λιμενὼ, ένος, ὁ, *portus*, q. ex λίαν μένειν, quod ibi naves tutæ à fluctuum agitatione conquieſcunt. α. 207.

Λίμνη, ης, ἡ, *ſtagnum, palus, lacus*. ὥδε τὸ λίαν μένειν. Θ. 365.

Λιμὸς, οῦ, ὁ, *fames*. ε. 228. 300.

Λιπαρὼ, Ionicè pro λιπαρὸν, *ſplendidam*, acc. ſing. λιπαρὸς, ὰ, ὸν, proprie *pinguis*, à λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*. Θ. 63.

Λίπ', pro λίπι, (ut vult Tzetzes,) dativus ſing. à λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*. Per apoſtrophum etiam diphthongum abjicit, patet ex Ἰλιάδ. α. 117. βούλομ' ἐγὼ, pro βούλομαι ἐγὼ. Eſſet ergo appoſitio, *pinguedine*, nempe *oleo*, ſicut dicimus, *urbs Roma*. At alii λιπ', pro λιπαρῷ. ε. 520.

Λιπέειν, dialyſi poëtica pro λιπεῖν, a. 2. act. infin. Λίποιεν. 3. pl. a. 2. act. opt. à λείπω, linquo, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον, hinc in opt. λίποιμι, & in 3. pl. λίποιεν. a. 2. part. λιπὼν, οῦσα, όν. ε. 435. α. 332.

Λὶς, *leo*, acc. λῖν. Poëticum eſt, pro λέων, οντος, ὁ. α. 172.

Λίχμαζον, 3. pl. imperfect. act. *lingebant*, à λιχμάζω, *lingo, lambo*. quod eſt à Th. λείχω, f. ξω. α. 235.

Λόγον, *ſermonem*, acc. à λόγος, ου, ὁ. dat. pl. Ion. λόγοισιν. Th. λέγω, *dico*, f. ξω, præt. med. λέλεγμαι. ε. 106. Θ. 890.

Λοετσαμένη, *lota*, poëticè pro λουσαμένη, part. a. 1. med. ubi ου reſolvitur in εο, & τὸ σῖγμα duplicatur, *lota*. λόεσθαι, *lavari*, poët. pro λούεσθαι, præſ. inf. paſſ. Poëtæ abjiciunt τὸ ν, metri cauſa. Th. λύω, f. σω, *lavo*. ε. 520. 748.

Λοιγὸς, οῦ, ὁ, *pernities*. α. 240.

Λοιμὸν, acc. à λοιμὸς, οῦ, ὁ, *peſtis*. ε. 241.

Λοιθοπάτλω, *poſtremam*, à λοῖθος, pro quo etiam λείθιος, ου, ὁ, *poſtremus, ultimus*. Θ. 921.

Λοκροὶ, nomen nationis, Locri. α. 25.

Λουτρῷ, *balneo*. dat. à λουτρὸν, οῦ, τὸ, *lavacrum*. λοῦτρον vero, *aqua ſordida, qua nos lavimus*. Accentu differunt. Them. λούω, f. σω, *lavo*. ε. 751.

Λοφιῇ, *dorſo*, Ionicè pro λοφιᾷ, dat. ſing. à λοφιὰ, ἡ, *cervix*. Th. λόφος, ου, ὁ, *cervix*, collum. α. 391.

Λόχῳ, dat. pro ἐν λόχῳ, *in inſidiis*. ellipſis præpoſitionis ἐν.

ἀ λόχ⊙, ου, ὁ, *insidiæ*, ἀ λέγ-μαι τὸ κεῖμαι, *jaceo*, quod ſoleant καθῆσθαι οἱ λοχῶντες, ſedere inſidiantes. hinc λοχάω, ῶ, *inſidior*. ϑ. 174.

Λοχιοῖο, gen. ſing. Ion. *ex inſidiis*. ubi additur præpoſitio. ἀ λοχεὸς, οῦ, ὁ, idem quod λόχος, ου, ὁ, *inſidiæ*. ϑ. 178.

Λυσγῆ⊙, gen. ἀ Λυσγεὺς, έ⊙, ὁ. nomen gentis. α. 327.

Λυγρὴ, pro λυγρὰ, Ionice, *gravis*, λύγρ' εἰδῆσαι, pro λυγρὰ, *odioſa edoctam*. ϑ. 313.

Λύκ⊙ν, acc. ἀ Λύκ⊙, ου, ἡ, nom. urbis in Creta. ϑ. 477. 482.

Λυπῇς, *moleſtus ſis*, 2. perſ. præſ. ſub. ἀ λυπέω, ῶ, f. ήσω, *dolore afficio, contriſto*. Th. λύπη, ης, ἡ, *dolor*. ε. 399.

Λῦσαι, a. 1. act. infin. & λῦσε, pro ἔλυσε, a. 1. ind. *ſolvit*, h. e. liberavit. ἀ λύω, *ſolvo*, f. λύσω, p. λέλυκα, a. 1. ἔλυσα. ε. 606.

Λυσιάνασσα, nomen mul. ϑ. 258.

Λυσιμελὴς, *ſolvens membra*. ſomni epitheton eſt. ἀ λύω, *ſolvo*, & μέλ⊙, ε⊙, τὸ, *membrum*. Alii tamen dictum putant, ἀπὸ τοῦ λύειν τὰ μελεδήματα, id eſt, curas. ϑ. 911.

Λύσιν, *ſolutionem*, ἀ λυσις, εως, ἡ. Th. λύω, *ſolvo*. ε. 402.

Λώβη, ης, ἡ, *contumelia*. ποιεῖσθαι λώβην, ulciſci contumeliam illatam. ϑ. 165.

Λωβητὴς, οῦ, ὁ, *infamia notatus*. ἀ λωβάομαι, ῶμαι, *contumelia afficio*. Th. λώβη, ης, ἡ, *injuria*. α. 366.

Λώϊον, *melius*, comparat. ἀ poſitivo ἀγαθὸς, comp. λωΐων, ſuperl. λῷστος. Th. λῶ, λῇς, *vole*. ε. 348. 431.

M.

Μᾶζα, ης, ἡ, *libum*. Hinc Latinum *maſſa*. ε. 588.

Μαίανδρ⊙, ου, ὁ, nomen fluvii ϑ. 339.

Μαίη, proprie *obſtetrix*. Hic vero nomen mul. quæ fuit ſoror Atlantis. ϑ. 938.

Μαιόμενοι, *inquirentes*, præſ. part. ἀ μαίομαι, cupio. item pro ζητῶ, quæro. Th. μάω, ῶ, *vehementer cupio*. ε. 530.

Μάκαρες, *beati*. nom. pl. ἀ μάκαρ, αρ⊙, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ, *beatus, felix*. in dat. pl. μάκαρσι, & Ionicè μακάρεσσι. Μάκαρ, ſic videtur dici, quaſi μὴ κηρὶ, (Dorice μὰ κᾱρὶ) ὑποκείμεν⊙, morti non ſubjectus: hinc μακαρίτης, ου, ὁ, dicitur ὁ ἐν τοῖς ἁγίοις. ε. 138. 140.

Μακέλλῳ, acc. *ligonem*, ἀ μάκελλα, ἡ. *ligo*. ἀ μία, & κέλλω, *moveo*. Poëta propter metrum hic λ abjicit. ε. 468.

Μακρὸς, ὸν, ὁ, *longus*, κύμαθ' μακρὰ, *fluctus decumani*. h. e. *magni*. in acc. μακρὰν, Ion. pro μακρὸν. μακρῆσι, dat. pl. pro μακροῖς, Ionicè. Th. μῆκ⊙, ε⊙, τὸ, *longitudo*. Dor. μᾶκος. ε. 288. 778. ϑ. 180.

Μαλακὴν, acc. f. g. & μαλακῇσι, dat. pl. Ion. μαλακὸς, ὸν, ὁ, *mollis*. Th. μαλάσσω, *mollio*, f. ξω. ε. 534. ϑ. 90. 279.

Με-

Μαλάχη, ης, ἡ, *malva*, sic dicta, quia alvum natura sua μαλάσσει, *mollit*. Th. μαλάσσω, vel τ̃τω, f. ξω, *mollio*. ε. 41.

Μάλα, *valde*, adv. & μάλ', pro μάλα. in comparat. μᾶλλον, sup. μάλιστα, maxime. ε. 202. 308. 341. α. 176. ϑ. 666.

Μαλερῷ, *flagranti*, dat. sing. à μαλερὸς, ᾱ, ὸ, *usti vius*, *pernicioſus*. Th. μαλὸς, pro ἀμαλὸς, ᾱ, ὸ, *tener*. α. 18.

Μάλιστα. Vide in μάλα, *valde*. ε. 341.

Μαλλοῖς, *velleribus*, dativ. plur. à μαλλὸς, ᾱ, ὸ, *vellus*, *lana promiſſa*. ε. 232.

Μαπέειν, *apprehendere*, per ſyncopen ϑ ε, pro μαρπέειν, à μάρπτω, *apprehendo*, in a. 2. infinitiv. μαρπεῖν, & poëtice μαπεῖν, Ionicaque diæreſi μαπέειν, & poëtica reduplicatione μεμαρπέειν, præt. med. μέμαρπα. α. 231. 252. & 304.

Μαρμάρεαι, *ſplendidæ*, pl. f. g. à μαρμάρεος, *ſplendidus*. Th. μαρμαίρω, *ſplendeo*, f. αρῶ. hinc in part. f. g. μαρμαίρουσα. ϑ. 699. 811.

Μαρναμένους. Vide in μαρνάμεσθ'. ε. 162.

Μαρνάμεσθ', pro μαρνάμεσθα, Ion. pro μαρνάμεθα, *pugnemus*, 1. pl. ſub. medii. μάρναντο, & μάρναντ', 3. plur. imperf. pro ἐμάρναντο, Ion. Th. μάρναμαι, *pugno*. ε. 162. α. 110. 401.

Μάρτυρα, accuſ. ſing. à μάρτυς, υρος, ὸ, *teſtis*. hinc μαρτυρίης, dat. pl. Ionic. pro μαρτυρίαις, à μαρτυρία, ας, ἡ, *teſtimonium*. ε. 280. 369.

Μαστίτλω, *flagellaverunt*, 3. dual. imperf. vel a. 2. act. à μαστίω, poëtice pro μαστιγόω, *flagello*. duo illa tempora hinc coincidunt. μαστίων, *flagellans*, per ſyncopen pro μαστιγῶν. Th. μάστιξ, ιγος, ἡ, *flagellum*. α. 431. 466.

Μασιχόωντι, *mandenti*, dat. ſing. part. à μασιχάω, ῶ, & poëtice μασιχόω, μασιχάοντι, ᾶτι, & poëtice μασιχόωντι. Sed de hac voce altum eſt ſilentium in omnibus Lexicis, quæ quidem videre licuit. α. 389.

Μαὼψ, *ſine uſu*, *fruſtra*, Adverb. ϑ. 872.

Μαυρῶσι, *obſcurant*. 3. pl. præſ. ind. per aphæreſin pro ἀμαυρῶσι, ab ἀμαυρόω, *obſcuro*, *offuſco*. Th. ἀμαυρὸς, ᾱ, ὸ, *obſcurus*. ε. 323.

Μάχη, ης, ἡ, pugna, à μάχομαι, f. μαχοῦμαι, & μαχήσομαι, p. μεμάχημαι, *pugno*, *prælior*. μαχίσθω, 3. dual. imperf. med. Ion. μαχίσασθ, a. 1. inf. m. α. 176. 361. 387. 406.

Μαχλότατοι, *ſalaciſſimæ*. à μάχλος, *libidinoſus*. ε. 584.

Μὲ, & μ' pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, ego. ε. 660. ϑ. 24.

Μέγας, μεγάλη, μέγα, *magnus*, *a*, *um*, *multus*, *a*, *um*. μέγα, *valde*. ε. 58. μέγα νήπιε, *valde ſtulte*, h. e. *ſtultiſſime*, μέγ' pro μέγα. μέγ' ἀμείνων, multò melior. ε. 774. item pro

μι-

μεγάλως. ibid. Comp. μείζων, ονος, ſuperl. μέγιστος, η, ον, maximus. ε. 41. 147. α. 237.

Μεγαθαρσείῃ, dat. ſing. à μεγαθαρσὴς, magna fiducia præditus. ex μέγας, μεγάλη, μέγα, *magnus*, α, *um*, & θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 385.

Μεγάθυμον, *magnanimum*, acc. à μεγάθυμος, μεγαθύμων, ex μέγας, & θυμὸς, ὁ, ἡ, *animus*. α. 17. 57.

Μεγαλήτορα, acc. ſing. à μεγαλήτωρ, *magnanimus*. à μέγα, *magnum*, & ἦτορ, *cor*, animus. α. 450. Th. ἦτορ, μεγαλήτορες. ε. 654.

Μεγάροισι, dat. pl. Ion. à μέγαρον, ου, τὸ, *magnitudo*. Th. μέγας. ε. 375. ϑ. 49.

Μεγέθῃ, dat. à μέγεθος, εος, τὸ, *magnitudo*. Th. μέγας. α. 5.

Μεγήρεα τέκνα, *perquam amabiles liberi*. ex μέγα, *valde*, & ἐρέω, *amo*. alii legunt μεγάερα. ϑ. 240.

Μέγιστος, ſuperlat. *maximus*. à μέγας. μείζων, *major*. ϑ. 49.

Μέδουσα, nomen mul. à μέδω, *curo*. Μεδέουσα, præſ. part. f. g. à μεδέω, idem quod μέδω, impero. ϑ. 276.

Μέζ', pro μέζη, ex μέζεα, τὰ, *pudenda*. Thema, μέσος, η, ὁ, *medius*. ε. 510.

Μετ', *pro* μετὰ, præpoſit. cum gen. *cum*. cum. acc. *poſt*. ε. 442. 445. ϑ. 137.

Μεθήσω, *dimittam*, f. 1. Thema ἵημι, f. ἥσω, p. εἷκα, a. 2. ἦν. unde μεθίημι, *dimitto*. ε. 207.

Μείδησεν, a. 1. à μειδάω, *ſubrideo*. μειδήματα, acc. pl. à μείδημα. α. 115.

Μείζων, *major*, comparat. à μέγας, *magnus*. in ſuperl. μέγιστος, *maximus*. in acc. ſing. μείζω, ex μείζονα, μείζοα, ων. ε. 270. 378.

Μείλιχος, η, ὁ, ἡ, *blandus*. hinc μειλίχιος, η, ον, idem. Th. μειλίσσω, f. ξω, p. χα, *delinio, demulceo*. ϑ. 92. 206. 406.

Μείναντες, part. a. 1. Thema, μίμνω, *maneo, expecto*, f. μενῶ, p. μεμένηκα, a. 1. ἔμεινα. hinc in aor. 1. part. μείνας, ασα, αν, ος. ε. 650.

Μείονα, acc. ex μείων, *minor*, in gen. μείονος, ὁ τῇ ἡ, & τὸ μεῖον, eſt comparativus irregularis, nominis μικρὸς. ε. 688. ϑ. 447.

Μείς, *menſis*, Æolicè pro μὴν, μηνὸς, ὁ, *menſis*. ε. 555.

Μελαγχαίτῃ, acc. ſing. à μελαγχαίτης, ου, *nigram cæſariem habens*. ex μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger*, ρα, *rum*, & χαίτη, της, ἡ, *juba, cæſaries*. α. 186.

Μελάνδετον, nigro illigatus capulo. ex μέλας, & δέω, *ligo*. α. 221.

Μελάνθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ind. Ion. *nigreſcebant*. à μελαίνω, *denigro*, f. ανῶ. Them. μέλας, ανος, *niger*. α. 167. 300.

Μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger*, ρα, *rum*. ε. 150. 634. ϑ. 69.

Μελεδῶνας, acc. pl. *curas*. à μελεδών, ῶνος, ὁ, ἡ, *cura*. à μέλεδαίνω, *curo*. ε. 66.

Μελέεσσιν, & μέλεσσιν, *membris*, dat. pl. Ion. & Poët. à μέλος, εος,

ε῀ς, τὸ, *membrum*. ε. 148.

Μελέοισι, dat. pl. *miseris*. Them. μέλς῀, ς, ο, *vanus*, *infelix*. ϑ. 563.

Μελετᾷς, 2. perf. ind. præs. act. à μελετάω, ῶ, *curam gero*. f. ήσω. Th. μέλϝ, *curæ est*. ε. 314. 441.

Μελέτη, *meditatio*. Them. μέλϝ. ε. 78. 410.

Μελία, ας, ἡ, fraxinus arbor. hinc Μέλιαι, pro Nymphis, ita dictis. α. 420.

Μελίας. Nymphæ creditæ sunt dictæ Μέλιαι, ἀϕ' ὃ τὸ ἐν ὄρεσι δενδροφόροις ἀναϕύεσθαι. Epitheton hoc ergo est à μελία, ας, ἡ, *fraxinus*, Ionice μελίη, μελιῆν, Dorice pro μελιῶν, gen. pl. ε. 144. ϑ. 187.

Μελιηδέα, *dulcem*, acc. à μελιηδής; dulcis instar mellis. ex μέλι, & ἡδὺς, *suavis*. ε. 170.

Μελισσάων, gen. pl. Æol. pro μελισσῶν, à μέλισσα, vel τία, ἡ, apis. ε. 303.

Μελίτη, ης, ἡ, nomen proprium mul. ϑ. 246.

Μελίφρονα, *dulcem*, acc. sing. à μελίφρων, qui mellea dulcedine animum perfundit. à μέλι, *mel*, ac ϕρὴν, ενὸς, *animus*. α. 428.

Μέλεσι, *curæ sunt*. à μέλϝ, impersonali, *curæ est*. ϑ. 216.

Μελπομένη, nomen Musæ. à μέλπομαι, *cano*. ϑ. 77.

Μεμάασιν. Vide paulo ante μαπέειν. α. 252.

Μεμαρπὼς, præt. med. à μάρπτω, *corripio*. Vide supra μαπέειν. Μέμαρπον, a. 2. act. initialis litera repetitur, prout in præterito fieri solet, pro ἔμαρπον. Præt. med. μέμαρπα. ε. 202. α. 245.

Μεμαὼς, μεμαῶτες, *studentes*. perf. part. act. pro μεμακὼς. à μάω, ῶ, *vehementer cupio*. α. 240. 414.

Μέμβλομαι, ῃ, εται, *curo*, pro μεμέλημαι, per syncopen & pleonasmum β, ad euphoniam: & denique η Attico more in ο mutato. à μέλϝ, impersonali, *curæ est*. ϑ. 61.

Μέμηλε, *curæ est*, per syncopen pro μεμέληκε, præt. act. Th. μέλϝ. Μεμηλότα, acc. pl. part. præt. ε. 229. 529.

Μεμίξε῀ται, *admiscebuntur*. 3. sing. futuri paulo post, à μίγνυμι, f. μίξω, p. μέμιχα, præt. pass. μέμιγμαι, μέμιξαι. ε. 177.

Μέμνηται, *meminit*. præt. perf. pass. à μνάομαι, ῶμαι, *recordor*. f. μνήσομαι, præt. μέμνημαι, a. 1. pass. ἐμνήσθην. ε. 296. 420. ϑ. 103.

Μέμνονα, nomen viri. acc. sing. à μέμνων. ϑ. 984.

Μέμυκε, *remugit*. præt. med. à μυκάω, *mugio*, in a. 2. act. ἔμυκον, sicut à πιμπάω est ἔπιμπον. Hinc præt. med. μέμυκα. ε. 506.

Μέμψονται, f. 1. m. à μέμφομαι, accuso. ε. 184.

Μὲν, *quidem*. ε. 5. 12. 17. &c.

Μενεαίνων, *furens*. præs. part. à μενεαίνω, *cupio*, ira percitus sum. Them. μήν῀, ν῀ος, τὸ, *animus*. α. 361.

Μί-

Μένεω, pro τὸ μένειν, *exspectare*, præs. inf. à μένω, *maneo*, exspecto, f. μενῶ, p. μεμένηκα, a. 1. ἔμεινα. ε. 672.

Μενεσθεὺς, ῆος, ῆϊ, nomen mul. Θ. 357.

Μενοίκιον. Nom. propr. Θ. 514.

Μένος, εος, τὸ, *animus*, ira. ε. 412. α. 235.

Μερίμνα, ης, ἡ, *cura*. ε. 176.

Μερόπων, gen. pl. à μέροψ, divisam vocem habens. ex μέρος *pars*, & ὄψ *vox*. ε. 109. 142.

Μερμερέων, sollicita, acc. pl. à μέρμερος, ε, ὁ, anxius. Th. μερμαίρω, anxie cogito. Θ. 603.

Μερμηρέων, gen. pl. Æol. pro μερμηρῶν, à μέρμηρα, ἡ, *cura*. Them. μερμαίρω, vel μερμέρω, *curo*. Θ. 55.

Μεσάῳ, *loro*, dat. sing. à μέσαον, ε, τὸ, medium lignum inter boves, ex μέσος, η, ον, *medius*, & βοῦς, *bos*. ε. 467.

Μέσος, η, ον, *medius*, μέση, *media*. μέσσε, pro μέσε, Poëtice, μεσσόθι, adv. *in medio*, μεσσόθεν, *è medio*, μεσσηγὺς, pro μεσηγὺς, adv. *inter*. ε. 231. 500. α. 367. 417.

Μεσσηγὺς, à μέσος, *medius*. α. 417.

Μετὰ, & μετ', præpositt. regit. gen. & acc. Θ. 137. 449.

Μεταδούπου, *intermediæ*, *incertæ*. à δοῦπος, ε, ὁ, *sonus aquarum ex alto ruentium*. καταδοῦπος, ε, ὁ, *cataracta*, quod est ab δρέπω. ε. 821.

Μεταναίετας, *cohabitatores*, acc. pl. à μεταναίτης, ε, ὁ. Them. ναίω, *habito*. ultima per naturam longa, hîc licentia Poëtica corripitur. Θ. 401.

Μεταξὺ, idem quod μεσηγὺς, *inter*. Th. μετὰ. ε. 392.

Μεταπρέπει, *eminet*, 3. pers. ind. à μεταπρέπω, *decorus sum inter*. μετέπρεπεν, *præcellebat*, imperf. Th. πρέπω, *decorus sum*. Θ. 430.

Μεταφρενάζετ', *ingemiscebat*, 3. sing. imperf. medii. Th. φρὴν, φρενὸς, ἡ, ὁ, *angustus*. α. 92.

Μεταστρεπτὸς, *qui potest converti*, *mutabilis*. Hinc

Μεταστρεπτὰ ἔργα πέλωσι, *res in integrum restituunt*. ex μετὰ & στρέπω, *verto*. Θ. 89.

Μεταφρενον, ε, τὸ, *tergum*, q. d. post pectus. Th. φρὴν, φρενὸς, ἡ, *mens*. α. 223.

Μεταχθονίαι, *in cœlo degentes*, à μεταχθόνιος. Sed sunt qui hic legant μεταχθονίαι, ut sit relicta terra, à χθὼν, *terra*. Est & χθόνιος, *cœlum*, vel, μετὰ, *trans*, q. d. quæ sunt trans tempus. à χρόνος, ε, ὁ, *tempus*. Θ. 269.

Μετέειπε, *interlocutus est*, pro μετεῖπε, a. 1. ind. Th. ἔπω, *dico*. a. 1. imperat. εἰπὸν, ἄτω. aor. 2. ind. εἶπον, ες, ε. Θ. 643.

Μετεῖναι, præs. inf. cum dat. *interesse*, ex μετὰ, *inter*, & εἰμὶ, sum. ε. 172.

Μετεφρενάζετ'. Vide in μεταφρενάζετ'. α. 92.

Μετόπισθεν, & μετόπισθε, *pone*, *post*, adv. Th. ὀπίσω, *retrorsum*. ε. 283. Θ. 210.

Με-

Μεσοπωρινὸν, *in autumno*. Adv. à μεσοπωρινὸς, *autumnalis*. Th. ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*. ε. 413.

Μετρεῖσθ, præſ. inf. paſſ. à μετρέομαι, ῶμαι, *menſuram admitto*. Th. μέτρον, ου, τὸ, *menſura*. ε. 347.

Μέτρον, ου, τὸ, *menſura*. hinc μέτριος, α, ον, modum non excedens. ε. 131. 304.

Μετώπου, genit. à μέτωπον, ου, τὸ, *frons*, ab ὄπτομαι, *video*. α. 147. Ϟ. 145.

Μοῦ, pro μου, *me*, Dorice, gen. ab ἐγὼ. Ϟ. 644.

Μὴ, Adverbium prohibendi, *ne*. ε. 350. 405.

Μὴ, Adverbium negandi, *non*. ε. 21. 31. 352.

Μηδὲ, *neque*, & μηδ'. ε. 486.

Μήδεα, *conſilia*, *genitalia*, à μῆδος, εος, τὸ, *cura*, *conſilium*, & ſignificat etiam, τὰ αἰδοῖα, *pudenda*. Ϟ. 180. 398.

Μήθ', pro μήτε, idem quod μηδέ. ε. 294. ut & μήτ'. ε. 268.

Μήδειον. Ϟ. 1001. μήδειος, nomen viri, & μήδεια, nomen mul. Ϟ. 961.

Μηδὲν, *nihil*, q. d. μηδὲ ἓν. ε. 98. 393.

Μηδέποτε, & μηδέποτ', *nunquam*, ex μηδὲ, *neque*, & ποτὲ, *aliquando*. Them. ὅτε, *quando*. ε. 715. 742.

Μήδετο, pro ἐμήδετο. Vide μήσατο, *verſabat*, imperf. verbi μήδομαι, f. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*. α. 34.

Μηδέων, gen. pl. Vide in μήδεα.

Μῆδος, εος, τὸ, *cura*, *conſilium*: & ſignificat etiam τὰ αἰδοῖα, *pudenda*. Ϟ. 180.

Μηκέτι, idem quod οὐκ ἔτι, *non amplius*. Thema, ἔτι, *adhuc*. ε. 172. α. 21.

Μῆλα, ων, ες, à μῆλον, ου, τὸ. ε. 793. Sic & μῆλον, & Doricè, μᾶλον, ου, τὸ, *pomum*. Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus arbor*. Ϟ. 284. 335.

Μηλόβοσις, nomen mul. q. d. *ovium cuſtos*. Ϟ. 354.

Μλιὼ, ἢ μλιὼ, *quanquam*. α. 11. 101.

Μλιῶν, à μλιῶις, εος, ἡ, *ira inveterata*. α. 21.

Μλιὼς, gen. à μλιὼ, *menſis*, μλιῶα, acc. μλιῶν φθινόντων, menſibus decreſcentibus. ε. 764. Ϟ. 59.

Μήποτε, *ne quando*, ex μὴ, *ne*, & ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε, *quando*. ε. 86. 397.

Μήπω, *ne quando*. Th. πῶς, (adv. interrog.) *quomodo?* ε. 392.

Μηείον, in Μηρὸν.

Μηρὸν, *femur*, *crus*, à nom. ὁ μηρὸς, οῦ. Dicitur & μηείον, ου, τὸ, idem quod μηρὸς, *femur*. α. 335. 363.

Μηρύσασθ, a. 1. med. infinit. à μηρύω, *revolvo*, *intexo*, *agglomero*, f. ύσω. ε. 536.

Μήσατο, pro ἐμήσατο, a. 1. m. à μήδομαι, *curam gero*. Them. μῆδος, εος, τὸ, *cura*. Ϟ. 166.

Μήτης, ἡ, *mater*, μητρὸς, μητέρι, & μητεὶ, acc. μητέρα, tantum. hinc μητρυιὰ, & Ion. μητρυὴ, *noverca*. ε. 561. 823. Ϟ. 170.

Μη-

Μητίετα, *consultor*, vocativus pro nominativo, μητίετης, ευ, ὁ, μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*, à μήδομαι. item ϑ. 358. Nomen mul. μῆτιν. ε. 104. α. 33. ϑ. 886.

Μητιόεντος, genit. ἀπὸ μητιόεντος, *à consulto, consilio pollente*, à μητιόεις, εντος, ὁ. Thema, μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*. ε. 51. ϑ. 457.

Μηχανάᾳ, *machinatur*, 3. præſ. ind. m. pro μηχανᾶται, per Poëticam novi ϑ ἄλφα epentheſin. Sic pro ἀποτροπᾶς, *averſari*, dicunt metri cauſa ἀποτροπέᾳς, à μηχανάω, *machinor*. Th. μηχανή, ῆς, ἡ, *artificium*. ε. 239.

Μηχανὴ, ῆ, ἡ, *artificium, machina*. pl. αἱ μηχαναὶ. ϑ. 146.

Μία, ας, una, in dat. μιᾷ, & Ionice, μιῇ, in maſc. εἷς, unus ϑ. 321. 792.

Μιγεῖσα, a. 2. part. paſſ. f. g. à μίγνυμι, *miſceo*. f. μιξω, p. μέμιχα, a. 2. paſſ. ἐμίγην, a. 2. part. μιγεὶς, præt. paſſ. μέμιγμαι, ξαι, χται, a. 1. paſſ. ἐμίχθην, &c. μιγήμεναι, Dorice, pro μιγῆναι, a. 2. paſſ. infinit. paulo poſt fut. μεμίξομαι. ϑ. 53. 305. 970.

Μίμαντα, acc. μίμας, αντος, ὁ, nomen viri. α. 186.

Μίμνει, *manet*, 3. perſ. præſ. ind. à μίμνω, verbum Poëtic. pro μένω, f. νῶ, *maneo*. ε. 518.

Μιν, ipſam, Poët. pro αὐτὴν, αὐτὸν. ε. 18. 48. ϑ. 127.

Μινύθει, *minuit*, 3. præſ. ind. ut, φαινύθη, ſub. *minuatur*. à μινύθω, *minuo*. Them. μινυὸς, υ, ὁ, *parvus*. ε. 6. 407.

Μίνωος, genit. à μίνως, ωος, ὁ, nomen viri. ϑ. 948.

Μισγόμενος, præſ. part. à μίσγω, idem quod μίγνυμι, *miſceo*, f. μίξω, p. χαι, a. 2. ἔμιγην. ϑ. 238.

Μισθὸς, ὁ, à. *merces*, μισθὸς δ' αὐδεὶ φίλῳ εἰρημένος ἔπεσσιν, ein wort ein wort / ein man ein man. ε. 368.

Μιχθεὶς, & μιχθεῖσ', a. 1. part. paſſ. Vide paulo ante μιγεῖσα. ϑ. 288. 923.

Μνημοσύνη, nomen Deæ, & idem quod μνήμη, ἡ, *memoria*. Th. μνάομαι, f. ήσομαι, *memoro, commemoro*. ϑ. 54. 915. hinc a. 1. med. μνησάμενοι, *memores*. ϑ. 651.

Μογήσας, *perpeſſus*, a. 1. part. à μογέω, ῶ, *ærumnas patior*. Th. μόγος, ου, ὁ, *labor*. ϑ. 997.

Μόθον, acc. *pugnam*, à μόθος, ου, ὁ, q. ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ θεῖν, *à concurrendo*. α. 158.

Μοὶ, pro ἐμοὶ, *mihi*, per aphæreſin, ab ἐγὼ, *ego*. ϑ. 30.

Μοῖρα, ρας, *fatum*, à μείρω, *divido*, in præt. med. μέμορα, unde eſt μόρος, ου, ὁ, *fatum, mors*, & μοῖρα, ας, ἡ, proprie, *portio*. item, *fatum*, idem quod εἱμαρμένη, quæ omnia ejuſdem ſunt etymologiæ. Sic enim dicitur *fatum* quaſi *effatum*, quod Deus prout decrevit & in ſe ipſo q. effatus eſt, diſtribuat ſua, & cuique ſuam aſſignet ſortem, in qua acquieſce-

quiescere debet. Secus qui agunt, dicuntur *μεμψίμοιροι*. ε. 743. ϑ. 204. 607.

Μολπῇ, dat. sing. à *μολπὴ*, *cantilena*. hoc à *μέλπομαι*, *canto*, in præt. med. *μέμολπα*. ϑ. 69.

Μόρ⊙, ε. Vide in *μοῖρα*.

Μορφνοῖο, *nigræ*, gen. Ion. à *μορφνὸς*, *obscurus*. ab *ὀρφνὴ*, *caligo*. α. 134.

Μουνοχῳὴς, *unicus*, à *μοῦν⊙*, pro *μόν⊙*, *solus*, & *γάομαι*, *nascor*. ε. 374. ϑ. 426.

Μοῦν⊙, pro *μόν⊙*, *solus*, Poëtic. ε. 96. ϑ. 143.

Μοῦσαι, nom. pl. & in gen. pl. *μουσάων*, Æol. pro *μουσῶν*, à *μοῦσα*, ης, ἡ, Musa, dat. pl. *μούνσ'*, pro *μούσαισι*. ε. 1. 656. ϑ. 100.

Μόχθος, ε, ὁ, *labor*. α. 306.

Μόψον nomen viri. α. 181.

Μυδαλέον χρῶτα, *madidum corpus*. Th. *μυδάω*, *destillo*, f. *ήσω*. ε. 554. α. 270.

Μυθησαίμεθα, *dixero*, a. 1. m. opt. Vide in *μῦθ⊙*. ε. 10. ϑ. 28.

Μῦθ⊙, ε, ὁ, *verbum*, *sermo*, dat. plur. *μύθοισι*. Ionic. Hinc est verbum *μυθέομαι*, *dico*, *μυθησαίμεθα*, *dixero*, a. 1. med. opt. *μυθήσασθαι*, a. 1. inf. m. ε. 10. ϑ. 24.

Μυλιόωντες, præs. part. pro *μυλιῶντες*, ex *μυλιάω*, *ῶ*, *dentibus frendeo*, epenthesis Poëtica, & ο *μικρὸν*. Scilicet præcedenti syllaba brevi interponitur ο *μικρὸν*, ut, *ὀρόω*, *ὀρῶ*, *ὁρόω*, ac præcedenti syllaba longa, interponitur ω *μέγα*, ut, *ἠδάω ῶ*, Poëtice, *ἠδόω*, *ζάω ζῶ*, *ζόω*. Th. *μύλη*, ης, ἡ, *mola*, *molaris dens*. ε. 528.

Μύξαι, nom. pl. à *μύξα*, ας, ἡ, *mucor*, *mucus*, ϑ' ὧν ἀ ῥινῶν μύξαι ῥέον; *cujus quidem ex naribus mucores fluebant*. α. 267.

Μύρετο, imperf. Ion. med. *lugebat*, à *μύρω*, propriè *fluo*, at *μύρομαι*, *lugeo*, ubi lacrymæ per genas defluunt. ε. 204.

Μύριοι, *mille*, οἱ *μύριοι*, *infiniti*, *innumeri*, à *μυρί⊙*, ε, ὁ, *infinitus*. ε. 100. 250.

Μυρμιδόνων, gen. pl. *Græcorum*, à *μυρμιδών*, *όν⊙*, Græcus. Vide *μυρμηκος*, ε, ὁ, *formica*. α. 380. 474.

Μῦρον, prima longa, 3. pl. imperf. act. pro *ἤμυρον*, à *μύρω*, *madeo*, *fluo*, unguentis imbuo, à *μύρον*, ε, τὸ, *unguentum*. α. 132.

Μυχῷ, dat. sing. *in recessu*, *in penetrali*, à *μυχὸς*, ε, penetrale, à *μύω*, claudo, f. *σω*. ϑ. 116. 1014.

Μῶλον, *bellum*, *stragem*, à nom. *μῶλ⊙*, pro quo etiam *μόλ⊙*. α. 257.

Μῶμος, ὁ, *Momus*, Deus quidam reliquorum omnium Deorum irrisor & reprehensor. sumitur & pro dedecore. ϑ. 214.

N.

Ναίει, *incolit*, à *ναίω*, *habito*, *incolo*. ε. 8. *ναῖον*, pro *ἔναιον*, imperf. Hinc *ναιετάω*, idem quod *ναίω*, *ναιετάσσ'*; 3. pl. ind. præs. Hinc *νάσσαθ'*,

tis ligamentum. ex κρὰς, & δέω, *ligo*. per metaph. *pinnæ murorum*, & ponitur pro *mœnibus*. α. 105.

Κρῆθεν, adv. *à capite*, ex κρὰς, ἀθος. Them. eſt, κάρηνον, ε, τὸ, *caput*. α. 7. Ϟ. 574.

Κρηνὴς, gen. à κρηνὴ, ης, ἡ, *fons*, à fundendo, quia fundit aquas. κρηνάων, Æolice, pro κρηνῶν, genit. plur. ε. 756. Ϟ. 6.

Κρήτη, Κρήτης, nomen Inſulæ. Ϟ. 477. 480.

Κρητῆρος, genit. Ionic. κρητῆρ, Ionice, pro κρατὴρ, ῆρος, ὁ, Latine, *crater*. à κεράννυμι, f. άσω, *miſceo*, *tempero*; quia in eo merum diluitur, ne noceat. ε. 742.

Κέκασθε; *pugnarunt*, 3. pl. a. 1. med. à κέκω, *diſcerno*. f. κῶ. Κέκασσι, 3. pl. a. 1. act. ſub. κέκασας, part. a. 1: act. ε. 799. Ϟ. 882.

Κελσίη, nomen mul. Ϟ. 359.

Κελώ, nomen mul. Ϟ. 375.

Κερκὶς, *tramam*, per ſyncopen, pro κερκίδα, à κερκὶς, ίδος, ἡ, vel tanquam à κερκὶξ. Th. κέρκη, ης, ἡ, *trama*. ε. 536.

Κροκοπέπλοις, *croceo peplo*. à κρόκος, ε, ὁ, *crocus*, & πέπλον, ε, τὸ, *peplum*, veſtis muliebris. Ϟ. 273. 358.

Κρονίδης, ε, ὁ, *filius* Ϟ Κρόνε, h. e. *Saturni*. Sic vocatur ὁ Ζεύς. Κρονίδεω, Ionic. pro Κρονίδε. ε. 18. 53. Ϟ. 450.

Κρονίων, ωνος, idem quod Κρονίδης. à Κρόνος, ε, ὁ, *Saturnus*. qui ſic videtur dictus à ſplendore. Hebr. *karán*, ſplendere. Fr. Iun. Aliis quaſi χρόνος tempus: plurimum enim temporis conficit in emetiendo ſuo orbe. ε. 274. Ϟ. 949.

Κροτάφοισι, dat. pl. Ion. à κρόταφος, ε, ὁ, *tempus*, pars capitis. ἔνθα τὸ κροτεῖν τλὼ ἀφλὼ, quod ibi evidens ſit venarum pulſus. α. 226.

Κρύος, εος, τὸ, *frigus*. hinc κρυερὸς, ὸν, & Ionice κρυεροῖο, *frigidus*. hinc κρυόεις, εντος, ὁ, Poëtis idem quod κρυερός. ε. 492. Ϟ. 657. 936.

Κρυπταδίης, *ſecreti*, genit. à κρυπτάδιος, apud Poëtas idem quod κρυπτὸς, *occultus*. hinc & κρύφιος, *abditus*. Th. κρύπτω, ψω, *occulto*, abſcondo. a. 2. ἔκρυβον. ε. 327. 787.

Κρύψε, a. 1. Ion. à κρύπτω, *occulto*. hinc κρύψας, a. 1. part. κρύψασα, f. g. ε. 50. 402. Ϟ. 174.

Κρώζη, præſ. ſub. à κρώζω, *crocito*, quod eſt cornicis. ε. 745.

Κτειμένης, *occiſæ*, part. a. 2. med. ab indic. ἐκτάμην, ad formam ἐτάμην, ab a. 2. act. ἔκτην. pro quo Dores ἔκταν. à κτῆμι, *occido*, f. κτήσω. Th. κτείνω. ε. 539. α. 402.

Κτεάνων, gen. pl. à κτέανον, ε, τὸ, *poſſeſſio*. Poëtis idem quod κτῆμα, & κτέαρ, ατος, τὸ, *idem*. Th. κτάομαι, f. ήσομαι, *acquiro*. ε. 313.

Κτείναντα, acc. à κτείνας, αντος, part. a. 1. act. à κτείνω, *occido*, f. κτενῶ, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκτα-

νον.

ναι. a. 1. ἔκτεινα. κτεινέμεναι, Doricè pro κτείνειν, præſ. inf. act. α. 414. 448.

Κτήμασ', dat. pl. pro κτήμασι, per apocopen, à κτῆμα, poſſeſſio. Th. κτάομαι, ῶμαι, acquiro. ε. 34.

Κτητὼ, famulam, acc. à κτητός, acquiſibilis. Th. κτάομαι, f. ήσομαι, acquiro. ε. 404.

Κτύπ⊙, ſonitus, à τύπτω, pulſo. α. 98.

Κυανόπεπλον, cæruleo peplo. à κύαν⊙, cæruleus, & πέπλον, peplum. ϑ. 406.

Κυανόπτερ⊙, nigras alas habens. ex κύαν⊙, cæruleus, & πτερὸν, ου, τὸ, ala. α. 393.

Κυάνε, genit. à κύαν⊙, cæruleus. hinc κυάνεα, nigra. dat. pl. κυανέῃσι pro κυανέεσσι, & κυανεάων, Æolicè, pro κυανέων. α. 7. 143. 249.

Κυανοχαίτης, ου, nom. ex κύαν⊙, ου, ὁ, cæruleus, color niger, & χαίτη, ἡ, juba, coma. α. 120. ϑ. 278.

Κυανῶπιν, nigroculam, acc. à κυανῶπις, ιδ, ἡ, cærulea aſpectu, à κύαν⊙, cæruleus, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. p. m. ὦπα. α. 356.

Κυδάλιμ⊙, idem quod κύδιμ⊙, glorioſus. à κύδ⊙, ε⊙, τὸ, gloria. α. 74. 467.

Κῦδ⊙, ε⊙, τὸ, gloria, in compar. κυδίων, glorioſior, ſuperl. κύδιστ⊙, η, ον, glorioſiſſimus. ε. 311. ϑ. 548.

Κυδαίνων, illuſtrans, præſ. part. à κυδαίνω, glorioſum reddo, f. νῶ, p. κυκα. Th. κῦδ⊙, ε⊙, τὸ, gloria. ε. 38.

Κυδιόων, exultans, jactabundus, præſ. part. pro κυδιῶν, à κυδιάω, glorior, jactito. Th. κῦδ⊙, ε⊙, τὸ, gloria. α. 27.

Κυδνὸς, ἡ, ὸν, inclytus, celebris. Th. κῦδ⊙, ε⊙, τὸ, gloria. ε. 255.

Κυδοιμὸς, οῦ, ὁ, tumultus. q. à κύω, pario, & δεῖμα, timor. α. 156.

Κυθέρεια, ας, ἡ, Venus. ὅτι κεύθει, τὰς ἔρωτας, occultat amorem venereus. Tenebras amat, propter opera tenebrarum. ϑ. 934. 1008.

Κυθήροις, κυθήροισι, dat. pl. à Κύθηρ⊙, ου, ὁ. Th. Κυθήρη, ἡ, urbs Cypri. ϑ. 192.

Κυκλοτερὴς, έ⊙, ὁ κὴ ἡ, tornando rotundus factus. ex κύκλ⊙, ου, ὁ, circulus, & τερέω, terebro. α. 208. ϑ. 145.

Κύκλωψ, ωπ⊙, ὁ. οἱ Κύκλωπες, Cyclopes. ex κύκλ⊙, ου, ὁ, orbis, circulus, & ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. ϑ. 139. 144.

Κύκ⊙. α. 65. 346. 368. 413. κύκνον. α. 57. 329. 331. 466. 472. κύκνα. α. 350. κύκνοι. α. 316.

Κυλίνδεται, præſ. ind. paſſ. à κυλίνδω, volvo. hinc κυλινδόμεν⊙. Th. κυλίω, ίσω, volvo. α. 378. 438.

Κυμαίνον⊙, genit. præſ. part. à κυμαίνω, fluctuo. Th. κῦμα, ατ⊙, τὸ, fluctus. ε. 388.

Κύμαλα, nom. pl. à κῦμα, ατος, τὸ, fluctus. q. à κυκάω, miſceo, unde eſt κύκημα, pro quo κῦμα. κύματ'. ε. 685. ϑ. 252.

Κυμοθοήγη, nomen mul. Θ. 253.

Κύμη, acc. casus, à Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis. ε. 634.

Κυμοπόλειαν, nom. mul. Θ. 819.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen proprium mul. Θ. 252.

Κυμοθόη, nomen proprium mul. Θ. 245.

Κυνέη, ης, ἡ, (sub. δορά,) pellis canis, *galea*. Th. κύων, κυνὸς, canis. α. 227.

Κυμὼ, nomen mul. Θ. 255.

Κυπρογενέα, epitheton Veneris, quæ nata dicitur in insula Cypro. Cuprum quoque ceu scortum, metallis omnibus misceri dicitur. Verum metri dimensio videtur postulare, ut hic legatur Κυπρογενῆ. Θ. 199.

Κύπρος, ου, nomen insulæ Veneri sacræ: unde & Κύπρις *Venus*. Θ. 193.

Κυρήσας, a. 1. part. à κυρέω, *incido*. Th. κύρω. fut. Æol. σω, *incido*. ε. 753.

Κῦρσαι, a. 1. inf. *incidere*. à κύρω, f. κύρσω. κύρσας, a. 1. part. ε. 689. α. 426.

Κυσαμένη, a. 1. part. med. f. g. pro κυσσαμένη, quæ concepit, verbi κύομαι, in utero gestor. Th. κύω, osculor. Θ. 125. 405.

Κύων, κυνὸς, ὁ, vel ἡ, canis. κυνα, acc. κυνε, nom. & acc. dual. κυσὶ, dat. plur. α. 303. Θ. 769.

Κῶμα, τος, τὸ, *veternus, somnus profundus*. Θ. 798.

Κώμαζον, imperf. Ion. pro ἐκώμαζον, verbi κωμάζω, *comesſor*. Th. κῶμος, ου, ὁ, comessatio. α. 181.

Κώμη, ης, ἡ, *vicus*. ε. 637. α. 18.

Κωκύσασα, præs. part. f. g. à κωκύω, *garrio*. ε. 372.

Λ.

Λάβησι, *prehenderit*, a. 2. act. subj. σι est paragoge Ion. à λαμβάνω, *accipio*, f. λήψομαι, p. λέληφα, Att. εἴληφα, aor. 2. ἔλαβον, inde in part. λαβὼν, ῶσα, ὸν. ε. 466. Θ. 765.

Λαγὼς, acc. pl. Dor. pro λαγοὺς *lepores*. à λαγωὸς, οῦ, ὁ, *lepus*: Att. λαγὼς, ὼ, ex λα, particula quæ intendit significationem, & οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*, quia habet longas aures. Alii à λάω, τὸ βλέπω, *video*, quia dormit apertis oculis. α. 302.

Λάδωνα, nomen fluv. acc. sing. Θ. 344.

Λάθεσθε, *oblivisscimini*. 2. pl. a. 2. med. imperat. à λανθάνομαι, f. λήσομαι, præt. pass. λέλησμαι, a. 2. act. ἔλαθον, præt. m. λέληθα. ε. 262.

Λαθιφθόγγοιο, *facientis oblivisci vocem*. gen. Ion. à λαθίφθογγος, vocis oblivionem inducens. à λάθος, ε, τὸ, *oblivio*, Th. λήθω, *lateo*, & φθόγγος, *sonus*. hoc à φθέγγομαι, f. γξομαι, *loquor*. α. 131.

Λαίτμα, *magnus maris fluctus*. ex λα. *valde*, & ἴτμαι, *ire*. Vel dictum quasi λαίτμημα. Nam quum universum distributum esset in partes duas, terram & mare,

& mare, λαιὸν τμῆμα vocabatur ἡ θάλασσα. Vide in τέμνω, *seco*. ε. 163.

Λαιψηροκέλευθον, *rapidum*, acc. ex λαίλαψ, απος, ἡ, *tempestas*, & κέλευθος, ου, ἡ, *via*. θ. 379.

Λάκε, *crepitabat*, pro ἴλακε, a. 2. act. à ληκέω, *crepitum ciec*, a. 2. ἴλακον, præt. med. λέλακα. θ. 694.

Λακέρυζα, ης, ἡ, loquax, *stridula*. ε. 745.

Λάμπεν, *collucebat*. imperf. Ion. pro ἴλαμπεν, à λάμπω, *luceo*, f. ψω, p. φα. α. 71.

Λαμπετόωντα, *fulgentia*. Poëtice pro λαμπετῶντα, à λαμπετάω, *luceo*. dat. λαμπετόωντι. à Th. λάμπω, f. ψω, *luceo*. θ. 110.

Λαμπόμενον, *splendens*. λαμπομένοισι, dat. pl. Ion. part. præs. Th. λάμπω. α. 145. θ. 186.

Λαμπρὸς, ἡ, ὸν, *splendidus*, clarus, à λάμπω, *luceo*. θ. 18.

Λαοδάμεια, nomen propr. mul. θ. 257.

Λαὸς, *populus*, λαοῖσι, dat. plur. Ion. Attice λεὼς, ῶ, ὁ, *populus*. ε. 225. 241. θ. 430.

Λαοσσόος, *populorum defensor*. *vel agitator*. ex λαὸς, ὦ, ὁ, *populus*, & σόω, *servo*. Th. σός, *salvus*. Vel ex λαὸς, & σείω, *moveo*. α. 37.

Λαπιθάων, pro Λαπιθῶν, gen. pl. Dorice, à nominativo Λαπίθης, ου, ὁ, *Lapitha*. Vide in Calepino, *Lapithæ*. α. 178.

Λαῦκος, nomen viri. θ. 1013.

Λάχεσις, in Gen. Atticè λαχέσεως ἡ, *Lachesis*, nomen Parcæ. à λαγχάνω, *sortior*. α. 258. θ. 218.

Λάχνη, ης, ἡ, *lanugo*, *vellus*. ε. 511.

Λέγειν, *dicere*, præs. inf. verbi λέγω, *dico*. f. λέξω, p. λέλεχα, præt. m. λέλογα. θ. 27.

Λειαγόρη, nom. prop. mul. *suaviloqua*. ex λεῖος, ου, ὁ, *lævis*, & ἀγορεύομαι, *concionor*. Th. ἀγορὰ, ἡ, *forum*. θ. 257.

Λείβεται, *stillat*. à λείβω, f. ψω. ε. 722. α. 390.

Λειμῶνι, dat. à λειμὼν, ῶνος, ὁ. Latine, *pratum*, q. d. *paratum*, ubi non opus est satione. *Namque injussa viresc unt gramina*. θ. 279.

Λείπε', pro λείπθη, imperf. pass. Ion. verbi λείπω, *linquo*, *relinquo*. f. ψω, p. φα, p. m. λέλοιπα, a. 2. m. ἐλιπόμην. ε. 198. θ. 490.

Λειρόεσσαν, dat. sing. *floridæ*. Th. λείριον, ου, τὸ, *lilium*. Hinc est λειριόεις, εντος, ὁ, in f. g. λειριόεσσα, *liliaceus*, *a*. & per synecd. sp. *floridus*, *suavis*. θ. 41.

Λελάθοιτο, poët. *lateret*, pro λάθοιτο, a. 2. med. opt. à λανθάνομαι, *lateo*. Mutuatur sua tempora à λήθω, f. λήσω. a. 2. med. ἐλαθόμην, hinc in opt. λαθοίμην, οιο, οιτο. p. m. λέληθα. θ. 471.

Λέλακας, *strepis*, p. m. à ληκέω, *resono*, *crepo*. in a. 2. ἴλακον, unde est præt. med. λέλακα, *strepui*. accipitur hic in significatione præsentis, cujus generis apud Græcos sunt plurima. ε. 205.

Λέλειπται, *relicta est*, præt. pass. λέλειμμαι, ψμαι, πται, à λείπω, *linquo*. ε. 282.

Λελειχμῶτες, *lambentes*, part. præt. act. per syncopen, & epenthesin τ ε, pro λελιχμακώτες, à λιχμάω. Th. est λείχω, *lingo*, f. ξω. ϑ. 826.

Λέλογχε, *consecuta est*, 3. singul. præt. med. indic. (tanquam à λέγχω.) Th. est λαγχάνω, *sortior*, f. κληρώσομαι, a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα. ϑ. 203.

Λέοντες, pl. num. à λέων, οντος, ὁ, *leo*. in dual. λέοντε. λέουσι, dat. plur. α. 175. 402.

Λεπτῇ, *macilentâ*, dat. à λεπτός, ή, όν, *tenuis, exilis, viribus destitutus*. ε. 495.

Λερναίῳ, acc. Nomen hydræ. à Λέρνη, ης, ἡ, *palus Argivorum, ubi erant sordium confluges*. prov. Λέρνη κακῶν, *Lerna malorum*. Dicitur hydra seu serpens Λερναίη, quod in illa versata fuerit palude; à loco. ϑ. 314.

Λέσχῃ, dativ. sing. à λέσχη, ης, ἡ, *sermocinatio*: & pro loco publico sumitur, ubi confabulantur. ε. 499.

Λοιγαλέοισιν, dat. pl. Ion. *tristibus*. h. e. in casulis pauperculorum, à λοιγαλέος, η, ον, *pernicioſus*. Th. λοιγός, *pernicies*. ε. 523.

Λοιγός, οῦ, ὁ, *candidus, albus*. affine τῷ λοίσθω, *video*. alba sunt lucida. λοιγοῖσιν, Ionic. dat. pl. pro λοιγοῖς. ε. 196.

Λοίχωλος, *pulchris ulnis*. ex λοιγὴ, *alba*, & ὠλένη, *ulna*. quæ habet candida brachia. ϑ. 314. 914.

Λοίσθησιν, *vident*, 3. perf. pl. præs. ind. à λοίσθω, *video*. poëticum est. ε. 248.

Λέχος, ους, τὸ, *lectus*, dat. plur. λεχέεσσι, poëtice pro λέχεσι. Th. λέγω, vel λέχομαι, *cubo, dormio*. ϑ. 57. 798.

Λέων, *leo*. Vide paulo ante λέοντες. ϑ. 323.

Λήγει, *cessat*, 3. perf. præs. à λήγω, *cesso, desino*. f. λήξω. ε. 412. ϑ. 48. 221.

Λήθει, *latet*. præs. ind. à λήθω, *lateo*, f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα. ε. 266. 489.

Ληΐδ', pro ληΐδα, acc. à λῆις, ιδος, ἡ, *pecus*. à λεία, ας, ἡ, *præda*. λῆις, proprie *præda*. item *pecus*, quia pecudes à prædonibus rapi & abigi solent. ϑ. 444.

Λῆΐζετ', *sortitur*. imperf. Ionic. verbi λῄζομαι, *nanciscor*. f. ίσομαι. hinc λῆϊστεται, f. 1. pro λῄσεται. Th. λεία, ας, ἡ, præda. ε. 320. 700.

Λήϊον, ου, τὸ, *seges*. α. 288.

Λιμναίῶνα, acc. à Λιμναιών, ῶνος, ὁ, *Ianuarius*. quo Ethnici vina libabant idolo Baccho. Th. λίμνη, ης, ὁ, *lacus prælitorcularii*. hinc Λιμναῖος, Bacchus. ε. 502.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, *oblivio*. à λήθω, seu λανθάνω, lateo. ϑ. 55.

Λητοΐδης, ου, ὁ, *Latonæ filius*. α. 479.

Λητώ, οῦς, οῦς, ἡ, *Latona*, acc. Λητόα, λητώ. ε. 769. ϑ. 19.

Λιγέως, *stridulè*, adverb. à λιγύς, εῖα,

εῖα, λιγύ. α. 206. à λίζω, *ſtrideo*. Hinc λιγυρὸς, *ſonorus*. λιγυρλύ. ε. 581.

Λιγύφωνοι, *argutæ*, nom. pl. quibus vox erat gracilis, & acuta, αἷς ἡ φωνὴ λιγεῖα. Th. λίζω, f. ξω, *ſtrideo*, & φωνὴ, ῆς, ἡ, *vox*. Θ. 275. 518.

Λίθον, acc. à λιθος, ου, ὁ, *lapis*. Θ. 485. hinc λίθοισι, dat. pl. Ionicus. ε. 622.

Λιλαιόμενοι, *cupientes*, præſ. part. à λιλαίομαι, apud poëtas idem quod γλίχομαι, *cupio*, *deſidero*. Verba deſiderii regunt Genitivum. α. 113.

Λιμένι, ίνος, ὁ, *portus*, q. ex λίαν μένειν, quod ibi naves tutæ à fluctuum agitatione conquieſcunt. α. 207.

Λίμνη, ης, ἡ, *ſtagnum*, *palus*, *lacus*. ὡς ἀπὸ τὸ λίαν μένειν. Θ. 365.

Λιμὸς, οῦ, ὁ, *fames*. ε. 228. 300.

Λιπαρὴν, pro λιπαρὰν, *ſplendidam*, acc. ſing. λιπαρὸς, ὰ, ὸν, proprie *pinguis*, à λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*. Θ. 63.

Λίπ', pro λίπι, (ut vult Tzetzes,) dativus ſing. à λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*. Per apoſtrophum etiam diphthongum abjicit, patet ex Γλιαδ. α. 117. βούλομ' ἐγὼ, pro βούλομαι ἐγὼ. Eſſet ergo appoſitio, *pinguedine*, nempe *oleo*, ſicut dicimus, *urbs Roma*. At alii λίπ', pro λιπαρῷ. ε. 520.

Λιπέειν, dialyſi poëtica pro λιπεῖν, a. 2. act. infin. Λίποιεν. 3. pl. a. 2. act. opt. à λείπω, linquo, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον, hinc in opt. λίποιμι, & in 3. pl. λίποιεν. a. 2. part. λιπὼν, οῦσα, όν. ε. 435. α. 332.

Λὶς, *leo*, acc. λῖν. Poëticum eſt, pro λέων, οντος, ὁ. α. 172.

Λίχμαζον, 3. pl. imperfect. act. *lingebant*; à λιχμάζω, *lingo*, *lambo*. quod eſt à Th. λείχω, f. ξω. α. 235.

Λόγον, *ſermonem*, acc. à λόγος, ου, ὁ. dat. pl. Ion. λόγοισιν. Th. λέγω, *dico*, f. ξω, præt. med. λέλογα. ε. 106. Θ. 890.

Λοετροφόνη, *lota*, poëticè pro λουτροφόνη, part. a. 1. med. ubi ου reſolvitur in εο, & τὸ σῖγμα duplicatur, *lota*. λόεσθαι, *lavari*, poët. pro λούεσθαι, præſ. inf. paſſ. Poëtæ abjiciunt τὸ υ, metri cauſa. Th. λύω, f. σω, *lavo*. ε. 520. 748.

Λοιγὸς, οῦ, ὁ, *pernicies*. α. 240.

Λοιμὸν, acc. à λοιμὸς, οῦ, ὁ, *peſtis*. ε. 241.

Λοιθοπάτλω, *poſtremam*, à λοῖθος, pro quo etiam λείθιος, ου, ὁ, *poſtremus*, *ultimus*. Θ. 921.

Λοκροὶ, nomen nationis, Locri. α. 25.

Λουτρῷ, *balneo*. dat. à λουτρὸν, οῦ, τὸ, *lavacrum*. λοῦτρον vero, *aqua ſordida*, *qua nos lavimus*. Accentu differunt. Them. λούω, f. σω, *lavo*. ε. 751.

Λοφιῇ, *dorſo*, Ionicè pro λοφιᾷ, dat. ſing. à λοφιὰ, ἡ, *cervix*. Th. λόφος, ου, ὁ, *cervix*, collum. α. 391.

Λόχῳ, dat. pro ἐν λόχῳ, *in inſidiis*. ellipſis præpoſitionis ἐν.

ἀ λόχ⊙, ου, ὁ, *insidiæ*, ἀ λέγ-μαι τὸ κεῖμαι, *jaceo*, quod ſoleant κατῆσθαι οἱ λοχῶντες, ſedere inſidiantes. hinc λοχάω, ῶ, *inſidior*. ϑ. 174.

Λοχιοῖο, gen. ſing. Ion. *ex inſidiis*. ubi additur præpoſitio. ἀ λοχεὸς, ὅ, ὁ, idem quod λόχος, ου, ὁ, *inſidiæ*. ϑ. 178.

Λυσγῆ⊙, gen. ἀ Λυσγεὺς, έ⊙, ὁ. nomen gentis. α. 327.

Λυγρὴ, pro λυγρὰ, Ionice, *gravis*, λύγρ' ἐδώην, pro λυγρὰ, *odioſa edoctam*. ϑ. 313.

Λύκ⊙ν, acc. ἀ Λύκ⊙, ου, ἡ, nom. urbis in Creta. ϑ. 477. 482.

Λυπῇς, *moleſtus ſis*, 2. perſ. præſ. ſub. ἀ λυπέω, ῶ, f. ήσω, *dolore afficio, contriſto*. Th. λύπη, ης, ἡ, *dolor*. ε. 399.

Λῦσαι, a. 1. act. infin. & λῦσε, pro ἔλυσε, a. 1. ind. *ſolvit*, h. e. liberavit. ἀ λύω, *ſolvo*, f. λύσω, p. λέλυκα, a. 1. ἔλυσα. ε. 606.

Λυσιάνασσα, nomen mul. ϑ. 258.

Λυσιμελὴς, *ſolvens membra*. ſomni epitheton eſt. ἀ λύω, *ſolvo*, & μέλ⊙, ε⊙, τὸ, *membrum*. Alii tamen dictum putant, ἀπὸ τῦ λύειν τὰ μελεδήματα, id eſt, curas. ϑ. 911.

Λύσιν, *ſolutionem*, ἀ λύσις, εως, ἡ. Th. λύω, *ſolvo*. ε. 402.

Λώβη, ης, ἡ, *contumelia*. τίνεσθαι λώβην, ulciſci contumeliam illatam. ϑ. 165.

Λωβητὸς, ῆ, ὁ, *infamia notatus*. ἀ λωβάομαι, ῶμαι, *contumelia afficio*. Th. λώβη, ης, ἡ, *injuria*. α. 366.

Λώϊον, *melius*, comparat. ἀ poſitivo ἀγαθὸς, comp. λωΐων, ſuperl. λῷστος. Th. λῶ, λῇς, *vole*. ε. 348. 431.

M.

Μάζα, ης, ἡ, *libum*. Hinc Latinum *maſſa*. ε. 588.

Μαίανδρ⊙, ου, ὁ, nomen fluvii ϑ. 339.

Μαίη, proprie *obſtetrix*. Hic vero nomen mul. quæ fuit ſoror Atlantis. ϑ. 938.

Μαιόμενοι, *inquirentes*, præſ. part. ἀ μαίομαι, cupio. item pro ζητῶ, quæro. Th. μάω, ῶ, *vehementer cupio*. ε. 530.

Μάκαρες, *beati*. nom. pl. ἀ μάκαρ, αρ⊙, ὁ κὴ ἡ, κὴ τὸ, *beatus, felix*. in dat. pl. μάκαρσι, & Ionicè μακάρεσσι. Μάκαρ, ſic videtur dici, quaſi μὴ κηρὶ, (Dorice μὰ κᾱρὶ) ὑποκείμεν⊙, morti non ſubjectus: hinc μακαρίτης, ου, ὁ, dicitur ὁ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς. ε. 138. 140.

Μακέλλω, acc. *ligonem*, ἀ μάκελλα, ἡ. *ligo*. ἀ μία, & κέλλω, *moveo*. Poëta propter metrum hic λ abjicit. ε. 468.

Μακρὸς, ὄ, ὁ, *longus*, κύμαθ' μακρὰ, *fluctus decumani*. h. e. *magni*. in acc. μακρὼ, Ion. pro μακρὸν. μακρῆσι, dat. pl. pro μακροῖς, Ionicè. Th. μῆκ⊙, ε⊙, τὸ, *longitudo*. Dor. μᾶκος. ε. 288. 778. ϑ. 180.

Μαλακὼ, acc. f. g. & μαλακῇσι, dat. pl. Ion. μαλακὸς, ὄ, ὁ, *mollis*. Th. μαλάσσω, *mollio*, f. ξω. ε. 534. ϑ. 90. 279.

Μα-

Μαλάχη, ης, ἡ, *malva*, sic dicta, quia alvum natura sua μαλάσσει, *mollit*. Th. μαλάσσω, vel τ͂ω, f. ξω, *mollio*. ε. 41.

Μάλα, *valde*, adv. & μάλ', pro μάλα. in comparat. μᾶλλον, sup. μάλιστα, maxime. ε. 202. 308. 341. α. 176. θ. 666.

Μαλερῷ, *flagranti*, dat. sing. à μαλερὸς, ὸν, ὁ, *usitivus*, *perniciosus*. Th. μαλὸς, pro ἀμαλὸς, ὸν, ὁ, *tener*. α. 18.

Μάλιστα. Vide in μάλα, *valde*. ε. 341.

Μαλλοῖς, *velleribus*, dativ. plur. à μαλλὸς, ὸν, ὁ, *vellus*, *lana promissa*. ε. 232.

Μαπέειν, *apprehendere*, per syncopen θ ε, pro μαρπέειν, à μάρπτω, *apprehendo*, in a. 2. infinitiv. μαρπεῖν, & poëtice μαπεῖν, Ionicaque diæresi μαπέειν, & poëtica reduplicatione μεμαρπέειν, præt. med. μέμαρπα. α. 231. 252. & 304.

Μαρμάρεαι, *splendidæ*, pl. f. g. à μαρμάρεος, *splendidus*. Th. μαρμαίρω, *splendeo*, f. αρῶ. hinc in part. f. g. μαρμαίρουσα. θ. 699. 811.

Μαρναμένους. Vide in μαρνάμεσθ'. ε. 162.

Μαρνάμεσθ', pro μαρνάμεθα, Ion. pro μαχνάμεθα, *pugnemus*, 1. pl. sub. medii. μάρναντο, & μάρνανθ', 3. plur. imperf. pro ἐμάρναντο, Ion. Th. μάρναμαι, *pugno*. ε. 162. α. 110. 401.

Μάρτυρα, accus. sing. à μάρτυς, υρος, ὁ, *testis*. hinc μαρτυρίης, dat. pl. Ionic. pro μαρτυρίαις, à μαρτυρία, ας. ἡ, *testimonium*. ε. 280. 369.

Μαστίτλω, *flagellaverunt*, 3. dual. imperf. vel a. 2. act. à μαστίω, poëtice pro μαστιγόω, *flagello*. duo illa tempora hinc coincidunt. μαστίων, *flagellans*, per syncopen pro μαστιγόων. Th. μάστιξ, ιγος, ἡ, *flagellum*. α. 431. 466.

Μασιχόωντι, *mandenti*, dat. sing. part. à μασιχάω, ῶ, & poëtice μασιχόω, μασιχάοντι, ᾶσι, & poëtice μασιχόωντι. Sed de hac voce altum est silentium in omnibus Lexicis, quæ quidem videre licuit. α. 389.

Μὰψ, *sine usu*, *frustra*, Adverb. θ. 872.

Μαυρῶσι, *obscurant*. 3. pl. præs. ind. per aphæresin pro ἀμαυρῶσι, ab ἀμαυρόω, *obscuro*, *offusco*. Th. ἀμαυρὸς, ὸν, ὁ, *obscurus*. ε. 323.

Μάχη, ης, ἡ, pugna, à μάχομαι, f. μαχέσομαι, & μαχήσομαι, p. μεμάχημαι, *pugno*, *prælior*. μαχίσθω, 3. dual. imperf. med. Ion. μαχίσασθ, a. 1. inf. m. α. 176. 361. 387. 406.

Μαχλότατοι, *salacissimæ*. à μάχλος, *libidinosus*. ε. 584.

Μὲ, & μ' pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, ego. ε. 660 θ. 24.

Μέγας, μεγάλη, μέγα, *magnus*, *a*, *um*, *multus*, *a*, *um*. μέγα, *valde*. ε. 58. μέγα νήπιε, *valde stulte*, h. e. *stultissime*, μέγ' pro μέγα. μέγ' ἀμείνων, multò melior. ε. 774. item pro

μει-

μεγάλως. ibid. Comp. μείζων, ονος, ſuperl. μέγιστος, η, ον, maximus. ε. 41. 147. α. 237.

Μεγαθαρσεῖϊ, dat. ſing. à μεγαθαρσὴς, magna fiducia præditus. ex μέγας, μεγάλη, μέγα, *magnus, a, um*, & θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 385.

Μεγάθυμον, *magnanimum*, acc. à μεγάθυμος, μεγαθύμων, ex μέγας, & θυμὸς, ὁ, *animus*. α. 17. 57.

Μεγαλήτορα, acc. ſing. à μεγαλήτωρ, *magnanimus*. à μέγα, *magnum*, & ἦτορ, *cor*, animus. α. 450. Th. ἦτορ, μεγαλήτορες. ε. 654.

Μεγάροισι, dat. pl. Ion. à μέγαρον, ου, τὸ, *magnitudo*. Th. μέγας. ε. 375. ϑ. 49.

Μεγέθη, dat. à μέγεθος, εος, τὸ, *magnitudo*. Th. μέγας. α. 5.

Μεγήρεα τέκνα, *perquam amabiles liberi*. ex μέγα, *valde*, & ἐράω, *amo*. alii legunt μεγάερα. ϑ. 240.

Μέγιστος, ſuperlat. *maximus*. à μέγας. μείζων, *major*. ϑ. 49.

Μέδεσσα, nomen mul. à μέδω, *curo*. Μεδέσσα, præſ. part. f. g. à μεδέω, idem quod μέδω, impero. ϑ. 276.

Μέζ', pro μέζη, ex μέζεα, τὰ, *pudenda*. Thema, μέσος, η, ὁ, *medius*. ε. 510.

Μετ', *pro* μετὰ, præpoſit. cum gen. *cum*. cum. acc. *poſt*. ε. 442. 445. ϑ. 137.

Μεθήσω, *dimittam*, f. 1. Thema ἵημι, f. ἥσω, p. εἷκα, a. 2. ἧν. unde μεθίημι, *dimitto*. ε. 207.

Μείδησεν, a. 1. à μειδάω, *ſubrideo*. μειδήματα, acc. pl. à μείδημα. α. 115.

Μείζων, *major*, comparat. à μέγας, *magnus*. in ſuperl. μέγιστος, *maximus*. in acc. ſing. μείζω, ex μείζονα, μείζοα, ω. ε. 270. 378.

Μείλιχος, η, ὁ, ἡ, *blandus*. hinc μειλίχιος, η, ον, idem. Th. μειλίσσω, f. ξω, p. χα, *delinio, demulceo*. ϑ. 92. 206. 406.

Μείναντες, part. a. 1. Thema, μήω, *maneo, expecto*, f. μενῶ, p. μεμήνηκα, a. 1. ἔμεινα. hinc in aor. 1. part. μείνας, αντος, ι. ε. 650.

Μείονα, acc. ex μείων, *minor*, in gen. μείονος, ὁ καὶ ἡ, & τὸ μεῖον, eſt comparativus irregularis, nominis μικρὸς. ε. 688. ϑ. 447.

Μείς, *menſis*, Æolicè pro μήν, μηνὸς, ὁ, *menſis*. ε. 555.

Μελαγχαίτῃ, acc. ſing. à μελαγχαίτης, ου, *nigram cæſariem habens*. ex μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger, ra, rum*, & χαίτη, ης, ἡ, *juba, cæſaries*. α. 186.

Μελάνδετον, nigro illigatus capulo. ex μέλας, & δέω, *ligo*. α. 221.

Μελάνθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ind. Ion. *nigreſcebant*. à μελαίνω, *denigro*, f. ανῶ. Them. μέλας, ανος, *niger*. α. 167. 300.

Μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger, ra, rum*. ε. 150. 634. ϑ. 69.

Μελεδῶνας, acc. pl. *curas*. à μελεδών, ῶνος, ἡ, *cura*. à μέλει, *curo*. ε. 66.

Μελέεσσιν, & μέλεσσιν, *membris*, dat. pl. Ion. & Poet. à μέλος, εος,

εος, τὸ, *membrum*. ε. 148.

Μελέοισι, dat. pl. *miseris*. Them. μέλεος, ος, ον, *vanus*, *infelix*. ϑ. 563.

Μελετᾷς, 2. pers. ind. præs. act. à μελετάω, ῶ, *curam gero*. f. ήσω. Th. μέλω, *curæ est*. ε. 314. 441.

Μελέτη, *meditatio*. Them. μέλω. ε. 78. 410.

Μελία, ας, ἡ, fraxinus arbor. hinc Μέλιαι, pro Nymphis, ita dictis. α. 420.

Μελίας. Nymphæ creditæ sunt dictæ Μέλιαι, ἀπὸ τὸ ἐν ὄρεσι δενδροφόροις ἀναιρέφεσθαι. Epitheton hoc ergo est à μελία, ας, ἡ, *fraxinus*, Ionice μελίη, μελιάων, Dorice pro μελιῶν, gen. pl. ε. 144. ϑ. 187.

Μελιηδέα, *dulcem*, acc. à μελιηδής; dulcis instar mellis. ex μέλι, & ἡδύς, *suavis*. ε. 170.

Μελιοσσάων, gen. pl. Æol. pro μελιοσσῶν, à μέλισσα, vel τία, ἡ, apis. ε. 303.

Μελίτη, ης, ἡ, nomen proprium mul. ϑ. 246.

Μελίφρονα, *dulcem*, acc. sing. à μελίφρων, qui mellea dulcedine animum perfundit. à μέλι, *mel*, ac φρὴν, ενὸς, *animus*. α. 428.

Μέλεσσι, *curæ sunt*. à μέλω, impersonali, *curæ est*. ϑ. 216.

Μελπομένη, nomen Musæ. à μέλπομαι, *cano*. ϑ. 77.

Μεμάασιν. Vide paulo ante μαπέειν. α. 252.

Μεμαρπὼς, præt. med. à μάρπτω, *corripio*. Vide supra μαπέειν. Μέμαρπον, a. 2. act. initialis litera repetitur, prout in præterito fieri solet, pro ἔμαρπον. Præt. med. μέμαρπα. ε. 202. α. 245.

Μεμαὼς, μεμαῶτες, *studentes*. perf. part. act. pro μεμαχὼς. à μάω, ῶ, *vehementer cupio*. α. 240. 414.

Μέμβλομαι, ῃ, εται, *curo*, pro μεμέλημαι, per syncopen & pleonasmum β, ad euphoniam: & denique η Attico more in ε mutato. à μέλω, impersonali, *curæ est*. ϑ. 61.

Μέμηλε, *curæ est*, per syncopen pro μεμέληκε, præt. act. Th. μέλω. Μεμηλότα, acc. pl. part. præt. ε. 229. 529.

Μεμίξονται, *admiscebuntur*. 3. sing. futuri paulo post, à μίγνυμι, f. μίξω, p. μέμιχα, præt. pass. μέμιγμαι, μέμιξαι. ε. 177.

Μέμνηται, *meminit*. præt. perf. pass. à μνάομαι, ῶμαι, *recordor*. f. μνήσομαι, præt. μέμνημαι, a. 1. pass. ἐμνήσθην. ε. 296. 420. ϑ. 103.

Μέμνονα, nomen viri. acc. sing. à μέμνων. ϑ. 984.

Μέμυκε, *remugit*. præt. med. à μυκάω, *mugio*, in a. 2. act. ἔμυκον, sicut à πιμπλάω est ἔπιμπλον. Hinc præt. med. μέμυκα. ε. 506.

Μέμψονται, f. 1. m. à μέμφομαι, accuso. ε. 184.

Μὲν, *quidem*. ε. 5. 12. 17. &c.

Μενεαίνων, *furens*. præs. part. à μενεαίνω, *cupio*, ira percitus sum. Them. μένος, εος, τὸ, *animus*. α. 361.

Μέ-

Μένεν, pro πεδεμήρεν, *exſpecta*, præſ. inf. à μήρω, *maneo*, exſpecto, f. μενῶ, p. μεμάηκα, a. 1. ἔμεινα. ε. 672.

Μενεθὼ, όος, οῦς, ἡ, nomen mul. ϑ. 357.

Μενίππη. nomen mul. q. d. *valde robuſta*. ϑ. 260.

Μενοίτων. Nom. propr. ϑ. 514.

Μένος, εος, τὸ, *animus*, ira. ε. 412. α. 235.

Μεμήνα, ης, ἡ, *cura*. ε. 176.

Μερόπων, gen. pl. à μέροψ, diviſam vocem habens. ex μέρος *pars*, & ὄψ *vox*. ε. 109. 142.

Μέρμερος, ſollicita, acc. pl. à μέρμερος, ος, ὁ, anxius. Th. μερμαίρω, anxie cogito. ϑ. 603.

Μερμηρέων, gen. pl. Æol. pro μερμηρῶν, à μέρμηρος, ἡ, *cura*. Them. μερμαίρω, vel μερμήρω, *curo*. ϑ. 55.

Μεσάεω, *loro*, dat. ſing. à μέσαεον, ος, τὸ, medium lignum inter boves, ex μέσος, ος, ὁ, *medius*, & ἕως, *bos*. ε. 467.

Μέσος, ος, ὁ, *medius*, μέσση, *media*. μέσσος, pro μέσος, Poëtice, μεσσόθι, adv. *in medio*, μεσσόθεν, *è medio*, μεσσηγὺς, pro μεσηγὺς, adv. *inter*. ε. 231. 500. α. 367. 417.

Μεσσηγὺς, à μέσος, *medius*. α. 417.

Μετὰ, & μετ', præpoſit. regit. gen. & acc. ϑ. 137. 449.

Μεταίδδηοι, *intermediæ*, *incertæ*. à ἀδδή, ος, ὁ, *ſonus aquarum ex alto ruentium*. καταίδδηος, ος, ὁ, *cataracta*, quod eſt ab ἀράσσω. ε. 821.

Μεταναίεις, *cohabitatores*, acc. pl. à μεταναίτης, ος, ὁ. Them. ναίω, *habito*. ultima per naturam longa, hîc licentia Poëtica corripitur. ϑ. 401.

Μεταξὺ, idem quod μεσσηγὺς, *inter*. Th. μετ. ε. 392.

Μεταπρέπει, *eminet*, 3. perſ. ind. à μεταπρέπω, *decorus ſum inter*. μετέπρεπεν, *præcellebat*, imperf. Th. πρέπω, *decorus ſum*. ϑ. 430.

Μεταστοναχίζετ', *ingemiſcebat*, 3. ſing. imperf. medii. Th. στυός, ός, ὁ, *anguſtus*. α. 92.

Μετάτροπος, *qui poteſt converti*, *mutabilis*. Hinc

Μετάτροπα ἔργα τελεῦσι, *res in integrum reſtituunt*. ex μετὶ & τρέπω, *verto*. ϑ. 89.

Μετάφρενον, ος, τὸ, *tergum*, q. d. poſt pectus. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*. α. 223.

Μεταχρόνιαι, *in cœlo degentes*, à μεταχρόνιος. Sed ſunt qui hic legant μεταχθόνιαι, ut ſit relicta terra, à χθὼν, *terra*. Eſt & χρόνος, *cœlum*, vel, μετὶ, *trans*, q. d. quæ ſunt trans tempus. à χρόνος, ος, ὁ, *tempus*. ϑ. 269.

Μετείπε, *interlocutus eſt*, pro μετέειπε, a. 1. ind. Th. ἔπω, *dico*. a. 1. imperat. εἰπὸν, άτω. aor. 2. ind. εἶπον, ες, ε. ϑ. 643.

Μετεῖναι, præſ. inf. cum dat. *intereſſe*, ex μετὶ, *inter*, & εἰμὶ, ſum. ε. 172.

Μετεστοναχίζετ'. Vide in μεταστοναχίζετ'. α. 92.

Μετόπισθεν, & μετόπισθε, *pone*, *poſt*, adv. Th. ὀπίσω, *retrorſum*. ε. 283. ϑ. 210.

Με-

Μεσοπωρινὸν, *in autumno*. Adv. à μεσοπωρινὸς, *autumnalis*. Th. ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*. ε. 413.

Μετρεῖσθ, præſ. inf. paſſ. à μετρέομαι, ῶμαι, *menſuram admitto*. Th. μέτρον, ου, τὸ, *menſura*. ε. 347.

Μέτρον, ου, τὸ, *menſura*. hinc μέτριος, ου, ὁ, modum non excedens. ε. 131. 304.

Μετώπῳ, genit. à μέτωπον, ου, τὸ, *frons*, ab ὄπωμαι, *video*. α. 147. Ϟ. 145.

Μοῦ, pro μου, *me*, Dorice, gen. ab ἐγὼ. Ϟ. 644.

Μὴ, Adverbium prohibendi, *ne*. ε. 350. 405.

Μὴ, Adverbium negandi, *non*. ε. 21. 31. 352.

Μηδὲ, *neque*, & μηδ'. ε. 486.

Μήδεα, *conſilia*, *genitalia*, à μῆδος, εος, τὸ, *cura*, *conſilium*, & ſignificat etiam, τὰ αἰδοῖα, *pudenda*. Ϟ. 180. 398.

Μήθ', pro μήτε, idem quod μηδὲ. ε. 294. ut & μήτ'. ε. 268.

Μήδειον. Ϟ. 1001. μήδειος, nomen viri, & μήδεια, nomen mul. Ϟ. 961.

Μηδὲν, *nihil*, q. d. μηδὲ ἓν. ε. 98. 393.

Μηδέποτε, & μηδέποτ', *nunquam*, ex μηδὲ, *neque*, & ποτὲ, *aliquando*. Them. ὅτε, *quando*. ε. 715. 742.

Μήδετο, pro ἐμήδετο. Vide μήσατο, *verſabat*, imperf. verbi μήδομαι, f. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*. α. 34.

Μηδέων, gen. pl. Vide in μήδεα.

genitalia. Ϟ. 200.

Μῆδος, εος, τὸ, *cura*, *conſilium*: & ſignificat etiam τὰ αἰδοῖα, *pudenda*. Ϟ. 180.

Μηκέτι, idem quod οὐκ ἔτι, *non amplius*. Thema, ἔτι, *adhuc*. ε. 172. α. 21.

Μῆλα, ων, ες, à μῆλον, ου, τὸ. ε. 793. Sic & μῆλον, & Doricè, μᾶλον, ου, τὸ, *pomum*. Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus arbor*. Ϟ. 284. 335.

Μηλόβοσις, nomen mul. q. d. *ovium cuſtos*. Ϟ. 354.

Μλὼ, ἢ μελὼ, *quanquam*. α. 11. 101.

Μλωῖν, à μλωῖς, ος, ἡ, *ira inveterata*. α. 21.

Μλωὸς, gen. à μλῶ, *menſis*, μλῶα, acc. μλωᾶν φθινόντων, menſibus decreſcentibus. ε. 764. Ϟ. 59.

Μήποτε, *ne quando*, ex μὴ, *ne*, & ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε, *quando*. ε. 86. 397.

Μήπω, *ne quando*. Th. πῶς, (adv. interrog.) *quomodo?* ε. 392.

Μηέιον, in Μηρὸν.

Μηρὸν, *femur*, *crus*, à nom. ὁ μηρὸς, οῦ. Dicitur & μηέιον, ου, τὸ, idem quod μηρὸς, *femur*. α. 335. 363.

Μηρύσασθ, a. 1. med. infinit. à μηρύω, *revolvo*, *intexo*, *agglomero*, f. ύσω. ε. 536.

Μήσατο, pro ἐμήσατο, a. 1. m. à μήδομαι, *curam gero*. Them. μῆδος, εος, τὸ, *cura*. Ϟ. 166.

Μήτηρ, ἡ, *mater*, μητρὸς, μητέρι, & μητέρα, acc. μητέρα, tantum. hinc μητρυιὰ, & Ion. μητρυὴ, *noverca*. ε. 561. 823. Ϟ. 170.

Μη-

Μητίετα, *consultor*, vocativus pro nominativo, μητίετης, ες, ὁ, μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*, à μήδομαι. item Θ. 358. Nomen mul. μῆτιν. ε. 104. α. 33. Θ. 886.

Μητιόεντος, genit. ὃ δὲ μητιόεντος, *à consulto, consilio pollente*, à μητιόεις, εντος, ὁ. Thema, μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*. ε. 51. Θ. 457.

Μηχανάᾳ, *machinatur*, 3. præs. ind. m. pro μηχανᾶται, per Poëticam novi & ἄλφα epenthesin. Sic pro ἀποτροπᾶς, *aversari*, dicunt metri causa ἀποτροπιάω, à μηχανάω, *machinor*. Th. μηχανή, ῆς, ἡ, *artificium*. ε. 239.

Μηχανὴ, ῆ, ἡ, *artificium, machina*. pl. αἱ μηχαναί. Θ. 146.

Μία, ας, una, in dat. μιᾷ, & Ionice, μιῇ, in masc. εἷς, unus Θ. 321. 792.

Μιγεῖσα, a. 2. part. pass. f. g. à μίγνυμι, *misceo*. f. μιξω, p. μέμιχα, a. 2. pass. ἐμίγην, a. 2. part. μιγεὶς, præt. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται, a. 1. pass. ἐμίχθην, &c. μιγήμεναι, Dorice, pro μιγῆναι, a. 2. pass. infinit. paulo post fut. μεμίξομαι. Θ. 53. 305. 970.

Μίμαντα, acc. μίμας, αντος, ὁ, nomen viri. α. 186.

Μίμνει, *manet*, 3. pers. præs. ind. à μίμνω, verbum Poëtic. pro μένω, f. νῶ, *maneo*. ε. 518.

Μιν, ipsam, Poët. pro αὐτὸν, αὐτην. ε. 18. 48. Θ. 127.

Μινύθει, *minuit*, 3. præs. ind. ut, χειτύθη, sub. *minuatur*. à μινύθω, *minuo*. Them. μινυὸς, ὑ, ὁ, *parvus*. ε. 6. 407.

Μίνωος, genit. à μίνως, ωος, ὁ, nomen viri. Θ. 948.

Μισγόμενος, præs. part. à μίσγω, idem quod μίγνυμι, *misceo*, f. μίξω, p. χα, a. 2. ἔμιγην. Θ. 238.

Μισθὸς, οῦ, ὁ *merces*, μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἔπλετο ἔργῳ, ein wort ein wort / ein man ein man. ε. 368.

Μιχθεὶς, & μιχθεῖσ', a. 1. part. pass. Vide paulo ante μιγεῖσα. Θ. 288. 923.

Μνημοσύνη, nomen Deæ, & idem quod μνήμη, ἡ, *memoria*. Th. μνάομαι, f. ήσομαι, *memoro, commemoro*. Θ. 54. 915. hinc a. 1. med. μνησάμενοι, *memores*. Θ. 651.

Μογήσας, *perpessus*, a. 1. part. à μογέω, ῶ, *aerumnas patior*. Th. μόγος, ου, ὁ, *labor*. Θ. 997.

Μόθον, acc. *pugnam*, à μόθος, ου, ὁ, q. ὃ δὲ τὸ ὁμοῦ θεῖν, *à concurrendo*. α. 158.

Μοὶ, pro ἐμοὶ, *mihi*, per aphæresin, ab ἐγὼ, *ego*. Θ. 30.

Μοῖρα, ρας, *fatum*, à μείρω, *divido*, in præt. med. μέμορα, unde est μόρος, ου, ὁ, *fatum, mors*, & μοῖρα, ας, ἡ, proprie, *portio*. item, *fatum*, idem quod εἱμαρμένη, quæ omnia ejusdem sunt etymologiæ. Sic enim dicitur *fatum* quasi *effatum*, quod Deus prout decrevit & in se ipso q. effatus est, distribuat sua, & cuique suam assignet sortem, in qua acquiesce-

quiescere debet. Secus qui agunt, dicuntur *μεμψίμοιροι*. ε. 743. ϑ. 204. 607.

Μολπῇ, dat. sing. à *μολπὴ*, *cantilena*. hoc à *μέλπομαι*, *tano*, in præt. med. *μέμολπα*. ϑ. 69.

Μόρος, ε. Vide in *μοῖρα*.

Μορφνοῖο, *nigræ*, gen. Ion. à *μορφνὸς*, *obscurus*. ab *ὀρφνὴ*, *caligo*. α. 134.

Μουνογενὴς, *unicus*, à *μοῦνος*, pro *μόνος*, *solus*, & *γένομαι*, *nascor*. ε. 374. ϑ. 426.

Μοῦνος, pro *μόνος*, *solus*, Poëtic. ε. 96. ϑ. 143.

Μοῦσαι, nom. pl. & in gen. pl. *μουσάων*, Æol. pro *μουσῶν*, à *μοῦσα*, ης, ἡ; Musa, dat. pl. *μούσῃσ'*, pro *μούσαισι*. ε. 1. 656. ϑ. 100.

Μόχθος, ε, ὁ, *labor*. α. 306.

Μόψον nomen viri. α. 181.

Μυδαλέον χρῶτα, *madidum corpus*. Th. *μυδάω*, *destillo*, f. *ήσω*. ε. 554. α. 270.

Μυθησαίμεθα, *dixero*, a. 1. m. opt. Vide in *μῦθος*. ε. 10. ϑ. 28.

Μῦθος, ε, ὁ, *verbum*, *sermo*, dat. plur. *μύθοισι*. Ionic. Hinc est verbum *μυθέομαι*, *dico*, *μυθησάμεθα*, *dixero*, a. 1. med. opt. *μυθήσασθαι*, a. 1. inf. m. ε. 10. ϑ. 24.

Μυλιόωντες, præs. part. pro *μυλιῶντες*, ex *μυλιάω*, *ῶ*, *dentibus frendeo*, epenthesis Poëtica, & *ο μικρὸν*. Scilicet præcedenti syllaba brevi interponitur *ο μικρὸν*, ut, *ὀρόω*, *ὁρῶ*, *ὁρόω*, at præcedenti syllaba longa, interponitur *ω μέγα*, ut, *ἠδάω ῶ*, Poëtice, *ἠδόω*, *ζάω ζῶ*, *ζόω*. Th. *μύλη*, ης, ἡ, *mola*, *molaris dens*. ε. 528.

Μύξαι, nom. pl. à *μύξα*, ας, ἡ, *mucor*, *mucus*, ϑ' ὅτι *μὲ ῥινῶν μύξαι ῥέον*; *cujus quidem ex naribus mucores fluebant*. α. 267.

Μύρετο, imperf. Ion. med. *lugebat*, à *μύρω*, propriè *fluo*, at *μύρομαι*, *lugeo*, ubi lacrymæ per genas defluunt. ε. 204.

Μύριοι, *mille*, οἱ *μύριοι*, *infiniti*, *innumeri*, à *μύριος*, ε, ὁ, *infinitus*. ε. 100. 250.

Μυρμιδόνων, gen. pl. *Græcorum*, à *μυρμιδὼν*, *όνος*, Græcus. Vide *μυῖρμος*, ε, ὁ, *formica*. α. 380. 474.

Μῦρον, prima longa, 3. pl. imperf. act. pro *ἤμυρον*, à *μύρω*, *madeo*, *fluo*, unguentis imbuo, à *μύρον*, ε, τὸ, *unguentum*. α. 132.

Μυχῷ, dat. sing. *in recessu*, *in penetrali*, à *μυχὸς*, ῦ, penetrale, à *μύω*, claudo, f. *σω*. ϑ. 116. 1014.

Μῶλον, *bellum*, *stragem*, à nom. *μῶλος*, pro quo etiam *μόλος*. α. 257.

Μῶμος, ὁ, *Momus*, Deus quidam reliquorum omnium Deorum irrisor & reprehensor. sumitur & pro dedecore. ϑ. 214.

N.

Ναίῃ, *incolit*, à *ναίω*, *habito*, *incolo*. ε. 8. *ναῖον*, pro *ἔνασον*, imperf. Hinc *ναιετάω*, idem quod *ναίω*, *ναιετάουσ'*; 3. pl. ind. præs. Hinc *ναίουσι*,

Λέλειπται, *relicta eſt*, præt. paſſ. λέλειμμαι, ψιλή, πλη, à λείπω, *linquo*. ε. 282.

Λελειχμῶτες, *lambentes*, part. præt. act. per ſyncopen, & epentheſin τ ε, pro λελιχμακώτες, à λιχμάω. Th. eſt λείχω, *lingo*, f. ξω. ϑ. 826.

Λέλογχε, *conſecuta eſt*, 3. ſingul. præt. med. indic. (tanquam à λέγχω.) Th. eſt λαγχάνω, *ſortior*, f. κληρώσομαι, a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα. ϑ. 203.

Λέοντες, pl. num. à λέων, οντος, ὁ, *leo*. in dual. λέοντε. λέουσι, dat. plur. α. 175. 402.

Λεπτῇ, *macilentâ*, dat. à λεπτός, ή, όν, *tenuis, exilis, viribus deſtitutus*. ε. 495.

Λερναίῳ, acc. Nomen hydræ. à Λέρνη, ης, ἡ, *palus Argivorum, ubi erant ſordium confluges*. prov. Λέρνη κακῶν, *Lerna malorum*. Dicitur hydra ſeu ſerpens Λερναία, quod in illa verſata fuerit palude; à loco. ϑ. 314.

Λέσχη, dativ. ſing. à λέσχη, ης, ἡ, *ſermocinatio*: & pro loco puplico ſumitur, ubi confabulantur. ε. 499.

Λυγαλέοισιν, dat. pl. Ion. *triſtibus*. h. e. in caſulis pauperculorum, à λυγαλέος, η, ον, *pernicioſus*. Th. λοιγός, *pernicies*. ε. 523.

Λευκὸς, ή, όν, *candidus, albus*. affine τῷ λεύσσω, *video*. alba ſunt lucida. λευκῇσιν, Ionic. dat. pl. pro λευκῇς. ε. 196.

Λεύκωλενος, *pulchris ulnis*. ex λευκὴ, *alba*, & ὠλένη, *ulna*. quæ habet candida brachia. ϑ. 314. 914.

Λεύσσουσιν, *vident*, 3. perſ. pl. præſ. ind. à λεύσσω, *video*. poëticum eſt. ε. 248.

Λέχεος, εος, τὸ, *lectus*, dat. plur. λεχέεσσι, poëtice pro λέχεσι. Th. λέγω, vel λέχομαι, *cubo, dormio*. ϑ. 57. 798.

Λέων, *leo*. Vide paulo ante λέοντες. ϑ. 323.

Λήγει, *ceſſat*, 3. perſ. præſ. à λήγω, *ceſſo, deſino*. f. λήξω. ε. 412. ϑ. 48. 221.

Λήθει, *latet*. præſ. ind. à λήθω, *lateo*, f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα. ε. 266. 489.

Λῃΐδ', pro λῃΐδα, acc. à λῃΐς, ίδος, ἡ, *pecus*. à λεία, ας, ἡ, *præda*. λῃΐς, proprie *præda*. item *pecus*, quia pecudes à prædonibus rapi & abigi ſolent. ϑ. 444.

Λῃΐζετ', *ſortitur*. imperf. Ionic. verbi λῃΐζομαι, *nanciſcor*. f. ίσομαι. hinc λῃΐσεται, f. 1. pro λῃΐσεται. Th. λεία, ας, ἡ, præda. ε. 320. 700.

Λήϊον, ου, τὸ, *ſeges*. α. 288.

Λῑναγῶνα, acc. à Λῑναγὼν, ῶνος, ὁ, *Ianuarius*. quo Ethnici vina libabant idolo Baccho. Th. λῖνος, ου, ὁ, *lacus prælis torcularii*. hinc Λῑναῖος, Bacchus. ε. 502.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, *oblivio*. à λήθω, ſeu λανθάνω, lateo. ϑ. 55.

Λητοΐδης, ου, ὁ, *Latonæ filius*. α. 479.

Λητὼ, οῦς, ἡ, *Latona*, acc. Λητὼ, λητὼ. ε. 769. ϑ. 19.

Λιγέως, *ſtridulè*, adverb. à λιγὺς, εῖα, εῖον,

εῖα, λιγύ. α. 206. à λίζω, *ſtrideo*. Hinc λιγυρὸς, *ſonorus*. λιγυρλύ. ε. 581.

Λιγύφωνοι, *argutæ*, nom. pl. quibus vox erat gracilis, & acuta, αἷς ἡ φωνὴ λιγεῖα. Th. λίζω, f. ξω, *ſtrideo*, & φωνὴ, ῆς, ἡ, *vox*. Θ. 275. 518.

Λίθον, acc. à λίθος, ου, ὁ, *lapis*. Θ. 485. hinc λίθοισι, dat. pl. Ionicus. ε. 622.

Λιλαιόμενοι, *cupientes*, præſ. part. à λιλαίομαι, apud poëtas idem quod γλίχομαι, *cupio, deſidero*. Verba deſiderii regunt Genitivum. α. 113.

Λιμένι, ένος, ὁ, *portus*, q. ex λίαν μένειν, quod ibi naves tutæ à fluctuum agitatione conquieſcunt. α. 207.

Λίμνη, ης, ἡ, *ſtagnum, palus, lacus*. ὡς δὲ τὸ λίαν μένειν. Θ. 365.

Λιμοὺς, οῦς, ὁ, *fames*. ε. 228. 300.

Λιπαρλὼ, Ionicè pro λιπαρὸν, *ſplendidam*, acc. ſing. λιπαρὸς, ὰ, ὸν, proprie *pinguis*, à λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*. Θ. 63.

Λίπ', pro λίπι, (ut vult Tzetzes,) dativus ſing. à λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*. Per apoſtrophum etiam diphthongum abjicit, patet ex Ἰλιάδ. α. 117. βούλομ' ἐγὼ, pro βούλομαι ἐγὼ. Eſſet ergo appoſitio, *pinguedine*, nempe *oleo*, ſicut dicimus, *urbs Roma*. At alii λιπ', pro λιπαρῷ. ε. 520.

Λιπέειν, dialyſi poëtica pro λιπεῖν, a. 2. act. infin. Λίποισιν. 3. pl. a. 2. act. opt. à λείπω, linquo, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον, hinc in opt. λίποιμι, & in 3. pl. λίποιεν. a. 2. part. λιπὼν, οῦσα, όν. ε. 435. α. 332.

Λὶς, *leo*, acc. λῖν. Poëticum eſt, pro λέων, οντος, ὁ. α. 172.

Λίχμαζον, 3. pl. imperfect. act. *lingebant*, à λιχμάζω, *lingo, lambo*. quod eſt à Th. λείχω, f. ξω. α. 235.

Λόγον, *ſermonem*, acc. à λόγος, ου, ὁ. dat. pl. Ion. λόγοισιν. Th. λέγω, *dico*, f. ξω, præt. med. λέλογα. ε. 106. Θ. 890.

Λοεσσαμένη, *lota*, poëticè pro λουσαμένη, part. a. 1. med. ubi ου reſolvitur in εο, & τὸ σῖγμα duplicatur, *lota*. λόεσθαι, *lavari*, poët. pro λούεσθαι, præſ. inf. paſſ. Poëtæ abjiciunt τὸ υ, metri cauſa. Th. λόω, f. σω, *lavo*. ε. 520. 748.

Λοιγὸς, οῦ, ὁ, *pernities*. α. 240.

Λοιμὸν, acc. à λοιμὸς, οῦ, ὁ, *peſtis*. ε. 241.

Λοιθοπάτλω, *poſtremam*, à λοῖθος, pro quo etiam λοίθιος, ου, ὁ, *poſtremus, ultimus*. Θ. 921.

Λοκροὶ, nomen nationis, Locri. α. 25.

Λουτρῷ, *balneo*. dat. à λουτρὸν, οῦ, τὸ, *lavacrum*. λοῦτρον vero, *aqua ſordida, qua nos lavimus*. Accentu differunt. Them. λόω, f. σω, *lavo*. ε. 751.

Λοφιῇ, *dorſo*, Ionicè pro λοφιᾷ, dat. ſing. à λοφιὰ, ἡ, *cervix*. Th. λόφος, ου, ὁ, *cervix*, collum. α. 391.

Λόχῳ, dat. pro ἐν λόχῳ, *in inſidiis*. ellipſis præpoſitionis ἐν.

à λόχ⊙, ϑ, ὁ, *insidiæ*, à λέγ-μαι τὸ κεῖμαι, *jaceo*, quod ſoleant καθῆσθαι οἱ λοχῶντες, ſedere inſidiantes. hinc λοχάω, ῶ, *inſidior*. ϑ. 174.

Λοχιοῖο, gen. ſing. Ion. *ex inſidiis*. ubi additur præpoſitio. à λοχὸς, ϑ, ὁ, idem quod λόχος, ϑ, ὁ, *inſidiæ*. ϑ. 178.

Λυσγῆ⊙, gen. à Λυσγὰς, έ⊙, ὁ. nomen gentis. α. 327.

Λυγρὴ, pro λυγρὰ, Ionice, *gravis*, λύγρ' εἰδῆται, pro λυγρὰ, *odioſa edoctam*. ϑ. 313.

Λύκλον, acc. à Λύκλ⊙, ϑ, ἡ, nom. urbis in Creta. ϑ. 477. 482.

Λυπῆς, *moleſtus ſis*, 2. perſ. præſ. ſub. à λυπέω, ῶ, f. ήσω, *dolore afficio, contriſto*. Th. λύπη, ης, ἡ, *dolor*. ε. 399.

Λῦσαι, a. 1. act. infin. & λῦσε, pro ἔλυσε, a. 1. ind. *ſolvit*, h. e. liberavit. à λύω, *ſolvo*, f. λύσω, p. λέλυκα, a. 1. ἔλυσα. ε. 606.

Λυσιάνασσα, nomen mul. ϑ. 258.

Λυσιμελὴς, *ſolvens membra*. ſomni epitheton eſt. à λύω, *ſolvo*, & μέλ⊙, ε⊙, τὸ, *membrum*. Alii tamen dictum putant, ἀπὸ τοῦ λύειν τὰ μελεδήματα, id eſt, curas. ϑ. 911.

Λύσιν, *ſolutionem*, à λύσις, εως, ἡ. Th. λύω, *ſolvo*. ε. 402.

Λώβη, ης, ἡ, *contumelia*. ποιναὶ λώβην, ulciſci contumeliam illatam. ϑ. 165.

Λωβητὸς, ϑ, ὁ, *infamia notatus*. à λωβάομαι, ῶμαι, *contumelia afficio*. Th. λώβη, ης, ἡ, *injuria*. α. 366.

Λώϊον, *melius*, comparat. à poſitivo ἀγαθὸς, comp. λωΐων, ſuperl. λῷστος. Th. λῶ, λῇς, *velo*. ε. 348. 431.

M.

Μᾶζα, ης, ἡ, *libum*. Hinc Latinum *maſſa*. ε. 588.

Μαίανδρ⊙, ϑ, ὁ, nomen fluvii ϑ. 339.

Μαίη, proprie *obſtetrix*. Hic vero nomen mul. quæ fuit ſoror Atlantis. ϑ. 938.

Μαιόμενοι, *inquirentes*, præſ. part. à μαίομαι, cupio. item pro ζητῶ, quæro. Th. μάω, ῶ, *vehementer cupio*. ε. 530.

Μάκαρες, *beati*. nom. pl. à μάκαρ, αρ⊙, ὁ ϰὴ ἡ, ϰὴ τὸ, *beatus, felix*. in dat. pl. μάκαρσι, & Ionicè μακάρεσσι. Μάκαρ, ſic videtur dici, quaſi μὴ κηρὶ, (Dorice μὰ καρὶ) ὑποκείμεν⊙, morti non ſubjectus: hinc μακαρίτης, ϑ, ὁ, dicitur ὁ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς. ε. 138. 140.

Μαχέλλω, acc. *ligonem*, à μάχελλα, ἡ. *ligo*. à μία, & κέλλω, *moveo*. Poëta propter metrum hic λ abjicit. ε. 468.

Μακρὸς, ὸν, ὁ, *longus*, κύμαθ' μακρὰ, *fluctus decumani*. h. e. *magni*. in acc. μακρὸν, Ion. pro μακρὸν. μακρῆσι, dat. pl. pro μακροῖς, Ionicè. Th. μῆκ⊙, ε⊙, τὸ, *longitudo*. Dor. μᾶκος. ε. 288. 778. ϑ. 180.

Μαλακὸν, acc. f. g. & μαλακῆσι, dat. pl. Ion. μαλακὸς, ὸν, ὁ, *mollis*. Th. μαλάσσω, *mollio*, f. ξω. ε. 534. ϑ. 90. 279.

Μα-

Μαλάχη, ης, ἡ, *malva*, ſic dicta, quia alvum natura ſua μαλάσσει, *mollit*. Th. μαλάσσω, vel ττω, f. ξω, *mollio*. ε. 41.

Μάλα, *valde*, adv. & μάλ', pro μάλα. in comparat. μᾶλλον, ſup. μάλιστα, maxime. ε. 202. 308. 341. α. 176. Ϟ. 666.

Μαλερῷ, *flagranti*, dat. ſing. à μαλερὸς, ὸν, ὁ, *uſtivus*, *pernicioſus*. Th. μαλὸς, pro ἀμαλὸς, ὸν, ὁ, *tener*. α. 18.

Μάλιστα. Vide in μάλα, *valde*. ε. 341.

Μαλλοῖς, *velleribus*, dativ. plur. à μαλλὸς, ὸν, ὁ, *vellus*, *lana promiſſa*. ε. 232.

Μαπέειν, *apprehendere*, per ſyncopen ϑ ϱ, pro μαρπέειν, à μάρπτω, *apprehendo*, in a. 2. infinitiv. μαρπεῖν, & poëtice μαπεῖν, Ionicaque diæreſi μαπέειν, & poëtica reduplicatione μεμαρπέειν, præt. med. μέμαρπα. α. 231. 252. & 304.

Μαρμάρεαι, *ſplendidæ*, pl. f. g. à μαρμάρεος, *ſplendidus*. Th. μαρμαίρω, *ſplendeo*, f. αρῶ. hinc in part. f. g. μαρμαίρουσα. Ϟ. 699. 811.

Μαρναμένης. Vide in μαρνάμεσθ'. ε. 162.

Μαρνάμεσθ', pro μαρνάμεθα, Ion. pro μαρνάμεθα, *pugnamus*, 1. pl. ſub. medii. μάρναντο, & μάρναντ', 3. plur. imperf. pro ἐμάρναντο, Ion. Th. μάρναμαι, *pugno*. ε. 162. α. 110. 401.

Μάρτυρα, accuſ. ſing. à μάρτυς, υρος, ὁ, *teſtis*. hinc μαρτυρίην, dat. pl. Ionic. pro μαρτυρίαις, à μαρτυρία, ας. ἡ, *teſtimonium*. ε. 280. 369.

Μαστίτλω, *flagellaverunt*, 3. dual. imperf. vel a. 2. act. à μαστίω, poëtice pro μαστιγόω, *flagello*. duo illa tempora hinc coincidunt. μαστιόων, *flagellans*, per ſyncopen pro μαστιγόων. Th. μάστιξ, ιγος, ἡ, *flagellum*. α. 431. 466.

Μασιχόωντι, *mandenti*, dat. ſing. part. à μασιχάω, ῶ, & poëtice μασιχόω, μασιχάοντι, ᾶντι, & poëtice μασιχόωντι. Sed de hac voce altum eſt ſilentium in omnibus Lexicis, quæ quidem videre licuit. α. 389.

Μὰψ, *ſine uſu*, *fruſtra*, Adverb. Ϟ. 872.

Μαυρῶσι, *obſcurant*. 3. pl. præſ. ind. per aphæreſin pro ἀμαυρῶσι, ab ἀμαυρόω, *obſcuro*, *offuſco*. Th. ἀμαυρὸς, ὸν, ὁ, *obſcurus*. ε. 323.

Μάχη, ης, ἡ, pugna, à μάχομαι, f. μαχέομαι, & μαχήσομαι, p. μεμάχημαι, *pugno*, *prælior*. μαχίσθω, 3. dual. imperf. med. Ion. μαχίσασθ, a. 1. inf. m. α. 176. 361. 387. 406.

Μαχλόταται, *ſalaciſſimæ*. à μάχλος, *libidinoſus*. ε. 584.

Μὲ, & μ' pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, ego. ε. 660 Ϟ. 24.

Μέγας, μεγάλη, μέγα, *magnus*, *a*, *um*, *multus*, *a*, *um*. μέγα, *valde*. ε. 58. μέγα νήπιε, *valde ſtulte*, h. e. *ſtultiſſime*, μέγ' pro μέγα. μέγ' ἀμείνων, multò melior. ε. 774. item pro

μέ-

μεγάλως. ibid. Comp. μείζων, ονος, ſuperl. μέγιστος, η, ον, maximus. ſ. 41. 147. α. 237.

Μεγαθαρσεῖι, dat. ſing. à μεγαθαρσὴς, magna fiducia præditus. ex μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus, a, um, & θάρσος, εος, τὸ, fiducia. α. 385.

Μεγάθυμον, magnanimum, acc. à μεγάθυμος, μεγαθύμων, ex μέγας, & θυμὸς, ὁ, ἡ, animus. α. 17. 57.

Μεγαλήτορα, acc. ſing. à μεγαλήτωρ, magnanimus. à μέγα, magnum, & ἦτορ, cor, animus. α. 450. Th. ἦτορ, μεγαλήτορες. ε. 654.

Μεγάροισι, dat. pl. Ion. à μέγαρον, ου, τὸ, magnitudo. Th. μέγας. ε. 375. θ. 49.

Μεγάθι, dat. à μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo. Th. μέγας. α. 5.

Μεγήρεα τέκνα, perquam amabiles liberi. ex μέγα, valde, & ἐράω, amo. alii legunt μεγάερα. θ. 240.

Μέγιστος, ſuperlat. maximus. à μέγας. μείζων, major. θ. 49.

Μέδεσσα, nomen mul. à μέδω, curo. Μεδέουσα, præſ. part. f. g. à μεδέω, idem quod μέδω, impero. θ. 276.

Μέζ', pro μέζη, ex μέζεα, τὰ, pudenda. Thema, μέσος, η, ὁ, medius. ε. 510.

Μετ', pro μετὰ, præpoſit. cum gen. cum. cum. acc. poſt. ε. 442. 445. θ. 137.

Μεθήσω, dimittam, f. 1. Thema ιημι, f. ἥσω, p. εἷκα, a. 2. ἦν. unde μεθίημι, dimitto. ε. 207.

Μείδησεν, a. 1. à μειδάω, ſubrideo. μειδήματα, acc. pl. à μείδημα. α. 115.

Μείζων, major, comparat. à μέγας, magnus. in ſuperl. μέγιστος, maximus. in acc. ſing. μείζω, ex μείζονα, μείζοα, ω. ε. 270. 378.

Μείλιχος, η, ὁ, ἡ, blandus. hinc μειλίχιος, η, ον, idem. Th. μειλίσσω, f. ξω, p. χα, delinio, demulceo. θ. 92. 206. 406.

Μείναντες, part. a. 1. Thema, μήω, maneo, expecto, f. μενῶ, p. μεμήκα, a. 1. ἔμεινα. hinc in aor. 1. part. μείνας, ασα, αν, ε. 650.

Μείονα, acc. ex μείων, minor, in gen. μείονος, ὁ ἧ ἡ, & τὸ μεῖον, eſt comparativus irregularis, nominis μικρὸς. ε. 688. θ. 447.

Μείς, menſis, Æolicè pro μήν, μηνὸς, ὁ, menſis. ε. 555.

Μελαγχαίτῃ, acc. ſing. à μελαγχαίτης, ου, nigram cæſariem habens. ex μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger, ra, rum, & χαίτη, της, ἡ, juba, cæſaries. α. 186.

Μελάνδετον, nigro illigatus capulo. ex μέλας, & δέω, ligo. α. 221.

Μελάνθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ind. Ion. nigreſcebant. à μελαίνω, denigro, f. ανῶ. Them. μέλας, ανος, niger. α. 167. 300.

Μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger, ra, rum. ε. 150. 634. θ. 69.

Μελεδῶνας, acc. pl. curas. à μελεδών, ῶνος, ἡ, cura. à μέλεδαίνω, curo. ε. 66.

Μελέεσσιν, & μέλεσσιν, membris, dat. pl. Ion. & Poet. à μέλος, εος,

ος, τὸ, *membrum*. ε. 148.

Μελέοισι, dat. pl. *miseris*. Them. μέλος, ος, ο, *vanus*, *infelix*. ϑ. 563.

Μελετᾷς, 2. pers. ind. præs. act. à μελετάω, ῶ, *curam gero*. f. ήσω. Th. μέλ, *curæ est*. ε. 314. 441.

Μελέτη, *meditatio*. Them. μέλ. ε. 78. 410.

Μελία, ας, ἡ, fraxinus arbor. hinc Μέλιαι, pro Nymphis, ita dictis. α. 420.

Μελίας. Nymphæ creditæ sunt dictæ Μέλιαι, ἀπὸ τὸ ἐν ὄρεσι δενδροφόροις ἀναστρέφεσθαι. Epitheton hoc ergo est à μελία, ας, ἡ, *fraxinus*, Ionice μελίη, μελιῆν, Dorice pro μελιῶν, gen. pl. ε. 144. ϑ. 187.

Μελιηδέα, *dulcem*, acc. à μελιηδής; dulcis instar mellis. ex μέλι, & ἡδὺς, *suavis*. ε. 170.

Μελισσάων, gen. pl. Æol. pro μελισσῶν, à μέλισσα, vel τια, ἡ, apis. ε. 303.

Μελίτη, ης, ἡ, nomen proprium mul. ϑ. 246.

Μελίφρονα, *dulcem*, acc. sing. à μελίφρων, qui mellea dulcedine animum perfundit. à μέλι, *mel*, ac φρὴν, ενὸς, *animus*. α. 428.

Μέλεσι, *curæ sunt*. à μέλ, impersonali, *curæ est*. ϑ. 216.

Μελπομένη, nomen Musæ. à μέλπομαι, *cano*. ϑ. 77.

Μεμάασιν. Vide paulo ante μαπέειν. α. 252.

Μεμαρπὼς, præt. med. à μάρπτω, *corripio*. Vide supra μαπέειν. Μέμαρπον, a. 2. act. initialis litera repetitur, prout in præterito fieri solet, pro ἔμαρπον. Præt. med. μέμαρμαι. ε. 202. α. 245.

Μεμαὼς, μεμαῶτες, *studentes*. perf. part. act. pro μεμαχὼς. à μάω, ῶ, *vehementer cupio*. α. 240. 414.

Μέμβλομαι, η, εται, *curo*, pro μεμέλημαι, per syncopen & pleonasmum βλ, ad euphoniam: & denique η Attico more in ο mutato. à μέλ, impersonali, *curæ est*. ϑ. 61.

Μέμηλε, *curæ est*, per syncopen pro μεμέληκε, præt. act. Th. μέλ. Μεμηλότα, acc. pl. part. præt. ε. 229. 529.

Μεμίξεσθ', *admiscebuntur*. 3. sing. futuri paulo post, à μίγνυμι, f. μίξω, p. μέμιχα, præt. pass. μέμιγμαι, μέμιξαι. ε. 177.

Μέμνηται, *meminit*. præt. perf. pass. à μνάομαι, ῶμαι, *recordor*. f. μνήσομαι, præt. μέμνημαι, a. 1. pass. ἐμνήσθην. ε. 296. 420. ϑ. 103.

Μέμνονα, nomen viri. acc. sing. à μέμνων. ϑ. 984.

Μέμυκε, *remugit*. præt. med. à μυκάω, *mugio*, in a. 2. act. ἔμυκον, sicut à πιμπάω est ἔπιμπον. Hinc præt. med. μέμυκα. ε. 506.

Μέμφονται, f. 1. m. à μέμφομαι, accuso. ε. 184.

Μὲν, *quidem*. ε. 5. 12. 17. &c.

Μενεαίνων, *furens*. præs. part. à μενεαίνω, *cupio*, ira percitus sum. Them. μένος, ος, τὸ, *animus*. α. 361.

Μέ-

Μένειν, pro τὸ μένειν, *exspecta*, præſ. inf. à μένω, *maneo*, exſpecto, f. μενῶ, p. μεμένηκα, a. 1. ἔμεινα. ſ. 672.

Μενεσθεύς, έος, ῆος, ῆι, nomen mul. ϑ. 357.

Μενίππη. nomen mul. q. d. *valde robuſta*. ϑ. 260.

Μενοίτιος. Nom. propr. ϑ. 514.

Μένος, εος, τὸ, *animus*, ira. ſ. 412. α. 235.

Μεσάμνα, ης, ἡ, *cura*. ſ. 176.

Μεσόπων, gen. pl. à μέροψ, diviſam vocem habens. ex μέρος *pars*, & ὄψ *vox*. ſ. 109. 142.

Μεσσυμένα, ſollicita, acc. pl. à μεσσύμενος, ος, ὁ, anxius. Th. μεσσυμαίρω, anxie cogito. ϑ. 603.

Μεσσυμενέων, gen. pl. Æol. pro μεσσυμενῶν, à μεσσυμένη, ἡ, *cura*. Them. μεσσυμαίρω, vel μεσσυμέρω, *curo*. ϑ. 55.

Μεσσύδιον, *loro*, dat. ſing. à μέσσυδιον, ος, τὸ, medium lignum inter boves, ex μέσος, ος, ὁ, *medius*, & δῦς, *bos*. ſ. 467.

Μέσος, ος, ὁ, *medius*, μέσση, *media*. μέσσος, pro μέσος, Poëtice, μεσσόθι, adv. *in medio*, μεσσόθεν, *è medio*, μεσσηγύς, pro μεσηγύς, adv. *inter*. ſ. 231. 500. α. 367. 417.

Μεσσηγύς, à μέσος, *medius*. α. 417.

Μετὰ, & μετ', præpoſit. regit. gen. & acc. ϑ. 137. 449.

Μεταύδιοι, *intermediæ*, *incertæ*. à δῦπος, ος, ὁ, *ſonus aquarum ex alto ruentium*. καταύδιπος, ος, ὁ, *cataracta*, quod eſt ab δράσσω. ſ. 821.

Μεταναίεται, *cohabitatores*, acc. pl. à μεταναίτης, ου, ὁ. Them. ναίω, *habito*. ultima per naturam longa, hîc licentia Poëtica corripitur. ϑ. 401.

Μεταξὺ, idem quod μεσσηγύς, *inter*. Th. μετὰ. ſ. 392.

Μεταπρέπει, *eminet*, 3. perſ. ind. à μεταπρέπω, *decorus ſum inter*. μετέπρεπεν, *præcellebat*, imperf. Th. πρέπω, *decorus ſum*. ϑ. 430.

Μεταστονάχιζεν, *ingemiſcebat*, 3. ſing. imperf. medii. Th. στενὸς, ὴ, ὸ, *anguſtus*. α. 92.

Μεταίτροπος, *qui poteſt converti*, *mutabilis*. Hinc

Μεταίτροπα ἔργα τελεῖσι, *res in integrum reſtituunt*. ex μετὰ & τρέπω, *verto*. ϑ. 89.

Μετάφρενον, ου, τὸ, *tergum*, q. d. poſt pectus. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*. α. 223.

Μεταχθονίαι, *in cœlo degentes*, à μετάχθονιος. Sed ſunt qui hic legant μεταχθονίαι, ut ſit relicta terra, à χθὼν, *terra*. Eſt & χθόνιος, *cœlum*, vel, μετὰ, *trans*, q. d. quæ ſunt trans tempus. à χρόνος, ου, ὁ, *tempus*. ϑ. 269.

Μετέειπε, *interlocutus eſt*, pro μετεῖπε, a. 1. ind. Th. εἶπον, *dico*. a. 1. imperat. εἰπὸν, ἄτω. aor. 2. ind. εἶπον, ες, ε. ϑ. 643.

Μετεῖναι, præſ. inf. cum dat. *intereſſe*, ex μετὰ, *inter*, & εἰμὶ, ſum. ſ. 172.

Μετεστονάχιζεν. Vide in μεταστονάχιζεν. α. 92.

Μετόπισθε, & μετόπισθεν, *pone*, *poſt*, adv. Th. ὀπίσω, *retrorſum*. ſ. 283. ϑ. 210.

Με-

Μεθοπωρινὸν, *in autumno*. Adv. à μεθοπωρινὸς, *autumnalis*. Th. ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*. ε. 413.

Μετρεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. à μετρέομαι, ῶμαι, *menſuram admitto*. Th. μέτρον, ου, τὸ, *menſura*. ε. 347.

Μέτρον, ου, τὸ, *menſura*. hinc μέτριος, α, ον, modum non excedens. ε. 131. 304.

Μετώπου, genit. à μέτωπον, ου, τὸ, *frons*, ab ὄπωμαι, *video*. α. 147. Θ. 145.

Μοῦ, pro μου, *me*, Dorice, gen. ab ἐγὼ. Θ. 644.

Μὴ, Adverbium prohibendi, *ne*. ε. 350. 405.

Μὴ, Adverbium negandi, *non*. ε. 21. 31. 352.

Μηδὲ, *neque*, & μηδ'. ε. 486.

Μήδεα, *conſilia*, *genitalia*, à μῆδος, εος, τὸ, *cura*, *conſilium*, & ſignificat etiam, τὰ αἰδοῖα, *pudenda*. Θ. 180. 398.

Μήθ', pro μήτε, idem quod μηδὲ. ε. 294. ut & μήτ'. ε. 268.

Μήδειον. Θ. 1001. μήδειος, nomen viri, & μήδεια, nomen mul. Θ. 961.

Μηδὲν, *nihil*, q. d. μηδὲ ἓν. ε. 98. 393.

Μηδέποτε, & μηδέποτ', *nunquam*, ex μηδὲ, *neque*, & ποτὲ, *aliquando*. Them. ὅτε, *quando*. ε. 715. 742.

Μήδετο, pro ἐμήδετο. Vide μήσατο, *verſabat*, imperf. verbi μήδομαι, f. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*. α. 34.

Μηδέων, gen. pl. Vide in μήδεα.

genitalia. Θ. 200.

Μῆδος, εος, τὸ, *cura*, *conſilium*: & ſignificat etiam τὰ αἰδοῖα, *pudenda*. Θ. 180.

Μηκέτι, idem quod οὐκέτι, *non amplius*. Thema, ἔτι, *adhuc*. ε. 172. α. 21.

Μῆλα, ων, ες, à μῆλον, ου, τὸ. ε. 793. Sic & μῆλον, & Doricè, μᾶλον, ου, τὸ, *pomum*. Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus arbor*. Θ. 284. 335.

Μηλόβοσις, nomen mul. q. d. *ovium cuſtos*. Θ. 354.

Μλὼ, ἢ μλὼ, *quanquam*. α. 11. 101.

Μλωῖν, à μλωῖς, ιος, ἡ, *ira inveterata*. α. 21.

Μλωὸς, gen. à μλὼ, *menſis*, μλῶα, acc. μλωᾶν φθινόντων, menſibus decreſcentibus. ε. 764. Θ. 59.

Μήποτε, *ne quando*, ex μὴ, *ne*, & ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε, *quando*. ε. 86. 397.

Μήπω, *ne quando*. Th. πῶς, (adv. interrog.) *quomodo?* ε. 392.

Μηρίον, in Μηρὸν.

Μηρὸν, *femur*, *crus*, à nom. ὁ μηρὸς, οῦ. Dicitur & μηρίον, ου, τὸ, idem quod μηρὸς, *femur*. α. 335. 363.

Μηρύσασθαι, a. 1. med. infinit. à μηρύω, *revolvo*, *intexo*, *agglomero*, f. ύσω. ε. 536.

Μήσατο, pro ἐμήσατο, a. 1. m. à μήδομαι, *curam gero*. Them. μῆδος, εος, τὸ, *cura*. Θ. 166.

Μήτηρ, ἡ, *mater*, μητρὸς, μητέρα, & μητέρι, acc. μητέρα, tantum. hinc μητρυιὰ, & Ion. μητρυὴ, *noverca*. ε. 561. 823. Θ. 170.

Μη-

Μητίστα, *consultor*, vocativus pro nominativo, μελίστης, ου, ὁ, μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*, à μήδομαι. item Θ. 358. Nomen mul. μῆτιν: ε. 104. α. 33. Θ. 886.

Μητιόεντος, genit. ὃ δὲ μητιόεντος, *à consulto, consilio pollente*, à μητιόεις, εντος, ὁ. Thema, μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*. ε. 51. Θ. 457.

Μηχανάᾳ, *machinatur*, 3. præs. ind. m. pro μηχανᾶται, per Poëticam novi ϝ ἄλφα epenthesin. Sic pro ἀποτροπᾶς, *aversari*, dicunt metri causa ἀποτροπάᾳς, à μηχανάω, *machinor*. Th. μηχανή, ῆς, ἡ, *artificium*. ε. 239.

Μηχανὴ, ῆ, ἡ, *artificium, machina*. pl. αἱ μηχαναὶ. Θ. 146.

Μία, ας, una, in dat. μιᾷ, & Ionice, μιῇ, in masc. εἷς, unus Θ. 321. 792.

Μιγεῖσα, a. 2. part. pass. f. g. à μίγνυμι, *misceo*. f. μιξω, p. μέμιχα, a. 2. pass. ἐμίγην, a. 2. part. μιγεὶς, præt. pass. μέμιγμαι, ξαι, χται, a. 1. pass. ἐμίχθην, &c. μιγήμεναι, Dorice, pro μιγῆναι, a. 2. pass. infinit. paulo post fut. μεμίξομαι. Θ. 53. 305. 970.

Μίμαντα, acc. μίμας, αντος, ὁ, nomen viri. α. 186.

Μίμνῃ, *manet*, 3. pers. præs. ind. à μίμνω, verbum Poëtic. pro μένω, f. νῶ, *maneo*. ε. 518.

Μιν, ipsam, Poët. pro αὐτὸν, αὐτὴν. ε. 18. 48. Θ. 127.

Μινύθῃ, *minuit*, 3. præs. ind. ut, μαινύθῃ, sub. *minuatur*. à μινύθω, *minuo*. Them. μινυὸς, υ, ὁ, *parvus*. ε. 6. 407.

Μίνωος, genit. à μίνως, ωος, ὁ, nomen viri. Θ. 948.

Μισγόμενος, præs. part. à μίσγω, idem quod μίγνυμι, *misceo*, f. μίξω, p. χαι, a. 2. ἔμιγην. Θ. 238.

Μισθὸς, ὃν, ἁ *merces*, μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔσω, ein wort ein wort / ein man ein man. ε. 368.

Μιχθεὶς, & μιχθεῖσ', a. 1. part. pass. Vide paulo ante μιγεῖσα. Θ. 288. 923.

Μνημοσύνη, nomen Deæ, & idem quod μνήμη, ἡ, *memoria*. Th. μνάομαι, f. ήσομαι, *memoro, commemoro*. Θ. 54. 915. hinc a. 1. med. μνησάμενοι, *memores*. Θ. 651.

Μογήσας, *perpessus*, a. 1. part. à μογέω, ῶ, *ærumnas patior*. Th. μόγος, ου, ὁ, *labor*. Θ. 997.

Μόθον, acc. *pugnam*, à μόθος, ου, ὁ, q. ὃ δὲ τὸ ὁμοῦ θεῖν, *à concurrendo*. α. 158.

Μοὶ, pro ἐμοὶ, *mihi*, per aphæresin, ab ἐγὼ, *ego*. Θ. 30.

Μοῖρα, ρας, *fatum*, à μείρω, *divido*, in præt. med. μέμορα, unde est μόρος, ου, ὁ, *fatum, mors*, & μοῖρα, ας, ἡ, proprie, *portio*. item, *fatum*, idem quod εἱμαρμένη, quæ omnia ejusdem sunt etymologiæ. Sic enim dicitur *fatum* quasi *effatum*, quod Deus prout decrevit & in se ipso q. effatus est, distribuat sua, & cuique suam assignet sortem, in qua acquiesce-

quiescere debet. Secus qui agunt, dicuntur *μεμψίμοιροι*. ε. 743. ϑ. 204. 607.

Μολπῇ, dat. sing. à *μολπὴ*, *cantilena*. hoc à *μέλπομαι*, *canto*, in præt. med. *μέμολπα*. ϑ. 69.

Μόρος, ε. Vide in *μοῖρα*.

Μορφνοῖο, *nigræ*, gen. Ion. à *μορφνὸς*, *obscurus*. ab *ὀρφνὴ*, *caligo*. α. 134.

Μουνοχῳὴς, *unicus*, à *μοῦνος*, pro *μόνος*, *solus*, & *γίνομαι*, *nascor*. ε. 374. ϑ. 426.

Μοῦνος, pro *μόνος*, *solus*, Poëtic. ε. 96. ϑ. 143.

Μοῦσαι, nom. pl. & in gen. pl. *μουσάων*, Æol. pro *μουσῶν*, à *μοῦσα*, ης, ἡ, Musa, dat. pl. *μούνσ'*, pro *μούσαισι*. ε. 1. 656. ϑ. 100.

Μόχθος, ε, ὁ, *labor*. α. 306.

Μόψον nomen viri. α. 181.

Μυδαλέον χρῶτα, *madidum corpus*. Th. *μυδάω*, *destillo*, f. *ήσω*. ε. 554. α. 270.

Μυθησαίμεθα, *dixero*, a. 1. m. opt. Vide in *μῦθος*. ε. 10. ϑ. 28.

Μῦθος, ε, ὁ, *verbum*, *sermo*, dat. plur. *μύθοισι*. Ionic. Hinc est verbum *μυθέομαι*, *dico*, *μυθησαίμεθα*, *dixero*, a. 1. med. opt. *μυθήσασθαι*, a. 1. inf. m. ε. 10. ϑ. 24.

Μυλιόωντες, præs. part. pro *μυλιῶντες*, ex *μυλιάω*, *ῶ*, *dentibus frendeo*, epenthesis Poëtica, & *ο μικρὸν*. Scilicet præcedenti syllaba brevi interponitur *ο μικρὸν*, ut, *ὀρέω*, *ὁρῶ*, *ὁρόω*, at præcedenti syllaba longa, interponitur *ω μέγα*, ut, *ἠδάω ῶ*, Poëtice, *ἠδόω*, *ζάω ζῶ*, *ζόω*, Th. *μύλη*, ης, ἡ, *mola*, *molaris dens*. ε. 528.

Μύξαι, nom. pl. à *μύξα*, ας, ἡ, *mucor*, *mucus*, ϑ' *ἐκ τῶ ῥινῶν μύξαι ῥέον*; *cujus quidem ex naribus mucores fluebant*. α. 267.

Μύρετο, imperf. Ion. med. *lugebat*, à *μύρω*, propriè *fluo*, at *μύρομαι*, *lugeo*, ubi lacrymæ per genas defluunt. ε. 204.

Μύριοι, *mille*, *οἱ μύριοι*, *infiniti*, *innumeri*, à *μύριος*, ε, ὁ, *infinitus*. ε. 100. 250.

Μυρμιδόνων, gen. pl. *Græcorum*, à *μυρμιδὼν*, *όνος*, Græcus. Vide *μυῖρμος*, ε, ὁ, *formica*. α. 380. 474.

Μῦρον, prima longa, 3. pl. imperf. act. pro *ἤμυρον*, à *μύρω*, *madeo*, *fluo*, unguentis imbuo, à *μύρον*, ε, τὸ, *unguentum*. α. 132.

Μυχῷ, dat. sing. *in recessu*, *in penetrali*, à *μυχὸς*, ὦ, penetrale, à *μύω*, claudo, f. *σω*. ϑ. 116. 1014.

Μῶλον, *bellum*, *stragem*, à nom. *μῶλος*, pro quo etiam *μόλος*. α. 257.

Μῶμος, ὁ, *Momus*, Deus quidam reliquorum omnium Deorum irrisor & reprehensor. sumitur & pro dedecore. ϑ. 214.

N.

Ναίει, *incolit*, à *ναίω*, *habito*, *incolo*. ε. 8. *ναῖον*, pro *ἔνασον*, imperf. Hinc *ναιετάω*, idem quod *ναίω*, *ναιετάουσι*; 3. pl. ind. præs. Hinc *ναίεσθαι*,

ἀ λόχ⊙, ου, ὁ, *insidiæ*, ἀ λέγ-ομαι τὸ κεῖμαι, *jaceo*, quod ſoleant κατῆσθαι οἱ λοχῶντες, ſedere inſidiantes. hinc λοχάω, ῶ, *inſidior*. ϑ. 174.

Λοχιοῖο, gen. ſing. Ion. *ex inſidiis*. ubi additur præpoſitio. ἀ λοχεὸς, οῦ, ὁ, idem quod λόχος, ου, ὁ, *inſidiæ*. ϑ. 178.

Λυσγῆ⊙, gen. ἀ Λυσγεύς, έ⊙, ὁ. nomen gentis. α. 327.

Λυγρὴ, pro λυγρὰ, Ionice, *gravis*, λύγρ' εἰδῆται, pro λυγρὰ, *odioſa edoctam*. ϑ. 313.

Λύκ⊙ν, acc. ἀ Λύκ⊙, ου, ἡ, nom. urbis in Creta. ϑ. 477. 482.

Λυπῇς, *moleſtus ſis*, 2. perſ. præſ. ſub. ἀ λυπέω, ῶ, f. ήσω, *dolore afficio, contriſto*. Th. λύπη, ης, ἡ, *dolor*. ε. 399.

Λῦσαι, a. 1. act. infin. & λῦσε, pro ἔλυσε, a. 1. ind. *ſolvit*, h. e. liberavit. ἀ λύω, *ſolvo*, f. λύσω, p. λέλυκα, a. 1. ἔλυσα. ε. 606.

Λυσιάνασσα, nomen mul. ϑ. 258.

Λυσιμελὴς, *ſolvens membra*. ſomni epitheton eſt. ἀ λύω, *ſolvo*, & μέλ⊙, ε⊙, τὸ, *membrum*. Alii tamen dictum putant, ἀπὸ τοῦ λύειν τὰ μελεδήματα, id eſt, curas. ϑ. 911.

Λύσιν, *ſolutionem*, ἀ λύσις, εως, ἡ. Th. λύω, *ſolvo*. ε. 402.

Λώβη, ης, ἡ, *contumelia*. πάσαι λώβην, ulciſci contumeliam illatam. ϑ. 165.

Λωβητὸς, ός, ὁ, *infamia notatus*. ἀ λωβάομαι, ῶμαι, *contumelia afficio*. Th. λώβη, ης, ἡ, *injuria*. α. 366.

Λώϊον, *melius*, comparat. ἀ poſitivo ἀγαθὸς, comp. λωΐων, ſuperl. λῷστος. Th. λῶ, λῇς, *vole*. ε. 348. 431.

M.

Μάζα, ης, ἡ, *libum*. Hinc Latinum *maſſa*. ε. 588.

Μαίανδρ⊙, ου, ὁ, nomen fluvii ϑ. 339.

Μαίη, proprie *obſtetrix*. Hic vero nomen mul. quæ fuit ſoror Atlantis. ϑ. 938.

Μαιόμενοι, *inquirentes*, præſ. part. ἀ μαίομαι, cupio. item pro ζητῶ, quæro. Th. μάω, ῶ, *vehementer cupio*. ε. 530.

Μάκαρες, *beati*. nom. pl. ἀ μάκαρ, αρ⊙, ὁ κὴ ἡ, κὴ τὸ, *beatus, felix*. in dat. pl. μάκαρσι, & Ionicè μακάρεσσι. Μάκαρ, ſic videtur dici, quaſi μὴ κηρὶ, (Dorice μὰ κᾱρὶ) ἀπροκείμεν⊙, morti non ſubjectus: hinc μακαρίτης, ου, ὁ, dicitur ὁ ἐν τοῖς ἁγίοις. ε. 138. 140.

Μαχέλλω, acc. *ligonem*, ἀ μάχελλα, ἡ. *ligo*. ἀ μία, & κέλλω, *moveo*. Poëta propter metrum hic λ abjicit. ε. 468.

Μακρὸς, ός, ὁ, *longus*, κύματα μακρὰ, *fluctus decumani*. h. e. *magni*. in acc. μακρὸν, Ion. pro μακρὰν. μακρῆσι, dat. pl. pro μακραῖς, Ionicè. Th. μῆκ⊙, ε⊙, τὸ, *longitudo*. Dor. μᾶκος. ε. 288. 778. ϑ. 180.

Μαλακὸν, acc. f. g. & μαλακῆσι, dat. pl. Ion. μαλακὸς, ός, ὁ, *mollis*. Th. μαλάσσω, *mollio*, f. ξω. ε. 534. ϑ. 90. 279.

Ma-

Μαλάχη, ης, ἡ, *malva*, sic dicta, quia alvum natura sua μαλάσσει, *mollit*. Th. μαλάσσω, vel τω, f. ξω, *mollio*. ε. 41.

Μάλα, *valde*, adv. & μάλ', pro μάλα. in comparat. μᾶλλον, sup. μάλιστα, maxime. ε. 202. 308. 341. α. 176. θ. 666.

Μαλερῷ, *flagranti*, dat. sing. à μαλερὸς, ὸν, ὁ, *ustivus*, *perniciosus*. Th. μαλὸς, pro ἁμαλὸς, ὸν, ὁ, *tener*. α. 18.

Μάλιστα. Vide in μάλα, *valde*. ε. 341.

Μαλλοῖς, *velleribus*, dativ. plur. à μαλλὸς, ὸν, ὁ, *vellus*, *lana promissa*. ε. 232.

Μαπέειν, *apprehendere*, per syncopen θ ε, pro μαρπέειν, à μάρπτω, *apprehendo*, in a. 2. infinitiv. μαρπεῖν, & poëtice μαπεῖν, Ionicaque diæresi μαπέειν, & poëtica reduplicatione μεμαρπέειν, præt. med. μέμαρπα. α. 231. 252. & 304.

Μαρμάρεαι, *splendidæ*, pl. f. g. à μαρμάρεος, *splendidus*. Th. μαρμαίρω, *splendeo*, f. αρῶ. hinc in part. f. g. μαρμαίρουσα. θ. 699. 811.

Μαρναμένες. Vide in μαρνάμεσθ'. ε. 162.

Μαρνάμεθ', pro μαρνάμεθα, Ion. pro μαρνάμεθα, *pugnemus*, 1. pl. sub. medii. μάρναντο, & μάρναντ', 3. plur. imperf. pro ἐμάρναντο, Ion. Th. μάρναμαι, *pugno*. ε. 162. α. 110. 401.

Μάρτυρα, accus. sing. à μάρτυς, υρος, ὁ, *testis*. hinc μαρτυρίην, dat. pl. Ionic. pro μαρτυρίαις, à μαρτυρία, ας. ἡ, *testimonium*. ε. 280. 369.

Μαστίτλω, *flagellaverunt*, 3. dual. imperf. vel a. 2. act. à μαστίω, poëtice pro μαστιγόω, *flagello*. duo illa tempora hinc coincidunt. μαστιόων, *flagellans*, per syncopen pro μαστιγόων. Th. μάστιξ, ιγος, ἡ, *flagellum*. α. 431. 466.

Μασιχόωντι, *mandenti*, dat. sing. part. à μασιχάω, ῶ, & poëtice μασιχόω, μασιχάοντι, ῶντα, & poëtice μασιχόωντι. Sed de hac voce altum est silentium in omnibus Lexicis, quæ quidem videre licuit. α. 389.

Μὰψ, *sine usu*, *frustra*, Adverb. θ. 872.

Μαυρῶσι, *obscurant*. 3. pl. præs. ind. per aphæresin pro ἀμαυρῶσι, ab ἀμαυρόω, *obscuro*, *offusco*. Th. ἀμαυρὸς, ὸν, ὁ, *obscurus*. ε. 323.

Μάχη, ης, ἡ, pugna, à μάχομαι, f. μαχοῦμαι, & μαχήσομαι, p. μεμάχημαι, *pugno*, *prælior*. μαχίσθω, 3. dual. imperf. med. Ion. μαχίσασθ, a. 1. inf. m. α. 176. 361. 387. 406.

Μαχλόπατραι, *salacissimæ*. à μάχλος, *libidinosus*. ε. 584.

Μὲ, & μ' pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, ego. ε. 660 θ. 24.

Μέγας, μεγάλη, μέγα, *magnus*, *a*, *um*, *multus*, *a*, *um*. μέγα, *valde*. ε. 58. μέγα νήπιε, *valde stulte*, h. e. *stultissime*, μέγ' pro μέγα. μέγ' ἀμείνων, multò melior. ε. 774. item pro

μει-

μεγάλως. ibid. Comp. μείζων, ονος, ſuperl. μέγιστος, η, ον, maximus. ε. 41. 147. α. 237.

Μεγαθαρσείῃ, dat. ſing. à μεγαθαρσὴς, magna fiducia præditus. ex μέγας, μεγάλη, μέγα, *magnus, a, um*, & θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 385.

Μεγάθυμον, *magnanimum*, acc. à μεγάθυμος, μεγαθύμων, ex μέγας, & θυμὸς, ὁ, *animus*. α. 17. 57.

Μεγαλήτορα, acc. ſing. à μεγαλήτωρ, *magnanimus*. à μέγα, *magnum*, & ἦτορ, *cor*, animus. α. 450. Th. ἦτορ, μεγαλήτορες. ε. 654.

Μεγάροισι, dat. pl. Ion. à μέγαρον, ου, τὸ, *magnitudo*. Th. μέγας. ε. 375. ϑ. 49.

Μεγέθῃ, dat. à μέγεθος, εος, τὸ, *magnitudo*. Th. μέγας. α. 5.

Μεγήεντα τέκνα, *perquam amabiles liberi*. ex μέγα, *valde*, & ἐράω, *amo*. alii legunt μεγάεντα. ϑ. 240.

Μέγιστος, ſuperlat. *maximus*. à μέγας. μείζων, *major*. ϑ. 49.

Μέδεσσα, nomen mul. à μέδω, *curo*. Μεδέουσα, præſ. part. f. g. à μεδέω, idem quod μέδω, impero. ϑ. 276.

Μέζ', pro μέζη, ex μέζεα, τὰ, *pudenda*. Thema, μέσος, η, ὁ, *medius*. ε. 510.

Μετ', *pro* μετὰ, præpoſit. cum gen. *cum*. cum. acc. *poſt*. ε. 442. 445. ϑ. 137.

Μεθήσω, *dimittam*, f. 1. Thema ἵημι, f. ἥσω, p. εἷκα, a. 2. ἦν. unde μεθίημι, *dimitto*. ε. 207.

Μειδήσεν, a. 1. à μειδάω, *ſubrideo*. μειδήματα, acc. pl. à μείδημα. α. 115.

Μείζων, *major*, comparat. à μέγας, *magnus*. in ſuperl. μέγιστος, *maximus*. in acc. ſing. μείζω, ex μείζονα, μείζοα, ω. ε. 270. 378.

Μείλιχος, η, ὁ, ἡ, *blandus*. hinc μειλίσσω, f. ξω, p. χα, *delinio, demulceo*. ϑ. 92. 206. 406.

Μείναντες, part. a. 1. Thema, μένω, *maneo, expecto*, f. μενῶ, p. μεμένηκα, a. 1. ἔμεινα. hinc in aor. 1. part. μείνας, ασα, αν, ος, ι. ε. 650.

Μείονα, acc. ex μείων, *minor*, in gen. μείονος, ὁ τῇ ἡ, & τὸ μεῖον, eſt comparativus irregularis, nominis μικρὸς. ε. 688. ϑ. 447.

Μείς, *menſis*, Æolicè pro μὴν, μηνὸς, ὁ, *menſis*. ε. 555.

Μελαγχαίτῃ, acc. ſing. à μελαγχαίτης, ου, *nigram cæſariem habens*. ex μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger, ra, rum*, & χαίτη, της, ἡ, *juba, cæſaries*. α. 186.

Μελάνδετον, nigro illigatus capulo. ex μέλας, & δέω, *ligo*. α. 221.

Μελάνθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ind. Ion. *nigreſcebant*. à μελαίνω, *denigro*, f. ανῶ. Them. μέλας, ανος, *niger*. α. 167. 300.

Μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger, ra, rum*. ε. 150. 634. ϑ. 69.

Μελεδῶνας, acc. pl. *curas*. à μελεδὼν, ῶνος, ὁ, ἡ, *cura*. à μέλει, *curo*. ε. 66.

Μελέεσσιν, & μέλεσσιν, *membris*, dat. pl. Ion. & Poet. à μέλος, εος,

ε῀ς, τὸ, *membrum*. ε. 148.

Μελέοισι, dat. pl. *miſeris*. Them. μέλε῀ς, ε῀α, ε῀ον, *vanus, infelix*. ϑ. 563.

Μελετᾷς, 2. perſ. ind. præſ. act. à μελετάω, ῶ, *curam gero*. f. ήσω. Th. μέλω, *curæ eſt*. ε. 314. 441.

Μελέτη, *meditatio*. Them. μέλω. ε. 78. 410.

Μελία, ας, ἡ, fraxinus arbor. hinc Μέλιαι, pro Nymphis, ita dictis. α. 420.

Μελίαι. Nymphæ creditæ ſunt dictæ Μέλιαι, ἀφ' ὃ τὸ ἐν ὄρεσι δενδροφόροις ἀναστρέφεσθαι. Epitheton hoc ergo eſt à μελία, ας, ἡ, *fraxinus*, Ionice μελίη, μελιῶν, Dorice pro μελιῶν, gen. pl. ε. 144. ϑ. 187.

Μελιηδέα, *dulcem*, acc. à μελιηδής; dulcis inſtar mellis. ex μέλι, & ἡδύς, *ſuavis*. ε. 170.

Μελισσάων, gen. pl. Æol. pro μελισσῶν, à μέλισσα, vel τλα, ἡ, apis. ε. 303.

Μελίτη, ης, ἡ, nomen proprium mul. ϑ. 246.

Μελίφρονα, *dulcem*, acc. ſing. à μελίφρων, qui mellea dulcedine animum perfundit. à μέλι, *mel*, ac φρὴν, ενὸς, *animus*. α. 428.

Μέλεσι, *curæ ſunt*. à μέλω, perſonali, *curæ eſt*. ϑ. 216.

Μελπομένη, nomen Muſæ. à μέλπομαι, *cano*. ϑ. 77.

Μεμάασιν. Vide paulo ante μαπέειν. α. 252.

Μεμαρπὼς, præt. med. à μάρπτω, *corripio*. Vide ſupra μαπέειν. Μέμαρπον, a. 2. act. initialis litera repetitur, prout in præterito fieri ſolet, pro ἔμαρπον. Præt. med. μέμαρπα. ε. 202. α. 245.

Μεμαὼς, μεμαῶτες, *ſtudentes*. perf. part. act. pro μεμαχὼς. à μάω, ῶ, *vehementer cupio*. α. 240. 414.

Μέμβλομαι, ῃ, εται, *curo*, pro μεμέλημαι, per ſyncopen & pleonaſmum β, ad euphoniam: & denique η Attico more in ε mutato. à μέλω, imperſonali, *curæ eſt*. ϑ. 61.

Μέμηλε, *curæ eſt*, per ſyncopen pro μεμέληκε, præt. act. Th. μέλω. Μεμηλότα, acc. pl. part. præt. ε. 229. 529.

Μεμίξ῀, *admiſcebuntur*. 3. ſing. futuri paulo poſt, à μίγνυμι, f. μίξω, p. μέμιχα, præt. paſſ. μέμιγμαι, μέμιξαι. ε. 177.

Μέμνηται, *meminit*. præt. perf. paſſ. à μνάομαι, ῶμαι, *recordor*. f. μνήσομαι, præt. μέμνημαι, a. 1. paſſ. ἐμνήσθην. ε. 296. 420. ϑ. 103.

Μέμνονα, nomen viri. acc. ſing. à μέμνων. ϑ. 984.

Μέμυκε, *remugit*. præt. med. à μυκάω, *mugio*, in a. 2. act. ἔμυκον, ſicut à πιμπλάω eſt ἔπιμπλον. Hinc præt. med. μέμυκα. ε. 506.

Μέμψονται, f. 1. m. à μέμφομαι, accuſo. ε. 184.

Μὲν, *quidem*. ε. 5. 12. 17. &c.

Μενεαίνων, *furens*. præſ. part. à μενεαίνω, *cupio*, ira percitus ſum. Them. μέν῀ς, ε῀ος, τὸ, *animus*. α. 361.

Μέ-

Μένειν, pro ἐμεμνῆσθαι, *exspecta*, præs. inf. à μένω, *maneo*, exspecto, f. μενῶ, p. μεμένηκα, a. 1. ἔμεινα. ſ. 672.

Μενοιτίου. Nom. propr. ϑ. 514.

Μένος, εος, τὸ, *animus*, ira. ſ. 412. α. 235.

Μερίμνα, ης, ἡ, *cura*. ſ. 176.

Μερόπων, gen. pl. à μέροψ, diviſam vocem habens. ex μέρος *pars*, & ὄψ *vox*. ſ. 109. 142.

Μερμερέα, ſollicita, acc. pl. à μέρμερος, ος, ὁ, anxius. Th. μερμαίρω, anxie cogito. ϑ. 603.

Μερμηρέων, gen. pl. Æol. pro μερμηρῶν, à μέρμηρα, ἡ, *cura*. Them. μερμαίρω, vel μερμέρω, *curo*. ϑ. 55.

Μεσάβοϊ, *loro*, dat. ſing. à μέσαβον, ου, τὸ, medium lignum inter boves, ex μέσος, η, ον, *medius*, & βοῦς, *bos*. ſ. 467.

Μέσος, η, ον, *medius*, μέσση, *media*. μέσσυ, pro μέσου, Poëtice, μεσσόθι, adv. *in medio*, μεσσόθεν, *è medio*, μεσσηγύς, pro μεσηγύς, adv. *inter*. ſ. 231. 500. α. 367. 417.

Μεσσηγύς, à μέσος, *medius*. α. 417.

Μετὰ, & μετ', præpoſit. regit gen. & acc. ϑ. 137. 449.

Μεταΐδδηοι, *intermediæ*, *incertæ*. à ἄδδηος, ου, ὁ, *ſonus aquarum ex alto ruentium*. καταΐδδηος, ου, ὁ, *cataracta*, quod eſt ab ἀράσσω. ſ. 821.

Μεταναίεται, *cohabitatores*, acc. pl. à μεταναίτης, ου, ὁ. Them. ναίω, *habito*. ultima per naturam longa, hîc licentia Poëtica corripitur. ϑ. 401.

Μεταξὺ, idem quod μεσσηγύς, *inter*. Th. μετά. ſ. 392.

Μεταπρέπει, *eminet*, 3. perſ. ind. à μεταπρέπω, *decorus ſum inter*. μετέπρεπεν, *præcellebat*, imperf. Th. πρέπω, *decorus ſum*. ϑ. 430.

Μεταστοναχίζετ', *ingemiſcebat*, 3. ſing. imperf. medii. Th. στόος, ου, ὁ, *anguſtus*. α. 92.

Μεταίτροπος, *qui poteſt converti*, *mutabilis*. Hinc

Μεταίτροπα ἔργα τελεῦσι, *res in integrum reſtituunt*. ex μετά & τρέπω, *verto*. ϑ. 89.

Μετάφρενον, ου, τὸ, *tergum*, q. d. poſt pectus. Th. φρήν, νὸς, ἡ, *mens*. α. 223.

Μεταχθονίαις, *in cœlo degentes*, à μεταχθόνιος. Sed ſunt qui hic legant μεταχθονίας, ut ſit relicta terra, à χθὼν, *terra*. Eſt & χθόνιος, *cœlum*, vel, μετά, *trans*, q. d. quæ ſunt trans tempus. à χρόνος, ου, ὁ, *tempus*. ϑ. 269.

Μετέειπε, *interlocutus eſt*, pro μετεῖπε, a. 1. ind. Th. ἔπω, *dico*. a. 1. imperat. εἰπὸν, ἄτω. aor. 2. ind. ἔειπον, ες, ε. ϑ. 643.

Μετείναι, præſ. inf. cum dat. *intereſſe*, ex μετά, *inter*, & εἰμὶ, ſum. ſ. 172.

Μετεστοναχίζετ'. Vide in μεταστοναχίζετ'. α. 92.

Μετόπισθεν, & μετόπισθε, *pone*, *poſt*, adv. Th. ὀπίσω, *retrorſum*. ſ. 283. ϑ. 210.

Με-

Μεσοπωρινὸν, *in autumno*. Adv. à μεσοπωρινὸς, *autumnalis*. Th. ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*. s. 413.

Μετρεῖσθαι, præs. inf. pass. à μετρέομαι, ῶμαι, *mensuram admitto*. Th. μέτρον, ου, τὸ, *mensura*. s. 347.

Μέτρον, ου, τὸ, *mensura*. hinc μέτριος, ου, ὁ, modum non excedens. s. 131. 304.

Μετώπῳ, genit. à μέτωπον, ου, τὸ, *frons*, ab ὄπωμαι, *video*. a. 147. ϑ. 145.

Μοῦ, pro μου, *me*, Dorice, gen. ab ἐγὼ. ϑ. 644.

Μὴ, Adverbium prohibendi, *ne*. s. 350. 405.

Μὴ, Adverbium negandi, *non*. s. 21. 31. 352.

Μηδὲ, *neque*, & μηδ'. s. 486.

Μήδεα, *consilia*, *genitalia*, à μῆδος, ους, τὸ, *cura*, *consilium*, & significat etiam, τὰ αἰδοῖα, *pudenda*. ϑ. 180. 398.

Μήθ', pro μήτε, idem quod μηδέ. s. 294. ut & μήτ'. s. 268.

Μήδειον. ϑ. 1001. μήδειος, nomen viri, & μήδεια, nomen mul. ϑ. 961.

Μηδὲν, *nihil*, q. d. μηδὲ ἓν. s. 98. 393.

Μηδέποτε, & μηδέποτ', *nunquam*, ex μηδὲ, *neque*, & ποτὲ, *aliquando*. Them. ὅτε, *quando*. s. 715. 742.

Μήδετο, pro ἐμήδετο. Vide μήσατο, *versabat*, imperf. verbi μήδομαι, f. μήσομαι. Th. μῆδος, ους, τὸ, *cura*. a. 34.

Μηδέων, gen. pl. Vide in μήδεα.

genitalia. ϑ. 200.

Μῆδος, ους, τὸ, *cura*, *consilium*: & significat etiam τὰ αἰδοῖα, *pudenda*. ϑ. 180.

Μηκέτι, idem quod οὐκ ἔτι, *non amplius*. Thema, ἔτι, *adhuc*. s. 172. a. 21.

Μῆλα, ων, à μῆλον, ου, τὸ. s. 793. Sic & μῆλον, & Doricè, μᾶλον, ου, τὸ, *pomum*. Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus arbor*. ϑ. 284. 335.

Μηλόβοσις, nomen mul. q. d. *ovium custos*. ϑ. 354.

Μλὼ, ἢ μελὼ, *quanquam*. a. 11. 101.

Μλῶν, à μλῶς, ωος, ἡ, *ira inveterata*. a. 21.

Μλωὸς, gen. à μλῶ, *mensis*, μλῶα, acc. μλωῶν φθινόντων, mensibus decrescentibus. s. 764. ϑ. 59.

Μήποτε, *ne quando*, ex μὴ, *ne*, & ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε, *quando*. s. 86. 397.

Μήπω, *ne quando*. Th. πῶς, (adv. interrog.) *quomodo?* s. 392.

Μηρέον, in Μηρὸν.

Μηρὸν, *femur*, *crus*, à nom. ὁ μηρὸς, οῦ. Dicitur & μηρέον, ου, τὸ, idem quod μηρὸς, *femur*. a. 335. 363.

Μηρύσασθαι, a. 1. med. infinit. à μηρύω, *revolvo*, *intexo*, *agglomero*, f. ύσω. s. 536.

Μήσατο, pro ἐμήσατο, a. 1. m. à μήδομαι, *curam gero*. Them. μῆδος, ους, τὸ, *cura*. ϑ. 166.

Μήτης, ἡ, *mater*, μητρὸς, μητρέα, & μητρὰ, acc. μητρέα, tantum. hinc μητρυιὰ, & Ion. μητρυὴ, *noverca*. s. 561. 823. ϑ. 170.

Μη-

Μῆτιστα, *consultor*, vocativus pro nominativo, μητίετης, υ, ὁ, μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*, à μήδομαι. item ϑ. 358. Nomen mul. μῆτιν. ε. 104. α. 33. ϑ. 886.

Μητιόεντος, genit. ϖαϑὰ μητιόεντα, *à consulto, consilio pollente*, à μητιόεις, εντος, ὁ. Thema, μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*. ε. 51. ϑ. 457.

Μηχανάᾳ, *machinatur*, 3. præs. ind. m. pro μηχανᾶται, per Poëticam novi ᾳ ἄλφα epenthesin. Sic pro ἀποτροπᾶος, *aversari*, dicunt metri causa ἀποτροπάω, à μηχανάω, *machinor*. Th. μηχανη, ης, ἡ, *artificium*. ε. 239.

Μηχανὴ, ῆ, ἡ, *artificium, machina*. pl. αἱ μηχαναὶ. ϑ. 146.

Μία, ας, una, in dat. μιᾷ, & Ionice, μιῇ, in masc. εἷς, unus ϑ. 321. 792.

Μιγεῖσα, a. 2. part. pass. f. g. à μίγνυμι, *misceo*. f. μιξω, p. μέμιχα, a. 2. pass. ἐμίγην, a. 2. part. μιγεὶς, præt. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται, a. 1. pass. ἐμίχθην, &c. μιγήμεναι, Dorice, pro μιγῆναι, a. 2. pass. infinit. paulo post fut. μεμίξομαι. ϑ. 53. 305. 970.

Μίμαντα, acc. μίμας, αντος, ὁ, nomen viri. α. 186.

Μίμνῃ, *manet*, 3. pers. præs. ind. à μίμνω, verbum Poëtic. pro μένω, f. νῶ, *maneo*. ε. 518.

Μιν, ipsam, Poët. pro αὐτὴν, αὐτὸν. ε. 18. 48. ϑ. 127.

Μινύθῃ, *minuit*, 3. præs. ind. ut, φαινύθη, sub. *minuatur*. à μινύθω, *minuo*. Them. μινυὸς, ύ, ὁ, *parvus*. ε. 6. 407.

Μίνωος, genit. à μίνως, ωος, ὁ, nomen viri. ϑ. 948.

Μισγέμεν, præs. part. à μίσγω, idem quod μίγνυμι, *misceo*, f. μίξω, p. χαι, a. 2. ἔμιγην. ϑ. 238.

Μισθὸς, ὸν, ὁ *merces*, μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἔπλετο, ein wort ein wort / ein man ein man. ε. 368.

Μιχθεὶς, & μιχθεῖσ', a. 1. part. pass. Vide paulo ante μιγεῖσα. ϑ. 288. 923.

Μνημοσύνη, nomen Deæ, & idem quod μνήμη, ἡ, *memoria*. Th. μνάομαι, f. ήσομαι, *memoro, commemoro*. ϑ. 54. 915. hinc a. 1. med. μνησάμενοι, *memores*. ϑ. 651.

Μογήσας, *perpessus*, a. 1. part. à μογέω, ῶ, *ærumnas patior*. Th. μόγος, ου, ὁ, *labor*. ϑ. 997.

Μόθον, acc. *pugnam*, à μόθος, ου, ὁ, q. ϖαϑὰ τὸ ὁμοῦ θεῖν, *à concurrendo*. α. 158.

Μοὶ, pro ἐμοὶ, *mihi*, per aphæresin, ab ἐγὼ, *ego*. ϑ. 30.

Μοῖρα, ρας, *fatum*, à μείρω, *divido*, in præt. med. μέμορα, unde est μόρος, ου, ὁ, *fatum, mors*, & μοῖρα, ας, ἡ, proprie, *portio*. item, *fatum*, idem quod εἱμαρμένη, quæ omnia ejusdem sunt etymologiæ. Sic enim dicitur *fatum* quasi *effatum*, quod Deus prout decrevit & in se ipso q. effatus est, distribuat sua, & cuique suam assignet sortem, in qua acquiesce-

quiescere debet. Secus qui agunt, dicuntur μεμψίμοιροι. ε. 743. θ. 204. 607.

Μολπῇ, dat. sing. à μολπὴ, cantilena. hoc à μέλπομαι, canto, in præt. med. μέμολπα. θ. 69.

Μόρος, ε. Vide in μοῖρα.

Μορφνοῖο, nigræ, gen. Ion. à μορφνὸς, obscurus. ab ὀρφνὴ, caligo. α. 134.

Μουνοχῳὴς, unicus, à μοῦνος, pro μόνος, solus, & χάνομαι, nascor. ε. 374. θ. 426.

Μοῦνος, pro μόνος, solus, Poëtic. ε. 96. θ. 143.

Μοῦσαι, nom. pl. & in gen. pl. μουσάων, Æol. pro μουσῶν, à μοῦσα, ης, ἡ, Musa, dat. pl. μούνσ', pro μούσαισι. ε. 1. 656. θ. 100.

Μόχθος, ε, ὁ, labor. α. 306.

Μόψον nomen viri. α. 181.

Μυδαλέον χρῶτα, madidum corpus. Th. μυδάω, destillo, f. ήσω. ε. 554. α. 270.

Μυθησαίμην, dixero, a. 1. m. opt. Vide in μῦθος. ε. 10. θ. 28.

Μῦθος, ε, ὁ, verbum, sermo, dat. plur. μύθοισι. Ionic. Hinc est verbum μυθέομαι, dico, μυθησαίμην, dixero, a. 1. med. opt. μυθήσασθαι, a. 1. inf. m. ε. 10. θ. 24.

Μυλιόωντες, præs. part. pro μυλιῶντες, ex μυλιάω, ῶ, dentibus frendeo, epenthesis Poëtica, ϑ ο μιχρὸν. Scilicet præcedenti syllaba brevi interponitur ο μιχρὸν, ut, ὀρόω, ὁρῶ, ὁρόων, at præcedenti syllaba longa, interponitur ω μέγα, ut, ἠδάω ῶ, Poëtice, ἠδώων, ζάω ζῶ, ζώων. Th. μύλη, ης, ἡ, mola, molaris dens. ε. 528.

Μύξαι, nom. pl. à μύξα, ας, ἡ, mucor, mucus, τὰ ἐκ τῶν ῥινῶν μύξαι ῥέον, cujus quidem ex naribus mucores fluebant. α. 267.

Μύρετο, imperf. Ion. med. lugebat, à μύρω, propriè fluo, at μύρομαι, lugeo, ubi lacrymæ per genas defluunt. ε. 204.

Μύριοι, mille, εἰ μύριοι, infiniti, innumeri, à μύριος, ε, ὁ, infinitus. ε. 100. 250.

Μυρμιδόνων, gen. pl. Græcorum, à μυρμιδών, όνος, Græcus. Vide μυῖρμος, ε, ὁ, formica. α. 380. 474.

Μῦρον, prima longa, 3. pl. imperf. act. pro ἤμυρον, à μύρω, madeo, fluo, unguentis imbuo, à μύρον, ε, τὸ, unguentum. α. 132.

Μυχῷ, dat. sing. in recessu, in penetrali, à μυχὸς, ῦ, penetrale, à μύω, claudo, f. σω. θ. 116. 1014.

Μῶλον, bellum, stragem, à nom. μῶλος, pro quo etiam μόλος. α. 257.

Μῶμος, ὁ, Momus, Deus quidam reliquorum omnium Deorum irrisor & reprehensor. sumitur & pro dedecore. θ. 214.

N.

ΝΑἰ, incolit, à ναίω, habito, incolo. ε. 8. ναῖον, pro ἔναιον, imperf. Hinc ναιετάω, idem quod ναίω, ναιετάει, 3. pl. ind. præs. Hinc ναίοντας,

habitavit, a.1. m. pro ἐναίσατο, & hoc pro ἐνασσατο, à νάω, *habito*. in Themate, ναίω. s. 637. ϑ. 387. 775.

Ναιάδων, *fluentium*. gen. pl. part. præſ. à νάω, *fluo*. Them. ναίω. s. 548.

Ναΐζηκι, dat. ſingul. à ναΐζηξ, ηκος, ὁ, *ferula*, *bacillus*. s. 52.

Ναυσίθοον, nomen viri, *qui navi currit*. Navem Plautus vocat ligneum equum. ϑ. 1016.

Ναυσίνοον, nomen viri, cujus animus eſt in navibus. ϑ. 1017.

Ναύτας, acc. pl. à ναύτης, ου, ὁ, nauta, à ναῦς, νεὸς, ἡ, *navis*. ϑ. 876.

Ναυτιλίης, gen. Ion. à ναυτιλίη, ας, ἡ, *navigatio*. Th. ναῦς, *navis*. s. 616. 640.

Νέας, *naves*, acc. pl. pro νῆας, & ſimpl. ναῦς, à ναῦς, *navis*, gen. νεὸς, & Att. νεώς, & Poët. νηὸς, dat. νηΐ, acc. ναῦν. s. 245.

Νέεσθαι, præſ. inf. *redire*, à νέομαι, vel ex νέω, *eo*, *redeo*. s. 552. 671.

Νεῖ, *net*, ſpinnet/ à νέω, f. νήσω, *no*, *neo*. s. 775.

Νείκεα, acc. pl. à νεῖκος, εος, τὸ, *contentio*, νείκε', pro νείκεα, *lites*. νεικείη, *probris affecerit*, pro νεικέῃ, 3. ſing. præſ. act. ſubj. à νεικέω, ῶ. Th. νεῖκος, εος, τὸ, *jurgium*, *lis*. Quidam componunt ex νι, *non*, & εἴκω, *cedo*. hinc νεικεσιηφορον, *conviciatorem*, acc. à νεικεσιηφορος. Th. νεῖκος. s. 33. 35. 714. ϑ. 87. 208.

Νεῖλος, ου, ὁ, nomen fluvii maximi. ϑ. 338.

Νειόθι, adv. loci, pro νειοῖο, *in imo fundo*, νειόθεν, *ex ima parte*, à νειὸς, *novellus*. Th. νέος, α, ον, *novus*. ϑ. 567.

Νειὸς, ὁ, ἡ, Ion. pro νεὸς, ὁ, ἡ, *novalis*. s. 461. ϑ. 971.

Νείσονται, *navigant*, 3. pl. præſ. à νείσομαι, *eo*, *navigo*. Th. νέω, *eo*, *redeo*. s. 235.

Νέκταρος, gen. à νέκταρ, αρος, τὸ, *potus generoſus*. ϑ. 640. 796.

Νεμείης, nomen regionis, ſic dictæ à *nemoribus*, νέμος, εος, τὸ, *nemus*. à νέμω, *paſco*. hinc νεμεαῖος, *Nemeæus*. ϑ. 327. 329. 331.

Νέμεσις, εως, ἡ, *indignatio*, à νεμεσάω, *indignor*. Eſt & nomen certæ Deæ, quæ præ cæteris inſolentiam hominum reprimere, & de injurioſis pœnas ſumere ſolet. s. 198. ϑ. 223.

Νεμεσσᾷ, *indigne fert*, Poëtice, pro νεμεσᾷ, 3. præſent. ind. à νεμεσάω, ῶ, *iraſcor*, *ſuccenſeo*. s. 739. 754.

Νέμονται, *fruuntur*, 3. præſ. paſſ. νέμομαι. Th. νέμω, f. μῶ, *poſſideo*, *tribuo*, p. νενέμηκα, a. 1 ἔνειμα. s. 119. 229.

Νεοθηλὴς, ές, ὁ, ἡ, *nuper virens*, ex νέος, α, ον, novus, & θηλέω, *vireo*. ϑ. 576.

Νεοκηδὴς, ές, *recentem dolorem habens*, νεοκηδέϊ, dat. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*, & νέος, α, ον, *novus*, *recens*. ϑ. 98.

Νέον, *recens*, *nuper*. Th. νέος, *novus*. s. 567. 672.

Νεόπλυτος, *recens vulneratus*, à νέος, *novus*, & ὀπτέω, ῶ, f. ήσω, *vul-*

vulnero. α. 157.

Νέσσον, nomen fluvii. Θ. 341.

Νεύοισιν, *nutabunt, vergent*, præſ. ind. opt. à νεύω, *innuo, nuto*, f. εὔσω. ε. 471.

Νεύρῳ, dat. à νεῦρον, *nervus*. hinc νευρῆς, gen. Ion. à νευρὰ, ᾶς, ἡ, *nervus arcus*. ε. 542. α. 409.

Νεφέλη, nubes, in dat. pl. νεφελῃσ'. Θ. 745.

Νεφεληγερέταο, gen. Æol. à νεφεληγερέτης, ω, ὁ, *nubes excitans*, ex νεφέλη, *nubes*, & ἐγείρω, *excito*. ε. 99. Θ. 944.

Νέφος, εος, τὸ, *nubes*, dat. pl. Ion. νεφέεσσι. ε. 202.

Νεωμήν, *iterata*, præſ. part. f. g. ſcil. γῆ, à νεάω, *renovo*. Th. νέος, *novus*. ε. 460.

Νεώτερος, *junior*, comp. in ſuperl. νεώτατος, à νέος, *novus*. ε. 443.

Νῆ, pro νῆα, acc. Poët. pro ναῦν, *navem*, à νηῦς, νηὸς, dat. plur. νήεσσιν. ε. 163. 641. Θ. 641.

Νηδὺν, acc. à νηδὺς, ύος, ἡ, *venter*. Θ. 460. 487. 890.

Νήϊα, *navalia*. à νήϊος, ος, ὁ, *navalis*. Th. ναῦς, *navis*. ε. 806.

Νήκεστοι, *ſine cornibus*. à νήκερος, ος, ὁ καὶ ἡ, ex νὴ, & κέρας, ατος, τὸ, *cornu*. ε. 527.

Νήκεστον, *inſanabiliter*. ex νὴ, negandi particula & ἀκέω, *ſano*. ε. 281.

Νηλεὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, *crudelis*. νηλέϊ, per ſync. pro νηλεέϊ, dat. ſing. ex νὴ, & ἔλεος, εος, τὸ, *miſericordia*. Sic & νηλειὴς, *ſævus*, pro νηλεὴς. Θ. 765. 770.

Νηλεόποινος, *immitis*, crudeli ſupplicio puniens, à ποινὴ, *pœna*, & νηλεὴς, *immitis*. Θ. 217.

Νήματ', pro νήματα, *fila*, à νῆμα, τὸ, *filum*. Th. νέω, *neo*. ε. 775.

Νημερτὴς, verus. Th. ἀμφιβάλλω, aberro, f. βάλω, a. 2. ἤμφιβλον, & νημερτὴς, nomen proprium mul. Θ. 234. 262.

Νηοῖς, *templis*, pro ναοῖς, à ναὸς, οῦ, ὁ, *templum*. Θ. 990.

Νηοπόλον, *ædituum*, à νηοπόλος, ος, ὁ, *ædituus*, qui circa templum verſatur, ex νηὸς, pro ναὸς, & πολέω, *verſo*. item, *verſor*. Θ. 991.

Νηὸς, *navis*, gen. Poët. dat. pl. νηυσί. Vide in νέας. ε. 626. 632.

Νήπιος, ος, ὁ, infans, vocat. νήπιε. ε. 130. 284.

Νηρῆος, pro νηρέως, à νηρεὺς, νηρέα, nomen viri. Θ. 233. 240.

Νηϊλὸς, ex νη negativo, & ἔλος, ιδος, ἡ, *lis*, tanta, ut adverſus eam non integrum ſit ſeſe opponere. Epitheton ſylvæ. ε. 509.

Νησαίη, nomen mul. à νῆσος, *inſula*, q.d. inſalo. Θ. 249. 964.

Νήεσσι, *inſulis*, dat. pl. Ion. à νῆσος, ος, ἡ, inſula. ε. 169.

Νησὼ, nomen mul. Θ. 261. 1014.

Νηυσὶ, dat. pl. à ναῦς, *navis*. Vide in νέας. ε. 632.

Νήυτμος, *animæ expers*, ex νὴ, negativo, & ἄυτμη, ης, ἡ, *ſpiritus*. Alii legunt, νήπολμος, *infauſtus*. Θ. 795.

Νῆχον, pro ἔνηχον, *natabant*, à νήχω, ξω, idem cum νέω, *nato*. α. 211. 317.

Νίκη, νίκης, *victoria*, à νικάω, f.

ήσω, *vinco*. s. 209. a. 311.

Νικηθεὶς, *victus*, part. a. 1. pass. νικήσας, part. a. 1. act. à νικάω, ῶ, *vinco*, f. ήσω, p. νενίκηκα. Ð. 73. 496.

Νίοντ', imperf. pro νίοντο, *revertebantur*. Vide νίομαι, *redeo*, pro quo, νίσομαι, seu νείσομαι. a. 469.

Νίφα, accus. per apocopen pro νιφάδα, à νιφὰς, άδος, ἡ, *nix*. à νίφω, *ningo*, f. ψω, p. φα. s. 533.

Νιφόεντος, g. sing. à νιφόεις, *nivosus*, à νίφω, f. ψω, p. φα, *ningo*. Ð. 42. 62. 118.

Νιψάμενος, *lotus*, a. 1. part. m. à νίπτω, *lavo*, f. ψω. s. 737.

Νοέῃ, *sapit*, 3. præs. sub. à νοέω, ῶ, νοέωντες, Doricè pro νοῶντες, *cogitantes*, præs. part. Th. νόος, νοῦς, mens. s. 259. 294.

Νόημ', pro νόημα, τὸ, *intellectus*, *cogitatio*. Them. νόος, νοῦς. a. 222.

Νοήσας, a. 1. part. νοῆσαι, inf. νόησε, pro ἐνόησε, Ion. a. 1. ind. Th. νόος, νοῦς, *mens*. s. 12. 482. Ð. 838.

Νομὸν, *pabulum*, acc. à νομὸς, οῦ, ὁ, *pabulum*. Th. νέμω, *pasco*. s. 401. 524.

Νόμος, lex, νόμοις, *leges*, à νέμω, *tribuo*. s. 274. Ð. 66.

Νόος, νοῦς, ὁ, *mens*, νόου, gen. Ion. s. 481. 683. Ð. 661.

Νόσφι, *absque*, ut & νόσφιν, *seorsum*. s. 91. νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, hoc est, *plane absque malis*. Adverbia quæcunque ingeminata, sunt ἐμφατικά. s. 91. Ð. 870.

Νότος, ου, ὁ, νότου, gen. Ion. *notus*, *auster*. s. 673. Ð. 380.

Νοῦσος, ου, ἡ, Ionic. pro νόσος, ου, ἡ, *morbus*. s. 102. Ð. 527.

Νυ, apud Poëtas est particula expletiva. s. 205. 262.

Νύκτα, *noctem*, acc. à νὺξ, *nox*. νύκτ', pro νύκτα. s. 102. Ð. 166.

Νύκτως, adv. *noctu*, à νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*. s. 175.

Νύμφη, ης, ἡ, *Nympha*, νυμφέων, *nympharum*, Ion. pro νυμφῶν, à νύμφη, *sponsa*; h. e. promissa, nempe fœdere promissa, fœderata. Ð. 298. 305.

Νῦν, *nunc*, adv. temporis. s. 174. 200. a. 99.

Νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*. νύκτ', pro νύκτα, acc. sing. s. 17.

Νυχίη, *nocturna*. Th. νὺξ. νυχίη, *nocturna*, pro *noctu*. Sic Vergil. Georg. 3. *lupus nocturnus obambulat*. s. 521.

Νύσσοντες, præs. part. à νύσσω, *pungo*, f. ξω. a. 62.

Νῶθ' pro νῶτα, à νῶτος, ου, ὁ, *dorsum*. in pl. τὰ νῶτα. a. 286.

Νῶϊ, & νῶιν, in gen. & dat. duali. Th. ἐγὼ, *ego*. a. 358.

Νωμήσας, *vibrans*, a. 1. part. à νωμάω, *agito*, *moveo*, à νέμω, sicut σφάω, à σφάζω. a. 462.

Νώνυμος, *ignobilis*, ex νὴ, & ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, *nomen*. s. 153.

Νῶτα, plur. num. à νῶτος, ου, ὁ, *dorsum*, & in plur. τὰ νῶτα. s. 532. a. 167. Ð. 762.

Ξ.

Ξάνθη, nomen mul. ϑ. 356. & ξανθὴ, ῆς, ἡ, *flava.* ϑ. 947.

Ξεῖνος, Poëtice pro ξένος, ου, *peregrinus.* ε. 181. dat. pl. ξείνοισι. ε. 223.

Ξεινοδόκῳ, *hospiti*, dat. à ξεινοδόκος, Ion. pro ξενοδόχος, ου, ὁ, *qui recipit peregrinos, hospes publicus*, ex ξένος, & δέχομαι, f. δέξομαι, *capio.* ε. 181.

Ξεστὰ, *rasiles*, à ξεστὸς, ὴ, ὸν. Them. ξέω, f. ἑσω, *rado.* α. 133.

Ξύλα, *ligna*, à ξύλον, ου, τὸ, *lignum.* ε. 806.

Ξύμπασαι, *universæ*, in m. g. ξύμπας. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis.* ε. 238.

Ξυὼ, Atticè pro σὺν, *cum*, præpositio. dativum solum regens. ϑ. 347.

Ξυνήονας, *participes*, acc. plur. à ξυνήων, ονος, ὁ ἡ ἡ, à ξυνὸς, pro κοινὸς, *communis*, unde ξυνήων, ονος, ὁ & ἡ. ϑ. 595.

Ξυνιόντων, *confligentibus*, part. a. 2. act. gen. à ξυνίημι, *congredior, confligo*, vel ξυνέημι. Th. ἵημι, & εἶμι, *eo.* illud in a. 2. ἴον, ες, ε. ϑ. 705.

Ο.

Ὁ, Ille. ε. 89. α. 135. & ὃ ponitur pro ὅτι. α. 22.

Ὀάρους, *confabulationes*, acc. pl. nam pro ὄαρις, dicimus & ὄαροι. Th. ὄαρ, αρος, ἡ, *uxor.* ϑ. 205.

Ὀβελμὸν, *terribilem, fortiter*, ponitur adverbialiter, ab ὀβελμὸς, validus, hoc à βελάω, *fortis sum.* ω. 135. ϑ. 839.

Ὀβελμοεργὸς, fortium facinorum patrator. composita cum voce ἔργον sunt ὀξύτονα. ϑ. 996.

Ὀβελμόθυμος, ου, ὁ, ab ὀβελμὸς, *robustus*; & hoc à βελάω, *robustum reddo*, & θυμὸς, *animus.* ϑ. 140.

Ὀβελμοπάτρης, *forti patre natæ*, genit. sing. ab ὀβελμοπάτρη. Epith. Palladis, ab ὀβελμὸς, *fortis*, & πατὴρ, ἐρος, *pater.* ϑ. 587.

Ὀγδοάτῃ, dat. ab ὀγδοάτος, poët. pro ὄγδοος, *octavus.* Th. ὀκτὼ, *octo.* ε. 770. 788.

Ὄγε, g. m. ε. 355. ὄγε, g. n. ε. 244. & ὅδ', pro ὅδε. ε. 361.

Ὀδόντα, *dentem*, acc. ab ὀδὰξ, ὀντος, ὁ, *dens.* α. 146. 235.

Ὁδὸς, οδοῦ, ἡ, *via.* ε. 577. 727.

Ὀδυσῆϊ, dativ. & ὀδυσῆος, pro ὀδυσέως, gen. Ion. ab ὀδυσεὺς, Ulysses. ϑ. 1012. 1016.

Ὀδύσαθ', 3. sing. a. 1. med. *iratus fuit*, ab ὀδύζομαι, f. ὀδύσομαι, a. 1. med. ὠδυσάμην. Th. ὀδύσσω. *irascor.* ϑ. 1012.

Ὄζος, ου, ὁ, proprie significat *ramusculum, stolonem.* Metaphoricè, homo bellicosus. Ὄζος Ἄρηος dicitur, quasi ramus è Martis stirpe prognatus. α. 181.

Ὀθρυός, genit. ab ὀθρυς, υος, ἡ, *nomen montis.* ϑ. 632.

Οἱ, illi. ε. 69. 77. 86, 118.

Οἱ, *qui.* ε. 39. 123. α. 84.

Οἵδ', *hi.* ε. 118.

Οἳ, an οἱ, legend. *illi.* ϑ. 503. h. e. αὐτῷ, *illi*, ab ὅς, οἱ, ἵ. ε. 69. 73. 76. 77. 263. α. 20.

Οἴγε. α. 288. 301.

Οἷα, *qualia*, ab οἷος, α, ὁ, *qualis.* α. 400. ϑ. 93.

Οἶγε, *aperi*, præſ. imperat. act. ab οἴγω, *aperio*, f. οἴξω, p. ὦχα, & ἔωχα, præt. med. ἔωγα. ε. 817.

Οἰδιπόδαο, genit. Æol. pro οἰδιπόδου, ab οἰδιπόδης, ου, ὁ, nomen viri. ε. 162.

Οἶδ', pro οἶδε, *novit.* præt. med. οἶσθα, pro οἴδασθα, *noſti.* ϑα, Æolica paragoge, præt. med. οἶδα, ας, ε. ab εἰδέω, vel εἴδημι, *ſcio*, f. εἰδήσω, p. εἴδηκα. ε. 454. α. 355.

Οἴδμαλι, dat. ſing. ab οἴδμα, per ſyncopen pro οἴδημα, ατος, n. g. *tumor.* Th. οἰδέω, vel οἰδάω, f. ήσω, *tumeo*, *inflatus ſum.* ϑ. 109. 131.

Οἰζύος, genit. ab οἰζύς, ύος, ἡ, *ærumna*, in acc. οἰζώ, hinc οἰζυρὸς, *calamitoſus*, οἰζυρῇ, Ionicè pro ᾗ. ε. 113. 193. 637. ϑ. 214.

Οἰκείων, poëtice pro οἰκέων, præſ. part. *habitans, commorans*; f. ήσω, p. ᾴκηκα, ab οἰκέω. Th. οἶκος, ου, ὁ, *domus.* ϑ. 330.

Οἰκήια, τὰ, *res domeſticæ*, ab οἰκήϊος, Ion. pro οἰκεῖος, *domeſticus.* Th. οἶκος, ου, ὁ, *domus.* ε. 455.

Οἶκον, acc. ab οἶκος, ου, οἰκί', pro οἰκία, à ſingul. οἰκίον, ου, τὸ, *domuncula*, οἶκόν δε & οἴκαδε, *domum.* ε. 521. 574. ϑ. 64. 758.

Οἶμος, ου, ὁ, ἡ, *ſemita*, idem quod οἴμη, ης, ἡ, *via*, *ſemita.* ε. 228.

Οἰνέων, gen. pl. Ion. pro οἰνῶν, ab οἴνη, ης, ἡ, vitis. Th. οἶνος, ου, ὁ, *vinum.* ε. 570.

Οἰνοπι, dat. ſing. *nigro.* οἰνοπα, acc. ab οἰνοψ, οἰνοπος, qui vinei coloris eſt, q. ὄψις ἔοικε οἴνῳ, *niger inſtar vini.* Vina illa Græcorum calidiſſima ſubnigrum imitantur colorem. Th. οἶνος, *vinum*, & ὤψ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.* ε. 620. 815.

Οἶνος, οἴνου, vinum. ε. 594.

Οἰνοχόη, ης, ἡ, *patina libatoria*, *trulla, ex qua vinum fundebatur*, ex οἶνος, & χέω, *fundo.* ε. 742.

Οἷος, pro ὅμοιος, *ſimilis.* ε. 312. α. 386.

Οἷος, pro ὅμοιος, *ſimilis*, οἷος ergò *qualis*, item, *ſimilis*, ſed οἶος, η, ον, *ſolus.* Neut. οἷον, *ſolum.* ε. 311.

Οἷον, *tantummodo*, adv. ab οἷος, οἵη, οἷον, *ſolus*, α, ον. ϑ. 386.

Οἷς, contractè pro ὄϊες, ὄϊας, acc. pl. Th. eſt οἶς οἰός, vel ὄϊς, οἷος, ἡ, *ovis.* ε. 232. 773.

Οἷς, & οἷσιν, dat. pl. Ion. ab ὅς, *qui.* ε. 144. ϑ. 432.

Οἶσθα, pro οἴδασθα, *noſti.* Vide in οἶδ'. α. 355.

Οἰστεὺς, feras, f. 1. à φέρω, f. οἴσω. ε. 486.

Οἰστὸν, *ſagittæ*, ab οἰστὸς, οῦ, ὁ, *ſagitta*, ab οἴω, *fero*, f. οἴσω. α. 150.

Οἴτε,

Οἵτε, & οἵτ', nom. plur. ab ὅστ. ε. 303. α. 351. Ϟ. 46.

Οἵτινες, nom. pl. ab ὅστις, ἥτις, ὅ,τι, *quicunque*. α. 150. 163.

Οἰωνοῖς, dat. pl. ab οἰωνὸς, ὄ, ὁ, *avis*. hinc οἰωνιστὴς, ὄ, ὁ, *augur*. ε. 799. α. 185.

Οἴω, ſive ὄἴω, *puto*. item *fero*. α. 111.

Οἴων, *ovium*, gen. pl. Vide ſupra ὄἰς. Ϟ. 446.

Ὀκτάβλωμον, *octo morſuum*. à βλωμὸς, ὄ, ὁ, pro panis portione, *buccella*, & ὀκτὼ, *octo*. ε. 440.

Ὀκταπόδῳ, *octopedalem*, accuſ. ab ὀκταπόδης, à ποῦς ποδὸς, *pes*. ε. 423.

Ὄλβος, ου, ὁ, *beatitudo*, *felicitas*. q.d. ὅλος βίος, hinc ὄλβιος, *beatus*. ε. 324. 824.

Ὄλεθρον, *perniciem*. ab ὄλλυμι, *perdo*, f. ὀλέσω, a. 1. act. infin. ὀλέσαι, præt. m. ὤλα, & Att. ὄλωλα. ε. 178. 666. Ϟ. 326.

Ὀλίγον, pauxillum, adv. ab ὀλίγος, ου, ὁ, *paucus*. ε. 478. hinc

Ὀλίγιστος, ſuperl. *pauciſſimus*. ε. 721.

Ὀλμειὸς, ὄ, ὁ, fluvius in Helicone Bœotiæ, ſic dictus ab Holmeio Siſyphi filio. Ϟ. 6.

Ὄλμος, ου, ὁ, *mortarium*. ε. 421. Ϟ. 96.

Ὀλοὴ, *perniciosa*. ab ὀλοὸς, ὴ, ὸν, hinc & ὀλοΐος, idem. Them. ὄλλυμι, f. ὀλέσω, *perdo*. ε. 743.

Ὄλυμπος, quaſi ὀλόλαμπος, ου, ὁ, *totus lucens*, Theſſaliæ mons altiſſimus, & pro ipſo cœlo ponitur. Hinc ὀλύμπιος, *cœleſtis*, & ὀλυμπιάδες, Muſæ dicuntur, tanquam Olympias domos inhabitantes. α. 203. Ϟ. 25. 52. 390.

Ὁμὴ, *ſimilia*, ab ὁμὸς, *ſimilis*. α. 50.

Ὄμαδος, ου, ὁ, *tumultus*, multitudo. Them. ὁμὸς, ὄ, ὁ, *ſimilis*. α. 155.

Ὁμαρτήσας, *ſecutus*. a. 1. part. ab ὁμαρτέω, ῶ, *ſequor*, f. ήσω. Th. ὁμαρέω, idem quod ὁμοῦ, *ſimul*. ε. 194. 674.

Ὀμβρήεσσα, *pluvioſa*. Alii ὀμβρηρὸς. eſt adject. g. n. ab ὄμβρος, *imber*. hinc ὀμβρίως, *pluvioſus*. ε. 449.

Ὄμβριμος, *robuſtus*. Vide ſupra ὄβριμον. ε. 144.

Ὄμβρος, ου, ὁ, *imber*. ὡς δὲ τὸ ὁμοῦ ῥεῖν *ſimul fluere*, ubi aqua copioſè fluit, quod in imbre (quæ ipſa vox hinc orta eſt) fieri ſolet, hinc ὀμβρήσαντος, pluente. a. 1. part. ab ὀμβρέω, ῶ, *pluo*, ὀμβρήσαντος. a. 1. part. ε. 413. 490.

Ὀμεῖται, *jurabit*, 3. ſing. fut. 2. med. verbi. ὄμνυμι, *juro*, f. ὀμόσω, f. 2. med. ὀμούμαι, ῇ, εῖται, p. ὄμωμαι, a. 1. ὤμοσα. ε. 192.

Ὀμήλικας, *coætaneos*, acc. pl. ab ὁμήλιξ, ικος, *coætaneus*. Th. ὁμὸς, *ſimilis*, & ἡλικία, ας, ἡ, *ſtatura*. ε. 442.

Ὀμηρώσαι, pro ὁμηρῶσαι, præſ. part. f. g. pl. num. ab ὁμηρέω, *in unum convenio*. Th. ὄμηρος, ου, ὁ, *obſes*. q. ex ὁμοῦ, *ſimul*, & εἴρω, *loquor*. Ϟ. 39.

Ὀμιληδὸν, *turmatim*, Adverb.

Μένεν, pro πεδεμένειν, *exspecta*, præs. inf. à μένω, *maneo*, exspecto, f. μενῶ, p. μεμένηκα, a. 1. ἔμεινα. ε. 672.

Μενεθώ, όος, οῦς, ἡ, nomen mul. θ. 357.

Μενίπτη. nomen mul. q. d. *valde robusta*. θ. 260.

Μενοίτιον. Nom. propr. θ. 514.

Μένος, εος, τὸ, *animus*, ira. ε. 412. α. 235.

Μερίμνα, ης, ἡ, *cura*. ε. 176.

Μερόπων, gen. pl. à μέροψ, divisam vocem habens. ex μέρος *pars*, & ὄψ *vox*. ε. 109. 142.

Μερμερέων, sollicita, acc. pl. à μέρμερος, ος, ὁ, anxius. Th. μερμαίρω, anxie cogito. θ. 603.

Μερμηεόων, gen. pl. Æol. pro μερμηρῶν, à μέρμηρα, ἡ, *cura*. Them. μερμαίρω, vel μερμέρω, *curo*. θ. 55.

Μεσάβοι, *loro*, dat. sing. à μέσαβον, ου, τὸ, medium lignum inter boves, ex μέσος, η, ον, *medius*, & βοῦς, *bos*. ε. 467.

Μέσος, η, ον, *medius*, μέση, *media*. μέσσα, pro μέσα, Poëtice, μεσσόθι, adv. *in medio*, μεσσόθεν, è *medio*, μεσηγύς, pro μεσηγύς, adv. *inter*. ε. 231. 500. α. 367. 417.

Μεσηγύς, à μέσος, *medius*. α. 417.

Μετὰ, & μετ', præpositi. regit gen. & acc. θ. 137. 449.

Μεταΐδηποι, *intermediæ*, *incertæ*. à ἀδέω, ω, ὁ, *sonus aquarum ex alto ruentium*. καταΐδηπος, ου, ὁ, *cataracta*, quod est ab ἀράσσω. ε. 821.

Μεταναίεις, *cohabitatores*, acc. pl. à μεταναίτης, ου, ὁ. Them. ναίω, *habito*. ultima per naturam longa, hîc licentia Poëtica corripitur. θ. 401.

Μεταξὺ, idem quod μεσηγύς, *inter*. Th. μετ. ε. 392.

Μεταπρέπει, *eminet*, 3. perf. ind. à μεταπρέπω, *decorus sum inter*. μετέπρεπεν, *præcellebat*, imperf. Th. πρέπω, *decorus sum*. θ. 430.

Μεταστοναχίζετ', *ingemiscebat*, 3. sing. imperf. medii. Th. στονος, ου, ὁ, *angustus*. α. 92.

Μετάτροπος, *qui potest converti*, *mutabilis*. Hinc

Μετάτροπα ἔργα τελεῖσι, *res in integrum restituunt*. ex μετ & τρέπω, *verto*. θ. 89.

Μετάφρενον, ου, τὸ, *tergum*, q. d. post pectus. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*. α. 223.

Μεταχθονίας, *in cælo degentes*, à μεταχθόνιος. Sed sunt qui hic legant μεταχθονίας, ut sit relicta terra, à χθὼν, *terra*. Est & χθόνος, *cælum*, vel, μετ, *trans*, q. d. quæ sunt trans tempus. à χρόνος, ου, ὁ, *tempus*. θ. 269.

Μετέειπε, *interlocutus est*, pro μετεῖπε, a. 1. ind. Th. ἔπω, *dico*. a. 1. imperat. εἰπὸν, άτω. aor. 2. ind. εἶπον, ες, ε. θ. 643.

Μετεῖναι, præs. inf. cum dat. *interesse*, ex μετ, *inter*, & εἰμὶ, sum. ε. 172.

Μετεστοναχίζετ'. Vide in μεταστοναχίζετ'. α. 92.

Μετόπισθεν, & μετόπισθε, *pone*, *post*, adv. Th. ὀπίσω, *retrorsum*. ε. 283. θ. 210.

Με-

Μεθοπωρινὸν, *in autumno*. Adv. à μεθοπωρινὸς, *autumnalis*. Th. ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*. ε. 413.

Μετρεῖῶ, præſ. inf. paſſ. à μετρέομαι, ῶμαι, *menſuram admitto*. Th. μέτρον, ου, τὸ, *menſura*. ε. 347.

Μέτρον, ου, τὸ, *menſura*. hinc μέτριος, ου, ὁ, modum non excedens. ε. 131. 304.

Μετώπᾳ, genit. à μέτωπον, ου, τὸ, *frons*, ab ὄπτομαι, *video*. α. 147. Ϟ. 145.

Μέ, pro μοι, *me*, Dorice, gen. ab ἐγὼ. Ϟ. 644.

Μὴ, Adverbium prohibendi, *ne*. ε. 350. 405.

Μὴ, Adverbium negandi, *non*. ε. 21. 31. 352.

Μηδὲ, *neque*, & μηδ'. ε. 486.

Μήδεα, *conſilia*, *genitalia*, à μῆδος, εος, τὸ, *cura*, *conſilium*, & ſignificat etiam, τὰ αἰδοῖα, *pudenda*. Ϟ. 180. 398.

Μήθ', pro μήτε, idem quod μηδὲ. ε. 294. ut & μήτ'. ε. 268.

Μήδειον. Ϟ. 1001. μήδειος, nomen viri, & μήδεια, nomen mul. Ϟ. 961.

Μηδὲν, *nihil*, q. d. μηδὲ ἓν. ε. 98. 393.

Μηδέποτε, & μηδέποτ', *nunquam*, ex μηδὲ, *neque*, & ποτὲ, *aliquando*. Them. ὅτε, *quando*. ε. 715. 742.

Μήδετο, pro ἐμήδετο. Vide μήσατο, *verſabat*, imperf. verbi μήδομαι, f. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*. α. 34.

Μηδέων, gen. pl. Vide in μήδεα.

genitalia. Ϟ. 200.

Μῆδος, εος, τὸ, *cura*, *conſilium*: & ſignificat etiam τὰ αἰδοῖα, *pudenda*. Ϟ. 180.

Μηκέτι, idem quod οὐκ ἔτι, *non amplius*. Thema, ἔτι, *adhuc*. ε. 172. α. 21.

Μῆλα, *oves*, à μῆλον, ου, τὸ. ε. 793. Sic & μῆλον, & Doricè, μᾶλον, ου, τὸ, *pomum*. Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus arbor*. Ϟ. 284. 335.

Μηλόβοσις, nomen mul. q. d. *ovium cuſtos*. Ϟ. 354.

Μλὼ, ἢ μλῶ, *quanquam*. α. 11. 101.

Μλῶιν, à μλῶις, ιος, ἡ, *ira inveterata*. α. 21.

Μλωὸς, gen. à μλῶ, *menſis*, μλῶα, acc. μλωᾶν φθινόντων, menſibus decreſcentibus. ε. 764. Ϟ. 59.

Μήποτε, *ne quando*, ex μὴ, *ne*, & ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε, *quando*. ε. 86. 397.

Μήπω, *ne quando*. Th. πῶς, (adv. interrog.) *quomodo?* ε. 392.

Μηείον, in Μηρὸν.

Μηρὸν, *femur*, *crus*, à nom. ὁ μηρὸς, οῦ. Dicitur & μηείον, ου, τὸ, idem quod μηρὸς, *femur*. α. 335. 363.

Μηρύσασθ, a. 1. med. infinit. à μηρύω, *revolvo*, *intexo*, *agglomero*, f. ύσω. ε. 536.

Μήσατο, pro ἐμήσατο, a. 1. m. à μήδομαι, *curam gero*. Them. μῆδος, εος, τὸ, *cura*. Ϟ. 166.

Μήτηρ, ἡ, *mater*, μητρὸς, μητέρι, & μητεὶ, acc. μητέρα, tantum. hinc μητρυιὰ, & Ion. μητρυὴ, *noverca*. ε. 561. 823. Ϟ. 170.

Μη-

Μητίετα, *consultor*, vocativus pro nominativo, μητίετης, ευ, ὁ, μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*, à μήδομαι. item θ. 358. Nomen mul. μῆτιν: ε. 104. α. 33. θ. 886.

Μητιόεντος, genit. ab μητιόεντ, à *consulto, consilio pollente*, à μητιόεις, εντος, ὁ. Thema, μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*. ε. 51. θ. 457.

Μηχανάᾳ, *machinatur*, 3. præs. ind. m. pro μηχανᾶται, per Poëticam novi ᾳ ἄλφα epenthesin. Sic pro ἀποτροπᾶς, *aversari*, dicunt metri causa ἀποτροπάᾳς, à μηχανάω, *machinor*. Th. μηχανη, ης, ἡ, *artificium*. ε. 239.

Μηχανὴ, ῆ, ἡ, *artificium, machina*. pl. αἱ μηχαναὶ. θ. 146.

Μία, ας, una, in dat. μιᾷ, & Ionice, μιῇ, in masc. εἷς, unus θ. 321. 792.

Μιγεῖσα, a. 2. part. pass. f. g. à μίγνυμι, *misceo*. f. μιξω, p. μέμιχα, a. 2. pass. ἐμίγην, a. 2. part. μιγεὶς, præt. pass. μέμιγμαι, ξαι, χται, a. 1. pass. ἐμίχθην, &c. μιγήμεναι, Dorice, pro μιγῆναι, a. 2. pass. infinit. paulo post fut. μεμίξομαι. θ. 53. 305. 970.

Μίμαντα, acc. μίμας, αντος, ὁ, nomen viri. α. 186.

Μίμνει, *manet*, 3. pers. præs. ind. à μίμνω, verbum Poëtic. pro μένω, f. νῶ, *maneo*. ε. 518.

Μιν, ipsam, Poët. pro αὐτὴν, αὐτὴν. ε. 18. 48. θ. 127.

Μινύθει, *minuit*, 3. præs. ind. ut, χειρύθη; sub. *minuatur*. à μινύθω, *minuo*. Them. μινυὸς, υ, ὁ, *parvus*. ε. 6. 407.

Μίνωος, genit. à μίνως, ωος, ὁ, nomen viri. θ. 948.

Μισγόμενος, præs. part. à μίσγω, idem quod μίγνυμι, *misceo*, f. μίξω, p. χαι, a. 2. ἔμιγην. θ. 238.

Μισθὸς, ῦ, à *merces*, μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔσω, ein wort ein wort / ein man ein man. ε. 368.

Μιχθεὶς, & μιχθεῖσ', a. 1. part. pass. Vide paulo ante μιγεῖσα. θ. 288. 923.

Μνημοσυνη, nomen Deæ, & idem quod μνήμη, ἡ, *memoria*. Th. μνάομαι, f. ήσομαι, *memoro, commemoro*. θ. 54. 915. hinc a. 1. med. μνησάμενοι, *memores*. θ. 651.

Μογήσας, *perpessus*, a. 1. part. à μογέω, ῶ, *ærumnas patior*. Th. μόγος, ου, ὁ, *labor*. θ. 997.

Μόθον, acc. *pugnam*, à μόθος, ου, ὁ, q. παρὰ τὸ ὁμοῦ θεῖν, *à concurrendo*. α. 158.

Μοὶ, pro ἐμοὶ, *mihi*, per aphæresin, ab ἐγὼ, *ego*. θ. 30.

Μοῖρα, ρας, *fatum*, à μείρω, *divido*, in præt. med. μέμορα, unde est μόρος, ου, ὁ, *fatum, mors*, & μοῖρα, ας, ἡ, proprie, *portio*. item, *fatum*, idem quod εἱμαρμένη, quæ omnia ejusdem sunt etymologiæ. Sic enim dicitur *fatum* quasi *effatum*, quod Deus prout decrevit & in se ipso q. effatus est, distribuat sua, & cuique suam assignet sortem, in qua acquiesce-

quiescere debet. Secus qui agunt, dicuntur μεμψίμοιροι. ε. 743. ϑ. 204. 607.

Μολπῇ, dat. sing. à μολπὴ, cantilena. hoc à μέλπομαι, tano, in præt. med. μέμολπα. ϑ. 69.

Μόρος, ου. Vide in μοῖρα.

Μορφνοῖο, nigræ, gen. Ion. à μορφνὸς, obscurus. ab ὀρφνὴ, caligo. α. 134.

Μουνοχρὼς, unicus, à μοῦνος, pro μόνος, solus, & χρώομαι, nascor. ε. 374. ϑ. 426.

Μοῦνος, pro μόνος, solus, Poëtic. ε. 96. ϑ. 143.

Μοῦσαι, nom. pl. & in gen. pl. μουσάων, Æol. pro μουσῶν, à μοῦσα, ης, ἡ, Musa, dat. pl. μούνσ', pro μούσαισι. ε. 1. 656. ϑ. 100.

Μόχθος, ου, ὁ, labor. α. 306.

Μόψον nomen viri. α. 181.

Μυδαλέον χρῶτα, madidum corpus. Th. μυδάω, destillo, f. ήσω. ε. 554. α. 270.

Μυθησαίμεθα, dixero, a. 1. m. opt. Vide in μῦθος. ε. 10. ϑ. 28.

Μῦθος, ου, ὁ, verbum, sermo, dat. plur. μύθοισι. Ionic. Hinc est verbum μυθέομαι, dico, μυθησαίμεθα, dixero, a. 1. med. opt. μυθήσασθαι, a. 1. inf. m. ε. 10. ϑ. 24.

Μυλιόωντες, præs. part. pro μυλιῶντες, ex μυλιάω, ῶ, dentibus frendeo, epenthesis Poëtica, ό μικρὸν, ut, ὀρόω, ὁρῶ, ὁρόω, ac præcedenti syllaba longa, interponitur ω μέγα, ut, ἠδάω ᾶ, Poëtice, ἠδόω, ζάω ζῶ, ζόω. Th. μύλη, ης, ἡ, mola, molaris dens. ε. 528.

Μύξαι, nom. pl. à μύξα, ας, ἡ, mucor, mucus, τ' ἐκ τῶ ῥινῶν μύξαι ῥέον; cujus quidem ex naribus mucores fluebant. α. 267.

Μύρετο, imperf. Ion. med. lugebat, à μύρω, propriè fluo, at μύρομαι, lugeo, ubi lacrymæ per genas defluunt. ε. 204.

Μύριοι, mille, εἰ μύριοι, infiniti, innumeri, à μυρίος, α, ον, infinitus. ε. 100. 250.

Μυρμιδόνων, gen. pl. Græcorum, à μυρμιδών, όνος, Græcus. Vide μυῖρμος, ου, ὁ, formica. α. 380. 474.

Μῦρον, prima longa, 3. pl. imperf. act. pro ἤμυρον, à μύρω, madeo, fluo, unguentis imbuo, à μύρον, ου, τὸ, unguentum. α. 132.

Μυχῷ, dat. sing. in recessu, in penetrali, à μυχὸς, οῦ, penetrale, à μύω, claudo, f. σω. ϑ. 1161 1014.

Μῶλον, bellum, stragem, à nom. μῶλος, pro quo etiam μόλος. α. 257.

Μῶμος, ὁ, Momus, Deus quidam reliquorum omnium Deorum irrisor & reprehensor. sumitur & pro dedecore. ϑ. 214.

N.

ΝΑίε, incolit, à ναίω, habito, incolo. ε. 8. ναῖον, pro ἔναιον, imperf. Hinc ναιετάω, idem quod ναίω, ναιετάουσ'; 3. pl. ind. præs. Hinc νάοντες,

habitavit, a. 1. m. pro ἐναίσατο, & hoc pro ἐνασσατο, à νάω, *habito*. in Themate, ναίω. s. 637. ϑ. 387. 775.

Ναιόντων, *fluentium*. gen. pl. part. præſ. à ναίω, *fluo*. Them. ναίω. s. 548.

Ναΐϑηκι, dat. ſingul. à ναΐϑηξ, ηκος, ὁ, *ferula, bacillus*. s. 52.

Ναυσίϑοον, nomen viri, *qui navi currit*. Navem Plautus vocat ligneum equum. ϑ. 1016.

Ναυσίνοον, nomen viri, cujus animus eſt in navibus. ϑ. 1017.

Ναύτας, acc. pl. à ναύτης, ου, ὁ, nauta, à ναῦς, νεὸς, ἡ, *navis*. ϑ. 876.

Ναυλιλίης, gen. Ion. à ναυλιλία, ας, ἡ, *navigatio*. Th. ναῦς, *navis*. s. 616. 640.

Νῆας, *naves*, acc. pl. pro νῆας, & ſimpl. ναῦς, à ναῦς, *navis*, gen. νεὸς, & Att. νεὼς, & Poët. νηὸς, dat. νηΐ, acc. ναῦν. s. 245.

Νίεσϑαι, præſ. inf. *redire*, à νέομαι, vel ex νέω, *eo, redeo*. s. 552. 671.

Νεῖ, *net*, ſpinnet/ à νέω, f. νήσω, *no, neo*. s. 775.

Νείκεα, acc. pl. à νεῖκος, εος, τὸ, *contentio*, νείκε', pro νείκεα, *lites*. νεικείη, *probris affecerit*, pro νεικέῃ, 3. ſing. præſ. act. ſubj. à νεικέω, ῶ. Th. νεῖκος, εος, τὸ, *jurgium, lis*. Quidam componunt ex νε, *non*, & εἴκω, *cedo*. hinc νεικεσίηφος, *conviciatorem*, acc. à νεικεσίηφ. Th. νεῖκος. s. 33. 35. 714. ϑ. 87. 208.

Νεῖλος, ου, ὁ, nomen fluvii maximi. ϑ. 338.

Νειόϑι, adv. loci, pro νειοῖϑι, *in imo fundo*, νειόϑεν, *ex ima parte*, à νεῖος, *novellus*. Th. νέος, ου, ὁ, *novus*. ϑ. 567.

Νειὸς, οῦ, ἡ, Ion. pro νηὸς, οῦ, ἡ, *novalis*. s. 461. ϑ. 971.

Νείσονται, *navigant*, 3. pl. præſ. à νείσομαι, *eo, navigo*. Th. νέω, *eo, redeo*. s. 235.

Νέκταρος, gen. à νέκταρ, αρος, τὸ, *potus generoſus*. ϑ. 640. 796.

Νεμείης, nomen regionis, ſic dictæ à *nemoribus*, νέμος, εος, τὸ, *nemus*. à νέμω, *paſco*. hinc νεμεαῖος, *Nemeæus*. ϑ. 327. 329. 331.

Νέμεσις, εως, ἡ, *indignatio*, à νεμεσάω, *indignor*. Eſt & nomen certæ Deæ, quæ præ cæteris inſolentiam hominum reprimere, & de injurioſis pœnas ſumere ſolet. s. 198. ϑ. 223.

Νεμεσᾷ, *indigne fert*, Poëtice, pro νεμεσᾷ, 3. præſent. ind. à νεμεσάω, ῶ, *iraſcor, ſuccenſeo*. s. 739. 754.

Νέμονται, *fruuntur*, 3. præſ. paſſ. νέμομαι. Th. νέμω, f. μῶ, *poſſideo, tribuo*, p. νενέμηκα, a. 1 ἔνειμα. s. 119. 229.

Νεοϑηλὴς, έος, ὁ, ἡ, *nuper virens*, ex νέος, ου, ὁ, novus, & ϑάλλω, *vireo*. ϑ. 576.

Νεοκηδὴς, έος, *recentem dolorem habens*, νεοκηδέϊ, dat. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*, & νέος, ου, ὁ, *novus, recens*. ϑ. 98.

Νέον, *recens, nuper*. Th. νέος, *novus*. s. 567. 672.

Νεόπηλος, *recens vulneratus*, à νέος, *novus*, & ὀπάω, ῶ, f. ήσω, *vul-*

vulnero. α. 157.

Νέσσον, nomen fluvii. Θ. 341.

Νεύοισιν, *nutabunt, vergent*, præſ. ind. opt. à νεύω, *innuo, nuto*, f. εύσω. ε. 471.

Νεύρῳ, dat. à νεῦρον, *nervus*. hinc νευρῆς, gen. Ion. à νευρά, ᾶς, ἡ, *nervus arcus*. ε. 542. α. 409.

Νεφέλη, nubes, in dat. pl. νεφελησι. Θ. 745.

Νεφεληγερέτα, gen. Æol. à νεφεληγερέτης, ω, ὁ, *nubes excitans*, ex νεφέλη, *nubes*, & ἐγείρω, *excito*. ε. 99. Θ. 944.

Νέφος, εος, τὸ, *nubes*, dat. pl. Ion. νεφέεσσι. ε. 202.

Νεωμένη, *iterata*, præſ. part. f. g. ſcil. γῆ, à νεάω, *renovo*. Th. νέος, *novus*. ε. 460.

Νεώτερος, *junior*, comp. in ſuperl. νεώτατος, à νέος, *novus*. ε. 443.

Νῆ, pro νῆα, acc. Poët. pro ναῦν, *navem*, à νηῦς, νηὸς, dat. plur. νήεσσιν. ε. 163. 641. Θ. 641.

Νηδὺν, acc. à νηδὺς, ύος, ἡ, *venter*. Θ. 460. 487. 890.

Νήϊα, *navalia*. à νήϊος, ω, ὁ, *navalis*. Th. ναῦς, *navis*. ε. 806.

Νήκεσσι, *ſine cornibus*. à νήκερος, ω, ὁ καὶ ἡ, ex νὴ, & κέρας, ατος, τὸ, *cornu*. ε. 527.

Νήκεστον, *inſanabiliter*. ex νὴ, negandi particula & ἀκέω, *ſano*. ε. 281.

Νηλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *crudelis*. νηλεῖι, per ſync. pro νηλεέϊ, dat. ſing. ex νὴ, & ἔλεος, εος, τὸ, *miſericordia*. Sic & νηλειὴς, *ſævus*, pro νηλεὴς. Θ. 765. 770.

Νηλεόποινος, *immitis*, crudeli ſupplicio puniens, à ποινὴ, *pœna*, & νηλεὴς, *immitis*. Θ. 217.

Νήματ', pro νήματα, *fila*, à νῆμα, τὸ, *filum*. Th. νέω, *neo*. ε. 775.

Νημερτὴς, verus. Th. ἀμαρτάνω, aberro, f. ήσω, a. 2. ἥμαρτον, & νημερτὴς, nomen proprium mul. Θ. 234. 262.

Νηοῖς, *templis*, pro ναοῖς, à ναὸς, οῦ, ὁ, *templum*. Θ. 990.

Νηοπόλον, *ædituum*, à νηοπόλος, ω, ὁ, *ædituus*, qui circa templum verſatur, ex νηὸς, pro ναὸς, & πολέω, *verſo*. item, *verſor*. Θ. 991.

Νηὸς, *navis*, gen. Poët. dat. pl. νηυσί. Vide in νέας. ε. 626. 632.

Νήπιος, ω, ὁ, infans, vocat. νήπιε. ε. 130. 284.

Νηρῆος, pro νηρέως, à νηρεὺς, νηρέα, nomen viri. Θ. 233. 240.

Νηλεὲς, ex νη negativo, & ἔλεος, ιος, ἡ, *lis*, tanta, ut adverſus eam non integrum ſit ſeſe opponere. Epitheton ſylvæ. ε. 509.

Νησαίη, nomen mul. à νῆσος, *inſula*, q.d. inſalo. Θ. 249. 964.

Νήσοισι, *inſulis*, dat. pl. Ion. à νῆσος, ω, ἡ, inſula. ε. 169.

Νησὼ, nomen mul. Θ. 261. 1014.

Νηυσὶ, dat. pl. à ναῦς, *navis*. Vide in νέας. ε. 632.

Νήϋτμος, *animæ expers*, ex νὴ, negativo, & ἀϋτμὴ, ῆς, ἡ, *ſpiritus*. Alii legunt, νηπόλμος, *infauſtus*. Θ. 795.

Νῆχον, pro ἔνηχον, *natabant*, à νήχω, ξω, idem cum νέω, *nato*. α. 211. 317.

Νίκη, νίκης, *victoria*, à νικάω, f.

ήσω, *vinco*. ε. 209. α. 311.

Νικηθείς, *victus*, part. a. 1. paſſ. νικήσας, part. a. 1. act. à νικάω, ῶ, *vinco*, f. ήσω, p. νενίκηκα. Ϟ. 73. 496.

Νίοντ', imperf. pro νίοντο, *revertebantur*. Vide νίομαι, *redeo*, pro quo, νίσομαι, ſeu νείσομαι. α. 469.

Νίφα, accuſ. per apocopen pro νιφάδα, à νιφὰς, άδος, ἡ, *nix*. à νίφω, *ningo*, f. ψω, p. φα. ε. 533.

Νιφόεντος, g. ſing. à νιφόεις, *nivoſus*, à νίφω, f. ψω, p. φα, *ningo*. Ϟ. 42. 62. 118.

Νιψάμενος, *lotus*, a. 1. part. m. à νίπτω, *lavo*, f. ψω. ε. 737.

Νοέῃ, *ſapit*, 3. præſ. ſub. à νοέω, ῶ, νοέοντες, Doricè pro νοοῦντες, *cogitantes*, præſ. part. Th. νόος, νοῦς, mens. ε. 259. 294.

Νόημ', pro νόημα, τὸ, *intellectus*, *cogitatio*. Them. νόος, νοῦς. α. 222.

Νοήσας, a. 1. part. νοῆσαι, inf. νόησε, pro ἐνόησε, Ion. a. 1. ind. Th. νόος, νοῦς, *mens*. ε. 12. 482. Ϟ. 838.

Νομὸν, *pabulum*, acc. à νομὸς, οῦ, ὁ, *pabulum*. Th. νέμω, *paſco*. ε. 401. 524.

Νόμος, lex, νόμοις, *leges*, à νέμω, *tribuo*. ε. 274. Ϟ. 66.

Νόος, νοῦς, ὁ, *mens*, νόοιο, gen. Ion. ε. 481. 683. Ϟ. 661.

Νόσφι, *abſque*, ut & νόσφιν, *ſeorſum*. ε. 91. νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, hoc eſt, *plane abſque malis*. Adverbia quæcunque ingeminata, ſunt ἐμφατικά. ε. 91. Ϟ. 870.

Νότος, ου, ὁ, νότου, gen. Ion. *notus*, *auſter*. ε. 673. Ϟ. 380.

Νοῦσος, ου, ἡ, Ionic. pro νόσος, ου, ἡ, *morbus*. ε. 102. Ϟ. 527.

Νυ, apud Poëtas eſt particula expletiva. ε. 205. 262.

Νύκτα, *noctem*, acc. à νὺξ, *nox*. νύκτ', pro νύκτα. ε. 102. Ϟ. 166.

Νύκτως, adv. *noctu*, à νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*. ε. 175.

Νύμφη, ης, ἡ, *Nympha*, νυμφέων, *nympharum*, Ion. pro νυμφῶν, à νύμφη, *ſponſa*, h. e. promiſſa, nempe fœdere promiſſa, fœderata. Ϟ. 298. 305.

Νῦν, *nunc*, adv. temporis. ε. 174. 200. α. 99.

Νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*. νύκτ', pro νύκτα, acc. ſing. ε. 17.

Νυχίη, *nocturna*. Th. νὺξ. νυχίη, *nocturna*, pro *noctu*. Sic Vergil. Georg. 3. *lupus nocturnus obambulat*. ε. 521.

Νύσσοντες, præſ. part. à νύσσω, *pungo*, f. ξω. α. 62.

Νῶϊ pro νῶτα, à νῶτος, ου, ὁ, *dorſum*. in pl. τὰ νῶτα. α. 286.

Νῶϊ, & νῶϊν, in gen. & dat. duali. Th. ἐγὼ, *ego*. α. 358.

Νωμήσας, *vibrans*, a. 1. part. à νωμάω, *agito*, *moveo*, à νέμω, ſicut σφοφάω, à σφέφω. α. 462.

Νώνυμος, *ignobilis*, ex νὴ, & ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, *nomen*. ε. 153.

Νῶτα, plur. num. à νῶτος, ου, ὁ, *dorſum*, & in plur. τὰ νῶτα. ε. 532. α. 167. Ϟ. 762.

Ξ.

Ξ Ἀνθή, nomen mul. Θ. 356. & ξανθὴ, ῆς, ἡ, *flava.* Θ. 947.

Ξεῖνος, Poëtice pro ξένος, ου, *peregrinus.* ε. 181. dat. pl. ξείνοισι. ε. 223.

Ξεινοδόκῳ, *hospiti*, dat. à ξεινοδόκος, Ion. pro ξενοδόχος, ου, ὁ, *qui recipit peregrinos, hospes publicus*, ex ξένος, & δέχομαι, f. δέξομαι, *capio.* ε. 181.

Ξεστὰ, *rasiles*, à ξεστὸς, ὄν, ὁ. Them. ξέω, f. ξόω, *rado.* α. 133.

Ξύλα, *ligna*, à ξύλον, ου, τὸ, *lignum.* ε. 806.

Ξύμπασαι, *universa*, in m. g. ξύμπας. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis.* ε. 238.

Ξυὶ, Atticè pro σὺν, *cum*, præpositi. dativum solum regens. Θ. 347.

Ξυνήονας, *participes*, acc. plur. à ξυνήων, ονος, ὁ ἢ ἡ, à ξυνὸς, pro κοινὸς, *communis*, unde ξυνήων, ονος, ὁ & ἡ. Θ. 595.

Ξυνιόντων, *confligentibus*, part. a. 2. act. gen. à ξυνίημι, *congredior, confligo*, vel ξυνέημι. Th. ἵημι, & εἶμι, *eo.* illud in a. 2. ἴον, ες, ε. Θ. 705.

O.

Ο, Ille. ε. 89. α. 135. & ὁ ponitur pro ὅτι. α. 22.

Ὀάρους, *confabulationes*, acc. pl. nam pro ὄαρις, dicimus & ὄαροι. Th. ὄαρ, αρος, τὸ, *uxor.* Θ. 205.

Ὀβελμὸν, *terribilem, fortiter*, ponitur adverbialiter, ab ὀβελμὸς, validus, hoc à βελάω, *fortis sum.* ω. 135. Θ. 839.

Ὀβελμοεργὸς, fortium facinorum patrator. composita cum voce ἔργον sunt ὀξύτονα. Θ. 996.

Ὀβελμόθυμος, ου, ὁ, ab ὄβελμος, *robustus*; & hoc à βελάω, *robustum reddo*, & θυμὸς, *animus.* Θ. 140.

Ὀβελμοπάτης, *forti patre nate*, genit. sing. ab ὀβελμοπάτης. Epith. Palladis, ab ὄβελμος, *fortis*, & πατὴς, ἠρος, *pater.* Θ. 587.

Ὀγδοάτῃ, dat. ab ὀγδοάτος, poët. pro ὄγδοος, *octavus.* Th. ὀκτὼ, *octo.* ε. 770. 788.

Ὅγε, g. m. ε. 355. ὄγε, g. n. ε. 244. & ὅδ', pro ὅδε. ε. 361.

Ὀδόντα, *dentem*, acc. ab ὀδὼς, ὀδόντος, ὁ, *dens.* α. 146. 235.

Ὁδὸς, ὁδοῦ, ἡ, *via.* ε. 577. 727.

Ὀδυσῆϊ, dativ. & ὀδυσσῆος, pro ὀδυσέως, gen. Ion. ab ὀδυσσεὺς, Ulysses. Θ. 1012. 1016.

Ὀδύσατο, 3. sing. a. 1. med. *iratus fuit*, ab ὀδύζομαι, f. ὀδύσομαι, a. 1. med. ὠδυσάμην. Th. ὀδύσσω. *irascor.* Θ. 1012.

Ὄζος, ου, ὁ, proprie significat *ramusculum, stolonem.* Metaphoricè, homo bellicosus. Ὄζος Ἄρηος dicitur, quasi ramus è Martis stirpe prognatus. α. 181.

Ὀθρυόεντος, genit. ab ὀθρυὸς, όεντος, ἡ, *nomen montis.* Θ. 632.

Οἱ, illi. ε. 69. 77. 86, 118.

Οἱ, *qui*. ε. 39. 123. α. 84.

Οἰδέ, *hi*. ε. 118.

Οἵ, an οἱ, legend. *illi*. Θ. 503. h.e. αὐτοί, *illi*, ab ὅς, οἵ, ή. ε. 69. 73. 76. 77. 263. α. 20.

Οἴγε. α. 288. 301.

Οἷα, *qualia*, ab οἷος, α, ον, *qualis*. α. 400. Θ. 93.

Οἶγε, *aperi*, præs. imperat. act. ab οἴγω, *aperio*, f. οἴξω, p. ὦχα, & ἔωχα, præt. med. ἔωγα. ε. 817.

Οἰδιπόδαο, genit. Æol. pro οἰδιπόδου, ab οἰδιπόδης, ου, ὁ, nomen viri. ε. 162.

Οἶδ', pro οἶδε, *novit*. præt. med. οἶσθα, pro οἴδασθα, *nosti*. θα, Æolica paragoge, præt. med. οἶδα, ας, ε. ab εἰδέω, vel εἴδημι, *scio*, f. εἰδήσω, p. εἴδηκα. ε. 454. α. 355.

Οἰδήσι, dat. sing. ab οἴδημα, per syncopen pro οἰδήματα, ατος, n. g. *tumor*. Th. οἰδέω, vel οἰδάω, f. ήσω, *tumeo*, *inflatus sum*. Θ. 109. 131.

Οἰζύος, genit. ab οἰζύς, ύος, ή, *aerumna*, in acc. οἰζώ, hinc οἰζυρός, *calamitosus*, οἰζυρή, Ionicè pro ᾗ. ε. 113. 193. 637. Θ. 214.

Οἰκείων, poëtice pro οἰκέων, præs. part. *habitans*, *commorans*; f. ήσω, p. οἴκηκα, ab οἰκέω. Th. οἶκος, ου, ὁ, *domus*. Θ. 330.

Οἰκήια, τὰ, *res domesticæ*, ab οἰκήιος, Ion. pro οἰκεῖος, *domesticus*. Th. οἶκος, ου, ὁ, *domus*. ε. 455.

Οἶκον, acc. ab οἶκος, ου, οἰκί, pro οἰκία, à singul. οἰκίον, ου, τὸ, *domuncula*, οἰκόν δε & οἰκαδε, *domum*. ε. 521. 574. Θ. 64. 758.

Οἶμος, ου, ὁ, ή, *semita*, idem quod οἴμη, ης, ή, *via*, *semita*. ε. 228.

Οἰνέων, gen. pl. Ion. pro οἰνῶν, ab οἴνη, ης, ή, vitis. Th. οἶνος, ου, ὁ, *vinum*. ε. 570.

Οἰνοπι, dat. sing. *nigro*. οἰνοπα, acc. ab οἰνοψ, οἰνοπος, qui vinei coloris est, q. ὄψις ἔχ οἴνου, *niger instar vini*. Vina illa Græcorum calidissima subnigrum imitantur colorem. Th. οἶνος, *vinum*, & ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*. ε. 620. 815.

Οἶνος, οἴνου, vinum. ε. 594.

Οἰνοχόη, ης, ή, *patina libatoria*, *trulla*, *ex qua vinum fundebatur*, ex οἶνος, & χέω, *fundo*. ε. 742.

Οἷος, pro ὅμοιος, *similis*. ε. 312. α. 386.

Οἷος, pro ὅμοιος, *similis*, οἷος ergò *qualis*, item, *similis*, sed οἷος, α, ον, *solus*. Neut. οἷον, *solum*. ε. 311.

Οἷον, *tantummodo*, adv. ab οἷος, οἵη, οἷον, *solus*, α, ον. Θ. 386.

Οἷς, contractè pro ὄϊες, ὄϊας, acc. pl. Th. est οἶς οἷος, vel ὄϊς, οἷος, ή, *ovis*. ε. 232. 773.

Οἷς, & οἷσιν, dat. pl. Ion. ab ὅς, *qui*. ε. 144. Θ. 432.

Οἶσθα, pro οἴδασθα, *nosti*. Vide in οἶδ'. α. 355.

Οἴσεις, feras, f. 1. à φέρω, f. οἴσω. ε. 480.

Οἰστοί, *sagittæ*, ab ὀϊστὸς, οῦ, ὁ, *sagitta*. ab οἴω, *fero*, f. οἴσω. α. 150.

Οἴτῳ,

Οἵπε, & οἵτ', nom. plur. ab ὅστ. s. 303. a. 351. Θ. 46.

Οἵπτις, nom. pl. ab ὅστις, ἥπις, ὅ,τι, *quicunque*. a. 150. 163.

Οἰωνοῖς, dat. pl. ab οἰωνὸς, ῦ, ὁ, *avis*. hinc οἰωνισ-τὴς, ῦ, ὁ, *augur*. s. 799. a. 185.

Οἴω, sive ὄἰω, *puto*. item *fero*. a. 111.

Οἴων, *ovium*, gen. pl. Vide supra ὄἰς. Θ. 446.

Ὀκτάβλωμον, *octo morsuum*. à βλωμὸς, ῦ, ὁ, pro panis portione, *buccella*, & ὀκτὼ, *octo*. s. 440.

Ὀκταπόδῳ, *octopedalem*, accus. ab ὀκταπόδης, à πῦς ποδὸς, *pes*. s. 423.

Ὄλβος, υ, ὁ, *beatitudo*, *felicitas*. q.d. ὅλος βίος, hinc ὄλβιος, *beatus*. s. 324. 824.

Ὄλεθρον, *perniciem*. ab ὄλλυμι, *perdo*, f. ὀλέσω, a. 1. act. infin. ὀλέσαι, præt. m. ὤλα, & Att. ὄλωλα. s. 178. 666. Θ. 326.

Ὀλίγον, pauxillum, adv. ab ὀλίγος, η, ὁ, *paucus*. s. 478. hinc

Ὀλίγιστος, superl. *pauciſſimus*. s. 721.

Ὀλμειὸς, ῦ, ὁ, fluvius in Heliconе Bœotiæ, ſic dictus ab Holmeio Siſyphi filio. Θ. 6.

Ὄλμος, υ, ὁ, *mortarium*. s. 421. Θ. 96.

Ὀλοὴ, *perniciosa*. ab ὀλοὸς, ὴ, ὸν, hinc & ὀλοΐος, idem. Them. ὄλλυμι, f. ὀλέσω, *perdo*. s. 743.

Ὄλυμπος, quasi ὀλόλαμπος, υ, ὁ, *totus lucens*, Theſſaliæ mons altiſſimus, & pro ipſo cœlo ponitur. Hinc ὀλύμπιος, *cœleſtis*, & ὀλυμπιάδες, Muſæ dictæ, tanquam Olympias domos inhabitantes. a. 203. Θ. 25. 52. 390.

Ὁμὰ, *ſimilia*, ab ὁμὸς, *ſimilis*. a. 50.

Ὄμαδος, υ, ὁ, *tumultus*, multitudo. Them. ὁμὸς, ῦ, ὁ, *ſimilis*. a. 155.

Ὁμαρτήσας, *ſecutus*. a. 1. part. ab ὁμαρτέω, ῶ, *ſequor*, f. ήσω. Th. ὁμαρέω, idem quod ὁμοῦ, *ſimul*. s. 194. 674.

Ὀμβρηρὰ, *pluvioſa*. Alii ὀμβρηρὸν. eſt adject. g. n. ab ὄμβρος, *imber*. hinc ὀμβρίως, *pluvioſius*. s. 449.

Ὄμβιμος, *robuſtus*. Vide ſupra ὄβριμον. s. 144.

Ὄμβρος, υ, ὁ, *imber*. ὡθεῖ τὸ ὁμοῦ ῥεῖν *ſimul fluere*, ubi aqua copiosè fluit, quod in imbre (quæ ipſa vox hinc orta eſt) fieri ſolet, hinc ὀμβρήσαντος, pluente. a. 1. part. ab ὀμβρέω, ῶ, *pluo*, ὀμβρήσαντος. a. 1. part. s. 413. 490.

Ὀμεῖται, *jurabit*, 3. ſing. fut. 2. med. verbi. ὄμνυμι, *juro*, f. ὀμόσω, f. 2. med. ὀμόμαι, ῇ, εῖται, p. ὄμωμα, a. 1. ὤμοσα. s. 192.

Ὁμήλικας, *coætaneos*, acc. pl. ab ὁμήλιξ, ικος, *coætaneus*. Th. ὁμὸς, *ſimilis*, & ἡλικία, ας, ἡ, *ſtatura*. s. 442.

Ὁμηρόωσαι, pro ὁμηρῶσαι, præſ. part. f. g. pl. num. ab ὁμηρέω, *in unum convenio*. Th. ὄμηρος, υ, ὁ, *obſes*. q. ex ὁμοῦ, *ſimul*, & εἴρω, *loquor*. Θ. 39.

Ὁμιληδὸν, *turmatim*, Adverb.

Th. ὅμιλος, ου, ὁ, *turba*. α. 170.

Ὁμιχεῖν, *meiere*, præſ. inf. ab ὁμιχέω, q. d. ὁμοῦ χέειν. ε. 725.

Ὄμμασι, *oculis*, dat. pl. ab ὄπτομαι, *video*. f. ὄψομαι. p. ὤμμαι. hinc eſt ὄμμα, ατος, τὸ, *oculus*. α. 262.

Ὁμόθεν, *ſimul*, ab ὁμοῦ. Th. ὁμὸς, ὁμὴ, ὁ, *ſimilis*. ε. 108.

Ὁμοίῃσι, ſive ὁμοίῃσιν, ου, ὁ, *ſimilis*, Poët. ὁμοίῃσι. Th. ὁμὸς, ὁμὴ, ὁ, *ſimilis*. ε. 143. 180.

Ὁμοκλῆς, gen. ab ὁμοκλὴ, ἡ, *hortamentum, comminatio*. q. ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ κέκλεσθαι. Euſtath. Th. κέλομαι, *hortor, jubeo*. α. 341.

Ὁμὸν, *eundem*. ab ὁμὸς, unde eſt ὅμοιος. Θ. 508.

Ὁμόσσῃ, *juraverit*. a. 1. ſub. ὀμόσσας. a. 1. part. pro ὀμόσας. ab ὄμνυμι, fut. ὀμόσω. a. 1. act. ὤμοσα. ε. 280. Θ. 232.

Ὁμοῦ, *ſimul*, ab ὁμὸς, *ſimilis*. ε. 241.

Ὄμφακες, nom. pl. q. ὠμοὶ ἐς τὸ φαγεῖν, *crudi ad veſcendum*, ab ὄμφαξ, ακος, ἡ, *uva acerba*. α. 399.

Ὁμόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *concors*, acc. pl. ὁμόφρονας, ab ὁμὸς, *ſimilis*, & φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens, animus*. Θ. 60.

Ὅμως, *tamen*. ſed ὁμοῦ, *ſimul*. Th. ὁμὸς, ὁμὴ, ὁ, *ſimilis*. ε. 3. 20.

Ὅν δὲ, ἀφικέσθ' ὃν δὲ δόμον δὲ, *rediit domum ſuam*. δὲ poſtpoſitum accuſativo, valet *ad*. α. 38.

Ὅντε, *quemque*. ε. 3.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, *utilitas, emolumentum*, ab ὄνημι *proſum*, f. ὀνέω. ε. 41. 344.

Ὄνειδος, εος, τὸ, *probrum*. hinc ὀνειδίζειν, *exprobrare*. ε. 309. 716.

Ὀνείρων, *ſomniorum*, gen. pl. ab ὄνειρος, ου, ὁ, *ſomnium*. Th. ὄναρ, *ſomnium*, nomen indeclinabile. Θ. 212.

Ὀνίνησιν, *juvat*. 3. præſent. ind. ſing. ab ὀνίνημι ſeu ὄνημι, f. 1. ὀνήσω, a. 1. ὄνησα. ε. 316. Θ. 429. 436.

Ὄνομα, ατος, τὸ, nomen, Æol. ὄνυμα, ὄνομ' pro ὄνομα. hinc ὀνομαστὸι, *celebres, nominandi*. Θ. 148. 369.

Ὀνόμηνε, *appellavit*, a. 1. act. ab ὀνομαίνω, *nomino*, f. ανῶ, a. 1. ὠνόμηνα. Th. ὄνομα, *nomen*. ε. 80.

Ὀνοτάζων, præſ. part. *convicians*, ab ὀνόω, *vitupero*, f. όσω. Th. ὄνημι, *vitupero*. ε. 256.

Ὅντινα, *quemcunque*, ab ὅστις, ὅτιν, ὅτιν. ab ὅς, & τις, *quis*. Θ. 82. 96.

Ὄνυχες, *ungues*. ab ὄνυξ, ὄνυχος, ὁ, *unguis*. pro ἐξ ὄνυχος λέοντα, ex ungue leonem. ὀνύχεσσι, dat. pl. Ion. ε. 202. α. 266.

Ὀξέα, *acutum*. In plur. pro ὀξέα capitur; & metri gratia pro ὀξέως, ab ὀξὺς, ία, ὁ, *acutus*. ὀξείῃσι, dat. pl. Ion. ut ὀξείῃσιν αἰχμῇς, *mucronibus acutis*. α. 289. 335. 348.

Ὄπ', pro ὄπα, *vocem, ſonum*, acc. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, q. ab ἔπω, *dico*.

Ὀπάζει, 3. perſ. præſ. ind. ὀπάσσαι, a. 1. act. inf. ab ὀπάζω, *perſequor*,

quor, ſequi jubeo, præbeo. ὀπάσας, pro ὀπύσας, part. a. 1. act. ε. 166. Θ. 433.

Ὄπε, *quod.* Θ. 864.

Ὀπηδεῖ, *comitatur*, 3. perſ. præſ. ind. ab ὀπηδέω, *comitor.* Th. ὀπάζω, f. άσω, *perſequor, comitem do.* ε. 141. Θ. 80.

Ὀπὶ, *voce*, dat. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox.* Vide ὄπα. Θ. 41. 68.

Ὀπίζετο, *curabat*, imperf. ab ὀπίζομαι, *curo*, ab ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio, cura.* α. 21.

Ὄπιθεν, metri cauſa, pro ὄπιθεν. Th. ὀπίσω, *retrorſum.* Θ. 323.

Ὀπιπλύοντ', pro ὀπιπλύοντα, *ſpectantem*, præſ. part. accuſ. caſus, ab ὀπιπλύω, ab inuſitato ὀπλύω. Th. eſt ὄπτομαι, *video.* ε. 29. 804.

Ὄπιν, acc. ſing. ab ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio, vindicta, cura.* ε. 249.

Ὄπιθεν, adverb. *pone*, à tergo. ab ὀπίσω, Poët. pro ὀπίσω, *retrorſum, retro.* ε. 467.

Ὅπλα, *inſtrumenta*, ab ὅπλον, ου, τὸ, *arma.* ε. 625.

Ὁπλίαν, acc. ab ὁπλεύς, έως, ὁ, *nomen viri.* α. 180.

Ὁπλῶν, *ungulam*, ungulâ pecus eſt armata, ab ὁπλὴ, ῆς, ἡ. Th. ὅπλον, ου, τὸ, & in pl. τὰ ὅπλα, *arma.* ε. 487.

Ὁπλότατος, *minimus natu*, ſuperlat. grad. in comp. ὁπλότερος, α, ὁ, *junior*, ab ὅπλον, ου, τὸ, *arma.* Θ. 137. 333.

Ὁπότε, *quando, cum*, ex ὅτε, ὁπ' ὀρθήν τι, ut liquet ex ὁπόσος, ὁποῖος, &c. ſicut & ληθήν ſunt complura, quorum alia ratio reddi nequit, ut πυκτήν, &c. ὁππότε idem quod ὁπότε. π duplicatur metri cauſa, ὁπόταν ex ὁππότε & ἄν, *ubi.* ε. 541. α. 397. Θ. 782.

Ὄππη, Poët. pro ὅπη, *ubi.* Θ. 387.

Ὁππότερον, *utram*, accuſ. f. g. Poët. ab ὁπότερος, *uter.* Th. πότερος, α, ὁ, *uter.* Θ. 549.

Ὀπωρινὸς, ἡ, ὁ, *autumnalis*, ex ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*, q. d. ὥρα ὀπῆς, *tempus ſucci.* ε. 672. 675.

Ὅππως, *ut, quo pacto.* Θ. 156. 471.

Ὁρᾶται, *ſpectat*, 3. perſ. præſ. ind. verb. med. κάρη δ' εἰς ἴδας ὁρᾶται, *caput pavimentum ſpectat*, eſt ſenis deſcriptio. ab ὁράω, *video.* imperf. ἐώρων, perf. ἑώρακα. ε. 532.

Ὀρειχάλκοιο, genit. Ion. ab ὀρείχαλκος, *orichalcum*, æs montanum, ab ὄρος, ους, τὸ, *mons*, & χάλκος, ου, ὁ, *æs.* α. 122.

Ὀρέξαι, *porrigere*, a. 1. infinit. ὀρεξαμένη, part. f. g. a. 1. med. ab ὀρέγομαι, *porrectis manibus prendo.* Th. ὀρέγω, f. ξω, *porrigo, extendo.* Θ. 433. 456.

Ὄρεος, *montis*, gen. ſing. à τὸ ὄρος, *mons.* α. 374. Θ. 484.

Ὀρεσινόμοις, *in montibus paſcentis*, gen. ex ὄρος, ους, τὸ, *mons.* & νέμω, *paſco*, in præt. m. νενομα. α. 407.

Ὄρτο, *orta fuerit*, 3. ſing. a. 2. med. ſub. ab ὄρω, in med. ὄρομαι, η, ετο, præſens & aor. 2. coincidunt. in ſubj. Hinc eſt Latinorum *orior.* Θ. 782.

Μένειν, pro ἐδεμένειν, *exspecta*, præſ. inf. à μένω, *maneo*, exſpecto, f. μενῶ, p. μεμένηκα, a. 1. ἔμεινα. ε. 672.

Μενεθὼ, οῦς, ἡ, nomen mul. ϑ. 357.

Μενίππη. nomen mul. q. d. *valde robuſta*. ϑ. 260.

Μενοίτων. Nom. propr. ϑ. 514.

Μένος, εος, τὸ, *animus*, ira. ε. 412. α. 235.

Μερίμνα, ης, ἡ, *cura*. ε. 176.

Μερόπων, gen. pl. à μέροψ, diviſam vocem habens. ex μέρος *pars*, & ὄψ *vox*. ε. 109. 142.

Μέρμερα, ſollicita, acc. pl. à μέρμερος, ος, ὁ, anxius. Th. μερμαίρω, anxie cogito. ϑ. 603.

Μερμηρίων, gen. pl. Æol. pro μερμηρῶν, à μέρμηρα, ἡ, *cura*. Them. μερμαίρω, vel μερμέρω, *curo*. ϑ. 55.

Μεσαίῳ, *loro*, dat. ſing. à μέσαιον, ου, τὸ, medium lignum inter boves, ex μέσος, ου, ὁ, *medius*, & βοῦς, *bos*. ε. 467.

Μέσος, ου, ὁ, *medius*, μέση, *media*. μέσσου, pro μέσου, Poëtice, μεσσόθι, adv. *in medio*, μεσσόθεν, *è medio*, μεσσηγὺς, pro μεσηγὺς, adv. *inter*. ε. 231. 500. α. 367. 417.

Μεσσηγὺς, à μέσος, *medius*. α. 417.

Μετὰ, & μετ', præpoſit. regit. gen. & acc. ϑ. 137. 449.

Μεταύδιοι, *intermediæ*, *incertæ*. à δοῦπος, ου, ὁ, *ſonus aquarum ex alto ruentium*. καταδοῦπος, ου, ὁ, *cataracta*, quod eſt ab ἀράσσω. ε. 821.

Μεταναίεις, *cohabitatores*, acc. pl. à μεταναίτης, ου, ὁ. Them. ναίω, *habito*. ultima per naturam longa, hîc licentia Poëtica corripitur. ϑ. 401.

Μεταξὺ, idem quod μεσσηγὺς, *inter*. Th. μετὰ. ε. 392.

Μεταπρέπει, *eminet*, 3. perſ. ind. à μεταπρέπω, *decorus ſum inter*. μετέπρεπεν, *præcellebat*, imperf. Th. πρέπω, *decorus ſum*. ϑ. 430.

Μεταστοναχίζετ', *ingemiſcebat*, 3. ſing. imperf. medii. Th. στενὸς, ὸν, ὁ, *anguſtus*. α. 92.

Μεταίτροπος, *qui poteſt converti*, *mutabilis*. Hinc

Μεταίτροπα ἔργα τελεῖσι, *res in integrum reſtituunt*. ex μετὰ & τρέπω, *verto*. ϑ. 89.

Μετάφρενον, ου, τὸ, *tergum*, q. d. poſt pectus. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*. α. 223.

Μεταχθονίαις, *in cœlo degentes*, à μεταχθόνιος. Sed ſunt qui hic legant μεταχθονίαις, ut ſit relicta terra, à χθὼν, *terra*. Eſt & χθόνιος, *cœlum*, vel, μετὰ, *trans*, q. d. quæ ſunt trans tempus. à χρόνος, ου, ὁ, *tempus*. ϑ. 269.

Μετέειπε, *interlocutus eſt*, pro μετεῖπε, a. 1. ind. Th. εἶπον, *dico*. a. 1. imperat. εἰπὸν, ἄτω. aor. 2. ind. ἔειπον, ες, ε. ϑ. 643.

Μετεῖναι, præſ. inf. cum dat. *intereſſe*, ex μετὰ, *inter*, & εἰμὶ, ſum. ε. 172.

Μετεστοναχίζετ'. Vide in μεταστοναχίζετ'. α. 92.

Μετόπισθεν, & μετόπισθε, *pone*, *poſt*, adv. Th. ὀπίσω, *retrorſum*. ε. 283. ϑ. 210.

Με-

Μεσοπωρινὸν, *in autumno*. Adv. à μεσοπωρινὸς, *autumnalis*. Th. ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*. ſ. 413.

Μετρεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. à μετρέομαι, ῶμαι, *menſuram admitto*. Th. μέτρον, ου, τὸ, *menſura*. ſ. 347.

Μέτρον, ου, τὸ, *menſura*. hinc μέτριος, ου, ὁ, modum non excedens. ſ. 131. 304.

Μετώπῳ, genit. à μέτωπον, ου, τὸ, *frons*, ab ὄπτομαι, *video*. α. 147. Θ. 145.

Μοῦ, pro μου, *me*, Dorice, gen. ab ἐγὼ. Θ. 644.

Μὴ, Adverbium prohibendi, *ne*. ſ. 350. 405.

Μὴ, Adverbium negandi, *non*. ſ. 21. 31. 352.

Μηδὲ, *neque*, & μηδ'. ſ. 486.

Μήδεα, *conſilia*, *genitalia*, à μῆδος, ους, τὸ, *cura*, *conſilium*, & ſignificat etiam, τὰ αἰδοῖα, *pudenda*. Θ. 180. 398.

Μήθ', pro μήτε, idem quod μηδέ. ſ. 294. ut & μήτ'. ſ. 268.

Μήδειον. Θ. 1001. μήδειος, nomen viri, & μήδεια, nomen mul. Θ. 961.

Μηδὲν, *nihil*, q. d. μηδὲ ἓν. ſ. 98. 393.

Μηδέποτε, & μηδέποτ', *nunquam*, ex μηδὲ, *neque*, & ποτὲ, *aliquando*. Them. ὅτε, *quando*. ſ. 715. 742.

Μήδετο, pro ἐμήδετο. Vide μήσατο, *verſabat*, imperf. verbi μήδομαι, f. μήσομαι. Th. μῆδος, ους, τὸ, *cura*. α. 34.

Μηδέων, gen. pl. Vide in μήδεα.

genitalia. Θ. 200.

Μῆδος, ους, τὸ, *cura*, *conſilium*: & ſignificat etiam τὰ αἰδοῖα, *pudenda*. Θ. 180.

Μηκέτι, idem quod οὐκ ἔτι, *non amplius*. Thema, ἔτι, *adhuc*. ſ. 172. α. 21.

Μῆλα, *oves*, à μῆλον, ου, τὸ. ſ. 793. Sic & μῆλον, & Doricè, μᾶλον, ου, τὸ, *pomum*. Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus arbor*. Θ. 284. 335.

Μηλόβοσις, nomen mul. q. d. *ovium cuſtos*. Θ. 354.

Μλὼ, ἢ μλὼ, *quanquam*. α. 11. 101.

Μλῶιν, à μλῶις, ιος, ἡ, *ira inveterata*. α. 21.

Μλωὸς, gen. à μλῶ, *menſis*, μλῶα, acc. μλωῶν φθινόντων, menſibus decreſcentibus. ſ. 764. Θ. 59.

Μήποτε, *ne quando*, ex μὴ, *ne*, & ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε, *quando*. ſ. 86. 397.

Μήπω, *ne quando*. Th. πῶς, (adv. interrog.) *quomodo?* ſ. 392.

Μηρίον, in Μηρὸν.

Μηρὸν, *femur*, *crus*, à nom. ὁ μηρὸς, οῦ. Dicitur & μηρίον, ου, τὸ, idem quod μηρὸς, *femur*. α. 335. 363.

Μηρύσασθαι, a. 1. med. infinit. à μηρύω, *revolvo*, *intexo*, *agglomero*, f. ύσω. ſ. 536.

Μήσατο, pro ἐμήσατο, a. 1. m. à μήδομαι, *curam gero*. Them. μῆδος, ους, τὸ, *cura*. Θ. 166.

Μήτηρ, ἡ, *mater*, μητρὸς, μητέρα, & μητρὶ, acc. μητέρε, tantum. hinc μητρυιὰ, & Ion. μητρυὴ, *noverca*. ſ. 561. 823. Θ. 170.

Μη-

Μητίετα, *consultor*, vocativus pro nominativo, μητίετης, ευ, ὁ, μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*, à μήδομαι. item Θ. 358. Nomen mul. μῆτιν: ε. 104. α. 33. Θ. 886.

Μητιόεντος, genit. ὡς δὲ μητιόεντος, *à consulto, consilio pollente*, à μητιόεις, εντος, ὁ. Thema, μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*. ε. 51. Θ. 457.

Μηχανάᾳ, *machinatur*, 3. præs. ind. m. pro μηχανᾶται, per Poëticam novi ᾳ ἄλφα epenthesin. Sic pro ἀντιοπᾶις, *aversari*, dicunt metri causa ἀντιοπάᾳς, à μηχανάω, *machinor*. Th. μηχανη, ης, ἡ, *artificium*. ε. 239.

Μηχανὴ, ῆ, ἡ, *artificium, machina*. pl. αἱ μηχαναὶ. Θ. 146.

Μία, ας, una, in dat. μιᾷ, & Ionice, μιῇ, in masc. εἷς, unus Θ. 321. 792.

Μιγεῖσα, a. 2. part. pass. f. g. à μίγνυμι, *misceo*. f. μιξω, p. μέμιχα, a. 2. pass. ἐμίγην, a. 2. part. μιγεὶς, præt. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται, a. 1. pass. ἐμίχθην, &c. μιγήμεναι, Dorice, pro μιγῆναι, a. 2. pass. infinit. paulo post fut. μεμίξομαι. Θ. 53. 305. 970.

Μίμαντα, acc. μίμας, αντος, ὁ, nomen viri. α. 186.

Μίμνῃ, *manet*, 3. pers. præs. ind. à μίμνω, verbum Poëtic. pro μένω, f. νῶ, *maneo*. ε. 518.

Μιν, ipsam, Poët. pro αὐτὸν, αὐτὴν. ε. 18. 48. Θ. 127.

Μινύθῃ, *minuit*, 3. præs. ind. ut, χαινύθῃ; sub. *minuatur*. à μινύθω, *minuo*. Them. μινυὸς, υ, ὁ, *parvus*. ε. 6. 407.

Μίνωος, genit. à μίνως, ωος, ὁ, nomen viri. Θ. 948.

Μισγέμεν, præs. part. à μίσγω, idem quod μίγνυμι, *misceo*, f. μίξω, p. χαι, a. 2. ἔμιγην. Θ. 238.

Μισθὸς, ῦ, à *merces*, μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔσσαι, ein wort ein wort / ein man ein man. ε. 368.

Μιχθεὶς, & μιχθεῖσ', a. 1. part. pass. Vide paulo ante μιγεῖσα. Θ. 288. 923.

Μνημοσυνη, nomen Deæ, & idem quod μνήμη, ἡ, *memoria*. Th. μνάομαι, f. ήσομαι, *memoro, commemoro*. Θ. 54. 915. hinc a. 1. med. μνησάμενοι, *memores*. Θ. 651.

Μογήσας, *perpessus*, a. 1. part. à μογέω, ῶ, *ærumnas patior*. Th. μόγος, ου, ὁ, *labor*. Θ. 997.

Μόθον, acc. *pugnam*, à μόθος, ου, ὁ, q. ὡς δὲ τὸ ὁμοῦ θεῖν, *à concurrendo*. α. 158.

Μοὶ, pro ἐμοὶ, *mihi*, per aphæresin, ab ἐγὼ, *ego*. Θ. 30.

Μοῖρα, ρας, *fatum*, à μείρω, *divido*, in præt. med. μέμορα, unde est μόρος, ου, ὁ, *fatum, mors*, & μοῖρα, ας, ἡ, proprie, *portio*. item, *fatum*, idem quod εἱμαρμένη, quæ omnia ejusdem sunt etymologiæ. Sic enim dicitur *fatum* quasi *effatum*, quod Deus prout decrevit & in se ipso q. effatus est, distribuat sua, & cuique suam assignet sortem, in qua acquiesce-

quiescere debet. Secus qui agunt, dicuntur *μεμψίμοιροι*. ε. 743. ϑ. 204. 607.

Μολπῇ, dat. sing. à *μολπὴ*, *cantilena*. hoc à *μέλπομαι*, *canto*, in præt. med. *μέμολπα*. ϑ. 69.

Μόρος, ου. Vide in *μοῖρα*.

Μορφνοῖο, *nigræ*, gen. Ion. à *μορφνὸς*, *obscuræ*. ab *ὀρφνὴ*, *caligo*. α. 134.

Μουνοχῳὴς, *unicus*, à *μοῦνος*, pro *μόνος*, *solus*, & *γάομαι*, *nascor*. ε. 374. ϑ. 426.

Μοῦνος, pro *μόνος*, *solus*, Poëtic. ε. 96. ϑ. 143.

Μοῦσαι, nom. pl. & in gen. pl. *μουσάων*, Æol. pro *μουσῶν*, à *μοῦσα*, ης, ἡ, Musa, dat. pl. *μούσῃσ'*, pro *μούσαισι*. ε. 1. 656. ϑ. 100.

Μόχθος, ου, ὁ, *labor*. α. 306.

Μόψον nomen viri. α. 181.

Μυδαλέον χρῶτα, *madidum corpus*. Th. *μυδάω*, *destillo*, f. *ήσω*. ε. 554. α. 270.

Μυθησαίμεθα, *dixero*, a. 1. m. opt. Vide in *μῦθος*. ε. 10. ϑ. 28.

Μῦθος, ου, ὁ, *verbum*, *sermo*, dat. plur. *μύθοισι*. Ionic. Hinc est verbum *μυθέομαι*, *dico*, *μυθησαίμεθα*, *dixero*, a. 1. med. opt. *μυθήσασθαι*, a. 1. inf. m. ε. 10. ϑ. 24.

Μυλιόωντες, præs. part. pro *μυλιῶντες*, ex *μυλιάω*, *ῶ*, *dentibus frendeo*, epenthesis Poëtica, & *ο μικρὸν*. Scilicet præcedenti syllaba brevi interponitur *ο μικρὸν*, ut, *ὁράω*, *ὁρῶ*, *ὁρόω*, at præcedenti syllaba longa, interponitur *ω μέγα*, ut, *ἠδάω ῶ*, Poëtice, *ἠδόω*, *ζάω ζῶ*, *ζόω*. Th. *μύλη*, ης, ἡ, *mola*, *molaris dens*. ε. 528.

Μύξαι, nom. pl. à *μύξα*, ας, ἡ, *mucor*, *mucus*, ϑ' *ὧν μὲ ῥινῶν μύξαι ῥέον*, *cujus quidem ex naribus mucores fluebant*. α. 267.

Μύρετο, imperf. Ion. med. *lugebat*, à *μύρω*, propriè *fluo*, at *μύρομαι*, *lugeo*, ubi lacrymæ per genas defluunt. ε. 204.

Μύριοι, *mille*, *οἱ μύριοι*, *infiniti*, *innumeri*, à *μύριος*, α, ον, *infinitus*. ε. 100. 250.

Μυρμιδόνων, gen. pl. *Græcorum*, à *μυρμιδών*, όνος, Græcus. Vide *μυρμηκες*, ος, ὁ, *formica*. α. 380. 474.

Μῦρον, prima longa, 3. pl. imperf. act. pro *ἤμυρον*, à *μύρω*, *madeo*, *fluo*, unguentis imbuo, à *μύρον*, ου, τὸ, *unguentum*. α. 132.

Μυχῷ, dat. sing. *in recessu*, *in penetrali*, à *μυχὸς*, οῦ, penetrale, à *μύω*, claudo, f. *σω*. ϑ. 116. 1014.

Μῶλον, *bellum*, *stragem*, à nom. *μῶλος*, pro quo etiam *μόλος*. α. 257.

Μῶμος, ὁ, *Momus*, Deus quidam reliquorum omnium Deorum irrisor & reprehensor. sumitur & pro dedecore. ϑ. 214.

N.

ΝΑίῃ, *incolit*, à *ναίω*, *habito*, *incolo*. ε. 8. *ναῖον*, pro *ἔναιον*, imperf. Hinc *ναιετάω*, idem quod *ναίω*, *ναιετάουσι*; 3. pl. ind. præs. Hinc *ναίουσθε*,

habitavit, a. 1. m. pro ἐναίσατο, & hoc pro ἐναισθη, à ναίω, *habito*. in Themate, ναίω. ε. 637. ϑ. 387. 775.

Ναίδων, *fluentium*. gen. pl. part. præſ. à ναίω, *fluo*. Them. ναίω. ε. 548.

Ναΐϑηκι, dat. ſingul. à ναΐϑηξ, ηκος, ὁ, *ferula, bacillus*. ε. 52.

Ναυσίϑοον, nomen viri, *qui navi currit*. Navem Plautus vocat ligneum equum. ϑ. 1016.

Ναυσίνοον, nomen viri, cujus animus eſt in navibus. ϑ. 1017.

Ναύτας, acc. pl. à ναύτης, ου, ὁ, nauta, à ναῦς, νεὸς, ἡ, *navis*. ϑ. 876.

Ναυλιλίης, gen. Ion. à ναυλιλία, ας, ἡ, *navigatio*. Th. ναῦς, *navis*. ε. 616. 640.

Νέας, *naves*, acc. pl. pro νῆας, & ſimpl. ναῦς, à ναῦς, *navis*, gen. νεὸς, & Att. νεὼς, & Poët. νηὸς, dat. νηΐ, acc. ναῦν. ε. 245.

Νέεσθαι, præſ. inf. *redire*, à νέομαι, vel ex νέω, *eo, redeo*. ε. 552. 671.

Νεῖ, *net*, ſpinnet/ à νέω, f. νήσω, *no, neo*. ε. 775.

Νείκεα, acc. pl. à νεῖκος, εος, τὸ, *contentio*, νείκε', pro νείκεα, *lites*. νεικείη, *probris affecerit*, pro νεικέῃ, 3. ſing. præſ. act. ſubj. à νεικέω, ῶ. Th. νεῖκος, εος, τὸ, *jurgium, lis*. Quidam componunt ex νε, *non*, & εἴκω, *cedo*. hinc νεικεσπέος, *conviciatorem*, acc. à νεικεσπὲς. Th. νεῖκος. ε. 33. 35. 714. ϑ. 87. 208.

Νεῖλος, ου, ὁ, nomen fluvii maximi. ϑ. 338.

Νειόϑι, adv. loci, pro νειοῖϑι, *in imo fundo*, νειόϑεν, *ex ima parte*, à νειός, *novellus*. Th. νέος, α, ον, *novus*. ϑ. 567.

Νειὸς, ὁ, ἡ, Ion. pro νεὸς, ὁ, ἡ, *novalis*. ε. 461. ϑ. 971.

Νείσονται, *navigant*, 3. pl. præſ. à νείσομαι, *eo, navigo*. Th. νέω, *eo, redeo*. ε. 235.

Νέκταρος, gen. à νέκταρ, αρος, τὸ, *potus generoſus*. ϑ. 640. 796.

Νεμείης, nomen regionis, ſic dictæ à *nemoribus*, νέμος, εος, τὸ, *nemus*. à νέμω, *paſco*. hinc νεμεαῖος, *Nemeæus*. ϑ. 327. 329. 331.

Νέμεσις, ιος, ἡ, *indignatio*, à νεμεσάω, *indignor*. Eſt & nomen certæ Deæ, quæ præ cæteris inſolentiam hominum reprimere, & de injurioſis pœnas ſumere ſolet. ε. 198. ϑ. 223.

Νεμεσσᾷ, *indigne fert*, Poëtice, pro νεμεσᾷ, 3. præſent. ind. à νεμεσάω, ῶ, *iraſcor, ſuccenſeo*. ε. 739. 754.

Νέμονται, *fruuntur*, 3. præſ. paſſ. νέμομαι. Th. νέμω, f. μέω, *poſſideo, tribuo*, p. νενέμηκα, a. 1 ἐνεμήϑην. ε. 119. 229.

Νεοϑηλὴς, έος, ὁ, ἡ, *nuper virens*, ex νέος, α, ον, novus, & ϑάλλω, *vireo*. ϑ. 576.

Νεοχηδὴς, έος, *recentem dolorem habens*, νεοχηδέϊ, dat. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*, & νέος, α, ον, *novus, recens*. ϑ. 98.

Νέον, *recens, nuper*. Th. νέος, *novus*. ε. 567. 672.

Νεόπηλος, *recens vulneratus*, à νέος, *novus*, & ὀπτάω, ῶ, f. ήσω, *vul-*

vulnero. a. 157.

Νέσσον, nomen fluvii. Θ. 341.

Νεύοιεν, *nutabunt, vergent*, præſ. ind. opt. à νεύω, *innuo, nuto*, f. εύσω. ε. 471.

Νεύρῳ, dat. à νεῦρον, *nervus*. hinc νευρῆς, gen. Ion. à νευρή, ῆος, ἡ, *nervus arcus*. ε. 542. α. 409.

Νεφέλη, nubes, in dat. pl. νεφελῃσ'. Θ. 745.

Νεφεληγερέταο, gen. Æol. à νεφεληγερέτης, ω, ὁ, *nubes excitans*, ex νεφέλη, *nubes*, & ἐγείρω, *excito*. ε. 99. Θ. 944.

Νέφος, εος, τὸ, *nubes*, dat. pl. Ion. νεφέεσσι. ε. 202.

Νεωμήνη, *iterata*, præſ. part. f. g. ſcil. γῆ, à νεάω, *renovo*. Th. νέος, *novus*. ε. 460.

Νεώτερος, *junior*, comp. in ſuperl. νεώτατος, à νέος, *novus*. ε. 443.

Νῆ, pro νῆα, acc. Poët. pro ναῦν, *navem*, à νηῦς, νηός, dat. plur. νήεσσιν. ε. 163. 641. Θ. 641.

Νηδύν, acc. à νηδύς, ύος, ἡ, *venter*. Θ. 460. 487. 890.

Νήϊα, *navalia*. à νήϊος, ος, ον, *navalis*. Th. ναῦς, *navis*. ε. 806.

Νήκερσι, *ſine cornibus*. à νήκερος, ος, ὁ καὶ ἡ, ex νή, & κέρας, ατος, τὸ, *cornu*. ε. 527.

Νήκεστον, *inſanabiliter*, ex νή, negandi particula & ἀκέω, *ſano*. ε. 281.

Νηλεὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, *crudelis*. νηλεῖι, per ſync. pro νηλεΐῃ, dat. ſing. ex νή, & ἔλεος, εος, τὸ, *miſericordia*. Sic & νηλειὴς, *ſævus*, pro νηλεὴς. Θ. 765. 770.

Νηλεόποινος, *immitis*, crudeli ſupplicio puniens, à ποινὴ, *pœna*, & νηλὴς, *immitis*. Θ. 217.

Νήματ', pro νήματα, *fila*, à νῆμα, τὸ, *filum*. Th. νέω, *neo*. ε. 775.

Νημερτὴς, verus. Th. ἀμφεζάνω, aberro, f. ήσω, a. 2. ἤμφεζον, & νημερτὴς, nomen proprium mul. Θ. 234. 262.

Νηοῖς, *templis*, pro ναοῖς, à ναὸς, οῦ, ὁ, *templum*. Θ. 990.

Νηοπόλον, *ædituum*, à νηοπόλος, ος, ὁ, *ædituus*, qui circa templum verſatur, ex νηὸς, pro ναὸς, & πολέω, *verſo*. item, *verſor*. Θ. 991.

Νηὸς, *navis*, gen. Poët. dat. pl. νηυσί. Vide in νέας. ε. 626. 632.

Νήπιος, ος, ὁ, infans, vocat. νήπιε. ε. 130. 284.

Νηρῆος, pro νηρέως, à νηρεὺς, νηρέα, nomen viri. Θ. 233. 240.

Νήϊλος, ex νη negativo, & ἔελς, ιδος, ἡ, *lis*, tanta, ut adverſus eam non integrum ſit ſeſe opponere. Epitheton ſylvæ. ε. 509.

Νησαίη, nomen mul. à νῆσος, *inſula*, q.d. inſalo. Θ. 249. 964.

Νήσοισι, *inſulis*, dat. pl. Ion. à νῆσος, ος, ἡ, inſula. ε. 169.

Νησὼ, nomen mul. Θ. 261. 1014.

Νηυσὶ, dat. pl. à ναῦς, *navis*. Vide in νέας. ε. 632.

Νήϋτμος, *animæ expers*, ex νὴ, negativo, & αὐτμὴ, ῆς, ἡ, *ſpiritus*. Alii legunt, νήπολμος, *infauſtus*. Θ. 795.

Νῆχον, pro ἔνηχον, *natabant*, à νήχω, ξω, idem cum νέω, *nato*. α. 211. 317.

Νίκη, νίκης, *victoria*, à νικάω, f.

ήσω, *vinco*. ε. 209. α. 311.

Νικηθεὶς, *victus*, part. a. 1. paſſ. νικήσας, part. a. 1. act. à νικάω, ῶ, *vinco*, f. ήσω, p. νενίκηκα. Θ. 73. 496.

Νίοντ', imperf. pro νίοντο, *revertebantur*. Vide νίομαι, *redeo*, pro quo, νίσομαι, ſeu νείσομαι. α. 469.

Νίφα, accuſ. per apocopen pro νιφάδα, à νιφὰς, άδος, ἡ, *nix*. à νίφω, *ningo*, f. ψω, p. φα. ε. 533.

Νιφόεντος, g. ſing. à νιφόεις, *nivoſus*, à νίφω, f. ψω, p. φα, *ningo*. Θ. 42. 62. 118.

Νιψάμενος, *lotus*, a. 1. part. m. à νίπτω, *lavo*, f. ψω. ε. 737.

Νοέῃ, *ſapit*, 3. præſ. ſub. à νοέω, ῶ, νοέοντες, Doricè pro νοοῦντες, *cogitantes*, præſ. part. Th. νόος, νοῦς, mens. ε. 259. 294.

Νόημ', pro νόημα, τὸ, *intellectus*, *cogitatio*. Them. νόος, νοῦς. α. 222.

Νοήσας, a. 1. part. νοῆσαι, inf. νόησε, pro ἐνόησε, Ion. a. 1. ind. Th. νόος, νοῦς, *mens*. ε. 12. 482. Θ. 838.

Νομὸν, *pabulum*, acc. à νομὸς, οῦ, ὁ, *pabulum*. Th. νέμω, *paſco*. ε. 401. 524.

Νόμος, lex, νόμοι, *leges*, à νέμω, *tribuo*. ε. 274. Θ. 66.

Νόος, νοῦς, ὁ, *mens*, νόοιο, gen. Ion. ε. 481. 683. Θ. 661.

Νόσφι, *abſque*, ut & νόσφιν, *ſeorſum*. ε. 91. νόσφιν ἄτης τε κακῶν, hoc eſt, *plane abſque malis*. Adverbia quæcunque ingeminata, ſunt ἐμφατικὰ. ε. 91. Θ. 870.

Νότος, ου, ὁ, νότοιο, gen. Ion. *notus*, *auſter*. ε. 673. Θ. 380.

Νοῦσος, ου, ἡ, Ionic. pro νόσος, ου, ἡ, *morbus*. ε. 102. Θ. 527.

Νυ, apud Poëtas eſt particula expletiva. ε. 205. 262.

Νύκτα, *noctem*, acc. à νὺξ, *nox*. νύκτ', pro νύκτα. ε. 102. Θ. 166.

Νύκτως, adv. *noctu*, à νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*. ε. 175.

Νύμφη, ης, ἡ, *Nympha*, νυμφέων, *nympharum*, Ion. pro νυμφῶν, à νύμφη, *ſponſa*, h. e. promiſſa, nempe fœdere promiſſa, fœderata. Θ. 298. 305.

Νῦν, *nunc*, adv. temporis. ε. 174. 200. α. 99.

Νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*. νύκτ', pro νύκτα, acc. ſing. ε. 17.

Νυχίη, *nocturna*. Th. νὺξ. νυχίη, *nocturnæ*, pro *noctu*. Sic Vergil. Georg. 3. *lupus nocturnus obambulat*. ε. 521.

Νύσσοντες, præſ. part. à νύσσω, *pungo*, f. ξω. α. 62.

Νῶϊ pro νῶτα, à νῶτος, ου, ὁ, *dorſum*. in pl. τὰ νῶτα. α. 286.

Νῶϊ, & νῶϊν, in gen. & dat. duali. Th. ἐγὼ, *ego*. α. 358.

Νωμήσας, *vibrans*, a. 1. part. à νωμάω, *agito*, *moveo*, à νέμω, ſicut σφοφάω, à σφέφω. α. 462.

Νώνυμος, *ignobilis*, ex νὴ, & ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, *nomen*. ε. 153.

Νῶτα, plur. num. à νῶτος, ου, ὁ, *dorſum*, & in plur. τὰ νῶτα. ε. 532. α. 167. Θ. 762.

Ξ.

Ξ Ἀνθη, nomen mul. θ. 356. & ξανθὴ, ῆς, ἡ, *flava.* θ. 947.

Ξεῖνος, Poëtice pro ξένος, ου, *peregrinus.* ε. 181. dat. pl. ξείνοισι. ε. 223.

Ξεινοδόκῳ, *hospiti*, dat. à ξεινοδόκος, Ion. pro ξεινοδόχος, ου, ὁ, *qui recipit peregrinos, hospes publicus*, ex ξένος, & δέχομαι, f. δέξομαι, *capio.* ε. 181.

Ξεστὰ, *rasiles*, à ξεστὸς, ὄν, ὁ. Them. ξέω, f. ξέσω, *rado.* α. 133.

Ξύλα, *ligna*, à ξύλον, ου, τὸ, *lignum.* ε. 806.

Ξύμπασαι, *universæ*, in m. g. ξύμπας. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis.* ε. 238.

Ξυὺ, Atticè pro σὺν, *cum*, præposit. dativum solum regens. θ. 347.

Ξυνήονας, *participes*, acc. plur. à ξυνήων, ονος, ὁ ἡ ἡ, à ξυνὸς, pro κοινὸς, *communis*, unde ξυνήων, ονος, ὁ ἡ ἡ. θ. 595.

Ξυνιόντων, *confligentibus*, part. a. 2. act. gen. à ξυνίημι, *congredior, confligo*, vel ξυνέημι. Th. ἵημι, & εἶμι, *eo.* illud in a. 2. ἴον, ες, ε. θ. 705.

Ο.

Ο, Ille. ε. 89. α. 135. & ὁ ponitur pro ὅτι. α. 22.

Ὀάρους, *confabulationes*, acc. pl. nam pro ὄαρας, dicimus & ὄαροι. Th. ὄαρ, αρος, ἡ, *uxor.* θ. 205.

Ὀβελμὸν, *terribilem, fortiter*, ponitur adverbialiter, ab ὄβελμος, validus, hoc à βελόω, *fortis sum.* ω. 135. θ. 839.

Ὀβελμοεργὸς, fortium facinorum patrator. composita cum voce ἔργον sunt ὀξύτονα. θ. 996.

Ὀβελμόθυμος, ου, ὁ, ab ὄβελμος, *robustus*; & hoc à βελόω, *robustum reddo*, & θυμὸς, *animus.* θ. 140.

Ὀβελμοπάτρης, *forti patre natæ*, genit. sing. ab ὀβελμοπάτρη. Epith. Palladis, ab ὄβελμος, *fortis*, & πατὴρ, ἐρος, *pater.* θ. 587.

Ὀγδοάτῃ, dat. ab ὀγδοάτος, poët. pro ὄγδοος, *octavus.* Th. ὀκτὼ, *octo.* ε. 770. 788.

Ὀγε, g. m. ε. 355. ὄγε, g. n. ε. 244. & ὅδ', pro ὅδε. ε. 361.

Ὀδόντα, *dentem*, acc. ab ὀδὰξ, ὀντος, ἡ, *dens.* α. 146. 235.

Ὁδὸς, ὁδοῦ, ἡ, *via.* ε. 577. 727.

Ὀδυσῆϊ, dativ. & ὀδυσῆος, pro ὀδυσσέως, gen. Ion. ab ὀδυσσεὺς, Ulysses. θ. 1012. 1016.

Ὀδύσατο, 3. sing. a. 1. med. *iratus fuit*, ab ὀδύζομαι, f. ὀδύσσομαι, a. 1. med. ὠδυσσάμην. Th. ὀδύσσω. *irascor.* θ. 1012.

Ὄζος, ου, ὁ, proprie significat *ramusculum, stolonem.* Metaphoricè, homo bellicosus. Ὄζος Ἄρηος dicitur, quasi ramus è Martis stirpe prognatus. α. 181.

Ὀθρυόεντος, genit. ab ὀθρυόεις, όεντος, ἡ, *nomen montis.* θ. 632.

Οἱ, illi. ε. 69. 77. 86. 118.

Οἱ, *qui*. ε. 39. 123. α. 84.

Οἰδέ, *hi*. ε. 118.

Οἶ, an οἱ, legend. *illi*. Θ. 503. h. e. αὐτῷ, *illi*, ab ὅς, οἱ, ὅ. ε. 69. 73. 76. 77. 263. α. 20.

Οἶγε. α. 288. 301.

Οἷα, *qualia*, ab οἷος, α, ον, *qualis*. α. 400. Θ. 93.

Οἶγε, *aperi*, præs. imperat. act. ab οἴγω, *aperio*, f. οἴξω, p. ὦχα, & ἔωχα, præt. med. ἔωγα. ε. 817.

Οἰδιπόδαο, genit. Æol. pro οἰδιπόδου, ab οἰδιπόδης, ου, ὁ, nomen viri. ε. 162.

Οἶδε, pro οἶδε, *novit*. præt. med. οἶσθα, pro οἴδασθα, *nosti*. θα, Æolica paragoge, præt. med. οἶδα, ας, ε. ab εἰδέω, vel εἴδημι, *scio*, f. εἰδήσω, p. εἴδηκα. ε. 454. α. 355.

Οἰδήματι, dat. sing. ab οἴδημα, per syncopen pro οἰδήματα, ατος, n. g. *tumor*. Th. οἰδέω, vel οἰδάω, f. ήσω, *tumeo*, *inflatus sum*. Θ. 109. 131.

Οἰζύος, genit. ab οἰζύς, ύος, ἡ, *ærumna*, in acc. οἰζὺν, hinc οἰζυρὸς, *calamitosus*, οἰζυρὴ, Ionicè pro ᾗ. ε. 113. 193. 637. Θ. 214.

Οἰκείων, poëtice pro οἰκέων, præs. part. *habitans*, *commorans*, f. ήσω, p. οἴκηκα, ab οἰκέω. Th. οἶκος, ου, ὁ, *domus*. Θ. 330.

Οἰκήια, τὰ, *res domesticæ*, ab οἰκήιος, Ion. pro οἰκεῖος, *domesticus*. Th. οἶκος, ου, ὁ, *domus*. ε. 455.

Οἶκον, acc. ab οἶκος, ου, οἰκί, pro οἰκία, à singul. οἰκίον, ου, τὸ, *domuncula*, οἰκόν δε & οἰκαδε, *domum*. ε. 521. 574. Θ. 64. 758.

Οἶμος, ου, ὁ, ἡ, *semita*, idem quod οἶμη, ης, ἡ, *via*, *semita*. ε. 228.

Οἰνέων, gen. pl. Ion. pro οἰνῶν, ab οἴνη, ης, ἡ, vitis. Th. οἶνος, ου, ὁ, *vinum*. ε. 570.

Οἰνοπι, dat. sing. *nigro*. οἰνοπα, acc. ab οἰνοψ, οπος, qui vinei coloris est, q. ὄψις ἔ οἶνος, *niger instar vini*. Vina illa Græcorum calidissima subnigrum imitantur colorem. Th. οἶνος, *vinum*, & ὤψ, *oculus*. Th. ὄπωμαι, *video*. ε. 620. 815.

Οἶνος, οἶνος, vinum. ε. 594.

Οἰνοχόη, ης, ἡ, *patina libatoria*, *trulla*, *ex qua vinum fundebatur*, ex οἶνος, & χέω, *fundo*. ε. 742.

Οἷος, pro ὅμοιος, *similis*. ε. 312. α. 386.

Οἷος, pro ὅμοιος, *similis*, οἷος ergò *qualis*, item, *similis*, sed οἷος, α, ον, *solus*. Neut. οἷον, *solum*. ε. 311.

Οἷον, *tantummodo*, adv. ab οἷος, οἴη, οἷον, *solus*, α, *um*. Θ. 386.

Οἷς, contractè pro ὄϊες, *oves*, acc. pl. Th. est οἶς οἰός, vel ὄϊς, οἷος, ἡ, *ovis*. ε. 232. 773.

Οἷς, & οἷσιν, dat. pl. Ion. ab ὅς, *qui*. ε. 144. Θ. 432.

Οἶσθα, pro οἴδασθα, *nosti*. Vide in οἶδε. α. 355.

Οἴσεις, *feras*, f. 1. à φέρω, f. οἴσω. ε. 48a.

Οἰστοὶ, *sagittæ*, ab οἰστὸς, οῦ, ὁ, *sagitta*. ab οἴω, *fero*, f. οἴσω. α. 150.

Οἴτε,

Οἵτε, & οἵτ', nom. plur. ab ὅστε. ε. 303. α. 351. Ϟ. 46.

Οἵτινες, nom. pl. ab ὅστις, ἥτις, ὅ,τι, *quicunque*. α. 150. 163.

Οἰωνοῖς, dat. pl. ab οἰωνὸς, ὦ, ὁ, *avis*. hinc οἰωνιστὴς, οῦ, ὁ, *augur*. ε. 799. α. 185.

Οἴω, ſive ὄἴω, *puto*. item *fero*. α. 111.

Οἴων, *ovium*, gen. pl. Vide ſupra ὄἷς. Ϟ. 446.

Ὀκτάβλωμον, *octo morſuum*. à βλωμὸς, οῦ, ὁ, pro panis portione, *buccella*, & ὀκτὼ, *octo*. ε. 440.

Ὀκταπόδῳ, *octopedalem*, accuſ. ab ὀκταπόδης, à ποῦς ποδὸς, *pes*. ε. 423.

Ὄλβος, ου, ὁ, *beatitudo*, *felicitas*. q.d. ὅλος βίος, hinc ὄλβιος, *beatus*. ε. 324. 824.

Ὄλεθρον, *perniciem*. ab ὄλλυμι, *perdo*, f. ὀλέσω, a. 1. act. infin. ὀλέσαι, præt. m. ὤλα, & Att. ὄλωλα. ε. 178. 666. Ϟ. 326.

Ὀλίγον, pauxillum, adv. ab ὀλίγος, η, ὁ, *paucus*. ε. 478. hinc

Ὀλίγιστος, ſuperl. *pauciſſimus*. ε. 721.

Ὀλμειὸς, οῦ, ὁ, fluvius in Helicone Bœotiæ, ſic dictus ab Holmeio Siſyphi filio. Ϟ. 6.

Ὄλμος, ου, ὁ, *mortarium*. ε. 421. Ϟ. 96.

Ὀλοὴ, *perniciosa*. ab ὀλοὸς, ὴ, ὸν, hinc & ὀλοίος, idem. Them. ὄλλυμι, f. ὀλέσω, *perdo*. ε. 743.

Ὄλυμπος, quaſi ὀλόλαμπος, ου, ὁ, *totus lucens*, Theſſaliæ mons altiſſimus, & pro ipſo cœlo ponitur. Hinc ὀλύμπιος, *cæleſtis*, & ὀλυμπιάδες, Muſæ dictæ, tanquam Olympias domos inhabitantes. α. 203. Ϟ. 25. 52. 390.

Ὁμὰ, *ſimilia*, ab ὁμὸς, *ſimilis*. α. 50.

Ὄμαδος, ου, ὁ, *tumultus*, multitudo. Them. ὁμὸς, ὴ, ὸ, *ſimilis*. α. 155.

Ὁμαρτήσας, *ſecutus*. a. 1. part. ab ὁμαρτέω, ῶ, *ſequor*, f. ήσω. Th. ὁμαρτῇ, idem quod ὁμῆ, *ſimul*. ε. 194. 674.

Ὄμβρίωῖ, *pluvioſæ*. Alii ὀμβρηρῇ. eſt adject. g. n. ab ὄμβρος, *imber*. hinc ὀμβρίωος, *pluvioſius*. ε. 449.

Ὄμβριμος, *robuſtus*. Vide ſupra ὄβριμον. ε. 144.

Ὄμβρος, ου, ὁ, *imber*. ϖϑὲ τὸ ὁμῆ ῥεῖν *ſimul fluere*, ubi aqua copioſè fluit, quod in imbre (quæ ipſa vox hinc orta eſt) fieri ſolet, hinc ὀμβρήσαντος, pluente. a. 1. part. ab ὀμβρέω, ῶ, *pluo*, ὀμβρήσαντος. a. 1. part. ε. 413. 490.

Ὀμεῖται, *jurabit*, 3. ſing. fut. 2. med. verbi ὄμνυμι, *juro*, f. ὀμόσω, f. 2. med. ὀμοῦμαι, ῇ, εῖται, p. ὄμωμαι, a. 1. ὤμοσα. ε. 192.

Ὁμήλικας, *coætaneos*, acc. pl. ab ὁμήλιξ, ικος, *coætaneus*. Th. ὁμὸς, *ſimilis*, & ἡλικία, ας, ἡ, *ſtatura*. ε. 442.

Ὁμηρόωσι, pro ὁμηρῶσι, præſ. part. f. g. pl. num. ab ὁμηρέω, *in unum convenio*. Th. ὄμηρος, ου, ὁ, *obſes*. q. ex ὁμῆ, *ſimul*, & εἴρω, *loquor*. Ϟ. 39.

Ὁμιλαδὸν, *turmatim*, Adverb.

Th. ὅμιλος, ου, ὁ, *turba*. α. 170.

Ὁμιχεῖν, *meiere*, præſ. inf. ab ὀμιχέω, q. d. ὁμοῦ χέειν. ε. 725.

Ὄμμασι, *oculis*, dat. pl. ab ὄπτομαι, *video*. f. ὄψομαι. p. ὤμμαι. hinc eſt ὄμμα, ατος, τὸ, *oculus*. α. 262.

Ὁμόθεν, *ſimul*, ab ὁμοῦ. Th. ὁμός, ῆ, όν, *ſimilis*. ε. 108.

Ὁμοῖος, ſive ὁμοίϊος, ου, ὁ, *ſimilis*, Poët. ὁμοίιος. Th. ὁμός, ῆ, όν, *ſimilis*. ε. 143. 180.

Ὁμοκλῆς, gen. ab ὁμοκλή, ῆ, *hortamentum, comminatio*. q. ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ κέκλεσθαι. Euſtath. Th. κέλομαι, *hortor, jubeo*. α. 341.

Ὁμόν, *eundem*. ab ὁμός, unde eſt ὅμοιος. ϑ. 508.

Ὀμόσσῃ, *juraverit*. a. 1. ſub. ὀμόσσας. a. 1. part. pro ὀμόσας. ab ὄμνυμι, fut. ὀμόσω. a. 1. act. ὤμοσα. ε. 280. ϑ. 232.

Ὁμοῦ, *ſimul*, ab ὁμός, *ſimilis*. ε. 241.

Ὄμφακες, nom. pl. q. ὠμοὶ ἐς τὸ φαγεῖν, *crudi ad veſcendum*, ab ὄμφαξ, ακος, ἡ, *uvæ acerbæ*. α. 399.

Ὁμόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *concors*, acc. pl. ὁμόφρονας, ab ὁμός, *ſimilis*, & φρήν, ενός, ἡ, *mens, animus*. ϑ. 60.

Ὅμως, *tamen*. ſed ὁμοῦ, *ſimul*. Th. ὁμός, ῆ, όν, *ſimilis*. ε. 3. 20.

Ὅν δὲ, ἀφίκεθ' ὅν δὲ δόμον δὲ, *rediit domum ſuam*. δὲ poſtpoſitum accuſativo, valet *ad*. α. 38.

Ὅντε, *quemque*. ε. 3.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, *utilitas, emolumentum*, ab ὄνημι *proſum*, f. ὄνεω. ε. 41. 344.

Ὄνειδος, εος, τὸ, *probrum*. hinc ὀνειδίζειν, *exprobrare*. ε. 309. 716.

Ὀνείρων, *ſomniorum*, gen. pl. ab ὄνειρος, ου, ὁ, *ſomnium*. Th. ὄναρ, *ſomnium*, nomen indeclinabile. ϑ. 212.

Ὀνίνησιν, *juvat*. 3. præſent. ind. ſing. ab ὀνίνημι ſeu ὄνημι, f. ι. ὀνήσω, a. 1. ὄνησα. ε. 316. ϑ. 429. 436.

Ὄνομα, ατος, τὸ, nomen, Æol. ὄνυμα, ὄνομ' pro ὄνομα. hinc ὀνομαστοὶ, *celebres, nominandi*. ϑ. 148. 369.

Ὀνόμηνε, *appellavit*, a. 1. act. ab ὀνομαίνω, *nomino*, f. ανῶ, a. 1. ὠνόμηνα. Th. ὄνομα, *nomen*. ε. 80.

Ὀνοτάζων, præſ. part. *convicians*, ab ὀνόω, *vitupero*, f. όσω. Th. ὄνημι, *vitupero*. ε. 256.

Ὅντινα, *quemcunque*, ab ὅστις, ὅτιν, ὅτινα. ab ὅς, & τις, *quis*. ϑ. 82. 96.

Ὄνυχες, *ungues*. ab ὄνυξ, ὄνυχος, ὁ, *unguis*. pro ἐξ ὄνυχος λέοντα, ex ungue leonem. ὀνύχεσσι, dat. pl. Ion. ε. 202. α. 266.

Ὀξέα, *acutum*. In plur. pro ὀξέα capitur; & metri gratia pro ὀξέως, ab ὀξύς, ύ, ον, *acutus*. ὀξείῃσι, dat. pl. Ion. ut ὀξείῃσιν αἰχμῇς, *mucronibus acutis*. α. 289. 335. 348.

Ὄπ', pro ὄπα, *vocem, ſonum*, acc. ab ὄψ, ὀπός, ἡ, *vox*, q. ab ἔπω, *dico*.

Ὀπάζει, 3. perſ. præſ. ind. ὀπάσαι, a. 1. act. inf. ab ὀπάζω, *perſequor*,

quor, ſequi jubeo, præbeo. ὀπάσσας, pro ὀπάσας, part. a. 1. act. ſ. 166. Ϟ. 433.

Ὅπις, *quod.* Ϟ. 864.

Ὀπηδεῖ, *comitatur*, 3. perſ. præſ. ind. ab ὀπηδέω, *comitor.* Th. ὀπάζω, f. άσω, *perſequor, comitem do.* ſ. 141. Ϟ. 80.

Ὀπὶ, *voce*, dat. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox.* Vide ὄπα. Ϟ. 41. 68.

Ὀπίζετο, *curabat*, imperf. ab ὀπίζομαι, *curo*, ab ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio, cura.* α. 21.

Ὄπιθεν, metri cauſa, pro ὄπιθεν. Th. ὀπίσω, *retrorſum.* Ϟ. 323.

Ὀπιπλεύοντ', pro ὀπιπλεύοντα, *ſpectantem*, præſ. part. accuſ. caſus, ab ὀπιπλεύω, ab inuſitato ὀπλεύω. Th. eſt ὄπλομαι, *video.* ſ. 29. 804.

Ὄπιν, acc. ſing. ab ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio, vindicta, cura.* ſ. 249.

Ὄπιθεν, adverb. *pone*, à tergo. ab ὀπίσω, Poët. pro ὀπίσω, *retrorſum, retro.* ε. 467.

Ὅπλα, *inſtrumenta*, ab ὅπλον, ου, τὸ, *arma.* ſ. 625.

Ὁπλέα, acc. ab ὁπλεύς, έως, ὁ, *nomen viri.* α. 180.

Ὁπλὴ, *ungulam*, ungulâ pecus eſt armata, ab ὁπλὴ, ῆς, ἡ. Th. ὅπλον, ου, τὸ, & in pl. τὰ ὅπλα, *arma.* ſ. 487.

Ὁπλότατος, *minimus natu*, ſuperlat. grad. in comp. ὁπλότερος, α, ον, *junior*, ab ὅπλον, ου, τὸ, *arma.* Ϟ. 137. 333.

Ὁπότε, *quando, cum*, ex ὅτε, ὁπ' ἀρχὴν τι, ut liquet ex ὁπόσος, ὁποῖος, &c. ſicut & ληχὴν ſunt complura, quorum alia ratio reddi nequit, ut πυπίζω, &c. ὁπότε idem quod ὁπότι. π duplicatur metri cauſa, ὁπόταν ex ὁπότι & ἄν, *ubi.* ſ. 541. α. 397. Ϟ. 782.

Ὅππη, Poët. pro ὅπη, *ubi.* Ϟ. 387.

Ὁπποτέρῳ, *utram*, accuſ. f. g. Poët. ab ὁπότερος, *uter.* Th. πότερος, α, ον, *uter.* Ϟ. 549.

Ὀπωρινὸς, ὴ, ὸν, *autumnalis*, ex ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*, q. d. ὥρα ὀπῶν, *tempus ſucci.* ε. 672. 675.

Ὅππως, *ut, quo pacto.* Ϟ. 156. 471.

Ὀράασθαι, *ſpectat*, 3. perſ. præſ. ind. verb. med. κάρη θ' εἰς ἕδας ὀράασθαι, *caput pavimentum ſpectat*, eſt ſenis deſcriptio. ab ὁράω, *video.* imperf. ἐώρων, perf. ἑώρακα. ſ. 532.

Ὀρειχάλκοιο, genit. Ion. ab ὀρείχαλκος, *orichalcum*, æs montanum, ab ὄρος, ους, τὸ, *mons*, & χάλκος, ου, ὁ, *æs.* α. 122.

Ὀρέξαι, *porrigere*, a. 1. infinit. ὀρεξαμένη, part. f. g. a. 1. med. ab ὀρέγομαι, *porrectis manibus prendo.* Th. ὀρέγω, f. ξω, *porrigo, extendo.* Ϟ. 433. 456.

Ὄρεος, *montis*, gen. ſing. à τὸ ὄρος, *mons.* α. 374. Ϟ. 484.

Ὀρεσσινόμοις, *in montibus paſcentibus*, gen. ex ὄρος, ους, τὸ, *mons.* & νέμω, *paſco*, in præt. m. νενομαι. α. 407.

Ὄρτο, *orta fuerit*, 3. ſing. a. 2. med. ſub. ab ὄρω, in med. ὄρομαι, η, ετο, præſens & aor. 2. coincidunt. in ſubj. Hinc eſt Latinorum *orior.* Ϟ. 782.

Ὀ῾ρθὸς, *rectus, erectus.* ε. 725. hinc

Ὀ῾ρθαὶ τείχης, *erecti pili.* α. 391.

Ὀ῾ρθρο, g. com. *arduus*, ex ὀρθὸς, ὴ, ὸ, *rectus.* ε. 288.

Ὀ῾ρθρογόη, ης, ἡ, *manè lugens.* ab ὄρθρος, ου, ὁ, *tempus matutinum.* & γοάω, f. γόσω, *gemo.* ε. 566.

Ὄ῾ρθρου, gen. ab ὄρθρον, τὸ, *diluculum*, ὄρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴη. *Diluculo surgens, ut tibi victus sufficiens sit.* ε. 275.

Ὄ῾ρθῳ, dativ. sing. nomen proprium viri, ὄρθος, ου, ὁ. Φ. 293. 309.

Ὄ῾ρκος, ου, ὁ, *juramentum.* ε. 217.

Ὀ῾ρμήσωσι, *impetum faciunt*, 3. pl. a. 1. act. subj. ab ὁρμάω, ῶ, *impetu feror*, f. ήσω, ὁρμηθῆναι, a. 1. pass. infin. Them. ὁρμὴ, ῆς, ἡ, *impetus.* ε. 524. α. 73. 403.

Ὄ῾ρμους, *monilia*, acc. pl. ab ὅρμος, ου, ὁ, *monile*, colli ornamentum. ε. 74.

Ὄ῾ρνις, ιθος, ὁ, ἡ, *avis*, dat. pl. ὀρνίθεσσι, Ion. & Poët. ε. 210. 468.

Ὄ῾ρος, ους, τὸ, *mons.* At ὅρος, ου, ὁ, *terminus.* ε. 326. Φ. 2.

Ὄ῾ρουσαν, *irruerant*, pro ὤρουσαν, 3. p. a. 1. act. indic. ab ὀρούω. ab ὄρω formatum est, sicut & ὀρόω, & ὄρνυμι. item, ὀρώρω, à præt. med. ὤρορα per metathes. ὄρωρα. ὀρῶσα, pro ὀρούσασα, *præcipitans*, part. a. 1. act. f. g. ab ὀρούω. α. 412. 437.

Ὄ῾στεον, *stimulum*, acc. ab ὄστις, ηος, ὁ, virga aculeata è ramo. ε. 466.

Ὀ῾ρφανὰ, *orphanos*, ab ὀρφανὸς, ὴ, ὸ, *orphanus, pupillus*, q. ab ὀρφνὸς, *obscurus*, q. d. ὁ ἐν σκότῳ ὤν, negligitur enim & veluti in tenebris versatur. Flectitur more adjectivorum. ε. 328. Vide Manuale N. T.

Ὀ῾χέομαι, ῆμαι, *salto*, 3. pers. pl. num. ὀχέονται, *tripudiant, saltant*, Dorice, pro ὀχῶνται, f. ήσομαι, a. 1. med. ὀχήσομαι. Hinc ὀχηθμὸς, ῦ, ὁ, *chorea.* α. 282. Φ. 4.

Ὄ῾χος, ου, ὁ, *pulvinus*, ordines vitium. α. 296.

Ὀ῾ρώρει, *excitabatur*, 3. plusq. perf. med. verbi ὄρω, *excito*, f. ρῶ, & σω, præt. m. ὄρωρα, & ὦρορα, quod activè & passivè usurpatur. α. 274. Φ. 703.

Ὀ῾ρῶν, *videns*, præs. part. ab ὀράω, ῶ, f. άσω, p. ὦρακα. Att. ἑώρακα. α. 426. Φ. 5.

Ὅ῾ς, *qui.* ε. 8. 22. 208. &c.

Ὅ῾ς, *suus.* πατρὶ ἑῷ ὃν, *ad patrem suum.* α. 38. Φ. 71.

Ὅ῾σαι, quanta, & ὅσσα, ab ὅσσος. & Poët. ὅσος, η, ὁ, *quantus.* Φ. 475. 651.

Ὅ῾σσα, ης, ἡ, vox. Φ. 10. 43.

Ὅ῾σσαι, pro ὅσαι, *quotquot*, pl. n. f. g. ὅσσ', pro ὅσσα, *quæcunque*, ab ὅσσος, & Poëtice, ὅσος, η, ὁ, *quantus.* Φ. 183.

Ὄ῾σσετο, *prævidebat*, imperf. verbi ὄσσομαι, *video*, Æolic. pro ὄπτομαι, f. ὄψομαι, p. ὦμμαι. Φ. 551.

Ὀ῾στέον, ου, ὁ, & εος, τὸ, *os.*

ὄστεος,

ὄσσοις, *oculis*. ὄσσε, dualis numeri, pro ὄσσεις, per apocopen ϑ ι ψιλῶ. α. 426.

Ὅσσον, *quantum*, Poëtice, pro ὅσον. ϑ. 41. 49.

Ὅσσιν, *quicunque*, Poëtice, pro ὃς αὖ. ὅσσοι, *quotquot*. ὅσσοι, pro ὅσοι. ε. 301. ϑ. 154.

Ὀστέα, *ossa*, pl. num. ab ὀστέον, οῦ, ἑϑ, ῶ, *os ossis*. ϑ. 540.

Ὅτ', pro ὅτε, ut & ὅϑ'. ε. 111. 337.

Ὅτε, *quando quum*. Notetur discrimen. ὅτε, *quando*, extra interrogationem. πότε, *quando?* in interrogatione. ε. 89. ϑ. 58. 291.

Ὅτοϐος, ου, ὁ, *sonus*. ϑ. 709.

Ὀτρηρῶς, *celeriter, ocissime*, adverb. Th. ὀτρυνω, f. υνῶ, *incito, instigo*. α. 410.

Ὅτι, *quia, quoniam*, ὅτι τάχιστα, *quàm celerrimè*, Poëtice, pro ὅτι, *quod*. ε. 48. 60. α. 428.

Οὐ, *non*, ϑ' ἵκτη, pro ἀδικία, more Hebræorum ε. 242.

Οὔτι, *non*, Poëtice, pro οὐ. ϑ. 182.

Οὔατα, accus. plur. *aures*, ab οὖας, ατος, τὸ, Poëtice, pro οὖς, οὔτος, dativ. plur. οὔασιν. ε. 544. ϑ. 702.

Οὐδέ, *neque*, οὐδ', pro οὐδὲ, per apostrophum. ε. 40.

Οὐδαμῇ, *nusquam*, adv. ab οὐδαμὸς, ex οὐ, & ἁμὸς, ὴ, ὸν, *unus*. α. 218.

Οὐδας, τὸ, *pavimentum*, idem quod οὖδος, ους, τὸ, hoc in nom. inusitat. illud in nom. & acc. tantum usitatum. ε. 532.

Οὐδὲν, *nullum*, ab οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδὲν, *nullus, a, um*. ε. 309. ϑ. 295.

Οὐδέποτ', *nunquam*, ex πότε, *quando*. Th. ὅτε, *idem*. ε. 174. ϑ. 759.

Οὐδέτερος, *neuter*, ex οὐδὲ, & ἕτερος, *alter*. α. 171. ϑ. 638.

Οὐδέτι, *neque ullum*, ex οὐ, & τι, *quid*. ε. 145.

Οὐδὸς, οῦ, ὁ, *limen*, ab οὖδος, ους, τὸ, *solum*. ε. 329. ϑ. 749.

Οὐκ, sequente tenui, *non*: οὐχ, sequente vocali aspirata. ε. 11. 318.

Οὐκέτι, *non amplius*, ex οὐκ, & ἔτι, *adhuc*. ε. 34. α. 118.

Οὔλιος, idem quod ὀλοὸς, ὴ, ὸν, sic οὔλιος ἄρης, *pernicios Mars*. Them. ὄλλυμι, f. ὀλέσω, *perdo*. α. 192. 441.

Οὐλομένην, Poët. pro ὀλομένην, *miseram*, accus. ab οὐλόμενος, factum ex aor. 2. ὀλόμενος, interposito υ, metri causa. Th. ὄλλυμι, f. ὀλέσω, a. 2. med. ὠλόμην. ε. 715.

Οὔλυμπος, olympus, quasi ὀλόλαμπος, *totus lucens*, οὐλύμπονδε, *ad olympum*. hinc οὐλύμπιος, *olympius*, vel *cælestis*, o, mutatur in υ Poëtice. ϑ. 855.

Οὕνεκα, pro οὗ ἕνεκα, *cujus rei gratia*, οὕνεκ', per apocopen ϑ α. ε. 137. 515.

Οὖν, *igitur*, τοιγαροῦν. α. 299.

Οὔποτε, *nunquam*, ex οὐ, & ποτε, & hoc ab ὅτε, *quando*. ε. 811.

Οὔπω, *nondum*, ex οὐ, & πω, (enclitic.)

(enclitic.) *quodammodo*. hoc ab ὅς. ε. 271. α. 10.

Οὐρανίδῃ, dat. ſing. ab οὐρανίδης, ου, ὁ, *cæleſtis*. Th. οὐρανὸς, ου, ὁ, *cælum*. Ϟ. 486.

Οὐρανὸς, ὁ, *cælum*. Hinc οὐρανίη, Ion. pro οὐρανία, Urania, una ex Muſis, οὐρανόθεν, *è cælo, cæliſtus*. ε. 240. οὐρανιώνων, *cælicolarum*, gen. pl. ab οὐράνιων, ωνος, ὁ. Ϟ. 45. 78. 939.

Οὐρεῖν, *meiere*, præſ. infin. pro imperativo, more Hebræorum. Vide in οὐρήσης. ε. 756.

Οὔρεος, pro ὄρεος, *montis*, οὔρεα, pro ὄρεα, Poëtice, *montes*. dat. pl. οὔρεσι, ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*. ε. 230. 508.

Οὐρῇ, Ion. pro οὐρᾷ, dat. ſing. ab οὐρὴ, ῆς, ἡ, *cauda*. α. 431.

Οὐρῆας, *mules*, acc. pl. ab οὐρεύς, Ion. pro ὀρεύς, έος, & Ionic. ῆος, ὁ, *mulus*, ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*, quod hujus jumenti magnus ſit uſus circa montana opera. ε. 789. 794.

Οὐρήσῃς, *meias*, 2. ſing. a. 1. act. ſubj. ab οὐρέω, *meio*, f. ήσω. Th. οὖρον, ου, *urina*. ε. 727.

Οὔρειον, ſeu potius, οὔρδιον, nomen viri. α. 186.

Οὓς, *quos*, ab ὅς, ἥ, ὅ. At οὗς, *ſuos*, ab ὅς, ἥ, ὅν. Ϟ. 45. 473.

Οὐτάμῃ, Ion. pro οὐτάσαι, præſ. inf. ab οὔταμι, ſeu οὐτάω, *vulnero*. hinc part. οὐτάμενος, *vulneratus*. niſi velis in præt. paſſ. per ſyncopen dici, pro οὐτασμένος, ab οὐτάζω, άσω. idem quod οὐτάω, ῶ, f. ήσω. α. 335. 363.

Οὔτησε, pro ἔτησε, *vulneravit*. ab ἐτάω. α. 461.

Οὔτε, *neque*, & οὔτ', pro οὔτε, ut & οὔθ'. ε. 128. 782. α. 217.

Οὗ τ', *cujuſque*, gen. ab ὅς, *qui*. ε. 532.

Οὔτις, ὁ, & ἡ, *nullus*, non aliquis, h. e. *nullus*. ε. 15. οὔτι, *muſquam*. ε. 109.

Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, ex ὁ αὐτὸς, *hic*. ε. 291. 386.

Οὕτως, ſequente vocali, *ſic*, οὕτω, ſequente conſona. ε. 422.

Ὀφέλλει, *auget*, 3. præſ. ind. verbi, ὀφέλλω, *adaugeo*. in præſ. imperat. ὄφελλε, *fove*. ε. 14. 211.

Ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, *oculus*, ὀφθαλμοῖσιν, dat. pl. Ion. Th. ὄπτομαι, *video*. ε. 265. Ϟ. 451.

Ὄφιος, *ſerpentis*, gen. ab ὄφις, ιος, ὁ, acc. ὄφιν. α. 161. Ϟ. 334.

Ὄφρα, adv. Poët. pro ἵνα, *ut*. ε. 258. ὄφρ' εἴπω, *ut dicam*. ε. 339.

Ὀφρύσι, dat. pl. ab ὀφρὺς, ύος, ἡ. *ſupercilium*. Ϟ. 827.

Ὀχθήσας, a. 1. part. act. *contriſtatus*, ab ὀχθέω, ῶ, *grævate fero*. Ϟ. 558.

Ὀψαρότης, ου, ὁ, *qui ſero arat*, ex ὀψόω, *aro*, & ὀψὲ, *ſero*, adverb. ε. 488.

Π.

Πᾱγασίῳ, gen. pro πηγασίῳ, Doricè, à πήγασος, ου, ὁ, *Pegaſus*, alatus Perſei equus. Them. πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons*. α. 70.

Πάγχαλος, *omnino malus*[1], ut πάγχαλον ἦμαρ, *infauſtiſſimus*

[1] Ἄγαθος, *bonus*, ut ἄγαθον ἦμαρ, *fauſtus dies*.

mus dies. ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, e*, & ἦμαρ, ατος, τὸ, *malus*. s. 811.

Πάγος, ου, ὁ, collis ubi multi lapides sunt quasi compacti, & in unam coaluerunt cautem. Th. πηγνύω, vel πήγνυμι, *compingo*, f. ξω. a. 439.

Παγχρύσια, *prorsus aurea*, quasi dicas, πάντως χρύσια, à χρυσὸς, οῦ, ὁ, *aurum*. ϑ. 335.

Παθὼν, *passus*, in f. g. παθοῦσα, a. 2. part. act. à πάσχω, *patior*, f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον, præt. med. πέπονθα. s. 216. ϑ. 276. 660.

Παῖς, *puer*, & Ionica diæresi, παΐς, παιδὸς, in acc. παῖδ', pro παῖδα, in dat. plur. & Ion. παισὶ, παίδεσι. s. 50. 129. 376. 397.

Παίζοντες, *ludentes*, præs. part. à παίζω, f. παίξω, & σω, *ludo*. a. 277.

Παιπαλοέσσης, dat. pl. Ionicus, *asperis*, à παιπαλόεις, εσσα, εν, *asper, præruptus*. Th. παίπαλα, τὰ, *loca prærupta*. ϑ. 860.

Παλαίῃ, *luctatur*, à πάλη, ης, ἡ, *luctatio*, hinc παλαίω, *luctor*. s. 411.

Παλάμαις, *manibus*, dat. pl. à παλάμη, *palma*, παλάμῃσι, dat. pl. Ion. pro παλάμαις. a. 320. ϑ. 866.

Πάλιν, adv. *iterum, rursus*. s. 671. ϑ. 181.

Παλινάγρετος, *revocabilis*, ex πάλιν, & ἀγείρομαι, *colligor*. Th. ἀγείρω, f. ρῶ, *congrego*. a. 93.

Παλίωξις, pro παλιδίωξις, q. d. post insecutio. Thema διώκω, *persequor, insector*, f. ξω, p. ωχα. a. 15.

Παλλὰς, άδος, ἡ, *Pallas*, Sapientiæ Dea, quæ & Minerva dicitur. s. 76. a. 126.

Πάλλαδι, dat. à πάλλας, nomen viri. πάλλαντα, acc. ϑ. 376.

Πάλλεν, *jactabat*, imperf. pro ἔπαλλεν, à πάλλω *vibro, agito*, f. αλῶ. a. 321.

Πάμπαν, adverb. *prorsus*, q. d. πάντως πάντως. s. 273. 300.

Παμφαίνων, præs. part. à παμφαίνω, *totus appareo*. μ est ante φ, quæ literæ sunt cognatæ, & ut ita dicam, consanguineæ. ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, & φαίνω, *appareo*, f. ανῶ, p. πέφαγκα, a. 1. ἔφανα, a. 2. ἔφανον. s. 565.

Παναίολον, *omnino varium*, ex πᾶς, & αἰόλον, ου, ὁ, *varius*. a. 139.

Πανακήμων, *prorsus innoxia*, ex ἀκήμων, ονος, ὁ, ἡ, ἀκῆ ἡ, *illæsus*. Th. πῆμα, ατος, τὸ, *damnum*. s. 809.

Πανάριστος, *longe præstantissimus*, ex πᾶν, & ἄριστος, *præstantissimus*. Th. ἄρης, ηος, ὁ, *Mars*. s. 291.

Πανδιονὶς, Fabula de filia Pandionis. s. 566.

Πανδώρᾳ, nomen mul. videtur epitheton telluris, quæ omnis generis fruges profert. ex πᾶν, & δῶρον. s. 81.

Πανιλλήνεσσι, dat. pl. Ion. omnibus ad unum Græcis, à πανέλληνες, ex πᾶν, & ἕλλην, ηνος,

ςν, ὁ, *Hellen, Græcus.* s. 526.

Παντέφθυ, gen. à πάντεφθος, *omni ex parte coctus.* Th. ἕψω, *coquo, elixo*, f. ἑψήσω. α. 208.

Παντημέρες, *toto die.* ex πᾶν, & ἦμαρ, seu ἡμέρα, *dies.* α. 396.

Παντύχες, *tota nocte*, elegantia poëtica, ubi nomen ponitur pro adv. Th. νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox.* α. 46.

Πανόπη, nomen mul. q. d. *pro omnibus loquens.* Ϡ. 250.

Πάντοθεν, *undiquaque*, adv. à πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis.* s. 623.

Παντοίλιν, acc. f. g. παντοίων, gen. pl. à παντοῖος, α, ὁ, *omnigenus, varius.* Th. πᾶς, *omnis.* s. 619. Ϡ. 830.

Παντὸς, πάντα, πάντεσσι, &c. Vide in πᾶσα.

Παπταίνων, præs. part. à παπταίνω, *circumspicio.* s. 442.

Παρὰ, cum gen. *à, ab.* s. 51. Παρ', pro παρὰ. s. 27. Cum dat. *apud.* s. 129. Cum acc. *trans, præter, &c.* s. 169. πάρα, pro πάρεσι, *urgent.* s. 452.

Παραγίνεται, 3. pers. præs. *adest.* Th. γίνομαι, seu γείνομαι, *fum*, f. 1. pass. γενηθήσομαι, p. γεγένημαι, a. 2. m. ἐγενόμην. Ϡ. 432. 436.

Παραιφάσια, *importuna*, à παραιφάσιος, seu παρὰ καιρὸς, *intempestivus.* Th. καιρὸς, ὅ, ὁ, *occasio, tempus.* s. 327.

Παραμείβηται, *prætereat.* 3. præs. sub. à παραμείβω, *prætereo.* Th. ἀμείβω, f. ψω, *commuto.* s. 407.

Παραβασία, *delictum, transgressio*, idem quod παράβασις, ex παρὰ, & βαίνω, *eo, incedo.* Ϡ. 220.

Παραφάμενοι, *appellantes*, metri gratia inserto ι, vel per epenthesin Poëtic. est aor. 1. part. med. à παραφημι, *hortor.* Th. φημὶ, seu φάω, *dico.* Ϡ. 90.

Παραλοίτῃ, dativ. à παράλοιτος, ὁ, ἡ, *maritus*, παράλοις, ἡ, *marita, uxor*, σὺν εὐνῇ παράλοιτος, ex παρὰ, *juxta*, & λοίτη, ης, ἡ, *cubile, lectus.* Ϡ. 328. 928.

Παραφαινέμεν, Ionic. pro παραφαίνειν, *revelare*, præs. inf. pro imper. Th. φαίνω, f. νῶ. s. 732.

Παρασχεῖν, est a. 2. act. infin. à παρέχω, *efficio, præsto*, παρεῖχον, 3. pl. imperf. act. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον. s. 710. α. 84.

Παρειῶν, gen. pl. παρειὰ, ᾶς, ἡ, *gena, maxilla.* α. 267.

Παρεκβαίνουσι, *exorbitant.* 3. pl. ind. præs. ex παρὰ, ἐκ, & βαίνω, *eo*, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. s. 224.

Παρελαύνω, *aveho*, præterveho. Th. ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω, p. κα. α. 353.

Παρελέξατο, *concubuit*, cum dat. a. 1. m. ind. à λέχομαι, *cubo*, f. λέξομαι. Ϡ. 278.

Παρελθεῖν, *pervenire*, a. 2. inf. Th. ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον & ἦλθον, p. m. ἐλήλυθα. s. 214.

Παρὲξ, *extra*, dicitur & παρέκ. Th. ἐκ vel ἐξ, *ex*, e. α. 352.

Πα-

Παριόντ@, *præsentis*, Ionicè pro παρόντ@, genit. præs. part. à ωδ9ω & εἰμὶ, *sum*. s. 364.

Παρισάμεν, *adesse, adstare*. Ion. pro παρεσάναι, præs. act. inf. à παρέσημι, pro παρίσημι. Non solum ἵσημι, sed etiam ἵσημι usitatum est, f. σήσω, a. 2. ἔστην. 9. 439.

Πάρεισιν, à πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*. 9. 420.

Παρίσχεθεν, *apposuis*. 3. pers. præs. imperf. à ωδ9σχέθω, idem quod παρέχω, *præbeo*. Them. ἔχω, *habeo*. 9. 639.

Παρέτεκαν, *deflexerunt*, a. 2. act. à ωδ9τρέπω, *diverto, deflecto*, f. ψω, p. φα. a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτροπα. 9. 103.

Παρθέν@, ω, ἡ, *virgo*, hinc παρθένι@, & παρθενικὸς, ἡ, ὸν, *virgineus, virginalis*. s. 63. 254. 9. 344.

Παρκλίνουσι, *deflectunt*, pro ωδ9κλίνουσι, 3. pers. pl. ind. præs. à κλίνω, f. νῶ, *recline*, p. κέκλικα. s. 260.

Παρνήσσοιο, gen. Ion. à πάρνησσ@, ω, ὁ, nomen montis in Delphis. 9. 499.

Πάροιθεν, seu πάροιθε, idem quod πάρ@, *ante*. 9. 531.

Πάρ@, *antè*. Adverbium vel temporis vel loci. α. 119.

Πᾶσα, f. g. à πᾶς, *omnis*, g. παντὸς, in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, gen. pl. πασέων, Ion. pro πασῶν, dat. pl. πᾶσι, & πᾶσιν, & Ion. παύτεσσι. πάσῃσιν, pro πάσαις, πάντ', pro πάντα, πάντη, adv. *passim*. s. 76. 124. 509. 9. 372. 828.

Πασιθέη, nomen mul. 9. 247.

Πασιθόη, nomen mul. *quæ ad omnes currit*. 9. 352.

Πάσχει, *patitur*. à πάσχω, f. πείσομαι, præt. med. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον. s. 209.

Πατὴρ, *pater*, gen. πατέρ@, πατρὸς, dat. πατρὶ, acc. πατέρα tantum. vocat. ὦ πάτερ. hinc πατρὶς, ἰδ@, ἡ, *patria*. s. 5. α. 1. 9. 73.

Πατρομησιγνήτους, *patruos*. ex πατὴρ, *pater*, & κασίγνητ@, *frater*. Th. κάσις, *frater*, & γείνομαι, *nascor*. 9. 502.

Πατρώι@, ω, ὁ, ἡ, ὸν, *paternus*. Th. πατὴρ, *pater*. s. 374.

Παῦε, *desiste*, præs. imperat. act. παύθη, 3. singul. a. 1. pass. f. παύσω, p. πέπαυμαι, aor. 2. ἔπαυον. α. 449. 9. 533.

Παῦρον, *exiguum*. παῦρον δ' ἐπὶ χρόνον, *ad exiguum tempus*. à παῦρος, ω, ὁ, Poët. *paucus*. Hinc παύρεα, neut. pl. adverb. *raro*. hinc & παυρίδιον, *pauxillum*. Th. παύω, f. παύσω, *cesso*. s. 132. 324. 9. 780.

Παχείας, *densas*, acc. pl. à παχὺς, εῖα, ὺ, *densus, crassus*, in gen. παχέ@, in acc. παχεῖ. s. 495. 507.

Πέδιλον, ω, τὸ, *calceus, talare*. 9. 12.

Πεδίον, ω, τὸ, *campus*. πεδίοιο, gen. Ion. πεδόθεν, adv. *ex fundo*. Th. πέδον, ω, τὸ, *solum*. α. 342. 378. 9. 680.

Πεῖθ', pro ἔπειθε, *persuasit*, imperf. à πείθω, *persuadeo*. πει-

θὼ,

θὼ, *Suada*, Dea eloquentiæ præses. Th. πείθω, f. πείσομαι, a. 2. m. ἐπιθόμην, præt. med. πέποιθα. s. 73. α. 450.

Πείκειν; *tondere*, præs. inf. à πείκω, vel πίκω, *pecto*, f. ξω, a. 1. pass. ἐπέχθην. α. 773.

Πείρατα, pro πέρατα, *termini*. dat. pl. πείρασιν. à πέρας, ατος, τὸ, finis. s. 167.

Πειρηθῆναι, *periculum fecisse*, a. 1. inf. pass. à πειράω, ῶ, *conor*, nitor, f. ήσω, vel ήσω, p. πεπείρημαι. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus. α. 359.

Πειρίθοον, nomen viri, *ardelio*. α. 179.

Πέλαγος, ε, τὸ, *profunditas maris*, *pelagus*, πέλας δ' ἀκτῆς κατ' ἀντίφρασιν, vel quia πίλας ἀγλ. α. 131.

Πελάσσας, *accedens*, a. 1. part. à πελάζω, f. σω, *appropinquo*. Th. πέλας, adv. *propè*. s. 370.

Πελεμίζετ', pro πελεμίζετο, imperf. pass. *contremuit*, *quassatus fuit*, πελεμίζεται, *concutitur*, 3. præs. ind. pass. à πελεμίζω, f. ξω, *moveo*, *quasso*. θ. 458. 842.

Πέλε, 3. perf. ind. à πέλω, *sum*. πέλεν pro ἔπελεν, 3. imperf. act. πέλομαι, idem quod πέλω. s. 806. α. 164.

Πέλης, ου, ὁ, nomen viri. θ. 996.

Πελώρη γαῖα, *terra vasta*, πέλωρος, ου, ὁ, *ingens*, πελώριος, idem quod πέλωρος, à πέλωρ, ωρος, τὸ, *monstrum*. θ. 159. 295.

Πέμπε, pro ἔπεμπε, *misit*, imperf. πέμψαν, pro ἔπεμψαν; a. 1. ind. act. à πέμπω, f. ψω, *mitto*. s. 84.

Πέμπλη, *quinta*, dat. cas. πέμπλῃ, acc. pl. πέμπλας, dat. pl. Ion. à πέμπλος, ου, ὁ, *quintus*. Th. πέντε, *quinque*. s. 800. 801.

Πένεσθαι, præs. inf. à πένομαι, *ago*, *efficio*. unde est ἡ πενία, *paupertas*, Ion. πενίη. s. 495. 771.

Πένθος, εος, τὸ, *luctus*, *mœror*. κραδίη μέγα πένθος ἔχουσα; *prementes altum corde dolorem*. θ. 98.

Πέντε, *quinque*. s. 611.

Πεντήκοντα, *quinquaginta*. s. 661.

Πεντηκοντακάρηνον, ex πεντήκοντα, *quinquaginta*, & κάρηνον, ου, τὸ, *caput*. θ. 312.

Πενταζοιο, gen. Ion. à πένταζος; ου, ἡ, *manus*. ex πέντε, *quinque*, & ὄζος, *ramus*. Digiti sunt veluti quinque ramusculi, & homo est quasi *arbor inversa*. s. 740.

Πεπαλαγμένος, *pollutus*. perf. part. pass. à παλάσσω, *inquino*, *fœdo*. f. ξω. p. πεπάλαχα. a. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, αλῶ, *vibro*. alii à πηλὸς, οῦ, ὁ, *lutum*. s. 731.

Πεπαρμένη, *confixa*, perf. part. pass. à πείρω, *transadigo*, f. σω, perf. pass. πέπαρμαι, p. m. πεπορε. s. 203.

Πεπειρήμαι, *expertus sum*, perf. pass. Doricè pro πεπείρημαι, à πειράω, ῶ, *tento*; f. ήσω & ήσω. Th. πεῖρα, ας, ἡ, *conatus*. s. 658.

Πεπνυμένα, *sapientia*. perf. part.

Th.

Th. πνέω, flo, ſpiro: unde πνῦμι ſeu πνύω, f. σω, præt. paſſ. πέπνυμαι, ſapiens ſum. s. 729.

Πέποιθ', pro πέποιθε, præt. m. confidit. à πείθω, perſuadeo, f. πείσω, p. πέπεικα, a. 2. ἔπιθον. s. 373.

Πέπον, mollis, vocativi caſus, à πέπων, ονος, ὁ, ἡ, maturus, mitis. Th. πέσσω, coquo, f. ψω, præt. paſſ. πέπεμμαι. a. 350.

Πεποτήθη, volabat. 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. à ποτάομαι, ῶμαι, volo. Th. πέτομαι, unde eſt ποτὴ volatus, & hinc ποτάομαι. a. 148.

Πέπρωθο, fatis conſtitutum eſſet, 3. ſing. pl. perf. paſſ. per ſyncopen pro πεπρωτο. à περάω, determino, f. ώσω, perf. paſſ. πεπέρασμαι, & per ſyncopen πέπρωμαι. Th. πέρας, ατος, τὸ, terminus. ϑ. 464. 475.

Πεπυκασμένος, præt. perf. part. paſſ. hinc πεπυκασμένος νόον, prudens, callidus, à πυκάζω, denſo. Thema πύκα, denſè. s. 791. ϑ. 484.

Περᾶν, præſ. inf. Th. περάω, ῶ, f. ήσω, & άσω, tranſeo. s. 736.

Περ in fine, quamvis. Θεοί περ, quamvis ſint Dii. ϑ. 739.

Πέρην, ultrà, Ionicè pro πέρα, idem quod πέρα, ultrà. ϑ. 215.

Περι--ἔδυνε, induit, imperf. à περιδύω, induo. Th. δύω, & δύνω, f. δύσω, a. 2. ἔδυν. a. 124.

Περὶ--ἔθηκε. Vide in ἔθεσαν. a. 123.

Περιγλῶχες, cuſpiduloſa folia, per ſyncopen pro περιγλώχινες. Th. γλωχὶν, vel γλωχὶς, ῖνος, ἡ, cuſpis, acies. a. 398.

Περὶ, cum Genitivo præ, circa. περὶ χθονός. περὶ πάντων, ſuper omnes. Cum Dativo, circa, περὶ κήδεσι, propter. Cum Accuſativo, circa, περὶ σῆμα. s. 817. a. 129. 247. 279 ϑ. 3.

Πέρι, valde. s. 54.

Περι--ἐστι, excellit. ϑ. 656.

Περί τ' ἀμφίπτ, circumquaque. ϑ. 848.

Περ, particula eſt, quæ annecti aliis orationis partibus ſolet, & plerumque ſignificat, quamquam, quamvis. Sæpe etiam vacat. s. 20. 153. 206.

Περίαχε, inſonuit, a. 2. act. à περιαχέω, Doricè περιαχάω, ῶ, circumſono, f. ήσω. Th. ἠχος. ος, ὁ, ſonus. ϑ. 678.

Περίεσσαθαι, circuminduito, a. 1. med. infin. à περιέννυμαι. Th. ἕω, induo, pro quo ἔννυμι, f. ἔσω, p. εἷμαι, a. 1. m. ἐσσάμην. s. 537.

Περικαλλέα, accuſ. ſingul. f. g. à περικαλλὴς, perpulcher. περὶ enim auget ſignificationem. Th. καλὸς, λὴ, λὸν, pulcher. ϑ. 10.

Περίκειται, circumdatur, 3. perſ. præſ. à κεῖμαι, jaceo, f. κείσομαι. ϑ. 733.

Περικλυτὸν, celebrem, accuſ. à περικλυτὸς. Th. κλύω, audio. s. 60.

Περιμήνυτο, circumquaque furit. 3. perſ. præſ. ind. περὶ intendit ſignificationem, à μαίνομαι,

ρομαι, furo, f. *μανοῦμαι*. *α*. 99.

Περιμαχάμεθ', *propugnavimus*, pro περιμαχάμεθα, 1. pl. præſ. ind. verbi *μάχομαι*, pugno. Θ. 647.

Περιμήδεα, nomen viri. *α*. 187.

Περιμήκεες, prælongæ, pl. num. à περιμήκης, ες, ὁ, ἡ. Th. μῆκος, ες, τὸ. longitudo, περὶ in compoſitione auget ſignificationem. *α*. 133.

Περιναιέτουσι, *circumhabitant*. 3. pl. præſ. ſubj. à περιναιέτω, *circumhabito*. Th. ναίω, habito. Θ. 370.

Περιπλομένου, *circumvoluto*, pro περιπλομένου. Th. πέλω, *moveo*, ſum. *ε*. 384. Θ. 184.

Περίῤῥυτος, η, ὁ, circumfluus. Th. ῥύω, pro ῥέω, fluo. Θ. 193.

Περισσὰ, *eximia*, plur. num. à περισσὸς, ἡ, ὁ, *excellens*. à περὶ, præpoſitione, variam habente conſtructionem & ſignificationem. Θ. 399.

Περιστενάχιζε, *circumquaque ingemiſcebat*, 3. perſona imperf. à περιστενάχιζω, idem quod περιστένω, *circumcirca gemo*. Th. στενὸς, ἡ, ὁ, anguſtus. *α*. 344.

Περιτάμνω, *incidito*, Ion. præſentis act. infin. pro περιτάμνειν, à περιτάμνω pro περιτέμνω, *circumcido*. Th. τέμνω, ſeco, f. τεμῶ, p. τέτμηκα, aor. 2. ἔτεμον, præt. med. τέτμημαι. *ε*. 568.

Περίφρονος, *prudentis*, genit. à περίφρων, ονος. Them. φρὴν, mens. *α*. 297.

Περιῤῥοὸς, ὁ, & Ion. οῦς, ὁ, fluvius Bœotiæ ex Helicone; Phœbo & Muſis ſacer.

Περσεὺς, έος, ὁ, nomen viri.

Περσεφόνη, & περσεφόνεια, ας, ἡ, Proſerpina, filia Iovis & Cereris. Them. φένω, occido. Θ. 768. 913.

Περσηΐς, ίδος, ἡ, nomen mul. Θ. 356. 957.

Πέρσης, nomen viri. Frater Heſiodi etiam ita appellatus fuit. ὦ πέρση, vocativi caſus. *ε*. 27. 211.

Πέσον, cecidit, pro ἔπεσον, 3. ſing. a. 2. act. à πίπτω, cado, f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. act. ἔπεσον, inde in part. πεσὼν, οῦσα, ὸν. *α*. 365. 375.

Πέπαλ', folia, à πέπαλον, folium, in dat. pl. πεπάλοισι, à πεπάννυμι, ſeu πεπάω, *expando*, f. πάσω, præt. paſſ. πέπαμμαι. *ε*. 678.

Πεπτεινοῖς, volucribus, dat. pl. pro πετεινοῖς, per epentheſin Poëticam, à πετεινὸν, οῦ, τὸ, volatile, avis, & Poëticè πτεινὸν, à πέτομαι, *volo*, in imperf. ἐπτάμην, & in 3. plurali, ἔπτατο. *ε*. 276. *α*. 308.

Πέτηλα, Ion. pro πέταλα. Vide πέπαλ'. *α*. 289.

Πετραίη, nomen proprium. Θ. 357.

Πέτρη, Ion. pro πέτρα, *petra, rupes, cautes*. Differunt, πέτρα, & πέτρος, quod πέτρα, ſit *grande ſaxum, rupes*. πέτρος vero, *lapis manu tractabilis*, πέτρῃσι, dat. pl. Ion. Θ. 728. πέτρας. Θ. 7. Hinc πετραίη, ſaxatilis. *ε*. 587. & πετρήεν, ſaxoſum, à maſcul.

masculi. πεπρώτεις, υθος, ὁ. s. 531.

Πεύθεις, imperf. à πεύθομαι, idem quod πυνθάνομαι, interrogo, sciscitor, f. πεύσομαι, præt. pass. πέπυσμαι, aor. 2. med. ἐπυθόμην.

Πεύκας, abietes, à πεύκη, ης, ἡ, abies. a. 376.

Πευκείδας, acc. à πευκείδης, ου, ὁ, nomen gentile. a. 187.

Πεφεδήτην, commemorarunt. 3. dual. a. 2. act. pro ἐφεδήτην. π, initialis litera præponitur à Poëtis, prout in præterito fieri solet. Th. φεύζω, dico, memoro, f. φεύσω, a. 2. act. ἔφεδον, ες, s. & Poët. πέφεδον, ες, s. πεφεδήμεν, Ion. pro φεδεῖν, a. 2. act. infin. p. m. πέφεδα. s. 764. Θ. 475.

Πεφηδὼ, όος, ἡ, nomen mul. à πέφεδα. Th. φεύζω, dico. Θ. 273.

Πεφύασι, nati, seu producti sunt, 3. plur. perf. act. Poët. pro πεφύκασι, à φύω, f. ύσω, gigno, p. πέφυκα, a. 2. ἔφυον, & ἔφυν. Θ. 728.

Πεφυλαγμένος, observans, perf. part. πεφύλαξο, esto cautus, 2. singul. præt. pass. imperativi modi, à φυλάσσω, f. ξω, custodio, p. χα. s. 704. 795.

Πηγάδας, acc. pl. à πηγάς, άδος, ἡ, glacies. Them. πηγνύω, seu πήγνυμι, f. ξω, compingo. s. 503.

Πήγασος, ου, ὁ, Pegasus, alatus Persei equus, ita dictus quod circum Oceani fontes natus esset. Th. πηγὴ, ῆς, ἡ, fons. Θ. 281.

Πηγαὶ, plur. à πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons*. ὡνόμ. τὸ πήγυσθαι, quia circa fontes domicilia struxerunt, unde Latinè *pagi*, acceperunt nomen. Etymol. quasi πηδὴ, à πηδάω, *salio*, quod scaturiat è terræ visceribus, πηγὰς, acc. pl. Θ. 809.

Πηδάλιον, ου, τὸ, *temo, gubernaculum*. Th. πῆδος, ου, ὁ, ligni species. s. 45.

Πηχθὲν, *compactum*, à πηχθὸς, οῦ, ὁ, compactus. Th. πηγνύω, vel πήσσω, f. ξω, compingo. s. 431.

Παλεῖ, dat. sing. à πηλεύς, έος, ὁ, *Peleus*, nomen viri. Θ. 1006.

Πῆμα, ατος, τὸ, *damnum*, noxa. s. 56.

Πηνειὸς, nomen viri. Θ. 343.

Πήξας, *infigens*, part. a. 1. act. à πήσσω, πήσσω, pro quo etiam dicitur πηγνύω, & πήγνυμι, *pango*, compingo, f. πήξω, a. 1. ἔπηξα. s. 428.

Πήξασθαι, fabricare, a. 1. med. infin. à Th. πήσσω, vel πήσσω, vel πήγνυμι, compingo, f. ξω, a. 1. m. ἐπηξάμην. s. 453.

Πηοὶ, Ion. pro πατοὶ, *cognati, affines*, à πατὴρ, ῆρος, ὁ. Th. πάω, ῶ, vel potius πάομαι, possideo, præt. pass. πέπαμαι. s. 343.

Πίειν, bibere, pro πιεῖν, (a. 2. act. infin.) dialysi Ionica, à πίνω, bibo, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον, a. 2. imperat. πῖθι. a. 252.

Πίζοις, *premas*, præs. opt. Th.

πιέζω, f. ἰσω, premo. ε. 495.

Πιερίη, ης, ἡ, nomen regionis in finibus Macedoniæ, quæ ob ſummam amœnitatem credita fuit Muſarum ſedes. Hinc eſt πιερίηθεν, Adv. è loco, ad formam, Θήβηθεν, χλισίηθεν, *ex tentorio*, ιλιαδ. λ. 603. à χλισίη, Ion. pro χλισία. πιερίδες, *Pierides*, pl. num. à πιερὶς, ίδος, ἡ. ε. 1. α. 206. ϑ. 53.

Πιθήσας, *fretus*, a. 1. part. act. à πιθέω. Th. πίθω, perſuadeo, f. πίσω, p. πέπεικα, a. 2. ἔπιθον. ε. 357.

Πίθῃ, *parueris*, 3. ſing. a. 2. med. ſubj. Th. πείθω, f. πείσω, a. 2. ἔπιθον, p. m. πέποιθα. ε. 293.

Πίθος, *vaſis*, gen. à πίθος, ου, ὁ, *dolium*, πίθοιο, poëtice pro πίθου. ε. 98.

Πιλνᾷ, *dejicit*, 3. præſ. ind. à πιλνάω, idem quod πιλάω, appropinquo, πίλναθε, imperf. pro ἐπίλναθε, à πίλναμαι, ab act. πίλνημι, quod eſt à πιλνάω, *appropinquo*. Th. πέλας, *prope*. ε. 508. ϑ. 703.

Πῖλον, πίλοις, à πῖλος, ου, ὁ, pileus. ε. 540.

Πιμπλάσας, *replentes*, præſ. part. f. g. pl. num. pro πιμπλάσας, Æolicè, à πίμπλημι, ης, ησι, idem quod πλήθω, impleo, hinc in paſſ. πίμπλαμαι, ασαι, ται, expletur. Them. πλέος, ου, ὁ, plenus. ε. 299. α. 429. ϑ. 880.

Πινέμεν, Ionic. pro Dorico πινέμεναι, abjecto αι, & retento accentu in loco ſuo, pro πίνειν, *bibere*, præſ. inf. à πίνω, f. πίσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον. ε. 590.

Πίων, gen. Th. πίων, ονος, ὁ, ἡ, *pinguis*. ϑ. 538. Hinc in comp. πιότερος, ſuperl. πιότατος. ε. 583.

Πίπλασας, *incidentes*, pl. num. f. g. præſ. part. à πίπλημι, *cado*, f. πεσέομαι, p. πέπλημαι, a. 2. ἔπεσον. ſubj. πίπλασι, in præſ. ε. 618. ϑ. 873.

Πίστεις, nom. pl. à πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, f. σω, perſuadeo. ε. 370.

Πίσυρες, *fretus*. Th. πείθω, f. σω, p. κα, perſuadeo, a. 2. ἔπιθον, p. m. πέποιθα. ϑ. 506.

Πιφάσκεαι, Ion. pro πιφάσκῃ, *loqueris*, 2. perſ. præſ. ſub. à πιφάσκομαι, pro φάσκω, *jactito*, dico, à φημὶ, dico, & hoc à φάω, dico. ϑ. 655.

Πλάσσε, *finxit*, a. 1. ind. pro πλάσε, Poëtice, & rurſus πλάσε, pro ἔπλασε; Poëtæ duplicant, literam, ut ſyllaba poſſit produci, & abjiciunt augmentum, ne ſyllaba redundet. Th. πλάσσω, *fingo*, f. άσω, p. πέπλασμαι, a. 1. paſſ. ἐπλάσθην, hinc πλαστὸς, ἡ, ὸν, *fictus*, a, *um*. ε. 70. ϑ. 512.

Πλασθῶ. Vide in πλάσσε. ϑ. 513.

Πλατὲ, *lata*, pro πλατέα, plur. num. g. n. à πλατὺς, εῖα, ὺ, *latus*. ϑ. 445.

Πλείη, Ion. pro πλείαι, hoc pro πλέαι, *plenæ*: à maſcul. πλέος, *plenus*, Poëtice πλεῖος. Attice, πλέως. ε. 101.

Πλείστη, plurima, & πλείονες, *plu-*

ri-

rimum, ſuperl. à πολὺς, multus. Vide in πλέον. s. 718.

Πλείων, *major*, & pro πλείων, Poëtæ πλέων: unde eſt πλείονες, & dat. pl. Poëticus πλείοντι, & pro πλείονα, *plura*, Poëtice πλέονα, nec non per ſyncopèn & craſin, πλέω. s. 377. 378. 688.

Πλειών, ῶνος, ὁ, *annus*, ſic dictus quod eo compleantur tempora. Them. πολὺς, multus. s. 615.

Πλεκτοῖσιν, *plicatis*, dat. pl. Ion. à πλεκτὸς, ὴ, ὸ, *plexus*. Them. πλέκω, necto, f. ξω, præt. act. πέπλεχα, a. 2. ἔπλακον, p. m. πέπλεγα. a. 63.

Πλέον, *plus*, dicitur & πλεῖον, n. g. Neutra, ut hic, ſæpe adverbiaſcunt, à πλείων, & πλέων, ονος, ὁ ἡ τὸ, amplior. in ſuperl. πλεῖστος, plurimus. Th. πολὺς, πολλὴ, πολὺ, multus, a, um. s. 40.

Πλευρὰς, acc. pl. à πλευρὰ, ᾶς, ἡ, *latus, coſta*. a. 430.

Πλέῳ, *pleno*, in dativ. à πλέος, plenus. s. 790. & πλέω, *plura*. Vide in πλείων.

Πληγέντος, *percuſſi*, gen. part. a. 2. paſſ. pro πεπληγότος, πληγεῖσα, ejuſdem temporis & modi. f. g. à πλήσσω, vel πλήττω, *percutio*, f. ξω, a. 2. ἔπληγον, & ἔπλαγον, p. m. πέπληγα. ϑ. 861. Hinc πλαγὴ, ῆς, ἡ, plaga, Doricè, πλαγὰ, πλαγῆσιν, dat. pl. Ion. ϑ. 857.

Πλήθωσι, *impleantur*, præſ. ſub. à πλήθω, *impleo*, f. ήσω, ſed quum de mari aut fluviis dicitur, *inundo*. Th. πλέος, α, ὸν, plenus. s. 306. 459.

Πληϊάδες, Poëtice pro πλειάδες, *vergiliæ, ſidus in dorſo tauri*, à πλειὰς, άδος, & hoc à πλείονες, quod ibi ſint ſtellæ complures. Them. πολὺς, multus. s. 613.

Πλῆμναι, nom. pl. f. g. à πλήμνη, *rotæ modiolus*. Sunt fiſtulæ, quæ axi inſeruntur. Euſtath. ὅθεν τὸ πλήθεσθαι ἤτοι πληρῶσθαι ὑπὸ ἄξονος. Them. πλέος, α, ὸν, plenus. a. 309.

Πλὴν, cum Genit. *præter*, adv. a. 74.

Πληξαύρη, nomen mul. *quæ multiloquio aërem verberat*. ϑ. 353.

Πλῆξεν, *percuſſit*, a. 1. ind. Th. πλήσσω, percutio, f. ξω, p. m. πέπληγα. ϑ. 855.

Πλήξιππαι, nom. pl. à πλήξιππος, agitator equorum, ex πλήσσω, f. ξω, percutio, & ἵππος, ου, ὁ, equus. a. 24.

Πλῆτο, *implebatur*, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. Poëtice, pro ἐπέπλητο, à πλήθω. Sic & πλῆντο, in plurali. Verum malim derivari ab imperf. verbi πλῆμι, à πλήθω. Th. πλέος, plenus. a. 146. ϑ. 688.

Πλόος, & contractè, πλοῦς, *navigatio*, à πλέω, f. πλεύσω, navigo. s. 663.

Πλουσίους, *dives*, à πλοῦτος, ου, ὁ, *divitiæ*. s. 22.

Πλυτεύνῃ, Dorice, pro πλυτοῦνῃ, præſ. part. acc. à πλυτέω,

τέω, *diteſco*. Th. πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ. ſ. 311.

Πλουτώ, οῦς, ἡ, nomen mul. q.d. *opulenta*. Ϟ. 355.

Πλουτοδόται, *opum datores*, nom. pl. à πλουτοδότης, ου. ex πλοῦτος, *divitiæ*, & δίδωμι, do. ſ. 125.

Πλοῦτος, ου, ὁ, q. ex πολὺ, & ἔτος, *divitiæ*, *ex multis annis collectæ*. at ἄφυτος, ου, τὸ, *divitiæ* (ἀφ' ἑνὸς ἔτους) *ex uno anno ſuperſtites*. ſ. 375.

Πλωΐζεσκε, *navigabat*, 3. perſ. ſing. imperf. act. Poëtice, à πλωΐζω. Th. πλέω, f. πλεύσω, navigo. ſ. 632.

Πνείοντες, *anhelantes*, præſ. part. Poët. pro πνέοντες, πνέουσα, acc. f. g. præſ. part. πνεύσαντος, part a. 1. act. Th. πνέω, f. πνεύσω, flo. ſ. 504. α. 24

Πνοιαὶς, *flatus*, acc. pl. à πνοιὴ, quod eſt à πνέω, *flo*, *ſpiro*, f. πνεύσω, in præt. med. πέπνυσα, unde eſt πνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus*, Poët. πνοιὴ, πνοιῇσι, dat. pl. Ion. pro πνοιαῖς. Ϟ. 253. 268.

Πόδα, acc. ſing. à πούς, *pes*, in dat. duali, ποδοῖν, & Poët. ποδοῖϊν. ſ. 495. α. 158. ποδῶν, gen. pl. Ϟ. 70.

Ποδώκεα, acc. ſing. q. ὠκὺς τοῖς ποσὶ, *pedibus celer*, à ποδώκης, ες, ὁ καὶ ἡ, pedibus celer, à πούς, ποδὸς, pes, & ὠκὺς, celer. Ϟ. 320.

Πόθος, ου, ὁ, deſiderium. α. 41.

Ποιεῖ, *facit*, 3. præſ. à ποιέω, ῶ, facio, ποίησα. & ποίησε, a. 1. pro ἐποίησεν. ſ. 100.

Ποίη, Ion. pro πόα, ας, ἡ, *herba*. hinc ποιήεσσα, herboſa. α. 381. Ϟ. 194.

Ποικιλόβουλος, *verſutus*, qui animo ſuo agitat varia conſilia, à ποικίλος, η, ον, varius, & βουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium. Ϟ. 521.

Ποικιλόδειρον, *canoram*, *variantem vocem*, à δειρὴ, ῆς, ἡ, ſeu δειρὴ, *collum*, & per metonym. cauſæ, *vox*, & ποικίλος, ὁ, varius. ſ. 201.

Ποικίλος, η, ον, varius. Ϟ. 300.

Ποιμαίνοντ', *paſcentem*, acc. ſing. præſ. part. verbi ποιμαίνω, f. ανῶ, paſco, aor. 1. ἐποίμηνα. Th. ποιμὴν, ένος, ὁ, paſtor. Ϟ. 23.

Ποιμῆϊ, dat. ſing. à ποιμὴν, ένος, ὁ, *paſtor*. Hinc ποίμνη, ης, ἡ, grex ovium. ſ. 785. Ϟ. 100. 446. hinc & ποιμνήϊος, ὁ, ad ovium gregem pertinens.

Ποινὴ, ῆς, ἡ, *pœna*. ſ. 753.

Πολεμήϊος, Ionica dialyſi, pro πολέμειος, *bellicus*. Th. πόλεμος, ου, ὁ. bellum. α. 238.

Πολέας, *multos*, acc. pl. Poët. pro πολλοὺς, (differt à πόλεας, *urbes*, ſolo accentu.) Th. πολὺς, in genit. uſitatè πολλοῦ à πολλὸς, ſed Poëtice etiam πολέος. ſ. 578.

Πολεῖν, *verte*, præſ. inf. à πολέω, ῶ. *verto*, εἶμεν πολεῖν, *vere verte*. Hic in dimenſione legendum ἦμεν πολεῖν. ſ. 460.

Πόλεμος, ου, & Ionic. πολέμοιο, acc. πόλεμον, *bellum*. ſ. 14.

Πόλις, ἡ, urbs. in Gen. πόλεος, πόλιος, & Poëtice, πόληος. in

acc.

acc. πόλιν, & πόληα, Poët. dat. plur. πολίεσσιν, Ionic. & Poët. s. 119. 238. a. 105. 285.

Πολιοκρόταφοι, *cani circa tempora*, κρόταφος, ου, ὁ, pars capitis dicta *tempus*. *Homo propriè canescit*. Vide κρόταφος. s. 179.

Πολλάκι, Poët. pro πολλάκις, *sæpe*. Th. πολύς. s. 238.

Πολλὴ, πολὺς, & πολλὸς, & πολὺ, multus, a, um, dat. pl. πολλοῖσι. πολὺ, adverbialiter accipitur, pro *multò*, πολὺ μᾶλλον, *multò magis*. πολλὸν, pro πολλῷ ponitur & accipitur adverbialiter. s. 19. πολλὸν ἀμείνω, *multò meliora*. πολλὰ, adv. *valdè, multùm*. Comp. πλείων, ονος, Superl. πλεῖστος, η, ον, plurimus, a, um. s. 9. 19. 126. a. 92. 274. ϑ. 9.

Πολυγηθέος, gen. à πολυγηθὴς, *multum lætitiæ afferens*. Th. πολὺ, *multum*, & γηθέω, f. ήσω, *lætor*. s. 612.

Πολυγόμφων, *multos clavos habentium*, ex πολὺς, *multus*, & γόμφος, ου, ὁ, *clavus*. s. 658.

Πολυδαίδαλος, *multo artificio elaboratus*. ex πολὺς, multus, & Δαίδαλος, ου, ὁ, *Dædalus*, ingenioſus ille artifex Cretenſis. s. 64.

Πολυδεγέος, genit. à πολυδεγὴς, *multos intuens*, ex πολὺς, multus, & δέγομαι, video. ϑ. 451.

Πολυδώρη, nomen mul. ϑ. 354.

Πολύδωρος, nomen viri. ϑ. 978.

Πολυήρατος, peroptabilis. Them. ἐράω, ῶ, f. άσω, amo. ϑ. 404.

Πολυΐδεον, *multiſcium*, idem quod πολυΐστωρ, à πολὺς, *multus*, & ἴδεις, εως, ὁ ἡ, *ſciens*. Th. ἴσημι, *ſcio*. ϑ. 616.

Πολυκληΐδα, accuſ. ſing. à πολυκληΐς, *multis transtris inſtructa*, vel *multa compage junctа*, à κληΐς, ſedes nautica. vel à κληΐς, pro κλεὶς, δὸς, ἡ, clavis. Th. κλείω, f. σω, claudo. s. 815.

Πολυκλύστῳ, in dat. à πολύκλυστος, ου, ὁ, *undis agitatus*. à κλύζω, *abluo*, f. σω. ϑ. 189.

Πολυμήλοι, *pecoroſi*, ex μῆλον, ου, τὸ, *ovis*. Th. μηλέα, ας, ἡ, malus arbor. s. 306.

Πολύμνια, ας, ἡ. Nomen Muſæ, à πολὺς, multus, & ὕμνος, ὁ, hymnus, carmen, & hoc ab ὑμέω, celebro, cano. ϑ. 78.

Πολύξεινος, *multorum hoſpes*, à ξεῖνος, ου, & Poët. ξεῶνος, *hoſpes*. s. 713.

Πολύπλυχος, ου, *multiplex, implicatus ſphæris*, à πλύνω, f. ξω, *complico*. ϑ. 113.

Πολὺς. Videin πολλὴ.

Πολυσπερέες, *diſperſæ*, à πολυσπερὴς, έος, ὁ ἡ, *multum ſparſus*. Them. σπείρω, *diſſemino*, f. ρῶ. ϑ. 365.

Πολυφλοίσβοιο, *multiſoni*, gen. Ion. à φλοῖσβος, ου, *fremitus undarum*. s. 646.

Πολυφόρβης, gen. caſus, *multos paſcentis*. Th. φόρβω, ψω, paſco. ϑ. 912.

Πολυφρασίῃσι, *aſtutis*, dat. pl. à

πολυφραδὴς, valdè consultus. Th. φράζω, f. σω, dico, a. 2. ἔφραδον. ϑ. 494

Πολύχρυσ⊙, *affluens auro*. Th. χρυσὸς, ὅ, ὁ, aurum. α. 8.

Πολυώνυμ⊙, *multa habens nomina*, celebris, ab ὄνομα, ατ⊙, τὸ, *nomen*. ϑ. 715.

Πονησάμην⊙, *laborans*, part. a. 1. med. verbi πονέω, ῶ, f. ήσω, *laboro*. Them. πόνομαι, facio, p. m. πέπονα. ε. 430.

Πόν⊙, ε, labor, πόνοιο, gen. Ion. Th. πένομαι, facio. ε. 91.

Πόντ⊙, ε, ὁ, mare. ε. 668.

Ποντοπόρεια, nomen mul. *pontivaga*. Sic ποντοπόροιο, à πόντ⊙, ε, ὁ, mare, & πορεία, ας, ἡ, iter. Th. πείρω, transeo. ε. 626. ϑ. 256.

Πόρον, acc. à πόρ⊙, ε, ὁ, *iter*. Th. πείρω, f. περῶ, transeo. ϑ. 292.

Πόρε, *dedit*, a. 2. act. à πόρω, Poët. pro πορίζω. πόρεν, pro ἔπορεν, a. 2. act. πόροι, *præbuerit*, a. 2. opt. act. Th. πείρω, f. περῶ, transadigo, pertranseo, præt. m. πέπορα. ε. 377. ϑ. 412. 904.

Ποσειδάων, & contractè, ποσειδῶν, gen. ᾶν⊙, ὁ, Neptunus. ε. 665.

Πόσις, ιος, ἡ, f. g. *potus*. idem quod πόμα, τὸ. Th. πίνω, f. πώσω, *bibo*. α. 395.

Ποσ', pro ποσὶ, *pedibus*, & ποσὶ, pro ποσὶν, & hoc pro ποσὶ, dat. pl. Poët. à πούς, ποδὸς, ὁ, pes, vocat. ὦ πούς. ε. 539.

Ποταμοῖο, gen. Ion. à ποταμὸς, οῦ, ὁ, *fluvius*. ϑ. 242.

Ποτὲ, ποτ', & ποϑ', *quando*. ε. 86. 228. ϑ. 22.

Ποτέοντο, *volabant*, imperf. Ion. à ποτέομαι, f. ήσομαι, idem quod πέτομαι, volo, as. ϑ. 691.

Ποτὶ, Doricè, pro σοὶ, *ad*. ε. 550.

Πότνια, *veneranda*, à πότνι⊙, ε, ὁ, venerandus. ε. 73.

Πῇ, *ubi*, adv. ab ὅς. Th. ὃς, qui. ε. 88.

Πολυβότειρα, *multorum alumna*, epitheton terræ, ex πολὺς, Poët. pro πολὺς, *multus*, & βόσκω, f. ήσω, pasco. à Th. inusitat. βόω, ῶ, f. όσω, pasco. ε. 156. ϑ. 531.

Πολεῶν, accus. sing. m. g. pro πολεῶν. Vide in πολὺς. ϑ. 190. 258.

Περθέειν, *vastare*, Ion. pro πορθεῖν, a. 2. inf. verbi πέρθω, vasto, f. πέρσω, f. 2. παρθῶ, & per metathesin πορθῶ, hinc a. 2. ἔπραθον. α. 240.

Πραπίδεσσι, dat. pl. à πραπίδες, αι, *præcordia*. ϑ. 608.

Πέπρε, 3. præs. à πρέπω, decorus sum. μεταπρέπω, decorus sum inter. ϑ. 92.

Πρεσβῆας, *seniores*, Ion. à πρεσβεύς, έως, ὁ, idem quod πρέσβυς, υ⊙, ὑ, *senex*. α. 245.

Πρεσβύτατον, *maximum natu*, superl. grad. à πρέσβυς, senex. ϑ. 363.

Πρόμνης, ι⊙, ὁ, ἡ, *pronus*. α. 365.

Πρήξεις, *facies*, f. 1. ind. Ion. pro πράξεις, à πράττω, facio, f. ξω, p. χα. ε. 400.

Πρηνέων, *valdè spirantium*, gen. pl.

pl. à πρηστὴς, ῆρος, ὁ. Th. πρήθω, incendo. ϑ. 846.

Πρηΰνῃ, *mitigat*, 3. ſingul. præſ. Ion. pro πραΰνῃ. Th. πρᾶος, vel πρᾷος, ον, ὁ, lenis. ϑ. 254.

Πρηῶνος, *præcipitio*, gen. à πρηών, ῶνος, ὁ, *eminentia montis*. α. 437.

Πρίν, *prius*, adv. ſ. 90.

Πρίνινον, *ilignum*, à πρῖνος, ου, ἡ, *ilex*, arbor. ſ. 427.

Πρίνυς, genit. πρῖνος, ου, ἡ, *ilex*. ſ. 434.

Πρὸ, *juxta, una*. προ τ' ἰοῦσα, *præterita*. α. 303. ϑ. 32.

Προβάδην, adv. *in progrediendo*, à προβαίνω, *progredior*. Them. βαίνω, eo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ſ. 727.

Προβάλοιτο, *proponat*, a. 2. med. opt. à προβάλλω, *profero*, propono. Th. βάλλω, f. αλῶ, jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. ſ. 777.

Προβάτοις, dat. pl. à πρόβατον, ου, τὸ, *ovis*, pecus. ſ. 556.

Προβέβηκε, *antiſtat*, perf. ind. act. Th. προβαίνω, anteeo, ſupero. Vide in προβάδην. α. 355.

Προϐήνετ', *procedebant*, pro προϐήνοντο, & hoc pro προεϐήνοντο, 3. pl. a. 2. med. indic. Th. βαίνομαι, ſum, *naſcor*, f. βήσομαι, p. βέβημαι, a. 2. m. ἐϐήμην, p. m. βέϐηνα, a. 1. m. ἐϐεϐάμην. α. 345.

Προθύελλα, *impetuoſa*, à θύελλα, ης, ἡ, *procellæ*. videtur hæc vox dividenda, & τὸ προ per τμῆσιν referendum ad τὸ φέρῃ. ϑ. 742.

Προϊδέσθαι, a. 2. med. infinit. à προείδω, prævideo. Th. εἴδω, video, f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον. α. 386.

Προΐαψις, εως, ἡ, *perſecutio*, pro προδίωξις, per ſyncopen, à προδιώκω. Th. διώκω, f. ξω, p. χα, *perſequor*, abigo. α. 154.

Προλιπὼν, *relinquens*, a. 2. part. act. & in f. g. προλιπήσας, προλιπόντ', pro προλιπόντε, nom. dual. a. 2. part. Th. λείπω, *linquo*, f. λείψω, f. φα, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα. ſ. 197. 564. α. 1.

Πρόλοχος, nomen viri, q. d. *primus inſidiator*. α. 180.

Προμηθεὺς, *Prometheus*, nomen viri. Th. μήδομαι, ος, τὸ, *cura*, ſed in compoſito προμηθὴς, ής, ὁ, ἡ, *providus*, mutatur δ in ϑ, quæ ſunt literæ cognatæ. ſ. 48.

Προνόη, nomen mul. ϑ. 261.

Πρόπαν, *univerſum*. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e. ϑ. 525.

Προπάροιθε, pro πρὸ, *ante*, cum Gen. vide πάροιθε, *ante*. προπάς, per apocopen, pro προπάροιθε. è regione. α. 285. ϑ. 518.

Προπεφραδμένα, *prædeliberata*, Doricè pro προπεφρασμένα, perf. part. à φράζω, dico, f. σω, in a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα, perf. paſſ. πέφρασμαι ſ. 653.

Προρεῖ, præſ. ind. *profluit*, προρεόντων, *influentium*, præſ. part. gen. pl. Th. ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω, p. ἐῤῥύηκα. ϑ. 792.

Πρὸς, cum Dativo, *ad*, cum Ac-

cuſ. *ad*, προς ὐρανὸν, *ad cælum uſque, præter, adverſus*. ſ. 208. 317.

Προσαρήρεται, adaptaverit, eſt 3. ſing. præſ. paſſ. indic. à προσαρήρομαι. A præterito enim medio formatur præſens, ſignificans idem quod primitivum. Sic ab ἄρω, *apto, congruo*, f. ῥῶ, præt. m. ἦρα & Atticè ἄρηα, unde præſens hoc ἀρήρομαι. ſ. 429.

Προσεβήσατο, acceſſit, a. 1. med. à προσβαίνω, accedo. Them. βαίνω, eo. α. 33.

Προσέειπε, *alloquebatur*, imperf. vel a. 1. vel 2. à προσείπω. Vide Th. ἔπω, dico. a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον. α. 349. Ϡ. 546.

Προσεῖναι, *adeſſe, juvare*, præſ. inf. ex προς, & εἰμὶ, ſum. ſ. 351.

Προσέχυσε, *appulit*, a. 1. act. à προσχύω, appropinquo. Th. χύω, f. Æol. χύσω, incido. ſ. 198.

Προσελέξατο, *verſat*, a. 1. m. Th. λέγω, dico, f. ξω, p. χα. ſ. 497.

Προσέφη, a. 2. act. ind. à προσφημι, *alloquor*. Th. φημὶ, dico, vel φάω. ſ. 53.

Προσηύδα, *alloquebatur*, imperf. act. à προσαυδάω, f. ήσω. Th. αὐδὴ, *vox*. α. 117. 326.

Πρόσθεν, *prius*, ante, & πρόσθ', pro πρόσθε. Th. προ, ante. ſ. 98. α. 277.

Προστάδα, dat. ſing. part. a. 2. act. à προστημι, *accedo*, in aor. 2. προστάς, ſς, adivi, ex προς, *ad*, & εἶμι, *eo*, a. 2. ἔστ. ſ. 351.

Πρόσωπον, τὸ, *vultus*, ex ὤψ, oculus. Th. ὄπωπα, video. ſ. 592.

Προτέροισιν, dat. pl. Homer. ἀνδράσι γ' προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθέλησα. *Cum viris me majoribus contendere nolui*. Hic locum habet illud, *cede majori*. & Rom. 13. 7. *honorem, cui honor*. πρότερος, *prior*. Th. προ, *ante*. Ϡ. 424.

Προὔθηκε, *propoſuit*, pro προέθηκε, a. 1. ind. à προτίθημι, propono, f. θήσω, p. τέθεικα, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην. Ϡ. 537.

Προὔχειτο, *propoſitus erat*, pro προέχειτο, imperf. verbi κεῖμαι, f. κείσομαι. α. 312.

Προφέρῃ, *promovet*. 3. ſing. præſ. Th. φέρω, fero, f. οἴσω. ſ. 577.

Προφερὴς, ής, ές, ὁ κ' ἡ, *præſtans*, in comp. προφερέστερος, ſuperl. προφερέστατος, à προφέρω, præſto. Th. φέρω. α. 260.

Πρόφρων, ονος, *prudens*, προφρονέως, adv. ſ. 665. Ϡ. 433.

Προφυγεῖν, a. 2. act. infinit. à προφεύγω, effugio. Th. φεύγω, *fugio*, f. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφυγα. ſ. 645.

Προχέειν, *infunde*, præſ. inf. Th. χέω, f. εύσω, fundo. ſ. 594.

Προχοῇ, *alveo, gutturnio*, ex προ & χέω, f. εύσω, fundo. ſ. 755.

Προχόῳ, *gutturnio*, dat. à προχοος, ου, ὁ, *aqualis, vas aquarium*. Th. χέω, fundo. Ϡ. 785.

Πρυλέεσσι, *pedeſtribus*, dat. pl. à πρυλὴς, έος, ὁ. Legitur tantum in pl. πρυλέες, οι, pedites conferti, Iliad. λ. 49. ſ. 744. α. 193.

Πρυμνὼ, όος, ἡ, nomen mul. q. d. πρυ-

d. *ultima*. Θ. 350.

Πρωΐ, *mane*, cui opponitur ὀψὲ, veſperi. ε. 459.

Πρώτη, *prima*, à πρῶτος, ου, ὁ. Th. πρὸ, ante. Θ. 397.

Πρωτηρέτη, illi qui tempeſtivè aravit, dat. ſing. à πρωΐληρέτης, ος πρῶτος & ἀρόω, aro, f. όσω. ε. 488.

Πρωθηγόνων, *primogenitorum*, gen. pl. à πρωτόγονος, ex πρῶτος, primus, & γένομαι, naſcor, inde γονὴ, genus. ε. 541.

Πρωθμιδέα, nomen mul. quæ prior curat. Θ. 249.

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, *Adverb.* primùm, πρῶτα, ut & ſuperl. πρώτιστα & πρώτιστ'. Th. πρὸ, antè. ε. 289. 456. 809.

Πρωτὼ, όος, ἡ, nom. mul. ἡ πρωτόλουτος, gern groß. Θ. 24.

Πτελέης, *ulmo*, gen. Ion. à πτελέα, ας, ἡ, ulmus. ε. 433.

Πτερὰ, acc. pl. à πτερὸν, *ala*, hinc πτερόεις, εντος, ὁ, alatus, acc. pl. πτερόεντα.

Πτερύγων, gen. pl. à πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala*, πτερύγεσσι, dat. pl. Ion. Th. πτερὸν, οῦ, τὸ, ala. ε. 626. 682. α. 117. 134.

Πτολεμίζειν, Poëtice pro πολεμίζειν, præſ. inf. à πολεμίζω, f. ίσω, bello. Th. πόλεμος, ου, ὁ, bellum. α. 358.

Πτολίεθρον, *oppidulum*. pro πόλις dicunt Poëtæ πτόλις, εως, ἡ, unde eſt πτολίεθρον, ου, τὸ, idem. α. 81.

Πτολιπόρθῳ, dat. ſing. à πτολίπορθος, *urbium everſor*, ex πτόλις, pro πόλις, urbs, Poët. & πέρθω, *vaſto*, in præt. med. πέπορθα. Θ. 936.

Πτόρθοιο, gen. Ion. à πτόρθος, ου, ὁ, *ramus*. Th. ὀρθὸς, ὴ, όν, *rectus*. ε. 419.

Πτύχες, plicæ. pl. num. à πτὺξ, πτυχὸς, ἡ, plica. Th. πτύσσω, f. ξω, plico. α. 143.

Πτωσσῆς, 2. perſ. ſub. præſ. à πτώσσω, mendico. hinc πτωχὸς, ὴ, ὸν, mendicus. Th. πτοίω, ῶ, f. ήσω, perterrefacio. ε. 26. & 393.

Πυγοστόλος, ου, ἡ, *quæ nates veſtibus ornat*. ex πυγὴ, ῆς, ἡ, *nates, clunes*, & στέλλω, *orno*. f. στελῶ. ε. 371.

Πύθεται, 3. præſ. ind. ὀστέα πύθεται, oſſa computreſcunt. à πύθω, fut. ύσω, *putrefacio*, unde eſt Latinorum, *putec, es, ère*, πύθομαι, *putreſio*. α. 153.

Πύθῃ, 3. perſ. præſ. ſubj. act. à πύθω, fut. ύσω, *putrefacio*. ε. 624.

Πυθμένι, dat. ſingul. à πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum, ima pars*. Th. πύθω, putrefacio. Θ. 952.

Πυθοῖ, dativ. ſing. à πυθὼ, όος, ἡ, nomen urbis. Θ. 499.

Πυθοῖ δὲ, *pythum verſus*. Hic δὲ poſtponitur Dativo, alioquin poſtponi ſolet accuſativo, ut οἰκόνδε. ἰλιάδ. β. 158: Unicum hoc exemplum, ubi δὲ *dativo* poſtponitur, non evertit regulam. δὲ poſt accuſativum caſum poſtpoſitum ſignificat, *ad, verſus*; & eſt dictio enclitica. Sic legimus αἴγυπτόν δὲ. ὀδυσσ. ε. 426. α. 480.

Πυ-

πιέζω, f. ἰσω, premo. s. 495.

Πιερίη, ης, ἡ, nomen regionis in finibus Macedoniæ, quæ ob ſummam amœnitatem credita fuit Muſarum ſedes. Hinc eſt πιερίηθεν, Adv. è loco, ad formam, θυρέηθεν, κλισίηθεν, *ex tentorio*, ἰλιαδ. λ. 603. à κλισίη, Ion. pro κλισία. πιερίδες, *Pierides*, pl. num. à πιερὶς, ἰδος, ἡ. s. 1. α. 206. θ. 53.

Πιθήσας, *fretus*, a. 1. part. act. à πιθέω. Th. πίθω, perſuadeo, f. πίσω, p. πέπεικα, a. 2. ἔπιθον. s. 357.

Πίθῃ, *paruerit*, 3. ſing. a. 2. med. ſubj. Th. πείθω, f. πείσω, a. 2. ἔπιθον, p. m. πέποιθα. s. 293.

Πίθος, *vaſis*, gen. à πίθος, ου, ὁ, *dolium*, πίθοιο, poëtice pro πίθου. s. 98.

Πιλνᾷ, *dejicit*, 3. præſ. ind. à πιλνάω, idem quod πελάω, appropinquo, πίλναθε, imperf. pro ἐπίλναθε, à πίλναμαι, ab act. πίλημι, quod eſt à πιλνάω, *appropinquo*. Th. πέλας, *prope*. s. 508. θ. 703.

Πῖλον, πίλοις, à πῖλος, ου, ὁ, pileus. s. 540.

Πιμπλάσσαι, *replentes*, præſ. part. f. g. pl. num. pro πιμπλᾶσαι, Æolicè, à πίμπλημι, ης, ησι, idem quod πλήθω, impleo, hinc in paſſ. πίμπλαμαι, σαι, ται, expletur. Them. πλεος, ου, ὁ, plenus. s. 299. α. 429. θ. 880.

Πινέμεν, Ionic. pro Dorico πινέμεναι, abjecto αι, & retento accentu in loco ſuo, pro πίνειν, *bibere*, præſ. inf. à πίνω, f. πίσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον. s. 590.

Πίον, gen. Th. πίων, ονος, ὁ, ἡ, *pinguis*. θ. 538. Hinc in comp. πιότερος, ſuperl. πίοτατος. s. 583.

Πίπλασαι, *incidentes*, pl. num. f. g. præſ. part. à πίπλημι, *cado*, f. πεσέομαι, p. πέπλημαι, a. 2. ἔπεσον. ſubj. πίπλησι, in præſ. s. 618. θ. 873.

Πίστεις, nom. pl. à πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, f. σω, perſuadeo. s. 370.

Πίσυνος, *fretus*. Th. πείθω, f. σω. p. κα, perſuadeo, a. 2. ἔπιθον, p. in. πέποιθα. θ. 506.

Πιφάσκεαι, Ion. pro πιφάσκῃ, *loqueris*, 2. perſ. præſ. ſub. à πιφάσκομαι, pro φάσκω, *jactito*, dico, à φημὶ, dico, & hoc à φάω, dico. θ. 655.

Πλάσσε, *finxit*, a. 1. ind. pro πλάσε, Poëtice, & rurſus πλάσσε, pro ἔπλασε, Poëtæ duplicant, literam, ut ſyllaba poſſit produci, & abjiciunt augmentum, ne ſyllaba redundet. Th. πλάσσω, *fingo*, f. άσω, p. πέπλασμαι, a. 1. paſſ. ἐπλάσθην, hinc πλαστὸς, ἡ, ὸν, *fictus*, a, *um*. s. 70. θ. 512.

Πλασθῶ. Vide in πλάσσε. θ. 513.

Πλατέ', *lata*, pro πλατέα, plur. num. g. n. à πλατὺς, εῖα, ὺ, *latus*. θ. 445.

Πλείη, Ion. pro πλέα, hoc pro πλέα, *plena*: à maſcul. πλέος, *plenus*, Poëtice πλεῖος. Attice, πλέως. s. 101.

Πλείστη, plurima, & πλεῖστοι, *plu-*

ri-

rimum, ſuperl. à πολὺς, multus. Vide in πλέον. s. 718.

Πλείων, *major*, & pro πλείων, Poëtæ πλίων: unde eſt πλίονες, & dat. pl. Poëticus πλίοντι, & pro πλείονα, *plura*, Poëtice πλίονα, nec non per ſyncopèn & craſin, πλέω. s. 377. 378. 688.

Πλειών, ῶνος, ὁ, *annus*, ſic dictus quod eo compleantur tempora. Them. πολὺς, multus. s. 615.

Πλεκτοῖσιν, *plicatis*, dat. pl. Ion. à πλεκτὸς, ὴ, ὸν, *plexus*. Them. πλέκω, necto, f. ξω, præt. act. πέπλεχα, a. 2. ἔπλακον, p. m. πέπλεγμαι. α. 63.

Πλέον, *plus*, dicitur & πλεῖον, n. g. Neutra, ut hic, ſæpe adverbiaſcunt, à πλείων, & πλέων, ονος, ὁ ἡ τὸ, amplior. in ſuperl. πλεῖστος, plurimus. Th. πολὺς, πολλὴ, πολὺ, multus, a, um. s. 40.

Πλευρὰς, acc. pl. à πλευρὰ, ᾶς, ἡ, *latus*, *coſta*. α. 430.

Πλέῳ, *pleno*, in dativ. à πλέος, plenus. s. 790. & πλέω, *plura*. Vide in πλείων.

Πληγέντος, *percuſſi*, gen. part. a. 2. paſſ. pro πεπληγότος, πληγεῖσα, ejuſdem temporis & modi. f. g. à πλήσσω, vel πλήττω, *percutio*, f. ξω, a. 2. ἔπληγον, & ἔπλαγον, p. m. πέπληγα. Θ. 861. Hinc πληγὴ, ῆς, ἡ, plaga, Doricè, πλαγὰ, πληγῆσιν, dat. pl. Ion. Θ. 857.

Πλήθωσι, *impleantur*, præſ. ſub. à πλήθω, *impleo*, f. θσω, ſed quum de mari aut fluviis dicitur, *inundo*. Th. πλέος, α, ὁ, plenus. s. 306. 459.

Πληϊάδες, Poëtice pro πλειάδες, *vergiliæ*, *ſidus in dorſo tauri*, à πλειὰς, άδος, & hoc à πλείονες, quod ibi ſint ſtellæ complures. Them. πολὺς, multus. s. 613.

Πλῆμναι, nom. pl. f. g. à πλήμνη, *rotæ modiolus*. Sunt fiſtulæ, quæ axi inſeruntur. Euſtath. ὡσὰν τὸ πλήθεσθαι ἤτοι πλησθῆναι ὑπὸ ἄξονος. Them. πλέος, α, ὁ, plenus. α. 309.

Πλὼ, cum Genit. *præter*, adv. α. 74.

Πληξαύρη, nomen mul. *quæ multiloquio aërem verberat*. Θ. 353.

Πλῆξιν, *percuſſit*, a. 1. ind. Th. πλήσσω, percutio, f. ξω, p. m. πέπληγα. Θ. 855.

Πλήξιππος, nom. pl. à πλήξιππος, agitator equorum, ex πλήσσω, f. ξω, percutio, & ἵππος, ου, ὁ, equus. α. 24.

Πλῆτο, *implebatur*, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. Poëtice, pro ἐπέπλητο, à πλήθω. Sic & πλῶντο, in plurali. Verum malim derivari ab imperf. verbi πλῆμι, à πλήθω. Th. πλέος, plenus. α. 146. Θ. 688.

Πλόος, & contractè, πλοῦς, *navigatio*, à πλέω, f. πλεύσω, navigo. s. 663.

Πλούσιος, *dives*, à πλοῦτος, ου, ὁ, *divitiæ*. s. 22.

Πλυτεύσῃ, Dorice, pro πλυτεύσῃ, præſ. part. acc. à πλυτέω,

τέω, *diteſco*. Th. πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ. ſ. 311.

Πλουτώ, οῦς, ἡ, nomen mul. q.d. *opulenta*. Ϡ. 355.

Πλουτοδόται, *opum datores*, nom. pl. à πλουτοδότης, ου. ex πλοῦτος, *divitiæ*, & δίδωμι, do. ſ. 125.

Πλοῦτος, ου, ὁ, q. ex πολὺ, & ἔτος, *divitiæ, ex multis annis collectæ*. at ἄφυτος, ος, τὸ, *divitiæ* (ἀφ' ἑνὸς ἔτους) *ex uno anno ſuperſtites*. ſ. 375.

Πλωίζουσα, *navigabat*, 3. perſ. ſing. imperf. act. Poëtice, à πλωίζω. Th. πλέω, f. πλεύσω, navigo. ſ. 632.

Πνείοντες, *anhelantes*, præſ. part. Poët. pro πνέοντες, πνέουσιν, acc. f. g. præſ. part. πνεύμων, part a. 1. act. Th. πνέω, f. πνεύσω, flo. ſ. 504. α. 24

Πνοιαὶς, *flatus*, acc. pl. à πνοιὴ, quod eſt à πνέω, *flo, ſpiro*, f. πνεύσω, in præt. med. πέπνυμαι, unde eſt πνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus*, Poët. πνοιὴ, πνοιῇσι, dat. pl. Ion. pro πνοιαῖς. Ϡ. 253. 268.

Πόδα, acc. ſing. à πούς, *pes*, in dat. duali, ποδοῖν, & Poët. ποδοῖιν. ſ. 495. α. 158. ποδῶν, gen. pl. Ϡ. 70.

Ποδώκεα, acc. ſing. q. ὠκὺς τοῖς ποσὶ, *pedibus celer*, à ποδώκης, ους, ὁ ἡ ἡ, pedibus celer, à πούς, ποδὸς, pes, & ὠκὺς, celer. Ϡ. 320.

Πόθος, ου, ὁ, deſiderium. α. 41.

Ποιεῖ, *facit*, 3. præſ. à ποιέω, ῶ, facio, ποίησα, & ποίησε, a. 1. pro ἐποίησε. ſ. 100.

Ποίη, Ion. pro πόα, ας, ἡ, *herba*. hinc ποιήεσσα, herboſa. α. 381: Ϡ. 194.

Ποικιλόβουλος, *verſutus*, qui animo ſuo agitat varia conſilia, à ποικίλος, η, ὁ, varius, & βουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium. Ϡ. 521.

Ποικιλόδειρον, *canoram, variantem vocem*, à δειρὴ, ῆς, ἡ, ſeu δειρὴ, *collum*, & per metonym. cauſæ, *vox*, & ποικίλος, ὁ, varius. ſ. 201.

Ποικίλος, η, ὁ, varius. Ϡ. 300.

Ποιμαίνοντ', *paſcentem*, acc. ſing. præſ. part. verbi ποιμαίνω, f. ανῶ, paſco, aor. 1. ἐποίμηνα. Th. ποιμὴν, ένος, ὁ, paſtor. Ϡ. 23.

Ποιμέϊ, dat. ſing. à ποιμὴν, ένος, ὁ, *paſtor*. Hinc ποίμνη, ης, ἡ, grex ovium. ſ. 785. Ϡ. 100. 446. hinc & ποιμνήιος, ὁ, ad ovium gregem pertinens.

Ποινὴ, ῆς, ἡ, *pœna*. ſ. 753.

Πολεμίζος, Ionica dialyſi, pro πολέμειος, *bellicus*. Th. πόλεμος, ου, ὁ. bellum. α. 238.

Πολέας, *multos*, acc. pl. Poët. pro πολλοὺς, (differt à πόλεας, *urbes*, ſolo accentu.) Th. πολὺς, in genit. uſitatè πολλοῦ à πολλὸς, ſed Poëtice etiam πολέος. ſ. 578.

Πολεῖν, *verte*, præſ. inf. à πολέω, ῶ. *verto*, εἶμεν πολεῖν, *vere verte*. Hic in dimenſione legendum ἦμεν πολεῖν. ſ. 460.

Πόλεμος, ου, & Ionic. πολέμοιο, acc. πόλεμον, *bellum*. ſ. 14.

Πόλις, ἡ, urbs. in Gen. πόλιος, πόλεως, & Poëtice, πόληος. in acc.

acc. πόλιν, & πόληα, Poët. dat. plur. πολίεσσιν, Ionic. & Poët. ε. 119. 238. α. 105. 285.

Πολιοκρόταφοι, *cani circa tempora*, κρόταφος, ου, ὁ, pars capitis dicta *tempus*. *Homo propriè canescit*. Vide κρόταφος. ε. 179.

Πολλάκι, Poët. pro πολλάκις, ſæpe. Th. πολύς. ε. 238.

Πολλὴ, πολὺς, & πολλὸς, & πολὺ, multus, a, um, dat. pl. πολλοῖσι. πολὺ, adverbialiter accipitur, pro *multò*, πολὺ μᾶλλον, *multò magis*. πολλὸν, pro πολλῷ ponitur & accipitur adverbialiter. ε. 19. πολλὸν ἀμείνω, *multò meliora*. πολλὰ, adv. *valdè*, *multùm*. Comp. πλείων, ονος, Superl. πλεῖστος, η, ον, plurimus, a, um. ε. 9. 19. 126. α. 92. 274. θ. 9.

Πολυγηθίης, gen. à πολυγηθὴς, *multum lætitiæ afferens*. Th. πολὺ, *multum*, & γηθέω, f. ήσω, *lætor*. ε. 612.

Πολυγόμφων, *multos clavos habentium*, ex πολὺς, *multus*, & γόμφος, ου, ὁ, *clavus*. ε. 658.

Πολυδαίδαλος, *multo artificio elaboratus*. ex πολὺς, multus, & Δαίδαλος, ου, ὁ, *Dædalus*, ingenioſus ille artifex Cretenſis. ε. 64.

Πολυδεγμένης, genit. à πολυδεγμένη, *multos intuens*, ex πολὺς, multus, & δέγμαι, video. θ. 451.

Πολυδώρη, nomen mul. θ. 354.

Πολύδωρος, nomen viri. θ. 978.

Πολυήρατος, peroptabilis. Them. ἐράω, ῶ, f. άσω, amo. θ. 404.

Πολυΐδριν, *multiſcium*, idem quod πολυΐστορα, à πολὺς, *multus*, & ἴδρις, ιος, ὁ ἡ, *ſciens*. Th. ἴστημι, *ſcio*. θ. 616.

Πολυκληΐδας, accuſ. ſing. à πολυκληΐς, *multis transtris inſtructa*, vel *multa compage juncta*, à κληΐς, ſedes nautica. vel à κληΐς, pro κλειὶς, ὶδος, ἡ, clavis. Th. κλείω, f. σω, claudo. ε. 815.

Πολυκλύστῳ, in dat. à πολύκλυστος, ου, ὁ, *undis agitatus*. à κλύζω, *abluo*, f. σω. θ. 189.

Πολυμήλοι, *pecoroſi*, ex μῆλον, ου, τὸ, *ovis*. Th. μηλέα, ας, ἡ, malus arbor. ε. 306.

Πολύμνια, ας, ἡ. Nomen Muſæ, à πολὺς, multus, & ὕμνος, ὁ, hymnus, carmen, & hoc ab ὑδέω, celebro, cano. θ. 78.

Πολύξεινος, *multorum hoſpes*, à ξεῖνος, ου, & Poët. ξεῖνος, *hoſpes*. ε. 713.

Πολύπλυχος, ου, *multiplex*, *implicatus ſphæris*, à πλύνω, f. ξω, *complico*. θ. 113.

Πολὺς. Videin πολλὴ.

Πολυσπερέες, *diſperſæ*, à πολυσπερὴς, έος, ὁ ἡ, *multum ſparſus*. Them. σπείρω, *diſſemino*, f. ρῶ. θ. 365.

Πολυφλοίσβοιο, *multiſoni*, gen. Ion. à φλοῖσβος, ου, *fremitus undarum*. ε. 646.

Πολυφόρβης, gen. caſus, *multos paſcentis*. Th. φόρβω, ψω, paſco. θ. 912.

Πολυφραδέεσσι, *aſtutis*, dat. pl. à

πολυφραδὴς, valdè consultus. Th. φράζω, f. σω, dico, a. 2. ἔφραδον. ϑ. 494

Πολύχρυσος, *affluens auro*. Th. χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum. s. 8.

Πολυώνυμος, *multa habens nomina*, celebris, ab ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*. ϑ. 715.

Πονησάμενος, *laborans*, part. a. 1. med. verbi πονέω, ῶ, f. ήσω, *laboro*. Them. πένομαι, facio, p. m. πέπονα. s. 430.

Πόνος, ου, labor, πόνοιο, gen. Ion. Th. πένομαι, facio. s. 91.

Πόντος, ου, ὁ, mare. s. 668.

Ποντοπόρεια, nomen mul. *pontivaga*. Sic ποντοπόροιο, à πόντος, ου, ὁ, mare, & πορεία, ας, ἡ, iter. Th. πείρω, transeo. s. 626. ϑ. 256.

Πόρον, acc. à πόρος, ου, ὁ, *iter*. Th. πείρω, f. σω, transeo. ϑ. 292.

Πόρε, *dedit*, a. 2. act. à πόρω, Poët. pro ποιέζω. πόρον, pro ἔπορον, a. 2. act. πόροι, *præbuerit*, a. 2. opt. act. Th. πείρω, f. περῶ, transadigo, pertranseo, præt. m. πέπορα. s. 377. ϑ. 412. 904.

Ποσειδάων, & contractè, ποσειδῶν, gen. ῶνος, ὁ, Neptunus. s. 665.

Πόσις, ιος, ἡ, f. g. *potus*. idem quod πόμα, τὸ. Th. πίνω, f. πίσω, *bibo*. a. 395.

Ποσ', pro ποσὶ, *pedibus*, & ποσσ', pro ποσὶ, & hoc pro ποσὶ, dat. pl. Poët. à πούς, ποδὸς, ὁ, pes, vocat. ὦ πούς. s. 539.

Ποταμοῖο, gen. Ion. à ποταμὸς, οῦ, ὁ, *fluvius*. ϑ. 242.

Ποτὲ, ποτ', & ποϑ', *quando*. s. 86. 228. ϑ. 22.

Ποτέονται, *volabant*, imperf. Ion. à ποτέομαι, f. ήσομαι, idem quod πέτομαι, volo, as. ϑ. 691.

Ποτὶ, Doricè, pro πρὸς, *ad*. s. 550.

Πότνια, *veneranda*, à πότνιος, α, ον, venerandus. s. 73.

Πῇ, *ubi*, adv. ab ὅς. Th. ὃς, qui. s. 88.

Πολυβότειρα, *multorum alumna*, epitheton terræ, ex πολὺς, Poët. pro πολὺς, *multus*, & βόσκω, f. ήσω, pasco. à Th. inusitat. βόω, ῶ, f. όσω, pasco. s. 156. ϑ. 531.

Πολεῶν, accus. sing. m. g. pro πολιὸν. Vide in πολὺς. ϑ. 190. 258.

Περᾶσαι, *vastare*, Ion. pro περῆσαι, a. 2. inf. verbi πέρθω, vasto, f. πέρσω, f. 2. παρῶ, & per metathesin πραθῶ, hinc a. 2. ἔπραθον. a. 240.

Πραπίδεσσι, dat. pl. à πραπίδες, αι, *præcordia*. ϑ. 608.

Πέπρε, 3. præs. à πρέπω, decorus sum. μετα-πρέπω, decorus sum inter. ϑ. 92.

Πρεσβῆας, *seniores*, Ion. à πρεσβὺς, έως, ὁ, idem quod πρέσβυς, υος, ὁ, *senex*. a. 245.

Πρεσβύτατον, *maximum natu*, superl. grad. à πρέσβυς, senex. ϑ. 363.

Πρόμος, ου, ὁ, ἡ, *promus*. a. 365.

Πρήξεις, *facies*, f. 1. ind. Ion. pro πραξεις, à πράσσω, facio, f. ξω, p. χα. s. 400.

Πρηνέων, *valdè spirantium*, gen. pl.

pl. à πρηστὴς, ῆρος, ὁ. Th. πρήθω, incendo. Θ. 846.

Πρηΰνῃ, *mitigat*, 3. ſingul. præſ. Ion. pro πρανῇ. Th. πρανὴς, vel πρᾶος, ε, ὁ, lenis. Θ. 254.

Πρηῶνος, *præcipitio*, gen. à πρηὼν, ῶνος, ὁ, *eminentia montis*. α. 437.

Πρίν, *prius*, adv. ſ. 90.

Πρίνινον, *ilignum*, à πρῖνος, ου, ἡ, *ilex*, arbor. ſ. 427.

Πρίνυ, genit. πρῖνος, υ, ἡ, *ilex*. ſ. 434.

Πρὸ, *juxta, una*. πρό τ' ἰούσα, *præterita*. α. 303. Θ. 32.

Προβάδην, adv. *in progrediendo*, à προβαίνω, *progredior*. Them. βαίνω, eo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ſ. 727.

Προβάλλοιτο, *proponat*, a. 2. med. opt. à προβάλλω, *profero*, propono. Th. βάλλω, f. αλῶ, jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. ſ. 777.

Προβάτοις, dat. pl. à πρόβατον, ου, τὸ, *ovis*, pecus. ſ. 556.

Προβέβηκε, *antiſtat*, perf. ind. act. Th. προβαίνω, anteeo, ſupero. Vide in προβάδην. α. 355.

Προϊζόντ', *procedebant*, pro προΐζοντο, & hoc pro προσίζοντο, 3. pl. a. 2. med. indic. Th. ἵζω, ſum, *naſcor*, f. ἕσσομαι, p. ἧσμαι, a. 2. m. ἐσσύμην, p. m. ἵζον, a. 1. m. ἐγειάμην. α. 345.

Προθύελλα, *impetuoſa*, à θύελλα, ης, ἡ, *procella*. videtur hæc vox dividenda, & τὸ προ per τμῆσιν referendum ad τὸ φέρῃ. Θ. 742.

Προϊδέσθαι, a. 2. med. infinit. à προείδω, prævideo. Th. εἴδω, video, f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον. α. 386.

Προΐωξις, εως, ἡ, *perſecutio*, pro προδίωξις, per ſyncopen, à προδιώκω. Th. διώκω, f. ξω, p. χα, *perſequor*, abigo. α. 154.

Προλιπὼν, *relinquens*, a. 2. part. act. & inf. g. προλιπέσθαι, προλιπόντ', pro προλιπόντι, nom. dual. a. 2. part. Th. λείπω, *linquo*, f. λείψω, f. φα, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα. ſ. 197. 564. α. 1.

Πρόλοχος, nomen viri, q. d. *primus inſidiator*. α. 180.

Προμηθεὺς, *Prometheus*, nomen viri. Th. μῆδος, ους, τὸ, *cura*, ſed in compoſito προμηθὴς, ἑος, ὁ, ἡ, *providus*, mutatur δ in Θ, quæ ſunt literæ cognatæ. ſ. 48.

Προνόη, nomen mul. Θ. 261.

Πρόπαν, *univerſum*. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e. Θ. 525.

Προπάροιθε, pro πρὸ, *ante*, cum Gen. vide πάροιθε, *ante*. πρόπαρ, per apocopen, pro προπάροιθε. è *regione*. α. 285. Θ. 518.

Προπιφαυσκόμενα, *prædeliberata*, Doricè pro προπεφασμένα, perf. part. à φάσκω, dico, f. σω, in a. 2. ἔφασκον, p. m. πέφαδα, perf. paſſ. πέφασμαι ſ. 653.

Προρεῖ, præſ. ind. *profluit*, προρρεόντων, *influentium*, præſ. part. gen. pl. Th. ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω, p. ἐρρύηκα. Θ. 792.

Πρὸς, cum Dativo, *ad*, cum Ac-

cuſ. *ad*, προς ὐρανὸν, *ad cælum uſque, præter, adverſus*. s. 208. 317.

Προσαρήρεται, adaptaverit, eſt 3. ſing. præſ. paſſ. indic. à προσαρήρομαι. A præterito enim medio formatur præſens, ſignificans idem quod primitivum. Sic ab ἄρω, *apto, congruo*, f. ρῶ, præt. m. ἦρα & Atticè ἄρηα, unde præſens hoc ἀρήρομαι. s. 429.

Προσεβήσατο, acceſſit, a. 1. med. à προσβαίνω, accedo. Them. βαίνω, eo. α. 33.

Προσέειπε, *alloquebatur*, imperf. vela. 1. vel 2. à προσείπω. Vide Th. ἔπω, dico. a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον. α. 349. Ϡ. 546.

Προσεῖναι, *adeſſe, juvare*, præſ. inf. ex πρὸς, & εἰμὶ, ſum. s. 351.

Προσέκυρσε, *appulit*, a. 1. act. à προσκύρω, appropinquo. Th. κύρω, f. Æol. κύρσω, incido. s. 198.

Προσελέξατο, *verſat*, a. 1. m. Th. λέγω, dico, f. ξω, p. χα. s. 497.

Προσέφη, a. 2. act. ind. à προσφημι, *alloquor*. Th. φημὶ, dico, vel φάω. s. 53.

Προσηύδα, *alloquebatur*, imperf. act. à προσαυδάω, f. ήσω. Th. αὐδὴ, *vox*. α. 117. 326.

Πρόσθεν, *prius*, ante, & πρόσθ', pro πρόσθε. Th. πρὸ, ante. s. 98. α. 277.

Προσσόῳ, dat. ſing. part. a. 2. act. à προσσημι, *accedo*, in aor. 2. προσσον, ες, adivi, ex πρὸς, *ad*, & εἶμι, *eo*, a. 2. ἴον. s. 351.

Πρόσωπον, τὸ, *vultus*, ex ὤψ, oculus. Th. ὄπωπα, video. s. 592.

Προτέροισιν, dat. pl. Homer. ἀνδράσι γ' προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω. *Cum viris me majoribus contendere nolui*. Hic locum habet illud, *cede majori*. & Rom. 13. 7. *honorem, cui honor*. πρότερος, *prior*. Th. πρὸ, *ante*. Ϡ. 424.

Προὔθηκε, *propoſuit*, pro πρόθηκε, a. 1. ind. à προτίθημι, propono, f. θήσω, p. τέθεικα, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην. Ϡ. 537.

Προὔχειτο, *propoſitus erat*, pro πρόκειτο, imperf. verbi κεῖμαι, f. κείσομαι. α. 312.

Προφέρῃ, *promovet*. 3. ſing. præſ. Th. φέρω, fero, f. οἴσω. s. 577.

Προφερὴς, ής, ὁ, ἡ, ἧ, *præſtans*, in comp. προφερέστερος, ſuperl. προφερέστατος, à προφέρω, præſto. Th. φέρω. α. 260.

Πρόφρων, ονος, *prudens*, προφρονέως, adv. s. 665. Ϡ. 433.

Προφυγεῖν, a. 2. act. infinit. à προφεύγω, effugio. Th. φεύγω, *fugio*, f. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφυγα. s. 645.

Προχέειν, *infunde*, præſ. inf. Th. χέω, f. χεύω, fundo. s. 594.

Προχοῇ, *alveo, gutturnio*, ex πρὸ & χέω, f. χεύω, fundo. s. 755.

Προχόῳ, *gutturnio*, dat. à πρόχους, υ, ὁ, *aqualis, vas aquarium*. Th. χέω, fundo. Ϡ. 785.

Πρυλέεσσι, *pedeſtribus*, dat. pl. à πρυλεύς, έος, ὁ. Legitur tantum in pl. πρυλέες, οἱ, pedites conferti, Iliad. λ. 49. s. 744. α. 193.

Πρυμνὴ, ὁος, ἡ, homen mul. q. d. *ul-*

d. *ultima*. Θ. 350.

Πρωΐ, *mane*, cui opponitur ὀψὲ, vesperi. ε. 459.

Πρώτη, *prima*, à πρῶτος, η, ὁ. Th. πρό, ante. Θ. 397.

Πρωτηρέτη, illi qui tempestivè aravit, dat. sing. à πρωτηρέτης, ος πρῶτος & ἐρόω, aro, f. όσω. ε. 488.

Πρωτογόνων, *primogenitorum*, gen. pl. à πρωτόγονος, ex πρῶτος, primus, & γένομαι, nascor, inde γονὴ, genus. ε. 541.

Πρωτομήδεια, nomen mul. quæ prior curat. Θ. 249.

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, *Adverb.* primùm, πρῶτα, ut & superl. πρώτιστα & πρώτατα. Th. πρό, antè. ε. 289. 456. 809.

Πρωτώ, όος, ἡ, nom. mul. ἡ πρωτόλουτος, gern groß. Θ. 24.

Πτελέης, *ulmo*, gen. Ion. à πτελέα, ας, ἡ, ulmus. ε. 433.

Πτερὰ, acc. pl. à πτερὸν, *ala*, hinc πτερόεις, εντος, ὁ, alatus, acc. pl. πτερόεντα.

Πτερύγων, gen. pl. à πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala*, πτερύγεσσι, dat. pl. Ion. Th. πτερὸν, ὸν, τὸ, ala. ε. 626. 682. α. 117. 134.

Πτολεμίζειν, Poëtice pro πολεμίζειν, præs. inf. à πολεμίζω, f. ίσω, bello. Th. πόλεμος, ου, ὁ, bellum. α. 358.

Πτολίεθρον, *oppidulum*. pro πόλις dicunt Poëtæ πτόλις, εως, ἡ, unde est πτολίεθρον, ου, τὸ, idem. α. 81.

Πτολιπόρθου, dat. sing. à πτολίπορθος, *urbium everſor*, ex πτόλις, pro πόλις, urbs, Poët. & πέρθω, *vaſto*, in præt. med. πέπορθα. Θ. 936.

Πτόρθοιο, gen. Ion. à πτόρθος, ου, ὁ, *ramus*. Th. ὀρθὸς, ὴ, ὸν, *rectus*. ε. 419.

Πτύχες, plicæ. pl. num. à πτὺξ, πτυχὸς, ἡ, plica. Th. πτύσσω, f. ξω, plico. α. 143.

Πτώσσῃς, 2. perſ. ſub. præſ. à πτώσσω, mendico. hinc πτωχὸς, ὴ, ὸν, mendicus. Th. πτοίω, ῶ, f. ήσω, perterrefacio. ε. 26. & 393.

Πυγοστόλος, ου, ἡ, *quæ nates veſtibus ornat*. ex πυγὴ, ἧς, ἡ, *nates, clunes*, & στέλλω, *orno*. f. στελῶ. ε. 371.

Πύθεται, 3. præſ. ind. ὀστέα πύθεται, oſſa computreſcunt. à πύθω, fut. ύσω, *putrefacio*, unde eſt Latinorum, *putco, es, êre*, πύθομαι, *putreſio*. α. 153.

Πύθῃ, 3. perſ. præſ. ſubj. act. à πύθω, fut. ύσω, *putrefacio*. ε. 624.

Πυθμένι, dat. ſingul. à πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum, ima pars*. Th. πύθω, putrefacio. Θ. 952.

Πυθοῖ, dativ. ſing. à πυθὼ, όος, ἡ, nomen urbis. Θ. 499.

Πυθοῖ δὲ, *pythum verſus*. Hic δὲ poſtponitur Dativo, alioquin poſtponi ſolet accuſativo, ut οἶκόν δὲ. ἰλιάδ. β. 158. Unicum hoc exemplum, ubi δὲ *dativo* poſtponitur, non evertit regulam. δὲ poſt accuſativum caſum poſtpoſitum ſignificat, *ad, verſus*; & eſt dictio enclitica. Sic legimus αἴγυπτόν δὲ. ὀδυσ. ε. 426. α. 480.

Πυ-

Πυκάσσαι, a. 1. inf. à πυκάζω; f. άσω, *munio, fulcio.* propriè *condenso.* Nam Th. eſt πύκα Adv. & vertitur *densè.* item *accuratè.* ſ. 622.

Πυκινὸς, idem cum πυκνὸς, ὴ, ὸν, *creber* à πυκινὰ, *densè.* ſ. 530. 551.

Πύλαι, nom. plur. à πύλη, ης, ἡ, *porta,* & πυλέων, gen. pl. Ion. pro πυλῶν. α. 246. 272.

Πύλας, acc. pl. à πύλη, *porta.* ϑ. 732.

Πύλε, genit. à πύλος, ου, ὁ, nomen regionis. α. 360.

Πύμαλος, Poëtice *ultimus,* à πυθμὴν, ένος, ὁ, fundum. Th. πύθω, putrefacio. ϑ. 497.

Πὺξ, Adverb. *pugno,* mit der fauſt. α. 302.

Πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis. ſ. 57.

Πύργων, *turrium,* gen. pl. à πύργος, ου, ὁ, *turris.* α. 242.

Πυροφόρος, *frugifer.* Epithetum aëris. à πυρὸς, οῦ, ὁ, *triticum,* & φέρω. ſ. 547.

Πώεα, acc. pl. à πῶυ, εος, τὸ, *grex.* Th. πάω vel πάομαι, *poſſideo.* ſ. 514.

Πολεῖται, *vertitur,* præſ. à πολέω, *verto,* ut πολέω. ϑ. 781.

Πῶμ', pro πῶμα, ατος, τὸ, *operculum.* ſ. 94. 98.

Πώποτε, *unquam.* Th. ὅτε, quando. ſ. 648.

P.

Ῥ' Αδινοῖσι, *mollibus,* à ῥαδινὸς, ὴ, ὸν, gracilis, mollis, q. d. ῥέα δινέμενος, *qui facile movetur.* Th. δίνη, ης, ἡ, vortex. ϑ. 195.

Ῥ' ἄ, per *metatheſin,* pro δὲ, ex ἄρα, dictio encl. ſ. 323. α. 4.

Ῥ', pro ῥα, dictio enclitica, hîc expletiva. Græcè μέσον συμπληρωματικὸν, *vocula expletiva,* quæ nihil ſignificat, ſed carmen explet. α. 125.

Ῥ' αδάμιγγες, pl. num. *guttæ,* à ῥαδάμιγξ, ιγγος, ἡ, *gutta,* Poet. q. à ῥαίνειν ϑαμὰ, *perfundere ſemper.* ϑ. 183.

Ῥ' εα, conſtituit unam ſyllabam, vulgo mendoſe, ῥεῖα. Vide in ῥεῖα. ſ. 5.

Ῥ' έεθρα, *fluenta,* à ῥέεθρον, ου, τὸ, fluentum. Th. ῥέω, f. ῥόω, fluo. ϑ. 695.

Ῥ' έλω, acc. *Rheam,* à ῥέη, *Rhea,* eſt nomen mul. ϑ. 625.

Ῥ' εῖα, Poëtice pro ῥέα, *facile,* idem quod ῥηϊδίως. Th. ῥᾴδιος, ου, ὁ, *facilis,* comp. ῥᾴων, ſuperl. ῥᾷστος. ſ. 6. 7.

Ῥ' έη, nomen mul. *Rhea.* ϑ. 135. 453.

Ῥ' έζουσι, *faciunt,* 3. perſ. præſ. pl. num. à ῥέζω, *facio,* f. ῥέξω, p. ϝεϝεχα, præt. m. ἔρρεγα, & per metatheſin ἔοργα, *feci.* ῥέξαι, a. 1. inf. act. ſ. 683. ϑ. 209.

Ῥ' έων, fluo, ῥέεν, pro ἔρρεον, 3. ſing. imperf. ut ῥέον, pro ἔρρεον, 3. pl. imperf. act. f. ῥόω, p. ἐρρύηκα. α. 267. 314. ϑ. 84.

Ῥ' ηκτὴς, ῆρος, ὁ, factor, à ῥέζω, ξω, facio. ſ. 189.

Ῥ' ήγνυνται, *refringuntur,* 3. pl. ind. præſ. à ῥήγνυμαι, *frangor.* Th. ῥηκτω, f. ξω, *frango,* unde ῥηγνύω, ῥήγνυμι. α. 377.

Ῥ' ηϊδίη,

Ῥηϊδίη, facilis, à ῥηΐδιος, Ionice ῥηϊδίη, *facilis*, hinc ῥηϊδίως, *facile*. ſ. 43. 290.

Ῥηξιώοχα, acc. ſing. à ῥηξιώνωρ, ορος, ὁ, qui virum frangere poteſt, *ſtrenuus, bellicoſus, martius*, à ῥήσσω, ξω, frango, & ἀνὴρ, vir. ϑ. 1007.

Ῥῆσος, nomen fluvii. ϑ. 340.

Ῥηῶι, *clari*, ἀῤῥηῶι, *ignobiles*, à ῥέω, ῥήσω, dico. ſ. 4.

Ῥηγαλέος, ὄν, *rigidus*, *horrendus*, hinc ῥίγιον, *durius*, comparativi ſignificatione, à ῥιγος, εος, τὸ, *rigor*, frigus. ſ. 701. α. 131.

Ῥίζηισι, pro ῥίζαις, Ionicè, à ῥίζα, ης, ἡ, radix. ſ. 19.

Ῥίμφα, *facile*, *celeriter*, à ῥίπτω, f. ψω, projicio.

Ῥινὸς, ὄς, ὁ, ἡ, *pellis*, per quam ἰδρῶτες ῥέωσι. ῥινοῖο, gen. Ion. pro ῥινοῦ. ſ. 513.

Ῥινοτόρῳ, dat. ſing. *clypeos diſſecanti*, à ῥινότερος, proprie *pellem terebrans*, *pertundens*, *tranſverberans*: eſt Martis epitheton, ex ῥινὸς, ὄς, ὁ, ἡ, *pellis*, & τερὸς, *penetrans*, ex τερέω, f. έσω, *terebro*, item *vulnero*. ϑ. 934.

Ῥιπῇ, impetu, ὑπὸ ῥιπῇ, pro ῥιπῆς, dativus pro genitivo: ἀντίπλωσις, à ῥιπὴ, ῆς, ἡ, *impetus rei, quæ projicitur*, à ῥίπτω, f. ψω, projicio. ϑ. 681.

Ῥίπτασκον, *abjiciebant*, 3. pl. imperf. act. Ion. pro ἐῤῥίπταζον, à ῥιπτάζω, jacto. Th. ῥίπτω, *jacio*, f. ψω. α. 256.

Ῥίψε, 3. plur. a. 1. pro ἔῤῥιψε, à ῥίπτω, *abjicio*, projicio, f. ψω, p. ἔῤῥιφα, ϑ. 868.

Ῥοδίη, nomen mul. q. d. *roſea*, quæ colore roſam fuit imitata. ϑ. 351.

Ῥόδιος, nomen fluvii, à ῥόδον, ὄ, τὸ, *roſa*.

Ῥοδοδάκτυλος, *habens roſeos digitos*, ex ῥόδον, & δάκτυλος, digitus. ſ. 608.

Ῥοδόπηχυς, *quæ habet roſeos cubitos*, ex ῥόδον, ὄ, τὸ, roſa, & πῆχυς, εως, ὁ, cubitus. ϑ. 247.

Ῥόθος, ὄ, ὁ, *impetus*, *undarum ſtrepitus*, *fragor*. ſ. 218.

Ῥοίζαχ', ſtridebat. 3. perſ. imperf. pro ῥοίζασκε, propter ſequentem ſpiritum aſperum, à ῥοιζέω, ſtrido, in imperf. act. ἐῤῥοίζεον, & poëtice ἐῤῥοίζεσκον. Sed Heſiodus magis gaudet litera α. confer ϑ. v. 157. ubi eſt, ἀπηκρύπτασκε, pro ἀπεκρύπτασκε. Th. ῥοῖζος, ὄ, ὁ, *ſtridor*. ϑ. 835.

Ῥόον, acc. ſing. à ῥόος, ὄς, ὁ, *fluxus*. à præt. med. ἔῤῥοα, verbi ῥέω, *fluo*, fut. ῥύσω. ſ. 564.

Ῥύεται, *tuetur*, 3. præſ. ind. verbi ῥύω, vel ῥύομαι, *ſervo*, hinc fut. 1. med. ῥύσομαι, & in pl. ῥυσόμεθα, *vindicabimus*. α. 105. ϑ. 662.

Ῥυτὰ, τὰ, *frena*. à ῥύω, traho. α. 308.

Σ.

Σαλάμιον, σαλαμίος, nomen viri. ϑ. 344.

Σαίνῃ, *adulatur*, 3. præſ. ſingul. ind. à σαίνω, idem quod σείω, *moveo*, pro quo dicitur etiam

iam σύρω : quod tribuitur proprie canibus caudam moventibus. ϑ. 771.

Σάκος, ου, τὸ, *ſcutum*, σάκευς Doricè pro σάκους, ex σάκεος, gen. Dores mutant ε, in ευ. Th. σάττω, f. ξω, p. χα, *onero*. α. 139. 460.

Σαπείσης, *putrefactæ*, part. a. 2. paſſ. g. f. ex σήπω, f. ψω, a. 2. ἔσαπον, *putrefacio*. α. 152.

Σὰς, tuas, acc. pl. à σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um*. Th. σὺ, tu. α. 107.

Σαὼ, οῦς, οῦ, ἡ, nomen mul. *ſalva*. ϑ. 243.

Σβεννυμένων, *non amplius lactantium*. Æol. pro σβεννυμένων, quæ dialectus in illo caſu genus diſtincte exprimit. gen. pl. part. præſ. à σβέννυμι, f. σβέσω, p. ἔσβεκα, a. 1. paſſ. ἐσβέσθην. ſ. 588.

Σὶ, & σίθεν, pro σίοθεν, per ſyncopen, ſic μιχθῆ, ex σίο, pro σοῦ, *tui*. Th. σὺ, *tu*. ϑ. 341.

Σειόμενον, præſ. part. Th. σείω, *moveo*, f. σείσω, p. σέσεικα. α. 298.

Σείριος, *Sirius*, nomen ſtellæ, quæ etiam *canicula* dicitur, à σύρω, *verro*, item *bio*. ſ. 415.

Σίλαε, *jubare* : dativus contractus, pro σίλαϊ, à σίλας, ου, τὸ, fulgor. α. 60. ϑ. 867.

Σιλήνη, ης, ἡ, *luna*, à σίλας, ου, τὸ, *fulgor*. ϑ. 18.

Σιμίλλω, à nom. σιμίλη, ης, ἡ, nomen mul. ϑ. 940.

Σίο, pro σοῦ, ex σύ. ſ. 476.

Σιονρῶσα, *ridens*, *dentes ſtridens*, præt. med. in m. g. σιονρώς, propriè *ſcopis purgatus*, à σαίρω. item *ſum ore hianti ſeu diducto, prout illi faciunt, qui cachinnantur*, unde pro *ridente* accipitur, f. σαρῶ, p. σέσαρκα, p. m. σέσηρα, & σέσαρα. α. 268.

Σοφισμένος, *peritus*, cum Genitivo, à σοφίζω, *reddo ſapientem*, f. ίσω, p. κα. Th. σοφὸς, ὁ, ἡ, ſapiens. ſ. 647.

Σηκὸν, acc. *ſtabulum*, à σηκὸς, οῦ, ὁ, *ſtabulum ovium*, *caprarum*, affine Hebræo סג *ſepire*, vel תך, *tegere*. ſ. 785.

Σῆμα, ατος, τὸ, *ſignum*, & σᾶμα, pro σῆμα. Hinc σημαίνω, *ſignum do*, *jubeo*, unde σημάντωρ, ορος, ὁ, *præfectus*, *dux*. ſ. 448. α. 56.

Σὸν, acc. ſing. à σὸς, σὴ, σῆς, & σῆσιν, pro σοῦς, Ion. *tuis*, à σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um*. ſ. 272. α. 104.

Σθενὼ, οῦς, ἡ, nomen mul. *robuſta*, à σθένος, robur. ϑ. 276.

Σθένος, *robur*. ſ. 62. 613. 617. α. 97. 420.

Σιγῇ, *tacite*, dativus, adverbialiter ſumitur, à σιγὴ, ſilentium. Th. σιγάω, ſileo. ſ. 104.

Σίδηρος, ου, ὁ, ferrum, hinc σιδήρεος, *ferreus*, & contracte σιδηροῦς. ſ. 150. ϑ. 764.

Σίμβλους, acc. pl. à σίμβλος, ου, ὁ, vel σίμβλον, & σιμβλη. *alveare*, capſa ubi mellificant apes. ϑ. 598.

Σιμοῦντα, pro σιμόεντα, nomen viri. ϑ. 342.

Σίνεται, 3. præſ. ind. à σίνομαι, *lædo*, noceo. ſ. 316.

Σί-

Σῖτος, ου, ὁ, *frumentum*, σῖτον, ου, τὸ, *panis ex frumento*. ε. 145. 602.

Σκαιῇ, dat. ſing. unde Latinorum *ſcæva*, à σκαιὸς, ὰ, ὸν, ſiniſter. Th. Σκάζω, f. σω, claudico. Ϟ. 179.

Σκάμανδρος, fluvii *nomen*. Ϟ. 345.

Σκαφος, *foſſio*, à σκάπτω, f. ψω, fodio, p. ἔσκαφα. ε. 570.

Σκέπα, tecta, acc. pl. per apocopen pro σκεπάσματα. Th. σκέπω, *tego*. ε. 530.

Σκῆπτρον, ου, τὸ, à σκήπτω, *nitor, innitor*. Eſt ergo σκῆπτρον, baculus, cui quis inniti poteſt. Ϟ. 30.

Σκιδναμένη, diſperſa, præſ. part. Th. eſt, σκεδάω, f. άσω, unde σκεδάννυμι, & σκίδνημι, diſſipo, diſpergo, in paſſivo σκίδναμαι, unde eſt part. præſ. paſſ. σκιδνάμενος. Ϟ. 42.

Σκιὰ, *umbra*, σκιὴ, Ionicè pro σκιὰ, hinc σκιερὸς, ὰ, ὸν, *umbroſus*. ε. 572. 587.

Σκληρὸν, acc. à σκληρὸς, *durus*. Th. σκέλλω, exicco. Ϟ. 839.

Σκολιὸν, accuſ. ſing. à σκολιὸς, *tortuoſus, obliquus*, metaph. *parvus*, dat. pl. σκολιῇσι, pro σκολιαῖς, Ion. hinc σκολιῶς, *tortuoſe*, adv. ε. 217. 256.

Σκόλυμος, ου, ὁ, *carduus*. ε. 580.

Σκοτόεν, in maſcul. σκοτόεις, εντος, *caliginoſus*. Th. σκότος, ου, ſeu ος, τὸ, *tenebræ*. ε. 553.

Σκυλάκεσσιν, dat. pl. Ion. à σκύλαξ, ακος, ὁ, *catulus*. Th. ὑλάω, ῶ, f. άσω, latro, as. Ϟ. 834.

Σκυλεύσωσι, a. 1. part. pl. num. à σκυλεύσας, ασα, verbi σκυλεύω, idem cum συλεύω, vel συλάω, ῶ, *ſpolio*. Th. σύλη, ης, ἡ, *ſpolium*. α. 468.

Σμηνῆσι, dat. pl. Ion. à σμηνος, ος, τὸ, *apum examen*. Ϟ. 594.

Σμικρὸν, pro μικρὸν, *parvum*, metri cauſa. ε. 358.

Σμερδαλέον, *terribiliter*, proprie *viſu*, à σμερδαλέος, idem quod σμερδνὸς, *aſpectu terribilis*. Th. μέρδω, *intueor*. α. 341. 840.

Σοὶ, *tibi*, σοὶ δ' αὐτῷ, pro σεαυτῷ, à σὺ, tu. ε. 34. 56.

Σὸς, ὴ, ὸν, *tuus, a, um*. ε. 631. α. 98.

Σπαργανίσασα, *faſciis involvens*, part. a. 1. act. à σπαργανίζω, f. ίσω, *faſciis involvo*, idem quod σπαργανόω. Th. σπάργανον, *faſcia*. Ϟ. 485.

Σπείρειν, *ſerito*, præſ. inf. pro imperat. Ion. à σπείρω. f. σπερῶ, *ſero, ſemino*, f. 2. σπαρῶ, p. ἔσπαρκα, a. 1. ἔσπειρα, a. 1. inf. σπεῖραι, a. 2. ἔσπαρον, præt. m. ἔσπορε. ε. 389.

Σπειὼ, οος, ἡ, Speo, nomen mul. q. d. *in ſpecu latitans*. Ϟ. 245.

Σπέος, εος, τὸ, *ſpelunca, ſpecus, antrum*. Ϟ. 301.

Σπερμαίνειν γλυκὺ, *ſerere proſapiam*, h. e. *procreare liberos*, redolet Hebraiſmum, poſteri enim Hebræis dicuntur *ſemen*, à σπερμαίνω, idem quod σπείρω, f. σπερῶ, *ſemino*. ε. 734.

Σπέρμα ἔρξασθαι, *ſementem incipere*, σπερμάζω, à σπέρμα, ατος, τὸ, ſemen. Th. σπείρω, *ſero*. α. 444. 469.

Σπερ-

πιέζω, f. ἰσω, premo. ε. 495.

Πιερίη, ης, ἡ, nomen regionis in finibus Macedoniæ, quæ ob ſummam amœnitatem credita fuit Muſarum ſedes. Hinc eſt πιερίηθεν, Adv. è loco, ad formam, Θήκηθεν, κλισίηθεν, *ex tentorio*, ἰλιαδ. λ. 603. à κλισίη, Ion. pro κλισία. πιερίδες, *Pierides*, pl. num. à πιερὶς, ἰδος, ἡ. ε. 1. α. 206. Ϟ. 53.

Πιθήσας, *fretus*, a. 1. part. act. à πιθέω. Th. πείθω, perſuadeo, f. πείσω, p. πέπεικα, a. 2. ἔπιθον. ε. 357.

Πίθῃ, *parueris*, 3. ſing. a. 2. med. ſubj. Th. πείθω, f. πείσω, a. 2. ἔπιθον, p. m. πέποιθα. ε. 293.

Πίθος, *vaſis*, gen. à πίθος, ου, ὁ, *dolium*, πίθοιο, poëtice pro πίθου. ε. 98.

Πιλνᾶ, *dejicit*, 3. præſ. ind. à πιλνάω, idem quod πιλάω, appropinquo, πίλναθε, imperf. pro ἐπίλναθε, à πίλναμαι, ab act. πίλνημι, quod eſt à πιλνάω, *appropinquo*. Th. πέλας, *prope*. ε. 508. Ϟ. 703.

Πῖλον, πίλοις, à πῖλος, ου, ὁ, pileus. ε. 540.

Πιμπλᾶσαι, *replentes*, præſ. part. f. g. pl. num. pro πιμπλάσαι, Æolicè, à πίμπλημι, ης, ησι, idem quod πλήθω, impleo, hinc in paſſ. πίμπλαμαι, σαι, ται, expletur. Them. πλε, ος, ὁ, plenus. ε. 299. α. 429. Ϟ. 880.

Πινέμεν, Ionic. pro Dorico πινέμεναι, abjecto αι, & retento accentu in loco ſuo, pro πίνειν, *bibere*, præſ. inf. à πίνω, f. πίομαι, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον. ε. 590.

Πίον, gen. Th. πίων, ονος, ὁ, ἡ, *pinguis*. Ϟ. 538. Hinc in comp. πιότερος, ſuperl. πιότατος. ε. 583.

Πίπτουσαι, *incidentes*, pl. num. f. g. præſ. part. à πίπτω, *cado*, f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον. ſubj. πίπτωσιν, in præſ. ε. 618. Ϟ. 873.

Πίστεις, nom. pl. à πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, f. σω, perſuadeo. ε. 370.

Πίσυνος, *fretus*. Th. πείθω, f. σω. p. κα, perſuadeo, a. 2. ἔπιθον, p. m. πέποιθα. Ϟ. 506.

Πεφάσεαι, Ion. pro πεφάσῃ, *laqueris*, 2. perſ. præſ. ſub. à πεφάσομαι, pro φάσω, *jacto*, dico, à φημὶ, dico, & hoc à φάω, dico. Ϟ. 655.

Πλάσε, *finxit*, a. 1. ind. pro πλάσε, Poëtice, & rurſus πλάσε, pro ἔπλασε, Poëtæ duplicant, literam, ut ſyllaba poſſit produci, & abjicirunt augmentum, ne ſyllaba redundet. Th. πλάσσω, *fingo*, f. άσω, p. πέπλακα, a. 1. paſſ. ἐπλάσθην, hinc πλαστὸς, ἡ, ὸν, *fictus*, a, um. ε. 70. Ϟ. 512.

Πλασθὲν. Vide in πλάσε. Ϟ. 513.

Πλατὺ, *lata*, pro πλατέα, plur. num. g. n. à πλατὺς, εῖα, ὺ, *latus*. Ϟ. 445.

Πλείη, Ion. pro πλέα, hoc pro πλέα, *plena*: à maſcul. πλέος, *plenus*, Poëtice πλεῖος. Attice, πλέως. ε. 101.

Πλείστη, plurima, & πλείστον, *plu-*

ri-

rimum, ſuperl. à πολὺς, multus. Vide in πλέον. ſ. 718.

Πλείων, *major*, & pro πλείων, Poëtæ πλίων: unde eſt πλέονες, & dat. pl. Poëticus πλείοισι, & pro πλείονα, *plura*, Poëtice πλίονα, nec non per ſyncopèn & craſin, πλίω. ſ. 377. 378. 688.

Πλειών, ῶνος, ὁ, *annus*, ſic dictus quod eo compleantur tempora. Them. πολὺς, multus. ſ. 615.

Πλεκτοῖσιν, *plicatis*, dat. pl. Ion. à πλεκτὸς, ὴ, ὸ, *plexus*. Them. πλέκω, necto, f. ξω, præt. act. πέπλεχα, a. 2. ἔπλακον, p. m. πέπλοκα. α. 63.

Πλέον, *plus*, dicitur & πλεῖον, n. g. Neutra, ut hic, ſæpe adverbiaſcunt, à πλείων, & πλίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, amplior. in ſuperl. πλεῖστος, plurimus. Th. πολὺς, πολλὴ, πολὺ, multus, a, um. ſ. 40.

Πλευρὰς, acc. pl. à πλευρὰ, ᾶς, ἡ, *latus*, *coſta*. α. 430.

Πλέῳ, *pleno*, in dativ. à πλέος, plenus. ſ. 790. & πλίω, *plura*. Vide in πλείων.

Πληγέντος, *percuſſi*, gen. part. a. 2. paſſ. pro πεπληγότος, πληγείσης, ejuſdem temporis & modi. f. g. à πλήσσω, vel πλήττω, *percutio*, f. ξω, a. 2. ἔπληγον, & ἔπλαγον, p. m. πέπληγα. ϑ. 861. Hinc πληγὴ, ῆς, ἡ, plaga, Doricè, πλαγὰ, πληγῇσιν, dat. pl. Ion. ϑ. 857.

Πλήθωσι, *impleantur*, præſ. ſub. à πλήθω, *impleo*, f. ήσω, ſed quum de mari aut fluviis dicitur, *inundo*. Th. πλέος, ε, ὁ, plenus. ſ. 306. 459.

Πληϊάδες, Poëtice pro πλειάδες, *vergiliæ*, *ſidus in dorſo tauri*, à πλειὰς, άδος, & hoc à πλείονες, quod ibi ſint ſtellæ complures. Them. πολὺς, multus. ſ. 613.

Πλῆμναι, nom. pl. f. g. à πλήμνη, *rotæ modiolus*. Sunt fiſtulæ, quæ axi inſeruntur. Euſtath. ὡσὰν τὸ πλήθεσθαι ἤτοι πληρῶσθαι ὑπὸ ἄξονος. Them. πλέος, ε, ὁ, plenus. α. 309.

Πλὶν, cum Genit. *præter*, adv. α. 74.

Πληξαύρη, nomen mul. *quæ multiloquio aërem verberat*. ϑ. 353.

Πλῆξεν, *percuſſit*, a. 1. ind. Th. πλήσσω, percutio, f. ξω, p. m. πέπληγα. ϑ. 855.

Πλήξιππε, nom. pl. à πλήξιππος, agitator equorum, ex πλήσσω, f. ξω, percutio, & ἵππος, ε, ὁ, equus. α. 24.

Πλῆτο, *implebatur*, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. Poëtice, pro ἐπέπλητο, à πλήθω. Sic & πλῆντο, in plurali. Verum malim derivari ab imperf. verbi πλῆμι, à πλήθω. Th. πλέος, plenus. α. 146. ϑ. 688.

Πλόος, & contracte, πλοῦς, *navigatio*, à πλέω, f. πλεύσω, navigo. ſ. 663.

Πλούσιος, *dives*, à πλοῦτος, ε, ὁ, *divitiæ*. ſ. 22.

Πλυτεύνῃ, Dorice, pro πλυτούνῃ, præſ. part. acc. à πλυτέω,

πίω, *diteſco*. Th. πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ. ſ. 311.

Πλουτὼ, οῦς, ἡ, nomen mul. q.d. *opulenta*. Ϟ. 355.

Πλουτοδόται, *opum datores*, nom. pl. à πλουτοδότης, ου. ex πλοῦτος, *divitiæ*, & δίδωμι, do. ſ. 125.

Πλοῦτος, ου, ὁ, q. ex πολὺ, & ἔτος, *divitiæ, ex multis annis collectæ*. at ἄφιτος, ος, τὸ, *divitiæ* (ἀφ' ἑνὸς ἔτους) *ex uno anno ſuperſtites*. ſ. 375.

Πλωΐζοντα, *navigabat*, 3. perſ. ſing. imperf. act. Poëtice, à πλωΐζω. Th. πλέω, f. πλεύσω, navigo. ſ. 632.

Πνείοντες, *anhelantes*, præſ. part. Poët. pro πνέοντες, πνέουσι, acc. f. g. præſ. part. πνεύσαντος, part a. 1. act. Th. πνέω, f. πνεύσω, flo. ſ. 504. α. 24

Πνοιὰς, *flatus*, acc. pl. à πνοιὴ, quod eſt à πνέω, *flo, ſpiro*, f. πνεύσω, in præt. med. πέπνυσα, unde eſt πνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus*, Poët. πνοιὴ, πνοιῇσι, dat. pl. Ion. pro πνοιαῖς. Ϟ. 253. 268.

Πόδα, acc. ſing. à πούς, *pes*, in dat. duali, ποδοῖν, & Poët. ποδοῖϊν. ſ. 495. α. 158. ποδῶν, gen. pl. Ϟ. 70.

Ποδώκεα, acc. ſing. q. ὠκὺς τοῖς ποσὶ, *pedibus celer*, à ποδώκης, ες, ὁ ἢ ἡ, pedibus celer, à πούς, ποδὸς, pes, & ὠκὺς, celer. Ϟ. 320.

Πόθος, ου, ὁ, deſiderium. α. 41.

Ποιεῖ, *facit*, 3. præſ. à ποιέω, ῶ, facio, ποίησω, & ποιήσω, a. 1. pro ἐποίησα. ſ. 100.

Ποίη, Ion. pro πόα, ας, ἡ, *herba*. hinc ποιήεσσα, herboſa. α. 381: Ϟ. 194.

Ποικιλόβουλος, *verſutus*, qui animo ſuo agitat varia conſilia, à ποικίλος, ου, ὁ, varius, & βουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium. Ϟ. 521.

Ποικιλόδειρον, *canoram, variantem vocem*, à δειρὴ, ῆς, ἡ, ſeu δειρὴ, *collum*, & per metonym. cauſæ, *vox*, & ποικίλος, ὁ, varius. ſ. 201.

Ποικίλος, ου, ὁ, varius. Ϟ. 300.

Ποιμαίνοντ', *paſcentem*, acc. ſing. præſ. part. verbi ποιμαίνω, f. ανῶ, paſco, aor. 1. ἐποίμηνα. Th. ποιμὴν, ένος, ὁ, paſtor. Ϟ. 23.

Ποιμένι, dat. ſing. à ποιμὴν, ένος, ὁ, *paſtor*. Hinc ποίμνη, ης, ἡ, grex ovium. ſ. 785. Ϟ. 100. 446. hinc & ποιμνήιος, ὁ, ad ovium gregem pertinens.

Ποινὴ, ῆς, ἡ, *pœna*. ſ. 753.

Πολεμήιος, Ionica dialyſi, pro πολέμειος, *bellicus*. Th. πόλεμος, ου, ὁ. bellum. α. 238.

Πολέας, *multos*, acc. pl. Poët. pro πολλοὺς, (differt à πόλεας, *urbes*, ſolo accentu.) Th. πολὺς, in genit. uſitatè πολλοῦ à πολλὸς, ſed Poëtice etiam πολέος. ſ. 578.

Πολεῖν, *verte*, præſ. inf. à πολέω, ῶ. *verto*, εἶμεν πολεῖν, *vere verte*. Hic in dimenſione legendum ἦμεν πολεῖν. ſ. 460.

Πόλεμος, ου, & Ionic. πολέμοιο, acc. πόλεμον, *bellum*. ſ. 14.

Πόλις, ἡ, urbs. in Gen. πόλεος, πόλιος, & Poëtice, πόληος. in

acc.

acc. πόλιν, & πόληα, Poët. dat. plur. πολίεσσιν, Ionic. & Poët. ε. 119. 238. α. 105. 285.

Πολιοκρόταφοι, *cani circa tempora*, κρόταφος, υ, ὁ, pars capitis dicta *tempus*. *Homo propriè canescit*. Vide κρόταφος. ε. 179.

Πολλάκι, Poët. pro πολλάκις, *sæpe*. Th. πολύς. ε. 238.

Πολλὴ, πολὺς, & πολλὸς, & πολὺ, multus, a, um, dat. pl. πολλοῖσι. πολὺ, adverbialiter accipitur, pro *multò*, πολὺ μᾶλλον, *multò magis*. πολλὸν, pro πολλῷ ponitur & accipitur adverbialiter. ε. 19. πολλὸν ἀμείνω, *multò meliora*. πολλὰ, adv. *valdè, multùm*. Comp. πλείων, ον, Superl. πλεῖστος, η, ον, plurimus, a, um. ε. 9. 19. 126. α. 92. 274. Θ. 9.

Πολυγηθίη, gen. à πολυγηθὴς, *multum lætitiæ afferens*. Th. πολὺ, *multum*, & γηθέω, f. ήσω, *lætor*. ε. 612.

Πολυγόμφων, *multos clavos habentium*, ex πολὺς, *multus*, & γόμφος, υ, ὁ, *clavus*. ε. 658.

Πολυδαίδαλος, *multo artificio elaboratus*. ex πολὺς, multus, & Δαίδαλος, υ, ὁ, *Dædalus*, ingeniosus ille artifex Cretensis. ε. 64.

Πολυδερκέος, genit. à πολυδερκὴς, *multos intuens*, ex πολὺς, multus, & δέρκω, video. Θ. 451.

Πολυδώρη, nomen mul. Θ. 354.
Πολύδωρος, nomen viri. Θ. 978.

Πολυήρατος, peroptabilis. Them. ἐράω, ῶ, f. άσω, amo. Θ. 404.

Πολυΐδεον, *multiscium*, idem quod πολυΐστορα, à πολὺς, *multus*, & ἴδεος, ιος, ὁ ἡ ἡ, *sciens*. Th. ἴσημι, *scio*. Θ. 616.

Πολυκληΐδας, accus. sing. à πολυκληΐς, *multis transtris instructa*, vel *multa compage juncta*, à κληΐς, sedes nautica. vel à κληΐς, pro κλεὶς, δὸς, ἡ, clavis. Th. κλείω, f. σω, claudo. ε. 815.

Πολυκλύστῳ, in dat. à πολύκλυστος, υ, ὁ, *undis agitatus*. à κλύζω, *abluo*, f. σω. Θ. 189.

Πολύμηλοι, *pecorosi*, ex μῆλον, υ, τὸ, *ovis*. Th. μηλέα, ας, ἡ, malus arbor. ε. 306.

Πολύμνια, ας, ἡ. Nomen Musæ, à πολὺς, multus, & ὕμνος, ὁ, hymnus, carmen, & hoc ab ὑμέω, celebro, cano. Θ. 78.

Πολύξεινος, *multorum hospes*, à ξεῖνος, ν, & Poët. ξεῖος, ξεστος, *hospes*. ε. 713.

Πολύπλυχος, υ, *multiplex*, *implicatus sphæris*, à πλύσσω, f. ξω, *complico*. Θ. 113.

Πολὺς. Videin πολλὴ.

Πολυσπερέες, *dispersæ*, à πολυσπερὴς, ές, ὁ ἑ ἡ, *multum sparsus*. Them. σπείρω, *dissemino*, f. ρῶ. Θ. 365.

Πολυφλοίσβοιο, *multisoni*, gen. Ion. à φλοῖσβος, υ, *fremitus undarum*. ε. 646.

Πολυφόρβης, gen. casus, *multos pascentis*. Th. φόρβω, ψω, pasco. Θ. 912.

Πολυφραδέεσσι, *astutis*, dat. pl. à

πολυφρασθὴς, valdè consultus. Th. φράζω, f. σω, dico, s. 2. ἔφραδον. Ϟ. 494

Πολύχρυσος, *affluens auro*. Th. χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum. s. 8.

Πολυώνυμος, *multa habens nomina*, celebris, ab ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*. Ϟ. 715.

Πονησάμην, *laborans*, part. a. 1. med. verbi πονέω, ῶ, f. ήσω, *laboro*. Them. πένομαι, facio, p. m. πέπονα. s. 430.

Πόνος, ου, labor, πόνοιο, gen. Ion. Th. πένομαι, facio. s. 91.

Πόντος, ου, ὁ, mare. s. 668.

Ποντοπόρεια, nomen mul. *pontivaga*. Sic ποντοπόροιο, à πόντος, ου, ὁ, mare, & πορεία, ας, ἡ, iter. Th. πείρω, transeo. s. 626. Ϟ. 256.

Πόρον, acc. à πόρος, ου, ὁ, *iter*. Th. πείρω, f. πρῶ, transeo. Ϟ. 292.

Πόρε, *dedit*, a. 2. act. à πόρω, Poet. pro προέζω. πόρεν, pro ἔπορεν, a. 2. act. πόροι, *præbuerit*, a. 2. opt. act. Th. πείρω, f. πιρῶ, transadigo, pertranseo, præt. m. πέπρωμαι. s. 377. Ϟ. 412. 904.

Ποσειδάων, & contractè, ποσειδῶν, gen. ῶνος, ὁ, Neptunus. s. 665.

Πόσις, ιος, ἡ, f. g. *potus*. idem quod πόμα, τὸ. Th. πίνω, f. πώσω, *bibo*. s. 395.

Ποσ', pro ποσὶ, *pedibus*, & ποσσ', pro ποσσὶ, & hoc pro ποσὶ, dat. pl. Poet. à πούς, ποδὸς, ὁ, pes, vocat. ὦ πούς. s. 539.

Ποταμοῖο, gen. Ion. à ποταμὸς, οῦ, ὁ, *fluvius*. Ϟ. 242.

Ποτὶ, ποτ', & πρὸ', *quando*. s. 86. 228. Ϟ. 22.

Ποτέοντο, *volabant*, imperf. Ion. à ποτέομαι, f. ήσομαι, idem quod πέτομαι, volo, as. Ϟ. 691.

Ποτὶ, Doricè, pro πρὸς, *ad*. s. 550.

Πότνια, *veneranda*, à πότνιος, α, ὁ, venerandus. s. 73.

Πῇ, *ubi*, adv. ab ὅς. Th. ὃς, qui. s. 88.

Πολυβότειρα, *multorum alumna*, epitheton terræ, ex πολὺς, Poet. pro πολὺς, *multus*, & βόσκω, f. ήσω, pasco. à Th. inusitat. βόω, ῶ, f. όσω, pasco. s. 156. Ϟ. 531.

Πολεῶν, accus. sing. m. g. pro πολεῶν. Vide in πολὺς. Ϟ. 190. 258.

Περάσειν, *vastare*, Ion. pro περᾶσαι, a. 2. inf. verbi πέρθω, vasto, f. πέρσω, f. 2. παρθῶ, & per metathesin πραθῶ, hinc a. 2. ἔπραθον. s. 240.

Περικάδεσσι, dat. pl. à περικάδες, ων, *præcordia*. Ϟ. 608.

Πρέπει, 3. præs. à πρέπω, decorus sum. μετα-πρέπω, decorus sum inter. Ϟ. 92.

Πρεσβῆας, *seniores*, Ion. à πρεσβεύς, ῆος, ὁ, idem quod πρέσβυς, υος, ὁ, *senex*. s. 245.

Πρεσβύτατον, *maximum natu*, superl. grad. à πρέσβυς, senex. Ϟ. 363.

Πρηὼς, ώος, ὁ, ἡ, *pronus*. s. 365.

Πρήξεις, *facies*, f. 1. ind. Ion. pro πραξεις, à πράσσω, facio, f. ξω, p. χα. s. 400.

Πρηνῆρες, *valdè spirantium*, gen. pl.

pl. à πρηστὴς, ῆρος, ὁ. Th. πρήθω, incendo. Ϟ. 846.

Πρηΰνῃ, *mitigat*, 3. singul. præs. Ion. pro πραϋνῃ. Th. πρᾶος, vel πρᾶος, ον, ὁ, lenis. Ϟ. 254.

Πρηῶνος, *præcipitio*, gen. à πρηών, ῶνος, ὁ, *eminentia montis*. α. 437.

Πρίν, *prius*, adv. ε. 90.

Πρίνινον, *ilignum*, à πρῖνος, ου, ἡ, *ilex*, arbor. ε. 427.

Πρίνυ, genit. πρῖνος, υος, ἡ, *ilex*. ε. 434.

Πρὸ, *juxta, una*. πρό τ' ἰοῦσα, *præterita*. α. 303. Ϟ. 32.

Προβάδην, adv. *in progrediendo*, à προβαίνω, *progredior*. Them. βαίνω, eo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ε. 727.

Προβάλοιτο, *proponat*, a. 2. med. opt. à προβάλλω, *profero*, propono. Th. βάλλω, f. αλῶ, jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. ε. 777.

Προβάτοις, dat. pl. à πρόβατον, ου, τὸ, *ovis*, pecus. ε. 556.

Προβέβηκε, *antistat*, perf. ind. act. Th. προβαίνω, anteeo, supero. Vide in προβάδην. α. 355.

Προηγέοντ', *procedebant*, pro προηγέοντο, & hoc pro προηγέοντο, 3. pl. a. 2. med. indic. Th. γίνομαι, fum, *nascor*, f. γενήσομαι, p. γεγένημαι, a. 2. m. ἐγενόμην, p. m. γέγονα, a. 1. m. ἐγεινάμην. α. 345.

Προθύελλα, *impetuosa*, à θύελλα, ης, ἡ, *procella*. videtur hæc vox dividenda, & τὸ πρὸ per τμῆσιν referendum ad τὸ φέρῃ. Ϟ. 742.

Προϊδέσθαι, a. 2. med. infinit. à προείδω, prævideo. Th. εἴδω, video, f. ὄψομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον. α. 386.

Προΐαξις, εως, ἡ, *persecutio*, pro προθίωξις, per syncopen, à προθιώκω. Th. διώκω, f. ξω, p. χα, *persequor*, abigo. α. 154.

Προλιπὼν, *relinquens*, a. 2. part. act. & in f. g. προλιπέσθαι, προλιπόντ', pro προλιπόντι, nom. dual. a. 2. part. Th. λείπω, *linquo*, f. λείψω, f. φα, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα. ε. 197. 564. α. 1.

Πρόλοχος, nomen viri, q. d. *primus insidiator*. α. 180.

Προμηθὺς, *Prometheus*, nomen viri. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*, sed in compositio προμηθὴς, έος, ὁ, ἡ, *providus*, mutatur δ in θ, quæ sunt literæ cognatæ. ε. 48.

Προνοὴ, nomen mul. Ϟ. 261.

Πρόπαν, *universum*. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e. Ϟ. 525.

Προπάροιθε, pro πρὸ, *ante*, cum Gen. vide πάρος, *ante*. πρόπας, per apocopen, pro προπάροιθε, *è regione*. α. 285. Ϟ. 518.

Προπεφραδμένα, *prædeliberata*, Doricè pro προπεφασμένα, perf. part. à φράζω, dico, f. σω, in a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα, perf. pass. πέφασμαι ε. 653.

Προρεῖ, præs. ind. *profluit*, προρεόντων, *influentium*, præs. part. gen. pl. Th. ῥέω, *fluo*, f. ῥύσω, p. ἐρρύηκα. Ϟ. 792.

Πρὸς, cum Dativo, *ad*, cum Ac-

cuſ. *ad*, προς ὑψηλον, *ad cælum uſque, præter, adverſus*. ſ. 208. 317.

Προσαρήρεται, adaptaverit, eſt 3. ſing. præſ. paſſ. indic. à προσαρήρομαι. A præterito enim medio formatur præſens, ſignificans idem quod primitivum. Sic ab ἄρω, *apto, congruo*, f. ῥῶ, præt. m. ἦρα & Atticè ἄρηρα, unde præſens hoc ἀρήρομαι. ſ. 429.

Προσεβήσατο, acceſſit, a. 1. med. à προσβαίνω, accedo. Them. βαίνω, eo. α. 33.

Προσέειπε, *alloquebatur*, imperf. vel a. 1. vel 2. à προσείπω. Vide Th. ἔπω, dico. a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον. α. 349. Ϡ. 546.

Προσεῖναι, *adeſſe, juvare*, præſ. inf. ex προς, & εἰμὶ, ſum. ſ. 351.

Προσέχυσε, *appulit*, a. 1. act. à προσχύω, appropinquo. Th. χύω, f. Æol. χύσω, incido. ſ. 198.

Προσελέξατο, *verſat*, a. 1. m. Th. λέγω, dico, f. ξω, p. χα. ſ. 497.

Προσέφη, a. 2. act. ind. à προσφημι, *alloquor*. Th. φημὶ, dico, vel φάω. ſ. 53.

Προσεφώνεε, *alloquebatur*, imperf. act. à προσαυδάω, f. ήσω. Th. αὐδὴ, *vox*. α. 117. 326.

Πρόσθεν, *prius*, ante, & πρόσθ', pro πρόσθε. Th. προ, ante. ſ. 98. α. 277.

Προστάντα, dat. ſing. part. a. 2. act. à προστημι, *accedo*, in aor. 2. προστάς, ῆσα, adivi, ex προς, *ad*, & εἶμι, *eo*, a. 2. ἔστην. ſ. 351.

Πρόσωπον, τὸ, *vultus*, ex ὤψ, oculus. Th. ὄπωπα, video. ſ. 592.

Προτέροισιν, dat. pl. Homer. ἀνδράσι γ' προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω. *Cum viris me majoribus contendere noluero*. Hic locum habet illud, *cede majori*. & Rom. 13. 7. *honorem, cui honor*. προτερος, *prior*. Th. προ, *ante*. Ϡ. 424.

Προὔθηκε, *propoſuit*, pro προέθηκε, a. 1. ind. à προτίθημι, propono, f. θήσω, p. τέθεικα, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην. Ϡ. 537.

Προὔχειτο, *propoſitus erat*, pro προέχειτο, imperf. verbi κεῖμαι, f. κείσομαι. α. 312.

Προφέρῃ, *promovet*. 3. ſing. præſ. Th. φέρω, fero, f. οἴσω. ſ. 577.

Προφερὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, *præſtans*, in comp. προφερέστερος, ſuperl. προφερέστατος, à προφέρω, præſto. Th. φέρω. α. 260.

Πρόφρων, ονος, *prudens*, προφρονέως, adv. ſ. 665. Ϡ. 433.

Προφυγεῖν, a. 2. act. infinit. à προφεύγω, effugio. Th. φεύγω, *fugio*, f. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφυγα. ſ. 645.

Προχέειν, *infunde*, præſ. inf. Th. χέω, f. χύσω, fundo. ſ. 594.

Προχοῇ, *alveo, gutturnio*, ex προ & χέω, f. χύσω, fundo. ſ. 755.

Προχόῳ, *gutturnio*, dat. à προχοος, ου, ὁ, *aqualis, vas aquarium*. Th. χέω, fundo. Ϡ. 785.

Πρυλέεσσι, *pedeſtribus*, dat. pl. à πρυλὴς, έος, ὁ. Legitur tantum in pl. πρυλέες, οι, pedites conferti, Iliad. λ. 49. ſ. 744. α. 193.

Πρυμνὼ, όος, ἡ, homen mul. q. d. κλ-

d. *ultima*. Θ. 350.

Πρωΐ, *mane*, cui opponitur ὀψὲ, veſperi. ſ. 459.

Πρώτη, *prima*, à πρῶτος, η, ὁ. Th. πρὸ, ante. Θ. 397.

Πρωτηρέτη, illi qui tempeſtivè aravit, dat. ſing. à πρωτήρετης, ος πρῶτος & ἀρόω, aro, f. όσω. ſ. 488.

Πρωτογόνων, *primogenitorum*, gen. pl. à πρωτόγονος, ex πρῶτος, primus, & γόνομαι, naſcor, inde γονὴ, genus. ſ. 541.

Πρωτομιδείαι, nomen mul. quæ prior curat. Θ. 249.

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, *Adverb.* primùm, πρῶτα, ut & ſuperl. πρώτιστα & πρώτιστ'. Th. πρὸ, antè. ſ. 289. 456. 809.

Πρωτοῦ, όος, ἡ, nom. mul. ἡ πρωτοῦσσα, gen. groß. Θ. 24.

Πτελέης, *ulmo*, gen. Ion. à πτελέα, ας, ἡ, ulmus. ſ. 433.

Πτερὰ, acc. pl. à πτερὸν, *ala*, hinc πτερόεις, εντος, ὁ, alatus, acc. pl. πτερόεντα.

Πτερύγων, gen. pl. à πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala*, πτερύγεσσι, dat. pl. Ion. Th. πτερὸν, ὸν, τὸ, ala. ſ. 626. 682. α. 117. 134.

Πτολεμίζειν, Poëtice pro πολεμίζειν, præſ. inf. à πολεμίζω, f. ίσω, bello. Th. πόλεμος, ε, ὁ, bellum. α. 358.

Πτολίεθρον, *oppidulum*. pro πόλις dicunt Poëtæ πτόλις, ιος, ἡ, unde eſt πτολίεθρον, ε, τὸ, idem. α. 81.

Πτολιπόρθῳ, dat. ſing. à πτολίπορθος, *urbium everſor*, ex πτόλις, pro πόλις, urbs, Poët. & πέρθω, *vaſto*, in præt. med. πέπορθα. Θ. 936.

Πτόρθοιο, gen. Ion. à πτόρθος, ε, ὁ; *ramus*. Th. ὀρθὸς, ὴ, όν, *rectus*. ſ. 419.

Πτύχες, plicæ. pl. num. à πτὺξ, πτυχὸς, ἡ, plica. Th. πτύσσω, f. ξω, plico. α. 143.

Πτωσσῆς, 2. perſ. ſub. præſ. à πτώσσω, mendico. hinc πτωχὸς, ὴ, ὸν, mendicus. Th. πτοίω, ῶ, f. ήσω, perterrefacio. ſ. 26. & 393.

Πυγοστόλος, ε, ἡ, *quæ nates veſtibus ornat*. ex πυγὴ, ῆς, ἡ, *nates, clunes*, & στέλλω, *orno*. f. στελῶ. ſ. 371.

Πύθεται, 3. præſ. ind. ὀστέα πύθεται, oſſa computreſcunt. à πύθω, fut. ύσω, *putrefacio*, unde eſt Latinorum, *puteo, es, ère*, πύθομαι, *putrefio*. α. 153.

Πύθῃ, 3. perſ. præſ. ſubj. act. à πύθω, fut. ύσω, *putrefacio*. ſ. 624.

Πυθμένι, dat. ſingul. à πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum, ima pars*. Th. πύθω, putrefacio. Θ. 952.

Πυθοῖ, dativ. ſing. à πυθὼ, όος, ἡ, nomen urbis. Θ. 499.

Πυθοῖ δὲ, *pythum verſus*. Hic δὲ poſtponitur Dativo, alioquin poſtponi ſolet accuſativo, ut οἰκόν δὲ. ἰλιάδ. β. 158. Unicum hoc exemplum, ubi δὲ *dativo* poſtponitur, non evertit regulam. δὲ poſt accuſativum caſum poſtpoſitum ſignificat, *ad, verſus*; & eſt dictio enclitica. Sic legimus αἶγυπτόν δὲ. ὀδυσ. ε. 426. α. 480.

Πυ-

Πυκάσσω, a. 1. inf. à πυκάζω; f. άσω, *munio, fulcio.* propriè *condenso.* Nam Th. eſt πύκα Adv. & vertitur *densè.* item *accuratè.* s. 622.

Πυκινὸς, idem cum πυκνὸς, ὴ, ὸν, *creber*: à πυκνὰ, *densè.* s. 530. 551.

Πύλαι, nom. plur. à πύλη, ης, ἡ, *porta*, & πυλέων, gen. pl. Ion. pro πυλῶν. a. 246. 272.

Πύλας, acc. pl. à πύλη, *porta.* ϑ. 732.

Πύλε, genit. à πύλος, ου, ὁ, nomen regionis. a. 360.

Πύμαλος, Poëtice *ultimus*, à πυθμαίνω, ένος, ὁ, fundum. Th. πύθω, putrefacio. ϑ. 497.

Πυξ, Adverb. *pugno*, mit der fauſt. a. 302.

Πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis. s. 57.

Πύργων, *turrium*, gen. pl. à πύργος, ου, ὁ, *turris.* a. 242.

Πυροφόρος, *frugifer.* Epithetum aëris. à πυρὸς, οῦ, ὁ, *triticum*, & φέρω. s. 547.

Πώεα, acc. pl. à πῶυ, εος, τὸ, *grex.* Th. πάω vel πάομαι, *poſſideo.* s. 514.

Πολεῖται, *vertitur*, præſ. à πολέω, *verto*, ut πολέω. ϑ. 781.

Πῶμ', pro πῶμα, ατος, τὸ, *operculum.* s. 94. 98.

Πώποτε, *unquam.* Th. ὅτε, quando. s 648.

P.

Ῥ'Αδινοῖσι, *mollibus*, à ῥαδινὸς, ὴ, ὸν, gracilis, mollis, q. d. ῥέα δινέω, *qui facile movetur.* Th. δίνη, ης, ἡ, vortex. ϑ. 195.

Ῥ'ᾶ, per *metatheſin*, pro ἄρ, ex ἄρα, dictio encl. s. 323. a. 4.

Ῥ', pro ῥα, dictio enclitica, hîc expletiva. Græcè μόριον συμπληρωματικὸν, *vocula expletiva*, quæ nihil ſignificat, ſed carmen explet. a. 125.

Ῥ'αθάμιγξι, pl. num. *guttæ*, à ῥαθάμιγξ, ιγγος, ἡ, *gutta*, Poet. q. à ῥαίνειν ϑαμὰ, *perfundere ſemper.* ϑ. 183.

Ῥ'εῖα, conſtituit unam ſyllabam, vulgo mendoſe, ῥεῖα. Vide in ῥεῖα. s. 5.

Ῥ'έεθρα, *fluenta*, à ῥέεθρον, ου, τὸ, fluentum. Th. ῥέω, f. ῥόεω, fluo. ϑ. 695.

Ῥ'έλω, acc. *Rheam*, à ῥέη, *Rhea*, eſt nomen mul. ϑ. 625.

Ῥ'ηΐα, Poëtice pro ῥέα, *facile*, idem quod ῥηϊδίως. Th. ῥᾳδιος, α, ον, *facilis*, comp. ῥᾴων, ſuperl. ῥᾷστος. s. 6. 7.

Ῥ'έα, nomen mul. *Rhea.* ϑ. 135. 453.

Ῥ'έξωσι, *faciunt*, 3. perſ. præſ. pl. num. à ῥέζω, *facio*, f. ῥέξω, p. ἔοργα, præt. m. ἔῤῥεγμαι, & per metatheſin ἔοργα, *feci.* ῥέξαι, a. 1. inf. act. s. 683. ϑ. 209.

Ῥ'έει, fluo, ῥέεν, pro ἔῤῥεον, 3. ſing. imperf. ut ῥέον, pro ἔῤῥεον, 3. pl. imperf. act. f. ῥόεω, p. ἐῤῥόηκα. a. 267. 314. ϑ. 84.

Ῥ'έκτῆρ, ῆρος, ὁ, factor, à ῥέζω, ξω, facio. s. 189.

Ῥ'ηγνῦντο, *refringuntur*, 3. pl. ind. præſ. à ῥήγνυμι, *frango.* Th. ῥηκτω, f. ξω, *frango*, unde ῥηγνύω, ῥήγνυμι. a. 377.

Ῥ'ηϊδίη,

Ῥηϊδίη, facilis, à ῥηΐδιος, Ionice ῥηϊδίος, *facilis*, hinc ῥηϊδίως, *facile*. s. 43. 290.

Ῥηξιήνορα, acc. sing. à ῥηξιήνωρ, ορος, ὁ, qui virum frangere potest, *strenuus, bellicosus, martius*, à ῥήσσω, ξω, frango, & ἀνὴρ, vir. Ϟ. 1007.

Ῥῆσος, nomen fluvii. Ϟ. 340.

Ῥηῶι, *clari*, ἄῤῥηῶι, *ignobiles*, à ῥέω, ῥήσω, dico. s. 4.

Ῥιγαλέος, ὄν, *rigidus, horrendus*, hinc ῥίγιον, *durius*, comparativi significatione, à ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor*, frigus. s. 701. a. 131.

Ῥίζῃσι, pro ῥίζαις, Ionicè, à ῥίζα, ης, ἡ, radix. s. 19.

Ῥιμφα, *facile, celeriter*, à ῥίπτω, f. ψω, projicio.

Ῥινὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *pellis*, per quam ἰδρῶντες ῥίεσσι. ῥινοῖο, gen. Ion. pro ῥινοῦ. s. 513.

Ῥινοθώρηι, dat. sing. *clypeos dissecanti*, à ῥινότορος, proprie *pellem terebrans, pertundens, transverberans*: est Martis epitheton, ex ῥινὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *pellis*, & τορὸς, *penetrans*, ex τορέω, f. έσω, *terebro*, item *vulnero*. Ϟ. 934.

Ῥιπῇ, impetu, ὑπὸ ῥιπῇ, pro ῥιπῆς, dativus pro genitivo: ἀντίπλωσις, à ῥιπὴ, ῆς, ἡ, *impetus rei, quæ projicitur*, à ῥίπτω, f. ψω, projicio. Ϟ. 681.

Ῥίπτασκον, *abjiciebant*, 3. pl. imperf. act. Ion. pro ἐῤῥίπταζον, à ῥιπτάζω, jacto. Th. ῥίπτω, *jacio*, f. ψω. a. 256.

Ῥίψε, 3. plur. a. 1. pro ἔῤῥιψε, à ῥίπτω, *abjicio*, projicio, f. ψω, p. ἔῤῥιφα, Ϟ. 868.

Ῥοδίη, nomen mul. q. d. *rosea*, quæ colore rosam fuit imitata. Ϟ. 351.

Ῥόδιος, nomen fluvii, à ῥόδον, ου, τὸ, *rosa*.

Ῥοδοδάκτυλος, *habens roseos digitos*, ex ῥόδον, & δάκτυλος, digitus. s. 608.

Ῥοδόπηχυς, *quæ habet roseos cubitos*, ex ῥόδον, ου, τὸ, rosa, & πῆχυς, εως, ὁ, cubitus. Ϟ. 247.

Ῥόθιος, ου, ὁ, *impetus, undarum strepitus, fragor*. s. 218.

Ῥοίζαχ', stridebat. 3. perf. imperf. pro ῥοίζασκε, propter sequentem spiritum asperum, à ῥοιζέω, strido, in imperf. act. ἐῤῥοίζεον, & poëtice ἐῤῥοίζεσκον. Sed Hesiodus magis gaudet litera α. confer Ϟ. v. 157. ubi est, ἀπηκρύπτασκε, pro ἀπεκρύπτεσκε. Th. ῥοῖζος, ου, ὁ, *stridor*. Ϟ. 835.

Ῥόον, acc. sing. à ῥόος, οῦς, ὁ, *fluxus*. à præt. med. ἔῤῥοα, verbi ῥέω, *fluo*, fut. ῥεύσω. s. 564.

Ῥύεται, *tuetur*, 3. præs. ind. verbi ῥύω, vel ῥύομαι, *servo*, hinc fut. 1. med. ῥύσομαι, & in pl. ῥυσόμεσθα, *vindicabimus*. a. 105. Ϟ. 662.

Ῥυτὰ, τὰ, *frena*. à ῥύω, traho. a. 308.

Σ.

Σαγάριον, σαγάριος, nomen viri. Ϟ. 344.

Σαίνῃ, *adulatur*, 3. præs. singul. ind. à σαίνω, idem quod σείω, *moveo*, pro quo dicitur etiam

iam σαίνω : quod tribuitur proprie canibus caudam moventibus. Ϟ. 771.

Σάκος, ου, τὸ, *ſcutum*, σάκεος Doricè pro σάκους, ex σάκεϊος, gen. Dores mutant ε, in ο. Th. σεκτλω, f. ξω, p. χα, *onero*. α. 139. 460.

Σαπείσης, *putrefactæ*, part. a. 2. paſſ. g. f. ex σήπω, f. ψω, a. 2. ἔσαπον, *putrefacio*. α. 152.

Σὰς, tuas, acc. pl. à σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um*. Th. σὺ, tu. α. 107.

Σαὼ, οῦς, οῦ, ἡ, nomen mul. *ſalva*. Ϟ. 243.

Σβεννυμένων, *non amplius lucentium*. Æol. pro σβεννυμένων, quæ dialectus in illo caſu genus diſtincte exprimit. gen. pl. part. præſ. à σβέννυμι, f. σβέσω, p. ἔσβεκα, a. 1. paſſ. ἐσβέσθην. ſ. 588.

Σὲ, & σέθεν, pro σέο, per ſyncopen, Ϟ ε μικρῷ, ex σέο, pro σοῦ, *tui*. Th. σὺ, *tu*. Ϟ. 341.

Σειόμενον, præſ. part. Th. σείω, *moveo*, f. σείσω, p. σέσεικα. α. 298.

Σείριος, *Sirius*, nomen ſtellæ, quæ etiam *canicula* dicitur, à σείρω, *verro*, item *hio*. ſ. 415.

Σίλαε, *jubare* : dativus contractus, pro σίλαϊ, à σίλας, ου, τὸ, fulgor. α. 60. Ϟ. 867.

Σελήνη, ης, ἡ, *luna*, à σέλας, ους, τὸ, *fulgor*. Ϟ. 18.

Σεμέλη, à nom. σεμέλη, ης, ἡ, nomen mul. Ϟ. 940.

Σέο, pro σοῦ, ex σύ. ſ. 476.

Σεσηρὼς, *ridens*, *dentes ſtridens*, præt. med. in m. g. σεσαρὼς, propriè *ſcopus purgatus*, à σαίρω. item *ſum ore hianti ſeu diducto, prout illi faciunt, qui cachinnantur*, unde pro *ridente* accipitur, f. σαρῶ, p. σέσαρκα, p. m. σέσηκα, & σέσαρκα. α. 268.

Σεσοφισμένος, *peritus*, cum Genitivo, à σοφίζω, *reddo ſapientem*, f. ίσω, p. κα. Th. σοφὸς, ὴ, ὸ, ſapiens. ſ. 647.

Σηκὸν, acc. *ſtabulum*, à σηκὸς, οῦ, ὁ, *ſtabulum ovium, caprarum*, affine Hebræo סג *ſepire*, vel תך, *tegere*. ſ. 785.

Σῆμα, ατος, τὸ, *ſignum*, & σῆμ', pro σῆμα. Hinc σημαίνω, *ſignum do, jubeo*, unde σημάντωρ, ορος, ὁ, *præfectus, dux*. ſ. 448. α. 56.

Σὴν, acc. ſing. à σὴ, σὴ, σῆς, & σῆσιν, pro σαῖς, Ion. *tuis*, à σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um*. ſ. 272. α. 104.

Σθεινὴ, ὸς, ἡ, nomen mul. *robuſta*, à σθένος, robur. Ϟ. 276.

Σθένος, *robur*. ſ. 62. 613. 617. α. 97. 420.

Σιγῇ, *tacite*, dativus, adverbialiter ſumitur, à σιγὴ, ſilentium. Th. σιγάω, ſileo. ſ. 104.

Σίδηρος, ου, ὁ, ferrum, hinc σιδήρεος, *ferreus*, & contracte σιδηροῦς. ſ. 150. Ϟ. 764.

Σίμβλους, acc. pl. à σίμβλος, ου, ὁ, vel σίμβλον, & σίμβλη. *alveare*, capſa ubi mellificant apes. Ϟ. 598.

Σιμοῦντα, pro σιμόεντα, nomen viri. Ϟ. 342.

Σίνεται, 3. præſ. ind. à σίνομαι, *lædo*, noceo. ſ. 316.

Σί-

Σῖτος, ε, ὁ, *frumentum*, σῖτον, ε, τὸ, *panis ex frumento*. s. 145. 602.

Σκαιῇ, dat. sing. unde Latinorum *scæva*, à σκαιὸς, ὴ, ὸν, finister. Th. Σκάζω, f. σω, claudico. ϑ. 179.

Σκάμανδρος, fluvii *nomen*. ϑ. 345.

Σκάφος, *fossio*, à σκάπτω, f. ψω, fodio, p. ἔσκαφα. s. 570.

Σκέπα, tecta, acc. pl. per apocopen pro σκεπάσματα. Th. σκέπω, *tego*. s. 530.

Σκῆπτρον, ε, τὸ, à σκήπτω, *nitor*, *innitor*. Est ergo σκῆπτρον, baculus, cui quis inniti potest. ϑ. 30.

Σκιδναμένη, dispersa, præs. part. Th. est, σκεδάω, f. άσω, unde σκεδάννυμι, & σκίδνημι, dissipo, dispergo, in passivo σκίδναμαι, unde est part. præs. pass. σκιδνάμενος. ϑ. 42.

Σκιὰ, *umbra*, σκιὴ, Ionicè pro σκιὰ, hinc σκιερὸς, ᾶ, ὁ, *umbrosus*. s. 572. 587.

Σκληρὸν, acc. à σκληρὸς, *durus*. Th. σκέλλω, exicco. ϑ. 839.

Σκολιὸν, accus. sing. à σκολιὸς, *tortuosus*, *obliquus*, metaph. *parvus*, dat. pl. σκολιῇσι, pro σκολιαῖς, Ion. hinc σκολιῶς, *tortuosè*, adv. s. 217. 256.

Σκόλυμος, ε, ὁ, *carduus*. s. 580.

Σκοτόεν, in mascul. σκοτόεις, εντος, *caliginosus*. Th. σκότος, ε, seu ος, τὸ, *tenebræ*. s. 553.

Σκυλάκισσιν, dat. pl. Ion. à σκύλαξ, ακος, ὁ, *catulus*. Th. ὑλάω, ῶ, f. άσω, latro, as. ϑ. 834.

Σκυλεύσωσιν, a. 1. part. pl. num. à σκυλεύσας, αντος, verbi σκυλεύω, idem cum συλεύω, vel συλάω, ῶ, *spolio*. Th. σύλη, ης, ἡ, *spolium*. a. 468.

Σμηνῖσιν, dat. pl. Ion. à σμηνος, ους, τὸ, *apum examen*. ϑ. 594.

Σμικρὸν, pro μικρὸν, *parvum*, metri causa. s. 358.

Σμερδαλέον, *terribiliter*, proprie *visu*, à σμερδαλέος, idem quod σμερδνὸς, *aspectu terribilis*. Th. μέρδω, *intueor*. a. 341. 840.

Σοὶ, *tibi*, σοὶ σ' αὐτῷ, pro σεαυτῷ, à σὺ, tu. s. 34. 56.

Σὸς, ὴ, ὸν, *tuus*, *a*, *um*. s. 631. a. 98.

Σπαργανίσαι, *fasciis involvens*, part. a. 1. act. à σπαργανίζω, f. ίσω, *fasciis involvo*, idem quod σπαργανόω. Th. σπάργανον, *fascia*. ϑ. 485.

Σπείρειν, *serito*, præs. inf. pro imperat. Ion. à σπείρω. f. σπερῶ, *sero*, *semino*, f. 2. σπαρῶ, p. ἔσπαρκα, a. 1. ἔσπειρα, a. 1. inf. σπεῖραι, a. 2. ἔσπαρον, præt. m. ἔσπορα. s. 389.

Σπειὼ, οῦς, ἡ, Speo, nomen mul. q. d. *in specu latitans*. ϑ. 245.

Σπέος, ους, τὸ, *spelunca*, *specus*, *antrum*. ϑ. 301.

Σπερμαίνειν γλουνὼ, *serere prosapiam*, h. e. *procreare liberos*, redolet Hebraismum, posteri enim Hebræis dicuntur *semen*, à σπερμαίνω, idem quod σπείρω, f. σπερῶ, *semino*. s. 734.

Σπέρμα ἔρξασθαι, *sementem incipere*, σπερμάζω, à σπέρμα, ατος, τὸ, semen. Th. σπείρω, *sero*. a. 444. 469.

Σπερ-

Σπιεχνὸν, *celerem*, acc. à σπιεχνὸς, ὁ, *festinus*: hoc à σπίεχνω, idem quod σπίεχω, urgeo, à σπίεχω, *festinare cogo*. α. 454.

Σπεύδῃ, *festinat*, à σπεύδω, σπεύδονθ', acc. part. pro σπεύδοντα, f. σπεύσω, p. κα, præt. m. ἔσπευδα. ε. 22.

Σπῆι, alii legunt, σπεῖι, idque melius. Dativus ſing. à σπέος, εος, τὸ, *antrum*, pro quo poetæ per epentheſin ϝ ἰῶτα, dicunt etiam σπεῖος, & in dativo pro σπεῖι, per ſyncopen ϝ ἰῶτα, pro σπείει, dicunt σπεῖϊ, per novam ϝ ἰῶτα ἐπένθεσιν. ϑ. 297.

Σπονδῇσι, *libaminibus*, dat. plur. Ionice pro σπονδαῖς, à σπένδω, *libo, promitto*, f. σπείσω, præt. m. ἔσπονδα. ε. 336.

Σταθμῷ, dat. ſing. σταθμῷ ἐν ἠερόεντι, *in ſtabulo obſcuro*, σταθμοῖσι, dat. pl. *ſtabulis*, à σταθμὸς, οῦ, ὁ, ſtabulum. Th. ἵστημι, ſto. ϑ. 294.

Σταφυλῇσι, *uvis*, dat. plur. à σταφυλὴ, ῆς, ἡ. Th. σταφὶς, ίδος, ἡ, *uva*. α. 300.

Στάχυες, *ſpicæ*, nom. pl. στάχυων, gen. pl. à στάχυς, υος, ἡ, *ſpica*. ε. 471. α. 290.

Στεινομένη, *arctata*, Ion. pro στενομένη, præſ. part. f. g. à στένω, *gemo*, & hoc à στενὸς, ὸν, ὁ, Ion. στεινὸς, *anguſtus, arctus*. ϑ. 160.

Στεῖχον, pro ἔστειχον, 3. pl. imperf. act. *incedebant*. Th. στείχω, eo, vado, f. ξω, p. χα, a. 2. ἔστιχον. ϑ. 10 690.

Στενάχιζε, *ingemiſcebat*, 3. perſ. imperf. Ion. à στενάχίζω, idem quod στένω, *gemo*. Th. στενὸς, ὸν, ὁ, anguſtus. ϑ. 858.

Στενόεντα, acc. pl. à στενόεις, εσσα, ὁ, gemebundus. Th. στενὸς, ὸν, ὁ, arctus. ε. 145.

Στέρηται, privatur, pro στερεῖται. Th. στερέω, privo, f. έσω, & ήσω, pro στερίομαι, ῦμαι, dicitur Poëtice στέρομαι. ε. 209.

Στεροπὴ, per aphæreſin, pro ἀστεροπὴ, *fulgur*, ab ἀστεροπάω, *fulguro*, & στεροπὴς, nomen proprium Cyclopis. ϑ. 140. 845.

Στέφον, pro ἔστεφον, *coronarunt*, imperf. à στέφω, *corono*, f. ψω, p. φα, præt. paſſ. ἔστεμμαι. ε. 75.

Στήθεσι, Poëtice, pro στήθεσι, dat. pl. Ion. à στῆθος, εος, τὸ, *pectus*. ε. 77.

Στήμονι, *ſtamine*, dat. ſing. à στήμων, ονος, ὁ, *ſtamen*. Th. ἵστημι, ſto. ε. 536.

Στήριξε, pro ἐστήριξε, *firmiter fixit*, a. 1. ind. à στηρίζω, f. ξω, a. 1. ἐστήριξα. ϑ. 498.

Στήσαιτο, *ordiatur, faciat ſtare*, a. 1. med. opt. στήσαι. *ſtatuere*, fut. 1. act. infinit. ab ἵστημι, ſto. ε. 777. α. 114.

Στιβαροῖς, & στιβαροῖσι, *validis*, dat. pl. à στιβαρὸς, *denſus*, item, *robuſtus*. Th. στιβέω, *calco*. Quæ calcantur, condenſantur: quæ vero condenſantur, evadunt denſiora, ſpiſſiora, & proinde firmiora. hinc & στιβεὺς, *calcitra*. α. 76.

Στίγμη-

Σίγμασι, *punctis*, nom. plur. à σίγμα, τὸ, *punctum*, à σίζω, *pungo*, f. σίξω, p. ἔσιχα, p. pass. ἔσιγμαι. *a.* 166.

Στίχες, αἱ, *ordines*, à στίξ, στιχὸς, ἡ, *ordo*. Th. στείχω, *ordine incedo, more militum*, f. ξω, a. 2. ἔστιχον. *a.* 170.

Στιλίουσι, *ornatè præparans*, a. 1. part. à στολίζω, *amicio, apparo*. Th. στέλλω, f. λῶ, *apparo, orno*. *s.* 626.

Σῶμα, σώματος, τὸ, *os*. *a.* 146. *Θ.* 40.

Στοναχίζετο, imperf. pass. verbi στοναχίζομαι, f. ισομαι. idem quod στένω, f. νῶ, gemo, ingemisco. Th. στενὸς, ὴ, ὸ, angustus. *Θ.* 159.

Στονόεντας, *suspiriosa*, acc. pl. à στονόεις, εντος, ὁ, *gemebundus*, Them. στενὸς, ὴ, ὸ, *arctus*. *Θ.* 684.

Στρατὸς, οῦ, ὁ, *exercitus*. *s.* 244.

Στρυμόνα, acc. à στρυμὼν, όνος, ὁ, nomen fluvii. *Θ.* 339.

Στρωτοῖς, dat. pl. à στρωτὸς, *stratus*, hoc à στρώννυμι, *sterno*, f. στρώσω. Them. στορέω, ῶ, f. έσω, *sterno*. *Θ.* 798.

Στρωφᾶται, *vertitur*, 3. præs. ind. pass. à στρωφάομαι. Th. στρέφω, f. ψω, verto, p. φα, a. 2. ἔστροφον. *s.* 526.

Στυγερὴ, Ion. pro στυγνὴ, horribilis, à στυγέω, ῶ, f. στύξω, odio prosequor. *Θ.* 226.

Στυγερώπης, *invisus*, ex στυγερὸς, *horribilis*, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*. *s.* 194.

Στὺξ, γὸς, ἡ, *Styx*, nomen fluvii. Th. στυγέω, ῶ, f. στύξω, ab inusit. στύγω, *odio prosequor, exhorresco*. *s.* 308. *Θ.* 361. 805.

Σὺ, tu. *s.* 27.

Σύες, *sues*, à σῦς, υὸς, ὁ, ἡ, *sus*, pro quo usitatius, ὗς, ὑὸς, ἡ. *a.* 187.

Σύλασκε, *vi spoliabat*, imperf. Ionic. vel Poetic. pro ἐσύλα, à συλάω, ῶ, spolio. Th. σῦλη, ης, ἡ, *præda*. *a.* 480.

Σύμμικτον, *omnigenus*, à συμμίγνυμι, *commisceo*. Th. μίγνυμι, *misceo*, f. μίξω, p. μέμιχα. *s.* 561.

Σύμπλασσε, pro συνέπλασε, *conformavit*, a. 1. ind. Ion. à πλάσσω, & Att. πλάττω, f. άσω, p. πέπλακα, a. 1. pass. ἐπλάσθην. *Θ.* 571.

Σύμφορον, *comes*, à σὺν, & φέρω, *fero*, f. οἴσω. *s.* 300.

Συμφέρεσθαι, *suggererent*, a. 1. med. infinit. à συμφέρομαι, *simul delibero*. Th. φέρω, f. σω, dico, p. κα, a. 2. ἔφαγον, p. m. πέφαδα. *Θ.* 471.

Σὺν, *cum*. σὺν κείνοισι, *cum illis*. *Θ.* 628.

Συνεῖντο, 3. dual. pluſq. perfecti, pro συνήντην, *irruebant*, à συνάομαι, *una impetu feror*. fut. συνασσόμαι, præt. pass. συνήγμαι, pluſq. perf. συνήγμην, ξο, κτο. Th. ἄω, f. ξω, cum impetu feror. *a.* 189.

Συνεῖντο, *occurrerint*, 3. pl. præs. sub. à συναντάω, & hoc ab ἀντάω, ῶ, f. ήσω, *occurro*. Th. ἀντὶ, præp. *pro*. *Θ.* 877.

Σωεῖχε, *continebat*, imperf. à σωέχω, *contineo*. Th. ἔχω, habeo, f. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα, imperf. εἶχον, a.2. ἔσχον. α. 315.

Σωεχέως, *continue*, adv. à σωεχής, ές, ὁ, ἡ, *continuus*. Th. ἔχω, habeo. Ϟ. 636.

Σωνενείκεται, *confertur*, 3. præſ. ind. ab συνείκω, Poëtice, pro συνέγκω. Th. φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα. α. 440.

Σωνήθεας, acc. pl. à σωνήθης, ες, ὁ, ἡ, *conſuetus*. Th. ἦθος, ες, τὸ, mos. Ϟ. 230.

Σωνίειν, Ion. pro σωνιέναι, præſ. inf. à σωνίημι, committo, intelligo.

Σωνίσαν, *concurrerunt*, una iverunt. 3. plur. imperf. act. ex σωνὼ, & εἶμι, *eo*, in imperf. εἶν, εἶς, εἶ, ἴτον, ἴτην, ἴμεν, ἴτε, ἴσαν, a. 2. ἴον. α. 383.

Σωνοισόμεθα, *congrediamur*, 1. plur. fut. 1. med. verbi συμφέρω, f. οἴσομαι. Th. φέρω, fero. α. 358.

Σωναχαδὸν, adverb. *confertim*, à σωνέχω, continco. Them. ἔχω, *habeo*. Ϟ. 690.

Συελίγων, gen. pl. à σύελιγξ, ιγγος, ἡ, *tibia*. Th. συελίσσω, *ſibilo*. α. 278.

Συῤῥάπτειν, *conſuere*, à ῥάπτω, f. ψω, p. ἔῤῥαφα. ε. 542.

Συσκιάσαι, *adumbrato*, a. 1. inf. act. à συσκιάζω. Th. σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra. ε. 611.

Συρφετὸν, *paleas*, *ſordes corraſas*, tanquam à σύρω, f. ρῶ, *traho*.

Συῶν, *aprorum*, gen. pl. à σῦς, Doricè, pro quo ὗς, *ſus*. α. 168.

Σφίων, *ipſorum*, vel *ipſarum*, σφὼ *illos duos*, pro σφὲ, accuſativu dual. σφὶ, pro σφίσι. σφὼν, pro σφίσιν. σφέας, σφᾶς, *ipſos*. α. 62. Ϟ. 144. 624.

Σφέτερον, *ſuum*, à σφέτερος, α, ον, ſuus. σφετέροισι, & σφετέρῃσι, dat. pl. Th. ἑ, *ſe*, pronomen. ε. 2. α. 247.

Σφίγ', pro σφίγγα, acc. à σφὶγξ, σφιγγὸς, ἡ. Th. σφίζω, *conſtringo*. Vide in Calepino, *Sphinx*. Ϟ. 326.

Σφύρᾳ, ας, ἡ, *malleus*. ε. 423.

Σχεδὸν, *prope*. α. 426. 432.

Σχέτλιος, α, ον, *miſer*, σχέτλια ἔργα, *prava opera*. ε. 185.

Σχίσας, *conſcindens*, pro σχίσας, part. a. 1. act. à σχίζω, *findo*. f. ίσω, p. ἔσχικα, p. paſſ. ἔσχισμαι, a. 1. paſſ. ἐσχίσθην. α. 428.

Σώζοι, *ſervarit*, præſ. opt. à σώζω, f. σω, p. σέσωκα, p. paſſ. σέσωσμαι, a. 1. paſſ. ἐσώθην. ε. 374.

Σῶμα, ατος, τὸ, *corpus*, σώματα. α. 426.

Σωρὸν, accuſ. à σωρὸς, οῦ, ὁ, *acervus*. hinc σωρεύω, *coacervo*. ε. 776.

Τ.

Τὰ, τάχα, ταῖδε, ταῖδ'. ε. 266. τάτ'. ε. 396. ταὶ, Poëtice, pro αἵ. α. 162.

Ταλαιεργῶν, genit. pl. *laborioſi-rum*, à ταλαιεργὸς, *qui patienter opus facit*, à τάλας, αος, ὁ, *miſer*. Th. ταλάω, *ſuffero*, vel τλῆμι, *fero*. ε. 46. 789.

Τα-

Ταλαπράδιος, *magnanimus*, qui animo res arduas perferre, & ſuperare poteſt, ex ταλάω, *ſuffero*, & καρδία, ας, ἡ, cor. α. 424.

Ταλάφους, *ciſtas*, acc. pl. à ταλάφος, ου, ὁ, *qualus*, in quo lana & fuſi. Them. ταλάω, *ſuffero*, f. άσω. α. 293.

Ταλασίφρων, *aerumnoſi*. genit. ſing. à ταλασίφρων, *cujus pectus omnia tolerat*, ex ταλάω, *ſuffero*, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens. Θ. 1012.

Ταμεῖν, a. 2. inf. act. τέμνειν, & ταμνέμεναι, Dorice, pro τέμνειν, præſ. activ. infinit. τάμοιο, a. 2. opt. med. verb. τέμνω, ſeco, f. μῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔταμον, p. m. τέτμημαι. Sic & τάμοιο, per τμεῖεν, pro ἀποτάμοιο. a. 2. opt. m. ε. 421. 423. 789. 805.

Ταινιόστολος, *longa veſtis*, à τανύω, idem quod τείνω, *extendo*, & στολὴ. α. 83.

Ταινύριζος, *expandens radices*. Epitheton arboris, ut hoc in loco populi, quæ radices in viſceribus terræ diffundit, in aëre vero ramos, à τανύω, pro τείνω, *tendo*, & ῥίζα, ης, ἡ, *radix*. α. 377.

Ταινυοίπτερος, *expandens alas*, ex τανύω, pro τείνω, *extendo*, & πτέρον, τὸ, *ala*. ε. 210.

Ταινυφύλλους, *procera*, à ταινύφυλλος, ex τανύω, pro τείνω, extendo, & φυλλὰς, *malleolus pedis*, qui feſtinat, & extenſis paſſibus incedit. Θ. 564.

Ταινύτριχα, *hirſutum*, acc. ſing. à ταινύθριξ, *qui laxo capillo eſt*, ex τανύω, ſeu τείνω, *extendo*, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*. ε. 514.

Ταπρῶτα, ταπρῶτ', *ut primum*. Th. πρῶτ. ε. 465.

Ταρτάρους, *Tartari*, gen. à τάρταρος, ου, ὁ, in pl. ταρτάρους, quam anomaliam Scapula præterit. Θ. 807.

Ταρφέες, *crebræ*, nom. pl. à ταρφὺς, ſeu ταρφὺς, ἰος, ὁ, ἡ, *denſus, creber*. Th. τάρφος, ους, τὸ, *denſitas*. Θ. 693.

Ταῦτα & ταῦτ', acc. pl. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. ε. 27. Θ. 75.

Ταῦρος, ου, ὁ, idem quod ταύρειος, *taurinus*. Th. ταῦρος, ου, ὁ, *taurus*. α. 104. Θ. 832.

Ταφίων, populi quidam dicuntur τάφιοι. α. 19.

Τάφος, ου, ὁ, *ſepulcrum*, à θάπτω, f. ψω, *ſepelio*, in a. 2. ἔταφον. α. 477.

Τάχα, *mox*, adv. à ταχὺς, *celer*, in acc. ταχὺν, & τάχ', pro τάχα, ταχέως. ſuperl. τάχιστα. ὡς τάχιστα, *quam ociſſime*. ε. 85. 310. Θ. 490.

Τάων, Æol. pro τῶν, in f. g. ab articulo, ὁ. Θ. 824. α. 6.

Τ': Vide Τε. ε. 417.

Τε reſpondet Latino *que*, & hinc eſt Θ. ε. 3. 4. τε ἰδὲ, *atque*. Θ. 624.

Τέθηλε, *floruit*, præt. med. à θάλλω, pro τέθαλε, metri cauſa, hinc in præt. part. med. τεθηλυῖα. ε. 225. Θ. 902.

Τεθνειῶτος, mortuum, part. præt. act. pro τεθνεηκότος, à τέθνημι, pro θνήσκω, *morior*, f. 2. m. θανέομαι, a. 2. ἔθανον, præt. τέθνηκα, & τέθνεικα, ad formam & τέθειμα. pro τεθνεώς, *mortuus*; Plato in Epist. τεθνεώς, Poëticè etiam τεθνηώς, p. m. τέθνημι. *a.* 454.

Τεῖχος, εος, τὸ, *murus*. *s.* 244.

Τέκε, & τέκ', a. 2. act. pro ἔτεκε, à τίκτω, *pario*, τίκτεσθαι, a. 2. med. infin. Vid. ἔτεκον. *Th.* 53.

Τέκεσσι, dat. pl. Ion. pro τέκεσι, à τέκος, εος, τὸ, *fœtus*. Them. τίκτω, *pario*. *Th.* 478.

Τέκτεται, *peperit*, 3. sing. a. 2. med. indic. pro ἐτέκετο, metri causa abjicitur augmentum. Th. τίκτω, fl τέκομαι, a. 2. ἔτεκον. *Th.* 308.

Τεκμαίρεται, *destinat*. 3. perf. præs. à τεκμαίρομαι, *ad finem perduco, struo*. Th. τέκμαρ, τὸ, *finis*. *s.* 227.

Τέκνα, *liberi*, à τέκνον, ου, τὸ, *filius*. Th. τίκτω, *pario*. *s.* 233.

Τέκον, *pepererunt*, 3. pl. a. 2. act. indic. pro ἔτεκον, à τίκτω, *pario*. *a.* 6.

Τέκος, εος, τὸ, *fœtus, proles*, à τίκτω. *a.* 216.

Τεκοῦσα, *pariens*, part. a. 2. act. ut & τεκών, à τίκτω, pario. a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. *Th.* 471.

Τέκτων, ονος, ὁ, faber, pro τεύκτων, à τεύχω, fabricor, f. ξω, p. pass. τέτυγμαι. *s.* 25.

Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, *larum ensis*. Th. τελάω, ῶ, f. άσω, *suffero*. *a.* 222.

Τελείσθαι, præs. inf. pass. τελείεσθαι ἔμελλεν, *perficienda erant*. à τελέω, ῶ, f. έσω, p. κα, *ad finem perduco*, præt. pass. τετέλεσμαι. *s.* 271. *Th.* 552.

Τελείωσι, præs. sub. à τελέω, (Poet.) *sum*. Th. τέλλω. *s.* 175.

Τελεσθὲς, ὁος, ες, ὁ, nomen mul. *Th.* 358.

Τελέσαιμι, *peragam*, a. 1. opt. act. à τελέω, f. έσω, *perficio*, τέλεσσον, pro ἐτέλεσον, a. 1. act. τελέσῃ, a. 1. subj. τετελεσμένος, perf. part. *s.* 559. *a.* 36. *Th.* 170.

Τελοῦσι, pro τελοῦσι, Doricè, à τελέω. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*. *Th.* 89.

Τελεσφόρος, *ad finem perducens* vel *perductus*, ex τέλος, εος, τὸ, *finis*, & φέρω, *fero*. *Th.* 140.

Τελευτὴν, acc. à τελευτὴ, ῆς, ἡ, idem quod τελετὴ, *finis*, exitus. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*. *s.* 331.

Τελήεντος, gen. à τελήεις, *perfectus*. Th. τέλος, εος, finis. *Th.* 242.

Τέλος, εος, τὸ, *finis, exitus*. *s.* 165. 216.

Τεμένει, *luco*, à τέμενος, εος, τὸ, *lucus*. Them. τέμνω, μεῶ, *seco*. *a.* 58.

Τέρεν, *arrodit*, 3. præs. ind. à τερέω, *rodo*, arrodo. *s.* 622.

Τέτορε, accus. dual. à τέτορες, ος, ὁ, *tendo*. Thema est τείνω, *tendo*, f. νῶ, p. τέτακα. *a.* 419.

Τέτσεσθαι, *paritura*, fut. 1. med. infin. à τίκτω, f. 1. m. τέξομαι, a. 2.

a. 2. ἔπτην, a. 1. pass. ἐτύχθην, præt. m. τέτυγμαι. Θ. 469.

Τεὸν, *tuum*, à τεὸς, ἡ, ὸν, *tuus, a, um*, Doricè, pro σὸς, σὴ, σὸν. Th. σὺ, tu. ε. 339.

Τέρας, ατος, τὸ, *prodigium*. Θ. 744.

Τέρενα, accus. sing. à τέρην, ενος, ὁ, *tener, mollis*. Th. τείρω, *vexo, affligo*. Θ. 5.

Τερμιόεντα, *talarem*, acc. sing. à τερμιόεις, εντος, *ad pedes usque demissus*. Th. τέρμα, ατος, τὸ, *terminus, meta*. ε. 335.

Τέρπεται, 3. præs. ind. τέρποντ', pro τέρπονται, delectabantur; imperf. abjecto augmento. Th. τέρπω, ψω, *delecto*. ε. 115.

Τέρπε, *delectas*, à τέρπω, f. ψω. a. 47. Θ. 37.

Τερπικέραυνον, *fulminibus gaudentem*. à τέρπω, *delecto*, & κεραυνὸς, οῦ, ὁ. ε. 52. 271.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, nomen Musæ, tripudiis se oblectans, à τέρπω, delecto, & χορὸς, οῦ, ὁ, chorus, tripudium. Θ. 78.

Τέρψις, εως, ἡ, delectatio. Th. τέρπω, delecto, f. ψω. Θ. 917.

Τεσσαρακοντὰ, *quadraginta*. Th. τέσσαρες, quatuor. ε. 383.

Τεσσαρακοντάετὴς, *quadragenarius*, ex τεσσαρακοντὰ, *quadraginta*, & hoc à τέσσαρες, *quatuor*, & ἔτος, ους, τὸ, annus. ε. 439.

Τέτατται, *extensus est*, præt pass. & τέτασθε, pro ἐτέτασθε, pluſq. perf. verbi τείνω, f. νῶ, p. τέτακα, præt. pass. τέταμαι. Θ. 638.

Τετάρτη, *quarta*, dat. à τέταρτος, η, ον, *quartus*. Th τέσσαρες. ε. 798.

Τετελεσμένον, perf. part. Vide in τελέσαιμι. ε. 559.

Τετιμῆσθαι, honorata est, per epenthesin Poëtic. τετιμῆσθαι, perf. part. pass. à τίω, punio, *honoro*, f. ίσω, p. κα. Θ. 415.

Τετίμηται, *honorata est*, à τιμάω, *honoro*. Th. τίω, *idem*. Θ. 449.

Τέτλαθ', *sustineas*, pro τέτλαθι, per reduplicationem pro τλῆθι, a. 2. imperat. ab a. 2. ἔτλην, verbi τλῆμι vel τλάω, per syncopen pro ταλάω, f. τλήσω. ε. 716.

Τέτμῃ, 3. sing. præs. subj. à τέτμω, *sortior, invenio*. Vide τέμνω, *seco*. unde τμάω, τμῶ, & per reduplicationem (uti placet Eustathio) τέτμω. Θ. 610.

Τετυκμένος, *enixa*, præt. med. part. à τίκτω, *pario*, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, p. mi. τέτοκα. ε. 589.

Τέτορ', pro τέτορε, in dual. num. τέτορες, *quatuor*, sic accipitur à Poëtis pro τέσσαρες. Videmus hic aptari numerum dual. etiam non dualibus. ε. 696.

Τετραμμένος, *versus*, perf. part. pass. à τρέπω, *verto*, f. ψω, p. m. τέτροπα. ε. 725.

Τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternarius*, τετράδι, τετράδ', acc. pro τετράδα. Them. τέσσαρες, *quatuor*. ε. 792. 796.

Τετράτυφον, qui in quatuor partes finditur, ex τετρὰς,

ἑάδος, ἡ, *quaternio*, & hoc à τέσσαρες, *quatuor*, & θρύπτω, *frango*, f. ψω, perf. pass. τέθρυμμαι. ε. 440.

Τέτρατος, per metathesin πέταρτος, η, ον, *quartus*. Th. τέσσαρες. ε. 594.

Τέττιξ, ιγος, ὁ, *cicada*. α. 393.

Τέτυκται, 3. perf. pass. à τέτυγμαι, verbi τεύχομαι, *fum*. Th. τεύχω, ξω, *fabricor*. ε. 743. 750.

Τέτυκτο, pl. perf. pro ἐτέτυκτο, à τεύχω, fabricor. Vide in τέτυκται. α. 154.

Τεῦ, Doricè pro σοῦ, & hoc pro σεῦ. Th. σὺ, tu. ε. 328.

Τεύξις, a. 1. ind. pro ἐτεύξε, ut & τεύξαν pro ἐτεύξαν, a. 1. act. 3. pl. τεύξειας, Ion. pro τεύξῃ, 2. sing. fut. 1. med. ε. 79. 399. Θ. 141.

Τεύχεα, τὰ, *arma*, τεύχε', pro τεύχεα, τεύχεσι. α. 60. Θ. 186.

Τεύχων, *machinans*, à verbo τεύχω, εις, ει, *fabricor*, f. ξω. ε. 263.

Τέχνη, ης, ἡ, *ars*, τέχνησι, Ionicè pro τέχναις. Θ. 496. 863.

Τεῷ, dat. à τεὸς, *tuus*. ε. 23.

Τῇ, hac, τῇδε. ε. 206. 633.

Τηθὺς, ύος, ἡ, nomen mul. in acc. Τηθυὶ. Θ. 136.

Τήκεται, liquescit, à τήκω. Θ. 866.

Τῆλε, procul, adverb. τηλοῦ, *procul*, idem quod τῆλε, τηλόθεν. Θ. 785.

Τηλεβοάων, gen. pl. nomen gentis. α. 19.

Τηλεκλειτοῖο, gen. Ion. pro τηλεκλειτοῦ, *inclyti*, à τηλεκλεής, ής, ὁ, est nomen viri. q. d. *longè latéque celeberrimus*. ex τῆλε, *procul*, & κλειτὸς, *inclytus*. Them. κλείω, *celebro*. α. 327.

Τηλέσκοπον, *eminus apparentem*, ex τῆλε, *procul*, & σκέπτομαι, f. ψομαι, *video*. Θ. 566.

Τῆμος, *tunc*, τημὸς, pro τῆμος. Th. ἧμος, *quum*. ε. 574.

Τιὼ, τιὼ δὲ, τιὼ γε, τῆσιν pro τοῖσιν. Ion. ab οἱ. ε. 12. 39. Θ. 917.

Τιὼ, acc. Doricè, pro σιὼ, à σὺς σὴ, σὸν. Th. est σὸ, Doricè τὸ. ε. 299.

Τιτῇ, *carens*, 2. perf. præs. à πέφαμαι, ῶμαι. Th. πέω, ῶ, f. πάσω, privo. ε. 406.

Τί, interrogativum, *quare*. ε. 205. α. 380. τὶ indefinit. *aliquid*. ε. 88.

Τίεσκεν, *honorabat*, imperfect. Poëtice pro ἔπιε, à πίω, *honoro*, f. πίσω. α. 9. hinc & πίτνω.

Τίη, Poëtice pro τὶ, quid. Θ. 35.

Τίθεσι, τιθεῖσι, *faciunt*. πθείη, præs. opt. ε. 516.

Τιθεὶς, præs. part. πθέω, Ionicè pro πθέων, præs. inf. à τίθημι, *pono*, a. 2. ἔθην. ε. 742. Θ. 397.

Τίθωνῐ, dat. casus, nomen viri. Θ. 984.

Τίκτε, Poëticè pro ἔτικτε, imperf. verbi τίκτω, pario, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. Θ. 223.

Τιμᾷ, *honorat*. τίμα, imperf. pro ἐτίμα, *honorabat*. Them. τιω, *honoro*. τίμησε, a. 1. ind. pro ἐτ-

ἐτίμησα. Θ. 532.

Τιμή, ῆς, *honor*. πρλῶ, à πίω, *honoro*. Θ. 203.

Τίνυσθαι, *puniri*, præſ. inf. idem quod πίσθαι, τινυμένους, *vindicantes*, præſ. part. Th. πίω, *punio*. ſ. 802.

Τίον, *honorarunt*. 3. pl. a. 2. act. pro ἔπον, prima in a. 2 brevis eſt, cæteroquin longa, à πίω, honoro. α. 85.

Τίρυνθος, nomen oppidi, πίρυνθ', per apoſtrophum inſolentem, pro πίρυνθον. α. 81. Θ. 292.

Τίς, *quis*? interrogativum, genit. τίνος. α. 72.

Τὶς, indefinitum in g. maſ. *quiſpiam*. εἴ τις, *ſi quis*. in fœm. g. τὶς, *ulla*, & in neutro τὶ, quod. ſ. 21. 188.

Τισώμεθα, *ulti fuerimus*, 1. pl. a. 1. med. opt. à τίω, ulciſcor, punio, f. τίσω, a. 1. ἔτισα. Θ. 165.

Τίσιν, *ultionem*, acc. à τίσις, ultio. Th. τίω, punio. Θ. 210.

Τιτύσκοντας, *nocentes*, acc. pl. præſ. part. à τιτύσκω, idem quod τίω, *punio*, *lædo*. τίω, habet primam longam. Alii vertunt *feſtinantes*, à τείνω, ſed ſic prima foret brevis. Θ. 209.

Τιτύσκῳ, *calci*, *gypſo*, dat. ſing. à τίτυξ, υος, ἡ, calx. α. 141.

Τιτυρήσιον, Nom. propr. α. 181.

Τιτῆνες, *Titanes*, poſteri Saturni, τιτῆσι, dativ. plur. & τιτήνεσσι, Poëtice à τιτύσκω, ulciſcor, pœnas luo. Th. τίω, punio. Θ. 630.

Τμηθῆσαι, *cæſa*, a. 1. part. paſſ. à τέμνω, *ſeco*, *ſcindo*, f. 1. τμῶ, p. τέτμηκα, a. 2, ἔταμον, a. 1. paſſ. ἐτμήθην, præt. med. τέτομαι. ſ. 418.

Τὸ, τόγ', & τόδ', articulus præpoſit. ſ. 50. 362. 483.

Τόθ', pro τότε, *tunc*, & τόθι, idem. α. 32. 76.

Τοὶ, particula eſt enclitica, quæ adverbiis vel conjunctionibus adnectitur: interdum ornatus tantum gratia. ſ. 106.

Τοίγε, *illi*. ſ. 724.

Τοῖο, Poët. pro οὗ, ab ὁ, art. præpoſ. pro αὐτοῦ. Θ. 210. 493.

Τοῖος, talis. Th. οἷος, *qualis*. α. 41.

Τοῖς, ipſis, dat. pl. τοῖσι, paragoge Ion. τοῖσιν, ab ὁ, ἡ, τὸ, art. præpoſit. ſ. 57. 170.

Τοῖχον, *parietem*, acc. ſing. ſ. 730.

Τοκῆϊ, dat. Ionicè, pro τοκέϊ, à τοκεύς, *parens*, acc. τοκῆα, dat. pl. τοκεῦσιν, à τίκω, f. τέξομαι, *pario*. ſ. 186. Θ. 155.

Τὸν, quem, acc. ab ὁ, art. præp. ſ. 32.

Τόσος, & Poëtice τόσσος, tantus. Th. ὅσος, & Poëtice ὅσσος, η, ον, quantus. ſ. 658. α. 441.

Τότε, τότ', pro τότε, *tunc*. Them. ὅτε, *quando*. ſ. 563. 614.

Τό, τ', *hocque*, art. præp. ab ὁ, ἡ, τὸ. ſ. 358.

Τοπάρος, idem quod πάρος, Poëtice pro ἔως, ante, τοπάροιθε. ſ. 182. Θ. 394.

Τοπρῶτον, *primum*. Sic τὸ ἔωθεν, *mane*, τὸ καθημέρον, *quotidie*, eleganter præponitur τὸ. ſ. 485.

Τῆ, & τῇδε, *que*, art. præp. ab ὁ, ἡ, τὸ. ſ. 33. 228.

Τῆτο, & τῆτ', τῆθ', pro τῆτο, ab ὅτος, αὕτη, τῆτο, *hic, hæc, hoc.* ſ. 120. 360.

Τἄνεκα, *quocirca*, pro τοῦ ἕνεκα, cujus gratia. ſ. 49. Ð. 88.

Τᾶς, *hos*, ab ὁ, art. præp. ſ. 136.

Τρέεσθον, *timebant*, 3. dual. imperf. act. pro ἐτρέεσθον, ad formam ἐτυπτέσθην, à τρέω, *tremo*, f. τρέσω. α. 171.

Τρέον, imperf. pro ἔτρεον, *tremebant*, à τρέω, *tremo*. α. 219.

Τρεῖς, οἱ, & αἱ, *tres*. Ð. 148. 321.

Τρέψας, *convertens*, & in accuſ. τρέψαντα, a. 1. part. act. τρέπω, *verto*, p. m. τέτροπα. ſ. 314. 414.

Τραφέμεν, Ion. pro τραφεῖν, a. 2. act. infin. à τρέφω, *alo*. f. θρέψω, p. τέτροφα, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. Ð. 480.

Τραχέια, *aſpera*, f. g. à τραχύς, ύ, ὁ. α. 119.

Τρέσσε, Poet. pro ἔτρεσε, *expavit*, à τρέω, *expaveſco*. Ð. 850.

Τρέχει, *abit*, 3. præſ. ind. à τρέχω, curro, f. θρέξομαι, perf. δεδράμηκα, a. 2. ἐδράμον, p. m. δέδρομα. ſ. 217.

Τρηλοῖο, *cavernoſæ*, Poet. pro τρητοῦ, in f. g. à τρητός, ή, ὁ, *perforatus*. Th. τράω, pro quo uſitatum, πτράω, perforo, f. τρήσω, dicitur & τετραίνω, pro πτραίνω, unde aor. 1. ἐτέτρηνα. Ð. 331.

Τρηχῖνος, genit. à τρηχύς, ῖνος, ἡ, nomen mul. α. 355.

Τρηχύς, Ion. pro τραχύς, *aſper*. ſ. 289.

Τρύσουσι, *atterunt*, 3. pl. præſ. ind. à τρύω, f. ψω, *tero*, *attero*, p. φα, præt. paſſ. τέτριμμαι, præt. m. τέτρυφα. ſ. 249.

Τριήρλωον, triceps, τρία κήρλωα, *tria capita*, ex τρεῖς, αἱ, & αἰ, tres, & κήρλωον, τὸ, caput. Ð. 288.

Τριηκόσιον, *triginta*, pro τριάκοντα, ſunt enim ἑξήκοντα. Th. τρεῖς, *tres*. ſ. 694.

Τριηκοστάν, acc. à τριηκοστός, ή, όν, *triceſima*, *pars*, τριηκοσίας, *trecentas*, à τριηκόσιοι, *trecenti*. Th. τρεῖς, *tres*. ſ. 764. Ð. 715.

Τρίπηχυ, *tricubitalem*, acc. à τρίπηχυς, ex τρεῖς, & πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.

Τρίποδ', pro τρίποδα, tripodem, à τρίπους, οδος, ὁ, tripes. τρίπόδιον, acc. *tripedale*, à nominat. τρίπόδης, ες, ὁ, τρίπους, ους, Æol. pro τρίπους, οδος, ὁ, ex τρεῖς, *tres*, & πούς, ποδὸς, *pes*. ſ. 421. 655. α. 312.

Τρίπολον, dat. ſing. *ter aratæ*, hinc τρίπολος γῆ, *terra quæ ter aratro verſa fuit*, à τρεῖς, & πολέω, *verto*, *aro*. Ð. 971.

Τρίς, *ter*, à τρεῖς, *tres*. ſ. 171. 250.

Τριτομηνάδα, acc. à τριτομηνάς, άδος, ἡ, *tertius nonus dies menſis*, h. e. vigeſimus ſeptimus, ex τρίς, *ter*, & μήνη, novem. τριτάς, άδος, ἡ, & ἐνάς, άδος, ἡ, *nonus dies*. ſ. 812.

Τριωκαιδεκάτιον, h. e. triceſimum. ex τρεῖς, *tres*, & δέκα, decem. ſ. 778.

Τρ-

Τρισσπίθαμον, à σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, *spitha-ma*, ein ſpanne / quantum longiſſimo digitorum porrecto complecti licet. s. 424.

Τρισσῇ, *triplici ſerie*, adverb. ex τρεῖς, ſeu τρεῖς, *tres*, & στείχω, f. ξω, *ordine eo*. Θ. 727.

Τρίτον, *tertium*, pro τρίτην dicitur etiam τρίτατον. Them. τρεῖς, *tres*. s. 142.

Τριτογένεια, nomen Minervæ. α. 197. eſt etiam nom. mul. Θ. 924.

Τρίχες, *pili*, à nominat. θρὶξ, τριχὸς, ἡ. α. 391. in dat. pl. θριξὶ. s. 537.

Τροίλον, *Troiam*, à τρὼς, τρωὸς, ὁ, *Troianus*. s. 164.

Τροπὴ, *converſio*, τροπὰς, acc. pl. ubi ας corripitur per licentiam Poëticam, quam vocant συστολὴν. s. 487. 562.

Τροχαλὸς, *incurvus*, metaphora deſumpta à rota. Th. τρέχω, curro. s. 516.

Τρυγητήρων, gen. pl. à τρυγητὴς, ῆρος, ὁ, *vindemiator*, h. e. qui vina demit, à τρυγάω, *fruges carpo*. item per ſynec. gener. *vindemio*. Th. τρύγη, ης, ἡ, triticum. α. 293.

Τρυφάλειαν, *galeam*, q. τρίφαλον, à triplici cono. Th. φαλὸς, ὁ, conus galeæ. α. 199.

Τρύχουσιν, *abſumunt*, à τρύχω, idem quod τρύω, *atterо*. s. 303.

Τυὴ, *tu*, pro Dorico, τὺ, & hoc pro σὺ, *tu*. s. 10.

Τυπεὶς, *percuſſus*, a. 2. paſſ. à τύπτω. α. 362.

Τυρσηνοῖσιν, dat. pl. *Tyrrhenis*, nomen populi. Θ. 1015.

Τυτθὸς, ὸν, ὁ, *parvus*, & τυτθὲν, *paulum*. Adv. Neutra ponuntur pro Adverbiis. Th. τυτθὸς, ὸν, ὁ, *mamma*. s. 467.

Τυφάονα, acc. à τυφάων, ονος, ὁ, nomen proprium viri, τυφάονιον, nomen proprium loci. α. 32. Θ. 306.

Τυφωέος, gen. τυφωοῦς, nomen eſt gigantis. Θ. 869.

Τύχη, nomen proprium mul. Θ. 360.

Τυχὼν, *ei qui obviam fuerit*, part. a. 2. act. à τυγχάνω, *ſum, evenio, incido*, f. τεύξομαι, aor. 2. ἔτυχον, p. τέτυχα. Θ. 973.

Τὼ, *hi*, dual. num. ab ὁ, *hic*. s. 473. ſed τῷ, dat. ſing. s. 279.

Τῶν, & τῶνγε, gen. pl. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. s. 244. 333.

Τὼς, *ſic*, pro οὕτως, per aphæreſin. Th. οὗτος, η, ο, *hic*. α. 219.

Υ.

Υάδες, *ſtellæ ſeptem in cornibus tauri, quæ quum oriuntur aut occidunt, pluvias excitant*, ab ὕω, *pluo*. s. 613.

Ὕβρεος, ὕβρεϊ, ὕβριν, ὕβρεις, *injuriæ*. Hinc eſt ὑβρίζω. *contumelia afficio*. unde eſt, ὑβριστὴς, οῦ, ὁ, inſolens, protervus. in accuſat. ὑβριστὴν. s. 212. Θ. 307.

Ὑγρὸς, ὸν, ὁ, humidus: hinc ὑγραίνω, *humecto*. s. 623.

Ὕδατι, *aquæ*, dat. cal. ab ὕδωρ.

ος, τὸ, Poët. pro ὕδωρ, *aqua*. ε. 61.

Ὕδρῃσι, Ion. pro ὕδρῃσιν, Hydram, ab ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua. Θ. 313.

Ὕδως, *aqua*, genitiv. ὕδατος. ε. 194.

Ὑέ, *pluit*, 3. præſ. ind. ab ὕω, *pluo*, f. ὕσω. hinc ὑετὸς, ὁ, ὁ, *pluvia*. ε. 543. 550.

Υἷι, à nominativo υἱὺς, *filius*, in gen. υἱοῦ, & contractè υἱοῦ, in dat. υἱῷ, & contractè υἱῖ. α. 150. υἱεῖ, υἱέος, ad formam βασιλέως, ab υἱὸς, *filius*. vox hæc variè declinatur, in 3 ſimpl. itemque in 2 & 3 contractorum. Θ. 368.

Υἱὸς, οῦ, ὁ, *filius*. Θ. 526. 532.

Ὕλη, ης, ἡ, *ſylva*. hinc ὑλήεις, εντος, *ſylvoſus*, ὑληΐσσης. Θ. 1010.

Ὑληκοῖται, *qui in ſylvis dormiunt*, nom. pl. ab ὑληκοίτης, ex ὕλη, ης, ἡ, *ſylva*, & κοίτη, *lectus*. confer ſupra ἡμερόκοιτος, *qui toto die dormit*. ε. 527.

Ὑλοτόμος, ου, *cæſor lignorum*. hinc & ὑλοτομέω, *ligna in ſylvis cædo*, ab ὕλη, *ſylva*, & τέμνω, ſeco, f. τεμῶ, p. m. τέτομα. ε. 420. 805.

Ὑλοφάγοιο, gen. Ion. ab ὑλοφάγος, *qui ſylvas depaſcitur*, ab ὕλη, ſylva, & φάγω, *edo*, a. 2. ἔφαγον. ε. 589.

Ὑμεῖς, *vos*, à σὺ, *tu*. hinc ὑμέτερος, veſter. Θ. 963.

Ὑμέναιος, *hymenæus*, ab ὑμὴν, ένος, ὁ, *pellicula, qua fœtus involvitur*. α. 274.

Υ̓́μμι, *vobis*, Æolice, pro ὑμῖν. ὑμὲν, pro ὑμέτερον. α. 328. Θ. 662.

Ὑμνέω, celebro, laudo, f. ήσω, ὑμνείσουσι, Poët. pro ὑμνήσουσι, pl. part. præſ. f. g ὑμνήσων, a. 1. act. ſubj. ὑμνέῃσι, Dorice, pro ὑμνῇσι. ὑμνέοντες, part. præſ. f. gen. pl. num. pro ὑμνούντων, Dorice, ab ὕμνος, hymnus, carmen. Th. ὕδω, celebro, cano. ε. 2. Θ. 11. 33.

Ὕμνος, ου, ὁ, *carmen*, ab ὕδω, *celebro*, ὕμνω, *carmine*. ε. 655.

Ὑοῖ, *pluat*, præſ. opt. Vide in ὕω. ε. 486.

Ὑπὲκ, præpoſit. pro ὑπὸ, Poëtice, ubi redundat. α. 71. 278.

Ὑπαλύασθαι, *ſubterfugere*, ſcil. debes, (a. 1. med. infin. Th. ἀλέω, *molo*, *vito*, Poët. ἀλύω.) ε. 555. ὑπαλύσω, *evita*. ε. 758.

Ὑπαλύξαι, *effugere*, a. 1. act. inf. ab ὑπαλύσκω, f. ὑπαλύξω. Th. ἀλέω, *vito*. α. 304.

Ὑπέδεκτο, *ſuſcepit*, pro ὑπεδέδεκτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. habet ſignificationem mediam, ab ὑποδέχομαι, ξομαι, præt. ὑποδέδεγμαι, *ſuſcepi*. Th. δέχομαι, f. ξομαι, *capio*. Θ. 513.

Ὑπέθηκεν, *inſtruxit*. 3. ſing. a. 1. med. ind. ab ὑποτίθημι, ſuppono. Th. τίθημι, pono. Θ. 175.

Ὑπεκφύγοι, *effugiat*, a. 2. opt. ab ὑπεκφεύγω, clam effugio, ab ὑπὸ, ἐκ, ἀπὸ, & φεύγω, *fugio*. α. 42.

Ὑπεναντίος, *adverſarius*, ab ἐναντίος, *oppoſitus*. Th. ἀντὶ, præ-

po-

positio, *pro.* a. 347.

Υπένερθε, ab ἔνερθε, *infra.* Them. ἔρα, ας, ἡ, *terra.* a. 410.

Υπεξήλυξε, *evitavit*, a. 1. ind. Th. ἀλύω, unde ἀλύσσω, f. ξω, a. 1. ἤλυξα, ας, s. Θ. 615.

Υπὲρ, præpos. *pro, supra.* s. 45.

Υπερβάλλων, *superans*, præs. part. Th. βάλλω, jacio, f. αλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον. s. 487.

Υπερβασία, ας, ἡ, *transgressio*, Poëtice, pro ὑπέρβασις, ab ὑπερβαίνω, *transgredior.* Th. βαίνω, eo, f. βήσομαι, a. 2. ἔβην. s. 825.

Υπέρβιος, *violentus*, omnem vim excedens, ex ὑπὲρ, *supra*, & βία, ας, ἡ, *vis, robur*, unde est Latinorum, *superbus.* Θ. 139.

Υπερφανὴς, & ὑπερήφανος, ος, ὁ ἡ ἡ, superbus, conspicuus super alios; ut ὑπερήφανα τέκνα, superba proles, ex ὑπὲρ, & φαίνω, f. ανῶ, p. πέφαγκα, ostendo, in lucem edo. Θ. 149.

Υπερμένης, ους, ὁ, *superbus.* Th. ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, *vir.* Θ. 995.

Υπέρτε, seu ὕπερτε, supra. Th. ὑπὲρ, *super.* s. 543.

Υπέρθυμος, ὁ, *magnanimus.* Th. θυμὸς, οῦ, ὁ, *animus.* Θ. 719. 937.

Υπερθύριον, *superliminare.* Th. θύρα, ας, ἡ, *janua.* a. 271.

Υπερτερίδαο, gen. Æol. pro ὑπερτερίδου, ab ὑπερτερίδης, ου, ὁ, nomen gentil. Θ. 1010.

Υπερίου, gen. ab ὑπερίων, nomen viri. Θ. 134. 374.

Υπερκύδαντα, acc. ab ὑπερκύδας, αντος, ὁ, *gloria supereminens.* Th. κῦδος, ους, τὸ. *gloria.*

Υπερμενέϊ, *præpotentis*, ab ὑπερμενὴς. Th. μένος, ους, τὸ, animus. a. 413.

Υπερος, ου, ὁ, *pistillum*, veteres mortario usi fuerunt pro molis. s. 421.

Υπερόπλοις, gen. ab ὑπερόπλος, *insolens*, cujus robur arma superat. Th. ὅπλον, ου, τὸ, & in pl. τὰ ὅπλα, *arma.* Θ. 516.

Υπέστη, *pollicitus erat*, a. 2. act. ab ὑφίστημι, suppono. Them. ἵστημι, *statuo.* f. στήσω, a. 2. ἔστην. Θ. 402.

Υπάτους, *supremas*, superl. ab ὑπὲρ, *super*, comp. ὑπέρτερος, *superior*, ab ὑπέρτατος, dicitur etiam ὕπατος, per syncopen. *Consul.* s. 8.

Υπαλυσσόμενος, *congressa*, a. 1. part. pass. pro ὑπαλυσσόμενοι, ab ὑπαλύσσω. Th. ἀλυσὶς, ίδος, ἡ, *lectus.* Θ. 374.

Υπῆσαν, *prominebant*, imperf. ab ὕπειμι, *subsum.* a. 266.

Υπνος, ου, ὁ, somnus, ὕπνω. s. 116.

Υπὸ, & ὑφ', *à* vel *sub.* præpos. a. 63. 367.

Υποδείσας, *subveritus*, part. a. 1. act. δ' ingeminatur metri causa, ab ὑποδείδω. Th. δείδω, *timeo*, f. δείσομαι, p. δέδοικα. a. 98.

Υπεκφύγῃ, a. 2. act. subj. alii ὑπεκφύγοι, a. 2. act. opt. *effugerit*, à φεύγω, *fugio*, f. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον. a. 42.

Υποδμηθεῖσα, *subjugata*, participium aor. 1. pass. ab ὑποδμάω, f. ήσομαι, p. δέδμημαι,

μαι,

cuſ. *ad*, προς ἀερσιν, *ad cælum uſque, præter, adverſus*. ſ. 208. 317.

Προσαρήρεται, adaptaverit, eſt 3. ſing. præſ. paſſ. indic. à προσαρήρομαι. A præterito enim medio formatur præſens, ſignificans idem quod primitivum. Sic ab ἄρω, *apto*, *congruo*, f. ρῶ, præt. m. ἦρα & Atticè ἄρηκα, unde præſens hoc ἀρήρομαι. ſ. 429.

Προσεβήσατο, acceſſit, a. 1. med. à προσβαίνω, accedo. Them. βαίνω, eo. α. 33.

Προσέειπε, *alloquebatur*, imperf. vel a. 1. vel 2. à προσείπω. Vide Th. ἔπω, dico. a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον. α. 349. Ϡ. 546.

Προσεῖναι, *adeſſe*, *juvare*, præſ. inf. ex προς, & εἰμὶ, ſum. ſ. 351.

Προσέκυρσε, *appulit*, a. 1. act. à προσκύρω, appropinquo. Th. κύρω, f. Æol. κύρσω, incido. ſ. 198.

Προσελέξατο, *verſat*, a. 1. m. Th. λέγω, dico, f. ξω, p. χα. ſ. 497.

Προσέφη, a. 2. act. ind. à προσφημι, *alloquor*. Th. φημὶ, dico, vel φάω. ſ. 53.

Προσηύδα, *alloquebatur*, imperf. act. à προσαυδάω, f. ήσω. Th. αὐδὴ, *vox*. α. 117. 326.

Πρόσθεν, *prius*, ante, & προσθ', pro πρόσθε. Th. προ, ante. ſ. 98 & α. 277.

Προστάντι, dat. ſing. part. a. 2. act. à προστημι, *accedo*, in aor. 2. προστην, ες, adivi, ex προς, *ad*, & εἶμι, *eo*, a. 2. ἔστην. ſ. 351.

Πρόσωπον, τὸ, *vultus*, ex ὤψ, oculus. Th. ὄπωπα, video. ſ. 592.

Προτέροισιν, dat. pl. Homer. ἀνδράσι γ' προτέροισιν ἐριζέμεν ὃν τε ἑκήλους. *Cum viris me majoribus contendere nolnere*. Hic locum habet illud, *cede majori*. & Rom. 13. 7. *honorem, cui honor*. προτερος, *prior*. Th. προ, *ante*. Ϡ. 424.

Προὔθηκε, *propoſuit*, pro προέθηκε, a. 1. ind. à προτίθημι, propono, f. θήσω, p. τέθεικα, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην. Ϡ. 537.

Προὔχειτο, *propoſitus erat*, pro προέκειτο, imperf. verbi κεῖμαι, f. κείσομαι. α. 312.

Προφέρῃ, *promovet*. 3. ſing. præſ. Th. φέρω, fero, f. οἴσω. ſ. 577.

Προφερὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, *præſtans*, in comp. προφερέστερος, ſuperl. προφερέστατος, à προφέρω, præſto. Th. φέρω. α. 260.

Πρόφρων, ονος, *prudens*, προφρονέως, adv. ſ. 665. Ϡ. 433.

Προφυγεῖν, a. 2. act. infinit. à προφεύγω, effugio. Th. φεύγω, *fugio*, f. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφυγα. ſ. 645.

Προχέειν, *infunde*, præſ. inf. Th. χέω, f. εύσω, fundo. ſ. 594.

Προχοῇ, *alveo*, *gutturnio*, ex προ & χέω, f. εύσω, fundo. ſ. 755.

Προχόῳ, *gutturnio*, dat. à προχοος, ου, ὁ, *aqualis*, *vas aquarium*. Th. χέω, fundo. Ϡ. 785.

Πρυλέεσσι, *pedeſtribus*, dat. pl. à πρυλὴς, έος, ὁ. Legitur tantum in pl. πρυλέες, οι, pedites conferti, Iliad. λ. 49. ſ. 744. α. 193.

Πρυμνὼ, όος, ἡ, nomen mul. q. d. *ul-*

d. *ultima*. ϑ. 350.

Πρωΐ, *mane*, cui opponitur ὀψὲ, veſperi. ſ. 459.

Πρώτη, *prima*, à πρῶτος, η, ὁ. Th. πρὸ, ante. ϑ. 397.

Πρωτηρέτη, illi qui tempeſtivè aravit, dat. ſing. à πρωΐηρέτης, ex πρῶτος & ἀρόω, aro, f. όσω. ſ. 488.

Πρωθηγόνων, *primogenitorum*, gen. pl. à πρωτόγονος, ex πρῶτος, primus, & γένομαι, naſcor, inde γονὴ, genus. ſ. 541.

Πρωθομιδείαι, nomen mul. quæ prior curat. ϑ. 249.

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, *Adverb.* primùm, πρῶτα, ut & ſuperl. πρώτιστα & πρώτιστ'. Th. πρὸ, antè. ſ. 289. 456. 809.

Πρωτὼ, όος, ἡ, nom. mul. ἡ πρωτόλουτος, gern groß. ϑ. 24.

Πτελέης, *ulmo*, gen. Ion. à πτελέα, ας, ἡ, ulmus. ſ. 433.

Πτερὰ, acc. pl. à πτερὸν, *ala*, hinc πτερόεις, εντος, ὁ, alatus, acc. pl. πτερόεντα.

Πτερύγων, gen. pl. à πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala*, πτερύγεσσι, dat. pl. Ion. Th. πτερὸν, οῦ, τὸ, ala. ſ. 626. 682. α. 117. 134.

Πτολεμίζειν, Poëtice pro πολεμίζειν, præſ. inf. à πολεμίζω, f. ίσω, bello. Th. πόλεμος, ου, ὁ, bellum. α. 358.

Πτολίεθρον, *oppidulum*. pro πόλις dicunt Poëtæ πτόλις, εως, ἡ, unde eſt πτολίεθρον, ου, τὸ, idem. α. 81.

Πτολιπόρθῳ, dat. ſing. à πτολίπορθος, *urbium everſor*, ex πτόλις, pro πόλις, urbs, Poët. & πέρθω, *vaſto*, in præt. med. πέπορθα. ϑ. 936.

Πτόρθοιο, gen. Ion. à πτόρθος, ου, ὁ, *ramus*. Th. ὀρθὸς, ὴ, όν, *rectus*. ſ. 419.

Πτύχες, plicæ. pl. num. à πτὺξ, πτυχὸς, ἡ, plica. Th. πτύσσω, f. ξω, plico. α. 143.

Πτώσσῃς, 2. perſ. ſub. præſ. à πτώσσω, mendico. hinc πτωχὸς, ὴ, ὸν, mendicus. Th. πτοίω, ῶ, f. ήσω, perterrefacio. ſ. 26. & 393.

Πυγοστόλος, ου, ἡ, *quæ nates veſtibus ornat*. ex πυγὴ, ῆς, ἡ, *nates*, *clunes*, & στέλλω, *orno*. f. στελῶ. ſ. 371.

Πύθεται, 3. præſ. ind. ὀστέα πύθεται, oſſa computreſcunt. à πύθω, fut. ύσω, *putrefacio*, unde eſt Latinorum, *puteo*, *es*, *ère*, πύθομαι, *putreſio*. α. 153.

Πύθῃ, 3. perſ. præſ. ſubj. act. à πύθω, fut. ύσω, *putrefacio*. ſ. 624.

Πυθμένι, dat. ſingul. à πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum*, *ima pars*. Th. πύθω, putrefacio. ϑ. 952.

Πυθοῖ, dativ. ſing. à πυθὼ, όος, ἡ, nomen urbis. ϑ. 499.

Πυθοῖ δὲ, *pythum verſus*. Hic δὲ poſtponitur Dativo, alioquin poſtponi ſolet accuſativo, ut οἶκόν δὲ. ἰλιάδ. β. 158. Unicum hoc exemplum, ubi δὲ *dativo* poſtponitur, non evertit regulam. δὲ poſt accuſativum caſum poſtpoſitum ſignificat, *ad*, *verſus*; & eſt dictio enclitica. Sic legimus ἄγγελόν δὲ. ὀδυσ. ε. 426. α. 480.

Πυ-

Πυκάσσω, a. 1. inf. à πυκάζω; f. άσω, *munio, fulcio.* propriè *condenso.* Nam Th. eſt πύκα Adv. & vertitur *densè.* item *accuratè.* s. 622.

Πυκινὸς, idem cum πυκνὸς, ὴ, ὸν, *creber*: à πυκνὰ, *densè.* s. 530. 551.

Πύλαι, nom. plur. à πύλη, ης, ἡ, *porta*, & πυλέων, gen. pl. Ion. pro πυλῶν. a. 246. 272.

Πύλας, acc. pl. à πύλη, *porta.* 9. 732.

Πύλος, genit. à πύλος, ου, ὁ, nomen regionis. a. 360.

Πύμαλος, Poëtice *ultimus*, à πυθμὴν, ένος, ὁ, fundum. Th. πύθω, putrefacio. 9. 497.

Πὺξ, Adverb. *pugno*, mit der fauſt. a. 302.

Πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis. s. 57.

Πύργων, *turrium*, gen. pl. à πύργος, ου, ὁ, *turris.* a. 242.

Πυροφόρος, *frugifer.* Epithetum aëris. à πυρὸς, οῦ, ὁ, *triticum*, & φέρω. s. 547.

Πώεα, acc. pl. à πῶυ, εος, τὸ, *grex.* Th. πάω vel πάομαι, *poſſideo.* s. 514.

Πολεῖται, *vertitur*, præſ. à πολέω, *verto*, ut πολέω. 9. 781.

Πῶμ', pro πῶμα, ατος, τὸ, *operculum.* s. 94. 98.

Πώποτε, *unquam.* Th. ὅτε, quando. s. 648.

P.

Ῥ'Αδινοῖσι, *mollibus*, à ῥαδινὸς, ὴ, ὸν, gracilis, mollis, q. d. ῥέα δινέω, *qui facile movetur.* Th. δίνη, ης, ἡ, vortex. 9. 195.

Ῥ'ᾶ, per *metatheſin*, pro ἄρ', ex ἄρα, dictio encl. s. 323. a. 4.

Ῥ', pro ῥα, dictio enclitica, hîc expletiva. Græcè μόριον συμπληρωματικὸν, *vocula expletiva*, quæ nihil ſignificat, ſed carmen explet. a. 125.

Ῥ'αθαμίγγας, pl. num. *guttæ*, à ῥαθάμιγξ, ιγγος, ἡ, *gutta*, Poet. q. à ῥαίνειν θαμὰ, *perfundere ſemper.* 9. 183.

Ῥ'ία, conſtituit unam ſyllabam, vulgo mendoſe, ῥεῖα. Vide in ῥεῖα. s. 5.

Ῥ'έεθρα, *fluenta*, à ῥέεθρον, ου, τὸ, fluentum. Th. ῥέω, f. ῥόω, fluo. 9. 695.

Ῥ'έλω, acc. *Rheam*, à ῥέη, *Rhea*, eſt nomen mul. 9. 625.

Ῥ'εῖα, Poëtice pro ῥέα, *facile*, idem quod ῥηϊδίως. Th. ῥᾴδιος, ου, ὁ, *facilis*, comp. ῥᾴων, ſuperl. ῥᾷστος. s. 6. 7.

Ῥ'έα, nomen mul. *Rheæ.* 9. 135. 453.

Ῥ'έζουσι, *faciunt*, 3. perſ. præſ. pl. num. à ῥέζω, *facio*, f. ῥέξω, p. ἔρρεγα, præt. m. ἔρρεγα, & per metatheſin ἔοργα, *feci.* ῥέξαι, a. 1. inf. act. s. 683. 9. 209.

Ῥ'έεν, fluo, ῥέειν, pro ἔρρεεν, 3. ſing. imperf. ut ῥέον, pro ἔρρεον, 3. pl. imperf. act. f. ῥόω, p. ἐρρύηκα. a. 267. 314. 9. 84.

Ῥ'έκτῆρ, ῆρος, ὁ, factor, à ῥέζω, ξω, facio. s. 189.

Ῥ'ήγνυνται, *refringuntur*, 3. pl. ind. præſ. à ῥήγνυμαι, *frangor.* Th. ῥήσσω, f. ξω, *frango*, unde ῥηγνύω, ῥήγνυμι. a. 377.

Ῥ'ηϊδίη,

Ῥᾳδίη, facilis, à ῥᾴδιος, Ionice ῥηΐδιος, *facilis*, hinc ῥηϊδίως, *facile*. ſ. 43. 290.

Ῥηξιώοεσσα, acc. ſing. à ῥηξιώνωρ, ορος, ὁ, qui virum frangere poteſt, *ſtrenuus, bellicoſus, martius*, à ῥήσσω, ξω, frango, & ἀνὴρ, vir. Ϟ. 1007.

Ῥῆσος, nomen fluvii. Ϟ. 340.

Ῥηῶι, *clari*, ἄῤῥηῶι, *ignobiles*, à ῥέω, ῥήσω, dico. ſ. 4.

Ῥιγαλὸς, ὸν, *rigidus, horrendus*, hinc ῥίγιον, *durius*, comparativi ſignificatione, à ῥίγος, εος, τὸ, *rigor*, frigus. ſ. 701. α. 131.

Ῥίζηισι, pro ῥίζαις, Ionicè, à ῥίζα, ης, ἡ, radix. ſ. 19.

Ῥίμφα, *facile, celeriter*, à ῥίπτω, f. ψω, projicio.

Ῥινὸς, ὸν, ὁ, ἡ, *pellis*, per quam ἰδρῶντες ῥίεσσι. ῥινοῖο, gen. Ion. pro ῥινοῦ. ſ. 513.

Ῥινοτόρῳ, dat. ſing. *clypeos diſſecanti*, à ῥινότορος, proprie *pellem terebrans, pertundens, transverberans*: eſt Martis epitheton, ex ῥινὸς, ὸν, ὁ, ἡ, *pellis*, & τορὸς, *penetrans*, ex τορέω, f. τόσω, *terebro*, item *vulnero*. Ϟ. 934.

Ῥιπῇ, impetu, ἐπὶ ῥιπῇ, pro ῥιπῆς, dativus pro genitivo: ἀντίπλωσις, à ῥιπὴ, ῆς, ἡ, *impetus rei, quæ projicitur*, à ῥίπτω, f. ψω, projicio. Ϟ. 681.

Ῥίπτασκον, *abjiciebant*, 3. pl. imperf. act. Ion. pro ἐῤῥίπταζον, à ῥιπτάζω, jacto. Th. ῥίπτω, *jacio*, f. ψω. α. 256.

Ῥίψε, 3. plur. a. 1. pro ἔῤῥιψε, à ῥίπτω, *abjicio*, projicio, f. ψω, p. ἔῤῥιφα, Ϟ. 868.

Ῥοδία, nomen mul. q. d. *roſea*, quæ colore roſam fuit imitata. Ϟ. 351.

Ῥόδιος, nomen fluvii, à ῥόδον, ὁ, τὸ, *roſa*.

Ῥοδοδάκτυλος, *habens roſeos digitos*, ex ῥόδον, & δάκτυλος, digitus. ſ. 608.

Ῥοδόπηχυς, *quæ habet roſeos cubitos*, ex ῥόδον, ϗ, τὸ, roſa, & πῆχυς, εως, ὁ, cubitus. Ϟ. 247.

Ῥόθος, ὁ, *impetus, undarum ſtrepitus, fragor*. ſ. 218.

Ῥοίζαχ', ſtridebat. 3. perf. imperf. pro ῥοίζασκε, propter ſequentem ſpiritum aſperum, à ῥοιζέω, ſtrido, in imperf. act. ἐῤῥοίζεον; & poëtice ἐῤῥοίζεσκον. Sed Heſiodus magis gaudet litera α. confer Ϟ. v. 157. ubi eſt, ἀπηκρύπτασκε, pro ἀπεκρύπτεσκε. Th. ῥοῖζος, ος, ὁ, *ſtridor*. Ϟ. 835.

Ῥόον, acc. ſing. à ῥόος, ου, ὁ, *fluxus*. à præt. med. ἔῤῥοα, verbi ῥέω, *fluo*, fut. ῥύσω. ſ. 564.

Ῥύεται, *tuetur*, 3. præſ. ind. verbi ῥύω, vel ῥύομαι, *ſervo*, hinc fut. 1. med. ῥύσομαι, & in pl. ῥυσόμεθα, *vindicabimus*. α. 105. Ϟ. 662.

Ῥυτὰ, τὰ, *frena*. à ῥύω, traho. α. 308.

Σ.

Σαλμωνέος, σαλμωνεύς, nomen viri. Ϟ. 344.

Σαίνῃ, *adulatur*, 3. præſ. ſingul. ind. à σαίνω, idem quod σείω, *moveo*, pro quo dicitur etiam

iam σύρω : quod tribuitur proprie canibus caudam moventibus. Ϟ. 771.

Σάκος, ους, τὸ, *ſcutum*, σάκεος Doricè pro σάκους, ex σάκεϊος, gen. Dores mutant ε, in ο. Th. σάπτω, f. ξω, p. χα, *onero*. α. 139. 460.

Σαπείσης, *putrefactæ*, part. a. 2. paſſ. g. f. ex σήπω, f. ψω, a. 2. ἔσαπον, *putrefacio*. α. 152.

Σὰς, tuas, acc. pl. à σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um*. Th. σὺ, tu. α. 107.

Σαὼ, όος, οῦς, ἡ, nomen mul. *ſalva*. Ϟ. 243.

Σβεννυμένων, *non amplius lactantium*. Æol. pro σβεννυμένων, quæ dialectus in illo caſu genus diſtincte exprimit. gen. pl. part. præſ. à σβέννυμι, f. σβέσω, p. ἔσβεκα, a. 1. paſſ. ἐσβέσθην. ſ. 588.

Σὲ, & σέθεν, pro σεῦ, per ſyncopen, & μιχρῶ, ex σέο, pro σοῦ, *tui*. Th. σὺ, *tu*. Ϟ. 341.

Σειόμενον, præſ. part. Th. σείω, *moveo*, f. σείσω, p. σέσεικα. α. 298.

Σείριος, *Sirius*, nomen ſtellæ, quæ etiam *canicula* dicitur, à σείρω, *verro*, item *hio*. ſ. 415.

Σῖλαι, *jubare* : dativus contractus, pro σίλαϊ, à σίλας, αος, τὸ, fulgor. α. 60. Ϟ. 867.

Σιλλώη, ης, ἡ, *luna*, à σίλας, αος, τὸ, *fulgor*. Ϟ. 18.

Σιμίλλω, à nom. σιμίλη, ης, ἡ, nomen mul. Ϟ. 940.

Σῖο, pro σοῦ, ex σύ. ſ. 476.

Σιονρῶσα, *ridens*, *dentes ſtridens*, præt. med. in m. g. σεσιρὼς,

propriè *ſcopis purgatus*, à σαίρω. item *ſum ore hianti ſeu diducto, prout illi faciunt, qui cachinnantur*, unde pro *ridente* accipitur, f. σρῶ, p. σέσιρκα, p. m. σέσιρα, & σέσιρμαι. α. 268.

Σισφιμβρότος, *peritus*, cum Genitivo, à σοφίζω, *reddo ſapientem*, f. ίσω, p. κα. Th. σοφὸς, ὸν, ὁ, ſapiens. ſ. 647.

Σηκὸν, acc. *ſtabulum*, à σηκὸς, οῦ, ὁ, *ſtabulum ovium*, *caprarum*, affinc Hebræo סגר *ſepire*, vel תסך, *tegere*. ſ. 785.

Σῆμα, ατος, τὸ, *ſignum*, & σῆμ', pro σῆμα. Hinc σημαίνω, *ſignum do*, *jubeo*, unde σημαντὴρ, ῆρος, ὁ, *præfectus*, *dux*. ſ. 448. α. 56.

Σὸν, acc. ſing. à σὴ, *tua*, σῆϊ, & σῆϊσιν, pro σαῖς, Ion. *tuis*, à σὸς, ἡ, ὸν, *tuus, a, um*. ſ. 272. α. 104.

Σθεινὰ, όος, ἡ, nomen mul. *robuſta*, à σθένος, robur. Ϟ. 276.

Σθένος, *robur*. ſ. 62. 613. 617. α. 97. 420.

Σιγῇ, *tacite*, dativus, adverbialiter ſumitur, à σιγὴ, ſilentium. Th. σιγάω, ſileo. ſ. 104.

Σίδηρος, ου, ὁ, ferrum, hinc σιδήρειος, *ferreus*, & contracte σιδηροῦς. ſ. 150. Ϟ. 764.

Σίμβλους, acc. pl. à σίμβλος, ου, ὁ, vel σίμβλον, & σίμβλη. *alveare*, capſa ubi mellificant apes. Ϟ. 598.

Σιμοῦντα, pro σιμόεντα, nomen viri. Ϟ. 342.

Σίνεται, 3. præſ. ind. à σίνομαι, *lædo*, noceo. ſ. 316.

Σί-

Σῖτ⊙, ε, ὁ, *frumentum*, σῖτον, ε, τὸ, *panis ex frumento*. ε. 145. 602.

Σκαιῇ, dat. ſing. unde Latinorum *ſcæva*, à σκαιὸς, ὴ, ὸν, ſiniſter. Th. Σκάζω, f. σω, claudico. Ϟ. 179.

Σκάμανδρος, fluvii *nomen*. Ϟ. 345.

Σκάφ⊙, *foſſio*, à σκάπτω, f. ψω, fodio, p. ἔσκαφα. ε. 570.

Σκέπα, tecta, acc. pl. per apocopen pro σκεπάσματα. Th. σκέπω, *tego*. ε. 530.

Σκῆπτρον, ε, τὸ, à σκήπτω, *nitor, innitor*. Eſt ergo σκῆπτρον, baculus, cui quis inniti poteſt. Ϟ. 30.

Σκιδναμένη, diſperſa, præſ. part. Th. eſt, σκεδάω, f. άσω, unde σκεδάννυμι, & σκίδνημι, diſſipo, diſpergo, in paſſivo σκίδναμαι, unde eſt part. præſ. paſſ. σκιδνάμ⊙. Ϟ. 42.

Σκιὰ, *umbra*, σκιὴ, Ionicè pro σκιὰ, hinc σκιερὸς, ὸν, ὁ, *umbroſus*. ε. 572. 587.

Σκληρὸν, acc. à σκληρὸς, *durus*. Th. σκέλλω, exicco. Ϟ. 839.

Σκολιὸν, accuſ. ſing. à σκολιὸς, *tortuoſus, obliquus*, metaph. *parvus*, dat. pl. σκολιῇσι, pro σκολιαῖς, Ion. hinc σκολιῶς, *tortuoſe*, adv. ε. 217. 256.

Σκόλυμ⊙, ε, ὁ, *carduus*. ε. 580.

Σκοτόεν, in maſcul. σκοτόεις, εσσα, *caliginoſus*. Th. σκότος, ε, ſeu ⊙, τὸ, *tenebræ*. ε. 553.

Σκυλάκεσσιν, dat. pl. Ion. à σκύλαξ, ακος, ὁ, *catulus*. Th. ὑλάω, ῶ, f. άσω, latro, as. Ϟ. 834.

Σκυλεύσαιλε, a. 1. part. pl. num. à σκυλεύσας, αντος, verbi σκυλεύω, idem cum συλεύω, vel συλάω, ῶ, *ſpolio*. Th. σύλη, ης, ἡ, *ſpolium*. α. 468.

Σμιλίοισι, dat. pl. Ion. à σμιλί⊙, ⊙, τὸ, *apum examen*. Ϟ. 594.

Σμικρὸν, pro μικρὸν, *parvum*, metri cauſa. ε. 358.

Σμερδαλέον, *terribiliter*, proprie *viſu*, à σμερδαλέος, idem quod σμερδνὸς, *aſpectu terribilis*. Th. μέρδω, *intueor*. α. 341. 840.

Σοὶ, *tibi*, σοὶ αὐτῷ, pro σεαυτῷ, à σὺ, tu. ε. 34. 56.

Σὸς, ὴ, ὸν, *tuus, a, um*. ε. 631. α. 98.

Σπαργανίσασα, *faſciis involvens*, part. a. 1. act. à σπαργανίζω, f. ίσω, *faſciis involvo*, idem quod σπαργανόω. Th. σπάργανον, *faſcia*. Ϟ. 485.

Σπείρειν, *ſerito*, præſ. inf. pro imperat. Ion. à σπείρω. f. σπερῶ, *ſero, ſemino*, f. 2. σπαρῶ, p. ἔσπαρκα, a. 1. ἔσπειρα, a. 1. inf. σπεῖραι, a. 2. ἔσπαρον, præt. m. ἔσπορα. ε. 389.

Σπειὼ, ό⊙, ἡ, *Speo*, nomen mul. q. d. *in ſpecu latitans*. Ϟ. 245.

Σπῆ⊙, ε⊙, τὸ, *ſpelunca, ſpecus, antrum*. Ϟ. 301.

Σπερμαίνειν ἠθελὼ, *ſerere proſapiam*, h. e. *procreare liberos*, redolet Hebraiſmum, poſteri enim Hebræis dicuntur *ſemen*, à σπερμαίνω, idem quod σπείρω, f. σπερῶ, *ſemino*. ε. 734.

Σπέρμα⊙ ἄρξασθαι, *ſementem incipere*, σπερμαίνω, à σπέρμα, α⊙, τὸ, ſemen. Th. σπείρω, *ſero*. α. 444. 469.

Σπε-

Σπιεχὸν, *celerem*, acc. à σπιεχὸς, ὁ, *festinus*: hoc à σπίεχω, idem quod σπίεχα, urgeo, à σπιεχω, *festinare cogo*. ω. 454.

Σπεύδῃ, *festinat*, à σπεύδω, σπεύδω, σπεύδοντ', acc. part. pro σπεύδοντα, f. σπεύσω, p. κα, prær. m. ἔσπευδα. ε. 22.

Σπῆϊ, alii legunt, σπεῖϊ, idque melius. Dativus sing. à σπέος, εος, τὸ, *antrum*, pro quo poetæ per epenthesin ϝ ἰῶτα, dicunt etiam σπεῖος, & in dativo pro σπῆϊ, per syncopen ϝ ἰῶτα, pro σπείϊ, dicunt σπεῖϊ, per novam ϝ ἰῶτα ἐπένθισιν. ϑ. 297.

Σπονδῇσι, *libaminibus*, dat. plur. Ionice pro σπονδαῖς, à σπονδὴ, *libo, promitto*, f. σπείσω, prær. m. ἔσπονδα. ε. 336.

Σταθμῷ, dat. sing. σταθμῷ ἐν ἠερόεντι, *in stabulo obscuro*, σταθμοῖσι, dat. pl. *stabulis*, à σταθμὸς, ὅς, ὁ, stabulum. Th. ἵστημι, sto. ϑ. 294.

Σταφυλῇσι, *uvis*, dat. plur. à σταφυλὴ, ῆς, ἡ. Th. σταφὶς, ἰδος, ἡ, *uva*. α. 300.

Στάχυες, *spicæ*, nom. pl. στάχυων, gen. pl. à στάχυς, υος, ὁ, *spica*. ε. 471. α. 290.

Στεινομένη, *arctata*, Ion. pro στενομένη, præs. part. f. g. à στένω, *gemo*, & hoc à στενὸς, ὴ, ὸν, Ion. στεινὸς, *angustus, arctus*. ϑ. 160.

Στεῖχον, pro ἔστειχον, 3. pl. imperf. act. *incedebant*. Th. στείχω, eo, vado, f. ξω, p. χα, a. 2. ἔστιχον. ϑ. 10 690.

Στενάχιζε, *ingemiscebat*, 3. pers. imperf. Ion. à στοναχίζω, idem quod στένω, *gemo*. Th. στενὸς, ὴ, ὸν, angustus. ϑ. 858.

Στενόεντα, acc. pl. à στενόεις, εσσα, εν, gemebundus. Th. στενὸς, ὴ, ὸν, arctus. ε. 145.

Στέρεται, privatur, pro στερεῖται. Th. στερέω, privo, f. ήσω, & ήσω, pro στερέομαι, ῆμαι, dicitur Poëtice στέρομαι. ε. 209.

Στεροπὴν, per aphæresin, pro αἰστεροπὴν, *fulgur*, ab αἰστεροπάω, *fulguro*, & στεροπὴς, nomen proprium Cyclopis. ϑ. 140. 845.

Στέφον, pro ἔστεφον, *coronarunt*, imperf. à στέφω, *corono*, f. ψω, p. φα, prær. pass. ἔστεμμαι. ε. 75.

Στήθεσι, Poëtice, pro στήθεσι, dat. pl. Ion. à στῆθος, εος, τὸ, *pectus*. ε. 77.

Στήμονι, *stamine*, dat. sing. à στήμων, ονος, ὁ, *stamen*. Th. ἵστημι, *sto*. ε. 536.

Στήριξε, pro ἐστήριξε, *firmiter fixit*, a. 1. ind. à στηρίζω, f. ξω, a. 1. ἐστήριξα. ϑ. 498.

Στήσωμεν, *ordiatur, faciat stare*, a. 1. med. opt. στήσω, *statuere*, fut. 1. act. infinit. ab ἵστημι, sto. ε. 777. α. 114.

Σταθεροῖς, & στιβαροῖσι, *validis*, dat. pl. à στιβαρὸς, *densus*, item, *robustus*. Th. στείβω, *calco*. Quæ calcantur, condensantur: quæ vero condensantur, evadunt densiora, spissiora, & proinde firmiora. hinc & στιβὰς, *calcitra*. α. 76.

Στίγμη-

Σίγμασι, *punctis*, nom. plur. à σίγμα, τὸ, *punctum*, à σίζω, *pungo*, f. σίξω, p. ἔσιχα, p. pass. ἔσιγμαι. α. 166.

Σπῆχες, οἱ, *ordines*, à σῖξ, σιχὸς, ἡ, *ordo*. Th. σιίχω, *ordine incedo, more militum*, f. ξω, a. 2. ἔσιχον. α. 170.

Στιλίσας, *ornatè præparans*, a. 1. part. à στιλίζω, *amicio, apparo*. Th. στίλλω, f. λῶ, *apparo, orno*. ε. 626.

Σῶμα, σώματος, τὸ, *os*. α. 146. ϑ. 40.

Στοναχίζετο, imperf. pass. verbi στοναχίζομαι, f. ίσομαι. idem quod στένω, f. νῶ, gemo, ingemisco. Th. στενὸς, ὴ, ὸ, angustus. ϑ. 159.

Στονόεντα, *lugubria*, acc. pl. à στονόεις, ἐντος, ὁ, *gemebundus*, Them. στενὸς, ὴ, ὸ, *arctus*. ϑ. 684.

Στρατὸς, οῦ, ὁ, *exercitus*. ε. 244.

Σκυμάνδρου, acc. à σκυμανδρος, ου, ὁ, nomen fluvii. ϑ. 339.

Στρωτοῖς, dat. pl. à στρωτὸς, *stratus*, hoc à στόρνυμι, *sterno*, f. στόρσω. Them. στορέω, ῶ, f. έσω, *sterno*. ϑ. 798.

Στρωφᾶται, *vertitur*, 3. præs. ind. pass. à στροφάομαι. Th. στρέφω, f. ψω, *verto*, p. φα, a. 2. ἔστροφον. ε. 526.

Στυγερὴ, Ion. pro στυγερὰ, horribilis, à στυγέω, ῶ, f. στύξω, odio prosequor. ϑ. 226.

Στυγερώπης, *invisus*, ex στυγερὸς, *horribilis*, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*. ε. 194.

Στὺξ, γὸς, ἡ, *Styx*, nomen fluvii. Th. στυγέω, ῶ, f. στύξω, ab inusit. στύγω, *odio prosequor, exhorresco*. ε. 308. ϑ. 361. 805.

Σὺ, tu. ε. 27.

Σύες, *sues*, à σῦς, υὸς, ὁ, ἡ, *sus*, pro quo usitatius, ὗς, ὑὸς, ἡ. α. 187.

Σύλασκε, *vi spoliabat*, imperf. Ionic. vel Poetic. pro ἐσύλα, à συλάω, ῶ, spolio. Th. σῦλη, ης, ἡ, *præda*. α. 480.

Σύμμιξ, *omnigenus*, à συμμίγνυμι, *commisceo*. Th. μίγνυμι, *misceo*, f. μίξω, p. μέμιχα. ε. 561.

Σύμπλασε, pro συνέπλασε, *conformavit*, a. 1. ind. Ion. à πλάσσω, & Att. πλάττω, f. άσω, p. πέπλασμαι, a. 1. pass. ἐπλάσθην. ϑ. 571.

Σύμφορε, *comes*, à σὺν, & φέρω, *fero*, f. οἴσω. ε. 300.

Συμφρασσαίατο, *suggererent*, a. 1. med. infinit. à συμφράζομαι, *simul delibero*. Th. φράζω, f. σω, *dico*, p. κα, a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα. ϑ. 471.

Σφὼ, *cum*. σφὼ κείνοισι, *cum illis*. ϑ. 628.

Συνεκέκιτλο, 3. dual. plusq. perfecti, pro συνηκίτην, *irruebant*, à συνακίζω, *una impetu feror*. fut. συνακίξομαι, præt. pass. συνήγμαι, plusq. perf. συνήγμην, ξο, κτο. Th. ἀίσσω, f. ξω, *cum impetu feror*. α. 189.

Συνεκύρησαν, *occurrerint*, 3. pl. præs. sub. à συναντάω, & hoc ab ἀντάω, ῶ, f. ήσω, *occurro*. Th. ἀντὶ, præp. *pro*. ϑ. 877.

Σωεῖχε, *continebat*, imperf. à σωέχω, *contineo*. Th. ἔχω, habeo, f. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα, imperf. εἶχον, a.2. ἔσχον. *a.* 315.

Σωιεχέως, *continue*, adv. à σωεχής, ές, ὁ, ἡ, *continuus*. Th. ἔχω, habeo. *Ð.* 636.

Σωιτνείκεται, *confertur*, 3. præſ. ind. ab σνείκω, Poëtice, pro σνίγκω. Th. φέρω, f. οἴσω, a.1. ἤνεγκα. *a.* 440.

Σωιτήθεας, acc. pl. à σωιτήθης, ες, ὁ, ἡ, *conſuetus*. Th. ἦθος, ες, τὸ, mos. *Ð.* 230.

Σωιτίμεν, Ion. pro σωιτίναι, præſ. inf. à σωίημι, committo, intelligo.

Σωίσσων, *concurrerunt*, una iverunt. 3. plur. imperf. act. ex σνὼ, & εἶμι, *eo*, in imperf. εἶν, εἶς, εἶ, ἴτον, ἴτην, ἴμεν, ἴτε, ἴσαν, a. 2. ἴον. *a.* 383.

Σωοισόμεθα, *congrediamur*, 1. plur. fut. 1. med. verbi σνμφέρω, f. οἴσομαι. Th. φέρω, fero. *a.* 358.

Σωωχαδὸν, adverb. *confertim*, à σωέχω, continco. Them. ἔχω, *habeo*. *Ð.* 690.

Συεῖσγων, gen. pl. à σύριγξ, ιγγος, ἡ, *tibia*. Th. συρίσσω, *ſibilo*. *a.* 278.

Συῤῥάπτειν, *conſuere*, à ῥάπτω, f. ψω, p. ἔῤῥαφα. *ε.* 542.

Συσκιάσαι, *adumbrato*, a. 1. inf. act. à συσκιάζω. Th. σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra. *ε.* 611.

Συφετὸν, *paleas*, *ſordes corraſas*, tanquam à σύρω, f. ρῶ, *traho*.

Συῶν, *aprorum*, gen. pl. à σῦς, Doricè, pro quo ὗς, *ſus*. *a.* 168.

Σφέων, *ipſorum*, vel *ipſarum*, σφῶϊν *illos duos*, pro σφὲ, accuſativu dual. σφὶ, pro σφίσι. σφὼ, pro σφίσιν. σφέας, σφᾶς, *ipſos*. *a.* 62. *Ð.* 144. 624.

Σφέτερον, *ſuum*, à σφέτερος, ρα, ρον, ſuus. σφετέροισι, & σφετέρῃσι, dat. pl. Th. ἑ, *ſe*, pronomen. *ε.* 2. *a.* 247.

Σφίγ', pro σφίγγα, acc. à σφὶγξ, σφιγγὸς, ἡ. Th. σφίγγω, *conſtringo*. Vide in Calepino, *Sphinx*. *Ð.* 326.

Σφύρη, ας, ἡ, *malleus*. *ε.* 423.

Σχεδὸν, *prope*. *a.* 426. 432.

Σχέτλιος, α, ὁ, *miſer*, σχέτλια ἔργα, *prava opera*. *ε.* 185.

Σχίσας, *conſcindens*, pro σχίσας, part. a. 1. act. à σχίζω, *findo*. f. ίσω, p. ἔσχικα, p. paſſ. ἔσχισμαι, a. 1. paſſ. ἐσχίσθην. *a.* 428.

Σώζοι, *ſervarit*, præſ. opt. à σώζω, f. σω, p. σέσωκα, p. paſſ. σέσωσμαι, a. 1. paſſ. ἐσώθην. *ε.* 374.

Σῶμα, ατος, τὸ, *corpus*, σώματα. *a.* 426.

Σωρὸν, accuſ. à σωρὸς, ὁ, ἡ, *acervus*. hinc σωρεύω, *coacervo*. *ε.* 776.

Τ.

ΤΑ, τάγε, τάδε, τάδ'. *ε.* 266. τάτ'. *ε.* 396. ταὶ, Poëtice, pro αἱ. *a.* 162.

Ταλαιεργῶν, genit. pl. *laborioſorum*, à ταλαιεργὸς, *qui patienter opus facit*, à τάλας, αος, ὁ, *miſer*. Th. ταλάω, *ſuffero*, vel τλῆμι, *fero*. *ε.* 46. 789.

Ta-

Ταλαπράδιος, *magnanimus*, qui animo res arduas perferre, & ſuperare poteſt, ex ταλάω, *ſuffero*, & καρδία, ας, ἡ, cor. α. 424.

Ταλάρους, *ciſtas*, acc. pl. à τάλαρος, ου, ὁ, *qualus*, in quo lana & fuſi. Them. ταλάω, *ſuffero*, f. άσω. α. 293.

Ταλασίφρονος, *erummoſi*. genit. ſing. à ταλασίφρων, *cujus pectus omnia tolerat*, ex ταλάω, *ſuffero*, & φρήν, ενὸς, ἡ, mens. Θ. 1012.

Ταμεῖν, a. 2. inf. act. τέμνειν, & ταμέειν, Dorice, pro τέμνειν, præſ. activ. infinit. τάμοιο, a. 2. opt. med. verb. τέμνω, ſeco, f. μῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔταμον, p. m. τέτομα. Sic & τάμοιο, per τμῆσαι, pro ἀποτάμοιο. a. 2. opt. m. ε. 421. 423. 789. 805.

Ταυύπεπλος, *longa veſtis*, à τανύω, idem quod τείνω, *extendo*, & πέπλος. α. 83.

Ταυύῤῥιζος, *expandens radices*. Epitheton arboris, ut hoc in loco populi, quæ radices in viſceribus terræ diffundit, in aere vero ramos, à τανύω, pro τείνω, *tendo*, & ῥίζα, ης, ἡ, *radix*. α. 377.

Ταυυσίπλοος, *expandens alis*, ex τανύω, pro τείνω, *extendo*, & πλοῖον, τὸ, *ala*. ε. 210.

Ταυυφυΐαι, *procerae*, à ταυύφυος, ex τανύω, pro τείνω, extendo, & σφυρὸν, *malleolus pedis*, qui feſtinat, & extenſis paſſibus incedit. Θ. 364.

Ταύτεχα, *hirſutam*, acc. ſing. à ταυύθριξ, *qui laxo capillo eſt*, ex τανύω, ſeu τείνω, *extendo*, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*. ε. 514.

Ταφέντα, ταφέντ', *ut primum*. Th. φθὰ. ε. 465.

Ταρτάρου, *Tartari*, gen. à τάρταρος, ου, ὁ, in pl. τάρταρα, quam anomaliam Scapula præterit. Θ. 807.

Ταρφέες, *crebra*, nom. pl. à ταρφὴς, ſeu ταρφὺς, ῆος, ὁ, ἡ, *denſus, creber*. Th. τάρφος, ους, τὸ, *denſitas*. Θ. 693.

Ταῦτα & ταῦτ', acc. pl. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. ε. 27. Θ. 75.

Ταύρου, ου, ὁ, idem quod ταύρειος, *taurinus*. Th. ταῦρος, ου, ὁ, *taurus*. α. 104. Θ. 832.

Ταφίων, populi quidam dicuntur τάφιοι. α. 19.

Τάφος, ου, ὁ, *ſepulcrum*, à θάπτω, f. ψω, *ſepelio*, in a. 2. ἔταφον. α. 477.

Τάχα, *mox*, adv. à ταχὺς, *celer*, in acc. ταχὺν, & τάχ', pro τάχα, ταχέως. ſuperl. τάχιστα. ὡς τάχιστα, *quam ociſſime*. ε. 85. 310. Θ. 490.

Τάων, Æol. pro τῶν, in f. g. ab articulo, ἡ. ε. 824. α. 6.

Τ': Vide ἧς. ε. 4. 7.

Τε reſpondet Latino *que*, & hinc eſt ὅτε. ε. 3. 4. τε ἰδὲ, *atque*. Θ. 624.

Τέθηλε, *floruit*, præt. med. à θάλλω, pro τέθαλε, metri cauſa, hinc in præt. part. med. τεθηλυῖα. ε. 225. Θ. 902.

Τεθνειώς, mortuum, part. præt. act. pro τεθνεηκώς, à τέθνημι, pro θνήσκω, *morior*, f. 2. m. θανοῦμαι, a. 2. ἔθανον, præt. τέθνηκα, & τέθνεικα, ad formam & τέθεικα. pro τεθνεώς, *mortuus*; Plato in Epist. τεθνεώς, Poëticè etiam τεθνηώς, p. m. τέθνημι. *a.* 454.

Τεῖχος, εος, τὸ, *murus*. *s.* 244.

Τίκε, & τίκ', a. 2. act. pro ἔτεκε, à τίκτω, *pario*, τίκεσθαι, a. 2. med. infin. Vid. ἔτεκον. *Ϡ.* 53.

Τίκεσσι, dat. pl. Ion. pro τίκεσι, à τέκος, εος, τὸ, *fœtus*. Them. πίλω, *pario*. *Ϡ.* 478.

Τέκεῖ, *peperit*, 3. sing. a. 2. med. indic. pro ἐτέκεῖ, metri causa abjicitur augmentum. Th. πίλω, fl. τέκομαι, a. 2. ἔτεκον. *Ϡ.* 308.

Τεκμαίρεται, *destinat*. 3. pers. præs. à τεκμαίρομαι, *ad finem perduco, struo*. Th. τέκμωρ, τὸ, *finis*. *s.* 227.

Τέκνα, *liberi*, à τέκνον, ου, τὸ, *filius*. Th. πίλω, *pario*. *s.* 233.

Τέκον, *pepererunt*, 3. pl. a. 2. act. indic. pro ἔτεκον, à πίλω, *pario*. *a.* 6.

Τέκος, εος, τὸ, *fœtus, proles*, à πίλω. *a.* 216.

Τεκοῦσα, *pariens*, part. a. 2. act. ut & τεκών, à πίλω, pario. a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. *Ϡ.* 471.

Τέκτων, ονος, ὁ, faber, pro τεύκτων, à τεύχω, fabricor, f. ξω, p. pass. τέτυγμαι. *s.* 25.

Τελαμών, ῶνος, ὁ, *larum ensis*. Th. τελαίω, ῶ, f. άσω, *suffero*. *a.* 222.

Τελείσθαι, præs. inf. pass. τελείεσθαι ἔμελλον, *perficienda erant*. à τελέω, ῶ, f. έσω, p. κα, *ad finem perduco*, præt. pass. τετέλεσμαι. *s.* 271. *Ϡ.* 552.

Τελέσσαι, præs. sub. à τελέω, (Poet.) *sum*. Th. τέλλω. *s.* 175.

Τελεσφόρος, ὁ, ὄς, ὄν, nomen mul. *Ϡ.* 358.

Τελέσαιμι, *peragam*, a. 1. opt. act. à τελέω, f. έσω, *perficio*, τέλεσον, pro ἐτέλεσον, a. 1. act. τελέσῃ, a. 1. subj. τετελεσμένος, perf. part. *s.* 559. *a.* 36. *Ϡ.* 170.

Τελοῦσι, pro τελοῦσι, Doricè, à τελέω. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*. *Ϡ.* 89.

Τελεσφόρος, *ad finem perducens* vel *perductus*, ex τέλος, εος, τὸ, *finis*, & φέρω, *fero*. *Ϡ.* 740.

Τελευτὴν, acc. à τελευτὴ, ῆς, ἡ, idem quod τελετὴ, *finis*, exitus. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*. *s.* 331.

Τελήεντος, gen. à τελήεις, *perfectus*. Th. τέλος, εος, finis. *Ϡ.* 242.

Τέλος, εος, τὸ, *finis, exitus*. *s.* 165. 216.

Τεμένει, *luco*, à τέμενος, εος, τὸ, *lucus*. Them. τέμνω, μῶ, *secui*. *a.* 58.

Τέρεται, *arrodit*, 3. præs. ind. à τερέω, *rodo*, arrodo. *s.* 622.

Τέτορε, accus. dual. à τέτορες, ος, ὁ, *tendo*. Thema est τείνω, *tendo*, f. νῶ, p. τέτακα. *a.* 419.

Τέξεσθαι, *paritura*, fut. 1. med. infin. à πίλω, f. 1. m. τέξομαι,

a. 2.

a. 2. ἔτυπον, a. 1. pass. ἐτύχθην, præt. m. τέτυμμαι. Θ. 469.

Τεὸν, *tuum*, à τεὸς, ἡ, ὸν, *tuus, a, um*, Doricè, pro σὸς, σὴ, σὸν. Th. σὺ, tu. s. 339.

Τέρας, ατος, τὸ, *prodigium*. Θ. 744.

Τέρενα, accus. sing. à τέρην, ενος, ὁ, *tener, mollis*. Th. τείρω, *vexo, affligo*. Θ. 5.

Τερμιόεντα, *talarem*, acc. sing. à τερμιόεις, εντος, *ad pedes usque demissus*. Th. τέρμα, ατος, τὸ, *terminus, meta*. s. 335.

Τέρπεται, 3. præs. ind. τέρποντ', pro τέρπονται, delectabantur; imperf. abjecto augmento. Th. τέρπω, ψω, *delecto*. s. 115.

Τέρπεσθ', *delectas*, à τέρπω, f. ψω. a. 47. Θ. 37.

Τερπικέραυνον, *fulminibus gaudentem*. à τέρπω, *delecto*, & κεραυνὸς, οῦ, ὁ. s. 52. 271.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, nomen Musæ, tripudiis se oblectans, à τέρπω, delecto, & χορὸς, οῦ, ὁ, chorus, tripudium. Θ. 78.

Τέρψις, εως, ἡ, delectatio. Th. τέρπω, delecto, f. ψω. Θ. 917.

Τεσσαρακοντάδα, *quadraginta*. Th. τέσσαρες, quatuor. s. 383.

Τεσσαρακοντούτης, *quadragenarius*, ex τεσσαρακοντάδα, *quadraginta*, & hoc à τέσσαρες, *quatuor*, & ἔτος, ους, τὸ, annus. s. 439.

Τέτακται, *extensus est*, præt. pass. & τέτακτο, pro ἐτέτακτο, pluſq. perf. verbi τείνω, f. νῶ, p. τέτακα, præt. pass. τέταμαι. Θ. 638.

Τεταρτάτη, *quarta*, dat. à τέταρτος, η, ὁ, *quartus*. Th τέσσαρες. s. 798.

Τετελεσμένον, perf. part. Vide in τελέσαιμι. s. 559.

Τετιμήσῃ, honorata est, per epenthesin Poëtic. τετιμήσῃ, perf. part. pass. à τίω, punio, *honoro*, f. ίσω, p. κα. Θ. 415.

Τετίμηται, *honorata est*, à τιμάω, *honoro*. Th. τίω, *idem*. Θ. 449.

Τέτλαθ', *sustineas*, pro τέτλαθι, per reduplicationem pro τλῆθι, a. 2. imperat. ab a. 2. ἔτλην, verbi τλῆμι vel τλάω, per syncopen pro τελάω, f. τλήσω. s. 716.

Τέτμῃ, 3. sing. præs. subj. à τέτμω, *sortior, invenio*. Vide τέμνω, *seco*. unde τμήσω, τμῶ, & per reduplicationem (uti placet Eustathio) τέτμω. Θ. 610.

Τετυκὼς, *enixa*, præt. med. part. à τίκτω, *pario*, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. s. 589.

Τέτορε, pro τέτορα, in dual. num. τέτορες, *quatuor*, sic accipitur à Poëtis pro τέσσαρες. Videmus hic aptari numerum dual. etiam non dualibus. s. 696.

Τετραμμένος, *versus*, perf. part. pass. à τρέπω, *verto*, f. ψω, p. m. τέτροπα. s. 725.

Τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternarius*, τετράδι, τετράδι, acc. pro τετράδα. Them. τέσσαρες, *quatuor*. s. 792. 796.

Τετράτυφον, qui in quatuor partes finditur, ex τετρὰς,

ἀδος, ἡ, *quaternio*, & hoc à τέσσαρες, *quatuor*, & θρύπτω, *frango*, f. ψω, perf. pass. τέθρυμμαι. ε. 440.

Τέτραγλος, per metathesin τέταργλος, ου, ὁ, *quartus*. Th. τέσσαρες. ε. 594.

Τέττιξ, ιγος, ὁ, *cicada*. α. 393.

Τέτυκται, 3. perf. pass. à τετυγμαι, verbi τεύχομαι, *fum*. Th. τεύχω, ξω, *fabricor*. ε. 743. 750.

Τέτυκτο, pl. perf. pro ἐτέτυκτο, à τεύχω, fabricor. Vide in τέτυκται. α. 154.

Τεῦ, Doricè pro σοῦ, & hoc pro σεῦ. Th. σὺ, tu. ε. 328.

Τεύξις, a. 1. ind. pro ἐτεύξε, ut & τεύξαν pro ἐτεύξαν, a. 1. act. 3. pl. τεύξειαν, Ion. pro τεύξῃ, 2. sing. fut. 1. med. ε. 79. 399. Θ. 141.

Τεύχεα, τὰ, *arma*, τεύχε', pro τεύχεα, τεύχεσι. α. 60. Θ. 186.

Τεύχων, *machinans*, à verbo τεύχω, εις, ει, *fabricor*, f. ξω. ε. 263.

Τέχνη, ης, ἡ, *ars*, τέχνησι, Ionicè pro τέχναις. Θ. 496. 863.

Τεῷ, dat. à τεὸς, *tuus*. ε. 23.

Τῇ, hac, τῇδε. ε. 206. 633.

Τηθὺς, ύος, ἡ, nomen mul. in acc. Τηθεὰ. Θ. 136.

Τήκεται, liquescit, à τήκω. Θ. 866.

Τῆλε, procul, adverb. τηλοῦ, *procul*, idem quod τῆλε, τηλόθεν. Θ. 785.

Τηλεβοάων, gen. pl. nomen gentis. α. 19.

Τηλεκλειτοῖο, gen. Ion. pro τηλεκλειτοῦ, *inclyti*, à τηλεκλειτος, ου, ὁ, est nomen viri. q. d. *longè latéque celeberrimus*. ex τῆλε, *procul*, & κλειτὺς, *inclytus*. Them. κλείω, *celebro*. α. 327.

Τηλέσκοπον, *eminus apparentem*, ex τῆλε, *procul*, & σκέπτομαι, f. ψομαι, *video*. Θ. 566.

Τῆμος, *tunc*, τημέτερος, pro τῆμος. Th. ἦμος, *quum*. ε. 574.

Τῆσι, τῇσί δε, τῇσί γε, τῆσιν pro τοῖσιν. Ion. ab ὁ. ε. 12. 39. Θ. 917.

Τεὸν, acc. Doricè, pro σεὸν, à σὺς σὴ, σὸν. Th. est σὸ, Doricè τὸ. ε. 299.

Τητᾶσθαι, *carere*, 2. perf. præs. à τητάομαι, ῶμαι. Th. τητάω, ῶ, f. ήσω, privo. ε. 406.

Τί, interrogativum, *quare*. ε. 205. α. 380. τὶ indefinit. *aliquid*. ε. 88.

Τίεσκεν, *honorabat*, imperfect. Poëtice pro ἔτιε, à τίω, *honoro*, f. τίσω. α. 9. hinc & τίετο.

Τίη, Poëtice pro τὶ, quid. Θ. 35.

Τίθησι, τιθεῖσι, *faciunt*. τιθείη, præs. opt. ε. 516.

Τιθεὶς, præs. part. τιθέμεν, Ionicè pro τιθέναι, præs. inf. à τίθημι, *pono*, a. 2. ἔθην. ε. 742. Θ. 393.

Τιθωνῷ, dat. casus, nomen viri. Θ. 984.

Τίκτε, Poëticè pro ἔτικτε, imperf. verbi τίκτω, pario, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. Θ. 223.

Τιμᾷ, *honorat*. τίμα, imperf. pro ἐτίμα, *honorabat*. Them. τιμάω, *honoro*. τίμησε, a. 1. ind. pro

ἐτίμησεν. Θ. 532.

Τιμὴ, ῆς, *honor*. τιμάω, à τίω, *honoro*. Θ. 203.

Τίνυσθαι, *puniri*, præſ. inf. idem quod τίσθαι, τινυμένας. *vindicantes*, præſ. part. Th. τίω, *punio*. ſ. 802.

Τίον, *honorarunt*. 3. pl. a. 2. act. pro ἔτιον, prima in a. 2 brevis eſt, cæteroquin longa, à τίω, honoro. α. 85.

Τίρυνθος, nomen oppidi, τίρυνθ', per apoſtrophum inſolentem, pro τίρυνθον. α. 81. Θ. 292.

Τίς, *quis*? interrogativum, genit. τίνος. α. 72.

Τὶς, indefinitum in g. maſ. *quiſpiam*. εἴ τις, *ſi quis*. in fœm. g. τὶς, *ulla*, & in neutro τὶ, quod. ſ. 21. 188.

Τισαίμεθα, *ulti fuerimus*, 1. pl. a. 1. med. opt. à τίω, ulciſcor, punio, f. τίσω, a. 1. ἔτισα. Θ. 165.

Τίσιν, *ultionem*, acc. à τίσις, ultio. Th. τίω, punio. Θ. 210.

Τιταίνοντας, *nocentes*, acc. pl. præſ. part. à τιταίνω, idem quod τίω, *punio*, *lædo*. τίω, habet primam longam. Alii vertunt *feſtinantes*, à τείνω, ſed ſic prima foret brevis. Θ. 209.

Τιτάνῳ, *calci*, *gypſo*, dat. ſing. à τίτανος, ου, ὁ, calx. α. 141.

Τιταρήσιον, Nom. propr. α. 181.

Τιτῆνες, *Titanes*, poſteri Saturni, τιτῆσι, dativ. plur. & τιτήνεσσι, Poëtice à τιταίνω, ulciſcor, pœnas luo. Th. τίω, punio. Θ. 630.

Τμηθῆσαι, *cæſa*, a. 1. part. paſſ. à τέμνω, *ſeco*, *ſcindo*, f. 1. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔταμον, a. 1. paſſ. ἐτμήθην, præt. med. τέτμημαι. ſ. 418.

Τὸ, τόγ', & τόδε, articulus præpoſit. ſ. 50. 362. 483.

Τόθ', pro τότε, *tunc*, & τόθι, idem. α. 32. 76.

Τοὶ, particula eſt enclitica, quæ adverbiis vel conjunctionibus adnectitur: interdum ornatus tantum gratia. ſ. 106.

Τοίγε, *illi*. ſ. 724.

Τοῖο, Poët. pro οὗ, ab ὁ, art. præpoſ. pro αὐτοῦ. Θ. 210. 493.

Τοῖος, talis. Th. οἷος, *qualis*. α. 41.

Τοῖς, ipſis, dat. pl. τοῖσι, paragoge Ion. τοῖσιν, ab ὁ, ἡ, τὸ, art. præpoſit. ſ. 57. 170.

Τοῖχον, *parietem*, acc. ſing. ſ. 730.

Τοκῆι, dat. Ionicè, pro τοκέϊ, à τοκεὺς, *parens*, acc. τοκῆα, dat. pl. τοκεῦσιν, à τίκω, f. τέξομαι, *pario*. ſ. 186. Θ. 155.

Τὸν, quem, acc. ab ὁ, art. præp. ſ. 32.

Τόσος, & Poëtice τόσσος, tantus. Th. ὅσος, & Poëtice ὅσσος, η, ον, quantus. ſ. 658. α. 441.

Τότε, τότ', pro τότε, *tunc*. Them. ὅτε, *quando*. ſ. 563. 614.

Τό, τ', *hocque*, art. præp. ab ὁ, ἡ, τὸ. ſ. 358.

Τοπάρος, idem quod πάρος, Poëtice pro ἔως, ante, τοπάροιθε. ſ. 182. Θ. 394.

Τοπρῶτον, *primum*. Sic τὸ ἔωθεν, *mane*, τὸ καθημέρον, *quotidie*, eleganter præponitur τὸ. ſ. 485.

Πυκάσσω, a. 1. inf. à πυκάζω; f. άσω, *munio, fulcio.* proprie *condenſo.* Nam Th. eſt πύκα Adv. & vertitur *densè.* item *accuratè.* s. 622.

Πυκινὸς, idem cum πυκνὸς, ὴ, ὸν, *creber:* à πυκνὰ, *densè.* s. 530. 551.

Πύλαι, nom. plur. à πύλη, ης, ἡ, *porta,* & πυλέων, gen. pl. Ion. pro πυλῶν. a. 246. 272.

Πύλας, acc. pl. à πόλη, *porta.* ϑ. 732.

Πύλε, genit. à πύλος, ε, ὁ, nomen regionis. a. 360.

Πύμαθος, Poëtice *ultimus,* à πυθμὴν, ένος, ὁ, fundum. Th. πύθω, putrefacio. ϑ. 497.

Πὺξ, Adverb. *pugno,* mit der fauſt. a. 302.

Πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis. s. 57.

Πύργων, *turrium,* gen. pl. à πύργος, ου, ὁ, *turris.* a. 242.

Πυροφόρος, *frugifer.* Epithetum aëris. à πυρὸς, οῦ, ὁ, *triticum,* & φέρω. s. 547.

Πώεα, acc. pl. à πῶυ, εος, τὸ, *grex.* Th. πάω vel πάομαι, *poſſideo.* s. 514.

Πολεῖται, *vertitur,* præſ. à πολέω, *verto,* ut πωλέω. ϑ. 781.

Πῶμ', pro πῶμα, ατος, τὸ, *operculum.* s. 94. 98.

Πώποτε, *unquam.* Th. ὅτε, quando. s 648.

P.

Ῥ'Αδινοῖσι, *mollibus,* à ῥαδινὸς, ὴ, ὸν, gracilis, mollis, q. d. ῥέα δινέμενος, *qui facile movetur.* Th. δίνη, ης, ἡ, vortex. ϑ. 195.

Ῥ'ᾶ, per *metatheſin,* pro ἄρ, ex ἄρα, dictio encl. s. 323. a. 4.

Ῥ', pro ῥα, dictio enclitica, hîc expletiva. Græcè μόρια συμπληρωματικὰ, *vocula expletiva,* quæ nihil ſignificat, ſed carmen explet. a. 125.

Ῥ'αθάμιγγες, pl. num. *guttæ,* à ῥαθαμιγξ, ιγγος, ἡ, *gutta,* Poet. q. à ῥαίνειν ϑαμὰ, *perfundere ſemper.* ϑ. 183.

Ῥ'εα, conſtituit unam ſyllabam, vulgo mendoſe, ῥεῖα. Vide in ῥεῖα. s. 5.

Ῥ'εεθρα, *fluenta,* à ῥεεθρον, ου, τὸ, fluentum. Th. ῥέω, f. ῥόω, fluo. ϑ. 695.

Ῥ'εῖλω, acc. *Rheam,* à ῥέη, *Rhea,* eſt nomen mul. ϑ. 625.

Ῥ'ειὰ, Poëtice pro ῥεῖα, *facile,* idem quod ῥηϊδίως. Th. ῥᾴδιος, ου, ὁ, *facilis,* comp. ῥᾴων, ſuperl. ῥᾴστος. s. 6. 7.

Ῥ'έα, nomen mul. *Rheæ.* ϑ. 135. 453.

Ῥ'έζουσι, *faciunt,* 3. perſ. præſ. pl. num. à ῥέζω, *facio,* f. ῥέξω, p. χα, præt. m. ἔῤῥεγα, & per metatheſin ἔοργα, *feci.* ῥέξαι, a. 1. inf. act. s. 683. ϑ. 209.

Ῥ'έω, fluo, ῥέει, pro ἔῤῥεον, 3. ſing. imperf. ut ῥέον, pro ἔῤῥεον, 3. pl. imperf. act. f. ῥόω, p. ἐῤῥόηκα. a. 267. 314. ϑ. 84.

Ῥ'ηκτὴρ, ῆρος, ὁ, factor, à ῥέζω, ξω, facio. s. 189.

Ῥ'ήγνυνται, *refringuntur,* 3. pl. ind. præſ. à ῥήγνυμαι, *frangor.* Th. ῥήσσω, f. ξω, *frango,* unde ῥηγνύω, ῥήγνυμι. a. 377.

Ῥ'ηϊδίη,

Ῥηϊδίη, facilis, ἀῤῥᾳδίη, Ionice ῥηϊδίη, *facilis*, hinc ῥηϊδίως, *facile*. s. 43. 290.

Ῥηξιώορε, acc. sing. à ῥηξιώωρ, ορος, ὁ, qui virum frangere potest, *strenuus, bellicosus, martius*, à ῥήσσω, ξω, frango, & ἀνὴρ, vir. Ϟ. 1007.

Ῥῆσος, nomen fluvii. Ϟ. 340.

Ῥηῶι, *clari*, ἀῤῥηῶι, *ignobiles*, à ῥέω, ῥήσω, dico. s. 4.

Ῥηιλὸς, ὴ, *rigidus, horrendus*, hinc ῥίγιον, *durius*, comparativi significatione, à ῥιγος, εος, τὸ, *rigor*, frigus. s. 701. α. 131.

Ῥίζηισι, pro ῥίζαις, Ionicè, à ῥίζα, ης, ἡ, radix. s. 19.

Ῥίμφα, *facile, celeriter*, à ῥίπτω, f. ψω, projicio.

Ῥινὸς, ὴ, ὁ, ἡ, *pellis*, per quam ἰδρῶτες ῥέωσι. ῥινοῖο, gen. Ion. pro ῥινοῦ. s. 513.

Ῥινοτόρῳ, dat. sing. *clypeos dissecanti*, à ῥινότερος, proprie *pellem terebrans, pertundens, transverberans* : est Martis epitheton, ex ῥινὸς, ὴ, ὁ, ἡ, *pellis*, & τερὸς, *penetrans*, ex τερέω, f. έσω, *terebro*, item *vulnero*. Ϟ. 934.

Ῥιπῇ, impetu, ὑπὸ ῥιπῇ, pro ῥιπῆς, dativus pro genitivo : ἀντίπλωσις, à ῥιπὴ, ῆς, ἡ, *impetus rei, quæ projicitur*, à ῥίπτω, f. ψω, projicio. Ϟ. 681.

Ῥίπτασκον, *abjiciebant*, 3. pl. imperf. act. Ion. pro ἐῤῥίπταζον, à ῥιπτάζω, jacto. Th. ῥίπτω, *jacio*, f. ψω. α. 256.

Ῥίψε, 3. plur. a. 1. pro ἔῤῥιψε, à ῥίπτω, *abjicio*, projicio, f. ψω, p. ἔῤῥιφα, Ϟ. 868.

Ῥοδία, nomen mul. q. d. *rosea*, quæ colore rosam fuit imitata. Ϟ. 351.

Ῥόδιος, nomen fluvii, à ῥόδον, ου, τὸ, *rosa*.

Ῥοδοδάκτυλος, *habens roseos digitos*, ex ῥόδον, & δάκτυλος, digitus. s. 608.

Ῥοδόπηχυς, *quæ habet roseos cubitos*, ex ῥόδον, ου, τὸ, rosa, & πῆχυς, εως, ὁ, cubitus. Ϟ. 247.

Ῥόθος, ου, ὁ, *impetus, undarum strepitus, fragor*. s. 218.

Ῥοίζεε, stridebat. 3. pers. imperf. pro ῥοίζασκε, propter sequentem spiritum asperum, à ῥοιζέω, strido, in imperf. act. ἐῤῥοίζεον; & poëtice ἐῤῥοίζεσκον. Sed Hesiodus magis gaudet litera α. confer Ϟ. v. 157. ubi est, ἀπαχεύπτεσκε, pro ἀπαχεύπτεσκε. Th. ῥοῖζος, ου, ὁ, *strider*. Ϟ. 835.

Ῥόον, acc. sing. à ῥόος, ου, ὁ, *fluxus*. à præt. med. ἔῤῥοα, verbi ῥέω, *fluo*, fut. ῥύσω. s. 564.

Ῥύεται, *tuetur*, 3. præs. ind. verbi ῥύω, vel ῥύομαι, *servo*, hinc fut. 1. med. ῥύσομαι, & in pl. ῥυσόμεθα, *vindicabimus*. α. 105. Ϟ. 662.

Ῥυσὰ, τὰ, *frena*. à ῥύω, traho. α. 308.

Σ.

Σαγάρειον, σαγάρεος, nomen viri. Ϟ. 344.

Σαίνῃ, *adulatur*, 3. præs. singul. ind. à σαίνω, idem quod σείω, *moveo*, pro quo dicitur etiam

iam σύρω : quod tribuitur proprie canibus caudam moventibus. Ϟ. 771.

Σάκος, ε͡ος, τὸ, *ſcutum*, σάκευς Doricè pro σάκυς, ex σάκι͡ος, gen. Dores mutant ι, in ευ. Th. σάττω, f. ξω, p. χα, *onero*. α. 139. 460.

Σαπείσης, *putrefactæ*, part. a. 2. paſſ. g. f. ex σήπω, f. ψω, a. 2. ἔσαπον, *putrefacio*. α. 152.

Σάς, tuas, acc. pl. à σός, σή, σόν, *tuus, a, um*. Th. σύ, tu. α. 107.

Σαώ, ό͡ος, ᾶς, ἡ, nomen mul. *ſalva*. Ϟ. 243.

Σβιννυμένων, *non amplius lactantium*. Æol. pro σβεννυμένων, quæ dialectus in illo caſu genus diſtincte exprimit. gen. pl. part. præſ. à σβέννυμι, f. σβέσω, p. ἔσβεκα, a. 1. paſſ. ἐσβέσθην. ſ. 588.

Σέ, & σέθεν, pro σεῦ, per ſyncopen, & σοὶ μιχθῇ, ex σέο, pro σεῦ, *tui*. Th. σύ, *tu*. Ϟ. 341.

Σειόμενο͡ς, præſ. part. Th. σείω, *moveo*, f. σείσω, p. σέσεικα. α. 298.

Σείριο͡ς, *Sirius*, nomen ſtellæ, quæ etiam *canicula* dicitur, à σύρω, *verro*, item *hio*. ſ. 415.

Σίλαι, *jubare* : dativus contractus, pro σίλαϊ, à σίλας, α͡ος, τὸ, fulgor. α. 60. Ϟ. 867.

Σιλήνη, ης, ἡ, *luna*, à σίλας, α͡ος, τὸ, *fulgor*. Ϟ. 18.

Σιμίλλω, à nom. σιμίλη, ης, ἡ, nomen mul. Ϟ. 940.

Σίο, pro σεῦ, ex σύ. ſ. 476.

Σιονρῇσι, *ridens*, *dentes ſtridens*, præt. med. in m. g. σιονρῶς, propriè *ſcopis purgatus*, à σιόρω. item *ſum ore hianti ſeu diducto, prout illi faciunt, qui cachinnantur*, unde pro *ridente* accipitur, f. σιορῶ, p. σίσορκα, p. m. σίσορα, & σίσορε. α: 268.

Σισφιμμέ͡ος, *peritus*, cum Genitivo, à σοφίζω, *reddo ſapientem*, f. ίσω, p. κα. Th. σοφὸς, ὄν, ὁ, ſapiens. ſ. 647.

Σηκὸν, acc. *ſtabulum*, à σηκὸς, ὄ, ὁ, *ſtabulum ovium*, *caprarium*, affine Hebræo סג *ſepire*, vel תך, *tegere*. ſ. 785.

Σῆμα, α͡τος, τὸ, *ſignum*, & σᾶμα, pro σῆμα. Hinc σημαίνω, *ſignum do*, *jubeo*, unde σημάντωρ, ο͡ρος, ὁ, *præfectus*, *dux*. ſ. 448. α. 56.

Σὰ, acc. ſing. à σὴ, *tua*, σῇσι, & σῇσιν, pro σαῖς, Ion. *tuis*, à σὸς, ἡ, ὸν, *tuus, a, um*. ſ. 272. α. 104.

Σθεινὰ, ό͡ος, ἡ, nomen mul. *robuſta*, à σθένος, robur. Ϟ. 276.

Σθένος, *robur*. ſ. 62. 613. 617. α. 97. 420.

Σιγῇ, *tacite*, dativus, adverbialiter ſumitur, à σιγὴ, ſilentium. Th. σιγάω, fileo. ſ. 104.

Σίδηρος, ε, ὁ, ferrum, hinc σιδήρεος, *ferreus*, & contracte σιδηροῦς. ſ. 150. Ϟ. 764.

Σίμβλες, acc. pl. à σίμβλος, ε, ὁ, vel σίμβλον, & σίμβλη. *alveare*, capſa ubi mellificant apes. Ϟ. 598.

Σιμοῦντα, pro σιμόεντα, nomen viri. Ϟ. 342.

Σίνεται, 3. præſ. ind. à σίνομαι, *lædo*, noceo. ſ. 316.

Σί-

Σῖτος, ε, ὁ, *frumentum*, σῖτον, ε, τὸ, *panis ex frumento*. s. 145. 602.

Σκαιῇ, dat. ſing. unde Latinorum *ſcævus*, à σκαιὸς, ἡ, ὸν, ſiniſter. Th. Σκάζω, f. σω, claudico. ϑ. 179.

Σκάμανδρος, fluvii *nomen*. ϑ. 345.

Σκάφος, *foſſio*, à σκάπτω, f. ψω, fodio, p. ἔσκαφα. s. 570.

Σκέπα, tecta, acc. pl. per apocopen pro σκεπάσματα. Th. σκέπω, *tego*. s. 530.

Σκῆπτρον, ε, τὸ, à σκήπτω, *nitor*, *innitor*. Eſt ergo σκῆπτρον, baculus, cui quis inniti poteſt. ϑ. 30.

Σκιδναμένη, diſperſa, præſ. part. Th. eſt, σκεδάω, f. άσω, unde σκεδάννυμι, & σκίδνημι, diſſipo, diſpergo, in paſſivo σκίδναμαι, unde eſt part. præſ. paſſ. σκιδνάμενος. ϑ. 42.

Σκιὰ, *umbra*, σκιὴ, Ionicè pro σκιὰ, hinc σκιερὸς, ᾶ, ὁ, *umbroſus*. s. 572. 587.

Σκληρὸν, acc. à σκληρὸς, *durus*. Th. σκέλλω, exicco. ϑ. 839.

Σκολιὸν, accuſ. ſing. à σκολιὸς, *tortuoſus*, *obliquus*, metaph. *parvus*, dat. pl. σκολιῇσι, pro σκολιαῖς, Ion. hinc σκολιῶς, *tortuoſe*, adv. s. 217. 256.

Σκόλυμος, ε, ὁ, *carduus*. s. 580.

Σκοτόεν, in maſcul. σκοτόεις, εντος, *caliginoſus*. Th. σκότος, ε, ſeu ος, τὸ, *tenebræ*. s. 553.

Σκυλάκεσσιν, dat. pl. Ion. à σκύλαξ, ακος, ὁ, *catulus*. Th. ὑλάω, ῶ, f. άσω, latro, as. ϑ. 834.

Σκυλδυσσίλες, a. 1. part. pl. num. à σκυλδύσσας, αντος, verbi σκυλδύσσω, idem cum σκυλδύω, vel σκυλεύω, ῶ, *ſpolio*. Th. σύλη, ης, ἡ, *ſpolium*. a. 468.

Σμιλύεσσι, dat. pl. Ion. à σμιλύος, εος, τὸ, *apum examen*. ϑ. 594.

Σμικρὸν, pro μικρὸν, *parvum*, metri cauſa. s. 358.

Σμερδαλέον, *terribiliter*, proprie *viſu*, à σμερδαλέος, idem quod σμερδνὸς, *aſpectu terribilis*. Th. μέρδω, *intueor*. a. 341. 840.

Σοὶ, *tibi*, σοὶ σ' αὐτῷ, pro σεαυτῷ, à σὺ, tu. s. 34. 56.

Σὸς, ἡ, ὸν, *tuus*, *a*, *um*. s. 631. a. 98.

Σπαργανίουσα, *faſciis involvens*, part. a. 1. act. à σπαργανίζω, f. ίσω, *faſciis involvo*, idem quod σπαργανόω. Th. σπάργανον, *faſcia*. ϑ. 485.

Σπείρειν, *ſerito*, præſ. inf. pro imperat. Ion. à σπείρω. f. ρῶ, *ſero*, *ſemino*, f. 2. σπαρῶ, p. ἔσπαρκα, a. 1. ἔσπειρα, a. 1. inf. σπεῖραι, a. 2. ἔσπαρον, præt. m. ἔσπορα. s. 389.

Σπειὼ, όος, ἡ, Speo, nomen mul. q. d. *in ſpecu latitans*. ϑ. 245.

Σπέος, εος, τὸ, *ſpelunca*, *ſpecus*, *antrum*. ϑ. 301.

Σπερμαίνειν ἡδονὴν, *ſerere proſapiam*, h. e. *procreare liberos*, redolet Hebraiſmum, poſteri enim Hebræis dicuntur *ſemen*, à σπερμαίνω, idem quod σπείρω, f. σπερῶ, *ſemino*. s. 734.

Σπέρμα ος ἄρξασθαι, *ſementem incipere*, σπερμαίω, à σπέρμα, ατος, τὸ, ſemen. Th. σπείρω, *ſero*. a. 444. 469.

Σπερ-

Σπιερχὸν, *celerem*, acc. à σπιερχὸς, ὁ, *festinus*: hoc à σπίερχω, idem quod σπίεχω, urgeo, à σπίεχω, *festinare cogo*. α. 454.

Σπεύδῃ, *festinat*, à σπεύδω, σπεύδονσ', acc. part. pro σπεύδονσα, f. σπεύσω, p. κα, præt. m. ἔσπευδα. ε. 22.

Σπῆι, alii legunt, σπεῖι, idque melius. Dativus ſing. à σπέος, ε͡ος, τὸ, *antrum*, pro quo poetæ per epentheſin ϝ ἰῶτα, dicunt etiam σπεῖος; & in dativo pro σπῆι, per ſyncopen ϝ ἰῶτα, pro σπέϊ, dicunt σπεῖι, per novam ϝ ἰῶτα ἐπένθεσιν. ϑ. 297.

Σπονδῇσι, *libaminibus*, dat. plur. Ionice pro σπονδαῖς, à σπένδω, *libo, promitto*, f. σπείσω, præt. m. ἔσπονδα. ε. 336.

Σταθμῷ, dat. ſing. σταθμῷ ἐν ἠερόεντι, *in ſtabulo obſcuro*, σταθμοῖσι, dat. pl. *ſtabulis*, à σταθμὸς, ὅ, ὁ, ſtabulum. Th. ἵσημι, ſto. ϑ. 294.

Σταφυλῇσι, *uvis*, dat. plur. à σταφυλὴ, ῆς, ἡ. Th. σταφὶς, ἰδος, ἡ, *uva*. α. 300.

Στάχυες, *ſpicæ*, nom. pl. στάχυν, gen. pl. à στάχυς, υος, ἡ, *ſpica*. ε. 471. α. 290.

Στεινομένη, *arctata*, Ion. pro στενομένη, præſ. part. f. g. à στένω, *gemo*, & hoc à στενὸς, ὅ, ὁ, Ion. στεινὸς, *anguſtus, arctus*. ϑ. 160.

Στείχον, pro ἔστειχον, 3. pl. imperf. act. *incedebant*. Th. στίχω, eo, vado, f. ξω, p. χα, a. 2. ἔστιχον. ϑ. 10. 690.

Στενάχιζε, *ingemiſcebat*, 3. perſ. imperf. Ion. à στοναχίζω, idem quod στένω, *gemo*. Th. στενὸς, ὅ, ὁ, anguſtus. ϑ. 858.

Στενόεντα, acc. pl. à στενόεις, εντος, ὁ, gemebundus. Th. στενὸς, ὅ, ὁ, arctus. ε. 145.

Στέρεται, privatur, pro στερεῖται. Th. στερέω, privo, f. έσω, & ήσω, pro στερέομαι, οῦμαι, dicitur Poëtice στέρομαι. ε. 209.

Στεροπὴ, per aphæreſin, pro ἀστεροπὴ, *fulgur*, ab ἀστεροπέω, *fulguro*, & στεροπὴς, nomen proprium Cyclopis. ϑ. 140. 845.

Στέφον, pro ἔστεφον, *coronarunt*, imperf. à στέφω, *corono*, f. ψω, p. φα, præt. paſſ. ἔστεμμαι. ε. 75.

Στήθεσι, Poëtice, pro στήθεσι, dat. pl. Ion. à στῆθος, ε͡ος, τὸ, *pectus*. ε. 77.

Στήμονι, *ſtamine*, dat. ſing. à στήμων, ονος, ὁ, *ſtamen*. Th. ἵστημι, ſto. ε. 536.

Στήριξε, pro ἐστήριξε, *firmiter fixit*, a. 1. ind. à στηρίζω, f. ξω, a. 1. ἐστήριξα. ϑ. 498.

Στήσωμεν, *ordiatur, faciat ſtare*, a. 1. med. opt. στήσειν. *ſtatuere*, fut. 1. act. infinit. ab ἵστημι, ſto. ε. 777. α. 114.

Σταθαροῖς, & στιβαροῖσι, *validis*, dat. pl. à στιβαρὸς, *denſus*, item, *robuſtus*. Th. στιβέω, *calco*. Quæ calcantur, condenſantur: quæ vero condenſantur, evadunt denſiora, ſpiſſiora, & proinde firmiora. hinc & στιβὰς, *calcitra*. α. 76.

Στίγμη-

Στίγματα, *puncta*, nom. plur. à στίγμα, τὸ, *punctum*, à στίζω, *pungo*, f. στίξω, p. ἔστιχα, p. pass. ἔστιγμαι. a. 166.

Στίχες, αἱ, *ordines*, à στίξ, στιχὸς, ἡ, *ordo*. Th. στείχω, *ordine incedo, more militum*, f. ξω, a. 2. ἔστιχον. a. 170.

Στολίσας, *ornatè præparans*, a. 1. part. à στολίζω, *amicio, apparo*. Th. στέλλω, f. λῶ, *apparo, orno*. s. 626.

Στόμα, στόματος, τὸ, *os*. a. 146. ϑ. 40.

Στοναχίζετο, imperf. pass. verbi στοναχίζομαι, f. ίσομαι. idem quod στένω, f. νῶ, gemo, ingemisco. Th. στενὸς, ὴ, ὸ, angustus. ϑ. 159.

Στονόεντας, *suspiriosa*, acc. pl. à στονόεις, εντος, ὁ, *gemebundus*, Them. στενὸς, ὴ, ὸ, *arctus*. ϑ. 634.

Στρατὸς, οῦ, ὁ, *exercitus*. s. 244.

Στρυμόνα, acc. à στρυμὼν, όνος, ὁ, nomen fluvii. ϑ. 339.

Στρωτοῖς, dat. pl. à στρωτὸς, *stratus*, hoc à στρώννυμι, *sterno*, f. στρώσω. Them. στορέω, ῶ, f. έσω, *sterno*. ϑ. 798.

Στρωφᾶται, *vertitur*, 3. præs. ind. pass. à στρωφάομαι. Th. στρέφω, f. ψω, verto, p. φα, a. 2. ἔστροφον. s. 526.

Στυγερὴ, Ion. pro στυγνὴ, horribilis, à στυγέω, ῶ, f. στύξω, odio prosequor. ϑ. 226.

Στυγερώπης, *invisus*, ex στυγερὸς, *horribilis*, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*. s. 194.

Στὺξ, γὸς, ἡ, *Styx*, nomen fluvii. Th. στυγέω, ῶ, f. στύξω, ab inusit. στύγω, *odio prosequor, exhorresco*. s. 308. ϑ. 361. 805.

Σὺ, tu. s. 27.

Σύες, *sues*, à σῦς, νὸς, ὁ, ἡ, *sus*, pro quo usitatius, ὗς, ὑὸς, ἡ. a. 187.

Σύλασκε, *vi spoliabat*, imperf. Ionic. vel Poetic. pro ἐσύλα, à συλάω, ῶ, spolio. Th. σῦλη, ης, ἡ, *præda*. a. 480.

Σύμμιξόγυιε, *omnigenus*, à συμμίγνυμι, *commisceo*. Th. μίγνυμι, *misceo*, f. μίξω, p. μέμιχα. s. 561.

Σύμπλασσε, pro συνέπλασε, *conformavit*, a. 1. ind. Ion. à πλάσσω, & Att. πλάττω, f. άσω, p. πέπλακα, a. 1. pass. ἐπλάσθην. ϑ. 571.

Σύμφορβε, *comes*, à σὺν, & φέρω, *fero*, f. οἴσω. s. 300.

Συμφράσαιντο, *suggererent*, a. 1. med. infinit. à συμφράζομαι, *simul delibero*. Th. φράζω, f. άσω, dico, p. κα, a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα. ϑ. 471.

Σὺν, *cum*. σὺν νείνοισι, *cum illis*. ϑ. 628.

Συνεχύθησαν, 3. dual. plusq. perfecti, pro συνεχύθην, *irruebant*, à συνεχέω, *una impetu feror*. fut. συγχεύσομαι, præt. pass. συνέχυμαι, pluſq. perf. συνέχυτο, ξο, χθ. Th. χέω, f. ξω, cum impetu feror. a. 189.

Συντύχωσι, *occurrerint*, 3. pl. præs. sub. à συντυγχάνω, & hoc ab ἀντάω, ῶ, f. ήσω, *occurro*. Th. ἀντὶ, præp. *pro*. ϑ. 877.

Σωεῖχε, *continebat*, imperf. à σωέχω, *contineo*. Th. ἔχω, habeo, f. ἕξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα, imperf. εἶχον, a.2. ἔσχον. α. 315.

Σωεχέως, *continue*, adv. à σωεχὴς, ές, ὁ, ἡ, *continuus*. Th. ἔχω, habeo. Ϟ. 636.

Σωενείκεται, *confertur*, 3. præſ. ind. ab σωείκω, Poëtice, pro σωίγνυμι. Th. φέρω, f. οἴσω, a.1. ἤνεγκα. α. 440.

Σωήθεας, acc. pl. à σωήθης, ες, ὁ, ἡ, *conſuetus*. Th. ἦθος, ους, τὸ, mos. Ϟ. 230.

Σωιέμεν, Ion. pro σωιέναι, præſ. inf. à σωίημι, committo, intelligo.

Σωίεσαν, *concurrerunt*, una iverunt. 3. plur. imperf. act. ex σωὶ, & εἶμι, *eo*, in imperf. εἶν, εἶς, εἶ, ἴτον, ἴτην, ἴμεν, ἴτε, ἴσαν, a. 2. ἴον. α. 383.

Σωοισόμεθα, *congrediamur*, 1. plur. fut. 1. med. verbi συμφέρω, f. οἴσομαι. Th. φέρω, fero. α. 358.

Σωωχαδὸν, adverb. *confertim*, à σωέχω, continco. Them. ἔχω, *habeo*. Ϟ. 690.

Συεΐσγων, gen. pl. à σύεσγξ, ιγγος, ἡ, *tibia*. Th. συεΐσαω, *ſibilo*. α. 278.

Συῤῥάπλειν, *conſuere*, à ῥάπτω, f. ψω, p. ἔῤῥαφα. ε. 542.

Συσκιάσαι, *adumbrato*, a. 1. inf. act. à συσκιάζω. Th. σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra. ε. 611.

Συρφετὸν, *paleas*, *ſordes corraſas*, tanquam à σύρω, f. ρῶ, *traho*.

Συῶν, *aprorum*, gen. pl. à σῦς, Doricè, pro quo ὗς, *ſus*. α. 168.

Σφέων, *ipſorum*, vel *ipſarum*, σφῶϊν *illos duos*, pro σφὲ, accuſativu dual. σφὶ, pro σφίσι. σφὶν, pro σφίσιν. σφέας, σφᾶς, *ipſos*. α. 62. Ϟ. 144. 624.

Σφέτερον, *ſuum*, à σφέτερος, α, ον, ſuus. σφετέροισι, & σφετέρῃσι, dat. pl. Th. ἑ, *ſe*, pronomen. ε. 2. α. 247.

Σφίγ', pro σφίγγα, acc. à σφὶγξ, σφιγγὸς, ἡ. Th. σφίγγω, *conſtringo*. Vide in Calepino, *Sphinx*. Ϟ. 326.

Σφύρᾳ, ας, ἡ, *malleus*. ε. 423.

Σχεδὸν, *prope*. α. 426. 432.

Σχέτλιος, α, ον, *miſer*, σχέτλια ἔργα, *prava opera*. ε. 185.

Σχίσας, *conſcindens*, pro σχίσας, part. a. 1. act. à σχίζω, *findo*. f. ίσω, p. ἔσχικα, p. paſſ. ἔσχισμαι, a. 1. paſſ. ἐσχίσθην. α. 428.

Σώζοι, *ſervarit*, præſ. opt. à σώζω, f. σω, p. σέσωκα, p. paſſ. σέσωσμαι, a. 1. paſſ. ἐσώθην. ε. 374.

Σῶμα, ατος, τὸ, *corpus*, σώματα. α. 426.

Σωρὸν, accuſ. à σωρὸς, οῦ, ὁ, *acervus*. hinc σωρεύω, *coacervo*. ε. 776.

Τ.

ΤΑ, τάγε, τάδε, τάδ'. ε. 266. τάτ'. ε. 396. ταὶ, Poëtice, pro αἱ. α. 162.

Ταλαιεργῶν, genit. pl. *laborioſorum*, à ταλαιεργὸς, *qui patienter opus facit*, à τάλας, αντος, ὁ, *miſer*. Th. ταλάω, *ſuffero*, vel τλῆμι, *fero*. ε. 46. 789.

Τα-

Ταλαπράδιος, *magnanimus*, qui animo res arduas perferre, & ſuperare poteſt, ex ταλάω, *ſuffero*, & καρδία, ας, ἡ, cor. α. 424.

Ταλάρους, *ciſtas*, acc. pl. à ταλάρος, ου, ὁ, *qualus*, in quo lana & fuſi. Them: ταλάω, *ſuffero*, f. άσω. α. 293.

Ταλασίφρονος, *ærumnoſi*, genit. ſing. à ταλασίφρων, *cujus pectus omnia tolerat*, ex ταλάω, *ſuffero*, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens. ϑ. 1012.

Ταμεῖν, a. 2. inf. act. τάμειν, & ταμέεσθαι, Dorice, pro τέμνειν, præſ. activ. infinit. τάμνω, a. 2. opt. med. verb. τέμνω, ſeco, f. μῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔταμον, p. m. τέτομα. Sic & τάμνω, per τμῆσαι, pro ἀποτάμνω. a. 2. opt. m. ε. 421. 423. 789. 805.

Ταινιπέπλου, *longa veſtis*, à ταινόω, idem quod τείνω, *extendo*, & πέπλον. α. 83.

Ταινύριζος, *expandens radices*. Epitheton arboris, ut hoc in loco populi, quæ radices in viſceribus terræ diffundit, in aere vero ramos, à ταινόω, pro τείνω, *tendo*, & ῥίζα, ης, ἡ, *radix*. α. 377.

Ταινοπτέρου, *expandens alas*, ex ταινόω, pro τείνω, *extendo*, & πτέρον, τὸ, *ala*. ε. 210.

Ταινοφύρτα, *procera*, à ταινόφυρος, ex ταινόω, pro τείνω, extendo, & σφυρὸς, *malleolus pedis*, qui feſtinat, & extenſis paſſibus incedit. ϑ. 364.

Ταινύεσσα, *hirſutam*, acc. ſing. à ταινύθριξ, *qui laxo capillo eſt*, ex ταινόω, ſeu τείνω, *extendo*, & ϑρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*. ε. 514.

Ταπρῶτα, ταπρῶτ', *ut primum*. Th. πρὸ. ε. 465.

Ταρτάρου, *Tartari*, gen. à τάρταρος, ου, ὁ, in pl. τάρταρα, quam anomaliam Scapula præterit. ϑ. 807.

Ταρφέες, *crebræ*, nom. pl. à ταρφὴς, ſeu ταρφὺς, ἑος, ὁ, ἡ, *denſus, creber*. Th. τάρφος, ους, τὸ, *denſitas*. ϑ. 693.

Ταῦτα & ταῦτ', acc. pl. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. ε. 27. ϑ. 75.

Ταύριος, α, ὁ; idem quod ταύρειος, *taurinus*. Th. ταῦρος, ου, ὁ, *taurus*. α. 104. ϑ. 832.

Ταφίων, populi quidam dicuntur τάφιοι. α. 19.

Τάφος, ου, ὁ; *ſepulcrum*, à ϑάπτω, f. ψω, *ſepelio*, in a. 2. ἔταφον. α. 477.

Τάχα, *mox*, adv. à ταχὺς; *celer*, in acc. ταχὺν, & τάχ', pro τάχα, ταχέως. ſuperl. τάχιστα. ὡς τάχιστα, *quam ociſſimè*. ε. 85. 310. ϑ. 490.

Τάων, Æol. pro τῶν, in f. g. ab articulo, ὁ. ϑ. 824. α. 6.

Τ': Vide Τε. ε. 4. 7.

Τε reſpondet Latino *que*, & hinc eſt ϑ'. ε. 3. 4. τε ἰδὲ, *atque*. ϑ. 624.

Τέθηλε, *floruit*, præt. med. à ϑάλλω, pro τέϑαλε, metri cauſa, hinc in præt. part. med. τεθηλυῖα. ε. 225. ϑ. 902.

Τεθνειῶς, mortuum, part. præt. act. pro τεθνεικὼς, à τέθνημι, pro θνήσκω, *morior*, f. 2. m. θανοῦμαι, a. 2. ἔθανον, præt. τέθνηκα, & τέθνεικα, ad formam τέθεικα. pro τεθνεώς, *mortuus*; Plato in Epist. τεθνεὼς, Poëticè etiam τεθνηὼς, p. m. τέθνεα. *a.* 454.

Τεῖχος, εος, τὸ, *murus*. *s.* 244.

Τίκε, & τίκ', a. 2. act. pro ἔτεκε, à τίκτω, *pario*, τεκέσθαι, a. 2. med. infin. Vid. ἔτεκτεν. *Θ.* 53.

Τέκεσσι, dat. pl. Ion. pro τέκεσι, à τέκος, εος, τὸ, *fœtus*. Them. πέλω, *pario*. *Θ.* 478.

Τέκεθ', *peperit*, 3. sing. a. 2. med. indic. pro ἐτέκεθ', metri causa abjicitur augmentum. Th. πέλω, fl τέκομαι, a. 2. ἔτεκον. *Θ.* 308.

Τεκμαίρεται, *destinat*. 3. pers. præs. à τεκμαίρομαι, *ad finem perduco, struo*. Th. τέκμαρ, τὸ, *finis*. *s.* 227.

Τέκνα, *liberi*, à τέκνον, ου, τὸ, *filius*. Th. πέλω, *pario*. *s.* 233.

Τέκον, *pepererunt*, 3. pl. a. 2. act. indic. pro ἔτεκον, à πέλω, *pario*. *a.* 6.

Τέκος, εος, τὸ, *fœtus, proles*, à πέλω. *a.* 216.

Τεκοῦσα, *pariens*, part. a. 2. act. ut & τεκοῦν, à πέλω, pario. a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. *Θ.* 471.

Τέκτων, ονος, ὁ, faber, pro τεύκτων, à τεύχω, fabricor, f. ξω, p. pass. τέτυγμαι. *s.* 25.

Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, *larum ensis*. Th. τελάω, ῶ, f. άσω, suffero. *a.* 222.

Τελέσθαι, præs. inf. pass. τελέεσθαι ἔμελλεν, *perficienda erant*. à τελέω, ῶ, f. έσω, p. κα, *ad finem perduco*, præt. pass. τετέλεσμαι. *s.* 271. *Θ.* 552.

Τελέθουσι, præs. sub. à τελέθω, (Poët.) *sum*. Th. τέλλω. *s.* 175.

Τελεσθὼ, όος, οῦς, οῖ, nomen mul. *Θ.* 358.

Τελέσαιμι, *peragam*, a. 1. opt. act. à τελέω, f. έσω, *perficio*, τέλεσον, pro ἐτέλεσον, a. 1. act. τελέσῃ, a. 1. subj. τελεσφόρος, perf. part. *s.* 559. *a.* 36. *Θ.* 170.

Τελοῦσι, pro τελοῦσι, Doricè, à τελέω. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*. *Θ.* 89.

Τελεσφόρος, *ad finem perducens* vel *perductus*, ex τέλος, εος, τὸ, *finis*, & φέρω, *fero*. *Θ.* 740.

Τελευτὴν, acc. à τελευτὴ, ῆς, ἡ, idem quod πελετὴ, *finis*, exitus. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*. *s.* 331.

Τελήεντος, gen. à τελήεις, *perfectus*. Th. τέλος, εος, finis. *Θ.* 242.

Τέλος, εος, τὸ, *finis, exitus*. *s.* 165. 216.

Τεμένει, *luco*, à τέμενος, εος, τὸ, *lucus*. Them. τέμνω, μενῶ, *seco*. *a.* 58.

Τέρεδ', *arrodit*, 3. præs. ind. à τέρδω, *rodo*, arrodo. *s.* 622.

Τένοντε, accus. dual. à τένων, οντος, ὁ, *tendo*. Thema est τείνω, *tendo*, f. νῶ, p. τέτακα. *a.* 419.

Τέξεσθαι, *paritura*, fut. 1. med. infin. à τέκω, f. 1. m. τέξομαι, a. 2.

a. 2. ἔπεκον, a. 1. pass. ἐτέχθην, præt. m. τέτοκα. ϑ. 469.

Τεὸν, *tuum*, à τεὸς, ἡ, ὸν, *tuus, a, um*, Doricè, pro σὸς, σὴ, σὸν. Th. σὺ, tu. s. 339.

Τέρας, ατος, τὸ, *prodigium*. ϑ. 744.

Τέρενα, accus. sing. à τέρην, ενος, ὁ, *tener, mollis*. Th. τείρω, *vexo, affligo*. ϑ. 5.

Τερμιόεντα, *talarem*, acc. sing. à τερμιόεις, εντος, *ad pedes usque demissus*. Th. τέρμα, ατος, τὸ, *terminus, meta*. s. 335.

Τέρπεται, 3. præs. ind. τέρποντ', pro τέρπονται, delectabantur; imperf. abjecto augmento. Th. τέρπω, ψω, *delecto*. s. 115.

Τέρπει, *delectat*, à τέρπω, f. ψω. a. 47. ϑ. 37.

Τερπικέραυνον, *fulminibus gaudentem*. à τέρπω, *delecto*, & κεραυνὸς, οῦ, ὁ. s. 52. 271.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, nomen Musæ, tripudiis se oblectans, à τέρπω, delecto, & χορὸς, οῦ, ὁ, chorus, tripudium. ϑ. 78.

Τέρψις, εως, ἡ, delectatio. Th. τέρπω, delecto, f. ψω. ϑ. 917.

Τεσσαρακοντάδα, *quadraginta*. Th. τέσσαρες, quatuor. s. 383.

Τεσσαρακονταέτης, *quadragenarius*, ex τεσσαράκοντα, *quadraginta*, & hoc à τέσσαρες, *quatuor*, & ἔτος, ους, τὸ, annus. s. 439.

Τέτατται, *extensus est*, præt. pass. & τέτασθε, pro ἐτέτασθε, pluscq. perf. verbi τείνω, f. νῶ, p. τέτακα, præt. pass. τέταμαι. ϑ. 638.

Τεταρτάτῃ, *quarta*, dat. à τέταρτος, η, ὁ, *quartus*. Th. τέσσαρες. s. 798.

Τετελεσμένον, perf. part. Vide in τελέσαιμι. s. 559.

Τετιμήσῃ, honoruta est, per epenthesin Poëtic. τετιμήσῃ, perf. part. pass. à τίω, punio, *honoro*, f. ίσω, p. κα. ϑ. 415.

Τετίμηται, *honorata est*, à τιμάω, *honoro*. Th. τίω, *idem*. ϑ. 449.

Τέτλαθ', *sustineas*, pro τέτλαθι, per reduplicationem pro τλῆθι, a. 2. imperat. ab a. 2. ἔτλην, verbi τλῆμι vel τλάω, per syncopen pro τελάω, f. τλήσω. s. 716.

Τέτμῃ, 3. sing. præs. subj. à τέτμω, *sortior, invenio*. Vide τέμνω, *seco*. unde τμάω, τμῶ, & per reduplicationem (uti placet Eustathio) τέτμω. ϑ. 610.

Τετυκὼς, *enixa*, præt. med. part. à τίκτω, *pario*, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. s. 589.

Τέτορ', pro τέτορε, in dual. num. τέτορες, *quatuor*, sic accipitur à Poëtis pro τέσσαρες. Videmus hic aptari numerum dual. etiam non dualibus. s. 696.

Τετραμμένος, *versus*, perf. part. pass. à τρέπω, *verto*, f. ψω, p. m. τέτροπα. s. 725.

Τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternarius*, τετράδι, τετράδ', acc. pro τετράδα. Them. τέσσαρες, *quatuor*. s. 792. 796.

Τετράφυλον, qui in quatuor partes finditur, ex τετρὰς, άδος,

ἀδος, ἡ, *quaternio*, & hoc à τέσσαρες, *quatuor*, & θρύπτω, *frango*, f. ψω, perf. pass. τέθρυμμαι. ε. 440.

Τέτραλ©-, per metathesin τέπταρ©-, ε, ὁ, *quartus*. Th. τέσσαρες. ε. 594.

Τέττιξ, ιγ©-, ὁ, *cicada*. α. 393.

Τέτυκται, 3. perf. pass. à τέτυγμαι, verbi τεύχομαι, *fum*. Th. τεύχω, ξω, *fabricor*. ε. 743. 750.

Τέτυκ©, pl. perf. pro ἐτέτυκ©, à τεύχω, fabricor. Vide in τέτυκται. α. 154.

Τό, Doricè pro σέ, & hoc pro σοῦ. Th. σὺ, tu. ε. 328.

Τόξε, a. 1. ind. pro ἔτοξε, ut & τόξαν pro ἔτοξαν, a. 1. act. 3. pl. τόξεαν, Ion. pro τόξη, 2. sing. fut. 1. med. ε. 79. 399. θ. 141.

Τόχεα, τὰ, *arma*, τόχε', pro τόχεα, τόχεσι. α. 60. θ. 186.

Τόχων, *machinans*, à verbo τόχω, εις, ει, *fabricor*, f. ξω. ε. 263.

Τέχνη, ης, ἡ, *ars*, τέχνησι, Ionicè pro τέχναις. θ. 496. 863.

Τεῷ, dat. à τεὸς, *tuus*. ε. 23.

Τῇ, hac, τῇδ'. ε. 206. 633.

Τηθὺς, ύ©-, ἡ, nomen mul. in acc. Τηθεὼ. θ. 136.

Τήκεται, liquescit, à τήκω. θ. 866.

Τῆλε, procul, adverb. τηλοῦ, *procul*, idem quod τῆλε, τηλόθεν. θ. 785.

Τηλεβοάων, gen. pl. nomen gentis. α. 19.

Τηλεκλειτῆο, gen. Ion. pro τηλεκλειτοῦ, *inclyti*, à τηλεκλειτ©ς, ὴ, ὁ, est nomen viri. q. d. *longè latéque celeberrimus*. ex τῆλε, *procul*, & κλειτὸς, *inclytus*. Them. κλείω, *celebro*. α. 327.

Τηλέσκοπον, *eminus apparentem*, ex τῆλε, *procul*, & σκέπ©μαι, f. ψομαι, *video*. θ. 566.

Τῆμος, *tunc*, τημέ©ς, pro τῆμος. Th. ἧμος, *quum*. ε. 574.

Τλῶ, τλώ δε, τλώ γε, τῆσιν pro ταῖσιν. Ion. ab ἡ. ε. 12. 39. θ. 917.

Τλῶ, acc. Doricè, pro σλῶ, à σὺς σὴ, σὸν. Th. est σὸ, Doricè τὸ. ε. 299.

Τητῶ, *careas*, 2. perf. præs. à τη©μαι, ῶμαι. Th. τη©έω, ῶ, f. ήσω, privo. ε. 406.

Τί, interrogativum, *quare*. ε. 205. α. 380. τὶ indefinit. *aliquid*. ε. 88.

Τίεσκεν, *honorabat*, imperfect. Poëtice pro ἔπε, à πάω, *honoro*, f. πίσω. α. 9. hinc & πέπαμαι.

Τίη, Poëtice pro τὶ, quid. θ. 35.

Τίθεσι, πιθεῖσι, *faciunt*. πιθείη, præs. opt. ε. 516.

Τιθεὶς, præs. part. πιθήμ©, Ionicè pro πιθέναι, præs. inf. à τίθημι, *pono*, a. 2. ἔθλω. ε. 742. θ. 397.

Τιθωνῷ, dat. casus, nomen viri. θ. 984.

Τίκλε, Poëticè pro ἔπικλε, imperf. verbi τίκτω, pario, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. θ. 223.

Τιμᾷ, *honorat*. τίμα, imperf. pro ἐτίμα, *honorabat*. Them. τάω, *honoro*. τίμησε, a. 1. ind. pro ἐτ-

τήμησι. Θ. 532.

Τιμή, ῆς, *honor*. πιμλὼ, à τίω, *honoro*. Θ. 203.

Τίνυσθαι, *puniri*, præſ. inf. idem quod πίσθαι, πινυμθρὰς, *vindicantes*, præſ. part. Th. τίω, *punio*. ſ. 802.

Τίσι, *honorarunt*. 3. pl. a. 2. act. pro ἔπισι, prima in a. 2 brevis eſt, cæteroquin longa, à τίω, honoro. α. 85.

Τίρυνθος, nomen oppidi, τίρυνθ', per apoſtrophum inſolentem, pro τίρυνθον. α. 81. Θ. 292.

Τίς, *quis*? interrogativum, genit. τίνος. α. 72.

Τὶς, indefinitum in g. maſ. *quiſpiam*. εἴ τις, *ſi quis*. in fœm. g. τὶς, *ulla*, & in neutro τὶ, quod. ſ. 21. 188.

Τισώμεθα, *ulti fuerimus*, 1. pl. a. 1. med. opt. à τίω, ulciſcor, punio, f. τίσω, a. 1. ἔτισα. Θ. 165.

Τίσιν, *ultionem*, acc. à τίσις, ultio. Th. τίω, punio. Θ. 210.

Τιτύσκοντας, *nocentes*, acc. pl. præſ. part. à πτύω, idem quod τίω, *punio*, *lædo*. τίω, habet primam longam. Alii vertunt *feſtinantes*, à τείνω, ſed ſic prima foret brevis. Θ. 209.

Τιτύνω, *calci*, *gypſo*, dat. ſing. à τίτυνος, ου, ὁ, calx. α. 141.

Τιταρήσιον, Nom. propr. α. 181.

Τιτῆνες, *Titanes*, poſteri Saturni, τιτῆσι, dativ. plur. & τιτήνεσσι, Poëtice à τίνω, ulciſcor, pœnas luo. Th. τίω, punio. Θ. 630.

Τμηθῆσαι, *cæſa*, a. 1. part. paſſ. à τέμνω, *ſeco*, *ſcindo*, f. 1. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔταμον, a. 1. paſſ. ἐτμήθην, præt. med. τέτομα. ſ. 418.

Τὸ, τόγ', & τόδε, articulus præpoſit. ſ. 50. 362. 483.

Τόθ', pro τότε, *tunc*, & τόθι, idem. α. 32. 76.

Τοὶ, particula eſt enclitica, quæ adverbiis vel conjunctionibus adnectitur: interdum ornatus tantum gratia. ſ. 106.

Τοίγε, *illi*. ſ. 724.

Τοῖο, Poët. pro οὗ, ab ὁ, art. præpoſ. pro αὐτοῦ. Θ. 210. 493.

Τοῖος, talis. Th. οἷος, *qualis*. α. 41.

Τοῖς, ipſis, dat. pl. τοῖσι, paragoge Ion. τοῖσιν, ab ὁ, ἡ, τὸ, art. præpoſit. ſ. 57. 170.

Τοῖχον, *parietem*, acc. ſing. ſ. 730.

Τοκῆι, dat. Ionicè, pro τοκεῖι, à τοκεὺς, *parens*, acc. τοκῆα, dat. pl. τοκῆσιν, à τίκω, f. τέξομαι, *pario*. ſ. 186. Θ. 155.

Τὸν, quem, acc. ab ὁ, art. præp. ſ. 32.

Τόσος, & Poëtice τόσσος, tantus. Th. ὅσος, & Poëtice ὅσσος, η, ον, quantus. ſ. 658. α. 441.

Τότε, τόθ', pro τότε, *tunc*. Them. ὅτε, *quando*. ſ. 563. 614.

Τό, τ', *hocque*, art. præp. ab ὁ, ἡ, τὸ. ſ. 358.

Τοπάρος, idem quod πάρος, Poëtice pro ἔως, ante, τοπάροιθε. ſ. 182. Θ. 394.

Τοπρῶτον, *primum*. Sic τὸ ἀωθὲν, *mane*, τὸ καθημέριον, *quotidie*, eleganter præponitur τὸ. ſ. 485.

Τῦ, & τῷδε, *quo*, art. præp. ab ὁ, ἡ, τὸ. s. 33. 228.

Τῆτ, & τῆτ', τῆδ', pro τῦτ, ab ὅτ⊙, αὕτη, τῦτ, *hic, hæc, hoc.* s. 120. 360.

Τἕνεκα, *quocirca*, pro Ϝ ἕνεκα, cujus gratia. s. 49. Ϝ. 88.

Τὸς, *bos*, ab ὁ, art. præp. s. 136.

Τρέτλω, *timebant*, 3. dual. imperf. act. pro ἐτρέτλω, ad formam ἐτυπτέτλω, à τρέω, *tremo*, f. τρέσω. α. 171.

Τρέον, imperf. pro ἔτρεον, *tremebant*, à τρέω, *tremo*. α. 213.

Τρεῖς, οἱ, & αἱ, *tres*. Ϝ. 148. 321.

Τρέψας, *convertens*, & in accus. τρέψαντα, a. 1. part. act. τρέπω, *verto*, p. m. τέτροπα. s. 314. 414.

Τραφέμεν, Ion. pro τραφεῖν, a. 2. act. infin. à τρέφω, *alo*. f. θρέψω, p. τέτροφα, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. Ϝ. 480.

Τραχεῖα, *aspera*, f. g. à τραχὺς, ε⊙, ὁ. α. 119.

Τρέσε, Poët. pro ἔτρεσε, *expavit*, à τρέω, *expavesco*. Ϝ. 850.

Τρέχει, *abit*, 3. præs. ind. à τρέχω, curro, f. θρέξομαι, perf. δέδρομα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα. s. 217.

Τρηχοίο, *cavernosæ*, Poët. pro τρητῆ, in f. g. à τρητὸς, ὴ, ὁ, *perforatus*. Th. τράω, pro quo usitatum, πτράω, perforo, f. τρήσω, dicitur & τετραίνω, pro πτραίνω, unde aor. 1. ἐτέτρηνα. Ϝ. 331.

Τρηχῖν⊙, genit. à τρηχὺν, ῖν⊙, ἡ, nomen mul. α. 355.

Τρηχὺς, Ion. pro τραχὺς, *asper*. s. 289.

Τρύουσι, *atterunt*, 3. pl. præs. ind. à τρύω, f. ψω, *tero, attero*, p. φα, præt. pass. τέτριμμαι, præt. m. τέτρυσο. s. 249.

Τριπάρηον, triceps, τρία κάρηνα, *tria capita*, ex τρεῖς, οἱ, & αἱ, tres, & κάρηον, τὸ, caput. Ϝ. 288.

Τριηκόσιον, *triginta*, pro τριάκοντα, sunt enim ἀμφίλογα. Th. τρεῖς, *tres*. s. 694.

Τριηκοστὰν, acc. à τριηκοστὰς, ά⊙, ἡ, *tricesima, pars*, τριηκοσίας, *trecentas*, à τριηκόσιοι, *trecenti*. Th. τρεῖς, *tres*. s. 764. Ϝ. 715.

Τρίπηχυ, *tricubitalem*, acc. à τρίπηχυς, ex τρεῖς, & πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.

Τρίποδ', pro τρίποδα, tripodem, à τρίπους, ο⊙, ὁ, tripes. τρίπόδιον, acc. *tripedale*, à nominat. τρίπόδης, ες, ὁ, τρίπους, ους, ὁ, Æol. pro τρίπους, ο⊙, ὁ, ex τρεῖς, *tres*, & πὺς, ποδὸς, *pes*. s. 421. 655. α. 312.

Τρίπόλιν, dat. sing. *ter arato*, hinc τρίπολ⊙ γῆ, *terra quater aratro versa fuit*, à τρεῖς, & πολέω, *verto, aro*. Ϝ. 971.

Τρὶς, *ter*, à τρεῖς, *tres*. s. 171. 250.

Τριτεινάδα, acc. à τριτεινὰς, ά⊙, ἡ, *tertius nonus dies mensis*, h. e. vigesimus septimus, ex τρὶς, *ter*. & ἐννέα, novem. ἐννὰς, ά⊙, ἡ, & ἐνὰς, ά⊙, ἡ, *nonus dies*. s. 812.

Τριακαδεκάτιον, h. e. tricesimum. ex τρεῖς, *tres*, & δέκα, decem. s. 778.

Τρι-

Τρισπίθαμον, à σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, *spitthama*, ein spanne / quantum longissimo digitorum porrecto complecti licet. s. 424.

Τρισσαὶ, *triplici serie*, adverb. ex τρεῖς, seu τρεῖς, *tres*, & στίχω, f. ξω, *ordine eo*. Θ. 727.

Τρίτον, *tertium*, pro τρίτην dicitur etiam τρίταθον. Them. τρεῖς, *tres*. s. 142.

Τριτογένεια, nomen Minervæ. α. 197. est etiam nom. mul. Θ. 924.

Τρίχες, *pili*, à nominat. θρὶξ, τριχὸς, ἡ. α. 391. in dat. pl. θριξὶ. s. 537.

Τροίλω, *Troiam*, à τρὼς, τρωὸς, ὁ, *Troianus*. s. 164.

Τροπὴ, *conversio*, τροπὰς, acc. pl. ubi ας corripitur per licentiam Poëticam, quam vocant συστολὴν. s. 497. 562.

Τροχαλὸς, *incurvus*, metaphora desumpta à rota. Th. τρέχω, curro. s. 516.

Τρυγητήρων, gen. pl. à τρυγητὴς, ῆρος, ὁ, *vindemiator*, h. e. qui vina demit, à τρυγάω, *fruges carpo*. item per synec. gener. *vindemio*. Th. τρύγη, ης, ἡ, triticum. α. 293.

Τρυφάλειαν, *galeam*, q. τρίφαλον, à triplici cono. Th. φαλὸς, ὃς, ὁ, conus galeæ. α. 199.

Τρύχουσιν, *absumunt*, à τρύχω, idem quod τρύω, *attero*. s. 303.

Τυὴ, *tu*, pro Dorico, τὺ, & hoc pro σὺ, *tu*. s. 10.

Τυπεὶς, *percussus*, a. 2. pass. à τύπτω. α. 362.

Τυρσηνοῖσιν, dat. pl. *Tyrrhenis*, nomen populi. Θ. 1015.

Τυτθὸς, ὃν, ὁ, *parvus*, & τυτθὲν, *paululum*. Adv. Neutra ponuntur pro Adverbiis. Th. τυτθὸς, ὃν, ὁ, *mamma*. s. 467.

Τυφάονα, acc. à τυφάων, ωνος, ὁ, nomen proprium viri, τυφάονιον, nomen proprium loci. α. 32. Θ. 306.

Τυφωέος, gen. τυφωδὺς, nomen est gigantis. Θ. 869.

Τύχη, nomen proprium mul. Θ. 360.

Τυχὼν, *ei qui obviam fuerit*, part. a. 2. act. à τυγχάνω, *sum, evenio, incido*, f. τεύξομαι, aor. 2. ἔτυχον, p. τέτυχα. Θ. 973.

Τὼ, *hi*, dual. num. ab ὁ, *hic*. s. 473. sed τῷ, dat. sing. s. 279.

Τῶν, & τῶνγε, gen. pl. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. s. 244. 333.

Τὼς, *sic*, pro οὕτως, per aphæresin. Th. οὗτος, η, ο, *hic*. α. 219.

Υ.

Υάδες, *stellæ septem in cornibus tauri, quæ quum oriuntur aut occidunt, pluvias excitant*, ab ὕω, *pluo*. s. 613.

Ὕβρεις, ὕβρεως, ὕβρει, ὕβριν, *injuriæ*. Hinc est ὑβρίζω. *contumelia afficio*. unde est, ὑβριστὴς, ὃν, ὁ, insolens, protervus. in accusat. ὑβριστὴν. s. 212. Θ. 307.

Ὑγρὸς, ὃν, ὁ, humidus: hinc ὑγραίνω, *humecto*. s. 623.

Ὕδει, *aquæ*, dat. cas. ab ὕδωρ,

ος, τὸ, Poët. pro ὕδωρ, *aqua*. s. 61.

Ὑδρίω, Ion. pro ὑδρεύω, Hydram, ab ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua. Θ. 313.

Ὕδως, *aqua*, genitiv. ὕδατος. s. 194.

Ὑέ, *pluit*, 3. præs. ind. ab ὕω, *pluo*, f. ὑσω. hinc ὑετὸς, ὁ, ὁ, *pluvia*. s. 543. 550.

Υἱί, à nominativo υἱὶς, *filius*, in gen. υἱος, & contractè υἷος, in dat. υἱι, & contractè υἱ. α. 150. υἱεῖ, υἱέες, ad formam βασιλέες, ab υἱὸς, *filius*. vox hæc variè declinatur, in 3 simpl. itemque in 2 & 3 contractorum. Θ. 368.

Υἱὸς, οῦ, ὁ, *filius*. Θ. 526. 532.

Ὕλη, ης, ἡ, *sylva*. hinc ὑλήεις, εσσα, *sylvosus*, ὑληέστης. Θ. 1010.

Ὑληγίτται, *qui in sylvis dormiunt*, nom. pl. ab ὑληγίτης, ex ὕλη, ης, ἡ, *sylva*, & κοίτη, *lectus*. confer supra ἡμερόκοιτος, *qui toto die dormit*. s. 527.

Ὑλοτόμος, ου, *cæsor lignorum*. hinc & ὑλοτομέω, *ligna in sylvis cædo*, ab ὕλη, *sylva*, & τέμνω, seco, f. τεμῶ, p. m. τέτομα. s. 420. 805.

Ὑλοφάγοιο, gen. Ion. ab ὑλοφάγος, *qui sylvas depascitur*, ab ὕλη, sylva, & φάγω, *edo*, a. 2. ἔφαγον. s. 589.

Ὑμεῖς, *vos*, à σὺ, *tu*. hinc ὑμέτερος, vester. Θ. 963.

Ὑμέναιος, *hymenæus*, ab ὑμὴν, ένος, ὁ, *pellicula, qua fœtus involvitur*. α. 274.

Υ̓́μμι, *vobis*, Æolice, pro ὑμῖν. ὑμὲν, pro ὑμέτερον. α. 328. Θ. 662.

Ὑμνέω, celebro, laudo, f. ήσω, ὑμνείουσι, Poët. pro ὑμνέουσι, pl. part. præs. f. g. ὑμνήσῃ, a. 1. act. subj. ὑμνέωσι, Dorice, pro ὑμνῶσι. ὑμνέοντα, part. præs. f. gen. pl. num. pro ὑμνούντων, Dorice, ab ὕμνος, hymnus, carmen. Th. ὕδω, celebro, cano. s. 2. Θ. 11. 33.

Ὕμνος, ου, ὁ, *carmen*, ab ὕδω, *celebro*, ὕμνῳ, *carmine*. s. 655.

Ὑοῖ, *pluat*, præs. opt. Vide in ὕει. s. 486.

Ὑπαὶ, præposit. pro ὑπὸ, Poëtice, ubi redundat. α. 71. 278.

Ὑπαλύασθαι, *subterfugere*, scil. debes, (a. 1. med. infin. Th. ἀλέω, *molo*, *vito*, Poët. ἀλύω.) s. 555. ὑπαλύσιο, *evita*. s. 758.

Ὑπαλύξαι, *effugere*, a. 1. act. inf. ab ὑπαλύσκω, f. ὑπαλύξω. Th. ἀλέω, *vito*. α. 304.

Ὑπέδεκτο, *suscepit*, pro ὑπεδέδεκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. habet significationem mediam, ab ὑποδέχομαι, ξομαι, præt. ὑποδέδεγμαι, *suscepi*. Th. δέχομαι, f. ξομαι, *capio*. Θ. 513.

Ὑπέθηκεν, *instruxit*. 3. sing. a. 1. med. ind. ab ὑποτίθημι, suppono. Th. τίθημι, pono. Θ. 175.

Ὑπεκπροφύγοι, *effugiat*, a. 2. opt. ab ὑπεκπροφεύγω, clam effugio, ab ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, & φεύγω, *fugio*. α. 42.

Ὑπεναντίος, *adversarius*, ab ἐναντίος, *oppositus*. Th. ἀντὶ, præpo-

positio, *pro.* α. 347.

Υπένερθε, ab ἔνερθε, *infra.* Them. ἔρα, ας, ἡ, *terra.* α. 410.

Υπεξήλυξε, *evitavit*, a. 1. ind. Th. ἀλύω, unde ἀλύσκω, f. ξω, a. 1. ἤλυξα, ας, ε. Φ. 615.

Υπὲρ, præpositio. *pro, supra.* ε. 45.

Υπερβάλλων, *superans*, præs. part. Th. βάλλω, jacio, f. αλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον. ε. 487.

Υπερβασία, ας, ἡ, *transgressio*, Poëtice, pro ὑπέρβασις, ab ὑπερβαίνω, *transgredior.* Th. βαίνω, eo, f. βήσομαι, a. 2. ἔβην. ε. 825.

Υπέρβιος, *violentus*, omnem vim excedens, ex ὑπὲρ, *supra*, & βία, ας, ἡ, *vis, robur*, unde est Latinorum, *superbus.* Φ. 139.

Υπερφανὴς, & ὑπερήφανος, ος, ὁ ἡ ἡ, superbus, conspicuus super alios; ut ὑπερφανα τέκνα, superba proles, ex ὑπὲρ, & φαίνω, f. ανῶ, p. πέφαγκα, ostendo, in lucem edo. Φ. 149.

Υπερήωρε, ορος, ὁ, *superbus.* Th. ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, *vir.* Φ. 995.

Υπερθεν, seu ὕπερθε, supra. Th. ὑπὲρ, *super.* ε. 543.

Υπέρθυμος, ὁ, *magnanimus.* Th. θυμὸς, οῦ, ὁ, *animus.* Φ. 719. 937.

Υπερθύριον, *superliminare.* Th. θύρα, ας, ἡ, *janua.* α. 271.

Υπερκιονίδαο, gen. Æol. pro ὑπερκιονίδου, ab ὑπερκιονίδης, ου, ὁ, nomen gentil. Φ. 1010.

Υπερκίονος, gen. ab ὑπερκίων, nomen viri. Φ. 134. 374.

Υπερκύδωλα, acc. ab ὑπερκύδας, αντος, ὁ, *gloria supereminens.* Th. κῦδος, εος, τὸ. *gloria.*

Υπερμενέος, *præpotentis*, ab ὑπερμενὴς. Th. μένος, εος, τὸ, animus. α. 413.

Υπερος, ου, ὁ, *pistillum*, veteres mortario usi fuerunt pro molis. ε. 421.

Υπερφίαλος, gen. ab ὑπερφίαλος, *insolens*, cujus robur arma superat. Th. ὅπλον, ου, τὸ, & in pl. τὰ ὅπλα, *arma.* Φ. 516.

Υπέστη, *pollicitus erat*, a. 2. act. ab ὑφίστημι, suppono. Them. ἵστημι, *statuo.* f. στήσω, a. 2. ἔστην. Φ. 402.

Υπέρτατα, *supremas*, superl. ab ὑπὲρ, *super*, comp. ὑπέρτερος, *superior*, ab ὑπέρτατος, dicitur etiam ὕπατος, per syncopen. *Consul.* ε. 8.

Υπεδμηθεῖσ', *congressa*, a. 1. part. pass. pro ὑποδμηθεῖσα, ab ὑποδμάω. Th. δμὴ, ῆς, ἡ, *lectus.* Φ. 374.

Υπῆσαν, *prominebant*, imperf. ab ὕπειμι, *subsum.* α. 266.

Υπνος, ου, ὁ, somnus, ὕπνω. ε. 116.

Υπὸ, & ὑφ', *à* vel *sub.* præpos. α. 63. 367.

Υποδείσας, *subveritus*, part. a. 1. act. δ ingeminatur metri causa, ab ὑποδείδω. Th. δείδω, *timeo*, f. δείσομαι, p. δέδοικα. α. 98.

Υποεκφύγῃ, a. 2. act. subj. alii ὑποεκφύγοι, a. 2. act. opt. *effugerit*, à φεύγω, *fugio*, f. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον. α. 42.

Υποδμηθεῖσα, *subjugata*, participium aor. 1. pass. ab ὑποδμάομαι, f. ήσομαι, p. δέδμημαι,

μαι, pro ὑποδαμάσομαι. Th. δαμάω, ῶ, domo. α. 53.

Υπεκυοσαμένη, σ duplicatur metri causa, part. a. 1. med. ab ὑποκύομαι; *fio gravida*. Th. κύω, f. σω, in utero fero. Ϟ. 308.

Υπόδρα, *torve*, adverb. ponitur ἐπιρρηματικῶς, ὑποδρα, pro ὑπόδρα, per epenthesin δ. Th. ὁράω, f. ὁάσω, ὥρασμαι, & Att. ἑώρακα. α. 445.

Υπολαμπὲς, neutr. ab ὑπολαμπὴς, *sublucidus*. Th. λάμπω, f. ψω, *luceo*. α. 142.

Υπαλδύσω, *fugè*, pro ὑπαλδύω, præs. imper. ex ὑπὸ & ἀλδύομαι. Th. est ἀλάω, *molo*, item *vito*. ε. 758.

Υπνος, υ, ὁ, *somnus*. Ϟ. 212.

Υποπρὸξ, *quæ liberos habet*, à πόρτις, ιος, ἡ, *vitula*. ε. 601.

Υποταρτάρια, *sub tartarum detrusi*. Th. τάρταρος, υ, ὁ, *tartarus*. Ϟ. 851.

Υποδυομένων, *irruentibus*, præs. part. verbi σεύω, *agito*, idem quod σείω. α. 373.

Υποχόμενος, part. a. 1. med. ab ὑποίχομαι, *promitto*, f. ὑποοιχήσομαι, p. ὑποίχημαι, a. 2. m. ὑποιχόμην, ab ὑπέχω. Th. ἔχω. habeo. Ϟ. 170.

Υποχθόνιοι, *subterranei*, nom. pl. ab ὑπὸ *sub*, & χθών, *terra*. ε. 140. Ϟ. 304.

Υποδέξεται, *suscipit*, f. 1. m. ab ὑποδέχομαι. f. ξομαι. à δέχομαι, capio. Ϟ. 419.

Υσμίνη, ἡ, pugna. Them. μένω, maneo. α. 178.

Υστερος, α, ὁ, *posterior*, *sequens*. ε. 349.

Υφαινε, *texebat*. imperf. act. ab ὑφαίνω, idem quod ὑφάω, texo. α. 28.

Υφήστων, *aliquanto minor & junior*, q. d. *subminor*, ab ὑπὸ. & ἥττων, vel ἧσσων, ονος, ὁ, ἡ, *minor*. α. 258.

Υψηλὸς, ἡ, ὸν, *altus*, *a*, *um*, ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo. α. 440.

Υψιβρεμέτης, υ, ὁ, *altitonans*, ex Adverbio ὕψι, alte. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & βρέμω, *fremo*, *resona*. ε. 8.

Υψίζυγος, *altijugus*, ex ὕψι, *alte*. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & ζυγὸς, *jugum*. Them. ζεύγνυω, *jungo*. ε. 18.

Υψίκομος, *altè comatus*. Epith. quercus, ex ὕψι, altè, & κόμη, ης, ἡ, *coma*. α. 376.

Υψιμέδοντος, gen. ab ὑψιμέδων, *in alto regnans*. ex ὕψι, altè, hoc ab ὕψος, εος, *altitudo*, & μέδω, *impero*. Ϟ. 529.

Υψόθεν, & ὑψοῦ, altè, adverbia. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*. ε. 549. 847.

Φ.

Φαέθοντα, *Phaëthontα*, nomen viri. φαέθων, οντος, ὁ, *lucidus*. præs. part. q. d. *lumen currens*. à φαέθω, idem quod φάω, *luceo*. Ϟ. 760.

Φαείνῃ, *lucet*, 3. præs. ind. act. à φαείνω, luceo. Th. φάω, luceo. ε. 526. Ϟ. 372.

Φαει-

Φαεινὸς, ὴ, ὸ, *splendidus*. à φαείνω, idem quod φάω, *splendeo*. α. 225.

Φαεσιμβρότῳ, gen. à φαεσίμβροτος, *lucem hominibus præbens*. à φάω, *luceo*, & βροτὸς, mortalis. Ϟ. 958.

Φαίδιμος, ὴ, ὸν ἢ ὴ, *illustris*. Th. φαιδρὸς, ὴ, ὸ, *hilaris*. Ϟ. 940.

Φαιδρύνεσθαι, *ablue*, præs. inf. pass. à φαιδρύνω, *nitidum reddo*. Th. φαιδρὸς, ὴ, ὸ, *alacer*. ε. 751.

Φαινομένῳ, *apparentem*, præs. part. pass. à φαίνω, *ostendo, facio apparere*. φαίνετε, *ostendite*, φαῖνε pro ἔφαινε, *exserebat*, imperf. Ionic. Vide φανείη. Ϟ. 443. 689.

Φάλαγγας, acc. pl. φάλαγξ, γγος, ἡ, *acies quadrata*. Ϟ. 935.

Φάληρον, nomen viri. α. 180.

Φανείη, *apparuerit*. 3. sing. a. 2. pass. ut & φανῇ, 3. sing. a. 2. pass. sub. φανέντα, part. a. 2. pass. Verbi φαίνω, *in lucem profero*, f. φανῶ, a. 1. ἔφηνα, p. πέφαγκα, p. pass. πέφασμαι, a. 2. pass. ἐφάνην. ε. 456. 596.

Φάος, εος, τὸ, *lumen*, à φάω, *luceo*. ε. 154.

Φαρέεσσι, dat. pl. Poët. à φᾶρος, εος, τὸ, *vestis exterior, palla*. ε. 196.

Φαρέτρην, acc. Ion. ἀντὶ τοῦ φέρεσθαι, *quia sagittæ in ea feruntur*. α. 129.

Φάρμακον, ου, τὸ, *remedium*, accipitur etiam pro *veneno*. ε. 483.

Φασὶ, & φασὶν, *aiunt*, 3. pl. ind. præs. à φημὶ, dico. ε. 801.

Φάσις, nomen fluvii. Ϟ. 340.

Φάσκε, *dictitabat*, imperf. pro ἔφη, Poëtice, ab inusit. φάσκω, Sic φάσκε (ἰλιαδ. 6. v. 60.) pro ἔφη. Ϟ. 209.

Φατὸς, *celebris*, φατειὸς, *enarrabilis*. & in gen. pl. φατειῶν. Th. φημὶ vel φάω, *dico*. ε. 3. α. 144. 161.

Φάτο, a. 2. med. pro ἔφατο, ad formam ἐφύμην, ατο, ἔφυτο. Th. φημὶ, vel φάω, dico. α. 115.

Φείδεο, *parcas*, præs. imperat. m. Ion. pro φείδου, verbi φείδομαι, *parco*, f. φείσομαι, p. πέφεισμαι. ε. 602.

Φειδὼ, οῦς, ἡ, *parsimonia*. 4. contract. hinc φειδωλὴ, *parca*. ε. 367. 718.

Φερέμεν, Ion. pro φέρειν, *pascere*, præs. inf. à φέρβω, f. ψω, *pasco*. ε. 375.

Φερέοικος, epitheton cochleæ, *domiporta*. à φέρω, *fero*, & οἶκος, *domus*. ε. 569.

Φερέσβιος, ε, ὸ, ἡ, *almus*. à φέρω, fero, & βίος, ου, ὸ, *vita*. Ϟ. 693.

Φερεσακίαις, *ferentes scuta, scutiferos*, à φερεσάκης, hoc à φέρω, fero, & σάκος, εος, τὸ, *scutum*. Th. σάττω, *onero*. α. 13.

Φέρεσκον, *gererent*, 3. præs. ind. opt. φέρεσσι, præs. part. φέρετ', pro ἐφέρετο, 3. pers. imperf. φερέμεν. Ion. pro φέρειν, à φέρω, *fero*, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, p. m. ἤνοχα. ε. 213. α. 150.

Φέρουσα, ης, ἡ, nomen Nymphæ. Ϟ. 248.

Φέρ-

ἀδος, ἡ, *quaternio*, & hoc à τέσσαρες, *quatuor*, & θρύπτω, *frango*, f. ψω, perf. pass. τέθρυμμαι. ε. 440.

Τέτραπλος, per metathesin τέπταρλος, η, ον, *quartus*. Th. τέσσαρες. ε. 594.

Τέττιξ, ιγος, ὁ, *cicada*. α. 393.

Τέτυκται, 3. perf. pass. à τέτυγμαι, verbi τεύχομαι, *fum*. Th. τεύχω, ξω, *fabricor*. ε. 743. 750.

Τέτυκτο, pl. perf. pro ἐτέτυκτο, à τεύχω, fabricor. Vide in τέτυκται. α. 154.

Τεῦ, Doricè pro σοῦ, & hoc pro σεῦ. Th. σὺ, tu. ε. 328.

Τεύξῃς, 2. 1. ind. pro ἐτεύξῃς, ut & τεύξεαι pro ἐτεύξαο, a. 1. act. 3. pl. τεύξειαν, Ion. pro τεύξῃ, 2. sing. fut. 1. med. ε. 79. 399. Θ. 141.

Τεύχεα, τὰ, *arma*, τεύχε', pro τεύχεα, τεύχεσι. α. 60. Θ. 186.

Τεύχων, *machinans*, à verbo τεύχω, εις, ει, *fabricor*, f. ξω. ε. 263.

Τέχνη, ης, ἡ, *ars*, τέχνησι, Ionicè pro τέχναις. Θ. 496. 863.

Τεῷ, dat. à τὸς, *tuus*. ε. 23.

Τῇ, hac, τῇδε. ε. 206. 633.

Τηθὺς, ύος, ἡ, nomen mul. in acc. Τηθεὰν. Θ. 136.

Τήκεται, liquescit, à τήκω. Θ. 866.

Τῆλε, procul, adverb. τηλοῦ, *procul*, idem quod τῆλε, τηλόθεν. Θ. 785.

Τηλεβοάων, gen. pl. nomen gentis. α. 19.

Τηλεκλειτῆος, gen. Ion. pro τηλεκλειτοῦ, *inclyti*, à τηλεκλειτος, ου, ὁ, est nomen viri. q. d. *longè latéque celeberrimus*. ex τῆλε, *procul*, & κλειτὸς, *inclytus*. Them. κλείω, *celebro*. α. 327.

Τηλόσκοπον, *eminus apparentem*, ex τῆλε, *procul*, & σκέπτομαι, f. ψομαι, *video*. Θ. 566.

Τῆμος, *tunc*, τημὲξος, pro τῆμος. Th. ἦμος, *quum*. ε. 574.

Τιὼ, τιὼ δὲ, τιὼ μὲ, τῆσιν pro ταῖσιν. Ion. ab ἡ. ε. 12. 39. Θ. 917.

Τιὼ, acc. Doricè, pro σιὼ, à σὺς σὴ, σὸν. Th. est σὸ, Doricè τὸ. ε. 299.

Τητᾶ, *careas*, 2. perf. præs. à τήθομαι, ᾶσθαι. Th. τηθέω, ῶ, f. ήσω, privo. ε. 406.

Τί, interrogativum, *quare*. ε. 205. α. 380. τὶ indefinit. *aliquid*. ε. 88.

Τίεσκεν, *honorabat*, imperfect. Poëtice pro ἔπιε, à πίω, *honoro*, f. πίσω. α. 9. hinc & πίτνω.

Τίη, Poëtice pro τὶ, quid. Θ. 35.

Τίθεσι, τιθεῖσι, *faciunt*. τιθείη. præs. opt. ε. 516.

Τιθεὶς, præs. part. τιθήμι, Ionicè pro τιθέναι, præs. inf. à τίθημι, *pono*, a. 2. ἔθην. ε. 742. Θ. 397.

Τιθωνῷ, dat. casus, nomen viri. Θ. 984.

Τίκτε, Poëticè pro ἔτικτε, imperf. verbi τίκτω, pario, f. τέξομαι, 2. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. Θ. 223.

Τιμᾷ, *honorat*. τίμα, imperf. pro ἐτίμα, *honorabat*. Them. τίω, *honoro*. τίμησι, a. 1. ind. pro ἐτί-

ἐτίμησα. Δ. 532.

Τιμὴ, ῆς, *honor*. πιμλὼ, à τίω, *honoro*. Δ. 203.

Τίννυθαι, *puniri*, præſ. inf. idem quod πίνθαι, πιννυμένας, *vindicantes*, præſ. part. Th. τίω, *punio*. ε. 802.

Τίον, *honorarunt*. 3. pl. a. 2. act. pro ἔπον, prima in a. 2 brevis eſt, cæteroquin longa, à τίω, honoro. α. 85.

Τίρυνθος, nomen oppidi, τίρυνθ', per apoſtrophum inſolentem, pro τίρυνθον. α. 81. Δ. 292.

Τίς, *quis*? interrogativum, genit. τίνος. α. 72.

Τὶς, indefinitum in g. maſ. *quiſpiam*. εἴ τις, *ſi quis*. in fœm. g. τὶς, *ulla*, & in neutro τὶ, quod. ε. 21. 188.

Τισαίμεθα, *ulti fuerimus*, 1. pl. a. 1. med. opt. à τίω, ulciſcor, punio, f. τίσω, a. 1. ἔτισα. Δ. 165.

Τίσιν, *ultionem*, acc. à τίσις, ultio. Th. τίω, punio. Δ. 210.

Τιταίνοντας, *nocentes*, acc. pl. præſ. part. à τιτάινω, idem quod τίω, *punio*, *lædo*. τίω, habet primam longam. Alii vertunt *feſtinantes*, à τείνω, ſed ſic prima foret brevis. Δ. 209.

Τιτάνῳ, *calci*, *gypſo*, dat. ſing. à τίτανος, ου, ὁ, calx. α. 141.

Τιταρήσιον, Nom. propr. α. 181.

Τιτῆνες, *Titanes*, poſteri Saturni, τιτῆσι, dativ. plur. & πτολίεσσι, Poëtice à τιτάινω, ulciſcor, pœnas luo. Th. τίω, punio. Δ. 630.

Τμηθῆσαι, *cæſa*, a. 1. part. paſſ. à τέμνω, *ſeco*, *ſcindo*, f. 1. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔταμον, a. 1. paſſ. ἐτμήθην, præt. med. τέτομαι. ε. 418.

Τὸ, τόγ', & τόδε, articulus præpoſit. ε. 50. 362. 483.

Τόθ', pro τότε, *tunc*, & τόθεν, idem. α. 32. 76.

Τοὶ, particula eſt enclitica, quæ adverbiis vel conjunctionibus adnectitur: interdum ornatus tantum gratia. ε. 106.

Τοίγε, *illi*. ε. 724.

Τοῖο, Poët. pro οὗ, ab ὁ, art. præpoſ. pro αὐτοῦ. Δ. 210. 493.

Τοῖος, talis. Th. οἷος, *qualis*. α. 41.

Τοῖς, ipſis, dat. pl. τοῖσι, paragoge Ion. τοῖσιν, ab ὁ, ἡ, τὸ, art. præpoſit. ε. 57. 170.

Τοῖχον, *parietem*, acc. ſing. ε. 730.

Τοκῆι, dat. Ionicè, pro τοκεῖι, à τοκεὺς, *parens*, acc. τοκῆα, dat. pl. τοκεῦσιν, à τίκτω, f. τέξομαι, *pario*. ε. 186. Δ. 155.

Τὸν, quem, acc. ab ὁ, art. præp. ε. 32.

Τόσος, & Poëtice τόσσος, tantus. Th. ὅσος, & Poëtice ὅσσος, η, ον, quantus. ε. 658. α. 441.

Τότε, τόθ', pro τότε, *tunc*. Them. ὅτε, *quando*. ε. 563. 614.

Τό, τ', *hocque*, art. præp. ab ὁ, ἡ, τὸ. ε. 358.

Τοπάρος, idem quod πάρος, Poëtice pro πρὸ, ante, τοπάροιθε. ε. 182. Δ. 394.

Τοπρῶτον, *primum*. Sic τὸ πρωΐ, *mane*, τὸ καθημέριον, *quotidie*, eleganter præponitur τὸ. ε. 485.

Τῷ, & τῷδε, *quo*, art. præp. ab ὁ, ἡ, τὸ. ε. 33. 228.

Τῷτο, & τοῦτ', τοῦθ', pro τοῦτο, ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic, hæc, hoc.* ε. 120. 360.

Τοὔνεκα, *quocirca*, pro οὕνεκα, cujus gratia. ε. 49. ϑ. 88.

Τοῖς, *bois*, ab ὁ, art. præp. ε. 136.

Τρεῖτλω, *timebant*, 3. dual. imperf. act. pro ἐτρεῖτλω, ad formam ἐτυπτέτλω, à τρέω, *tremo*, f. τρέσω. α. 171.

Τρέον, imperf. pro ἔτρεον, *tremebant*, à τρέω, *tremo*. α. 213.

Τρεῖς, οἱ, & αἱ, *tres*. ϑ. 148. 321.

Τρέψας, *convertens*, & in accus. τρέψαντα, a. 1. part. act. τρέπω, *verto*, p. m. τέτροπα. ε. 314. 414.

Τραφέμεν, Ion. pro τραφεῖν, a. 2. act. infin. à τρέφω, *alo*. f. θρέψω, p. τέτροφα, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. ϑ. 480.

Τραχεῖα, *aspera*, f. g. à τραχὺς, ε῀ος, ὁ. α. 119.

Τρέσσε, Poet. pro ἔτρεσε, *expavit*, à τρέω, *expavesco*. ϑ. 850.

Τρέχει, *abit*, 3. præs. ind. à τρέχω, *curro*, f. θρέξομαι, perf. δεδράμηκα, a. 2. ἐδράμον, p. m. δεδράμημα. ε. 217.

Τρηλοῖο, *cavernosæ*, Poet. pro τρητῆ, in f. g. à τρητὸς, ὴ, ὸν, *perforatus*. Th. τρέω, pro quo ulitatum, πτρέω, perforo, f. τρήσω, dicitur & πετραίνω, pro πετραίνω, unde aor. 1. ἐτέτρηνα. ϑ. 331.

Τρηχῖν῀, genit. à τρηχὺς, ῖν῀ος, ἡ, nomen mul. α. 355.

Τρηχὺς, Ion. pro τραχὺς, *asper*. ε. 289.

Τρέουσι, *atterunt*, 3. pl. præs. ind. à τρέω, f. ψω, *tero, attero*, p. φα, præt. pass. τέτριμμαι, præt. m. τέτρεφα. ε. 249.

Τριηκόρυθον, triceps, τρία ηκόρυθα, *tria capita*, ex τρεῖς, οἱ, & αἱ, tres, & κόρυθον, τὸ, caput. ϑ. 288.

Τριηκόσιαι, *triginta*, pro τριάκοντα, sunt enim ἀμφίβολα. Th. τρεῖς, *tres*. ε. 694.

Τριηκοσίδα, acc. à τριηκοσὶς, ά῀ος, ἡ, *tricesima pars*, τριηκοσίας, *trecentas*, à τριηκόσιοι, *trecenti*. Th. τρεῖς, *tres*. ε. 764. ϑ. 715.

Τρίπηχυ, *tricubitalem*, acc. à τρίπηχυς, ex τρεῖς, & πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.

Τρίποσ', pro τρίποδα, tripodem, à τρίπους, οδ῀ος, ὁ, tripes. τρίποδον, acc. *tripedale*, à nominat. τρίπους, υς, ὁ, τρίπος, υς, ὁ, Æol. pro τρίπους, οδ῀ος, ὁ, ex τρεῖς, *tres*, & πούς, ποδὸς, *pes*. ε. 421. 655. α. 312.

Τρίπολα, dat. sing. *ter arato*, hinc τρίπολ῀ γῆ, *terra quater aratro versa fuit*, à τρεῖς, & πολέω, *verto, aro*. ϑ. 971.

Τρὶς, *ter*, à τρεῖς, *tres*. ε. 171. 250.

Τριτεινάδα, acc. à τριτεινὰς, ά῀ος, ἡ, *tertius nonus dies mensis*, h. e. vigesimus septimus, ex τρὶς, *ter*. & ἐννέα, novem. ἐννὰς, ά῀ος, ἡ, & εἰνὰς, ά῀ος, ἡ, *nonus dies*. ε. 812.

Τριακοντεκάτην, h. e. tricesimum. ex τρεῖς, *tres*, & δέκα, decem. ε. 778.

Τρι-

Τριασπίθαμον, à σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, *spithama*, ein spanne / quantum longissimo digitorum porrecto complecti licet. s. 424.

Τρισσαὶ, *triplici serie*, adverb. ex τρεῖς, seu τρεῖς, *tres*, & στείχω, f. ξω, *ordine eo*. Θ. 727.

Τρίτον, *tertium*, pro τρίτην dicitur etiam τρίταθον. Them. τρεῖς, *tres*. s. 142.

Τριτογένεια, nomen Minervæ. a. 197. est etiam nom. mul. Θ. 924.

Τρίχες, *pili*, à nominat. θρὶξ, τριχὸς, ἡ. a. 391. in dat. pl. θριξὶ. s. 537.

Τροίλω, *Troiam*, à τρὼς, τρωὸς, ὁ, *Troianus*. s. 164.

Τροπὴ, *conversio*, τροπὰς, acc. pl. ubi ας corripitur per licentiam Poëticam, quam vocant συστολὴν. s. 477. 562.

Τροχαλὸς, *incurvus*, metaphora desumpta à rota. Th. τρέχω, curro. s. 516.

Τρυγητήρων, gen. pl. à τρυγητὴς, ῆρος, ὁ, *vindemiator*, h. e. qui vina demit, à τρυγάω, *fruges carpo*. item per synec. gener. *vindemio*. Th. τρύγη, ης, ἡ, triticum. a. 293.

Τρυφάλειαν, *galeam*, q. τρίφαλον, à triplici cono. Th. φαλὸς, ὃς, ὁ, conus galeæ. a. 199.

Τρύχουσιν, *absumunt*, à τρύχω, idem quod τρύω, *attero*. s. 303.

Τυὶν, *tu*, pro Dorico, τὺ, & hoc pro σὺ, *tu*. s. 10.

Τυπεὶς, *percussus*, a. 2. pass. à τύπτω. a. 362.

Τυρσηνοῖσιν, dat. pl. *Tyrrhenis*, nomen populi. Θ. 1015.

Τυτθὸς, ὃς, ὁ, *parvus*, & τυτθὲν, *paululum*. Adv. Neutra ponuntur pro Adverbiis. Th. τυτθὸς, ὃς, ὁ, *mamma*. s. 467.

Τυφάονα, acc. à τυφάων, ωνος, ὁ, nomen proprium viri, τυφαόνιον, nomen proprium loci. a. 32. Θ. 306.

Τυφωίος, gen. τυφωοῦς, nomen est gigantis. Θ. 869.

Τύχη, nomen proprium mul. Θ. 360.

Τυχὼν, *ei qui obviam fuerit*, part. a. 2. act. à τυγχάνω, *sum, evenio, incido*, f. τεύξομαι, aor. 2. ἔτυχον, p. τέτυχα. Θ. 973.

Τώ, *hi*, dual. num. ab ὁ, *hic*. s. 473. sed τῷ, dat. sing. s. 279.

Τῶν, & τῶνγε, gen. pl. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. s. 244. 333.

Τὼς, *sic*, pro οὕτως, per aphæresin. Th. οὗτος, η, ο, *hic*. a. 219.

Υ.

Υάδες, *stellæ septem in cornibus tauri, quæ quum oriuntur aut occidunt, pluvias excitant*, ab ὕω, *pluo*. s. 613.

Ὕβρεις, ὕβρεως, ὕβρει, ὕβριες, *injuriæ*. Hinc est ὑβρίζω. *contumelia afficio*. unde est, ὑβριστὴς, οῦ, ὁ, insolens, protervus. in accusat. ὑβριστὴν. s. 212. Θ. 307.

Ὑγρὸς, ὃν, ὁ, humidus: hinc ὑγραίνω, *humecto*. s. 623.

Ὕδει, *aquæ*, dat. cas. ab ὕδωρ,

ος, τὸ, Poët. pro ὕδωρ, *aqua*. s. 61.

Ὑδρίω, Ion. pro ὑδρεύω, Hydram, ab ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua. Θ. 313.

Ὕδως, *aqua*, genitiv. ὕδατος. s. 194.

Ὑει, *pluit*, 3. præs. ind. ab ὕω, *pluo*, f. ὕσω. hinc ὑετὸς, ὁ, ὁ, *pluvia*. s. 543. 550.

Υἱῖ, à nominativo υἱὶς, *filius*, in gen. υἱέος, & contractè υἱοῦ, in dat. υἱεῖ, & contractè υἱῖ. α. 150. υἱεῖ, υἱῖς, ad formam βασιλῆς, ab υἱὸς, *filius*. vox hæc variè declinatur, in 3 simpl. itemque in 2 & 3 contractorum. Θ. 368.

Υἱὸς, οῦ, ὁ, *filius*. Θ. 526. 532.

Ὕλη, ης, ἡ, *sylva*. hinc ὑλήεις, εντος, *sylvosus*, ὑλήσσης. Θ. 1010.

Ὑλητόται, *qui in sylvis dormiunt*, nom. pl. ab ὑλητότης, ex ὕλη, ης, ἡ, *sylva*, & κοίτη, *lectus*. confer supra ἡμεροκοίτου, *qui toto die dormit*. s. 527.

Ὑλοτόμος, ου, *cæsor lignorum*. hinc & ὑλοτομέω, *ligna in sylvis cædo*, ab ὕλη, *sylva*, & τέμνω, seco, f. τεμῶ, p. m. τέτομα. s. 420. 805.

Ὑλοφάγοιο, gen. Ion. ab ὑλοφάγος, *qui sylvas depascitur*, ab ὕλη, sylva, & φάγω, *edo*, a. 2. ἔφαγον. s. 589.

Ὑμεῖς, *vos*, à σὺ, *tu*. hinc ὑμέτερος, vester. Θ. 963.

Ὑμέναιος, *hymenæus*, ab ὑμὴν, ένος, ὁ, *pellicula, qua fœtus involvitur*. α. 274.

Υ̓́μμι, *vobis*, Æolice, pro ὑμῖν. ὑμὲν, pro ὑμέτερον. α. 328. Θ. 662.

Ὑμνέω, celebro, laudo, f. ήσω, ὑμνείσουσι, Poët. pro ὑμνήσουσι, pl. part. præs. f. g. ὑμνήσῃ, a. 1. act. subj. ὑμνάσσι, Dorice, pro ὑμνήσῃ. ὑμνάσσας, part. præs. f. gen. pl. num. pro ὑμνήσας, Dorice, ab ὕμνος, hymnus, carmen. Th. ὕδω, celebro, cano. s. 2. Θ. 11. 33.

Ὕμνος, ου, ὁ, *carmen*, ab ὕδω, *celebro*, ὕμνω, *carmine*. s. 655.

Ὑοι, *pluat*, præs. opt. Vide in ὕει. s. 486.

Ὑπαὶ, præpositi. pro ὑπὸ, Poëtice, ubi redundat. α. 71. 278.

Ὑπαλύασθαι, *subterfugere*, scil. debes, (a. 1. med. infin. Th. ἀλίω, *volo*, *vito*, Poët. ἀλύω.) s. 555. ὑπαλύσιο, *evita*. s. 758.

Ὑπαλύξαι, *effugere*, a. 1. act. inf. ab ὑπαλύσκω, f. ὑπαλύξω. Th. ἀλίω, *vito*. α. 304.

Ὑπέδεκτο, *suscepit*, pro ὑποδέδεκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. habet significationem mediam, ab ὑποδέχομαι, ξομαι, præt. ὑποδέδεγμαι, *suscepi*. Th. δέχομαι, f. ξομαι, *capio*. Θ. 513.

Ὑπέθηκεν, *instruxit*. 3. sing. a. 1. med. ind. ab ὑποτίθημι, suppono. Th. τίθημι, pono. Θ. 175.

Ὑπεκφύγοι, *effugiat*, a. 2. opt. ab ὑπεκφεύγω, clam effugio, ab ὑπὸ, ἐκ, φεῦ, & φύγω, *fugio*. α. 42.

Ὑπεναντίος, *adversarius*, ab ἐναντίος, *oppositus*. Th. ἀντὶ, præpo-

positio, *pro.* a. 347.

Υπένερθε, ab ἔνερθε, *infra.* Them.

Υπέρα, ας, ἡ, *terra.* a. 410.

Υπεξήλυξε, *evitavit*, a. 1. ind. Th. ἀλύω, unde ἀλύσκω, f. ξω, a. 1. ἤλυξα, ας, s. Ϟ. 615.

Υπὲρ, præpositi. *pro, supra.* s. 45.

Υπερβαλλων, *superans*, præs. part. Th. βάλλω, jacio, f. αλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον. s. 487.

Υπερβασία, ας, ἡ, *transgressio*, Poëtice, pro ὑπέρβασις, ab ὑπερβαίνω, *transgredior.* Th. βαίνω, eo, f. βήσομαι, a. 2. ἔβην. s. 825.

Υπέρβιος, *violentus*, omnem vim excedens, ex ὑπὲρ, *supra*, & βία, ας, ἡ, *vis, robur*, unde est Latinorum, *superbus.* Ϟ. 139.

Υπερφανὴς, & ὑπερήφανος, ος, ὁ ἡ ἡ, superbus, conspicuus super alios; ut ὑπερήφανα τέκνα, superba proles, ex ὑπὲρ, & φαίνω, f. ανῶ, p. πέφαγκα, ostendo, in lucem edo. Ϟ. 149.

Υπερθύμορ, ορος, ὁ, *superbus.* Th. ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, *vir.* Ϟ. 995.

Υπερθεν, seu ὕπερθε, supra. Th. ὑπὲρ, *super.* s. 543.

Υπέρθυμος, ὁ, *magnanimus.* Th. θυμὸς, οῦ, ὁ, *animus.* Ϟ. 719. 937.

Υπερθύρελον, *superliminare.* Th. θύρα, ας, ἡ, *janua.* a. 271.

Υπερκυδίδαο, gen. Æol. pro ὑπερκυδίδου, ab ὑπερκυδίδης, ου, ὁ, nomen gentil. Ϟ. 1010.

Υπερμενίδαο, gen. ab ὑπερμενίδης, nomen viri. Ϟ. 134. 374.

Υπερκύδαλα, acc. ab ὑπερκύδας, αλος, ὁ, *gloria supereminens.* Th. κῦδος, εος, τὸ. *gloria.*

Υπερμενέος, *præpotentis*, ab ὑπερμενὴς. Th. μένος, εος, τὸ, animus. a. 413.

Υπερος, ου, ὁ, *pistillum*, veteres mortario usi fuerunt pro molis. s. 421.

Υπερόπλου, gen. ab ὑπέροπλος, *insolens*, cujus robur arma superat. Th. ὅπλον, ου, τὸ, & in pl. τὰ ὅπλα, *arma.* Ϟ. 516.

Υπέσχετο, *pollicitus erat*, a. 2. act. ab ὑφίστημι, suppono. Them. ἵστημι, *statuo.* f. στήσω, a. 2. ἔστην. Ϟ. 402.

Υπέρτατα, *supremas*, superl. ab ὑπὲρ, *super*, comp. ὑπέρτερος, *superior*, ab ὑπέρατος, dicitur etiam ὕπατος, per syncopen. *Consul.* s. 8.

Υπαλυσθεῖσ', *congressa*, a. 1. part. pass. pro ὑπαλυσθεῖσα, ab ὑπαλύω. Th. ἀλὴ, ἧς, ἡ, *lectus.* Ϟ. 374.

Υπῆσαν, *prominebant*, imperf. ab ὕπειμι, *subsum.* a. 266.

Υπνος, ου, ὁ, somnus, ὕπνω. s. 116.

Υπὸ, & ὑφ', *à* vel *sub.* præpositi. a. 63. 367.

Υποδδείσας, *subveritus*, part. a. 1. act. d ingeminatur metri causa, ab ὑποδείδω. Th. δείδω, *timeo*, f. δείσομαι, p. δέδοικα. a. 98.

Υπεκφύγῃ, a. 2. act. subj. alii ὑπεκφύγοι, a. 2. act. opt. *effugerit*, à φεύγω, *fugio*, f. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον. a. 42.

Υποδμηθῆσαι, *subjugata*, participium aor. 1. pass. ab ὑποδμάω, f. ήσομαι, p. δέδμημαι,

μαι, pro ὑποδαμάομαι. Th. δαμάω, ῶ, domo. α. 53.

Ὑπεκυεσαμένη, σ duplicatur metri causa, part. a. 1. med. ab ὑπεκύομαι; *fio gravida*. Th. κύω, f. σω, in utero fero. Θ. 308.

Ὑπόδρα, *torve*, adverb. ponitur ἐπιῤῥηματικῶς, ὑποδρα, pro ὑπόδρα, per epenthesin δ. Th. ὁράω, f. άσω, ὄρημα, & Att. ἑώρακα. α. 445.

Ὑπολαμπὴς, neutr. ab ὑπολαμπὴς, *sublucidus*. Th. λάμπω, f. ψω, *luceo*. α. 142.

Ὑπαλδύσω, *fugè*, pro ὑπαλδύσω, præs. imper. ex ὑπὸ & ἀλδύομαι. Th. est ἀλέω, *molo*, item *vito*. ε. 758.

Ὑπνῳ, ῳ, ὁ, *somnus*. Θ. 212.

Ὑπόπορις, *quæ liberos habet*, à πόρις, ιος, ἡ, *vitula*. ε. 601.

Ὑποταρταρέοισι, *sub tartarum detrusi*. Th. τάρταρος, ου, ὁ, *tartarus*. Θ. 851.

Ὑποδυομένων, *irruentibus*, præs. part. verbi σεύω, *agito*, idem quod σείω. α. 373.

Ὑποχόμενος, part. a. 1. med. ab ὑπισχόμαι, *promitto*, f. ὑποχήσομαι, p. ὑπίσχημαι, a. 2. m. ὑπεσχόμην, ab ὑπέχω. Th. ἔχω. habeo. Θ. 170.

Ὑποχθόνιοι, *subterranei*, nom. pl. ab ὑπὸ *sub*, & χθών, *terra*. ε. 140. Θ. 304.

Ὑποδέξεται, *suscipit*, f. 1. m. ab ὑποδέχομαι. f. ξομαι. à δέχομαι, capio. Θ. 419.

Ὑσμίνη, ἡ, pugna. Them. μένω, maneo. α. 178.

Ὑστερος, α, ον, *posterior*, *sequens*. ε. 349.

Ὑφαινε, *texebat*. imperf. act. ab ὑφαίνω, idem quod ὑφάω, texo. α. 28.

Ὑφήσσων, *aliquanto minor & junior*, q. d. *subminor*, ab ὑπὸ. & ἧττων, vel ἥσσων, ονος, ὁ, ἡ, *minor*. α. 258.

Ὑψηλὰς, ὴ, ὸν, *altus*, *a*, *um*, ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo. α. 440.

Ὑψιβρεμέτης, ω, ὁ, *altitonans*, ex Adverbio ὕψι, alte. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & βρέμω, *fremo*, *resona*. ε. 8.

Ὑψίζυγος, *altijugus*, ex ὕψι, *alte*. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, & ζυγὸς, *jugum*. Them. ζεύγνυω, *jungo*. ε. 18.

Ὑψίκομος, *altè comatus*. Epith. quercus, ex ὕψι, altè, & κόμη, ης, ἡ, *coma*. α. 376.

Ὑψιμέδοντος, gen. ab ὑψιμέδων, *in alto regnans*. ex ὕψι, altè, hoc ab ὕψος, εος, *altitudo*, & μέδω, *impero*. Θ. 529.

Ὑψόθεν, & ὑψοῦ, altè, adverbia. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*. ε. 549. Θ47.

Φ.

Φαέθοντα, *Phaëthonta*, nomen viri. φαέθων, οντος, ὁ, *lucidus*. præs. part. q. d. *lumen currens*. à φαέθω, idem quod φάω, *luceo*. Θ. 760.

Φαείνῃ, *lucet*, 3. præs. ind. act. à φαείνω, luceo. Th. φάω, luceo. ε. 526. Θ. 372.

Φαει-

Φαεινὸς, ῆ, ὸ, *ſplendidus*. à φαείνω, idem quod φάω, *ſplendeo*. *a*. 225.

Φαεσιμβρότου, gen. à φαεσίμβροτος, *lucem hominibus præbens*. à φάω, *luceo*, & βροτὸς, mortalis. Ϟ. 958.

Φαίδιμος, ὲ, ὁ ἡ ἡ, *illuſtris*. Th. φαιδρὸς, ᾶ, ὸ, *hilaris*. Ϟ. 940.

Φαιδρύνεσθαι, *ablue*, præſ. inf. paſſ. à φαιδρύνω, *nitidum reddo*. Th. φαιδρὸς, ᾶ, ὸ, alacer. *ε*. 751.

Φαινομένῳ, *apparentem*, præſ part. paſſ. à φαίνω, *oſtendo, facio apparere*. φαίνετε, *oſtendite*, φαῖνε pro ἔφαινε, *exſerebat*, impeſſ. Ionic. Vide φανείη. Ϟ. 443. 689.

Φάλαγγας, acc. pl. φάλαγξ, γγὸς, ἡ, *acies quadrata*. Ϟ. 935.

Φάληρον, nomen viri. *a*. 180.

Φανείη, *apparuerit*. 3. ſing. a. 2. paſſ. ut & φανῇ, 3. ſing. a. 2. paſſ. ſub. φανέντας, part. a. 2. paſſ. verbi φαίνω, *in lucem profero*, f. φανῶ, a. 1. ἔφηνα, p. πέφαγκα, p. paſſ. πέφασμαι, à 2. paſſ. ἐφάνην. *ε*. 456. 596.

Φάος, εος, τὸ, *lumen*, à φάω, *luceo*. *ε*. 154.

Φαρέεσσι, dat. pl. Poët. à φᾶρος, εος, τὸ, *veſtis exterior, palla*. *ε*. 196.

Φαρέτρην, acc. Ion. ἡ δὲ τὸ φέρεσθαι, *quia ſagittæ in ea feruntur*. *a*. 129.

Φάρμακον, ου, τὸ, *remedium*, accipitur etiam pro *veneno*. *ε*. 483.

Φασὶ, & φαὶν, *aiunt*, 3. pl. ind. præſ. à φημὶ, dico. *ε*. 801.

Φάσις, nomen fluvii. Ϟ. 340.

Φάσκε, *dictitabat*, imperf. pro ἔφη, Poëtice, ab inuſit. φάσκω, Sic φάσκε (ιλιαδ. 6. v. 60.) pro ἔφη. Ϟ. 209.

Φατὸς, *celebris*, φατειὸς, *enarrabilis*. & in gen. pl. φατειῶν. Th. φημὶ vel φάω, *dico*. *ε*. 3. *a*. 144. 161.

Φάτο, a. 2. med. pro ἔφατο, ad formam ἐγείρω, ασο, ἔγερο. Th. φημὶ, vel φάω, dico. *a*. 115.

Φείδεο, *parcas*, præſ. imperat. m. Ion. pro φείδου, verbi φείδομαι, *parco*, f. φείσομαι, p. πέφεισμαι. *ε*. 602.

Φειδὼ, οῦς, ἡ, *parſimonia*. 4. contract. hinc φειδωλὴ, parca. *ε*. 367. 718.

Φερέμεν, Ion. pro φέρειν, *paſcere*, præſ. inf. à φέρβω, f. ψω, *paſco*. *ε*. 375.

Φερέοικος, epitheton cochleæ, *domiporta*. à φέρω, *fero*, & οἶκος, *domus*. *ε*. 569.

Φερέσβιος, ν, ὸ, ἡ, *almus*. à φέρω, fero, & βίος, υ, ὸ, *vita*. Ϟ. 693.

Φερεσακίας, *ferentes ſcuta, ſcutiferos*, à φερέσακος, hoc à φέρω, fero, & σάκος, εος, τὸ, *ſcutum*. Th. σάττω, *onero*. *a*. 13.

Φέρεσκον, *gererent*, 3. præſ. ind. opt. φέρεσσι, præſ. part. φέρετ', pro ἐφέρετε, 3. perſ. imperf. φερέμεν. Ion. pro φέρειν, à φέρω, *fero*, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, p. m. ἤνοχα. *ε*. 213. *a*. 150.

Φέρουσα, ης, ἡ, nomen Nymphæ. Ϟ. 248.

Φέρ-

Φέρτ@, superl. *præstantissimus*. à φέρω, φέρτερ@. s. 49.

Φέρων, φέρουσι, *ferens*, præs. part. Vide in φέρουσιν. ϑ. 202.

Φεύγουσιν, *fugientes*, præs. part. f. g. pl. num. à φεύγω, *fugio*, φεύξεσθαι, f. 1. inf. a. 2. ἔφυγον. p. m. πέφυγα. s. 618. α. 112.

Φῆ, *dixit*, pro ἔφη, a. 2. vel imperf. à φημὶ, *dico*. ϑ. 550.

Φηλήτησι (alii φελήτησι.) *furibus*, dat. pl. Ion. à φιλήτης, ε, ὁ, *fur*. hoc à φίλ@, ε, ὁ, amicus. sed φηλήτης, ε, ὁ, *impostor*, à φῆλ@, ε, ὁ, *impostor*. hinc φηλέω, *decipio*. s. 373.

Φήμη, ης, ἡ, *fama*. à φημὶ, vel φάω, *dico*. s. 759.

Φημὶ, *dico*, præs. ind. ἔφλω, a. 2. hinc φημίζω, *divulgo*, dico. s. 654. 762.

Φθάμεν@, *antevertens*. part. a. 2. med. à φθάω, *prævenio*, f. φθάσω, a. 1. ἔφθασα, a. 2. act. ἔφθην. a. 2. med. ἐφθάμην, ad formam ἔστην. s. 552.

Φθέγγοντ', pro ἐφθέγγοντο, *fonabant*, imperf. à φθέγγομαι, *loquor*. φθέγξατο, a. 1. med. Ion. præt. pass. ἔφθεγμαι, præt. m. ἔφθεγξα. ϑ. 831.

Φθείρουσι, *perdunt*, 3. pers. pl. ind. præs. à φθείρω, f. φθερῶ, p. ἔφθαρκα, a. 1. ἔφθειρα, a. 2. ἔφθορον, p. m. ἔφθορα. Them. primum φθέω. ϑ. 876.

Φθίνω, *pereo*, *deficio*, præs. ind. hinc in genit. part. φθίνοντος, φθινόντων. s. 796. ϑ. 59.

Φθισιώορα, acc. sing. à φθισιώωρ, *perdens viros*, epitheton bello congruentissimum, à φθίω, *corrumpo*, & ἀνὴρ, *vir*. ϑ. 431.

Φθονέῃ, *invidet*, 3. pers. præs. ind. à φθονέω, invideo, f. ήσω, p. ἐφθονηκα. Th. φθόν@, ε, ὁ, *invidia*. s. 26.

Φίκιον, accus. à φίκι@ nomen montis. ex ἴφι, *fortiter*, & κίω, *incedo*, quia ardui montes summis viribus sunt superandi. α. 33.

Φιλήτησι, *furibus*, dat. pl. pro φιλήταις, à φιλήτης, ε, ὁ, *fur*. Th. φίλ@, amicus. s. 373.

Φίλ@, ε, ὁ, *amicus*. φίλα & φίλ' in pl. s. 182. 304.

Φιλεῖ, *amat*, 3. præs. ind. à φιλέω, f. ήσω, p. πεφίληκα, præt. m. πέφιλα. s. 15. 298. 340.

Φιλεύντων, Doricè pro φιλούντων, 3. pl. præs. à φιλέω, amo. Th. φίλ@. ϑ. 97.

Φιλμυρίδης, nomen gentile. ϑ. 1002.

Φιλομμειδὴς, έ@, ὁ, ἡ ἡ, *amans risus*. die gern lachet / Poët. geminant μ. ex φίλ@, amicus, & μειδάω, rideo. ϑ. 989.

Φιλομμειδέα, acc. sing. à φιλομμειδὴς, έ@, quæ amat genitalia, à φίλ@, & μῆδ@, ε@, cura, & μήδεα τά, τὰ αἰδοῖα, *pudenda*. In carminis dimensione hic legendum φιλομμηδῆ. ϑ. 200.

Φιλότης, τ@, ἡ, *amicitia*. Th. φίλ@, ὁ, amicus. ϑ. 651.

Φίλε, *cari*. genit. à φίλ@, ε, ὁ, *amicus*. ϑ. 180.

Φίλῃ, *amico*, dat. sing. ut & φίλῃ, in f. g. φίλοιον, & φίλησι,

σι, dat.pl. Ion. ε. 368. ϑ. 162. 283.

Φιλτερ⊙, *curior*, comparat. pro φιλότερ⊙, in ſuperl. φίλτατ⊙ς, à φιλ⊙, ε, ὁ, *amicus*. ε. 307. α. 78.

Φλεγέθοντος, *ardentis*, gen. part. præſent. à φλεγέθω, ex φλέγω, uro, & θέω, *curro*. ϑ. 846.

Φλεγύαο, *aquilæ*, genit. Æolicus à φλεγύας, ε, ὁ, *aquila*. ἀπὸ τ῀ φλέγειν ⓒ λαμπρὸς εἶναι. α. 134.

Φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma*, à φλέγω, ξω, uro. ϑ. 697. 859.

Φόβ⊙, *timor*, à φέβομαι, in præt. med. πέφοβα. α. 144. 155.

Φοβέεσκον, 3. pl. imperf. Poëticè pro ἐφόβουν, à φοβέω, ῶ, *timorem injicio*, *terreo*. φοβέομαι, ῶμαι, *timeo*. Th. φέβομαι, *timeo*. α. 162.

Φοῖβ⊙, φοιβὸς, *purus*, *lucidus*, eſtque Apollinis epitheton : & Φοίβη, nomen Deæ. ϑ. 404.

Φοινικήιος, ίης, *puniceus*. à φοῖνιξ, ικος, ὁ, *palma arbor*, *color ruber*. α. 194.

Φοιτῶσι, à φοιτάω, *ventito*, *frequento*, f. ήσω, p. κα. ε. 103.

Φόνον, cædem, à φόν⊙, ε, ὁ, cædes, à φένω, *occido*, unde præter. med. πέφονα. α. 17. ϑ. 228.

Φόρκυι, *Phorco*, dat. ſing. nom. propr. ϑ. 270.

Φόρκυν⊙, gen. à nomin. φόρκυς, υν⊙, ὑ, & φόρκυ⊙, *nomen monſtri marini*. in acc. φόρκυν, in dat. φόρκυϊ, pro φόρκυι. ϑ. 237.

Φόρμιγι, dat. ἡ φόρμιγξ, ίγγος, *cithara*, *teſtudo*. α. 280.

Φορμὸς, ὁ, *ſporta*. ε. 480.

Φορτίζεσθαι, *imponita*, præſ. inf. paſſ. verbi φορτίζω, onero, f. σω. p. πεφόρτικα. Th. φόρτος, ε, ὁ, *onus*. ε. 688.

Φόρτος, ε, ὁ, *onus*, hinc φορτίον, ε, τὸ, *onus*. φορτί, pro φορτία, *onera*. ε. 642.

Φόως δὲ, in lucem, à φόως, idem quod φῶς, τὸς, τὸ, *lux*. Th. φάω, *luceo*. ϑ. 669.

Φραδμοσυνήισιν, dat. pl. Ion. pro φραδμοσύναις, à φραδμοσύνη, ης, *conſilium*. Th. φράζω, f. σω, *dico*. ε. 243.

Φράζεσθαι, *cogitare*, præſ. inf. φρασσάτην, 3. dual. a. 1. act. Ion. φράσασθ', pro φράσασθαι, φράσαιμι, pro φράσαιμι. 3. ſing. a. 1. med. opt. φρασσάμην⊙, part. a. 1. med. pro φρασάμην⊙, metri cauſa, φράζομαι, *conſidero*. Th. φράζω, dico, f. σω, p. κα, a. 2. ἔφραδον. ε. 365. α. 218. ϑ. 892.

Φρεσὶ, & φρεσὶν, *præcordiis*, *mente*, dat. pl. à φρὴν, *mens*. ε. 47. 389.

Φρίσσῃ, horret. 3. præſ. ind. φρίσσω, *contremiſco*, f. ξω, p. χα. φρίσσασ', pro φρίσσασι, φρίσσον pro ἔφρισσον, imperf. ε. 510. α. 171.

Φρονέω, *ſapio*, *cogito*, f. ήσω, p. πεφρόνηκα. Them. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*. ε. 200. ϑ. 461.

Φύγῃς, *effugeris*, a. 2. opt. act. à φεύγω, *fugio*, f. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφυγα. ε. 682.

Φυὴν, *naturam*, *indolem*, à φυὴ,

ῆνος,

ῆς, ἡ. Th. φύω, nascor. α. 88.

Φύλακες, nom. pl. à φύλαξ, ακος, ὁ ἧς ἡ, custos. Th. φυλάσσω, custodio. ε. 122.

Φύλλα, folia, nom. pl. à φύλλον, υ, τὸ, folium, dat. pl. φύλλοισι. ε. 419.

Φυλάσσῃ, custodit, 3. præs. φυλάσσεο, pro φυλάσσυ, præs. imperat. pass. à φυλάσσω, custodio; f. ξω, p. χα. ε. 489. ϑ. 769.

Φῦλον, υ, τὸ, idem quod Φυλὴ, ῆς, ἡ, tribus, genus, φῦλ', pro φῦλα, nom. pl. ε. 90. 197.

Φύλοπις, ιδος, ἡ, pugna, in acc. φύλοπιν & φυλόπιδα, proprie clamor bellicus, à φῦλον, seu φυλὴ, ῆς, ἡ, natio, gens, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, q. d. ὄψ τῶν φύλων, clamor nationum. Sic βοὴ, ponitur pro bello, ἰλιαδ. β. 408. per metonymiam adjuncti, vel quasi, ἡ τῶν φύλων ὄπις, quod bellis puniat Deus homines, ab ὄπις, ιδος, ἡ; altiò. α. 23. 114. 200.

Φύρειν, miscere, præs. inf. à φύρω, f. υρῶ, & Æolic. φύρεω, p. κα. ε. 61.

Φυτὸν, οῦ, τὸ, planta, in dat. pl. φυτοῖσι, hinc φυτεύω, planto; φυτεύσῃ, plantaret, 3. perf. a. 1. sub. φυτεύσαις, a. 1. m. ind. Ion. Th. φύω, nascor. ε. 567. 780. 810. α. 29. ϑ. 986.

Φωκεῦς, nomen gentis. α. 25.

Φώκην, nom. viri. phoca, est bellua marina, φωκαινα, φώκη, vitulus marinus, pessime olet. ὀδυσ. δ. 443. ϑ. 1004.

Φωνῇ, dat. sing. à φωνὴ, ῆς, ἡ, vox. α. 382.

Φωτὸς, viri, gen. sing. φῶτε, virum, acc. sing. à φὼς, vir, φωτῶν, virorum, per synec. spec. hominum. φῶτες, viri. Sed φῶς, φωτὸς, τὸ, lumen, differentiæ causa facit Genitivum pluralem φώτων. Th. φάω, luceo. ε. 191. α. 149. 420.

X.

X', propter sequentem Vocalem aspiratam pro κ. pro κὴ, sæpe pro κε, κεν, quæ sunt dictiunculæ potentiales. ε. 390. 432.

Χαίων, genit. sing. à χαίων, ων, τὸ, rudis indigestaque materia, qualem fingebant. Vide in χάων. ϑ. 123.

Χαίρεις, gaudes, 2. pers. præs. verbi χαίρω, gaudeo, f. χαρῶ, p. κέχαρηκα, a. 2. ἔχαρον. f. 2. pass. χαρήσομαι, p. m. κέχαρμαι. ε. 55. 356. α. 327.

Χαλαίνοντες, laxantes, præs. part. à χαλαίνω, idem quod χαλάω. f. άσω, laxo. α. 308.

Χαλέπτω, damno afficio, everto, hinc χαλεπὸς, gravis, χαλεπὴ, χαλεποῖο, gen. Ion. χαλεποῖσι, dat. pl. Ion. χαλεπώτατος, difficillimus, superl. & χαλεπῶς, adv. ε. 5. 91. 290. 330. 555. 672.

Χαλκεόφωνος, υ, ὁ, ἡ, ærea voce, ex χαλκὸς, οῦ, ὁ, ος, & φωνὴ, ῆς, ἡ, vox. ϑ. 311.

Χαλκογρυπῶ, ærea galea munitum, acc. sing. à χαλκογρυπ-

ςὴς, ex χαλκὸς, ὕ, ὁ, *es*, & κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. Θ. 984.

Χαλκῶ, ære, dat. ſing. χαλκὸς, ὕ, ὁ, æs. ſ. 150. α. 415. hinc χάλκεος, ὕς, æreus, & χάλκειος, metri gratia. χαλκίδα, acc. à χαλκὶς, nomen urbis. ſ. 143. 149. 653.

Χαμαὶ, humi, adv. hinc χαμαιγενέων, *humi prognatorum*, à χαμαιγενὴς, ex χαμαὶ, & γείνομαι. Θ. 879.

Χάος, hiatus, tenebræ, à χαίνω, hiſco: hinc χαόω, in chaos verto. Θ. 116.

Χαραστόμφος, præſ. part. χαραστόμφως, Dor. & Æol. pro χαράσσειν, à χαράσσω, f. ξω, *ſculpo, incido, acuo*. ſ. 571.

Χαρίεντας, acc. pl. à χαρίεις, χαρίεσσα, εν, elegans, à χάρις, ιτος, ἡ, gratia. Θ. 129.

Χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*; in acc. χάριν. ſ. 707. 718.

Χάριτες, Deæ, in gen. pl. χαρίτων. ſ. 73. Θ. 907.

Χάρμα, ατος, τὸ, *gaudium*. Th. χαίρω, *gaudeo*. α. 400.

Χαροπῖο, gen. Ion. à χαροπὸι, *truces*, fulvi alioquin, χαροπὸς, ὕ, ὁ, *lætus, vultu ſerenus, cæſius, cæruleus*, ab ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video, & χαίρω, gaudeo. Θ. 321.

Χάσμα, ατος, τὸ, *hiatus*. Th. χαίνω, *hiſco*. Θ. 740.

Χαλίζων, egens, præſ. part. à χατέω, *egeo*. ſ. 21.

Χαυλιόδων, οντος, ὁ, *curvos dentes habens*, dicitur & χαυλιόδους, ab ὀδὼς, όντος, ὁ, *dens*. α. 387.

Χεὶ, *fundit*, 3. præſ. ind. verb. χέω, ſeu χείω, *fundo*, f. χέσω, χείσω, & χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἐχεύα, & ἔχεα, a. 1. paſſ. ἐχύθην. ſ. 419.

Χείλεσι, dat. pl. à χεῖλος, ος, τὸ, *labium, labrum*. ſ. 97.

Χειμάρρος, *clavus ligneus ſub carina*. χειμάρρους, hyeme fluens, à χεῖμα, ατος, τὸ, *hyems*, & ῥέω, *fluo*. ſ. 624.

Χεῖμα, χείματος, hyems, hinc χειμών, ῶνος, *idem*. hinc χειμέριος, & χειμερίη, *hyemalis*. ſ. 492. 563. 638. 673.

Χείουσιν, 1. pl. præſ. ind. Poëtice pro χέουσιν, à χέω, fundo, f. χεύσω, a. 1. ἔχευα, & ἔχεα, pro ἔχευσαν, f. 2. χέω, a. 1. paſſ. ἐχύθην, quaſi à χύω. Θ. 83.

Χειροδίκαι, nom. pl. à χειροδίκης, *cui jus eſt in manibus*, ex χεὶρ, *manus*, & δίκη, ἡ, *jus*. ſ. 187.

Χειρὸς, gen. à χεὶρ, *manus*, χειρὶ, χεῖρα, χεῖρες, dat. pl. χερσὶ, χερσὶν, & χείρεσσι, Ion. & poët. ut & χείρεσσιν. ſ. 478. 795. α. 188. Θ. 747.

Χείρων, *Chiron*, nomen viri. Θ. 1001.

Χελιδὼν, όνος, ἡ, *hirundo*. ſ. 566.

Χερείων, *deterior*, & χειρότερον, *deterius*, novus comparativus, à κακὸς, *malus*, in comp. κακίων, χείρων, & Poët. χερείων, in ſuperl. κάκιστος, & χείριστος. ſ. 819. α. 51.

Χερσὶ, dat. plur. Vide in χειρὸς. ſ. 319.

Χηλῇσι, dat. pl. Ion. à χηλὴ, ῆς, ἡ, *ungula, forfex*. α. 62.

Χηρωσυὴ, *remoti cognati.* Them.

Χῆρ-ος, ε, *viduus.* Θ. 607.

Χήτε, dativus fing. à χῆτος, ε-ος, τὸ, *penuria.* Th. χατέω, ῶ, *egeo.* Θ. 605.

Χθονίε, gen. à χθόνι-ος, *terreſtris*, à χθών, ονὸς, ἡ, *terra.* α. 373.

Χίλιαι, in f. g. & χίλιοι, *mille*, in n. g. χίλια. Θ. 364.

Χίμαιρα, in gen. χιμαίρης, Ion. *capra hyeme nata*, à χεῖμα, τ-ος, τὸ, *hyems*, per ſyncopen & ſ ψιλῶ, metri cauſa. Θ. 322. 323.

Χιτῶνα, acc. fing. à χιτὼν, ῶν-ος, ὁ, *tunica*, Ionicè, χιθὼν. ε. 534. α. 287.

Χλαῖναν, acc. à χλαῖνα, ἡ, *læna.* veſtis ſpecies. ε. 535.

Χλοερῷ, dat. à χλοερὸς, *viridis*, unde per craſin χλωρὸς, χλωρῶ. ε. 741. α. 393.

Χλῆναι, *agreſtes*, à χλήνης, per craſin pro χλοήνης, ut ſit qui in virenti gramine cubat, epitheton apri, ex χλόα *herba virens*, & λήνη, ἡ, *cubile.* α. 177.

Χοάνοιο, gen. Ion. χόαν-ος, *catinus*, à χέω, *fundo.* Θ. 863.

Χόλοιο, gen. Ion. pro χόλου, à χόλ-ος, υ, ὁ, *bilis*, item *ira.* Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis. Θ. 221.

Χολώμεν-ος, *iratus*, præſ. part. à χολόομαι, ῶμαι, *iraſcor.* Th. χολὴ, ἡ, *bilis.* ε. 137.

Χολωσάμεν-ος, *iratus*, part. a. 1. med. pro quo Poetæ quoque dicunt, χωσάμεν-ος, à χολόω, *iraſcor.* Th. χολὴ, bilis. ε. 53.

Χορὸς, ῦ, ὁ, *chorus*, chorea, tripudium. α. 201.

Χόρτος, υ, ὁ, *fœnum*, hinc χορτάζειν, proprie *herbis*, ſeu *fœno paſcere*, per ſynecd. *ſaturare.* ε. 604.

Χρέα, *debita*, in dimenſione Poët. legendum, χρεὼ, vel τε, abeſſe debet, quod mihi fit veriſimilius, χρέα vero derivatur à χρέον, ν, τὸ, *debitum*, χρέ-ος, ε-ος, *idem.* ε. 645.

Χρειῶν, gen. pl. à χρεία, ας, ἡ, *egeſtas, utilitas, &c.* ε. 402.

Χρεμισσῶν, *hinnivere*, a. 1. Ion. à χρεμίζω, per ſyncopen pro χρεμιλίζω, f. ίσω, *hinnio.* α. 348.

Χρηίζειν, præſ. inf. à χρηίζω, idem quod χρήζω, *egeo.* Th. χρεία, *indigentia.* ε. 365.

Χρῆμα, ατος, τὸ, *res*, χρῆμ' pro χρῆμα, & χρήματ' pro χρήματα. ε. 342. 603.

Χρισαμένη, part. a. 1. med. *unctus.* Errant ergo qui aiunt, aor. 1. med. non habere paſſivam ſignificationem, à χρίω, f. ίσω, *ungo*, perf. paſſ. κέχρισμαι. ε. 521.

Χρόν-ος, υ, ὁ, *tempus.* ε. 132.

Χροὸς, genit. à χρώς, *cutis.* Th. χρόα, ας, ἡ, *color.* Dicitur χρό-ος, υ, ὁ, & χρώς, χροὸς, ὁ, χροΐ, χρόα. ε. 74. 196. 534.

Χρυσάμπυκας, *aurea mitra revincta*, ex χρυσὸς, ὁ, *aurum*, & ἄμπυξ, υκ-ος, ὁ, ἡ, propriè *funiculus auratus, quo jubæ equorum in fronte ſparſæ colligantur*, ab ἀμπέχω, *circumdo.* Deinde per metaph. tribuitur mulieribus. Θ. 916.

Χρυ-

Χρυσάωρ, *accinctus aureo gladio*, nomen viri, in acc. χρυσάορα. ε. 769. ex χρυσὸς, *aurum*, & ἄορ, ρος, τὸ, enſis. ϑ. 282.

Χρύσειαι, pl. à χρύσεια, χρυσῆς, pro χρυσᾶς. ϑ. 975. χρυσόω. ε. 65.

Χρύσειος, idem quod χρύσεος. α. 313.

Χρύσεος, & contracte, χρυσοῦς, *aureus*, à χρυσὸς, οῦ, ὁ, *aurum*. α. 297. ϑ. 216.

Χρυσοκόμης, ου, ὁ, *aureo crine conſpicuus*, ex χρυσὸς, & κόμη, ἡ, *coma*. ϑ. 947.

Χρυσοπέδιλον, *aureis calceamentis gaudentem*, ex χρυσὸς, οῦ, ὁ, *aurum*, & πέδιλον, ου, τὸ, *calceus*. ϑ. 454.

Χρυσοστέφανος, aurea redimitus corona, à χρυσὸς, οῦ, aurum, & στέφανος, corona. Th. στέφω, corono. ϑ. 17.

Χρώς, ωτὸς, ὁ, *corpus*, idem quod χρῶς, χροὸς. Th. χρόα, ἡ, *color*. ε. 596.

Χυτροπόδων, gen. pl. à χυτρόπους, olla pedes habens, ex χύτρος, ου, ὁ, *olla*, & πούς. ε. 746.

Χωόμενος, *ſuccenſens*, part. præſ. med. pro χολοόμενος. χωσάμενος, part. a. 1. med. verbi χώομαι, idem quod χολῶμαι, *iraſcor*. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, *bilis*. α. 12. ϑ. 533.

Χώρου, genit. à χῶρος, ου, ὁ, *locus*, *ſedes*. item, *ſpatium*. item, *ager*, *prædium*, *fundus*. α. 410. ϑ. 731.

Χώσατο, pro ἐχολώσατο, *iratus fuit*, a. 1. m. Ionic. à χώομαι, *iraſcor*. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, *bilis*. α. 554.

Ψ.

Ψαμάθῳ, nom. mul. à ψάμμος, ου, ὁ, arena, ſabulum. α. 260.

Ψεύδεα, *mendacia*, acc. plur. à ψεῦδος, ψεύδεας, ubi in dimenſione legendum ψεύδεῖς, acc. pl. à ψευδὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, *falſus*, *mendax*. Th. ψεύδω, *fallo*, f. ψεύσω, p. ἔψευκα, p. paſſ. ἔψευσμαι, a. 1. m. ἐψευσάμην. ε. 78. 707. ϑ. 229. 783.

Ψιάδας, *guttas*, acc. plur. à ψιὰς, άδος, ἡ, *roris gutta*. α. 384.

Ψολόεντι, *ardenti*, dativ. ſing. à ψολόεις. Th. ψόλος, ου, ὁ, *fuligo*. α. 492.

Ψυχὴ, *vita*, *anima*. ψυχὰς, *vitas*. per metonym. cauſæ. α. 173.

Ψυχρὸς, *frigidus*, à ψύχω, f. ξω, *refrigero*. ψυχρῇ, pro ψυχρᾷ, Ion. ε. 545.

Ω.

Ὦ, ὦ, vocativus. ε. 27.
ᾧ, *cui*. ε. 57.

Ὧδε, *ſic*. ε. 35.

Ὠδύσατο, *iratus eſt*, a. 1. m. poët. ὠδυσάμην, ab ὀδύζομαι. f. ὀδύσομαι. ϑ. 617.

Ὠκεανίνη, Oceanis, nomen puerperæ. ὠκεανῖναι, *filiæ Oceani*. ϑ. 364. 507. 956.

Ὠκεανὸς, Oceanus, ex ὠκέως, *citò*, & νάω, *fluo*. ε. 169. ὠκεανοῖο,

pro ὠκειανῦ. ε. 564. Ϟ. 133.

Ὠκέες, pl. *veloces*, ὠκείης. gen. ſing. f. g. ὠκείᾱ, ab ὠκὺς, *celer*, m. g. & in n. g. ὠκύ. α. 61. Ϟ. 998.

Ὠκείης, pro ὠκείαις, dat. pl. Ion. Ϟ. 269.

Ὠκεῖαν, acc. f. g. ab ὠκὺς, έος, ὁ, celer, ὠκείης pro ὠκείαις, Ion. dat. pl. ὠκέα, poët. pro ὠκεῖα. Ϟ. 266. 780.

Ὠκυπέτης, *celeriter volans*, ex ὠκὺς, έος, ὁ, *celer*, & πέτομαι, *volo*. eſt & ὠκυπέτη, nomen mul. ε. 210. Ϟ. 267.

Ὠκυπόδων, alipedum, ab ὠκύπους, οδος, ὁ, idem quod ποδώκης. ὠκυπόδεσσι, dat. pl. Ion. α. 302. 470.

Ὠκυρόη, nomen mul. Ϟ. 360.

Ὤλεσε, a. 1. ind. ab ὄλλυμι, *perdo*, in fut. ὀλέσω, a. 1. ὤλεσα, 3. pl. ὤλεσαν. ε. 370.

Ὠμάρτησε, a. 1. ind. act. ab ὁμαρτέω, *ſequor*, f. ήσω. Th. ὁμαρτὴ, ſimul. idem quod ὁμῆ. Ϟ. 201.

Ὤμισυ, Ϟ' ὤμισυ, pro ὃ ἥμισυ, *quod dimidium* Th. ἥμισυς, υ, ὁ, *dimidius*. ε. 557.

Ὠμηστὴν, *crudis veſcentem*, acc. ab ὠμηστὴς, ής, ὁ, *crudivorus*, ὡδὲ τὸ τὰ ὠμὰ ἔδειν, ab ἔδω, edo, & ὠμὸς, ή, ὁ, crudus. Ϟ. 300.

Ὠμὰ, *crudæ*, dat. ab ὠμὸς, ή, ὁ, *crudus*. item, *crudelis*. ε. 703.

Ὦμος, υ, ὁ, *humerus*, ὤμων, gen. pl. ὤμοις, & ὤμοισι. dat. plur. α. 159. 468.

Ὠνῇ, 3. ſing. præſ. ſubj. med. ab ὠνέομαι, *emo*, f. ήσομαι. ε. 539.

Ὦπα, acc. ab ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus* Th. ὄπλομαι, *video*. ε. 62.

Ὤπασε, dedit, & ὤπασσεν, a. 1. act. ind. ab ὀπάζω, f. σω, *præbeo*, item *inſequor*. Ϟ. 442.

Ὡραῖος, *tempeſtivus*, *ſpecioſus*, ab ὥρη, ας, ἡ, *pulchritudo*, *tempus*. ε. 32.

Ὡρέξαντο, *matura redduntur*, pro ὠρεΐζωσι, Æolic. ab ὠρεΐζω. Th. ὥρη, *tempus*. Ϟ. 903.

Ὤρεξαν, *petiit*, a. 1. med. à Th. ὀρέγω, porrigo, f. ξω, præt. χα, aor. 1. paſſ. ὠρέχθην. Ϟ. 178.

Ὥρη, Ion. pro ὥρα, *hora*. & per ſyn. membri, *tempus*, ὥρης, ὥρῃ, ὥρην, ὥρας. ε. 30. Ϟ. 501.

Ὠρεγνῶντο, certabant, *porrigebantur*, 3. pl. imperf. paſſ. ab ὀρεγνάομαι, ῶμαι, idem quod ὀρέγω vel ὀρέγνυμι, f. ξω, p. χα, *porrigo*. α. 190.

Ὤρεσε, concitat, a. 1. act. ab ὀρίνω. Th. eſt, ὄρω, *excito*. ε. 674.

Ὡρῖος, *tempeſtivus*. ab ὥρη, *hora*, ὥρια, ὥρι. ε. 392. 490.

Ὠρίων, ωνος, ὁ, *Orion*, ſignum cæleſte. ε. 607.

Ὤρνυτο, *excitabatur*, imperf. paſſ. ab ὄρνυμι. Them. ὄρω, *excito*. Ϟ. 191.

Ὦρσε, immiſit, a. 1. act. ab ὄρω, f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω. ὦρτο, 3. ſing. præt. pluſq. paſſ. ut & ὦρτ'. α. 40. Ϟ. 523. 990.

Ὠρύγιον, *antiquum*, ab ὠρύγιος, antiquiſſimi Thebanorum regis nomen, per ſynec. ſpeciei, *vetuſtus*, *antiquus*. Ϟ. 806.

Ὡς, particula varios habens uſus. ε. 86. 108. ὡς κ', ὥστε. ε. 697.

ſ. 697. ϑ. 402.

Ὡ̓ς, pro ὅπως, ſic. ſ. 44.

Ὡ̓σεὶ, *perinde*. α. 189.

Ὥ̓στε, *adeo ut*, ὥ̓ς᾽, *utque*, pro ὥ̓ς τε. α. 405. ϑ. 831.

Ὥ̓τινι, *cui*, dat. ab. ὅστις, qui. ſ. 31.

Ὥ̓τρυνον, *jubebant*, imperf. ab ὀτρύνω, *incito*, f. υνῶ, p. γνφ. ϑ. 883.

Ὠ̓τώειν, *auritum*, h.e. *anſatum*, ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*, unde eſt ὠτόεις, ϵσσα, ϵν, *auritus, a, um*. ſ. 655.

Ὤ̓φειλον, imperf. ab ὀφείλω, *debeo*, fut. ὀφειλήσω, præt. ὠφείληκα, aor. 2. ὤφελον. ſ. 172.

Ὤ̓ιχϵτο, *gradiebatur*, 3. ſing. imperf. med. ab οἴχομαι, *abeo*, unde ἀπόλλυμαι, *abeo, morior*, f. οἰχήσομαι, perf. ὄλωλα. α. 200.

FINIS.